



BIBL. NAZ.  
Via Emanuele III

RACCOLTA  
VILLAROSA

**E**

**10/42**  
NA

Recon. 5. Vol.

E. 11<sup>(12)</sup>.





HUGONIS  
DONELLI  
OPERUM  
INDEX.

THE  
D. M. F.  
OF  
THE  
INDEX

# HUGONIS DONELLI

OPERUM

## INDEX

RERUM, ET VERBORUM LOCUPLETISSIMUS,  
CUI ACCEDUNT

INDICES ALII MINORES,

TITULORUM, ET LEGUM,

ET

AUCTORUM,

QUI, VEL QUÆ IN HIS OPERIBUS EXPONUNTUR,

ILLUSTRANTUR, EMENDANTUR.

*Postremo loco succedit Index Librorum, & Capitum, qui universam Civilis  
Scientiæ Doctrinam continent; in Civilium Iuris Commentariorum Libris ab  
Auctore Nostro selectissima methodo digestam.*

Tomus Duodecimus.



LUCÆ MDCCLXX.

Typis JOANNIS RICCOMINI.  
CENSORUM PERMISSU.

111

# LECTORI BENEVOLO.

IOANNES RICCOMINI

*Typographus.*



Unc demum post absolutam iampridem, vulgatamque meo prælo Universorum DONELLI Operum Editionem, lucem aspicit meis typis excusus Index rerum & verborum generalis, idemque locupletissimus, diligentia & studio non vulgari concinnatus, & cum sermonis elegantia, tam multo magis ordine, rerumque delectu, doctrinæque civilis ibi summarim propositæ perspicuitate, utilitateque, si quid iudico, commendandus.

Serius forte quam oportuit, pro illorum omnium expectatione, qui HUGONIS DONELLI Civiles Commentarios, & Opera eius omnia a me edita tenebant in manibus, prodiit in lucem. Sed veniam dabunt eruditi, & doctissimi huius Romanarum Legum Interpretis amatores. Nam utraque nostrum probabilis est, & digna patrono causa. Illi merito Indicis rerum generalis desiderium nec æquo valde, nec lento satis animo ferebant; quippe sine illo duce & administro singula quæ pro re nata opus erant ipsis, vel illustrata iuris loca, vel doctæ copioseque pertractata rerum argumenta nonnisi difficulter, atque ægre, nec sine magna iactura temporis consulere poterant. Mea quoque tolerabilis, nec utique digna reprehensione ratio, ut ego arbitror. Quid enim poteram? Index haud paucorum voluminum generalis erat, ex integro parandus. Volumina ergo omnia attente admodum, consideratæque legenda: solidioris inde doctrinæ civilis delibatæ particulæ per loca sedesque suas habito literarum alphabeti ordine tribuendæ; loci omnes ex toto Opere summarie indicati, & hi quidem infiniti per tomos, per pagellas, atque paragraphos, sive numeros in margine positi singuli adamussim & scrupulose notandi. Labor iste præterea tricarum plenus, & ignobilis, atque inglorius adeo ingratus literato cuique accidit, & molestus, ut difficile reperiatur, qui tale onus subire velit; susceptusque, fatigato sæpius animo propter Operis tædium, interrumpi necessario, & per vices levare debet, ut faciliores ad eum tolerandum parentur reditus.

His omnibus accesserat, ut ille qui meo rogatu difficilem hanc, salebrosamque Indicis huius adornandi provinciam suscepit, multis aliis distineretur curis, atque occupationibus, quæ meliores ei & maiores diurni temporis partes auferbant. Quare succissivas fere huic Operi ho-

ras tradere cogebatur. At iam nimis multa pro excusanda Indicis, eiusque editionis tarditate. Qua ipsa excusatione tamen forte nihil opus erat apud benevolos, humanissimosque Editionis meæ Donellianæ Socios; si tamen, ut sperare mihi lubet, longior hæc interiecta mora illud forte commodi attulerit, ut Indicem hunc limatiore iudicio elaboratum habeant, & veluti sanguinis & succi Donellianæ Iurisprudentiæ plenum: qua de re tametsi ipse minus dubito, certi quidquam non affirmo nihilominus, ne quid præiudicati e domo afferam domesticus testis; & ne Auctor ipse mihi succenseat, qui sicut nihil habuit pensi quidquam in hac opera toleranda, quam ut commodo serviret, atque utilitati studiosorum iuris, & Celeberrimi Interpretis doctrinæ faventium; ita satis superque habet, ut quidquid illud, quantulumve est, quod in hoc Opere effecit, benigno atque patienti animo excipiant Eruditi. Quæ una spes diuturnum eius, ingratumve laborem blande consolata est. Ego autem pro ea qua in cæteris rebus uti solet, industria & diligentia, munere suo etiam hic laudabiliter perfunctum esse mihi persuadeo; adeoque non dubito quin æquissimi rerum æstimatores Eruditi, & scientiæ præsertim civilis amatores Generalem hunc Indicem, quem tantopere expetebant, benevolo satis, & grato animo sint excepturi, mihiq; gratias habituri sint, qui cura & sumptu meo haud modico opportunissimum illis in hoc Indice instrumentum curaverim, quod uno veluti conspectu & Donellianæ Iurisprudentiæ summam exhiberet, & loca omnia fidelissime indicaret, in quibus plurimas iuris quæstiones magno doctrinæ apparatu tractatas, & mira facilitate atque ingenio enodatas cernerent, & infinitos fere iuris locos difficiles atque obscuros mirifice illustratos iucundissima lectione degustarent.

Huius rei causa alterum Indicem damus legum omnium, quas Hugo Donellus vel continuatis & uberioribus commentariis enarravit, vel occasione data illustravit, vel dissidentes a se mutuo, pugnantisque conciliavit. Quibus maioris commoditatis, atque etiam eruditionis gratia accedunt alii, quorum iste Titulos iuris omnes conspiciendos dabit, in quos Auctor noster est commentatus; hic auctores recensabit, indicabitque loca, in quibus illi laudantur, illustrantur, aut emendantur; ille postremo libros, & capitum summas & argumenta exhibebit, quæ a capite ad calcem usque universam civilis scientiæ doctrinam selectissima methodo digestam in prioribus fere sex Voluminibus nostræ editionis continent.

Hæc habui, de quibus te admonerem amicissime Lector. Omnia quæso pro tua humanitate æqui bonique consule. E vale.

# INDEX TITULORUM TUM CODICIS, CUM PANDECTARUM, ET INSTITUTIONUM,

*Qui a DONELLO explicantur per Alphabeticum ordinem dispositus;  
Prior numerus romanus Volumen, alter arabicus Columnam designat,*

## A

**D**E Acceptilationibus. IX. 1445.  
De actionibus empti & venditi. VIII. 1009.  
De actionibus, & obligationibus. VII. 805.  
— An servus ex suo facto post manumissionem teneatur. VII. 899.  
De actionibus, *Tu. 6. Lib. IV. Instit.*  
*Inst.* VI. 513.

## B

De Bonorum possessione secundum tabulas. VIII. 1210.  
De bonorum possessione contra tabulas, quam praetor liberis pollicetur. VIII. 1214.  
De bonorum possessione contra tabulas liberi, quae patronis liberisque eorum datur. VIII. 1222.

## C

De Carboniano editio. VIII. 1245.  
De Codicillis. IX. 455.  
De Collationibus. VIII. 1257.  
De Commodato. VIII. 1.  
— Communis de legatis, & Fideicommissis. IX. 657.  
De communium rerum alienatione. VIII. 1119.  
De compensationibus. VIII. 309.  
De Conditione indebiti. VII. 649.  
De conditione ob causam datorum. VII. 717.  
De conditione ob turpem causam. VII. 761.  
De conditione furtiva. VII. 779.  
De conditione ex lege, & sine causa, vel iniusta causa. VII. 787.  
*Tom. XII.*

De conditione ex lege. *in D.* X. 948.  
De conditione tricipitaria. *in D.* X. 970.  
De confessis. { VI. 393.  
                          XI. 381.  
De constituta pecunia. VII. 975.  
De contrahenda emptione & venditione. VIII. 725.  
De contrahenda & committenda stipulatione. IX. 1253.  
— Creditorem evictionem pignoris non debere. IX. 1523.  
De curatore bonis dando. *in D.* VI. 169.

## D

— Debitorem venditionem pignoris impedire non posse. IX. 1189.  
— Depositi vel contra. VIII. 481.  
De distractione pignorum. IX. 1163.  
De duobus reis stipulandi, & promittendi. IX. 1255.

## E

De Edendo. VII. 1.  
De editio Divi Hadriani tollendo. IX. 435.  
De editio editio, *in D.* X. 1294.  
De eo quod certo loco dari oportet. *in D.* X. 1057.  
De evictionibus. IX. 1447.  
De evictionibus, & duplæ stipulatione. *in D.* X. 1330.  
De eunuchis. VIII. 859.  
De exceptionibus, & praescriptionibus. IX. 1227.

Ex delictis defunctorum in quantum  
heredes conveniantur. VII. 955.  
De exercitoria & infistoria actione. VIII. 859.

F

— Familiae creiscundae. VII. 449.  
De Fideicommissis. IX. 573.  
De fideiussoribus, & mandatoribus. IX. 1307.  
De fide instrumentorum, & amissione  
eorum, & apochis, & antapuchis fa-  
ciendis, & de his, quae sine scriptura  
fieri possunt. VII. 1225.  
De feriis & dilationibus & diversis  
temporibus eorum. in D. & C. VI. 242.

H

De Hereditate, vel actione vendita. VII. 927.  
De hereditatis actionibus. VIII. 789.  
De heredibus instituendis. IX. 111.  
De his qui potius nomine in testamen-  
to, vel codicillis relinquantur. IX. 565.  
De his qui in priusum creditoris  
locum succedunt. IX. 1127.

I

De Impuberum & aliis substitutioni-  
bus. IX. 199.  
De indistincta viduitate. IX. 557.  
De in ius vocando. VII. 73.  
— in quibus causis pignus, vel hy-  
potheca recte contrahitur. IX. 1076.  
De institutionibus & substitutionibus. IX. 1153.  
Interdictis. IX. 871.  
De inutilibus stipulationibus. IX. 1253.  
De in litem iurando. in D. X. 858.  
De iudiciis. VI. 277.  
De iure domini impetrandi. IX. 1215.  
De iure deliberandi. IX. 333.  
De iureiurando propter calumniam dan-  
do. VI. 213.  
De iureiurando sive voluntario, sive  
necessario, sive iudiciali. in D. X. 613.

De legatis. IX. 489.  
Ad legem Falcidiam. IX. 749.  
Ad legem Aquilianam. in D. X. 2.  
De liberis exhibendis. IX. 997.  
De liberis praeteritis, vel exhereditatis. IX. 1287.  
De lutione pignoris. IX. 1197.  
De liberis & posthumis. in D. X. 1459.

M

Mandati, vel contra. VIII. 547.

N

De Nautico fenore. { in Cod. VIII. 477.  
{ in Dig. X. 1406.  
De necessariis servis heredibus insti-  
tuendis, vel substituendis. IX. 279.  
— ne filius pro patre, vel pater pro  
filio emancipato, vel libertus pro patrono,  
vel servus pro domino convenia-  
tur. VII. 879.  
— ne uxor pro marito, vel maritus  
pro uxore, vel mater pro filio conve-  
niatur. VII. 865.  
De non numerata pecunia. VIII. 197.  
De novationibus & delegationibus. IX. 1175.

P

De Pactis. VII. 87.  
De pactis inter emptorem & venditorem  
compositis. VIII. 1235.  
De pactis pignorum, & de lege commis-  
soria in pignoris rescindenda. IX. 1221.  
De partu pignoris, & omni causa. IX. 1149.  
De patribus qui filios suos distrahe-  
runt. VIII. 861.  
— per quas personas pobs acquira-  
tur. VIII. 107.  
De periculo & commodo rei vendi-  
tae. VIII. 987.  
De pignoraticia actione. VIII. 15.  
De pignoribus, & hypothecis. IX. 1009.

— plus



# TITULORUM.

- plus valere quod agitur, quam quod simulite concipitur. VII. 1366.
- De postumis heredibus instituendis vel exheredandis vel præteritis. IX. 321.
- De precario & Salviano interdito. IX. 1093.
- De in factum actionibus. in Dig. X. 1215.
- De prætorio pignore, & ut in actionibus debitorum iussio prætorii pignoris procedat. IX. 1133.
- De prohibita sequestratione pecunie. VI. 125.
- De probationibus. VIII. 1005.
- pro socio. VII. 637.

## Q

- Quando Fiscus, vel privatus debitoris sui debitores convenire possit. VIII. 915.
- quando liceat ab emptione discedere. VIII. 939.
- quando non petentium partes petentibus accrescant. VIII. 1206.
- quemadmodum testamenta aperiuntur, inspicuntur, & describuntur. IX. 423.
- que in fraudem creditorum facta sunt, ut restituuntur. in D. VI. 173.
- que res venire non possunt, & qui vendere vel emere vetantur. VIII. 841.
- que res exportari non debeant. VIII. 859.
- qui admitti ad bonorum possessionem possint, & intra quod tempus. VIII. 1161.
- que res pignori obligari possint, & qualiter pignus contrahatur. IX. 1077.
- qui potiores in pignore habeantur. IX. 1093.
- qui Testamentum facere possint vel non. VIII. 1333.
- quibus ex causis in possessionem eantur. in D. VI. 123.
- quod cum eo qui in aliena potestate negotium gestum esse dicetur, vel de peculio, quod iussu, seu de in rem verso. VIII. 73.
- quorum bonorum. IX. 897.
- quorum legatorum. IX. 907.

## R

- De rebus creditis, & iureiurando. VII. 449.
- De rebus alienis non alienandis, & de prohibita rerum alienatione vel hypotheca. VIII. 1097.
- rem alienam gerentibus non interdici rerum suarum alienationem. VIII. 1129.
- De remissione pignoris. IX. 1151.
- De repudianda vel abstinentia hereditate. IX. 407.
- De repudianda bonorum possessione. VIII. 1255.
- De rescindenda venditione. VIII. 863.
- De rebus dubiis. in D. XI. 2.
- De rebus creditis, si certum petatur, de conditione. in D. X. 17.
- De receptis arbitris. in D. & C. VI. 471.
- De re iudicata, & de effectu sententiarum, & de interlocutoriis. in D. XI. 112.
- De rebus auctoritate iudicis possiden dis. in D. VI. 135.

## S

- De Sententis que pro eo quod interest proferuntur. IX. 899.
- Ad S. C. Velleianum. VIII. 157.
- Ad S. C. Trebellianum. IX. 693.
- Ad S. C. Macedonianum. VIII. 115.
- De Separationibus. in D. VI. 161.
- De Servitutibus, & aqua. VII. 407.
- si aliena res pignori data sit. IX. 1077.
- si antiquior creditor pignus vendiderit. IX. 1129.
- si communis res pignori data sit. IX. 1133.
- si certum petatur. VII. 595.
- si in causa indicati pignus caputum sit. IX. 1143.
- sine censu vel reliquis fundum comparari non posse. VIII. 963.
- si omissa sit causa Testamenti. IX. 547.
- si pignus pignori datum sit. IX. 1147.
- si pignoris conventionem numeratio pecunie secuta non sit. IX. 1211.
- si per vim, vel alio modo absenti possessio turbata sit. IX. 953.
- si propter publicas pensationes venditio fuerit celebrata. VIII. 949.

- si quis alteri vel sibi sub alterius nomine, vel aliena pecunia emerit. VIII. 1081.
- si servus extero se emi mandaverit. VIII. 683.
- si vendito pignore agatur. XI. 1189.
- si unus ex pluribus heredibus creditoris vel debitoris partem suam debiti solverit vel acceperit. IX. 1207.
- De Solutiōibus, & liberationibus. IX. 1389.
- De Successorio edicto. VIII. 1241.
- De Suffragio. VII. 632.

**T**

- De Tabulis exhibendis. IX. 987.
- De Testamento militari. VIII. 1283.
- De Testamentis, & quemadmodum Testamentamenta ordinantur. IX. 1,

- De Testibus.
- De Transactionibus.

- VII. 1107.
- VII. 1255.

**V**

- Undelegitimi, & undecognati. VII. 1239.
- Unde liberi. VIII. 1225.
- Unde vir & uxor. VIII. 1253.
- Unde vi. IX. 913.
- De usuris. VIII. 359.
- ut actiones, & ab heredibus, & contra heredes incipiant. VII. 859.
- uti possidetis. IX. 955.
- De Verborum obligationibus. in D. XI. 401.
- De Verborum significatione. in D. XI. 1671.
- De Usuris, & fructibus, & causis, & accessionibus, & mora. in D. X. 1377.

# INDEX LEGUM

## ORDINE ALPHABETICO DIGESTUS,

### A

#### E PANDECTIS.

L. Acceptilatio.	IX. 96a.	Alii Praetor.	XI. 163.
Acta.	XI. 347.	Alii Praetor.	II. 1297.
Actorem.	XL. 349.	Alii.	X. 668.
Actio.	I. 867.	Alia.	X. 927.
Ad diem.	XI. 1287.	Alio.	X. 1163.
A D. Pio.	XI. 123.	Apud Celfum.	I. 1092.
Admonendi.	X. 775. *	Arbitrio.	IV. 423.
Adoptivum.	I. 294.	Arbitraria.	X. 1073.
Ad testium.	II. 55.	Argentarium.	IV. 1243.
Ad Fructus.	II. 739.	A Titulo.	XI. 1434.
Aedificia.	III. 171.	Aur.	X. 1145.

#### E CODICE.

L. Ab eo	IX. 597.	Adversus.	VIII. 381.
Acceptum.	VIII. 436.	Adversus.	<i>ibid.</i> 549.
A coheredibus.	IX. 801.	Adversus.	<i>ibid.</i> 1011.
Acta.	VII. 1373.	Adversus.	IX. 1239.
Actio.	IX. 1207.	Advocationis.	VII. 761.
Actione.	VII. 279.	Æs Aliorum.	VIII. 792.
Actor.	IV. 1186.	Age Com.	VII. 279.
Actor.	VII. 1692.	Ambiguitates.	IX. 91.
Actori. @	VII. 514.	Ambiguitates.	<i>ibid.</i> 358.
Ad eum.	IX. 703.	Ante obligationem.	VII. 779.
Adm.	IV. 1180.	Apud eos.	<i>ibid.</i> 1277.
Adi.	IX. 997. ( )	Aquam.	<i>ibid.</i> 427.
Ad probationem.	VII. § 1087.	Affiduis.	IX. 3118.
Adversus.	VII. § 1089.	Auctoritatem.	<i>ibid.</i> 919.
Adversus.	VII. 847.	Auctore.	<i>ibid.</i> 1469.
	VIII. 235.		

### B

#### E PANDECTIS.

L. Benignus.	I. 94.	Bona fidei.	I. 821.
Bene est.	X. 68.	Bonorum possessionem.	VIII. 161.
Bona civitatis.	XI. 1701.		

#### EX CODICE.

L. Barbaricum.	VIII. 459.	Bonorum.	VIII. 1175.
Blasphemia.	IX. 1139.	Bonorum.	VIII. 1191.
Bona fidei.	VII. 829.	Bonorum.	VIII. 1209.

E PAN.

## E P A N D E C T I S.

L. Caecilianae.	II. 779.	Cum Fideicommissum.	XI. 397.
Caerem.	IV. 793.	Cum fundum.	IX. 899.
Caenam.	X. 1185.	Cum Filiofamilias.	XI. 955.
Caesensia.	XI. 938.	Cum locutus.	II. 806.
Certum.	X. 137.	Cum in testamento.	XI. 101.
Certi.	<i>ibid.</i> 147.	Cum in corpus.	X. 258.
Civitas.	<i>ibid.</i> 407.	Cum in.	III. 45.
Civitas.	XI. 7.	Cum lex.	I. 107.
Claudius.	VI. 948.	Cum mandato.	II. 367.
Commodi.	XI. 317.	Cum oella.	XI. 361.
Commeasare.	III. 1000.	Cum pater.	II. 735.
Conditio.	XI. 1410.	Cum plures.	XI. 101.
Controversia.	VII. 222.	Cum prolati.	<i>ibid.</i> 301.
Contineus.	XI. 1635.	Cum quaritur.	XI. 105.
Costra.	<i>ibid.</i> 377.	Cum querebatur.	XI. 365.
Commuciac.	<i>ibid.</i> 375.	Cum quid.	X. 107.
Conventio.	VI. 898.	Cum quidam.	XI. 1172.
Creditor.	X. 405.	Cum quidem.	X. 483.
Creditor.	<i>ibid.</i> 429.	Cum quis sibi.	<i>ibid.</i> 1041.
Creditores.	XI. 1639.	Cum quid.	<i>ibid.</i> 1200.
Creditorem.	<i>ibid.</i>	Cum quis.	<i>ibid.</i> 1046.
Cui vinum.	II. 685.	Cum res.	IV. 620.
Cum ad.	X. 481.	Cum res.	IV. 538.
Cum cernis.	XI. 1347.	Cum senatus.	XI. 95.
Cum de in.	VII. 229.	Cum servus.	<i>ibid.</i> 1445.
Cum ex caussa.	XI. 301.	Cum singulis.	II. 494.
Cum ex caussa.	<i>ibid.</i> 1649.	Cum sponsor.	VI. 629.
Cum filius.	X. 283.	Cum stipulatus.	XI. 1448.
Cum fundus.	<i>ibid.</i> 443.	Cum stipulatur.	<i>ibid.</i> 1531.
Cum furti.	<i>ibid.</i> 929.	Cum viciosa.	VI. 902.
Cum Filiofamilias.	II. 745.	Cum stori.	II. 863.

## E X C O D I C E.

L. Capatorius.	VIII. 1313.	Creditor.	VIII. 21.
Carbonianum.	<i>ibid.</i> 1245.	Creditor.	<i>ibid.</i> 387.
Casus.	IX. 25.	Creditor.	IX. 517.
Causa.	VII. 491.	Creditor.	<i>ibid.</i> 1053.
Causas.	<i>ibid.</i> 515.	Creditor.	<i>ibid.</i> 1163.
Certi.	VIII. 833.	Creditor.	<i>ibid.</i> 1165.
Certi laris.	VI. 874.	Creditoris.	VII. 705.
Certi laris.	VIII. 1309.	Creditori.	<i>ibid.</i> 123.
Clari.	IX. 637.	Creditori.	<i>ibid.</i> 140.
Codicillos.	IX. 444.	Creditoris.	IX. 1313.
Collegium.	IX. 135.	Creditoris.	VII. 913.
Comparationis.	VII. 1342.	Creditoris.	IX. 1017.
Compensationis.	VIII. 345.	Creditoribus.	VII. 905.
Creditio.	VII. 97.	Creditorum.	IX. 1152.
Conditionis.	IX. 165.	Cretionem.	<i>ibid.</i> 367.
Condit.	IX. 897.	Cum.	IX. 1190.
Conditus.	<i>ibid.</i> 89.	Cum satiquis.	III. 45.
Conradus.	VII. 1306.	Cum ancillam.	VII. 41.
			Cum

# LEGUM.

jx

Cum apud.	VII. 1221.	Cum pro eo.	IX. 811.
Cum allegas.	VIII. 408.	Cum pro.	<i>ibid.</i> 1443.
Cum antiquas.	IX. 101.	Cum proponas.	<i>ibid.</i> 197.
Cum erum.	<i>ibid.</i> 157.	Cum proponas.	<i>ibid.</i> 211.
Cum aliquis.	<i>ibid.</i> 389.	Cum proponat.	<i>ibid.</i> 517.
Cum alienam.	<i>ibid.</i> 504.	Cum proponat.	X. 1255.
Cum scripsim.	<i>ibid.</i> 657.	Cum proponas.	VII. 519.
Cum viter.	IX. 1333.	Cum proponas.	IX. 125.
Cum certum.	<i>ibid.</i> 807.	Cum proponas.	<i>ibid.</i> 817.
Cum couler.	<i>ibid.</i> 1077.	Cum proponatis.	<i>ibid.</i> 467.
Cum convenit.	VIII. 1001.	Cum propriis.	VIII. 1083.
Cum debitum.	IX. 339.	Cum quallio.	IX. 530.
Cum donationis.	VII. 380.	Cum querebatur.	<i>ibid.</i> 1023.
Cum domineam.	IX. 1043.	Cum quis.	VII. 561.
Cum es.	VII. 347.	Cum quidam.	VII. 1358.
Cum & solens.	<i>ibid.</i> 683.	Cum quidam.	IX. 271.
Cum etiam.	<i>ibid.</i> 517.	Cum quidam.	<i>ibid.</i> 537.
Cum ex causa.	VIII. 557.	Cum quidam.	IX. 788.
Cum fidem.	<i>ibid.</i> 221.	Cum quidam.	X. 788.
Cum hi.	IX. 668.	Cum quidam.	<i>ibid.</i> 1283.
Cum heredes.	<i>ibid.</i> 211.	Cum quidam.	<i>ibid.</i> 197.
Cum hereditas.	VIII. 517.	Cum res.	VII. 1044.
Cum in.	V. 783.	Cum res.	VIII. 741.
Cum instrumentis.	VII. 1269.	Cum responso.	IX. 509.
Cum inter.	VIII. 1007.	Cum rempublicam.	<i>ibid.</i> 1101.
Cum in.	IX. 1049.	Cum secundum.	<i>ibid.</i> 585.
Cum in.	<i>ibid.</i> 377.	Cum speciem.	VIII. 1007.
Cum inter.	<i>ibid.</i> 435.	Cum stipulationes.	VII. 859.
Cum in.	<i>ibid.</i> 1143.	Cum succellores.	IX. 1501.
Cum ipse.	VIII. 745.	Cum talia.	VII. 443.
Cum iore.	IX. 1523.	Cum te.	VII. 277.
Cum marito.	<i>ibid.</i> 1431.	Cum te.	<i>ibid.</i> 283.
Cum marito.	<i>ibid.</i> 1410.	Cum te.	<i>ibid.</i> 604.
Cum nota.	VII. 283.	Cum te.	<i>ibid.</i> 706.
Cum necessitatem.	IX. 635.	Cum te.	<i>ibid.</i> 873.
Cum non.	VIII. 411.	Cum te ideo.	<i>ibid.</i> 865.
Cum nondem.	IX. 1241.	Cum te.	<i>ibid.</i> 1033.
Cum posset quem.	VII. 145.	Cum te.	IX. 1023.
Cum pignoris.	IX. 1149.	Cum tibi.	<i>ibid.</i> 1111.
Cum post.	IX. 291.	Cum tibi.	<i>ibid.</i> 1499.
Cum per.	VIII. 117.	Cum venditionem.	VIII. 1061.
Cum per.	<i>ibid.</i> 1095.	Cum vitem.	IX. 629.
Cum per Procuratorem.	VIII. 595.	Curabit.	VIII. 1045.
Cum precibus.	VII. 1065.		

## D

### E P A N D E C T I S.

L. Dario.	X. 735.	Decreta.	<i>ibid.</i> 351.
Dator.	VII. 966.	Dedi.	III. 1211.
Debitor.	{ IV. 827.	Deductis.	II. 629.
	{ VIII. 444.	Denuque.	V. 1196.
Debitur.	II. 705.	De peritorio.	X. 933.
Debituris.	VI. 905.	De unoquoque.	XI. 349.
Debitorem.	IV. 733.	Diem.	V. 22.
Debitores.	XI. 301.	Divos.	XI. 301.
Docem.	<i>ibid.</i> 1483.	Divos.	<i>ibid.</i> 20.

Tom. XII.

\* †

Doli



Ex quod.	VII. 605.	Eum cel.	VII. 853.
Eax.	<i>ibi.</i> 1127.	Eum, qui.	V. 147.
Eos.	VIII. 457.	Eum qui.	VII. 617.
Eos, qui.	VII. 579.	Eum qui.	VII. 777.
Eos, qui.	VI. 444.	Euechus.	VIII. 1353.
Eos, qui.	IX. 1110.	Et archil.	<i>ibid.</i> 1021.
Error.	<i>ibi.</i> 779.	Et caussa.	<i>ibid.</i> 303.
Errore.	<i>ibi.</i> 21.	Et cautione.	VII. 761.
Et lo.	VII. 853.	Exceptio.	VIII. 108.
Et sb.	IX. 109.	Exceptignem.	VII. 1069.
Etiam.	VII. 1119.	Exceptione.	IX. 1481.
Etiam.	VIII. 193.	Et conventione.	VII. 165.
Etiam.	<i>ibi.</i> 331.	Et conventione.	VIII. 965.
Etiam.	<i>ibi.</i> 571.	Executores.	IX. 1085.
Etiam.	IX. 639.	Exemplo.	VII. 1031.
Etiam.	<i>ibi.</i> 1147.	Et fideicommissio.	IX. 657.
Etiam.	<i>ibi.</i> 1327.	Et his.	<i>ibid.</i> 1463.
Etiam.	<i>ibi.</i> 759.	Et his verbis.	VIII. 1307.
Et in quifola.	<i>ibi.</i> 643.	Et imperfecto.	IX. 15.
Et in legatis.	<i>ibi.</i> 761.	Et legato.	IX. 519.
Et in provinciali.	VII. 425.	Et libris.	I. 1021.
Et militibus.	VIII. 1321.	Et domibus.	VIII. 821.
Et quomquam.	<i>ibi.</i> 1295.	Et patroni.	VII. 835.
Et quom.	§ VI. 91.	Et persona.	<i>ibid.</i> 1017.
	§ VII. 63.	Et pignore.	VIII. 20.
Et qui sub.	IX. 1177.	Et praelis.	<i>ibid.</i> 395.
Et Senatus.	VIII. 309.	Expulsi.	<i>ibid.</i> 1077.
Et si.	IX. 578.	Et repudiatione.	IX. 651.
Et si frater.	<i>ibi.</i> 1049.	Et testamento.	VIII. 1215.
Et sine.	<i>ibi.</i> 714.	Et testamento.	<i>ibid.</i> 1299.
Et si severior.	V. 148.	Et testamento.	IX. 657.
Eum.	IX. 548.	Extraneum.	<i>ibid.</i> 135.
Eum a quo.	<i>ibid.</i> 1436.	Extremum.	<i>ibid.</i> 141.

F

E P A N D E C T I S.

L. Falsa.	XI. 89.	Fondus.	§ V. 958.
Fideiussor.	III. 427.		§ X. 535.
Filius.	XI. 617.	Fondus.	II. 476.
Filio.	II. 827.	Fondus.	IV. 524.
Filiofamilias.	II. 816.	Fondum.	II. 866.
Frater.	III. 1175.	Fondum.	<i>ibid.</i> 873.
Profrat.	III. 1058.	Fondum.	X. 353.
Fundi.	X. 560.	Foroso.	XI. 185.

E X C O D I C E.

L. Falcidius.	IX. 77.	Filio.	VIII. 1265.
Falso.	VIII. 21.	Filio.	<i>ibid.</i> 1267.
Fideicommissum.	V. L. 705.	Filio.	<i>ibid.</i> 1255.
Fideicommissum.	IX. 655.	Filiofamilias.	IX. 345.
Fideiussor.	<i>ibid.</i> 1329.	Filius.	VII. 117.
Fideiussoribus.	<i>ibid.</i> 1361.	Filiem.	<i>ibid.</i> 449.
Filio.	<i>ibid.</i> 509.	Filiem.	VIII. 1267.
Filio.	II. 1156.	Filiofamilias.	<i>ibid.</i> 140.

Tom. XII.

\* 12

Filius.

xij

Filiisfamilias,  
Frater.  
Frater.  
Frateris.  
Fructus.  
Frumentum.

## I N D E X

IX. 1315.  
VIII. 1391.  
IX. 1133.  
VIII. 301.  
VIII. 1069.  
*ibid.* 397.

Fructus.  
Fructus.  
Fructus.  
Fundum.  
Fuslosum,

VII. 869.  
*ibid.* 1033.  
VIII. 173.  
IX. 1163.  
VIII. 1359.

## G

## E P A N D E C T I S ,

L. Gallus.  
Generaliter.  
Generatiter.

X. 1459.  
XI. 687.  
V. 147.

Gravitas.  
Gregis.

IV. 631.  
VI. 906.

## E X C O D I C E ,

L. Generaliter.  
Generatiter.

VII. 550.  
VIII. 1066.

Generaliter.  
Generatiter.

IX. 183.  
IX. 1369.

## H

## E P A N D E C T I S .

L. Hec.  
Heres.  
Heres.  
Heredis.  
Hereditem.  
Hic, qui.  
Hoc editum.

XI. 915.  
IV. 1207.  
II. 662.  
*ibid.* 634.  
IX. 805.  
I. 596.  
V. 1077.

Hoc editio.  
Hoc iure.  
Hoc iure.  
Hominem.  
Huiusmodi.  
Huiusmodi.

IV. 1493.  
III. 346.  
XI. 597.  
X. 1026.  
XI. 657.  
*ibid.* 1169.

## E X C O D I C E ,

L. Habitans.  
Hac consuetudine.  
Hac consuetudine.  
Heres.  
Heredi.  
Heredem.  
Heredem.  
Heredem.

IX. 1006.  
VIII. 1357.  
IX. 58.  
*ibid.* 219.  
*ibid.* 907.  
VII. 943.  
IX. 1521.  
*ibid.* 651.

Hereditus.  
Hereditus.  
Hereditem.  
Hereditem.  
Hereditem.  
Hereditem.  
Huiusmodi.  
Huiusmodi.

IV. 385.  
IX. 141.  
*ibid.* 213.  
*ibid.* 463.  
*ibid.* 897.  
*ibid.* 1165.  
VIII. 935.  
IX. 101.

## I

## E P A N D E C T I S ,

L. Idem eris.  
Idem est.  
Idem iuris.  
Ideo.

XI. 1119.  
X. 1183.  
XI. 479.  
I. 102.

Ideo.  
Ideo.  
Ideo.  
Id quod nostrum.

X. 1125.  
IV. 844.  
XI. 631.  
I. 808.  
Iis



# L E G U M.

xiiij

In stipulatio.	Xl. 1180.	In rulone.	ibi. 917.
Illicite.	V. 612.	In sententiis.	Xl. 361.
Imperator.	Il. 744.	In stipulationibus.	ibi. 104.
Imperatores.	Xl. 315.	Infulam.	ibi. 1531.
Imperatores.	Vll. 43.	Interdum.	ibi. 1150.
Impossibilis.	Xl. 585.	Inter eos.	ibi. 121.
In sedibus.	X. 902.	Inter stipulantem.	ibi. 1313.
In agris.	I. 841.	Inter dies.	ibi. 181.
In ambiguo.	Xl. 11.	In Urbe.	I. 173.
In arbitrium.	§ Il. 803.	In cal.	IV. 487.
In bono.	§ Xl. 909.	In cal.	Xl. 565.
In Civile.	X. 1147.	In cal.	VI. 861.
In conventionalibus.	I. 90.	In cal.	Xl. 971.
In de.	Xl. 973.	Inque.	X. 481.
In deobis.	Il. 1083.	Inque.	IX. 344.
In ultimis.	Xl. 197.	In stipulatio.	Xl. 1457.
In ultimis.	IX. 1265.	Item cura.	I. 394.
In ultimis.	V. 685.	Item illa.	Xl. 888.
In executione.	Xl. 1353.	Item legato.	Il. 863.
Infulam.	V. 124.	Item miles.	Xl. 127.
In fideicommissis.	Il. 634.	Item si.	IV. 620.
In fraudem.	IX. 1312.	Item.	Xl. 1675.
In hac.	X. 999.	Item.	ibi. 359.
In illa.	Xl. 997.	Item.	ibi. 363.
In illa.	ibi. 978.	Item.	V. 958.
In instrumentis.	X. 931.	Item.	IX. 341.
In lege.	Il. 945.	Item.	Xl. 1560.
In omnibus.	I. 1077.	Item.	I. 293.
In possessionem.	VI. 126.	Item.	V. 75.
In privatis.	IV. 1385.	Item.	X. 1137.
In quibus.	Il. 669.	Item.	ibi. 1310.

## E X C O D I C E.

L. iam.	IX. 1445.	In impendenda.	IX. 764.
Idem.	ibi. 475.	In legatis.	ibi. 527.
Illam.	Vll. 1249.	In potestate.	ibi. 1393.
Illic.	IV. 1288.	In potestate.	ibi. 1441.
Illic.	V. 1113.	In re.	Vll. 665.
Illic.	IX. 543.	In solutum.	Vll. 915.
In actione.	Vll. 539.	Instrumenta.	ibi. 1025.
In amittibus.	IX. 527.	Instrumenta.	IX. 647.
In bono.	Vll. 154.	Instrumentis.	Vll. 1265.
In bono.	Vll. 400.	In summa.	IX. 1027.
In bono fidei.	Vll. 503.	Intelligere.	ibi. 1201.
In casu.	IX. 1143.	Inter.	I. 98.
In casu.	Vll. 609.	Inter.	IX. 1443.
In casu.	IX. 883.	Interposita.	Vll. 307.
In casu.	III. 964.	In testamento.	Vll. 1301.
In casu.	Vll. 1369.	In testamento.	ibi. 1319.
In casu.	Vll. 1382.	In testamento.	IX. 767.
In casu.	IV. 1343.	In testamento.	ibi. 97.
In casu.	Vll. 709.	Invasor.	ibi. 921.
In casu.	Vll. 432.	Invasor.	Vll. 768.
In casu.	ibi. 307.	Invasor.	IX. 1410.
In casu.	IX. 1443.	Invasor.	Vll. 763.
In casu.	Vll. 317.	Invasor.	Vll. 3.
In casu.	Vll. 1286.	Invasor.	IX. 777.
In casu.	Vll. 1185.	Invasor.	

Is

Is apud quos.

Is penes.

Isobemas.

Isobemas.

Isobemas.

Isobemas.

Iudices.

VI. 93.

VII. 13.

VIII. 511.

VII. 405.

III. 1001.

IX. 104.

III. 717.

VII. 1319.

Iudices.

Iunio.

Iura.

Iuris.

Iurifurandi.

Iurifurandi.

Iuris ordinem.

Iustum.

IX. 958.

III. 1431.

III. 1323.

VIII. 1189.

VII. 429.

III. 1139.

IV. 1219.

VII. 52.

## L

## E P A N D E C T I S.

L. Labeo.

Labeo.

Lecta.

Legatum.

Legat.

Legatus.

Lex Aquilia.

XI. 697.

III. 489.

VII. 471.

X. 80.

XI. 1705.

X. 485.

II. 733.

IV. 1160.

II. 683.

V. 1006.

Liberi.

Liber homo.

Liber.

Liber homo.

Liber.

Liberorum.

Licet.

Lign.

Locum.

Locus.

VIII. 847.

X. 8.

II. 1185.

XI. 1489.

XI. 1423.

VIII. 160.

I. 1032.

II. 863.

III. 45.

II. 864.

## E X C O D I C E.

Legem.

Legem Iuliam.

Legatum.

Legatus.

Liberi.

Liberum.

Liberos.

Liberorum.

Liberari.

VII. 150.

IX. 358.

III. 1001.

VIII. 845.

VIII. 1213.

IX. 1345.

VIII. 861.

VII. 1169.

IX. 1407.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

VII. 305.

III. 911.

VII. 787.

VIII. 1221.

III. 1331.

IX. 377.

III. 795.

III. 1105.

III. 1241.

## M

## E P A N D E C T I S.

M. Mavio.

Mavio.

Mandatum.

Mandatum.

Manifesta.

Marcellus.

Marcellus.

Mata.

Mela.

Mimodius.

II. 763.

II. 488.

IV. 1362.

III. 993.

X. 777.

XI. 584.

III. 1087.

V. 535.

III. 1289.

I. 709.

Miles.

Mora.

Mora rei.

Muller.

Mulleris.

Mullum.

Menes.

Metas.

Murus.

Mutuum.

XI. 169.

X. 132.

XI. 1361.

III. 1197.

III. 1695.

III. 721.

III. 1703.

III. 920.

V. 258.

X. 89.

# LEGUM, EX CODICE.

xv

Macedoniani.	VIII. 145.	Meminerit.	IX. 918.
Maiores.	IX. 1059.	Miles s.	VIII. 1293.
Mala.	VII. 789.	Milites.	<i>ibid.</i> 1327.
Municipia.	VIII. 1099.	Minorem.	<i>ibid.</i> 209.
Mandatum.	<i>ibid.</i> 653.	Momentarium.	IX. 941.
Mandati.	IX. 1343.	Monumenta.	<i>ibid.</i> 515.
Manifesti.	<i>ibid.</i> 1207.	Muris.	VIII. 1007.
Manifesti.	<i>ibid.</i> 1436.	Molter.	IX. 1179.
Mavem.	VII. 1063.	Molten.	VIII. 1086.
Maximam.	IX. 300.	Molturn.	<i>ibid.</i> 1120.
Mezalem.	VII. 773.	Muten.	VII. 619.

## N E P A N D E C T I S,

L. Nam est.	V. 518.	Nominis.	XI. 1680.
Nam.	X. 231.	Nominis.	<i>ibid.</i> 1683.
Nam.	V. 250.	Non cogendum.	V. 258.
Nam s.	X. 1987.	Non intelligitur.	I. 726.
Naturalis.	<i>ibid.</i> 1218.	Non est.	I. 102.
Naturales.	III. 427.	Non fuerat.	XI. 393.
Naturaliter.	IX. 890.	Non figura.	III. 1382.
Nec ullam.	I. 943.	Non omnis.	X. 303.
Nec usus.	§ I. 661.	Non omnium.	I. 100.
	§ VI. 908.	Non omnimodoq.	XI. 369.
Negationem.	XI. 379.	Non potest.	IV. 447.
Nemo rem.	XI. 1223.	Non solum.	VI. 126.
Nemo rem suam.	<i>ibid.</i> 1359.	Non solum.	V. 245.
Nemo.	V. 1001.	Non tantum.	XI. 283.
Nemo.	XI. 1605.	Nata.	X. 135.
Neque.	V. 685.	Nummis.	§ V. 376.
Nequisque.	XI. 331.		§ X. 863.
Nihil interest.	VII. 1239.		

## EX CODICE.

Ne Contra.	VIII. 881.	Neque professio.	IX. 19.
Nec Creditorum.	VIII. 51.	Neque.	<i>ibid.</i> 139.
Nec apud.	IX. 133.	Nitua.	VII. 849.
Necemere.	IX. 1365.	Nihil.	IX. 1410.
Nec Codicillos.	<i>ibid.</i> 471.	Nihil.	VIII. 1095.
Nec Imperiale.	<i>ibid.</i> 963.	Notamus.	IX. 55.
Nec intentio.	VII. 349.	Nomen.	<i>ibid.</i> 1079.
Nec Filios.	<i>ibid.</i> 521.	Nominis.	VIII. 858.
Ne frumentum.	VIII. 844.	Nominibus.	VII. 823.
Nemo.	<i>ibid.</i> 859.	Nominum.	IX. 1041.
Nemo.	VII. 1133.	Non abs re.	<i>ibid.</i> 947.
Nemo.	VIII. 1099.	Non adversus.	VII. 621.
Nemo.	I. 975.	Non codicillum.	IX. 37.
Neque passus.	VII. 173.	Non debitorum.	IX. 1465.
Neque.	<i>ibid.</i> 771.	Non dubium.	<i>ibid.</i> 41.
Neque.	<i>ibid.</i> 879.	Non est.	VIII. 927.
Neque natus.	VII. 1037.	Non est.	<i>ibid.</i> 1130.
Neque scriptura.	VIII. 335.	Non est.	IX. 363.
Ne quidem.	<i>ibid.</i> 1331.	Non exceptionibus.	<i>ibid.</i> 1353.

Non

Non est novum.  
Non est eo.  
Non epistolis.  
Non idcirco.  
Non idcirco.  
Non idcirco.  
Non idcirco.  
Non idcirco.  
Non iustum.  
Non maiorem.  
Non modus.

VII. 47.  
XI. 1521.  
VII. 1049.  
VII. 1277.  
VIII. 767.  
*ibid.* 931.  
IX. 27.  
*ibid.* 471.  
*ibid.* 709.  
VII. 345.  
*ibid.* 437.

Non audis.  
Non omnimodo.  
Non prius.  
Non recte.  
Non tantum.  
Non unde.  
Nostrum.  
Novissime.  
Nulla.  
Nullum.

VII. 1051.  
IX. 1127.  
VII. 925.  
IX. 1315.  
*ibid.* 523.  
VII. 597.  
IX. 107.  
*ibid.* 1323.  
IX. 1415.  
VII. 1173.

## O

## E P A N D E C T I S.

L. Obligator.  
Officium.  
Olympice.

I. 540.  
V. 787.  
III. 165.

Omnis.  
Ordine.

X. 142.  
V. 138.

## E X C O D I C E.

L. Ob as.  
Ob causam.  
Obligatus.  
Obligatus.  
Ob maiorem.  
Ob restituenda.  
Obsignatione.

VII. 853.  
*ibid.* 827.  
IX. 1139.  
*ibid.* 1183.  
VII. 869.  
*ibid.* 775.  
IX. 1441.

Oleo.  
Onifist.  
Omne.  
Omnes.  
Omnes.  
Omnia.  
Omnibus.

VIII. 481.  
IX. 1347.  
*ibid.* 679.  
VIII. 981.  
*ibid.* 1363.  
IX. 49.  
VII. 1147.

## P

## E P A N D E T C I S.

L. Pacifex.  
Papinianus.  
Pater.  
Pater.  
Patronus.  
Paulus.  
Paulus.  
Paulus respondit.  
Pecuniam.  
Periculi.  
Periculum.  
Permissi.  
Pine.  
Pine.  
Pines.  
Puribus.  
Possessio.  
Post.  
Posthumus.

VII. 135.  
V. 538.  
II. 1006.  
V. 1172.  
XI. 177.  
*ibid.* 13.  
*ibid.* 343.  
*ibid.* 339.  
X. 475.  
*ibid.* 1404.  
*ibid.* 473.  
*ibid.* 1236.  
III. 1170.  
V. 644.  
XI. 109.  
*ibid.* 1649.  
I. 970.  
VI. 441.  
IX. 325.

Post rem.  
Prædonis.  
Præscriptio.  
Præses.  
Præsidia.  
Prætor.  
Prætor.  
Prætor sit.  
Præcipalibus.  
Præcipue.  
Procurator.  
Pro emptore.  
Pro herede.  
Proinde.  
Promissor.  
Promittendo.  
Propter.  
Puberes.  
Papillum.

XI. 359.  
V. 722.  
I. 1119.  
XI. 395.  
X. 471.  
VII. 905.  
IV. 276.  
VI. 123.  
X. 463.  
IX. 845.  
I. 735.  
III. 1136.  
IX. 344.  
X. 143.  
XI. 575.  
VII. 110.  
I. 98.  
XI. 1410.  
II. 438.  
EX

E X C O D I C E.

L. Pacta novissima.

Pacta quædam.

Pactum.

Pactum.

Pactum Coratoris.

Pactum quod.

Pactum quod bona fide.

Pactum Successorem.

Parentes.

Parus.

Pater totus.

Patris.

Patronus.

Pecunia.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

Pecuniam.

VII. 170.

ibid. 129.

VIII. 123.

ibid. 1273.

VII. 113.

ibid. 195.

ibid. 197.

ibid. 213.

ibid. 1129.

IX. 1149.

ibid. 123.

VII. 583.

VIII. 1221.

VII. 658.

IX. 1433.

VII. 720.

ibid. 751.

ibid. 919.

VIII. 1209.

VII. 415.

VIII. 673.

V. 1400.

VI. 204.

VII. 1077.

IX. 1249.

VIII. 939.

ibid. 143.

ibid. 377.

IX. 1045.

IX. 1053.

VII. 225.

VIII. 43.

IX. 1159.

VIII. 59.

IX. 1051.

ibid. 1085.

VIII. 449.

IX. 1361.

IV. 1346.

I. 94.

Plares.

Portionem.

Portiones.

Post.

Post.

Post aditum.

Posthomo.

Post lile.

Post mortem.

Post quam.

Post quom.

Post venditionem.

Post.

Prebites.

Prædis.

Præpositi.

Præscriptorem.

Præscriptiones.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

Præses.

VII. 1325.

VIII. 1120.

ibid. 1015.

VIII. 989.

ibid. 1077.

IX. 221.

VIII. 1213.

VII. 956.

IX. 605.

VII. 117.

VIII. 819.

VII. 105.

IX. 349.

ibid. 249.

ibid. 591.

ibid. 92.

ibid. 1245.

ibid. 1253.

VII. 305.

ibid. 431.

ibid. 769.

IX. 879.

ibid. 1025.

ibid. 1190.

VIII. 11.

ibid. 519.

IX. 1103.

VII. 53.

VIII. 630.

VII. 715.

ibid. 933.

ibid. 907.

ibid. 389.

IX. 1239.

ibid. 513.

VII. 1021.

ibid. 917.

VIII. 509.

IX. 11.

ibid. 408.

Q

E P A N D E C T I S.

L. Quo.

Quæ de tota.

Q. mro.

Quantum.

Quantum.

Quantum.

Quantum.

Quantum.

Quantum.

Quantum.

Quantum.

Quantum.

Quantum.

Quantum.

Quantum.

Quantum.

Quantum.

Quantum.

II. 1054.

II. 1298.

X. 1165.

II. 866.

XI. 81.

ibid. 363.

V. 182.

VI. 126.

Quemadmodum.

Quem heredi.

Qui ante.

Qui b'a.

Qui certum.

Qui cam se.

Qui certarum.

Qui dorem.

Qui dorem.

Qui dorem.

Qui dorem.

Qui dorem.

Qui dorem.

Qui dorem.

Qui dorem.

Qui dorem.

Qui dorem.

Qui dorem.

I. 1013.

XI. 105.

ibid. 621.

ibid. 649.

X. 987.

XI. 189.

ibid. 1649.

VI. 942.

Qui

Qui

Qui

Qui

Qui

Qui

Qui

Qui

Qui

Qui

Yon. All.



# L E G U M.

xix

Quoties.  
Quoties.

VIII. 1205.  
IX. 143.

Quoties.  
Quoties.

*ibid.* 601.  
*ibid.* 609.

## R

### E P A N D E C T I S,

L. Rei appellatio.  
Rem.  
Rem alienam.  
Rem pignori.  
Reor.

XI. 1080.  
X. 867.  
VI. 900.  
*ibi.* 1017.  
IX. 1233.

Repetitio.  
Res iudicata.  
Respiciendum.  
Respondit.  
Rogalia.

*ib.* 1118.  
XI. 117.  
X. 481.  
II. 639.  
X. 199.

### E X C O D I C E.

Rat.  
Ratio.  
Rationes.  
Receptitia.  
Reffe.  
Rei.  
Rei creditor.  
Rem.  
Renitente.

VIII. 927.  
*ibi.* 798.  
VII. 1027.  
*ibi.* 992.  
IX. 915.  
VIII. 972.  
IX. 1185.  
VIII. 876.  
IX. 361.

Reor.  
Reprehendenda.  
Re quidem.  
Rescindendum.  
Res.  
Res obligatas.  
Romane.  
Rupto.

*ibi.* 1371.  
*ibi.* 181.  
VIII. 939.  
*ibi.* 92.  
IX. 1143.  
*ibi.* 1055.  
VIII. 862.  
IX. 477.

## S

### E P A N D E C T I S,

L. Satisfactio.  
Sciendum.  
Sciendum.  
Sciendum.  
Sciendum.  
Scire.  
Sive debemus.  
Scribit.  
Sed.  
Sed an hic.  
Sed &.  
Sed, & jo illo.  
Sed, & si.  
Sed & si quit.  
Sed hoc.  
Sed iustitiae.  
Sed mihi.  
Sed si.  
Sed si et Bipolaris.  
Scire.  
Sequitur.  
Servitutes.

IV. 735.  
X. 670.  
XI. 189.  
*ibi.* 707.  
X. 670.  
I. 88.  
XI. 699.  
II. 878.  
I. 102.  
XI. 270.  
X. 995.  
XI. 87.  
X. 483.  
IX. 1311.  
XI. 285.  
X. 239.  
*ibi.* 376. & 1073.  
XI. 729.  
I. 709.  
XI. 685.  
II. 867.  
I. 1144.  
III. 317.

Servitutes. 14.  
Servitutes. 1.  
Servor.  
Servum.  
Sape.  
Si a colono.  
Si a furioso.  
Si centum.  
Si cyrtos.  
Si ehoras.  
Si cognatis.  
Si coovenient.  
Si convenient.  
Si creditor.  
Si cul.  
Si cui.  
Si cum procuratore.  
Sicut.  
Si duri.  
Si decem.  
Si depositum.  
Si divorcio.  
Si duo.

*ibi.* 342.  
*ibi.* 283.  
XI. 1150.  
V. 242.  
XI. 367.  
*ibi.* 1361.  
X. 225.  
XI. 1487.  
*ibi.* 741.  
II. 864.  
XI. 87.  
IV. 1186.  
XI. 293.  
*ibi.* 1624.  
II. 863.  
*ibi.* 865.  
XI. 287.  
*ibi.* 285.  
*ibi.* 687.  
*ibi.* 951.  
II. 160.  
XI. 661.  
X. 726.  
§





Stipulatio.	XI. 741.	Stipulationem.
Stipulatio hoc modo.	<i>ibid.</i> 1147.	Stipulationem.
Stipulatio non valet.	<i>ibid.</i> 641.	Stipulatus sum.
Stipulationes.	<i>ibid.</i> 1009.	Sunt qui.
Stipulationes.	<i>ibid.</i> 1200.	Superficiarum.
Stipulationem.	<i>ibid.</i> 443.	Superficio.

<i>ibid.</i> 499.
<i>ibid.</i> 1254.
<i>ibid.</i> 1435.
<i>ibid.</i> 253. & 257.
II. 1298.
<i>ibid.</i> <i>ibid.</i>

EX CODICE.

I. Sancimus.	VIII. 721.	Si constat.	VIII. 322.
Sancimus.	IV. 749.	Si constituit.	VII. 1263.
Sancimus.	IX. 99.	Si contra.	VIII. 661.
Sancimus.	<i>ibid.</i> 737.	Si controversia.	IX. 1479.
Sancimus.	<i>ibid.</i> 1263.	Si creditor.	<i>ibi.</i> 1147.
Sancimus.	VIII. 1209.	Si creditor.	<i>ibi.</i> 1215.
Sciens.	VII. 1005.	Si creditor.	<i>ibi.</i> 1325.
Scimus.	IX. 391.	Si creditore.	<i>ibid.</i> 1190.
Scire debes.	<i>ibid.</i> 751.	Si creditores.	VII. 199.
Scriniarius.	VIII. 1329.	Si creditores.	IX. 633.
Scriptor.	VII. 1279.	Si cal.	VIII. 303.
Scripturas.	IX. 1111.	Si cum.	VII. 737.
Secutus.	<i>ibid.</i> 1057.	Si cum.	VIII. 175.
Secundum.	<i>ibid.</i> 1187.	Si cum.	<i>ibi.</i> 1309.
Senatus consultum.	VIII. 175.	Si cum.	IX. 1410.
Senatus.	<i>ibid.</i> 1341.	Si cum pater.	V. 1191.
Senatus.	VII. 257.	Si cum quodlibet.	IX. 1489.
Senatus.	IX. 1349.	Si curatorem.	XI. 1411.
Servus.	VII. 113.	Sicut.	VII. 833.
Servo.	IX. 1053.	Sicut.	<i>ibi.</i> 1252.
Servos.	VII. 1135.	Sicut.	VIII. 1065.
Servor.	VIII. 1149.	Sicut.	<i>ibi.</i> 1309.
Servos.	IX. 1190.	Sicut.	IX. 1053.
Si abstinuit.	VII. 584.	Sicut.	<i>ibi.</i> 1349.
Si a creditore.	<i>ibid.</i> 842.	Sicut maior.	<i>ibid.</i> 408.
Si a creditore.	IX. 1523.	Sicut usufructum.	VII. 439.
Si actionem.	VII. 219.	Si debitor.	IX. 1181.
Si affore.	IX. 1443.	Si debitum.	VII. 923.
Si ad excludendam.	VII. 511.	Si de certa.	<i>ibi.</i> 365.
Si ad iustitiam.	IX. 997.	Si deceno.	IX. 1095.
Si ad iustitiam.	VII. 951.	Si delegatio.	<i>ibi.</i> 1382.
Si adversarius.	<i>ibid.</i> 1243.	Si deposita.	VIII. 501.
Si adversarius.	VIII. 191.	Si depositi.	<i>ibi.</i> 499.
Si a fratre.	<i>ibid.</i> 1327.	Si de possessione.	VII. 1083.
Si alienum.	IX. 1349.	Si de possessione.	IX. 919.
Si alienum.	V. 1133.	Si diversa.	VIII. 953.
Si ancillam.	VIII. 751.	Si diversa.	VII. 311.
Si ancillam.	<i>ibid.</i> 1063.	Si dolo.	VIII. 923.
Si a patre.	VII. 691.	Si dominium.	IX. 1037.
Si a patre.	IX. 339.	Si donationis.	VIII. 739.
Si aquam.	VII. 417.	Si dotare.	<i>ibi.</i> 195.
Si a via.	IX. 353.	Si duo.	<i>ibi.</i> 121.
Si avos.	VIII. 1225.	Si duobus.	IX. 681.
Si avos.	IX. 295.	Si ex.	VIII. 1137.
Si Biscinorum.	<i>ibid.</i> 1339.	Si ex.	IX. 793.
Si bonorum.	VIII. 1183.	Si ex lega.	VIII. 418.
Si causa.	VII. 208.	Si ex possessione.	<i>ibi.</i> 405.
Si certis annis.	<i>ibid.</i> 1218.	Si ex tempore.	IX. 1152.
Si cessante.	IX. 1167.	Si ex.	VIII. 339.
Si cura.	VII. 681.	Si ex.	IX. 701.
Si cura.	<i>ibid.</i> <i>ibid.</i>	Si ex cautione.	VIII. 113.
Si compensandi.	IX. 131.	Si ex edicto.	IX. 897.
		Si	Si

Si ea falsa.	VII. 401.	Si ois.	<i>ibi.</i> 25.
Si ea maiore.	IX. 1245.	Si non decationis.	VIII. 753.
Si ea pretio.	VII. 993.	Si non est.	VII. 803.
Si falsum.	<i>ibi.</i> 1377.	Si non iustitia.	IX. 1487.
Si fidelissor.	IV. 422.	Si non iugali.	VII. 589.
Si fidelissor.	VIII. 580.	Si nulla.	VIII. 1120.
Si fidelissor.	IX. 1367.	Si ob causam.	IX. 1483.
Si filios.	VIII. 152.	Si obligata.	<i>ibi.</i> 1493.
Si filiosfamilias.	<i>ibid.</i> 129.	Si obligatum.	<i>ibi.</i> 1431.
Si filiosfamilias.	<i>ibid.</i> 156.	Si opens.	<i>ibi.</i> 1443.
Si filiosfamilias.	VII. 583.	Si pado.	VII. 190.
Si finis.	IX. 1479.	Si pedom.	IX. 1243.
Si frater.	VIII. 1347.	Si parentes.	IX. 1495.
Si frater.	IX. 589.	Si pascenda.	VII. 144.
Si finis.	<i>ibid.</i> 343.	Si pater.	VIII. 870.
Si fundi.	IX. 1223.	Si pater.	<i>ibi.</i> 563.
Si fundum.	VII. 1099.	Si pater.	<i>ibi.</i> 1153.
Si fundum.	<i>ibid.</i> 1143.	Si pater.	<i>ibi.</i> 1265.
Si fundum.	IX. 1101.	Si pater.	IX. 173.
Si fundum.	<i>ibid.</i> 1515.	Si pater.	<i>ibi.</i> 1323.
Si Gaudentes.	VIII. 749.	Si pater.	<i>ibi.</i> 408.
Si generaliter.	IX. 1103.	Si pater.	VIII. 185.
Si hypothecas.	<i>ibid.</i> 1154.	Si pater.	<i>ibi.</i> 201.
Si in causa.	VII. 919.	Si pater.	IX. 1211.
Si in causa.	VIII. 458.	Si pater.	IX. 707.
Si in causa.	IX. 1345.	Si per ignorantiam.	VII. 695.
Si in causa.	<i>ibid.</i> 372.	Si per mutationem.	IX. 1519.
Si inferiorum.	I. 587.	Si post.	<i>ibi.</i> 312.
Si in finem.	IX. 548.	Si post.	<i>ibi.</i> 1501.
Si in hoc.	<i>ibid.</i> 1183.	Si post mortem.	V. 630.
Si in nomine.	<i>ibid.</i> 17.	Si Poldidum.	<i>ibi.</i> 153.
Si in personam.	<i>ibid.</i> 641.	Si potiores.	IX. 1127.
Si in potestate.	<i>ibid.</i> 957.	Si potiorum.	<i>ibi.</i> 797.
Si in potestate.	VII. 840.	Si potiorum.	IX. 1459.
Si inter.	IX. 1417.	Si Pridi.	VIII. 1099.
Si interrogatione.	VIII. 362.	Si primorum.	IX. 1134.
Si intra.	<i>ibid.</i> 293.	Si pino.	<i>ibi.</i> 1127.
Si in.	<i>ibid.</i> 1339.	Si pino.	<i>ibi.</i> 1167.
Si in.	<i>ibid.</i> 515.	Si pro.	VII. 988.
Si in.	IX. 541.	Si probaveris.	IX. 578.
Si in.	VII. 749.	Si probaveris.	<i>ibi.</i> 1152.
Si in.	VIII. 588.	Si Proculiana.	<i>ibi.</i> 548.
Si in.	IX. 1443.	Si pro ea.	VIII. 597.
Si in.	<i>ibid.</i> 1309.	Si profundo.	VII. 376.
Si in.	VII. 349.	Si pro mosco.	<i>ibi.</i> 600.
Si in.	<i>ibid.</i> 385.	Si propter.	VII. 339.
Si in.	VIII. 931.	Si quando.	VII. 1204.
Si in.	<i>ibid.</i> 1120.	Si quando.	IX. 945.
Si in.	VII. 355.	Si quis.	VII. 407.
Si in.	VII. 433.	Si quis.	VIII. 239.
Si in.	VIII. 576.	Si qui.	VII. 633.
Si in.	IX. 1185.	Si quid.	<i>ibi.</i> 439.
Si in.	VIII. 181.	Si quidem.	<i>ibi.</i> 653.
Si in.	<i>ibid.</i> 453.	Si quidem.	<i>ibi.</i> 845.
Si in.	<i>ibid.</i> 761.	Si quidem.	IX. 1245.
Si in.	IX. 169.	Si quis.	VII. 1179.
Si in.	VII. 739.	Si quis.	<i>ibi.</i> 1377.
Si in.	VIII. 1057.	Si quis.	VIII. 522.
Si in.	V. 1145.	Si quis.	VIII. 861.
Si in.	IX. 761.	Si quis.	<i>ibi.</i> 959.
Si in.		Si	Si

# L E G U M.

xxij

Si quis.	IX. 189.	Si tibi.
Si quis.	<i>ibi.</i> 275.	Si traditio.
Si quis.	<i>ibi.</i> 297.	Si ultra.
Si quis.	<i>ibi.</i> 408.	Si universæ.
Si quis.	VI. 404.	Si unquam.
Si quis.	IX. 403.	Si unus.
Si quis.	<i>ibi.</i> 495.	Si utras.
Si quis.	<i>ibi.</i> 932.	Si ut.
Si quis.	<i>ibi.</i> 1089.	Si (ut allegau.)
Si quis.	<i>ibi.</i> 1253.	Si ut allegas.
Si quis agere.	<i>ibi.</i> 477.	Si ut nunc.
Si quis filium.	V. 527.	Si ut proponis.
Si quis Imperatorem.	VIII. 1355.	Si ut proponis.
Si quis in aliquo.	VII. 59.	Si uxor.
Si quis in conferendo.	<i>ibi.</i> 232.	Si uxor.
Si quis infirmandum.	<i>ibi.</i> 541.	Sive.
Si quis maior.	<i>ibi.</i> 397.	Sive.
Si quis servum.	<i>ibi.</i> 712.	Sive.
Si quis tibi.	IX. 1513.	Sive possessio.
Si quos.	VIII. 933.	Sive possidentis.
Si reddita.	IX. 1197.	Sive servi.
Si rem.	VII. 615.	Si vendidisset.
Si repetend.	<i>ibi.</i> 744.	Si venias.
Si residuum.	IX. 1165.	Si vi, vel contra.
Si R. finis.	VIII. 1297.	Si voluntate.
Si sciens.	<i>ibi.</i> 185.	Societatem.
Si scriptum.	VII. 1041.	Sola.
Si servus.	VIII. 683.	Solutum.
Si sine.	<i>ibi.</i> 177.	Solutum.
Si solennibus.	VII. 1257.	Sym.
Si soror.	VIII. 1279.	Statum.
Si status.	IX. 1491.	Sub preterito.
Si super.	VII. 299.	Sub preterito.
Si te.	IX. 359.	Sub preterito.
Si te.	<i>ibi.</i> 1003.	Succellones.
Si te.	<i>ibi.</i> 1152.	Succellones.
Si testamento.	<i>ibi.</i> 235.	Saper.
Si testamentum.	<i>ibi.</i> 25.	Saper.
Si testamentum.	<i>ibi.</i> 193.	Saper.
Si tibi.	VII. 435.	Super rebus.
Si tibi.	<i>ibi.</i> 1114.	Supervacuum.
Si tibi.	VIII. 593.	Supervacuum.
Si tibi.	<i>ibi.</i> 1245.	Suns.
Si tibi.	IX. 1065.	

<i>ibi.</i> 1505.
VIII. 1025.
IX. 1249.
<i>ibi.</i> 515.
<i>ibi.</i> 1527.
<i>ibi.</i> 29.
VIII. 445.
IX. 997.
VII. 913.
IX. 789.
<i>ibi.</i> 1211.
VII. 724.
IX. 1347.
<i>ibi.</i> 1043.
<i>ibi.</i> 1190.
VII. 1257.
IX. 473.
<i>ibi.</i> 1483.
<i>ibi.</i> 1485.
VII. 1059.
VII. 913.
IX. 1129.
<i>ibi.</i> 643.
IV. 383.
VIII. 929.
<i>ibi.</i> 705.
VII. 1124.
IX. 1152.
<i>ibi.</i> 1443.
<i>ibi.</i> 1081.
VII. 1255.
<i>ibi.</i> 339.
<i>ibi.</i> 360.
<i>ibi.</i> 945.
IX. 709.
<i>ibi.</i> 1431.
VII. 627.
IX. 1065.
<i>ibi.</i> 1487.
VIII. 782.
<i>ibi.</i> 535.
IX. 565.
<i>ibi.</i> 408.

## T E P A N D E C T I S.

L. Tam ex.	IV. 1403.	Titia.	<i>ibi.</i> 1589.
Tempus.	XI. 299.	Titicum.	<i>ibi.</i> 1398.

## E X C O D I C E.

L. Tam mandatosi.	VIII. 261.	Testamentum.	<i>ibi.</i> 45.
Taudu.	<i>ibi.</i> 709.	Testandi.	<i>ibi.</i> 33.
Testamentum.	IX. 47.	Tedes servi.	<i>ibi.</i> 9.
Testamentum.	<i>ibi.</i> 414.	Testium.	VII. 1186.
Testamentum.	<i>ibi.</i> 231.	Traditionibus.	<i>ibi.</i> 208.
			Trans-

## I N D E X

Transibilo.  
Transicionem.  
Transiitione.

പാഠ്യം. 389.  
 പാഠ്യം. 383.  
 പാഠ്യം. 388.

Transfusions fluids.  
Transigere.

১৯৭৩. ১৯৭৩.  
 ১৯৭৩. ১৯৭৩.

## U

E P A N D E C T I S.

**L.** Ubi annum.  
Ubi, est.  
Uode.  
Urbana.  
Urbis.

XI. 1455.  
*ibid.* 97.  
 V. 1026.  
 VI. 866.  
 XI. 1673.

Unum.  
Uscapio.  
Utrum.  
Utrum.  
U. f.

41. 992.  
I. 954.  
XI. 19.  
abr. 1433.  
abr. 1680.

## V

Vel ex parte.  
Veluti si quis.  
Venditores.  
Verbum.  
Verbum.  
Videmus.

XI. 19.  
ibid. 687.  
ibid. 1419.  
ibid. 1671.  
ibid. 1683.  
X. 875.

Videamus.  
Viam.  
Vino.  
Valeo.

X. 1413.  
 { 343.  
 { 344.  
 II. 685.  
 X. 910.

EX CODICE.

## U

Ubi pactum.  
Ultra.  
Ultra.  
Uous ex.  
Uscapio.  
Usum.  
Usum.  
Usum.  
Usum.  
Usum.  
Usum.

VII. 391.  
VIII. 1065.  
    *ibi*. 1075.  
IX. 1183.  
IX. 1019.  
VIII. 393.  
    *ibi*. 497.  
    *ibi* 367.  
IX. 1419.  
VII. 1000.

U<sup>l</sup> debitu<sup>m</sup>.  
U<sup>l</sup> nullo.  
U<sup>l</sup> responsum.  
U<sup>l</sup> Testamentum.  
U<sup>l</sup> Verbo<sup>rum</sup> em.  
U<sup>l</sup>eris.  
U<sup>l</sup> possidetis.  
U<sup>l</sup>ter.  
U<sup>l</sup>oris.

III. 948.  
 VII. 475.  
 III. 313.  
 IX. 424.  
 VIII. 1195.  
 VII. 1233.  
 IX. 965.  
 III. 525.  
 III. 321.

## V

**L.** Venditor.  
Venditi.  
Venditi.  
Venditionem.  
Venditionis.  
Venditrici.  
Verbum.  
Verbs.  
Vediam.

VIII. 931.  
ibid. 1013.  
ibid. 1049.  
ibid. 950.  
ibid. 731.  
ibid. 1099.  
IX. 601.  
IX. 21.  
VIII. 937.

Veteris.  
Veterisidmum.  
Videm.  
Vi paffos.  
Via eius.  
Vita poffituum.  
Voluntas. ]  
Voluntas.

IX. 1134.  
ibid. 1215.  
VIII. 964.  
IX. 919.  
VII. 1050.  
I. 1089  
IX. 537  
ibid. 503.

## Z

EX CODICE.

L. Zenodorus.

VIII, 13f.

# I N D E X

## RERUM ET VERBORUM

### LOCUPLETISSIMUS.

*Primus numerus Romanus volumen seu Tomum indicat: Secundus arabicus columnam; Tertius qui item arabicus sive paragraphum, sive numerum in margine notatum significat. Littera N. majuscula Hilligeri notas: Asteriscus \* castigationes Theologicas designat.*

#### A

**A**bsc Monachum potest in criminali iudicio defendere. V. 178. N. 5.  
 — in ius vocari potest a Monachis. IV. 1063. N. 9.  
 Abbatissa an eam nobis nomine agere possit. V. 194. N. 3.  
 Abesse quis dicitur quatuor modis; & hi quinque sunt. V. 1061. N. 6.  
 Abesse res quot modis intelligantur. XI. 1697. 1. 3. & 1699. 5.  
 Abesse quando dicitur, aut fecas, res in melius mutans. XI. 1697. 2.  
 — abesse quando designat, & quomodo. XI. 1699. 6.  
 Abstrives absolutas, ut vocant, conditionem habet. II. 1043. 10. III. 1285. 3. IV. 98. 10. & 99. IX. 160. 12. & 1248. 6.  
 — vim habet aiam dispositionis, quando quis eo aures disponere potest. III. 1285. N. 1.  
 Abolitio infamiae fieri non potest nisi a Principe. V. 162. N. 46.  
 Abrogatio legum non fit, nisi contraria populi, aut Principis voluntate. I. 84. 13.  
 — quomodo contraria populi voluntate. I. 84. 14.  
 — quomodo contraria voluntate Principis. I. 84. 15. N. 9.  
 — Vide *Lex*, & *Consecratio*.  
 Absens in iura juris quis dicatur. IX. 1304. 9. & 1305.  
 Absens dicitur, & qui praesens est constituendi nulla spe. V. 1073. N. 7.  
 — nec arrogari potest, nec arrogare, ne per procusorem quidem. I. 329. 16.  
 — potest dari tutor a magistratu. I. 449. 29.  
 Absens iudicis sententia demonstrari non potest. IV. 1062. 3.  
 — quibus casibus demonstrari possit iure communi. V. 180. N. 5.  
 — & quid ex generali consuetudine. V. 180. N. 5.  
 — quatenus defensi quest. V. 180. N. 5.  
 — quo spectet ista defensio. V. 181. N. 5.  
 — evocatus ad iudicem venire debet iurandi causa. X. 817. 1. *sepp*.

— non recte stipulator, & quare. XI. 413. 9. 8. & N. 1. & 415. 1.  
 — possessione sua privatur, de iudicis liti qui nomines illas erant in possessione. IX. 959. 1.  
 Pro absente habendus quisquis, qui licet praesens conveniri non potest. IX. 1305. 10. & 1306.  
 Absentis defensor qui fuisse debet iudicium solvi, ad defendendum non potest a primario compelli. V. 258. 18. & N. 18.  
 — debet cavere de rato. V. 281. 40.  
 — & quibus in causis. V. 281. 41. & N. 35.  
 Absentis non condemnari possessionem occupare non licet cessantis respectu, aut interlocutionis praeterita, & quare. IX. 963. 1. & 964. 5.  
 Absenti directio & reversio datur alio recuperandam possessionis causa. IX. 959. 2. & 961. 4.  
 — sed & eo absente datur iis qui ejus nomine rem tenebant; non aliis. IX. 959. 2.  
 Pro Absente vel reo vel auctore fieri sententia potest. IV. 1062. N. 7.  
 — adversus absentem non fertur; nisi, cum mota sit adversus plures, quidam illorum abesse ceperint. Et quaerens IV. *ibid*.  
 — & quidem sine mandato, sine discrimine personarum, siue praescriptione temporis. IX. 960. 3.  
 — de possessione tamen, non de rei proprietate. IX. 962. 6.  
 Absenti in urbem evocato quot militia passum facienda dinumerentur in dies singulos. XI. 1677. 1. & 1678. 5.  
 — Quid si ei supervenerit iustum aliquod impedimentum. XI. 1677. 4.  
 Adversus absentem quomodo nobis succurratur. V. 1067. 15. & N. 12.  
 — Vide *Rescriptum in integrum*.  
 Absentes non defendi quoniam significationem habent. VI. 651. 3.  
 Absentes, quorum possessio per vim, sive alio modo turbetur, quomodo consulatur. IX. 957. *sepp*.  
 — Vide *Intraditum Unde vi*.  
 Absentia varie estimatur in iure. I. 1073. N. 2.  
 A

- necessaria tribuit restitutionem in integrum. V. 1065. 14.
- Abfentia quatuor genera nouitelli, quique alii resecuti; & quæ sint. V. 1064. N. 6.
- casusque quando possit adhiberi; & quomodo a defensione distinguatur. V. 170. N. 6.
- Abfentia Reipublicæ causa quæ & quæstus excuset a tutela. I. 488. 23. & 494. 39.
- dæ locum restitutioni in integrum pro illis qui dum aberant, vel rei dominum, vel actionem temporariam amiserunt. V. 1065. N. 11. VI. 649. 2. & N. 1.
- & quidem si alii, quæm Reipub. causa aberant, dum necessaria & probabili. VI. 649. 2.
- Abfenturatus Reipub. causa quæ procuratorem, vel defensionem facere non ualeat. V. 208. 13. & N. 13.
- Abfoluere quid fit, & quibus abfolutio uerba exprimitur. XI. 120. 3.
- Abfoluere potest, qui & condemnare: non e contra XI. 127. *seq.* 1. *seq.*
- Jus abfoluendi reos poffumus esse meri impetii. IV. 1143. N. 40.
- Ad Abfoluendum prolocus esse debemus. XI. 138. 2.
- Abfolutio ab obferuatione iudicii defenſiua ne fit, an interlocutoria. XI. 116. N. 3.
- Ad hoc cognitionis die abſente, reus abfoluitur ab obferuatione iudicii. VI. 401. 8.
- Abſolutoria iudicia quo ſenſu dicta. V. 876. 6. & N. 6.
- Abſolutio hereditate proprie ſpectat ad ſuos & neceſſarios heredes. Et quid ſit. II. 378. 26. IX. 416. 16.
- Abſolueret ſe idem uult in ſuis, quod hereditatem repudiare in extraneis. II. 376. 26.
- Cor adſentire ſui heredes, cor repudiare dicitur extranei. II. 319. 26.
- An abſtinendi cauſa magiſtratum adire oportet. IX. 416. 18.
- Abſtinendi facultas a preiure factis ſuis & neceſſariis heredibus. II. 319. 27.
- oſi quid amoverint ex hereditate. II. 364. 30.
- nec puberes hereditati ſe immiſcuerint. II. 360. 29. IX. 417. 20.
- Abſtentionis primus effectus, ut nihil noceat heredes extitiffe: quo tria continentur; & quæ ſint. II. 363. 34. *ſeqq.* IX. 417. 21.
- Secundus abſtentionis effectus in eſt, ut abſtineas enim ex hereditate conſequatur emolumentum. II. 364. 38. IX. 418. 21.
- terriq; ut ſequenti gradibus locum faciat. II. 364. 39.
- Qui ſe abſtineant hereditate, an pro herediſſis habeantur, & an hereditatem ex poſtulatione repetere poſſint. II. 364. *ſeqq.* 40. *ſeqq.*
- Vide *ſui heres*.
- Abſtineas hereditate legatum non amittit. II. 342. 40.
- Abſtinentis portio accreſcit, luto. II. 478. 27.
- Abyſſi in ſuis quomodo aſimaduerſant. V. 256. N. 13.
- Academia ſuccedit ſtudioſo, cui non eſt heres. II. 1112. N. 19.
- Academia reſtor territorium habet laſiore ſenſu. IV. 1163. N. 4.
- eſt propius iude ſtudioſum. IV. 1330. 6. & N. 9.
- cauſa leuiores ſolus cognoscit, grauiore conuocato ſenſu vel Concilio aſſeſſorum. IV. 1319. N. 9.
- Academia Leidenſis, eſtque ſtudioſis quodam ſort privilegium tribuere. IV. 1327. 2.
- Eius forum deſignare non poſſit Scholasticus coram eo conuentus. VII. 804. 27. 28. IV. 1319. N. 9 & 1330.
- an ſit etiam miniſtris & famulis ſtudioſorum & publicis Academia bidellis, typographis, & ſimilibus propriis index datus. IV. 1330. N. 9.
- non eſt iude propius vel competens Clerici Scholastici, niſi Reſtor etiam ſit Clericus. *ibi.*
- an habet jus meri impetii. IV. 1332. N. 13. VII. 803. 14. 15. 16. 17.
- Eius iuriſdictioni ſubſcribit etiam ille qui communem cum Scholæ cauſam habet. IV. 1330. N. 9.
- Academia reſtor uel a ſenſu academico ſe appellari poſſit. VI. 420. N. 24.
- Academia cur dicta Univerſitates. IV. 1331. N. 9.
- quomodo habeant ſui gladii. IV. 1332. N. 13.
- Academia privilegia uoluntate Principum qui eas fundant, eſſe meliora. IV. 1332. N. 13.
- Academicus coram magiſtrato loci conuentus, in quo boni poſſidet, ad reſtorem reuocare non potest. IV. 1276. N. 1.
- Academicorum qui index competens. IV. 1331. N. 9.
- Vide *Dodder, ſtudioſus*.
- Acceptilatio modus tollende obligationis uerba contrahit. IX. 1371. 8. & 1445. 2.
- dicta omnibonum iuris vinculum; & quare. VII. 391. 2.
- ea quid ſit. Principæ deſignationis parus quatuor; & quæ. IV. 945. 2. & N. 1. IX. 1445. 1.
- conſtat interrogatio debitoris, & creditoris reſponſione; non autem interrogatio mutus uſq; abſolue dictis. IV. 945. 3.
- conſtat interrogatio, & reſponſione ad liberationem conueniunt. IV. 946. 4.
- non admittit diem, neque coſidationem. IV. 497. 5. & N. 3.
- ſi tamen dies & conditio exprimitur; ſecus cum tacite intelligatur. Quæ differentiæ ratio. IV. 498. 6. & N. 4.
- an ſub dimiſſione, vel ſub alternativa recta ſit. IV. 959. N. 12.
- Solus creditor debitori acceptum ferre poſſet, non alius eius nomine. IV. 949. 7.
- ut ſolus debitor poſſet acceptum rogando liberari, non alius. IV. 953. 12.
- tamenſi a uocatione prævia acceptum rogando tutor vel procurator, ut in re ſua, liberari poſſant. IV. 953. 12. & N. 6.
- Cur in acceptilatione debitori per eandem perſonam liberatio ſequi non poſſet, ſecus ſolutione, vel nouatione. IV. 954. 13.

— per illos nihilominus qui in nostra sunt potestate, acceptio ferri nobis potest, & liberatio acquiritur. IV. 955. 14.

In Acceptationem deducitur res debita dantur, five species, five pecunia, five pars, five totum. IV. 956. 15.

— sin aliud a re debita, inutilis acceptatio. IV. 957. 16. N. 8.

— aliud cum re debita potest in acceptationem deduci. IV. 958. 16.

Id quod debetur, an aliud potius in acceptationem deducatur, ea re, non verbis estimandum. Et quomodo. IV. 958. 17. & N. 10. *sepp.*

Acceptatione tollitur dantur obligatio verbis, five pure, five in diem, vel sub conditione contracta. IV. 960. 18. *sepp.* & 952. 21.

Quomodo & in aliis obligationibus possunt acceptatione liberari. IV. 961. 22. & N. 13.

Finis acceptationis liberatio debitoris. IV. 962. 22. 23.

Acceptationem, etsi non accepta pecunia, inferre non licet creditori. Cur secus in apocha. IV. 964. 21.

Acceptatio non semper gratuita; saepe fit transigendi aut donis constituenda causa. IV. 963. N. 15.

Acceptatione liberatio uno ex duobus rebus, alter quoque liberatur. IV. 965. 25.

Si uni heredum acceptio feratur, ceteri non liberantur. IV. 965. N. 16.

Acceptum ferente non ex pluribus stipulandi rebus, tota obligatio perimitur. IV. 965. 25.

Si fideiussor acceptio latum sit; an reus qui pure debeat, ipse quoque liberetur. IV. 965. 25.

— an liberetur, si debeat sub conditione. IV. 965. 25. & N. 17.

Acceptationis quoque nocent. IX. 1446. 3.

Inuita acceptatione parit exceptionem pacti, nisi aliud actum fuisse appareat. IV. 965. *sepp.* 26. *sepp.* VII. 112. 11. IX. 1446. 4.

Acceptatione quis, an pacto liberetur, quid interest. IX. 1446. 4.

Acceptio quid in traditione requirit. I. 749. 2. *sepp.* & 756. 13. *sepp.*

— quid sit. I. 757. 14.

— sine ex traditio esse nullo modo potest. I. 756. 13.

Accipiens an tradit rei dominum nunciasset, constituit opus habet, & tradit rei acceptio. I. 746. 1. *sepp.*

— utrumque quibus rebus constat, quibus declaratur. I. 750. 3. *sepp.* & 756. 13. *sepp.*

Accessio rerum quid. I. 753. 1. & 837. 1.

— vel a flumine est, vel ab homine. I. 837. 2.

— a flumine quoties. I. 837. 3.

— ab homine triples, & quæ. I. 859. 1.

— alia naturalis; alia vero artificialis, & quæ utique generi subiecta species. I. 837. N. 1.

— dominium tribuit. I. 837. 3. 4.

Accessiones principalis obligationis quot & quæ sunt. IV. 1021. 2.

— quomam appellatione causa continentur. X. 1379. 1. *Tam. XII.*

— in conditionem indebiti que veniat. III. 1172. 18.

— in actionem quod metas casu qua veniat. IV. 376. 26.

— que in interdito, Unde vi. IV. 279. 13. & N. 15. *sepp.*

— que in interdito, Ut possideris. IV. 297. 12.

— veniat & in actionem ex iocinando. X. 658. 9.

— item in rei vindicationem. V. 843. 18.

— veniat etiam non petita. VI. 318. 7. *sepp.*

Accessionum condemnationem an possit omittere iudex, qui secundum petitionem indicavit per errorem. V. 873. 4.

Accessionibus obligationum an eadem dentur exceptiones, quam reo principali. V. 1313. 5. *sepp.*

Accessionibus competit exceptio iniuriandi. X. 672. 5.

De his regula iuris. IV. 1021. 2.

An homo et rei venditis accedat, ut res homini vendito. IX. 1310. 3.

Accessoria exprimere necesse non est in rei vindicatione. V. 810. N. 9.

In Accessorio exceptionem parit sententia in principali. V. 1343. N. 7.

Accessus non tuus quomodo probetur. VI. 15. N. 6.

Accidentis an etiam fides; & an incorporalis sit accidentis. I. 911. N. 1.

Accidentalis forma contractus quæ. IV. 3. N. 1.

Ius accrescendi obinet cum in heredibus five testamentario institutis, five legitimis, tum in bonorum possessoribus. II. 465. 1. 466.

Accrescendi ius quid sit; & casus vocetur. Quæ eius origo, atque necessitas. II. 466. 2. & N. 2. & 468. 3. *sepp.* & N. 2.

— ius habet in uno herede, & in pluribus. II. 469. 7. *sepp.* N. 4. *sepp.*

De iure accrescendi regula iuris, & quæ. II. 471. 12. *sepp.*

I. Accrescit portio deficientium; & quantum deficiente intelligatur. II. 472. 14. *sepp.* & 473. 18. *sepp.*

Deficientis portio accrescit, nisi sit ex his, qui hereditatem non habuimus transmittant; & hi quoniam sunt. II. 472. 16. *sepp.*

II. Deficientis portio accrescit partem suam habenti heredi. II. 474. 20.

— item bonorum possessori, & fideicommissario. II. 474. 21. 22. & 471. N. 7. *sepp.*

— item heredi heredis, & cui per filium aut servum hereditas quæritur. II. 475. 23. *sepp.* & 471. N. 9. *sepp.*

— non ei, qui hereditatem ex fideicommissio restituit. II. 474. 20.

— nec ei, qui fidem tacite accommodavit, restituenti partem incuspi. II. 475. N. 11.

III. Heredis extranei deficientis portio semper ignorat & invitu accrescit; sui heredis non semper. Quando accrescit, & quando secus, & quare. II. 477. 26. *sepp.* IX. 232. 2.

Quod iuris est in portione sui heredis abstinentis: idem in portione extranei restituti adversus aditionem hereditatis. II. 480. 30.

IV. Deficientis portio cum onere suo accrescit. Et quare. II. 480. 31. IX. 711. 2.

Deficientis portio coheredibus accrescit pro portione

hereditaria. II. 481. 2. & 486. 10. & 498. 26.

Coniuncti portio filii coniunctis; disjuncti accrescit omnibus. II. 482. 3. & 486. 11.

An ius accrescendi sit inter verbis coniunctos. II. 489. 16. *segg.* & 486. N. 10.

Deficientis portio potius accrescit in re dubia verbis coniuncto, quam disjunctis. II. 489. 15. & 497. 25. & 491. N. 14.

— Vide *Coniuncti*.

Ius accrescendi est inter coheredes cum ex testamento, tum ab intestato. II. 499. 28. *segg.* & N. 21. *segg.* IX. 383. 3.

— an locum habent in contractibus. II. 475. N. 11.

— expirat aditione. II. 477. N. 14.

— nam ad emptores hereditatis transfertur. 475. N. 11.

— an transeat in fidei commissarium etiam intuitum. II. 626. 1. & N. 1.

Ius accrescendi peritiam etiam ad legatarios coniunctos. II. 890. 2. & 891. 6.

Legatarii deficientis portio accrescit collegatario coniuncto, qui partem suam agnovit. II. 891. 7. *segg.* Collegatarius pro qua parte portio deficientis accrescit. XI. 31. 6.

Quid iuris in usufructu. II. 892. N. 2.

Ius accrescendi an ad emptorem legati transeat. II. 892. N. 2.

Legatarii deficientis portio re & verbis coniuncto non accrescit nisi volenti: re autem coniunctum etiam invito. II. 893. 10. *segg.* & N. 3.

Deficientis portio pro qua parte cuique accrescit. II. 498. 27. & 894. 12.

Legatario disjuncto accrescit sine onere; coniunctum cum onere. II. 894. 13. & 895. N. 5.

— nisi in personis deficientis legatum non constituitur. II. 896. 15. & N. 6.

An portio vacans accrescat cum onere, si nomen in faciendo, non in dando constituitur. II. 896. N. 6.

Accrescendi ius inter legatarios vetare potest testator. II. 468. N. 2.

— an & inter coheredes. II. 468. N. 2.

Iuris accrescendi cum causa efficiens testatoris voluntas; an potius instrumentalis. II. 468. N. 2.

Iuri accrescendi inter coheredes quatenus communis, aut sicut cum eo quod servatur inter legatarios. II. 896. 16.

Portio personali quomodo accrescat. II. 477. 25.

Usufructus etiam quiritus, & amittitur accrescit collegatario. Et quare. III. 194. 9. *segg.* & 195. N. 2.

— accrescit etiam collegatario qui partem suam amisit. III. 196. 12. & N. 5.

Iuri accrescendi locum facit etiam in usufructu coniunctio. III. 199. 13. *segg.*

Si alteri usufructus fundi, alteri fundus legatus: inter eos est ius accrescendi in usufructu. III. 200. 15.

Ius accrescendi non tollit repetitum usufructus legati & amitti. III. 200. 16.

Quid iuris, si in repetitione non totum usufructum, sed partem relegaverit testator. III. 200. 18.

Cessat ius accrescendi, si unicoque separatim pars rei usufructus legatur. III. 200. 18. & 199. 14. & N. 4.

— item si testator legaverit fundi proprietatem, dedeculo usufructu. III. 201. 19. & N. 5.

— item si alteri ab altero herede usufructus eiusdem rei legatur. III. 201. 20.

An ius accrescendi sit inter dominos servi communis, cui legatur sit usufructus. III. 202. 21. *segg.* & 201. N. 7. *segg.*

Accrescendi ius & in bonorum possessionibus obtinet, & quomodo. VIII. 1205. 2.

Ius accrescendi est inter liberos emancipatos, non inter suos heredes. VIII. 1207. 2.

— imo nec inter emancipatos, ubi hereditatem non aditum transierunt. VIII. 1208. 5.

— existat, ubi lex municipalis dominicam & possessionem transfert in heredem. II. 1047. N. 6.

Accusatio an iure dicatur actio. V. 399. 8. & N. 6. VII. 43. 6.

— dicitur interdum actio, sed minus proprie. VI. 527. 11.

— sola non infamatur; tamen in se ab honoribus repellat. V. 132. N. 18.

— persequitur vindictam criminis ad utilitatem Reipub. non privatam. VI. 527. 11.

Accusatio filii adversus instrumenta profectorem, & adversus testes. VII. 1235. *segg.*

— Vide *Instrumentum*, *Sententia*.

Accusationis deferro minor non auctor. V. 1177. N. 10.

Adversus accusationem amissam, vel omissam nulla in integrum restitutio. V. 1176. 8. *segg.* & 1177. N. 9. *segg.*

in Accusatione procurator non dari possit. V. 1182. N. 5.

— litorandum non deferret. X. 714. N. 9.

Accusator in iure actor interdum dicitur. VII. 43. 6.

Accusator debet probare crimen quod intendit. VII. 1105. 2.

— & illud quidem probationibus certis & indubitatis. VII. 1105. 2.

— potest probare delictum testibus & instrumentis, item iudicibus & quilibet; & quomodo. VII. 1106. 4.

De capitali crimine transigent, vel pacifcent accusator in Torpilianum non incidit. VII. 326. 5.

— de non capitali si transigent, valet transactio, sed incidit in Torpilianum. VII. 336. 11. 337. 24.

Ab Accusatore exigunt in probatione criminum, quod ab actore in iudiciis pecuniariis. VII. 1106. 3.

Cur ab accusatore nominatum regulatur indubitata probatio criminum. VII. 1105. 2. 3.

Accusatore non probante, reus est nihil praestiterit, absolvi debet. VII. 43. 5. *segg.*

— etiam si reus atrocium criminum, ut maleficus, & peculator. VII. 43. 7.

Accusatore non probante, non potest laeder inducere novos testes, & nova instrumenta adversus reum; sed cogitur absolvere. VII. 44. 8.

— att-



— attamen & sine illo potest aliquando index personam fluere in eam criminis competentem. VII. 44. 9. & 1104. 6.

Acquisitio rerum quot & quibus partibus consistit. I. 680. 9.

Principalis acquirendi causa quæ; & quæ minus principalis. I. 679. N. 6.

Quatuor acquirendi modi aut iure gentium; qui & ad duo summa genera revocantur. I. 685. N. 1.

Acquirunt res vel iure gentium, vel factio nostra, vel vi, & potestate rei nostræ. I. 684. 1.

— factum illud quo acquirimus, est *apprehensio*; & in rebus nullius dicitur *occupatio*: in alienis *traditio*. I. 685. 2.

— Vide *occupatio*, *traditio*.

Vi & potestate rei nostræ acquirimus fortiter, & concessione. Quid utrumque. I. 793. 1.

— Vide *Furtum*, *Actus*.

Acquiruntur unicuique res vel singule, vel per universitatem. Quæ utrumque. VIII. 1163. 3.

— de priore acquirendi modo quoniam Thuli extant in *Insulationibus* & *Pandectis*. VIII. 1163. 3.

Acquirunt per universitatem modi quatuor; & quoniam sunt. VIII. 1163. 5.

Acquirunt aut naturaliter, aut civiliter. II. 1190. 4. VIII. 1113. 9.

— quæ naturaliter acquiri, quæque civiliter dicuntur. II. 1191. 4. 1192. 6. VIII. 1113. 9.

Civilis acquisitio unde dicitur; & eorum etiam ad legata, & fideicommissa pertinet. II. 1192. 6.

Civiliter non acquirimus per liberam personam. II. 1191. *seq. 5.*

Quæ res acquiri non possunt conditione sup. I. 681. 2.

— quoniam ob interdictionem alienationem. I. 683. 4.

Quomodo acquiritur aliqui sibi, sive impedimento personæ conditio, aut voluntas. II. 1192. 4.

— conditio personæ quibus placeat, & quatenus. II. 1192. 3.

— voluntas cuique perpetuo obstat acquirere volentem, & quare. II. 1167. 31.

— quot & quibus personarum generibus acquirere sibi non liceat ob interdictionem illis commercium. II. 1166. 30.

— & quibus de causis commercium illis interdicitur. II. 1166. 30.

An quod sibi querere non possunt aliqui, hoc saltem alii acquirant. II. 1169. 1.

Acquirimus per filiosfamilias & servos. An eadem hic utroque conditio. II. 1169. 3. *seq. VIII. 109. 3.*

— Vide *Filiosfamilias*, *Servus*.

Per utrumque personam nobis acquiri nec obligatio potest, nec actio VIII. 110. 4. III. 555. 5. *seq. & N. 1. XI. 1572. 8. 9.*

— excepta possessione, & rei possessione usufructu condicione. II. 1189. 2. & N. 2. VIII. 110. 3. & 111. 6.

— si illi nobis, nos per eos possidere valimus. II. 1189. 3. VIII. 111. 6. *seq.*

— Vide *Bona fides*.

Si alter suos nummos nostro nomine numeraverit; acquirunt nobis etiam ignoratibus conditio, & sui signis, quod numeratum accessit. VIII. 117. 1. *seq.*

Acquisitio, & recusatio, utrum necessarii; aditio, & repudiatio solis extraneis hereditibus conveniunt. II. 331. N. 1.

Acquisitio hereditatis deo desiderat; ut & delata sit hereditas, & eadem succrepat. II. 331. 1.

Hereditas aliis volentibus, aliis vel invitis acquiritur. II. 332. 2.

— vide *Hereditas*

ad Hereditatem acquirendam tria necessaria. II. 387. 2. IX. 472. 4.

I. Ut delata sit hereditas sive ex testamento, sive ab intestato. II. 387. 3. *seq. IX. 337. 9. & 472. 5. seq.*

— delataque perseveret. II. 390. 9. *seq.*

II. In extraneo ut sciat sibi delatam. II. 397. *seq. IX. 337. 9. & 473. 12.*

— Ideo dubitans aut ignorans adendo vel repudiando nihil agit. II. 399. 2. & N. 1. IX. 474. 12.

Differunt hac parte extranei a necessariis, & suis hereditibus. II. 401. 3.

III. Ut possit heres adendo, se, vel alterum, cui acquiratur, obligare rei alieno. II. 406. *seq. 1. IX. 474. 13.*

— Vide *Papillus*, *Minor*, *Filiosfamilias*, *Servus*.

Acquisitio hereditatis per extraneos nisi volentes non fit. II. 419. *seq. 1. IX. 337. 7.*

Extraneus si metus conditus hereditatem adiverit, in integrum restituitur. II. 420. *seq. N. 2.*

Hereditas extraneis hereditibus delata acquiritur adendo, aut pro herede gerendo. II. 421. 3. IX. 337. 7.

— Vide *Aditio*, *Pro herede gestio*.

An hereditatem acquirere possit furiosus, infans, impubes. II. 437. 1. *seq. & N. 1. & 438. 3. & 440. seq. 4.*

Acquiri non potest hereditas per procuratorem. II. 443. 3. & N. 5.

— nec per curatorem, aut tutorem. II. 444. 6. & N. 6.

Hereditatem acquirere potest papillus, minor, prodigus tutore vel curatore auctore; filiosfamilias iussu patris. II. 445. 7.

Servus acquirere potest ex persona Domini, si is capere possit. IX. 139. 1.

per filiosfamilias, aut servum non acquirunt nisi volentibus. IX. 345. 1.

an filio delata hereditas patri acquiratur, si hic pro herede se gesserit, constitutus filio. IX. 347. 2. & 348. 4.

Ad acquirendam filio hereditatem an patris iussu, & filii consensus desideretur Iustinianus iure. IX. 348. 5.

Acquirendam hereditatem deo genera diversa, non place. II. 421. 4. & N. 4. & 423. 5. *seq. & N. 6. & 426. 9. & N. 9.*

Acquisitio effectus duplex. II. 449. 1.

— prior, ut semel acquisita repudiari amplius non possit. II. 449. 2. & N. 1.

— posterior, ut quoniamque hereditas fuit sive commoda, sive incommoda, transiunt in heredem. II. 451. 3. *seq.*

— Vi.

— *Vide Commoda, & incommoda hereditaria.*  
*Acquisitio legali duobus constat, delatione videlicet, delatque fustigatione. II. 700. 18.*  
*— contract rei legatæ dominium, eiusque præstanz obligationem. II. 870. 16.*  
*— nunquam damnoa esse potest. III. 852. 19.*  
*Acta publica quid sint, & que in per cancellarium dicta. VII. 13. 2. & 1247. 5.*  
*— quare appellentur publica. VI. 93. 1. VII. 13. 2.*  
*— Civilia criminalibus opponuntur. Et unde utique appellatio deducta. VI. 93. 1. VII. 14. 3.*  
*— cui & a quo exhiberi inspicendi iudex iubet. VI. 94. 2. & N. 2.*  
*— gratis edenda pauperi. VI. 111d.*  
*— exhibenda domas publicæ; & cur hæc potius quam privata. VII. 15. 4.*  
*— quibus petentibus exhibenda. VII. 16. 6.*  
*— an sapient petenti plerumque semel exhibenda. VII. 17. 7.*  
*— a quo exhibenda. VII. 17. 8.*  
*— quo iubere, & cogente. VII. 18. 9.*  
*— qui exhibere debet, si infusus recuset, quomodo cogatur. VII. 19. 10.*  
*— quando, & quanties circumdoci, & deleri possint. XI. 347. 1. segg.*  
*Acta que sunt in iudicio summario, non probant in ordinario. V. 950. N. 2.*  
*Acta priora instanti deleri debent ad iudicem appellatoris. VI. 443. 11. & N. 13.*  
*Acta simulata veritatis subtilitatem mutare non possunt. VII. 1373. 6.*  
*Ahorum publica, & certa fides, atque auctoritas. VI. 93. 1. VII. 13. 2.*  
*— verba licet emendare, dummodo sensus idem maneat. XI. 348. 4.*  
*— amissio quomodo probetur. VII. 1276. 12.*  
*Adio generatim quid sit, & unde dicta. IV. 515. 3. segg. V. 399. 3. VI. 517. 4. VII. 808. 15.*  
*Adititia triplex ea editio adversus venditorem; ad redhibendum, quanto minoris, & in id quod iacet. III. 788. 6. X. 1313. 1.*  
*— Vide Singulas suo loco, & Edictum editum.*  
*— Edicta adversus eum qui canem, verrem, aprem, aliudve quod nocere animal habet, quæ veligo iter sit. IV. 473. 4. & N. 3.*  
*Adio adversus agnomenform consilium, quæ, & quid persequatur. VII. 965. 30.*  
*— in heredem non datur. ibid.*  
*— Alibi corrupti. IV. 218. 17.*  
*— Vide Altem.*  
*— Aque pluvii accorde, quæ, cui, adversus quem prodita, & qua de re. IV. 539. 2. segg.*  
*— Vide Aqua pluvii.*  
*Arborum furtim cæsarum quid consueat. IV. 218. 9.*  
*— Vide Arber.*  
*— Calvisiana quibus de rebus, & adversus quos constituta. IV. 435. 3. segg.*  
*— Vide Calvisianum.*  
*— Commodati directa, & contraria. III. 901. 3. segg. & 1003.*

— *Vide Commodatum.*  
*— Communi dividendo, inter quos datur, & cuius rei gratia. III. 925. 2. segg. VI. 739. 4.*  
*— competis domas de communibus rebus. III. 926. 3.*  
*— & quidem ut communes res dividantur inter socios, & ita a communiore difcedat. III. 927. 4.*  
*— in ea si agior de re peculiaris, socias partes suas ea divisione solidas accipit. III. 929. 5.*  
*— si de re, quæ commode dividi non possit, res uni tota adiescitur, qui in solidam partem infirmationem condemnatur socio. III. 929. 5. & 928. 4.*  
*— differt ab actione pro sociis rebus, in partitione, & iudicii potestate, atque exitu. III. 926. segg. 3. segg.*  
*— de Concessione duplex, civilis, & criminalis. IV. 390. 6. segg.*  
*— Vide concessio.*  
*— Condicti. III. 823. 1.*  
*— Confessoria quid sit, & unde dicta. III. 99. 1. & 379. 1. VI. 569. 5.*  
*— quare datur etiam possidenti. III. 102. 4.*  
*— quid in hac actione probare debeat actor. III. 103. N. 3.*  
*— de usufructu cur soli competat usufructuario. III. 101. 3. 4.*  
*— competit adversus possessorem rei fructuarie, eumve qui habetur pro possessore. III. 102. 6.*  
*— item adversus eum, qui possidenti usufructuario vim facit quominus quatur fructus. III. 103. 6.*  
*Confessoria de usufructu actione quidam actor potest. III. 103. 7.*  
*— quodam in hac actione officium iudicis. III. 104. 9. segg.*  
*— Confessoria adversus confessum in hac quæstione differt ab iudicati actione. X. 386. 13. segg.*  
*— Consuetudo pecuniæ quædam, cas, adversus quem, & qua de re competit. VI. 680. 2. segg. VII. 995. 7. segg.*  
*— Vide Constitutum.*  
*Coerupti servi adio comprehenditur edicti verbis in L. 1. D. de serv. corrupt. IV. 221. 4.*  
*— datur in duplum aius, quanti ea res erit. IV. 221. 5.*  
*— domino datur directa. IV. 221. 6.*  
*— patri ullis; quid hoc illa minus habet. IV. 221. 7.*  
*— Dami infecti quid sit; qua de re competit, quibus, & adversus quos. IV. 506. 3. segg.*  
*— Vide Dami infecti causis.*  
*— Depositi directa, & contraria. III. 901. 3. segg.*  
*— de Distrahendis rationibus quas ob res constituta. IV. 181. 5.*  
*— de Dolo quid sit, quid continet; quibus, & adversus quos, & intra quod tempus datur. III. 393. segg. 3. segg.*  
*— Vide Delus.*  
*— de Deiectione & effusis constituta de eo quod deiectionem, effusionem fuerit ex adibus in eam locum qua*

- quæ vulgo iter sit, vel in quo constituitur. IV. 437. 5.
- quid persequatur. IV. 437. 5. & 439. 6.
- quid commune cum actione L. Aquilæ habetur aut dissimile. *ibid.* & 439. 6.
- datur adversus habitatores. IV. 438. 5.
- etiam si alios eo ignorent, vel invito affuderit, aut deiecerit. *ibid.*
- quare. *ibid.*
- Habitator quis. IV. 441. 9.
- quid si plures sua habitatores. IV. 441. 9.
- an datur in dominum ædium. IV. 438. 5.
- quid, si eo idu liber homo perierit, etve nocitum fuerit. IV. 440. 7.
- deiectionem, effusionem quomodo accipiendum. IV. 440. 8.
- quid si de nave deiectionem. IV. 441. 3.
- Emphyteusmatica in rem directa, atque utilis cui competat. II. 1276. 17. & 1289. 19.
- Vide *Emphyteusis*.
- Empti quibus de rebus competat, cui, & adversus quem. III. 807. 1. *seff.* VIII. 1056. 8.
- Vide *Emptio*.
- de eo quod certo loco propria ædificiorum prodita, & qualis. X. 1077. 1. & 1083. 1. *seff.*
- Vide *Locus*.
- Exercitoris quid; eiusque origo, & natura. IV. 565. 14. 15.
- Vide *Exercitor, Exercitoria*.
- ad Exhibendum quare instituta. V. 939. 1. *seff.*
- cui competat; adversus quem, & quibus de causis. V. 936. 6. *seff.*
- Vide *Exhibere, ad Exhibendum*.
- Espilium hereditatis quæ. V. 109. 2.
- Espilioria quævis. V. 480. 39. & N. 45.
- Quomodo differat ab iniurioso quærela. V. 481. Not.
- Quibus, & contra quos datur. V. 481. N. 45.
- in factum quæ. Civilis & prætoris. VII. 513. 1. *seff.* X. 1259. *seff.*
- in factum de alienatione movendi iudicii casus quæ. IV. 131. 4. & N. 1.
- de Calumniosis, cui, & adversus quos, & quæ de re sit constituta. IV. 203. 6.
- de Damno dato quæ, & quæque, & quando locum habet. IV. 119. 1. *seff.* & 131. 3. *seff.*
- de lareivando cur in factum. XI. 685. 1.
- cui datur, & adversus quos. XI. 691. 6.
- quid ex ea consequamur. XI. 697. 9.
- de Mortuo inferendo quæ. IV. 346. 11.
- de Positi & suspensio supra eum locum quæ vulgo iter fieri solet quæ sit, & quæ de causa fuerit instituta. IV. 436. *seff.* 4.
- quid persequatur. IV. 437. 4.
- cui competat. *ibid.*
- datur adversus dominum ædium, vel inquilinum, qui id possum habere, cuius casus potest nocere. IV. *ibid.*
- possum habere quænam intelligantur. *ibid.*
- si id quod possum erat, deciderit, & nocuerit:

- datur actio in eum qui posuit, non in dominum, vel inquilinum: nisi si posuerit. IV. 437. 4.
- si filiafamilias fecerit a patre habitaverit; nata in patrem de posito & suspensio datur actio. IV. 437. N. 1.
- de Recepto adversus auctores, caupones, stabularios duples. IV. 441. 10.
- prior est de his, quæ auctores, caupones, stabularii, & vectoribus aut hospitibus inveniunt, importata, indolente, salva fore receperunt. IV. 441. *seff.* 11.
- quid persequatur. IV. 441. 11.
- quare prior hæc actio sit ex contractu, etiam si postea delictum comperit in eis re versari. *ibid.*
- datur & adversus heredem. IV. 443. *seff.* N. 5.
- etiam actio in factum est ex de re propolita, & cui bono. *ibid.*
- Altera actio crediti de his quæ in navem, cauponam, stabulum illas sunt, & quid in his damni factum sit ab illis, quorum opera navis, caupones, stabularii navem, cauponem, stabulum eterceat. IV. 443. 11.
- Ea quæ sit ex quasi maleficio, & quam prænam persequatur. IV. 443. *seff.* 12.
- datur adversus nautas, caupones, & stabularios. IV. 444. 11.
- nisi tamen prædictis si nocte damnum præstiterit, & vellet res, viatorem consentientem. IV. 443. N. 5.
- in heredem non datur. *ibid.*
- de Religiosis quæ de re, cui, & adversus quem competat. I. 639. 19.
- contra eum qui nec damni infecti clausi cavet, nec missum in possessionem admittit. IV. 530. 13.
- contra mensuram, qui falsam modum dicit. IV. 717. 13.
- contra eum, qui has dicitur non obtemperavit. IV. 118. 17.
- contra eum, cuius dolo malo factum est quominus quis in iusticio sitit. IV. 134. 7.
- Familis cretiscendæ quid sit, & quæ res persequatur. VI. 738. 1. *seff.*
- Faviana quæ, & quid a Pauliana differat. IV. 435. 3. V. 992. 17. VI. 665. 5.
- quasi Faviana, quæ sit. V. 567. N. 4.
- Finium ragnandorum quæ actio. II. 1237. 14. VI. 740. 5.
- & quare non sit actio bonæ fidei. VI. 781. 44. 784. 47.
- Funeris quæ. II. 461. 11.
- Cur non sit ex bonæ fidei. VI. 781. 45. 783. & 784. 48.
- Furti quotuplex. IV. 151. 9. *seff.*
- Manifesti ob rapsum quæ. IV. 166. 3.
- Actio furti adversus auctores, caupones, stabularios. IV. 159. 10.
- Hereditatis petitio civilis. V. 596. 2. & N. 1.
- Actio mixta; & quare. V. 597. 598. N. 1.
- est bonæ fidei. V. 667. N. 1. 668.
- Fidelicommissaria. V. 924. 10. VI. 781. 41.
- cui competat. V. 924. 10.
- Possessoria. *ibid.*

- an civilis; an vero praetoria. V. 923. N. 3.
- Hodie quomodo possessoria vocari possit. *ibid.*
- Si pars hereditatis petatur. V. 745. 1. & N. 1.
- eadem fere cum petitione hereditatis; & quatenus ab illa differat. V. 745. *segg.*
- Hypothecaria quomodo, cuius rei gratia instituta; cui & adversus quem competat. VI. 913. 2. *segg.*
- an personalis actio tollatur, si creditor agat hypothecaria. VII. 847. 2. 848. *segg.*
- an vendi possit utilis hypothecata. VIII. 837. 14. 838. *segg.*
- vide *Hypotheca*.
- In iuramentum duplex, civilis, & criminalis. IV. 214. 12. 215.
- quare Civilis dicta. IV. 215. 12.
- In iuramentum actio ex iuris quid persequatur, & quibus competat, & adversus quos. IV. 215. 13. 14. 216. & 217. 15. 16.
- an vendi possit, & inde utilis actio in emptorem transire. VIII. 836. 8. 837. 9. *segg.*
- Actio iniuriarum criminalis quomodo; cui competat; & quid persequatur. IV. 214. 12. & 215. V. 398. 399. XI. 375. 376.
- an sit in bonis uoluntis. V. 399. 400. VI. 530. 13. 531.
- Actio ex L. Cornelia de iniuriis. IV. 215. N. 10.
- ad Palladium. IV. 215. N. 11.
- Vide *Iniuria*.
- de iustificatio testimonio. V. 421. 2. *segg.* & N. 2.
- Instituta quid sit, unde dicta, seu a quo. IV. 565. 13. *segg.* VIII. 68. 9.
- editio p. minoris actio hac introducta publice utilitatis causa, & iactio domorum consensu probata. IV. 566. 15. VIII. 70. 17.
- qua est causa, & qua conditio competat. VIII. 69. 14.
- adversus quem datur. IV. 566. 15. VIII. 69. *segg.* 15. 16.
- Interrogatoria qualis olim. V. 795. 10. & N. 15.
- Iudicium quid persequatur. XI. 373. 1. *segg.*
- Vide *Iniuriam*, *Iudicium actio*.
- Adversus eum qui iudicium non obtemperavit. IV. 216. *segg.*
- quid persequatur. IV. 219. 220. 17.
- ex L. Aquilia quoqueque. IV. 227. 7. 8. & N. 2. & 229. 1. *segg.*
- ius natura, atque usus. XI. 1. *segg.* & 13. 1. *segg.*
- Locati quomodo. III. 823. 1.
- Vide *Locatio*.
- Mandati directa & contraria. III. 901. 1. *segg.*
- Vide *Mandatum*.
- Quod metus causa, qualis, & quid persequatur. III. 374. 23. *segg.*
- Vide *Metus*.
- Negatoria quomodo, & qualis actio, cur in dicta. III. 387. 1. & N. 1. & 141. 9. VI. 570. 7. *segg.* & 572. 11.
- de servitutibus proposita; eorum de corporalibus rebus; & quare. VI. 586. 18.
- praedii dominio competit, & quidem siue possideat, siue non possideat. III. 141. 10. & N. 2. & 387. 2. 3. & 388. N. 2. VI. 589. 23. 590. *segg.*
- adversus eum datus, qui praedii nostri libertatem inquietat. Et hic qualis. III. 388. 4. & 390. *segg.* 12. VI. 570. 9.
- petit actio in ea, ut declaretur praedii sui libertas, & ut res sua libera sibi praestetur, & caveat de eo non inquietando in suo libero sine rei. III. 388. *segg.* 5. 6. 7. & 142. 10. VI. 573. 10.
- item ut fructus, siue id omne quod actoris interest, restituantur. III. 389. 8.
- praedii libertas hanc actione a quo sit probanda. III. 389. N. 3.
- executio huius actionis adversus libertatis rei nostrae perturbatores, si eorum sui non sciamus, est missio actoris in possessionem bonorum adversarii. III. 390. 9.
- Negatoriarum gestorum duplex, directa, & contraria. IV. 134. 9. *segg.* & 137. 1. N. 1.
- Vide *Negatarum gestorum*.
- Notalis, quomodo, unde dicta & quae locum habent. IV. 577. 4. & 578. 6. & 578. 7.
- adversus quem datur. IV. 577. 5. 578. *segg.*
- Pauliana quatenus; & qua de re competat. IV. 434. 2. V. 992. 17.
- Vide *Pauliana*.
- de Parto ignorando quando locum habent; cui & adversus quem competat. VI. 701. *segg.* 5.
- de Partu pecoris actio quomodo sit, & quando datur. IV. 475. N. 6.
- de Pauperie quomodo sit; cui, & adversus quem, cuius rei causa datur. IV. 475. 6. *segg.*
- de Pecunia qualis, & unde, qua de re competat, & adversus quem. VI. 683. 1. *segg.* IV. 581. *segg.*
- quando annalis. VIII. 81. 20. *segg.* & 83. 36. *segg.*
- Vide *Dominus Paterfamilias*.
- in Personam ex testamento quomodo. II. 1096. 4.
- Pignoratitia directa quomodo. VIII. 15. 2.
- Contraria quomodo. VIII. 15. 3.
- Directa debitori datur adversus creditorem, & quibus de rebus. VIII. 16. 4. & 20. 3. 4. 21. *segg.*
- Contraria creditori datur adversus debitorem dantis de censu; & quomodo sit. VIII. 16. 5.
- Actio pignoris persequendi causa instituta, datur adversus heredes etiam pupillos; & quare. VIII. 593. 2. & 594.
- Actio pignoratitia quibus conditionibus competat. VIII. 16. 6. & 23. 1. & 51. 1. 52. *segg.*
- Actio de pignore repetendo siue sit pignoratitia, siue sit in rem, persequi competit. VIII. 55. 15. & 56.
- Populatis actio quomodo, & cuius in appellata. IV. 436. 4. V. 399. & 991. 15.
- an sit de eo quod utilis debeatur, & an sit in bonis nostris. V. 397. *segg.* VI. 527. 518. 12. & N. 5. 529. *segg.*
- populi est, non privati. XI. 375. 376.

- Actio de Poſſo, & ſuſpenſo popularis. IV. 437. 4.  
 — datur adverſus eum, qui poſuit, ſon poſitor ab alio poſitum, ſi prohibendi jus habeat. *ibid.*  
 An datur adverſus patrem de eo, quod poſitum habet filium, ſentiri debemus. IV. 436. N. 1.  
 Si eadem quod poſitum fuerat, nocuerit, an datur actio adverſus eum, qui poſitum habuit, an poſuit damnationem adverſus illum, qui poſuit. IV. 437. 4.  
 Actio præſcriptis verbis de contradicibus innovatiis. X. 1233. 2. ſeqq. & 1235. cap. 10. & 1243. s. ſeqq.  
 — quid ſit, & eae ſia dicta. X. 1273. 1. ſeqq.  
 — Huius actionis propria, quæ. X. 1283. 1. ſeqq.  
 — Vide *Plura in Verb. Præſcriptis verbis actio.*  
 — Protonela qua actio. VI. 781. 41.  
 — Publiciana unde dicta; quæ ea caſu competit, & eui; quid ſia ea actio intentat. VI. 627. 1. ſeqq.  
 — Quomodo ſit actio in rem directæ, utque utilis. VI. 637. 31.  
 — Eius formula quæ, & an habeat aliquid falſi admiſſum; & quare non obſt a ſcditione. VI. 641. 642. 14. & N. 12.  
 — Vide *Publiciana.*  
 — Publiciana reſcitoria quid ſit. VI. 647. ſeq. 1.  
 — Vide paulo iſta *Reſcitoria.*  
 — Quanti moris quid ſit; qualem illius uſus, & quo tempore datur. XI. 1335. 1. ſeqq.  
 — Vide *quantum minoris.*  
 — Quasi Serviana, quæ, unde dicta; cojus rei gratia ſit compenſa, & adverſus quos. IV. 572. 23. VI. 674. 2. & 983. 2. ſeqq.  
 — Quod juſto quid ſit, quam habet æqualem, & adverſus quos datur. VIII. 76. 6. & 81. 22. ſeqq.  
 — Recepticia qualis olim. VI. 682. 8. VII. 993. 1. ſeqq.  
 — adverſus quem datur. VII. 993. 4.  
 — de quomodo fuerit a Juſtiniano ſubſta. VII. 994. 4. & 994.  
 — Redhibitoria unde uſta, quid ſit. X. 1314. 2.  
 — cui competit, & adverſus quem. X. 1316. 5.  
 — quo temporis intervallo ſoluitur. X. 1317. 6.  
 — qua de re competit. X. 1317. 7.  
 — quamobrem facit inſana, & quos habet juris effectus. X. 1317. 8.  
 — in heredem venditoria in ſimpler datur; & quare non in duplam. VII. 963. 14.  
 — Vide *Ædilitia actio.*  
 — Rei vindictio, quæ actio, & quam proprie ſia dicitur. V. 778. ſeqq.  
 — Vide *Vindicatio.*  
 — Rei uſum quaſi olim. Subſta a Juſtiniano, & quare. VI. 789. 1. ſeqq.  
 — deſo tam. Verſio, quæ, & quatenus locum habet, & adverſus quem datur. III. 702. 12. & N. 5. IV. 581. 12. VIII. 77. 78. 9. & 81. 22.  
 — Rerum amotarem quando datur, cui, & adverſus quem. IV. 262. 23. 264. 25.  
 — quibus conditionibus datur. IV. 263. 24. 264.  
 — rem perſequitur, idem & in heredem datur. IV. 264. 25.  
 — *Tem. XII.*

263. 23. VII. 963. 22. 23.  
 — Reſcitoria quid ſit, unde dicta. VI. 648. 1. & 651. ſeq. 5. & 656. ſeq. 12. & N. 4.  
 — appellatur etiam reſtitutoria. VI. 657. N. 4.  
 — an hæc Publiciana. VI. 657. ſeqq. 14.  
 — quibus ex cauſis uſcitur, & quæ ex illis actio utilis æquale. VI. 649. ſeq. 2. ſeqq.  
 — datur ex cauſa adſentia poſſiſſimum ad reſciscendam uſucapionem. VI. 648. ſeq. 1. 2. & 649. N. 1.  
 — competit ea reſtitutio etiam adverſus venditionem, præſcriptionem temporariam, & adverſus ſeruitutem. VI. 649. N. 1.  
 — datur eadem de rebus mea, vel dolo geſſis reſciscendæ. VI. 660. 15.  
 — an perpetua, ut ſentit auctor; an ſoluitur ſono, ut plures putant. VI. 654. ſeq. 8. & 656. N. 3.  
 — datur in rem utilis adverſus uſucapionem. VI. 655. ſeq. 9. & 657. 13.  
 — ſed adverſus præſcriptionem temporariam ipſæ, quæ petierat, actio reſtituitur ope reſcitoria. VI. 657. N. 5.  
 — an duplex actionis hejus remedium: an uſum. VI. 653. N. 8. & 655. N. 3.  
 — an datur & actioni reſcitoria quadriennium, quod datur integrum hodie reſtitutioni. VI. 655. N. 3.  
 — Servi corrupti quid continet, & quatuorplex ſit. IV. 221. 4. ſeqq.  
 — Serviana unde dicta, quæ ſit, quamobrem competit, & quibus de rebus competit. IV. 573. 23. VI. 673. 2.  
 — pro ſocio quamobrem prodita, & eui ſurrogate directæ. III. 925. 1.  
 — Actio adverſus ſtatim deſonſi non tranſmittitur, licet etiam contellata, adverſus heredem. VII. 970. 44.  
 — Stellionatus, quæ. V. 127. 24.  
 — ex ſuipolara, qualis. VII. 991. 2. ſeqq. X. 403. 1. 2.  
 — de Dote, quæ. III. 1066. 27. ſeq.  
 — Vide *Der.*  
 — Subſidaria adverſus magiſtratum. I. 476. 43.  
 — Subſidaria damni infecti. IV. 506. 3.  
 — de Suſpectis tutoribus. I. 320. 2.  
 — Perſonalis ex teſtamento. Qua II. 1094. 3. 1095. ſeqq.  
 — quando effector ſit, aut plenior in legato rei debita. II. 763. 30. 764. ſeq.  
 — Tigni ſancti duplex. Utrique quid continet. I. 877. 4. N. 2.  
 — Tributoria, quæ. IV. 582. 22. VIII. 77. 7.  
 — in heredem ex domini dolo non datur, & quare. VII. 965. 32. IV. 594. 9.  
 — quando ſit uberior, & quando minor actione de peculio. VIII. 77. 8.  
 — Triticaria ab auctore dicta, non a tritico. X. 963. 2. & 970. ſeqq.  
 — Actio eſt in perſonam; quaſi ea, & ex quibus cau-

- causis competet. X. 982. 16. & 983.
- cui competet, & adversus quot. X. 983. 17.
- est actio stricti iuris, non arbitraria; & ad consensum arbitraria, in qua iudex rem aestimat. X. 983. 18. & 984. *sepp.*
- Tutela directa quid continet. IV. 181. 5. & 182. 7.
- Contraria cur datur, & quomobrem. IV. 185. 8. *sepp.*
- adversus falsum totosum produs non datur in heredem. VII. 965. 33.
- Vendit, seu ex vendito, quid persequatur. VIII. 1011. 1.
- Vide *Perditio*.
- Vi bonorum raptorem quaest, & quoties. IV. 1044. 3. *sepp.*
- Actio pro intentione actoris accipitur interdum. XI. 63. 1.
- Actio quibus ea casus ex alieno contractu, vel facto hanc potestatem nobis acquiritur. IV. 448. 3.
- Actio heredi an acquiritur, si si stipulanti fuerit defunctus. IV. 448. 4.
- ad contractus tutoris, curatoris, syndici, procuratoris, & cautione rancia a magistratu actio nihil datur ei, ad quem ea res pertinet. IV. 445. 5.
- Actio omnis sive in rem, sive in personam vendi potest. VIII. 833. 1. *sepp.*
- Directa actio quid sit, & unde dicta. V. 978. 3. & N. 7. VII. 816. 22.
- vocatur ordinaria, civilis, & legitima. V. 978. *sepp.* N. 7.
- opponitur praetoria, & quatenus. V. 979. N. 7.
- quando nihil continet. *ibid.*
- quando nihil opponitur, aut cum ista conneurat. *ibid.*
- quid ab illi differat. VII. 817. 28.
- quo sensu opponitur actioni ad exhibendum. V. 995. 21.
- sicut etiam principalis, ubi opponitur contraria. V. 999. 5.
- cui datur. V. 978. N. 7.
- Directa actionis significatio triplex, & quomodo. V. 1001. 27. & N. 23.
- contraria actio cur ita dicta, & quam vim habeat. V. 1000. 25. & N. 21.
- Contraria omnis actio est bonae fidei. VI. 780. 39.
- omnis iam utilis. V. 1001. N. 22.
- Actio utilis, quomodo & unde dicta. V. 979. 3. & N. 8. VII. 817. 29.
- an sit ex mente, & sententia legis: an ex vias interpretatione, seu extensione. V. 980. N. 8.
- quando civilis, & quando praetoria. V. 981. N. 8.
- sive vis & potestatis est, atque directa. V. 981. 3.
- an in rem sit, vel in personam. VII. 826. 20.
- accipitur interdum pro efficaci. V. 982. N. 8. VII. 153. 4. XI. 833. 1. *sepp.*
- quando competet. V. 982. N. 8.
- datur in subsidium directa; quomodo & ut eius subsidium actio datur in factum praetoria. V. *ibid.*
- an sine cessione transeat. VII. 826. 19.
- utilem transferre in alium potest, quinqueque sibi actionem quaerit proprio nomine; & quibus modis transferri possit. VIII. 117. 14.
- Actionis significatio multiplex. VI. 519. N. 3. XI. 1639. 3.
- vocabulum latius acceptum & extraordinariam persequutionem continet. II. 627. N. 2.
- stricte & proprie quid significet. V. 246. 8.
- quomodo a petitione differat, & a persequutione. XI. 1689. 4.
- Actionis verbo non continetur exceptio. XI. 1687. 8.
- praeterquam in iuris iudiciis. XI. 1687. 2.
- item in replicationibus. XI. 1688. 3.
- Actionis definitio per singulas eius partes explicata. V. 390. 4. *sepp.* VI. 515. 3. *sepp.* ubi fute.
- *fas* quam vim habeat in proposita definitione. V. 390. 4. & N. 1. VI. 515. 5. *sepp.*
- potestatem, an formulam significet. V. 390. N. 1. ubi fute.
- continet actiones etiam in rem, tum in personam. V. 396. 7. N. 4. & 401. 20. VII. 816. 36. *sepp.*
- item praedictis, interdum, stipulationes praetoriae, & in integrum restitutiones. V. 402. 11.
- an & persequutionem eorum rerum, quomodo iudicis officio praestant. V. 404. 12. & N. 10.
- Actionis causa efficiens, materia item, & finis. V. 405. 8.
- Actionis origo quanto spectanda. XI. 179. 4.
- Regula generalis, actionem alteri per alterum acquiri non posse, quomodo sit accipienda. XI. 512. 9.
- alteri quomodo inferri non posse, quomodo accipiendum. VIII. 828. 12. *sepp.*
- Quomodo personam actionem sibi invicem acquirere prohibeatur. III. 646. 7. *sepp.*
- quoniam certis de rebus, aut certis modis acquirere vetante iure non possint. III. 650. 12.
- Actionem edere quid sit. VI. 47. *sepp.* 1.
- Actio edita speciem futurae litis demonstrat. VII. 246. 5.
- edita recte dicitur, quomodo & certam rem, & pendendi causam, & genus actionis complectitur. VI. 50. *sepp.* 2. *sepp.* VII. 245. 6. *sepp.*
- in ea edenda nomen, & genus actionis oportet asperiri ex iure civili. VI. 61. *sepp.* 5. VII. 27. *sepp.* 10. *sepp.*
- secus ex iure canonico, quod ubique receptum. VI. 64. 5. & N. 13. VII. 29. 21.
- an festino die edi possit. VI. 254. 1. & N. 2.
- Edendum actionem diversis rationes, & quomodo. VI. 47. N. 1.
- Edam actionem mutare quid sit. VI. 68. 4. VII. 29. 12.
- mutare, vel emendare licet ante litem contestatam; & an, & quomodo post litem contestatam. VII. 32. 17. & 33. *sepp.*

— an mutare liceat in eodem iudicio post litem contestatam: an novo iudicio de opus. VII. 34. 18.  
 Qui acti nem editam mutat, ad passim, vetere omittit, ad novam transire, atqueam de priori indicetur, & de eis reus absolvatur, si desideret. VII. 36. 10.  
 — Et quondam qui, priore omittit, novam actionem instituit, prior illi renouat esse intelligatur. VII. 36. 11.  
 Quibus conditionibus aditus ista mutatio concedatur. VII. 30. 13. 14. & 31. 15.  
 Actionum summa divisio in rectas, & obliquis; eiusque divisionis explicatio, atque definitio. V. 408. *segg.* 3. *segg.*  
 Actionem aliam in rem, aliam in personam. illa vindictivae, haec conditionis appellatur; aliam extraneitatis. V. 410. *segg.* 5. 6. & 975. 2.  
 Actionum cum in rem, tum in personam divisiones propositae, & explicatae. V. 415. 9. *segg.* & 973. 1. *segg.*  
 An denot actiones mixtae. VI. 543. 5. & 544. 8. *segg.*  
 Actiones in rem utque ac in personam partim civiles, partim praetoriae. V. 415. 9. & N. 6. & 975. *segg.* 2.  
 — Et istae actiones quae. VI. 621. 16. & 622. — Civiles, quae. V. 976. 1. & 975. N. 1.  
 Civiles & legitimae actionum causae quae. VI. 619. 12. 13.  
 Ex civilibus causis quae dependant actiones. VI. 616. 8. *segg.*  
 — Praetoriae unde militenter. V. 976. 2. & N. 4. & 477.  
 — Extraordinariae, quae sint, & cur ita appellatae. V. 977. & 478. 2. & N. 5.  
 Actiones iure municipii inducunt an sint praetoriae, an vero civiles similes. V. 978. N. 4.  
 Actiones praedictae quae, & quot illarum species. VI. 609. 1. & 700. 3. *segg.*  
 — cur ita vocentur, & cur in rem esse videri dicantur. VI. 705. *segg.* 8. & 710. 12.  
 — Vide Praedictum.  
 Actiones in rem scriptae, quae. IV. 381. 31. & 353. N. 3.  
 Actiones vel rei perfectio, vel penales, vel mixtae. VI. 729. 2. *segg.* & 733. 7. V. 996. 22.  
 Actiones penales quibus rebus dignoscantur. VII. 964. 27. 965. 28. 29.  
 — in heredes non dantur, sed aliter si ex contractu, aliter si ex iudicio. VII. 962. 18. 963. — aliam in duplum, aliam in triplum, aliam in quadruplum. V. 996. 22. VI. 745. 1. & 746. *segg.*  
 Actiones aliam bonae fidei, aliam stricti iuris, aliam arbitrae. V. 996. 22. VI. 753. 1. & 754. 2. *segg.*  
 — Vide Bonae fidei, Stricti iuris, Arbitrae actiones. Iudicia bona fidei.  
 — item aliam quibus solidum consequimur, aliam quibus minus quam solidum. V. 996. 22.  
 — aliam directam, aliam utilem. V. 979. *segg.*  
 — Utiles quae. V. 976. N. 3.  
 — utiles etiam quae sunt civili iure comprobatae; & quae. VI. 622. 17.  
 Tom. XII.

Directae actiones post hereditatem restitutam manent apud fideiuciatum. II. 612. 3. & 613. N. 2.  
 — utiles tamen transiunt in fideicommissarium. II. 612. 3. & N. 2.  
 — Haec quomodo acquirantur emptori sine cessante. VIII. 829. 1.  
 Directae actiones non cessante transferuntur, sed mutuo. IV. 456. 14. 15. & 457. N. 8.  
 — transferuntur item delegatione, & litis contestatione. VII. 825. 11. *segg.*  
 — Vide supra *Actio directa*, & *Actio utilis*.  
 Actiones famosae vel civiles, vel criminatae. V. 103. 1.  
 — civiles famosae, aliam ex delicto, aliam ex contractu, vel quasi; & quae generis utriusque. V. 104. *segg.* 2. *segg.* & 107. 5.  
 — criminales famosae triplex generis; & quae. V. 122. *segg.* 18. *segg.*  
 — Vide *Iudicia famosa*, *Infamia*, *Infamia*.  
 Actiones hereditariae, quae. IV. 589. 2. 590. VII. 927. 918.  
 — quae heredi competant, aut adversus heredem. IV. 591. 3. 4. 592. *segg.* VII. 957. 2. 958. *segg.*  
 — Vide *Heres*, *Heredes*.  
 Actiones temporales, quae, & cur ita dicantur. IV. 710. 4. & 714. 9.  
 — sicuti soli anno, vel biennio, & interdum spatio sex mensium. X. 718. 14.  
 — tempus in illis utile. IV. 719. 17.  
 Temporales actiones finiantur ipso iure. X. 723. 21. & 724. *segg.*  
 — omni tamen legitimis temporis litterarum cursus interruptor. IV. 726. 23.  
 Actiones a veteribus compositae ea LL. 12. *tabb.*, & quomodo. VII. 990. 1.  
 — & quidem ita compositae. X. 959. 13.  
 — ea editi, aut formatae iudicio appellatae. VI. 716. 5.  
 — certae, & solennes, itemque vulgares, & utilitae, quae, & cur ita dicantur. X. 1285. 5.  
 — ubi nova a legibus introducta, an veteres de eadem tunc continuae, subtiliter intelligatur. V. 1005. 2. *segg.*  
 Unae plures actiones competant, una ut duntaxat, an pluribus licet expectari. V. 1008. 4. *segg.* VIII. 689. 5.  
 De actionum concursu, & concurrentium actionum auctore. V. 1011. 6. 1012. *segg.*  
 — Vide *Concursus actionum*.  
 Actionum forma veteri Romano iure necessaria. V. 994. 20. X. 953. 5.  
 — a Constantino imp. sublata. V. 994. 20.  
 — nomina eorum eorum quae habent utilitatem. VI. 721. 1.  
 — hodie nec omnia in iis insistendis necessaria. V. 994. 20.  
 Actionibus insistendis satis est ut certa, & convenient agendi causa proponatur. V. 994. 20.  
 Actio omnis cum in personam tum in rem vendi potest ita, ut actio utilis adversus debitorem; & utilis

- lis in rem actio adversus eius rei possessorem statim transeat in emptorem. VIII. 833. *sepp.* & 808. 3. 4. — an vendi possit, ignorante, aut laevo debitore. VIII. 809. *sepp.*
- Actio vendita, quomodo utiles actiones acquirantur emptori sine exceptione. VIII. 829. 1.
- Actio vendita, dominum obligatam rerum non transit in emptorem; sed ei tribuitur actio utilis cum in personam, tam in rem hypothecaria, creditoris cui pignori obligata res fuit, exemplo. VIII. 831. *sepp.*
- Vide *Cessio*.
- Actor quis proprie. IV. 1060. 2.
- dicitur petitor. *ibid.*
- idoneus quicumque non prohibetur. Et quisam prohibentur. IV. 1063. 6. & 1064. 7. *sepp.* & N. 8. *sepp.*
- Vide, *Servus, Filiusfamilias, Paterfamilias*.
- sequitur forum rei, cum in civilibus, tum in criminalibus; & quare. IV. 1221. 7. & N. 14. *sepp.*
- in citatione nominari debet; & quando. VI. 21. N. 13.
- edere repetitur reo instrumenta, & rationes; quomodo; & quando. VI. 75. 1. *sepp.* & N. 1. *sepp.* VII. 47. 1. & 49. 3.
- rationes suas cur edere reo cogatur, licet hi uti nolit: alia vero instrumenta sua edere non cogitur, nisi illis infamis. VI. 77. 2. & N. 4. VI. 50. 5.
- contraria dicens non est audiendus. VII. 950. 6.
- promissus in iudicio perjuratus suspectus puniendus, vel falsarius. VII. 1102. 2. *sepp.*
- & quidem ab eo iudice, coram quo probavit, licet alias non esset competens. VII. 1104. 4.
- quo in causa tria observata digoa; & quomodo. VII. 1104. 5. *sepp.*
- Actoris conditio nulla in re fieri solet nisi contestatione deterior. IV. 936. 35. & 938. 37.
- eius nil onni probandi. VI. 594. 26. VII. 1009. 1. *sepp.* & 1015. 2.
- Actoris partes obtinet possessor non *non casu*, sed malis; & quomodo. VI. 595. 28. & 596. 29. *sepp.* & 560. 33. *sepp.*
- Actoris partes obtinere, vel sublinere diverso modo recte dicitur quicumque pro actore se gerit in iudicio. VI. 601. 35.
- Actor non probante reus obinet, quamvis ipse nihil praestiterit, cum in civilibus, tum in criminalibus. VII. 43. 5. & 505. 3. X. 781. 782. & N. 6.
- sed & interdum res actoris iniuriando committitur; & quibus in casibus. VII. 45. 10.
- Actor, commune utrique litiganti nomen. IV. 1059. N. 2.
- Actor. vide *Civitas*.
- Actor a tutore constituitur ex decreto magistratus. V. 222. 16.
- quibus ex causis. *ibid.*
- & quomodo constituitur. V. 222. N. 19.
- semper de reo cavet, quamvis constitutus quod actor sit. Et quomodo. V. 274. 32. & 275. N. 28.
- appellare non tenetur, & quare. V. 346. 11. & N. 8.
- Actor universitatis continui debet ad universitatem. V. 224. 18.
- Actor civilis ad certam causam, non ad quancunque causam generaliter constituitur. V. 227. 22. 23.
- quomodo constituitur. V. 228. 24.
- cavere debet reo de Civitate defendenda. V. 246. 5.
- & quandoam de reo cavere debet. V. 273. 30. & 274. 31.
- a syndico quid differat. V. 226. 22.
- Vide *Civitas*.
- Actor servus quis. IV. 757. 24.
- Actori servo recte solvitur. *ibid.*
- Actor generis dispendiosus speciei nomen. *ibid.*
- Actorius quis. VI. 94. 2. & N. 2.
- Astasii publicum officium, ut olim argentarii. VI. 99. 2. & N. 2.
- Asturiorem operis quae. V. 2. N. 2.
- Astus pro tanto habendum esse quam sententiam habet, & quomodo ostenditur. X. 110. 3. 111. *sepp.* & 113. 4.
- Astus lata significatio quamvis contrarium significat. XI. 1705. 1.
- Pinus valet quod astum, quam quod scriptum est. VI. 1043. 8. VII. 1366. 2. *sepp.*
- Astus quovis iudicii requirit citationem. VI. 11. N. 2.
- Astus legitimus est adoptio. I. 309. N. 1.
- acceptatio. V. 950. N. 5.
- apertura tabularum. II. 403. N. 3.
- Astus ut valet, interpretatio capiendi, I. 122. N. 4. XI. 65. 7. *sepp.*
- Servus astus quid sit, & unde dictus. III. 278. 8.
- eius definitio in quibusdam indicat. exemplaribus visio. III. 278. 8. & 279. 8. *sepp.* & N. 4.
- Astus habens ire potest & sine iumento. III. 279. 9. & N. 4. I. 279. 9. & N. 4.
- Animalia omnia agi dicuntur, non iumenta duntaxat. III. 281. 13.
- Astus pateris, qui prius her petuit, an obliet exceptio rei iudicium. V. 1349. 12. & N. 13.
- Addere, adlicere in diem, in diem additio. Unde huc appellatio. IV. 883. N. 1.
- In diem additio quid, & quomodo fiat. V. 883. 1.
- quomodo differat a pacto de retrovendendo. IV. 891. N. 1.
- Conditio propria in diem additionis quid sit, & quomodo continetur. IV. 883. 1. *sepp.*
- Res in diem addita non fit incerta, si falsus emptor subiciatur. IV. 884. 3.
- an fiat incerta, quolibet emptore meliorem conditionem offerente. IV. 885. 4.
- Ut res in diem addita fiat incerta, meliorem conditionem ab alio offerri oportet. Melior conditio quibus est incerta. IV. 886. 5.
- quid si venditor intra diem obierit, nullo modo rede relicto. IV. 887. 6.



Res in diem addicta, meliore conditione aliis, sit  
 iempta, si emptor moritur facere nolit, quod  
 oerus emptor adiecit. IV. 887. 7.  
 — non sit iempta, nisi venditor meliorem con-  
 ditionem aliam admittat, & quid si ex parte tan-  
 tam admittat. IV. 888. 8.  
 — quid si ex pluribus qui communem rem vendi-  
 derunt, alii admittant, alii non admittant melio-  
 rem conditionem aliam. IV. 889. 9.  
 — quid si venditor posteriori emptori addicat in  
 diem. IV. 890. 10.  
 — quid si pluribus rebus separatim venditis, &  
 in diem addictis, alter eorum emperat melio-  
 rem aliam conditionem. IV. 890. 11.  
 Res in diem addicta si sit iempta, quale sit em-  
 ptoris, itemque venditoris, rem quodam rem ipsam  
 tam quoad accessiones, emmoda, & incommo-  
 da. IV. 891. 12. *seqq.* & 894. 16. *seq.*  
 Cum res in diem addicitur, autem venditio sub  
 conditione contrahitur, an pure contracta resolu-  
 vatur sub conditione. IV. 893. 14. 15.  
 Ad dictio oblationem necessaria quomodo LL. 12.  
 1666. sublati. XI. 313. 1. & N. 2.  
 — voluntaria retenta. XI. 313. N. 2.  
 — apud Hispanos in foro passim observatur. XI.  
 314. N. 2.  
 Ad dictum index quis dicatur. IV. 1380. N. 21.  
 Ademptum sub conditione, sub contraria condi-  
 tione datum intelligitur. II. 1027. 14.  
 Adimi hereditas codicillis non potest. II. 559. 28.  
 & N. 14.  
 Legatum admittit onda voluntate, verbis, vel factis  
 indicata. II. 824. 8. & 826. 11.  
 — quomodo hac voluntas pateat verbis. II.  
 826. 11.  
 — facta quibus significatur, quoniam sit. II.  
 826. 12.  
 — an in iunctis superveientes. II. 827. 13.  
 — an mortuo rei legatus in aliam formam. II.  
 828. 14. & 829. 15. *seqq.*  
 — an alienatio. II. 832. 23. & 833. *seqq.*  
 — an extinctio nominis legat. II. 835. 27.  
 Ademptio non valet, si quis id quod Sempronius  
 amicis suis legaverat, Sempronio adimat. XI.  
 67. 17. *seqq.*  
 Ademptio non adjuvanda est interpretatione. XI.  
 58. 22.  
 Ademptum an censetur legatum, si rem legatum  
 testator alii per fideicommissum reliquerit a lega-  
 tario, & deinde fideicommissum ademerit. II.  
 825. N. 2.  
 Ademptionis bonorum potestas quando transeat in he-  
 redes. VII. 972. 52. 53.  
 Adictio, sive addictio bonorum & pignorum quid,  
 I. 955. N. 4.  
 Adictio domini quam recte dicta, utscapio. I. 954.  
 3. & N. 3. *seq.*  
 Adictus quis dicatur, & quale ius habeat. III. 576.  
 3. XI. 1041. I. & 1042. 3.  
 — ubi interest priori, an sequenti loco nomi-  
 nator. III. 575. N. 1.

— solutionem accipere potest a violente factam;  
 & quo iure. III. 577. 3.  
 — aequalitate mandatario. III. 577. N. 2.  
 — licet pupillus solutionem recte accipit sine  
 tutore, & liberat debitorem. IV. 762. 32. XI.  
 1077. N. 16.  
 — etiam summos perdidit, quos ius accepit. IV.  
 762. 16.  
 Adictus nec accepto ferre, neque ovare, aut dele-  
 gare potest. IV. 761. 31. XI. 1045. 1.  
 Servo adictio solvi potest sine voluntate domini,  
 XI. 1077. 8.  
 Adictio recte solvitur non aliter quam stipulatori,  
 etiam stipulatori invito; & quatenus. X. 1109.  
 3. & 1110.  
 Si alibi quam in destinatione loco solvatur adictio, sti-  
 pulatore invito, rata manet foris solutio, sed tamen  
 loci utilitas salva est stipulatori. X. 1111. 4. & 1112.  
 — & qua hic aditione utilitas loci petenda. X.  
 1113. *seqq.*  
 — Vide *Solvere, Salatio*.  
 Adictio solvendi facultas an intercidat, statu eius  
 mutato. XI. 1046. 6.  
 — Finitur I. Capitis deminutione quocunque. IV.  
 763. 34. 35.  
 — etiam emancipatione; quidquid contra nonna-  
 li sentiant. IV. 763. 35. & N. 17.  
 — nisi agatur de usufructu pignando. IV. 764. 36.  
 II. finitur petitione stipulatoris sine coactione. IV.  
 764. 37. XI. 1060. 11.  
 III. pecunia constituta, creditori, si ei soli debitor sit  
 solviturum constituit. IV. 765. 38. XI. 1061. 11.  
 Aditio olim solebatur fieri verbis formulae, &  
 qua. IX. 368. 6.  
 Aditio solemniter veteribus dicta *Cresio*. Et unde  
 talis appellatio. II. 424. 6. & N. 7. & 425. N. 8.  
 Solemnitate sublati, mandis aditionis nomen. II.  
 424. 6. & N. 7. & 425. N. 8.  
 Aditio quid sit, & unde dicta; & quomodo differ-  
 rat a pro herede gestione. II. 421. 3. *seq.* &  
 422. N. 4. *seq.*  
 — an verba necessitudo requirunt. II. 422. N. 3.  
 — diem & conditionem respicit. II. 421. N. 3.  
 — seu animi destinationem requirit in ipso herede.  
 II. 437. 1. & 442. 5.  
 — ante apertas tabulas olim fieri non poterat,  
 II. 402. 4. *seq.*  
 — quid iuris hodie. II. 403. 5.  
 — retrahitur ad tempus mortis. II. 457. 27.  
 & N. 7.  
 Aditioni cultum a iure civili praestitutum tempus. II.  
 372. 4.  
 — sed tamen iuri adempto hereditatis triennio  
 praefixi receptio sententia. II. 371. N. 2.  
 — hanc praefixisse certum aditioni tempus potest  
 testator. II. 372. N. 2. per Aditionem vulgaris  
 substitutio expirat. II. 230. 12.  
 — sed reviviscit, herede in integrum restituto  
 adversus aditionem. II. 236. 19. & N. 9.  
 Nisi hereditas adetur, pupillaris substitutio evane-  
 scit. II. 277. 23.

— Ex —

- Eteipner substitutio popularis a milite facta. II. 379. N. 15.
- Nemo cogitur extranei hereditatem suscipere, exceptis portionibus, quae post aditionem accreuerunt. IX. 365. 2. & 366. 3. 4.
- An qui seivus hereditatem sibi delatam, adire possit annuus possit. IX. 380. 2.
- Ut hereditatem adire possit, de quibus rebus minime dubitare debeat heres. II. 399. 2. & N. 1. 2.
- Adire cogitur heres si laetarius. II. 577. 1.
- an illic exceptio. II. 578. 3. *segg.*
- per quem cogi possit, & quibus remediis. II. 577. 1. *segg.*
- si coactus adit, perdit quantam Trebellianam. II. 660. 11.
- adire non cogitur propter fideicommissa rerum singularium. II. 579. 7. & N. 3.
- Vide *Fiduciarius*.
- Adita hereditas fit parsimoniam heredis. XI. 586. 20.
- Conditio si adita sit hereditas, tacite inest in legatis & fideicommissis. II. 571. 1. & 1035. 2.
- expressa vitat exheredationem. II. 1039. N. 3.
- Hereditas non adita non transmittitur. IX. 346. 2.
- quamvis sine vito heredis adita non sit. IX. 355. 2.
- Fideicommissum intercidit, herede moriente ante aditum hereditatem. II. 571. N. 1.
- Ius adeundum hereditatis ad heredem non transmittitur, & quare. II. 391. 22. & N. 3.
- Exceptiones eius regulae quot, & quae nam sint. II. 393. 13. *segg.* & N. 4. 5. IX. 356. 4. *segg.*
- Ius adeundi transmittit ad heredem filius seu heres, & quare. IX. 343. *segg.* 1.
- Vide *Transmissio*.
- Adipiscenda possessionis causa quot, & quae propo- sita remedia. IV. 343. 3. *segg.*
- Vide *Interdicta*.
- Adiudicare, *Adiudicatio* quid sit. II. 1238. 15. VI. 1010. 8.
- Quomodo rerum equaritas in adiudicatione tueri possit & iustice. VI. 1010. *segg.* 8.
- Adiudicatione dominium adiudicatae rei transfertur. VI. 1015. 1.
- Aliena rei, tanquam defuncti, adiudicatum dominium non transit; sed praestanda a coheredibus illo nomine evictio. VI. 1015. *segg.* 2.
- Si res adiudicata fuerit evicta, omnia de eo cautione, quae adio heredi adversus coheredes. VI. 1016. 3.
- Adiudicationes, & condemnationes in iudiciis divo- ris receptae. II. 1235. 10. & 1238. 15.
- quibus in rebus locum habent; & quomodo. VI. 1009. 8. & 1014. 13.
- An aui res, alteri censum rei usufructus possit adiudicari. VI. 1011. 9. *segg.*
- Arbitrarius familiae erciscunde praedio, quod aui ad- dicitur, potest servitutem imponere. VI. 1013. 11.
- Adiudicatio pignoris. Vide *Pignus*.

- Admoneala quae sint, & unde dicta. VII. 188. 19.
- Admoneala emptionis, quae. VII. 187. 19.
- Administratio alienarum rerum triples. IV. 127. 1.
- voluntaria. *ibid.*
- necessaria. *ibid.*
- mixta. IV. 128. 1.
- Hae inter quas locum habent. IV. 191. 1.
- tatez necessariae. IV. 155. 1. *segg.* & 165. 1. *segg.*
- Administratio iuratum quibus paribus coactes. I. 519. 2. *segg.* IV. 165. 1. *segg.*
- Vide *Tutor*. *Tutela*.
- Administratio reipublicae quibus in rebus principae versetur. IV. 1101. 5.
- Administratores. Vide *Civitas*.
- Administratores non vetatur bonis suis, vel pignori obligare. VIII. 1131. 2. 3. & 1132. 5.
- omnes rationes gentis sui consensu, & potestati domini, aut socio totum rationem liberam edere tenentur. VI. 87. 2. & 88. N. 8. *segg.*
- cuius moram praestit usuras pecuniae, quam in usus suos vertit. X. 4391. 45.
- Administratori Civitatis si legatur, quando ipsi, aut Civibus legatum restitutum videatur. II. 724. N. 3.
- Administratori an liceat ex rebus, quas administrat, emere. III. 653. 20.
- Adolescentes. Vide *Minor*.
- Adopulo imago naturae. I. 314. N. 6.
- quid sit, & unde dicta. I. 309. 2. & N. 1.
- iusta quantitas. I. 311. 3.
- sit apud Magistratum, apud quem legis editio est. I. 316. 15.
- est actus voluntatis iurisdictionis. I. 316. 14. IV. 1126. 9. & N. 16.
- requirit adia. I. 317. 19.
- non iure facta potest a Principe confirmari. I. 317. 20.
- per procuratorem fieri requirit. I. 317. 17.
- sumptus testamentum. II. 130. 18. & N. 9.
- testamentum iuri non potest. II. 774. 4.
- Adoptionis forma, & sollemnis. I. 315. 13. *segg.*
- duae species. I. 311. 4.
- ius in tribus possum. I. 317. N. 10.
- Quod effectus interest, a parentum aliquo, an ab extraneo quis adoptetur. I. 318. 21.
- Effectus quis in naturali, quis in adoptivo patre, quis in adoptivo. I. 318. 22. *segg.*
- Adoptioni sciendum quae sint necessariae. I. 311. 5.
- An consentire oportet eos, quibus adoptatus sit agnatus. I. 315. 12. & N. 7. *segg.*
- In Adoptionem dare quis possit. I. 311. 6.
- Quis dari possit, & an requiratur eius consen- sus. I. 312. 7. & N. 2.
- dare, vel dari, aut adoptare an possit magi- stratus gerens apud forum ipsum. I. 316. 16. & N. 9.
- Adversus Adoptionem qui non restituntur in inte- gram. I. 313. 18.
- Adoptione dignitas potest augeri, non minui. I. 320. 25.

Adoptione diffidit, manet tamen cognationis honestas in matrimonio. I. 374. 21.

Adoptare non possunt liberi progenerandis perpetuo inhabilis. I. 312. 8. & 313. N. 3. *seq.*

— nec is, qui adoptandum plena potestate non amittit. I. 313. 9.

— nec feminæ, nisi in solatium amittorum liberorum, & ut filium habeant, heredesque legittimos: non ut habeant in potestate. I. 314. 10.

— neque pater adoptivus filium quem emancipaverat, vel alteri dedit in adoptionem. I. 314. 11.

— neque in fratrem sibi nemo alium adoptare potest. IX. 124. 2. 3.

Adoptari non liberi possunt a parentibus. I. 310. 2.

— idem hoc habet pater in bonis adoptivis filii emancipari, atque patronus. I. 370. 13. & N. 4.

Adoptio legis Civili Commento fuit in liberorum numero. XI. 93. 20.

— an Contineatur in conditione: *Si sine liberis decesserit, aut si liberis habuerit*. II. 1060. 2. & N. 7.

— Nobiles quoad genus non sunt. I. 319. N. 11.

— Au habent in patronum. I. 291. N. 1.

— Non exstant a tutela. I. 486. 13. & 485. N. 5.

— quando, & quomodo adoptivo patri, aut naturali succedat. II. 1119. 5. & N. 4.

— Et assensu sibi vocante non veniunt ad successionem, nec fortunas excludunt. II. 1110. N. 4.

— In Francia generaliter non succedunt. II. 1119. N. 4.

— qui agere possint inofficiosi querela. V. 432. 2. & N. 4.

in Adoptivis an fultus, & emancipationis discrimen substat. II. 1119. N. 5.

Adoptivi parentes sine venia in hoc vocari nequeant a liberis. VI. 32. N. 22.

— nec parentes, aut liberi adoptivi patronorum a liberis. VI. 33. N. 22.

Adoptivi fratres an totosque legittimi, I. 435. N. 10.

Adpromissus idem qui fideiussor, & unde in appellatus. IV. 554. 2. & N. 2.

Ascendentum successio. II. 1127. 1. *seqq.*

— Vide *Parentes*.

Adscripti quinquæ, & unde dicti.

Adventitia sine consensu patris alienari nequeunt a filiofamilias. II. 1164. 25.

— etiam si alienatio firmetur iuramento. II. 1163. N. 13.

— Eorum quale ius olim, & quale hodie. II. 1163. 25. & N. 12. *seq.*

Resum adventitiarum quæ pondere, summa, mensuræ constant, proprietatem non ad filium pertinet, sed ad patrem. X. 106. 3.

Adversaria quid sit, & unde dicta. VI. 47. N. 1.

Adversarius quis. V. 783. N. 2.

Adulter infamia non efficitur ante sententiam. V. 98. N. 9.

Adulterii delictum patris esse nequit. II. 49. 15. VIII. 1180. 2.

Servus a Domina, cum qua se possit adulterio, nec manum potest, neque heres iusticiæ. II. 158. 29. & N. 18.

Adulterum uxoris suæ qui occidit, an privetur eius hereditate. II. 839. N. 17.

nec Adulter adulteram, neque hæc adulteram suam heredem institere potest. II. 157. 28.

Adultera perdit dotem. III. 1937. 7. & N. 5.

in Adulterio deprehensa, licet absolvatur, infamia efficitur. V. 98. N. 9.

Adulterum pater occidere potest iure civili. I. 338. N. 2.

Maritus ab uxoris adultera accessione repellitur. 60. dierum prescriptione, absque spe in integrum restitutionis, etiam si minor sit. V. 1175. 7. & 1176. N. 7.

ca Adultera uxoris creditur esse meriti, quando non probetur contrarium. I. 307. 9.

— etiam si inter adulterum uxoris sit. I. 307. N. 6.

— & utro fateatur se filium ex adulterio suscepisse. *ibid.*

Adulterii causa admittit procuratorem, si agatur ad separationem. V. 176. N. 4.

— poena hodie mortis olim non item. VII. 328. 6.

de Adulterii crimine cur placeat transigere, aut pœnitentiam non licere. VII. 328. 7.

Advocatus quis, & unde dictus. V. 38. 3. & N. 6. 8.

— debet esse Christianæ religionis sacris initiatus. V. 54. 19. & N. 3.

— quinquaginta annis iuris impendisse. V. 54. 19.

— statum studiosi iuris quinquaginta annos quare hodie plerumque necessarium. V. 55. N. 35.

in superioribus curis advocatorum numerus centus, & quoniam in advocatum desideretur. *ibid.*

— discretus, ac eloquens esse debet. V. 55. 20. & N. 36.

— non lucro, pecuniæque inhæret. V. 56. 20. & N. 37.

Advocationis officio procedere debet examen conditionis, atque doctrinæ. V. 57. 21.

— An etiam deservit in matriam. V. 57. 22.

— maxime in advocatorum ordinem receptus ultimam tenebat locum, unde paulatim ascendere. V. 58. 22. & N. 39.

— primus, seu Collegii primicerius sibi delegatur patronus. V. 58. 22.

— datus iudex in causam, in qua advocatum agit, relictus ut suspectus. IV. 1385. N. 6.

— iudici familiari non relictus a causis agendis. IV. 1385. N. 6.

Advocatus esse nemo potest in ea causa, in qua sit iudex. V. 58. 25.

— an iure ipso repellatur; an potius recusari debeat, qui in ea causa iudicare velit, in qua advocatum agit. V. 58. N. 41.

— in causis appellationis advocare potest, qui in priori instantia iudex fuit. *ibid.*

clien-

- elientes suis fuxerit quod verum, iudiciumque existimaverit. V. 60. 28.
- causam elientis improbam, vel non accipere, vel deserta tenet, simul ac iniustam agnovit. V. 61. 28. & N. 44.
- a falsis & cavillationibus abstinere debet, V. 79. N. 43.
- nisi quando utatur, ut aliorum captiones eludat, & fraudem escudat. *ibid.*
- a mendacio tamen caveat. V. 60. N. 43. & N. 5.
- causa civilis in factis, vel iure dubie patrocinari possit. V. 61. N. 44.
- criminali dubie patrocinari non debet contra reum. *ibid.*
- si fletus iniustam litem fovet, graviter peccat, & damnata parti iuxta refectus tenetur. V. 62. N. 44.
- item si mala fide prostrahat, impediat, perturbet causam principalem. V. 61. N. 44.
- secus si bona fide fecerit ea probabiliter ignorans. *ibid.*
- qui ignorantia in Eo excusata sit. *ibid.*
- quale iuramentum praestare debeat, & an sit in usu. V. 61. 29. & 62. N. 45.
- quomodo praevaricetur, & an etiam peccet causam elientis adversario, & qui huius pena sit. V. 62. 30. & 63. N. 46.
- an salario fraudatus a cliente possit adversarium defendere. V. 63. N. 46.
- & quando si pro una parte consulendo respondit, aliam deinde possit defendere. *ibid.*
- non debet esse iudicis iniustus, importunus, aut loquaculus. V. 63. N. 47.
- ab salario quocumque partis adversum debet abstinere, & qui contra facientis poena. V. 63. 31.
- cavere debet ne lites, prostrahat, & protelet. V. 63. 31. & N. 48.
- de quanta liti pacifice a cliente prohibetur. V. 63. 32. & 64. N. 49.
- neque liti prudente contractus eam elientis iurare possit, & quare. V. 65. 33.
- munera accipere, pendente liti, quatenus debeat. V. 65. N. 50.
- Si donationem accepti, liti finita, ob patrocinium praestitum, quatenus valeat. *ibid.*
- Advocatum non habentem magistratus dare debet: datus autem obtemperare, & qui non obtemperantis poena. V. 65. 34. & N. 51.
- Absesse quatenus liceat advocari. V. 66. 35. & N. 52.
- Advocati fidem an, & quatenus noceat elienti. V. 73. 2. & 74. 3. 4. *sepp.*
- Iuris allegationem ab Advocato omittam iudex supplet. V. 77. 9. & N. 4.
- Advocatus non potest esse testis in causa, cui patrocinatur. VI. 1049. 13.
- Advocatus esse non potest, qui vel in perpetuum, vel ad tempus prohibetur. V. 52. 27. *sepp.*
- prohibitus in perpetuum a causis agendis abluere perpetuo, nisi appellaverit, vel fuerit a Principe restitutus. V. 53. 18.
- ad tempus prohibitus, eo tempore elapso, postulare non prohibetur. *ibid.*
- & quid, si prohibitus sit: nota deinceps postulare. V. 53. N. 32.
- apud Legatum prohibitus an possit apud Praetorem postulare. V. 53. 18.
- cui foro interdictum, advocare prohibetur. *ibid.*
- quibus actionibus Salarium petat. V. 69. N. 54.
- pauperum causas gratis suscipere compellitur. *ibid.*
- & operam illis gratulam negare peccat. *ibid.*
- Advocatus qui pro certo salario patrocinium causis suscipit, nec tenetur pro eodem salario appellationem persequi, & integrum salarium consequi debet, licet transactione liti finitur. V. 68. N. 54.
- Advocato pauperum expedit confitenti salarium. V. 70. N. 54.
- Advocatum non habenti in urbe datur is a Praetore. V. 36. 2.
- in provinciis a Proconsule. V. 37. 2.
- Advocatus, si per eum non sitis quominus causam ageret, etiam morte occupatus fuerit, salarium retinere non debet. III. 1232. 16.
- Advocati olim quinam dicti. V. 39. 3.
- iidem postea patroni litium, & causarum nuncupati. V. 39. 3. & 37. N. 7.
- item ecclesiastici, & cur ibi appellati. V. 39. 3. & 40. 3.
- item togati, & quare. V. 40. 3. & N. 12. *sepp.*
- Iustiniano iure quinam sint. V. 41. 4. *sepp.*
- quot modis differant a procuratoribus. V. 41. 5. & N. 14.
- dicantur causas orare. V. 36. 2. & N. 2.
- causis adesse, vel superesse. V. 36. 2. & N. 3.
- facta causam ambigua dicimur. V. 36. 2. & N. 4.
- & in iure postulare. V. 36. N. 3.
- Advocati utriusque partis iudis Evangelis iurare de eplumala tenentur, & quid hoc iuramento continetur. VI. 222. 13.
- hodie tamen ea consuetudine non iurant. VI. 223. N. 16.
- Advocatorum usus cum republica, tum privatis maxime necessarius. V. 35. 2. & N. 1.
- munus, & officium quoties. V. 36. *sepp.* 2. & 60. 27.
- allegationes plenum verborum, at inanes rerum improbam. V. 56. N. 36.
- quot, & quae praemia, ac privilegia. V. 68. 37. *sepp.*
- alia a clientibus, uti honorarium, stipendium, salarium. V. 68. 38. & 67. N. 54.

— alia ex publico; veluti ex similitudine, quam iure acquisivisse ex causam patrocinio, ubi habet iure pecuniarum quasi calceatus. V. 69. 39.  
— item immunitas ab oneribus personalibus. V. 70. 40. & N. 55.  
— an etiam a rebus. V. 70. seq. N. 55.  
— item officii patrocinii. V. 71. 42.  
— Clarissimorum, illustrium, supradictorum, perfectissimorum, exconsularium titulus, & dignitas. V. 71. 42.  
— item Praefectum urbarium, aut praetorianum. V. 72. 43.  
Advocatorum liberis, aut heredibus indulta privilegia. V. 72. 44. seq. & 71. N. 56 seq.  
Advocatus similis procuratoris forensis. V. 336. seq. 3. & 335. N. 1.  
— manes horum publicum. *ibid.*  
Advocatus de officio competenti nullo modo competit. XI. 277. 1. *sepp.*  
— Contumaciam plerique seminat. XI. 277. N. 1.  
Aedes generali pendii vocabulo continentur. II. 125. 17.  
— an ob contumaciam dirui possint. VI. 116. N. 1.  
— restitue non sint eadem, quam priores. III. 165. N. 3.  
— Si noxia in alienum collapsa vicino damnum inferant, quomodo se agere adversus non possit. IV. 476. 8.  
— quid, agendum nobis ut tollere liceat quem occidere, recipere possit. IV. 476. 9.  
Aedem usufructus quid continet. III. 58. 8.  
— an possit usufructus inhabitare cum aliis, & quibus. III. 213. 3. *sepp.*  
— An possit aedes tota occupare. III. 214. 6. *sepp.*  
— usus voluntate constitutus servandus. III. 218. 15.  
Aedes mater vendenda causa destrueri non licet. II. 125. 28. VIII. 851. 44.  
Aedem diluendam compari servitutes quoniam. III. 253. 6. *sepp.*  
Aedem libertas quomodo usufructus. III. 407. 23.  
Aedes qui locus alienus quasi fess, conductum tenet in id, quod interest. III. 830. 15. & N. 6.  
Si Aedes destrui velletur insitit, heres parere non tenetur. II. 772. 2.  
Pecunia in aedem restitutionem credita privilegium habet. VI. 155. 8.  
In Aedes tota sit immotio, nisi caveatur domini nomine. IV. 519. 16.  
— Vide *Damni infecti*.  
Si quis, oborti incendio a suis aedibus arrendi causa, vicini aedes incendit, non tenetur de eo *quod vi, aut clam*: Sed si ad aedes interitus igitur non pervenerit, condemnatur in duplum. IV. 331.  
Aedibus laeta legari vetita. II. 760. 15. & N. 17.  
— nisi Aedes illicite aedificum. II. 767. 19.

— aut privatis aedibus laeta legentur ad opus publicum. II. 761. 20.  
Aedem usufructu legat, si superficies perierit, aem usufructus non debetur. III. 162. 5.  
in Aedibus an Emphyteus esse possit. II. 1251. 11. & N. 6.  
Aedem sacram edificari stipulatus vellet agere. XI. 855. 1.  
ad Aedes sacras consurgens, aut his inferiens, an potius miserabilium privilegia. IV. 1225. N. 2.  
in Aedibus sacris pecunia publica, & privata servari solent. IV. 821. 4. & N. 3.  
Aedificium solo cohaerens cedit solo. I. 874. 1. *sepp.*  
— Sive quis in suo extruxit ex aliena materia. I. 874. 1. & 875. 4.  
— Sive in alieno solo ex sua materia. I. 874. 1.  
— Quare. I. 873. N. 1. & 875. 4.  
Aedificium ponere fructuarius quando potest. III. 91. 7.  
— Inchoatum consummare non potest. III. 86. 4.  
— potest retrodare collapsum. III. 89. 6.  
— sublatum, eademque furis repositum eo idem quod prius, an aliud esse investigatur. XI. 1348. 10. & 1345. 7.  
Aedificium restituere est sublatum reponere. X. 406. 2.  
ob Aedificii restitutionem qui credidit, privilegium habet, & pignus. X. 405. 1.  
Aedificia habendi causa parva sunt praedia urbana, & si rei possit. III. 251. 3.  
Aedificiorum modus, & forma publica. III. 270. 15. & 271.  
Aedificare licet in suo, etiam cum vicini incommodo. VII. 410. 8.  
— nisi servitus vicino debeat. VII. 411. 9. & 410. 8.  
— aut vetus aedificiorum forma prohibeat. VII. 411. 9. 10.  
Vetus aedificiorum forma, quam. VII. 414. 12. *sepp.*  
Contra veterem formam qui aedificium habet, ex diuturnitate temporis defendatur. VII. 415. 14. *sepp.*  
Quando quis in praedio suo libero aedificare non possit. VII. 445. 1. *sepp.*  
An qui se iure servitus aedificare in alieno existimat, materiam dominium amittit. VII. 414. 24.  
Alius materia, qua quis in suo aedificavit, prioris domini manet. I. 876. 6.  
— nisi religiosa loca adhaerent. I. 876. 7.  
— Quae hic aedificio materiae domino eorum. I. 876. *sepp.* 8. & 877. N. 2.  
An qui sciens aliena materia aedificavit in suo, possit hunc extimere, & domino restituere. I. 878. 9. *sepp.* & 877. N. 3. *sepp.*  
Qui bona fide in alieno aedificavit ex sua materia, dominum eius retinet. I. 884. 19.  
— diruto aedificio vendicare potest. I. 884. 20. & 886. 24.

- *Sectus edificio stante*. I. 887. 21.  
 — *potest materia pretium, & sumptus consequi exceptione doli mali, si sedes possideat*. I. 887. 22.  
 — *Quid si non ipse, sed dominus soli possideat edificium*. I. 887. 23. & N. 8.  
 — *Qui sciens edificat in alieno, nec actionem, neque retentionem habet sumptuum nomine*. I. 887. 25. *sepp.*  
 — *Dissentit ab hac opinione Cuiusdam, & quomodo distinguitur*. I. 887. N. 9.  
 — *an malis fidei possessor possit ea, quae possit vultere sine prioris stans laesione*. I. 888. 28.  
 — *Qui sciens edificat in alieno, an, & quando materiam durasse videatur*. VII. 424. 25.  
 — *Ædificatioem habiles operis novi nuntiatio*. IV. 439. 15. & N. 14.  
 — *Item alii modi asines*. IV. 490. N. 16.  
 — *Vide Demur.*  
 — *Edificare in limore an liceat sine Principis permisso*. I. 696. 3. 4.  
 — *Vide Litora.*  
 — *Ædiles, Rom. populi magistratus*. I. 57. 10. & N. 8.  
 — *de quibus rebus edicta dabant*. I. 57. 10.  
 — *ius eundem flagitii etiam in non viles exercere*. IV. 1089. 11.  
 — *Ædiles fuerunt etiam in nonnullis municipiis*. IV. 1111. N. 12.  
 — *Edictum actiones tres*. X. 1313. 2.  
 — *Vide paulo post Edictum edictum.*  
 — *Stipulationes quae, & unde dicuntur*. XI. 524. 28. & 527. 30.  
 — *Ædilem actiones praetoris verbo comprehensae*. VI. 621. 16. XI. 527. 30.  
 — *Edictum edictum sum integritate restitutum*. X. 1295. *sepp.*  
 — *non perinet ad res donatas, neque ad res locatas: perinet tamen ad res permutatas*. X. 1309. 1.  
 — *verbis ad iumenta, & mancipia donatas: vi, & sententia ad omnes res venales perinet*. X. 1297. 2.  
 — *ad vicia animi non perinet: propter quae actio ex empto est, non redhibetio*. X. 1301. 7.  
 — *ad res venditas, & eorum accessiones perinet*. X. 1309. 1.  
 — *cessat, si universalitatem, ut peculium, vel hereditatem, accessorem dictum fuerit, & in ea sint corpora vitiosa, aut morbofa*. X. 1301. 2.  
 — *Edictum edictum non perinet ad fidei venditiones*. X. 1311. 4.  
 — *adeoque nec rei fidei redhibetio datur, nec actio quanto minoris*. *ibid.*  
 — *Edictum edictum tres actiones constituit*. X. 1313. 1.  
 — *Redhibetio, cuius duae partes, & quae*. III. 788. 7. *sepp.*  
 — *cui, adveniens quem, quae de re datur, intra quod tempus, & quis eius finis*. X. 1315. 3. *sepp.*  
 — *Actio quanti minoris. Qualis haec, & quaeque daretur*. III. 790. 11. X. 1315. 4. *sepp.*  
 — *Actio in id quod interest. Quid ea. An ea omnibus casibus admittatur*. III. 790. 12. *sepp.*  
 — *ea quae pars edificii petita*. III. 791. 13. & 796. 18.  
 — *Ægritudo corporis sola an faciens testamenti facultatem auferat*. VIII. 1341. 1.  
 — *Impensum in ægroti luvii medicum an repel possit actione negotiorum gestarum*. IV. 140. N. 2.  
 — *Ægypti sortis imponis reliquere*. IV. 244. N. 2.  
 — *quibus conditionibus permittitur*. IV. 245. N. 2.  
 — *Apud Ægyptos filiarum donatas ovis est alere parentes*. III. 456. N. 14.  
 — *L. Ælia Sentia quid prohibeat*. I. 276. 7. *sepp.*  
 — *Quatenus minori XX. annis servum manumittere permittit*. I. 265. 8. XI. 1177. 1.  
 — *L. Ælia Sentia quomodo fuit a Iuliano derogatum in manumissione testamentaria*. I. 266. 8.  
 — *L. Ælia Sentia contraria stipulatio, edoque inutiles*. XI. 1177. 2.  
 — *contraria non est, quae minor alienum servum a domino manumitti stipulatur. Et quare*. XI. 1177. 3.  
 — *contraria, quae minor a debitore sui stipulatur servum sibi debium manumittere: & quomodo*. XI. 1178. 3. & 1179. 4.  
 — *Æquale nil fuit, sed alteri: cuius hoc usus in iure*. II. 697. N. 8.  
 — *Æquitas quid sit, & quatenus a iure discrepet*. VI. 298. *sepp.* 5.  
 — *An scriptis iuris anteposenda*. VI. 301. & N. 5. *sepp.*  
 — *Daples; alia specialis, alia generalis*. VI. 304. 8.  
 — *An aliqua sit scripta*. I. 97. 13. & N. 5. VI. 302. 8.  
 — *Æquitas in omnibus, maxime autem in iure spectanda*. I. 94. 11. VI. 300. 6. X. 810. 17.  
 — *legem temperat, & moderat ex sententia ipsius legis*. I. 96. 12. & 97. 13. VI. 300. 6.  
 — *legem producit ad similes casus*. I. 110. *sepp.* 6. VII. 104. 8.  
 — *plenius adhibetur in bona fidei iudiciis, quam stricti iuris*. X. 1140. 5.  
 — *mater exceptionum dicta*. V. 1283. N. 8.  
 — *Cerebina, quam dicunt, explodenda*. VI. 303. N. 6.  
 — *Æquitas finis iuris civilis*. VI. 304. 8. XI. 1384. 3.  
 — *Æquitate ad ius aliquod tollendum vel non licet, nisi soli Principi*. I. 98. 13.  
 — *ad ius temperandum ea licet cui cuoque interpreti*. I. 97. 13.  
 — *Æquitas rationem diversitas actionem non excludit*. VII. 1004. 7.  
 — *Æquitem sequuntur contra iuris subtilitatem supremam Caria*. VI. 296. N. 2.

— sequi contra expresse legis verba interpreti non licet. I. 98. *seq.* 14. & N. 6. VI. 303. 8.  
*Æquum* ita quid sit. VI. 109. 5. & 301. 7.  
*in Æquo*, & bono plerumque sub auctoritate scientie iuris periculo erratur, & quomodo. XI. 1383. 3. *seq.*  
*Ær* hominibus. I. 654. 4., & 653. N. 3.  
*Ærofa* pecuniæ quæ. IV. 734. N. 10.  
 — eam solvens non liberatur. *ibid.*  
*Ad Ætatem* Principis delatæ quinam. V. 1069. N. 7.  
*Æs* pro quolibet nommo. II. 459. 2.  
*Æs* grave appendebant, non oamrabant Romani. IV. 839. 1.  
*Æs* nostrum quid. II. 459. 2.  
*Æs* præstationes unde dictæ pensiones, aut pensiones. IV. 839. 1.  
*in Ære* qui non habet, leat in corpore. VI. 36. N. 22.  
*Æs alienum* quid. II. 459. 3., & 951. 5.  
 — duplex. II. 459. 3., & 951. 5.  
 — ipso iure divisum inter heredes pro hereditariis portionibus. VII. 123. 1.  
 — ab hereditate ipsa velut contrahitur et negotiorum hereditarium administratione, & et defensionis foveatione. II. 462. 9. *seqq.*  
 — sive a defuncto, sive ab hereditate contractum in ponenda Falcidia ratione deducitur. II. 951. 5.  
 — sed ab his heredibus solis, qui illud solvite tenentur. II. 955. 10.  
*Æs alienum* hereditarium solvendum ab heredibus, non a legatariis, & quare. VII. 572. 1. 2., & 573. 3. 4.  
*in æs alienum* defuncti heres propter ipsum hereditatem succedit. II. 459. 4.  
 — non tamen in id, quod personali actione exigitur. II. 460. 5.  
 ob *Æs alienum* nemo addit possit in servitutem adhiberi. VII. 851. 1. *seqq.*  
 — quales species exapiunt, & quæ. VII. 851. 7. *seq.* & 852. 9.  
*Æri* alieno defuncti obligant heres, cum hereditas non sit solvens. II. 460. 6. & 461. N. 2.  
*Æri* alieno defuncti pro qua parte heredes singuli tenentur. II. 461. 8.  
*Æri* alieno incendium non liberat. VII. 851. 1. *seqq.*  
*Ælimatio*. Vide *Annum*, *Aquila lex*.  
*Ælimatio* liberi hominis nulla. IV. 223. 7.  
 — scudi legati non debetur. II. 758. N. 4.  
 — rei legatæ, quæ in commercio non sit, non debetur. II. 758. 11.  
*Ælimatio* rerum dotalem quando constituit emptionem. III. 1053. N. 1.  
*Litis ælimatio* emptionem facit. V. 913. 23. & N. 8.  
*Ælimatio* rerum ex communi, & vero pretio facienda, non ex privata cuiusque affectione. II. 941. *seq.* 14. & N. 11. V. 970. *seq.* 8. & N. 4.  
 — quando ex privato affectu fieri possit. V. 971. 2.  
*Tem. XII.*

*In Ælimatione* rei petita quoddam tempus debet spectari. VI. 323. 3. 324. 327. 7. X. 345. 5. 6. 349. *seqq.* & 999. 1. *seqq.* XI. 1119. 1. 1120. *seqq.*  
*in Ælimationem* petita rei sit condemnatio necessitate, vel equitate. VI. 323. 1. *seqq.*  
 — Necessitate, vel quia res dependit, vel quia deterior facta sit. VI. 323. 2. X. 1002. 4.  
 — Equitate, quatuor de causis. I. Cum debetur aliquid rei, quam dominus litem vendere nolit. VI. 325. 3.  
 II. Cum servus legatus petatur, qui pater, aut filius naturalis est heredi. VI. 325. 4.  
 III. Cum res commodum dividi non potest, ubi res vel ad iudicem, eo vicissim in ælimationem petitis alteri damno. VI. 326. 5.  
 IV. Cum res, quarum ælimatio identidem movetur, ut in his, quæ pondere, numero, mensuræ constant, suo die solute non faciunt. VI. 327. *seq.* 6. 7.  
*Rerum* quæ pondere, aut mensura constant ælimatio facienda, vel at tempore quo convenit ut redderetur; vel quo agitur. V. 327. 7. X. 348. 5. 6. 349. *seqq.* XI. 1119. 1. 1120. *seqq.*  
 — Speciei petita facienda ælimatio quæ plurimū fuit tempore motæ. VI. 324. XI. 1001. *seqq.*  
*In ælimationem* petita rei non fit condemnatio, ubi generaliter petitur homo, equus, boi, vel alia species in genere. VI.  
 Quando ad rem ælimandam spectari oportet eadem tempora in bonis fidei contractibus, quæ spectantur in strictis iudiciis. X. 373. 23. 374.  
*Ætas* minor quando finitur. V. 1083. 1. & 1081. N. 1.  
*Ætas* probanda minor petendi in integrum restitutionem. V. 1144. 20. & N. 23. & 1145. N. 25. VII. 1035. 3. & 1053. 6.  
*Ætas* scilicet procuratoris iudis causa est eius revocandi post licet constitutum. V. 372. 7.  
 — Non tamen indistincte. V. 371. N. 5.  
*Ætatis* probatio, siutemini minime secuta, ius non facit in aliis casibus, nec quoad alios personas: sententia vero iura post casus cogitationem facit. V. 1144. N. 23.  
*Ætatis* probanda causa an principaliter adhi possit iudex. *ibid.*  
*Ætatis* lubricum quid sit, & unde dictum. V. 1127. 1.  
 — cum presumatur, an probandum. V. 1149. 20. & N. 24.  
*Numerus* liberorum supplet statum. V. 1151. 3. & 1152. N. 4.  
*Ætatem* scire censetur agnoscit maiores aetas. V. 1136. 23. & N. 12.  
*Affectus* tutæ quid. I. 487. 15. & N. 8.  
*Affectum* tutæ non assensum. I. 486. 19.  
*Affectum* impedimentum non excludit. V. 1081. 7. VI. 106. N. 17.  
*Affectio* in avia bona. V. 1107. N. 1.

— non cadit in res, quam pondere, numero, mensurave constant. VI. 356. 5. & N. 6.

Afflictionis iustitiam quale, & quatuorplex. VI. 338. 6. & N. 4.

Afflictionis ratio an faciat ut quis in criminalibus, procurator esse possit. V. 179. N. 5.

An op id quod ratione afflictionis interit, in integrum restitudo concedatur. V. 1107. N. 1.

Afflictioni iura indulgens aliquando. VI. 355. N. 5.

et afflictione pietas rerum non infirmatur. II. 941. 14. & N. 11.

Affectus nullus vincit paternum. II. 95. N. 1.

Affinis ad agendum pro affini admittitur sine mandato. V. 114. 10. & 113. N. 10.

— inde suspectus. IV. 1384. N. 6.

Affinitas dirempta locum facit recusationi suspecti mandati. V. 363. 18.

Afflictus nulli grades propter dicti, sed quasi grades iure Canonico. III. 943. N. 2. 3.

Afirmare quis non debet quod ignorat. V. 1135. 11.

Qui affirmat ignis aliquid esse bonum nomen, sen solvendo parem, at aliquis ei pecuniam eredit, non obligatur iure Civili, sicut iure Lubecensium. III. 861. N. 8.

Afirmatio interdictum verbis negantibus continetur, & contra. VII. 1096. 10. *sepp.* X. 647. N. 2.

— falsa veritatem rerum non mutat. VII. 1091. 6. VIII. 762. 3.

Afirmantur est probatio. VII. 1009. 1. *sepp.*

— Quid si uterque affirmet. VII. 1055. 1. *sepp.*

Agere quid si servitute *adus*. III. 279. 8. *sepp.*

Agere & facere quomodo differant. III. 593. N. 1.

Agendi verbum quoad iudicia quo sensu accipiat. VI. 517. 4.

Quod vulgo circumferitur, *agere non valenti non currere prescriptionem*, perpetuum non est. I. 1178. N. 12.

Agere qui nequeat. IV. 1064. 7. *sepp.* & 1063. N. 8. *sepp.*

Agere & reus dicitur. IV. 1061. N. 5.

Ad agendum datus procurator appellare tenetur, si victus sit. V. 340. 6. & 339. N. 3.

Aggerem vi aqua delectum potest vicinus, ne sibi aqua nocet, postulare ut sibi eum restitueret licet sit sumptibus. IV. 543. 4.

Agratores qui, & an infames. V. 94. N. 1.

Agnateli quide dicitur. II. 130. 18.

Agnateli suum heredem quid. II. 129. *sepp.* 18.

Differentia inter agnationem sui heredis, & iam nati preteritionem. II. 130. N. 8. *sepp.*

Quo agnatio sui heredis quomodo coniungat. II. 130. 18. & N. 9.

— utraque recipit testamentum. II. 129. 18.

— sed non militis. II. 313. 10.

— nec codicillos patrifamilias. II. 554. N. 6.

An filius agnatus patri. II. 344. N. 6.

— adoptatus quibus sit agnatus I. 319. 24.

Agnatus etiam remotus potior uterino fratre quoad bona paterna moribus Francorum. II. 1148. N. 25.

Agnati in successione familiarum olim permiscerantur liberis. II. 1115. N. 2.

— soli vocabantur et *L.L.* 12. *tabb.* ad successioneem post suos. II. 1135. N. 7.

Agnatorum & cognatorum substantia differentia, & quibus in rebus. II. 1135. 2. & N. 1.

— interea penes quos sit. I. 434. 10. *sepp.*

Agnotus quare ius veni praeiit cognatis. II. 1135. N. 1.

In Agnatorum successione sola attenditur gradus praerogativa. II. 1148. N. 15.

Agnitio hereditatis an diffinit ab additione. II. 417. 9.

Agnitio suprema voluntatis testatoris est quasi constitutus. IV. 124. 3. *sepp.*

— a quibus fiat, & quomodo. IV. 125. 4. V. 499. 4. 5. & 500. *sepp.* IX. 645. 3. & 353. 1. 2.

— obligat heredem creditoribus hereditariis nomine defuncti & suo. IV. 325. 5.

— item legatis quasi ex contractu. IV. 126. 6.

— obligat & legatarios singularem rerum ad ea praestando, quam ipsi testator iniunxit. IV. 127. 7.

— excludit inofficiosi querelam. V. 499. 4. 5. & 500. *sepp.*

Agnitio legati quid sit. II. 843. 1. IV. 125. 4. IX. 646. 4.

— duo desiderat, & quae. II. 845. 4. *sepp.*

— dominium rei legatum sine traditione a testatore in legatarium transfert. II. 850. 15. *sepp.*

— excludit querelam inofficiosi testamenti, sed aliter veteri, aliter novo iure. V. 499. 4. & 501. 6. *sepp.*

— non tamen additionem ad legitimam supplementum. V. 504. 10.

Agri colendi usus qui sunt, de iis non est actio aequa plevia accedente. IV. 544. 8.

Agri hostiles iure belli capti sunt populi, non privatorum. I. 781. *sepp.* 9. & 761. N. 2.

— quadrifariam partiti. I. 841. N. 6.

— limitati quoniam, & cuius locis apud Romanos. I. 840. 8. *sepp.*

— quoniam hodiernis moribus. I. 846. 14.

Ad agrorum cultum res necessariae quae in usu laici habentur. IX. 1086. 1.

— pignori sponte traditi iure tenentur. IX. 1087. 2.

— conventionem si fuerint obligata, vendi etiam possunt, & quibus personis. IX. 1087. 3.

— & quando pignoris iure capi, & distrahi possint. IX. 1087. 5.

— Quot & quibus casibus pignori aliter dari possunt. IX. 1088. 6.

Agricolae qui meteo dat fructus aridos, potest eo nomine exigere octavam partem modii in singulis annos ex iure Civili. VIII. 413. 1.

— qui aliis quam agricolis, potest exigere centesimam. VIII. 416. 6.

— quam & ab agricolis potest exigere, qui ei meteo dat fructus liquidos, puta vinum, & oleum. VIII. 417. 10. *sepp.*



Agricola qui pecuniam dat mortuam, potest usura nomine siquidem exigere, sive triensem centesimam, & amplius aliquid. VIII. 415. 4.

— Vide Evstio, *Fiens agri*.

Quare ius novum & quoad fructus arborum, & quoad pecuniam mutuum statutum est in agricola. VIII. 415. 4. & 416. 7.

Agrimensores de culpa levi non tenentur singolari iure, & quae sit. IV. 690. 25.

Agrimensores opera publice utilis. *ibid.*

Adversus agrimensores datur actio de dolo perpetua: non tamen adversus heredem pios, & quare. IV. 717. 13.

Albem iudicum olim institutum, idque duplex. IV. 1378. 12. *seq.*

Albem edictorum quid. IV. 217. N. 16.

— an ab eo diversum alium fopmularum. VI. 47. N. 1.

Alibi corruptel actio quae, & quod injuria genus persequitur. IV. 218. 17.

— quae corruptentis ratione. *ibid.*

— nullius moribus qui hac actione tenentur. IV. 218. N. 17.

Alex quid, & in quibus versetur. X. 1405. 11.

Alex ludas plerumque non abest a fraude, mendacio, & perjurio. V. 106. N. 6.

Quod ex alex debetur, de eo actio non est, & amicum repeti potest. X. 1405. 13.

An actio de alex fuit summa. V. 106. N. 6.

Alector an infamis. *ibid.*

— alia poena praeter loci restitutionem non tenetur, nisi siande usus sit. *ibid.*

Alexander imp. phores iurisdictionissimos viros sibi in omni re agenda sufficientes habebat. V. 7. 4.

Alius res, sui heredis propria non continetur universalis hereditas. II. 616. 7.

Aliena rei commodatum quoad postrahentes valet. III. 997. N. 3.

Aliena rei legatum an valeat. II. 768. N. 14.

— legatum utile, si testator alienam esse scivit; loculle, si putavit suam, nisi contrarie testatoris voluntas apparet ex coniecturis. II. 769. 38. 39. & N. 15. 17.

— coniectura autem demonstrat aut ex persona legatarii. II. 769. 40. & 770. N. 16.

— aut ex persona domini rei legatum. II. 769. 41.

Aliena rei pignus num valeat. VI. 826. 9.

— rei dominio postea debetur quodam non convelescat. VI. 826. 10. *seq.*

Utrum directa an utilis actio hypothecariae creditorum detur. VI. 897. 11. *seqq.*

— & an creditori detur retentio. VI. 901. 17. *seq.*

Aliena rei subactio quotiens. IV. 241. 2. *seq.*

Aliena rei venditio valet venditoris, non autem domini damno. V. 768. N. 9.

Aliena rei traditio, nec dominium transfert, nec domino nocet. VIII. 1105. 17. *seqq.*

Aliena res vendita, & tradita an & quae actio domini adversus venditorem tribuatur. VIII. 1106. 21. 22.

Alienam rem nemo sine consensu domini potest alienare, nisi haec facultatem a speciali iure accipiat. VIII. 1101. 3. & 1102. 8.

— consentiente domino quisvis alienare potest. VIII. 1101. 1. 4.

Aliena rei alienatio facta ignorante domino non valet, etiam si in instrumento alienationis subscribat. VIII. 1102. 5.

— secus, si scietur subscribat, nisi tamen subscribitur ut testis. VIII. 1101. 6.

Aliena rei traditio & alienatio, quae ab initio nulla, erroris confirmatur. I. si dominus ratam habet. VIII. 1102. 13. *seq.*

II. si dominus venditori succentit. VIII. 1103. 15.

III. si emptor, cui tradita est, rem suscepit. VIII. 1104. 16.

Aliena rei possessionem qui male fide occupavit, pro pignore habetur. IX. 951. 1. *seqq.*

— quid si iusta de causa potest esse rem suam, quae erat aliena. IX. 953. 4.

Acquisitio alienae rei, quam quis in se transferendam curavit per metum, confectionem, aut dolum improbat. IV. 355. 1. *seqq.*

Alienatio generalis accepta quid sit. II. 1241. 3. VIII. 1112. 10.

— interdicitur aut testamento, aut conventionione, aut lege. II. 1245. 3.

— testamentum quomodo, & quomodo effectus. II. 1245. 4. VIII. 1110. 5. *seq.* IX. 601. 1.

— conventionione quomodo, & quid huius alienationis prohibitio differat a superiore. III. 1216. 5.

— etiam sit conventio huius, ut donata rei alienetur. VII. 717. 1. & 720. 2.

— & an alienationem postea secutam ratam efficiat. VII. 720. 3. *seqq.*

— lege quomodo, & quibus et causis. Harum generalis quatuor. II. 1247. 7.

I. ut consuevit ea re domo, qui aut matera res suas administrare non possunt. II. 1218. 9. 10.

— aut quibus lex prospectum voluit ob periculum melius administrationis. II. 1218. 11. *seqq.* VIII. 1109. 2.

II. ut consuevit domo, & rei alienari prohibuit. Quae interdictio versatur tribus in rebus, & quae sint. II. 1223. 22. *seqq.*

III. ut consuevit Civitatis & Reipublicae bono, & quarum rerum hic alienatio vetitur. II. 1224. 23. *seqq.*

— item ut consuevit Ecclesiae. Canonico & Civili iure prohibite, & quomodo rerum Ecclesiam alienatio. II. 1221. *seq.* 19. & 1249. *seq.* 10. & N. 2.

IV. ut consuevit rei alienari vetitur. II. 1229. 35.

Quid effectus inter sit, lege an conventionione prohibita sit alienatio. VIII. 1111. 5. *seqq.* XI. 1618. 10.

Quando rata sit alienatio rei, quam testator alienari prohibuit. IX. 603. 3. *seq.*

Ubi lex alienationem prohibet, voluntariam inhibet, non necessariam. II. 1230. 37.

Alie-

- Alienatio rerum populiariam quatenus tutori, vel curatori permittitur. I. 526. 15. *seqq.* & 525. N. 4.  
— & quibus et casibus permittitur, aut titulis. I. 529. 21.  
— populo utilis esse debet. I. 529. 22.  
Alienatio mundi iudicii causa facta quoad aditio coheretore. IV. 532. 4.  
De alienatione iudicii morandi causa editam pertinet ad aditiones in rem, non ad aditiones in personam. IV. 531. N. 2.  
Alienationis prohibitio continet non modo translationem domini, sed etiam quemlibet actum, quo ius aliquod remittitur, aut alteri ius in re nostra constituitur. II. 1229. 36.  
— tria continet. I. pleni domini translationem. II. 1229. 36. VIII. 1112. 10.  
— sive sit aperta domini voluntas, sive tacita. VIII. 1112. 11.  
— abdicatorem domini. II. 1229. 36. VIII. 1113. 13.  
II. concessionem iuris domino proximo, scilicet emphyteusim, & superficiem. VIII. 1113. 14.  
III. ius omne, quod in re constituitur, puta ius pignoris, usufructus, & servitutes praedictorum. VIII. 1114. 15.  
— quomodo prohibitionis alienationis comprehendatur pignus. VIII. 1114. 16.  
— quomodo constitutio usufructus comprehensa intelligatur. VIII. 1115. 17.  
— quomodo praedictorum servitutes. VIII. 1116. 18.  
— & quoniam prohibitio alienationis effectus. VIII. 1116. 19.  
Alienationis duo genera summa, nempe vel singularum rerum, vel per universitatem. XI. 1630. 13.  
Alienatio rei legem necessaria non distinguitur legatum. II. 834. 25.  
Alienatione servi prohibita, unum singulis alienatio dimittat: an veto & per universitatem alienatio, quae sit hereditaria datione, & heredis institutione, prohibita videatur. XI. 1628. *sepp.* 11.  
Prohibitio rem alienandi extra familiam fideicommissi vim habet. II. 990. *sepp.* 3. & N. 1.  
— ex alienatione voluntaria statim petitio fideicommissi datur: an necessaria non prius quam heres decesserit. II. 993. 6. & 994. N. 6.  
— & quando ex alienatione necessaria extinguitur fideicommissum. II. 994. 4. N. 6.  
— Vide *Fideicommissum*.  
In alienatione communium rerum ius idem fere obtinet, quod in re tota alienanda. VIII. 1121. 1. 2.  
— Vide *Communis res*.  
Conventio, ne cui rem suam, vel partem rei suae alienare liceat, an utilis. XI. 1516. 9.  
Stipulatio, ne dominus rem suam incertas personas transferendo alienet, an valet. XI. 1615. 1. 2. & N. 1.  
Pactio, ne in totam res alienetur, an utilis. XI. 1618. 4.  
Stipulatio, ne servus alienetur, non committitur, si promissor decesserit herede sibi instituto. XI. 1630. 12. *sepp.*  
— ubi committitur, agitur et ea lo id, quod interest. XI. 1632. 16.  
— id quod interest, quomodo hic aestimetur. XI. 1632. 17.  
Adversus eum, qui alienare vetat, aut cogit, quot sunt domino prodicti iuris remedia. II. 1212. 26.  
— Vide *Res*.  
In fraudem creditorum alienata revocatur per actionem Paulianam. VI. 173. 1. 174. *sepp.*  
— Vide *Fructus Pauliana actio*.  
Qui pecunias ex parte sua creditit, aliena potius, quando in illo errore versatur, nec pro sua parte alienare eum potest. X. 549. 8. 550. *sepp.*  
Alimenta iure naturae debentur liberis a parentibus. III. 450. N. 1.  
— debent parentes omnes egentibus liberis. III. 453. 9. & 454. N. 4. *sepp.*  
— negare potest pater filio male de se merito. III. 455. 9.  
— debent liberi omnes parentibus quibuscunque sine discrimine sexus, aut gradus. III. 456. 10. N. 13.  
— praestandi obligatio anna cum persona, quae debet, aut cui debetur, extinguitur. III. 460. 15.  
— cum pluribus personis relicta sunt a pluribus heredibus, quare eorum praestatio uni heredum attribuitur. VII. 940. 14.  
— relicta, si legatarius maritus fuerit cum filiis, aut matre, an his mortuis, debeatur. IX. 495. 1. *sepp.*  
— testamentum relicta an transactionem admittat. VII. 272. 4.  
— unus pretium non recipiunt. II. 942. 15.  
— alimentorum nomine quomodo veniat. III. 454. 9. & 455. 9. & N. 10.  
— an veniat liberalis institutio, & quando. III. 455. 9. & N. 11.  
— quis eorum modus. III. 455. 9. & 457. 10.  
Si alimentis petitis, alter alterum patrem vel filium esse neget, lites utramque questionem summam cognoscere & decidere debet. III. 457. 11.  
De futuris alimentis testamentum relicta transactio rata non est, nisi fiat auctore Praetore. IV. 1137. 17.  
Alimentorum causa etiam fœtus agnoscitur potest. VI. 264. N. 26.  
Num in causa alimentorum appellare liceat. VI. 422. N. 28.  
In alimentorum causa nullae res dantur ad solvendum temporis locum, & quare. XI. 136. 19.  
De alimentis testamentum relicta transactio vetita, non item petitio donationis causa. VII. 292. 1.  
— quae differentiae ratio. VII. 293. 4.  
De alimentis transactio quando, & quatenus prohibita, vel permittitur, & quare. VII. 292. 1. & 293. *sepp.*  
Alimenta quando & qua actione obtinere possit, qui omnia bona sua donavit eo pacto, ut aleretur a donatario. VIII. 740. 5.  
— quid

— Quid si non alii, qui adversus donatarium prodicta donandi iuris remedia. VII. 744. a. VIII. 741. 6.  
 Aliud pro alio solvi non potest invito creditori, neque in re, neque in facto. IV. 734. 10. X. 99. 7.  
 Aliud in rebus quale intelligitur. IV. 734. 10.  
 — quod in factis. IV. 735. 11.  
 Aliud pro alio recte solvitur volenti creditori. IV. 736. 13.  
 — quando etiam invito. IV. 738. 16. 17. & 739. 17. *segg.* X. 100. 7.  
 Aliud si pro alio responderetur, & diversitas placet stipulatori; non valet stipulatio. XI. 426. 9. & 427. 10. & N. 8.  
 In aliena causa tu, & eoi licet appellare. VI. 412. 5. & 415. 12. 13. & N. 16. 17.  
 Alius pro alieno debito conveniri non potest. VII. 865. 3.  
 — exceptiones istius regulæ quæ. VII. 867. 7. *segg.*  
 Alium qui solvere cogit pro alio, quæ potius officiat. VII. 877. 1. *segg.*  
 Per alium ad acquirendum exceptio rei iudicæ. V. 1340. 2. & 1341. N. 4.  
 Allegationis verbum pertinet ad omnem exceptionem dilatoriam, & interdum declinatoriam. V. 1103. N. 6.  
 Allegationes iuris non edi debent; & quomodo. VI. 94. N. 2.  
 Allegationes rei quomodo audiendæ sunt a iudice. VI. 137. 7.  
 Allegationes, & exceptiones quantum admittendæ, aut rejiciendæ. VI. 138. 8.  
 Allegationum quæ modus hodie. V. 138. N. 5.  
 Alluvio quid sit. I. 839. 5. & N. 3.  
 Alluvionis significatio triplex. I. 838. N. 2.  
 Alluvionis loci an locus sit in singulis, & lævibus. I. 839. 6. & 840. 7. & N. 5.  
 — an & io mari. I. 840. N. 4.  
 Alluvionis ius non habet agri limitati. I. 840. 8. *segg.*  
 Alluvionis commodum ad quem pertinet, re vendita cum pacto redimendi. III. 799. N. 1.  
 Alluvionis incrementum venit in petitionem hereditatis. V. 643. 7.  
 Alluvione qui fide perdat. I. 840. N. 5.  
 Alterius dolus quando alteri nocet. V. 1365. 3. *segg.*  
 Alterius pactio quomodo, aut quando alteri quaritur exceptio. V. 1323. 4. & 1325. N. 5. *segg.*  
 Alterius pactum quando, & quatenus alteri nocet. V. 1330. 10. *segg.*  
 — lusingandum alteri non nocet. X. 680. 9. & 8.  
 — nec prodest. X. 678. 7.

Io alterius locum succedens iustam habes ignorantiam causam. VI. 1096. 17.  
 Ex alterius persona convenitur eo iure uti debet, quo ille, ex cuius persona convenitur. VIII. 142. 7.  
 Iuramentum promittentis alterum datarum, & daturæ non tenet. V. 1214.  
 Alteri, per alterum inferri non debet iniqua conditio. VI. 1048. 10.  
 Alternativa oratio parem in utroque vim constituit. III. 575. N. 1.  
 Alternativa obligatio quæ. IV. 15. 1. *segg.*  
 Io alternativa obligatione quid iuris, si pars soluta fuerit. IV. 784. 19. 20. 785. 21.  
 Io alternativis obligationibus electio est dantis. IV. 20. 7. X. 1090. 5.  
 — tam in onerosis contractibus, quam lucrativis. IV. 20. N. 5.  
 — cui locum habet, aut cesset hæc regula. IV. 1315. N. 1. X. 1090. 5. & 1091. 6.  
 Io alternativa locorum electio est creditoris. X. 1088. 3. & 1089.  
 — etiam cum locorum alternationi mixta est rerum alternatio; & quare. X. 1094. 9. 1095.  
 — habet tamen hic debitor electionem ubi solvat, si pecuniam offerat ante litem cum eo contestatam; fecus, si postea. X. 1092. 8. 1093.  
 — *Vide Electio, Locum.*  
 Alternatives libellus quomodo concipiendus. VI. 51. N. 3.  
 Alterius indaginis exceptiones quæ sunt. V. 1403. *segg.* N. 8.  
 Attitudo iudiciorum usque ad certum modum Romanæ præscriptæ. III. 271. 15.  
 — & quare. III. 272. N. 9.  
 Altius non tollendi servitus, ne luminibus nostris officietur, una est, non duplex. III. 258. & 259. 2.  
 — an eadem sit siqve servitus luminis. III. 259. 3. & 260. *segg.*  
 Altius tollendi servitus paulo obsecratur capietur. III. 268. 13. & 269. *segg.*  
 Altius tollendi, & offendiqve luminibus, vel aere vicio, una non duplex servitus. III. 272. 16.  
 Altius tollendi, & non tollendi servitus. III. 258. 2. & 268. 13. *segg.*  
 — *Vide Servitus altius tollendi.*  
 Alveus fluminis publicus. I. 661. 4.  
 — quid sit. *ibid.*  
 — a flumine relictus quibus, & pro qua parte acquiratur. I. 846. *segg.* 2. & 850. 9.  
 — quo iure vicini prædii acquiratur. I. 847. 3. *segg.*  
 — novus a flumine relictus veteri domino redimendus. I. 850. 9.  
 — effluens non acquiritur agri limitis. I. 852. 11.  
 Ambigua oratio quæ. I. 120. 2.  
 — intentio quæ. X. 63. 2.  
 — exceptio quæ. V. 1295. N. 1.  
 — utraque commode accipitur in eam partem, quæ.

- que agenti, vel excipienti sit utilis. VI. 316. 4. & N. 3 XI. 63. *sepp.*
- stipulatio, seu conventio quot modis esse possit. XI. 97. 1.
- semper interpretanda contra stipulationem. XI. 64. 5.
- Ambiguum orationis ea semper interpretatio capienda, qua res, de qua agitur, magis valeat. XI. 55. 11.
- cum in iudicis, legibus, & beneficiis Principum, tum in testamentis, & contractibus. XI. 65. 7. *sepp.*
- In ambigua intentione spectandum quid actor, non quid reus fecerit. XI. 67. 21.
- Iuxta ambiguum intentionem, & ambiguum stipulationem differentia, cuiusque ratio. XI. 67. 21. *sepp.* & 68. 24.
- In ambigua stipulatione, seu conventionis videndum primo quid actum sit. XI. 99. 6. *sepp.*
- actum intelligitur id, de quo contrahentes fecerunt. XI. 99. 7.
- quomodo illud probari possit. XI. 99. 9. & 10.
- In ambiguo sermone non utrumque dicimus, sed id deest quod volumus. XI. 11. 2. & 66. 20.
- id sequimur, quod is qui loquitur, fecit. XI. 4. 1. 120. 2.
- In ambiguis rebus, in quibus rationes contrariam in contrariis sententiam distrahunt, medium sententiam sequi veteribus placet. IX. 123. 129. 2.
- Ubi res in toto est, & valet ex utraque ambigua sermone sententia; & tamen incertam est quid fecerit, ita qui ambiguo locutus est; regionis mos est incipiens. XI. 100. 18. 19.
- Ambiguitas verbi quæ; & quomodo explicetur. IV. 7. 11.
- Ambiguitas orationis, & obscuritas nascitur ex tribus causis; & quæ sint. I. 121. 3. *sepp.*
- quæ ambigui, & obscuri differentia. I. 121. N. 2.
- In ambiguis verbis legis propria significatio præferenda impropria, nisi concessa legislatoris voluntas appareat. I. 121. 5.
- contrariam voluntatis conclusio primo petenda ex antecedentibus, & sequentibus. I. 121. 6.
- deinde ex significatio capienda, quæ vitio caret. I. 122. 7. & N. 4. IV. 413. 28. IX. 4. 4.
- deinde consuetudo leges, & consuetudines antiquiores. I. 123. 8.
- denique benignior interpretatio præferenda. I. 124. 9. XI. 59. 3.
- etiam in ambiguitate quæ nascitur ex compositione orationis, utendum superioribus regulis. I. 126. 12.
- Ambitio quid VII. 305. 3.
- Ambitiosa decreta quæ VII. 306. 4.
- sententia quæ XI. 306. N. 7.
- Per ambitioem laus sententia valet: per sordes laus non valet; & quæ differentia ratio. XI. 306. 8. & 307. N. 8.
- Ambitiosum factum quod VII. 305. 3.
- Ambulare quid significet; & unde dictum. III. 277. 5. & N. 2.
- & quænam ab ire differat. I. 277. 5. & N. 2.
- Ambulatoria hominis voluntas usque ad extremam viam eantem. II. 824. 8. & N. 1.
- Amici cer a testimonio repelluntur, & quænam tales. VII. 1127. 4.
- Amicitia inimica unde estimanda. VII. 1128. 5.
- Amicitia quantum ipsi tribuant legistatores. XI. 256. N. 3.
- Amicus parentum cessatur negotiorum gestis pro liberis animo donandi. IV. 143. 10.
- Amicus adversario iudex uti suspectus recusari potest. IV. 1384. *sepp.* 1.
- quibus ex causa emicus cessant. IV. 1384. N. 6.
- Pro emien cum aliquis, casu sonitibus personis audiendus sine mandato. V. 214. N. 10.
- Casus ut eient, pro amico qui. X. 754. N. 16.
- Amicus, ubi de la integram restitutione agitur, quæ, & quotuplas. V. 1054. 3. *sepp.* & 1100. 2. *sepp.*
- Amisio rei debet, quæ salvo corpore rei consistit, non obligationem tollit. IV. 646. & 647. 1. *sepp.*
- ab introitu rei debet, an & quomodo differt. IV. 647. 1. 2.
- si ex contractu stricti iuris debeatur, nonquam soliti obligationem. IV. 647. 2. *sepp.*
- si vero debeatur ex contractu bonæ fidei: interest dolo, vel culpa, an casu contingit. IV. 649. 4. 5.
- si dolo debitoris: non liberat debitorem. IV. 649. 6. & 650. *sepp.*
- si casu: liberat. IV. 654. 11.
- nisi tamen tot mora iurcesserit, aut contrarium convenerit. IV. 656. 13. 14.
- quid si res amissa facit culpa debitoris. IV. 657. 15. 658. 16.
- Amisisse rem videtur qui eam persequende nullius habet actionem. XI. 1699. 1.
- Amisissæ res domini restituenda. I. 717. 4. & N. 2.
- nec omittende diligentia, qua rem amissam dominus possit invenire. I. 717. N. 2.
- Amittenda hereditas eadem conditiones, quæ eadem acquirenda sunt præsumitur. II. 385. 1. & 387. 2.
- Amittitur hereditas tribus modis, & quænam sint. II. 391. 10. *sepp.* & 396. 21.
- Amotio quid. IV. 242. 3.
- Amotarum rerum actio cui datur, & adversarius quem. IV. 262. 23. & 264. 25.
- Amotarum rerum actioni ut locus sit, quæ concurre oportet. IV. 263. 24.
- Amotarum rerum damnatus an fiet infamis. V. 103. N. 2.
- ob Amotas res ab uxore maritus an uti compensationis, & diutem tueri possit. VIII. 337. 5. & 338. *sepp.*
- In amittitionem totius Græciæ confessio observata, ut in pari suffragiorum numero sententia prævaleret reo favorabilis. XI. 327. 6. & 328. N. 5.
- Am-

Ampliusd verbum deo significat; & quæ. VI. 282. N. 5.  
 Ampliusd licti quid sit; & quid e comprehensione differat. VI. 281. N. 5. & 282.  
 Per asaphoram dicitur pupillus, aut tutor, aut institutor qui esse debet. VII. 513. 2. X. 530. 2. & 529. *seq.* & 521.  
 Ancillis quæ. VII. 1065. 8.  
 Ancillarum fructus operæ sunt, non illarum patris. I. 815. N. 2. 816.  
 — Vide *Causatio, Partus*.  
 Animarum immensatio quæli ea opinione quorundam Philosophorum. I. 641. N. 12.  
 — immortalis pluribus & Philosophis, & popularis morantibus apud Ethnicos probata. I. 641. N. 12.  
 Animadvertere quam vim habet. V. 1050. 1.  
 — idem ac ponere cum particulis *in*, & quid, ea omittit. IV. 1143. 20. & 1148. N. 40.  
 Animadversio vi sua executionem significat; & quomodo. IV. 1148. N. 44.  
 Animalia quo ordine pignori capiuntur in causam iudicant. XI. 233. 12. & N. 12.  
 — insuetudine tumetis aberraverint, aut fugerint, in dominio permanent. I. 719. 8.  
 Animalium genera tria. I. 689. N. 1.  
 Annarum leges quæ. IV. 1373. N. 11.  
 Annona publicæ quid sit. IV. 843. 9.  
 Annone militaris cura potior omnibus rebus esse debet, & quare. VI. 877. 13. in fin.  
 Debitum ex causa annone publicæ non recipit comprehensionem; & quare. IV. 843. 9. & N. 9.  
 In Annona causa non appellatur. VI. 422. 20.  
 Annona res quid. VIII. 976. 9.  
 — collatio quid. VIII. 976. 10.  
 Annosio inter reos quæli. V. 184. N. 5.  
 — inquit testamentum. V. 133. N. 18.  
 — privata dicitur, cum quis memorie causa in libris suis aliquid scribit, quod notum velit. VII. 1027. 13.  
 — idem ac privata testatio. *ibid.*  
 Annotationis inter reos quæli sint effecta. V. 184. N. 5.  
 Annalis sacrorum Romæ olim equestris Ordinis insignis. I. 248. 9. & N. 9.  
 Annulli traditio erat olim veluti nota heredis sustinendi. II. 66. 4.  
 Annulorum in significationem esse oportet, qui testamentum adhibetur. II. 55. 4. & N. 2.  
 Annulorum sacrorum ius, & natalium restitutio quid habeant inter se commune. I. 248. 10.  
 — qua parte differant. I. 248. 10. & N. 11. 12.  
 — quid novi de eo constituerit Iulianus Imperator. I. 250. 12. & N. 14.  
 Annus in usu iuris duplex, continuus, atque civilis. Quæli uterque. IV. 719. 17. & 280. 14. VI. 654. 7.  
 — Vide *Tempus continuum, Utile*.  
 — Vide *Computatio*.  
 — absolute positus, & sine adiecto utilis, ac continens intelligitur. IV. 720. 17. & N. 3.  
 Tom. XII.

Ubi miss certa ad aliquid faciendum, vel habendum præstus est, postmodum annum completum esse oportet: ut officit incomptus, nisi contraria iuventis, aut pacificationis voluntas appareat. VIII. 1349. *seq.* 4.  
 — an postremus dies incomptus habeatur pro completo. VIII. 1351. 5. 6 & 1352. *seq.*  
 Dicitur quis ad annum paræ XVI. pervenisse, cum quis annum XVI. ingressus sit. II. 1099. & 1060. 2. & N. 2.  
 Annus quantuslibet indebitus præstatio ad solvendum in posterum nequaquam obligat. VII. 227. 1. & 875. 6.  
 Annorum legatum annum ne sit, an multiplex. II. 945. 10. XI. 637. 1.  
 Annorum legatum incerte summe an valeat, & quæ sit eius mensura. XI. 1467. 16. 17.  
 Annorum legatum civilium, aut ecclesiæ restitutum perpetuum est. XI. 640. 4.  
 — inutili testamentum restitutum si per tres annos præstiterit heres, tenetur & in futurum. VII. 876. 7.  
 Annus legum dies credit a morte aliter ac in usufructu legato. III. 179. N. 3.  
 Annus fuisse edita priorum, & decreta senatus. IV. 710. N. 2.  
 Cui annuum per certum tempus legatum, aut promissum est, post tempus præstati obstat exceptio. II. 835. 29. IV. 709. 3.  
 Annus, & mensura legum quæ. II. 835. 29.  
 Annus legum restitutus Rationem quomodo militari debeat in potestate Legis Falcidie ratione. II. 943. 16. & N. 13. & 948. 23.  
 — quare illorum militum ad usus trahentes revocetur. II. 943. 17.  
 Legatum annuum morte legatarii finitur. IX. 527. 1.  
 — & quomodo militari debeat in dedecore Falcidie, cum questio est inter ipsum legatarium, & heredem. II. 944. 18.  
 — quomodo iustus, ubi questio est cum aliis legatariis. II. 945. 19. *seq.*  
 — ratio diversitatis. II. 945. 21.  
 — legatus Titio, & heredibus etiam primo donatus, an vero omnibus usque in infinitum legatis censetur. II. 944. N. 14. IX. 528. 2. 3.  
 Quomodo legata annua differant ab usufructu. II. 944. N. 14. IX. 529. 4. 5.  
 Annus legatus an præstus, & quomodo recipiant. II. 942. 15.  
 — quomodo militum. II. 945. 22.  
 Annus alimentis restitutus, & annuus usufructus quomodo militum sint in ratione Falcidie. *ibid.*  
 Annus decem si quis stipuletur, etiam omni stipulatione sit, an plures. XI. 639. 2. 3. & 640. 4. 5.  
 Inter annuum stipulationem, & annum legatum differentia. XI. 640. 4.  
 In annuis, & mensuris præstationibus quando dies cedat. IV. 77. 6.  
 Ex hac stipulatione, Si Titius consul fuit, tum ex hoc die in annis singulis deno dari spondet? an

- existente conditione, praeteritorum annorum pensiones debeantur. XI. 1169. 1. & 1173. 5.
- Annua praestantiones solvi possunt totius sine decreto. IV. 756. 20.
- & quis in illis usus antapocha. VII. 1331. 9.
- Annua praestantiones quomodo praestantur. I. 1178. N. 11. X. 1400. 76. & 78.
- Annui magistratus Romani omnes ex *L. Vifellia*. IV. 1076. N. 20.
- Annua redditus habens quando pro immobili possidere habeatur, ut non fuisse. VI. 100. 8.
- Annua fructus petendi an servius. II. 1327. 14. & N. 11.
- Annui fructus legati, quando legatus sit usufructus, aut fecus. III. 45. 12. *sepp.* & N. 5. *sepp.*
- Annua rata quoniam ex opinione quoniam. I. 399. N. 1.
- Annua exceptiones quae, & an recte excogitantur a nonnullis. V. 1295. N. 1.
- Anticommis an casus in Pandectis. I. 85. 17. & N. 11.
- Antapocha quid sit; unde, & quare lex dicta. VII. 1327. 3. 5.
- quae modi sit. VII. 1318. 6.
- quae consistere debeat. VII. 1329. 8.
- interpellat longi temporis praescriptionem. VII. 1330. 8.
- Antapocha petitiu, qua conditione permittitur creditori. VII. 1333. 12.
- praestanda necessitas quae. VII. 1333. *sepp.* 14. 15.
- omnia petitiu creditoris non auferit alius probationes. VII. 1336. 18.
- Antapocham petere creditori permittitur a debitore. VII. 1327. 2.
- quae commoda afferat creditori. VII. 1328. 7. 8.
- petere creditor potest a debitore in annua pensionibus, redditibus, & usufructu. VII. 1330. 9.
- petere non potest in praestantione rerum, quae semel praestantur. VII. 1331. 10.
- quae differentia ratio. VII. 1331. 11.
- De Antapocha consequenda iustissima confiscatio qua in se sit utilis creditori. VII. 1336. 17.
- Antecedens qui vult, velle intelligitur & consequens. X. 1209. 15.
- Qui antecedit velle intelligimus, quoties non potest sine illi fieri, quod volumus. IX. 145. 4.
- Anteceditio sollemniter fit, antequam eum qui in iudicium rapetur. VI. 23. N. 14.
- si qui citra eam rapetur, habet insularum actionem. *ibid.*
- nisi tamen reus esset improbus, & inestimabilis. *ibid.*
- quantum eius rites. *ibid.*
- Antefatus quisnam diceretur. VI. 23. N. 14.
- Antefatus contractus quid sit. VI. 932. 6. VIII. 439. 2. X. 1381. 4.
- iura civili permittit. *ibid.*
- fecus iure Canonico. VI. 932. 6. & 931. N. 1.
- Ius antichreticus diversumne sit ab usufructu *l. re. VIII. 439. 2. sepp.*
- Antipopsi iurisconsultis frequens. VII. 1329. N. 11.
- Antiqua instrumenta, laudata fama, dominium probant. VII. 777. N. 17.
- Antiquum ius quodam dicitur. X. 1474. 5.
- Aprum, qui laqueo iohanni a nobis petito, cum alter abesset, iuri acquiratur. I. 692. 10. & 693. 10. & N. 4.
- Apertura tabularum extraneis heredibus olim semper necessaria, & quare. II. 401. 4. 402. 5. X. 425. 1.
- hodie an & quando necessaria. II. 403. 5. *sepp.* IX. 425. 1.
- auctores magistratum facienda. II. 404. 10. & N. 3. IX. 427. 1.
- ubi, & apud quem magistratum facienda. IX. 434. 12.
- Tabula testamenti quomodo, aut quo ritu, quare cautione apertenda. IX. 427. 1. *sepp.*
- A decreta apertura tabularum appellare non licet. VI. 422. 21.
- Ex apertura tabularum consequitur eas inspiciendi, describendi quae facultas. II. 404. 11. IX. 430. 10.
- Apertum, & expressum dixerunt. III. 1149. N. 3.
- Apes an natura sua ferri. I. 690. 4. & N. 2.
- Apes quid significet. III. 893. N. 7.
- Apices iuris qui vocentur. III. 893. 18. VIII. 622. 44.
- De apicibus iuris exceptiones quae. III. 893. 18. & N. 7. VIII. 621. 43.
- Sacri apices quid sint. III. 893. N. 7.
- Apocha quid sit, & unde dicta. VII. 1187. 1. & 1327. 4. & 1333. 13.
- a creditore denegari non potest; & adversus denegantem doli exceptio. VII. 1338. 22.
- confici debet manu publici Notarii, si debitor velle ita fieri suis sumptibus. *ibid.*
- quomodo utilis debitori. VII. 1337. 19.
- an sit debitori necessaria, si nullum debiti chirographum intervenit. VII. 1338. 20.
- Apocha sua creditor exceptionem non numerata pecuniae obliere potest. VIII. 293. 1.
- si tamen pecuniam, aut res, quae functionem recipiant in genere suo: non si speciem debitam sibi solam fuisse confectus sit. VIII. 295. 2.
- Vide *Exceptio non numerata pecuniae*.
- Apocham num debitor iure suo possit exigere a creditore. VII. 1338. 21.
- si creditor denegat, solutionem debitor iure recusat sine ulla periculo. VII. 1338. *sepp.* 23.
- si creditor petenti debitori non det; qua ei sit actione confirmata. VII. 1339. 24.
- si creditor negat a se, aut suo mandato scriptam, debitor eam duntaxat testibus probare debet. VII. 1187. 3.
- Si debitor sine Apocha solvit, quomodo sibi cavere possit. VII. 1339. 13.
- Vide *Solutio*.
- Apocritici quid. V. 226. N. 12.

Appellare crimes morte non extinguitur. VII. 974.  
Appellata hominis bona non sicut publicantur, sed heredibus legitimis, dummodo Christianis vindicantur. VII. 974.

Appellare heredes institui prohibetur. II. 154. 24.

Appellat qui dicatur in iure. VI. 448. 11.

— iustanter, & sapienter petendi. VII. 443. 11.

Appellatorem iudex sine dilatione dare debet; & quomodo hoc sit accipendum. VI. 443. 11. & 444. N. 12.

Appellari quando fides habenda. VI. 24. N. 15.  
— de executione citationis usitanti, & referenti creditur. *ibid.*

— si non item de factis iudicis attestanti; & quomodo differentiis ratio. *ibid.*

— & viva voce citanti fides habenda. *ibid.*

Reus per appellatorem in locum vocari quando coarpetur. VI. 24. 6.

Appellatores qui, & cur ita d'nt. VII. 82. 14.

Appellatores est mandatum magistratus teque pignora distrabant. VIII. 1202. 12.

— non possunt iure militari testari, licet in comitatu sint, & in officio Ducum, & Magistratum militarium. VIII. 1339. 3.

Appellatorum sortitio. VI. 25. 6. & N. 17.

Appellare pro *interpellare* frequens est apud Latinos Scriptores. IV. 1225. 11.

Appellare quid sit ex usu iuris. VI. 455. 2.

Appellatio quorsum prodita sit, & quoniam eius effectus. VI. 405. 1. 2. & 407. 1.

— quid sit, & quomodo nominis via, & potestas. VI. 405. 1. & N. 2.

— utrum sit iuris naturalis, an potest civilis. VI. 409. N. 1.

— an sit proprie defensio. *ibid.*

— est cuque libera; & quare. VI. 409. 1. & N. 1.

— fieri potest illico apud acta viva voce, *Appelle*.

— quin, & solo facto fieri potest ex iure Canonico. VI. 416. 24. & N. 38.

— facta extra iudicium sere condemnatur, & quam vim habet. VI. 416. 24. & N. 37.

— si fiat alio die, vel non apud acta, per libellum ascenda. VI. 418. 27.

— an subsistat, solemnibus statutis omitti. VI. 418. N. 43.

— debet fieri gradatim. VI. 418. N. 44.

— an fieri possit ex iure Canonico, omisso medio. VI. 418. N. 44.

— in causis capitibus appellatur Curia apud Francos, omisso medio. VI. 441. N. 9.

Ab interlocutoria non appellatur, nisi gravamen inferat quid viz, ut ne via quidem possit reparari definitiva. VI. 424. 23. & N. 34. 415. & N. 35.

— in ista gravamen exprimi oportet. d. N. 34.  
Ab interlocutoria, quae ius alienum totum absorbet, si non fuerit appellatum; non appellatur potest neque a definitiva. d. N.

— si ab ea reiecta appellatum non sit, censetur appellatio deserta; & gravamen per appellationem a definitiva reparari non potest. d. N.

Ubi appellatum sit ab interlocutoria, & in ea male iudicatum fuisse pronuntiata sit: ista causa ad Superiorem devolvitur. VI. 466. N. 4.

Licet ex iure Canonico appellare ab omni gravamine, etiam futuro. VI. 416. 4.

Appellatio fieri solet coram Nuntio, & testibus. VI. 429. N. 46.

— interponitur etiam diebus festis. VI. 261. N. 19.

— offerenda est iudici a quo, modo etiam sui facias. VI. 430. N. 46.

— recipi debet a iudice, dummodo sit iusta; & in dubio ei deferendum. VI. 411. 1. & N. 2.

— multis et causis non admittitur. VI. 411. 2.

*sepp.* & N. 3.

In minoribus causis an sit appellatio recipienda. VI. 424. 22. & N. 33.

In aliena causa, qui iudicio expertus non est suo, vel alieno nomine, appellare non licet. VI. 413. 4. 5. & N. 4.

— nisi domini mandaverit, vel ratam habuerit appellationem. VI. 412. 5. & N. 5.

— aut nisi filius pro patre, aut mater pro filio appellavit; & qua causa. VI. 412. 5. & N. 4. & 6.

— aut appellatus pro eo, qui supplicio addicitur. VI. 411. 5.

In propriis causis victus appellare potest, nisi si personae conditio, vel contumacia, vel delicti genus obstat, vel conventio. VI. 412. 7. 413. 8. *sepp.*

Appellare an possit servus, vel alter pro eo. VI. 413. 8.

— an contumax. VI. 413. 9.

— an indignos latrones, seditionis duces. VI. 413. 10.

— an qui pactus est ne appellaret. VI. 414. 12.

Alio condemnato, an appellare possit is, cuius interit. VI. 415. 12. 13. & 416. 14.

Appellare non licet a sententia Principis, Senatoris, Præfæci prætorio. VI. 416. 15.

— Vide *Litteras singularum proprias*.

Appellare an liceat adversus rescipit Principis. VI. 419. 16.

A Principe minus recte informato ad eum melius informatum licet sit appellatum. VI. 419. N. 23.

An appellare ab eo liceat, quoniam Princeps causam suam cognoscere, & de ea pronuntiare iussit. VI. 416. N. 18.

A quibus iudicibus ad Principem fiat appellatio. VI. 417. 4. & 418. 5. & 419.

Ad Principem usque appellatur omisso medio. VI. 440. 7. & N. 7.

— usu tamen aliud receptum apud aliquos populos. VI. 440. N. 7.

A quovis iudice, Superioribus exceptis, appellare licet, etiam si iussu Principis sententiam tulcrit. VI. 410. 17.

- non tamen ab executore sententia, nisi modum excedat. VI. 420. 18. & N. 25.
- A** pronuntiatione de exsequendo appellatio a quibus tractetur. VI. 420. N. 25.
- non admittitur in quibusdam causis; & quae sint haec. VI. 421. 19. *segg.* & N. 26. *segg.*
- non recipitur in novis. VI. 423. N. 32.
- prodiis est ad civilia manera defugienda, & ad rem isalicam tractandam. VI. 407. 1.
- quoad munera non est necessaria veterano. VI. 407. 2.
- adversus sententiam quando non necessaria, si unus ex pluribus eadem sententia condemnatis appellaverit. VI. 408. 3. & N. 2.
- an valeat, si alius pro alio index appellatur. VI. 447. 9.
- offertur iudicio appellationis per litteras dimissorias, sive apostolice. VI. 441. 10.
- Appellatio**, ubi festum lapsum defecta sit, ad iudicem prioris instantiae pertinet sententia executio. VI. 460. 9. 459. N. 7.
- defecta quandoque habetur. VI. 447. 25. & N. 16.
- qui iuris, si sit cum convicio. VI. 429. 27. & N. 45.
- quando convicium in appellatione iudici fieri videtur, aut fecit. VI. 429. N. 43.
- Appellationis** institutio fieri potest iudici a quo, etiam extra iudicium. VI. 430. N. 46.
- A** non recepta appellatione licet appellare, & quis appellandus. VI. 429. 29.
- iura quae tempora. VI. 430. 30. & 432. 34.
- Biennium** olim appellationi interponendum praesentium. VI. 427. 26.
- Biennium** quando prosequenda appellationi praesentium. VI. 461. 10. & N. 9.
- Post biennium** an, & quando exm prosequi liceat. VI. 462. 10. & 461. N. 10. *segg.*
- notia an possit interponi. VI. 428. N. 48.
- quis eius effectus. VI. 430. 31.
- A** superiore iudice quis ordo in cognitione servandus, cum a non recepta appellatione fuerit appellatum. VI. 431. 32. 33. & 432. 34.
- Recepta appellationis** inducenda ratio. VI. 433. 1. *segg.*
- adaudus ob eam rem primo index appellationis, vel eius consiliarii, ubi ad Principem sit appellatum. VI. 435. 2.
- is appellari debet qui maior sit priori iudice. VI. 435. N. 1.
- hac io re locorum quarundam consuetudo. *ibid.*
- A** iudice dato appellandus est idem ille, qui dedit. VI. 436. 3.
- *Vide Arbitr.*
- A** delegati sententia appellatur non hi, qui iurisdictionem illi mandavit, sed qui ab, eo qui mandavit, appellaretur. VI. 436. 3. & N. 2.
- Quis** a quo appellatur; & quo ordine. VI. 437. 4. 438. *segg.*
- hosternom ea de re ius. VI. 440. 7.
- iure Pontificio quid hic novi constitutum. VI. 440. 8.
- A** fratre Romano appellari potuit ante Hadrianum. VI. 417. 15. & N. 19.
- A** Macedonensi sententia appellare non licet ex Caroli V. constitutione. VI. 417. N. 19.
- Appellationis** introducendum tempus quoniam, & qui factus appellationis dies. VI. 448. 16. & 451. 19. & N. 19.
- *Vide Dies.*
- Introducenda** appellationi breviorum terminum index a quo promittere potest appellanti; longiorum non potest. VI. 448. N. 17.
- eius premittitur introducendum facultatem habet appellans, modo de eo certioratur adversarius. VI. 450. 18. & N. 18.
- introducenda vis, & effectus. VI. 455. 1. & N. 1. 2.
- Appellationis** causas Appellator reddere debet, & docere se iuste appellasse. VI. 456. 2. & N. 3.
- Appellans** potest in iudicio appellationis novas addere probationes. VI. 457. 3. *segg.* & N. 4. *segg.*
- Appellationis** causam agere qui possunt. VI. 458. 5.
- Appellare** non potest seditionis auctor, & quare. VI. 413. 10. & N. 10.
- Appellationis** abusus, & quomodo coercendus. VI. 471. N. 3.
- Appellationem** prosequi potest quilibet per se; & quando per procuratorem. VI. 460. 8. & N. 6.
- quoniam eius prosequenda, & finis eius tempora. VI. 461. 10. & N. 9.
- an hodie servetur. VI. 461. N. 10. & N. 11.
- Appellatio** ab uno ex pluribus capitibus sententiae an ceterorum executionem impediat. VI. 465. N. 2.
- In appellationis** iudicio potest iudici quoniam. Ex his communes sunt alicuius proprii. VI. 461. 1. *segg.*
- communes quinque. I. ut linguarum patenter audiant tempora appellationis. VI. 463. 2.
- II.** ut ubi iussu, sed integre ferret appellanti omnia, quod de re promissum fuerit. VI. 464. 3. & N. 1.
- & an hoc sit perpetuum. VI. 467. 8. *segg.* & N. 9.
- III.** ut redditis appellationis causis cognoscere, & ex illis sententiam proferre, vel causis non redditus, rem iudicem confirmet. VI. 465. 4. & N. 3.
- IV.** ut iustam esse pronuntiet, vel iniustam prioris iudicii sententiam. VI. 465. 5. & 466. N. 5.
- quod si leges interim mutum fuerint, adhibere debet eo iure, quod tempore prioris sententiae obtinebat. VI. 466. 5. & N. 6.
- de fratribus quoque, utique expensis, & eo quod interea, pronuntiet. VI. 466. 6. & N. 7.
- V.** ut sententiam suam, cum ab ea provocatum non fuit, exequatur, etiam in criminibus; & quomodo. VI. 467. 7. & N. 8.



- propriæ. I. ut appellatione pendente nonnulla innovari possint ceteris ex causis; & quæ. A quibus casus possit innovari. VI. 467. 8. 9. 468. 10. II. ut possit Magistratus superior alteri casum delegare. VI. 468. 11.
- III. ut possit forte sententiam, etiam alterato litigatore absente, & lito non contestata. VI. 469. 11. & N. 11.
- IV. ut imponere potestatem tenentor, & quam laicis appellatior. VI. 469. 12. & N. 12.
- nisi hic in tempore appellatiori renuntiaverit, aut transigerit. VI. 469. 13.
- an idem obtineat in eius herede. VI. 470. 14.
- V. ut si pendente appellatione reus decederit, crimen extingatur; sed de bonis quæstio superest. VI. 470. 15.
- In appellatiori iudicio facere permittitur quod quis in priori non fecit. VII. 548. 14.
- prior sententia ex parte confirmari potest; ex parte vero non confirmari. XI. 118. N. 1.
- An appellatur ab arbitrio. VI. 418. N. 1.
- An ab iudice ex lege dato, ut secundum conscientiam iudicat. *ibid.*
- In criminalibus casus apud plerisque gentes non appellatur. VI. 421. N. 16.
- Vide *Pena*.
- Clausula, Appellatione remota, quæ sit vis. VI. 418. N. 21.
- Non appellatur a sententia in favorem studiorum lita. VI. 414. N. 33.
- Datur etiam de lre Civili appellatio ab interlocutoria favore studiorum. VI. 425. N. 35.
- Error in appellativo nomine obstat legato. II. 714. 14.
- Appellativa omnes fide immutabilia. XI. 13. 19.
- Appendendi infestis argenti non ante usum signorum moneta obtemperat. II. 39. N. 2. IV. 819. N. 1.
- hodie servatur apud Chibenses. II. 39. N. 2.
- Aqua proficiens inter res communes relata quid sit. I. 654. 5. & N. 5.
- cur sit communis, non publica. I. 662. 7. & N. 3.
- Aqua decedens servitus. III. 293. 1.
- decedens servitus constitui non potest, nisi voluntas eius, cuius in solo habetur, secunda conscientia eius, ad quem usus aquæ pertinet. VII. 417. 1.
- En invice qui dicit, tenent interdicio de aqua quotidiana, & alia, si aqua non sufficit utique. VII. 418. 2. 3.
- dilatare, aut aquam decedens modum augere non licet ei, cuius prælio debetur, invito fervienti prælio domino. VII. 437. *seq.*
- In aquam decedens servitus quantum liceat ei, qui mittit, non ea commendo eius prælii, sed ea ipse constitutione servitutis estimari debet. VII. 438. 2.
- Quod ex verbis conventionis, & ex eo quod ab initio factum est, estimari potest. VII. 438. 3.
- A iurim docere ex flumine publico an liceat. I. 669. 20. 21.

- an ex castello, fonte, aliove loco publico. I. 670. 21.
- Eius ex castello decedens & ex flumine publico tollenda per totam servitus an recte constituitur. III. 244. 8.
- Quæ de eo veterum opinio. III. 245. 8.
- Qui fontem in agro suo habet pro modo agri aqua vel potest, etiam cum damno inferendis prælii. VII. 437. 1.
- Aquam ex fundo superiore profluentem recipere naturalis est servitus. III. 298. 4.
- qui ducit, ignorante domino, nonnulli iusto sedecente titulo acquiri servitutem. VII. 424. 23.
- De aqua decedens duo proposita interdictionum genera; & quæ. IV. 311. 6. & 312. *seq.*
- Aquam hanc servitus quid sit. III. 286. 17. & N. 10. & 287. 3.
- Aquam hanc servitus constitui potest, ut aqua decedat ex fonte, aut ex flumine publico; non ut ex loco, piscina, cul non sit aqua viva. III. 244. 7.
- Aquam hanc habent licet fistulam in rivo ponere. III. 376. 10.
- item rivum deprimit, vel auferre, per quem aqua ducitur. *ibid.*
- Aquam hanc lre servitutis habenti non licet aquam alteri concedere, nisi aliud convenit in servitute imponenda. III. 377. 11.
- Aqua hanc quid sit. III. 287. 3. & N. 1.
- Aqua hanc ex publico flumine fuisse ceditur, ideoque etiam cedatur, tamen licet ad illud non debetur. III. 377. 7. & N. 2.
- De aqua hanc duo competunt interdicia: quæ sunt, & quid contineant. IV. 314. 9.
- Aqua pluvia quæ. I. 654. 5. IV. 542. 3. & N. 5.
- quis eas usus. I. 654. N. 4.
- Aqua pluviam arcendam ratio quæ & unde distat. IV. 541. 2. & 552. 18. & 557. N. 9.
- quid continetur. IV. 541. 2.
- proclia propter opus in privato manum factum, unde aqua pluvia vicino agro nocitura est. IV. 541. 2. 3. *seq.*
- quando nocere dicitur aqua pluvia vicino agro. IV. 541. 5.
- & quidem propter opus in privato agro, vel in loco, aut edificio rustico factum, ut restitatur, & damnum laiciatur. IV. 546. 6. & 547. 10.
- restitutio operis quæ, a quo facienda, & cuius temporibus. IV. 547. 11.
- qui iussit opus restitueri, nec restituit, nec restituentem patitur, tanti condemonator, quanti actor laiciurando litem estimabit. IV. 547. 22. 548.
- opus quæ in suo facere potest avertendum aquam flumini, vel torrenti. IV. 543. 5.
- Aqua pluviam arcendam non agitur, cum aqua naturaliter ex nostro in vicinum agrum fluit. IV. 542. 4.
- nisi, cum aggerem aquæ vi decedens in fundo vicini, vicinus alter cuius aqua nocet, suis sumptibus restitui petat. IV. 543. 4.

— rei

- vel nisi cum domine agri superioris agri cum domino fundi inferioris, et purgati palusar fossam terra, vel stercore obstruam, unde aq̄s restigans superioris agro nocet. IV. 543. 4. & 546. 8. 9.
- non potest agi, cum opus agri colendi casu factum est, & quod ita factum esse dixerit. IV. 544. 8. & 545.
- cum factum est opus, p̄sente vieioo. IV. 545. 8.
- cum aq̄s in eum derivandus servitus impositionis est agro vieioo. *ibid.*
- cum operi factio vetustas temporis accedit, et iekii memoria non eret. IV. 546. 8.
- Aq̄s pluvie accende adio ei competit, cui aq̄a nocere potest. IV. 549. 14.
- competit utilis fructuario, & emphyteuta. IV. 549. 14.
- quibus competit, si illis ignorantibus, aut deceptis factum sit opus. IV. 550. 14.
- adio directa datur adversus fundi dominum, in quo factum est opus, propter quod nocitura sit aq̄s. IV. 550. 15.
- utilis adversus fructuarium, & emphyteutam, non alios. *ibid.*
- Aq̄s pluvie accende adione quando tenetur dominus, etiam alienato fundo, in quo opus fecit. IV. 551. 16.
- ex ei quatenus fegelli agros, vel conveniantur, ubi decurrens ex plurim fundo aq̄s nocet, vel plurim fundo nocetur. IV. 551. 17. 552.
- Interdicta de aq̄a quotidiana, & attiva quid contingant, & cui competant. IV. 312. 7. & N. 6.
- Aq̄uis lex cois rei gentis lani fuerit. Tria illius Capita. IV. 223. 1. X. 1. 2.
- primum Caput diffimile a tertio. X. 14. 6.
- secundum Caput quid continerit. IV. 223. N. 1.
- Aq̄uis lex damnum iocuria datum, & culpam quoque levissimam vindicat. X. 3. 5. *seq.* IV. 223. 2. & 224.
- quodam damnum culpa datum intelligitur. IV. 225. 3. *seqq.*
- culpa datum quomodo reparetur adione L. Aq̄uis. IV. 226. 6.
- Aq̄uis legis adio directa ratur domino competit. IV. 227. 7. X. 7. 1. & 9. 7.
- quid si res dominum non habeat. X. 7. 2.
- quid si hereditarij iacenti damnum datum, ita demve sit. X. 7. 3.
- non directa, sed utilis competit libero homini laeso. IV. 227. 7. X. 7. 4.
- Vide *Cofus, Damnum*.
- liber homo laesus consequitur hae adione impenfas, quas in curatione fecit, & operis quibus caret, quasve amissuras ait inutilis factus. IV. 227. 7. X. 8. 4.
- utri directa competit, heredi ne, no leguario, si res legata vel laesa, vel corrupta sit. X. 8. 5.
- cor constituta lo simplicem adversus condicentem, & non adversus eum, qui damnum dedit. VII. 688. 6.
- an transeat in fidelcommittatum. II. 622. 16. & N. 8.
- crescit adversus iudicantes lo diplom; si quid tamen repotum sit revers. X. 10. 14. 4. *seq.*
- utilis datur bonae fidei possessori, fructuario, creditori, qui in re corrupta pignus habet; & quare his, non alij, eadem aliorum iocetur. X. 9. *seq.* 8.
- Aq̄uis L. adio non est famosa. V. 104. N. 6.
- Aq̄uis legis adione tenetur qui occidit, aut rapit: adione in factum qui causam damni dedit. IV. 227. 8. X. 9. 1.
- quot modis quia aliquid rapisse dicatur, si va per se, five per alios. X. 9. 2. & 12. 5.
- quot iura modis causam damni aliquis dedisse intelligatur. X. 10. 3.
- quid lo propositus re differt adio L. Aq̄uis ab adione in factum. X. 11. 4.
- an ea, si venter non, ceteri liberentur. X. 12. 6.
- lo Aq̄uis L. adione minimum damni quomodo innotat. X. 13. 1. 2.
- & quid, cum damnum pendet ex futuro eventu. X. 13. 3.
- lo eo minimum ex L. Aq̄uis duo singularetur; & quom. X. 13. 4.
- Si plures servum vulnerarent, qui postea mortuus sit; utrum de vulnerato, an de occiso teneatur; & quid si ignoretur quis occiderit. X. 15. 7. *seq.*
- An qui pluribus iudicibus vulneribus hominem occidit, de vulnerato & occiso teneatur: an de altero decessat. X. 16. 9.
- quid si vulneraret, sed non mortifieret, periret ex negligencia: an qui vulneravit L. Aq̄uis, de occiso teneatur. X. 16. 10.
- Si quis, re integra, damnum dederit: eussit L. Aq̄uis adio, & subsidaria lo factum adione tenetur. IV. 229. 1. & 231. N. 1. X. 16. 11.
- quibus modis nulla re corrupta damnum datur. IV. 231. 2. & 232. *seqq.*
- Aq̄uis legis adione conventus de facto alieno occo confitei tenetur, neque negare. VII. 689. 6.
- & quomodo conventus possit vinctu pnam dupli. *ibid.*
- Aq̄uisiana stipulatio cor vinculum iuris dicta. VII. 391. 2.
- Aq̄uisiana stipulatio, & acceptatione quolibet obligatio tollitur. IV. 961. 20. & N. 13.
- C. Aq̄uis Gallos latifundiosus summa fuit in stipula in eundo. X. 1465. 9.
- principis illius lo ea re auctoritas. *ibid.*
- primas doli mali protulit adionem, & formolum. *ibid.*
- primas invenit ut omnes obligationes per acceptationem tolli possint, deducta in Aq̄uisiana stipulationem. *ibid.*
- fecit ut postumi alieni heredes possent institui. *ibid.*
- item

- item primas docuit, quæ ratione postumi sui heredes, quot testamenti tempore pater gradu præcedebat, institui possent, cuncta in eam eam præfuit. X. 1465. 10. & 1474. 6.
- C. Aquili de postumi heredibus instituendis sententia interpretatio, & exco. X. 1465. 1. 2. 1466. 3. 1467. 1. *sepp.*
- quomodo dicant iudicasse ius antiquum in institutione postumarum. X. 1463. 6. & 1464. *sepp.* & 1474. 6.
- Aratorii dotes, & instrumenta radica lo causam iudicati pignori capi nequeat, & quæ. VI. 910. 9. XI. 329. N. 1.
- voluntate dominare tamen pignori postui obligari. VI. 910. 9.
- Arati ius in fundis, & defendis orbibus. III. 149. N. 4.
- Arbitres ex compromisso quis. VI. 477. N. 2. & 534. 4.
- qui differat ab iudice. VI. 539. 4.
- omo sit iniurius. VI. 485. 2. & 499. 1. & N. 3.
- quæ habent communia cum iudice. VI. 477. 12.
- dari nequæ ut certam sententiam dicat. VI. 476. 11. & 498. 2. & N. 1.
- compromissi fines excedere uno debet. VI. 478. 14.
- solutioni diem statere potest, & quæ. *ibid.*
- debet sententiam dicere coram litigatoribus, nisi aliter in compromisso convenit. VI. 478. 17. XI. 918. 20.
- si alter legitime vocatus non adfuerit, non valet arbitri sententia; sed pater in absentem committitur. VI. 479. 17.
- omni tempore recte sententiam dici, etiam feriatis die, atque feriis etiam litigatoribus. VI. 481. 19.
- nisi dies dominicus obstat, aut præiudicium fiat alteri causæ, aut privilegium incidens aliquem litigantem taceat. VI. 483. 18.
- mutare sententiam suam, atque corrigere non potest. VI. 484. 25.
- nec simul arbitrium recepit, cogitur sententiam dicere; & a quo cogendus. VI. 485. 2.
- nisi tamen iuste recusat. Quinque recusandi causæ. I. si futura sit lentit arbitri sententia. Et quibus ex causis hæc iuvit. VI. 486. 3. 487. 4.
- II. si dicere sententiam nequeat sine incommodo valentibus, aut sine periculo honoris, vel rei familiaris. VI. 489. 9.
- sed la causa valetudinis, & similibus differre sententiam dantur permittitur. VI. 490. 10.
- III. si litigatores præbeant se indignos, quibus arbitri hanc operam præstet. Quomodo hoc fiat. VI. 490. 11.
- IV. si aliter cogatur, quam licet per compromissum. VI. 490. 12.
- V. si dies sit feriatus; præterquam, ubi dies compromissi sit cætera. VI. 490. 13.
- nisi nominatim convenit, ut nec si dies sit exiusta, sententia dicatur feriatis die. VI. 491. 14.

- Arbitri quoniam esse prohibentur. VI. 475. 11.
- Arbitri significatio pro subiecta re alia est, atque alia, & quoties sit. IV. 1339. N. 6.
- Arbitri ex compromisso sententia, sive equa sit, sive iniqua, valet. VI. 477. 13. *sepp.* XI. 921. 17.
- quid si stipulantis dolo factum sit, ut iniquam sententiam arbitri ferret. VI. 478. 15.
- Arbitri ex compromisso aditi sententiam non habent vim iudicati. XI. 223. 2.
- sententiam ferre quo pacto litigatores cogatur. VI. 481. 20. *sepp.* IV. 1055. 5.
- Est arbitri sententia an detur actio, vel exceptio, & quæ. VI. 482. 23. *sepp.* & 493. 1.
- Pater persecutio datur contra eum, qui facit contra sententiam arbitri. VI. 493. 2.
- & qui contra fecisse videtur. VI. 494. 3. *sepp.*
- Ab arbitro quando sententia dicta videtur. VI. 491. 1. *sepp.*
- non appellatur. VI. 498. 1. & N. 2.
- An & quando permittitur appellatio ab arbitro. VI. 499. N. 2.
- Arbitri sententia damnata non efficitur infamia. V. 134. 28. & N. 20.
- Arbitri ex compromisso, cum plures sunt, omnes simul iudicare debent. Nec duo, si tres fuerint, uno absente recte iudicant. VI. 479. 17.
- Arbitrorum duo genera: alii ex compromisso: alii ex equo, & bono. VIII. 1044. 28.
- Speciales ita dicti qui a iure dabantur in iudiciis bona fidei, atque in arbitrariis. IV. 1339. 6.
- ceteri ita dicti. XI. 225. 2.
- quomodo eligendi a partibus, iudice recusato. IV. 1390. 6.
- Arbitri, iudice suspecto, electi iure canonico, de suis suspicionis causis cognoscunt. IV. 1391. N. 13.
- sed hanc electionem ab usæ recessit. *ibid.*
- Arbitrorum a iure datorum sententia iudicati vim habet. XI. 223. 1.
- sed tamen illius executionem potestatem arbitri non habent. XI. 225. 3. & N. 1.
- nisi sint a Principe dati. XI. 225. 4.
- Ab Arbitris, qui a pretore ad aliquam cognitionis partem designantur, potest appellari. VI. 498. N. 2.
- item ab Arbitris statutaris, et vocati. V. 498. N. 2.
- ab his licet parentum, & liberorum, cognatorumque in plerisque Italia populis aspediantur. VI. 500. N. 3.
- Arbitrium, Vide *Boni viri arbitrium*.
- Arbitrium ex compromisso quam vim, & auctoritatem habeat. IV. 1054. 5.
- unde dictum. VI. 471. 1.
- eius utilitas. VI. 471. 2.
- quibus rebus seu partibus conficit. VI. 473. 6.
- quæ desiderantur ut finem finiat. VI. 473. 7.
- diebus feriatis an exerceri possit. VI. 481. N. 20.
- quibus modis solatur. VI. 474. 8. *sepp.* XI. 931. 22.

- an transeat in heredes. VI. 474. 9.  
 — quibus eum esse non possit. VI. 476. 11.  
 — quibus item de rebus. *ibid.*  
 — quot, & quibus modis differat a iudiciis. VI. 497. 1. & N. 2.  
 — solvitur creature die, & quando proferri possit, creature die. VI. 474. 8.  
**Arbitrii** vox quid significet. XI. 922. 18.  
 — passus an certo tempore inclusa sit. XI. 930. 21.  
 Arbitrium pendente, fasula appellationis non currant. VI. 462. 20. & N. 13.  
 — in eo quare stipulatio pœna erigatur. VI. 488. 7.  
 Arbitrium iudicis in rei vindicatione dicitur iussus de re restituenda. V. 875. 6. VI. 330. 10.  
 — an iussus hic pro sententia habeatur. VI. 330. 10. & 331. N. 2.  
 Arbitrio iudicis paucæ relinquenda. VI. 906. N. 6.  
 Quæ in actione arbitraria de eo, quod certo loco permutatur arbitrio iudicis, pleraque necessitati iuris subiacent. X. 1171. 18.  
 Arbitrio alieno malis sæpe cum in conventionibus, tum in testamentis committuntur. XI. 905. 1.  
 in Arbitrium alienum an conferri possit legatæ. II. 804. 5. & 803. N. 6.  
 Cum in concessibus, aut legatis res committuntur alterius arbitrio, quid iuris sit, si ille vel nihil, vel iisque arbitratus fuerit. XI. 907. 2. 3. & 908. *sepp.*  
 Quid iuratis, legatis quid, an promittatur alienum arbitrio. XI. 908. 4. & 909. *sepp.*  
 — quid si arbitrio alterius monumentum extrui ab herede iubetur. XI. 911. 7.  
 Quare res ad arbitrium boni viri redigatur in legatis, eism cum certis personis iudicium testator elegit. XI. 912. 8.  
 in Arbitrium alterius stipulation collata pro arbitrio boni viri non semper accipitur. XI. 913. 9.  
 — quid iuris, si per promissorem fletis, quominus subtrahatur is, eorum arbitrio res fuerat commissa. XI. 914. 11.  
 — quid si condicio arbitrium continet in arbitrium promissoris collata sit. XI. 915. 12.  
 — quando id contingat. XI. 646. 8.  
 Re alterius arbitrio commissa, iniquum alio arbitrio redigatur ad arbitrium boni viri, & quare. XI. 920. 16. & 921. *sepp.*  
 An is, cuius arbitrio res commissa est, arbitrii debet pariter presentibus. XI. 928. 20. & 929.  
 Arbitrium certe personam datam finitur morte ejus, qui arbitrii iussus est: secus si sit viri condicio mutata. XI. 931. 22.  
 — morte solus ex contrahentibus non attingitur. Diversam in compromissa; & quare. XI. 932. 23.  
 — re in alterius arbitrium collata, an tempore arbitrium servetur. XI. 930. 21.  
 Arbitrari quid. XI. 912. 8.  
 Arbitraria iudicia quæ. IX. 994. 11.
- Arbitraria** actio nec bonæ fidei, nec stricti iuris. VI. 757. 5. & 809. 1.  
 — quomodo differat a bonæ fidei actionibus. VI. 812. 3.  
**Arbitraria** est, actio quod meos causis. VI. 811. *sepp.* 2.  
 — actio de dolo, & quare. VI. 812. 2.  
 — actio ad exhibendam. VI. 819. 12.  
 — actio de eo quod certo loco dari debet, si agatur alio loco. VI. 820. 13. X. 1053. *sepp.* & 1129. 4.  
 — deo propria huius actionis, & quæ. VI. 815. 7. X. 1129. 4. & 1130. *sepp.*  
 — continet utilitatem actionis, quæ rei. X. 1131.  
 — utilitatem rei semper continet, & quæ ad eam rem concurrere oportet. X. 1131.  
 — propositus presentis editio de eo quod quis certo loco dare promittit. X. 1142. *sepp.*  
 — & quomodo ad ceteras obligationum causas, quibus in certo loco quid datur, eorum est, siue ex contractu sit, siue ex testamento, pertinere dicatur. X. 1141. 1. & 1143. & 1146. 3.  
 — quare omnia arbitraria competat de constituta pecunia, si sibi agatur. X. 1144. 2.  
 Arbitraria actio locum non habet in bonæ fidei contrahibus, etiam de eo quod certo loco dari debuit ex his contrahibus, & quare. X. 1145. 1.  
 — nisi convenerit ex bonæ fidei contractu ut certo loco rem quis traderet, & traditam se promitteret. X. 1146.  
 — quid inter bonæ fidei actiones differat, & arbitrarias. X. 1145. & 1146.  
 — Vide *Alia in P. Lecher.*  
 — arbitraria agi possit sibi etiam cum fideiussore. X. 1155. 4.  
 — Vide *Fidejussor.*  
 An arbitraria sit actio noxalis. VI. 821. 14.  
 — an & rehibitoria. VI. 821. 13.  
 Actiones commodati depositi, locati est admittant iudicis arbitrium, non tamen arbitrarie sunt. VI. 819. 11.  
 Arbitraria actionis doni propria: arbitrium iudicis præcedens, & sententia illud sequens. VI. 813. 4.  
 Arbitrium iudicis quid continet; & ubi interponatur. VI. 813. 4. 5.  
 — sententia sequens habet absolutiorem, nec condemnationem arbitrio interposita consentaneam. VI. 814. 6.  
 — quando absolutiorem. *ibid.*  
 — quando condemnatoriæ, & qualem. *ibid.*  
 Actiones arbitrarias quæ sint, & unde dicantur. VI. 811. 2.  
 — tripliciter sunt generis; alia ad restituendum; alia ad exhibendum; alia ad solvendum. VI. 816. 8.  
 — arbitrarias omnes, quæ sunt ad restituendum, tam in rem, quam in personam, nisi sint bonæ fidei. VI. 817. 9. 10.  
 Arbor in consilio posita cuius sit pro qua parte. I. 890. 2. 3. — & alie-

— si ex alieno agro impendat in nostrum: iubetur dominus illam quidecem pedes altius a terra coerere; si non coeret, nobis potestas sit eam in coerendum, lignaque nobis habendi. IV. 341. 3. IX. 877. 1.

— si ex alieno impendat in aedes nostras; vicini cogitur eas succidere, aut pati eas nos succidamus, eas ligna nobis habeamus. IV. 340. 3. IX. 877. 1.

Arbor a nobis opposita aedibus vicini non valet ad libertatem effluendam a servitute luminum vicini a nobis debita. III. 408. 23. & N. 5.

Postquam arbor in alienum agrum translati radices agit, priori domino directa in rem aedii non datur. I. 891. *seq.* 4. & N. 5.

— quantum ipsi adbores datur. I. 891. 5.

Arborem suam qui possit in alieno solo, postquam coaruit, pretium servare potest doli exceptione, si in possidet, & bona fide plantaverit. I. 893. 6.

De arbore, quae radicibus escrescentibus aediam nostram fundamētis periculum ariet, velle prodiu interdictum. IV. 342. 4. IX. 877. 1. 4.

— datur & aedii finium regundorum & quatuor. IV. 339. N. 1. IX. 880. N. 5.

Arbores, plantae, semina postquam radices egerint, ac terrae consueverint, cedunt solo. I. 889. 1.

— grandes, licet in fundo nati, non sunt in fructu, nisi eas emere fructuarius possit. I. 815. 1. 816. III. 64. 7. & N. 2.

— grandes demortuae sunt in fructu: vi temporis, aut alia externa vi divulsi, aut escisse non sunt in fructu; sed earum duntaxat usus relinquitur fructuario; & quales, quae differunt ratio. III. 66. 12.

Arborum semini ensuram aedii in duplum constituta; & quid in ea duplicem. IV. 218. 9.

De arboribus emendis car interdita proposita; & car ita appetita. IV. 339. 1. 3.

— & qua in re diversa ab interditi: *Ubi possidetis*, & *Quod vi, aut clam*. IV. 339. 2.

De arboribus emendis duo prodicta interdicta, & quae. Et quid inter se differant. IV. 340. 3.

Arcere aquam quid. IV. 541. 2.

Archiani immines a muneribus publicis, & civilibus. X. 818. 6.

Archifines Aegyptiorum, & Parifini. IV. 245. N. 2.

Archivium, sive Tabularium publicum quid sit. VII. 1348. 14.

Ardus causa civiles quae; & quando recipiant instrumentum suppletorium, aut fecus. X. 762. N. 24.

— insurandum iudiciale recipiunt. X. 776. N. 3.

Area praestantior aedificio. I. 872. 5.

— quid sit. VI. 870. 3.

Non area aliena promissa debeatur, si in ea domus aedificaverit. IV. 606. 12. & 607.

Areae usufructus perit aedificio imposito: eo destructo recipitur. III. 106. 3.

Areae terendo frumento parare non licet officere, factis et aduerso aedificio. III. 272. 16.

*Tit. XII.*

— cuius non fuerit constituta servitus non ar-  
cendi venum ab area. III. 300. N. 3.

Area cedat aedificium. I. 871. 4. 5.

Area utendi ad insurandum servitus constitui potest. III. 128. 5.

Area pignori obligata, obligatur etiam aedificium il-  
li postea impositum. VI. 887. 7.

— cur aliud iuris servetur in usufructu areae le-  
gato, imposito illi aedificio. *ibid.*

Areae fodiendae servitus quando rustica, aut urbana. III. 287. 3. & N. 2.

Areae operas suas locum pignorum cum bellis,  
etiam effectum non secuto, infamis efficitur; &  
quare. V. 49. *seq.* 12. & N. 15. *seq.*

in arenam qui descendit pugnatus, virtutis osten-  
dendae causa, non efficitur infamis. V. 50. 12.

Arenarii quatuor. V. 97. 1. & N. 7.

— ipso iure infames. *ibid.*

— disti etiam venatores. *ibid.*

Areopagite cur notum iudicasse dicantur. IV. 1375. 9. & N. 14. VI. 404. N. 11.

— traduntur ea de re a maiori, viisuperantur ab  
aliis. IV. 1375. d. N. 14.

in Areopago positae illa sententia, quae reo severae.  
XI. 318. N. 5.

Argenti distractores quoniam intelligi debeant in. L.  
11. §. 1. C. de constit. pec. VII. 1000. 19.

Argento debito, non iuratur in litem. VI. 356  
N. 6.

— omni legato, nomen non continetur. II.  
828. N. 7.

Argenti quatuor. VI. 86. N. 7.

— cuique remittitur edere rationes a se confer-  
ptis. VI. 86. 2. & N. 6.

— qua remittuntur aedione. VI. 88. N. 9.

— cur, & constituti. contineri, numerari, &  
mensari debent. VII. 616 §. 9.

Argumentum quid sit. VII. 1108. 4. & 1110. 17.

Argumenti appellatio generalis cit, & specialis. VII.  
1109. 7.

— generali appellatione probationes omnes, ideo-  
que testes, & instrumenta continentur. VII.  
1109. 8.

— speciali continetur ea probationis species, quae  
colligitur ex ipsa ratione, non ex testimonio. VII.  
1109. 9.

Argumentum recte dicitur a Decurionem ordines  
ad Senatum, & a Decurionibus ad Senatores. I.  
306. N. 4. IV. 1111. N. 11.

Ad omnia argumentum refellendum in iudicio uti-  
li preceptum. VII. 1038. 7.

Argumenta legitima quoniam sunt. VII. 1037. 4.  
*seq.*

de Argumentis quare nullus est usus iure civili.  
VII. 1110. 15. *seq.*

Argumentum, quod vocatur negativum, non probat.  
VI. 1040. 1041.

Argumentum a contrario fortissimum. XI. 1090. 7.

Aridi fructus qui sunt. VIII. 417. 20.

*E*

Arijos

Aridos fructus qui mercato dat agricolæ, potest ex iure Iustiniano exigere octavam partem modii in singulos annos usuram locum. VIII. 413. 1.  
 — olim censuram donatas stipulari licebat. Quotiens octava foris pars excedat censuram. VIII. 413. 1. 2.  
 in non Auidis, uti oleo, vino, melle creditori non licet exigere octavam partem usuræ nomine, & quæ differentia ratio. VIII. 417. 11.  
 Arioli ipso iure, ac professione sua infames. V. 93. N. 1.  
 Arma abiciens miles infamis. V. 125. 22. & N. 15. *seq.*  
 Armorum appellatio quæ veniat. IV. 169. 270. N. 2.  
 Armorum usus interdictus privatis. IV. 169. N. 2.  
 Infelo Principe arma fumens vim Reipub. videtur inferre. *ibid.*  
 Armenta non continentur iumentorum appellatio. III. 281. 13.  
 Arrhus amittit, qui fidem fallit. III. 772. 17. & N. 22.  
 Arrhus, fide impleta, qua actione repetantur. VIII. 1021. *seqq.*  
 Arrhus dato non ad emptionem contrahendam necessaria; sed contrahendi argumetum. III. 770. 15. & 771. N. 21.  
 — an eum solo eius dispendio discedere liceat a contractu emptionis sine scriptis solis. III. 772. N. 22. VII. 1313. 17. & 1314. *seqq.*  
 Arrhus, resoluta emptione, restituendum debet, nisi aliter convenierit. VIII. 1316. 4.  
 Arrhus emptor amittit, venditor in duplum restituit, si, altero sortito, a contractu recedat. VII. 1313. 14.  
 — etiam si scriptura non interveniat. VII. 1313. 16.  
 — que actio detur eo nomine emptori adversus venditorem. VII. 1313. 15.  
 — si duplietas receperit emptor a venditione: an nihilominus possit ab eo petere ut rem tradat, aut id quod interest. VII. 1317. 21.  
 Si convenierit, ut emptor arrhus perdat, prein ad diem certam non soluto: repenti obstatit exceptio. VIII. 1319. 1. & 1319. 3.  
 Arrhale pactum quid sit. VIII. 1021. 1.  
 — ex eo competit emptori actio ex empto, & conditio sine causa. VIII. 1021. 2. 3. & 1022. 4.  
 Emptori ad arrhas repetendas in rem actio non competit. VIII. 1023. 5.  
 Arrhus dato dominium transit ab emptore in venditorem. *ibid.*  
 Arrham alienando venditor an transferat dominium. VIII. 1024. 6.  
 Atretia quid sint. IV. 1279. N. 5.  
 — ius hypothecæ tribuant. *ibid.*  
 — forum sive rei competens faciant. *ibid.*  
 — utrum ex moribus, an ex iure Romano nascantur. IV. 1249. N. 11.  
 — satisfactione tollantur. VI. 135. N. 21.

— in nudis non tenent. VI. 160. 17.  
 Arrhetorum pratio an specie mutandam exigat. V. 175. N. 3.  
 Attellario sequestrationi affinis. VI. 227. N. 2.  
 — manus iniectio latius dicitur. VI. 227. 2.  
 Arrogatio quid sit, & unde nomen traxerit. I. 328. 1. & N. 1.  
 — scilicet eorum populo; & quare. I. 328. 1. & N. 2.  
 — sine respectu, & auctoritate Principis an fieri possit. I. 327. 13. & 328. N. 9.  
 Arrogatio pupilli quando, & cui permittitur. I. 325. 8. & N. 5. *seq.*  
 Arrogatio non permittitur minori sexagesimo annis, nisi spe naturalium liberorum adempta. I. 324. 6.  
 — non ludos liberos habenti, nisi ex legitima causa. *ibid.*  
 — non permittitur tutoribus, aut curatoribus, nisi maior sit viginti quatuor annis arrogandus, cuius tutelam aut curam gesserant; aut tutor privignum suum adoptare velit. I. 325. 7.  
 Arrogationis forma. I. 327. 12. & N. 8.  
 Arrogationi non est locus, ubi non est adoptio. I. 324. 4.  
 Arrogationem impediunt tria causarum genera, & quæ. I. 324. 5. 6. & 325. *seq.*  
 Arrogatione iustus liberis, & patriam in eos potestatem acquiritur. I. 329. 18.  
 Arrogatio non permittitur, nisi causa cognita; & in qua causa cognitio verificetur. I. 327. 14.  
 Causa arrogationis cognitio ad quem pertinet. I. 328. 15.  
 Confusus in arrogatione quomodo pendendus. I. 329. 17.  
 Arrogatione pupilli finitur tutela, & pupillaris substitutio a patre naturali scilicet extinguatur. I. 329. 20.  
 Quoties poterit adoptivus succedere in bona arrogati. II. 1129. 4. *seq.* & 1130. N. 4.  
 Qui arrogari non possunt. I. 322. 2. *seq.*  
 Arrogator impuberis quam satisfactionem præstare debet. I. 326. 9. \*  
 — & cui. I. 326. 10. & 327. N. 7.  
 — quid sortis, si Geldatio omittat. I. 327. 11.  
 Arrogator acquirunt patris potestas in liberos arrogati. I. 329. 19.  
 Arrogans a patre meo in locum filii sit mihi sicut agnatus, & cognatus. XI. 90. 8.  
 Arrogatio acquiritur ius sui heredis, ius agnationis, & dignitas familia. I. 330. 21.  
 Impuberi, si sine iusta causa emancipatus, etheredatæ fuerit, debetur quarta pars bonorum arrogatoris. I. 331. 22. & N. 10.  
 Impubere mortuo, quæ actio detur his, ad quos pertinet illius bona adversus arrogatorem. I. 332. 23. & N. 11.  
 Etiam arrogatoris heres tenetur eum ad bona pupilli arrogati ex cautione restituenda, non ad quantum ex constitutione D. Pii permissum. I. 332. 24.

Art ius unde nomen habet. I. 19. 3. & N. 4. 7.  
 Articuli quomodo differant a potestionibus. VI.  
 237. 4.  
 Articularum usus ius ignoscit, & potest consecretio-  
 ne iudicatus. VI. 237. N. 4.  
 Articulus libellus qui. VI. 51. *sepp.* N. 3.  
 — an expeditur. VI. 51. N. 3.  
 Articulatorum libellum edere non licet in camera Im-  
 perii post promissum libellum exhibitum. VI.  
 70. N. 9.  
 Artifices adhiberi ad renouandam aliquid, quod ad  
 eorum artificium pertinet, an iurare debeant. VII.  
 1141. 8.  
 Artificibus instrumenta sua artis aufert non debent  
 ubi eandem indicant. XI. 330. N. 1.  
 At, & eius partes duodecim. II. 197. 5. & N. 2.  
 — quae singularum partium nomina. II. 197. 6.  
 Atque, eiusque partibus, & nominibus utimur etiam  
 in usum comparandis, & quomodo. VIII. 468.  
 5. & 469. 6. *sepp.* X. 1394. 56.  
 Attoror quisquam. V. 167. N. 4. VI. 723. 4.  
 — quomodo differat a procuratore. *ibid.*  
 — adhibetur in liberalibus causis. V. 167. N. 4.  
 & 173. N. 1.  
 Attoror. Vide Camera.  
 Attoror latiori significatione non differt a confilio-  
 rio. V. 3. 1.  
 — proprie dictus differt a confilio. V. 3. 1. &  
 15. 22.  
 Attororis opera in Principe, vel in magistratu non  
 imperibanda. V. 6. 4. & N. 4.  
 de Attoror officio. V. 14. 15. & 15. *sepp.*  
 — ea veteribus quomodo deo scripturint. V. 19.  
 23.  
 Attorores a Iustianum negat iudicibus datis ab alio,  
 quam a Principe. V. 5. 3.  
 — quibus nominibus appellentur. V. 7. 5. & N.  
 7. *sepp.*  
 — notiam iurisdictionem habent. V. 16. 31.  
 — debent esse laici, morumque periti, & integra  
 fama. V. 8. 6. & N. 10. & 15. 31.  
 Attoror an esse quis possit in ea provincia, et qua  
 oriundus est. V. 9. 7. & 10. *sepp.*  
 — nec ploribus eodem tempore magistratibus  
 assidere, neque attororis advocatum agere licet.  
 V. 12. 12.  
 de Imperialis attororis an tenetur magistratus. V.  
 27. 32. 33.  
 — an liceat in eadem provincia sapienter assidere.  
 V. 13. 13.  
 Attorores docebantur in provinciam vel a Princi-  
 pe dati, vel a magistratu ipso delecti. V. 13. 14.  
 — quomodo differant a iudicibus pedantia. V.  
 14. 15. & N. 17.  
 — vocantur portio iudicem seu magistratum,  
 quibus assident. V. 14. 15. & 19. 24.  
 — indicare non possunt, absente magistratu. V.  
 14. 15.  
 Attoror tenetur si per ejus imperitiam magistratus  
 aliter ius dixerit, atque oporteat. V. 25. 31.  
 & 26. 32. Tom. XII.

— locus si diffenderit attoror, publiceque prote-  
 cturas fuerit. V. 29. 37.  
 Attororum promissa quomodo. V. 19. 14. *sepp.* &  
 20. 27. *sepp.*  
 — immunes sunt a telis, atque ab omni onere  
 iudiciorum, & munerum. V. 19. 15.  
 Attororis officium honoris est, & dignitatis. V. 19.  
 24.  
 Attorores si damnum incurrerint ex absentia, restitu-  
 untur in integrum. V. 19. 26.  
 — res in attorore quantitas habent lare peculii ca-  
 sibus. V. 20. 27.  
 — obtinent ex publico salario. V. 20. 28.  
 Attororum potestas. V. 25. 31. & 26. *sepp.*  
 Attorores solum hodie dari iudices, & quidem cum  
 aliqua iurisdictione. V. 15. 15.  
 — quando, & intra quod tempus conveniri possunt,  
 & quantitas contra eos instat. V. 28. 35. &  
 29. 36.  
 Attororum munus est iudicem, sive magistratum in-  
 struere, non autem iudicare. V. 14. 15.  
 Attorores quisquam, & unde dictus. IV. 553. N.  
 5. VI. 723. 4.  
 Assignatio libertorum a patrono facta aut ex libe-  
 ris, & quid ex ea consequatur. I. 293. 5. & N. 3.  
 — censui acquiri iure testis; nec hi, cui libertus  
 assignatus, potest onerari fideicommissa. II. 729.  
 N. 1.  
 Asyli ius quomodo loca habent. VI. 110. N. 21.  
 Asyla quid fuerint. VI. 28. N. 21.  
 Atellanæ fabula locorum, lascivia, ac perulosa va-  
 com. V. 93. N. 1.  
 Athenienses magistratus Græci *ἀρχοντες* ex quo fe-  
 lecti Romani habiti pro municipalibus. IV.  
 1077. N. 11.  
 — etiam in magistratu conveniri poterant, uti  
 minores Romæ magistratus. *ibid.*  
 Atheniensium lex omnes detinendi pauperculus mulieres  
 inuincibilis penultimo agnato. III. 453. N. 3.  
 Athleta immunes a telis. I. 493. 37.  
 — differant a gladiatores; nec, ut illi, notan-  
 tur infamia. V. 94. N. 1.  
 Athletarum promissa, & promissorum casus. IX. 1081.  
 1. XI. 327. 1.  
 Præmia athletis quantitas oppugnavit poterant, ideo-  
 que capti in causam indicunt. XI. 330. 3.  
 — præmiorum spes oppugnavit non potuit; &  
 quare. IX. 1083. 2. XI. 329. 2.  
 de Athletarum præmiis dicta quem hodie habeant.  
 eum. IX. 1084. 3.  
 de Athletis quomodo scripturint. I. 493. N. 15.  
 Atrox iniuria adversus parentem, patronum, magi-  
 stratum qua sit. III. 1261. 6.  
 — qua adversus alios. III. 1261. 6.  
 Attentata, appellatione pendente, revocanda. VI.  
 464. 1. & N. 1. & 467. 8. & N. 9.  
 Quodquid attentatam contra iudicem impetratus re-  
 vocatus. V. 1417. N. 10.  
 — item attentata, illa pendente. VI. 225. 1. &  
 N. 1.

- & alienata, in integrum restitutione postulata. V. 1246. 3. & N. 4.
- Qua actio, seu remedium attentat iocundetur. IV. 271. 4. 272.
- Actio bonorum. VI. 141. cap. 13. *seq.*
- quomodo fiat. VI. 149. N. 3.
- qui differt a proferptione. VI. 148. N. 7.
- gravior quid sit. VIII. 936. 6.
- Actioe nullius eorum acquiritur modus. VI. 149. 3.
- an sit in ea locus rescissiois et L. II. C. de resciss. vendit. VI. 146. N. 6.
- Auditioni, & licetis quomodo differant. VI. 150. N. 3.
- Auctor latius proprie dictus venditor. I. 1085. 8. IX. 1476. 13.
- generaliter acceptus dicitur omnis, a quo rem ex iusto aliquo titulo possidemus. I. 1085. 8. X. 1348. 5.
- *etymon*. IX. 1476. 13.
- et Persona auctoris exceptio doli an obstat successori. V. 1391. 33. *seq.* & N. 29. *seqq.*
- Auditoem nominando an possit iurium defugere possessor conveniri rei vindicatione. V. 791. 6.
- Possessio viulosa auctoris an prodest successor. I. 1087. 11. *seqq.*
- Audorem suum laudare quid sit. IX. 1476. 13. *seqq.* X. 1348. 5.
- A. d. o. m. o. l. o. quid. I. 256. N. 14.
- A. d. o. r. a. t. i. q. u. i. *ibid.*
- Auctoritas idem ac dominium. I. 1085. 8. & N. 4.
- Auctoritas tutorum quid, & quibus in causis necessaria. I. 533. 1. & 534. 3. *seqq.*
- Auctoritatem interponere an cogendus tutor. I. 536. 6. *seqq.*
- quomodo recte interponitur. I. 537. 8. *seqq.* & N. 3. *seqq.*
- interposita quam vim habeat. L. 541. 17. *seqq.*
- Vide *Tutor*.
- Auctritate propria licuit capere in loci vocatum. VI. 22. 6. & N. 14.
- & quantis. VI. 24. 6. & N. 16.
- Auditorium quid. X. 487. 2. XI. 357. 1.
- per synedochon quid significet. X. 357. 2. & N. 1.
- ad manus auditorum vocatus, si ideo a priore in-
- dice vocatus non possit, abest a contumacia. XI. 357. 3. *seqq.*
- de auditu testimonium an valeat. VII. 1112. 30.
- Aversio pro adversus. VI. 47. N. 2.
- Aversione locare, aut vendere quid sit. III. 852. 14. & 851. N. 9.
- unde dictum. *ibid.*
- Opere faciendo locato per aversionem, cuius sit periculum, si, antequam probatus, perierit. III. 853. 14. & 854.
- Augusta res aliena ex qua vis causa tradendo transfert dominium; sed his, ad quos ea res pertinet, actio tribuitur adversus Augustam intra quadriennium. I. 940. 12.
- Eiam legatum A. g. u. s. t. u. m. restitutum estinguitur, si prius decedat, quam dies legati cesserit. II. 998. 22.
- Avocato causam quid. IV. 1297. N. 4.
- a quo fieri possit, aut solent. IV. 1192. N. 13.
- nec a Principe fieri debet sine iusta causa. IV. 1298. N. 10.
- Auris memoria conservata. VI. 23. 14.
- in satisfactione vollebatur. *ibid.*
- Aurum ad barbaros transferre non licet. II. 1225. 29.
- Auri libra quot aereis continet. VI. 439. N. 6.
- Authenticum instrumentum, an eius exemplum edendum. VI. 82. N. 6.
- Amisi instrumenti authentici tenor an testibus probeatur. VII. 1254. 9.
- Authentico, non exemplo fides habenda. VII. 1253. 6.
- de Authenticis codicis insertis. I. 73. *seqq.* 4.
- Authenticum quo loco ab 11neria collocatum, ibi retinendum. I. 74. 4.
- Authenticum quomodo sit authenticum. *ibid.*
- Avis tutores petere cogitur ibidem, ut mater. I. 469. 31.
- non tenetur petere, si mater vivat, nisi quando haec tutores intra annum non petuit. I. 470. 31.
- tutris esse potest. I. 394. 8.
- Avus quando nepotibus tutorem dare possit. I. 401. 6.
- Avus si dotem dedit, & prior obita: dos patri reddenda. III. 1039. 9.
- Auxilium commune quid in L. 16. D. de minor. V. 1161. N. 10.



## B

**B**alnearum numero unitatis, privati leri. I. 673. N. 3.

Balnea publica. *Ibid.*

Balnearii fauces olim merore multati. IV. 355. N. 13.

Bannitus ab Imperatore, vel curam Imperiali institui prohibetur. II. 154. N. 13.

Banctus postulare non potest. V. 49. 12.

— non potest esse procurator ad litem. V. 193. N. 2.

— nec agere potest. IV. 1063. N. 9.

— potest appellari. VI. 413. N. 8.

— potest conveniri. IV. 1081. N. 2.

— & se defendere, atque accipere. V. 1283. N. 8.

— in integrum non restituitur ex causa absentiam. V. 1064. N. 8.

— audientiarum privilegio non gaudet. VI. 266. N. 28.

— an secundum decretum, & subastationem paratur. VI. 144. N. 4.

Banctus ex causa famosa, vel pro crimine publico infamia notatur; & omni beneficio privatur indultus ut iura municipalia. V. 134. N. 19.

— pro debito civili ad integrum famae, & status. *Ibid.*

Privilegium eorum qui sunt ad viciatiam bancti non gaudent. VI. 266. N. 28.

Bannum graviter relegatione. V. 178. N. 5.

Baptismus an servo libertatem tribuit. I. 656. N. 3.

Barbari quoniam in iura Romano. II. 1235. 29. VIII. 858. 80.

Barbarorum conventus tolerandi mercedem gratis, modo salva religio sit. II. 1216. N. 11.

Quae res, aut quibus conditionibus a barbaris emi, aut barbaris vendi non possint. VIII. 856. 76. *seqq.* & 857. *seq.*

Barones an beneficio competentem, quod vocatur, utantur. XI. 280. N. 1.

Baronia. Vide *Ducatus*.

Basilica publica. I. 671. 1.

Basilicorum libri quomodo usum habent apud Occidentem nationes. VI. 292. N. 1.

Bella an sint ad iura naturalia, & quomodo. I. 51. 16. N. 16.

— quare introducta; & quare belli iura. I. 51. 15. & N. 16.

Belli denunciandi mos Romanis usitatus. I. 777. N. 1.

ex Belli causa merces conductori remittenda. III. 741. N. 3.

Bellum acquisitio. I. 778. 1. & 780. 6. *seqq.*

Beneficium competentiae. Vide *Competentia beneficium*.

Beneficium ordinis, seu concessio quod. IV. 560. 7. & N. 11.

— cui, quando tribuitur. IV. 560. N. 11.

— quibus tribuitur conditionibus. IV. 560. 8. & N. 13.

— si renuntiari seu solat in instrumento. IV. 564. 12. & N. 21.

— an illo gaudeat qui fideiussit locatus. IV. 564. N. 13.

— an qui se obligavit, ut principalis. *Ibid.*

Beneficium divisionis quod; Vulgo dictum Epistola D. Hadriani. IV. 562. 10. & N. 16.

— an hoc beneficium allegari probata debet conditionibus esse servando. IV. 562. N. 17.

— quibusdam conditionibus tribuitur, & quibus denegatur. IV. 562. N. 17. & 664. 12. IX. 1317. 2. 3. & 1318. 4. 6.

Beneficium divisionis quando postulari debeat. IX. 1330. 2. 3. & 1331. *seqq.*

Beneficium causae tribuitur vel personae. V. 1247. 6.

— Val causae simul, & personae quod mittam vocatur. V. 1253. 10. & N. 8.

— personae tribuitur cum ea extinguatur. III. 1270. 21.

— interdum ad alios transit, & quomodo. IX. 820. 11.

— causae tribuitur, cassata causa, pariter deficit. IV. 857. 17.

In iure beneficium non dicitur. XI. 1157. 7.

Beneficium debitorum acquirere, loci species. VII. 553. 9. VIII. 935. 5.

Beneficium remuneratio quo iure debetur, & an repeti, ac revocari possit. III. 431. 10. & 433. *seqq.* & N. 14. & 439. N. 15.

Beneficium revocari an, & quando, aut cui liceat. III. 440. N. 15.

Beneficia Principis externis tribuuntur, ut nulli per ea inferatur iniuria. VII. 1035. 2.

— iustissima interpretantur. I. 125. 10. XI. 66. 17.

— semper ea legi, ut aliis inferatur iniuria. I. 125. N. 6. & 367. 6.

Bellum quatenus iuris naturalis parum. I. 34. 6. & N. 4.

— agrestes omnes ferre. I. 691. 6.

— an in bellis naturalis obligatio. III. 435. N. 2.

Bis idem exigi non potest; & quare. VIII. 591. 5.

Bis idem penam obstat exceptio doli mali. VIII. 591. 5.

— Bona. Vide *Patrimonium*.

Bona in usu iuris intelliguntur quae deducto ara alieno superant. II. 860. 8. & 951. 3. V. 632.

— naturaliter, & civiliter accipiuntur; & utro modo intelliguntur, vnde cum distinguitur. VIII. 1168. 16.

— amittuntur servitute, cessante bonorum, & depuratione. IV. 999. 8.

Bona latantium fraudantur causa distrahi lubentur a Praetore, ut iuda solvatur pecunia creditoribus. VI. 141. 1. & 142. *seqq.*

— item bona defuncti, cui vel nullus erant heredes; vel erant pupilli, aut maior qui se abstineat, vel extraneus qui repudiavit. VI. 143. 3. & 144. *seqq.*

— bona

- bona deportari, vel relictari, si suo defendatur. VI. 144. 4.
- bona furtiva, vel prodigi, si non defendantur; & cognita causa quare distrahi debeant. VI. 144. 5.
- una autem papilli bona, quando impubes erit, si agatur de debito papilli, non parit. VI. 144. 6. & 146. 7.
- Quo tempore iactatus, & defuncti sine successore, & furtivi bona distrahi permittentur. VI. 146. 8. & 147. *seq.*
- Bona debitoris vendi possunt ob cessationem tributorem, & aliarum quarumlibet collationem. VIII. 953. 1. & 959. 1.
- vendi tamen non possunt, nisi venditionem precedat conventio debitoris legitima, cessante solutionis, & permissus Pimilus. VIII. 954. 4. *seq.* & 955. *sepp.*
- & que in ipsa bonorum venditione desiderantur. VIII. 956. 9. *sepp.*
- An cum adversus superiores commissum est, bonorum venditio, sit ipso iure nulla: an valcat, & rescindatur. VIII. 957. 13. 14.
- & quomodo per is integram restitutionem rescindatur, & adversus quos. VIII. 957. 15. 16. & 958. *seq.*
- Bonorum appellatione quid veniat. II. 14. 7.
- quando significatur hereditas. II. 861. 11. V. 633.
- Bonorum additio, facta libertatem conferendarum causis, successioneis genes. II. 1111. 16.
- Bonorum, ut debitoris excoisio quomodo facienda. X. 606. 8.
- in Bonis est triplicem habet significationem. I. 676. 1.
- in Bonis sunt que in dominio, que in quasi dominio cuiusque sunt, item nomina & actiones. II. 956. 14. VI. 908. 2. *sepp.*
- eorum honoraria, & penales quoque. II. 957. 14. & N. 6.
- & servitutis, & alie res incorporales. I. 677. 4. VI. 908. 5.
- in Bonis defuncti non computantur que non transierunt ad heredes. II. 957. 15.
- item que transierunt, non manifesti. II. 957. 16.
- excipiuntur omnes confusioe estinctum propter aditionem heredis. II. 958. 17 & 959.
- item nec ea sunt in bonis, ex quibus commodum nullum redit ad heredem. II. 959. 18.
- quale est nomen debitoris, qui non est solvendo. II. 959. 19.
- quod naturaliter tamen debetur. II. 959. 20.
- Si sunt duo rei stipulandi, & alter decedens, an computetur in eius bonis quod ex ea causa debetur. II. 960. 21.
- Que sunt in bonis, non specialia, sed communia pretio estimantur. II. 960. 22.
- Bona adventitia que sunt. II. 1163. 25.
- eorum quale ius habet. II. 1163. 25. & 1164.
- Bona amittuntur servitute, cessante bonorum, publicatione. IV. 999. & 1000. 8.
- quomodo servitute. *ibid.*
- quomodo cessante bonorum. *ibid.*
- Bona demanatorum publiciorum; & quibus de censibus. II. 1245. 11. IV. 1000. 8.
- ea sicut vis licentiar, & in illam transiunt cum onere. IV. 1000. 8. IX. 1309. 1.
- Vide *Liberatio, Publicatio.*
- Vide *Periculum adventitium.*
- Bonis interdici quid sit. XI. 951. 12.
- Cui bonis interdictum solet, per quos; & quosodo bonis interdiciam alicui intelligatur. XI. 956. 2. & 958. 4. 5.
- Vide *Interdicere.*
- Bonarium dominium quodam dictum. I. 761. N. 2.
- Bona fides. Vide *Fides.*
- Bona fides aliquando quod bonum est, ac equum significat, aliquando quicquid est a dolo, & fraude alienum. VII. 829. 3. I. 803. N. 2.
- prius sensu locum habet re contracta bona fidei dantur. V. I. 832. 14.
- posterius in omnibus etiam stricti iuris. VII. 832. 15.
- in utroque tamen diffiniri iure, & effectus; & quomodo. VII. 821. 31. 15. *sepp.* XI. 742. 7.
- Equum & bonum idem, ut bona fides. VI. 765. 18. *sepp.*
- Bona fides quid sit. VII. 829. 1.
- presumitur. I. 834. 9. *sepp.* X. 1415. 31.
- requiritur in emptione, nisi contractus, & traditionis tempore: in carens tempore traditionis demittit, cum in ascriptione, item in actione Publiciana. I. 1066. 11. VI. 634. 7.
- Bonae fidei probatio a quo exigatur. I. 834. 9.
- Bonae fidei possessor quis, Quae res talem faciant. I. 802. 7. & N. 1. VII. 799. 1. X. 1415. 29. *sepp.*
- unde ita dictus. I. 803. 8.
- est domus loco, & domus etiam vocatur. VI. 637. N. 20.
- in dubio nonnullique talis esse presumitur: & quando secus. VII. 799. 2. 3.
- habet ius acquirendi fructus ex re aliena. I. 801. 5.
- quatenus facit fructus suos. I. 801. 3.
- fructus consumptos, etiam naturales in lucrum, ut nulla actione repeti possunt. I. 817. 3. *sepp.*
- qui coacti hanc actionem opinionem sentiant. I. 818. N. 4.
- an consensuorum nomine teneant, quatenus fructus est iucupietur. X. 1423. 43.
- fructus perceptos suos facti, eos tamen quos industriales vocant, non autem manu alicui, nisi consumptos. I. 819. 7. X. 1416. 36.
- fructus industriales perceptos in acquirenti, ut nec extantes censere cogunt. I. 828. 2. 3. & 829. *sepp.* X. 1416. 36. *sepp.* & 1417. *sepp.*
- fructus acquirenti, simul atque a solo sequenti sunt a quocunque. I. 823. 12. & 824. 14. *sepp.* X. 1418. 42.

— perceptos fructus sequitur, etiam si res usucapi non possit. I. 835. 14.  
 — ex quo cognovit rem esse alienam, fructus non amplius facti suos. I. 805. 11. *seq.*  
 Bonæ fidei possessoris tria iura. I. los possidendi, & sode iuste actiones, & que. II. 1311. 1. 2.  
 II. los usucapiendi. II. 1312. 3.  
 III. los sciendi fructus suos. II. 1312. 4.  
 — his tamen iuribus domino iniuria non inferetur. II. 1313. 5.  
 Bonæ fidei possessorii quare tribuantur fructus ex aliena re percepti. I. 825. 1. & 827. N. 1.  
 ad Bonæ fidei possessorum pertinent etiam fructus ab alio facti, vel percepti. I. 825. 15.  
 — inter bonæ fidei possessorem, & fructuarium quid hæc in re differat. I. 825. 15.  
 Bonæ fidei possessor post litem contestatam ita tenetur, quemadmodum possessor malæ fidei. V. 693. 18.  
 — fortuitum tamen interitum rei non præstat. V. 694. 29. & 695. N. 14.  
 — nisi temere lingaverit. V. 835. 11. & 836.  
 Au, ubi rem distrahit, solum pretium reddere domino tenetur. V. 839. N. 5. 840. *seq.*  
 — quare post litem contestatam fructus omnes restituere tenetur. V. 695. N. 14.  
 — & an tam temporis sit reuera malæ fidei possessor. V. 695. N. 14. & 722. 8. & N. 2. & 723. N. 3.  
 — quare habeatur quasi malæ fidei possessor non modo post litem contestatam, sed etiam post controversiam motam, & post desinationem. V. 693. 18. & N. 13. c  
 — Vide *Hæreditatis petitio*.  
 Bonæ fidei actiones unde ita appellantur. VI. 760. 10.  
 — descendere ex bonæ fide quam recte dicuntur. VI. 761. 12.  
 — eæ ex libera iudicandi potestate non dicuntur libera iudicia. VI. 759. 9.  
 — sunt omnes quæ in §. *aditum* 28. *et* §. *seq.* *Inst. de adion.* enumerantur, & nullæ præter eas. VI. 778. 37. & 779. 38.  
 — eor ille potius bonæ fidei, quam ceteræ. VI. 785. 49. *seqq.*  
 Bonæ fidei actionem naturam eæ Institutiones in §. 30. *de adion.* obiter pertraherunt, non exposuerunt. VI. 793. 1. 2.  
 in actionibus bonæ fidei quamvis præstata sint. VI. 768. 21. 22. & 769. *seqq.*  
 in Bonæ fidei iudiciis inesse, sive contineri exceptiones, quidam sit. VI. 771. 28. *seq.* & 772. 30. & 206. 6. VII. 832. 21.  
 Bonæ fidei iudicium, & iudicii iuris quæ sit circa exceptiones differentia; etiamque ratio. XI. 741. 6.  
 Bonæ fidei possidens liberum hominem pro servo, quatenus per eum acquirat. II. 1184. 37. & 1185. *seqq.*  
 ex Bonæ fide agere quid sit. VI. 764. 17. *seq.* VII. 829. 2.

— Vide *Fides*.  
 Bonorum possessio quid sit, & quomodo definatur ab Ulpiano, & quam recte. II. 503. 2. 3. & 504. 4. VIII. 1164. 13. & 1166. 15. *seqq.* IX. 899. 2.  
 — sequitur, cum de iis prætoris editio legitime agnoscat. VIII. 1169. 18. *seqq.* IX. 890. 2.  
 — cui quæstia est, eidem tribuit hereditatis emolumentum. II. 504. 4.  
 — oæ vera tamen hereditas est, sed pro hereditate habetur; & quomodo. *ibid.*  
 — quid ab hereditate differat. II. 504. 4. & N. 2. 3. & 506. 6. & N. 5. 6. & 511. 14. & 512. *seq.*  
 — eæ a prætoris bonorum possessio potius, quam hereditas appellatur; & eæ heredem recte facere prætori non liceat. II. 505. 4. & N. 4. VIII. 1165. 14.  
 — quibus deferatur ex testamento; & quo ordine ab intestato. VIII. 1170. 19.  
 — nondum delicta agnosci potest, & quatenus; & quo iuris effectu. II. 511. 14. *seq.*  
 — potest acquiri per siamfamiliam, & servum, non modo si ipsam præcesserit, sed etiam si ratum habuerimus. II. 512. 16.  
 — imo & per alios quovis nomine nostro petentes. II. 512. 16. & 513. N. 12. VIII. 575. 5.  
 — iuriso nemini sequitur, & quare. II. 513. 17.  
 — delata potest nuda voluntate oblique repudiari. II. 418. 13. & 519. 31. VIII. 1255. 1.  
 — potest per alium quoque repudiari. II. 519. N. 16.  
 — eodem agniti non transit ad heredes; & quare. VIII. 1187. 1.  
 — interdum tamen delata, & nondum agniti transmittitur; & quando. VIII. 1188. 2. & 1189. *seq.*  
 — amittitur tribus modis; & qui sint. VIII. 1190. 4.  
 — agniti litis de inofficioso preparanda causa, quæ. V. 509. 17. & 510. N. 10.  
 Agniti bonorum possessionis commoda duo, & quæ. II. 519. 19. & N. 12.  
 — duplex, editiæ, & decretaliæ. II. 514. 22. *seq.*  
 Editiæ bonorum possessio quæ; & quomodo agnoscat. II. 515. 23. & 518. 30. VIII. 1201. *seqq.*  
 — potest a quocunque repudiari, dummodo quisque repudiet sine alterius damno. VIII. 1256. 5.  
 Decretaliæ bonorum possessio quæ, & unde dicitur. II. 519. 23. VIII. 1199. 9.  
 — etiam hodie magistratus decretum, & eorum cognitionem desiderat. II. 516. 25. VIII. 1198. 8.  
 Decretaliæ bonorum possessiones tres; quæ sint; quibus dentur; & quatenus. II. 516. 26. *seqq.* VIII. 1199. 10.  
 — extraordinariæ dicuntur; & quam recte. VIII. 1200. 11.

- habent ha dies milles. VIII. 1199. 9.
- Bonorum possessio acquiri non potest, nisi sit delata; & is, cui delata, sciat & possit se aut eum, cui acquiritur, obligare. II. 511. 13. & N. 11.
- Bonorum possessionis agnoscenda ritus antiquus. II. 513. 19. & N. 13. VIII. 1174. 22. IX. 899. 2.
- novus. II. 514. 20. VIII. 1195. 2. *sepp.* IX. 899. 2.
- qui propriis edictis bonorum possessionis, nec ad decretalem peruenit. II. 514. 21. & N. 14. & 515. 24. *sepp.* VIII. 1198. 8.
- quantis eadem sine commoda, & incommodis, quae aequidant hereditas. II. 519. 32.
- usus an hodie sit utilis. VIII. 1174. 25.
- durio, siue agnoscit quomodo sit iurisdictionis voluntarium, atque mixtum imperium. IV. 1126. 9. & N. 17. *sepp.*
- Bonorum possessionis agnitionem inter & repudiationem differenda. VIII. 1255. 2. 3.
- Bonorum possessioni agnoscendae, liberis, & parentibus annos utiles: ceteris autem centum dies utiles. II. 510. 12. & 511. N. 10. VIII. 1174. 24.
- dies utiles sicut filiofamilias, sicut parafamilias cedunt. VIII. 1184. 2. *sepp.*
- Bonorum possessionem deferri quid sit. VIII. 1170. 19.
- dare ex edicto Praetoris quid sit. IX. 900. 2.
- admittere, & ad eam admitti recte dicimus; & qua utrumque significacione. VIII. 1170. 21.
- sequens gradus intra tempora priores, licet *proparatias*, utiliter agnoscit. II. 511. 14. VIII. 1198. 7.
- & sibi, & alteri etiam ignoranti petere licet, dummodo ille suo tempore ratam habeat. II. 512. 16. VIII. 1174. 23.
- ad eam per procuratorem obtineundam mandatum generale non sufficit, sed speciale requiritur. VIII. 577. 8.
- qui pro parte sua agnovit, ei deficientium partes accrescunt, etiam in vino. VIII. 1205. 1.
- an hoc ius locum habeat tam in liberis suis heredibus, quam in emancipulis. VIII. 1207. 2. & 1208. 3. *sepp.*
1. Bonorum possessione lapsu temporis excludunt etiam heres rogatus totam hereditatem restituere; & quando id integrum restituendus. II. 584. 15.
- Bonorum possessiones utrum necessarias, vel utiles. II. 519. 33. & N. 17. VIII. 1174. 25.
- Bonorum possessio secundum tabulas quid sit, & unde dicta, & quare prodita. II. 507. N. 7. VIII. 1209. 1.
- quibus datur, & qua ordine. II. 507. 8. *sepp.* VIII. 1210. 3.
- quibus condictionibus. VIII. 1211. 4. *sepp.*
- Bonorum possessio contra tabulas quid sit, & unde dicta. VIII. 1212. *sepp.*
- Vide *Tabulae, Carbonariae bonorum Possessio*.
- Bonorum possessio, Unde liberi, cur ita dicta. VIII. 1227. 5. 1228.
- emancipatorum liberorum gratia a Praetore propolita. VIII. 1225. 1. & 1238. 14.
- quare illis hodie minus necessaria. VIII. 1227. 4.
- qua in specie sit hodie pariter necessaria. VIII. 1235. 9.
- Bonorum possessio, Unde legitimi, ad quos pertinet. VIII. 1239. 1. *sepp.*
- Unde cognati quibus, & quo ordine tribuuntur. VIII. 1239. 4. 1240. 5.
- Utrique hodie quare non necessaria. VIII. 1240. 6.
- An hodie sit, & quoniam, professio bonorum possessionis. VIII. 1177. 3. & 4.
- filiofamilias delata non tantum ab eo, ignorante patre, peti potest; sed etiam petita insuper patri emolumentum affert. VIII. 1178. 5. & 1179. *sepp.*
- dummodo tamen pater monitus ratam habeat iura tempora, quibus & peti potest. *ibid.*
- amittitur, si vel a filio petita non sit intra constitutum tempus, vel si petitorum iura idem tempus pater ratam non haberit. VIII. 1180. 12. & 1181. *sepp.*
- Tria desiderantur ut cedat tempus petendae bonorum possessionis professio filiofamilias delatae. Quoniam sint. VIII. 1181. 12.
- Bonorum separatio. Vide *Separatio*.
- Bonorum possessores quare non appellantur heredes. VIII. 1165. 14.
- Bonorum interdictio prodigio facta. Vide *Prodigium*.
- Bonus vir quoniam habetur. II. 805. N. 8. 806.
- Bonus an quilibet praesumatur. X. 747. N. 5.
- Is Bonus viri arbitrio nulla neque condicio, neque mora. II. 806. 5.
- In Bonus viri arbitrium an pretium conferri possit. III. 767. 9. *sepp.* & N. 14.
- Bonus rei venditae, & evicta utrum aestimetur ex tempore venditionis, an vero ex tempore evictionis. III. 806. N. 6.
- Bovis huiusmodi appellatione non continentur. III. 281. 13.
- Vide *Araterii boves*.
- Breviculum quid sit. VI. 403. 20. & N. 9.
- Breviloqua substitutio quomodo. II. 241. 24. IX. 210. 35.
- Vide *Substitutio*.
- Per buccinam citatio quae, & a quo fiat. VI. 16. N. 6.
- Bullati doctores qui, & an privilegiis & immunitatibus Doctorum fruantur. X. 826. N. 13.

## C

- C**adaver etiam hominis dicitur. VI. 30. N. 31.  
 — prosequentes in ius non vocantur. *ibid.*  
 An cadavera punitionem medicis ad anatomiam sectionem recte concedatur. IV. 1143. N. 40. 1144.  
 Caduca ex L. Papia duplicis generis. II. 476. 12.  
 — subditis iustiniensis. VI. 476. 12.  
 Caduca res quom. III. 651. 14.  
 — tota hereditas qui stat. V. 690. N. 12.  
 Caduca hereditatis pariet quomodo fiant. *ibid.*  
 Cunctis scolorum non impedit animi iudicium. IV. 1375. 9.  
 Cunctis quando obligetur, aut fecus. III. 635. 6. & 640. 16.  
 — tutor esse nequit. I. 392. 3.  
 — tutelam, anequam cunctis efficeretur, susceperat velint. I. 533. 14.  
 — non potest esse testis in testamento. II. 45. 9.  
 — an iudicis munere fungi queat. IV. 1374. 9. 9. & N. 13.  
 — an commissarius fieri possit. IV. 1374. N. 13.  
 — an postquam magistram gerere. IV. 1375. 10. & N. 15.  
 — postulare venator pro alio, non item pro se ipso. V. 47. 10.  
 — & quare hic potius quam ferdus postulare pro se valeat. V. 18. N. 21.  
 — quomodo testamentum faciat. II. 60. 2. & N. 2. VIII. 1357. 1.  
 Cadere pro actione distrabere. VI. 150. N. 3.  
 Silva caduca quom. III. 64. 8. & 63. N. 3.  
 — est loquax, & qui eius fructus modas. III. 64. 8. 9. & N. 4. 1.  
 Calibres nihil ex testamento capere poterant, nisi & genere proximi essent; & intra centum dies Legi testis parissent. II. 155. N. 15.  
 — adoptare possunt. I. 313. 8.  
 Caelum liberum esse debet supra solum publicum. III. 235. 11.  
 Calais comitibus olim ferebat testamentum; & quomodo. II. 38. N. 2.  
 Calcei conquirentur servitus quando urbana sit, vel ecclis. III. 257. 3. & N. 2.  
 — quando possit constitui. III. 55. N. 2.  
 Calculum iudicii dirimere quid. V. 108. 6. & N. 7.  
 Calculi errorem manifestum sententia considerans ipso iure nullis. XI. 303. 2. & N. 2.  
 Calendarium quid apud veteres Romanus, & unde dicitur. IV. 846. 11. VIII. 318. 5. & 465. 3. X. 527. 1. & 1395. 57.  
 — per metonymiam dictum quid significet. IV. 846. 11. X. 729. 2.  
 Calendario proponere quid sit. VIII. 465. 2. X. 729. 2. *Tom. XII.*

- Quis ex calendario debitor. VIII. 318. 6.  
 Quinque calendae quom fiant. XI. 425. 7.  
 Calendis, & ante calendae ex vi verborum sunt diversae, sed ex usu sunt idem valent; & quare. II. 85. 3. XI. 621. 1.  
 Calendis nominatis, puta Ianuariis, prima intelligitur, & quare. II. 89. 4. & N. 2. XI. 857. 1. 9. 9.  
 Caligatus miles qui. V. 126. N. 16.  
 — unde ita dicitur. *ibid.*  
 Caligati militum quid differat a tyrannibus. *ibid.*  
 Calvisiana actio, quom & Faviana, de rebus in fraudem patroni alienatis est prodia. IV. 435. 3. VI. 665. 5. & 666. 7.  
 — perpetua est; & quare. IV. 712. 8.  
 — adversus quem datur. IV. 435. 3. 9. 9.  
 Calvitas, Calvitas, unde & calvi mimi, quid significet. VI. 123. N. 14.  
 Calumnia quid. V. 122. 20.  
 Calumniæ iudicium sanctum. *ibid.* & 122. N. 14.  
 — publico iudicio damnatos postulare pro aliis non potest. V. 49. 12.  
 — secus privato. V. 49. 12. & N. 24.  
 — an testis esse possit. VII. 1191. 8. & 1192. 12. 9. 9.  
 Calumniæ iuramentum quid sit. VI. 215. N. 15.  
 — eius forma ad quinque capita revocatur, & quom. VI. 217. N. 6.  
 — non est iuramentum veritatis, sed credulitatis. *ibid.*  
 — quibus in casibus non praestetur. VI. 218. N. 7.  
 — suspicionem calumniæ ei idem, non ab eadem calumniæ excusat. VI. 218. N. 6.  
 — multo minus ab expensarum condemnatione liberat. *ibid.*  
 — generale iussum illis omnino praestandum iure civili. VI. 218. 7. & N. 8.  
 — in quolibet parte illis praestatur ex iure canonico. VI. 218. N. 8.  
 — generale ubique fere in usu esse desit, ut per iura multa videntur. VI. 216. N. 5.  
 — specie praestari debet, qui iniurandum deferret. X. 785. 1. & N. 2. 3.  
 — tacite remittitur: non remissum exigi quandoque potest. X. 785. N. 3.  
 — parenti, & patrono, patrona, eorumque parentibus, & liberis remittitur; & quare. X. 786. 2. & N. 5.  
 — an & domino ex iure Frudorum remittatur a vasallo; & vicissim. X. 787. 2. & N. 6. & 789. 4.  
 — an alio, liberoque deferentibus, iniurandum parenti, aut patrono remittatur. X. 787. 2. & 788. N. 7.  
 — speciale remittitur a iure novissimo. X. 791. 5. & N. 9.  
 — ab expensarum condemnatione non liberat. VI. 218. N. 6.  
 Calumniæ iniurandum praestat, qui damni infecti nomiae sibi cavere potest. V. 706. 3.

- novam opus qui noster. V. 456. N. 10.  
 — item qui tabulas testamenti speciei potulat. II. 404. 11.  
 de Calumnia non iurantis poena duplex, & quæ. X. 792. 6. & 793.  
 Calumniosi etiam datur exilio ex edicto adversus eum, qui is los vocatum vi exemit. V. 134. 6.  
 Camera Imperialis quos advocatos recipiat. V. 55. N. 35.  
 — causas ad quam usque quantitatem definit. IV. 1174. N. 10.  
 — iurisdictionem cumulative potius habet cum Principe. IV. 1175. N. 13.  
 — Imperatoria ecclesiæ plene utitur in indicando. VI. 296. N. 2.  
 Camera imperialis commissarius an per edictum citare possit. VI. 18. N. 8.  
 — in subdelegare. IV. 1221. N. 11.  
 Camera imperialis assessores qui dicuntur, iurisdictionem habent. V. 15. N. 18.  
 in Camere Imperii sententia quomodo recitetur. VI. 403. N. 8.  
 ex ordinatione Camera Imperialis extraneis originis cuiusque provincia præferuntur. V. 10. N. 11.  
 ob Imperiali Camera non datur appellatio, sed revisio. VI. 418. N. 22. & 419. d. N.  
 per Campanem citatio quando fiat. VI. 16. N. 6. & 17. d. N.  
 Cancellatio in testamento a quo facta præsumatur. II. 125. N. 4.  
 Quid refert, utrum a testatore facta sit vel ab alio, & utrum ex industria vel casu, ubi facta sit a testatore. IX. 29. *seqq.*  
 — Vide *Testamenti scriptura*.  
 Cancellarii iidem, ac scribæ, seu notarii. V. 18. 20. & N. 22.  
 — unde appellati. V. 17. N. 22.  
 — non magnæ dignitatis apud Romanos. *ibid.*  
 Cancellarios in Francia est illius Præfecti prætorio. V. 18. N. 22.  
 — potestas dignitas apud Germanos. *ibid.*  
 Candidati Principis qui. V. 18. 21.  
 — similes effectores. *ibid.*  
 — quinem in Romana Repub. & unde dicti. V. 18. N. 23.  
 Candidatorum Principis quod munus. V. 18. 21. & N. 23.  
 Canes odiosi quinquam dicti. IV. 475. N. 5.  
 Canis secundum perstringitur, & fuggitur. V. 55. N. 36.  
 Canon publicus quinquam dictus Imperatoribus. VIII. 851. 47.  
 Canonicus publici frumentum vendi non potest. VIII. 851. 46.  
 Canon in emphyteusi quid. II. 1273. 23.  
 — an præstetur ob usum rei, an potius ob recognitionem domini. II. 1285. 13. & 1284. N. 6. & 1273. N. 12.  
 ob Canonem triennio non solum, en & quando emittitur emphyteusi, II. 1281. 6. *seqq.*  
 — quid si dominus postea ab emphyteusa canonem acceperit: an iuri agri revocandi renuntiâsse videatur. II. 1284. 12. *seqq.* & N. 6.  
 — an ob canonem ex parte non solum caduca tota emphyteusi fiat. II. 1282. N. 3.  
 e Canone præstando num liberet alle ex parte casus fortuitus. II. 1273. 23. & N. 12. *seqq.*  
 Canonicus pro ecclesiâ sua auditor sine mandato. V. 214. N. 10.  
 Capex heredes tribus temporibus spectatur, & quibus. II. 164. 42.  
 — legatarii duobus; & quæ differentia ratio. II. 725. 13.  
 non capaci relictum valet, si fuerit collatum in id tempus, quo capere poterit. II. 727. 15.  
 — vel ei sub conditione relictum fuerit, & implem conditionis tempore si possit capere. II. 727. 16.  
 — an, si rogatus fuerit alteri restituere. II. 728. 17. 18.  
 Capere quid sit. I. 954. 2.  
 — Vide *Census*.  
 Mortis causa capiones quid. II. 935. 4. & N. 4. & 742. 7.  
 — non impediuntur in Falcidiam. II. 969. 8.  
 — Vide *Mortis causa capio*.  
 — an impediuntur in quantum quæ ex Trebelliano detrahunt. II. 669. 8.  
 — ab aliis fideicommissi nomine appellantur. II. 670. 8.  
 Capite capiti qui. II. 46. N. 6.  
 Capitale crimen quodnam dicatur. VII. 323. 2.  
 — transfectionem in edictum. VII. 272. 4. & 324. 3. *seqq.*  
 — Vide *Transfessio*.  
 Capitulis res quæ. X. 1305. 3.  
 Capitulis fructus quando admitti dicatur. X. 1305. 3.  
 Capitulis causa quam varie accipitur. V. 182. N. 5.  
 — strictius accepta & ex usu iuris ea est, ex quæ mors, civitatis amissio, vel servitus. *ibid.*  
 in Capitali cause potest appellare cognatus sine mandato. VI. 416. 13.  
 Caput pro persona. XI. 1586. 5.  
 Caput regni quod. IV. 1227. 1. & N. 2.  
 — commune subditorum domicilium, & quid inde consequens. *ibid.*  
 Capitis impetratio honestissimum, ac levissimum supplicii genus. IV. 1143. N. 39.  
 Capitis minutio quid & quotuplex. I. 547. 6. V. 1072. 22. 1073. *seqq.*  
 — potestatem edicto solvendi tollit. IV. 763. 5.  
 — mandatum solvit. IV. 991. 8.  
 — sequelem facit. I. 547. 6. *seqq.*  
 — testamentum infirmat. II. 123. 22.  
 — non tamen militis. II. 313. N. 4.  
 — per eam amittitur usufructus. III. 152. 6. & 151. N. 7.  
 — non tamen is, cuius dies novum cessit. III. 175. 2. *seqq.*  
 — non

- non amittitur habitatio, nec opera fervorem. III. 182. 2. *sepp.*
- *Vide Restitutio in integrum.*
- Captare quid. II. 190. 14. & 192. N. 7.
- Captatores hereditatem incurrunt, quorum fratresliber omni aetate obviunt item. II. 38. 1. & N. 2.
- Captatoria institutio iure improba, vitium in militis testamento. II. 190. 13. VIII. 1318. 8. *sepp.* IX. 154. 5.
- quid sit, & unde dicta. II. 190. 14. VIII. 1313. 2. & 1316. 5.
- bonis moribus contraria. *ibid.*
- Captatorium institutionem tria faciunt, & quom. II. 191. 15. *sepp.* & 195. 21.
- non facit quavis conditio in alterius voluntatem collata, sed ea sola, qua hereditas capitur. II. 192. 17. *sepp.* VIII. 1315. 4.
- Captatoria institutio est, siue quis instituit, siue alterius hereditatem, siue sibi, siue alium conditione apposta capiet. II. 194. 20.
- Captatoria conditio quom vocetur. II. 190. 12.
- legatum vitiat. II. 798. 33.
- Captatorium legatum improbatum. II. 813. 3.
- Captatorium institutiones, legata, & fideicommissa nulla. VIII. 1313. 1.
- Quando capitur hereditas heredis instituitur. VIII. 1316. 6.
- quando tertii. VIII. 1317. 7.
- Captus ab hostibus heres instituit potest beneficio possimili. II. 153. 22.
- possessionem amittit. II. 1008. 4.
- Captivi quare servi. I. 236. 7. & 235. N. 11.
- non tamen in bello civili, nec inter Christianos. I. 235. N. 11.
- resisti nequeunt. II. 28. 4. VIII. 1334. 4. XI. 1678. 3.
- valet Horum testamentum aetate factum, si cum decesserint, siue iure possimili, siue Legi Cornelia. VIII. 1338. 12. XI. 1679. 4.
- siue bello civili, siue inter Christianos les testandi non amittunt. II. 28. N. 4.
- Captivi omnes ex ocellis Leonis testandi ius retineant. XI. 1680. 5. II. *ibid.*
- Carbonianum edictum comparatum impuberi gratia, cui sit status controversia, & unde dictum. VIII. 1247. 2. 3. & 1250. 13.
- & quot modis fiat impuberi status controversia. VIII. 1250. 13.
- ea edicto Carboniano datur impuberi bonorum possessio, & cum ea verum administratio; si modo satisfact. VIII. 1248. 4. 5. II. 516. 27.
- eius administratiois commodum. VIII. 1248. 6.
- quid facilitatione cavere debeat impubes. VIII. 1248. 7.
- si non satisfact: oon erit solus in possessione, sed cum adversariis. VIII. 1249. 7.
- quibus & verum hereditarium administrationem committitur si satisfact; & qualis. VIII. 1249. 8.
- denegata impuberi non satisfacti administratione, alimentis eidem non negantur. VIII. 1249. 9.

Tam. XII.

- Carboniana bonorum possessio an datur omni impuberi, cui sit status controversia. VIII. 1250. 13.
- oon datur nisi causa cognita. VIII. 1251. 14.
- causa illa prior; ut presumptio sit, impuberem ex liberis esse. VIII. 1251. 15.
- posterior hac; ut expediat impuberi cognitionem status in tempus pubertyatis differri. VIII. 1252. 16.
- Inter bonorum possessionem Carbonianam, & Unde liberi, an Contra tabulas quid differat. VIII. 1252. 17.
- & an posterior hac cum superioribus concurrat. VIII. 1252. 18.
- ea Carboniano edicto qui possidet, neque pro herede, neque pro domino est, & quid inde consequens. VIII. 1249. 10.
- Carcer. Vid. *Debitur.*
- Carcer, quasi species servitutis. IV. 362. N. 8.
- omnem vocat infamia. V. 132. 18.
- Carceris metus infamia. IV. 361. 9.
- perpetui poena relegatione gravior. V. 178. N. 5.
- iuncti custodes fallere licetum. IV. 395. N. 3.
- Carceris poena appellatur. VI. 425. N. 36.
- de Carceri emancipandis debitoribus quondam ius fuerit ex L. 12. 1000. XI. 313. 1. & N. 2.
- & quomodo possit, & quae lege substituta. XI. 313. N. 2.
- in Carcerem debitore detructo, *dimensum*, seu quotidianus victus farris libra perhibebatur ex ipso L. 12. 1000. XI. 313. 1. & 314. N. 3.
- Carceri obligare se posuit, an liceat. XI. 318. N. 1.
- Carcere incipit debitor inclusus creditoris expensis alii debet. XI. 314. N. 3.
- oisi ex consuetudine obstarorum carceri additorum vix aliter sublegetur. *ibid.*
- Carcere inclusus an citari possit, ut ad alium tradere est. VI. 30. N. 21.
- Carcere qui sint immunes. XI. 317. N. 1.
- com Carcerio an loci contractus possit. IV. 362. N. 8.
- pro eo accusato an proceptor admitti possit. V. 179. N. 5. & 184. d. N.
- Carcerio victum inferri prohibens, an, & quae adione tenetur. XI. 314. 2. *sepp.*
- Cardinales Praefectis praetorio comparati. VI. 418. N. 20.
- regibus ipsis & nonnullis equantur. *ibid.*
- Cardinalibus an appellatur. *ibid.*
- Caristia impudensissima femina occasione dedit prohibitionem edicto de postulando. V. 46. N. 20.
- an alia sit & Cais Afrania. *ibid.*
- Carmen famosum quid. IV. 209. 6. V. 85. N. 3.
- ob Carmen famosum damnatos testamentum coedere non possit. II. 34. 12.
- Carulices vix conditione viles. V. 90. N. 9.
- Castellum aequum quid, & unde sancitum. III. 245. 8. & N. 3.

- aequa ex eo ducenda, & per rotam haurienda  
cae fœmiae publicae servituti an recte constituantur.  
III. 244. 8.
- Castigatio levior coercitione. V. 1109. 27.
- Castrii viles. V. 90. N. 9.
- non adoptant. I. 313. 8.
- eorum duo genera. VIII. 851. 50.
- Servus in coebo Romano castratium poena capitalis.  
VIII. 851. 51.
- Halaesmodi fraudulenti occasio. *ibid.*
- Casus quid sit. IX. 827. 2.
- Casus fortuitus. Vide *Deposum*.
- Casus fortuitus quid. III. 829. 14. IV. 655. 6.  
VIII. 291. 1.
- cur dictus vis maior, cui itam fœtem. VIII.  
29. 2.
- quot, & quibus ex causis nascitur. IV. 655.  
12. & N. 9. *seq.* VIII. 29. 3. *seq.*
- satis, seu divinitus immixtus quinam. V.  
680. 17.
- Casus fortuitus debitorem generis non liberat. IV.  
604. 7. VII. 609. 1. & 611. 7. 8. VIII. 32.  
14.
- quid si debitor sua omnia bona casu fortuito  
amiserit. VII. 613. 18. *seq.*
- quare ad accipientem pertinet in mutuo.  
VIII. 33. 16. IV. 604. 7. 8.
- item in re militata commodata. IV. 605. 8.  
9. VIII. 33. 18.
- item in omnibus rebus, quae militata dantur;  
& quare. VIII. 33. 18. *seq.*
- Casum fortuitum an praeter locator conductori.  
III. 829. 13. *seq.* & 830. N. 6.
- an conductor locatori. III. 839. 2. & 841. 5.
- quid si casui culpa evasum dedit. IV. 610.  
21.
- Casum fortuitum non praestat heres fiduciarius; &  
quatenus. II. 641. 3. *seq.*
- Conventio ut casus fortuiti praestentur, valet in con-  
tractibus: secus in iudiciis; & quare. IV. 614. 3.
- Casum fortuitum praestare item est atque damnum  
praestare, quod et tali casu contingit. VIII. 32.  
12.
- Casui fortuito quae damna tribuantur. IV. 656. 12.  
& N. 11.
- Casum an praestat possessor in hereditatis petitione.  
V. 680. 17.
- Casus fortuiti in re debita incidentes a nullo debi-  
tore praestantur. VIII. 31. 10. 33. 15. 34. 20.  
21. & 35. *seq.*
- nisi tamen culpa debitoris casui dederit occa-  
sionem. VIII. 37. 25. *seq.*
- vel eius mora. VIII. 37. 31. *seq.*
- vel ad iulio convenit ut casus fortuiti praes-  
tentur. IV. 621. 1. VIII. 38. 34.
- modus vel ab initio, vel in continens con-  
ventio sit interposita. VIII. 39. 35. IV. 623. 2.
- co conventio eiusmodi aut generalis est, aut spe-  
cialis. VIII. 39. 37.
- generalis de omni casu, vel periculo praestan-  
do valet in contractibus: secus in iudiciis. VIII.  
40. 38. *seq.* & 41. *seq.* IV. 624. 3.
- conventio ista generalis an casus insolitos com-  
prehendat. IV. 623. 3.
- Casu quod sit, abest ab iniuria. IV. 212. 9.
- Dammum casu datum non vindicatur lege Aquilia.  
IV. 225. 5.
- Ob causam datum an condici possit, si casu pro-  
pter casum fortuitum secus non sit. III. 1208.  
5. *seq.* & 1209. N. 1.
- Casus substitutionis duplex: Primus, & Secundus.  
Quales, & cur ita dicti. II. 233. 14. *seq.* &  
N. 10. 11. IX. 203. 14. *seq.*
- Casus ceteri, cum de eo quod interest agitur, qui-  
nam sit. IX. 827. 3. 828.
- Casus incerti quinam habentur. IX. 831. 1.
- Casus pro amico, vel pro Diabolo quinam vacen-  
tus a DD. I. 616. N. 1. IV. 295. N. 1. X. 754  
N. 16.
- Catonianae regulae quae, & a quo ita appellatae. II.  
776. 1. *seq.*
- explicatur. II. 776. 2. *seq.* & 777. N. 1.  
*seq.* XI. 718. 6.
- quatenus hac a regulis antiqui iuris diversa.  
II. 777. N. 1.
- an pertineat ad legata iocunda propter solam  
Incapacitatem legatarii. II. 777. 3. & N. 2.
- an pertineat ad hereditates. II. 779. 5. &  
N. 5.
- quare non pertineat ad conditionales heredum  
institutiones. II. 779. N. 5. & 781. 6. & N. 6.
- non pertinet ad legata conditionalia, nec ad  
ea, quorum dies cœdi ex tempore adhae heredita-  
tis; & quare. II. 781. 7. 9.
- nec item ad stipulationes conditionales. XI.  
718. 6.
- item non pertinet ad novas leges. Quae hic  
novae leges appellantur. II. 784. 11. & N. 8.
- Cavere generaliter quid sit. X. 109. 1.
- Cavere alicui quid sit. III. 1351. 18. V. 260. 21.  
VII. 278. 4.
- In Contrahendo quod agitur, pro caso habendum.  
X. 110. 3.
- Cavillationibus an liceat uti in bona causa. V. 59.  
N. 43.
- Causo quinam. IV. 442. 11.
- Caupones, excepta vi maleae ceteros casus praes-  
tant. IV. 442. 11.
- praestant etiam fœdem victorum, quos in cau-  
pona receperunt. IV. 441. N. 4.
- adversus Caupones, & stabularios de damno, furto-  
ve, quod in expone, aut stabulo datum factum-  
ve sit victoribus, duplex actio datur: altera ex  
contractu: altera quasi ex maleficio. IV. 441.  
16.
- priore persequimur rem ipsam, quam rece-  
perunt, aut id, quod ei res est, etiam si sine  
culpa eorum perierit, nisi fatale damnum accide-  
rit. IV. 441. 11. & 442. *seq.*



- postea tenentur in duplum, si damnum, fortuitum datum factumve sit visoribus ab illa quorum opera illi dampnum, aut statulum egerint. IV. 443. 12. 444.
- nisi tamen praedicti casum exercitorij noluisse damnum praestare, viatores assenserint. IV. 443. N. 5.
- Causa quomodo distinguitur a re in datione, & conditione ob causam. III. 1203. 10.
- Causa pro conditione habetur cum in testamento, tam in contractibus. VII. 651. 5.
- Causa nominis, cum agitur de civili obligandi causa, intelligitur datio, vel factum. III. 496. 6. & 405. N. 2.
- Civili obligandi causa sub pactis. III. 405. N. 2.
- Causa non secuta quando dicatur. III. 1207. 2. *sepp.*
- alia *perpetua*, alia *lucrativa*. IV. 642. 6.
- *Vide Lucrativa causa.*
- Causa servitutem perpetuam quantum. III. 241. 1. 2.
- Causa servitutis quid dicatur. III. 241. N. 2.
- Causa perpetua differt a servitute continua. III. 344. 13. & N. 9.
- Causa legali quid. Ad praeterita pertinet, & quare. II. 789. 9.
- praeterita si falsa sit, nec legato, nec stipulationi, nec ulli obligationi adest. XI. 661. 1. 2. & 664. 5. 11. 791. 15.
- legato multo minus adest, quam falsa demonstratio. II. 792. 16.
- Falsa causa cum obest legato, cum apparet testatorem, si fecit falsam esse, non fuisse legatum. II. 797. 28.
- Falsa causa quomodo ex anterioribus sermonibus testatoris, vel ex ipsa conceptione legati deprehendatur. II. 797. 29. *sepp.*
- Causa, ubi de accessionibus agitur, quid significet. X. 444. 2.
- Causa omnis post litem contestatam praestanda. *Ibid.*
- & quidem in omnibus iudiciis. X. 445. 5. & 1437. 2.
- an etiam ante litem contestatam, post moram factam. X. 446. 5. & 1437. 3.
- Causa in libello quomodo sit exprimenda. VI. 57. 3. & 59. 3. & N. 6. *sepp.*
- An libellus videtur, si loquatur, vel multa causa agendi inferatur. VI. 60. 4. & N. 9.
- Causa liquida in compensatione quid sit, & quas habeat conditiones. IV. 862. 35. & N. 24.
- quomodo sua liquida. IV. 862. N. 24. 35.
- Causa lustrifacilis idem, ac oregoni, seu facti species, quam implicitam in se habet de re aliqua quantificationem. X. 1152. 3.
- Causae appellatione generatim sumptae, accessio quoque continetur. X. 1428. 6.
- Causae resistenda nomine quid veniat. X. 1425. 1.
- Causae cognitionem quamvis desiderant. VI. 11. N. 2.
- *Vide Cognitionis.*

- Causam possessionis sibi nemo movet. I. 1051. 2.
- Qui ex causa, aut iniusta causa possidet, potest ex nova causa possidere. I. 1059. 1. 1060.
- Causam ex integro agere quid sit. X. 768. & 770. 14.
- Causam perpetuam omnes servitutes requirunt. III. 241. 1. & N. 1.
- Is omnem causam se obligare quid sit. X. 1175. 22.
- quid, in omnem causam conditionis, aut stipulationis. X. 1181. 25.
- Ob causam futuram si quid datur, aut promissum, cur non valeat, si causa secuta non sit. XI. 665. 6.
- Qui ob causam praeteritam, eamque falsam stipulatus est, an videatur stipulatus fidei causae. XI. 666. 8.
- Ancilla data ob causam, an causa non secuta, condici possit. VII. 742. 1. 2.
- Factum ob causam, causa non secuta, quando revocari possit actione de dolo, & quando conditione dati. X. 1229. *sepp.*
- *Vide Causa, Datum et causam.*
- Rem cum omni causa restituere quid valeat, & quid causa vocabulo constituitur. V. 827. 2.
- Rem transire cum sua causa, quid sit. I. 732. 5.
- Causa impulsiva quantum, & quomodo dignoscatur. VII. 744. 6.
- *fusilis quae.* VII. 743. 5. 744.
- Causa dubia quantum dicatur. VI. 308. 3. VII. 506. 6. & 1145. 11.
- Quantum causae dubiae, in quibus lodes secundum eam iudicet, qui iuravit. X. 755. 6. & N. 17. & 756.
- An iudex possit in causis dubiis ex animi sui moto gratificari partem alicui, aut rem dividere, & adjudicare utrique. X. 754. N. 6.
- Criminales causa quae. IV. 1350. 7.
- quantum famulae. V. 122. 19. *sepp.*
- publici fons, & privati iudicii. V. 176. 8.
- quae publici iudicii sunt, procuratorem respondens, cum ad agendum tam ad defendendum, & quare. V. 176. 9. & N. 7.
- an, & quando defensorem admittant, & quatenus. V. 188. 10. & 185. N. 5. 186.
- quae privati sunt iudicii, procuratorem ad agendum perpetuo respondens iure commandi. V. 189. 11.
- secus ex usu fori, & quatenus. V. 176. N. 5.
- defensorem quatenus admittant. V. 190. 11. & 185. N. 5.
- *Vide Procurator.*
- advocatum recipiant. V. 42. 5.
- an deferendo alicui partem iurisdictionis decidi possunt. X. 714. N. 9.
- & culas iurisdictionis admittant, adorsive, eo rei. X. 714. N. 9.
- quantum nec ipsius rei iurisdictionem recipiant. X. 714. N. 9.
- an iurisdictionem suppletorium admittant. X. 762. N. 22.

Criminales causae olim mandari non poterant. IV. 1370. §. 1. & N. 6.

— scilicet sacris tractari non possint. VI. 262. 21.  
a Criminalibus causis quando appellare non liceat. VI. 413. 10. & N. 11. 414.

— in illis an reus convictus appellare possit a pena. VI. 421. 18. & N. 26. *seq.*

— moribus notoriam temporum non appellatur. VI. 421. 26.

de Criminalibus causis iudex civiliam causam non potest cognoscere, neque ea prorogare, neque ea reconvenire. IV. 1300. 15. & 1307. N. 11.  
in Criminalibus causis dilationes plures quam in civilibus dantur. VI. 246. 7.

— in illis acta edenda. VI. 93. 1.

— an his condemnatio in expensis. VI. 311. N. 8.

Criminalibus causis finitibus quare minus temporis praestitum. VI. 236. 10. & N. 13.

— in illis negativa probanda. VII. 1096. §. 1. & 1099. 13.

— an maior probatio requiratur. VII. 1105. 1. *seqq.*

— prosecutio non datur ad alium iudicem criminalem. IV. 1266. 1. 1267. & 1269. N. 2.

— an reconvenio. IV. 1308. N. 14.

Testes in criminalibus causis, etiam longius absint, venire tenentur ad iudicem causae. VII. 1126. §. 8.

— servus testis esse potest. VII. 1037. 4.

— an fideiussore recipitur. VI. 105. N. 14.

Sententia in criminalibus causis non debet esse necessaria consensus libelli. VI. 314. N. 1.

Summarie causae quot & quae. VI. 49. 2. XI. 243. N. 20.

In causis summariis non requiritur libellus, sed qualis qualis petitio aperta subij dationem conclusionis exigit. VI. 49. 8. N.

— exceptio obsecuti libelli vel in primordio litis non admittitur. VI. 51. N. 3.

— & libelli ineptitudo non obest. VI. 62. N. 9.

— non remittitur iuramentum exaratum. VI. 222. N. 15.

— liquidum negotio, sine litis constitutione potest ad definitivam sententiam perveniri. VI. 111. N. 22.

Causae spirituales etiam iudice Ecclesiastico, non solum politico agitari debent. IV. 1307. N. 14.

— in illis nec reconvenio admittitur coram iudice politico. *ibid.*

An cum de spirituali causa incidet questio eorum iudice politico, eadem remittenda sit ad Ecclesiasticum iudicem. IV. 1180. N. 21.

Causarum laicarum concursus. I. 1060. 2.

Causarum constitutiones quae. V. 1277. N. 1.

Causarum sum. V. 36. 2. & N. 4. VI. 451. N. 19.

Causidici quoniam, & cur ita dicti. V. 39. 4.

Causidicium pro ipso causidicorum munere accipitur; advocatus passim dictus. V. 40. 4.

Causio varie usurpatur in iure. VII. 1340. 26.

— vocatur hoc nomine stipulatio. *ibidem.*

— item chirographum. II. 1355. 3. & N. 1. VIII. 201. 2. & 214. 2.

— Vide *Reflexio Chirographi.*

— absolute posita eadem cautionem significat. VI. 99. N. 5.

— idonea quae sit. *ibid.*

— solemnitas quoniam. VIII. 290. 5.

— ab exactore publicorum functionem emissa, et, & quando vocatur *afco*. *ibid.*

— in rem quid sit. IV. 572. 12.

— quae in personam. *ibid.*

— in actione confessoria, aut negatoria quoniam. III. 385. 14.

— emptori quae praestanda. III. 803. 10. *seq.*

— quoniam heredi in auctoritate legis propter Falcidiam. II. 495. 18.

Causio quoniam praestanda, si legatus procurator in-  
tra dodrantes minus possint per legem Falcidiam  
an eventum. II. 984. 9. *seqq.*

— legatus ab herede quomodo praestetur, & quo-  
modo. II. 1098. 9. 1099.

— quae recusantis poena. II. 1100. 9.

— potest huc tamen a testatore remitti. II. 1099. N. 4.

Causio damni infecti. Vid. *Damni infecti cautio.*

Causio mutui quid differat a cautione, quae interpo-  
nitur in ceteris contractibus. VIII. 277. 22.

— procuratoris dupli exigitur ab eo, qui agit  
alieno nomine. Utroque quae sit. V. 241. 2. &  
243. 4. & 244. *seqq.* & 260. 20. 21. 264. *seqq.*

— utriusque ratio, neque aequitas. V. 241. 3. &  
242.

— Vide *Prætor.*

Causio Metisae qualis, & a qua dicta. II. 1075. 20.

— admittit non statim in legiti, sed & in hereditariis. *ibid.*

— an & in donationibus mortis causa. II. 1075. N. 15.

— praestanda est heredi a legatario; ab herede co-  
heredi. II. 1076. 22.

— an ab ipsi iure, eoque solo praestanda legiti-  
mis heredibus. *ibid.*

— exigit satisfactionem. II. 1077. 22.

— quare locum habet in solis testamentis, &  
non in stipulationibus, & consensibus. II. 1077. 23. & 1079. N. 15.

— in conditionibus quae sunt in dando, vel in  
faciendo non est recepta. II. 1077. 24.

— an cesset in conditionibus negativis, quae vi-  
vo legatario existere possunt. II. 1078. 25. &  
N. 18.

Mutuae cautioni locus est, ubi conditio potestati-  
va non facienda legatario adscripsit est. II. 1080. 26.

Causio fructuaria quare introducta, & quid conti-  
neat. III. 123. 1.

— ab omni fructuario praestanda, quin & ab usufructu. III. 125. 3.

— etiam

— etiam si fuerit, aut conventione, aut testamento remissa. III. 126. 4. *sepp.* & N. 3. *sepp.*  
 — eius regular exceptiones dum. III. 127. 7.  
 — idonea praestari debet a fructuario; & hinc qualis. III. 128. 8.  
 — an & in usufructu testamento constituto necessaria. III. 127. 3. & N. 1.  
 — an & in messe, aut in vindemia legata in singulos annos. III. 126. 3. & 125. N. 2.  
 — quid si ab inopra fructuario praestari nequeat. III. 128. 9. & 129.  
 — si duo sint fructuarii, an, & quando sit ab utroque praestanda. III. 129. 10.  
 — fructuaria praestari debet illis, ad quos finituz redire debet usufructus. III. 130. 11.  
 — semper praestanda propositario; heredi interdum, aut legatario, vel utrique, & quando duobus legatariis. III. 130. 12.  
 — quando ab uno praestanda alteri fructuario, & quando heredi ab utroque. III. 130. 13.  
 Cautio fructuaria quid continet, & quae illius partes. III. 130. 14. *sepp.*  
 Cautio in quali usufructu quoniam praestanda. III. 131. 9. 10. & 34. 13.  
 — eius forma designat quasi usufructum rerum, quae usu consumuntur, a mutuo; & quomodo. III. 131. 13.  
 — versari non potest a testatore, & quare. III. 35. 15. & N. 4.  
 Cautio hominis tollit cautionem legis. XI. 151. 4.  
 Cautio decimarum quid. VI. 215. N. 5.  
 — eius origo. *ibid.*  
 — finis. *ibid.*  
 — ubi actore sita iactio praestanda. *ibid.*  
 Cautio iudicatum solvi quae, quando praestetur, & a quo. V. 276. 34. *sepp.*  
 — eius classibus tres. V. 291. 5. *sepp.*  
 Cautio huius praestanda necessitas. V. 280. 39. & 281.  
 — Vide *Indicatum solvi*.  
 Cautio iudeio sibi quae. Qualis praestanda a singulis. VI. 99. 4. *sepp.*  
 — quoniam eius effectus, & quando cesset. VI. 105.  
 — iuratoris a quibus praestanda, vel secus. VI. 102. & N. 9.  
 — quibus remittitur. VI. 102. 103. 4. & N. 10.  
 — Vide *Iudicio sibi*.  
 Cautio de Opere restituendo quae, & quid continet. IV. 495. 23. 476. *sepp.*  
 — Vide *Novi Operis nuntiatio*.  
 Cautio de rato quae, quando praestanda, & a quo. V. 260. 20. *sepp.*  
 — quoniam illius praestanda necessitas. V. 275. 33.  
 — Vide *Procurator, Ratum*.  
 Cautio Amplius non peti, minor cautione rati. V. 313. 32.  
 Cautio de re defendenda quid continet. V. 296. 12. 297.  
 — quibus rebus resolvatur, vel committatur. V. 298. 13. 299. *sepp.*

Cautio iustitiae, in qua quis confessus est se debere nulla expressa certa debendi causa. III. 1357. 7.  
 — utilis, in qua certa debendi causa expressa. III. 1357. 8.  
 Cautio nomen non venit satisfactio, nisi id cautum nominatum. Unica species excipitur, & quae. III. 806. 14.  
 Contra cautionem liquidam, quae professionem debiti continet iure Saxonico, prae exceptionem solutionis nulla exceptio potest obiri, nisi ea instrumentum ipso proveniat, aut in continenti probetur. V. 1284. N. 8.  
 Aliud est haberi pro cautio, aliud haberi pro expresso. X. 113. 4.  
 Cedere & contendere oppositum. VI. 46. 4. & N. 6.  
 Cedere dies quando intelligatur. IV. 72. 4.  
 — Vide *Dies*.  
 Cedere, mandare, praestare, exhibere, transferre actiones promittit utrasque. IV. 449. N. 1.  
 Cedere. Vide *Delegare, Delegatus*.  
 Cedere, & mandare actiones, an differant. IV. 457. N. 8.  
 Cedi possunt actiones donationis causa. III. 598. 12.  
 — etiam ignorante, atque invito debitore cedi possunt. IV. 453. 12.  
 — quatenus vendi possint. III. 598. 12.  
 Cedens utrius actiones transfert in utrum duntaxat utiles: directas perpetuo tenet. IV. 462. 18. & N. 10.  
 — quare has transferre non possit. IV. 458. 15. & N. 9.  
 Cedens actiones, si concurrat cum cessionario, & simul uterque petat; uter potior sit. IX. 1386. 9.  
 Post nominis cessionem, an cedens eligere, aut ei solvi possit. Et quomodo cessionarius inhiberi possit, si ei solvatur; aut eodem, ne solvatur cessionario. IX. 1387. 11. 12. & 1385. IV. 463. 19. 464. *sepp.*  
 Cenotaphum quid sit, & de eius iure. I. 638. 17. & N. 6.  
 Censere quid sit. VIII. 963. 4. 5.  
 Censui quid sit. I. 272. N. 7. VIII. 964. 6.  
 — per metonymiam dicitur vestigal, tributum, & omnis publicae pensatio. VIII. 964. 7.  
 — quare agebatur. VIII. 964. 6. *sepp.*  
 Censui Populi Romani a Servio Tullio institutus, & quare. II. 45. N. 6.  
 — senatorius duplo maior censu equestris. IV. 1381. N. 22.  
 — pluriquam Senatorius, quis. *ibid.*  
 Censum agere quid sit. VIII. 963. 5.  
 Censum proferri quoniam dicebatur. VIII. 985. 9.  
 sine Censu fundus vendi non potest. VIII. 963. 1. 2. & 964. 8.  
 Censores Romae in ea via animadvertere soliti, de quibus nihil cautum erat legibus. X. 722. 8. & 721. N. 16.  
 — cognovere de penitentiis. *ibid.*

Cen.

Censoria potestas magistra pudoris, & modestiæ.  
IV. 1378. N. 19.  
— olim non ignominiam damnavit, sed ruborem tantum asserbat. IV. 1377. 11.  
— sed nec aditum præclaudat ad summos etiam honores. IV. 1377. 11.  
Censura Romæ ad fœquissimam, deinde in quinquennium prorogata. IV. 1876. 20.  
Censura professio quid sit, & quis eius usus. VIII. 985. 10.  
an Censuræ professione non tradita, dominiam transferat in emptorem. VIII. 986. 10. *segg.*  
Roma sua non deferentis in censum que pena. VIII. 985. 10.  
Censu munusculis quærit. I. 371. 6. & N. 7.  
Centum anni longissimæ hominem vitæ tempus. III. 149. N. 3.  
Centum annis amittitur usufructus civitatis relictus. III. 150. 4.  
— & ecclesiæ. III. 149. N. 2.  
Centesima usura quæ, & unde dicta. VIII. 414. 3.  
— promissa in L. 40. d. de reb. cred. & quomodo. X. 492. 10.  
Centesima calende quæ. XI. 939. 2. 3.  
Centesima Calendæ dail, an nulliter stipuletur. XI. 937. 1. *segg.*  
Centumviri quæ, & unde delecti. IV. 1378. 13. & N. 30. 1379.  
— in quatuor confilia divisi, quibus præerat prætor. IV. 1379. 13.  
— causas quascumque hereditarias omnino, & fore cognocebant. V. 719. N. 1.  
— & privatas omnes, quoslibet de iure, ac æquitate, non de factis contendeant. IV. 1378. 13. & N. 20.  
Centumviri iudicia utrum publica fuerint, an privata. IV. 1379. N. 30.  
Centurie a quo descriptæ, & quo numero. II. 45. N. 6.  
Centuriam emittis quæ. II. 38. N. 2.  
— tollerebantur de rebus gravatibus, maioribus suspectis. II. 46. N. 6.  
Prima cera, atque ima cera eæ ita dictæ; & quid emoluerent in testamentis. II. 227. N. 6.  
Cerdones qui. Iidem viles. V. 90. N. 9.  
Certa ses quomodo in libello designanda. VI. 58. N. 5.  
Certa naturæ res, aut incertæ quæ sint. XI. 1259. 6.  
Certum quid dicatur. X. 53. 1. XI. 1258. 4.  
— suscipi pro mutuo in lure usurpatum. X. 53. 1. & 153. 5.  
Certum in specie, in genere, & quantitate quid. X. 139. 2.  
Certitudo, vel incertitudo cuiusque rei unde æstimetur. XI. 1258. 5. *segg.* & 1265. 16. *segg.*  
Certi conditio unde dicta. VII. 566. 2. 3. X. 64.  
— quare introducta. X. 159. 8.  
— competit ex omni causa, & ex omni obligatione, ex qua certum petitur. X. 148. 2.  
Certi conditio generalis est; specialis nulla. X. 57. 3. 58. *segg.* 51. 4. 52. *segg.*

— actione propria, cum qua concurret, semper minor: nunquam gravior, pluvie coactus. X. 161. 20.  
— eadem nonnulli ex præfati obligatione. X. 175. 19.  
— non tantum de pecunia certa numerata, sed & de aliis certis rebus omnibus competit. X. 993. 3.  
— ex sola enumeratione pecunie nascitur, cum stipulatio est lausiliæ adiecta. X. 185. 1. 186. *segg.*  
Si pecuniam, quæ mea est, Titii nomine dederim mutuum: Titio acquiratur certi conditio, pecunieque dominium postquam monetas ille mutuum eam habuit. X. 189. 1. 190. *segg.*  
Rescient mutuum eius nomine factam, & repudiari non acquiratur certi conditio: sed danti mutuum competit conditio ob causam. X. 194. 4. 5.  
Dante mo meam pecuniam mutuum meo nomine, sed ex lege, ut pecunia mutua s me danti Titio redderetur; acquiratur ei nulli certi conditio. X. 194. 6.  
Quibus in causis mutuum danti conditio certi non acquiratur ante consumptionem pecunie; in his consumptæ pecunie conditio acquiratur, etiam furioso, & quare. X. 225. 1. & 226. *segg.*  
— & quibus in causis non acquiratur mutuum danti conditio certi ante consumptionem pecunie. X. 225. 2.  
Procurator pecuniam domini mutuum dante, certi conditionem domino sequitur, siue det hominem domini, siue suo. X. 407. 2. & 408.  
Utilem certi conditionem militi procurator, dante mutuum eius pecuniam, acquirat domino, etiam si nominatim stipulatus sit eam domino reddi. X. 408. 2.  
Certi conditio datur & ex causa legis Aquilæ. X. 183. 3.  
— quibus, & adversus quos competit. *ibid.*  
— commodius & potestas quæ. X. 860. 9.  
Conditio certi res omnes certæ peti possunt. X. 164. 12.  
— & quidem etiam ex locerto contractu. X. 164. 13. 14.  
— etiam petitur, non incertum, adeoque nec id quod interest. X. 162. 11.  
de Certe conditione edictum quale. X. 57. 4.  
— ex eo nullo mori adio certa, præterquam certi conditio. X. 61. 7.  
— Vide *Mutuum*.  
Cessante causa cessat effectus. III. 189. 9. & N. 3.  
Cessio adusum quid. IV. 449. 8. & N. 1.  
— quomodo recte fiat. IV. 450. 8. 9. VIII. 673. 1.  
— sit uota credentis, acipientisque voluntas, ex iusta causa. IV. 455. 14.  
— quomodo fiat, etiam invito debitore; & quare. IV. 453. 12. *segg.* & N. 7.  
— omnium actionum esse potest. IV. 451. 11.  
— an ex omnibus causis. IV. 450. 9. 451. 10. & N. 2. — *scilicet*

— facta ex causa donationis, & titulo locativo valet sine ulla exceptione. VIII. 674. 4.  
 — eius rei probatio quam, & cui incumbat. VIII. 674. 5. 6.  
 — ex causa venditionis, aut ex alio oneroso titulo facta olim in totum valet: hodie valet usque ad summam pecunie pretii nomine soluta. IV. 451. 10. VIII. 675. 7. 8. & 676. *seq.*  
 — pecuniam, quam pretii nomine soluta fuisse dicitur, solutam fuisse a quo probari debeat, & quomodo. VIII. 675. 9. 10.  
 — facta venditionis causa, aut alio oneroso titulo minori pretio valet in totum quatenus ex casibus. IV. 451. N. 3. VIII. 678. 12.  
 I. Cum cessio actionum hereditarium sit inter coheredes. VIII. 678. 13.  
 II. Cum creditor cessionem accipit in solutum. VIII. 678. 14.  
 III. Cum possessori alienae rei ceduntur actiones, quibus possessionem suam reatut. VIII. 679. 15.  
 IV. Cum cessio fit inter plures legatarios. VIII. 679. 16.  
 — an idem iuris, & in aliis similibus; & quae sint species similes superiores. VIII. 680. 17. *seqq.*  
 Quando & inter quas personas actiones ipso iure transferatur sine cessione. IV. 469. 17. *seqq.*  
 Cessione rei omne cedens in cessionarium transit. IV. 462. 18.  
 Cessionarius ab invito debitore exigere, eumque liberare potest. IV. 462. 18. 463. IX. 1386. 8.  
 — paratam sui cedens habet executionem. IV. 462. N. 11. 462.  
 — Vide *Cedere*.  
 Cessione recta transeat in cessionarium actiones utiles. IV. 455. 14.  
 — transeat & directa, sed obliqua via, si eo mandentur a creditori. IV. 456. 15.  
 — quomodo mandata in cessionarium transferantur. IV. 457. 15. 458. N. 9.  
 In Cessione voluntaria qui mandatis actionibus expectitur, privilegio mandantis utitur. IV. 467. 15.  
 — ferat in necessaria, & quae. IV. 468. 26.  
 Cessionarius an iisdem exceptionibus repellatur, quam cedenti obstant. IV. 467. N. 14.  
 Cedere actiones suas quo tempore creditor alteri possit. VII. 814. 8. *seqq.*  
 Actionum cessione facta, si h, qui cessit, sine herede decesserit ante litem contestatam; in cui actiones mandatae sunt, directa actione experiri non potest, sed nulli tantum. VII. 813. 6. 814. *seqq.*  
 — quid iure sit, directa, an utili actione experietur. VII. 821. 47. 822.  
 Quibus conditionibus cessi debeat actiones condemnari in iudiciis, siue in rem, siue in personam. XI. 109. 1. *seqq.*  
 Actionibus suis cedere an dominus debeat condemnatus, qui dolo possidere desistit. Differentia inter actiones in personam. XI. 100. & 101. *seq.*

Condemnatio, qui dolo malo possidere desistit, praeter cessionem actionum an dominus ullam actionem praestare teneatur. XI. 102. 6. 7.  
 — Vide *Cedere*, *Cedi*.  
 an Cedenda actiones ab herede contra debitorem. II. 736. 14. & N. 8.  
 Cedendarum actionum beneficium fideiussori tributum. IV. 563. 11. & N. 10. 564. IX. 1314. 2.  
 — item tutori. IV. 185. 11. & N. 8.  
 Bonorum cessio quid consistat. XI. 158. N. 11.  
 — afferit infamiam facti. XI. 165. N. 22.  
 — non liberat obligatione, ubi quis ad pinguiorem fortunam venerit. XI. 173. N. 26.  
 — Eius contumeliosus ritus pluribus litiis locis recepti. XI. 165. N. 22.  
 — & quare. *ibid.*  
 Bonorum cessione carcerem non evitat obstrictus ex delicto ad penam pecuniarum. XI. 163. 16.  
 — excludit qui fraudulenter suas res alienavit. XI. 161. N. 18.  
 Qui bonis cessit, gaudet beneficio competentiae. XI. 158. 3. & N. 11.  
 — an & uteretur. XI. 158. N. 12.  
 Cessione bonorum finitur societas. IV. 1000. 8. & N. 6.  
 Beneficium cessiois bonorum amittitur infamiae debiti. XI. 162. N. 19.  
 de Bonorum cessione quoniam scripserint. XI. 158. N. 11.  
 an facultati cedendi bonis renunciari possit. XI. 159. N. 15.  
 Cessio servitutis in iure olim frequens. III. 330. 26.  
 Cessio servitutis a sociis diverso tempore facta quando confirmetur, eaque sit, & quomodo. III. 305. 18. & N. 7. *seq.*  
 Cessio usufructus fieri non potest, & an propter id amittatur. III. 171. 3. & N. 2.  
 Chronologiae lex de educatione papillarum. IV. 169. N. 4.  
 Characteris sedes qui. V. 2. N. 2.  
 Chivensis quomodo animadvertant in fures. IV. 156. N. 13.  
 — habent scriptas leges iuri Caesaris simillimas. V. 9. N. 11.  
 — magno habent in honore iurisconsultos. *ibid.*  
 — semini permittunt magistratum gerere in ea urbe, in qua penitus habet. *ibid.*  
 — obstrictus in carcerem detinetur, nisi statuto die solvant, crudelissime verberatur. XI. 313. N. 2.  
 Chirographum quid sit. VII. 1340. 25.  
 — plene probat contra scribentem, si vel it factus a se scriptum; vel eo negata probetur, vel per testes qui intervenierint, vel per comparationem litterarum. VII. 627. *seqq.* & 1025. 4.  
 — quot testes requiruntur; quando sufficiant duo quando tres, pluresve, necessarii ad eius probationem. VII. 629. 4. & 630. 5. *seqq.* 631. 7.

- Chirographum quoddam sit ientile. III. 1357. 7.  
 — sit quando habeat probationem rei grām den-  
 tasat, obligationem nonquam. III. 1357. 3. 1358.  
*segg.*  
 — & quando etiam obligationem confessa rei pa-  
 rat. III. 1360. 12. & 1361.  
 Chirographi conditio quousque, & quantum con-  
 fluita. III. 1364. 16. & 1365.  
 Chirographo vere, & cum effectu non obligatur il-  
 la, cui facultas est confessionis sue contraria pro-  
 batione infirmandi. III. 1358. 9. & 1359. *segg.*  
 Chirographi redditio probat liberationem, si tamen  
 redditum fuerit debitori a creditore: quod ab ipso  
 debitore probandum. IX. 1436. 6. V. 1319. N.  
 1. & 1320.  
 — siue redditum fuerit procuratori debitoris. IX.  
 1441. 1.  
 — siue redditum fuerit iussu creditoris. V. 1319.  
 N. 1.  
 — *Vide Reformatio Chirographi.*  
 Selezione Chirographum inane efficitur, etiam si non  
 rellitur. IX. 1433. 1.  
 Quae actiones chirographum repeti possit solutionem  
 possit. IX. 1433. 2.  
 Chirographum spe mutui traditum, pecunia non  
 numerata condici potest, & quae actione. III.  
 1364. 16. VII. 803. 1.  
 — & iura quod tempus. VII. 804. 2.  
 Chirographum suum qui negat, vel omissionem in-  
 solui, & postea sibi convincitur, quae poena  
 efficitur. VIII. 227. 1. 2. & 230. 6. & 231.  
*segg.*  
 — & quare nulla id generis poena tenetur, qui  
 abnegat Chirographum alia quam mutui causa tra-  
 ditum. VIII. 231. 7.  
 Qui alium ex Chirographo suo convenit, quomo-  
 do actionem sustinere debeat, ut sibi consiliet  
 adversus debitorem conscientiam, aut negantem.  
 VIII. 231. 8. & 232.  
 Chirographo legato, debitum ipso contentum legari  
 intelligitur. II. 863. N. 5.  
 — pignori dato, debitum, seu nomen pignori da-  
 tum censetur. VIII. 830. 2.  
 — debitori redditio, debitum censetur remissum;  
 & quare. V. 1319. N. 1.  
 Chirographa cui appetuntur cautiones. VII. 796. 1.  
 2. VIII. 201. 1.  
 Creditorum eorum ad plures chirographis ejusdem  
 debiti reddente debitori, omne debitum remissum  
 videtur. V. 1323. N. 1.  
 ab uno ex pluribus reus Chirographo reddito, an  
 ceteri quoque liberentur. V. 1321. N. 2.  
 Chirographarii creditores qui. VI. 151. 1.  
 Chirographarios creditores aliis potiores facti, vel  
 privilegium, vel sepositio bonorum. VI. 153. 2.  
 — privilegium in re propositum quid sit. Eius cau-  
 sa, & divisio. VI. 153. 3. 154. 4.  
 et Chirographarii creditoribus qualem aliis privile-  
 gio potiores sint, aut quibus ea casus. VI. 154.  
 5. 155. *segg.*  
 — alii alia quando potiores per honorem sepa-  
 rationem. VI. 161. 1. 162. *segg.*  
 Chirographarii creditores datissimi per honorem se-  
 parationem potiores sunt hypothecariis creditoribus  
 heredes in bonis hereditariis. VI. 163. N. 2.  
 Chirographarii creditoribus per seposito pignoris non  
 datur, neque hoc offerendi. IX. 1111. 1.  
 Chirographarii pecunia quae. IX. 1159. 1.  
 ob Chirographarium pecuniam retineri potest a cre-  
 ditore pignus obligatum ei in aliam causam, &  
 quo iure. IX. 1161. 4. *segg.*  
 Chiffus quorsum, & quando scribi solent heres.  
 II. 986. N. 9.  
 per Christi membra lacerare illicitum. X. 622. N. 6.  
 per Christum milites lachant sub Christianis imp.  
 X. 649. N. 5.  
 Christianus servus a Judaeo herede legari potest homi-  
 ni Christiano. II. 779. 14.  
 Christiani favei commercium non est Judaeo. II.  
 1167. 30.  
 Milites christi quinam appellati. II. 319. 26. *segg.*  
 Circumducere aditum quid sit. VI. 402. 8.  
 — cognitionem causam quid. IV. 1396. 1. 1397.  
 N. 1.  
 — adus iudicii quid. XI. 347. 1.  
 Circumducere adus iudicii post dictam sententiam  
 lades non potest: ante potest de consensu par-  
 tium; & quando id fieri, si vellet, oportet. XI.  
 347. *segg.*  
 Edicti circumductio iustitiam perimit. VI. 402. 8.  
 IV. 1397. N. 1.  
 Circumscripti quomodo differant a lapsis iurisco  
 stis. V. 1125. 1.  
 Circumscriptiones quae vocantur a rethoribus. I.  
 108. N. 2.  
 Circumvenire unde per metaphoram dictum; &  
 quid significet. IV. 404. 13.  
 Clistio iudicii principium. Unde per eam lis pen-  
 dere dicitur. VI. 7. N. 7.  
 — quae defensionem respicit, iuris naturalis est,  
 aequae divini. VI. 9. N. 1.  
 — nec a Papa, nec a Principe remitti potest,  
 nec omitti, aut alius defectus supplet. VI. 9.  
 N. 1. 10.  
 — nec alio iure, aut statuto tolli potest. VI.  
 10. N. 1.  
 Clistione omittit, vel non rite facta, nullus est iu-  
 dicii processus. VI. 11. N. 2.  
 — nisi reus sponte venerit in iudicium. VI. 11.  
 N. 2.  
 — quid si reus sponte iudicii se offerens ercipit  
 de clistione nullitate. *ibid.*  
 Clistio non solum iuris, sed & in quovis adus iu-  
 dicii necessaria. *ibid.*  
 — praeteritum in productione testium, instrumen-  
 tarum, & positionum. *ibid.*  
 An omnes, quorum intenti, citandi sint. *ibid.*  
 — in praesentibus adibus iuris est mere possi-  
 tivi. VI. 12. N. 2.  
 — potest in illis a Principe remitti. *ibid.*  
 — & quare

- & quando possit etiam a iudice. *ibid.*
- an una, eaque generalis ad totam causam, ad omnes, & singulos iudicii actus possit emitti, & quo effectu. *ibid.*
- An reus qui citatus distulit se nocte in iudicium venire, ad sequentes actus citari debeat. VI. 13. N. 2.
- an & praesens citari debeat. VI. 13. 2. & N. 3.
- An & quando in fidelem, hoc domi, vel per edicta sententia sit. VI. 14. 3. & N. 4. *sepp.* 15. *sepp.*
- Citatio nec rebus, neque verbalis fieri potest in alieno territorio. IV. 1267. N. 4.
- quando eura territorium facienda: per literas quas vocant subsidiales, executioni mandatur. VI. 118. N. 5.
- que fit a iudice post praesentem, ceteris efficacior. VI. 24. N. 15.
- si fiat a nuncio, praesente iudice & mandante, perinde est. *ibid.*
- Citatio ad domum, & per edictum non sufficiens in graves aliquod abstractis citati praedictum. VI. 15. N. 5.
- Citatio per edictum solum ordinario permittitur, non delegato. VI. 15. N. 6.
- quibus in casibus admittatur. VI. 15. N. 6. 16.
- Citatio generalis, seu monitoria que fit, & an aliquos habet iuris effectus. VI. 16. N. 6.
- Citatio per proclama, ut vocant, quoniam fit, & an sit huius loci. VI. 16. N. 6. 17.
- Eius notitia ad citatum pervenisse praesumitur: & quomodo praesumptio hac elidatur. *ibid.*
- per proclama dicitur etiam denunciatio, que fieri solet et in matrimonii a Parocho ex gestis. *ibid.*
- Citatio ad diem festum nam facit contumacem reum, qui eo die non venerit in iudicium. VI. 253. N. 1.
- Citatio ad diem festum an, & quando ipso iure nulla. *ibid.*
- Quomodo, & apud quos valeat citatio ad festum diem. *ibid.*
- an festato die, etiam sacro decerni possit, infirmari, executioni mandari. VI. 254. N. 1.
- Adhuc quando & ubi debeat citatio. VI. 15. N. 6.
- Citationis tres partes; iudicis commissio, nuncij executio, eiusque relatio. VI. 21. N. 13.
- an & eius conceptio, & quid hac continere debeat. VI. 21. N. 13.
- in Citatione iudicis commissio sequitur; & quando praesumatur. VI. 24. N. 15.
- & non specialis esse debet: an & generalis sufficiat. VI. 24. N. 15.
- executio, & id nuncij relatio quomodo necessaria. VI. 27. N. 19.
- Vide Relatio.
- exemplum, seu copia quando ipsa citatio offensenda. VI. 14. 2. & N. 4.

Tem. XII.

- & quando exigenda domui. VI. 14. 3. & N. 5.
- Citatio ad audiendam sententiam. XI. 349. N. 1.
- Civile ius quomodo agnoscatur. I. 41. 1.
- Civile est ius omne quod civili rationi iocundetur; citamque sit ubique receptum. I. 32. N. 3.
- quatenus differat a iure praetorio. I. 58. 13. & N. 12.
- Iuris civilis nomen, modo speciei, modo generis nomen est. I. 38. 8.
- per excellentiam quodam ius eo nomine appellatur. *ibid.*
- absolute appellatum, aut leges sa. *saab.* aut veterum ad illas interpretationem designat. VII. 791. 1. X. 1463. 6.
- Civilliter tantum debetur, quodam dicitur. VII. 665. 22.
- Civilliter anni vel menses quomodo competentes, I. 1074. 2. 1075. N. 5.
- Cives Romani omnes, qui in orbe Romano sunt liberi. II. 149. 12. VIII. 1334. 4.
- soli testamentum facere possunt. II. 27. 3. VIII. 1333. 2.
- soli possunt institui. II. 148. 11. & N. 4.
- Civem appellatio ambigua. XI. 7. 2.
- Communis civium conditio qua. X. 825. 6.
- Non singuli cives, sed universi cives sunt. XI. 9. 13.
- Civibus relictum civitali edictum esse intelligatur. XI. 7. 1. *sepp.* II. 753. N. 3.
- cur in relictum interpretatur. XI. 9. 16. *sepp.*
- Si legatum sit universis civibus, singuli non petunt contra, si legatum singulari. XI. 7. 3.
- si ius, qui non sunt, successi nihil relictum videbunt. XI. 7. 4.
- Civitas quid sit. I. 210. 8. XI. 9. 14.
- est semper eadem. XI. 8. 9.
- ius constituit vel per se, vel per suos magistratus. I. 40. 13.
- subditi non habet eandem ac libera, iuris constituendi potestatem. I. 40. 12.
- munici datione obligari possunt, & quibus conditionibus. X. 409. 1.
- obligatur omnino, si ipsa civitas morum acceperit, & quando ipsi munus accipere, & contrahere videatur. X. 411. 3.
- si per aliorum munus acceperit, tractatur, cum in rem eius versa est pecunia: non aliter. X. 411. 2. & 417. 6.
- verum in eius rem pecuniam creditor probare debet; & quomodo. X. 420. 10.
- si incertum, an versa fuerit in rem civitatis, quam prius convenisse debeat creditor. X. 416. 12.
- In rebus gerendis consentire potest civitas, & quomodo. X. 412. 4.
- in his quo iure coacta gestis, non restituitur in integrum. X. 413. 5.
- quibus ex causis exemplo minorum in integrum restituitur. X. 419. 8.

G 2

— 8

- si omisit usufructum, quia decessit; etiam si restituta sit, usum non recuperat. III. 150. 4.
- Civiles quibus modis amittatur. XI. 91. 10.
- Civitas externa incommoda ab hostibus. I. 218. 6.
- interna incommoda sua, & quæ. I. 219. 7. *seff.*
- quibus modis accensur. I. 219. 8. *seff.*
- Civitas actor, & syndicus a duobus decurionum partibus constitui debet. V. 227. 20. *seff.*
- quæ sit inter utrumque differentia. V. 226. 22. & N. 22.
- actor si mortuam pecuniam accepit pro civitate, rem ipsam recte obligat. VI. 894. 4.
- actor mutuum pecuniam illius nomine accipiens ad quid teneatur. X. 492. 11.
- curator de re dubia transigere potest, rem certam remittere non potest. VII. 307. 2.
- administratores reliquum, ipsi civitati videantur reliquum. XI. 7. 12.
- Ius Romanæ Civitatis quibus & quæ de causis concessum ante Antonini Imp. tempora. I. 274. 3. & N. 3.
- concessum ab Imperatore Antonino ingenuis omnibus, qui sunt in orbe Romano. *ibid.*
- Quoniam civitati necessaria sunt navæ sua. I. 210. 7. *seff.*
- quoniam non propter se, sed propter alios necessarii. I. 215. 1.
- Civitatis cultus Dei, eiusque religio necessaria. I. 217. 2.
- item militiæ. I. 219. 6.
- necessarij magistratus idcirco. I. 220. 12. *seff.*
- necessarii fisco. I. 221. 14.
- tributa, & vestigalia. I. 221. 15.
- item opera civium. *ibid.*
- Civitati reliquum debetur, quicunque superfluis ex civibus, qui erant, cum legabatur. XI. 7. 8.
- Civitas pecuniam qui subripuit, an teneatur crimine peculatus. IV. 249. N. 8.
- Civitates reliquæ præter urbem Romanam per abusum in iure appellantur Respublicæ. VIII. 317. 3.
- urbi Romæ subiectæ quatenus privatorum loco habeantur. I. 671. N. 1. VIII. 317. 2.
- autem libere in Imperio Romano. IV. 1076. N. 21.
- alieno Imperio subiectæ ferant leges municipales, & quando his accedere debeat Principis confirmatio. I. 39. N. 11.
- mero, & mixto Imperio positæ an ius habeant fisco suo studijandi bene vacante. II. 1113. 20. & 1114. N. 22.
- libera, quæ sunt Imperij Germanici, habent jura Principum realia, non personalia. IV. 1171. N. 7.
- Civitates olim non poterant heredes institui; nec illis quidquam legari; & quare. IX. 143. 3.
- hodie possunt institui, & ex testamento capere. II. 163. 41. IX. 143. 3.
- agunt, & conveniunt per actorem, aut syndicum. IV. 224. 19.
- Quoniam origo Civitatum. I. 50. 13. & N. 14. XI. 9. 24.
- Civitatibus legati potest. II. 725. 12.
- satisfactio legatorum nomine remittitur, non tamen repromissio. II. 1099. N. 6.
- Civitati reliquas usufructus an valeat; & quo tempore solvantur. III. 150. 4. & N. 3.
- quibus in casu oblii compensationis exceptio non possit. VIII. 318. 4. *seff.* 319. *seff.*
- Civitatibus usuræ peculatum ab eis creditur ex mora non debetur; ex facto debentur iure civili. VIII. 374. 7. X. 1384. 18.
- cur ex mora sine pacto non debeantur civitati, quemadmodum fisco. VIII. 374. 7.
- Pecunie civitati debite ex pollicitatione usuræ debentur ex mora. VIII. 375. 7.
- Civitati ex causa inter libertatis usuræ non debentur. VIII. 375. 7. IX. 1385. 19.
- Clandestinum factum quod. IV. 327. 11.
- duo desiderat, & quæ. IV. 327. 11. & N. 4.
- Clandestini actus censentur habere malam fidem. IV. 328. N. 4.
- Clarigatio quid. I. 778. N. 1.
- Clarissimi quorum dicti. VIII. 469. 9.
- Claritas vel perfectura in alios, etiam viritate potest, exoribus communis, & liberis. X. 827. 6. 828. & N. 25.
- Classes populi Romani quinque. II. 45. N. 6.
- in eas pro census qualitate populus Romanus distribuitur. *ibid.*
- Classici testes qui. *ibid.*
- Classicum quid. II. 38. N. 2.
- Claves cur transferantur. III. 975. N. 8.
- Claves si retineat debitor pecunie obligatus, ac depositus; an liberetur. IV. 820. N. 1.
- Claves cubilis hostij tradens an custodia liberetur. IV. 443. N. 5.
- Claribus traditis possessio transferatur. IV. 719. 18. & N. 4.
- Clausula codicillaris quæ, & quid valeat. II. 543. 8. & N. 4.
- ex consuetudine, & stylo notariorum apponi solita. II. 543. N. 4.
- an semper habeatur pro adiecta. II. 542. N. 2. & 544. N. 4.
- an recte dividatur in expectatam, & tacitam. II. 542. N. 2.
- Clausula derogatoria in testamentis quando posteriori voluntati deroget: aut contra. II. 716. 19. & N. 5.
- omni meliori modo, non minus valet quam codicillaris. II. 543. 8. & N. 5.
- salvo iure addendi, in fine libelli. VI. 58. N. 4.
- non deducta deductum, quid valeat, & quo in iudicio habeat locum. VI. 457. 3. & N. 4.
- si quid aliter factum sit, quam vim habeat. XI. 485. 5.
- appellatione remota, quid significet. VI. 418. N. 21.



Clausula, de re defendenda quæ, & quomodo committitur. V. 296. 12. 277. *segg.*

— delatum malum abesse, absaturum quæ sit, quem vim habet. XI. 765. 1. 2.

— cui rei delatum malum si non abesse, non absuerit; quanti ea res erit, tantum pecuniam dari spondet, de extraneorum dolo caver, etiam tam interponenti. XI. 766. 3.

Clausula doli generalis ad ea pertinet, quæ in præfenti occurrere non possunt, & ad casus pœ specialiter noncupatos. XI. 1010. 4. 5. 1011. *segg.*

— doli clausula agere quid. XI. 672. 7. 673.

Doli clausula in stipulatione quæ. XI. 673.

Clausula de dolo in stipulatione, indicatum solvi quando committitur. V. 304. 21.

Clausula ratiōabilis in mandato procuratorio necessaria. V. 233. N. 28.

— relevat procuratorem a satisfactioe, de rato. *ibid.*

— est omnino exclusio viæ atque concessio cam literæ. V. 234. N. 28.

— quando ea locum habet. V. 264. 24. 25. & N. 21. & 268. 28.

— Vide Procurator.

Clausula fineses libelli ponenda in eius exordio, quæ, & quæ. VI. 53. N. 3.

— in narratione quæ. VI. 54. N. 4. 55.

— in petitione, seu libelli conclusione quot & quæ. VI. 56. N. 4. 57.

Clericus. Vide Defensor.

Clericus procurator ad lites esse non potest. V. 143. N. 3.

— nisi in foro ecclesiastico. V. 104. N. 3.

— & in civili aut laicali pro causis ecclesiæ suæ, aut Monasterii. *ibid.*

— vel pro misceabilibus, & conianctis personis. *ibid.*

— contra ecclesiæ suæ possessoris privari potest beneficio. V. 54. N. 34.

— possessoris pro alio in capitalibus causis irregularitatem incurrit. V. 58. N. 40.

— coram laico iudice conqueutos ius habet revocandi ad proprium episcopum. IV. 1210. 4.

— an reconveniri possit coram iudice laico in causa civili. IV. 1305. N. 12.

— que heres, an privilegio sui sibi uti possit. IV. 1210. 4. 5. & N. 3.

— falsum testimonium dicens coram iudice laico, an puniri ab eo possit. VII. 1175. 2. & N. \*

— post præventiōem sibi clericus in laicam iurisdictionem defegit. IV. 1295. N. 2.

— fugitivus an possit capi a iudice laico. IV. 1046. N. 13.

Clerici filifamilias testamentum an subiacent inofficiosi querit. V. 492. & 493. 13. & N. 4.

Clerici filifamilias de bonis vobiscumque acquisitis testari possunt, tanquam de Castrensibus, dum legitimam reservent filii, aut eorum loco parentibus. V. 492. 13.

— quomodo manusmitti possint in ultima voluntate. I. 271. 5.

— nec testamento, neque a magistratibus auctores dari possunt. I. 395. N. 5.

— iustitiam legitimam iure accipiunt, ubi velint. *ibid.*

— conducere prohibentur res alienas. III. 654. 21. 655. 23. 656.

— domicilium habent in loco beneficii residentium vel assiduam requirunt. IV. 1217. N. 7.

— pro se & pro ecclesiâ advocare possunt, etiam in seculari foro. V. 57. N. 40.

— in ecclesiastico foro possunt & civilium causarum suscipere patrocinium. V. 58. N. 40.

— non tamen capitalem. *ibid.*

— scripto causis in foro laico defendere non prohibentur. *ibid.*

— in causis ecclesiæ suæ aut monasterii admittuntur sine mandato. V. 204. N. 10.

— iurare non coguntur coram iudice laico. X. 802. N. 25.

— non numerandi inter plebeios. X. 825. N. 12.

— gaudent beneficio, quod vocant, competentis ex receptiōis sententia. XI. 259. N. 15. 260. \*

— N. 1.

— quare huic privilegio renunciare nequeant. XI. 259. N. 15.

— ab iurisdictione politici magistratus exempti ea iure canonico. IV. 1198. 13.

— & nec volentes possunt se politico iudici subicere. *ibid.*

Clericorum immunitas a foro politico iuri naturali atque divino consentanea. IV. 1199. N. \*

— & quam recta multis iuris canonici decretis confirmata. IV. 1200. N. \*

An delatum iurandum clericis revocare possint, & nec illud referre. X. 813. 20. & N. 32.

Clerici calumniæ iuramentum remittunt: imo & interdictum est iure canonico. VI. 220. 10. & N. 12.

— quid si ipsi per se diligunt, an & iurare cogantur. VI. 221. N. 12.

— an de dicenda veritate iurare debeant. *ibid.*

Contra Clericos assidere potest episcopo laici etiam in criminalibus. V. 8. N. 10.

Cientes qui. I. 275. N. 1.

Cloaca iurisdictionis quo sensu, & unde dicta. III. 245. 9.

— quid sit. IV. 315. 10.

Cloacæ servitus quid. *ibid.*

— imminuenda ius quare præstet servitus. III. 245. 9.

— refectionem qui sibi concedi possunt, damni infestari caveri debent. IV. 316. 11.

Cloacæ publicæ Romæ fuere magnæ mole extructæ & immodicis sumptibus. IV. 317. N. 10.

de Cloacarum privatarum ab eis nullam prædictam interdictam, sed de refectione damnavit. IV. 316. 11.

Cloacam privatum purgare, & redicere permissum omnibus, quorum ea aditus in vicinâ viâ pervenit, sive iure, sive iustitia in alienum immittitur. *ibid.*

de Classeis publicis interdictum non spectet, & adversus quos datur. IV. 317. 12.

— quæ eius potestas, atque cuius. *ibid.*

Codices velle, & velle relictæ; & principium eius quod geritur, in se habet. IV. 357. 1. & N. 2. in eo quod quis Codices vult, duplex distinguenda voluntas. IV. 357. N. 1.

Codex Iustinianus quid continet. I. 73. 4.

Codicilli unde appellati. II. 545. 13. & N. 8. 557. N. 12. IX. 455. 1.

— quid sint, & quid habeant commune cum testamentis, aut proprium. II. 541. 2. & N. 1. IX. 455. 1. 2. & 488. 3.

— sunt testatio voluntatis imperfecta cum quadret, tum quoad solemnitates; & quare, aut quomodo. II. 542. 4. 5.

ut Codicilli valeant, necesse est; ut is, qui facit, codicillos facere velit, non testamentum. II. 542. 6. 545. 12.

— Voluntas huiusmodi unde appareat. II. 542. 7. 543. 8. 9.

Codicilli aut scripto sunt: aut sine scripto. Hi codicilli improprie dicti. II. 545. 13. & N. 7.

Codicilli sine scriptis, seu per auctoritatem valent non minus, quam scripti. Quamvis horis loca de hac specie accipienda sint. II. 545. 14.

Codicillis iure ac rite faciendis duo necessaria, & quæ hæc. II. 548. 2. *sepp.* 552. 13. *sepp.* IX. 456. 4.

Codicilli infirmantur aut per se, & principaliter: aut per concomitantiam testamenti. II. 552. 13. IX. 468. 1.

— per se, contrariis, eaque modo defuncti voluntate quomodocumque declarat. II. 552. 14. 553. 15.

Codicilli, secus ac testamentum, nulli modo infirmantur nisi contraria voluntate. II. 553. 16. 554. 19. & N. 10. IX. 469. 2.

— quæ sit eius differentia ratio. II. 554. 17. 555. 20. 552. N. 8. IX. 469. 2. 3.

— ea testamenti facti ad testamentum pertinent, utque conditionem sequuntur. II. 555. 21. 22. IX. 468. 2. 459. *sepp.*

— facti ab intestato, vel post ruptum testamentum per se consistunt. IX. 459. 5. 6. 462. 8.

— an possint agnitione reponitur. IX. 462. 9. Codicilli quare agnitione posthumi non reponitur ut testamentum. IX. 470. 4.

— quomodo testimonio confirmetur in præteritum, & in futurum. IX. 473. 1.

Codicilli fieri possunt, & ante, & post testamentum, ut valeant etiam testimonio confirmari non sicut. II. 552. 11. 12.

— posteriori testimonio non reponitur. II. 554. 18.

— codicillos facere h. tantum potest, qui & condere testamentum. II. 540. 4. 549.

— an facere possit minor, qui per ius municipale testari nequeat. II. 547. N. 1.

Codicillos & intestatus decedens facere potest. II. 551. 10. IX. 365. 7.

Codicillos an confirmari oeculæ sit testamentum potest secuto. II. 552. 12. 554. 18. 553. N. 9. IX. 487. 2.

— qui facere non possunt. IX. 471. 1.

Sanæ mentis fuisse qui codicillos fecit, aut eos fuisse quis probare debeat. IX. 473. 2.

Codicillos subnotare quis sit. II. 550. 7.

Codicillis relicta debentur. IX. 456. 3.

— quomodo solemnitates in codicillis adhibenda. II. 549. 5. 6. & 550. *sepp.*

Testes in Codicillis rogatos esse oportet. II. 549. 6. In Codicillis testimonio omnium confirmari non debet necessarium solemnitates. II. 551. 9. IX. 487. 2.

Codicillis heredes dari verbis directis non potest. II. 557. 23. *sepp.* IX. 456. 3.

— nisi a militibus. II. 558. N. 13.

— & cor directo dari non possunt. II. 557. 24. *sepp.*

— item nec potest directio adimi. II. 559. 28.

— per fideicommissum dari & adimi potest. II. 559. 26.

— & quid interdictum eorum directio datur, vel adimatur hereditas: an vero per fideicommissum. II. 558. 27.

Codicillis condition heredi instituto nec adici, neque derogari potest. II. 550. 28. IX. 465. 4.

de Codicillis factis post ruptum testamentum, quibus præcedens iudicium confirmatur. IX. 457. *sepp.*

Codicillaris clausula quæ, & unde nata. II. 543. 8. 9. & N. 3. *sepp.* IX. 479. 3.

ea Codicillari clausula imperfecto testimonio adiecta hereditatem quæ ex fideicommissum an potest possit, qui directio petiti tamquam ex testimonio. II. 544. 70. *sepp.* IX. 477. *sepp.*

— Vide *Clausula*.

Commetria quid, & quomodo ante ita appellata. I. 641. 24.

Coercere, coercitio quid proprie significans. VI. 216. N. 5.

Coercitio iuriconsultis quid sit. IV. 1088. 6. 1089.

— absolute, & sine adiunctis potest, quam vim habet. IV. 1089. N. 11.

— modica quid, & an semper cum imperio coniuncta. IV. 1089. 6.

— non eadem in omnibus magistratibus, sed amplior in his, quam in illis. IV. 1089. N. 11.

— an & ad verbera non strucia porrigatur. *ibid.*

Cognatio quid sit, & unde dicta. I. 79. 6. XI. 93. 2.

— directa, & transversalis, et vocant. III. 941. 8. 9. & 942.

— interdum pro cognatione usurpatur. XI. 93. 2.

— nulla iure civili admittitur, ne servitus quidem. I. 79. 6.

— an per iuramentum suppletorium probari possit. X. 763. N. 22.

Differentia inter cognationem, & ius cognationis. I. 78. 6.

lora sanguinis an idem sint acque cognationis linea.

I. 79. 7.

An iure civili tolli possit cognatio; an iura cognationis. I. 78. 6. 79. *seff.*

Cognationi qui legat, idem cognatus legare intelligitur, & quomodo. XI. 93. 1. 2.

Cognatus idemque creditus an etiam creditore preferatur in bonis debitoris distrabendis. VI. 151. N. 4.

Cognatus ad quem usque gradum recusat, ut respectus iudex. IV. 138. N. 6.

Cognatus natura quinquem, & unde dicti. XI. 93. 2.

— hi nullo modo cognati esse desuunt. XI.

90. 7.

Cognati quinquem desuunt esse. *ibid.*

— quomodo in successionebus olim distincti ab agnatis. VIII. 1239. 4.

— olim iure pretorio decessat ad successione vocati. VIII. 1240. 5.

— iure novissimo agnatis essequat in legima successione. VIII. 1240. 6.

— quando, & quo ordine succedant. II. 1139. 10.

— utrum succedant in capita, an in stirpes. II. 1139. 11.

— ad quem usque gradum vocatur ad successione. II. 1147. 25. *seff.* & N. 13. *seff.*

de Cognatorum successione an Nov. II. 1113. 21. 22. VIII. 1240. 8.

— omnium que ad cognatorum successione pertinet, decisio ea ex Nov. petenda. II. 1114. N. 23.

— cognatus relictum an debeatur ius, qui postea vel desuunt, vel per adoptionem ceperint esse cognati. XI. 87. 1. 88. *seff.*

— utrum ad proximos, an ad omnes cognatos pertinet. XI. 94. 23. 24.

Cognatio causae quid sit; & quibus in rebus posita. VI. 133. 1. & N. 1. 234. *seff.* XI. 164. 3. 165.

— quibus notata appellationibus. VI. 133. d. N. 1.

— plena, an summaria. Posterior huc qualis. VI. 134. 2. & N. 2.

— summaria non admittitur in pleno iudicio. VI. 134. 3.

— quare plena dicta. VI. 135. 4. & N. 3.

— plena interdum dicta, cum oibis ab adoe probatum, & rei allegatio repudiata, & quomodo. VI. 137. 7.

— qua forma, atque ordine causa a iudice cognoscenda. V. 236. 6.

Cognatio prioris quom, & unde dicta. V. 809. 9.

Cognatio criminum saepe delegata cum iure animadvertendi in reos. IV. 1148. N. 44.

— iustitiam cognitio sola sine exequendi facultate mandata. *ibid.*

Cognatio ordinaria, & extraordinaria quom. II. 693. 4. IX. 574. 4.

Extraordinaria cognationes quom, & cur ita appellatae. III. 548. 11. & 549. *seff.* IV. 1351. 10. & N. 8. 1374. V. 986. 8. 987.

Cognationes quid in L. 1. de D. de *aff. aff.* V. 15. 16.

Cognationum dies olim diversi a diebus postulationum. VI. 39. N. 25.

— in his neq in ius vocatio, nec editio fieri poterat. *ibid.*

Cognitor causae quid. IV. 1357. 15.

Cognitoris munus quod. *ibid.*

Cognitores an idem atque indices dati. IV. 1339. N. 6.

— dicti qui praesenti aderant in iudicio, causam causam tenebant, ut suam. V. 38. 3.

— interdum formularii, legumarii, pragmatici appellati; & quatenus. V. 38. N. 9.

— in causis suis praecipue interveniebant. V. 39. 3.

Cognitorum usus quo ex tempore invaluit. V. 38. N. 9.

— quando obsolevit. V. 38. 3. 39.

— eorum in Pandectis delecta vestigia. V. 39. 3.

Cognoscere de piano quid sit. IV. 1342. N. 10.

Cognitio de piano fieri solet & in diebus feriatis. *ibid.*

— an sit idem, ac cognitio summaria. *ibid.*

Cohabitatio coniugum iure divino sancita. III. 969. 3.

— ad eam quomodo compellendi qui diverant. III. 969. 3. & N. 1.

Coharentis contractus qui dicuntur vulgaribus interpretibus. III. 518. 9. VII. 476. 20.

— & an recte. III. 519. 9. VII. 476. 21.

— est eorum contractuum, qui re fieri dicuntur. VII. 478. 25.

Coheres ea lege institutus, ut sibi debitum cum hereditate proficit, an dimidium debiti partem petere a coherede possit. IX. 131. 1. 2.

Qua actione coheres, qui pecuniam hereditariam exigit, teneatur coheredi. X. 540. 6.

— negotium coheredum quoque gerit, cum pecunias hereditarias exigit, nisi non exigit eorum nomine. X. 545. 7.

Si coheredes commune praedium indivisum reliquerint, ut qui partem suam alienare vellet, coheredibus certo pretio venderet: an post primam demonstrationem vendere liceat extraneo. XI. 1515. 5.

— an valeat hac conventio. XI. 1516. 9.

an Coheres emere teneatur partem, quam Coheres vendere velit. XI. 1515. 6.

An, si coheredi denuntiaverit, ut vel partem meam emeret, vel suam mihi venderet: tunc alius vendere possit absque decreto. XI. 1516. 7.

— quid, si coheres extraneo partem suam vendiderit. XI. 1513. 1. & 1516. 8.

— quid, si non fuerit nuptissimum, quo pretio alteri vendere deberet. XI. 1514. 4.

Collatio bonorum quid sit; & quid conferre bona. VI. 990. 12. VIII. 1260. 6.

— quomodo a pectore introdunda. VIII. 1257. 2. *seff.*

— & quibus facienda. VIII. 1257. 1.

— & in-

- & inter quos. VI. 985. 2. VIII. 1257. 3.
- cessat inter emancipatos. VIII. 1269. 4.
- & inter extraneum, & suum heredem simul institutos. VI. 986. 3.
- Collationis æquitas. VIII. 1258. 4.
- Collationis bonorum locus olim fuit donatus in successione contra tabulas, vel ab intestato. VI. 990. 10. VIII. 1261. in *prin.*
- potest & in successione testamentaria, & de eo testator nominatim cavisset et iure veniit, & quare. VIII. 1261. 1.
- iure novo semper ei locus, nisi eam nominatim inhibuerit testator. VIII. 1263. 3. VI. 990. 11.
- cur aliud Iustiniano ac veteribus ea in re placuerit. VIII. 1263. 4.
- quando locus non sit in successione testamentaria et iure novo. VIII. 1264. 5. 6.
- in Collationem non veniunt bona caltreutia, sui quasi. VIII. 1265. 3.
- nec adventitia. VIII. 1277. 4.
- nec post mortem patris quaesita. VIII. 1278. 6.
- veniunt bona profectitia, & quatenus. VI. 988. 6. *sepp.* VIII. 1277. 4.
- venit dos profectitia, sive accepta, sive promissa donatus, & quomodo. VIII. 1267. *sepp.*
- sive filia sit emancipata, sive in potestate patris. VI. 987. 4. VIII. 1268. 3.
- quid si dotem maritus possidet, an ea, & quomodo conferenda. VIII. 1270. 6.
- Vide *Deus Collatio.*
- in Collationem venit donatio propter nuptias profectitia donatus, non adventitia. VIII. 1277. 4.
- Collationes penitussum publicarum quo; & cur his dictum. VIII. 993. 1. 2. 3.
- Vide *Penitussum.*
- Emancipatos quantum conferre debeat fratribus, qui in potestate manserunt, cum veniit ad hereditatem patris. VIII. 1275. *sepp.*
- pro Bullacum expeditione que fuit impensis in ecclesiastico beneficio, an suis conferenda. V. 477. N. 44.
- Colledarius quis. VII. 626. 8.
- si prelam honoris ambienti dederit, et illi pena coercetur. VII. 625. 6.
- Ut in collectu pena hac locum habent, tria concurrere oportet, & que. VII. 625. 7.
- Collega quis. XI. 258. N. 8.
- fratri loco est alteri collega. *ibid.*
- non adversus alterum beneficio competentem gaudet. *ibid.*
- Collegis reliquam, videtur collegio reliquam. XI. 260. 23.
- Collegium non minus quam tribus personis ab initio constituisse potest. V. 123. 17.
- incertos homines significat. XI. 95. 3.
- totum recusari potest, ut suspensum. IV. 1394. N. 16.
- Collegio relicto legari potest: relicto non potest; singulis tamen et hoc collegio potest. XI. 95. 1.

- Singuli ex collegio non sunt collegium. XI. 95. 1.
- Collegia an hereditatem capere possint, & que. IX. 135. 1.
- Collegia relicta quo. IX. 136. 3. XI. 96. 4.
- an omnia in successione collegarum sicut preferantur. II. 1212. N. 19.
- non alio modo obligantur quam civitas. X. 419. 7.
- non item ut civitas in integram restituantur. X. 420. 9.
- per edicta ciuntur, & quomodo. VI. 26. 6.
- Collegatarius coisordies, qui non concurre, an faciat partem. XI. 22. *sepp.*
- Colledere quid sit. I. 247. 9. IX. 931. 4.
- Collisio quid sit, & quibus et rebus arguatur. IX. 1026. 2.
- quo et tempore detegenda. *ibid.*
- in publicis venditionibus quomodo fiat. VIII. 976. 11.
- Columna quis. III. 814. 3.
- ab agere entendu specialiter dictus. III. 815. 3.
- expelli potest ab emptore. III. 834. 19. & 833. N. 9.
- partarius vera non potest, antequam fructus collegerit. *ibid.*
- partarius non conditor est, sed socius. III. 828. 9.
- Columna, vi de possessione delectus agit interdicho aumie domini sine mandato. V. 218. 12.
- non possidet, & quare. I. 960. 4.
- An columna delectu, vel fundi possessionem alteri trajecte, dominum possessionem amittit. I. 1020. 26. & N. 10.
- Columnas censuum vindicatur a civitate, & quatenus. V. 809. 7.
- Colono qui motum dedit pecuniam, habet illam obligatum, non dominum. VII. 849. 1.
- fecit si in rem domini pecunia data, & versa sit. VII. 490. 2.
- Per colonum dominus non obligatur in his, que non pendunt ex mandato domini. VIII. 101. 5. & 102.
- Comites dicti olim asseclares. V. 7. 5. & N. 8.
- apud Francos, & Germanos, atque in libris Feudorum ita dicti indices ordinarii. V. 7. N. 8.
- rerum privatarum vendere prohibetur Palatinis. VIII. 937. 1.
- Vide *Res prioste, Principes.*
- Comitem dignitas hodie effectus hereditaria. V. 7. N. 8.
- Comitatus. Vide *Ducatus.*
- Comitorum tria genera, & que. II. 38. N. 2.
- Comestores eandem, & redendi tempora commiser. V. 1063. N. 7.
- Commendare quid. III. 1000. 9.
- & quando idem ac deponere significat. *ibid.*
- Commendandi causa dicta non prestat venditor. III. 790. 19. 789. N. 2.
- Commendatio non obligat. III. 857. 7. & N. 5. VIII. 545. 11. & 592.
- Commendatum a deposito quid differat. III. 1000. 9.

in Commentarium Palaeusii delat, quoniam dicantur. V. 1063. N. 7.  
 Commercium quid. II. 778. 10.  
 — quibus iurisdicem. II. 1166. 30.  
 Commerci origo, & necessitas. I. 50. 12.  
 — Vide *Res.*  
 Committi merces sicut quid significet. IV. 826. 1. & N. 2. VI. 931. 3. XI. 486. 6.  
 — edictum quid sit. XI. 486. 6.  
 — penam quid significet. *ibid.*  
 — stipulationem quid sit, & unde huc locutus. XI. 486. 6. 487.  
 in Commodum quoniam cadant, & quomodo. II. 1244. 13. & 1243. N. 2.  
 ad Conditionem committi obligationem quid significet. IV. 73. N. 3.  
 Commissarius idem vulgo quod delegatus: sed tamen ab eo differt. IV. 1117. N. 2.  
 — massas suscipere cogitur. VI. 279. N. 2.  
 — ex causa abdicem in integrum restituitur. V. 1063. N. 7.  
 Commissarii ab Imp. Imperatori vigore ordinationis Camerae an iurisdicem prorogari possit. IV. 1196. N. 15.  
 Commissoria lex. Vide *Lex commissoria*  
 Commissio rerum quid sit. I. 860. 2.  
 — nos mutat dominium, si causa facta sit, vel mala fide. I. 861. 3. 864. 8.  
 Commissio deorum frumento sine ipsorum voluntate, quid, qua actione peti possit, & adiacere cuique debeat. I. 862. 6. 7.  
 Commissa dominorum voluntate fons commensalis, & pro qua parte. I. 775. 4. 778. 7.  
 — commensalis habitus quae sit causa, & utilitas. I. 776. 5.  
 Commissa hereditaria quae, & quotuplicia sunt. II. 451. 5. *sepp.* & 452. *sepp.*  
 — Vide *Ascensendi ius.*  
 Commoda quot, & quae veniant in restitutionem dote, aut secus. III. 1055. 9. *sepp.* & 1063. 19. *sepp.*  
 Commoda ex causa, seu simpliciter ex causa, quae dicuntur testamento. IX. 1073. 16.  
 Commodata possessionis plura. IV. 295. 10. 296. N. 11.  
 Secundum naturam est, commodata cuiusque rei cum sequi, quem sequatur incommoda. VII. 573. 4.  
 Commodata quid sit, & unde dictum. VIII. 3. 2. *sepp.*  
 Commodatum quid. VIII. 3. 4. *sepp.*  
 — non conventionis sula, sed re constituitur. III. 996. 3. & N. 2. 999. 7. VIII. 3. 5.  
 — quomodo differat a mutuo. III. 997. 4. VIII. 4. 10. 11.  
 — quomodo a locato. VIII. 4. 12.  
 — debet esse gratuitum. III. 997. 5.  
 — differt a precario, & quomodo. III. 997. 6. VIII. 5. 13.  
 Commodati duplex estymon. III. 995. N. 1.  
 — definitio, eius explicatio. III. 995. 2. *sepp.*  
 Tom. XII.

— obligatio tria habet cum depositi, ac pignoris obligatione communia, & quae. III. 1003. 1.  
 Obligatio in commodato vnde nascitur. VIII. 6. 16.  
 — commodatarii continetur para, & temporaria restitutione rei commodatae. III. 1005. 3. VIII. 6. 16. 17.  
 Commodatarius semper praestat dolum. An, & quando culpam. III. 1005. 3.  
 — quando restituere teneatur rem commodatam. III. 1005. 4. VIII. 7. 20.  
 — an & accessiones, & fructus, & locra, quae rei commodatae casu percipiuntur, restitutionem debeat. III. 1006. 5. *sepp.* & 1007. *sepp.* VIII. 7. 18. *sepp.*  
 Commodatario quid praestare debeat, qui commodatum dedit. III. 1011. 17. *sepp.* tota. *sepp.* VIII. 7. 21.  
 — ne dimissa. III. 1011. 19.  
 — an impensis. III. 1013. 20. VIII. 8. 22.  
 Commodati actio duplex, directa, & contraria. III. 1003. 1. VIII. 9. 23. *sepp.*  
 — directa commodanti adversus eum, qui commodatum accepit, si tamen obligata se potuit. VIII. 6. 14. 15.  
 — quid persequatur. VIII. 6. 16. & 7. 18. *sepp.* III. 1003. 1. 1004. 2. 1005. *sepp.*  
 — quando competat. VIII. 7. 20.  
 — contraria datur commodatario in eum, qui commodavit. VIII. 7. 21. & 80. 25.  
 — quae ob casum. VIII. 8. 22. & 10. 25. III. 1011. 17. *sepp.* & 1012. *sepp.*  
 in Commodato interdum & levissima culpa praestanda. IV. 705. 36.  
 — interdum dolus tantummodo. IV. 690. 25.  
 Commodatarius an possit rem commodatam retinere compensationis iure. VIII. 11. *sepp.*  
 — retentionis iure uti non potest in re commodata. VIII. 14. 5. 6.  
 — nisi propter impositas retineat. VIII. 14. 7.  
 Commodatario ob rem amissam condemnatio actiones seu qui commodatam, cedere cogitur. XI. 199. *sepp.*  
 Commodum rei venditum quid. VIII. 993. 16. 994. 17.  
 Commorientium quid. VII. 639. 10.  
 Commorientium quod prior decessisse intelligatur. XI. 34. 3. & 37. 3.  
 Commorientes utroque ambo simul decessisse creduntur, & quare. XI. 42. 2. *sepp.*  
 Si pater, vel mater cum filio filiae impubere commorientur in eodem loco: filius, filiae prius decessisse castrimatur. XI. 43. 6. 9. 44. 10.  
 — contra pater aut mater prius obitus, si alteruter cum filio filiae pubere commorientur, & quare. XI. 43. 6. 7. 49. 11.  
 Commorientium uxor non debetur marito restitutum. XI. 42. 3.  
 Commorientibus fratribus invicem substitutis, unus alteri non erit heres. XI. 42. 4.  
 Com-

- Commercioribus patre, & filio, an mater in bona filii, quæ pater habuit, succedat dentata; an in omnia bona patris simul, & filii quocumque postea meriti succedat, excois agnatis. XI. 44. 15. 45. *sepp.*
- Commercioribus duobus impuberibus, heres erit utriusque, qui subditus fuit alteri impuberum, qui *marretur supremus*. XI. 36. 1. & 21. 12. *sepp.*
- Si duo impuberes invicem subdituri committantur, neuter heres est. XI. 42. 4.
- Filio impubere, & patre commercioribus, pater filio supervivisse creditur etiam in contradictibus. XI. 45. 1.
- Communis iurisdiclio, quam singuli separatim non exercent. IV. 1175. N. 13.
- Communis error ius facit. IX. 10. ad L. 1.
- Communis res quæ sit. VIII. 1122. 3.
- servas quomodo, & quatenus acquirat dominium. II. 1179. 23.
- Communis opinio. Vide *Opinio*.
- Communes res. Vide *Res communes*.
- Committet heredes res quæ dicantur. II. 456. 20.
- Communicatio quid. I. 773. 1. *sepp.*
- aperta vel tacita. I. 775. 2.
- Communio rerum quibus contingat modis. II. 1231. 4.
- datur rerum obligationem parit; & quæ sint hæ. IV. 191. 2. 3.
- Communio rerum incommoda quæ. II. 1233. 5. & N. 2. 3.
- Communione nascitur obligatio personalium praestitionem, quæ versantur in commodis, & incommotis; & quamvis species his generibus continentur. IV. 195. 5. *sepp.*
- Communi dividendo actio quid. VI. 739. 4.
- differt ab actione pro socio tribus in rebus; & quæ illæ sint. III. 925. 2. *sepp.*
- Rei communis patrem distrahere licet, invito socio. VIII. 1123. 4.
- sed ante, non postquam socios ceperit agere familiæ cretendum, aut communem dividendo. VIII. 1124. 8.
- In parte rei Communis pro indiviso vendenda licet estraneum socio preferri. VII. 1123. 5. *sepp.*
- Quid iuris, si eam communem, quis suam unam ex sociis vendiderit. VIII. 1125. 9. *sepp.*
- Comparatio literarum quid sit. VII. 1343. 1.
- quando utilis val necessaria. VII. 1343. 2. 3. & 1356. 6.
- quare suspecta prudentibus semper sit. VII. 629. 3. 4. & 1343. 3. & 1355. 5.
- per Comparationem literarum probatio quas conditiones requirit. VII. 1343. 4. & 1344. *sepp.* 1355. *sepp.* IX. 1115. 2.
- ea tribus duntaxat instrumentorum generibus sumi potest, & quæ illa sint. VII. 1344. 6. *sepp.*
- non ex chirographo, quod caret strium testimonium subscriptione, etiam si adversus a se scriptum fuerit. VII. 1345. 9. 1346. 10.
- & licet ipsi ad comparationem profertur non est. VII. 1347. 11.
- nisi tamen adversarius ipse consentiat. VII. 1347. 12.
- sed iure Novissimo probatio per comparationem literarum sumi potest et privatis instrumentis, quibus unius adversarius, etiam si non habeat subscriptionem utrum testem. VII. 1348. 13.
- item ex instrumentis, & scripturis prolatis ex archivo publico. VII. 1348. 14.
- Comparationem literarum petens non iurare debet, & quæ. VII. 1349. 15. 1350. 16.
- iurare debet qui petit; non perit, qui faciens literarum comparationem. VII. 1350. 17. *sepp.* & 1351. *sepp.*
- Comparationem literarum non admitti ad probandum instrumentum quam sententiam habet. VII. 1357. 7.
- Comparatione literarum quamvis instrumenta probari possint. VII. 1353. *sepp.*
- probari potest instrumentum in urbe confectum non excedens auri libram. VII. 1353. 2.
- item instrumentum cuiuslibet summe confectum in agro. VII. 1354. 3.
- non tamen instrumentum in urbe confectum, si libram auri excedat, nec testes intervenerint. VII. 1355. *sepp.*
- Comparatives interdictum usurpatum a latine non solum pro positivo, sed etiam positivo minuenti causa. IV. 666. 6. & N. 11.
- Amicus debitoris compellitur praestitenda, antequam iudicio contendatur. IV. 1034. 2. & N. 2.
- an necessarius facienda. IV. 1036. N. 3.
- Compensatio. Vide *Civitas*.
- Compensatio quid sit, & unde dicta. IV. 839. 1. VI. 796. 3. 808. 14. VIII. 310. 2. IX. 1370. 4.
- quilibet inter volentes rita. IV. 840. 2. & N. 5.
- nonnulli certis conditionibus contra iniuriam admittitur, & quæ illæ sint. IV. 840. 3.
- admittitur eam in actionibus in rem, item in personam. IV. 841. 4. & N. 6. VIII. 322. 2.
- etiam ea molesto, si pecunia petatur. IV. 842. 5. & N. 7.
- datur adversus quemcumque creditorem privatum. IV. 842. 7.
- item adversus civitatem, & eisdem quibusdam causis exceptis, & quamvis illæ sint. IV. 842. 7. *sepp.* 843. *sepp.* VIII. 322. 2.
- Vide *Fiscus*.
- admittitur, si pecunia utriusque debeatur. IV. 851. 20. 852. *sepp.*
- speciel eam alia specie non admittitur, & quare. IV. 851. 20. & N. 17.
- admittitur tamen, si utriusque debeatur ea species rerum, quæ functionem recipiunt in genere suo. IV. 851. N. 17. VIII. 330. *in fin.*
- admittitur etiam in partem. IV. 860. 32.
- Quid intersit, et eadem, an ea sita causi debeatur quod quis compensare velit. VI. 853. 7.

- an fideicommissum petendi oppositum quæst; & an usus peti possit eius summæ, quæ compensatur. VIII. 333. 1. 334.
- Compensatio, si creditum cum quo tenet compensare vult, liquidum sit, obicitur potest quovis tempore; etiam post rem iudicam, cum eius circulo petatur. IV. 860. 33. VIII. 331. 7.
- si liquidum non sit: obicitur potest ante, & post litem contestatam, priusquam adversarius intentionem suam probaverit: postea obicitur non potest. IV. 861. 34. VI. 802. 9. VIII. 353. 10. 11.
- sed si initio fuerit opposita: quodcumque is qui opposuit, creditum suum probaverit, admittitur: VIII. 355. 12.
- etiam si hic debitum suum negaverit. VIII. 355. 13. IV. 861. N. 13. VI. 802. 9.
- perinde est initio, eo ante disceptationem causam opponatur. VIII. 358. 14.
- cessante actione depositi, & in actione, qua petitur res vel occupatur. VI. 803. 10. VIII. 358. 15.
- iure Veteri admittitur ipsa iure in bonis fidei iudiciis. VI. 797. 4.
- ex scripto D. Marci iudicatus est etiam in iudiciis fidei sacris, sed opposita initio doli mali exceptione. *ibid.*
- iudicatus est ab Iustiniano ipso iure in omnibus iudiciis cum in rem, tum in personam. VI. 799. 6 & 797. 5.
- & quibus hæc iudicatur conditionibus. VI. 800. 7. *seq.*
- Compensationis res merum quod sit. IV. 864. 37.
- causæ quæ vocatur a Iuliano. VI. 801. 8.
- vis & effectus quadruplex. I. ut compensatio habeatur pro solutione. VIII. 316. 5. IV. 863. 36. *seq.*
- & quidem II. ipso iure. IV. 864. 38. & N. 17. *seq.* VIII. 316. 6. *seq.* & 317. 9. *seq.*
- & III. statim sique utriusque expensis debetur. IV. 866. 39. VIII. 319. 13. *seq.*
- & IV. usque ad concurrentem quantitatem. VIII. 331. 15. IV. 860. 31.
- Compensationis locum esse in actionibus cum in rem tum in personam quomodo debeat intelligi. IV. 872. 21. 873. N. 19. VIII. 349. 4. 350.
- Compensationem non admittit quod Reipublicæ ex Calendario debetur. IV. 876. 11. VIII. 318. 4.
- Compensationem opponere potest qui ex causis iudicii convenitur. VIII. 315. 2. 3. & 316.
- solum tamen iudicari causa non compensatur, licet iudicatum fuerit iniquum. VIII. 314. 1. & 315.
- Vide *Solutio. Solvitur.*
- in Compensationem venit pecunia utriusque debita. IV. 873. 22. VIII. 322. 3.
- etiam si natura tantum debeatur. IV. 874. 23. & N. 21. VIII. 323. 3.
- non tamen ex mere civili obligatione debetur. IV. 875. 24. VIII. 323. 3.
- neque si alter alteri iure debeat, alter in diem. IV. 876. 25. VIII. 324. 3.

*Tom. XII.*

- secus, si etiam differatur die qui indicatur. IV. 876. 26. 27. VIII. 324. 3. 325.
- neque compensatio admittitur pecunie, quantum debeatur, etiam si hic assentiat compensatio. IV. 878. 28. VIII. 325. 3. 339. 1.
- nisi tamen ei debeatur, cuius iure potest uti qui compensationem obicit; & qui miles stat. VIII. 340. 1. 2. 3. IV. 878. 29. *seq.*
- Vide *Fiduciarius, Fideiusor, Procurator*, ut locus sit compensationi, oportet ab eo deberi pecuniam cui obicitur compensatio. IV. 879. 31. VIII. 345. 3.
- Compensatione qui non est usus, an uti possit actione possit. IV. 869. 40.
- An reo, quem iudex, compensatione opposita condemnavit, satis sit adio petitis. IV. 870. 41.
- An deat adversus fideum. IV. 843. 17. 849. *seq.* VIII. 311. *seq.*
- Vide *Fiscus, Status*.
- Competentia beneficium quid sit. XI. 255. 1. & N. 1.
- quot personarum generibus tributum sit, & quomobrem. VI. 849. 3. XI. 256. 3. & N. 2. *seq.*
- & quibus conditionibus tributum. VI. 851. 4. XI. 262. 10. & N. 18. *seq.*
- datur etiam conditione personarum mæta, si de eo conveniantur, quod statim p. iore illa contraxerunt. XI. 259. 4. & N. 13.
- est personale, nec transit ad heredes; tamen datur filiis mulieris, quæ dotem reperit, heredibus patris, itemque defuncti. XI. 260. 5. 259. N. 24. 269. 1. 260.
- quare defensori potius datur quam fideiussori. XI. 260. 2. 3. & 269. N. 1.
- tribuitur omnibus ex certis divinis contradiis, & quoniam hi. XI. 261. 2.
- ceteris ex omnibus causis. XI. 261. 9. & N. 17.
- marito quibus in causis, & quatenus tributatur. XI. 261. 9.
- Competentia beneficium qui inutiliter renunciant. XI. 260. 6.
- Competentia beneficium in eo positum est, ut qui eo potius, lo id tantum quod facere potest, condemnatur. Facere potest quid sit. VI. 872. 6. XI. 262. 11. *seq.*
- facere potest qui habet, deducto ne agat, quod præstat. XI. 263. 13.
- quæ mensura in hac deductione adhibenda. XI. 263. N. 20. 271. 21.
- an cum estimatur, quotum facere possit qui hoc beneficio potius, deducti debeat id quo ei opus est, ne exeat. XI. 263. 14. & 264. *seq.*
- ut sit alienum. Differentia inter donatorem, & ceteros. XI. 266. 15. & 267. *seq.* & 263. 2. 3.
- Competentia beneficium qui habet, conveniri non potest ultra id, quod facere potest. XI. 273. 24. 25.

H 2

— 12

— sapies conveniri, actus facultatibus, potest. XI. 373. 37.  
 Beneficii competentis exceptio dilatoria est, non peremptoria. XI. 373. 36.  
 Quantum facere possit, qui situr beneficio competentis, spectandum rei iudicium tempore. XI. 374. 37.  
 — cui hoc tempore potius, quam illis contestatus. XI. 375. 38. *sepp.*  
 Competentis beneficio non utitur qui ex dolo suo convicitur, quibuscumque personis exceptis, & quae ista sunt. VI. 851. 4. XI. 360. 7.  
 Amica compositio quam nulla. IV. 1033. N. 1. 2.  
 Compromissum quid sit, & unde dictum. VI. 478. 1.  
 — sine motus poenae stipulatione non constituitur. VI. 482. 32.  
 — & quare. VI. 488. 8.  
 — solvitur, poena semel commissi. VI. 488. 6.  
 — & quomodo committitur poena. VI. 482. 22. & 493. 2. *sepp.*  
 Compromissi forma quae. VI. 494. 3.  
 ex Compromisso, an poena committitur, si, reo absoluto, idem petat non actor, sed alter reus: an, si actor petat ab alio, a quo non peti iuraverit: an evictor poena, si ille, qui arbitri sententiam pariter soluit, tunc paret. VI. 494. 3. 4. 495. *sepp.*  
 Compromissum quatenus redacta ad similitudinem iudiciorum. VI. 500. 3.  
 in Compromisso poena ab utraque parte debet promitti. VI. 487. 4. *sepp.*  
 Poena ex compromisso non committitur, si reus pecuniam ab arbitro dare iussus obiterit creditori, & hic accipere noluerit. XI. 528. 5.  
 — Vide *Arbitr. ex compromisso*.  
 Competari, & impetari differunt. II. 238. N. 8.  
 Civiliter anni, vel menses quomodo computantur. I. 1074. 2. & 1075. N. 5.  
 ex Consue de iurarchia non nascitur actio, tamquam ex delicto paterno. IV. 203. 5.  
 — excipitur tamen casumque faciendum, ac silentii ferri overumpendi consuetudo. IV. 203. 6.  
 Concessione generalis non continentur ea, quae specialiter non concederentur. V. 236. 32.  
 Concessionem causam quam vocatur. V. 63. N. 48.  
 — hi lites faciunt immortales. *ibid.*  
 — Ciceroni innotuit. *ibid.*  
 Conclusio causa quid sit. V. 819. 20.  
 Conclusum in causa quando dicitur. VI. 238. N. 5.  
 Conducibilis quae. VI. 150. 3.  
 — non veniunt in venditione bonorum. *ibid.*  
 in Conducibilium consuetudine manens iure Romano maritus, divortii casum uxori dedisse non videtur. XI. 1496. 4.  
 Concubium habere constasse matrimonio, an tempore Romanis habitum, & an legibus fuerit prohibitum. XI. 1495. 3.

Promissum mulieri sub conditione, si constigere matrimonio, concubium maritus repetendi, an debeatur. XI. 1495. 2.  
 Concubina aut quae, superstitie legitima carere, a successione naturalis patris removeatur. II. 1110. 9.  
 de Concursum actionum. V. 1001. 2. & 1002. 1003. *sepp.*  
 Concessus actionum admittitur ex interpretatione prudentem. V. 1005. N. 1.  
 — absolute dictus qui. V. 1004. N. 1. & 1008. *sepp.* N. 4.  
 — proprie dictus quinquam. V. 1004. N. 1.  
 — quando dicitur, & quibus ex causis. V. 1010. N. 4.  
 Actiones de eadem re veteri lege, ac nova prodita concurrunt. V. 1005. 2.  
 — nisi tamen posteriore lege veteres actiones sublatas. V. 1006. 3.  
 Pluribus actionibus ex eodem facto concurrentibus, licet omnibus experiri & simul, & separatim, si non idem petatur: una duntaxat, si idem omnibus petatur. V. 1008. 4. 5. & 1009. *sepp.*  
 — quando pluribus actionibus, quae ex eadem causa concurrunt, idem quando aliud, atque aliud peti videatur. V. 1021. 11. *sepp.* & 1022. *sepp.*  
 Concessio species vis, ac metus. IV. 387. 1.  
 — quatenus a vi, & metu differat. IV. 389. 5.  
 — quid sit, & unde dicta. IV. 387. 2. 388. *sepp.* VII. 770. 5.  
 — quare in ea interveniat metus. *ibid.*  
 de Concessione agitur civilis, & criminalis actione. IV. 390. 6.  
 — civilis quae. *ibid.*  
 — criminalis duplex, & quae. IV. 390. 7. & N. 4.  
 Condemnatio in estimationem rei iudicio petita in quibus causis facienda sit. X. 347. & 348. 4.  
 Condemnatio certa efficitur, aut re proprio omnibus expressa, aut idonea demonstratione. XI. 167. 2. & N. 2.  
 — quibus verbis recte exprimatur. XI. 120. 2.  
 — an & his verbis: Pronuntio ut in consilio sapientis. XI. 120. N. 4.  
 — An qui condemnare, idem & absolvere possit. XI. 137. 2. *sepp.*  
 Sine certa condemnatione nullus est momenti sententia. XI. 167. 1. & N. 1.  
 in Condemnationem deducere quid sit. IX. 1231. 9.  
 Condemnatus solvere debet. An ex causa satisfactionis admittatur. XI. 145. *sepp.*  
 Conducere quam vim habeat. VI. 723. 5. V. 984. N. 10.  
 — chirographum quid sit. VIII. 242. 6. *sepp.*  
 — rem suam nemo potest. X. 182. 2.  
 Condicti quid significet. V. 984. N. 10.  
 Condictio. *Vid. Datum ab causam.*  
 Conducere potest legatarius quocumque ab herede rem sibi legatam. X. 181. 1.  
 Condictio quid sit. V. 984. N. 10.

— unde



— ante dicta. VI. 713. 5. VI. 984. N. 10.  
— usurpatus, ut & denotatus vetus, etiam in  
acti-ubus in rem; & cur propter dicta de adio-  
nibus in personam. VI. 725. 7.

Conditiones hodie per abusionem dicuntur adiones

in personam. VI. 726. 8.

Conditio certi quid sit, & nnde dicta. X. 60. 6. 61.

segg. VII. 566. 2. 3. & 567.

— Vide *Certi Conditio*.

Conditio indebiti nnde. III. 1093. 3.

— actio est in personam adeoque ex obligatione  
nasclitur. An obligatio hac ex contractu sit; an ex  
quasi contractu. III. 1143. segg. VII. 650. segg.  
& 672. 42. segg. 673. segg.

— introducta ex bono & malo. III. 1174. 19. &

1179. N. 3.

— & an sit actio bonae fidei. VI. 732. 44. 45.

733. seg.

— quoties desiderat. I. ut quid solum sit. III.

1094. 4. 5.

II. ut indebitum sit quod solum fuit. III.

1095. 6.

III. ut solum sit per errorem. III. 1123. 2. 2.

VII. 668. 31.

— nisi tamen conveniret, ut, si lapsaret indebitum,

redderetur. III. 1124. 3. VII. 668. 32.

IV. ut indebitum per errorem facti, non iuris fue-

rit solum. III. 1125. 5. segg. VII. 695. 1. 2.

696. segg.

— quibus permittitur indebitum per errorem iuris

solum repetere. III. 1130. 10.

— quis per errorem solvere dicatur. VII. 670.

36.

— Vide *Error, Ignorantia*.

Conditio indebiti eo danda sit ei, qui debuit sol-

vi. III. 1125. 4. & N. 3. VII. 669. 33.

— comperit ei, qui solvit, vel cuius nomine

solutum est indebitum. III. 1162. 2. 3. VII.

703. 12.

— alio tamen solvente men amitte, conditio

mibi datur, si vel ille tutor fuerit, vel ego man-

davero, aut ratum habuero. III. 1163. 3. & 1164.

5. VIII. 703. 12. seg.

— transit in heredem. III. 1161. N. 1.

— an sit datur, qui ei renuntiaverint. *ibid.*

— uni competat, si ex debebat, qui idem debe-

bant, utque solverit. III. 1165. 8. 1166. 9.

— datur adversus eum, qui sive per se, sive per

alium accepit indebitum. III. 1167. 10. VII.

713. 5.

Conditio solum quasi indebitum non potest, si

quatenus ex causa, vel obligatione debebatur.

III. 1094. 5. & 1095. segg.

— potest, si vel nulla sit obligatio, vel exceptio-

ne perpetua infirmetur. III. 1097. 12. 1098. 13.

VII. 665. 24. segg.

— si tamen exceptio comparata sit in gratiam de-

bitoris, vel non in adium creditoris. III. 1098.

14. & 1099. segg. VII. 666. 28. 667. 29. seg.

Conditionem indebiti non habet, qui sciens solvit.

III. 1123. 2. VII. 668. 31.

— an habent qui debuit indebitum solvi. VII.

715. 716.

Indebiti conditione repetitur res cum accessoriis.

III. 1167. 11.

— si tamen esset, neque causa petiti, vel si

qui accepit, locupletior factus fuerit. III. 1167.

12. VII. 677. 55. 678. segg.

Pars indebiti repetitur, si plus debito solutum. III.

1171. 17.

— cum non eadem in specie reddi potest, tan-

tundem reddi debet. III. 1168. 13. & N. 4.

In Conditionem indebiti veniunt etiam accessiones,

& quantitas, & quantitas. III. 1172. 18. VII.

678. 55.

— veniunt & fructus etiam ante maturam. III.

1173. 19. VII. 679. 56. segg.

— sed quatenus locupletior factus est, qui bona

fide accepit indebitum. III. 1174. 20.

— non tamen usum. VII. 675. 47. segg.

Si is qui illud, vel illud debebat, utrumque sol-

verit per errorem, utrum restitui debeat, & utri

datur electio. III. 1170. 15. seg. & N. 6. VII.

711. 1. 2. 712. segg.

Conditio ob causam quid sit. VII. 718. 4.

— cui datur, adversus quem, & quid petat. III.

1239. 14. 1240. 15.

Conditio ob causam licitam facit conventio par-

tium ratum. Unde hac arguitur. VII. 720. 7.

8. & 721. segg.

— Vide *Casus*.

An condicere quis possit adionem, quam accepilatio-

ne remisit, vel eo animo, vel aminatione ob eam

causam ut heres institueretur. VII. 381. 4. 5. 382.

— quid si pacto nudo remisit sit actio; an quis

possit, si non condictione dati, saltem veteri

adione experiri. VII. 382.

— quid inter condictionem dati, & veterem adio-

nem interfit. *ibid.*

Conditio furiva proprie ex delicto. IV. 253. 11.

— datur dominis subreptis vel, etiamque heredi.

IV. 253. 12. & N. 11.

— quare non deservit, cuius interfit. VII. 782. 13.

— datur adversus forem, etiamque heredes. IV.

254. 13. & N. 12. VII. 783. 17. seg.

— an datur, & quantitas adversus eum, cuius opo,

conditio factum factum est. VII. 783. 17.

— an adversus singulos in solidum, si plures fore-

rum fecerint. VII. 784. 17.

— quando in datur. VII. 785. 19.

In Conditionem furivam qui veniunt. VII. 786.

20.

In Conditionem furivam damnatus, an sit infamis.

V. 103. N. 2. 104.

Conditio ex lege quid sit, & quid propter sit age-

re ex lege. VII. 787. 1. X. 952. 4.

— locum non habet, quoties lege veteri, non

nova est obligatio constituta. VII. 787. 1. X.

959. 13.

— datur, quoties ex LL. 12. *add.* sed lege ali-

qua, qua posteriore obligatio est. *introducitur*; ne-

qua

- que lege nova ceterum, qua actione experiamur. VII. 787. 1. 788. *segg.* X. 953. 6. 954. *segg.*
- cur non deus ex *L.L.* 13. *tabb.* X. 479. 13.
- Utrum conditio ex lege, an nlla actio deus, quid intetit. VII. 792. 1.
- nec et iure gentium, neque ex pretorio iure datur, & quare. X. 957. 10.
- & cur ex utroque conditio ex iure non deus, si ex lege non datur. X. 956. 11.
- quod ex casu, quibus, aduersus quos, & qua de re competat. VII. 792. 2. 3. 793. *seq.* X. 964. 18.
- Conditio in lege quoniam sit msa. X. 965. 19.
- Conditio sine causa quando deus. VII. 795. 2.
- quando necessaria. VII. 798. 5.
- cur proposita sit generaliter a pretore in quoque de causis, de quibus speciales condiciones nates propositae. VII. 798. 6.
- Conditio sine causa repetitur chirographum, quod apud credentem insuit, post solutionem. VII. 796. 2.
- Conditio quid sit, & unde dicta. II. 790. a. & 1013. 19. 20. & N. 2. XI. 866. 17.
- eius significatio multiplex. V. 1286. N. 10.
- interdum & pro causa accipitur, ob quam aliquid datur; & quid iure utrumque intetit. VII. 796. 15.
- a casu qui differat. XI. 866. 18.
- potest adici legaria, & quaeritur. II. 792. 17.
- ut inest, aut adiciatur a testatore. II. 1017. 1.
- inest, vel potestate in eis, vel contra rei. II. 1017. 2.
- adicitur a testatore expressis voluntate, vel tacita. II. 1018. 3.
- quomodo expresse. II. 1018. 4. & 1019. *segg.*
- quomodo tacite. II. 1027. 13. *segg.* & 1028. *segg.*
- Conditio an repetita intelligatur, si ei, cui quid sub condicione relictum erit, aliqum amplius paze reliquimus. II. 1029. 16.
- Conditio, si sine liberis decesserit, tacite adiecta censetur, cum paze n filio herede instituto paze, et hereditatem, cum moriente, restituit. II. 1032. *segg.*
- Conditio quam tacite inest, condicionalis legatum non facit. II. 1034. 1. 1035. 2.
- quare conditio appellatur. II. 1035. 3.
- an si fuerit expressa, legatum facit condicionalis. II. 1037. 4.
- Vide *Legatum*.
- Conditionem in testamento facit iocutus dicit, & qui. II. 1019. 5. *segg.* & 1020. *seq.*
- Vide *Dies, Legatum*.
- quomodo expressa vult, si tacite adieciatur, non nocet. II. 1021. 8. & 1039. 4. & N. 3.
- possessiva in non faciendum adscribit si fuerit heredi, aut legato: ita ut ad hereditatem, aut legatum admittitur, praestita cautione Mutiana, II. 1075. 20.
- Vide *Causa Mutiana*.
- ex persona heredem, nequaquam scinditur. II. 1070. 13.
- etiam in contradibus indelicet verbis, aut inest seu sponte. IV. 93. 3.
- verbis exprimitur, vel particulis: *si, nisi, sine, dummodo, aliopu, alias*. IV. 93. 4.
- vel significatur, adiecta die incerta, vel demonstratione rei promissa in futurum evoluta. IV. 94. 5. XI. 869. 16. *segg.*
- incerto die, quoniam, & quando. IV. 94. 6. & 95. *seq.* XI. 867. 22. *segg.*
- demonstratio in futurum collata, quando, non quomodo. IV. 99. 11. XI. 862. 6. II. 1024. 11. & 1025. *seq.*
- Conditio quomodo inest sua sponte, vel inest ex natura promissi, vel ex persona stipulantis. IV. 101. 12.
- Priori modo inest in promissione fructuum percipiendorum, operum, & dotis. IV. 101. 13.
- Posteriori, si stipulatione servi hereditarii, vel eius, qui dominum apud hostes habet. IV. 102. 14.
- Conditio quaeritur, siue in dando, siue in faciendo, si in certam personam collata sit, eam non egreditur. XI. 953. 5.
- Conditioem dum res faciens, figura orationis, & casus. XI. 867. 19. 21.
- Conditioem in contradibus non facit adiectio eventus certo futurum, licet dies incertus sit. XI. 92. 2.
- ut habet huc stipulatio; decem mihi dabis, cum moriar, aut cum morieris. IV. 95. 7. & N. 4.
- Conditioem non facit huc adiectio, cum paze sit facti anem huc, si paze. IV. 96. 8.
- Conditio existens retrotrahitur ad tempus contractus, ut perinde sit ac si paze totius fuisset. XI. 893. 54.
- Quod sub condicione datur, aut accipitur, sub contraria condicione ademptum, aut recusatum videtur. III. 1285. 3. & 1288. 6. VII. 651. 5.
- Conditio, si hominem, aut fundum non dederis, significat utrumque dandum. XI. 71. *segg.*
- Conditio huc stipulationis, si opus arbitratum stipulatoris effectum non fuerit, quid continet; & quomodo modis ex stipulatio committitur. XI. 1455. 12.
- Conditio si sine liberis decesserit, quando ex affectu patris in iure tacite inest relicto intelligatur. II. 131. 18. & 132. IX. 183. 1. 184. *segg.*
- Conditio, si sine liberis, aut filiis decesserit, an, uno superfluo filio, deficiat. II. 1061. 3. 1063. 5. IX. 723. 1.
- an & uno ex filia nepote. IX. 724. 2.
- an, & soceros naturalibus liberis. IX. 187. *seq.* II. 1060. N. 7. 1061.
- Conditio, si liberis habueris, vel sine liberis decesseris, vel si nuptias contraxeris, per ingressum monasterii remittitur; & quare. IX. 727. 2. 728. *seq.*

— utraque tamen conditio non remittitur, cum vel salta sub altera substituitur, vel facienda restitutio eodem in captivorum redemptionem, vel in pauperum alimentum. IX. 730.

Conditio, si *Morini Capitulum ascenderit*, an sit in potestate nullus: an a casu pendat. II. 1086. 6.

— legatum non videtur, nec testamentum. II. 802. 3. *seq.*

— an hæc, si *heres Capitulum ascenderit*, legatum videtur. II. 809. 9. & N. 11.

Casualis conditio quocumque modo defecit, institutio nulla, legatum item nullum. IX. 157. 2.

— quodcumque ex testatore siue mortuo testatore, siue vivo, habetur pro impietate. IX. 189. 1.

Conditio impossibilia quæ, & quousque. II. 175. 13. *seqq.* & N. 8. & 1047. 8. 1042. *seqq.*

— adiecta legatis, & testamentis pro non scripta habetur: stipulationibus adiecta, & constitutis eos videtur. Quæ differentie ratio. II. 176. 16. 177. *seq.* & 1740. 5. 6. XI. 536. 3. 587. 4. & 588. *seqq.* IX. 156. 8. 9.

Conditio quæ de re impossibili negative concipitur, an sit impossibilis. XI. 595. *seq.*

Conditio capitoris videtur institutionem heredis, & legata. IX. 154. 5.

Conditio, si *uxor a marito diverterit*, pro non adiecta habetur in testamento. IX. 181. 1. 2.

Ancilla cum liberis data, si *marcum pariat*, an libera erit, si præsum simul, & feminam ediderit uno parum. XI. 59. 1. *seqq.*

Conditio, si *volueris*, aut *cum volueris*, si *pater factus erit*, aut *cum pater erit*: eadem vi ipsa conditio est; & quo iuris effectus diversus. II. 1021. 7. 8.

Conditio, si *vir uxorem non duxerit*, vel si *mulier non nupserit*, quandoque rata sit, adiecta legato, aut & quando habetur pro non scripta. IX. 562. *seqq.* II. 1045. 13. 14. & 1049. 20.

Conditio, si *pecunia sua die non solvatur*, quam vim habeat. X. 1389. 35.

Condiçiones in præsentem vel in posteritum conceptæ figuræ verborum tales sunt: non sciam stipula, & quare. II. 1014. 19. X. 486. 3. XI. 867. 21.

— si falsæ, obligatio nulla contrahitur: si veræ statim debetur promissum, etiam si contrahentes ignorent, quum existerent, an secus. X. 481. 1. & 452. *seqq.*

Quæ videtur institutionem. II. 188. 9. *seqq.*

— Vide *Institutio heredis*.

— contrarius legibus, aut bonis moribus habetur in testamento pro non adiectis: & quare. II. 1043. 10. & 1044. 11. IX. 181. 1.

— quantum contra bonos mores esse dicuntur. In his deus obsecratur, & quæ. II. 1043. 10. 1044. *seqq.* & 1045. N. 8.

— non nobendi an remittatur a legibus. II. 1045. 13. *seqq.*

— Vide *Nuptiæ*.

— iurandi quæ, & quatenus remittatur edicto Prætoris. II. 1049. 27. & 1050. *seqq.*

— deservire quatenus. Quando habetur pro non scriptis. II. 1051. 24. & N. 15.

Condiçiones sunt, aut casuales, aut potestativæ: si ve arbitrarie, aut mixtæ. II. 1079. N. 1.

— quatenus vocentur promissæ, & quæ non promissæ. II. 1071. 16. & N. 13.

Condiçiones quæ ex natura rei tunc infunt, pro condiçionibus non habentur, nec reddunt condiçionalia legata, vel stipulationes, quamvis exprimitur. X. 440. 3.

Condiçionum exemplum quæ. II. 1013. 19.

— eorundem plerumque exempla usurpata a Iurisconsultis. II. 1043. N. 3.

— variorum exempla. II. 1060. 2.

In Condiçionibus voluntas potius attenditur, quam verba. II. 1059. 2. 1060. *seqq.*

— voluntas eadem intelligitur. II. 1062. 3. & 1062. *seq.*

— si voluntas contraria non apparet: veròsi luerendum. II. 1064. 7. & 1065. *seq.*

Conditio quando implenda videtur. II. 1059. 1.

— implenda est eo modo, quem testator præscripsit. II. 1064. 7. 8. IX. 169. 1.

— sicut in ea, ut fieri potest, vel quemadmodum testator sensisse videtur. II. 1054. 27. & 1055. *seqq.*

Condiçionem pro parte implendo an legatam partem consequi possit legatarius. II. 1066. 9. & 1067. *seqq.*

Conditio dandi an compensando impletur. II. 1059. N. 2.

— dandi dominum non impletur, si detur servo; nec verò vice. II. 1064. 7.

— dandi pupillo, aut furioso impleri potest in persona tutoris, vel curatoris. II. 1063. 6.

Conditio dandi in persona quoque depositi implenda est traditione. II. 1054. 27. & N. 18.

— quo tempore debeat impleri. II. 1070. 14. *seqq.* & 1071. *seqq.*

— implenda tempore a testatore præscripto. II. 1070. 15.

— an, & quatenus impleri, tam vivo, quam mortuo testatore possint. II. 1070. 15. & 1071. 16. IX. 189. *seqq.*

— potestativa quo tempore impleri debeat. II. 1072. 17. 18. & 1073. 19. IX. 190. 3.

— pro implenda an habetur, cum per eam cuius interest non impleri, factum sit, quominus impletur. XI. 1356. 2. & 1357. 3. 4.

— quando habetur pro implenda. II. 1079. 1. 1080. 2. 1081. *seqq.* IX. 157. *seqq.*

— quæ ex casu pendet, nonquam habetur pro implenda. II. 1079. 1. XI. 157. 2.

— potestativa habetur pro implenda, cum per eam cuius interest non impleri, fiat quominus impletur. II. 1080. 2. IX. 159. 5.

— item

- item si per eum fiet, in cuius persona impleri debebat. II. 1081. 2. IX. 157. 3. & 158. 5.
- secus, si impleri non potuit propter mortem, vel casum, qui ei contigerit, in cuius persona implenda erat. II. 1081. 3. & 1083. 4. 1084. *segg.* & 1088. 8. IX. 157. 4.
- exsolvitur tres species, & quoniam. II. 1089. 9. *segg.* & 1090. IX. 159. 6. *segg.*
- quid si heres institutus sit hac conditione, si Stiehom manumiserit; & ferrus auge decedat. II. 1083. 4. 5. & 1084. *segg.*
- eo mortuo in cuius persona implenda conditio, interest utrum mors contigerit, cum possit impleri conditio, aut cum non potuit. IX. 160. 11.
- Priore casu omnino defecisse intelligitur. IX. 160. 12.
- Posteriori habetur pro impleta. IX. 161. 13.
- Exempla generis utriusque. IX. 161. 13.
- impleri debet in conventionibus haec, quemadmodum in legatis. IV. 109. 2. 109. *segg.*
- Conditio possessiva impleri potest, etiam ab herede stipulatoris. IV. 109. N. 3. & 107. N. 2.
- nisi tamen constet in falsum, quod personam coheret. IV. 109. N. 3. & 111. 5. 6. & N. 5.
- in Conditionis implende tempore alio circa coherentes, aliud circa legata observatur. IV. 113. 8. & 114. *segg.*
- in Contradictibus quando impleri debet conditio faciendi. IV. 114. 9.
- quando conditio non faciendi videtur impleta. IV. 115. 10. & 116. *segg.*
- Inter conditionem faciendi, & conditionem non faciendi, eum quid interest, quoad modum, & tempus implendi. II. 1079. 20. & 1075. *segg.*
- Conditionis impleta quoniam effectus. II. 1079. N. 1. X. 1436. 17.
- Conditione ad praefectum impleta, reus ex conventionem statim tenetur. IV. 112. 7.
- At si iam factum sit, quod in conditione positum est, ut sciret, conditio impleta videatur: an vero expectandum sit, ut iterum fiat. II. 1073. 26. & 1074.
- Conditiones heredi fideiuciariorum quoniam remittuntur. II. 583. 13.
- Conditiones insolutas heredi fideiuciariorum an heres fideiucummiarius implere possit, si ille noluit implere. II. 583. 13. & N. 9.
- ex pluribus conditionibus, si disjunctim appositae, satis est unam impleri: si conjunctim, omnes impleri oportet. XI. 1161. *segg.* IX. 183. 1. 184. *segg.*
- Conditiones in non faciendum positae, utrum impleta videantur, statim ac quis fecere potuit, nec fecit: an enim adversus illas fieri posse defecit. IV. 116. 11. & 117. *segg.* XI. 1472. 25. & 1473. *segg.*
- quid in conditione, si reus non solverit, adiecta stipulationi fideiuciariorum. IV. 118. 14. XI. 1474. 27.
- quid, si duo eandem rem ab eodem separa-

- tim stipulati fuerint haec, si alteri non dederit. IV. 119. 15. XI. 1474. 27.
- quid in manumissione testamentaria, Stiehom, si in Capitulum non ascenderit, liber esset. IV. 119. 16. XI. 1475. 27.
- Conditio illa, cum quis ad annum sextumdecimum perseveret, an impleta habetur, cum quis annum 16. est ingressus, an eam compleverit. II. 1060. 2. & N. 6.
- si servus liber esse iussus, si heredi non anno solverit, per totam suam agnovit, conditio pro impleta habebitur. IX. 497. 4. 5.
- Vide Fideicommissum, Fideicommissarius, Fideiuciariorum, Institutio, Legatum, Conventio, Stipulatio.
- Conducere, Conducitio quid. III. 814. 3. & 814.
- Conducitor qui. III. 814.
- Conducitor tria locatori praestare debet. I. Condidam rei. III. 839. 1. *segg.* & 845. *segg.*
- II. Mercedem, nisi defuerit rem conducendam iusta de causa. III. 841. 3. & 847. 7.
- III. Restitutionem conducit rei, & accessiones, finis locatione, modo res exstet. III. 841. 4. & N. 4.
- si res perierit, vel sit facta deterior: interest, utrum casu, vel culpa. III. 841. 5.
- qui conducit rem non restituit, dolo, vel contumacia, damnetur quantum sortum sit in liem. III. 842. 6.
- si res culpa ipsius conducitoris perierit, aut deterior facta sit: tenetur in id, quod locatoria interest. III. 842. 6.
- si rem nullam accepit, quidnam restituere debet. III. 842. 7.
- quid, cum res inaffinitas accepit. III. 842. 8.
- In Conducitio adiam obligatur cum persona, tum res iuncta, statim. III. 844. 4.
- Conducitor operarum mercedem pro opera debet, si hae ex lege locationis praestita fuerint. III. 845. 2.
- opera non praestita, cum quaeritur, an merces debeatur, interest, utrum casus obtulerit, an per ipsam conducitorem factum sit, quominus opera accideret. III. 845. 2. 3. & 849. 9. 10.
- Conducitor praestit casum, si ei culpa ipsius casum dederit. Quibus modis id contingere possit. III. 845. 4.
- casum incendiis fortisitem praestare debet, qui adest ex lege conditio, ut innocenter ignem haberet. III. 761. N. 4.
- quam culpam praestet. III. 846. 5.
- praestit culpam in re locata. III. 845. 4.
- & in iuribus ipsius rei. III. 846. 5.
- si pensionem debitam non solvat, expelli potest. III. 847. 7.
- quo tempore mercedem, aut pensionem solvere debent. III. 848. 8.
- debet mercedem, etiam si domus conducti vi-tium fecerit, si eam inhabitavit. *ibid.*

— si casu uti non potuit se condudat: merces remittenda pro rata temporis. III. 848. 9.

— rem sibi locatam potest alii locare, & mercedem locationis secundam percipere. III. 848. 10.

— an marcedem debeat, si timore causa deferat rem condudatam. *ibid.*

Qui mulierem navem vehendam condudit, pro iustitate dato lo hincere, vendicare nomine nihil petere potest. III. 849. 11.

Conductor, si se locata male autur, tenetur in id quod intret, & expelli potest. III. 847. 6.

in locatione, & conductio operis faciendi duae species distinguenda, & quae. III. 850. 13.

Qui opus faciendum condudit, in re, quam accepit, custodiam, & culpam perit, quatenusmodum in re condudat. III. 850. 12.

— an et casum. III. 850. 13.

in Locatione operis faciendi quando materiae dominium transit in conductorem. *ibid.*

— si opus perierit, antequam probaretur, utrius sit dominum, locatoris, an conductoris. III. 851. 14.

Averfione opus faciendum locare aut conducere quid sit. III. 852. 14.

Conductor, qui rem repositam locatori non restituit, non potest dici rem inavulsa. IX. 947. 1.

— si sine iusta causa recuset usque ad scientiam definitivam restituere fundum locatum, qua poena afficitur. IX. 948. 1. 949. 1. *sepp.*

— utrum uno eodemque sedicio rem, & poenam perire cogatur: an pluribus iudiciis opus sit. III. 950. 6.

Conductoris expellendi iusta causa quae sint. III. 847. N. 3.

Conductio tacite renovata intelligitur, si conductor finis locatione, maneat in fundo, scientie, & patientie locatore. VIII. 584. 14.

Confessio in iure facta adversus confidentem probat. VII. 1111. 22. *sepp.* & 1243. *sepp.*

— ex quo iudicium facta confidenti non nocet. VII. 1111. 24. & 1245. 9.

Confessio debitoris quando ei nocet. VIII. 265. 1. *sepp.*

— creditores eandem, quam confessio debitoris, vim habet contra confidentem. VIII. 265. 3.

— si tamen easdem ex licet, et qui debitor liberatus fuit. VIII. 271. 9. *sepp.*

Confessio creditores, pecuniam debitam sibiuisse solutam, ei nocet. VII. 1197. 4.

— facta sine scripto probanda est a debitore quicquid testibus rogatis, si se per scripturam debitor obnoxerat. VII. 1195. 1. 1197. 4. 1198. 6. 7.

— si vero sine scripto: duobus testibus rogatis. VII. 1199. 8. 9.

— revocari potest intra triginta dies ab ipso creditore, & quomodo. VII. 1198. 4.

Confessio debitoris, se debere, probanda testibus rogatis. VII. 1202. 20.

— Vide *Creditor*:

Confessio etiam, etiam non dicta sententia, notat infamiam. V. 133. N. 18.

Qui confitetur se debere, confessioni suae stare debet, si scripto & si debet, & causam deinde expresserit. III. 1357. 8. VIII. 265. 1. 265. 2. *sepp.* 267. 4. 269. 7. XI. 384. 8.

— an & confessioni suae stare debeat extra iudicium facta. VIII. 275. 18.

— an, & facta sine scripto, & extra iudicium. VIII. 267. 4. *sepp.*

— an, & facta absente debitore. VIII. 268. 6.

An quis confessioni in instrumento factae, nulla adiecta causa debendi, stare tenetur. XI. 711. 4.

Confessione sum, vel in confesso publice instrumentum factum stare non tenetur in mutuo debitor intra biennium, & quare. VIII. 277. 22. VII. 1302. 32. III. 1361. 13. & 1366. 19. & 1367. *sepp.*

— post biennium stare cogitur, & contraria non admittitur probatio. VIII. 278. 22. III. 1370. 4. & 1371. *sepp.* obli. suis solis.

— contraria tamen opinio usu fore recepta. III. 1369. N. 1. & 1370.

— in ceteris contradiis, excepto mutuo, tenet confessio sed contra illam probatio admittitur, & quare. VIII. 278. 22. 23. III. 1371. 11. & 1360. & 1366. 19. & 1367.

Quare confessioni Notarii stare debet in mutuo, non autem confessioni debitoris. VIII. 217. 12. 13. & 218.

Confessio debiti infirmari potest instrumentis suis, non testibus. VIII. 277. 19. *sepp.* & 278. 21. III. 1372. 10.

— an facta coram quinque testibus rogatis infirmari valeat. XI. 384. 10.

Confessione in testamento emissam testator stare non cogitur, quando vivit. VIII. 279. 24.

— heredes autem stare cogendi, etiam si testator nec iuraverit se debere, nec scripserit se datum iurare. VIII. 279. 24. *sepp.*

Confessus sibi numerum fuisse pecuniam et causa mutui, an confessioni stare cogitur. III. 1360. 12. & 1361. & 1366. 19. 1367. & 1369. 10. 1388. *sepp.* & VIII. 273. 15. *sepp.*

— Vide *Libertatem obligatio*.

Confessus maiorem summam quam accepit, an cogendus sit hanc summam restituere. VIII. 209. 1.

— an ipse probare debeat se partem, quam negat, non accepisse: an creditor se omerasse. VIII. 209. 2. 202. *sepp.*

Confessus quomodo dicatur. XI. 383. 3.

Confessio iurata, curatrix, processoria, nisi speciale mandatum habent, dominis non nocet. XI. 383. 5.

Confessio in iure habetur pro iudicato. XI. 383. 6.

— quare pro iudicato habetur ille duntaxat, qui in iure confessus est. XI. 384. 11.

Quibus in rebus confessio cum iudicato conveniat, aut differat. XI. 385. 12. & 386. 13. *sepp.*

Confessus in iure ad solvendum compelli non potest, nisi condemnatus. XI. 386. 15. & 387. 16.

Confessus haberi pro indicatis quam sententiam habet. XI. 183. 17. & 389. *sepp.*

Confessio falsa nocet confessioni, si sciens, vel per errorem iuris falsam confessus fuerit: scitus, si per errorem facti. XI. 393. 1. *sepp.* & 395. 6. *sepp.*

Qui errans in facto se debere fideicommissum confessus est, errore comperto, a promissa debet absolvi. XI. 397. 1. 4.

— & quando a iudice ad restituendum duo, possit absolvi. XI. 397. 1. 398. 5.

Falsa confessio debiti perfoluta an, & quando nocet creditori. IX. 1417. 1. 1418. *sepp.*

Quando confessus de re, que an sit in rerum natura, incertum est, condemnari debet, aut scire. XI. 399. 1.

Confiteri, & in iure confiteri, quid sit. XI. 382. 2. & 384. 7.

in Confessione nulla sunt partes indicantis. X. 326. 11.

Confessiones reorum pro explicatione criminibus non sunt habendæ, si nulla probatio religionem cognoſcentis instruat. XI. 399. 3.

Quare in crimine confessione aliud iuris obtineat, ac in confessione rei pecuniaria. XI. 400. 4. 5.

Confirmatio aditicia quando utilis. VI. 55. N. 4.

Confessionis bonorum potius transeat in heredes. VII. 971. 52. 973. *sepp.*

Confessio pro compensatione accipitur. III. 1059. N. 4.

Confessio duarum, sive plurium materiarum quid sit. I. 865. 1. IX. 1372. 10.

— differt a confessione. I. 865. 2.

— voluntate dominorum facta dominum transfert. I. 866. 3. & 775. 4.

— circa voluntatem dominorum facta, an, & quando dominum mutat. I. 866. 4.

— casu factæ rem utriusque domini communem efficit pro rata. I. 778. 7.

Confessio duorum materiarum quomodo sunt communes. I. 776. 5. & 868. 7.

Confessio obligationis quæ, & modo dicta. IV. 639. 2. 630. *sepp.*

— si vel aditicia hereditatis, vel acquisitione percipi. IV. 639. N. 1. VII. 141. 2.

— vel, cum ad sicutum debitoris, & creditoris bona, vel ad certum utriusque hereditas pervenit. IV. 631. N. 3.

— item cum creditor debitori succedit. IV. 332. 5. 6.

— cedit pro solutione; ideoque, & debitor, & accessiones liberantur. IV. 631. 5. IX. 1372. 10.

An uno ex pluribus rebus debendi per confessionem liberato, ceteri quoque liberentur. IV. 632. 7. 633.

Reo per confessionem liberato, etiam fideiussor liberatur. IV. 633. 8.

Si fideiussor confessione liberetur: non idcirco liberantur reos. IV. 634. 8.

Cum fideiussor succedit principali debitori, vel contra, confessione tollitur obligatio fideiussoris, sed manet principalis. IV. 634. 9. & 635. 11.

— si tamen obligationi naturali fideiussor accessit: obligatio fideiussoris non tollitur. IV. 634. 10.

— fideiussor cum debitori succedit, exceptionem amittit, si quam ex persona sua habuit. IV. 635. 11.

— tenet autem auxilium quod habuit debitor, cui succedit. IV. 636. 11.

An confessio obligationum fiat inter duos reos stipulandi, vel promittendi. IV. 637. 14. *sepp.*

Confessionis duæ species distinguuntur. IV. 631. 4. *sepp.* & 634. 9. *sepp.*

Confessione tollitur in totum, aut pro parte obligatio; & quomodo, aut quatenus. IV. 637. 13. & N. 7. VII. 929. 2.

— tollitur pro ea parte, qua creditor debitori succedit. VII. 930. 4. & 951. 2. 3.

— in reliquum salva est adversus coheredes. IV. 637. 13. VII. 930. 5. *sepp.*

— item pro ea parte tollitur, qua debitor creditori succedit, quia pro reliqua parte tenetur coheredibus. IV. 637. 13.

An confessio, que pro parte contingit, in totam tollit obligatio individua: an propter redemptionem partis tota remittitur. VII. 932. 8.

— quid iuris in faciendi obligationibus, quid in servandis. VII. 932. 9. 10.

Coniectura locus non est in re certa, sed dubia. V. 1152. 3. XI. 1151. 2.

— Vide *Voluntas*.

an hodie novatio tunc fiat, & probetur per coniecturas. IV. 927. N. 16.

an per coniecturas si fideicommissum sperari possit. II. 705. N. 1.

— quibusnam locis sit in domo probatione. V. 778. N. 18. 779.

Coniugum obligatio mutas que sit. III. 968. 2.

— perperam viæ coniunctio, naturali & divino iure inter eos constituta, & quatenus ad eam levius cogitur. III. 969. 3. & N. 1.

— alter si ab altero divortus, & alii se coniungat: adulterii crimen, & penam incurrit. III. 970. 4.

Matrimonii officii præstatio inter coniuges in corporibus præstatur, atque etiam in rebus posita est. III. 970. 5.

— corporum coniunctio divino nuptiarum iustitio maxime consensuenda, quomodo servanda. III. 971. 6.

Coniugibus quantum sit apud Romanos communio sacrorum. III. 972. 7. & N. 2.

— quantum debeat esse inter coniuges Christianos. III. 972. 7. & N. 4.

Rerum inter coniuges communio, vel in dignitate mariti posita est, vel in externis coniugum bonis. III. 973. 8. 9. & N. 5. *sepp.*

— bonorum exteriorum commentio inter con-  
suetas qualis. III. 974. 10. 11. & 975. N. 8.  
et L. Papia Coniugis et testamenti coniugis cape-  
re non poterat ultra decimam bonorum partem  
præterquam ceteris in casibus. IX. 132. 2.  
— huius capere potest quoniamcumque relictum  
est. *ibid.*  
Coniunctio rerum quid sit, & quid differat a com-  
missione. I. 869. 1.  
— quando transferat dominium, & in quem. I.  
870. 2. 3.  
Coniunctio rerum quomodo dan. Primi quassor  
species substat, & quomodo. I. 871. 4. 5.  
in rerum Coniunctione sive res alii prævalent. I.  
871. 5. & 903. 1.  
Coniunctio inter heredes non est efficiens causa ius-  
tus accrescendi. II. 468. N. 2.  
— an sit coniectio aliqua inter præres commu-  
nis fructus domus, & quæ. II. 483. N. 2.  
Hereditas coniectio sive legis, sive hominis. II.  
483. N. 2.  
Coniunctio rerum quomodo dicatur. II. 769. 40.  
& 770. N. 16.  
Coniunctio personarum dicitur legum aliam rei.  
*ibid.*  
Coniunctio sive heredes, sive legatarii qui stat. II.  
491. N. 1. 483. 4. & 890. 3. 891. 4. 5.  
— ex his alii re tantum coniectio; alii re, &  
verbis; alii verbis tantum. II. 483. 5. & N. 3.  
— re coniectio quoniam sunt, & quare distinctio  
appellatur. II. 484. 6. & N. 4. 5.  
— coniectio re & verbis, aliis coniectiores, &  
quibus præferendi. II. 485. 7. & N. 6.  
— coniectio verbis tantum quoniam. II. 485. 8.  
& N. 7. 8.  
— & quomodo coniungantur verbis. II. 214. 215.  
4. IX. 275. *seq.*  
— coniectio verbis permixti distinctio, qua verbo-  
rum fortis habetur. IX. 277. *seq.*  
— a coniectio re & verbis quomodo differant.  
II. 486. 9. & N. 8. 495. N. 15.  
Coniectio verbis tantum, an sit re ipsa coniectio,  
& alii distinctio in portione coniectio debentis  
præter debent. II. 489. 16. *seq.* & 491. N. 14.  
— interdu pro distinctio habetur. II. 215. 5.  
— magis coniectio, minus coniectio potest in  
portione & distinctio. IV. 1071. *seq.*  
Coniectio, si concurrant cum distinctio, unus per-  
sonarum vix fungatur. II. 493. 27. & 500. 29.  
IX. 275. 1.  
Quoniam coniectio aut distinctio habeantur in heredi-  
tate legitima. II. 499. 28.  
Coniectio quando solidum sive in via habeant, &  
quando partem. II. 885. *seq.* XI. 21. 3. *seq.*  
— ubi coniectio cum distinctio permixti, quomodo  
nam in singulorum sit in iure accrescendi. II.  
487. 11. *seq.*  
— Vide Collegatarii, Ius accrescendi, Legatum.  
Coniectio pro distinctio accipitur in casibus  
damni infecti. IV. 530. 22.

Tam. XII.

Coniectio iudicii quæ. IV. 1302. 8.  
Coniectio quoniam. V. 213. N. 10.  
— audientes in iudicio pro alio coniectio, etiam  
sine mandato. V. 214. 10. & 213. N. 8. *seq.*  
— excluditur quæ speciale mandatum exigunt.  
V. 216. N. 12.  
— an & audientes in criminalibus. V. 178. N. 5.  
— an æque coniectio. V. 214. N. 10.  
— debere non potest iudicium sine mandato.  
X. 644. N. 7.  
— rem coniectio vendendo, non potest ei præiud-  
icium inferre. V. 769. 5. & N. 10.  
Coniunctio aliqui non sit coniectio nostra;  
sed tamen ea est in quasi possessione coniu-  
gationis. VII. 1042. 1. *seq.* 1052. 8.  
Coniunctio sive. Vide *Soror*.  
Coniunctio filia. Vide *Filia*.  
Coniunctio frater. Vide *Frater*.  
Coniunctio legibus adversa nonquam sequenda. VI.  
304. N. 6. 305.  
An coniectio sequi iudex possit contra actum, &  
probas; an potius actum sequi debeat contra  
coniectum. VI. 307. 2. & N. 1.  
per coniectum suam iurare licet. X. 649. N. 5.  
Coniectio eisdem criminis non est idonea pro reo  
testis. VII. 1149. 5. & 1157. 14.  
Coniectio quid sit, & unde dictus. III. 475. N. 2.  
& 502. N. 5.  
— in omni contractu necessarius. III. 475. 1. 2.  
— colligitur ex iudicis, re, aut facto. III. 519.  
15. 16.  
— quomodo ea indicia, & quibus. III. 510. 17.  
— quomodo ea re arguitur, aut factum. III. 511.  
18.  
— explicatur inter presentes, vel absentes; & qui-  
bus modis inter utroque. III. 512. 19.  
— apertas, & tacitas. IV. 904. 14.  
— tacitus ea quibus factis arguitur. IV. 904.  
15. *seq.*  
— partis utriusque in traditione requiritur, & qua-  
lis. I. 749. 2. *seq.*  
— solus non facit ad dos rectum possit, conian-  
te matrimonio. III. 1022. 4.  
— obligationes quas, & quomodo tollat. IV.  
871. 1. *seq.* 875. 1. *seq.*  
— an sit vestimentum pactorum, ut vulgo vo-  
cant Interpretes. III. 517. 7. 8.  
Coniectio quoniam excidant. III. 477. 3. *seq.*  
Coniectio solo quoniam contractus conficit. III. 501.  
2. *seq.*  
Coniectio obligationem contracti quid sit. III. 510.  
15. *seq.*  
Nun ea coniectio solo estimanda naturalis obliga-  
tio, sed præterea ex acquire. III. 425. 3. & N. 2.  
Quomodo coniectio suppletur interdum in altero.  
III. 602. 2. *seq.*  
Coniectio solo quoniam contractus inihi non possunt.  
III. 513. N. 1. *seq.* & 515. 4.  
Quomodo pro coniectio habetur sententia. III.  
697. N. 1.

12

Con-

Constituta censetur qui fecit, neque contradicit. VIII. 579. 4. *sepp.* & 133. 2.  
 Constituta quando non videtur qui fecit, neque contradicit. VIII. 580. 4. *sepp.*  
 Constituta videtur, si non contradicit filius patri, qui cum dedit in adoptionem. VIII. 583. 11.  
 — item filiafilii, si patri non contradicit, qui actionem dedit unique communem exercet, solum matrimonium. VIII. 583. 11.  
 Re tamen statum communem ab uno donata alterius atri, constituta donationi censetur fratres alii, qui scientes non contradicunt. VIII. 584. 14. 585.  
 Qui vult consequens, velle intelligitur & antecedens. I. 415. 35. 416. IV. 1179. N. 21.  
 Cum lege veterum consequens, omne pariter antecedens, per quod ad illud pervenitur, prohiberi intelligitur. I. 108. 5.  
 Consilium non est obligatorium. III. 860. 12. VIII. 546. 17.  
 — fraudulentum quoniam sit obligatio. III. 860. 13.  
 — armo mutare potest in alterius iniuriam. VII. 542. 2.  
 — ceteri quid sit. IV. 1137. 17. & N. 31.  
 Consilii exercitio in manu sineque ad praeceptum pertinet. IV. 1137. 17.  
 Consilium iurisperiti expeditum est iuri subiecti iudicibus remedium. VI. 283. N. 7.  
 — negari non potest, *obid.*  
 — an edici debeat. VI. 94. N. 2.  
 — an sententia ex eo dicta transacta in rem iudicatam. IV. 283. N. 1.  
 — ex eo, qui male iudicat, licet suam non facit. IV. 396. N. 2.  
 An ignominiosum licet utrique parti consilium prestare. V. 63. N. 46.  
 Consilientibus imperite respondentis de iure quoniam sit poena. V. 26. 31.  
 Consilium lidem, atque afflores; & vicissim. V. 3. 1. & 9. 5. & 5. N. 2.  
 Consilium Principum liberi a patris potestate. I. 360. 33. & N. 10.  
 Constituta quae, & unde dicta. V. 7. N. 5.  
 Consolidatio quid sit, & unde dicta. III. 169. 1. & N. 2.  
 — quot & quibus modis contingat in fructuarii vel in proprietarii persona. III. 170. 2.  
 Conforti criminis. Vide *Conforti*.  
 Conforti litis sine mandato admittitur. V. 217. 11. & N. 14.  
 — caret indicatum solvi. V. 217. 11.  
 — ut & in causa admittatur, quae requirit specialem mandatum. V. 218. N. 14.  
 — quid si inhabilis sit ad agendum pro alio. V. 218. N. 14.  
 Confortia appellatio quando prodest conforti. V. 1267. N. 16. VI. 408. 3. & N. 2.  
 Cor in integrum restitutio non prodest conforti. V. 1267. N. 16.

Constituta voluntas in iudicium definitio quid sit. I. 183. 3. & N. 2.  
 Constituta pecunia quid sit, & unde dicatur. III. 507. 9. & 983. 2. VI. 679. 1. VII. 977. 4. *sepp.*  
 — constituta nudo pacto. VII. 977. 6. *sepp.*  
 — huiusmodi pactum iure promissio vim habet legitimae conventionis. VI. 680. 2. VII. 978. 11. *sepp.* III. 983. N. 1.  
 — pecuniae constituta solvenda adtingit. VII. 978. 15. *sepp.* VI. 682. 7.  
 — & quidem pecuniam, quocunque iure debita fuerit pecunia constituta. III. 984. 2. VI. 681. 3. *sepp.* VII. 979. 21. *sepp.*  
 — nisi tamen debita fuerit iure civili. VII. 980. 27. *sepp.*  
 Pecunia constituta obligatio locum habet, siue a uobis, siue ab alio debitum promissionis, siue creditum promissionis, siue alteri mandato eius. III. 985. 2. VI. 681. 4. VII. 981. 29.  
 — & siue pars deberetur. VII. 982. 30.  
 — siue in diem. VII. 982. 31.  
 — quid si pecuniae debita fuerit sub conditione. VII. 982. 32.  
 — ex his, quae praecedunt, interpretationem accipit. VII. 985. 40.  
 — nullus momenti est, si promissio impersonaliter concipitur. VII. 985. 41. & 987. 2.  
 — a dissolutione quid differat. VII. 984. 37. 38.  
 Constituta pecunia obligationem quoniam res constituit. VII. 977. 5. *sepp.* 978. 15. *sepp.*  
 Constituta pecunia in iure iure decem dicit, quibus differat solutio. IV. 82. 12. & 81. N. 4.  
 Constitui quoniam res possint. VII. 979. 20.  
 Pecuniae alteri constituta nomine, quibus detur utilis actio. VIII. 114. 11.  
 Constituta pecunia actio et pacto nudo introducta iure Praetorio. VI. 680. 2.  
 — cui deat, & adversus quem. VI. 681. 6.  
 — & qua de re. VI. 682. 7.  
 — & quibus conditionibus. VI. 683. 10.  
 Actio de constituta pecunia quid habet peculiatum. VII. 996. 12.  
 Constituta pecunia pure quod alius in diem debet, non obligatur. VII. 983. 33. 34.  
 — secus si quis pure constituit quod ipse debet in diem. VII. 982. 31.  
 An aliud pro alio constitui possit. VII. 983. 35. *sepp.*  
 — quid si alius aliud a re debita constituit. VII. 984. 37. 38.  
 Constituta pecunia quando pro parte teneatur, qui solidum promittit. VII. 989. 6.  
 Qui pecuniam cum aliis constituit, pro virili parte doctatur obligatur. VII. 990. 7.  
 — qui diffundit cum alio constituit, ~~non~~ obligatur in solidum. VII. 990. 8.  
 Cum duo sunt de constituta pecunia diffundit obligati, uter conveniatur, est in arbitrio creditoris. VII. 990. 9.



— ille cum uno confiteatur, solus hic auctor, nec ab altero offente pecuniam, creditor accipere cogitur. VII. 990. 10.

Ubi plures pecuniam pro alio confiteantur, an D. Hadriani beneficium patiantur. VII. 1003. 4.

Confitutum possessorium quid sit, & an legibus cognitum. I. 996. 3. & 997. N. 2.

Confutatio pro lege generalium accepta quid, & unde dicta. I. 13. 1. 2.

— Vide *Principum Constitutiones*.

— completitur omnes iuris constitutioni species. I. 23. 2.

— per antonomasiam solas Principum constitutiones significat. *ibid.*

Confutatum possessorium quid sit. I. 975. & 996. 3. & N. 2. & 997.

— nisi forensi receptum; & an recte. I. 995. N. 2. & 996.

Confutatum possessorii duplex species, & quae. I. 993. 4.

Confutatum quid sit. I. 65. 1.

— a moribus & observantia quid differat. I. 65. N. 1.

— non est opus ut introducatur tanto tempore, cuius initium non erat memoria. I. 65. 2. & N. 2.

— introducit decessio, frequent, & constanti usu. I. 65. 2. 67. 3. & 68. N. 6.

— necesse non est, ut contraditio iudicio sit confirmata. I. 67. 4. 68.

— quatenus legem vincat, aut ferat. I. 69. 5. & 70. 6. & N. 9. *seq.*

— an possit etiam allegari a iudice suppleri. V. 78. 5.

Confutendo an fieri possit, ut quis indicet in sua causa IV. 1040. N. 2.

— dat iurisdictionem, quae differt a quaestione per praescriptionem. IV. 1106. N. 15.

Confutendo erroris quamvis communi pro iure habenda. X. 193. 4.

Confutendum loci iudex sequi debet in iudicando. VI. 291. N. 1.

— & quidem nomen, etiam non fuerit allegata. VI. 291. N. 1.

An iurisdictionem, qui testatur de confutudine, & desit sit habenda. *ibid.*

Confutere, verbum mediæ significationis. III. 719. N. 1.

Confut potest forum suum apud se transmutare. I. 262. 3. & N. 2.

— an, & quod collegam manumittere poterit. I. 269. N. 2.

— tutor dari testamentum poterat. I. 403. 10.

— sed & potest excoisari. I. 403. N. 4.

Confutiles edicbant, sive dabant dicta. I. 57. N. 8.

— summum habebant iurisdictionem. IV. 1150. 12.

— etiam pro tamen iure gravius animadvertendi in eorum Romanum. IV. 1150. 22. & 1149. N. 45.

— anee L. Valerian auebatur iure regio. IV. 1149. N. 45.

Coniuncti hodierni obdive dicti, viz duumviris veterem similes. IV. 1111. N. 21.

Coniunctum aeternum est imperium. I. 262. N. 2.

— coactores iurisdictionis. IV. 1176. N. 13.

Coniunctus olim non liberabatur a patria potestate. I. 360. 32.

Coniunctio dicta, ubi Princeps appellatur. VI. 417. N. 19. & 446. 14.

Coniunctio ex facto proposita confutamentum debet esse responsum. VI. 313. 2.

— Coniunctus habet saepe multa nomen quae a re sunt aliena. XI. 1612. 13.

Coniunctio rei donae non impedit revocationem donationis ex ingratitudine causae. III. 1309. 3. *seqq.*

— Vide *Donationis revocatio*.

Coniunctio an iudex auctor bonae fidei possessor locutus. I. 817. 3. *seqq.*

— Vide *Bona fidei possessor*.

Coniunctio numerorum in mutuo dominium transferit. X. 305. 1. & 305. *seq.* & 318. 6. 239.

Coniunctio numerorum quando confirmetur mutuum; & quomodo nascitur ex mutuo eundem danti mutuo alieno summo adversus accipientem. X. 318. 5. 239. *seqq.*

— Vide *Mutuum, Nomen, Pecunia*.

Coniunctus non videtur pecunia, quae casu perit. X. 307. 2.

ex consumpta pecunia eundem ex mutui casu acquiritur etiam fortuito, & quibus in casibus. X. 225. 1. 226. *seq.*

Coniunctus idem est a quo aperte, palamve quid dicitur, testibus presentibus. VII. 1244. 3.

Coniunctus apud acta, sive in iure quid. VII. 1244. 4. *seqq.*

Coniunctio iuris. Vide *Litis contestatio*.

Coniunctio causae quis sit. IV. 1302. 8.

— quibus rebus inducitur. IV. 1302. N. 8.

— divisi non debet, & quare. IV. 1302. 8. & N. 10.

Iudex de incidenti questione potest cognoscere, ne easdem coniunctae dividatur. IV. 1179. 1182. 15. & N. 21. & 1181. *seqq.*

— quando divisi possit. IV. 1302. N. 10. & 1180. N. 21.

Coniunctus a nobis iudicia quae. XI. 1673. 3.

Coniunctum quid. V. 811. N. 12.

Coniunctus quid sit. III. 472. 3. *seqq.* & 489. 3. VII. 471. 10. X. 74. 6. *seqq.*

— sine obligatione nullus. X. 74. 6. & 68. 9.

— quam recta dicitur conventio. X. 74. 7.

— iudex pariter constat. III. 474. 8.

— an contra leges iustus processum coniunctus. V. 1224. N. 4.

Coniunctus nomen quod significat habet. III. 471. N. 2. IV. 1237. 3. & N. 1. XI. 1705. 3.

- et appellatione partis desinunt solet aliquando. VII. 472. 11. *segg.*
- Contractus appellatus maleficia non continetur. X. 37. 17.
- Contractus natura que. III. 779. 2.
- Propria eiusque contractus natura quomodo cognoscatur. III. 779. 2. 760.
- Contractus forma vel substantialis, vel accidentalis, vel materialis, vel conventionalis. IV. 1. N. 1.
- Contrahentes formam dare contractui quam sententiam habet. XI. 975. 4. 6. 976. 7.
- Contractus obsequium unde exprimitur. IV. 6. 10.
- Contractui vocis dissensus. III. 478. 5. 6.
- nem vis, & dolus. III. 481. 11. 12.
- item proculum contrahentium rebus lit, que aut verbis, aut rebus in speciem geruntur, contrarium; & quibus rebus declaratur. III. 483. 13.
- item simulatio. III. 484. 14.
- ad, & quatenus obsequio dicatur conditio. III. 485. 15.
- Consensus ad contrahendum necessarius debet esse a iure comprehensus. III. 491. 5.
- Contractum vult esse finis impossibilis, item conditio, si voluerit promissor. III. 485. 16. & 486. *segg.*
- si tamen postea conditio fuerit expressa. III. 486. 17.
- Vide *Conditio*.
- ad contractum perficiendum necessaria persona duplex, rogans, & promittens. III. 629. 1. 2.
- ad Contrahendum quoniam inhabilis condicione personarum. III. 630. 3. 631.
- quoniam inhabiles propter ademptam, vel delegatam consentiendi, promittendi, aut administrandi potestatem. III. 633. 6. *segg.*
- Vide *Parisus, Iasus, Mentecaprus, Prodigus, Impuber*.
- in omni Contractu necessarius consensus legitimus. III. 475. 1. 477. 3. & 491. 4. VII. 465. 9.
- & quidem presentis. III. 512. N. 5.
- item necessarius conventio, ut alter contrahentium alteri quid det, aut faciat. III. 487. 1.
- an mutus contrahentium obligatio necessaria. III. 488. 2. 487. N. 2. X. 78. 10.
- et contractus obligationem acquirere qui non approbentur. III. 645. 3.
- quoniam, esse contrahere naturaliter possunt, quibusdam tamen in casibus, vel inter aliquas personas obligationem acquirere prohibetur a iure. III. 646. 6. *segg.*
- in omni contractus initium eius, aut causam spectari semper oportet. VIII. 142. 5. *segg.*
- Ubi contractum inferri volumus, spectandum, quid vici incidit, cum contraheretur. VIII. 880. 10.
- Contractus conventionalis qui. IV. 91. 1. *segg.* & 103. 1. *segg.*
- esse perfectus non est, tamen pariter iuri alteri non licet. IV. 92. N. 1.
- obligatio in eo present non est, sed in suspensio. IV. 92. N. 1.
- ante conditionis eventum non tribuit actionem. IV. 93. N. 1.
- Contractus, vel solo consensu perficiuntur; vel prater consensum requirunt rem, verba, aut litteras. IV. 498. 10. 499.
- vel sunt iuris gentium, vel iuris civilis. III. 501. *segg.* 1. & 551. 2. & 552. 4.
- alii nominati, alii sine nomine. III. 495. 5. 6. & 506. N. 2. & 523. 1.
- Qua nota differunt possit, autem contractus habeat an non habeat proprium nomen. X. 1217. *segg.* & 1219. *segg.*
- qui solo consensu constant, nec verba, nec rei traditionem, neque scriptum, nec instrumentum per se requirunt. III. 512. 20. & N. 5.
- Contractum qui solo consensu perficiuntur, speciet sex. VIII. 543. 3.
- ipsorum origo. I. 50. 2. VII. 466. 4.
- Dolo, aut vi interveniente, contractus bonae fidei sunt ipso iure nulli. III. 481. 11. *segg.* & N. 4. *segg.*
- stricti iuris per exceptionem infirmantur. III. 482. 12. VII. 831. 17.
- In Contractibus bonae fidei quoniam, de quibus nihil casum est, praestari debent et bono & aequo, vel per se, vel sub conditione, si quis contrahentium alteri factu suo nocuit. VI. 768. 21. 22. 769. *segg.*
- quantum & si casus sint & promissa, praestari aequum non est, & quibus de casibus. VI. 770. 27. 771. *segg.*
- Contractuum, qui re sunt, genera duo: eorum in quo idem, quod datum est; alterum, in quo aliud restituitur. III. 533. 2.
- prioris generis duas species, & quoniam sunt. III. 533. 3. *segg.* & 535. 5. 6.
- in his traditio vel aperta: conventio restituenda iura, quae vel ex nomine, vel ex latente contrahentium colligitur. III. 533. 3. 4. & 534. 5. 535. 6. & 1335. 1.
- Contractus posterioris generis omnes fore perficiuntur re, id est traditione, aut facto interveniente, atque expressa conventionem. III. 537. 1. & 1336. 3.
- Contractus sine nomine, qui aperta vel traditione & expressa conventionem de alia re praestanda perficiuntur, communem habent civilem obligationem, & actionem, praescriptis in factum verbis. III. 1337. 4. *segg.*
- ad Contractuum genus, qui re perficiuntur, & sunt sine nomine, quoniam pertinet. III. 537. 2. *segg.*
- Contractus omnes dolum semper, & laesum culpam recipiunt. IV. 653. 19. 654. & 649. 6. 650.
- Contractus bonae fidei quoniam sunt. IV. 649. 4. VI. 778. 37. 779. *segg.*

— quoniam fidei iuris. VI. 782. 43. *sepp.*  
Bonæ fidei contractus alij in quibus alterutris;  
alii, in quibus utriusque Contrahentium ver-  
santur utilitas. IV. 692. 26. VIII. 34. 21.  
— dolum duntaxat & latam culpam recipiens  
iure communi depositum, & commodatum, sui  
honoris causa fidei ius in commodante. IV. 686.  
22.  
— dolum recipiens iure proprio agrimen-  
soris opera, & precarium IV. 689. 25. 690.  
*sepp.*  
Quare dolum, & culpam levem recipiens depositum  
interdum, negotia gesta, mandatam, tutela, &  
cura. IV. 687. 23. 688. 24. & 692. 26.  
Recipiens culpam levem, qui in sciendo est,  
non qui in negligendo, societas, dos, tutela,  
cura, rerum communi. IV. 692. 27. 28.  
— & quare. IV. 696. 29. 30.  
— & quomodo, in ea parte qua levem culpam,  
qui in sciendo est, recipiens, differant a deposito.  
IV. 699. 31. 700.  
— & cur in his non præstetur culpa; quæ in ne-  
gligendo consistit. IV. 701. 32.  
— culpam, & diligentiam recipiens depositum, cui  
fidei quæ obstat; commodatum, emptio venditio,  
locatio conductio, pignus. IV. 703. 35. 704.  
*sepp.*  
Contractus, in quibus diligenter præstatur, omnes  
eandem recipiant. IV. 704. 36.  
— Vide *Culpam*.  
Contractus aut bonæ fidei contrahentibus similes do-  
lum, tot culpam, vel utrumque recipiens, prout  
alterutris, vel utriusque est contrahentibus in li-  
tis quoque versatur amissa. IV. 705. 37.  
In Contractibus bonæ fidei nulli casus fortuiti præ-  
stantur. IV. 648. 3. 649. 4. 654. 11.  
— an, & in Contractibus fidei iuris. IV. 648.  
3. 647. N. 2. VIII. 34. 20. 21. 35.  
— in utriusque præstatur nihilominus, si vel prop-  
ter debitoris moram, tot culpam casus contingit;  
vel de eo præstatio initio convenit. IV.  
655. 13. 24. 656. *sepp.* VIII. 36. 37. *sepp.*  
— quid difficile in utriusque quoad culpam debi-  
toris, quæ fortuitum casum præcessit. IV. 657.  
15. 658. 16.  
— Vide *Casus fortuitus*, *Culpam*, & *Mora*.  
datum in Contractibus, qui transiunt in proprium  
nomen, puta emptio, locatio, non potest ea  
penaliter revocari; & certa est actio constituta  
ad id petendam, de quo præstatio convenit.  
X. 1220. 3. 1221. *sepp.*  
Contractus simulati quoniam sunt, & unde dicti; &  
quatenus valent. III. 484. 14.  
— de his simul in iure dictum, plus valere quod  
agitur, quam quod simulat concluditur. VIII.  
1365. 1. 3. & 1365. *sepp.* VIII. 740. 4.  
Contradictor legitimus in causa libertatis quoniam.  
I. 246. 8.  
Contradictores legitimi quoniam sunt. XI. 378. 13.  
a Contrario sensu argumentum in iure fortissimum.  
XI. 1090. 7. & 1091.

Argumentum a contrario sensu non deducitur in LL.  
Codici. I. 63. N. 4.  
Contractus, Contractus quid. IV. 245. 2.  
— alia vera, alia interpretativa. IV. 245. N. 3.  
Alienam rem contrahere qui dicitur. IV. 246. 2.  
& N. 4.  
Contributio relictorum testamenti ad rationem Fal-  
cidie fit, cum ex una parte quantum sit lega-  
tum, & ex altera quantum sit defuncti patrimon-  
ium, exquirunt. II. 933. 1. *sepp.*  
Legatorum ab impubere, & ab eius sollicitudine reli-  
ctorum omnium simul fit contributio, ut ex his  
una quarta Falcidia detrahatur. II. 915. 9. *sepp.*  
in Contributione relictorum testamenti pro habenda  
quarta Falcidia ratione, veniant legatæ, fidei-  
commisæ, donationes mortis causa, & quæ sunt  
inter viros, & uxores. II. 934. 3.  
— an, & mortis causa capientes veniant. II. 935.  
4. *sepp.* & 936. N. 5. *sepp.*  
Contumacia doli species. X. 911. 9.  
— vera, vel ficta, aut præsumpta. VI. 116.  
N. 2.  
Contumacia litis damno, vel penali iudicio coer-  
ceret arbitrio iudicis. XI. 355. 1. 2. & 356. 3.  
Contumacia penali actione molari potest, etiam parte  
non iustante. XI. 255. N. 1.  
Qui per contumaciam a iudicio absit, appellatio-  
nis remedium ei prohibetur. VI. 413. 9. & 401. 7.  
— scilicet si quid in iudicio non fecerit per  
contumaciam. VI. 413. 9. & N. 9.  
— si bonam causam habeat, vincere debet etiam  
absens. VI. 401. 6.  
a contumacia quoniam excessus in exceptione, iudi-  
cio fisci. VI. 106. 17.  
Contumax quis, & unde dictus. VI. 116. 2. &  
N. 2. 400. 5. XI. 357. 4.  
— an sit, qui post citationem generalem non ad-  
suet in frequentibus iudiciis adhibet, quia de iure vo-  
catus. VI. 112. N. 2.  
Contumax in tota iudicii processu citatus ad sen-  
tentiam. XI. 349. N. 1.  
An sit contumax, qui citatus ad domum, non ve-  
nit. VI. 15. N. 5.  
— an & qui citatus per aditum non adfuit. VI.  
15. N. 6.  
Contumax habetur pro confessa in criminalibus ex  
generali consuetudine. V. 180. N. 5.  
— infamæ efficitur in iudiciis criminalibus, non in  
civilibus. V. 134. N. 19.  
— non potest satisfactionem ab alio petere, licet  
præstare cogatur. VI. 99. N. 7.  
— multatur ex causa a iudice. VI. 116. 2.  
— non multatur, nisi accusetur contumacia. VI.  
116. N. 4.  
— nisi tamen ipso iure induceret contumacia.  
*ibid.*  
An & quando contumax, qui non est ex iurisdic-  
tione iudicis ad quem vocatur, multari possit.  
VI. 117. 3. & N. 5.  
Contumax in iudicio bonorum petitur, sed bu-  
dus non tenetur, nisi in causa hereditaria ex ni-  
mis

- mis condonasse, vel ex secundo decreto, cui causam dedit. VI. 121. 2. *sepp.* & 137. 2. & N. 4.
- non addit, nisi damna & impensis adversario restituerit. VI. 400. 6. & N. 4. & 134 N. 20.
- Contractus non est, qui aut adesse non potest, aut non subest iherentia iurisdictioni. XI. 377. 5. 378.
- Contumelia quid sit, & unde dicta. IV. 207. 1.
- Convenire aliquem quid sit. IV. 1208. *sepp.*
- Convenire aliquem, & in ius vocare differunt; & quatenus. IV. 1209.
- Conventui nemo potest in alterius persona. VII. 865. 4. 5.
- etiam si cognatione, vel affinitate, vel obsequio debitori coniunctus sit. VII. 866. 6.
- excipiuntur septem genera personarum, & quae ista sint. VII. 867. 7. *sepp.*
- Conventio. Vide *Alienare, Alienatio.*
- Conventum, Conventu quid, & unde dicta. III. 475. N. 1. VII. 93. 9.
- Conventio, & pactum, synonyma. III. 472. 4. & N. 3. VII. 90. 3.
- sine consensu esse non potest. III. 477. 2.
- duplex, loris gentium, & legitima. III. 494. 3.
- Conventio omnis loris gentium non eadem parit adionem. III. 495. 4.
- non notu quamvis sit. III. 495. 5. 6.
- Conventio nota iure civili nec obligationem, neque adionem parit. III. 496. 7.
- Quae obligationem parit conventio, aut solo consensu adionem parit; aut eam consensui res, aut verba accessere, vel litterae. III. 499. 11. 500.
- Conventio nulla potest consistere sine 12, quae dari, vel fieri debet. III. 591. 1. 592. *sepp.*
- quae contractui accedit, sive sit contra leges, & contra bonos mores, sive dolo malo facta sit, non valet. IV. 3. 2.
- etiam ea inutilis, quae adicit contractui aliquid ex intervallo, si ad aliquid promittendum ea sit interposita. IV. 4. 3.
- secus si ad rei liberationem pertineat. IV. 623. N. 2.
- Quare sit effectus conventio, quae contractui aliquid adicit in continens. IV. 4. 4. & 5.
- Conventio in diem quid. IV. 75. 1.
- Conventioalis verbum generale. VII. 94. 10.
- iustus pater, quam contractus appellatio. III. 471. N. 2. 3. 472.
- divisio a Caio I. C. & Iustiniano tradita, quae. III. 478. 10. 11.
- in Re quae conventionem promittitur, spectandum est quid, & quantum ex conventionem debeatur, ut peti possit, & praestari debeat. IV. 5. 5. *sepp.* & 6. *sepp.*
- in Conventionem deducuntur res, vel facta. III. 593. 2.
- utrumque promittitur iustitiae, si tale sit, ut dari, scribere possit. III. 593. 3.
- in quibus causis sola conventio contrahatur obligatio. III. 505. 2.

- Conventiones loris gentium quatenus; & quare eodem consensu obligationem & adionem pariant. III. 503. 2. 504. 4. 505. 6.
- Conventiones legitime an omnes adionem pariant, III. 507. 8. 9. 508. *sepp.* & N. 3.
- Conventiones in quibus transactio id agitur, ut res eisdem restituantur; in his re contrahitur obligatio, sicut ac secuta rei traditio. III. 527. 10. 528.
- An si dem tibi, ut aliud quid des, vel facias, conventio sit lata, ubi re contrahatur obligatio. *ibid.*
- an & si feci tibi aliquid, ut vicissim mihi dares vel faceres. III. 529. 11.
- Conventiones contra bonos mores quae sint. III. 618. 7.
- Eae sunt inutilis. *ibid.*
- Conventiones quae iure civili iuribus habentur, iustitiae, & quae sint. III. 618. 7. & 619.
- Conventio, ut servus manumittatur, interposita in servi venditione rata est, & quare. XI. 1647. 9.
- Conventio, ne rem suam domino vendere, alienare liceat, an rata, & quatenus. XI. 1618. 4. 1619. *sepp.* & 1618. 10.
- Conventio, ut me heredes facias iure improbatum, VII. 382. & 383. 6. 384.
- Conventum quid. IV. 1208. 5.
- acerbum ista causa est atrocem donationis, III. 1261. N. 1.
- sententia in bonam partem accipitur. IV. 1208. N. 3.
- Conventii eymon duplex. IV. 1208. 3. & N. 3.
- Conventum facere quatenus dicitur. IV. 1209. 3.
- Conventus & confessus in criminali iudicio non appellatur. VI. 474. 11.
- Vide *Confessus*.
- Conventum plurium simul aedificii partium habet, & vitium. IV. 1208. N. 3.
- Coviria latius dicta dominia. II. 1193. N. 1.
- Copia pro annona. IV. 843. 9.
- Copia. Vide *Exemplum*.
- Corbis an mensura vini apud veteres. IV. 836. 18.
- Corona donat! Athleta in certaminibus facris. IV. 910. 9.
- Coronae Sacrae. IV. 911. 9.
- Corporum tria genera. V. 802. 12.
- alterum quod uno spiritu constat, & est natura eam, ut homo, bos, lignum, lapis. V. 812. 12. X. 1362. 14.
- alterum quod pluribus corporibus opera hominum iunctis constat, ut domus, ovis. V. 812. 12. & N. 12.
- tertium quod pluribus corporibus distinctum constat, ut grex, populus. V. 812. 12. & N. 13.
- Corpus pro collegio. V. 812. N. 13.
- interdum pro familia. *ibid.*
- in Corpore luit, qui non habet in aere. XI. 160. N. 16.
- Qui luit in corpore, dition postea effectus non tenetur. XI. 173. N. 26.

Corporalis actus in acquirenda possessione duplex, naturalis, & adfciatus. I. 988. 2.  
 Corporalis, seu naturalis prehectioalis modis; qui, ubi & quomodo adhiberi debeat. I. 989. 3. 4.  
 — Vide *Pessetia*.  
 Res corporales que. I. 912. 4. 5.  
 — quantum iure gentium acquiri possint, aut fecer. I. 681. 1. 2. *sepp.* & 683. 1. 684. *sepp.*  
 — quomodo, & quibus modis singulis acquiratur nobis iure civili. I. 919. *sepp.*  
 — que nobis acquirantur, & quomodo per universitatem iure civili. II. 1. *sepp.*  
 Corporalia proprie vindicantur. V. 762. esp. 1. & 761. N. 6.  
 Correptionem parientiarum, ea generalibus exarum veris non est deducenda. I. 102. N. 11.  
 — vitanda, quod fieri possit. VI. 595. 28.  
 Correus credendi & debendi an procurator possit esse pro eorum. V. 203. N. 18.  
 Credendi generale verbum; contractus omnes comprehendit. VII. 456. 5. 6. X. 83. 15. *sepp.*  
 — quam vim habet. X. 83. 16. 17. & 634. N. 6.  
 — cum patet laus, quam contrahere. VII. 472. 10.  
 Creditor quia. IX. 1392. 4. X. 84. 17. 85.  
 — an eo nomine conueniatur officiosus. IV. 462. 18. & N. 11.  
 — an is, cui sub conditione debetur. IV. 93. N. 1.  
 — an, cui debetur in diem. IV. 72. 4. 5.  
 — an cui debetur ex delicto. IV. 197. N. 1.  
 — an debitum sibi oblatum cogatur accipere. III. 488. N. 1.  
 — agendo nequam conditionem suam reddit deueniunt; sed obligatiorem pristinam novando, potius in meliorem eorumque morat. IV. 937. N. 21. & 942. 41.  
 — agens ex privato ehiographo, de cois fide constet, actione personali adversus debitorem, equat est conditione cum eo, qui in personam agit ex publico instrumento. IX. 1113. 1. 2.  
 Creditor qui prior agit iudiciali actione, potior est creditore, cui prior debitor condemnatus fuit. XI. 363. 1. 3. & 364. 4.  
 — nisi tamen ei, qui prior agit iudiciali, debeat ex causa donationis. XI. 363. 2.  
 Creditor partem debiti oblatam accipere non cogitur ad eo, qui totum se debere facit. IV. 781. & 782. 16.  
 an Creditor, debitore partem debiti offerente & partem negante, recte possit actionem sibi dari adversus eum de iure: an vero cogendus sit accipere quod offertur, & reliquum datus iudicio persequi. X. 316. 1. 317. & 319. 4. 320. *sepp.* IV. 782. 17.  
 — debiti partem accipere sine iudicio a debitore altro offerente quo ratione cogatur, & a quo. X. 320. 6. 321. *sepp.* & 335. 15.

— quid si creditor totum quod debet faciat debitor, & partem tantum offerat. X. 329. 13. & 330.  
 Creditori non nocet pars debiti solutionem aut confessionem admisisse, nisi transactionis causa id actum fuerit. VII. 353. 2.  
 — Vide *Salaris*.  
 Creditor an solutum impetare possit in usura prius, & deinde in fortem. IV. 801. & 802. 17. VIII. 447. 5. 448. *sepp.* IX. 1403. 16. 17.  
 — potest, & in fortem impetare putes, si velit. IV. 802. & 803. 18.  
 — an, si cavendo debitori dixerit accipere solutum sibi pecuniam in fortem, & in usuras: putes in fortem secessisse intelligatur. IV. 803. 19.  
 — utrum accipere possit in usuras, que piam debeatur. IV. 803. & 804. 20.  
 — an si ea per retentionem pignoris servare velit, possit distractio pignore, retinere pecuniam pro usuris, que ea stipulatione, & que ea pacto debeatur. IV. 804. 21. & 22.  
 Creditor debitoris sui debitoris quando convenire possit. VII. 915. 2. 916. 3. 919. 2. 923. 2. 2. 925. 2. IX. 1383. 2. *sepp.*  
 Creditor debitoris sui conventi, & condemnati debitoris quare convenire possit. VII. 920. 2. 921.  
 — debitoris sui condemnati debitorum convenire potest. I. cum pignoris capis retentionem executioni mandavit adversus condemnatum. VII. 921. 3. 4.  
 II. Cum nihil est in bonis condemnati, quod pignori capi possit prater nomina debitorum. VII. 921. 5. 922.  
 — condemnati debitoris debitorum qui debitum inselantur, prius convenire, & convincere debet antequam solutionem argat pignoris capis. VII. 922. 6.  
 — que actione debitorum condemnati sui debitoris conveniat. VII. 922. 7.  
 — item cuius societas, & quomodo debitoris condemnati debitorum ad solutionem compellatur. VII. 923. 7. 924. 8.  
 Creditor confessus se pecuniam accepisse a debitore, confessioni sue stare cogendus. VIII. 266. 3.  
 Creditor, qui confessor debitorum non reteri, causam exprimere debet, cur debitor sit liberatus. VIII. 271. *sepp.* 9. 10. 12.  
 — quid si nullam liberationis causam creditor exprimat in confessione facta debitori. VII. 971. *sepp.* 11.  
 Creditor an admittatur ad debitorem defendendum in criminali iudicio. V. 178. N. 5.  
 Quomodo sint iura creditoris in pignore. II. 831. 3. & 1315. *sepp.* IV. 572. 12. 573. 13. VI. 913. 1. & 917. *sepp.*  
 — Vide *Pignus*.  
 Creditores etiam ehiographarum praeferantur legitimis, ubi legitimus hereditas non est solvendo. IX. 1100. 23.

Creditorum conditionales an mittantur in possessione bonorum debitoris. VI. 126. 8. & N. 8.  
 Inter Creditorum chirographarum nihil valet pemptoria temporis. IX. 1095. 2.  
 Creditum studere sensu morum pecuniam, latiore significatu contractus omnes comprehendit. XI. 1691. 6.  
 Creditum, & debitum morum sibi respondent, & sunt correlativa. VII. 473. 13.  
 Creditum rerum vocabulo nec maleficia, nec quasi contractus continentur. X. 39. 19. & 81. 14.  
 Cretia existende servitus quomodo constituitur. III. 55. N. 1.  
 — quando sit urbana, vel rustica. III. 287. 3. & N. 1.  
 Cretio hereditatis quid sit, & an differat ab aditione. II. 414. 6. & N. 7.  
 — unde dicta. II. 415. 6. & N. 8.  
 Cretio, & aditio unum idemque apud veteres. II. 416. 8.  
 Cretionis verbum nusquam apparet in Digestis. II. 415. 7.  
 — hodie de modo aditione dicitur. II. 415. 8.  
 Cretionem solemnitas quatenus substat. II. 415. 7.  
 — Vide *Austria*.  
 Crimen capitis pro criminatione, seu accusatione accipitur. IV. 109. 2. & 1267. 1.  
 — quid sit. IV. 109. 2.  
 — omne aut est iudicii publici, aut privati. V. 176. 8.  
 — Vide *Delictum*.  
 — morte rei extinguitur, nisi percellitur eodem. VII. 972. 52.  
 — quando nec ipsi rei morte extinguitur. VII. 972. 54.  
 — Vide *Reus criminis*, *Maiores*.  
 Crimen capitale quodnam dicatur. VII. 323. 2.  
 de Crimine transigere, & pacisci quomodo differant. VII. 323. 1.  
 de Crimine capitali transigere, vel pacisci licet, cum accessoriis, cum reo. VII. 324. 3. 325. *segg.*  
 — ex capto adulterio. VII. 328. 6. 7.  
 — an etiam de stupro. VII. 329. 8.  
 — an de iussu. VII. 329. 9.  
 de publicis criminibus, quae morte non puniuntur, an liceat transigere. VII. 330. *segg.*  
 Criminum cognitio. Vide *Cognitio*.  
 Criminales causae. Vide *Causae criminales*.  
 Criminalis iurisdictio. Vide *Iurisdictio*.  
 Culpa quid sit. IV. 661. 1. 662. *segg.* VIII. 490. 10. & 636. *segg.*  
 — eius vocabuli vis & significatio in iure diligenter observanda. VIII. 644. 35. *segg.*  
 — accepta latiore sensu dolum continet. IV. 662. N. 4. VIII. 492. 18. 19. & 637. 14.  
 — lata vel levis, & quomam utraque. IV. 663. 3. & N. 6. VIII. 490. 10. & 637. 18.  
 — an sita sit culpa generis praeter illa duo. VIII. 641. 29. *segg.* 642. *segg.*

an culpa levis & lata differat. IV. 665. 6.  
 — lata quid differat & dolo. VIII. 492. 15. *segg.*  
 — hae aulus generis, non triplex. IV. 671. 20. & 665. N. 10. VIII. 490. 11. 12.  
 — unde allimanda. IV. 673. 11. & N. 15. VIII. 491. 14.  
 — eius exempla. VIII. 640. 27.  
 — praestatur in omni contractu pariter, ac dolas. IV. 683. 19.  
 — nisi constet leges aliud fluxisse de dolo, ac de culpa lata. IV. 685. 20. VIII. 493. 20.  
 — eius nota duplex. IV. 665. 5. & 667. 7. 8.  
 Culpa nomine sine adiecto levis in iure intelligitur. IV. 674. 12.  
 Culpa levis quid sit. IV. 671. 12. VIII. 637. 20.  
 Culpa vel in faciendo, vel in omitendo posita. IV. 675. 13. VIII. 643. 33. *segg.*  
 — levis eadem ac levissima. IV. 678. 15. *segg.*  
 Praeter culpam levem recipienda etiam levissima. IV. 683. N. 19.  
 Culpa levis quibus in contractibus praestatur, & an semper ad eandem regulam allimetur. IV. 691. 26. 692. *segg.*  
 Praestari culpam, diligentiam, custodiam, quom habet sensum. IV. 676. 14.  
 Culpa levis exempla. VIII. 641. 28.  
 Culpa in non faciendo praestatur in bonae fidei contractibus, non in stricti iuris. IV. 610. 20. 21.  
 Culpa nulla est id faciendo, quod lata permittunt. XI. 1367. 6.  
 ob Culpam demonstrat famosi iudicio an efficiatur lesam. IV. 110. 8. & N. 10.  
 ob culpam non levatorem in item. VI. 353. 1. & N. 1. & 354. 1.  
 Idem culpa, & sine culpa factum esse recte dicitur diverso respectu. XI. 1376. 10.  
 a Culpa quomam excusent. VIII. 636. 17.  
 Cura, curatio unde appellata. I. 577. 1. & N. 1.  
 — plena, & minus plena. I. 577. 2.  
 — plena quid sit, & quid committitur habet cum tota, quid propriam. I. 578. 3. 579. & 577. N. 1. 3.  
 — hodieque moribus cum tota conservatur. I. 578. N. 3.  
 — necessario suscipienda, nisi excuset lata causa, vel obstat iusta suspicio, vel satisfactionis omisio. I. 601. 1.  
 — finitur quocumque eius, qui in cura est, capitis demerutione. I. 612. 4.  
 — item capitis demerutione maxima, & media, non minus ipsius eurationis. I. 611. 5.  
 — finitur tempore, & quo tempore. I. 611. 6.  
 — excusatione custorum, & remotione. I. 611. 7.  
 — impuberis finitur pubertate. I. 609. 3.

— minoris fuitur XXV. anno utriusque etatis.  
I. 613. 8.

— furiosi, dementis, prodigi cessante causa. I. 614. 8.

Ad decreto iudicis opus sit, ut prodigi cura fiat.  
I. 613. N. 1.

Cura prodigi quatenus legitima. I. 597. N. 4.

Quae inter tutorem, & pupillum, eadem sunt inter  
curatorem, & eum qui in curatione est, obliga-  
tiones. IV. 187. t. 189. 4.

Administrandi necessitas ac norma eadem in cura-  
toribus, ac tutoribus. IV. 183. 2.

Officium in administratione, ac periculum idem  
tutorum, atque curatorum. IV. 189. 3.

Ad Curam administratione quantum adio deus cura-  
tori, & adversus curatorem. IV. 190. 5.

— an, cura duretur, exerceri possit. IV. 190. 5.

Curae eadem causa, quae tutela, excusatio. I.  
604. 2.

Cura bonorum quid sit. I. 577. 2.

Cura, seu curatio bonorum an necessario suscipien-  
da. I. 619. 16.

Cum bonorum removenda, vel minuenda triplex  
causa, & quae. I. 619. 16.

Cura bonorum quibus modis solvitur. I. 601. 19.  
30. & 611.

Curae bonorum species, quae publicam causam ha-  
bent, quatenus. I. 613. 22.

Curator datur solis civibus romanis, & quidem sel-  
laris. 581. 2.

— datur potestati minori. I. 581. 3. & 582.

— impuberi furioso non datur. I. 582. 4. &  
583.

— interdum datur habenti tutorem. I. 583. 5. 6.  
& 585. 8. 9.

— datur ventri. I. 586. 10.

— minori furioso datur, et minori: non ut fu-  
rioso. I. 587. 12.

— datur furiosis, menacis, prodigiis. I. 588.  
16.

— impuberibus ex causa adlegatur, etiam iuvens.  
I. 599. 16.

— minoribus sine mentis levitate non datur, nisi  
in litem. I. 589. 17. & 591. N. 6.

— maioribus perpetuo morbo laborantibus, & sa-  
ne mentis usquequum datur levitate. I. 591. 18.

— curatorem habenti non datur nisi causa cogna-  
ta; nec in alterius locum substituitur, nisi eo re-  
moto. I. 592. 20.

— alter in litem, priore manente, dari non po-  
test. I. 593. 21.

— patri filius curator dandus potius quam extra-  
neus. I. 595. 3. & N. 1.

— testamento non datur iure, sed datus confir-  
matur decreto. I. 595. 4. & N. 2.

— testamento datus confirmatur sine inquisitione  
si pater; cum inquisitione, si mater dederit. I.  
595. 5.

— antequam confirmetur, periculo negligentiae, vel  
contumaciae non adiungitur. I. 596. 6.

*Tom. XII.*

— dare potest, & ad certam rem, vel causam.  
I. 599. 11.

— qui tutelam gessit iuvens, eidem curator dari  
non potest. I. 602. 3.

Curator bonus sua ante reddidit administrationis ra-  
tionem, obligatur, atque alienare potest. VIII.  
1129. t. 1131. *sepp.*

— sed nec obligando, neque silentio minores  
nocet. VIII. 1129. t. & 1132. 4.

Curator furiosus, prodigi, minoris novare potest.  
IV. 918. 15. & 950. 8.

— acceptam facere non potest. IV. 950. 8. &  
N. 5.

— minoris nomine agere potest. V. 219. 13.

— an rei minoris pignori obligare possit. VI.  
895. 6.

— debita minoris exigere potest, & transigere,  
nec tamen debitum remittere potest. VII. 213. 1.

Curator, qui datus est loco tutoris absentis, censetur  
datus & iam ad mores pupilli regendus, & eius  
personam tuendam. XI. 1681. 3.

Curatoris nulla re personam potestis. I. 607. 2.

— longe minor est quam tutoris. I. 607. 2. &  
N. 5.

— par utrique in administratione rerum. I.  
607. 3.

— auctoritas quatenus necessaria minori. I. 608. 4.

Curatoris pactum debitum remittens non obicit mi-  
noris. VII. 2015. 2. 2016.

Curatorem an quis alteri petere debeat. I. 600. 13.

Curatorem suum minor suspensum facere potest de  
consilio propinquorum. I. 640. 6.

Cum uno ex curatoribus initia pactio, vel transactio  
ceteris non prodest. VII. 273. 1. & 274. *sepp.*

— si cum uno pro parte eius transactum fue-  
rit, si valet. VII. 274. 2. *sepp.*

— et si uni solidum acceptum fuerit, ceteri quo-  
que liberantur. VII. 275. 4.

— quid iuris si ex curatoribus alii gesserint, alii  
eum se non immisceant. VII. 276. 6.

Qui possint esse curatores. I. 594. 2.

Furiosus, & prodigi curatores legitimi olim agnati.  
I. 596. 7. *sepp.* & 597. N. 4.

— hodie etiam cognati proximi. I. 598. 20.

Deficientibus curatoribus legitimis, curator datur a  
magistrato. I. 799. 10.

— hodie curatores omnes a magistrato dari, non  
nulli opusantur. I. 598. N. 5.

Curatores a quibus magistratibus dantur, vel coo-  
firmantur. I. 599. 12.

— suspecti relicti & removeri possunt. I. 603. 5.  
& 604. N. 3.

— quando, & quale iusjurandum praestare cogun-  
tur. X. 625. 2.

— iusjurandum deferre possunt. X. 625. 2. &  
N. 5.

de Curatorum susceptione haec idem ac de susceptione  
tutorum. I. 604. 7.

— in rerum administratione par curatorum, ac  
tutorum potestas. I. 607. 3. 608.

X 2

Quod

Quod gestum ab uno ex curatoribus, ratum habetur. I. 608. §.

Curator bonorum quis. I. 614. 1.

Curator bonis datos quid commune habeat eum tutoribus, & curatoribus minorum, & similia: & quid proprium. I. 620. 17.

at Curator bonis iure datur, quamvis concurrere oportet. I. 615. 2. *sepp.* 616. *sepp.*

Curator bonis quibus ea causis datur. I. 615. 4.

— datur hereditati latenti. I. 616. §.

— quando datur bonis, quorum in possessionem missus est pupillus ea edicto Carboniano. I. 616. §.

— datur bonis, reus in possessionem missus. I. 616. 6.

— datur bonis capiti ab hostibus, donec revertendi spes est. I. 617. 7.

— datur bonis tutoris, pupillo missus in eorum possessionem. I. 617. 9.

— datur bonis clare personae, si distrahi ob ea alienum oportet. I. 617. 10.

Curator bonis nec lege datur, neque testamento; praeterquam ventri, cui si a patre datur, confirmatur; & an ex inquisitione. I. 618. 12.

— datus pure, non ex die, vel ex conditione: neque ad diem, vel conditionem. I. 618. 13.

Potestas curatoris bonorum quousque parrigatur. I. 620. 17. *sepp.* VI. 172. 6.

— an actiones omnes exerceat. I. 621. N. 4. VI. 172. 6. & N. 5.

Curator bonis possessa a creditoribus datur, & quare. I. 617. 8. VI. 169. 1.

— quando *curator*, quando *magister bonorum* appellatur. VI. 169. 1.

Curatorem bonis quisque petant. VI. 170. 2.

— quis constituat. VI. 171. 2. 3.

— an etiam non petatur. VI. 170. N. 1.

— an coacta causa. VI. 171. 1.

— an privato creditorum consilio possit constitui. VI. 171. 3. & N. 4.

— datur is in quem maior pars creditorum consensit, sive unus, sive plures. VI. 171. 4.

— & hic voluntarius, non invitus, nisi ex magna necessitate. VI. 171. 5.

— si plures, an agere, & conveniri in solidum singuli possint. VI. 172. 6.

— non est ideo tutoris, et competat in praesentia in eius bonis. VI. 172. N. 6.

Curatores bonorum ideo isti sunt civis Romani, masculi, sanae mentis, maiores XXV. annis. I. 615. 3.

— a quibus magistratibus dantur. I. 617. 11.

— an datur iuvini. I. 619. 15. 16.

— an succedere debeant. I. 618. 14. & 619. 16.

Curatoribus bonorum communis est cum tutoribus escusio, fuitatio, suspecti accusatio. I. 619. 16.

Curia Principis an etiam contra leges iudicet et bono, & aequo. VI. 196. 1. & N. 1.

— ferias rusticas an servet. VI. 260. N. 15.

— nullitates processus non attendit, ubi liquet de meritis causis. V. 4. N. 4.

In Curia Principis nulla iura questio altioris iudicis repetatur. V. 1404. N. 8.

— ab ea non appellatur. VI. 418. N. 12.

Curia in municipiis quae. I. 305. 6. & N. 5.

Cursus dari nemo potest iuvini. I. 305. N. 5.

Curia Populi Romani a quo locutura, a Tribubus distincta. II. 45. N. 6.

Curiae Regnorum sapientia Senatui Romano non bene comparantur. VI. 418. N. 22.

— an recta comparentur cum Praefecti praetorio. VI. 418. N. 22.

— iurisdictionem habent ordinariam. *ibid.*

— adversus curiarum sententias supplicare Principi licet. *ibid.*

Curiales qui. I. 305. 6. IV. 1047. 11. & N. 15. VIII. 935. 1.

— obnoxii manibus publicis. I. 306. 6.

— res immobiles, vel mancipia rustica vendere non possunt sine decreto Magistratus. II. 1226. 30. & 1227. 33. VIII. 937. 4. & 856. 75.

— permittunt tamen, domare, & alios de iis contradiis iure, venditione exceptis, possunt. II. 1226. 31.

— cooducere res alienas prohibentur. III. 656. 44.

— prohibentur repudiare hereditates, & donationes paternas, vel eas in fraudem curiae alienare. II. 1226. 32. 1227.

— quomodo differant a ceteris municipibus. VIII. 935. 3.

In Curiales habent manus iniectionem corpora, quibus sent obnoxii. IV. 1048. 11. & N. 15.

Custodia causa res posita in horreis, aut horis apud veteres. II. 864. N. 7.



## D

**D**amnare quid, & unde dictum. XI. 119.  
120. 1.

Damnari ad remon infirmi non possunt heredes. II.  
154. 14.

Damnatorum bona liberis, aut parentibus eorum ad-  
dicuntur ea iure novissimo. II. 135. 28. & 1218.  
34.

— quo nomine. II. 1217. N. 14.

Damnum quid, & unde dictum. IV. 219. 2. &  
504. 4.

— omne dupliciter inferitur, & quomodo. IV.  
120. 1.

— inferitur corruptione animi, vel corporis. IV.  
120. 3.

Damni facti, quod ea opere alieno iniurimus,  
averendi causa quantum comparata remedia. IV.  
478. 2.

Damnorum patti iuramento creditur quoad modum,  
& qualitatem. VI. 337. 4. 338.

— quid & factum iure municipali plebiscito-  
rum Italiae civitatem. VI. 337. N. 3.

— quando locus sit hoc iuramento. *ibid.*

— & quando contraria probatio non adhibetur.  
*ibid.*

Quoniam de damno tenemur o res nostra ini-  
uriatibus dam. IV. 476. 9.

Damnorum infectum quid sit. IV. 508. 4.

Damni infecti causa quando necessaria. IV. 505. 1.  
& 508. 4. & N. 4.

— de omni Damno, quod ex opere aut re aliena  
iniuriat, peranda est, publico opere exceptio.  
IV. 508. 4. 5.

Qui damni infecti cautionem postulat, iurare debet  
de eadem; & provere si alieno nomine pe-  
tat, cavere debet de rato. IV. 509. 5.

Damni infecti cautionem quinam praeter domum  
petere possunt. IV. 509. 5. & N. 5.

— petere non potest, qui damnum timeo ex mo-  
mentum rati, sive si edificaverit laeta manu-  
mentum, sive monumentum extrae laeta edificium  
suum passus fuerit. IV. 510. 6.

— nec qui eorum alicuius nomine cautionem pe-  
tit, de quibus ipse non debet cavere. IV. 510. 6.

— nec inquilinus a Domino alicuius, nec fru-  
ctuaris, aut superficiarius a Domino proprietatis,  
neque dominus a fructuario, aut superficiari-  
o. IV. 511. 7.

— an petere possit emptor a venditore. *ibid.*

— an focius a focio. *ibid.*

— quinam praestare debeant. IV. 512. 8. 513.  
514. 10. & 519. 15.

Damni infecti casu quid continere debeat. IV.  
512. 9. 513. 10.

— ad quem damna pertineant, & de quibus pro-  
mitendum sit. IV. 513. 10.

— an continere debeat heredes. An & successores  
singulares. IV. 515. 11.

— an & diem continere debeat. Quid, si non  
fecerit adiectus. IV. 516. 12. 517.

— an, & quando fideiussorem requirat. IV. 517.  
14. 518. 15.

Damni infecti casu si non praestetur, primum  
ad hoc mittitur in possessionem rei, cuius nomine  
sibi cavere postulat. IV. 519. 16.

— quid, si plures possideant. IV. 520. 17.

— an is, cui non cavetur, mittatur in possessionem  
totius praedii, an vero partis duntaxat, ex  
qua damnum timetur. *ibid.*

— missionis in possessionem effectus quinam.  
IV. 521. 17.

— sua quinam. *ibid.*

— missus in possessionem quando detinetur. IV.  
521. 522. 17.

— an fallere tenetur. IV. 522. 17.

— deinde in possessionem missus iubetur posside-  
re, & quando. IV. 522. 18.

— iussus possidere quid iuris, aut commodi ad-  
plicatur. IV. 524. 525. 527. 20. 21. 520. 525.

— quid si non administratur, vel in possessione esse,  
aut possidere prohibetur fieri. IV. 530. 23.

Si damnum, cuius metu casu damni infecti  
postulari potuit, contigerit aut cautionem peti-  
tam, vel amplexum sit, qui petiit, in possessionem  
mitteretur, vel postea, quid iuris. IV. 531.  
24.

Damni infecti stipulatio quando committitur. IV.  
532. 533. 25. & 534. 26.

— quid ea ex pensur. IV. 534. 535. 26. & 536.  
27.

— damnum quomodo praestetur. IV. 536. 29.

— cui, & adversus quem actio datur ea ex stipu-  
latione. Quid, si plures sint stipulatores, aut  
promissores. IV. 537. 30.

Damni infecti nomine quinam magistratus iubere  
cavere, aut in possessionem mittere possunt. IV.  
538. 31.

de Damno infecto summa edicti. IV. 505. 2.

Cautionis damni infecti petitio iussu aedilis obtinetur.  
IV. 506. 3. 507.

Dandi verbum absolute positum domini translatio-  
nem significat. VI. 715. 3.

— eam ad aliam traditionem designat. *ibid.*

Dandi significatio generalis, vel civilis. III. 679. 7.

Dandi, facies, verbo in pacti definitione etiam  
non dare, non facere continetur. X. 647. N. 2.

Datio in solutum quid sit. IV. 737. N. 12.

— Vide *Solutio, Solutum*.

Datum

Datum ob causam. Vide *Causa*.

Datum ob causam, & datum ab rem quid significet, & quatenus differant. III. 1083. 3. 1203. 10. VII. 717. 2.

Datum ob causam praeteritam repertum non potest, si vera sit causa. III. 1087. 4.

— nec item, si falsa, mox sit voluntaria. III. 1086. 5. *sepp.* VII. 655. 12. *sepp.*

— nisi iurem appareat, cum qui dedit, non fuisse datum, nisi errasset in causa. III. 1091. 11. VII. 656. 14. 15.

— neque repertum potest datum ob causam necessarium, & verum. III. 1093. 2. VII. 655. 10.

— datum vero ob causam necessarium, sed falsam, si per errorem facti solutum sit: indebitum conditione repertum potest. III. 1093. 3. VII. 657. 16.

Datum ob causam non finalem, sed impulsivam rationummodo, causa non secuta, non repetitur. VII. 743. 4. 5. 744.

— dandi causa verum finalis, an impulsiva fuerit, unde intelligatur. VII. 743. 31. & 744. 6.

Datum fuisse ob rem sive ob causam futuram id, quod datum est, nunc intelligatur, aut quomodo probetur. III. 1201. 8. 1202. 9.

Datum ob rem, sive ob causam futuram honestam, causa secuta, repertum non potest; nisi cum qui dedit, re integra praeteritis, & contrarium voluntatem accipientem demonstraverit. III. 1198. 3. & 1199. 4.

— causa vero non secuta, repertum potest, si quatenus concurrat: & quomodo. III. 1199. 5. *sepp.* & N. 1. *sepp.* & 1200. *sepp.* 1207. *sepp.*

— repertum potest causa non secuta ex culpa accipientis. III. 1208. 4.

— an repertum possit, causa non secuta, ob causam futuram. III. 1208. 5. & 1209. *sepp.* VII. 751. *sepp.* X. 1227. & 1228.

— quid, si per accipientem non solummodo quatenus causa impleverit, sed per datum aut rem conditionem. VII. 743. 3.

Datum ob causam futuram removere licet ex praesentia, re integra. III. 1219. 1. & 1220. 2. VII. 758. 11. & 760. 12.

— an etiam, si iuramentum contrahui accesserit. III. 1219. N. 1.

— an & heredi danti licet repetere. III. 1221. 3. & 1222. 4.

Totius ob rem daci species quatuor, & quomodo. X. 1218. cap. 1. & 1221. cap. 3. 3. *sepp.*

Datum ob causam impossibilem repertum a sciente non potest, ab ignorante potest. III. 1224. 3. 4. & 1225. 5. & 1226. 6. VII. 747. 1. 2. & 748.

Datum ob causam repertum non potest, si causa secuta non sit culpa dantis. III. 1228. 8. & 1230. 12. — nec repertum potest in contradiis nominibus. III. 1219. 9. *sepp.* VIII. 755. 10. 756. X. 1221. 4. & 1222.

— neque cum res integra esse desit. III. 1230. 13.

— quibus modis, quidamve ex casu res integra esse desit. III. 1231. 14. *sepp.* & 1234. 17.

Dati ob causam repetitio nunc nascitur. III. 1233. 2. 1234. *sepp.*

Datum ob causam qua adhuc reperitur. Cui dator hinc actio, & adversus quem; & quid ex petatur. III. 1239. 14. & 1240. 15.

Debendi verbum generaliter acceptum quid continetur. IV. 73. 4. VI. 544. 9. XI. 871. 31. IX. 1020. 5.

— proprie significat quod est in obligatione. V. 396. 7. 397. VII. 466. 4. & 810. 35.

Debere an dici possit, n quo res vincatur. VI. 545. 10.

Debitum. Vide *Debitum*.

Debitum si a quo in rem pecunia erigi potest. III. 414. 3. VII. 661. 6.

— an proprie dicatur, cui sub conditione, vel in diem debetur. III. 73. 5. 74. & 93. N. 1.

Debitum non potest creditori suo in rem suam dare debitorem, in quem obligationem suam transferat, & quare. IV. 454. 13. VIII. 811. 13. 14.

Debitum solvere compellitur non semel, nec pro arbitrio iudicis, sed ordine, ac modis legitimis. VII. 1231. 3. 4.

— quibusdam modo locis. VII. 845. 1. 846. 2. 847. *sepp.*

Pactionibus debitorum creditoris periculo nec tollit, nec mutari potest. VII. 221. 1.

Pactum inter debitorem heredes in unum solvi omnes an nullo, & nomina hereditaria solum eligi, non tollit creditore actionem contra alios. VII. 1223. 2.

Debitum cum solvendo non est, conficitur in eadem. VII. 811. 5.

— nisi bonis cedat. VII. 811. 6.

— additi in servitute creditor non potest. VII. 811. 1. 2. & 853. 1.

— nota diem conveniri potest, ubi facultatem dilatare, & fugae metui, aut dilapidationis adest. IV. 69. N. 2.

— fugivum, & secum ferens pecuniam, potest, sine illa manu, a creditore capere. IV. 1045. 10. & N. 13.

— etiam servato die. IV. 1045. N. 13.

Debitum Debitum an species debita, sive id quod functionem in genere suo recipit; an & aliud pro alio quod debet, auferri possit pro modo debiti Proprii singularem debiti obligationis probatio non instrumentum comprehensum vadium aduersus singulos debitos non prohibet. VII. 605. 2. 606. *sepp.*

Debitores debitoris mei mihi non tenentur. VII. 813. 1.

Vide *Solvere, Solvitur*.

Debitum quid. VII. 661. 6.

— naturale, & civile. VII. 661. 6. 7. III. 1095. 8. *sepp.*

Debitum remissio facta illi qui nihil debet, cum ipse, tum debitori est inutilis. VII. 220. 4.

Decem

Decem dies iussum ipso iure in confesso. IV. 82. 2. & 81. N. 4.

Decem homines ceterum, & turbam faciant. V. 813. N. 15.

Decemviri plerisque LL. XII. tabb. ab Atheniensibus transferre. VI. 12. N. 4.

Decendium appellationis computandum adversus praesentem. VI. 427. 26.

— a die scientiae adversus absentem. *ibid.*

— nisi tamen non procurator adfuit, aut ipse citatus ad publicationem sententiae venerit. VI. 427. N. 41.

— currit de momento ad momentum, ipso appellationis die computato. *ibid.*

— consensu partium ultra procedi non potest. *ibid.*

Au iura decendium appellans declarare debet, apud quem velit persequi appellationem. *ibid.*

Decendium an inducatur confesso. Vide *Causae* *trudo*.

Decensio quando fiat irritum testamentum. II. 128. 14. & 127. N. 6.

— Vide *Testamentum*.

Decedere quid. XI. 351. 1.

Decedere pro transire. V. 1333. N. 17.

Decisio in terminis, ut vocatur, admodum rara. VI. 296. N. 2.

Decipere unde transitum. IV. 405. 13.

Decipi quis intelligatur. VII. 495. 14.

Decipula iura subvertunt. XI. 262. 10.

Decodores post proscriptionem, & venditionem bonorum sub hasta iuramus. V. 101. N. 23.

Decoditibus negantur indotia. V. 1416. N. 7.

Decoditores cessio bonorum carcere non liberat. XI. 261. N. 18.

Decretum quid. I. 62. 5. & N. 2.

— latoci significatione dictum est quidquid praetor iudicem pronuntiat. VI. 221. N. 3.

Decreta Principum legis vim habent. I. 63. 9.

— Vide *Principes*.

Decreta de missione in possessionem duo, non tria. IV. 529. 22. & N. 13.

Decuria quoniam, & unde dicta. IV. 1379. N. 21.

Decuris iudicium quando sensum suum, & quibus ut Ordinibus decipiam. IV. 1379. N. 21. & 1380. N. 22.

Decuriam albam ubi asservatur. IV. 1379. N. 21.

Decurii delecti iudices omnes, etiam privatum litium; & quomodo. IV. 1380. N. 21.

Decurio in ius vocari nequit. VI. 27. N. 20.

Decurio non potest advocatui munere fungi adversus patriam. V. 53. 19. & N. 34.

Decurio procuratorum suspiciens, vel advocatorum agens pro perditionis reo efficitur infamis. V. 200. N. 13.

Decoriones qui. I. 307. 6. IV. 1103. 6.

Decoriones novi aliquid modicum erogant collegis, tribulibus, suffraganeis, & quibus cooperantur. V. 478. N. 44.

Decorionum meritis quae. I. 307. 6. & N. 4.

Decorionum filius pro legitima portione deducit tribuitur. V. 457. N. 23.

Decorionum ordo simulacrum quoddam Romani Senatus. I. 306. N. 4. IV. 1110. N. 21.

Decorionatus est honor, non magistratus. IV. 1103. 6.

Decorionatus ordo corpus unum constituit. Quibus partibus constat; & quot ea hic necessaria ad statuendum aliquid, quod obliget universis. V. 225. 21. 226.

Beneficium, deducto ne exeat. Vide *Competentia beneficium*.

Defendi arbitrio boni viri, quam vim habet. V. 242. 4. & N. 2.

— tria continet ab actoris procuratore praestanda. V. 243. 5.

— quibus arbitrata boni viri defensione valetur. V. 245. 7. *sepp.* & N. 6. *sepp.*

Defendendi hostis sui causa an impone quis alterum occidat. V. 1042. N. 6.

Defensio sui an sit iura naturalis, & gentium. I. 45. 5. 46. *sepp.*

— omni iure permitta, si inculpata tutela motum non saccat. IV. 1043. 6. & N. 7. *sepp.*

— inculpata sui defensione infirmata ea personis, & loco; & quomodo. IV. 1044. 8. 1045. 9. & N. 21. IX. 927. 6. & 928.

— in consueti fieri debet. IV. 1043. N. 9.

— armorum aequalitatem non requirit. IV. 1044. 8. & N. 11.

— persequitionem expedire non debet, sed potest antevertere. IV. 1041. N. 5. IX. 916. 3.

Armis licet se defendere etiam adversus laetum, si invadentem aliter prohibere uno possimus. IX. 918. 7.

An quis potius fugam salutem quaerere debeat, quam se armis defendere adversus aggressorem. IX. 919. 8.

Defensio propinqui licita, imo & extranei. IV. 1041. N. 5. 1042.

— nemini degenita, nec excommunicato, nec exili. V. 1283. N. 8.

— Nec Diabolo. *ibid.*

— a Principe solui non potest. IV. 1041. N. 4.

Probatio defensionis causa solum fuisse, quae habet singularia. IV. 1045. N. 21.

Quando ob rem suam defensionem licet hominem occidere. IV. 1048. N. 24.

Qui defendendi sui causa hominem occidit, capite solebat cum apud Hebraeos, tum apud Romanos. IV. 1045. N. 12.

An si quis defendere se possit arrepta fuga, teneatur fugere. IV. 1044. N. 11.

Defensiones passim pro exceptionibus usurpantur. V. 229. 3. & N. 3.

— Vide *Exceptio*.

Defendere iudicio quid. IV. 1214. 8.

Defendi quis dicitur, aut secus in causa missio-  
is possessionem. VI. 125. 6. *sepp.*  
— Vide in *Possessionem missa*.  
Defensor quis. IV. 1213. 8.  
— voluntarius. V. 207. N. 1.  
— necessarius. *ibid.*  
— quid differat a procuratore. V. 165. N. 3.  
— quomodo differat a tutore. V. 164. 2. & N. 2.  
— forum eius sequi debet, quomodo defendit. IV. 1213. 8. & N. 4. 1214.  
— an etiam defensor clericus. IV. 1214. N. 4.  
— Defensor admittitur sine mandato. V. 206. N. 2.  
— sine mandato non admittitur in causa famosa;  
— & quare. V. 208. 3. & N. 3.  
— satisfactura debet iudicatum solvi, licet con-  
— stiterit, aut litis confors. V. 276. 34. & N. 31.  
— etiam si foris sit, & in dignitate constitutus. V.  
— 277. 35. & N. 33.  
— item licet mandatum a domino habeat. V.  
— 279. 36. *sepp.*  
— satisfactura tamen exigi ab eo potest in esordio  
— litis, non post litem conclusam. V. 281. 39.  
— non satisfactus tutor, nec curator defensores  
— papuli, vel minoris. V. 280. 38.  
a Defensore cur satisfactio, iudicatum solvi exigitur.  
V. 280. 39.  
Defensor quando praeferat satisfactioem, iudicatum  
solvi, cavere debet etiam de suo. V. 281. 40.  
— & 41. & 282. *sepp.*  
Defensor obligari solet dominus semper: adversario  
interdum. V. 376. 18.  
— qua obligatione tenetur dominus, a quo man-  
— datum accepit. V. 376. 19. & 360. 23.  
— quando, & quomodo obligetur adversario. V.  
— 357. 20. 21. & 358. *sepp.*  
— an cogi possit iudicium accipere. V. 360.  
— 361. 24.  
— eius est satisfactura iudicatum solvi. V. 287. 1.  
— Vide *Causa iudicatum solvi*.  
Defensor, postea quam satisfactio iudicatum solvi,  
iudicium accipere non cogitur, interveniens in  
ista causa recusandi. V. 362. 26.  
— in ista causa recusandi, capitales inimicitiae cum  
— domino. V. 362. 28.  
— cessatio causae, ob quam suscepta defensio. V.  
— 363. 28.  
— si defensionem aut omnino obire non possit,  
— aut non possit sine dispendio dignitatis, aut damno  
— rei familiaris. V. 363. 29. & N. 19. *sepp.*  
— quae rationes adefensionis non admittuntur, si  
— adori dux aditionis erant. V. 364. 30. & N. 22.  
— iusta iura causa, si adori non interit iudi-  
— cium accipi a defensore. V. 364. 31. & 365. N.  
— 23.  
— an in ista causa, si reus solvendo non sit. V.  
— 365. 32.  
Alius defendere potest, ne stipulatus de re defenden-  
— dae committatur; & qua conditione. V. 360.  
— 25.

Defensor innocentia admittitur in criminali iudicio;  
— & quomodo eius officium. V. 280. N.  
— additur si probare velit negativam, veluti ab  
— accusato rei non fuisse occisum, vel heri occi-  
— sum illum, de quo inquiritur. V. 181. N.  
— non vero, si si procurator pro affirmativa pro-  
— bationes ab accusante, vel inquirente exigere, &  
— probatas diluere velit. *ibid.*  
Defensores civitatum quae fuerint in singulis civita-  
— tibus. IV. 1109. 12.  
— an differret a Daumviris. IV. 1109. 12. &  
— N. 20.  
— similes tribus plebis delegabantur a plebe.  
— IV. 1110. N. 27.  
— ad quam usque summam causas cognoscere-  
— nt. IV. 1173. N. 10.  
— an sententia ab his pronuntiata in causis ma-  
— joris summae nota rescideretur. IV. 1173. N.  
— 10.  
Defensores civitatem appellati syndici, vel adcoes.  
— VIII. 385. 7.  
an Defensores civitatum possint tacita convention-  
— te acquirere majores usus civitatis promissas. VIII.  
— 385. 8. 386. 9.  
— Vide *Adcoes, Syndici*.  
Defensorum civitatis munus quodammodo. IV. 1111.  
— 12. & N. 22.  
Deficere quando dicatur heres, bonorum possessor,  
— vel legatarius. II. 472. 14. & 545. 14 IX. 203.  
— 12.  
— Vide *Heres, Legatarius*.  
Deficiendi modus tripliciter ex L. Papia. II. 476. N.  
— 12.  
Deficientis portio cui accrescit. II. 472. 15.  
— Vide *Accrescendi ius*.  
Deficientium portiones cor non acquiescant legiti-  
— mis heredibus, sed coheredibus. IX. 231. 1.  
— Vide *Portio, Coheredes*.  
Definitio idem ac regula. Definire idem ac regula  
— complecti. X. 1445. 47.  
Flores veterum definitionum de eadem re, & in  
— eandem sententiam sub uno titulo collectum facere,  
— quae diversis verbis in propositione, ut antea  
— iterum capite. IV. 1426. 15.  
Definitiva sententia. Vide *Sententia*.  
Defunctorie suscipere tutorem an idem, atque tute-  
— lam affectare. I. 487. N. 8.  
Vi deiectionis quis dicitur. IV. 270. 4 & N. 3.  
Deiectionis aliquis de re soli, vel de rebus suo cohe-  
— redibus. IV. 273. 5. & N. 6.  
— proprie nemo deiectionis de mobilibus rebus, aut  
— de quasi possessione solem. IV. 273. 5. & N. 7.  
Deiici quis intelligitur tribus modis. IV. 273. 6.  
— & N. 8.  
Deiectus quis non dicitur, nisi possessionem omni-  
— no amiserit. IV. 275. 7.  
Deiecti instrumentum fides habetur de rebus, quas habuit  
— cum deiectione, eorum administratione. IX. 945.  
— 1. 2.

Qui delictum in continent delicti, magis possessionem suam retinere, quam novam occupare intelligitur. IV. 274. 6.

— ideo nec in censum incidit. IV. 274. N. 9.

Non delictus, qui vi compellens alii rerum possessionem tradit. IV. 274. 6. 277.

— Vide *Spolatus, Spoliatus*.

de Delictis, & effusis. Vide *Actio de delictis et effusis*.

Delatores qui. V. 121. N. 14.

— dicti quadruplatores, & quare. V. 121. N. 14.

— quibus obnoxii personae, nisi delata probaverint. V. 121. N. 14.

ad Delictum qui non responderent, serviiebant. I. 236. N. 14.

Delegatus, delegatio quid sit. IV. 922. 19. VII. 681. 1. & 321. 12. IX. 1378. 7.

Delegatus debitor dicitur, non creditor. IV. 922. 11.

— Vide *Delictor*.

Delegari neque invitum potest aliquis, neque invito. IV. 922. 20. & 923. VIII. 812. 15. 16.

Delegatus requirit consensum delegantis, delegandi, & eius cui debitor delegatur. IV. 922. 20. & N. 12. 13. IX. 1378. 7. & 1383. 1.

Delegatus in hoc mandato, peritior stipulatione vel suis constitutione. IV. 922. N. 11. 910. N. 3.

— novumque semper constituta; & quatenus ab eis differat. IV. 921. N. 11. & 923. 20. & N. 12.

Delegatus non vis, & effusus. VII. 816. 14.

An delegatus adversus eum, cui delegatus est, nisi possit exceptionibus, quae ei competunt adversus delegantem. IV. 930. 27. & 932. 28. 929. N. 17.

Delegatus si pecuniam solutam per errorem et delegationem promissit, ac solverit, a delegante condicere potest. VII. 681. *segg*.

— si novum solverit, errore comperto, consequi poterit a delegante ut eum liberet. VII. 681. 4.

— secus, si transigant casu se delegari passus est. VII. 683. 5.

Delegatus iuxta legem. IV. 1116. 1. & N. 2. 1117.

— subdelegare non potest. IV. 1120. 4. & N. 11. 1121.

— penitusque si sit delegatus a Principe, & an hic perpetuo subdelegare possit. IV. 1122. N. 11.

Adversus suumque delegari a Principe solus Princeps in integrum restituit. IV. 1157. N. 55.

Delegatus a Principe suorum est in causa sibi nominata quilibet ordinario. *ibid*.

Delegatus quomodo differat ab ordinario. IV. 1121. 11.

Delegatus exhibere debet litteras mandati, sine quibus fides illi non habetur. IV. 1155. N. 52.

Delegatus ad universitatem creatus, quas causas delegare possit. IV. 1121. N. 11.

Delegatus omnis et personae delegantis assilmandus. IV. 1122. N. 13.

— dignitatem habet. IV. 1085. N. 4.

— olim affectorem habuit, an & hodie. V. 5. 2.

— an diffusus a comitibus. IV. 1117. N. 2.

— citare quomodo possit. VI. 17. N. 8.

— citare non potest per edictum, nisi delegatus a Principe. VI. 17. N. 8. & 18.

— nec potest in existim amittere, siue, ut vulgo sunt, bannire. VI. 18. N. 8.

Delegatus iurisdictione, citatose decreta, cum viveret delegatus, etiam eo mortuo infusoetur, efficitur perpetuus. *ibid*.

a Delegato sententia quis appellatur. VI. 436. 3. & N. 2.

a Delegato differt qui vices praefidis agit, vel proconsulis. Non omnis Vicarius delegatus. IV. 1119. N. 9.

Delegatus iurisdictione. Vide *iurisdictione*.

Delictio in delatione legati quid sit. II. 639. N. 9.

Deliberandi ius intra certa temporum intervalla conclusum, a patre inventum, & ad eo imperari solitum. II. 372. 4.

ad Deliberandum quantum temporis spatium tribuitur. II. 373. 4. & N. 3.

— quare hac beneficium heredi tribuitur, & quando necessarium. II. 371. 3.

Deliberandi spatium heredi extraneo datum nullum in illi iuribus in defuncti bonis. II. 374. 5.

Deliberandi heredi, an, & quatenus permittant instrumenta hereditaria inspicere, & bona hereditaria dimovere, aut distrahere. II. 374. 6. 7.

377. 8. 9.

Deliberandi iure impetrato, quis rei estus sit, non commoda, aut incommoda. II. 376. 10. 372. 16.

Cur post inventum beneficium inventarii ius deliberandi relictum. II. 372. 14. 25.

Delicta manere non debent impunita. VII. 1138. 6.

Paria delicta maiori pretensione tolluntur. IV. 419. Not.

Quis delicti locus. IV. 1267. N. 4. 5.

Delictorum, quibus peccatur in alium, duo genera. IV. 201. 1. 4.

Delictum quid sit, & quae nomina traserit. IV. 200. 1.

— a maleficio, & a crimine quid differt. IV. 199. 1. 200.

Non omne delictum vindictae legibus, & quoniam delictorum genus vindictae. IV. 201. 4. 202.

Delictum militare quod sit. VIII. 1326. 7.

In Delictis afficitur poena verae doloris, non culpa lata, quae pro dolo in iure habetur. IV. 685. 20. & N. 22.

— Vide *Ignorantia, Obligatio, Dominus, Pater, Poena*.

- Delinquendo res nostras non amittimus, sed amittendi periculum subimus. I. 167. 1.
- Demonstratio quid. II. 789. 8.
- a conditione differt, & causa, & quomodo. II. 789. N. 3. 790.
- Vide *Causa, Causa*.
- Demonstratio interdum vice nominis sufficit. II. 791. 14. X. 141. 4. XI. 14. 4.
- Demonstratio falsa nec institutioni obest, neque legato. II. 795. 15. & N. 5. 797. 14. IX. 17. 1.
- Vide *Legatum*.
- neque stipulationi. XI. 659. 2.
- nisi vice nominis adhibita certam rem indicet, quoniam non sit in rerum natura. II. 793. 20. *seff.* & 794. *seff.*
- vel eadem in conditionem, quam deficiat. II. 793. 20. 796. 24. *seff.*
- vel utriusque signis legatus demonstraret. II. 796. 27.
- Demonstratio ea futuro sumpsit habet simul conditionem. II. 1023. 11. & N. 5. & 1024. *seff.*
- Demonstrationes, seu argumenta, quoniam evidenter habentur, omnia dantur in iure. I. 136. N. 2.
- Demales ferre. VI. 30. N. 21.
- Demonstratione ad domum, praediumve facta investigatur, an defensor latet, & quomodo facienda. VI. 143. N. 3.
- Demonstrationis extrajudicialis quoniam usus. VI. 55. N. 4.
- Diminutiones dictae ita editae, quibus siue actor siue reus absens in ius vocatur. VI. 399. 3.
- Dei quantum sunt. I. 200. 4. 201. *seff.*
- Deo quoniam debentur; quare a nobis calat. I. 201. 7. 8.
- ad invocationem Dei actualis iudicia, & bona opera desiderantur. I. 202. N. 22.
- ad Tribunal Dei appellatur. VI. 416. N. 18.
- Deo herede instituto, competit iussuisti quoniam querela. V. 533. N. 5.
- Vide *Instituta*.
- Dependere proprie quid. X. 1225. 59.
- Deportati qui sunt; & quomodo distinguuntur a illegatis. IX. 118. 10.
- testari non possunt. II. 28. 5. & N. 7. VIII. 1335. 5. 6.
- nec possunt heredes institui. II. 154. 24. IX. 118. 10.
- si pater instituitur, pro non scriptis habetur; & hereditas illa reddit ad legitimum, non ad Fiscum. II. 159. 33. 160. *seff.* IX. 120. 13.
- Deportati servo restitui an Fiscus consequatur, II. 160. 35. 161. 36.
- ea testamentum militis capere possunt hereditates, & legata. II. 314. 21. & 724. 8.
- secus si quid illis a pagano restitui. II. 724. 8.
- an agere prohibentur iure civili. IV. 1063. N. 9.
- arceant a procuratore in iudiciis. V. 192. N. 2.
- quando pro mortuis habentur. XI. 1498. 2.
- pariam potestatem amittunt. I. 349. 8.
- Deportati iuris civilis capere, ideoque nec ex iure civili acquirere possunt. II. 1166. 30.
- Deponere, Depositum, quid; & unde dicta. III. 999. 8. & N. 6. VIII. 48. 3. 4.
- Deponere, & commendare, depositum, & commendatum an idem sint; & quatenus inter se differant. VIII. 484. 6. 7.
- In re deposita mater nomine, desistente eo, qui accepit periculum, accipientis est, non dantis. X. 125. 1. & 126. *seff.*
- Depositum quid a matrona, commodum, & pignus differat. VIII. 483. 5.
- debet esse gratuitum. III. 1000. 8. VIII. 483. 5.
- rei mobilis est, non soli. III. 999. N. 7.
- rem depositum, & contrarium depositum significat. VIII. 481. 2.
- Depositum infidelitatis turpissima. V. 119. N. 13.
- Depositum pecunie apud Mentularium, an prius sit; an posterius iure creditorum privilegiorum. VI. 159. 18. & N. 9.
- Depositum rei indivisae uni ex heredibus deponentis repertum restitui potest. IV. 754. 17.
- Depositum rerum, quoniam pondere, numero, mensurae constent, singulis pro parte hereditaria reddendum. VIII. 535. 1.
- redditus autem heredi portionem suam, si reliquum casu perierit; utrum proprium emenciorum, an commune omnibus coheredibus dampnum esse debeat. VIII. 536. 2. 537. *seff.*
- Depositum quovis tempore potest repeti, etiam si aliud convenerit. IV. 81. 10. VIII. 523. 4.
- Depositum ad idem directum cui datur; & cui contrarium. VIII. 484. 8. & 487. 1. 2.
- utraque quoniam de re competat, & quando. VIII. 489. 3. *seff.*
- Actio depositi an datur in heredem ex defuncti domino. VIII. 515. 1. VII. 960. 8. 9.
- an adversus illum, cui pecunia matrona tradita a depositario. VIII. 516. 2.
- an domino, si servus deposuerit. VIII. 517. 1.
- quid, si depositum servat hereditarius. VIII. 517. 2. 518.
- Depositum actione directa damnatus notatur infamis. V. 108. 6.
- Depositum in rem suam reus, aut atrox qui perit apud Pileas olim, & hodie apud Tarentum. V. 119. N. 13.
- Depositum repetendo iudicium memoria non obstat. V. 1419. N. 11.
- Idem Depositum quid alter alteri prestare debeat. III. 1003. 1. 1004. *seff.*
- Idem depositum dolus praesumitur. I. 686. 22.
- quando levis culpa praesumitur. IV. 687. 24.
- non habet locum compensatio. IV. 842. 6.
- nec reconstitutio. IV. 1327. N. 14.
- Idem Depositum rursus, tumulus, incendium, usqueque causa facta depositarius, si fidem fallat, duplum; heres eius in simplum tenetur. VII. 961. 13. XJ. 1499. 3.
- De-

Depositi pecunie creditori frustra obstat, & obligatus fuit olim in rebus suis: hodie quibus in locis fuit debeat, aut possit. IV. 84. 4. & N. 3. 4.

Depositaris fructus rei restituere tenetur; & mora facta, tractor quoque in auras. VIII. 489. 4. — ea utraque contrarius praestat dolus, & culpam tuam. IV. 686. 22. VIII. 489. 7. 492. *sepp.*

— culpam levem praestat, si ha convenerit, vel depositum se obtulerit, vel mercedem pactus fuerit, vel ei usus depositae pecuniae permissus. VIII. 493. ar. & 494. *sepp.*

Depositaris tenetur depositum rei nomine, si vel possident, vel dolo possidere desierit. VIII. 495. 26.

— quando moram faciat, & praestat auras. VIII. 497. t. 498. 2. 3. 499. *sepp.*

— Depositum pecuniam in usus suos convertent factum facit, ac infans praestat. VIII. 499. t.

— nisi iamen damini voluntate utitur. VIII. 500. 2.

— depositum pecuniam mutuo dando depositi actione non liberatur. VIII. 513. t.

— an etiam heredes eius eo nomine teneantur. VIII. 515. t.

Depositum an reddendum etiam fuerit praedol. VIII. 521. 1. 523. 2.

Depositaris repenti depositum illico restituere debet, si possit; neque dolo malo sit factum, quominus possit. VIII. 523. 3.

— non possit vel exceptione compensationis, etiam ab utraque parte depositum debeat. VIII. 524. 5. *sepp.* & 525. 13.

— neque retentione ul. VIII. 525. 8. 9.

— neque spoliationis exceptione. VIII. 526. to.

— quid si extraneus dicat, se dominum esse rei depositae, eamque vendicare velle, ideoque depositum denuntiet, na deponenti restituit. VIII. 526. 11. 527. *sepp.*

in Depositi actione quantum actiones admittantur. VIII. 527. 22. 528. *sepp.*

Depositum actione quatenus teneantur heredes depositarii. VIII. 495. 27.

Depositarii heredes, si depositum dolo misto non restituant, quibus actionibus tenentur. VIII. 497. 29.

Si res deposita casu perire dicatur, nam depositarius probare debet casu deperditam, an vero deponens rem adhuc existere. VIII. 495. 28. & 496.

Quomodo rei depositum amissio fortuita probetur. VIII. 496. 28.

pro Derelicto habere quid sit. I. 717. 4. & 1054. 11.

Res rei non potest haberi pro derelicto. I. 1055. 12.

Res quae imprudens exciderunt, vel sunt fortuito casu amissa, non habentur pro derelictis. I. 717. N. 2.

Tom. XII.

— nec res in mare naufragii metu proiecta. I. 717. N. 3.

An rei pen derelicto habita dominium amittatur, ansequam ab alio sit occupata. I. 717. N. 1.

Res pro derelicto habita sunt voluitas, & occupatio cedunt. I. 717. 3.

Derogatoria clausula. Vide *Clausula*.

Desertorem militum deferens ea servo liber efficitur. I. 255. 2.

Delinquentes quoniam. V. 95. N. 1.

Quibus modis habere quis debeat res, actiones, exceptiones. VI. 177. 3. *sepp.*

Deserendo quid. I. 68. 5. & 69. N. 8.

Detentio corporalis quid sit. V. 787. N. 6.

Detractionem partem quantum est intonius. IV. 626. 4.

Detentio sit res debita aedificiorum damno, nisi culpa, aut mora detentoris, vel contraria conventio intercesserit. IV. 626. 4. X. 1041. 27.

— ferus, si detentor in culpa sit, vel in mora, vel periculum rei sospenderit. IV. 626. 5. 6. & 627. 9.

— sed, hic detentor a praestatione damni liberatur, si creditur rem deteriorem seiem accepit. IV. 627. in. rr. X. 1041. 28.

— praeterea, si tam, quoniam et contrarius stricti iuris debeatur, sine eius dolo deteriorem factam detentor ignorans ignoranti creditore solverit, liberatur. IV. 628. 12. X. 1045. 29. 1046. *sepp.*

Qui rem dolo, aut culpa sua deteriorem solvit ignoranti creditori, an liberatur; & qua actione tenetur. Differentia inter iudicia bonae fidei, & stricti iuris. IV. 628. 12. 629. *sepp.* VI. 770. 24. X. 1048. 32. 33. 1049. *sepp.*

Detentio facta res eadem esse quoniam prius, & alia diversis rationibus dici potest. X. 1050. 34.

Dicere non est loqui id, quod animus non sentiat. XI. 11. 3.

Nemo dicit quod vult, nisi asperimus. XI. 11. 8.

Nemo dicit, quod non vult, etiam verbis exprimat. XI. 10. 1. & 11. 7.

Dicit, qui verbis, scriptis, vel nutu declarat, quod vult. XI. 106. 5.

in omni dicto, scriptura, voluntas & sententia dicentis potissimum spectanda. XI. 11. 4.

Dictator quoniam munus Romae gerebat Imperium. IV. 1076. N. 20.

— magister, sive moderator populi dictus. IV. 1104. N. 12.

Dictura an sit a magistrato distinguenda. IV. 1076. N. 20.

Dictiones, quae sparsim in suis in locis civile commentariis ab auctoribus habentur, aut explicatur. Accedunt aliae in Notis expressae ab Huijgero.

Dictio A pro Pest usurpata. VII. 1259. 8.

— Ad pro quod. XI. 602. 5. IV. 72. N. 3.

— Adnotata quid. IX. 317. 9.

— Aliquando quoniam temporis designat. IV. 523. 18. & N. 11.

— Amplius superius repetit. II. 1029. 16.

— Amplius eadem sententia quo nihil usurpata. I. 2

- *Citra*, non excipit aliquid, sed privat. VII. 332. 15.
- *Civiliter*, idem significat, ac bono more, sine dolo, non malitiose. III. 370. 15.
- *Contrahere*, quid ex notione verbi significet. III. 470. 3.
- *Caute*, accipitur distributive. II. 1053. N. 16.
- *Cum pro si*, promissive usurpat in conditionibus. IV. 333. 16.
- aliquando tamen differunt; & quotiens. II. 809. 10. & 810. 13. III. 486. 17. & N. 8.
- *Cum*, quando coniunctionem significet, non tamen inimitationem. XI. 68. 2.
- *Damnatus pro saltem*. II. 30. N. 9.
- quandoque passive accipitur. V. 1327. N. 11.
- *Ex* aliquando idem ac *Post* VIII. 686. 2.
- *Exinanire* quid sit. V. 573. N. 10.
- *Exulare* quid. IV. 1064. N. 9.
- *Ferre posse* quid sit. XI. 266. 14.
- *Hand, Haas*, utraque a verberis in scribendo usurpatur; & quoniam rectius. IV. 797. 10.
- *Habere* ambigua; quoties eius significatio. XI. 755. 756. 757. 1. & 758. 759. 760. 1.
- *Idest* exponendi, sive interpretandi nota. N. 11. 1348. 4.
- interdum exempli ostendendi causa accipitur. X. 134. 6.
- *In* privationem fere significat, vel etiam diminutionem. V. 85. 4. & N. 4.
- quæ aliter habet significationes. VI. 546. 10.
- *Inimiliter*, idem ac malitiose. III. 370. 15.
- *Inops, Inopia* quid significet. X. 757. N. 18.
- *Item* precedentia repetit. II. 1029. 16.
- *Megis* aliquando electionis vim habet, non comparationis. III. 928. 4.
- *Maxime* continet comparationem, & casum utrumque contrarium complectitur. VIII. 874. 22.
- *Meum* quando denotet dominium. V. 760. N. 4.
- tempora non recipiunt, aut significat, nisi ex loquentis sententia. XI. 91. 15. 26. & 92.
- *Minus* interdum significat *Nihil*. XI. 1694. 4.
- *Militer* quam pecuniam summam indicet. II. 1043. 8.
- *Non* accipitur pro *posse*. X. 83. 26.
- significat idem ac *Statim*. *ibid.*
- *Non* rationem subicit, & precedentia confirmat. XI. 1341. 7. VII. 608. 5. 6.
- interdum accipitur pro *Antem*. VII. 608. 6.
- *Omittere* quam vim habet. V. 1403. 5.
- *Operari*, necessitatem præfert. VII. 508. 9.
- in fortuvis actionum in personam significat rei veritatem, non iudicis facultatem. XI. 1687. 4. 5. & 1688. 6.
- *Orare* quid significet apud veteres. V. 36. 3. & 35. N. 2.
- *Perennis* quid significet. II. 637. 23.
- *Pere* in seculum, quam periculose definitur, solet usurpari. XI. 513. 28.
- *Perire* quam vim habet. XI. 1689. 1.
- *Pervenire* quid significet. IV. 640. 2. & 641. 5.
- *Petere* quid proprie significet. V. 414. 7. X. 318. 3.
- *Plane* intervis correctioni precedentem. X. 912. 11.
- et recipiendi & corrigendi sim habet. X. 1108. 2. XI. 59. 2.
- *Plerumque* regulam indicat. V. 1327. N. 11.
- *Plur* quantitatem designat, & qualem. VIII. 863. 22.
- *Posse* quam vim habet. X. 1188. 4.
- XI. 884. 47. & 262. 263. 22.
- *Præsertim* valet idem quod *Maxime*. V. 1017. 9. 2.
- *Præterea* repetitionis vim habet. II. 1029. 16.
- *Profiteri* quid significet. V. 1328. N. 11. VII. 1052. 2.
- *Promissus* quid valet. X. 572. 15.
- *Propterea*, contrarium ei quod dictum est, aliquando significat. I. 483. 9.
- *Quasi* interdum excipit rei veritatem. X. 433. 1.
- *Saltem* tractum futuri temporis habet. IV. 22. 8.
- *Saltem*, præteriti temporis significationem habet. *ibid.*
- Dicto *Fideli*, Romanis frequenter usurpata in pronuncianda sententia, præsertim in Capitalibus. VI. 297. N. 3.
- *Plu* quid significet in oratione affirmante, & quid in negante. I. 942. N. 1.
- *Utique* quam vim habet in oratione affirmante; & quam in oratione negante. V. 837. 22. XI. 856. 2.
- interdum significat idem, ac *Non minus, non indistincte, non semper*. VIII. 581. 6.
- *Vide Verba*.
- *Quis*, qui conditionalem efficiunt totam orationem. II. 1015. N. 6.
- *Quis* femininæ non continet in odiosis. VIII. 848. 17. 18.
- aliquando tamen & pro femininæ genere accipitur. XI. 1670. 1.
- *Quod pro cum*, vel pro *quousque*. XI. 606. 6.
- *Quam* certam habet affirmationem. XI. 419. 2.
- *Quicquid* distributive accipitur. IX. 276. 1.
- *Quod* relativum substantivum. X. 345. 2.
- *Quodammodo* quam vim habet. III. 1136. N. 6.
- *Redintegrare* quid sit. V. 1048. 2.
- *Recte* quid significet. VIII. 960. 3.
- *Refusum* quid significet. IX. 124. 3. 4.
- sic & recte differunt, & quomodo. II. 87. N. 7.
- *Sen*, vel *Sive* quando conjunctive, & quando disjunctive sunt accipiendæ. XI. 1166. 6. & 1167. seq.



- Si pro *quia*, vel *quoniam*. VII. 378. 9. 373. 10. XI. 1511. 1. & 1517. 1. & 1528. 4.
- Si pro *quoniam*. VII. 1237. 1.
- Si quando dubitationem habet iuncta verbo, vel non habet. V. 1395. N. 1.
- *Siquidem*, pro *quandequidem*. VII. 318. 3.
- *Siquidem*, ut, & quando significet masculinos, & feminas. VIII. 848. 17. 18. & 849. 19. XI. 1671. *segg.*
- *Salutem*, non iudicii necessitatem, sed praesentem liberam voluntatem VI. 305. & 306. 8.
- *Scilicet* aliquod temporis spatium continet. IV. 68. N. 1. & 899. N. 4.
- *Stipulari* aliquando passiva interpretatur. XI. 540. 2. & 1345. 3. & 1348. 6.
- *Sufficit*, illud unum, de quo affirmatur, ponit, & nihil amplius. IX. 1248. & 1249. 6.
- *Vel* habet vim coniunctivam, saepius etiam disjunctivam. VI. 69. 5. & N. 8.
- *Velut* pro tamquam. III. 545. 8.
- *Vide Verba*.
- Dies artificialis XII. horis consistit apud Romanos, modo longioribus, modo brevioribus. XI. 1675. 1.
- maior pars eius diei censetur horarum septem primum, non postremarum, & quare. XI. 1675. 2. 1676. 3.
- Dies contradicibus utilis adiectus: heredem institutioni insuper. II. 170. 6.
- Dies certus adiciat nequit heredi institutioni. II. 167. 3. & N. 2. 3.
- Dies institutioni adiecta habetur pro non adiecta. II. 172. 10. 173. *segg.*
- Dies fideicommissi heredi gratia censetur adiectus. II. 638. 24.
- Dies quomodo a conditione differat. II. 790. 10.
- Dies a consilio quatenus adiciat legatis possint. II. 792. 17.
- Dies legatis inest aperte, vel tacite. II. 1012. 13. *segg.*
- Dies legatis ad varios effectus credit. II. 995. N. 7.
- Dies legatorum, & fideicommissorum quomodo cedat, aut veniat. II. 609. 1. & 996. 9. 10.
- Quando Dies cedat fideicommissi conditionalis. IX. 644. 4.
- quando dies usus fructus legat. III. 179. 9. *segg.*
- quando dies habitationis legatum, vel operarum. III. 183. 3. 184. 4.
- quando in annis, vel mensibus praestationibus, legatis, aut promissis. IV. 77. 6.
- quando in obligationibus in diem. IV. 72. 4.
- quando in obligatione parr. IV. 67. 3.
- Dies an servituti constitutenda adiciat possit ad inchoandum, vel sciendum servitium. Et quid iuris si adiectus. III. 315. 4. 316. *segg.*
- In Diem promissum an interim debeatur. II. 437. 14. IV. 73. 5.
- Dies adiectus pro eo est, non pro stipulatore. IV. 74. 5.

- Interdum tamen, & pro stipulatore. XI. 890. 50. 891. 51.
- Dies, ut obligatio in diem dicatur, certus esse debet. II. 75. 2.
- Dies certus, & incertus qui. II. 1019. 5. 6. & N. 2.
- quomodo alter ab altera distinguatur. IV. 75. 2. 76.
- incertus dupli modo. XI. 868. 24.
- Dies incertus conditionem facit, & in testamentis, & in contradicibus. II. 168. & 1019. 4. 1022. *segg.* XI. 864. 13. & 867. 23.
- nisi sibi appareret aliter sensitisse testatorem. II. 1021. 9.
- Dies incertus qualem in contradicibus conditionem faciat. II. 1019. 7. & 1020. *segg.* IV. 94. & 95. 6.
- Dies conventioni adiectus sciendum, vel multiplicandam obligationem, vel conditionem temperandam causa. IV. 77. 4. *segg.*
- qui intentionis & actionis differendam causat conventioni adiectus, fortis differt obligationem. IV. 80. 8. XI. 880. 40.
- hodiernus non suspendit obligationem. IV. 80. 9.
- non qui est depositus adiectus. IV. 80. 10. 81.
- Dies adiectus conventioni aperte, vel tacite. IV. 81. 11. XI. 871. 30.
- tacite quomodo. IV. 81. 12. *segg.* X. 1436. 18.
- an Dies in stipulationi adiectus, *Dabis hoc anno hoc mense*, sit primus, vel postremus mensis, & anni, quo peti possit. IV. 85. 2. 86. XI. 895. 1. & 896. *segg.*
- an dies in adiectus, *Dabis ante Kalendas Martias*, diem Calendarum incipientem demonstrat; an incipit diem designat. IV. 87. 3. 88.
- *Vide Stipulatio*.
- Dies in estimanda re non propter moram, sed propter conventionem spectandus. X. 369. 10.
- interpellat pro homine. X. 1434. 13.
- testamentis & conventionibus adiectus habetur in re debitis debitoris gratis, non creditoribus; nisi tamen aliud actum inter convenientes. XI. 890. 50.
- quando creditoris causa adiectus intelligatur, & qualem dies intelligendus. XI. 891. 51. & 892. 52.
- Dies a media nocte incipit mora Romano. VI. 85. N. 6.
- Dies testam. testamentaria quando cedat. I. 404. 14. & N. 6.
- adiectus ex conventionem parium damni infestis stipulationi est omnino servandus. IV. 516. 12.
- quomodo hic sciendus a priore, nisi partes de eo convenierint. IV. 516. 12. 13.
- Dies adiectus in praestando, vel restituendo re aliquam quam vim habet. VI. 359. 7.

Com.

- Cum stipulatus sum, si opus arbitratu meo ante Kal. Jan. effectum non sit, penam, & procul Diem: an possim dicere opus arbitratu meo factum non esse, ut poena committatur. Quæ I. G. Proculi dissidio. XI. 1469. 1. 2. 1470. 4. 1471. *sepp.*
- Quoties dies in obligationibus suo ponitur a contrahentibus, nec lucul tacite ex additione loci, vel conditione promissi, statim debetur pecunia & peti potest. IV. 67. 3. & 68. XI. 871. 29. 30. & 872. 31.
- Quid in diem debetur, ante diem peti non potest: sed nec integro die peti, in quem dilata solutio. IV. 69. 2.
- an & quod debetur sub conditione, & in diem, IV. 71. 3. & N. 2. & 72.
- Quod in diem debetur, vere debetur, & ante diem; licet peti non possit. IV. 72. 4. XI. 880. 41. & 882. 44.
- an die ad solvendum constituto solummodo exactio, pecunia peti possit. XI. 881. 43.
- Quod in diem certum debetur, cum potest repeti solummodo per errorem; potest etiam conditioni, potest etiam obligationi variari. XI. 883. 45.
- An solvi statim possit invito creditore quod debetur in diem. XI. 883. 46. 884. *sepp.* & 890. 50. & 891. *sepp.*
- Solutam ante diem repeti non potest, etiam si promissum sit in tempus mortis. VII. 662. 11. 12.
- Die certo nominatim solutioni addicto, an liceat debitori, pecuniam ante exactionem, offerarum permutationem evitare. XI. 1503. 5.
- an creditoris, an vero d. hitoris causa adiectus censatur, utrisque intervenientibus. XI. 1503. 6.
- In diem relictam quoniam dicitur. II. 1022. 12.
- Dies stipulationi addictas solutionem differt, donec dies præteritis, nisi constet adiectum non esse differenda obligationis causa. XI. 1489. 1.
- note Diem nulla adio nascitur ipso iure. X. 176. 20.
- ante Diem qui agit, perperam & male agit. VI. 832. 2. X. 1104. 4.
- Dicere Diem quid sit. VI. 38. 8. & 724. 6.
- Die certo solutioni dicto nominatim, an liceat debitori permutationem offerarum evitare, offerenda pecuniam. XI. 1503. 5.
- Dies utrisque intervenientibus creditoris, an debitoris causa adiciatur. IV. 1503. 6.
- Vide *Ufura*.
- Vide *Compromissum, Debitor, Fideiromissum, Prædator, Obligatus, Legatum, Solutio, Stipulatio, Tutor, Usufructus*.
- Difficulus conveniendi ratio ea eius conditione, moribus, formis, & privilegiis æstimatur. VI. 104. N. 12.
- Difficili diem quid sit. VI. 106. N. 17.
- Dilatationis remedium longa consuetudine, atque oia fere omnia gentium recipitur; & quæ de causâ iustitiam. V. 803. N. 1.
- quando locum habet. IV. 295. N. 10.
- an tollat electionem actoris. IV. 1316. N. 1.
- Sententia in iudicio diffinitionis definitiva ne sit, ut interlocutoria. XI. 116. N. 3.
- Digesta. Vide *Paulle*.
- Dignus in auctione subitas emptionis est argumentum. VI. 150. N. 3.
- Digitorum percussio symbolum aditionis. II. 414. N. 7.
- Dignitas quæ existimationem ipsaque vis sequitur, quid sit. V. 87. 4. & N. 6.
- Dignitas a magistratu distinguitur. IV. 1102. N. 9.
- tribuitur adoptione. I. 320. 25. & 319. N. 11.
- Vide *Adoptio*.
- quoniam liberet a patria potestate. I. 360. 33.
- Dignitas libera a procreationis manere. V. 364. 29. & 363. N. 19.
- Dii genitrici. Quæ illorum omnia, & membra. I. 195. N. 3.
- Dii genitrici relictæ. II. 985. N. 9.
- Dignitas in libello an utilis, & quæ. VI. 10. N. 3.
- Dilapidatio bonorum quot modis fieri consuevit. VIII. 619. 9.
- Dilatio omnis iudicaria fere estimationis & religionis iudicis permittitur. VI. 242. 2. & 243. N. 1. 2.
- initio dari non debet, nisi necessitas de causâ. VI. 243. 3.
- quibus in causis sit absolute deneganda. VI. 243. 4.
- datur sapienter in capitalibus causis, vel denegatur interdum, cognita causa. VI. 246. 7. 247.
- uno datur in pecuniariis causis pluriquam semel. VI. 246. 7.
- in quibusdam pecuniariis iterari debent. VI. 247. 9.
- Dilatio omnis non nisi pro tribunali potest expediri. VI. 249. 12.
- Dilatio singulorum mensium ter repetita parum datur allegationes adhuc prætere videri, posteaquam altera pars allegationibus renouavit. VI. 241. 5.
- Quæ dilatio danda sit testes aut instrumenta, potest ex eadem vel contenti, vel iuramentum provincia. VI. 245. 5.
- potest a iudice ex causa coardari. VI. 245. 6.
- Dilationem iteram petens non audiatur, cum per cum sitis quomodo iam data uteretur. VI. 249. 11.
- jo Dilatio danda, vel neganda si iudex fecerit iustitiam, quæ adversus illam proposita temeraria. VI. 249. 13.
- quid si peccaverit iudex in loco dandæ dilationis. VI. 251. 14. 252.
- In da Dilatio quoniam dies comementur. VI. 252. 15. & 251. N. 6.
- Dilationes ea quo tempore deutor a iudice litigabitur. VI. 253. 1.
- Dilatationis remedium. Vide *Exceptiones dilatorie*.
- Diligens an idem atque diligentissimus. IV. 680. 17. VIII. 638. 21. 22.

Quid pensandum sit, ubi diligenter erigatur. IV. 676. 14.

Dimentum quid. XI. 313. 1. & N. 3.

Dioxetis quid. IV. 1169. N. 3.

Diploma quid. XI. 1642. 10.

Principalem diplomatum auctoritas unde agnoscatur. VII. 1254. 10.

Directus fures quoniam. IV. 246. N. 3.

Directa actio. Vide *Actio directa*.

Directa substitutio. Vide *Substitutio*.

Discussio bonorum quomodo sui. X. 606. 8.

I. Diffuncta pro consuetudine in iure sepe accipiuntur. III. 384. 12. VII. 32. 16. IX. 1003. 3. & 1004.

II. Diffuncti iidem atque re consueti. II. 484. 6. — diversi tamen ab his, qui sunt omnino diffuncti; & quoniam hi. II. 484. N. 5.

Diffuncti omnimodo an habeant ius accrescendi, & quid ea re iures coheredes & legatarios interdu. *ibid.*

— Vide *Consuetudo*.

Diffuncti promittuntur res plures, vel una, vel diversi ordine. IV. 15. 1.

In Diffusione non fuit, qui in conditione sunt positi. II. 1032. N. 10.

Dispositio testamenti liber & heres pro parte scriptus, si qui statim sit adhuc ignarus hereditaria nomina exegit, an liber debitorum. X. 531. *segg.*

— quibus actionibus coheredes possint eadem nomina pro parte sua ab illo repetere. X. 534. 537. *segg.*

— an quis credidit hereditarias pecunias, pro parte sua alienavit; & quomodo. X. 547. *segg.*

— an & pro parte coheredem. X. 556. *segg.*

— si credita pecunia bona fide consumpta sit, vel coheredes re coppiā etiamtē adhuc pro parte sua velint debitoribus esse creditam; an ea condici possit a coheredibus, aut vindicari. X. 577. *segg.*

— si stipuletur pecuniam quam credidit, quomodo stipulationem quousque dicant hereditari. X. 584. 585. *segg.*

— & quomodo coheredibus post aditam ab illis hereditatem sequatur. X. 587. *segg.*

Dispositio forei quid sit, quomodo indicetur in libris iuris. V. 1005. N. 1.

Diffensus plurium iudicium, vel peritorum quomodo eorum habeat. XI. 323. 1. 2. 324. *segg.*

— Vide *Iudex*, *Peritus*.

Diffensus in contractibus, quibus ex rebus arguitur. III. 478. 5. 6. 479. *segg.* XI. 1331. 3.

— vitiat omnes contractus. X. 287. 1. 288. *segg.* XI. 1331. 2.

Qui in corpore rei diffusiunt, contrahendo nihil agunt. XI. 669. 1.

— Vide *Contractus*.

Diffusio non omnia reprehendenda. IV. 403. N. 8.

Diffusio abolet, seu tollit iniuriam. V. 1114. N. 6.

— quando per hanc inofficiosi quarels reuocantur a matre. V. 1114. 9.

Diffusus eisdem fere naturam, utque contractus. IV. 743. N. 1.

— sic appellatur iudicium condicio. III. 1145.

N. 2. & 1153. 1. 1154. *segg.*

— confirmatur iniuriando, veluti contractus. V. 1215. N. 10.

Diffusio pignoris. Vide *Pignus*.

Diffusus quid sit, & quomodo completatur loca. IV. 1170. N. 4.

Disio quid, & unde dicta. IV. 1088. N. 7.

Diverforium quid. VI. 870. 3.

Divinum ius. Vide *Ius*.

Divisio communium rerum sit consensu sociorum, sive dominorum rei commissa. II. 1234. 7. 8. VI. 965. 2.

— dummodo tamen hanc divisionis conventionem stipulatio sequatur, vel rerum traditio. II. 1234. 8. VI. 966. 3.

— sit divisio iudicialis in id comparata, & quomodo sita. II. 1234. 9. IV. 193. 4. VI. 965. 4.

Divisio corporum vel generum quomodo; & quomodo in obligatione dividenda iuxta plures usus habeat. XI. 1017. 4. *segg.* & 1018. *segg.* & 1025. 19. & 1026. *segg.*

— Vide *Stipulatio*.

Divisionis beneficii quomodo, & quibusnam a iure erubant. IV. 47. 3. & 184. 11. & 562. 10. 11. IX. 1316. 1. 1317. *segg.*

— Vide *Fideiusor*, *Reus promittendi*, *Tutor*.

Quandam res dividuntur numero, uti quomodo pondere, mensurae vel coactas, & genera plura. XI. 443. 10.

— quandam corpore dividuntur; uti certis corpora, quomodo partes habent, sed indivisibiles; & intellectus magis quam corpore. XI. 443. 449. 10. IV. 52. 4.

Divisionis exceptio seu disticta. V. 1298. N. 4.

Divisio bonorum per sortem propter laesionem non retractatur causa a iuris. V. 1127. N. 2.

Divortium admittit coniugii succedentem. II. 1109. 13.

Desertio quandam sit causa divortii. III. 970. 1.

Divortii pernam quatenus stipulari liceat. XI. 655. 2.

Pena est in divortio etigi supra modum a legibus constitutum non possit. XI. 657. 5.

Dia an significet perpetuum decennium. I. 67. 2. & N. 5.

Distarium quid sit. I. 67. 2.

Do ut des quodam certi contractus generis, & quando inestor. X. 1213. 1. 1214.

— Vide *Contractus sine nomine*.

Doctor, nonnulli quinquennio studiorum eisdem, creari debet. V. 55. 19. & N. 35.

— Egregius habetur, & quatenus. X. 825. N. 13.

— Nobilis. *ibid.*

- immunitatem privilegio fruatur, & quatenus. X. 826. N. 13.
- a euerere pro debito immo. XI. 312. N. 1.
- ad iudicem venire non cogitur, sed domi iura. X. 827. 6. & 829. 7.
- de consuetudine si restitur, an sit fide dignus. VI. 291. N. 1.
- lege delictum si dem non facit, etiam iudicis. VI. 297. N. 1.
- ob scripta celebris alteri praesentendus. X. 827. N. 13.
- cum minor est, non restituitur in integrum latus errore iniur: secus errore facti. V. 1151. 3. & N. 2.
- scripto cunctus. VI. 26. N. 19.
- in his vocari non potest, dum capis insignia sui insurrectionis. VI. 29. N. 21.
- non leui in corpore, cum non habet in ere. VI. 36. N. 22.
- Celebris opinio doctorum relevat actionem ab expensis. VI. 318. N. 8.
- Ductum milium praesentendus miles armatus. XI. 280. N. 2.
- Doctores veracissimo more manifestis donant honoris causa suos promissores. V. 477. N. 44.
- Documenta pro iuramentis, & pro quovis probationem genere usurpantur. VII. 1230. 25.
- Doli veterum ad vasa vitaria. IV. 836. 18. II. 865. N. 7.
- Dolare viam quid. IV. 836. 18.
- Doli quid sit. IV. 396. *sepp.* & 397. *sepp.*
- unde asseritur. VIII. 926. 7.
- bonis quidem, & quibus in rebus versantur. IV. 395. N. 3.
- negotialis qui. IV. *ibid.*
- simpliciter positus, & sine addito pro dolo malo usurpatur. *ibid.*
- Doli quando admittit significetur ex genere poenae. V. 144. 40. 41.
- in iumento in item coarctatur. V. 354. 1.
- quando praesumitur. V. 795. N. 17.
- an praesumatur in eo, qui maiorem se dicit. V. 1134. 11. & N. 9.
- simulatione nunquam caret. IV. 405. 14. 406. *sepp.*
- a vi quomodo differat; & an illi semper adiungatur. IV. 406. 14. & N. 11.
- verus a praesumpto differt, & quomodo. IV. 395. N. 4.
- qui differt a fraude. IV. 397. N. 5.
- quomodo differat a culpa. IV. 662. 2. & N. 4.
- in generali pacto semper excipitur. IV. 651. 9. 652. *sepp.*
- quomodo consensum impedit; & quando contractum vitiat. III. 481. 11. & N. 4.
- allegatus probari debet. VII. 832. 22.
- probatur iudiciis, & his anterioribus. IV. 296. 6. & N. 4.
- non tantum in eo est, qui aliquid fallendi causa mentitur; sed & in eo, qui manifeste aliquid dissimulat ad formam ipsius locum, & fraudem adverterit. IV. 401. 11. VII. 145. 2.
- Doli compensatur dolo. V. 1135. N. 11.
- minoris sollicitudinem excusat. V. 1133. 9. 1134. *sepp.*
- quid si doli sit ex utraque parte. V. 1135. 12. 13. & N. 12. 13.
- an sit, & quomodo, causa restitutionis malorum. V. 1058. 9.
- Doli acceptio duplex, generalis, & specialis. IV. 405. N. 11.
- Doli Clausula. *Vid. Clausula.*
- Doli probatio cuius incumbat. IV. 395. 6.
- in eo non est locus iurando suppletorio. X. 762. N. 22.
- Dolum contrahit omnes recipiens. IV. 654. 6.
- Dolum totummodo quis recipiat. IV. 656. 22.
- *Vide Contractus.*
- Damnum ob dolum annu efficiant infamit. V. 110. 8. *sepp.* & 147. 42.
- Dator restitutioni adversus dolum praesumptum, si nomen de promissio sit, non de summo. V. 1158. N. 14.
- Quid continet editum de dolo. IV. 393. 3.
- Adhuc de dolo genera duo. Prioris una generalis; posterioris duae speciales. IV. 392. 2. 393.
- Causa actionis de dolo quatuor desiderat, & quae. IV. 394. 4. *sepp.*
- Generalis actio de dolo datur, ubi alia non suppletur. IV. 410. 16. *sepp.* & N. 17.
- Ea excluditur interdictio, exceptio, & in integrum restitutione, & quare. IV. 411. *sepp.*
- excluditur quocumque alio remedio, quo res neque salva potest esse decepto. IV. 414. 21. & 417. 24.
- ubi alia actio remediumve supplet, ne adversus eum quidem datur, qui deceptus. IV. 415. 22.
- an datur, si, cum alia sit actio, hanc amittit deceptus suo facto, & negligentia. IV. 416. 23.
- An interdum actio de dolo cum alia concurrat. IV. 417. 24. *sepp.* & N. 18. *sepp.*
- pro modica quantitate non datur. IV. 417. 31. & N. 26.
- non datur liberis, liberis, non plebeis, non prodigo, non fugitivo adversus parentes, patronos, magistratus, & homines honestos, & probos. IV. 417. 31.
- datur tamen adversus superiores actio in factum, doli mentione decausa. IV. 418. 31.
- Actio de dolo est actio in personam, cuius obligatio ex malicia. IV. 418. 31.
- actio est iudicialis. IV. 418. 33. 419.
- est etiam summa. IV. 420. 35.
- quibus datur, & adversus quos. IV. 420. 34. 35.
- adversus quos non datur, nisi in quantum facti sunt inceptiores. IV. 420. 36.

- potest agitari lra conuentionem biennium don-  
taat. IV. 430. 37.
- quod biennium edic et eo die, quo dolus  
admisit dicitur. IV. 431. 38.
- an in eo abfentia tempora componantur. IV.  
431. 39. 432. & N. 33.
- An detur adio de dolo post biennium faitem in  
fimplom. IV. 433. 41. 434.
- non perpeffusur lra confectione. IV. 433.  
40.
- in ea an iuretur in litem. IV. 439. 33. &  
N. 29.
- Doli exceptio fpecialis, & generalis. V. 1365. 2. 3.
- fpecialis an duplex. V. 1365. N. 2.
- cas prodita fpecialis. V. 1365. 2.
- cur generalis. V. 1365. 3.
- utraque num fit perpetua. III. 1376. 11. &  
1375. N. 3.
- fpecialis aque odiofa atque adio de dolo.  
V. 1365. N. 4.
- generalis oca femper ei datur, qui dolum est  
paffus; fed & datur interitum, ne quis patitur.  
V. 1366. N. 5.
- temperat afpiciantem lris civilis, & nititur  
equitate. V. 1366. 4. & N. 6.
- an poffit ladicit offitio foppleri. V. 1366.  
N. 6.
- an detur poffeffori malis fidei. V. 1367.  
N. 6.
- ne fit odiofa. V. 1368. N. 8. III. 1102. 3.  
feg.
- quomodo conuerfat eam metus, doli, erro-  
ris, & pecunie non numerum exceptioe. V.  
1367. 6. feg. & N. 8. feg.
- quibus de casus conuenit ex quodam libera-  
tionis genere poffit fecuta. V. 1372. 9. feg.
- competit ea fimpli remiffione debiti fecuta  
ea pacto etiam nullo. V. 1373. 11. feg.
- vel ex fuprema voluntate. V. 1375. 13.
- competit interdum ea folutione non iure fa-  
cta. V. 1377. 14.
- ea debum pecunie oblatum, quam creditor re-  
cufauit, amiffione. V. 1378. 15.
- ea impedimento neceffario, propter quod de-  
bitor facere non potuit quod promiffit. V. 1379.  
16.
- ea fipulandi caufa non ferota in lris fipula-  
tionibus, que iufam caufam habere, fed futu-  
ram, que deinde non fit fecuta. V. 1379. 17.  
1380.
- competit, non adione fubfita ea pluribus,  
que eadem rei nomine competitur; fi que  
eft reliqua, fit ftricti lris. V. 1380. 18.
- Doli exceptio inducitur, exceptione pacti, iuris-  
tandi, rei iudicat poffit reo quante. V. 1381.  
19.
- Doli exceptio reo nafcitur ex mutua preftatione  
vel aliter, vel etiam rei que petitis, deneg-  
ata, & quibus ea casus in utroque mutue pre-  
ftationis genere. V. 1382. 21. & 1383. feg.

Tom. XII.

- Vide *Præfatio mutua*.
- Doli exceptio competit habenti eam ea fuperiori-  
bus casus, que reus defendatur. V. 1386. 6.  
29.
- competit heredi, & fideiuffori. V. 1387.  
29.
- competit aduerfus omnem petentem contra fu-  
periores equitatis, & exceptionis doli casus. V.  
1387. 30. & N. 23.
- praterquam aduerfus parentes, patronos co-  
rumque heredes. V. 1388. 31.
- que aduerfus hos adio detur. *ibid*.
- Exceptio doli non datur nec parochiano, nec fta-  
dolo, nec vaifallo aduerfus parochum, Redo-  
rem, & domineum. V. 1387. N. 24. & 1388.
- an iure oblietur fideicommiſſario, qui poſt  
repudiationem fideicommiſſam petit. IX. 653.  
4. feg.
- An aduerfus quos competit exceptio doli, com-  
petat ea omium dolo, quorum ob factum adio  
nunc inhiuit. V. 1389. 32.
- non competit ea auctorum perfona aduerfus  
eos, qui in rem facceſſere titulo onerato, cum  
hi auctoris acceptione non utuntur. V. 1391.  
34.
- praterquam fi vili pretio rem magis valoris  
emerint, primumtatis, in folam accepert. V.  
1391. N. 29.
- io Rem faccedenti ea caufa lnerativa obſtat eadem  
doli exceptio, que obſtaret auctori. V. 1392.  
35.
- quando creditori detur aduerfus debitorem  
rem fuam petentem, & quibus in casus. VI.  
891. 14.
- competit de ea ipſa re, que petitur. V.  
1394. 36.
- an, & quando neceſſaria fit io deditione  
quædam Falcidia. II. 978. 2. & 977. N. 2.
- an indebiti foluti repetitionem tribuat. III.  
1101. 3. feg.
- quomodo neceſſaria fit io obligatione ad diem.  
IV. 77. 5. & N. 1.
- Doli replicatio quid fit, & ab adione in factum  
quid differat. VII. 357. 2.
- aduerfus exceptionem iuriſtandi non datur.  
V. 1439. 5.
- nec aduerfus exceptionem doli fpecialem. V.  
1440. 6. 7. & N. 11.
- fecus aduerfus generalem. V. 1442. 8.
- Domicilium quid fit. IV. 1216. 3.
- commune Romanis, & privatam. V. 1215. 2.
- Vide *Caput Regni*.
- aliud vulgo habitacionis, aliud originis. IV.  
1215. N. 2.
- illud ea habitacione ipſa, & animo ibi conſi-  
ſtendi mltimatur. IV. 1216. 3. 4.
- an conuicator decennio. IV. 1217. N. 5.
- Sola domus poffeffio domicilium non facit. IV.  
1216. 3. & N. 3.

M

Do-

- Domicilium in loco originis quisque habere permittitur. IV. 1216. N. 2.
- est immutabile ex iure Romano. IV. 1220. N. 12.
- Domicilium pluribus in locis quinam habeant. IV. 1218. 4. & N. 9.
- quinam nullibi habeant. IV. 1218. 4.
- *Vide Fugitivus, & Fugandus.*
- quinam illud habeant ex alterius persona. IV. 1218. 5.
- Appellatione domicilii venit in re dubia domicilium habitantis, non natiuitatis. IV. 1216. N. 2.
- Quo quisque loco domicilium habet, potest ibi conveniri; & illic se defendere debet. IV. 1215. 2. & 1219. 6.
- *Vide Firmum.*
- Domicilium quomodo excoletur a tutela. I. 495. 40. & 557. 3. 558.
- Mari domicilium fit commune utriusque. III. 974. 9.
- Domicilii mutatio, maritus & forum. IV. 1219. 6. 7.
- Dominium idem, atque proprietas. Unde dedecus sit utriusque vocabuli ratio. II. 1195. 8. 1196.
- Dominium proprietatis, usufructus, servitus absolute dictum. II. 1196. 9.
- proprie dictum quid sit. II. 1196. 10. *sepp.* VIII. 669. 8.
- *quintus am.* I. 762. N. 2.
- *bonitarium.* I. 762. N. 2.
- *directum.* II. 1277. 28.
- *utile, & an hoc sit verum dominium.* II. 1277. 28.
- *directum, & utile an veteres agnovissent.* II. 1277. N. 26.
- *an utilis sit ista domini directi, atque utilis, distinctio.* I. 1196. N. 5.
- Dominium acquiritur, vel iure gentium, vel iure civili. I. 679. 7. 8.
- utraque domini acquisitio quot, & quae habeat species sibi subiectas. I. 680. 9. & 679. N. 4.
- Dominium ex iure gentium incipit a naturali possessione. II. 453. 8.
- quot modis, & quibus acquiritur ex iure gentium. I. 684. 1. & 685. N. 2.
- *transfertur voluntate domini per traditionem.* I. 733. 2.
- Tria ad dominium transferendum necessaria, & quae.* I. 733. 3. VII. 1043. 2. & 1045. 10. & 1048. 25.
- Dominium quinam transferre possit. I. 733. 4. 733. *sepp.*
- *ad illud transferendum necessaria domini voluntas.* I. 737. 1. VII. 673. 45.
- Qui rem suam errans quasi alienam tradit, non transfert dominium. I. 737. 3. 738. *sepp.* VII. 674. 46. 679. 47.
- non transfertur, nisi accedat ista causa ad transferendum idonea. I. 741. 7. 8. VII. 673. 45.
- causa tamen utram vera sit, ex opinione iuris habetur, nihil interest. I. 742. 9. 743. VII. 674. 45. X. 451. 3.
- *cur pactis aliquando legitimis, five traditione non transferatur.* I. 748. 3. VII. 209. 4.
- *nuda domini voluntate transferatur in legatis, & fideicommissis.* I. 921. 6. II. 870. 17.
- *si tamen legitima res certa sit, & testatoris propria.* II. 870. 17. & N. 4.
- An hodie dominium transferatur mancipatione, & in iure cessione. I. 922. 8.
- *sine traditione acquiritur Civitatis, Ecclesiae, Religiosis locis.* I. 922. 9. VII. 210. 5.
- Dominium transferatur ipso iure in causis hereditariae, & in a iudicatione. VII. 210. 7. 211.
- *transferatur statim, cum quid emptum est a fisco vel a Principe.* VII. 1032. 11.
- An lege commissoria, additione in diem, conventionis inicienda manus in venditum ancilium, *si profectus est*, dominium fiat venditoris, existente conditione, sine traditione emptoris. VII. 209. 4.
- Dominium non transferatur, ne traditione quidem, in donatione immobilia, sine inscriptione. I. 923. 10. 924. *sepp.*
- Invenit domino quaeritur ipso iure possessores dominium, si rem dominus vel eripiat, vel invadat. I. 926. 12.
- *quaeritur libertatis Imperiali consorti, si eius confors sine herede decesserit.* I. 926. 13.
- Emptor rei dominium tribuitur interdum ipso iure ei, cuius pecunia empti rei est.* I. 927. 15. 16.
- *an & mulieri quaeratur ipso iure in rebus pecunia dotali comparatis.* I. 928. 17. *sepp.* & 927. N. 3.
- *quaeritur ipso iure coniugibus in re, quam alter emi pecunia donata sibi ab altero.* I. 931. 23.
- *quaeritur ipso iure pupillo, vel minori in re, quam eius pecunia tutor, vel curator emerit.* I. 931. 24. 932.
- *statim quaeritur Republicae, Civitati, Ecclesiae, si res pecunia illarum empti sit a syden, curatore, administratore, vel aecomo.* I. 932. 25.
- Quaeritur ipso iure dominium, cum dominus invitatus; Fisco in bonis vacantibus, & aliis quae propter delictum sustinentur indigni.* VII. 211. 7.
- Dominium, invito domino, transferre possunt ex causa Principis magistratus, fisco, iudex. I. 933. 1.
- Dominium qui transferre debet ex legali causa, vel ex stipulata, retinere sibi non potest, tradit fundum, fundum emolumentum. XI. 1081. 4.
- Ad Acquirendum dominium an tradere necesse sit vacuam fundi possessionem.* I. 763. 4. *sepp.* VII. 1045. 9. *sepp.*
- Dominium non potest esse eorum in solidum. I. 1158. 4. & N. 2.
- *pluribus ex causis nequit acquiri.* I. 1060. 2.
- *transferendum est omnino in venditione generis.* III. 810. 3.

In pretio solvendo dominium nummorum in accipientem transferri debet. *ibid.*

— fecit venditorem rei dominium; & quare. III. 809. 3. & N. 1.

Quodam afertione sequitur dominium. I. 155. 2. & N. 1.

An dominium sequatur per bonorum possessionem. II. 509. N. 4.

— Vide *Donorum possessio*.

An in possessionem missus ex secundo decreto dominium acquirat. IV. 524. *seq.* 19. & N. 11.

— Vide in *possessionem missus*.

Ex ingratitude causa non recedit iure ipso a donatio dominium. III. 1276. 3. *seq.*

— recedit tamen ipso iure, si receptis a donante postea liberis. IX. 1539. 14. *seq.*

— Vide *Donatarius*.

Dominium rerum donatum maritum sit, an uxoris. III. 1020. 10. *seq.* & 1023. N. 6.

Dominium per tentationem nec acquiritur, nec amittitur. V. 876. N. 4.

Dominium amittitur, aut volente domino, aut eo ignorante, & invito. II. 1241. 2.

— amittitur, volente domino, rei alienatione. II. 1241. 3.

— Vide *Alienatio*.

— quot modis amittitur invito domino. II. 1249. 9. *seq.*

Dominii genera duo summa apud veteres. II. 1212. *seq.* 7.

— Dominii partes, & lora quae. II. 1199. 1. 2. & 1200. *seq.* XI. 1081. 3. & 5.

Dominii iura quodam in totum detrahuntur dominii: quodam quoad usum rerum domusque immutuantur. II. 1215. 2. *seq.*

Dominii translatio quae fit, & quibus modis fiat. II. 1241. 5.

Dominii probatio difficultas. V. 777. 11. & N. 17. *seq.*

Dominii probatio in rei vindicatione fieri necessario debet, etiam adversus depositarium, & commendatarium. V. 774. 10. & N. 15. *seq.*

Dominii probatio per testes qualis esse debeat. V. 778. N. 18. VII. 1024. 15.

— an satis idonea dominii probatio per instrumenta; an, & quando fiat per antiquam famam. V. 777. N. 17. VII. 1023. 8. *seq.*

Dominium instrumentum emptoris probat eumque possidere. VII. 1023. 9.

— Vide *Instrumentum*.

Accusator exigit dominii probatio in iudicio petitionis, quam ob in exceptionis modum obicitur, vel cum de dominio inestit quistio. V. 779. N. 18.

Dominium semper apud illum fuisse praesumitur, qui semel dominum se fuisse probavit. VII. 1062. 8.

Dominii sui causam utaqueque dicere debet. VII. 1062. 7.

Immobiliam dominium probari sine praescriptionis subsidio non potest. V. 777. N. 17.

Dominii probationis declinandum, reive seu nihilominus obviandum duplex ratio, & qualis. V. 779. 12. *seq.* & 782. 14.

Dominii exceptio. Vide *Exceptio*.

Dominia rerum eodis pactis non transferuntur. VII. 1077. 1. & 1088. *seq.*

Dominiorum origo. I. 49. 18. & 48. N. 13.

— eorum distinctio necessaria. I. 49. 11.

Dominus rei quis, & unde sit appellatus. II. 1103. *seq.* 5. & N. 1. XI. 143. 10.

— solus ex sua persona recte dominium transfert. I. 732. 5. *seq.* VII. 1022. 7.

— solus agit coactio. III. 381. 4.

— solus servitute constituit. III. 302. 14.

— dictus interdum qui est heres. II. 11. & N. 5.

— mala fide possidere potest. I. 806. N. 4.

— rem suam recte vindicat, & auferit, etiam non oblatu pretio. IX. 1488. 2.

— in quibus casibus factu suo amittit propriam rei possessionem. XI. 1699. 7.

— ex servi maleficio quando obligetur in solidum, vel parati actione. IV. 777. 3. *seq.* & 578. *seq.*

— ex servi contractibus, vel quasi contractibus quibus modis obligetur, & quibus actionibus tenetur. IV. 580. 8. *seq.* & 581. *seq.* & 584. 15. 16. 585. VIII. 75. 2. 76. *seq.*

— non obligatur actione *Quod infra* ex contractu servi etiam, conditio sit, propter auctorem, ideoque quae ex pecunia meo illi data, nisi dominum infervit generaliter aut specialiter cum servo contrahi, vel mutuum dari. VIII. 76. 3. 4. *seq.*

— 99. *seq.* & 104. 10. 12.

— tenetur tamen de pecunia dominus, etiam si nullus eius iustus intervenit. VIII. 104. 11.

— imo & si nominatim veniens cum servo contrahi; & quam hoc non sit iniquum. VIII. 78. 11. 12. & 79.

— tenetur, quatenus est in pecunia, deductio pecuniae eo, quod eidem domino debeatur. VIII. 79. 14. 80. 15.

— quibus modis seu casibus non tenetur de pecunia. VIII. 80. 16. 17. 81.

— & quando intra annum damnatur de pecunia tenetur. VIII. 81. 20. 21.

— non obligatur de pecunia ex sententia adversus servum pronuntiata. IV. 1077. 2.

— nec obligatur ex servi compromisso, neque ex iurisdictione per servum delato. IV. 1073. 3.

— servo promittens quare civiles non obligetur. III. 646. 8.

— solvens manumisso id, quod cum illo adhuc servo contraxerat, non repetit. VII. 663. 16.

Dominus servi communis a socio manumissi partem suam manumissioni vendere cogitur favore libertatis. VIII. 1065. 7.

- in servum suavius illam vendere cogitur. VIII. 169. 6.  
 — Vide *Servus*.  
 Domus litis qualem sit. XI. 143. 144.  
 — Vide *Lit.*  
 Domini appellatio olim in usum Romanis. I. 1193. N. 2.  
 — hodie hanc appellatio est cuique communis. *ibid.*  
 Cuique domino rem tenendi, possidendae res est. II. 1799. 2.  
 Quam possidenti domino prodes remedia ad tuendam possessionem. II. 1200. & *seq.*  
 — non possidenti dominum ad rem suam recipiendam quae ei res constituitur sunt actiones. II. 1202. 10. & 1203. *seq.*  
 Quidam Domini ius in fundo relictum. II. 1276. 37.  
 Domino acquiritur, quicquid servus acquirit. II. 1177. 19.  
 — nonnulli volenti hereditas acquiritur. II. 1176. 16.  
 — volenti acquiritur hereditas, si vel iussu praecedat, vel sequatur inhabilitas. II. 1176. 17.  
 — Vide *Servus*.  
 Res domino suo perit, quam sententiam habet. VIII. 47. 13. *seq.*  
 Domino proprietatis non officit amissio instrumenti ex persona frodnarii, si aliter de illius dominio constiterit. VII. 1266. 5.  
 — quando damnus eidem referri possit ex fructuarii persona. VII. 1254. 4.  
 Dominum quoniam res sua habere desinit. I. 718. 5.  
 Domini quomodo tenentur ex delicto servorum. IV. 576. 2. *seqq.*  
 — Vide *Servus*.  
 Domos sanctissimum cuique refugium. VI. 108. N. 20.  
 Domos quoad citationem quoniam intelligatur. VI. 15. N. 5.  
 Domos aere legatim imposita simul cum aere legatario debetur. II. 829. *seq.* 19.  
 — nisi contrarium ex clara voluntate testatoris appareat. II. 829. 19. 20.  
 Domus in genere promittitur inutiliter. IV. 13. 21.  
 — legatur item inutiliter. II. 869. *seq.* 15. & N. 8.  
 — Vide *Legatum*.  
 Domus partes quae. X. 1355. 4. & 1362. 15.  
 Sola domus possessio non constituit domicilium. IV. 1016. 3. & N. 3.  
 Ius domum servandi quoniam habens. IV. 1229. 4.  
 Iure domum servandi quae conditio, & quo tempore tempore uterentur. IV. 1230. 5. *seqq.* & 1232. *seqq.* 19.  
 — Vide *Legati*.  
 Ius domum revocandi latius usurpat iuris interpretes. IV. 1229. N. 5.

- Domum ingredi non licet in civili causa ad rem in las vocandum; sed ante fores domus sit demonstratio. VI. 109. N. 21.  
 Ea domo quomodo in las edicare non licet. VI. 128. 8. & N. 20.  
 Ad domum citatio. Vide *Citatio*.  
 Domum creditori vice usufructum locari, an sit iniquum, si pensio domus usus excedat. VIII. 497. 3.  
 — quid si creditor ipse non habet, sed ex locata alicui domo maiorem usum pensioem accipiat. VIII. 498. 3.  
 Donatio, & mobilia sacra quibus ex causis alienari possint. I. 616. 34.  
 Donatio est iuris gentium; & quando fit etiam iuris civilis. I. 923. *seqq.* 10. & N. 2.  
 Donum, donatio quid. III. 1253. 2. & N. 2.  
 — differt a mere. III. 1253. N. 2.  
 — alia simplex, propria, vera, & communis. III. 1253. & 1254. N. 2. & 1255. 3.  
 — alia negotialis, velis, sub causa, ob causam. III. 1254. 3. & N. 3.  
 — postulat huc dicitur, alia mortis causa, alia non mortis causa. III. 1254. *seq.* 3. & N. 3.  
 Donatio olim non valebat ex nudo consensu, sed ubi esset traditio, vel stipulatione firmata. III. 989. N. 3.  
 — inter parentes tamen, & liberos rata erat sola donatio sine traditio. III. 989. & 990. d. N.  
 — hodie sola conventionis constituit; dammodo verbis constet in praesens conceptis. III. 989. 7. & N. 3. & 508. 11.  
 — secus si verba habens concepta in futurum. III. 990. 8. & N. 4. & 508. 11.  
 An, & quomodo donasse mihi pecuniam intelligatur, qui mihi permisit accipere illam a procuratore suo. VII. 845. 846.  
 — quare non sit in hac specie donationis pactum. *ibid.*  
 — & cur minime rata sit donatio, ubi eam donatore adhuc vivo, non acceperim. VII. 846.  
 Donatio ob causam non est contraria nominatur. III. 505. N. 2.  
 — nec tamen est in ea gentium loci, quandoque donatarius potest, & vult conditioni parere. III. 1229. *seq.* 11. & N. 3.  
 Error in causa dandi, si ea necessaria non sit, non officit donationi ob causam. III. 1055. 4. *seqq.* & N. 2.  
 Donatio ob causam, causa non secuta, condici debet; & qua ratione. VII. 723. *seqq.*  
 — Vide *Pater*.  
 Donatio mortis causa quid sit. III. 1322. 2.  
 — decessu mentione mortis, donatio est inter vivos, etiam si a moriente fiat. III. 1320. 2. N. 4.  
 Si, sine mentione mortis, non valet, ut donatio mortis causa; constet donatio inter vivos, & vicissim. III. 1320. N. 4.



- comparatur datis ob causam, itemque legatis. Quibus in rebus conveniat, aut differat. III. 131. 3. 4. & N. 5. *segg.*
- revocatur ea tribus causis; nisi quid aliud in donando convenerit, & an hoc modo in aliquo casu revocari possit. III. 132. 4. *segg.* & 1326. 9. & N. 11.
- An si aliqua ex tribus causis intervenierit, donatio infirmior ipso iure: an donatori sit actio in personam donataris ad rer donatas repetendas. III. 1326. 10. *segg.*
- Si donatio mortis causa facta sit iis, ut donatorem accipientem non fiat, nisi secuta morte; quomodo actio sit adversus heredes. III. 1328. 21. & N. 13.
- In donatione mortis causa quando sit locus Falcidii. II. 934. 3. & N. 2. IX. 791. 7.
- Donatio filiofamilias a patre facta, rata non est. II. 1156. 17 *segg.* VI. 979. 1.
- an rata sit, si instrumentum accesserit. II. 1156. N. 5.
- cur paria emancipantis alienatio, & non morte donatoris confirmetur. II. 1159. 20. VI. 982. 5. 7.
- collata in patrem a filiofamilias ea castris, bus, & adventitii bonis est rata. III. 564. 10.
- Contra donationem paria an filio deat restitutio. V. 1190. 24.
- An deat filio restitutio, si procurator ad donandum a patre constitutus, mortuo filio, convenerit. V. 1093. *segg.* N. 9.
- Donatio omnium bonorum an rata; & nem ad futura extendatur. III. 1268. N. 8.
- an obliget ad alimenta donatario praestanda. III. 1268. 20. *segg.*
- Donatio inter coniuges prohibita. II. 1222. 21. XI. 33. 4.
- ea tamen confirmatur morte, si vel donans prior, non mortua voluntate, decesserit, vel uterque, & quomodo confirmetur eventus. XI. 33. 2. *segg.* & 36. 6. IX. 523. 1.
- Quare donatio inter viros & uxorem facta, morte confirmetur. VI. 983. 8. *segg.*
- Donatio coniugum morte confirmata an competatur in quantum. II. 667. N. 2. & 934. *segg.* 3.
- In Donatione inter coniuges est Falcidii locus. III. 934. 3. & N. 2.
- eam licet onerare relicto. II. 736. 13. & 735. N. 7.
- Donationem alteri ex coniugibus ab altero an possit deat. II. 962. 5.
- & an bona fide possideatur. II. 821. N. 8.
- Stipulationes locum donationis causam inter viros & uxorem valent. XI. 1404. 1. *segg.*
- secus si alia, quam donationis causa lata sint. XI. 1403. 2.
- etiam coniugum incumbat onus causam probandi. XI. 1404. 3.
- Donatio emphyteusica an licta sit, iusctio domino. II. 1268. *segg.* 17. & N. 7.

- An licta sit Christianis donatio. II. 1227. 33.
- Donatio propter cupis quid sit; & ear licta dicta. III. 175. 1. & 176. 5.
- doti est assensu, & quomodo. III. 1077. 2. *segg.*
- quid tribus molieri cum in rei dominio, tum in fructibus. III. 1077. 6. *segg.* & N. 3.
- an per omnia dotis quantitati respondere debeat. III. 1079. 9. *segg.* & N. 4.
- privilegia dotis non habet. III. 1082. 11.
- an restitutionem admittat. V. 1130. 7.
- hodie num sit in usu. III. 1081. 10. N. 5.
- Donatio quomodo Privilegi fieri nequeat. III. 650. *segg.* 14.
- remuneratoria proprie non est donatio. III. 434. 14.
- remuneratoria an filiofamilias a patre fieri possit. II. 1155. N. 4.
- Donatio remuneratoria ob ingratitudinem non revocatur. III. 1268. 18.
- Donatio communicatur in societate bonorum omnium: secus in societate contracta simpliciter. III. 922. 4. & 915. 9.
- Donatio sponsalitia quomodo. III. 1075. N. 2.
- sponsa facta an revocetur, cupis postea non secotis. III. 1227. 7 & N. 2.
- Donatio superficialis rata. II. 1265. 19. & N. 7.
- Donatio tutoris eula. II. 528. 20.
- Donatio in definitione legat quid significet. II. 11. N. 4.
- penitus quando valeat. II. 921. N. 2.
- Donatio an naturalem obligationem pariat. III. 439. *segg.* 10. & N. 14.
- Donatio inofficiosa quid sit, unde dicta; quibus ovetur appellationibus. V. 366 *segg.* 3.
- cur origo, sique auctor. V. 361. 1. 362. *segg.* & N. 2.
- an talis sit, enda, & quo tempore astatetur. V. 369. 5. & N. 7.
- quo adhibito temperamento revocetur, & quibus in casibus. V. 367. *segg.* 4. & N. 4. 5.
- ab initio recte facta ea revocari non infirmatur. V. 369. 5. & N. 6.
- an pro modo legitimae portionis revocetur; an tota. V. 372. 9. *segg.* & N. 9. *segg.*
- quid si in extraneos collata, & re atque consilio fuerit inofficiosa donatio. V. 373. 9. & N. 10.
- quid si inofficiosa re, & consilio; sed fuerit aliquid in patrimonio relicto. V. 373. N. 10.
- quid si fuerit re donata inofficiosa. V. 373. 4. & N. 10.
- Si pelor non fuerit inofficiosa donatio, sed posterior: sola huc revocatur. V. 370. 6. & 371. *segg.* 8.
- an revocetur ipso iure; an proposita in id actionem referatur. V. 380. 14. *segg.* & N. 17.
- Querela inofficiosa donatoris actio est in rem substituta. V. 382. 16. & 384. *segg.* 19. & N. 19.
- datur, alique alia deficiente. V. 382. 16.

- donatori non competit. V. 587. 21. *segg.*
- competit liberis, parentibus, fratribus, con-  
sanguineis. V. 590. 23.
- isdem denegatur ingratum, aliisve de causa.  
V. 59. 24. & N. 13.
- Vide *legati. Ingratitudo.*
- omnium heredi datur, & oonquam contra he-  
redem. V. 563. N. 2.
- quando datur ea hereditate. *ibid.*
- quot, & quibus modis amittitur. V. 592.  
25.
- excluditur, quocumque titulo legitimam portio  
habeatur. V. 567. N. 3.
- cessat, si postea tantumdem acquisierit dona-  
tor. V. 568. 4. & N. 5.
- adversus quos instituitur, qua de re, & cuius  
eius gratia. V. 592. 26.
- an datur contra singulares successores. V. 592.  
N. 25.
- datur contra omnes, ad quos titulo lucrativo  
res pervenire. *ibid.*
- non pertinet ad alienam comatium oneroso.  
V. 567. N. 4.
- in ea insularum reo deferri potest. V. 590.  
N. 7.
- & est locus successorio editio, & lusi accre-  
scendi. V. 590. N. 12.
- Donatio quæ legitimam summam excedit, infirmari  
debet. l. 764. 2.
- Donatio facta censetur, & simul traditio donatus  
rei, ubi traditur donatio. u. frumentum. l. 993.  
12. & 994. N. 6. VII. 1024. 13 & 1067. 3.
- An contra donationis instrumentum admittitur proba-  
tio; & que in id actio prodit. VII. 1067. 4.  
& 1068. 6.
- Simplicis donationis revocatio generi duo summa  
continet, & que. III. 1255. 6. *segg.*
- Donationis ob ingratitudinem revocandæ causæ quæ-  
dam communes, quædam propriæ. III. 1260. 3.
- Donatio revocatur ob atrocis iniurias re aut verbo  
donanti factas. III. 1261. 6. & N. 1.
- Vide *iniuria.*
- ob impiam manu in donantem latus. III.  
1261. 7. & N. 2.
- ob ingentem patrimonii donantis lacerationem, dona-  
tarii dolo secutam. III. 1262. 8. *segg.* & 1263.  
N. 4.
- ob insidias vite donatoris & donatario factas.  
III. 1264. *segg.* 11.
- ob pactum impossibilem, quas donatarios imple-  
re noluerit. III. 1265. 11. *segg.* & N. 5.
- An ob id revocatur donatio, quod donatorem re-  
ceperit donationis, & que in specie. III. 1262.  
8. & N. 3.
- an ob alimenta donatori denegata. III. 1268.  
10. *segg.*
- Propter parentum & patroni revocandæ donationis  
causam adversus liberos & liberos que sunt. III.  
1273. *segg.* 14.
- Donatio ex ingratitudinis causa non ipso iure la-  
satur; sed revocatur ipso iure ex presentia,  
& repetitioe donantis. III. 1276. 3. *segg.*

- Donationis revocatio ex presentia donatoribus  
omnibus tribuitur, & quasque excipiantur. III.  
1278. 7. *segg.*
- tribuitur adversus donatium omnem ingra-  
tum. III. 1278. 7.
- Non revocatur donatio, denegatur revocatio do-  
nationis omnibus eius heredibus: in illo revocan-  
te, transit ad heredes. III. 1283. 1. 2. & 1284.  
*segg.*
- Qualis esse debet revocatio donationis in donante,  
ut hanc ad heredes transmittat. III. 1289. 7. *segg.*  
& 1293. *segg.* 12.
- non transmittitur ad heredes a matre dona-  
trice, nisi ex prius situm fuerit concessa. III.  
1292. *segg.* 11.
- Donationis revocatio donatori competit adversus  
donatium, & illius heredes. III. 1296. 3. *segg.*
- datur ab initio cum donatori, tum eius here-  
dibus adversus heredes donatarii, si donatum fuit  
ob causam nominatam, causa non fecuta. III.  
1305. 16. *segg.*
- si tamen causa ob quam donatum fuit, ad he-  
redes eorum donantis pertinet: fecuta ubi donan-  
tis persone soli coherant. III. 1315. N. 3.
- Semper est donatori revocatio adversus ingratos,  
tribus etiam a donatore ante motum situm alienatis.  
III. 1307. 4. *segg.*
- prout quædam matri donatrici adversus ingratos  
liberos. III. 1311. 6.
- quid si donator non revocetorem se donato-  
nem ob ingratitudinem iurando affirmavit.  
III. 1307. N. 5.
- Quæ actio donatori prodit ad revocandam dona-  
tionem ex ingratitudinis causa. III. 1312. 7.  
*segg.*
- ex donatori quantita cum ipso competit, tam  
eius heredibus adversus donatium, quæque here-  
des. III. 1316. 15.
- An & donatio alienæ rei, quam quis bona fide ex-  
plecti suscepit, revocari ob ingratitudinem possit.  
III. 1315. N. 3.
- Quid in hunc donum rei repetitioe omnes ingratitu-  
dine veniat. III. 1317. *segg.* 17.
- Donatio inter vivos facta revocatur, liberis postea  
suscepit. III. 1259. 1. & 1317. 1. IX. 1529. 1.
- Donationis revocatio ob susceptos liberos nomina-  
tim tribus patrono, non aliis. III. 1317. 2. IX.  
1529. 3. & 1543. *segg.* 17. *segg.*
- minime tribus patrono liberos habenti, cum  
donat, ut eorum quidem respectu, quos postea  
suscepit. IX. 1530. 4. *segg.*
- donanti tribuitur, non alter contrahenti. IX.  
1533. 7.
- & quidem cuiuscunque donum rei nomine re-  
puitur. IX. 1534. 8.
- Revocata donatio non convalescit, etiam si liberi po-  
stea decederint, vivo donatore, qui nec donata  
vivus reperit. IX. 1534. 9. *segg.*

Donationis revocatio ob suspectos liberos donatori parenti competit, non eius liberis. IX. 1538. 12.

Revocatur ob suspectos liberos tota donatio ipso iure, & quomodo. IX. 1538. 13. *segg.*

Ea ratiocina donatione competit in rem actio donatori adversus donatarum rerum possideos, & condicio possessionis adversus donatarium, vel eius heredes; & hac quomodo. IX. 1540. *segg.* 16. *segg.*

Qui plus donavit quam voluit, an totum repetat; an illud donatari quod amplius dedit. VIII. 897. 2.

Quando donator amplius donavit videtur, quam voluit, ut possit quod nois donum, repetere. VIII. 898. 3.

Donator super quem facere possit, non condemnatur, cum ea donatione convenitur. VI. 849. 3. XI. 128. 3.

— non condemnatur in id quod facere possit, nisi prius a se alieno deducto. VI. 853. 6. XI. 169. 18.

— & quare. IX. 167. N. 23.

— an ex alienum, quo illis obstrictus est, ex donationis causa, vel simili, deducere possit. XI. 167. *segg.* 17. & N. 24. & 282. 2.

— *Vide Ali alienum.*

Hoc beneficio iuror donator adversus donatarium donatari, non adversus a'ium cui donatarii nomine promittit titolo sine oneroso, sine lucrativo. XI. 331. 1. *segg.*

— an & quando adversus a'ium, cui donatarii nomine promittit, possit ut eo beneficio. XI. 332. 3.

— an eo casu adversus donatarium, si actione in rem conveniatur ab isto. XI. 335. 2. & N. 2. & 336. 4.

— actione in rem convensus a donatario tenetur in solidum de re & fructibus, illis exceptis, quos bona fide consumpsit. XI. 335. 3.

Donator, etiam condemnatur in solidum, actione iudicati convenitur, in quantum facere possit. XI. 337. 1. 2.

— si tamen exceptionem de facultatibus in iudicio non opposuit. XI. 338. 3.

— quid si hanc opposuit fuit in solidum condemnatus. XI. 338. 4. *segg.* & N. 5.

Donator non obligatur de evictione donatario, si dolo carat. XI. 1564. 4.

— an aliquando donator vel evictionem prestare tenetur; & quomodo. IX. 1453. 1. *segg.* & 1454. *segg.*

Donatio minoris quomodo firmetur iuramento. III. 1213. 8.

Dos. *Vide Alienigenes.*

Dos quid sit, & an sit ius universum. III. 1015. 2. & N. 1.

— quando & quomodo constituitur. III. 1017. 3.

— constituenda est pro modo facultatum. III. 453. N. 3.

Dotis quantitate constituta lege municipali, spectatur in eo mariti domicilium. III. 453. N. 3.

— illius danda necessitas ad quos pertinet. III. 453. N. 3.

Dos dicitur unde pacto, promittitur stipulations. III. 540. N. 3.

— promissa an sit vera dos. III. 1016. 3. & N. 2.

Promissa dos legitimi pacti vim habet. III. 539. 3. & N. 1. VII. 156. 11.

Cum hac adiectione: *quodcumque arbitratu fuero* dotis promissio valet. XI. 647. 10.

— promittitur ea conditio, si nuptiae sequantur. III. 542. 3.

— quando naturaliter dos marito videtur, & quando civiliter. III. 1017. 4.

— non potest esse sine matrimonio. III. 1018. 6. & N. 4.

— data ab alio uxoris nomina efficitur uxoris propria, quasi ipsa dedisset. III. 1018. 5.

— datur pro matrimonii oneribus. III. 1019. 8.

— est in dominio mariti. III. 1019. 7. & 1024. N. 6.

Dos esse definit, soluto matrimonio. III. 1025. 13.

Dotis restituenda obligatio unde nascitur. III. 1026. 13.

— nonquam contrahitur reddenda dotis obligatio, nisi cum ea data est marito. III. 1026. 14.

Intervenisse singulor in dote danda stipulatio, cum io ea restituenda datur actio ex stipulato. III. 1025. *segg.* 14. & N. 7.

Stipulatus dotem sibi reddi, si in matrimonio mulier decesserit; potest illam repetere, viro atque uxore simul parvultibus, nisi aor viro superflus fuisse probetur. XI. 49. 1.

Dos constanter matrimonio peti non potest, nisi ubi vergat ad inopiam maritos. III. 1028. 3. & N. 2.

— nec recte solvitur a marito volenti uxori, nisi iuxta sua reddendi causa; & quae sint. III. 1029. 4.

— soluto per divorcium matrimonio reddi debet mulieri, etiam si res aliena sit, quae in dote data fuit. III. 1029. *segg.* 5. VII. 481. 31.

— nisi tamen, aut ex conventionione, aut ex lege municipali, aut culpa mulieris, manere debeat apud maritum. III. 1030. 7. & N. 4. *segg.*

Quando nam luto dotis sit locus ex lege municipali. III. 1029. N. 4.

In dotis luto servanda lex municipali mariti domicilii. III. 1030. N. 4.

— an in proposita specie viro legatam ab uxore computetur in dorem. III. 1030. N. 4.

Indistincta dote restituenda quodnam tempus praestitutum fore veteri; & quod iure Iustiniano. III. 1031. *segg.* 9. & N. 6.

— quid si ex ea re partes aliter conveniant. III. 1032. 10.

Dotis actio acquiritur mulieri, si ipsa per se dedit, siue extraneus eius nomine. III. 1033. 2.

An, & quando dotem repetat extraneus. III. 1034. 3. *segg.* & 1039. 10. *segg.* VII. 149. 1. *segg.*

Do-

Dotem profectitiam, mortis in matrimonio filia, pater repetit, etiam exstantes, quamvis nihil sibi de ea caverit. III. 1035. 5. *sepp.*

Quando dos censetur profectitia. III. 1036. 6.

Quot, & quæ desiderantur, ut dos profectitia ad patrem redeat. III. 1036. 6. *sepp.*

— an redeat ad patrem, si filia decesserit, liberis restituitur. III. 1036. 5. & 1037. N. 3.

— a peculio profectitio quid differat. III. 1037. N. 1.

Eius petitio, patris est, dum accedat voluntas, & consensus filie. III. 1041. 14. & 1042. *sepp.*

— quævis hic consensus filie, & quomodo tempore desideretur. III. 1043. 17. & 1044. *sepp.*

— quid si in exigenda, non solvenda dote patris aut filie consensus desit. III. 1045. 21. & 1046.

— & quibus de causis dos recte soluta videtur patri sine consensu filie; vel dos filie recte solvatur absque consensu patris. III. 1046. 22. & 1047. 24.

Dos adventitia quæ. III. 1037. N. 1.

— de eius repetitione. III. 1036. N. 2.

Dos adventitia etiam si a patre data, mortis in matrimonio filia, retinetur a marito. III. 1036. 6. & N. 2.

Dos filie heredis fiduciaria in restitutionem non venit. II. 618. 12.

Dos uxoril legata in Falcidiam non imputatur. II. 980. 6.

Quid in repetitionem, & restitutionem dotis veniat. III. 1051. 1. *sepp.* & 1054. 8. *sepp.*

An datum in dotem repetere liceat, matrimonio non secuto. VII. 759. 12.

Quæ pondere, aut mensura constant, & quæ ultimo data sunt in dotem, non eadem redduntur; sed, vel tantundem, vel eorum ultimatio. III. 1052. 3. *sepp.* & 1054. 6.

Cum alie res generis eiusdem dotis causa restitui debent, cum perpetuo debentur, donec solutus fuerint, aut eorum nomine satisfactum. III. 1053. 5.

Quando ultimatio dotalium rerum constituit emptionem. III. 1053. N. 1.

— quid si conventa ut res ultimæ in dotem datæ, exstantes redderentur. III. 1054. 7.

— quid si perierint, antequam redderentur. III. 1054. 7.

— quid si convenerit, ut vel præster ultimatio vel res cuius sit electio. *ibid.*

Res inestimabiles, datæ in dotem, deberi debent, si pereant; sin exierint, res datæ debentur, & eorum æquivalens, exceptis fructibus. III. 1054. 8. *sepp.*

Dotis fructus ad maritum pertinent. III. 1056. 13.

— quando tales esse incipiunt, vel desinant. III. 1056. 3. 14.

Dotis fructus quando, & quomodo dividendi sint inter viroem, & uxorem. III. 1058. 15. *sepp.*

— pro illorum divisione eade competendam et legitimum potestatem auri, quo matrimonium liberat. III. 1058. 16.

Species certa, quæ dotis causa debebatur, si perierit, vel sit facta deterior: an, & quando restitui debeat. III. 1064. 23. *sepp.*

— Vide *Maritum*.

Actio, dotis petenda causa, duplex extraneo constituta. III. 1066. 15.

Dotis repetenda causa, triplex actio mulieri prodita, & quæ cuiusque privilegia. III. 1066. 16. *sepp.* VI. 789. 1. *sepp.*

In repetenda dote defunctæ matris filii decessat præstentur novæ; non alii eius heredes. VI. 160. 19. 20.

An quid vice matris, dotis causa, marito præstendum sit; & quæ actio petatur. III. 1069. 1. *sepp.*

Impensæ factæ in rem dotalem, vel necessariæ sunt, vel utiles, aut voluptuariae. III. 1071. 4.

— necessaria olim dotem minuebant, & quomodo. III. 1073. 7. & N. 2.

Dotis retentio ob impensæ etiam accessit a legitimo subacta. Compensatio impensarum eam pecunia, quæ dotis nomine debebatur, retineat. III. 1073. *sepp.* 8. & N. 3. VIII. 337. 3. *sepp.*

Dotis retentio, & compensatio quid differant. VIII. 338. 6.

Mandatum dotis tradendæ, licet mortis mandatis finitum, exequitur mandataris, dominio translatum ipso iure in maritum, etiam iniurè mandantis herede. IV. 988. 10.

Dos imputatur in legitimam, sive a patre, sive a matre, vel ab avo, vel etiam ab extraneo patris contemplatione sit constituta. V. 476. 37. & N. 43.

— imputatur etiam dos data monasterio pro filia quæ se religioni devoverit. V. 477. N. 43.

— quando succedit loco legitimæ, etiam maritus debetur, & transmittitur. V. 479. N. 36.

— habet rationem alimentorum; & quænes ab eis differat. V. 455. N. 20. & 477. N. 43.

Quæ, dote accepta, per sui municipale renovantur a reliquis successione, partem non facti hereditatem petenti per actionem inoffensam. V. 542. N. 3.

Dotis, vel acceptæ, vel promissæ quando sit facienda collatio ex veteri iure, & quid amplius ex iure novo. VIII. 1267. 1. *sepp.*

Dos ab emancipato conferri debet cum fratribus, qui sunt in potestate, non cum emancipatis. VIII. 1268. 3. *sepp.*

An dos conferri debeat cum emancipatis a filia, quæ est in potestate. VIII. 1269. 5.

Adversus forum quæ dotem non contigit, quæ actione possit agere deceptus fuit; & quæ inde eis partes. V. 1279. 1. *sepp.* & 1282. 3.

Fideiussio dotis conservandæ causa non potest exigi, sed potest in eam rem pignus accipi. IV. 557. *sepp.* 7.

— Vide *Silentium*.

Quædo prælium incipiat esse dotale. III. 1057.  
23. VII. 1047. 18.  
Non omnia exorci bona dotalia censetur a iure  
civili, ne illata quidem. III. 1216. N. 1.  
Dotalis fundus utramque coniugem satisfactione li-  
berat. VI. 100. N. 8.  
Dotalis fundi in iustissimo datu interdicta alienatio.  
II. 1223. 23. VIII. 870. 37.  
— utrimque dati quæstus interdicta sit, vel per-  
missa alienatio. II. 1223. N. 5. *seq.*  
Dotalis fundi alienatio iurisdictione firmata valet ex  
iure Canonico. II. 1224. N. 6.  
— item facta ab uxore, saluto matrimonio, va-  
let in eius damnum. *ibid.*  
Dotatium quid sit, & quando leveletur. III. 1081.  
N. 5.  
— Vide *Collatio, Commenda, Extraneus, Filia,*  
*Fructus, Fundus, Legitima, Maritus, Pater,*  
*Prædium.*  
Dubia causa. Vide *Causa.*  
Dubitum res. Vide *Res.*  
In dubiis benigniora sunt præferenda. XI. 40. 20.  
In dubiis media via eligenda. II. 253. & 254. 16.  
Dubitandi rationes quænam vera sint, & bene,  
et male applicata. II. 926. N. 8.  
An, & quando qui dubitatur, in bonis sit, vel ma-  
la fide. II. 1061. N. 1.  
Qui Ducatus possessionem obtinere velit, an oppi-  
des, & castella omnia, quæ limites habent distin-  
ctos, ingredi debeat. I. 989. N. 1.  
Ducatus olim dignitates erant temporarias; hodie  
perpetua sunt; & a quo tales effectus. IV. 1170.  
N. 7.  
Duo rei. Vide *Res.*

Duesuaril dicti qui decemta iustitiam habebant in cen-  
su. IV. 1379. N. 21.  
— quartam iudicantium curam ab Angulo intro-  
ductam capiebant. IV. 1379. N. 21.  
Duella an lites. IV. 1045. N. 12.  
Dupla & duplum quid in repositione dupli. III.  
804. 11. & 803. N. 6.  
Dupla stipulatio. Vide *Stipulatio dupla.*  
Duplum quid sit. Excedi nequit in eo quod inte-  
rest. IX. 832. *seq.* 2. & 828. 5. 829.  
Duplum, in eo quod interest, quæ ratione asime-  
tur. IX. 828. 5. 829.  
Quibus in sanctis ædificiis, condemnatione in duplum  
aut triplum statuitur, vel in quadruplum: in his  
semper in duplo triplum simplicium id, quod de-  
plurum, continetur; nisi aliter sit expresse consti-  
tutum. IX. 842. 843. *seq.*  
Duplicatio quid sit, & unde dicta. V. 1434. 1. &  
N. 3.  
— replicationem excedit. V. 1434. 2.  
— excluditur triplicatione, & quæstus. V.  
1434. 2.  
— in modum exceptionis concipitur. V. 1434.  
N. 3.  
Duplicia iudicia. Vide *Iudicium.*  
Dupondium quid. II. 220. 11.  
Duumviri magistratus sunt municipales; & quæ-  
re ita dicti. IV. 1109. 12. & N. 18.  
— an sint duo semper: an interdum plures in  
singulis municipiis. IV. 1109. N. 19.  
— detecti ex ordine decurionum speciem con-  
sulem habebant; & nomen aliquando sibi arrogan-  
bant. IV. 1110. *seq.* N. 21.

## E

**E** Adem agendi causa, res & quantitas, quæ dicatur. V. 1342. *seq.* 6. *seq.*  
 Eadem res diverso iure cæteri non debet. V. 466. N. 28.  
 Eadem res quæ sit, ut iurisdictioni exceptioni sit locus. X. 687. *seq.* 10.  
 De eadem re, in eandem rem, atque nomen rei nomine actionis quo sensu dicta. V. 1003. *seqq.* N. 1. & 1008. 5. *seqq.* & 1007. N. 4.  
 Eiusdem rei actiones quæ. V. 1031. 11. *seqq.* & N. 12. *seq.*  
 — Vide *Censuras actionum*.  
 Ebrius ad contrahendum inhabilis. III. 634. N. 3.  
 Ecclesia heres olim iustitiam non potuit, nec ei legari. II. 164. N. 24.  
 — alienare prohibetur. II. 121. *seq.* 19. & N. 3.  
 — ab officio querela non est immunitas. V. 533. N. 3.  
 — gaudet omnibus fidei privilegiis. VI. 154. N. 4.  
 — restitutionem petit adversus venditionem, etiam post quadrienni lapsum. V. 1124. N. 16. & 1142. N. 18.  
 — restitutionem adversus luctuos Praetati, seu Episcopos contrahens. V. 1274. N. 9.  
 — restituitur iure minorum in contrahendis, & in iudicis. V. 1092. N. 2.  
 — sine consensibus & concensibus suis conveniri non potest. IV. 1081. N. 3.  
 Ecclesiam easque sine constitutione suis absolvitur. VI. 111. N. 22.  
 In ecclesiis easque reus edere cogitur instrumentis. VI. 85. N. 5.  
 — Eius favore mandatum, morte mandantis secuta, non finitur. IV. 987. N. 5.  
 Ecclesiam domicilium acquiritur sine traditione. I. 923. 9. VII. 210. 5.  
 Ecclesiam religiosam intelligitur, cum legatur eius ministris. II. 723. N. 3. & 998. N. 11.  
 — reliquas usufructus 100. annorum spatio finitur. III. 149. N. 2.  
 — quis stipulari potest. III. 569. N. 8.  
 — an succent debitorum inducitur. V. 1419. 11.  
 Quæ Ecclesiam compellit exceptio non numeratæ pecunie, nec fuisse benevolam. III. 1370. N. 1.  
 Ecclesiasticam personam. Vide *Clericis*.  
 Ecclesiastica res. Vide *Res*.  
 Ecclesiastica emphyteusis. Vide *Emphyteusis*.  
 Edictum. Vide *Edictum Edictum*.  
 Edictum perpetuum quodam sit. VII. 308. 5.  
 — causa existit ordinis Pascedarum minus antiqua. I. 10. N. 7.  
 Edicti perpetui auctor Hadrianus Imp. IV. 562. N. 16.

— cuius opera eius sit in eo ordinando. *ibid.*  
 Edicta olim erant aeterna, & quando perpetua esse ceperant. VII. 308. 4.  
 — quomodo publice olim proponerentur. X. 71. 4.  
 Edicta Principum legis perpetui vim habent, neque omnes obligant. I. 63. 8.  
 — Vide *Principum Constitutiones*.  
 Edicta monitoria quæ, & cur publice in albo propolita. V. 746. 1.  
 Quæ edictorum uisita conceptio. X. 79. 5.  
 Edicere quid. VI. 399. 3. per Edictum utatio. Vide *Citatio*.  
 Edere. Vide *Argentarii*.  
 Edere quid in Tit. de edendo significet. VI. 47. *seq.* 1.  
 Alios quomodo edere rationes compellatur. VI. 88. N. 9.  
 Edicto actionis olim qualis. Hodie quoniam. VII. 24. 4.  
 — Vide *Actionem edere, sed Actio edita*.  
 Edicto alio iudicium preparat, illa easdem testatur. VI. 75. N. 1.  
 Quorum rerum edicto possidet in iudicio. VII. 1. 2.  
 Edicto instrumentorum & rationum quando fieri debet, & num possit ante litem contestatam. VI. 75. *seq.* 1. & N. 2. & 77. N. 3.  
 — dissimilis utrorumque edicto, & qualis. VI. 77. *seqq.* 2. *seqq.*  
 — Vide *Instrumenta, Adversus, Acta iudicialia, Argentarii*.  
 Educatio liberorum est iuris auctoritas. I. 44. 5.  
 Edolus quid. IV. 844. *seq.* 10. & N. 13.  
 Egregia personæ quæ sint & unde dicta. X. 824. *seqq.* 6. & N. 10. *seqq.*  
 Egregius tris facit, & quæ. X. 825. 6. & 824. N. 10.  
 Egregia personæ ad iudicem accedere non coguntur laciurandi, vel testimonii causa. X. 829. 7.  
 — an indea ad illas accedere debeat; an aliquem mittere possit, qui vices ejus agat. X. 829. *seqq.* 7. & N. 18.  
 — easque ille mitteret sumptibus. X. 830. 7. & N. 19.  
 Electio. Vide *Alternativa*.  
 Electio in legato generis quando legatur, & quando heredis. II. 868. 17. 869. *seqq.* & N. 10.  
 — an omnino libera detur electio legatio. II. 873. 20.  
 In plerisque speciebus dissonant legatis, cuius sit electio. II. 873. 21. 874. & 876. 26.  
 Ex duobus rebus dissonant legatis, si in altera sit ambiguitas, interpretatio voluntatis est alterius rei  
 ali-

affinitas est capiendi. XI. 3. 3. *segg.* II. 873. N. 13.  
 In specie & quantitate disjunctum legatis heredis est electio. II. 874. 12.  
 — item in pluribus summis disjunctum legatis. II. 879. 23. IV. 17. 13. XI. 5. 6. *segg.*  
 — quare ut in pluribus rebus, sic in pluribus summis disjunctum legatis electio non datur legatario. II. 875. 25.  
 Cum ex pluribus servis aut rebus unum simpliciter legavit testator, cui electio sit heredis. II. 863. 26. 877.  
 In alternativa obligatione electio plerumque est debitoris. IV. 20. 7. & N. 5. XI. 1439. 5.  
 — quando sit creditoris. IV. 18. 6. XI. 1439. 4.  
 In obligatione alternativa debitor, quoad solverit, potest electionem mutare. IV. 22. 9. XI. 1439. 6. 8. 1431. *segg.* XI. 28. 9.  
 — Vide *Alternativa*.  
 — creditor qui electionem sibi recepit, quando mutare illam possit. IV. 21. 8. XI. 1443. 2. 3.  
 Quare qui semel elegit, sive heres, sive legatarius, mutare amplius voluntatem non possit in rebus disjunctum legatis. IV. 23. 10. XI. 1430. 7. & 1444. 4. *segg.* & 28. 7. 8. 29. *segg.*  
 In eademque uno indebiti electio an sit debitoris, qui utramque per errorem solvit. III. 1170. 15. 1171. 16.  
 Electio in creditore personalis est, nec ad eam tranfit, cui quæritur obligatio, nec ad heredes. IV. 19. 6. & N. 4.  
 Electionem mutare potest debitor in contradibus usque ad executionem iudicii. IV. 22. 9.  
 — creditor variare potest quoadque usque ad litem contestationem, quandoque semel factam mutare non potest. IV. 21. 8.  
 Electio mutari non potest in legatis. IV. 23. 10. XI. 1430. 7. & 1444. 4. *segg.*  
 — mutari non potest in lege commissoria. IV. 899. 5.  
 — item in servientibus. III. 366. 11. & 370. *segg.* 16.  
 Electio in servientibus eulas sit, & qualis. III. 367. 12. *segg.* & N. 2.  
 Electio in alternativa loci, ubi aliquid dari oportet, creditoris est, sic iam contestata. X. 1083. *segg.* 3. & 1092. *segg.* 7. *segg.*  
 Electio item creditoris, cum locorum alternatio mixta est alternatio rerum. X. 1094. *segg.* 8. 9. *segg.*  
 Ubi electio, ibi non potest esse adiunctionem concurrentes. V. 1003. *segg.* 1.  
 Electione unius quando altera electio tollitur, vel fit. V. 1008. *segg.* N. 4. IX. 1327. *segg.* 1. *segg.*  
 Adoris electio est, ubi res habet multiplex forum. IV. 1316. 3. & 1317. *segg.* N. 1.  
 — ubi res illud habet in privilegio. IV. 1316. N. 1.  
 Ab electione silectio ad emorem aliquid publicum an deum alteri appellatio. VI. 408. N. 1.

Tom. XII.

Emancipatio quid sit, & quomodo a manumissione distinguatur. I. 370. *segg.* 10.  
 Emancipatio est liberorum. Unde nata hac appellatio. I. 371. et. VII. 1271. 2.  
 Quæ sit ad emancipationem necessaria. I. 372. 12. *segg.*  
 Emancipare nemo cogitur invitatus, ne ea pacto quidem, vel ex Principis rescripto. I. 372. *segg.* 13. *segg.*  
 — ea causa nihilominus locutus aliquis emancipare cogitur. Causa ex quorum facto nascitur. I. 373. 16. *segg.*  
 Emancipatio quando dat, & quomodo ex Principis rescripto. I. 376. 24.  
 — quando, & quomodo auctoritate magistratus. I. 377. 25.  
 — quæ sit auctoritate magistratus, requiritur acta. I. 377. 26.  
 — fieri debet apud iudicem competentem. I. 378. 27.  
 — an fieri possit apud magistratus municipales. I. 378. 28.  
 Emancipatio quoniam iura liberis adimat. I. 379. 16. 372.  
 — quid patri adimat, quid filio adoptivo. I. 372. 18. VII. 1271. 3.  
 — olim capite deminuebatur, & testamentum emancipati infirmabat. Hæc nectum efficit. II. 135. *segg.* 30. & N. 12. *segg.*  
 — testamentum inest nequit. II. 774. 4.  
 — an solvendi Adicio potestatem totius. IV. 763. *segg.* 39. & N. 17.  
 — et aditus in iudicem voluntatis. I. 377. 26.  
 — recte probatur ea actis, vel in non existantibus, aliis legitimis modis. VII. 1273. 6.  
 — an sine scripto coram magistrato queat expediri. VII. 1273. 7. *segg.*  
 — præter acta probatur testibus, & instrumentis; & quomodo testibus. VII. 1275. 9. *segg.*  
 — quomodo, actis emancipationis amittis, aliis probatur non dubit instrumentis. VII. 1276. 13.  
 Forma emancipationis duplex. I. 376. 23.  
 An patri accipere liceat pecuniam emancipationis causa. XI. 1433. 1. 2. & 1434.  
 Emancipatus habet inofficiosi querelam. V. 432. 2. & N. 3.  
 — fratri testis esse potest. VII. 1121. *segg.* 15.  
 — adoptari potest. I. 311. 2.  
 — agnationem, & familiam amittit. I. 371. *segg.* 16.  
 — quomodo differat a libertate. I. 370. *segg.* 14.  
 — habet insinuationem. I. 293. 5. & N. 2.  
 — patri non stipulatus. III. 571. 17.  
 — S. C. Macedoniani beneficio non utitur. III. 666. 14.  
 — an testis esse possit in testamento patris. II. 50. *segg.* 18. *segg.*  
 — an, & quomodo conveniri nequeat super quam fecerit possit. XI. 258. *segg.* 3.

N 2

Emancipatio

Emancipato datur bonorum possessio contra tabulas.

II. 307. 8.

Emancipari non redigenter invid in patris potestatem. I. 364. 2.

— sed tamen revocatori legati. I. 333. 1. & 366. 3.

— & quidem iudicii sententia, non ipso iure. I. 334. 3.

— an hostile suis et aequi ad quoscunque transmittant potestatem hereditatem. II. 394. N. 5.

Differentia suorum, & emancipatorum an fuerit per omnia subacta in Iuliano. II. 1117. *seq.* 3. & N. 3. VII. 693. 4.

Praedia quae sui possident utrumque hereditaria, nam a patre, vivo sibi donata fuisse emancipati probare debent: an sui potius ea perpetuo mansisse in bonis patris. VII. 1039. *segg.* 1. 2. *segg.*

— quid si ea possideant emancipati; & sui, vel coheredes hereditario iure petant. VII. 1061. 3. *segg.*

Emendatio minorum propinquis, & discentium magistris concessa, & quo iure. I. 623. *seq.* 2.

— differt a tutela, & cura. I. 624. *seq.* 3.

Damnitica emendationis lex quibus, in quos, & quibus in casus tribuitur. I. 625. *seq.* 4. *segg.*

— quis eius modus. I. 626. 7.

Emendatio libelli quid sit. VI. 68. 4. & 841. 1.

— a mutatione quid differat. VI. 68. 4. & N. 3.

— an utrumque facere liceat; & quibus conditionibus. VI. 68. 4. & 841. 1.

Emendatio libelli an post litem contestationem permittitur, & an ei novo iudicio sit opus. VI. 71. *segg.* 1. 7. & 842. 3. *seq.* VII. 32. *seq.* 17. & 34. 18. *segg.*

Emendatio post litem contestatam inducta an, & quando editionem novam, & damnarum prioris litis restitutionem desideret. VI. 844. 5. VII. 30. 14.

Emendationis libelli quando non sit locus. VI. 61. N. 9.

Summa eorum quae in emendatione libelli exiguntur. VII. 32. 16.

Emolumentum vox quam vim habet. VII. 942. 20.

Emolumentum patris quomodo distinguatur a portionibus hereditariis. VII. 942. 20.

Emphyteusis graeca vox, laus redditus idem est atque cultura, seu implantatio. II. 1248. 3.

— Eius origo, & coniuncta. II. 1247. *seq.* 3. & N. 2.

— nomen an fuerit ante Zenonem usurpatum, II. 1247. N. 4.

Emphyteusis quid sit; & an tradita definitio ecclesiasticae emphyteusis quadret. II. 1247. 3. & N. 1.

— in locis incultis & sterilibus olim fere versabatur: hodie potest & in agris sterilibus consistere. II. 1247. N. 2. *seq.*

— In emphyteusis in praedio solos recte constituit agri dominus, sive Civis sit, sive privatus. II. 1249. *seq.* 8. *segg.*

— non potest esse in rebus mobilibus. II. 1251. 11. & N. 5.

— an in adibus consistere possit. II. 1251. 11. & N. 6.

— constituitur testamento. Quare in relictum inas emphyteuticum recta non transeat in legatarium. II. 1251. *seq.* 13.

— constituitur contractu, in quo scriptura intervenit, & praedii traditio secuta fuerit. II. 1252. *seq.* 14. 15.

— quid si dominus post initum contractum, fundo nondum tradito futuro emphyteutae, eundem alii vendiderit. II. 1253. *seq.* 15. *segg.*

— In emphyteuticum vel est perpetuum, vel ad tempus non modicum. II. 1256. 20.

— quodam in perpetuum vel ad longum tempus datum intelligitur. II. 1257. *seq.* 22.

— conceditur ab ecclesia ad tertium usque generationem. II. 1256. N. 2.

— Concessus emphyteuticus est bonae fidei. VI. 781. 42.

— a locatione atque emptione differt. II. 1254. *segg.* 17. & 1258. 23.

— differt a iure censu. II. 1258. N. 14.

Emphyteuticaria nominatio in testamento an legari notariam habeat. II. 1252. *seq.* N. 7.

— An fundus ad breve tempus a civitate locatus emphyteuticarius. II. 1256. *seq.* 21. & N. 12.

Emphyteum commodum cedit in habendam, & possidendam rei; ad id in rem utilis, & exceptio. II. 1261. 4.

— In habendi rem incolentem; actio plurim arcedat, operis novi nunciatio, damni infecti suspensio. II. 1262. 5.

— In utendi fruendi perpetuum, negatoria in rem actio, interdictum *Uti possidetis*, actio iolariorum. II. 1262. *seq.* 6.

— In alienandi, opignorandi, servitus imponendi. II. 1263. 7. III. 311. 26.

— In alienandi olim liberam. Hodie a hostinatio immineat in quas personas transferri non possit. II. 1264. 8. *segg.*

— quibus conditionibus transigatur. II. 1265. 11. *segg.*

— Quibus in casibus emphyteum vendere liceat: in emphyteuticum. II. 1266. *seq.* 15. & 1275. 25.

— An in donatione, vel permutatione iuris emphyteutici domini consensus necessario requiratur, quemadmodum in venditione. II. 1267. *seq.* 16. *seq.*

— & quid in ecclesiastica emphyteusi. II. 1267. N. 7.

— Translatio iuris emphyteutici domini consensum postulat in donatione, & permutatione, ut & in dationem emphyteum in possessionem. II. 1269. *seq.* 18. *seq.*

— An dominus si nolit emere, prohibere possit, quominus emphyteuta rusticus nobili vendat emphyteuticum. II. 1265. N. 4.



Domini consensus necessarius est in metationibus emphiteuticis fundi vendendis, & transferendis. II. 1271. *seq.* 20. & 1275. 15.

Ad constitutionem servitutis, vel oppignorationem agri in emphiteusim dati non est consensus domini necessarius. II. 1272. 20.

Emphiteuta praeiure domino tria debet. I. ne rem deteriores datam opera faciat. II. 1272. 11.

II. Pensionem fixam. II. 1273. 23.

III. Publicis pensionationes, vectigalia, tributa, publicae viae refectiones, collationes in aggerum refectione. II. 1273. 24.

— quem in rem apothecam publicam accipere debet domini causa a quoflore. II. 1274. 24.

Quae sunt domino proderent remedia, nisi praestentur haec ab emphiteuta. II. 1274. *seq.* 24.

Domus fundi emphiteutici tenet et si qui rem dedit in emphiteusim. Quibus in rebus censum eius dominum. II. 1276. 17.

Emphiteuta non est fundi dominus. II. 1277. 28.

— ius tamen habet dominio praerogatum, quod utile dominium vocant interpretes. II. 1278. 30.

Qui fundos ad patrimonium Principis pensiones beneficiorum illes acceperunt in emphiteusim, Domini dicuntur, & quare. II. 1278. 29.

Emphiteuta toto tempore emphiteuticus a domino expelli non potest, damnum pensionem solvat. II. 1276. 19.

— ex solvitur ob emphiteuta in recognitionem domini. II. 1278. 23. & N. 14.

— quibus in rebus constituit. II. 1272. N. 11.

— an praeficitur triginta, vel quadraginta annorum intervallo. *ibid.*

— an pro illis dominum habet in praedio emphiteuticario tacitam hypothecam. *ibid.*

Emphiteuta ius amittit, vel ex continenti persona, vel convectus, vel culpa. II. 1279. *seq.* 1. *seq.*

— si frugifera arbores incidit, vel aliter data opera rem deteriores faciat, evicti potest. II. 1263. 6. & 1281. 5.

— an possit fundi formam mutare, si fructuosior efficiat. II. 1281. N. 2.

— cadit statim ius emphiteuticum, si domino tria praestare negligit, vel eorum singula, & quae. II. 1281. 4. 6.

— ob pensionem non solutam, vel ob apothecam publicorum functionum non praestata cadit iure suo, si cessaverit per triennium; nisi tamen aliter convenit. II. 1281. *seq.* 6. *seq.*

— vel nisi exacto nondum triennio pensionem obtulerit, & domino accipere recusante, obligatur. II. 1281. *seq.* 6.

— quid si pro parte pensionem non solvat, vel quod sibi debetur a domino compensare velit. II. 1282. N. 3.

— quid si unus e pluribus heredibus solvere cesset. *ibid.*

— quid si unus e pluribus heredibus solvere cesset. *ibid.*

Post triennii cessationem an nulla sit emphiteuta defensio, quotiens expellatur, conventiones par-

tium excepta. II. 1282. *seq.* 8. *seq.* & 1286. 15.

An expellatur emphiteuta meliorationes cum re amittit. II. 1283. 9. & N. 5.

An si canones se solutum emphiteuta laevitando promiserit, ob unius anni cessationem sit expellendus. II. 1281. 3.

— an expelli queat, si post cessationem triennii pensionem ab illo dominus acceperit. Et quid ex iure canonico. II. 1284. *seq.* 12. *seq.* & N. 6.

Finio iure domini, vel tempore, ad quod constituta est emphiteusis, finitur ius emphiteuticum ipso iure. II. 1287. 16.

— si illud culpa emphiteuta in commissum cadit; nonnulli volentes dominum amittitur. II. 1288. 17.

— quod ius obtinet, & cum emphiteuta non praestit, quae in venditione vel translatione iuris emphiteutici domino illum praestare oportet. II. 1288. *seq.* 18.

Emphiteuta in commissum cadit, si emptor verum pretium mensurat, quo dominum ab emptione deterret. II. 1287. N. 8.

— si dicat emphiteuta se vendere, reservato domini consensu. Secus si vendat sub conditione, si dominus placuerit. II. 1287. N. 8.

— quid si unius sit emphiteuticus venditio sollemniter defectu. II. 1287. *seq.* N. 8.

An traditione nondum secus, cadit in commissum ex sola venditione, ius emphiteuticum. II. 1288. N. 8.

Parte fundi alienata, illius iure detrahitur, non totius fundi cadit emphiteuta. *ibid.*

Nem alienationi emphiteuticus decennii patientia renouasse dominus censetur. II. 1289. N. 8.

Ad emphiteutam, qui excedit iure suo, invitum dominus vi possit elicere: an cum illo agere debeat, & spectare iudicii sententiam. II. 1289. *seq.* 19.

An si dominus possessionem ingressus vim faciat, quominus emphiteuta suadente libere utatur, id faciat impune. II. 1290. 20.

Rei in emphiteusim data fructus ad quem spectat, antequam dominus ius emphiteuta velle amittit. II. 1287. N. 7.

An emphiteuta, statuto tempore, silentio cum emphiteuta, tum domini renovata videtur. II. 1279. N. 1.

Emerere unde dictum; & quo secus a veteribus usurpatum. III. 760. 3. & N. 1.

Emptio venditio quid sit. III. 760. 3. VIII. 725. 1. — non duplex, sed unus contractus. VIII. 725. 2.

— & quidem bonae fidei contractus. VIII. 371. 9. — distinguitur a venditione, verbis significatione domus. III. 761. *seq.* 4. VIII. 726. 3.

— alterutra quomodo promissionis usurpatur pro utraque. III. 761. *seq.* 4. & N. 4. VIII. 726. *seq.* 3. 4.

Emptio a permutatione quid differat. III. 765. *seq.* 7. & N. 10. VIII. 728. 9.

— bonam fidem duobus temporibus in acquisitione requirit. I. 1066. *seq.* 11. & N. 4.

- verbi significatione apud veteres omnem contractum comprehendit, quo dominium transferitur in alterum. III. 762. N. 4.
- Emptio constat consensu, re, & pretio. III. 763. §. & N. 5. VIII. 727. 7.
- Res emptiois propria quæ sit. III. 763. §. VIII. 726. 6.
- Emptio nulla est sine re quæ veniat, nisi ematur silea, uti istius piscium, vel avium captura. III. 763. §. 5. VIII. 727. 7.
- Nulla est emptio sine pretio. III. 764. 6. VIII. 727. 7.
- Emptio facta non nummo non valet. III. 764. §. 6. & N. 9.
- Emptio nulla est, nisi pretium ab initio sit certum, & in pecunia numerata consistat. III. 765. 7. & 766. §. 8. VIII. 728. 8. & 757. 1.
- Emptio donationis causa contracta nulla est, sed ea ex periculis donatio. III. 764. 6. VIII. 757. §. 3.
- Emptio valet, si quis donationis causa minoris vendat. III. 764. 6.
- Emptio nulla est, si pignoris causa fuerit contracta, licet pignus valet. VII. 1375. 1.
- Emptio simulata revocatur inofficiosi querela. V. 567. N. 4.
- Valet hæc emptio: *fundus ille mihi emptus esse, quantum emisti, quantum in arca habes*. III. 767. 8.
- item hæc: *fundus ille tibi emptus esse, quantum Titius estimaverit*. III. 767. §. 9. 10.
- Emptio nulla est, cum pretium generaliter alieno est arbitrio permissum. III. 768. 11.
- Ad conventionem, ut res emptæ iusto pretio, sit rata. III. 768. N. 15.
- Ad emptio sit rata, si pretium collatum sit in arbitrium unius ex contrahentibus. III. 768. §. 12. & N. 16.
- Emptio venditio statim perfecta est, ubi de re tradenda, & pretio certo numerando convenit; licet nec res tradita sit, nec pretium numeratum. III. 770. 15. VIII. 767. 1. 2.
- quo casu tamen perfecta non est, si placuerit ut se scriptis consideretur. III. 771. 16.
- Emptio rei domolium non transfert, si vel pretium non fuerit numeratum, vel non fuerit satisfactum venditori, vel si fides habita non sit emptori de pretio. I. 744. 10. 11. & 745. §. 5.
- quoniam inde consequitur effectus in antroque contrahentium. I. 743. N. 4. & 744.
- Emptio nulla est, si convenit, vel ne res ad emptorem transferretur; vel ut non modo res tradatur, sed & ut dominium quo accipietur. III. 769. §. 23. 14.
- Quibus in rebus partis utriusque consensus requiritur, ut rata sit emptio. VIII. 734. 4.
- Emptio contrahenda vitatur tribus modis. VIII. 735. §. §.
- Si contrahentes in pretio dissentiant; emptio nulla. VIII. 735. 9.
- Emptio vi aut metu ante dolo interveniente nulla. VIII. 735. 7. 8.
- vi metuque facta an sit ipso iure nulla. VIII. 869. 1. §. §. & 871. 6. §. §.

- contracta dolo malo an ipso iure valet. VIII. 871. 10.
- contracta dolo malo rescindi quo sensu dicatur. VIII. 872. §. 19.
- Vitatur emptio, si in corpore, vel in materia, vel in sexu error interveniat. VIII. 736. §. 10.
- Emptio rata, si in nomine, vel in qualitate rei vendita sit erratum. VIII. 737. 11.
- Nulla est emptio mensis agentem pro solida vendita, quæ tamen coopersa erat argento. VIII. 738. 12.
- Emptio perfecta dicitur, vel ratione obligationis, vel secuta traditione, vel etiam ratione periculi. III. 803. N. 5.
- Emptio facta sub conditione periculi, postquam extitit conditio; & tum perinde habetur ac si fuisset pure contracta. III. 803. 8. VIII. 739. §. §.
- Emptio olei, vini, tritici, & gregis in singulas mensuras, pondera, & æstus est conditionalis; & color sit periculum ante res ad mensas appensas, numeratas. IV. 99. §. 11. & N. 6.
- nullius momenti est contracta sub impossibili conditione. VIII. 769. 1.
- Emptio nulla est, si emendi conditio in voluntatem ementis, aut venditoris aperte coferatur. VIII. 770. 2. & 771. §. 4. §. §.
- rata tamen hæc emptio: *Fundus ille tibi emptus erit decem, cum volueris*. VIII. 772. 6.
- item ita: *Fundus ille tibi emptus est 10. Si me apud illum commendaveris, vel si illud meo nomine scripseris*. VIII. 773. 11.
- item ita: *Si tunc tibi emptus est 10. Si intra decem dies tibi placeat*. VIII. 774. 12.
- In re obstricta semper id agendum est, ut emptio potius consistat, quam ut pereat. VIII. 776. 14.
- Emptio rei nostra non consistit, si ve a scientibus si ve ab ignorantibus nobis facta sit. VIII. 743. 2. §. §. & 744. 10. §. §.
- rata nihilominus emptio rei nostra, quæ, vel possidetor ab alio, vel nobis advocat potest, vel ea conditio facta est, si nostra esse dederit. VIII. 744. 10. §. §.
- Emptio rei, vel sacra, vel religiosa, vel publica valet ab ignaro facta. VIII. 744. 13. §. §.
- Vide. *Publicæ res*.
- Emptio aliena rei rata; & quo iuris effectus. VII. 1380. 6.
- dammodo tamen facta non sit ab eo, qui scilicet esse alienam. I. 1067. 12.
- Emptio, venditio rei furiva nulla, si ve uterque, si ve solus emptor scitivism esse non ignoret. III. 612. & 603. 31.
- Emptio iure perfecta dissolvit non potest, alterato invito. VIII. 864. §. 3. 6. §. §.
- nisi res vendita sit ex lege, aut certis conditionibus redire ad venditorem. VIII. 1136. 3.
- Conventio de re venditori restituenda, si emptori pretium reddiderit, an pars emptiois censetur. X. 1219. 2. 1220.

In emptione, cum id quod interest praestandum est, quanto duplum estimationis tradenda rei, & quando totum quod interest, praestari oportet. IX. 835. *segg.*

Emptio consensu metuo dissolvi potest, si contrahentes possint se mutuo liberare. IV. 903. 12. VIII. 947. 12.

Item dissolvi potest tacito partis cuiusque consensu; & hic quibus ex factis arguitur. IV. 904. 15. *segg.* VIII. 947. 2.

Finit emptionis proprius quoniam sit, III. 769. 13. VIII. 728. 11.

Quantum concedere oportet, et dominium transferri in emptione. VII. 1021. *segg.* 1. *segg.*

Illud statim transferretur cum quid emptum est a Principe, vel Fisco. VII. 1023. 11.

An et transferretur in emptione dominium, necesse sit emptorem in fundi vacuam possessionem induci. VII. 1045. 9. *segg.* VIII. 1055. 6. *segg.*

Licit in emptione contrahentibus se mutuo decipere, dummodo dolor absit. VIII. 877. 1.

Emptio ahiomomus rescinditur, cum nec dimidia pars veri pretii est soluta. VIII. 877. *segg.* 3. & 879. 5.

Emptor caferat in praestatione eius quod interest. IX. 835. *segg.* 5.

Emptio, transactumque ex ea dominium scilicet probari potest, & quomodo. VII. 1024. 15. *segg.*

Emptor rei dominium sola instrumenti detestatio non probat, nec possidorem adiuvat, & quare. VII. 1057. 1. 2. & 1069. 4.

Quod ex mea pecunia emptum est ab alio, meum non est, sed eius qui emit, atque emptum accipit. VII. 1058. 3.

Quoniam a superioris definitione excipiantur, *ibid.*

Emptor ab eo qui in solutum accepit, eum distinguatur. IX. 1463. 4.

Emptor praestare debet venditori pretium, & illud facere venditoris. III. 807. *segg.* 2. *segg.* & N. 1. VIII. 1013. 2.

quid si pretium non faciat venditoris. III. 810. *segg.* 4. & N. 2.

Re ante pretium tradita, & fide de pretio non habita, tenetur in usuras emptor pro valore fructuum rei venditi. III. 811. N. 3. VIII. 1047. 6.

praestare debet id de quo nominatim convenit, praeter pretium, inter emptorem & venditorem, VIII. 1014. *segg.* 3.

Item fructus quos ante venditionem percepit occupari per occasionem rei venditi. III. 811. 5. VIII. 1015. 5. *segg.*

Item sumptus utiles & necessarios, quos in re vendita ante venditionem venditor fecit. III. 811. *segg.* 6. VIII. 1015. 4.

Item pretii usuras ea mora. VIII. 1016. 8. & 1046. *segg.* 4. 5. & 367. 5. & 370. 5.

vel etiam sine mora, ubi minor XXV. annis rem vendiderit, aut venditori successerit. VIII. 1046. 2. 3.

quo hunc pretii usuras praestare cogatur. VIII. 371. *segg.* 6.

usuras pretii praestare non debet, si vel res tradita non sit, vel pretium obstitit atque obsequium. VIII. 367. *segg.* 1. *segg.*

Emptor dominium quatuordecim sibi motum renuntiare debet opportune venditori praestandi, & potere ut ad agendam causam addit. III. 780. 12. VIII. 1473. *segg.* 7. *segg.*

absente venditore, vel defensionem fugiens causam agere debet, & defensionibus uti, quas habet, sive ea persona sua, sive venditoris. III. 780. 13. VIII. 1517. 1.

quomodo pacto cum venditore interposito, & rei cum venditore indicata exceptione uti queat. VIII. 1518. *segg.* 2.

actione ob eversionem non utitur adversus venditorem, si exceptione aliqua, quae ei et facta suo obstat, remouetur sit ab actore. III. 781. 14.

Emptor re accepta solvere pretium non cogitur, ubi imminet eversionis periculum. III. 779. 9. & 811. N. 3. VIII. 1503. 1. 2. & 1504. 5.

nisi ei facta a venditore offeratur. III. 779. 9. VIII. 1503. *segg.* 3. *segg.*

Emptor re vendita, & nullam sibi tradita, habet actionem ad rem venditam ex empto perentam; re tradita, habet actionem ad eam retinendam. VII. 776. 11. VIII. 1073. 1. & 1076. 8.

dummodo tamen pretium offertur, vel si sit ill de pretio sit habita. III. 810. *segg.* 4. & N. 2.

Emptor utitur beneficio L. 2. *Cod. de resciss. vend.* dummodo ipso causa sit eadem, quae venditoris. Et quando sit eadem. VIII. 892. 46. *segg.*

Emptor duplo plaris emendo fraudans pretium repperit, quod supra iustum pretii estimationem dedit. VIII. 893. 50. 51.

an possit superari quod ad iustam estimationem pretii dedit, rebus aliis emptori datis. VIII. 893. 52.

Actionem ex empto habet emptor evicta re, etiam si nihil convenerit. X. 1333. 2.

imo habet, etiam si venditor aperte pronuntiaverit se nolle teneri evictione, si ab alio res evideatur, quam a se, heredes sui. X. 1333. 3.

Emptor stipulatus a venditore ut indemnitas praestaret, ea quod solvit creditoribus, eventum indicii metuent, possit a venditore repetere. IX. 1499. *segg.* 1.

Emptor locutioni stare non tenetur a venditore factae. III. 833. *segg.* 19. & N. 8.

nisi emerit ea lege; vel quid aliud coloni expulsiorem prohibet. III. 834. 20. & N. 9.

Emptor victo in rei vindicatione, donec Publiciana superest, non committitur stipulatio, *Rem habere licere*; nec competit actio ob eversionem. X. 1342. 6.

Periculum rei venditi pertinet ad emptorem. Quae sit; quae inde lris effectus. VIII. 990. 3. & 991. 4. & 992. 9. & 993. 10. *seqq.*

ad Emptorem pertinet commodum rei venditi. Hoc quibus in rebus consistat. III. 789. 2. & 800. *seqq.* 3. *seqq.* VIII. 993. 15. 16. & 994. 17.

— antrumque ita pertinet ad emptorem, si fuerit emptio venditio perfecta. Et quando talis. VIII. 994. 18. 19. & 995. *seqq.*

Si pendente emptio conditione, res sit facta deterior sine venditoris culpa: estantia conditione, periculum sit emptoris. VIII. 995. 19. 20. & 996. 21.

— Vide *Venditor*.

Emptorem querere, & probare quisque potest suo arbitrio, nisi las specialiter quasdam personas facere hoc prohibeat. Et quae sint. VIII. 779. *seq.* 7. *seqq.*

Emere quidam natura prohibetur. VIII. 853. 63. *seq.*

— quidam iure. Horum duo generis. VIII. 853. *seqq.* 64. 65. *seqq.*

Emere alienam rem nemo cogitur. VIII. 763. 2. Quare qui partem unius socii emit, etiam si cogatur emere alterius partem, quae communi dividenda adiecta est socio venditori, non dicitur iniustus. VIII. 764. 3. *seq.*

Non emit iustus heres, qui emere iubetur a testatore. Et quare. VIII. 763. *seq.* 2.

Emens alteri nihil agit, nisi sequatur traditio, quae dominum alteri ille constituit. VIII. 1084. 4.

Emens suo nomine, possessione tradita, dominus efficitur, licet in testamento sit alterius nomen adscriptum. VIII. 1091. 9.

— si tamen se vere emisit quis probet, & scriptum illud esse falsum. VIII. 1091. 4.

Si quis aliena pecunia rem emit, actio acquiritur emptori, & secuta traditio dominium; non va-  
to illi, cuius fuit pecunia. VIII. 1088. 3. 5.

— idem iuris, si quis emit aliquid communi pecunia. Et quomodo pecunia domino conferatur. VIII. 1088. 4. & 1089. 7. *seq.*

Res empti a marito ex pecunia dotum dotales efficiuntur. VIII. 1090. 8.

Emptor quando mittit Publicanus. VII. 1024. 18. Utam quis emit sibi, vel alteri, ex verbis ementis spectandum est, non ex eius affectu. VIII. 1024. 13.

Quis sibi emere ex verbis intelligatur. VIII. 1024. 13. *seq.*

Quod ius sit emptoris in re sibi vendita & tradita, Et quomodo conventionem minuetur. VIII. 1137. *seq.* 7. 8.

Emptori an profiti personae pactum. V. 1329. N. 11.

Empti actio ambigua. VIII. 690. 7.

— quae sit, & unde dicta. III. 808. 15. VIII. 1096. 8.

— quatenus emptori competat adversus venditorem. VIII. 1096. 9.

— datur emptori, si ex nova causa alia, quam venditoris, domino sit acquisita res, vel titulo hereditatis, vel legati, vel donationis. X. 1342. 7.

— Vide *Actio empti*.

Emptor hereditatis actiones hereditarias nomine venditoris suscipiendo, cum exceptione iacti pacti habet. VII. 107. 3.

— an liberet ipso iure, an ope exceptionis. VII. 108. 4.

— aude iacti pacti vis astringit. VII. 108. & 109. 5. 6.

— an Emptor hereditatis actiones pro venditore suscipiens cum liberet, tamen ipse non sit fulvendo. VII. 109. 7. & 110.

An emptor hereditatis mandatus sibi actiones exercens, dominum, eundemque heredem defendere teneatur. V. 254. *seq.* 14. & N. 12.

— tenetur nulli hereditatis peritioe, si res aliter a venditore peritioe salva esse non possit. V. 618. 32. 33.

— eo non aliter tenetur, siue bona sit, siue malum fidei hereditatis emptor. V. 629. 33. 34. & 635. 37.

— an & eius heres nulli hereditatis peritioe teneatur donatus. V. 638. 40. & N. 26.

Ad hereditatis emptorem nam transfert ius accretionis. II. 475. *seq.* N. 11.

— quid si de eo causum inter coheredentes. II. 475. N. 11.

Emptor rei hereditatis inofficiosi querelam amittit. V. 501. 8.

Emptioes exempti. II. 1232. 8.

Emptio enormissima lesio. Vide *Lesio*.

— la emancipatione universalis si quid falsum est, totam emancipationem falsam efficit. VIII. 45. 5.

Emancipatio verba. Vide *Perba*.

Episcopalis auctoritas, siue iurisdictionis probatur iure divino. I. 205. N. 6. \*\*\*

— defenditur. I. 205. N. 6. III. 957. N. 6. & 961. N. \*\*\*.

Episcopus an pro clerico audiat in criminalibus. V. 178. N. 5.

— non est nudus administrator Ecclesiae suae, sed ius plebis habet. V. 221. N. 17.

— in rebus Ecclesiae suae procurator est in rem suam. *Ibid.*

— pro nulla causa cautionem praestat. VI. 103. N. 10.

— potest procuratorem dare. V. 221. N. 17.

— an administrator ad iurisdictionem decedendum iuratus. VII. 1142. 5. *seqq.*

— laus, propositi Evangelii. X. 709. N. 23.

— an iure cogi, decidenda iuris causa, possit. X. 813. 20.

— ad iudicium invitatus testimonii causa non trahitur. X. 826. 6.

— quando sit index fidei. IV. 1331. N. 9.

— indici ordinario suspecto adiungitur ex iure novissimo. IV. 1394. 8.

— ex consuetudine causam propriam alteri in-  
dicandam demandare possit. IV. 1040. N. 2.  
Episcopi Vicarius. Vide *Vicarius*.  
Episcopi illud per se, nedom egregia. X. 827.  
N. 12.  
— habent territorium oco temporale, velgo dic-  
cessum. IV. 1169. N. 4.  
— ab auctoritate infestatione viciantur. IV. 1393.  
segg. N. 4.  
Episcoporum constitutiones Praetorum edictis pares  
habentur. IV. 1158. N. 55.  
Episcoporum edicta per foribus Ecclesiam posita  
qui contempunt, qua poma efficiantur. IV. 118.  
N. 17.  
Episcopis potest assistere laicus in criminalibus cau-  
sis, etiam adversus clericos. V. 8. N. 10.  
Epistola proprie dicta, qua ad absentem mittitur.  
X. 168. 24 & 269.  
— Ea cautio dicta, ubi aliquid in ea cavetur.  
X. 168. 269.  
Epistola species ultima voluntatis en pro codi-  
cillis habetur. II. 546. N. 9. & 788. 4. IX.  
643. 2.  
Epistola D. Hadriani an prior illa beneficium di-  
visionis decraverit; an edico praetoris constitu-  
tum confirmaverit. IV. 562. 10. & N. 16.  
Epistola scriptura, & pro emulione interposita iocet  
praesentis. XI. 413. segg. 10. X. 169.  
Epistola fidem faciunt adversus scribentem in re  
dubie. VII. 1276. 13.  
Eques ire dicitur. III. 176. 4. & 275. N. 2.  
Equestris dignitate onati nisi militem, testamentum  
militaria non condunt. II. 325. N. 17.  
Equestris ordinis insigne. Vide *Aspulas*.  
Eques venditur tradi debet cum ornamento, cum  
quibus productus est. III. 798. 22.  
Equum militarem ducere non liceat extra provin-  
ciam. III. 653. N. 7.  
Equi duo uni, vel duobus separatim, dentis in diem  
additi an sunt inempti, si acceperit onus qui pro  
utroque triginta daret. IV. 891. 11.  
— Vide *Additio in diem*.  
Erro quis datur. X. 1309. 2.  
Error. Vide *condictio indebiti*, *Ignorantia*, *Indebitum*.  
Error an ius faciat. I. 23. N. 1.  
— ab ignorantia quid differat. I. 152. 5.  
— consensum quis incedat, v. l. excludat. I.  
739. segg. 3. segg. & N. 1. seg. III. 479. 7. segg. &  
N. 2. segg. & 1087. segg. 6. VIII. 1308. 6.  
— dominii translationem quis impedit. I. 737.  
3. 738. segg. & N. 1. segg.  
— nemo in dominio rei suae erroris rei suae do-  
minium amittit. XI. 549. 8. 550. segg.  
— licet probabilis, non excusat alii solventem.  
IV. 766. 41.  
— vitia iuramentum. V. 1236. segg. & N. 22.  
— iurisdictione prorektionem quis impedit,  
— & quando ille praefatur. IV. 1191. 8. & N.  
11.

— quando sit causa restitutionis in integrum. V.  
1059. segg. 11. & N. 4.  
Error absolute positus, & sine, addito facti, pon-  
lorie intelligitur. III. 1127. segg. 8.  
Quid error facti, & loris. I. 150. segg. 4. III. 1130.  
segg. 11. VII. 700. 10. 11.  
Error per se iuris errori facti comparatur. XI.  
198. N. 3.  
Error facti, non iuris prodest ad lodebiti repetiti-  
onem. III. 1125. segg. 5. segg.  
Error iuris minimebus, formis, missibus, rusti-  
cis non nocet. Et an aqua singulis prodest in da-  
mo, vel lucro. I. 178. 4. segg. III. 1130. 10.  
— in damno amittenda rei nulli nocet extra de-  
dictum. I. 178. 7. segg.  
Error in persona heredis institutionem vitiat. II.  
204. 11. segg.  
— item in coniunctione sanguinis. II. 204. 13.  
Error in corpore sua legato rei, sine legatarii, &  
in huius consanguinitate officii legato. II. 713. 5.  
segg.  
Error in proprio nomine legato officii: focus in ap-  
pellativo. II. 714. segg. 14. segg. & N. 1. segg.  
Error in consanguinitate legatarii nocet legato. II.  
713. 7.  
Error in rei dominio quando nocet legato. II.  
715. segg. 16.  
Error in causa an vitiat promissionem. XI. 666. 9.  
Error in materia, non in corpore promissa rei in-  
terveniens emulionem vitiat, sed non stipulatio-  
nem. Et quare. III. 479. segg. 5. & N. 3. XI.  
669. segg. 4.  
Error in nomine proprio personae, vel rei de quo  
agitur, non nocet, si aliunde de re constat, vel  
de persona. III. 480. 9. XI. 669. 2.  
Qui statas sui ignarus pecunias ex parte suas credi-  
dit, nec pro parte sua eas alienat: nisi de errore,  
& de iure sui edmonitus, velit esse credidit. X.  
554. segg.  
Qui alii solvit per errorem, sciens cum quo con-  
traxit, nonnulli secuta domial restitutione libera-  
tur. IV. 768. 44.  
An quod quis alii per errorem solvit, condicti pos-  
sit habere; vel tum demum cum fuerit negata ra-  
tione. IV. 768. 45. segg.  
— Vide *Indebitum solutio*.  
Evangelicorum iactus in iuramento quorum adhi-  
bitus. X. 799. N. 23.  
— Vide *iuramentum*.  
Evictionis diplomae ad quos pertinebat. VI. 29.  
N. 21.  
Evictio, evictio quid. III. 778. segg. 8. IX. 1447.  
segg. 2. X. 1339. 1.  
Evictio praestari debet emptori, evictio re; etiam si de  
eo nihil aperte convenerit. IX. 1466. 1. X.  
1333. 2.  
Evictio non praestatur emptori scienti vendi rem  
alienam, vel pignori obligatam. III. 783. 19. IX.  
1466. 2. X. 1333. segg. 6. & 1338. 13.

— emptori praestatur, si de eo convenierit, etiam scienti rem alienam, vel obligatam. IX. 1467. 9. & 1515. 1.

Quando scienti praestatur evictio, & pacifcenti duplam reddatur solum rei pretium. IX. 1515. *seq.* 2.

Qui rem alienam ignorans vendidit ignorans, & postea est ne quid praestaret ob evictionem: an evicta res solum pretium reddere teneatur. IX. 1468. *sepp.* 5. X. 1334. *seq.* 3. *sepp.* & 1338. 14.

Ob Evictionem actio tribus rebus continetur. I. Ut res emptori sit ablata. III. 779. 8. *seq.* IX. 1449. *seq.* 5. X. 1339. *seq.* 2.

II. Ut res ablata sit sententia iudicis, qua pronuntietur rem venditam petitoris esse, vel illi obligatam. III. 779. 10. IX. 1448. 3. X. 1339. *seq.* 2.

III. Ut res asseratur iure petitoris, vel quia res eius fuerit, vel illi obligata pignori. III. 779. *seq.* 11. IX. 1471. 6. X. 1345. *seq.* 1. *seq.*

Cessat ob evictionem actio quocunque modo fiat, ut res emptori non asseratur, etiam si de proprietate mota fuerit, & condemnatio iudicis secuta. III. 339. 9. IX. 1457. 5. X. 1340. *sepp.* 3. *seq.* & 1344. 7.

— cessat, si vel alieni vis, sine iudicio rem asserat emptori, vel emptoris ipsius voluntas. Et quodlibet utrumque. III. 779. 10. X. 1341. *sepp.* 1.

— cessat, si causam evictioni dederint emptoris culpa iudicis iniuria, v. publicano vel venditor. III. 780. 11. IX. 1471. 1. *seq.* X. 1346. *seq.* 3. & 1350. 13.

Quot modis culpa imputari possit emptori: ut nulla sit illi evictio rei nomine actio. III. 780. *seq.* 12. *sepp.* IX. 1472. *seq.* 3. *sepp.* X. 1347. *sepp.* 4. *sepp.*

Qui motum sibi item non denuciat venditori, actionem non habet evictionis nomine. Cui & quando denuntiare debeat. III. 780. 12. IX. 1473. *sepp.* 7. *sepp.* X. 1348. *sepp.* 5. *sepp.*

— *Vide Emptor, Venditor.*

Quomodo iudicis iniuria actio nem quae ob evictionem datur, labitur emptori. III. 781. 15. IX. 1477. *seq.* 17. *seq.* X. 1350. *seq.* 13. *sepp.*

Adversus quos emptor culpa videtur, vel iudicis iniuria, actionem habet evictionis nomine. IX. 1481. *seq.* 1. *sepp.* & 1485. *seq.* 1. X. 1351. *seq.* 16.

Quomodo fundi venditi publicatione denegatur ob evictionem actio. III. 781. *seq.* 16.

Parte rei evicta, datur actio ob evictionem; praeterquam in homine vendito. III. 782. 17. X. 1353. *sepp.* 1. *seq.*

Evictio singularium rerum sive quae in hereditate sunt, sive quae in pectore, grege, vel armento, non praestatur; etiam si hoc modo sint motae evictae. IX. 1481. *seq.* 3. *sepp.* X. 1360. 11.

— nisi tamen convenierit ut evictio singularium rerum praestaretur. IX. 1482. 5. *seq.*

Inseparabilibus domus vel navis partibus evictis, praestatur evictio: non ita singulis cameris, vel tabulis evictis. X. 1355. *seq.* 4. & 1364. 15. *seq.* Evictio eo quod accessit emolumentis, anelini pars, pecorum summa, fructus rei venditae, actio est ob evictionem. III. 782. 17. X. 1356. *seq.* 5. 6. — praestatur item, evictio mixtae. III. 782. 17. X. 1357. 7.

Servituti praediorum nomine non praestatur evictio, nisi fundus traditus sit, cui libet, vel ut optime maximeque esset. X. 1358. 8. *sepp.*

Evicta re donata, quod esset aliena, non praestatur evictio; nisi de eo caverit per stipulationem donator. IX. 1453. 1. & 1455. 4. X. 1364. 7.

— quid si evictionem sibi praestari pactus sit donatarius. IX. 1455. *sepp.* 4. *sepp.*

Evicta re in solutum data, vel permutata, competit actio utilis ex empto: sed & verus actio crediti manet, & quare. IX. 1464. *sepp.* 1. *sepp.* & 1463. *seq.* 5.

Si iactus reus emptor sit, vel missilium capius, ubi quid ex his sit evictum: non praestatur evictio. III. 783. 21.

Ob Evictionem non tenetur qui rem vendidit, non ut suam, sed ut venditam, perfectissimam, vel pignoris iure sibi obligatam. III. 783. 20.

Finibus sanctis certis demonstratis, si quid ex his evincitur: an & quando praestanda sit evictio. IX. 1479. *seq.* 1.

Evictis pignoris: bus distractis et causa indicata, tenetur de evictione debitor, non magistratus, non apparitores, non creditor. IX. 1483. *seq.* 1. X. 1361. 10.

In lite Evictionis, re secundum emptorem indicata, nulla ex de sanctis: is quidem iuris actio est emptori adversus venditorem. IX. 1491. *seq.* 1.

Prescriptione temporis emolui semel quaesita, venditor liberatur omni periculo evictionis. IX. 1493. *seq.* 1.

Actio ob evictionem nulla praescriptionis temporis quavis longissimi evictionem praecedentis excluditur. IX. 1497. *seq.* 1.

Quomodo emptor dia possidendo actionem ob evictionem amittit. IX. 1498. *seq.* 1.

Actio evictionis nomine duplex; ex Empto, & Stipulatione dupla. IX. 1506. 1. X. 1361. *seq.* 1.

Evicta re emptori actio ex empto, non ad pretium dominatae recipiendum; sed ad id quod emptoris interit rem non esse evictam. IX. 1507. *seq.* 3. *sepp.* X. 1363. 2. *seq.* III. 782. *seq.* 18. Quasi interit rem non fuisse evictam, spectandum eo tempore quo res evincitur, non quo vendita est. IX. 1508. 6.

Sumptus in evictam rem factos consequi non aliter potest emptor a venditore, quam si eos a domino qui rem evicit, servare non poterit, & ea ipsa meliorem sem fecerit. IX. 1507. 5. & 1487. 1. & 1489. *seq.* 3.

Actio ob evictionem cui competit, & adversus quem. IX. 1506. 3. X. 1363. 4. & 1364. 8.

— an ex consuetudine causam propriam alteri indicandam demodare possit. IV. 1040. N. 2.

Episcopi Vicarius. Vide *Vicarius*.

Episcopi illustres persona, nedum egregia. X. 845. N. 12.

— habent territorium non temporale, valgo dicendum. IV. 1169. N. 4.

— ab auctoritate infectionis vindicantur. IV. 1393. *segg.* N. 2.

Episcoporum constitutiones Praetorem edictis parere habentur. IV. 1158. N. 55.

Episcoporum edicta per foribus Ecclesiam posita qui contempnit, quae poena efficiantur. IV. 218. N. 17.

Episcopis potest assistere laicos in criminalibus causis, etiam adversus clericos. V. 8. N. 10.

Epistola proprie dicta, quae ad abbatem mittitur. X. 268. 24. & 269.

— Ex cautio dicta, ubi aliquid in ea cavetur. X. 268. 269.

Epistula species ultima voluntatis an pro codicillis habeatur. II. 546. N. 9. & 788. 4. IX. 643. 2.

Epistola D. Hadriani an prior illa beneficium divisionis decreverit: an edicto prioris constitutum confirmaverit. IV. 562. 10. & N. 16.

Epistola accipitur, & pro cautione interposita inter presentes. XI. 413. *segg.* 10. X. 269.

Episcopi fidem faciant adversus scribentem in re dubia. VII. 1276. 13.

Eques ite dicitur. III. 276. 4. & 275. N. 2.

Equitri dignitate orni nisi militent, testamentum militare non condunt. II. 325. N. 17.

Equitris ordinis insignie. Vide *Annulus*.

Equos venditori tradi debet cum ornamentis, cum quibus productus est. III. 798. 22.

Equum militare ducere non licuit extra provinciam. III. 653. N. 7.

Equi duo uni, vel duobus separatim, deus in diem addidit an fiant inempti, si exiteris unus qui pro utroque viginti daret. IV. 892. 11.

— Vide *Additio in diem*.

Erro quis datur. X. 1305. 2.

Error. Vide *condictio indebiti*, *Ignorantia*, *Indebitum*.

Error an ius faciat. I. 23. N. 1.

— ab ignorantia quid differat. I. 52. 5.

— consensum quis impediat, vel excludat. I. 739. *segg.* 3. *segg.* & N. 1. *segg.* III. 479. 7. *segg.* & N. 2. *segg.* & 1087. *segg.* 6. VIII. 1308. 6.

— domini translationem quis impediat. I. 737. 3. 738. *segg.* & N. 1. *segg.*

— nemo in dominio rei suae errans rei sui dominum aminit. XI. 549. 8. 550. *segg.*

— licet probabilis, non excolet alii solventem. IV. 766. 41.

— vitiat iusamentum. V. 1236. *segg.* & N. 22.

— hereditatisque praeiugationem quis impediat, & quando ille praefatur. IV. 1191. 8. & N. 11.

— quando sit causa restitutionis in integrum. V. 1059. *segg.* 11. & N. 4.

Error absolutus positus, & sine, addito facti, non iuris intelligitur. III. 1127. *segg.* 8.

Quid error facti, & iuris. I. 150. *segg.* 4. III. 1130. *segg.* 11. VII. 700. 10. 11.

Error perplexi iuris errori facti comparatur. XI. 298. N. 3.

Error facti, non iuris prodest ad indebiti repetitionem. III. 1125. *segg.* 5. *segg.*

Error iuris minoribus, feminis, militibus, rusticis non nocet. Et an aequo singulis prodest in damno, vel lucro. I. 178. 4. *segg.* III. 1130. 10.

— in damnis amittenda rei nulli nocet extra delictum. I. 178. 7. *segg.* 4.

Error in persona heredis institutionem vincit. II. 204. 11. *segg.*

— item in conditione singularis. II. 204. 13.

Error in corpore sive legum rei, sive legarii, & in huius consanguinitate officii legato. II. 713. 5. *segg.*

Error in propria nomine legato officii: secus in appellativo. II. 714. *segg.* 14. *segg.* & N. 1. *segg.*

Error in consanguinitate legarii nocet legato. II. 713. 7.

Error in rei dominio quando nocet legato. II. 715. *segg.* 16.

Error in causa an vincit promissionem. XI. 666. 9.

Error in mutua, non in corpore promissa rei interveniens emptionem vincit, sed non dissolutionem. Et quare. III. 479. *segg.* 8. & N. 3. XI. 669. *segg.* 4.

Error in nomine proprio persona, vel rei de qua agitur, non nocet, si aliunde de re constet, vel de persona. III. 480. 9. XI. 669. 2.

Qui furtus sui ignarus pecunias et parte suas credidit, nec pro parte sua eas alienat: ovis de errore, & de iure suo admodum, veli esse creditas. X. 554. *segg.*

Qui alii solvit per errorem, scilicet cum quo contraxit, nonnulli secuta domini restitutione liberatur. IV. 768. 44.

An quod quis alii per errorem solvit, condicere possit statim, vel tam diu cum facit negatam restitutionem. IV. 768. 45. *segg.*

— Vide *Indebitum solutio*.

Evangelicorum usus in iuramento quorundam adhibetur. X. 799. N. 23.

— Vide *Intercedendum*.

Evangelionis diplomata ad quos pertinebat. VI. 29. N. 21.

Evincere, evictio quid. III. 778. *segg.* 8. IX. 1447. *segg.* 2. X. 1339. 1.

Evictio praestari debet emptori, evicta re; etiam si de eo nihil aperte convenerit. IX. 1466. 1. X. 1333. 2.

Evictio non praestatur emptori scienti vendi rem alienam, vel pignori obligatam. III. 783. 19. IX. 1466. 2. X. 1335. *segg.* 6. & 1338. 13.

Executio rei iudicata a quo facienda; & quibus rebus perficiatur. XI. 223. *segg.* & 248. 2.  
 Executiois ordo. XI. 231. *segg.* N. 8. *segg.*  
 — peritit nequit. XI. 232. *segg.* 11. *segg.* & N. 12.  
 — *Vide Indicata rei Executio.*  
 Executiois quæ executiones modum statuunt. V. 1408. *segg.* N. 10.  
 — quæ illam inhiibent. V. 1406. *segg.* 7. & 1405. *segg.* N. 10.  
 Executionem non inhiibet moratoria præscriptio. V. 1418. N. 10.  
 — *vide Exceptio, Præscriptio.*  
 Ab Executione appellatur an liceat. VI. 420. *segg.* 18. & N. 25. & 230. 6.  
 Cuius sit executio in appellatione, ubi prior sententia confirmatur. VI. 465. 4. & N. 3.  
 — quid si infirmatur. VI. 465. 5. & 467. N. 8.  
 — quid, cum appellatio deferatur. V. 460. 9. & N. 7.  
 Executio obligatiois quibus in rebus consistat. XI. 1356. 2.  
 Adversus executorem quando sit actio negotiorum gestorum. III. 135. 9. & N. 10.  
 Executores testamentorum. II. 1001. N. 2.  
 — illa tantum debita solvere debent, quæ habent executionem. IV. 746. N. 3.  
 Causæ executivæ. XI. 243. 4. & N. 20.  
 — illis non obstat exceptio litis pendentis, quominus actori variare liceat. IV. 1301. N. 7.  
 — nec reconventio locum habet in illis. IV. 1312. N. 21.  
 An post ordinariam viam intentatam redire liceat ad executivam. XI. 244. N. 21.  
 Exemplum quid sit; & est *calumniosa scriptura* I. C. Paulo dictum. VII. 59. 1.  
 — quæ fidem non obtineat. VII. 60. 1.  
 — an fidem faciat exemplum privatum instrumenti, si illud descripsit debitor, vel alius eius mandato. VII. 60. *segg.* 2. *segg.*  
 Exemplum instrumenti & litterarum mandato debitoris a uxorio descriptum & creditori datum an, & quatenus debitori noccat. VII. 61. *segg.* 3. *segg.*  
 Exemplum rationum arguentium dumtaxat petenti debitori, an fidem faciat adversus arguentium. VII. 62. 5. & 63.  
 Exemplum tabularum non apertarum, sed authenticarum. II. 403. 8.  
 Exemplo quatenus fides habetur. VI. 1042. 6. IX. 15. *segg.* 11.  
 — ex illo nemo conveniri debet, sed ex authentico. VII. 59. 1.  
 Exempla publicæ quando vim habeant authentici. VII. 64. 6.  
 Exempla plura onus testamenti. II. 42. N. 2.  
 Exempla non relinquunt regulam. II. 497. 24. & 1127. N. 18.  
 Multa propter exemplum reiciuntur in Republica, quæ per se non videntur iniqua. VII. 1032. 2.  
 Exemplaris substitutio. *Vide Substitutio.*

Exemptio rei diffinitio debium quid. IV. 17. 4.  
 — certam facti promissionem sub diffinitione statam. IV. 17. 4.  
 Exemptio res. *Vide Res.*  
 Exercitor navis qui IV. 565. 13. VIII. 67. 6.  
 Qualis exercitoris obligatio; & adversus illum actio. IV. 564. 13. VIII. 67. 3. *segg.*  
 Exercitoris actio unde vim habuit. IV. 566. 15.  
 — quare ita dicta. V. 993. 18.  
 Exercitorie qui tenentur. IV. 580. 20. VIII. 69. *segg.* 15. *segg.* & 89. 52.  
 Quam recte exercitoris atque infirmioris predium sint ex contractu liberi hominum a præmore. VIII. 70. 17. *segg.*  
 Exheredare nominatim quid sit. II. 88. 13. IX. 289. 6.  
 Exhereditatio quid sit, & unde dicta. II. 87. *segg.* 11. & N. 6. & 95. N. 1.  
 — proprie nominis in suis casibus. II. 95. N. 1.  
 — quomodo recte fiat. II. 88. 12. *segg.*  
 — non ite facta pro præteritione habetur. II. 103. 17.  
 — eius forma veteribus usurpata quæ. IX. 297. 1. *segg.*  
 — hodie facta quibusvisque verbis rata est. X. 297. 2.  
 Exheredationis liberorum casus nllum quæ. Ex quatuordecim a Iustiniano præscriptæ. II. 90. 17.  
 — inferi debent testamentum, & ab herede probari, si negentur a filio. II. 90. *segg.* 17.  
 — an similes, gravioreque præter a Iustiniano præscriptis locum faciant exheredationi. II. 90. N. 12.  
 Exhereditatio facta eo animo ut liberis consulatur, rata est etiam sine ulla causa. II. 91. *segg.* 18.  
 Exhereditatio parentum qualis. II. 112. 8.  
 Quæ exheredationis parentum casus. II. 112. *segg.* 9.  
 Qualis exhereditatio fratrum; & quibus de casibus consistet. II. 115. *segg.* 1. *segg.* l. 402. N. 3.  
 Exhereditatio nulla sine hereditatis additione. II. 342. N. 3. & 1040. N. 3.  
 — per conditionem quæ tacite intelligitur, vitiosa. II. 1019. 4. & N. 3.  
 — non admittit hæc accrescendi. II. 476. N. 11.  
 — an permat sustinet. II. 341. *segg.* N. 3.  
 — turpi demonstratione non vitiosa. II. 186. 4. & N. 3.  
 Iustus exheredationis premissa quæ sunt. II. 103. *segg.* 17. *segg.*  
 Exhereditatio facta his verbis; *ceteri omnes filii, filiarque exheredes sunt*, ita. II. 89. N. 8.  
 Quæ olim fuerit in exheredatione differentia filiorum a filiabus, filiarum a nepotibus, uxorum a postumis. IX. 301. 1. & 302. 3.  
 — hodie sublata; & quomodo. IX. 301. 2.  
 Exheredatus a patre utrum ab omnibus heredum gradibus infirmoem, & substitutorum exheredatus esse intelligatur: an ab uno gradu domatus. IX. 291. *segg.* 1. *segg.*

Exhe-



Esheredatus intelligitur ab omni gradu qui, vel ante heredis institutionem, vel post omnes heredum gradus est esheredatus. IX. 392. *seq.* 2. 3.  
 Esheredatus inter duos gradus, ab utroque esheredatus intelligitur. IX. 293. 4.  
 Esheredatus inter medius heredum institutiones a toto indultorum gradu esheredatus intelligitur. IX. 394. 5.  
 Esheredatus an ab herede patris standes. III. 461. N. 17.  
 Esheredatus an ut alienum deducat. XI. 470. *seq.* 19. *seq.*  
 — non est infamis. V. 100. N. 13.  
 Esheredatus quomodo partem faciat in querela. V. 539. *seq.* 3. & N. 2.  
 — in defuncti legitima numerum arget. V. 457. N. 33.  
 — an & quando non teneatur in solidum. XI. 359. 3. & 361. 8.  
 Esheredato pupillariter substitui potest. II. 168. *seq.* 10.  
 — quasi pupillariter substitui non potest. II. 301. 16.  
 Esheredato tutor dari potest; & quomodo. II. 401. *seq.* 9. & N. 3.  
 ab Esheredato an, & quando legari possit. II. 732. 6.  
 — ab eius substituto legari nequam potest. II. 732. 6.  
 Esheredatus quando competat querela inofficiosi. V. 432. *seq.* 2. & 437. 9.  
 — quando querela donatoris inofficiosa. V. 563. *seq.* 2.  
 Actio ad exhibendum utrum actio in rem sit: an personalis in rem scripta. V. 931. *seq.* 2. *seq.* N. 1. *seq.* VI. 549. 14.  
 — actioibus principalibus inservit, & ad eas fundandas vel auferendas pertinet. V. 935. *seq.* 5. & N. 8. & 939. *seq.* 1. & N. 1.  
 — competit omni, cuius quocunque de causa interest rem exhiberi. V. 936. 6. *seq.*  
 — competit actore in rem, sive vindicatione, sive Publiciana, sive confessoria, sive hypothecaria, & vel nomine suo, vel alieno. V. 937. 9.  
 — quomodo horum interest rem prius exhiberi, quam agere. V. 938. *seq.* 10.  
 Actio ad exhibendum competit et inseruendi, quae de possessione restitenda competit actore. V. 940. *seq.* 11.  
 — competit ex maleficio servorum agere volenti, vel noxali actione, vel criminaliter agenti de maleficio plarium. V. 941. *seq.* 12.  
 — datur conditio chirographum, vel pignus, vel rem furtivam. V. 941. *seq.* N. 15. & 945. N. 18.  
 Actio ad exhibendum necessaria in rebus noxis, quae alienis locum cedunt in per praevaleantiam. V. 942. *seq.* 14.  
 — necessaria item in plurium rerum optione scripta. V. 943. 14.

ad Exhibendum agere illas interest, qui in loca, vel probabili dominii sui alterius in eis affecti, vel praesenti causa fundatus est. V. 936. N. 9.  
 ad Exhibendum, an agere possit ille cuius interest, si non habet aliquam actionem praecedentem, vel praesentem, vel ab exhibitione Corraam, quam exequi velit. V. 943. *seq.* 15. *seq.*  
 — quid si habeat praecedentem actionem: sed illius non interest praevinculariter, sicut lacerat alio modo. V. 945. *seq.* 18. & N. 19. *seq.*  
 Eius qui agit ad exhibendum, interesse debet utroque tempore, & quo lis contestatur, & quo sit condemnatio. V. 946. 19.  
 ad Exhibendum agere non potest pando, vel for, ut rem recuperent, quam domino redituus. V. 944. 15.  
 — nec agere potest ad exhibendum actor rationes adversarii exhiberi sibi possunt ad fidem intentionis sibi facientem. V. 944. 15.  
 — nec potest agere, qui convectus ad exhibendum inter moras iudicii possidere desit. V. 944. 15.  
 — agere posset ad exhibendum rationes meas mandato meo & in charta mea scriptas adversus eas possidentem. V. 946. 17.  
 — & utili ad exhibendum actione experiri, cum in charta non mea scripta sunt. V. 946. 17. & 945. N. 18.  
 — item utili ad exhibendum agere propter instrumenta, sive ea sint mei domini, sive ad lesu meum pertineant. V. 945. N. 18.  
 Agendi ad exhibendum an, & quibus dominii probatio necessaria. V. 945. *seq.* 20. & N. 21. *seq.*  
 Actio ad exhibendum suspenditur & renouatur executione pacti, iurisdictioni, rei indicata, doli mali. V. 950. *seq.* 21.  
 — Datur adversus eum, qui utcumque possidet, vel dolo possidere desit, & habet restituendi facultatem. V. 952. 22.  
 Quibus de causis in rem agitur, si res autant; ex his ad exhibendum agitur, si vel ceterum, vel sius mala fide consumperit. V. 952. N. 24.  
 Actio ad exhibendum non datur heredi, nec adversus heredem, qua tales. V. 953. *seq.* 23.  
 — competit de re mobili, eaque certa & designata, non de re soli. V. 954. 24.  
 — nec res ipsa tamen designanda, cum agitur ex noxali causa. V. 954. *seq.* 25.  
 Actio ad exhibendum proposita ut res exhibitor actori, & simul illi restituatur omnis causa; aut in id quod interest condemnator illi reus, si non pareat. V. 955. 26.  
 An reos tempore rem exhibere debeat, & quo tempore, & quo loco. V. 955. *seq.* 27. *seq.*  
 Res exhiberi debet eadem, quae tunc fuit cum petita est. V. 957. *seq.* 31.  
 — quid si deterior exhibetur. V. 958. 31. & N. 27.  
 — exhiberi debet petitori eodem iure, quo fuit, cum acciperetur iudicium. V. 958. *seq.* 32.

Executio rei iudicatae a quo faciendi; & quibus rebus perficiatur. XI. 223. *segg.* & 248. 2.  
 Executionis ordo. XI. 231. *segg.* N. 8. *segg.*  
 — perversi sequit. XI. 232. *segg.* 11. *segg.* & N. 12.  
 — *Vide Indicata rei Executio.*  
 Executio quae exceptiones modum faciat. V. 1408. *segg.* N. 10.  
 — quae illam inhibent. V. 1406. *segg.* 7. & 1407. *segg.* N. 10.  
 Executionem non inhibet mortuaria praescriptio. V. 1418. N. 10.  
 — *vide Exceptio, Praescriptio.*  
 Ab Executione appellari an liceat. VI. 420. *segg.* 18. & N. 25. & 230. 6.  
 Cuius sit executio in appellatione, ubi prius sententia confirmatur. VI. 465. 4. & N. 3.  
 — quid si infirmatus. VI. 465. 5. & 467. N. 8.  
 — quid, cum appellatio desit. V. 460. 9. & N. 7.  
 Executio obligationis quibus in rebus consistat. XI. 1356. 2.  
 Adversus executores quando fit actio negotiorum gestorum. III. 135. 9. & N. 10.  
 Executores testamentorum. II. 1001. N. 2.  
 — illa tantum debita solvere debent, quae habent executorem. IV. 746. N. 3.  
 Causa executiva. XI. 243. 4. & N. 20.  
 — illis non obstat exceptio litis pendente, quomodo actori variare liceat. IV. 2301. N. 7.  
 — nec reconventio locum habet in illis. IV. 1312. N. 21.  
 An post ordinariam viam intentatam redire liceat ad executionem. XI. 244. N. 21.  
 Exemplum quid sit; & eorum *calamitas scriptura* I. C. Paulo dictum. VII. 59. 1.  
 — quae fidem non obducit. VII. 60. 1.  
 — an fidem faciat exemplum privatae instrumenti, si illud descriptum debitor, vel alius eius mandaro. VII. 60. *segg.* 2. *segg.*  
 Exemplum instrumenti & actorum mandato debitum a notario descriptum & creditori datum an, & quatenus debitor sociat. VII. 61. *segg.* 3. *segg.*  
 Exemplum solum argentarii datum pecuni debitori, an fidem faciat adversus argentarium. VII. 62. 5. & 63.  
 Exemplum tabularum non aperit, sed authenticum. II. 403. 8.  
 Exemplum quatenus fides habeatur. VI. 1041. 6. IX. 15. *segg.* 11.  
 — ex flo semo conveniri debet, sed ex authentico. VII. 59. 1.  
 Exemplum plura velis testamenti. II. 42. N. 2.  
 Exemplum non restringit regulam. II. 427. 24. & 1127. N. 18.  
 Mors propter exemplum relictionis in Republica, quae per se non videtur liquere. VII. 1032. 2.  
 Exemplum substitutio. *Vide Substitutio.*

Exemptio vel dispensatio debet quid. IV. 17. 4.  
 — certam facit promissionem sub dispensatione factam. IV. 17. 4.  
 Exemptio res. *Vide Res.*  
 Exercitor savi qui IV. 565. 13. VIII. 67. 6.  
 Quis exercitor obligatio; & adversus illum actio. IV. 564. 13. VIII. 67. 3. *segg.*  
 Exercituria actio unde vin habeat. IV. 566. 15.  
 — quae in dicta. V. 993. 18.  
 Exercitoria qui teneatur. IV. 580. 10. VIII. 69. *segg.* 15. *segg.* & 89. 52.  
 Quam recte exercitoria neque iusticia produm sint ex contractu liberi hominis a promissio. VIII. 70. 17. *segg.*  
 Exheredare nominalem quid sit. II. 88. 13. IX. 289. 6.  
 Exhereditio quid sit, & unde dicta. II. 87. *segg.* 11. & N. 6. & 97. N. 1.  
 — proprie nominis in suis cadit. II. 95. N. 1.  
 — quomodo recte fiat. II. 88. 12. *segg.*  
 — non rite facta pro praesentione habet. II. 103. 17.  
 — eius formula veteribus usqueque. IX. 297. 1. *segg.*  
 — hodie facta quibuscumque verbis rata est. X. 297. 2.  
 Exheredationis liberorum causa olim quae. Ex quo tordecim a iustitiano praescripta. II. 90. 17.  
 — inferi debent testamentum, & ab herede probet, si negetur a filio. II. 90. *segg.* 17.  
 — an similes, graviosque prae iustitiano praescriptas locum faciant exheredationi. II. 90. N. 12.  
 Exhereditio facta ex animo ut liberia consuetudine, rata est etiam sine iusta causa. II. 91. *segg.* 18.  
 Exhereditio parentum qualis. II. 112. 8.  
 Quae exheredationis parentum causa. II. 112. *segg.* 9.  
 Quis exhereditio fratrum; & quibus de causis consistet. II. 115. *segg.* 1. *segg.* 1. 402. N. 3.  
 Exhereditio nulla sine hereditatis additione. II. 342. N. 3. & 1040. N. 3.  
 — per conditionem quae tacite inserta, videtur. II. 1019. 4. & N. 3.  
 — non admittit ius accretendi. II. 476. N. 21.  
 — an perime fuisset. II. 341. *segg.* N. 3.  
 — tunc demonstratio non videtur. II. 186. 4. & N. 3.  
 Iustus exheredationis praesentia quae sit. II. 103. *segg.* 17. *segg.*  
 Exhereditio facta his verbis; *ceteri omnes filii, filiaeque exheredes sunt*, &c. II. 88. N. 8.  
 Quae olim fuerit in exheredatione differentia filiorum a filiabus, filiorum a nepotibus, mariti a possunt. IX. 302. 1. & 302. 3.  
 — hodie sublati; & quomodo. IX. 302. 2.  
 Exheredant a parte unum ab omnibus heredes gradibus iustitiorum, & substitutorum exheredatio esse intelligitur: an ab uno gradu decessit. IX. 291. *segg.* 1. *segg.*

Exhe-

Exheredatus intelligitur ab omni gradu qui, vel ante heredis institutionem, vel post omnes heredom gradus est exheredatus. IX. 292. *seq.* 1. 3.

Exheredatus inter duos gradus, ab utroque exheredatus intelligitur. IX. 293. 4.

Exheredatus inter medius heredom institutiones a toto institutorum gradu exheredatus intelligitur. IX. 294. 5.

Exheredatus an ab herede patris stentus. III. 461. N. 17.

Exheredatus an an alienam deducat. XI. 270. *seq.* 19. *seq.*

— non est infamis. V. 100. N. 13.

Exheredatus quomodo partem faciat in querela. V. 539. *seq.* 3. & N. 2.

— in deficienda legitima sustinere aegrot. V. 457. N. 13.

— an & quando non teneatur in solidum. XI. 259. 3. & 261. 8.

Exheredatus pupillariter substitui potest. II. 268. *seq.* 50.

— quasi pupillariter substitui non potest. II. 301. 16.

Exheredato tutor dari potest; & quomodo. II. 401. *seq.* 9. & N. 3.

ab Exheredato an, & quando legari possit. II. 732. 6.

— ab eius substituto legari nunquam potest. II. 732. 6.

Exheredatus quando competat querela inofficiosa. V. 432. *seq.* 2. & 437. 9.

— quando querela doli inofficiosa. V. 563. *seq.* 2.

Actio ad exhibendum extra actionem in rem sit: an personalis in rem scripta. V. 931. *seq.* 2. *seq.* N. 1. *seq.* VI. 549. 14.

— ad omnes principales interitus, & ad eas fundandas vel utiliter exercendas pertinet. V. 935. *seq.* 5. & N. 8. & 939. *seq.* 1. & N. 1.

— competit omni, cuius quacunque de causa interest rem exhiberi. V. 936. 6. *seq.*

— competit actio in rem, siue vindicatione, siue Publiciana, siue confessoria, siue hypothecaria, & vel nomine suo, vel alieno. V. 937. 9.

— quomodo horum interitus rem potius exhiberi, quam agere. V. 938. *seq.* 10.

Actio ad exhibendum competit ex interdictione, quae de possessione restituenda competit actio. V. 940. *seq.* 11.

— competit ex maleficio servorum agere volenti, vel uxoriali actione, vel criminis interitus agendi de maleficio plerum. V. 941. *seq.* 12.

— datur conditio chirographum, vel pignus, vel rem furtivam. V. 941. *seq.* N. 15. & 945. N. 18.

Actio ad exhibendum necessaria in rebus nostris, quae alienis iuribus cedunt illis per praevalentiam. V. 942. *seq.* 14.

— necessaria item in plerumque rerum optione legitima. V. 943. 14.

ad Exhibendum agere illius interest, qui in iusta, vel probabili dominii sui alterius iuris affectu, vel patenti causa foedita est. V. 936. N. 9.

ad Exhibendum, an agere possit ille cuius interest, si non habet aliquam actionem praecedentem, vel praesentem, vel ad exhibitionem sperantem, quam exequi velit. V. 943. *seq.* 15. *seq.*

— quid si habet praecedentem actionem: sed illius non interest percontari, si nec interit alio modo. V. 946. *seq.* 18. & N. 19. *seq.*

Elus qui agat ad exhibendum, interesse debet utroque tempore, & quo lis contestatur, & quo sit condemnatio. V. 948. 19.

ad Exhibendum agere non potest pater, vel filius, ut rem trecentum, quam domino restituant. V. 944. 15.

— nec agere potest ad exhibendum actor rationes adversarii exhiberi sibi postulant ad fidem intentionis suae faciendam. V. 944. 15.

— nec potest agere, qui convenit ad exhibendum inter moras iudicii possidere desistit. V. 944. 15.

— agere possumus ad exhibendum rationes meas mandando meo & in charta mea scriptas adversus eam possidentem. V. 946. 17.

— & ut illi ad exhibendum actione temporis, cum in charta non mea scripto sum. V. 946. 17 & 945. N. 18.

— item ut illi ad exhibendum agere propter instrumenta, siue ex sua mei dominii, siue ad ius meum pertinent. V. 945. N. 18.

Agenti ad exhibendum an, & qualis domini probatio necessaria. V. 945. *seq.* 20. & N. 21. *seq.*

Actio ad exhibendum suspenditur & renovatur exceptione pacti, interstingendi, rei iudicant, doli mali. V. 950. *seq.* 21.

— Datur adversus eum, qui utrumque possidet, vel dolo possidere desistit, & habet restituendi facultatem. V. 952. 22.

Quibus de causis in rem agitur, si res astant; ex lia ad exhibendum agitur, si vel celetur, vel sit male fide consumpta. V. 952. N. 24.

Actio ad exhibendum non datur heredi, nec adversus heredem, qua talis. V. 953. *seq.* 23.

— competit de re mobili, et quae certa & designanda, non de re soli. V. 954. 24.

— nec res ipsa tamen designanda, cum agitur ex uxoriali causa. V. 954. *seq.* 25.

Actio ad exhibendum proposita ut res exhibeatur actui, & simul illi restituantur omnis causa; aut in id quod interest condemnatur illi reus, si non pareat. V. 955. 26.

An reus semper rem exhibere debeat, & quo tempore, & quo loco. V. 955. *seq.* 27. *seq.*

Res exhiberi debet eadem, quam tum fuit cum petita est. V. 957. *seq.* 31.

— quid si deterior exhibeatur. V. 958. 31. & N. 17.

— exhiberi debet petitori eodem iure, quo fuit, cum acciperetur iudicium. V. 958. *seq.* 32.

Quondam fructus animalium & coctilium parvus  
venit cum re exhibit in restitutionem editionis  
ad exhibendum. V. 99. *sep.* 33.

Quis sit in id quod interest, condemnatio adver-  
sus eum qui rem exhibere recusat. V. 960. 34.

Qui exhibere debet, restituere paratus, indemnis  
praestari debet ibi impensis quas in rem fecit  
& e demum quas i re illi conigerunt. V. 961.  
*sep.* 35. *sep.*

Exhibere, in actione ad exhibendum, quid sit V. 937.  
5. & 937. 30. & N. 26.

Exhibere, exhibitio frequenter idem, atque clere,  
& alimentorum praestitorem significat. V. 71. 40.  
Exigendi verbum quid proprio significet. IV.  
368. 16.

Eximium quid. V. 87. 4. & N. 6.

— minuitur res verba, est scriptis, aut factis.  
IV. 208. 4.

— minuitur verba, ingerendo convicie. IV.  
208. 5.

— scriptis, divulgaudo libellos, historias, epigram-  
mata famosa; vel sine scriptis pictoris minuitur.  
IV. 209. *sep.* 6. & N. 4.

— factis minuitur, cum quid dolo malo sit ad-  
versus aliquem, quod probri & turpitudinis sus-  
picionem movet. IV. 210. *sep.* 7.

Expedati quoniam sunt. III. 665. N. 6.

Expedio militem quo, & unde dicta. II. 326.  
41. & N. 18. VIII. 1331. 2.

In expeditione occupati milites qui sunt. Et quantum  
de illis in iure queritur. II. 325. *sep.* 40. &  
N. 17.

Expensis. Vide *Scoutentia*.

Expensis en peneum nominum: an iudex ex offi-  
cio illas ad iudicare possit, etiam non petitis. VI.  
319. *sepp.* 9. & N. 6.

Condemnatio in expensis quando facienda, & quo-  
modo. VI. 319. *sepp.* 6. *sepp.* & N. 5. *sepp.*

Expensis quomodo taxanda. VI. 312. N. 8.

— ea praeroganda alicui evocato ad iudicandum  
in iudicio. X. 821. 3.

— reddenda, cum missus creditor possessione de-  
cessit. VI. 134. 19. & N. 20.

Expensis libelli editionis ad quem pertineant VI. 49.  
N. 2.

Classis cum expensis quo vis. VI. 36. *sep.*  
N. 4.

— Vide *Litis impensis*.

Expilatores qui. IV. 246. N. 3.

— facies atrociores dicit. V. 107. N. 4.

Adio expilum hereditatis famula. V. 107. 2.

Expulsum in sit, quod apparet ex coniecturis. IV.  
927. *sep.* N. 16.

— Vide *Tacitum*.

Expulsi accuset, non expulsi non nocent. II. 189.  
11. & 802. 3. 4. 803. XI. 27. 6.

Expromissor qui. XI. 146. 2.

— idem res principalis. XI. 1181. 3.

— quomodo i sollicitudine differet. XI. 146. 2.

Expulsi vis quomplex. IV. 269. *sep.* N. 2.

— Vide *Vis*.

Exquisitor egregia persona. X. 828. 6.

— immunitate monasterium gaudet cum stercore & li-  
beris. X. 828. 6.

Extensio legum quid; & quibus finibus continetur.  
III. 762. N. 4.

— si ex legis mente atque sententia; nonquam  
prae legem. V. 960. N. 8.

Extensi in legibus obligantur. I. 39. N. 9.

Extraneeus ambiguum verbum. Quomplex illius &  
guisficatio. II. 331. *sep.* N. 2.

Extraneeus heres qui. IX. 336. 6.

— quibus conditionibus hereditatem acquirit.  
IX. 337. 9.

— Vide *Heres*, *Hereditas*.

Extraneeus, stipulando alteri, quomodo illi utilem con-  
ditionem acquirit. III. 574. 13.

Extraneeus dorem non repetit, quam dedit sine ulla  
ipsum reddenda conventionem. III. 1034. 4.

— repetit, cum pactum & stipulationem interpo-  
suit incontinenti de ea restituenda. III. 1039. 10.

— quid si ex intervallo. III. 1040. 12.

Extraneeus quomodo recte carere de dote sibi red-  
denda. III. 1041. 13.

— Vide *Dos*.

Esai idem atque deportatus. IV. 1064. N. 9.

Esaiet hodie non deportatorem, sed relegatorum  
loco habendi. IX. 119. 11.

— iura libertatis & civitatis retinent. Ideoque testa-  
mentum facere, & ex testamento capere possunt.  
*ibid.*

— nisi, sententia & Principe comprobata, ius ci-  
vilitatis nominatum eis fuerit ademptum. *ibid.*

## F

**F**abricenses qui sint. Conducere res alienas prohibetur. III. 674. 24.  
*Fabul* etiam nunc a rusticis. I. 496. 43.  
*Facere* idem atque *sacrificare* apud latinos. VI. 28. N. 21.  
*Facere* atque *agere* differant; & quomodo. III. 997. N. 1.  
*Facere* verbum quam multa significet. XI. 1181. seq. 5. & 1706. 6.  
*Facere posse* quid sit, quid reo tribus; quibus item delictis adimatur. XI. 166. seq. 14. 15. seqq.  
 An faciendi res debent in id quod interest condemnari, cum non fiat quod promissum; an in id condemnari ut factum prestat, si modo possit. IV. 29. seqq. VIII. 1033. 14. 1035. seqq. XI. 1205. seqq. & 1212. 25. 1213. seqq.  
 Cum faciendi res in id quod interest condemnari debet, et quo tempore adimatur id, quod interest. XI. 191. 3. 4. 192. seq. 194. 8. 10. & 195.  
 Facti vocabula conueniunt, non tamquam ut aliquis fiat: sed etiam de quid fiat. IV. 661. 2.  
 — continetur item & id quod sit, & nullius res ex facto percipitur. XI. 1232. 45.  
 Facti estimatio quid. VIII. 1230. 9.  
 Quae facti sunt, eadem non sunt animi; sed potius contra. II. 429. 11.  
 Facta res sunt, & solo loquentis intuitu distinguuntur a rebus. III. 529. seq. 11.  
 Facta legari possunt. II. 771. 1.  
 — non tamen illa, quae sunt legibus, & honestati contraria. II. 771. seq. 2.  
 — non illa quae sunt iustitia, vel quae nihil in se habent praeter iustitiam praecipuum. II. 773. 3.  
 — quo illa quae iustitiae non possunt; & quae sunt. II. 773. seq. 4.  
 — quomodo locari possunt. XI. 1223. 1.  
 Facti quidem diuina, quidem individua. XI. 1203. 7. & 9.  
 — diuina quomodo dignoscantur ab indiuiduis. XI. 1203. seq. 10.  
 — indiuidua quae sint. XI. 1204. seqq. 11. seqq.  
 — quomodo designantur. XI. 1208. 16.  
 — diuina quid sint, & quare his non nocentur. XI. 1209. seq. 17. 18. seq. & 1211. 21.  
 Facta omnia si per se spectentur, sunt indiuidua. XI. 1203. 8. & 1211. 22.  
 Facta adimantur utilitate, etque variis pro rerum & temporum adiunctis. XI. 195. 11.  
 Facta certa, & incerta quae sint. IX. 830. 6.  
 Facta non transeunt ad dominum. XI. 1171. seq. 8. & N. 3.  
 — ex stipulatione quatenus sibi, vel dominum servus acquirit. II. 1172. 8.  
 Facta triplici iuberi dequent in testamento. II. 811. seqq. 1. seqq.

— nec illa iuberi queant, quae testator ipse facere non possit. II. 817. 10.  
 — facta impossibilia iure, vel natura quae. III. 616. 2. 3. & 617. 5. 6.  
 Facta illa ad heredes transeunt, quae non aliquid post se reliquant; sicut quae nullum. IV. 109. N. 3.  
 Factum defectu videtur hereditas factum: sed non a contra. III. 120. N. 4. XI. 1519. 3.  
 Factum alienum promittitur iudicialiter. III. 583. seqq. XI. 1225. seqq.  
 Factum alienum utiliter promittitur in stipulatione, *Rem faciam habere*; & in illa quae quia promissum certam personam pro se fiduciam. XI. 1227. 4. 5. seqq.  
 — utiliter promittitur, cum promissa est pars, vel id quod interest, si factum non fuerit. XI. 743. 4. & 745. 6.  
 Facti alieni iustitiam quis habet ignorantium. VI. 1054. 17. & 1058. 18.  
 de Facto alieno nemo iurare cogitur. X. 797. 9. & N. 19.  
 — nisi de eo, quod quis scire ac perquirere debet, vel de eo quod publice sit, vel dicatur. X. 797. N. 19.  
 in Facto alieno responderi cogitur iuratus quisque de credulitate. X. 797. N. 20.  
 Nemo ex alieno facto potest obligari, & conveniri, herede excepto, & alio qui habet obligationem in potestate. IV. 797. 1.  
 Cum feci aliquid, ut daret vel faceres, potest agi, si non feceris, in id quod meum interest esse factum. X. 1219. 1.  
 Quae actio sit proposita propter id, quod factum non esse meum interest; & in quod tempus. X. 1230. 2. & 1231. 4.  
 In factum actio. Vide *Actio*.  
 Facti error. Vide *Error*.  
 In factum exceptio. Vide *Exceptio*.  
 Facti ignorantia. Vide *Ignorantia*.  
 Facti questio. Vide *Questio*.  
 Falsitudo lex a quo dicta; quando lata. Quam illius ferenda occasio. II. 897. 2. 898. seqq. & N. 2.  
 — iusta est damnata in personis iudicatum ad modum legitimum. II. 965. N. 1. 966.  
 — legitima modum imponit intra duodecim annos. II. 898. 2.  
 — prospectum cum hereditas, cum legatarii, cum etiam testamentum. II. 898. seq. 3. & N. 4.  
 — per Hanc uni heredi sive et tota assa, sive ea parte iustitiam quarta parte hereditatis integra remanere & sufficere debet. II. 905. 3. 906.  
 Falsitudo ratio, duobus vel pluribus iustitiis hereditas, ita ponitur in singulis, ut quisque sua portio omnium quantum capiat. II. 906. 4. 907.

Falsitudo. Fal-

Falcidiam ratio ponitur in parte legati onerata vel exhausta, quodcumque huc, vel subitantiis, vel accetionis iure accesserit non onerata: non contra si parti delibata, vel integra accusat exhausta. Et quare. II. 907. §. 908. *sepp.*

— quæ tamen Falcidia a coherede, qui ex sua parte quartam totius hereditatis habet, non detrahitur ea portione deficientis exhausta, si in vivo testatore decessit. II. 911. 7. *sepp.*

Sæpius portionis quartam retinere potest coheres oneratus, etiam si ad eam pars non onerata pervenerit, ubi aliter cal delata, heres satitit. II. 914. 8. & N. 5.

Quarta Falcidia locum habet, etiam in legato enharedi relicto. IX. 801. 1.

Raro Falcidia ponitur in singulis heredibus. IX. 802. 1.

In tribus parit & filii servatur una quarta Falcidia; & quomodo. II. 915. 9. *sepp.* 916. *sepp.*

Quarta Falcidia prodenda est ad singulas fideicommissas, & ad donationes quæ morte confirmantur. II. 933. 3. & N. 1. 934. *sepp.*

— an & ad ea quæ mortis causa capiuntur. II. 935. 4. 936. *sepp.* & 960. 8.

Non imponitur in Falcidiam legata inutilia: nec imponitur pro commodo danteur, quod a illis percipiunt. II. 938. 7. 939. 8.

Imponitur in Falcidiam debitorum creditor legatum & quatenus. II. 939. 9.

— imponitur fundus vendi aut ami certo pretio iussu a testatore. II. 839. 10. 940. *sepp.*

— legatum in diem, vel sub conditione relicto. II. 941. 13.

Quæsi æstimetur unumquodque legatum, quod venit in Falcidiam computationem. II. 941. *sepp.* 942. *sepp.*

— Vide *Annus legata, Alimentata, Usufructus.*

Detrahuntur sive Falcidiam in æstimanda patrimonii quæstione aut alienum, sive in impensa, pretia servorum manumissorum. II. 951. 952. & 955. 11. 12. & 956. 12.

Æs alienum sicut ea heredibus detrahatur sive Falcidie rationem, qui eo tenentur. II. 955. 10. 11.

Si quid defunctus debuit instituto heredi, id quod deducitur in ære alieno. II. 952. 6.

— quid si heres rogatus sit, ne creditum suum reparet legatario. II. 952. 7. 953. *sepp.*

An si heres, supra quam suæ causæ necesse esset, impenderit, iobente testatore; possit eam quantitatem in ære saltem alieno deducere. II. 955. 12. 956.

— Vide *Æs alienum, Funeris impensa.*

Quomodo in bonis defuncti numerantur, & quomodo æstimantur in computatione Falcidia. II. 956. 14. 957. *sepp.* & 960. 12.

— Vide *Bona.*

— patrimonii quantitas, ad quam reduci debet Falcidia ratio, et tempore mortis æstimanda. II. 960. 13. 961.

Eius incrementa vel damna post mortem insecta  
Tom XII.

ecce argenti legata, nec minuent, & heredi proficiunt, vel nocent, non legataria. II. 961. 13. 14. & 962. 18. 964. 30.

— damna tamen secuta circa res legatas non heredi nocent, sed legatariis. II. 963. 19.

Fructus post testatoris mortem percepti, vel partus editi quomodo in Falcidiam impotentur, vel secuta. II. 961. 15. 16. 962. 17.

Impotentur in quartam Falcidiam quæ capientur iure hereditario: non quæ iure legati, sed fideicommissi. II. 967. 3.

Quibus in casibus quæstio sit, iura ne hereditario res capiuntur, an iure legati, ut impotentur in quartam. II. 967. 4. 968. 5.

Impotentur in Quartam legatum heredi datum et integra legata, vel fideicommissa præbet. II. 968. 6.

— impotentur quicquid in eam causam accepti futuros heres a viro testatore. Et an in dubio videatur dedisse testator, ut in quartam impotentur. II. 968. 6. & N. 4.

Cum Quarta compensatur quod heres vice mutuo accepit a legatario. II. 968. 7. 969.

Conditionis implenda causa quæ danteur a legatario, non impotentur in Quartam Falcidiam. II. 940. 11. 12. & 969. 8. 9. & 970.

— quare aliter sit in eo, quod danteur a legatario, & accipitur ab herede pro pretio rei legatæ. II. 941. 12. & N. 10.

Quod conditionis implenda causa præmitur ab herede, Falcidiam minuit, & quare. IX. 804. 1. Cum creditor habuit heredem, quomodo poterat agi de peculio, cuius temporis peculium computari oportet in Falcidia. II. 970. 10.

Quarta Falcidia an, & quomodo differat a quarta Trebelliana. II. 971. 11. 12. 972. *sepp.*

— detrahuntur ipso iure pro rata portione ex singulis rebus legatis. II. 977. 1. & N. 1. 2.

Quam Falcidiam detentio compellit heredi, si possidet: non possidendi datur vindicta. II. 977. 2. & N. 1.

Quomodo Falcidia deducatur ex rebus legatis, quæ divisionem non recipiunt. II. 977. 3. & 978.

— quomodo deducatur ex fundo, & via legatis. Et quid si Falcidia amplius, vel minus aliiquid desideret, quam sit via petendum. II. 978. 3. 4. & 979.

Cum fundus, & ad eum via per alium fundum legata est, an fundo legato integre acquisito, via legatum pereat, si tantum Falcidiam ratio habeatur, quanti via æstimatur. II. 978. 4. & N. 3.

— an fundus solus legatario præstandus, & præterea quod amplius est in æstimacione via, si Falcidia ratio minoris habeatur, quam via: an utrumque; & heredi suppleendum quod deest Falcidia. II. 978. 4. & N. 3. & 979.

Quarta Falcidia deducitur ex legato usufructu. II. 980. 5.

— deducitur et usufructus omnium bonorum conlogi donato mortis causa. II. 934. N. 2.

P 2

— quare

- quatenus ex eventu minus solida legata ab initio prestant. II. 981. 9. 10. 982.
- Quare militatio legum infustructis ratione Falcidia fit, habita computatione triginta annorum duntaxat. II. 982. 23. & N. 17.
- Falcidia beneficio non utitur legatarii, nec fideicommissarii in eo quod ab ipso legatum est, nisi per consequentiam interdem; & quomodo. II. 983. 12. 13. 984.
- Falcidia beneficio pater non utitur in castris peculio per fideicommissum relicto. II. 984. 12. & 983. N. 6.
- Falcidia cessat in testamentum militis. II. 985. 16.
- in dote mulieri prelegata, & in rebus mulieris causa empti, paratise. II. 986. 6. & 985. 17.
- in relictis ad pia causa. II. 985. 17.
- an adversus Principem retineri possit. IX. 761. 2.
- cessat, si testatore expresse prohibuerit. II. 986. 18. & N. 10.
- si pacto, vel stipulatione recepti, se integra legata solutorum. II. 986. 18. & N. 11.
- si heres inventarium non fecerit. II. 987. 20.
- si testamentum celavit, vel codicillos, ut fideicommissum inderideret. II. 987. 23.
- si rogatus inopaci testem, secutus est voluntatem testatoris. II. 987. 24.
- si legata praeliit integra ex errore iuris: & quomodo ea restituenda. II. 988. 25. 26.
- si scem in factis errant solida legata solvit, habet quatenus Falcidia repetitionem. II. 988. 25.
- Quarta Falcidia quibus in rebus differat a legitima. V. 456. 22.
- An qui, omnia confecto Falcidia, praeliit integra legata, repetere possit, ut indebitum, quod ex Falcidia debeatur. IX. 751. 1. *segg.* 752. *segg.*
- An quod ex Falcidia ratione detrahatur legatarii, quousque illis debeat. IX. 653. 2.
- Falcidiam qui non detrahunt, in fraudem creditorum non facit. VI. 182. 20.
- Fallacia quid sit, & unde dicta. IV. 399. N. 9.
- Fallaciam admittit exempla. *ibid.*
- Falsi poena quomodo sit. VII. 1171. 1.
- In falsi crimine negativa a reo misine probanda. VII. 1099. 13.
- De falsi crimine an transgredi licet. VII. 331. 14. *segg.* 332. *segg.*
- Fama hominis quomodo. V. 87. 4. & N. 6.
- infamie dicta quid sit. VII. 1112. 31.
- Fama bonae fidei nihil antiquius honesto viro. IV. 366. N. 15.
- iactura hanc viro gravis, improbo levis. 14. 83. N. 1.
- Fama non est legitima domini probatio. VII. 1024. 19.
- per se fidem non facit; sed legitimam probationem, quomodo obsecus sit & incerta, confirmat. VII. 1112. 30. *segg.* 1113.
- an faciat semiplenam probationem, & quomodo instrumentum suppleri queat. X. 748. N. 6.
- amico teste non probatur semiplene. X. 747. N. 5.
- Panes furem excusat. IV. 251. N. 9.
- Famis pellenda causa filius vendi potest. I. 341. 16.
- Familia emptor alius ab herede. II. 39. N. 2.
- Familia appellatione qui continetur in fideicommissio familia relicto. II. 904. 4.
- & quatenus in familia mansisse, vel ab ea esse, familia relicta intelligatur. II. 901. 5. 902. *segg.*
- Familia relicta an excedat quartam gradum. II. 901. N. 2.
- *Vide Fideicommissum.*
- Si familia deiecerit: datur adversus dominum interdictum; Unde vi, etiam non interdictum. Quinam familia verbo continetur. IV. 285. 19. & N. 25.
- Familia suavia. VI. 30. N. 21.
- Familiarum servus. VI. 255. N. 5.
- De iure Familiae quomodo actiones, & quoriam prodia. V. 919. 4. *segg.* 920. *segg.*
- Ereiscendum Familiam actio quid, & unde nomen trahit. V. 738. 2. & 967. *cap.* 2. N. 1.
- Ereiscendum familia indicium competi heredi ad divisoem provocati. VI. 968. 2.
- quid si agatur esse coheres ab adversario, an ereiscendum agi iudicio, & quatenus. VI. 969. 3.
- competi in coheredes. VI. 970. 5.
- In iudicio ereiscendum agitur de hereditate sive natus, sive plurium communione dirimenda. VI. 971. 1.
- de hereditate dividenda recte agitur interdem cum illo coherede, quocum non est illa hereditas communis; & quomodo. VI. 972. 2.
- Ereiscendum familia iudicium plerumque semel agitari non potest. Ex quoniam iudicio agatur de rebus vel casu, vel errore adhuc indivisum. VI. 973. 1.
- causa tamen cognita, semel atque iterum potest agitari. VI. 975. 96. 6.
- & quomodo de rebus in commune relictis agi possit ereiscendum familia, ubi hereditas privato confecta non fuit integre divisa. VI. 973. 2.
- quid si privatim divisum hereditatem coheredes hoc animo, ut nihil indivisum relinquerent. VI. 973. 3. 974.
- Familia ereiscendum iudicium quomodo differat ab aliis universalibus. VI. 974. 4. 5.
- In Ereiscendum familia iudicium venit id totum quod est hereditarium. VI. 975. 1. 2. 976. *segg.*
- an veniat res defuncto tradita, & infuceptione quas ab hereditibus. VI. 977. 2. *segg.* 978.
- an peculia filiorum familia, & quomodo. VI. 977. 2. *segg.* 978. *segg.*
- an donatio filiofamilias a patre facta. VI. 979. 1. *segg.* 980. *segg.*
- In iudicio familia ereiscendum venit etiam quod non

non est hereditarium, si eiusmodi sit quod recte conferri possit. VI. 985. 1. *segg.* 985. *segg.*  
 — non tamen venit, quod commune non est, quamvis sit hereditarium. Hinc quibus modis contingat. VI. 991. 1. *segg.* 992. *segg.*  
 — non veniunt nomina hereditaria. VI. 993. 5. 994.  
 Nomen hereditarium solidum si solum unus heredum, repetit a cunctis iudicio familiae eriscendum. VI. 999. 7.  
 — non veniunt stipulationes & promissiones indivisum. VI. 994. 6.  
 In iudicio eriscendum familiae an pecunia veniat, quae iudicio servus libet esse iussus, & heres ex parte scriptus exegit, adhuc ignarus sui status, a creditoribus hereditariis. X. 534. 535. *segg.*  
 — non veniunt, si sit ab illo consumptus. X. 540. 6. 541. *segg.*  
 — consumpta qua actione condici possint a coheredibus. X. 545. 7. 546. *segg.*  
 In iudicio eriscendum familiae non veniunt quae nostra sunt, & ad necedum parata. VI. 993. 1. 994. *segg.*  
 — nec ea quae sunt foretore & malis artibus quaesita. VI. 995. 3.  
 — non ea quae sunt uni heredum prolegata. VI. 995. 4. 5. 996.  
 — vel qui heredum ab altero coherede data testatoris iudicio. VI. 995. 4.  
 — Vide *Familiam, Prolegatum*.  
 Familia eriscendum iudicium habet praestititiones personales. Quae sunt, & eae in dictis. VI. 997. 1. & 1003. 19. 1004.  
 — veniunt in iuris. I. in eo, quod coheredi de suo abest per eum hereditarium. VI. 997. 1.  
 — heres a coherede exigit quod ei abest ex facto coheredi, vel suo, dum negotium hereditarium gerit. Quibus utrumque modis coniungat. VI. 997. 2. 3. 998. *segg.*  
 II. Praestititiones veniunt in eo, quod uni absterum est ex causa hereditaria. Et quae hic praestitit debent a cunctis coheredibus. VI. 1001. 10.  
 III. In eo, in praestitit a coherede quicquid de rebus hereditariis ad eum pervenerit; vel quod per eum damni datum sustinere est; vel si per eum factum sit, quomodo quereatur aliquid coheredi. VI. 1001. 11. 12. & 1002. 16 & 1003. 17.  
 An praestitit hereditaria vel ab uno vendit praestitit iudicio familiae eriscendum. VI. 1001. 13. & 1003.  
 In iudicio familiae eriscendum datur, & culpa praestatur. VI. 1003. 18.  
 Iudicium familiae eriscendum mixtum est, tam in rem quam in personam. VI. 1004. 20.  
 In iudicio familiae eriscendum quodcumque sit iudicis officium. VI. 1005. 1. 1006. *segg.*  
 Si non convenit de divisione rerum inter coheredes primo testatoris voluntas sequenda. VI. 1006. 2. *segg.* 1007. *segg.*

— ubi voluntas testatoris nulla erit, iudex divisionem sequetur, quae illi videbitur commodissima. VI. 1006. 2. & 1007. 8. 1010. *segg.*  
 Quam divisionem tenere debet iudex le editione familiae eriscendum, in paribus a testatore non divisi. VI. 1008. 7. & 1009.  
 Familiaritas quoniam suspexit iudicem facit. IV. 1384. N. 6. & 1387.  
 — a testimonio dicendo repellit. VII. 1110. 7. *segg.* 1111.  
 Famose editiones. Vide *Abiones famose, Iudicia famose*.  
 Famose, verbum ambiguum. V. 85. N. 3.  
 Familii studiosorum an gaudetis domumque privilegia. IV. 1330. N. 9.  
 Familiae militum an datur in integrum restitutio. V. 1063. N. 7.  
 de Damnis per faculos filios, quando tenentur. IV. 444. N. 5.  
 Fari quid ex Varrone significet. II. 439. N. 3.  
 — quam significatorem habet apud laicos auctores. II. 440. N. 3.  
 Falsi, & nefarii dies qui. VI. 355. N. 4.  
 Fatum quid, & quale dictum. II. 440. N. 3.  
 — pro morte usurpation. VI. 451. 19. & N. 19.  
 Fatum, & fatale damnum pro casu sortuito. IV. 655. 11. & N. 8.  
 Fatalis appellatio. Vide *Appellatio*.  
 Fatus unde dictus. II. 440. N. 3.  
 Quod introductum est ob querendum favorem, non debet contra ipsorum commodum prodaci. I. 93. 10.  
 Ob favorem nulli concedendum est, quod recitat in alterius iuriam. VIII. 779. 6.  
 Fenestras in pariete nostro aperire licet vel invito vicino. III. 163. 7. *segg.* 164. *segg.*  
 Fenestris an uterentur veteres & prospectum, III. 168. N. 7.  
 Fera quoniam, & unde dicta. I. 689. 3. 690.  
 — an sint apes, columbi, pavones. I. 690. 4.  
 — non sunt, quae in vivis & in caveis clausae. I. 691. 4. 5.  
 Ferae nullae sunt, & occupant cedunt, I. 691. 5. *segg.*  
 — non persequentes, aut vulnerantes sunt, sed capientes. 691. 8. 692.  
 — quando sitis eius qui venandi causa laqueum posuit, cui fera bestia inhaesit. I. 692. 10. 693.  
 Fera capientis fieri, si quis in suo capiat, si in alieno. I. 694. 11.  
 Fera quae & custodia nostra se receperunt in libertatem, nostra esse desinunt, & occupant acquiritur. I. 718. 6.  
 — quando videntur se recepisse in naturalem libertatem. I. 719. 7.  
 Fera quomodo possidentur, & quando possideri desinunt. I. 1016. 21. 1017. 22.  
 — an sint in dominio nostro, licet non possidentur. I. 691. 5. & N. 3.

Quoniam



Quæ illius potes qui ferat alie, & hæ nocuerint. IV. 473. N. 3.

Feris quid sit, & unde dictis. VI. 256. 3. & 257. N. 4.

— alie extraordinarie, seu repentiæ. Et quæ sit, & quæ ob causas indicî soleant. VI. 256. 3. & N. 6. 7. 257. N. 8.

— alie solennes, & perpetuæ. Quatuor illarum genera. VI. 257. 3. 4. & N. 9. 258. seq.

I. Dies festi sive a Deo, sive ab ecclesia instituti. VI. 258. 4. & N. 10.

II. Dies nascituri orbium Romæ, Constantinopolis, & ipsius Imperatoris. VI. 258.

III. Feriæ messium, & vindemiarum. VI. 258. 259.

— hæ postrema uno & tricesimo die desistant: profut in eam, qui occupari non solent in re rustica. VI. 258. N. 14. 259.

— a domino cuiusque districti ea consuetudinis loci consueque statuenda. VI. 259. N. 15. 260.

IV. Feriæ mundinarum, & publicorum mercatorum. VI. 259. 260. 4. & N. 16. 17.

Feris sive extraordinariis, sive solennibus, festis diebus exceptis, a Principe continuantur. VI. 256. 3.

— an ab iudice vel a magistratu. VI. 256. 3. & 257. N. 5.

— indicantur ob publicam calamitatem. VI. 256. N. 8.

— vacationem tribuent a foro & iudiciis. VI. 260. 5. 261. seq.

Etiâ in feriis sacris peragi licet quicquid faciæ ad concordiam & ad lites confectas dirimendas, uti & quicquid est beneficij, siue liberalitatis. VI. 260. 5. 261.

Quot, & quæ feri prohibeantur in sacris feriis. VI. 261. 262. 5. & N. 19. 20.

— vide *Festi, Dies*.

Feris sacris sive perpetuis, sive repentiis, sive in Principis honorem iudiciis renuntiari non possunt. VI. 263. 6. & N. 23.

An derogari possit feriis in honorem Dei constitutis a Principe, a Statuto, vel a consuetudine. Quibus ea his derogari possit, & quatenus. VI. 263. N. 23.

Feris messium, vindemiarum, mundinarum renuntiari potest voluntate patrum & iudicis. VI. 263. 7. & N. 24. & 264.

Quoniam genera casuum capendi queant, etiâ adversus invitos in feriis vindemiarum, messium, & mundinarum. VI. 264. 8. & N. 26. 27. 266. 9. & 260. N. 17.

Feris mundinarum habentibus cautionem privati debiti adversus eos duntaxat, qui concurrunt ad venditas. VI. 260. 4. & N. 17. & 265. 9.

Festi dies quoniam, & unde dicti. VI. 257. 4. & N. 20. 258.

— omnes qui a Deo, vel ab Ecclesia sunt instituti. VI. 258. N. 20.

Nisi sint diebus Festis quicunque actus, qui casum cognitionem non requirunt. VI. 261. N. 19.

Venator festis diebus opuscula & opera, quæ servilis dicuntur. VI. 261. N. 20. 262.

— scæne theatralis, publicæ spectacula, ebrietas, & commensationes. VI. 262. N. 20.

Excusantur ea necessitate serviles operum diebus festis. *ibid.*

Opera non servilia licet facere festis diebus. *ibid.*

Quibus operibus vacare oportet festo die. *ibid.*

Causæ civiles quoniam festis diebus agitari queant. VI. 262. N. 21. 263. & 264. N. 26.

Cognitionem causæ quæ non requirunt, an valeant festis diebus. VI. 261. N. 19.

Festi festalia quæ. I. 643. N. 13.

Festiva in munerificationibus adhibita. I. 270. N. 3.

Festivaria vis quoniam. IV. 269. N. 2. V. 759. N. 1.

Festivaria prohibitio quæ. IV. 489. N. 5.

Festi legati an præstare sit estimatio. II. 778. N. 4.

Festi similitudines constituti usufructus an pari acquiratur. III. 21. N. 1.

Festi dominus est iudex feudaliu casuum. IV. 1172. N. 9.

— non habet feudum vasallum, exceptis feudali causa. IV. 1172. N. 9.

— an possit in ius vocari non pretis venia. VI. 34. N. 22.

Festa olim temporaria, hodie perpetua. IV. 1170. N. 7.

— an sint hereditaria. V. 659. N. 10.

— empti in fraudem legitimæ filibus debita, an sint obnoxia querelæ inofficiosa donationis. V. 568. N. 4.

— an satisfactione relevet in ius vocatum. VI. 100. N. 8.

An & quomodo sit executio in re feudali. XI. 234. N. 13.

Sententia in feudaliibus an descendendi noceat, si sine successori. XI. 175. N. 1.

— Vide *Calamitas inarumtum*.

Fidus iuris quid sit. III. 1177. N. 1.

— tantumdem valet in iure, quoniam veritas. I. 983. N. 1. III. 540. N. 1.

— an facti esse possit, & quatenus, & quo effectu. I. 983. N. 1. X. 272. 28.

Fidus omnium inter patrem, & filium, inter fratres eiusdem familiæ non est iuris naturæ, sed civilis iuris. III. 648. N. 2. & 1177. N. 1.

— impedit obligationem civilem, non naturalem. III. 1175. N. 1. 1176.

Fiduciosus in hereditate, quæ habetur loco defuncti, quoniam sit effectus, atque usus. II. 12. 4. & N. 6.

Fiducioem non agnoscit ius naturæ. III. 1177. N. 1.

Fidus brevis manus quoniam. III. 1200. 6.

Fidus L. Cornelia qualis. I. 370. 9. & N. 2.

— Publicianæ quæ sit. VI. 639. N. 11.

Fiduciam facta capitulis apud Græcos. IV. 255. N. 13.

Fides hosti servanda. IV. 395. N. 3.

Quando habita fides de pretio censetur. I. 745. c. 746.

Fidel prestatio an iuramenti loco habeatur. X. 650. N. 5.

Fides que fit iudici, plena est, vel minus plena, vulgo semiplena. Aliiter perfecta, & imperfecta. X. 745. N. 4. 746.

Imperfecta plures habet probationis gradus, qui per se constituent, licet probationem novam plenam effecerint. X. 746. N. 4. & 747. 3.

Fides rupta quid sit. V. 118. N. 13. 119.

Fidem habere alicui quamvis iuratu in re sua iniquum est. VII. 493. 5.

Nihil indignius Principi, vel Republica, quam fidem tempore. IV. 395. N. 3.

Fides bona, vel mala. Vide *Bona fidei possessor*, *Mala fides*, & *Possessor*.

Fideicommissum, & fideicommittere quid sit. II. 690. 1. & N. 1. 691. IX. 573. 1. 3.

Quis origo, atque etymologia. II. 522. 3. & N. 3. 523. N. 5. 691. 1. IX. 573. 2.

Quam necessaria non prestabatur. II. 522. 4. & N. 4. 523. *sepp*.

Vim & necessitatem iuris ex quo tempore habuit. II. 522. 4. & N. 5. & 523. 692. 3. 693.

re mutata, sive utriusque iuris, & quam recitat. II. 523. 4. 524.

Quot modis, eam postquam legari vim habuit, iure, differat a legato ante Iulianum. II. 692. 4. *sepp*. 693. *sepp*. IX. 575. 6. 576.

Qua in re præcipue hodie differat a legato, II. 691. 2. & N. 2. IX. 573. 4.

Singulare fideicommissum quomodo ex quoque legatis & Iulianus. II. 695. 9. & N. 8. 9. & 697. 13. & N. 10. 698. *sepp*. IX. 669. 2. 3. 670.

Fideicommissum relinquatur expresse verbis, velut: *Peto, rogo, vale, memento, fidei tua committo, curas, opto, exigo, desidero heres tu des*, vel *credo te daturum*. II. 705. 9. 10.

sive verbis fideicommissi propriis relinquatur demonstratione aliqua, qua indicet iustitiam voluntatem de fideicommissum. II. 706. 11. & N. 3.

Verborum quæ sit solus voluntatis coniectura fideicommissum inducant, genera aliquæ, & quæ; & an plures. II. 706. 13. 707. *sepp*.

Fideicommissum relictum an intelligatur, quibus testator prospectum voluit, sive scriptis coheredibus, sive heredibus legitimis. II. 710. 19.

Fideicommissum quomodo fidei relictum intelligatur ex prohibita rei alienatione. II. 992. 3. 991. IX. 601. 1. 602. *sepp*.

Quid inter hæc fideicommissa differat. *Reus fundum cui vult, ex familia relinquitur. Peto ut fundus de familia careat*. II. 993. N. 5. 994.

Fideicommissum familiæ relictum an excedat quatuor gradum. II. 991. N. 2.

Fideicommissum etiam potui relinqui potest. A quo,

& quibus præferebatur, & quomodo. II. 710. 20. 711. 21. IX. 644. 4. 5.

Fideicommissum valet, etiam cum testator interrogatus, an vellet illud, vel illud Titio dari, respondet, *Maxime*. II. 711. 22. & N. 6. 712.

Fideicommissum nullum est, si vel scriptum, vel dictum, vel oculo non constat de voluntate fideicommissantis. Et quando id contingat. II. 712. 2. 713. *sepp*.

— Vide *Error*.

Fideicommissum non integre scriptum, satum est, si modo possit ex eo voluntas fideicommissantis intelligi. IX. 601. 1. & 602. 2.

Fideicommissum quomodo possit relinquere. Ex quibus reliqui possit. II. 720. 3. 4. 721. *sepp*.

A quibus possit fideicommissum reliqui. II. 729. 1. & 730. *sepp*. & 737. 1. 738. *sepp*. IX. 597. *sepp*.

Fideicommissum a filio emancipato, & postea exheredato an reliqui possit. IX. 659. 1. 660. *sepp*. ab Exheredito subditum fideicommissum non potest reliqui. II. 731. 6. 732.

ab Herede legitimo fideicommissum potest reliqui. II. 738. 2. 739.

non tamen ab alio, quem rogato. II. 739. N. 2. & 740.

potest reliqui a legitimo herede impuberis a patre instituti. II. 739. 3.

potest a filio reliqui, bonis vacuum. II. 739. 4.

patre relinquere potest filium, miles decedens institutus. *Idem*.

A postumo alieno an possit fideicommissum reliqui. II. 739. 5. 740.

Au a postumo fratris filio legitimo herede futuro fideicommissum reliqui possit. II. 739. 5. 740. & 741. & N. 3. X. 1461. 4.

Quando fideicommissum instituit relinquitur ab herede legitimo. II. 741. 6.

recte relinquitur & ab illis qui mortis causa capiunt. II. 741. 7. & 742.

Filiosfamilias herede instituto, reliqui potest fideicommissum a patre, cui hereditas per filium acquiritur. II. 745. 1. 746. *sepp*.

fideicommissum hoc utramque potest præstare ut persona sua, an ex persona filii, quid loquatur. II. 745. 4. 749. *sepp*.

Fideicommissum relinquere potest exheredatus a debitorum suo. II. 736. 14. 737. *sepp*.

& contra debitorem agere potest fideicommissarius ex testamento. II. 735. N. 8.

an & contra heredem ad ostendendum utilitatem in debitorem. II. 733. N. 8. 734. *sepp*.

Quantum ab his reliqui possit, a quibus fideicommissum reliqui potest. Et quomodo fideicommissum sit nullum. II. 743. 1. *sepp*. 744. *sepp*.

Qui mortis causa aliquid capiunt, quantum est quod capiunt, in totum possunt accipere fideicommissum. II. 741. 7. 742.

Quæ res, aut facta in fideicommissum dededi  
quænt. II. 755. *sepp.* & 771. 1. 772. *sepp.*

Res heredis relinquatur recte per fideicommissum  
IX. 651. 1.

Fideicommissum relinqui potest testamento, vel co-  
codicillis. II. 693. 6. 694. & 787. 2. IX. 575. 6.

Fideicommissum est imperitio testamento, aut  
imperfectis codicillis relictum non debetur. II.  
787. 2. & 823. 6. & 824. 7. IX. 578. 1. 579.

— voluntate heredis confirmatur, postquam ab  
illo agnoscere defuncti voluntatem, integro trien-  
nio fuerit præstitum. IX. 579. 2. 3. 580.

An fideicommissum agnoscere videatur aliquis odo  
pacti, quo quis se fideicommissum præstatorum  
postularet IX. 646. 4. 647. *sepp.*

Quare debetur etiam in posterum quod pensiones  
cum futuris, tam præteritis, annuum fideicom-  
missum, 8 triennio præstitum fuerit. IX. 580. 4.  
585. *sepp.* VIII. 389. 3.

Fideicommissum relinquatur, etiam per epistolam. II.  
788. 4. IX. 643. 3.

Fideicommissum sine ulla scriptura relictum debetur  
ex sola heredis confessione, vel etiam iuratori  
recusatione; & quatenus. II. 788. 4. 787. N. 1.  
IX. 663. 1. 2. 664. *sepp.*

Fideicommissum, neque ab heredibus debetur, nec  
ab illis, præteritis fideicommissum probata. Quo-  
modo penitentia probetur. IX. 655. 1. 2. 656.

Fideicommissum confusus actionibus non præsta-  
tor. IX. 585. *sepp.*

Ubi nam fideicommissum præstari debeat. II.  
1091. 1. 2. 1092. IV. 1255. *sepp.*

Quibus actionibus petant. II. 109. 3. *sepp.* IX. 670.  
5. 671. *sepp.*

Quibus modis iustitietur & lotereid. II. 823. 5.  
*sepp.* 824. *sepp.* & 835. 28. 29. 836. *sepp.*

Fideicommissum singulare quæ in se differt ab uni-  
versali. IX. 693. 4.

Fideicommissi pericorio datur eis quos testator ad  
fideicommissum vocavit, & quibus prospectum  
voluit. II. 989. 2. 990.

Fideicommissi familie relicti quando, & quibus ex  
familia datur pericorio. II. 990. 3. 991. 5. 992.  
IX. 603. 2. 3. 604.

ex Fideicommissio singulari detrahitur quarta Falcu-  
la, non Trebelliana. II. 933. N. 1.

in Fideicommissis & legatis utrum debentur ex mo-  
ra. VIII. 404. 8.

Fideicommissi pars, aut in diem relicti differentia,  
II. 629. 8.

Res pars, vel in diem fideicommissa nec potest alie-  
nari, nec obligari pignori; neque si servus est,  
potest manumitti. IX. 687. 2.

— quid si heres ignorans, ignorare vendiderit rem  
fideicommissam. IX. 688. 2.

— Vide *Legatum*.

Fideicommissum hereditatis, seu universale quid sit.  
II. 521. 1. 2. 522.

— an differat a substitutione fideicommissaria. II.  
524. 5. & N. 8. IX. 613. 2.

— legatus non fuit exauctoratus. II. 697. N. 11.

Fideicommissum hereditatis relinquere potest, qui te-  
standi ius habet; relinquere potest ei, quocum testa-  
menti factio est. II. 527. 7.

— reliqui potest ab herede scripto, vel legitimo,  
& a fideicommissario. Quomodo ab herede legiti-  
mo. II. 527. 8. 528. *sepp.*

— relictam ab herede debetur, etiam ab eius subdis-  
toto. IX. 711. 2.

— potest relinquere codicillis, tam a scriptis,  
quam a legitimis heredibus. II. 529. 10. & N.  
6.

— testamento relinquatur a suis institutis. Et quan-  
do etiam a legitimis. II. 529. 11. 530. 12.

Heres heredis appellativo nomine potest onerari fi-  
deicommissum. II. 735. N. 6.

Quandam fideicommissum universale totam heredi-  
tatem, vel partem eius constituit. II. 530. 15.

— relinquatur verbis fideicommissi propriis. II.  
532. 2.

— hoc verbis relinquatur, cum fideicommissum  
habeat directum testatum aut sit ex morte testa-  
toris. II. 533. 3. *sepp.* & N. 3.

Fit autem fideicommissum. I. cum quis heredem co-  
dicillis directo instituit, vel substituit. II. 534. 9.

— item, cum inter solliciti impuberi; vel  
pater naturalis, aut emancipatus. II. 734. N. 4.

— an, & cum pater substituit impuberi filio,  
si intra XXV. annum decesserit. II. 534. 10  
535. & N. 5.

II. Cum testator, vel heredem suum rogat, ut Ti-  
tium faciat heredem. II. 536. 11. 537.

— vel ut hereditatis propriæ ipsius heredi partem  
aliquam Titio post mortem relinquit. II. 535. N.  
6. 536.

III. Cum testator mandat heredi, ut testamentum  
faciat. II. 537. 12.

IV. Cum duo eodem testamento cævet posteriore,  
ut prius quoque valeat. II. 538. 13.

Fideicommissum universale intercidit, non adita he-  
reditate. Et quandoque sit huic damno remedium.  
II. 571. *sepp.* 575. *sepp.*

Semper id agendum ac fideicommissum lotereidam.  
XI. 48. 6.

Quomodo fideicommissum recte petant duo filii-  
mulus, qui post aditum ab illis hereditatem eman-  
cipati sunt a patre seuio voluminem testatoris.  
IX. 625. 1. 2.

Fideicommissum quando iure dicatur relictum. IX.  
695. 7.

Fideicommissum quando debeat restitui. IX. 697.  
9.

— delatum quomodo acquiratur fideicommissa-  
rio II. 563. 2. *sepp.*

— quibus casibus acquiratur fideicommissario ipso  
iure. IX. 741. *sepp.*

Quid, quantumve sit fideicommissum ab herede re-  
lictum, quomodo cognosci possit. II. 563. 5.  
564. 6. *sepp.*

— uni relictum, solidum illi debetur. IX. 564.  
8.

Cum

Cum fideicommissum relictum est, patribus adscriptis in personis singulorum, tantum quisque habebit ad, quantum eique testator attribuit. II. 564. 9.

Si fideicommissum ab herede relictum sit aliis non coheredibus, partibus non adscriptis: relictus debet pro omni partibus. II. 564. 10.

— si coheredibus relictum sit ab herede, creditur relictum singulis pro ea parte, quae quisque vocatus est ad hereditatem. II. 564. 10.

— nisi praevius constituta sit, volens testatorem aequae partes fieri inter coheredes. Unde haec constituta sumatur. II. 564. 10. *seff. 565.*

Fideicommissum ei relictum intelligitur, & solvendum est, quem testator designavit nominatim, vel si alio modo appareat de quo senserit. II. 565. 14. *seff.*

Fideicommissum acquiritur ei quem designavit testator, transiit ad eius heredes. II. 566. 17.

Fideicommissum censetur ab herede relictum, cum testator aliam a quo reliqueret, non designavit. II. 567. 566. 19. & N. 3.

Quae nullum sit fideicommissum, non expressa fideicommissarii persona. II. 566. 20.

— peti non potest ante diem qui adscriptus est a testatore; sed tamen ad heredes transmittitur. II. 567. 21.

— potest ante diem certum restitu: non potest ante incertum diem. II. 567. 22. 568. & 609. 1. 610.

— non potest deberi, nec peti, antequam antehier conditionis, sub qua relictum sit. II. 569. 23.

— quandoque repraesentari possit, pendente adhuc conditione. II. 569. 24. & 610. 2. 611.

Fideicommissum certo loco relictum iustum, intelligitur ut relictum ut iusti illo dies. II. 569. 26.

Conditionalis fideicommissi spes remitti potest, licet fideicommissum repudiari non possit. Quae differentia ratio. VII. 100. 7.

Fructus ex re fideicommissa percepti, conditione pendente, ad quem pertinet. II. 629. 8.

Fideicommissum suae tacite conditionem habet, quomodo intelligatur ex fideicommissi verbis, aut ex voluntatis consuetudine. II. 569. 27. 570. 28.

Ratitio fideicommissi periculum solo confectus, re, vel verbis decies. Et quomodo. II. 601. 1. 605. 9. 606. *seff.*

Nihil interest, per quem sit restitutio, dummodo sit herede, & fideicommissario voluntibus, vel ratum habentibus. II. 607. 13. 608. 14. *seff.*

Quoniam veniunt in fideicommissi restitutionem. II. 615. 5. & 616. *seff.* & 622. 16. *seff.* & 625. *seff.*

Res fideicommissi obnoxio quibus casibus possint alienari. IX. 691. 1. 692.

An bona subiecta fideicommissa possint alienari, ex causa dotis. II. 994. 6.

— Vide *Fideicommissarius, & Fiduciarius.*

Fideicommissarius quando, & quomodo tota hereditate.

*Tom. XII.*

dicte sibi restituta, heredi quartam restituere tenerent cum suis fructibus. IX. 707. 3. & 709. 6. 710.

Fideicommissarius quod sibi relictum est ab uno heredem qui coactus adire decrevit, potest illud a substituto, & coherede petere sine ulla quantae traditione. IX. 711. 2. 712. *seff.*

Fideicommissarius tenetur credituribus hereditariis pro ea parte, quae illi est restituta. II. 649. 2. IX. 701.

— restituere propter heredi pro dederunt ea, quae ille solvit credituribus aut restitutionem hereditatem. II. 649. N. 1. IX. 701. 2.

— legatus, & fideicommissarius praestitit pro ea portione quae est illi restituta. II. 650. 3.

— in eam transiit omnia hereditaria omnia, cum heres, qui coactus adire, quartam non retinet. II. 677. 20. 678. 23.

— pro parte relictum hereditatis transiit, herede sponte adveniente. II. 678. 21. 22.

— pro portione dividuntur inter eum & heredem, cum hic quartam retinet iure hereditario; secus si certum aliquid retineat iure privilegii. II. 678. 24. & 679. *seff.* IX. 700. 14. & 701. 7.

— iure heredis utitur in legatis praestandis, sive solidis, sive delibatis ab herede relictis. II. 671. 5. & 672. 7.

— nisi tamen heres quartam remisit, neque id fecerit, ut haberet illam fideicommissarius. II. 672. 6.

— quantum Falcidia beneficio non videtur in eo, quod relictum est a se ipso. II. 672. 8.

— minus aliquid praestare potest de eo quod a se ipso relictum est, ubi heres sibi quartam restituit. II. 673. 9.

Fructus qui post acquisitionem ex causa fideicommissi dominium ex fundo percipiuntur, ad fideicommissarium pertinent; licet maior eum pars ante diem fideicommissi cedentem praestitisse dicatur. I. 797. IX. 1415. 32.

Res, iura, actiones, exceptiones, quae defuncti fuerunt cum moreretur, sunt in fideicommissarii bonis, restitutione hereditatis in eam facta. II. 615. 5.

— an sint in fideicommissarii dominio. II. 615. N. 4. 616. & 622. 16. 623. *seff.*

Quoniam res, licet factae sint hereditariae, non veniunt in fideicommissi restitutionem. II. 616. 8. & 617. *seff.*

In fideicommissarii dominium non transiunt res personae defuncti, nec alienae res a defuncto iuste possessae. II. 615. 6. 616. 7.

Acquisitum, hereditatis nondum aditum, sive res sit, sive actiones, transiunt in fideicommissarium. II. 622. 16. & 623. *seff.*

Veniunt in fideicommissi restitutionem debita soluta heredi, ubi forte fuerit soluta: non autem usurae demutatae, sive pensiones. II. 628. 6. & 7.

— veniunt parvi ancilliarum hereditarium, & parvorum partium, sive ante hereditatem aditae sint, sive postea. II. 629. 8. & 630.

— cetera quæ percipiuntur ab herede ex rebus singulis hereditariis non veniunt in fideicommissi restitutionem. II. 630. 9. & 631.

— quare ista sunt heredes, nec transeant in fideicommissarium. II. 631. 10. & 632. *sepp.*

In restitutionem fideicommissi veniunt fructus post aditam hereditatem, & ante eam restitutum percepti, cum vel more facti est, vel testator ea de re suam voluntatem declaravit; & quomodo. II. 633. 13. 14. 15. 634. *sepp.*

In Fideicommissarium transit cum iure accretionis omnis etiam accretionis portio, II. 616. 21. & 617. 3. & 653. 10.

Et quæ actione fideicommissarius petere possit ab herede portionem quam illi accrevit. III. 617. 3.

— & en ei opus sit novæ restitutionis partis accretionis. II. 617. 4. & 618.

— in eum transeunt actiones omnes, quæ heredi & in heredem dantur; vel quæ sunt heredis actione confusæ. II. 653. 11. 654. *sepp.*

Fideiussio quid sit. Cui vocetur accessio. IV. 553. 3. & N. 1. & 555. N. 3.

— contractus est stricti iuris. IV. 556. N. 3.

— non sit nudo pacto apposto contractus, etiam in continenti. *ibid.*

— non constituitur inter absentes, nec per epistolam. IV. 555. N. 3.

— hereditis tamen moribus, & per epistolam, & per procuratorem interponitur. IV. 556. N. 5.

— debet esse gratuita. IV. 554. N. 1.

— an sit improbanda, & quatenus. IV. 554. N. 1.

— præcedere potest obligationem principalem. IV. 555. 2. & 558. N. 6.

— verba, siue stipulationem requirit, & alienæ obligationis suspensionem. II. 555. N. 3. IX. 1307. 4.

Cum aliquem fideiussoribus cautum est, omnis rebus & solvitur acta fuisse videtur, XL. 709. 1.

3.

Fideiussor quis. IV. 554. 2. IX. 1309. 7.

— dictus adiutorius, vindec, sponsor, & intercessor. IV. 554. 2. & N. 2. 555. IX. 1308. 4.

— ab exactionibus quomodo differat. IV. 553. N. 1. IX. 1308. 5. 1309.

— bonis per stipulationem obligatur. IX. 1339. 1.

— accedit omni obligationi, etiam naturali, & siue principali, siue accessoria, siue contractus, siue contrahendus. IV. 557. 4. & N. 7. 558.

— potest accipi in leviori causam; at non in duriorem. Et quomodo causa fideiussoris ducatur. IV. 558. 5. & N. 8. 9. 559.

— acceptus in maiorem summam num saltem pro ea parte remanet, quæ obligatur principali. IV. 558. N. 9.

— actus beneficij ordinis, seu excussionis; & quare. IV. 560. 7. & N. 21. 12. 561. 9.

— quibus in casibus caret excussionis beneficij. IV. 560. 8. 561. & N. 23.

— & quare vulgo dictus *indemnitatis*, etiam si remissionem beneficij excussionis convenerit, non possit esse principalem. IV. 561. 9. & N. 14. 562.

— natus, beneficij divini & quatenus. IV. 562. 10. VII. 1005. 2. 1003.

— liberatur solutione, vel satisfactio, vel liberatione principalis quomodoque secuta. IV. 559. 6.

Fideiussor qui nondum solvit, vel satisfecit, mandati adversus debitorem agere non potest, ne in id eisdem ut liberetur. III. 887. 3. 4. & N. 5. VIII. 599. 2. & 600. *sepp.*

— nisi tamen, vel ea lege fideiussor, ut possit & ante solutionem convenire debitorem. III. 888. 5. VIII. 606. 11. & 12.

— vel ipse condemnatus fuerit. Et quare hic, & quatenus ante solutionem mandati agere possit adversus debitorem. III. 888. 6. 889. VIII. 603. 5. 6. & 604. 7.

— potest agere mandati, antequam solvit, si bona sua dissipare cupit debitor, & probet fideiussor dissipationem. III. 889. 7. VIII. 605. 9. 60.

— item si debitor per decennium in solutione cessaverit. Et quare possit hic agere fideiussor ante solutionem. III. 890. 8. VIII. 606. 13. 14. 607.

— an possit agere mandati ante solutionem, cum capitales inimicitie intervenire, quibus debitor ipse causam dedit. III. 890. 9. VIII. 607. 16. 17. 608. *sepp.*

— idem agit mandati ante solutionem, ut obligatione liberetur. VIII. 610. 25. & 611.

— quomodo ab ea obligatione liberetur. *ibid.*

Qui fideiussor sine mandato domini, an, & qua actione agere possit ante solutionem; & quo iure. VII. 611. 26. & 612. *sepp.*

An qui totius nomine fideiussor, agere possit, ut liberetur, tutela nondum finita. VIII. 613. 28. 614.

— tutorem qui bona pupilli dissipat, suspectum facere potest, & sic agere ut liberetur. VIII. 614. 28. & 615.

Qui pro tutore fideiussor, D. Hadriani beneficium non fruatur. VII. 1003. 3.

Quibus ex causis qui fideiussor iudicio sistendi causa, possit agere, ut liberetur adversus eum qui non fuit. VIII. 615. 29.

Fideiussor adversus quos mandati agere possit. III. 890. 9. 10. 891. & 896. 24. VIII. 615. 30. *sepp.* 616.

— an si debitorem qui se non solvendo delegaverit, mandati agere possit adversus principalem. III. 896. 23. VIII. 617. 37.

— mandati agit adversus principalem, etiam cum alius debitor solvit, vel remittit fideiussoris causa. III. 897. 24. VIII. 617. 618. 39.

— item cum creditor remanendi solvo, vel donatione mortis causa fideiussor actionem remittit.

ut, ut legavit testamentum liberacionem. III. 897. 25. 898. 26. VIII. 618. 39. & 619.

Fideiussor a creditore heres institutus hereditatem accedendo liberator. VIII. 619. 40.

— & quam actionem habet adversus principalem VIII. 41.

— salvam habet mandati actionem, ubi fuerit creditor cui successit, antea condemnatus. Et quare. VIII. 620. 41.

Fideiussor non habet actionem mandati adversus debitorem, cum scilicet amittit exceptionem, qua reus totus esse poterat adversus creditorem. III. 891. 12. 13. VIII. 625. 47. 626. 48.

— secus si omisit exceptiones quas, vel ex situ agendi nascuntur, vel fideiussori soli competunt, non debitori. III. 893. 18. & 894. 19. 895. VIII. 621. 42. 43. 622. *sepp.*

— quid si ignorans omisit exceptiones, quas allegare debebat. III. 892. 17. VIII. 626. 48.

— si omiserit minus bonas exceptiones, habet actionem mandati actionemque, postquam solvit, adversus debitorem. VIII. 626. 48. 627.

— ubi allegavit in iudicio exceptiones, & condemnatus fuit iudicis interia, appellare debet, & litis appellationem prosecui. III. 892. 15. VIII. 627. 48. & 628. 49.

— excoitator quominus prosequatur appellationem, si pauper sit; item si dives, dampmodo mature debitori denunciet ut interponat appellationem. III. 892. 16. VIII. 627. 38. 628.

Quoties fideiussor reo, vel reus fideiussori, vel alter utrique heres existit, confusione facta, extinguitur obligatio fideiussoris, manetque principalis. IX. 1361. 1. 1362.

Fideiussor non repetit a debitore, ubi ignarus debitor iterum solverit, nisi solutionem a se factam illi demonstraverit. III. 900. 29.

— repetit tamen a creditore quod ei solvit, conditione debitarii, vel conditione sine causa. III. 900. 29.

— cum convenerit poterat, semper omisso reo principali: hoste non prius quam, vel reus stultus probetur, vel non esse solvere. IX. 1313. 1. & 1321. 1. 1322.

— & quam recte posterius illud prae conditionem obligationis fuit constitutum. IX. 1321. 1. 1322.

Fideiussor iudicio conventus solvere non cogitur, antequam creditor illi pignora cesserit, & adnotet. IX. 1314. 2. 1315. *sepp.* & 1343. 1. 1344. 2.

— an & quando pignora cedi debeant fideiussori. IX. 1315. 3. 1316.

Fideiussor utiliter convenitur a creditoribus, omnia possessionibus pignorum, nisi acceptus foveat in id tantum quod minus ex redditibus pignorum redatum esset. IX. 1347. 1. & 1348.

— non tenetur creditor de residuo debiti quantitate, quam ex distributione pignoris creditor servare poterat. IX. 1347. 1348.

*Tom. XII.*

— convenitur coram suo iudice, non autem coram iudice debitoris principis. IV. 1214. N. 4.

Fideiussor desiderare potest a creditore, ut sibi cedantur actiones adversus debitorem, condictiones res, & pignorum possessiones, tempore solutionis ducentas. IX. 1336. 5.

— recte agit ut sibi cedantur actiones post solutionem, si fideiussor ea lege solverit, ut sibi cederent. IX. 1336. 5.

Qui creditor se obligavit per errorem pro debitore, tanquam alienum fideiussoris nomine obligatus, potest uti doli mali exceptione, si ab eo petatur; vel etiam condicere, ut obligatio sibi feratur accepta. IX. 1345. 1. 1346.

Fideiussor, qui de re danda interpellatus, morem fecit, tenetur ipse de re debita amissa, etiam principali obligatione extincta, si reus in mora non fuerit. Et quare actione, & quare tenetur. XI. 958. 6. 959. *sepp.*

Cum fideiussori soltes principalis rei mora noceat. XI. 958. 11. 12. 962.

— qua in re, & quomodo noceat. X. 1164. 11. 1165.

Fideiussor, etiam morem faciente reo, non tenetur, si ipse in mora non fuit, & rem debitam obtulit creditori, qui accipere recusaverit. XI. 960. 10.

Fideiussor stipulationi, *per te vob fieri quominus mihi ire agere liceat*, quomodo utilis accedat. XI. 963. 1.

Fideiussor qui stipulatorem ire, agere prohibet, an ex pacto suo tenetur. XI. 964. 4. 965. *sepp.*

Fideiussor usuras sortis recusare potest, nisi fidem suam in eas obtulerit summam. IX. 1329. 1.

— compensare potest quod sibi invicem debetur a creditore, & quod a creditore etiam debetur reo principali. VIII. 342. 7.

Cum Fideiussore eius, qui centum se Capum dare promissit, agi potest alibi arbitraria, in qua mittitur id, quod interest fideiussoris. X. 1155. 4.

— & quando alibi possit agi arbitraria cum fideiussore. X. 1. 156. 5. & 1157. *sepp.*

si Fideiussor una eam promissore, vel solus in pecunia certa loco solvenda moram fecerit: conveniri potest arbitraria, in qua mittitur id quod actoris interest, eo loci portus quam alibi pecuniam fuisse solutam. X. 1158. 7. 1159.

— fideiussor extra moram suam nunquam obligatur in alios, quam in id tantum, in quod fideiussit. X. 1154.

Fideiussor stipulationis, *certam Capam dari*, ex mora rei seu promissionis non tenetur in id quod actoris interest, si convenitur arbitraria. X. 1164. 10. 11.

Qui fideiussit in bona fidei contractum, potest in condictionem, usuras debet ex mora rei principalis. Et quare. X. 1183. 16.

Qui fideiussit pro stipulatione, *certam Capam dari*, & si in omnem causam se obligaverit nominatim;

tamen et mora rei non tenetur in id quod actoris interest, ibi potius quam alibi solvi. Et quare. X. 1183. 26. & 1184. *sepp.*

Fideiussor receptus actionis arbitrariae nomine, vel post mortem a reo factam, vel antea, tenetur in id quod actoris interest pecuniam suo loco fuisse solutam, etiam ipso fideiussoris nomine. X. 1197. 1108. *sepp.*

Fideiussores eiusdem rei, seu pecuniam singuli tenentur in solidum, sive nominatim de eo conveniant, sive uno; & sive omnes solvendo sint, sive minus. IX. 1316. 1.

— cum omnes solvendo sunt, obligatio dividitur inter illi ex epistola D. Hadriani. Et quomodo. IX. 1317. 2.

— an omnes solvendo sint, cum de actione dividenda agitur, spectatur tempore litis contestationis. IX. 1318. 5.

An si conveniat inter creditorem, & fideiussorem, ut singuli in solidum teneantur: possint et hac conventionem singuli in solidum convenerunt. IX. 1319. 7. & 1320.

— si unus in solidum conveniat, qui vel non sit solvendo, vel integrum solvere non possit: ceteri non liberantur. IX. 1323. 1.

— qui solidum debet, si partem solvat, pro parte reliqua non liberatur. IX. 1324. 4. & 1325. *sepp.* VII. 103. 6.

Unus ex fideiussoribus vtro solidum solvens, non mandat sibi edictibus a credere, nullam habere actionem adversus co-fideiussores. IX. 1333. 3. 1334. *sepp.*

— an si pignorem possessorum habeat obligatur. IX. 1335. 4. 1336.

Unus ex fideiussoribus partem solvendo quando liberetur; sat levis. XI. 470. 9.

Quomodo actio dividatur inter fideiussores. Et quem habeat divisionis effectus. IX. 1356. 7. 1357. *sepp.*

— Vide *Beneficium divisionis*.

Bonus rei principalis ad solum devaluationem liberatur fideiussores. IX. 1312. *sepp.*

An beneficium competentis transeat in fideiussures. XI. 289. *sepp.*

Recepta vultu sententia Bartoli, fideiussorem competentem beneficio posse uti, si desideret ad suspensum indicium eum principalis. XI. 292. 4.

— Vide *Competentia beneficium*.

Fides quid sit, & unde dicitur. VI. 765. 18. VII. 830. 2.

Bona fides duo significat, & quae. I. 803. N. 2. VII. 829. 2. *sepp.*

Bona fide agere, significat, praestare aliquid, quem habent sententiam. VI. 765. 18. 766. *sepp.* VII. 829. 3. 5. 830. 9. *sepp.*

Omnia et bona fide praestari debent in bonae fidei contractibus; & quomodo. VI. 766. 19. VII. 831. 14.

Eorum quae ex fide bona praestantur in iudicis bonae fidei, genus duo; & quae. VI. 768. 27. 769. *sepp.*

— Vide *Contractus, Indicia bona fidei*.

Bona fides dicitur & seu si contraria in omnibus contractibus, etiam iudici iuris umoluo desideratur. VII. 831. 15.

Quae contra bonam fidem gesta & contractus sunt in bonae fidei & iudici iuris contractibus, irrita sunt, sed diverso modo lo utriusque. VII. 831. 15. *sepp.* 832. *sepp.*

Malae fides quid sit. Ex eadem de defectu, & quomodo. I. 805. 11. & N. 4.

— probari debet ex de iudicibus iudicis. I. 803. N. 2. 804. V. 695. N. 14.

Possidere malae fidei, ac sine titulo quid differant. I. 805. N. 4.

Malae fides superveniens non impedit usucapionem aliarum rerum quibus mobilium; sed fructuum acquisitionem. Quae differentia ratio. I. 1005. 8. 9. & 1006. N. 3.

— an impediat ex iure canonico usucapionem. I. 1006. N. 3.

Re principalis bona si semel quassa, non ostendit usucapionem accessionem, quae ex re sua fuerit, malae fides superveniens. I. 1008. 13.

Bonae fidei possessor quinquaginta. I. 802. 7. 803.

— an fructus faciat suos, & quatenus. I. 802. 3.

An qui ex, ita rem possidere bona fide, deinde cognovit esse alienam, quare facere suos fructus. I. 806. 11. 807. *sepp.*

— Vide *Bona fidei*.

Malae fidei possessor quietum dicitur. I. 805. 11. & N. 4. 806.

Quintum bonae, vel malae fidei possessor habetur in hereditate. V. 674. 13. 675. *sepp.*

— Vide *Possessor hereditatis*.

Fiduciarius quantum & cur in dictis. II. 527. 6. & N. 3.

— fideicommissum non transfert, nisi adeat hereditatem. II. 571. 2. 573.

— quibus modis, & praeiudicium ad adrandum. II. 572. 3. 4. 573. *sepp.*

— adire cogitur & restituere, debenturque fideicommissio, sive ex testamento si heres ab intestato; sive sit bonorum possessor. II. 578. 3.

— & sive sit persona singularis, civilis, vel fideles. II. 578. 4. 5. 579.

— an & eius, idemque fiduciarius hereditati verè immiscere cogitur. II. 577. N. 1. 578.

Fiduciarius res singulas restituere rogatus, etiam desiderantibus legatis, adire non cogitur, licet hi petitorio suo vellent adiri. II. 579. 7. 580. *sepp.*

— adire non cogitur hereditatem, quam nondum adhuc testator, a quo rogatus est eam restituere. II. 580. 10. 581.

— nec adire cogitur, neque potest si velit, pendente conditione, quam non sit in eius potestate. II. 581. 12. 582.

Conditiones potestativas quae, & quomodo debent impleri fiduciarius, priusquam adeat hereditatem. II. 582. 13. 583.

- hereditatem adire cogitur, & restituere, postquam repudiavit, nisi repudiaverit contentione fideicommissario. II. 583. § 4. 584.
- si intra praestitutum tempus bonorum possessionem non agnoverit; cogi potest eam postea agnoscere, & restituere, fideicommissario possidente; & quantum. II. 584. 15. & 585.
- iura recusat adire, cum in praesentia constet fideicommissum non deberi. II. 585. 16.
- quid si de fideicommissio dubitetur. II. 585. 17. 586. 18.
- an, pendente conditione fideicommissi, cogi possit hereditatem adire, & restituere. II. 587. 19. & N. 11. & 588. *segg.*
- Fiduciarius iussus in diem restituere, desiderante fideicommissario, cogitur hereditatem adire, & restituere, vel ante diem. II. 589. 23. 592.
- Fiduciarius cogi non potest adire, & restituere, desiderante fideicommissario, si nihil eius luerit. Et quoad fideicommissarii iurisdictionem, aut fecus. II. 590. § 1. 591.
- An fideiarius hereditatem adire & restituere cogatur, si fideicommissarius, vel iure substitutionis, vel ab intestato, vel per bonorum possessionem obtinere possit hereditatem. II. 591. 25.
- iure recusat hereditatem adire & restituere, si id facere non possit sine incommodo personarum, damnis pecuniis, vel legibus, vel sine metu mortis silentis. II. 592. 26. & 593. *segg.*
- An & quando, desiderante fideicommissario, vel restituta sit libertas pure, hereditas sub conditione, cogi possit fideiarius hereditatem adire, & restituere. II. 594. 32. 33. & 595. *segg.*
- an & adire cogi possit, pecunia fideicommissarii procedente. II. 596. 37.
- Fiduciarius adire cogitur per praemortem, sive iudicem, a quo potestatem alio per extraordinariam fideicommissi perfectionem. II. 597. 1. 2. 598. 4. 599.
- Si iussus adire fideiarius reus, officio iudicis cogendus. II. 599. 5. & N. 4. & 600. 6.
- si iussus adire restituere negat: actione directa, vel nisi ad satisfactionem cogatur. II. 599. N. 1. 600.
- Si fideiarius sit prior sive iudex: a quo illa adire cogendus. II. 598. 3.
- Fiduciarius in hereditate fideicommissi obnoxius casus fortuitos non praestat, nisi illis culpa, vel mora sua casum dederit. II. 641. 3. 4. 642. 5.
- omnes debitorum actiones tenetur restituere. II. 628. 7.
- tenetur restituere partem ancillarum ex fideicommissio, quod praesentis die debebatur, perceptos: non autem perceptos, pendente conditione fideicommissi. II. 629. 8.
- propriis sibi facti actiones omnes post aditum hereditatem quantum ea rebus hereditatis. II. 630. 9.
- item fructus rerum hereditariorum post aditum hereditatem perceptos, non antes. II. 631. 9. 10. & 632. *segg.*

- quos tamen fructus restituere debet, scilicet ante perceptos, si, vel mortui fecerit in restitutione fideicommissi. II. 633. 14.
- vel ubi voluit restitor fructus cum hereditate restituere. Quibus modis appareat voluisse restituere. II. 633. 15. & 634. 16. *segg.* 635. *segg.*
- Fiduciarius restituere post mortem rogatus quod superaret ex hereditate, oim poterat alienare, & consumere, quolibet ea hereditate, dummodo restitueret, si quid superesset. IX. 731. 1.
- hodie deducunt hereditatem consumere, vel alienare potest; Quamvis domasat servare cogitur, & de ea cavere fideicommissario. IX. 732.
- an, & filius cavere debeat eodem modo. IX. 732. & 733.
- an, & qua actione Quartam consequi possit fideicommissarius, ubi deducunt, & Quam contempnit fideiarius. IX. 733. 2.
- an totum, retenta Quartam, cogatur restituere, ubi nihil ex hereditate consumpsit. IX. 734. 3. & 735. *segg.*
- Vide *Heres rogatus.*
- Fiduciarius qui mortui fecit, si postea fideicommissario successerit, confusus actionibus, fideicommissio liberatur. IX. 585. 1.
- si duo fideiarii successerint fideicommissario: an, & pro qua parte restituere debeant fideicommissum. IX. 585. *segg.*
- Fiduciarius pretium, & estimationem restitutione tenetur liberam rerum, quae factio suo periculo est hereditate, vel factio sunt deterioris; nisi ex causa diminutionem illius concesserit, vel testatur. II. 642. 6. 7. & 644. 16.
- & quando diminutionem rerum hereditarium fideiarius concessisse sive lex, sive testator intelligatur. Et quibus modis constituitur diminutionem potest. II. 642. 7. *segg.* & N. 2. 643. 13. 14.
- Fiduciarius iure veteri poterat alienare, assignare res hereditarias, servos manumittere. Et quomodo ius illud a Iuliano emendatum. II. 644. 16. 17.
- praestare debet in curandis rebus hereditariis eam diligentiam, quam adhibet in suis. Quid ex eo consequens. II. 645. 18. *segg.*
- rogatus portionem suam restituere coheredibus, utrum ex aequo partibus, an hereditatis restituere debeat. XI. 31. 1. *segg.* 32. 7. *segg.*
- rogatus hereditatem restituere, deducit legatis, Quartam detrahit tam ex fideicommissio, quam ex legatis. II. 651. 3. 4. & N. 13.
- Actiones, & servitus actione confusa fideiario heredi restituntur ipso iure adversus fideicommissarium. II. 653. 11. 12.
- quare servitus quae fideiarii heredi sunt debetur, confusa per actionem non restituntur, postquam heres fundam, qui serviebat, morte conditione, praestat legario. II. 655. *segg.*
- Figulus* exercenda ius quando res, vel personae. III. 55. N. 1.



- Filia** dotem obtinere debet a patre. III. 453. 8.  
 — & quidem, etiam si locuples sit. III. 453. N. 3.  
 — ac, etiam si nupti indigno, vel nupti infelicio patre. *ibid.*  
 — an, etiam si ingratum sit, vel a Christiana religione deflexerit. *ibid.*  
 — recte pacificetur de dote in id tempus, in quo uni sibi compensat dotis adio, quam fuit patri communis. V. 1330. N. 18.  
 — cum patri consentire oportet in repetitione dotis. III. 1048. 15. 16.  
 — consensit, agere patre, ubi illi aperte non conseraduit, vel iniuste contradicit. III. 1043. 17. *seqq.*  
 — consensus illius in repetitione dotis tempore illis contestatus necessarius. III. 1045. 20.  
 — Dotis adio non adiungitur filia, dote patri extra voluntatem eius soluta, praterquam in duobus casibus. III. 1045. 21. 22.  
 — Quare filia sibi restitum a patre compensare debeat cum dote patri soluta: non patrem sibi restitum a marito, nisi fuerit in casum dotis legatum. III. 1046. 22. 23.  
 — Filia sui iuris facta, dotem, etiamque adionem sibi viadicat, uti proprium patrimonium. III. 1047. 25. II. 1162. & 1163. 64.  
 — Si pater lue de dote contestatus ex voluntate filia, & re secundum eam iudicium decesserit: adio iudicis inde quæstia filia danda est, non hereditas patris. III. 1048. 25.  
 — Filia intercedens pro patre levatur S. C. Velleiano. VIII. 173. 2. & 186. 2.  
 — Filia sub conditione, si *consuetudine nupserit*, instituta, an ubi conditioni non paruerit, hereditatem possit obtinere, conditione relecta. IX. 165. 1.  
 — Filia a patre instituta, & rogata portionem suam fratribus restituere, potuit olim retinere quantum gratiam veniente restituere. IX. 789. 1.  
 — hodie quid iuris ex iustitiani constitutione. IX. 790. 2. 791. *seqq.*  
 — Filiafamilias, quæ divorcio facta, dotem patri reddi iussit, si patre dote soluta, pater decesserit: illa sui iuris facta partem dotem donum reliquam recte petiit. III. 1048. 26.  
 — Filiafamilias olim fratribus, fororibus, filisfamilias erat, non suum patri, vel matri consanguineis. II. 817. N. 2.  
 — Vide *Das. Pater*.  
 — Qui nec nupta, nec adoptione filius est, modo adfessionem, vel professionem talis non efficitur. VII. 1071. 1.  
 — In re dubia filius aliquis esse creditur ex professione parentem, nisi id contenta probatione revocetur. VII. 1071. 1. 1072. *seqq.*  
 — Filios qui manibus, operibus suis victum sibi parare possunt, non est alioquin, nisi ea sit generis nobilitate, quem dedecant operis serviles. III. 454. N. 9.

- Filius**, omnium maxime, & proprie heres dicitur. II. 358. N. 15. 353.  
 — Filius qui est sui iuris, & nepotes, quamvis sint in avi potestate, sub quavis conditione possunt institui. II. 86. 8. IX. 179. 12. 180.  
 — ac & filia pari modo institui possunt, quamvis sit in potestate. II. 86. 8. 87. N. 4.  
 — Filiafamilias, qui a patre tantum accepit, quoties ei sufficit ad Quæram naturæ debitum ex lege, ne infelicia patris inquiseret, excluditur ab iudiciali querela. VII. 245.  
 — emancipatos autem doli exceptione repellitur. *ibid.*  
 — An filius heres a patre institutus, & rogatus hereditatis portionem alteri restituere, possit duplicem Quæram, Legitimam scilicet, & Trebellianam deducere. IX. 783. 2. 3. 784. *seqq.*  
 — sententia affirmans ubique fere recepta. IX. 788. 3.  
 — eamque deducere potest, siue pater rogatus, siue sub conditione, si *decesserit sine liberis*. IX. 788. 4.  
 — quantum pro utraque deducere debeat. IX. 789. *seqq.*  
 — Filius vel legitimus, vel naturalis portionem hereditatis restituere rogatus post mortem, non tenetur fideicommissio, si liberos suscepit. IX. 185. 1. 186. *seqq.* & 657. 1. 658. *seqq.*  
 — quid si naturales liberos suscepit demptas. IX. 187. *seqq.*  
 — Filius institutus, cui pater aliquem substituit, non censetur substitutione oneratus, si *liberos habuerit*. VIII. 185. 1. 186. *seqq.*  
 — factum defuncti patris ignorans censetur. X. 797. N. 10.  
 — de factis patris iurare non cogitur. X. 797. N. 9.  
 — non tenetur pro patre, administratione primitivari exceptis. IV. 598. 1. & N. 3.  
 — quando conveniri possit ex persona patris, vel fecus. VII. 882. 2. 883. 1. 2.  
 — additur in criminali patris causa ratione legitimæ. V. 178. N. 5.  
 — iuvius testimonium dicere non cogitur adversus patrem, neque volens admittit. VII. 1129. 1.  
 — fidei habere tenetur pro captivo patre; vel carceri mancipato, si impietatis notum, & exheredationis iniuriam evitare velit. IX. 598. N. 3.  
 — Filii appellatione an, & quando veniat naturalis. II. 374. N. 4.  
 — Si quid alicui sit tamquam filio restitutum, qui filios non sit: an debeatur. IX. 22. 4.  
 — Filio restitutum, unum nam debetur filio naturali, an castaneo, quem testator habuit loco filii. XI. 14. 28.  
 — Filium non esse eum, qui natus est ex saore, quomodo probetur. 1. 302. 10.  
 — Vide *Adultera, Pater*.

Piliorum appellatione continentur etiam filii. I. 411. 18.

— etiam nepotes & alii descendentes, nisi consensu de contraria testatoris voluntate. VIII. 153. 3. 154. 4. §. I. 410. 16. 17. & N. 11.

Filiosfamilias & paterfamilias civilia nomina. III. 648. N. 2.

Filiosfamilias quoniam. VIII. 1175.

— potest obedire necessario debet, & ibi esse & morari, ubi pater iubet, dammodo honesto in loco. I. 338. 6.

Filiosfamilias liberorum hominum & civium numero continentur. I. 340. 14.

— non est in dominio patris; & habetur pro paterfamilias in publicis causis, civilibusque negotiis, nisi cum patre contrahat. I. 340. 15. 341. 17. VIII. 1343. 3. XI. 1659. 1.

Filius patri per omnia acquirit, excepto castrensi, vel quasi castrensi peculio, & adventitiorum propter. II. 1170. 4. & N. 8. & 1171. 5.

— an vendi possit a patre. Et quid iuris, si vendit fuerit propter aliam patri egellatum, II. 140. 16. 141.

Patri acquiritur quicquid ei filius stipulatur, etiam si ex causa castrensis peculii. III. 564. 10. & 565.

an Filiosfamilias qui res patri subtrahit, furti tenentur, si habeat castrense peculium. IV. 161. 21. & N. 10.

Inter Filiosfamilias & patrem obligatio & actio potest esse ex causa castrensis peculii. III. 649. 9. IV. 1065. 9. & N. 10.

— an patri acquirit, si stipulatur eo removere, quo pater caput fuerit ab hostibus. XI. 68. 2.

— stipulatur impersonaliter, vel sibi nominatim, stipulari videtur patri, & si de patre nihil adiciat. XI. 937. 1.

— quibus in causis condicere solentur possit adversus patrem. IX. 1065. 9.

— an indistincte agere possit adversus patrem ex iure canonico. IV. 1067. N. 10.

— potest in iudicio sumi cum in sua causa, tum in aliena. I. 341. 18.

Filiosfamilias notio auctore recte gerit ea, quae paterfamilias sine auctoritate alicuius administrat. XI. 1659. 2. & 1660.

— nihil eorum gerere potest in quibus paterfamilias auctore, vel curatore est opus. *ibid.*

— obligatur inquam paterfamilias sive suo, sive alieno nomine; & cum eo agi potest ex omnibus causis, excepta mutui datione, patre etiam invito. IV. 1079. 4. VIII. 90. 51. *sepp.* XI. 1659. 1.

— quae conveniri potest ex omnibus causis, licet ex omnibus agere non possit. IV. 1080. 5.

— recte stipulatur auctore, etiam si impuber. XI. 1660. 3.

— puber filius multo auctore recta promittit, & promittendo obligatur. XI. 1661. 4.

Filiosfamilias impuber, an patre quidem auctore, potest obligari. Cur aliud in pupillo impuber,

qui auctore tutore obligatur. XI. 1661. 5. 6. 7. auctore patre tamen, obligatur etiam impuber, si de hereditate qua illi acquiritur ademptus, agatur. XI. 1661. 7. & 1661.

— an si pro patre fideiussit, obligatur. Et quid si in venditione fideiussit. IX. 1315. 1. & 1316. *sepp.*

— si magistratum gerat; etiam patri, lo cuius est potestate, iurare, & imperare potest. I. 341. 19. & 343.

— emancipari non potest, nisi consentiat, excepto infante. I. 355. 22. & 356.

— deportatus & deinde restitutus an redeat in patris potestatem. I. 368. 8. *sepp.*

Filiosfamilias institui potest sub conditione potestativa. IX. 173. 2. & 178. 10.

— non potest institui, etiam ex institutione iure sub conditione impossibili. IX. 174. 3. 175. 5. & 176. *sepp.* II. 175. 12.

— nisi sub contraria conditione fuerit hereditatus. IX. 179. 11.

— quando sub impossibili, vel potestativa conditione institutus censetur. IX. 177. 6. 178. 8. *sepp.*

— quare impossibilis conditio adiecta testamento, in quo filiosfamilias est heres, vincit ipsum testamentum. IX. 277. 6. 7.

— hodie ita potest institui heres, ut patri per illum hereditas non acquiritur. II. 1164. N. 16.

— item potest illi ea lege dari, ut ad patrem non perveniat usufructus. II. 1164. 27.

— auctori potest de bonis castrensis & quasi castrensis, non de profectis, neque de adventis, II. 89. 30. & 25. N. 2. 26.

— ne consentiente quidem patre. II. 31. 9. & N. 21. VIII. 1346. 8.

— an, si relictus de castrensis & quasi castrensis, possit testamentum eius rescindi querela inofficiosa. V. 487. 6. 7. 488. *sepp.*

Quando cum filiosfamilias qui de peculio quasi castrensi sine querela mere testator, hoc ipsum privilegium amittit. V. 495. 15.

Filiosfamilias potest donare causa mortis, volente patre. II. 31. 9. & N. 10. VIII. 1346.

— vivo etiam patre bonorum paternorum dominus existimatur. Et quomodo. II. 353. 14. 15. & 354. N. 16. IX. 1318.

— iustum patris expectare debet in adenda, vel repudianda hereditate; non item in bonorum possessione agnoscenda. Differentia ratio. II. 408. 4. 5. 409. 6.

— institutione iure potest ignorare, & vel tamen patre adire, vel repudiare hereditatem paternam. II. 409. 7. & 410.

— Quod se filiosfamilias falso putat, vel de eo dubitat, hereditatem acquirit adendo, etiam sius iusto patri; & quare. II. 410. 8. 411. N. 8.

— Qui per errorem patris se falso filiosfamilias, hereditatem patris neque adire potest, neque repudiare. II. 411. 9.

An filiofamilias a patre institutus hereditari se limitare cogatur, ut haec alteri restituit. II. 577. N. 1.

hereditatem sibi ex fideicommissis restitutam, & bonorum possessionem sibi delatam recte sine iussu patris admittit, modo sequatur patris ratihabio. II. 608. 15. 1178. 6. *seqq.*

quando bonorum possessionem sibi acquirit, vel patri. VIII. 1180. 12. & 1184. 15.

sine consensu, & opera non desideratur in acquirendo patri fideicommissum bonorum; sed in acquirenda hereditate, & bonorum possessione. II. 608. 16.

potest legatorem, fideicommissum sibi relictum acquirere, & repudiare, ignorans etiam, uti in viro patre. IX. 651. & 652. *seqq.*

eidem potest factis sui iuris pupillarum fideicommissum penitus oblati acceptio foli; & aqua recte. IX. 653. 2. 4. & 654. *seqq.*

quoniam illi non obstat acceptio doli, si pater relicto filiofamilias fideicommissum repudiaverit. IX. 653. 3.

Filiofamilias in his omnibus rebus, vivo eo, patri non acquiritur, habet heredes ab intestato suos liberos, exclusio patris. II. 1123. 14. 1124. 15.

cur aliter iura veniat, & quare. *ibid.*

In peculio potest filiofamilias patrem habet heredem, non liberos. II. 1124. 16.

Quoniam filiofamilias acquirere possit, ex cuiusque peculii genere ostendendum. II. 1153. 7.

in peculio castrensi, & quasi castrensi pro patrefamilias habetur, & quare. II. 1154. 11. & N. 2. 3.

Quare nec filiofamilias patri, nec filio pater obligari possit in profectio peculio iure civili. Quid ex iure naturali. III. 649. 9. 10.

An filiofamilias ex adventitio peculio patri civiliter obligari possit. III. 649. 9.

de castrensi, vel quasi castrensi peculio, & de omni causa inde nata recte agit, & suo nomine, adversus omnes, ignorans etiam, & invito patre, imo & adversus patrem. IV. 1065. 9.

an ex causa peculii castrensis, vel quasi castrensis fieri agat adversus patrem. IV. 1065. N. 10.

agere potest de bonis adventitiis, consentiente patre. IV. 1065. 11. 12.

an ignorans patre, & invito. IV. 1065. N. 13. & 1068. 13. *seqq.*

quid si pater absit, vel sit facinorosus. IV. 1065. 10.

an, & quando agere possit de castrensi peculio. IV. 1070. 16.

si peregre absit, facinorosus, pater, vel legationis causa, patre, etiamque procuratore absentibus: de profectio peculio potest agere, ne fraudem patris. IV. 1070. 16. X. 384. 2. 385.

& quidem agere potest, live ex maleficio, live ex contracto potestatem fraudem. IV. 1070. 17. 1071. 18. X. 385. 2.

potest in eadem causa procuratorem dare. V. 173. 3.

quare de peculio profectio, quod ipse negotiando occupavit, agere non possit suo nomine. IV. 1071. 18.

patri nomine potest agere ex omnibus causis, dummodo caveat patrem rem suam habebit. IV. 1072. 18. V. 213. N. 9.

ex causa profectio peculii, vel alia, ex qua patri actio competat, quandoqueque agi suo nomine: nulli actione, non directa exprimitur. IV. 1072. 19. X. 385. 3.

bona profectio alienari non potest; sed neque adventitia bona, in quibus patri quiescentia est usufructus. VIII. 89. 5. IV. 1068. 14.

Filiofamilias neque ex credita pecunia, neque ex publico voto obligatur. III. 657. 2. 3.

quare contrahere possit, & cessari nequeat. III. 657. N. 1. VIII. 1341. 2.

Filiofamilias hereditatem sibi antea delatam si adest, factus sui iuris an acquirat eam sibi, vel patri. IX. 343. 1. 2.

Cum filiofamilias quid stipulatur, & contrahit sub conditione, patri acquirit obligationem; etiam si conditio extiterit, filio iam emancipato. IX. 363. 3. 364. XI. 1291. 1. *seqq.*

Filiofamilias qui fideicommissum accepit eius pecuniam, quam potest emancipatus tradidit, an sibi obliget fideicommissum. Et quam adversus illum habent actionem. XI. 1581. 1. *seqq.* & 1582. 4.

quare quod stipulatus est sub conditione, acquirat patri, etiam si conditio stipulationis extiterit, eo emancipato. IX. 363. 364.

Si filiofamilias contra servatorem suum mortuus pecuniam solvari; nec actionem vindicare potest, neque audire contumeliam. X. 334. *seqq.*

Vide *Pater*.

quoniam pactum iniure quare, ne agat ipsa, si va pater. V. 1330. N. 12.

recte pacitur de eo, quod illi est sub conditione legatum. *ibid.*

an contrahere pacitando quare patris obligationem. VII. 113. 2.

Filiofamilias sui iuris factus de rebus antea contrahitis in id tenetur quantum quod facere potest. Et quare hoc tenetur beneficio factus paterfamilias, & non antea. VIII. 91. 552. 56. 92. 57.

eo tamen beneficio non utitur, si, vel paterfamilias se esse mentionem est dum contraheret; vel post decem annos contraxerit, ex quo facta paria potestas solvere. VIII. 93. 59. 94. 60.

Filiofamilias quatenus conveniatur ea causa, potest ea compensare, quam patri debetur ex eadem causa ab altero; si modo caveat patrem rem suam habebit. IV. 858. 29. VIII. 343. 9. 344.

quare filiofamilias, servus ac procurator, caveat de rebo. VIII. 944. 10.

Filiofamilias in re pecuniaria recte deservit infusandam. X. 641. 1.

- vtrum eandem elasi, ontator infamia, nisi illam  
hufus patris excafer. V. 56. 1. & N. 4.
- Filiofamilias recte folvitur in re peculiari. IV.  
758. 15.
- que competunt bonorum poffeffiones. VIII.  
1175. 4. 1176.
- Quamvis per filiofamilias quæfta patri acquiritur  
in totum, & que donatur quoad ufumfru-  
ctum. VIII. 1176. 1. 2.
- Filiofamilias alienare venatur & lege; que bona, &  
quæftiones. III. 1221. 20.
- Fides tegere quid fit. II. 1237. 14.
- in Adione folum regendorum quodam fit iudicis  
officium. *ibid.*
- Vide *Actio folida regendorum*.
- Qui fines agi demonftravit, cum fundum vendidit,  
quando præftit illorum exiftentiam, vel fecit. IX.  
1479. 1. & 1480.
- Vide *Evidus*.
- Fifcus olim pro marito Reipublicæ; hodie in dictus  
pro marito Principis. IV. 848. 16.
- Fifcus rem fibi cum alio committens potest ita emp-  
tore, & dominium transfert in emptorem iure  
proprio, & fuo. VIII. 1126. 12. IX. 1134. 1.
- rem alienam quavis ex caufa tradendo, domi-  
nium transfert. Et quantum illi, ad quos de res  
pertinet, tribuatur adio adverfus Fifcem, & in-  
te quod tempus. I. 939. 12. 13. & 1174. 6.
- fi pretium committent mutuum dederit; mu-  
tuum ficti donatur pro fua parte; nisi tamen for-  
eti mutuo dato confentierit. X. 121. 1. 283.  
*feq.*
- non licet ei ab emptione, venditione, invito  
adverfario, difcordare. Et quare in eis re ontur in-  
re communi. VIII. 867. 19. *feqq.*
- fi res debitoris alienaverit ob ceffationem tri-  
butorum, & punitationem publicorum: vendite res  
emptori non poffunt evocari, etiam obito & debi-  
tore pretio. VIII. 949. *feqq.*
- neque etfi creditores qui hypothecam exceppe-  
re, antequam dies tributorum cefferit, rem a  
Fifco venditam avocare poffunt emptori, fi pi-  
guis perfequantur VIII. 951. *feq.*
- Quæ concurrere oportet, ut a Fifco facta vendi-  
tio revocari non poffit. VIII. 953. *feqq.*
- Fifcus, vindicta fibi hereditate indigno abito, le-  
gatis ab indigno relictis tenetur; & fimili mo-  
do, atque heres Felicitiam detrahit. II. 1007. 19.  
1008.
- An Quantum Fifcus retinere poffit, cum fibi vindi-  
cavit hereditatem ab indigno, qui totam incapaci-  
tati reftituerit. IX. 760. 1.
- heres infans, cui alio nomine obimeos bo-  
na, cautionem non præftit legatorum nomines.  
II. 1099. N. 6.
- fuccedit ea Lex Injæ caducariæ in bona ve-  
cantia. II. 1112. 17. & 1111. N. 18.
- non tamen fuccedit in rem duobus a Principe  
donatam. II. 1112. 19.
- et, & quatenus fuccedat in bona que præferi-  
Tur. XII.

- banus ob aliecus delictum. II. 1112. N. 18.
- item in res que indigno auferrunt. *ibid.*
- Fifco acquiritur fine alie traditione dominium illa-  
rum rem, que vel ob delictum, vel itaque  
vicines ad illam defertunt. VII. 211. 7.
- Fifcus potior creditoribus omnibus chirographariis,  
etiam privilegiariis, excepta manie in caufa dotis.  
IV. 1212. 6. VI. 158. 15. 16.
- non tamen potior in penenda pænis; & quare.  
VI. 154. 5. & N. 4.
- habet tacitam hypothecam in bonis debitoris,  
que debitor habet, habiturus efi. IV. 1212. 6.  
VI. 877. 13.
- creditoribus hypothecariis tempore pofferiori-  
bus præferunt iure tacita hypothecam. *ibid.*
- non privati fuccedunt, uti iure privati. *ibid.*
- fi concurrat cum creditoribus hypothecariis;  
potior non efi iure, alii tempore prior, etiam in  
bonis, que Fifci debitor pænis acquifivit. VI.  
937. 8. 938. 9. & 939.
- potest convenire tuum debitoribus fui debitoris,  
etiam ante iudicis condemnationem, aliter ee pri-  
vatus. Differentia ratio. VII. 923. 1. 2.
- prius tamen illos convenire non pænt, quam  
facilitates propit. debitoris excaufit; & quare.  
VII. 925. 5. 926. 6.
- in publicis dampnari bona fuccedens obligatur  
ipfos creditoribus, IX. 1309. 1. & 1310. *feq.*
- non tenetur creditoribus hereditariis, propter  
venditam a fe hereditatem, & quare. IX. 791. 1.  
2. & 793. *feqq.* 794. 10.
- an & quando obligentur creditoribus heredita-  
riis, fi hereditas emptor non fit folvendo. IX.  
794. 10. 11. 795. 12. 796. 14. 15.
- cum tenetur creditoribus hereditariis, conveni-  
ti non potest fupra facultates hereditatis. IX. 795.  
13. & 796.
- tenetur locutioni querere. V. 534. 5.
- Adverfus Fifcum agere non poffunt creditores, qui  
hereditatis emptorem convenire ceffant, paffentes  
per errorem integritati fibi efi adverfus Fifcum  
adiones. IX. 796. 13.
- item agere non poffunt, cum vendita & Fifco  
hereditas fua ab initio damofce, & folvendo non  
efi hereditas emptor in fuis bonis. IX. 796. 14.
- agere non poffunt, ne ad eum quidem pretii  
formam, quam confectus efi Fifcus eis vendi-  
tione hereditatis, & quare. IX. 796. 15.
- antea iure privatorum in contradietibus, & p-  
fationibus. VII. 51. 1.
- rationes publicas adverfus fe exhibere cogunt  
pretiis reo. VII. 51. *feq.* & 1250. 8.
- commune iufiufmentum pænti achori edere te-  
netur. VII. 55. 4.
- quomodo cogendus, & a quo, fi ea edere  
recufat. VII. 55. 5. & 56. *feqq.*
- ejus inftrumenta domesticæ fidei faciant den-  
tatur contra ipfum. VII. 1250. 9. & 1031. *feq.*
- Fifcus, & Republica pæmiffionem alienam fibi  
fufcipere prohibentur adverfus privatum. Et eoz

- privatim impone deus Fiscum procuratorem, & ille easdem peractionem suscipiat impone V. 300. 11. 12.
- Major Fisci favor, quam Republica apud Romanos; & quare. VI. 153. N. 3.
- Fisco ex omnibus causis usum debeat, & sine ulla conventionem, si mora intercesserit. VIII. 374. 6. 793. 7. X. 1784. 17.
- semides debentur, etiam si alias deontur ex more regionis minores. VIII. 470. 12.
- ad Fiscum quibus modis propter delictum rei privatorum transferantur. II. 1244. 13.
- Adversus Fiscum admittitur compensatio. IV. 842. 7. VIII. 309. 1.
- Compensatio non obicitur Fiscus petenti vestigalia stipendia, tributa. IV. 842. 8. VIII. 318. 7. 319. 20.
- nec obicitur petenti pretium rei a se venditum. IV. 847. 15. VIII. 319. 7. 8. & 320. 13.
- oppositum non potest ab eo, qui Fiscus tenetur ob senectutem male administratam. IV. 843. 9. VIII. 319. 9.
- non ab eo qui mortuam pecuniam honoris accipere a civitate. IV. 846. 11. VIII. 318. 4. 6.
- neque ab eo qui pecuniam debet ad pauperum alimoniam in venerabilibus locis degentium destinatum. IV. 846. 12. & N. 14. VIII. 319. 11.
- neque ab eo qui debitor est pecuniam, ex qua milites, magistratus, professoribus publicis, & aliis Principis, vel Civitatis multis stipendia solvi debent. IV. 847. 13. VIII. 320. 11.
- non ab eo qui debet ad eorum commodum civitatis redditum. IV. 847. 14. VIII. 320. 12.
- Compensatio non admittitur adversus Fiscum, cum illi debeat emptor rei pretium. IV. 847. 15. VIII. 320. 13.
- An quoniam, an plures sint causas, in quibus non admittitur compensatio adversus Fiscum. IV. 847. 16. 848.
- Quod ab uno Fisci statione petitur, etiam si ex causa non excepta petatur, compensatio non potest cum illo, quod ab alia Fisci statione debeat, & quare. IV. 848. 17. 849.
- Fisci advocatorum quomodo erant in iure Romano notitia, quam habere usum moribus hodie. V. 77. 1.
- Quotum Fisci advocatorum numerus. V. 79. 2.
- Eorum officii tempus in diebus priorioris annuum; in ceteris biennium durabat. V. 79. 2. & N. 1.
- Advocatus Fisci salaria ad summam 600. aureorum in singulos annos ex aera publico constituta. V. 79. 2.
- salarium totius sibi etiam non preceptum ad heredes transmittitur, si in ea functione decesserint. V. 80. 1.
- Fisci advocatorum pramla quaedam communis, quodam propria. *ibid.*
- Fisci advocatorum numerus, dignitas, salarium moribus nostris pro consueque Principis, & populi voluntate constitutum. V. 81. 3.
- Quodum Fisci advocatorum munus. V. 81. 4. 82.
- Quomodo horem peram, & vel in eorum Fisci collodantur eam adversarii, vel si, in bona vindicant Fisco, calamitas moveant petitis. V. 82. 4.
- Fisci causas, omnium praecone advocata Fisci agnari potest, nec possit absque illo decidi. V. 82. 5. & N. 2.
- Fisci procuratoris iuramentum extorsit remittitur in Camera imperiali. VI. 220. N. 11.
- Fisci dissensio quomodo; & quidam eius officiorum. VII. 1249. 2. 3.
- a Principe, vel a Procuratore Causis deligitur ad id munus. VII. 1249. 4. 5.
- qui dicitur a Fiscis procuratore. VII. 1249. 6.
- Fisci procurator solus cognoscit de Fiscibus causis. IV. 1173. 9. & 1177. 12. & N. 15. & 1178.
- Fisci causas ses mendum sario sistent. 117. 10.
- ab aliis aliquando appellatur. VI. 412. 20. & N. 29.
- Fisci res habent in flagella territoria homines idoneos, & quibus administrantur. VIII. 318. 11.
- Causio Fisci solemanis secum facit sistentiam eorum emptorem. VIII. 297. 13. & 304.
- Flagella adhibebantur in servos. I. 230. N. 19.
- Causi non poterant homines liberi flagella. V. 134. N. 19.
- Flagellare, flagellatio quid in iure significet. III. 619. N. 3.
- Flaminii Dales exemplum a patria potestate. II. 361. N. 11.
- in ius vocari non poterant. VI. 25. N. 20.
- neque iure cogebantur. X. 812. 29.
- Florcel non sibi eisdem estimationis apud Belgas, atque apud Germanos. V. 7. 11. & 8.
- accipiuntur in contrahibus pro sistentis eius estimationis, quae habetur in loco contrahens. V. 8. 11.
- Vide *Numerus*.
- Florentini Pandectum. Vide *Pandectae*.
- Flumen quid sit, & unde dicitur. I. 661. 2.
- ab aqua profusum quomodo dicitur. I. 662. 7.
- proprietate est in bonis nullius. I. 663. 8.
- Flaminia usus publicus est omnibus his domibus, qui sunt ex eo populo seu gente, cuius sunt flumina alluit. I. 662. 6. 663. 8.
- licet cuique ex populo navigare in flumine publico, & in eo piscari ex iure gentium. I. 663. 8.
- Proditum est interdictum adversus illum qui aliquid facit, imminuit in flumine publico, ex quo statio, vel iter navigio denegat. I. 663. 9.
- adversus illum, qui fluvium, immittunt quid habet in flumine publico, ut opus reddatur, seu agatur. *ibid.*
- adversus illum per quem aliquid sit, ut fluvium est, quo aliter aqua fluit, atque priore milite fluit. I. 664. 9.
- Proditum interdictum, *Ne vis fiat*, quominus navigare liceat in flumine publico. *ibid.*

Publici fluminis publicus est alueus, quando tenetur a flumine. I. 664. 11.

An liceat adducere in domine publico; & col acquiritur edificium. I. 665. 12. 702. *sepp.*

Nata in flumine publico celus fuit. I. 701. 1.

Mobilis nata in flumine publico, veluti arena, concha, quoniam occupari possunt. I. 702. 2.

Translata vi fluminis ex alieno praedio in nostrum, an, & quando nostra fiant. I. 837. 4.

Fluminis inamittendi servitus quomodo. III. 274. 19.

— in ea flumen quo sensu usurpetur. III. 274. 19. & 345. 14. & N. 10.

An & quando flumen publicum intermedium itinere sui viae servitutum impedit. III. 239. 12.

Flumina publica quantum sint. I. 660. 2. & 661.

*Fornix* quae parte sui conditionis deterioris, quam masculi. I. 629. 12. & N. 4. & 630.

— non poterat institui, quamvis filia, supra quadammodo; & hereditatem nominis centumvilibus maiorem aedae venisse ex lege Voconia. II. 155. N. 17.

— ex lege Voconia excludebatur, etiam paterna hereditate. II. 1116. N. 2. & 1117.

— ad paternam hereditatem simul cum maribus vocantur iure Iuliano. II. 1117. N. 2.

Hodie iura municipalia feminas & liberos ex illis descendentes sive excludunt a paterna hereditate, utantibus masculis. *ibid.*

— raro edendum donant. III. 727. N. 7.

— iudicandi mores suae vocabantur apud Romanos. IV. 1377. 11. & N. 17.

— apud aliquos gentes & de republica consulebantur, & praerant iudicis. IV. 1377. N. 17.

— contrario more, atque isto iudicant alieni. *ibid.*

An, ubi iurisdiccion obvenit hereditaria, familiam possint exercere per se ordinariam iurisdiccionem. *ibid.*

Faminiat regno potiri neque sua natura, neque ius divinum prohibent. *ibid.*

Faminiarum exemplis, quomodo secepra tenere. *ibid.*

Nihil interest ex Aristonella sententia, utrum faminiarum reipublicam administrant; an viri, qui pendunt ex tota faminiarum. *ibid.*

— praeterea pro aliis non possunt. V. 46. 9. & N. 20.

— nec procuratorem alienarum rerum, nec alieoam defensionem suscipere, nisi procuratorem in rem suam ex honestis causis suscipiant. V. 190. 3. & 194. 5. 195. 6. VII. 1036. 5.

— vel nisi pro parentibus agant, quos morbus aut aetate impedit; nec aliam habent, qui pro illis agat. V. 195. 7. 196. *sepp.*

— vel nisi agant pro liberis, qui, vel morbo impediuntur, vel sint pupilli; & quatenus hoc posteriori casu. V. 197. 8. & N. 8.

— an & pro coniuge abseente, vel aegrotante, vel captivo agere possint. V. 197. 8. & N. 9.

Quibus aliis de causis faminiarum pro aliis agere permittitur. V. 197. N. 9. & 198.

— olim erant in perpetuo iuris, nec obligari poterant sine tutore. XI. 1417. N. 4.

— iure municipali plurimarum Italia civitatum sine consensu proploquorum non obligantur. XI. 1418. N. 4.

— non obligantur ex causa promissa docti, nisi in quantum facere possint. XI. 312. N. 1.

— cui tamen beneficium renunciare possunt. XI. 313. N. 1.

— obnoxii non possunt esse municipali. XI. 311. N. 1.

— id iudicem venire, iurandi causa, quantum cogi nequeant. X. 823. 5. & N. 7.

Fornix non potest ignorantia iuris in compendium. I. 159. 5. 162. 11.

— non potest in bonorum possessione, nec in hereditate, quae certa conditione defertur. I. 160. 7.

In quibus causis delicti venia duor fornix, ignorantia iuris potest filii ad patrem transire, non ad lucrum faciendum. I. 167. 2. 161. & 172. 10. 173.

Quare ignorantia iuris excusatio communis sit fornix cum minoribus, & maioribus in omnibus; non tamen in omnibus. I. 178. 5.

Car ignorantia iuris potest fornix in damnis, non in lucris. I. 178. 6.

Fornix quid sit, & unde dictum. I. 1382. 2. 1383.

Fornix improbam quodam dicitur. VIII. 472. 14.

— ille etate minoribus irrogatur infamia. *ibid.*

Fornix exercere supe est, atque indignum honesto viro, nedum magistratu. X. 464. 2. 466. 3.

— interdictionem Reitoribus provinciarum. *ibid.*

— hem omnibus, qui officia administrant in provincia. X. 467. 4.

— etiam magistratibus urbanis, sed aliter, & quomodo. X. 467. 5.

— hem domesticis, & consularis magistratuum sive urbanorum, sive provinciarum. X. 467. 6. & 468.

Fornix exercendi prohibitio pertinet ad magistratus temporales, & non qui temporales officia administrant; non ad praedictos officiales, qui sunt perpetui. X. 468. 7.

Quoniam adversus magistratus fornix exercentes, & adversus eorum officiales poena sit constituta. X. 468. 8.

Fornices pecunia solvebantur idibus apud Romanos. X. 528. 1.

Fornix quid sit. I. 793. 1.

Fornix qui fuit in otio, animalis esse negant Stobaei. II. 961. N. 9.

— quando fuit furtivi; & quomodo hi semper & statim acquirantur bonis fidei possessori. I. 1142. 3.

— quid differant a furtivo parte in acquisitione facienda per bonum fidei possiderem. I. 1142. 2. & 1142. *sepp.*

— Vide *Pecus*.

- Fortis pecorum apud debitorem concepti causam* pignoris sequuntur, etiam si, distractio pignore, apud emptorem edicti fuerint. VI. 585. §.
- Forum in pariete proicendi pavimenti causa* quare p. adii servitus esse nequit. III. 243. §. 144. & 345. 14.
- Forma.* Vide *Contractus*, *Edificium*.
- Formula* solummodo vada solum, & quare compositum. X. 978. 11. & 979. 12.
- Fornicarius* quis sit; & unde dictum. V. 97. N. 8.
- Fortunarem* appellatione quid continetur. I. 330. 19.
- Forum* unde dictum. IV. 1165. N. 3. & 1166.
- duplex iudiciale, & negotiorum. IV. 1166. N. 3.
- iudiciale quid sit. IV. 1165. N. 1.
- masculinum genere an usurpatum fuerit apud latinos. *ibid.*
- *casuarum officina* dictum, & quoddam veluti iuris distributorum. *ibid.*
- competens esse, & incompetent. IV. 1166. N. 1.
- Forum* agere dicuntur magistratus provinciales. IV. 1165. N. 1.
- iudicare autem magistratus urbani. *ibid.*
- Fori* dispositio, prescriptio quid sit. IV. 1166. N. 1. I. 57. N. 9. V. 1009. N. 1.
- Vide *Exceptio*, *Prescriptio*.
- Fori privilegium*, vel privatum est, vel publicum. IV. 1210. 4.
- privatum quoddam sit. IV. 1210. 4.
- non minus forum heri di, qui conveniunt ex persona defuncti. IV. 1210. 5.
- publicum quoddam sit. IV. 1210. 4.
- an sit clausum in corpore foris sit, forum mater heri converso et defuncti persona. IV. 1210. 5. & 1211. *seq.*
- Vide *Heri*.
- Fori privilegium* pupillis, viduis, aliisque miserabilibus personis, & filio tributum est. IV. 1212. 1. & N. 1. *seq.* & 1214. *seq.*
- tributum est etiam magistratibus, militibus, studiosis, ecclesiasticis. IV. 1212. 3. *seq.* & 1213. 1.
- Communis foro utuntur personae neque privilegiate, cum his inter eos agitur. IV. 1212. N. 3.
- Fori privilegium* an, & quando renuncietur possit. IV. 1212. 4. & 1198. *seq.*
- Forum* quoniam res urbano domicilium, contractus, delictum, & res eo loci sita. IV. 1212. 1. & N. 1. & 1214. *seq.*
- Fori prescriptio* quando sit opponenda. IV. 1242. N. 2. & 1244. V. 1247. N. 25.
- opponi potest a procuratore in criminali iudicio. V. 180. Not.
- da ea cognoscere indices, cui opponitur. IV. 1240. N. 12.
- Vide *Exceptio fori*.
- Forum* ibi habet unusquisque, ubi habet domicilium. IV. 1215.

- cuius mutatione forum quoque mutatur. IV. 1219. 6. & 1220.
- In causa liberali, & lo. dupliciter iudicium quomodo dignosci possit, utrum et ligantibus forum alterius sequi debeat. IV. 1221. §. & 1222. *seq.*
- Locus* initii contractus quod forum tribuendum intelligitur, vel illa, ubi negotium gestum est, nisi aliud convenierit. IV. 1237. 2. 1236. & 1241. 6. & 1249. 14. & 1250. *seq.*
- vel ille, ubi et conventionem contractus promissa est res promissa. IV. 1236. 1. & 1241. 6. & 1242. *seq.*
- non ille, ubi contractus iam perfecti instrumentum probationis causa constitutum est; nec ubi contractum initum partes confirmaverunt. IV. 1242. N. 4.
- Quoniam forum et loco delictum solutio diligenter a foro ex loco contractus. IV. 1241. N. 3.
- Quando in loco, ubi contractus, si contrarius rest, conveniri possit cum effectu, etiam inde agitur. IV. 1243. 9. & N. 6. 1244. *seq.*
- an ibi citandos res et iudice loci contractus; an per subsidium iudicis domicili. IV. 1247. N. 9.
- Quibus in casibus forum res habet in loco contractus, etiam nec ibi versetur, neque bona possident. IV. 1247. N. 10. & 1248.
- Forum*, in quo legati, & adlocummissa sui possunt, quotiens sit. IV. 1245. 1. & 1246. *seq.*
- Forum* vel, cum de criminibus agitur, quod sit. IV. 1265. *seq.*
- Sive rei locus, ubi de rei possessione, vel proprietate agitur, sive rei tribuit, in quo se defendere cogitur, missi invitati. IV. 1275. 2. 1276. *seq.* & 1285. 7. 1281. *seq.*
- An forum quod aliquis forit ut loco sit rei, iurisdictionem tribuit in rem dominat: an & in personam. V. 1295. N. 1.
- receptio vulgo sententia, de re sibi sine posse agi adversus rei possitorem & dominum, etiam in foro domicili. IV. 1280. 6.
- Si quis, postquam in ius vocatus est, ubi domicilium habebat, vel ubi contractus, capere esset alterius fori, vel domicilii motus, vel novo ex proprii iudicis privilegio quiescit: in revocandi forum non habet tamquam proveniens. IV. 1294. 3. & 1295. *seq.*
- Quando aliquis has provenietur, ut loco revocandi forum ex novo privilegio quoniam uti non possit. IV. 1296. 4.
- Privilegium* revocandi forum res videtur, licet preceptus, vel ubi Princeps forum illi nominatum tribuit ad futurum, & praeteritis causis. IV. 1298.
- vel etiam, cum Princeps motu proprio tale privilegium concecit. IV. 1295. N. 2. & 1296.
- quid si laicos per in ius vocacionem provenietur in foro politien, monachorum habitum, vel sacerdotum ordinem mox obtinuerit. IV. 1295. N. 2.
- Fori* pugnatio cuius sumptibus sit. IV. 546. 9.

*Frater* fratel non est necessarius heres, sed voluntarius. XI. q. 23.

*Frater* consanguineus iuribus præteritis, & esheredatus a fratre agere potest de inofficioso. II. 115. 2.

*Frater* consanguineus qui nam sit. II. 115. N. 1. V. 434. 4.  
— quando administrator ad inofficiosi querelam. II. 119. 10.

— immo præteritis, aut esheredatus habetur, quando turpis persona heres instituitur. Turpis persona que. V. 438. 11. 439. *seq.* II. 119. *seq.*

— iure præteritis & esheredatus habetur, etiam turpi persona instituta, si vel ipse fuerit ingratius. Quamvis hic ingratitudinis casus. V. 438. 11.

— vel si pari, atque institutos, turpitudine laboret. V. 439. 11.

— vel etiam si frater eius decesserit, servo necessario herede instituto. *ibid.*

*Frater* ingratius præteritis, vel esheredari potest, non expressa ingratitudinis causa. III. 115. 2. 116.

— etiam non ingratius, quæ non potest de inofficioso, honesta persone herede instituta. II. 117. 3. *seq.* V. 438. 11.

— non potest agere de inofficioso, si quid ei quovis titulo vel dum sit & frater. II. 118. 9.

— duobus a fratre institutis heredibus, altero honesta, altero turpi persone, potest agere adversus turpem personam de inofficioso. V. 440. 13. & 441.

— quid si turpis persona instituta ex parte heres repudiet hereditatem. V. 440. N. 11.

*Frater* locopes isopem foretem alere debet. III. 456. N. 14.

— debet utique coniunctam dotare, si ex propter sit. III. 453. N. 3.

*Frater* fratri illiari non potest. III. 772. N. 11.

— an istis esse possit in testamento fratri. III. 50. N. 13.

— emancipatus potest esse testis in censu fratri, si etiam nihil quam consanguinitas impedit. Et quare. VII. 1122. 15.

*Frater* utroque parente coniunctum defuncto fratri vocatur in capite ad eius successionem simul cum proximis ascendentibus; & in eorum positionibus patris non exequitur usufructus. II. 1132. 6.

— olim perirebatur in fratri successione parentibus. II. 1131. N. 7.

— Borgenham moribus excludunt in fratre successione parentes; & quomodo recte. *ibid.*

— concurrentes in successione fratri cum parentibus, & materis ascendentes habent partes vitales. Quid si soli essent. II. 1131. N. 8. & 1132.

*Frater* mortuorum filii cum parentibus & fratribus defuncti vocantur ad successionem in stirpes. II. 1132. 7. 1133. *seq.*

*Fili* duorum fratrum demortuorum in la stirpes succedunt, an in capite, cum soli vocentur ad patris successionem, non extraneis patris defuncti fratribus. II. 1139. 12. 1140. *seq.*

*Frater* demortuorum filii vocantur ad successionem cum patris in stirpes. II. 1136. 5. & 1137. — præteritur defuncti fratribus ex parte dantis coniunctis, vel tantum ex matre. II. 1137. 6.

*Frater* ex altero parente danti in successione defuncti fratria excluduntur a parentibus. II. 1134. 7.

— item & fratribus utroque parente coniunctis. Et an recte. II. 1136. 4. & 1137. N. 2.

*Frater* ex utroque parente succedens apud Venetos cum fratribus ex utroque parente coniunctis communis frater. II. 1135. N. 2.

— si defuncto frater sine, alii ex parte, alii coniuncti tantum ex matre, succedunt in patris bona paterni; in materna bonis materni; in bonis defuncti aliunde quævis succedunt utique. II. 1138. 8.

— Vide *Parentes*.

*Frater* admittitur in iudicio pro fratribus, & sororibus sine mandato. V. 214. 10.

*Societas* inter fratres quando tacite contracte intelligitur. III. 908. 7.

inter *Frater* qui sunt in patris usufructu potestate, non potest consistere civilis obligatio ex causa profectitii peculii. III. 649. 11. & N. 4.

*Frater* ubi conveniatur iudicio, non tenetur nisi in quantum facere possunt. VI. 870. XI. 257. 3. & N. 5.

*Frater* utriusque præteritis, vel esheredari solus de inofficioso agere potest. V. 432. N. 8.

— hodie non possunt. II. 115. 1. V. 434. 4.

*Francie Rex* a Senatu Parliamenti sui filii dici possunt. IX. 1039. N. 3.

Mortuus *Francie Rex*, omnium Carolorum iurisdictione, omnia regia officia confirmari solent a successore. IV. 1164. N. 61.

*Francia* regni Proceres eorum *Fratri* præsentis Regis indicantur. IV. 1328. N. 7.

*Francia* appellatione aliquando poena, & animæ reversio significatur. II. 902. X. 1305. 3.

— latius patet quem dolus et opinio quorundam; & omnes dictam sententiam comprehensum. IV. 307. N. 5.

— *Frater* eius soli species est, & nonquam est sine dolo. *ibid.*

— ut cooperantur legibus, eventum simul exigit & consilium. *ibid.*

in *Frater* legis testis non valet. II. 807. 10.

in *Frater* creditorum aliena revocantur. VI. 173. 1. 174. *seq.* & 177. 6. 178. *seq.*

*Hereditas* aut legatæ repudiatio, uti & manumissio, & emancipatio eorum, quibus legatum, vel hereditas delata est, non habetur, nisi in ipsum creditorem factum. VI. 176. 2. & 177. N. 3.

— legitima repudiatio vivo patre facta revocari non potest, etiam facta in creditorum fraudem. VI. 176. N. 3.

— in *Frater* creditorum repudiare possit heres legatum pondum agnatum & defuncto. VI. 177. N. 3.



in fraudem creditorum non est renunciatio laci donatio a municipali iure concessa. *ibid.*

in fraudem creditorum non facit, qui forem, quam ex Statuto potest excludere, admittit ad successione. *ibid.*

— nec qui rogatus hereditatem restituere post mortem, suam rem restituat. *ibid.*

in fraudem creditorum alienatur, vel res & iura, vel actiones, & exceptiones. VI. 176. s. 177.

— quomodo res, & iura seu servitutes. VI. 177. 3.

— quomodo actiones, & exceptiones. VI. 177. 4. 5.

in fraudem alienata revocatur, quia noli creditorum solus fieri, postquam missi sunt credentes in possessionem VI. 178.

— an & ex revocatur quae alienata fuerint ante missionem creditorum in possessionem. VI. 173. N. 1. 174. & 178. & 667. 9.

Quoniam fraudandi causa gesta seu alienata esse dicantur, ut sit revocationi locus. VI. 178. 7. 179. *sepp.*

Fraudandi consilium in debitore, & fraudis eventus desiderantur. VI. 180. 8. 181. *sepp.*

Fraudandi solum in debitore fuisse quoniam probare debet; & ex quibus indicis colliguntur. VI. 182. 9.

Non videtur in fraudem fecisse, qui a fraudatore, vel aliquid emit, vel quid aliud cum eo contrahit, si creditoris confenserint, vel fidem alterius debitoris fuerint fecerint. VI. 181.

Fraudis causa gesta restituitur, si qua gesta sunt cum eo, qui particeps fraudis rem accepit in fraudem alienatam. VI. 182. 10. 183. & 184. 12.

Quid si fraudis initio contraheus rem accepit, fraude compensat. VI. 183. N. 14.

Cum popillo gesta five sciens, five ignarus, omnimodo revocantur, fraude creditorum secum. VI. 183. 11.

— revocantur item quae donationis causa in fraudem creditorum sunt alienata, donatio five sciens, five ignarus. VI. 183. 11. & 184.

— Vide *Pauliana actio*.

Res in fraudem creditorum alienata possessionem & dominium restitui oportet VI. 188. 16.

— & quando pretium alienatum rei in fraudem sit restituendum. *ibid.*

Fraudolentus emptor, qui alia bona fide empti rem vendidit, integram rei pretium quod accepit, restituere tenetur. VI. 188. N. 24.

Obligatio five pars, five conditionis in fraudem alienata, item actio per fraudulenciam quoniam quomodo restituatur. VI. 188. 17. & 189. 18.

In restitutionem veniunt fructus, & partus, & omnis accessio rei in fraudem alienata. VI. 189. 19.

— & quoniam fructus in fraudem alienam rei sunt restituendi. *ibid.*

*Fructus unde dicantur*. III. 61. s. X. 1407. 1.

— in latiore significacione fructuum nomine quae res veniant. III. 61. s. X. 1407. 4. & 1408. 5.

— proprie quid sit. III. 61. s. X. 1407. 1.

Quae res sint, quomodo non sint in fructu. III. 61. 5. 6. I. 817. s. 818. V. 844. 20. X. 1407. 4. & 1408. 5.

Fructus, vel sponte naturae proveniunt, vel hominis facto & diliguntur. III. *naturales*, hi *industriales* appellantur. I. 817. s. III. 61. 3. 4. V. 844. 20.

— quidem & *civiles* appellantur. Et quoniam hi; & an proprie sint fructus. III. 61. 3. V. 844. 20. 845.

Fructus penulteriorum casuum pignoris sequuntur, etiam si de eo nihil expresse convenierit. VI. 186. 6. 888. 8.

Fructus pendentes pars fundi dicuntur; & quo sensu. I. 792. 20. & N. 1. & 824. 13. VII. 800. 5. X. 1415. 32. XI. 1314. 11. & 1315.

Fructus non iure fructus, sed lege sunt percipientes. X. 1415. 33.

— quando percepti intelligantur. I. 823. 22. X. 1416. 35.

— Industriales an lex sunt bona fidei possessores, ut illos restituere non teneatur sive evanescentes, sive consumpti. II. 829. 4. 830. *sepp.* X. 1418. 43. 1419. *sepp.*

Fructus *extantes* videntur sunt fructus pendentes. X. 1421. 46.

— Vide *Bona fidei*, & *Bona fidei possessores*.

Fructus conditionem rei, ex qua nasci sunt, neque edunt; sequuntur. I. 794. 2.

— perceptione acquiritur, & quidem potestate & beneficio rei nostrae. I. 795. 3. *sepp.*

Fructus percipiendi iura faciunt multo domino fructuosius, utatius, & bonae fidei possessor. I. 799. 1.

— Vide *Usufructuarius*, & *Utinarius*.

Fructus rerum hereditariarum semel percepti sunt hereditarii; neque augent hereditatem, sicut non honeste percepti. V. 648. 13. & 749.

— restitui debent a bona fidei possessoribus etiam percepti ante licentiam concessam. Et quare. V. 649. 14. 650. & N. 4.

— Vide *Hereditatis petitio*.

— quoniam augent hereditatem a limationem, vel secus in compositione falsam. II. 961. 24. 25.

— a fiduciariis percepti, postquam adivit hereditatem, videntur acquiruntur, nec repeti possunt a fideicommissario. II. 631. *sepp.*

— nisi tamen fideicommissarius morum fecerit fiduciarius, aut testator fructus cum hereditate restitui voluerit. II. 631. 13. 634. *sepp.*

— Vide *Fiduciarius*.

— quoniam permittitur legatario, & ex quo tempore. II. 805. N. 3.

— Nascitur fructus an obligari possint. III. 795. 7. & N. 2.

— petiti an designari debeant in rei vindicatione. V. 817. N. 20.

- reſtitui debent omnes ante litem conſtitutam, vel percipi, vel qui percipi poſſent. V. 845. 21. 846. 22.
- percepti an reſtitui debeant a quocunque ſive bono, ſive malo fidei poſſeſſore. V. 848. 14. 849. ſeqq.
- Vide *Rei vindictia*.
- In omnibus iudiciis fruſtus cum repetitis reſtituendi ſunt poſt litem conſtitutam, etiam qui percipi poſſent, licet natiſa mora inſurrexerit. X. 1409. 8. 9. ſeq. & 1414. 51. XI. 184. 3. & 1306. 1. 1307. & 1309. 4.
- Non comparantur fruſtus node proprietas petitis, neque petiti uſufructus. X. 1409. 11.
- Fruſtus ante litem conſtitutam percepti an veniant in reſtitutionem. Ac, primò an reſtituendi in actionibus in perſonam. X. 1409. 1410. 12.
- veniant, ſi convenerit, ut cum reſtiti fruſtus præſentemur. X. 1410. 13.
- aliter non veniunt. XI. 1308. 23.
- & quare fruſtus ante litem conſtitutam percepti in ſpecie diſpoſitionem non veniant, ſi de illis nihil expreſſe cautum ſit. XI. 1308. 2. 3. 1309. 5. 6. 1310. ſeqq.
- debita reſtituta debeantur in bono fidei iudicio, in legatis, & fideicommiſſis poſt uxoram. X. 1411. 17. VI. 770. 26.
- non tamen in aliis iudiciis ſtriſti iuris. X. 1411. 17. ſeqq. 1412. IX. 1452. 73.
- Fruſtus in ſtriſti iudicio debentur ea eo die, quo primò conditio nata eſt, ubi res noſtram petimus, qua ſine cauſa ſit apud aliam. X. 1413. 21. ſeq.
- In conditione ob evolum dari, cauſa non ſecura, quorum fruſtus ratio habetur. X. 1413. 23. & 1414. 24.
- Fruſtus ea quo tempore ſua reſtituendi in conditionibus ex maleſicio. X. 1414. 25.
- ex quo tempore in actione Pauliana, & Faviana. X. 1414. 26.
- de Fruſtus reſtituendis in actionibus in rem. X. 1414. 27. & 1415. ſeqq.
- Vide *Bona fidei poſſeſſor*, *Fidei*, & ibi *Male fidei poſſeſſor*, *Rei vindictia*.
- Fruſtus reſtituendi ſunt poſt rem iudicatum in bono fidei iudicio, & in arbitrio, ſi mora ante ſuſceptionem interverit. X. 1424. 52. & 1425. 54. 55.
- reſtituendi non ſunt poſt rem iudicatum in ſtriſti iudicio, etiamſi ante mora interverit; & quare. X. 1425. 57.
- utrobique fruſtus intelliguntur, non quidem percepti, ſed qui percipi poſſent. X. 1425. 58. 59.
- Dependere fruſtus quid ſit. X. 1425. 59. & 1426.
- Fruſtus intelliguntur deductiſ impenſis. III. 1063. 18. X. 1426. 62.
- ea Fruſtus reſtituendis deducuntur impenſe fruſtuosæ cauſa factæ, etiam a malo fidei poſſeſſore. X. 1426. 60. 61.

- Condemnatus, aut abſolutus de re principali, fruſtus nomine etiam condemnari, vel abſolvi debet. XI. 309. 5.
- reus etiamſi de re principali abſolutus fuerit; condemnari tamen debet ratione fruſtuosæ, qui amiffionem principalis rei præceſſit. V. 872. XI. 184. 3.
- Non lus ſemina, ſed corpora, pade percipiuntur ſpectus in fruſtus. I. 796. 4.
- quorſum, & quare. XI. 186. 6.
- quando ſublata actione de re principali, ſuperſtitæ poſſit actio de fruſtus. XI. 186. 5.
- Fruſtus alienum qui bona fide ſuo miſcet, ſciſi ſuum. I. 789. 4. ſeqq.
- alienum manet, ſi quis mala fide miſcuerit. *ibi*.
- de Frumentæ mixtionem an item iuris conſiderandam ſit, quod de mixtionem nummorum ſuit conſideratum. I. 789. 4. 791. 8. & N. 1.
- Prior frumentæ commixti dominus eorum quos, & quo ordine agere debet. I. 792. 9.
- An uſura frumenti debeantur. VIII. 397. 1.
- cur ac pactis etiam uſado debeantur alteri, atque uſura pecunie. VIII. 397. 2. 398. 3.
- ad quem modum præſtari debeant. VIII. 413. 1. 414. & 416. 6. 7.
- Frumento motu dato, accreſcunt eiufdem generis præſtantes pro uſuris; & quare. VIII. 451. 3. 452. ſeqq.
- Quæ tempora ſpectus oportet in aſſumatione frumenti, quod agere debetur. XI. 1119. 1. 1120. ſeqq.
- Vide *Aſſumatio*.
- Frumentaria pecunia eadem, quæ annuaria I. C. Papiniano. IV. 844. 9.
- Fructuari*, ſuſtinetur quid ſit. X. 1431. 4.
- Exge* ſi metus adſit, debitum peti poſſit ante diem. IV. 69. 2.
- Fuga ſuſpecti an propria ſeſſoritate capi poſſit; an iudici auctoritate impoſita. IV. 1046. N. 13.
- poſſet ſequeſtratione mobilium coerceri, ſi non poſſident res immobiles. *ibi*.
- ſolet moribus quendam gentem errare. *ibi*.
- de Fugitivorum conditione, & fuga requiſitis, atque ſuſpicionibus quinam ſcripſerint. IV. 1046. N. 13.
- Fama immittit citra ſervitutem quando liceat. III. 273. N. 12.
- Fomi immittendi ſervitus. Vide *Servitus*.
- Fenambuli ipſo iure infames. V. 93. N. 2.
- Funditionem publicarem debitum omne ad emptoris onus pertinet, etiam præſentium annorum; & quare. VIII. 1069. 2. 3.
- Publicarum funditionem nomine quondam venditor emptori tenetur. VIII. 1069. 4. & 1070.
- Funditionem recipere quid ſit. X. 98. 4.
- Funditionem qua res in genere ſuo recipiant. X. 95. 1. 96. ſeqq.

Qua res functionem recipiunt, non eandem nominem, sed sive eisdem generis, & bonitatis reddi debent. III. 1073. 4. X. 98. 6.

— nonnulli ad pompam, & ostentationem commadari possunt. III. 997. 4. & N. 4.

— numero dividuntur, non corporibus inter heredes. II. 455. 17. 18.

— in dñem dum foris matrimonio reddi possunt aequis portionibus in tres annos divisa. III. 1031. 9. & 1032.

— Vide *Dei, estimatio*.

— in his rebus nihil refert, utrum res ipsae, an illarum estimatio petatur. X. 1438. 22.

Fundus nomen iuris. Et quid significet. I. 913. N. 3. XI. 1116. 7. & 1117. 8.

Fundus sine adiuncto positus inuicem promittitur, & quare. IV. 11. 20. & 12. XI. 1465. 13. & 1468. 19.

Fundo promisso, nulli fructus postea nati, & percepti ante litam concessam etiam sine mora praestandi sunt; & quare. XI. 1308. 2. 3. 1309. 5. 1310. *sepp.* & 1316. 12. 1317. *sepp.*

An praestandi pendentes fructus fundi promissi. XI. 1313. 10. 1314. *sepp.*

— Vide *Stipulatio fundi*

Fundo promisso, non veniunt fundi accessiones. Et quare aliud in fundo pignori obliguo. XI. 1310. 7. 8. & 1311. 9.

Fundi iustitiae, & fundi cum instrumento legali differunt. II. 833. 14. & 835. N. 13.

Fundi usufructu legato quid continetur. III. 58. 8. & 59.

— Vide *Usufructus*.

Fundi usui quibus in rebus versetur. III. 215. 8. *sepp.* 216. *sepp.*

— Vide *Usuarius*.

In Fundi venditionem an veniant fructus, usurae, vituli, siue, sive incisa. III. 798. N. 4.

— Vide *Legatum, Excidit, Fines*.

An fundi furum fieri possit. IV. 246. 2. & N. 5.

Adversus ingreditum fundum invito domino licet uti vi cum moderamine inculpata turba; & adversus ingressum vi factum dominos agere potest iustitiarum. II. 1210. 24.

Qui fundum promittit, non liberatur, nisi fundi proprietatem tradat commensuram cum usufructu. XI. 1081. 4. & 1085. 5. 6. & 1086. & 1533. 1. & 1534.

— qui primo fundum, detracto usufructu, promittit, deinde eisdem fundi usufructum, & dederit usufructum, & postea fundum tradiderit, detracto usufructu, liberatur. XI. 1533. 1534. 2.

Fueris impensa facienda ab eo herede. II. 462. 11.

Quantum fueris causa facta dicatur impensa. II. 955. 11.

Qui in sumis impendit, creditum suum repetit ante creditores omnes chirographarios. IX. 1107. 4.

— non tamen praestatur creditoribus hypothecariis. *ibid.*

— praeterquam his, qui habent tactas hypothecae investitum, illorum ab iniquitate, & item legatorum. Et quare. IX. 1107. 4. & 1108.

Fueris causa an privilegio Fisci sit potior. VI. 157. N. 6.

Furius an, & quatenus deat utiliter tutor. I. 391. 3.

— an tuncam gerere possit illo tempore, quo habet locida intervallo. I. 392. N. 2.

— inhabilis est ad contrahendum, etiam cum de adquirendo agitur. III. 634. 7. & 635. 3.

— non obligatur, etiam auctore tutore, vel curatore. *ibid.*

— nisi contraxerit, quando habet illocida intervallo. Et quoniam habere intelligatur. III. 634. N. 3.

— etiam cum rem detinet, possessionem tamen non acquirit. I. 983. 4. 5.

— an possessionem acquirere valeat auctore tutore, vel curatore. I. 1001. 1. & N. 1.

— testamentum facere non potest. II. 32. 10.

— nisi facere coeperit, persequiturque, cum habet locida intervallo. II. 32. N. 13. VIII. 1359. 1.

— potest heres institui. I. 162. 37.

— hereditatem sine testamentum, sine legitimam acquirere non potest, nec auctore tutore, vel curatore. II. 438. 2.

Furius infans, vel per parentes masculus, vel per tutorem hereditatem acquirere; quae ipso mortuo transmittitur ad heredes. II. 438. 2. 440. 4. & 441. *sepp.*

Fueris furiosus curator hereditatem furioso delatam potest admittere. Et quatenus furioso proficiat hereditatis agnoscere per curatorem facta. II. 438. 2.

— codicillis facere non potest. IX. 471. 1.

Si rogatus fuerit restituere hereditatem, curator eius nomine, accessio bonorum possessione, transfert actiones. II. 603. 2. IX. 737. 1.

Si hereditas in restituenda furioso: an per curatorem administratur; & quando, & quatenus. II. 604. 6.

— restituta hereditas ad quos pervenit, si solus in furora decederit. II. 604. 2. IX. 739. 3.

— iustitiam deferre non potest, etiam auctore tutore, vel curatore. X. 643.

— iedes dari non potest, etiam si sit perpetuo furiosus. IV. 1368. 2.

— non potest esse procurator. V. 202. 15.

— non potest esse testis. VII. 1119. 2. 3.

Societas cum homine sua manet, qui postea in furorem incidit, contracta renouari potest etiam furiosus. An & possit renouari societas eisdem furioso. VIII. 721. *sepp.*

Furioso substitui potest, exemplo impuberis. IX. 264. 4.

Furioso solvi non potest, neque solvi, neque auctore tutore, vel curatore. IV. 748. 9.

— tutore tamen, vel curatore furioso, recte solvitur. IV. 755. 19.

Furioso, estimatio bonorum interdicta. II. 1218. 10.

Forciferi qui dicuntur. IV. 250. N. 13.

Fur manifestus quinquem. IV. 257. 16. & N. 15.  
 — nocturnos impune necari potest, sed diurnos  
 etiam, si se cum telo defendat. IV. 1047. N. 14.  
 — potest capi a privato. *ibid.*  
 — est perpetuo in mora. X. 1451. 71.  
 Foe non est, qui insulsum foras famis pellendae  
 causa, facile alioquin periturus. IV. 257. N. 9.  
 Rem suam a fore dominus stipulatur insulsum. XI.  
 705. 1. 707. 2.  
 Quomodo fur post stipulationem rei suae a domino  
 factam interitus furivus rei liberetur. XI. 707. 3.  
 708.  
 — furivus rei quando mortem quis facere desinit.  
 XI. 708. 4.  
 Quo iure, & quomodo rem nostram persequi, &  
 condicere possimus adversus forem. VI. 716. 6.  
 717. *seq.*  
 Forei quibus nocentur appellationibus. IV. 245. N.  
 3. & 246.  
 — quibus afficerentur poena apud Romanos, &  
 apud alias gentes. IV. 255. N. 13.  
 — hodie suspensio fere nocetur apud omnes.  
*ibid.*  
 Forum quid sit; & unde nomen suum deriver. IV.  
 243. 1. & N. 1. 244. N. 2. 245. 2.  
 — natura turpe, & probrosum. IV. 244. N. 2.  
 — an minus usura turpe, quod moribus qua-  
 rundam gentium permittitur fuerit *ibid.*  
 Furtum tria constituit, & quae. IV. 245. 3. 246.  
*seq.*  
 In furto contractio rei fraudulosa requiritur. Et  
 quibus rebus efficiatur iuris. IV. 246. 3. 247.  
*seq.*  
 — sine effectu forandi non committitur. IV. 247. 7.  
 Furtum facit debitor, qui rem suam, quam pignori  
 obligavit, subtrahit creditori. IV. 247. 4.  
 Etiam liberi hominis qui sit in alterius potestate,  
 furtum fieri potest. IV. 248. 4.  
 Furtum committit, qui invito domino rem con-  
 tractat: non qui probabiliter potest, se volente do-  
 mino rem contrahere. IV. 249. 6. 7. & 250.  
 Furti non obligatur infans, siue infantia proxima.  
 IV. 250. 7.  
 — nec obligatur, qui rem contractat et frangit,  
 vel perdat; sed qui contrahat, et inde lucrum  
 facit. IV. 250. 8. & 251.  
 Furti tenetur, non tantum qui rem contrahat, sed  
 & qui opem dederit aut consilium. IV. 245. 2.  
 Furtum rei hereditaria committi non potest; & qua-  
 re. IV. 249. N. 8.  
 In furto levissima culpa praestat, furto domestico  
 excepto. IV. 656. 12. & N. 12.  
 Conceptum furtum aliquid ab oblatio quodam sit.  
 IV. 256. N. 14.  
 Concipere rem furtivam quid sit, & an hodie li-  
 cet. *ibid.*

Conceptio rei furtiva nec furtum probat, neque  
 per eam quatinus datur ipse, apud quem furtum  
 est inventum, nisi sit villa homo. *ibid.*  
 Furtiva rei recuperanda causa quatuorplex actio pro-  
 dita. IV. 252. 9. 10.  
 Furti coercendi causa duplex actio constituitur, cri-  
 minalis, & civilis. IV. 255. 15.  
 — criminatis quid persequatur. *ibid.*  
 — furti actio e. illis poenam furti privatam, qua-  
 drupli, vel dupli persequitur, praeferat actionem  
 rei furtivae. IV. 256. 16.  
 — poenam quadrupli in furto manifesti; dupli in  
 furto nec manifesti constituitur. IV. 256. 16. &  
 N. 14. VII. 781. 2.  
 — quadrupli propolis est adversus eum qui talli-  
 quid abstrahit, vel amovet ex incendio ruina, ma-  
 stragio, & ex omni expugna. IV. 257. 16.  
 Furti siue manifesti, siue nec manifesti damnum,  
 suo nomine nocetur infamia. IV. 257. 17.  
 — item qui de furto transigit. *ibid.*  
 Furti actio quibus rebus differat a condictione fur-  
 tiva. IV. 257. 18. 258. *seq.* VII. 781. 3. *seq.*  
 782. *seq.*  
 — Vide *Condicio furtiva*.  
 — datur domino rei furto ablati. IV. 257. 18.  
 VII. 781. 5.  
 — quando datur commoduario, creditore, fulto-  
 ni; & quatenus. IV. 258. 18. VII. 781. 5.  
 — non datur maiori fidei possessori. IV. 258.  
 18.  
 — datur adversus forem, & adversus illum, qui  
 opem, consiliumve dederit. IV. 258. 19. & 259.  
 VII. 781. 6.  
 — datur adversus nuntios, campones, stabularios,  
 siue hi aliquid subrepticiis hospitibus suis, vel  
 opem consiliumve dederint; siue opem ipsorum  
 furem fecerint. IV. 259. 20.  
 — quatenus datur parentibus, & domini adver-  
 ses filiosfamilias, & servos. IV. 260. 21. 261. 22.  
 Actio furti famosa non permittitur adversus fami-  
 lias. I. 261. N. 20.  
 Quae furti actio viro negesse adversus uxorem,  
 & vicissim, cum quid alter alteri amovet con-  
 sensione matrimonio. IV. 262. 23.  
 Furti actio an negesse adversus socium. IV. 260.  
 N. 21.  
 Furti actio an competat de tabulis, & instrumen-  
 tis furto subtrahitis ante, vel post transactionem  
 de illis factam. VII. 343. & 344. 7.  
 Furtiva res quantum fuit. I. 1231. 6.  
 — Vide *Res furtiva*.  
 Fugitivus non est atrox poena. V. 134. N. 19.  
 — nec iuritur infamiam, nisi inferatur ex causa  
 famosa. V. 133. 27. & N. 19.

## G

**G** *Alii* quomodo utitur Romanorum legibus. IV. 378. N. 16.

Galorum rucibus recepta est bonorum universorum communio inter virum & uxorem. Et ad quas ea sit dimidanda regula. III. 374. 8. 315. & 318. 14. 319. 15.

— eo eadem sit apud omnes Gallos. III. 313. N. 5. & 314.

la Gallia frumentorum, quae adhuc in herba fuit, vendita venditio. III. 335. N. 2.

Gallos Aquillos. *Vide Aquilas*.

Gemma nostro annulo inclusa credit annulo. I. 305. 1.

— possidetur una cum annulo. I. 393. 11.

— inventa in littore maris primo occupanti acquiritur. I. 301. 4.

Gener, & uxor in competentis beneficio gaudent. XI. 377. N. 7.

Quodnam sit legatum Generis. II. 466. 15.

Generis obligatio quando valeat, aut secus. IV. 9. 14. 15. & 10. *seff.*

Generi per speciem uxor derogatur. V. 489. 11. 490. XI. 1012. 6.

Genera rerum, vel ipsa per se talia, vel ex hominum constitutione. IV. 9. 15. & 10. 20. & 12. *seff.*

Generosus a nobilitate quid differat. X. 328. N. 17.

Genii fuales quoniam. III. 371. N. 3. & 372. 7.

Gentiles pro ethnicis cur ita dicti. V. 100. N. 13.

Gentilium idola, & eorum cultus proscriptus. I. 196. 197. & N. 3.

Genicum las. *Vide sui generum*.

Genus quid apud Iulianum significet. IV. 9. 13. XI. 1021. 15. & 1022.

— a specie quomodo differat. XI. 1023. 16.

— perire non potest. IV. 604. VII. 611. 6. 7.

Geometria a tota immunes. I. 492. N. 13.

Germani lites duello dicere soliti. V. 779. N. 1.

— raro faciunt testamentum. II. 325. N. 1.

— iuris apud illos usus substitutionum. *ibid.*

Germanus Imperator in propria causa Comitum Palatinum iudicium subit, & in Caria sua convenitur. IV. 1039. N. 2.

— Principes in causa proscriptorum eorum Imperatore conveniuntur. IV. 438. N. 7.

— Princeps inferior si litem habeat cum subdito, in camera Imperiali convenitur. IV. 1039. N. 2.

Gerere pro herede quid sit. II. 422. 4. & 423.

— pro adire quando usurpetur. *ibid.*

— & quomodo differat. *ibid.*

Ger sit ambiguum, quando aliquis pro herede gestisse intelligatur. II. 428. 11. 429.

Animas pro herede gerendi, quibus rebus deprehenditur. II. 429. 12. 13. & 430. *seff.*

— quibus item rebus appareat animas non gerendi pro herede. II. 434. 21. 22. 435. *seff.*

Ille solum sit heres, pro herede gerendo, qui vocatur ad successionem (iure civili), non iure praetorio. IX. 341. 3. 4.

— *Vide Heres*.

In eo quod geritur semper, ita affectus esse quisque putatur, ut velit valere quod agitur. II. 431.

Gesticulatores quoniam, & quare infames. V. 93. N. 1.

Gladiatores quoniam sunt, & quomodo differant ab scholasticis. V. 94. N. 1.

Gladiatorum venditio cur dicta auctoritas. I. 136. N. 14.

Gladius iustitiae index, & superioris potestatis insignis. IV. 1143. N. 39.

Gladii appellatio quomodoque coercionem graviter, potestatem significat. IV. 1143. N. 39.

— item quilibet personarum genera, quibus vita admittitur, comprehendit: non autem penas supplicio minores. *ibid.*

Glauc latiore significatione fructus omnes comprehendit; & quoniam in eo sensu usurpetur. IV. 345. 8. & N. 5.

— proprie dicta, ex quibus arboribus nascuntur. IV. 345. N. 5.

de Glauco legenda proferunt interdum, quoniam persequitur; & cui competat. IV. 345. 8.

Gnomae quo sensu T. Livius usurpaverit. II. 621. N. 2.

Gratus vox quid significet. IX. 201. 8.

Quoniam sunt gradus, intra quos prohibentur nuptiae inter cognatos, & affines. III. 941. 6. *seff.* & 942.

Civilis graduum computatio probatur etiam a iure canonico in successibus. II. 1148. N. 15.

Gradus heredum quoniam sunt, & quare ita dicti. II. 227. & 228.

Graeca fide mercari quid sit. I. 743. N. 4.

Grammatici suae immunes a testamento. I. 492. 36. 493.

— decreto sui ordinis probari debent, priusquam recipiantur. V. 57. 21.

Gravis res quomodo diligenter, & quorsum. III. 434. N. 14.

Gravamen est necessarium explicandum in appellatione ab interlocutoria, non & definitiva. VI. 424. N. 34.

— *Vide Appellatio*.

Gregis vocabulum non solum certus, sed & familiam significat. II. 699. N. 4.

Grex, ut minimum, decem ovibus constat. III. 163. 5. V. 813. N. 15.

— vindicari potest, si capita gregis singula, vel maior eorum pars, nostra sit. V. 812. 13.

— uoster dici potest, etiam si nova capita omnia sit substituta veteribus. V. 813. 13.

Grex, in quo parem duo domini habent ovium numerum, a neutro vindicari potest in totam, aut in partem, & quare. V. 813. 13. & N. 16.

— singula tamen gregis capita vindicari possunt. IV. 813. N. 16.

Grex, ubi sit vere communis duorum dominorum, potest ab uno vindicari pars eius dimidia. V. 813. N. 16.

Gregis legati perit usufructus, ubi grex ad novem capita redigatur. III. 163. 5.

Grege pignori obligato, illa etiam capita obligantur, quae sunt in demeruerum locum substituta. VI. 885. 5.

Garanda quid sit; quae illis praestanda necessitas. VI. 114. N. 22.

Garantizare quid sit. *ibid.*  
de viribus instrumenti liquidum vulgo garantizari. XI. 244. N. 21.

Gymnasi verbum nem academiam conveniat. IV. 1332. N. 9.

## H

**H**abere, significat, vel rem tenere iure domini, vel andem vel possessionem. XI. 755. 1. 756. *seq.* & 759. 1.

Habere licere. Vide *Stipulatio*.

*Habitu* quid sit, & nuda dictum. III. 183. 3.

Habitatio an species personalis servitutis. III. 4. 5. & 3. N. 3.

— constituitur testamentum, & passionibus. III. 181. 1. & 182. & 4. 5.

— veteribus erat idem atque usus: hodie habetur pro usufructu. III. 4. 5. & 181. 1.

— cuius tamen dies cedat in dies singulos. III. 183. 3.

Habitatio ab usu, & ab usufructu quid differat. III. 3. N. 3. & 181. 1. 182.

— amittitur morte fructuarii, vel mortuione, non ostendo, capitis demissione. III. 182. 2. & 183. 3.

*D. Hadriani* beneficium quodnam sit. VII. 1001. 2.

— Vide *Brachium*, *Epistola*.

Haereticus reus libris suis edere tenetur. VI. 87. N.

Haereticus qualem sint. V. 100. 3. & N. 13.

— ipso iure occantur infamia. V. 100. 3.

— excommunicatione separandi a variis ecclesiarum membris. *ibid.*

— advocacionis officio fungi non possunt. Et quia illorum poena, si contra fruerint. V. 54.

— ab indicandis monere necitur. *ibid.*

— damnari possunt absentes. V. 180.

— non a gravamine appellare possunt. VI. 413. N. 10.

— quoniam iudicii prohibentur heredes. II. 154. 24. IX. 119. 12.

Halla publicae auctoritatis facile convelli non debet. V. 1122. 14. & N. 13. *seq.*

— quoniam eius usus apud Romanos. VI. 149. N. 3. VIII. 956. 10.

Halla appellatione quidam hodie continentur. VIII. 956. 10.

sub Halla vendere quid sit. *ibid.*

Heliasicum vulgo dictum, Atheniensium Iodicium. VI. 314. N. 3.

Qui in Heliasicum atlegebatur, lustrabatur quotannis in leges. *ibid.*

Heredem instituere quid sit. II. 200. 201. 2.

Heredes institui qui possint. II. 148. 11.

— possunt institui soli cives Romani. II. 148. 11. 149.

— non omnes tamen. Et quoniam ex his excipiuntur, & quatenus. II. 155. 25. 26. 156. *seqq.*

— Vide *Adulter*, *Liberi naturales*, *Intestatus*.

Heredes institui non possunt peregrini. Deo peregrinorum genera, & quoniam. II. 149. 12. 13. 150. *seqq.*

— Vide *Captivi*, *Deportati*, *Haereticus*, *Servus*.

Heredes institui possunt furiosos, prodigos, pupillos, Furiusum. licet hi testamentum facere non possint.

II. 162. 37.

— an possint institui incertum personam. II. 163. 39. 40. & N. 21.

— an Civitates, Municipia, Vici, Collegia. II. 163. 41. & 164. N. 24.

Heredes possunt institui, unus, vel plures. II. 195. 1.

— nec plures numero tantum, sed etiam gradu. II. 196. 2.

— & quidem tam ex aequis partibus, quam disparibus. II. 197. 3.

Heredes quomodo instituantur. II. 201. 2. & 204. 9. *seqq.*

— debent esse scripti, vel nuncupati in testamento. II. 202. 4. 203. 8.

— designantur verbis, vel nomine proprio, vel demonstracione, quae nomini vice fungatur. II. 203. 5. 6. & 203.

— etiam indicio signi, ubi praesentes sint, demonstrantur. II. 203. 7.

Heredes non sunt, etiam si in testamento scripti, vel nuncupati fuerint, quos testator heredes esse voluerit, sive errore, sive incogitancia. II. 204. 9. 10.

— errore, quibus modis. II. 204. 11. *seqq.*

— incogitancia, quomodo. II. 205. 16. & 206.

Heredes plures institui, nullis adscriptis partibus, institui videntur ex aequis partibus, & quomodo. II. 210. 23.

— si sua sint institui, ex partibus, quas adscripsit, partibus deinde non adscriptis, ex partibus institui censentur. II. 211. & 212. 25.

Quando heredes institui sunt ex partibus, ex necessario caprimi debent a testatore. II. 210. 24.

Heredes plures institui non censentur ex aequis partibus, si quidam illorum contentum, quidam disiondum sint institui, & quare. II. 213. 2. 214. 3.

— Vide *Cuiusmodi*, *Disiuncti*.

Heredum extraneorum habitus ex tempore facti testamenti, mortis testatoris, & aditionis hereditatis adimuntur. II. 164. 42. 165.

— suorum autem, & necessariorum habitus ex tempore facti testamenti, & mortis testatoris dantur. II. 166. 43.

Hereditibus institutis ex certis partibus, quae tamen assensum non impetunt, residuum partes pro qua portione singulis accrescant. II. 215. & 216. 6.

— quomodo accrescant singulis, vel accrescant, eum partes adscriptae assensum superant. II. 216. & 217. 7. & N. 2.

Cum sint heredes quidam prius ea aile iustitiam: quam pariem hereditatis fecit alter, qui vel ex dimidia simpliciter, vel ex eiusdem hereditatis dimidia potestatis sit iustitiam. II. 217. & 218. 8.

Cum heredes quidam ex parte certa sunt iustitiam, & alter scriptura sine parte: quando hic, vel pariem aile fecit, vel nullam. Et quando alterum ailem solos consequatur. II. 218. 9. & 219. *sepp.*

Heredes obligantur ex persona defuncti. IV. 589. 1. VII. 519. 1.

Interdum habentur pro possessoribus, etiam non apprehensa possessione. X. 592. 25. 593.

Heredes sunt, vel necessarij, vel voluntarij. II. 332. 2.

Quidam sunt absolute necessarij; quidam sui & necessarij. II. 333. 3.

Quoniam necessarij, & non sui. II. 333. 4. 334. *sepp.*

Heredes fieri necessarios, quam habent sententiam. II. 335. 14. 336.

Heredes necessarij obstringuntur ore alieno, etiam si heredes non sit solvendo; & veniunt illorum bona, non testatoris; & quantum. II. 336. 15. 337. *sepp.*

Quomodo adhuc ignari sui status sui iuricem acquiritur. X. 593. *sepp.*

Sui heredes quoniam sunt. II. 341. *sepp.*

— Vide *Sauz. & Sav.*

Heredes voluntarij sive extranei quoniam sunt. II. 369. *sepp.*

Quibus conditionibus hereditatem acquirant. II. 387. 2. 3. 388. *sepp.* & 397. 1. 398. *sepp.* & 405. 1. 406.

— item quibus modis. II. 419. 1. 420. *sepp.*

Quandam in solidum, vel pro parte heredes agere, aut conveniri possunt in eadem obligationibus, seu stipulationibus. XI. 454. 1. & 455. *sepp.*

Ex stipulationibus, in quibus res promissa natura divisionem non recipit, heredes promissoris singuli tenentur in solidum. XI. 460. 5.

Quomodo ab uno ex promissoris heredibus solida servitus utilis periri possit. Et quia huius petitionis calus. XI. 460. 6.

Singuli heredes stipulatoris solidam servitutem petunt. Et quoniam huius iuris ratio. XI. 461. 8.

Cur diversimodis ab omnibus in promissoris & stipulatoris heredibus circa actionem servitutis petendam & auferendam. XI. 462. 9. 10. 11.

Si promissus hominis decesserit, pluribus heredibus restitit; singuli heredes pro parte solvendo liberari non possunt. XI. 454. 1. & 455. *sepp.* & 463. 1. 2. & 464. *sepp.*

— Si tamen si sponte solverint, non sortem & sunt iudicio condemnati. XI. 465. 5. 6. & 466. *sepp.*

Facti unus ex promissoris heredibus quando ceteri coheredes teneantur, & quomodo. XI. 470. 1. & 471. *sepp.*

Re indivisa promissa, singuli enim in rei presta-

tionem, tam in eius rei alienationem tenentur in solidum. XI. 474. 6.

— facto indiviso promissa, si contraria in re: singuli pro hereditaria portione prout alienationem facti. *ibid.*

— quoniam differentia ratio. XI. 474. 7.

Uno ex heredibus stipulatoris ira agere prohibetur contra quam cautum erat, solus ipse non ceteri, agit in id quod sua interest. XI. 475. 1.

— cur secus in heredibus promissoris. XI. 475. 2. 476. *sepp.*

— quare poena in solidum committitur, tamen non omnium stipulatoris heredum interest; & eius petito omnibus heredibus acquiritur ex stipulatione hereditaria. XI. 477. 3. 4. & 478.

— quoniam illam petentes docti mali exceptione repelluntur; & quare. XI. 478.

Actiones ex contractu, vel quasi, quae rem persequuntur, dantur in heredes in solidum ex defuncti solo, etiam si nihil peremerit. IV. 592. 7. VII. 960. 8. *sepp.* 962. 15. XI. 1499. 2. 1500. 4.

— rei persecutoriae actiones quae sunt. VII. 959. 6. IV. 594. 9.

— quatenus poenam persequuntur, non dantur adversus heredes. IV. 592. 7. VII. 961. 12. *sepp.*

Actiones poenales ex maleficio, vel quasi non dantur in heredes, ad quos nihil peremerit ante liem cum defuncto contentum. IV. 591. 6. & 971. 49. 50. VII. 962. 17.

— transmissoriae adversus heredes, ita cum defuncto contenta; & ubi aliquid ex defuncti maleficio ad eos pervenerit. IV. 594. 10. 595. VII. 966. 34. *sepp.* 967. *sepp.*

Quando nam heredes poene defuncti tenentur esse liem cum defuncto contentum. VII. 967. 37. *sepp.* & 968. 39. & 970. 46.

Actiones poenales, an veteres, an aliae competant adversus heredes ante liem contentam de eo quod pervenit ad illos. VII. 968. 969. 39. 40. *sepp.*

Aliae de causa non dantur in heredes actiones poenales quae nascuntur ex maleficio: aliae non dantur quae veniunt ex contractu. VII. 962. 13. & 963. — quoniam sunt ex maleficio poenales. IV. 594. 9. VII. 964. 27. & 965. 28. 29.

— competunt adversus heredes quae nascuntur ex maleficio, si habeant rei persecutionem. IV. 591. 5. VII. 963. 19. *sepp.*

Cum agitur adversus heredes actione in rem, sive hypothecaria, quoniam ex heredibus in solidum conveniuntur. VII. 942. 22.

— quid tamen si, aduersus quem agi coepit liem iam contenta, decesserit pluribus heredibus restitit. VII. 942. 23.

Quomodo actiones ab heredibus, & contra heredes incipere possunt, quae neque a defuncto, neque adversus defunctum incipere poterunt. IV. 592. 11. & 596. VII. 859. *sepp.*

Pro herede gerere quondam pro alio usurpetur; & quatenus ab illo differat. II. 422. 4. & N. 10. 423. Pro



Pro herede gerere quid sit. *ibid.*  
 An quis pro herede gesturus, non tam ex certa aliquo iussu, quam ab animo adimandam est. II. 428. 11. 429.  
 — quibus ex rebus apprehendimus animus gerendi pro herede. II. 429. 12.  
 Pro herede gerere intelligitur, cum heres accipit quod ei tanquam heredi dari præceptum est a testatore. II. 429. 13. 430.  
 Pro herede gerere videtur non potest heres, qui aliquid facit, quod facere potuit, etiam si esse heres; puta si defunctum funtus veris. II. 430. 14.  
 An pro herede gestisse videatur, si servos hereditarios manumiserit. II. 430. 16. 431.  
 — an, si res hereditarias distinxerit, vel pecuniam hereditariam sumptibus, vel adus inhabitatis, locarit, vel fructus ex his rebus percipiat. II. 431. 17. 432.  
 — an pro herede gerat, si tradit res hereditarias ut illas teneat, v. l. 121, si agros colat, vides cecias, pascat pecora, vel iuvencos. II. 433. 18.  
 Pro herede gestisse, non videtur, si rem hereditariam, quam nunc tenet, prius quasi subdicipis subdaxerit. II. 434. 22.  
 — gestisse non videtur si veniam ditrahendi, vel gerendi res hereditarias a promissore impetravit. II. 437. 23.  
 — item si rem hereditariam quidem possident; sed per errorem potest esse suam iure suo, quam hereditario. II. 437. 436. 24.  
 — si aperte testator sit, se non gerere hoc animo ut sit heres. II. 436. 25.  
 Pro herede quis possidere dicitur. II. 616. 24. 617. *seff.*  
 Heredis appellatio personam qualitatem designat. XI. 31. 4.  
 Heredis appellatione non primus tantum, sed & heres heredis, & ulteriores deinceps continentur. V. 603. 10.  
 Heredis heres, quomuncunque remota, heres quoque testatoris dicitur. V. 603. 10. & N. 5.  
 — licet non propriis, sed per successione consequentem. II. 1066. 8.  
 Condicio implenda in herede an in heredis herede recte implentur. II. 1066. 8.  
 Heredis heres habet loci accrescendi. II. 475. 23. & 471. 472. N. 9.  
 Heredi acquiritur quæ sunt latent hereditati quæ sita, etiam si dicitur illi adiecit hereditatem. II. 457. 26. 27. & N. 7.  
 — non tamen illi acquiritur hereditas servo delata, usufructus, & possessio rerum non ex causa peculiarium quæ sitarum. II. 457. 26. & 458. 28.  
 Heredi dantur actiones eadem, quæ defuncti fuere. IV. 590. 3.  
 — nec interest utrum ex contractu sit, an ex maleficio, etiam personales. *ibid.*  
 — excipiunt actio inalarum, & similes. IV. 590. 4. 591.

Heredibus per actorem institutis non sufficit hereditas ut indigat; sed quasi scripti esse efficit. II. 207. 14.  
 Hereditas quid sit, & unde dicatur. II. 7. 2. & 3. *seff.* & 11. N. 5. V. 600. 5.  
 — definitio Tullii, & aliorum notatur. II. 9. N. 1. 2. 3.  
 — pro dominia habetur, & defuncti locum sufficit, & quando, & quare. II. 12. 4. & 13. 6. & 14. 7. V. 600. 5.  
 — in iura coadit, & quomodo. II. 12. 5. & 13.  
 — acquiritur, cum nobis delata est, unde oportet, & suscepta est ut oportet. II. 15. 2. & 387. 2. 3. V. 600. 6. & 601.  
 — deferre hereditatem quid sit. II. 15. 3. 16.  
 — delata iure dicitur, cum & defunctus est ille, de cuius bonis agitur; & iusto testamento vel ab intestato deferret; & necdum quæ sita est, sed iam spes illius acquiritur non est amissa. II. 17. 4. 5. & 18. & 388. 4. 5. 389. 6. 7. & 390. 8. 9. V. 601. 7. 602. 8.  
 — delata amittitur repudiatione heredis, vel ejus morte, vel tempore. II. 391. 10. *seff.*  
 — tempore nulla hereditas amittitur iure civili, fecus iure Pretorio. II. 396. 21. 397.  
 — Vide *Repudiatio*.  
 Hereditas, vel testamentaria est, vel legitima. II. 17. 5.  
 — testamentaria deferretur, vel directo, vel per fideicommissum. Quæ directo, aliter civili acquiritur, ac pretorio heres. II. 18. 6.  
 — acquiritur, vel ipso iure suis heredibus & necessariis; vel adendo, aut pro herede gerendo extraneis. II. 332. 2. 333. *seff.* & 341. *seff.* & 369. *seff.* V. 602. 9.  
 — acquiritur nobis per servos, aut per liberos nostros, quos habemus in potestate. Et quomodo per hos, aut illos acquiritur. II. 333. 3. *seff.* 334. *seff.* & 341. *seff.* V. 603. 10.  
 — acquiritur iure singulari per masculinum parentem gradu proximiorum, si per matrem infans. II. 440. 441. & 442. 1.  
 — Vide *Infans*.  
 Ad Acquirendam hereditatem tria desiderantur, & quæ. II. 387. 2. 3. & 397. 2. 398. *seff.* & 405. 1. 406. *seff.*  
 Hereditas non edita habetur pro possessore, cum agitur de iure acquirendi per servos, quos defunctus possidet. X. 588. 22. & 592. 25.  
 Hereditas codicillis nec dari, neque adimi potest, sed testamento donatur. II. 39. 1.  
 Hereditas a testatore in quot ipse velit partes, dividi potest. II. 197. 4. & 215. 6. 216. *seff.*  
 Hereditas in universum consideratur iuris actoribus, *Ar. dicitur*. II. 197. 5.  
 — partes autem duodecim, singulis nominantur antiquis. *ibid.*  
 — plures ex his collectivè sumptæ, puta, tres quot, quicque, & deinceps, proprias habent appellationes, quæ vel unciorem numerum significant.

sciam, vel numerum partium assis sociis. II. 197. §. 6.

— eorundem assis numerum significari hinc quoniam; scilicet, quadrans, triens, semis. Et quam fugam assis partem designant. II. 198. §. 6.

— unciarum numerum monstrant hinc; quincunx septenx, & decemx. *ibid.*

Hereditas est individua; & quo sensu dividi dicunt. II. 227. N. 4. 222. & 207. N. 1.

— quomodo dividitur inter heredes. II. 455. 17. *seff.* & 456.

Si quæ est, in hereditate pecunia; numero, non corporibus, dividitur inter heredes. II. 455. 17.

— eadem divisio rerum, quæ, pondere, numero, mensuræ condant. II. 455. 18.

— eadem quoque nominum hereditatorum divisio. II. 455. 19.

— quæ in uominibus sunt, divisionem non recipere, quam habet sententiam. II. 456. 19.

— corpore hereditaria quomodo dividantur singulis, inter heredes. II. 456. 20.

Cur legitime hereditas dividenda sit inter liberos iam natos, & ventrem prægnantem illa, ut totum numerum faciant, qui sunt in ventre. I. 129. 15. 16. & 130.

Divisione hereditatis factæ per transactionem, remissum non intelligitur fideicommissum, quod ex uno heredum restitutum erat; etiam si, pœna promissa, cautum, ut divisioni staretur; ideo nec pœna committitur, & pœna fideicommissum. XI. 1529. 2. 3.

— cur, si pronuntiatum sit, contra divisionem hereditatis *seisse videtur* illum, qui petit fideicommissum; pœna committitur, etiam si male iudicatum fuerit. XI. 1529. 4. 1530.

— an res, cui propter fideicommissi petitionem nihil obest, exceptione doli mali repellatur, pœnam petens. XI. 1530. 5.

Hereditas alteri tradita dicitur per actionem; & quomodo. VII. 142. §. 5.

— eam qui tradit alteri, cum omnibus commodis & incommodis hereditatis tradidisse intelligitur. VII. 143. *seff.*

Hereditates commodorum genera tria, & quæ sint. II. 451. §. 451. *seff.* VIII. 799. 6. 7.

— *Vide Commoda.*

— tria etiam genera incommodorum. II. 459. 1. & 951. 4. VIII. 799. 8. *seff.*

— quæ alie hereditatis onera. II. 974. 14.

Hereditas sibi delata nemo partem agnoscere, partem repudiare potest. IX. 381. *seff.*

Qui partem hereditatis adit, reliquas eius partes, vel iure accrescendi, vel ex substitutione vulgaris, aut pupillari sibi delatas inelus edministrat cogitur. VIII. 383. *seff.*

Hereditatem qui longo tempore possedit pro herede, vel possidere, non iuratur longi temporis prescriptione adversus heredem. VIII. 357. *seff.*

— nisi ubi triginta annis hereditatem possederit. VIII. 358. 2.

Hereditas fideicommissaria quæ. II. 551. *seff.*

— *Vide Fideicommissum hereditatis.*

Hereditis emptor a Fisco venditæ creditoribus hereditatis & legatariis respondere tenetur. Et quare. VIII. 791. 2. 792. 3. 793. 4. 6.

— convenitur pro Fisco a creditoribus, & legatariis, utilibus, non autem directæ actionibus. Et quare. VIII. 794. 9.

In venditione hereditatis id agitur, ut commodum omnia, atque onera hereditatis ad emptorem pertineant. VIII. 800. 12. VII. 107. 1.

— tantum ea hereditate transire debent in emptorem, quantum in ea est venditionis tempore. VIII. 799. 3. 4.

In Hereditatis emptorem res hereditaria non transiunt, nisi traditione secuta; & quando utiles transiunt, & quando directæ. VIII. 800. 13. 14.

Venditor hereditatis, etiam post venditum hereditatem tenetur creditoribus, & legatariis. VIII. 800. 14. 15. & 801. 16. *seff.*

— Emptor autem hereditatis illorum actiones recipere non cogitur invitis, etiam si nominatim conveniatur, si illis sciscitaret. VIII. 803. 25. 804. *seff.*

Venditor hereditatis agere non potest cum emptore, priusquam solvatur creditoribus, & legatariis. VIII. 801. 20. 802. 21. 22.

An venditor hereditatis petere possit ab emptore, ut sibi satisfiat, antequam solvat creditoribus, & legatariis. VIII. 802. 23.

— an petere possit, ut inde caveat emptor se venditoris præiudicium, quod venditor postea creditoribus præiudicet. VIII. 802. 24. & 803.

Emptor hereditatis debitoribus hereditariis indicio convenire potest actionibus directis, & utilibus. VIII. 817. 1. 2. 818. *seff.*

— & quidem utilibus statim, & suo nomine. VIII. 819. 4. 5.

— directis, sive mandatis non nisi ex persona mandantis agere potest, posteaquam illi mandatum fuerint a venditore. VIII. 817. 2. 818. & 819. 5. 7.

— utraque habere cuius sit utilitatis hereditatis emptori. VIII. 819. 6. *seff.*

Emptor hereditatis potest uti privilegio mandantis venditoris, quousque mandatis actionibus expieretur. VIII. 819. 8. 820. *seff.*

— si tamen, adhuc vivo venditore hereditatis, utatur mandatis actionibus. VIII. 822. 17.

Hereditate vendita, transiunt in emptorem actiones utiles hereditarias, sive quæ in personam, sive quæ in rem sunt. VIII. 823. 18. 19. & 824. 20.

— Si emptor hereditatem alii rursus venderit; quæ habet utiles actiones primas; an secundæ emptor. VIII. 824. 21.

Emptor hereditatis utiles actiones habere definit, si venditor hereditatem eas inhibuit. Et quando id contingit. VIII. 824. 22.

Quando actiones in rem directas venditor hereditatis edicitur emptori. *ibid.*

Emptor

Emptor hereditatis suscipiendo actiones hereditarias nomine venditoris, cum liberis tamen pacti exceptione. VII. 107. 3.

Quidam tacite paciscitur factio eiusmodi cum creditoribus hereditatis emptor hereditatis. VII. 108. 5. 109.

— quomodo pactum hoc emptori cum creditoribus insuperatum prole venditori hereditatis. VII. 109. 6.

— an ea pacti exceptione venditor hereditatis liberetur a creditoribus, etiam si emptor non sit solvendo. VII. 109. 7. & 110.

Hereditatis venditio, cui dolo emptoris causam dedit, nulla est. VIII. 813. 1. 2. & 814. 3. & 816. 8.

— nec ex ea venditor compellitur emptori tradere res hereditarias, vel actiones mandatae VIII. 814. 4.

— sed & habet, emptore exsulto, perfectionem rerum hereditarium, & actionum. VIII. 814. 5. & 815.

Hereditatis venditio emptoris dolo secuta valet, non invito, sed volente venditore. VIII. 815. 7. 816.

Hereditatis venditor, etiam post venditum hereditatem dominus esse perseverat. VIII. 815. 2. 816. 4.

— rerum hereditarium, quas vendidit, nec tamen tradidit emptori, dominium transferre potest in alium, cui illas postea vendidit & tradidit. VIII. 816. 5.

An, & quam habet actionem emptor hereditatis primus adversus venditorem, qui eadem fregit, venditio traditae secundo emptori hereditate. VIII. 816. 6. & 817. 7. & 818.

Hereditate vendita, quare transiunt actiones utiles in emptorem sine cessante dominio autem non transiunt sine traditione. VIII. 817. 8. *sepp.*

Hereditatis petitio quid sit. V. 596. 597. 2.

— praetoria est, & civilis. V. 746.

— quare habeat privilegia personales. V. 598. 3.

— actionem hereditatis praeviam requirit. Quando necessaria sit actionis probatio; & cuiusmodi incumbat. V. 599. N. 1.

— competit heredi; & quibusnam conditionibus. V. 599. 4.

— competit heredi ab intestato, tamen si legatum accepit a scripto herede, cui statim reddidit. V. 599. 4.

— quae tamen petitio denegatur, ubi manifesta sit parentis extorsio. *ibid.*

Qui ignorans testamenti vires, hereditatem petit ex testamento, & victus est; non prohibetur hereditatem postea vindicare, nisi legitimam. V. 600. N. 3.

Hereditatem petenti quomodo incumbat probatio; & quando illi non sit necessaria. V. 604. 11.

Hereditatis petitio directa competit adversus eum, qui rem hereditariam unam vel plures pro herede

possidet, vel pro possessore. V. 605. 12. & 616. *sepp.* & 616. 18.

— pro herede, prove possessore possidere quid sit. V. 616. 24. 617. *sepp.*

— quoniam possideant, habuerintve pro possessoribus in petitione hereditatis. V. 615. 13. 616. *sepp.* & 619. *sepp.*

Hereditatis petitio non potest agere adversus illum, qui dolo possidere desistit, & prius obtinuerit a possessore rem hereditariam, vel ab eo litem estimationem sit consecutus. V. 608. 17. 609.

An petitio hereditatis possit a possessore, vel rem petere, vel aliam litem estimationem, cum litem estimationem antea consecutus sit ab illo, qui dolo possidere desistit. V. 608. 17. & 609. *sepp.*

— venditore qui dolo rem alienavit, litem estimationem praestante, inhibetur hereditatis petitio adversus emptorem. V. 613. 21.

Agi non potest hereditatis petitione cum eo, qui nihil possidet hereditarium, etiam si pro herede se gerat. V. 613. 22. 614.

— eadem vero tenetur, qui hereditarium aliquid vel minimum possidet. V. 614. 615.

Petitio hereditatis datur adversus illos duntaxat, qui pro herede, prove possessore possident non autem adversus illum, qui possidet singulari titulo ad acquisitionem idoneo, licet quoniam possit mox eum, cuius petitur hereditas. V. 622. 623. 26. & 621. *sepp.* N. 20.

Quae interroganda sit is, qui pro herede, aut possessore possidet, aut litem contestationem: an, & qua ex causa possidet. V. 624. 27.

An reus eorū possit, ut impleret titulum ex quo possidet, in hereditatis petitione. Et quid in actionibus in rem specialibus. V. 624. 27. & 625. *sepp.*

Utilis petitio hereditatis datur adversus bonorum possessorem. V. 627. 30.

— item adversus fideicommissarium, cui restituta sit hereditas a falso herede. V. 627. 31.

— adversus emptorem hereditatis, siue bonae, siue male fidei, ubi aliter petitori salvis res esse non possit a venditore. V. 628. 32. 33. & 629. *sepp.* & 635. 37. 636.

An adversus eum qui emit a Fisco, datur petitio utilis. V. 636. 38.

— an adversus heredem eius, qui possedit pro herede, aut pro possessore. V. 637. 40. 638.

Petitio hereditatis persequitur res hereditarias, cum corpora, tum iura. V. 639. 640. 1. 2.

— & quidem corpora, vel habita, possidere a testatore, dum viveret, vel eo defuncto quaerita hereditas. V. 640. 2.

— siue ea habuit in dominio testator, siue piguari obligata; siue ad illa retinenda habuit exceptionem. V. 640. 3. 641. *sepp.*

— persequitur res defuncto commodatas, vel apud eum depositas. V. 642. 5.

— item accessiones rerum hereditariis factas, siue per allevationem, siue per consolidationem auctofructus. V. 643. 6. 7.

— res

— res per servos hereditarios hereditarij quæstus. V. 643. 8.

— pecunia rerum ex hereditate distractorum, si tamen ea in hereditate manserint, & quæstus. V. 644. 9.

— persequitur poenam pretii tardius soluti, si ea sit vice pretii; non autem loco eius quod interest. *ibid.*

— item pecuniam s debitoribus hereditariis exactam. *ibid.*

— non tam tamen pecuniam, quam possessor poenæ causâ stipulatus est per occasionem rei hereditariæ. V. 645. 646. 10.

— res hereditariis causis comparatas, sive lamen- tas suas, sive instrumenta agræ colendo necessitas. V. 646. 647. 11.

— non eas tamen res quas possessor emitt, non hereditariis causis, sed suis; vel res locales hereditarij, licet emptæ ex hereditaria pecunia. V. 647. 12.

— persequitur fructus rerum hereditariarum etiam minus honeste perceptos: item fructus illarum rerum quas pigroci detinuerunt accepti, ut & partem auxilium. V. 648. 13. 649.

— & quidem fructus omnes perceptos ante rem petitam, etiam a bonæ fidei possessore. V. 649. 650. 14.

— actiones aut defuncto, aut hereditarij quæstus. V. 650. 651. 15.

— petimus autem non actionem, sed quidquid speciali in personam actio debetur ab hereditario debitor. V. 651. 16. 652. *seq.*

— Actiones in rem speciales, & hereditariis petitiõ licet competat de eadem re, differunt inter se tamen; & quibus modis. V. 653. 17. *seqq.*

— Petitiõ hereditaria est iustitias adversus eam, qui ideo noluit solvere, quod negat, vel debet, an sit heres qui petit: non tamen iustitias actio specialis in personam. V. 653. 654. 18.

— Hereditariis petitione simpliciter consequimur damnas, etiam cum de damno agitur. V. 654. 19.

— Quid si agatur adversus infidelitatem ex L. Aquilis. *ibid.*

— Cum eo qui debet in diem, vel sub conditione agi non potest, ante quam dies venerit, aut exierit conditio, speciali actione in personam; potest agi tamen petitione hereditaria. Quia differentia ratio. V. 654. 20. 655. *seq.*

— Quæcumque sunt actiones ex contractu, aut ex maleficio possessori quæstus de rebus hereditariis: etiam nomine damni petitiõ hereditariis adversus possessorem ut eas cedat heredi. V. 656. 21. 657. *seq.*

— Petitione hereditaria vindicari possunt servitutes hereditariæ, quæ debentur personæ: non illæ quæ debentur prædij hereditariis. Ratio differentia. V. 658. 22.

— In Petitionem hereditariam non venit res a defuncto bona fide possidenti capta, cuius ususfructus imple-

ta fuerit ab illo, qui possidet pro herede. V. 660. 23. 661. *seq.*

— non sicut actio de rebus hereditariis heredi, non inquam heredi, sed proprio quodam iure personæ ipsi debetur; ut neque actio eadem post additionem hereditariis quæstus. V. 662.

— Petitiõ hereditaria instituitur primo, ut sententia iudicialis heres esse pronuntietur. V. 663. 1. 666. 2.

— deinde, ut hereditas ex bono, & æquo heredi restituitur. V. 665. 1. 666. 3.

— Petitori hereditatis restitui debent hereditariæ res omnes, quas res possidet tempore iudicis rei; & illæ quas post hanc contestationem possidere cepit. V. 667. 5. 668. *seqq.*

— res quæ post hanc contestationem captem sunt possideri, debent etiam restitui, cum agitur specialis, sive in rem, sive in personam, actio. V. 672. 9.

— & quomodo deducam dicamur in petitionem hereditariæ. V. 669. 7. 670. 671. 8.

— Ad qui res certis hereditariis expressit in libello petitionis hereditariæ, opus habet talis libello propter eas res, quas postea possidere cepit. V. 671. N. 2. 672.

— Quare causæ faciat qui in libello petitionis singulas hereditarias designat. V. 672. N. 2.

— & an rerum hereditarium inventum habere teneatur actio rei, & iuramentum præstare. *ibid.*

— Qui hereditariam rem venditam, acceptam iam pretio, postea redemit; an rem simul & pretium; an abierunt dominas debet restituere. V. 673. 11.

— An victus possessor restituere debet res, quas tempore iudicis rei non possidet; sed vel habuit antea, vel habere potuit. Et quid interest, utrum bona, vel mala fide possident. V. 674. 12.

— Quisnam sit bona, vel malæ fidei possessor in hereditate. V. 674. 13. 675. *seqq.*

— Possessor malæ fidei tenetur restituere etiam, quas non possidet ex hereditate; sed dolo, vel culpa non possidet, vel possidere desinit. Et quomodo quis possidere desinit. V. 677. 15. 678. 16. *seqq.*

— non tenetur restituere res quas possidere desinit, si vel eas antea petitori restituit, vel eas petitorum etiam apud auctorem; vel si iudicio evictus aut distractus fuerit in commodum hereditatis. V. 679. 17. 680. *seq.*

— tenetur nomine rerum hereditariarum, quæ suo ipsius dolo, vel culpa factæ sint deteriores. V. 681. 18.

— restituere tenetur pecunias a debitoribus hereditariis non exactas, ubi illas caigere potuit. V. 682. 20.

— fructus amos perceptos, etiam qui minus honeste percepti fuerint: non perceptos ita, si honeste percipi potuerunt. V. 683. 21. 684.

— offerat pretij rerum ex hereditate distractorum. V. 684. 22.

- auctus pecuniae hereditariae, quam tractat, & in usus suos convertit. V. 685. *sepp.*
- alienationem rerum apud possessorem male fidei amissarum, uti & fructuum ex de quo sunt amissa ad tempus utque rei indicant. V. 688. 26. 689. *sepp.*
- An res hereditariae distractas praestitit sibi aut cum fructibus actor petere debeat: an vero litum pretium cum usuris petere possit; & quid hoc, aut illud petitoris interest. V. 691. 27. 692.
- Bona fidei possessor post litum contestatum tenetur in petitione hereditatis, aut possessor male fidei. V. 693. 28.
- in eo non differt, quod interitum rei fortitum non praestat. V. 694. 29. 695. *sepp.* & N. 14.
- quid si rupto, vel inofficioso testamento scriptus heres bona fidei dimittat hereditatem post litum contestatum, et defuncti voluntatem exequatur. V. 696. 30. 697. *sepp.*
- Ante litum contestatum non tenetur bona fidei possessor de rebus ex hereditate distractis, nisi in eo in quo factus est locupletior. V. 698. 31.
- quibus et rebus locupletior factus intelligatur, ut eas restituere tenetur petitione hereditatis. V. 698. 32. 699. *sepp.*
- non tenetur de rebus hereditariis, quas nonquam possedit, ismeti possidere potuit; nec de rebus quas etiam male more dissipavit aut perdidit ante litis contestationem. V. 701. 33.
- an nec pretia rerum ex hereditate distractarum tenetur restituere; ubi ea perdidit, vel consumpsit. V. 702. 34. 703.
- iniuste restituere debet res hereditarias salvas, etiam si illarum consumptione perdidit suas. V. 706. 36.
- si consumpsit partem eius hereditatis dimidiam, quae cum alio dividenda erat: dimidiam reliquam dimittant debet restituere. V. 707. 37. 708. *sepp.*
- quo tempore debet esse factus locupletior, et restituere tenetur. V. 709. 38. 710. *sepp.* N. 21.
- Res a possessore bona fidei distractae petitori hereditatis an possit ab litum emptoribus vindicare; & quando non possit. V. 714. 35.
- Quamvis tempora spectanda sint in utroque male, vel bonae fidei possessore, in quibus uterque convenerit petitione hereditatis restituere tenetur, non modo si factus, sed & si fieri possit locupletior. V. 713 & 714. 40.
- Quas res tenetur restituere videtur iudicio possessor, illas consequitur officio iudicis actor; & quae hic iudicis officium. V. 714. 41. 42. 715. *sepp.*
- Petito hereditatis quidnam tribuit, vel deroget hereditatis possessori. V. 717. *sepp.*
- Petito hereditatis genere & substantia rei non est, eademque, sive de tota hereditate, sive de parte vindicanda agatur; & quibus rebus petito paria differat a petitione totius. V. 745. 1. 746. & 747. 2.

- Parsum hereditatis petita potest, & solum petere cogitur heres ex parte; & quando etiam petere cogatur ille qui totus est heres. V. 747. 3. 748.
- Parsum hereditatis etiam petere licet, ab eo qui totam possidet pro herede; & possunt invicem petere, qui invicem possident. V. 748. 3. & 749.
- Cum duo possident hereditatem, & duo partem hereditatis petant; non singuli a singulis, sed ambo ab utroque petere debent, sive illi pro diviso sive pro indiviso possideant res hereditarias. V. 749. 4. 750.
- secus, si hereditatem possideant extraneus & coheres; & quare pars ab extraneo peti possit, coherede relicto. V. 750. 5.
- cur ab extraneo qui trientem hereditatis possidet, ambo coheredes simul, & possidentes petere testantem possit. V. 751. 6.
- petenda tamen est hereditatis pars i coherede simul, & ab extraneo, ubi illam pro diviso possideant. V. 751. 7. 752.
- Heres ex triente partem petere potest dentant sibi additione quatuor, non tamen reliquis duas partes, nisi ea sibi accreverit. V. 752. 8.
- pars hereditatis quanta, etiam si inerta, peti possit, dummodo certa sit ea legis interpretatione. V. 752. 9. 753. *sepp.*
- pars hereditatis pro indiviso restitui iubetur officio iudicis. V. 756. 11.
- Hereditatis petito si legitimatissima qua sit. V. 924. 10. & 923. N. 3. VI. 781. 41.
- Hereditatis petito possessoris quanta. V. 914. 10.
- Hereditatis nondum editae transmissio recepta est in omnibus hereditatibus, qui decedunt iura tantum, ea quo delatam agnoverit. II. 393. 14.
- recepta est in liberis, licet delatae hereditatis ignari sine ulla prescriptione temporis. II. 394. 17. & 393. N. 5. IX. 356. 4.
- An in soli proprie recepta dicatur hereditatis nondum editae transmissio: an in liberis de iuramento capitis, vel hereditibus matris. II. 393. N. 4. 5. & 394.
- an, & in infante herede, cui post hereditatem delatam mortuo pater sit heres. II. 394. 18. & 393. N. 4.
- *Vide infra.*
- an, & in heredibus S. C. Siliciano, vel Carboniano edito, aut vestre impediri, quominus adire possint. II. 395. 19. & 393. N. 4. IX. 356. 5.
- an, & in eo recepta sit proprie transmissio qui ventris causa adire non potuit, & in eo qui si non ex testamento exiit heres, tamen esse potuit ab intestato. II. 396. 20.
- Heres eadem persona dicitur esse cum defuncto. II. 451. 6. & 459. N. 3.
- eius instituto heredes caput est, & fundamentum testamenti. IX. 92. 4. & 111. 2.
- non potest institui, ex die certo, sed ex incerto die potest; & quare. II. 167. 3. 168. & 169. *sepp.*
- non

— non potest institui ad diem certum, vel incertum, neque ad conditionem. II. 167. 168. & 173. 9.

Au les serri possit, ut heres instituitur ad certum tempus. II. 611. N. 1. & 612. *sepp.*

— quare sub conditione, & non ex die possit institui. II. 171. 7. 172. 8.

Vide *Dies, institutio.*

Qui semel heres exstitit, nunquam heres esse desinit. II. 172. 9. & 612. 3.

— etiam si iudici iurata, vel probationum inopia quem non esse heredem fuisse pronuntiatum. II. 611. N. 1.

— si quis instituitur ex certo fundo; & quando heres morietur, mentione fundi detracta. II. 178. 18. 179. 19.

Si duo sint ex certis rebus instituti: heredes sunt ambo, veluti pariter non adscripsit: res tamen, in quas sunt instituti, pro modo quo singulis relictum sunt, dividuntur. II. 180.

— institutus ex re certa habetur legatarii loco, cum aliter institutus est simpliciter, aut ex aliqua parte hereditatis. II. 180. 20.

— quomodo triplex superiorum heredum institutorum species sua consistat ex voluntate testatoris. II. 181. 21. 22. & 182.

Hereditas succedit in omnia quae defunctus habuit, siue corpora, siue iura; uti, & ad eam pertinent commoda omnia, & onera hereditaria. II. 451. 3. *sepp.* 452. *sepp.* & 459. *sepp.*

— succedit in dominium rerum omnium hereditarium. II. 452. 8.

— item la laca dominio sua iura; & quae illa sunt. II. 453. 9.

— in adiunctis tam in rem, quam in personam. II. 453. 10.

— in exceptiones hereditarias. II. 453. 11.

— non succedit in infumumatum. II. 453. 13.

— non in eas exceptiones, quae contra personam, veluti parentis, patroni, matris tribuuntur. II. 454. 14.

Au in cuncta lora defuncti succedant heredes singuli in solidum; an pro parte dimissit. II. 454. 15.

— singuli succedunt in solidum portionem viam, iuris, & similitur: uti, & in retentionem pignoris. II. 454. 15. & 455.

— in cuncta lora quae divisionem recipiant, singuli pro parte adiunctum habent, aut exceptionem. II. 455. 16.

Hereditas siue unus, siue plures, succedit in ea quae per aliorum accrevissent rebus hereditariis. II. 456. 22.

— in ea etiam quae nra, edivae sunt ex rebus hereditariis, uti in fructu praediorum, fructus animalium, item in pensiones annuum locatarum, & similitur. II. 456. 23.

— item in ea, quae, uti exceptione a defuncto accepta, hereditas fuit ante illius aditionem qualitas. II. 456. 24.

*Tom. XII.*

— succedit in negotiorum gestorum solum, cum quis hereditas negotis gessit. II. 456. 25.

— in res per servos hereditarios quasvis. II. 457. 26. 27. 458. 28.

— in ius accrescendi, seu accessiones aliquorum partium hereditatis, quae parti iam quaeque accedunt. II. 458. 29.

Hereditas in omne res alienam defuncti succedit, siue hereditas sit solvendo, siue non sit. II. 460. 5. & VII. 953. 1. VIII. 801. 16.

— nisi tamen, cum solvendo non est hereditas, defunctus ex operis inchoati possessione debet. VII. 953. 2.

Hereditas tenetur aere alieno hereditario, vel ex negotiorum hereditarium admi. ratione, vel ex ratione defuncti constituto. II. 462. 9. *sepp.*

Aere alieno defuncti tenentur omnes, & singuli heredes pro hereditariis portionibus. II. 461. 3. VII. 970. *sepp.* & 933. 2. 935. *sepp.*

— pro hereditariis portionibus tenentur, quam vim habent. VII. 940. 15. 941. *sepp.*

Cum praestare debent heredes iter, & viam, & id genus servitutes, aut facta, quae defunctus promiserat: non omnes unum, sed & singuli tenentur in solidum. VII. 936. 6. 937. 7.

Servitutes a defuncto promissae, nisi praestent heredes: singuli damnantur in solidum ultimamque servituti; qui tamen damnantur pro ea parte, quae fuit heredes, si factum praestare nullus a defuncto promissum. VII. 937. 8.

Cum inter plures heredes annuum testator dimittit, ut solus res alienam agnoscat: solus tenetur. VII. 938. 11.

Quinam heredes tenentur, & quomodo, ubi creditor defuncti adversus eos hypothecam persequitur. VII. 942. 22.

— quid si fuerit cum defuncto cohereditas de ea re. VII. 942. 23.

— & quare nihil iuris in actione personali adversus heredes. VII. 942. 22.

Hereditas tenetur legatariis, & fideicommissariis, uti etiam creditoribus; & quae inter utroque differentia. II. 463. 12. 13. IX. 515. 1. & 516. 2.

An ab herede fideicommissario legatario nomine de exigenda. IX. 721. 2.

— solida legata praestare tenetur, non confecto inventario. II. 464. 14. VII. 953. 1.

Cum plures sunt heredes, quomodo vale legatariis praestare solent pro varia legandi ratione, & legatariorum numerum. II. 464. 15. 465. *sepp.* & 1002. 3. 1002. 4. VII. 938. 11. 941. 18. 19.

— an pro his, qui solvendo non sunt, cuncti coheredes tenentur legatariis. II. 1002. 5.

Hereditas siue sola, siue canonicus, siue institutus, siue legitimus habet ius accrescendi, ubi vel aliqua ex parte heres exstitit. II. 465. 1. 466. *sepp.*

— Vide *Accrescendi ius.*

Qui ex parte heres est, siue ex testamento, siue ab intestato, partem hereditatis agnoscendo, statim heredes efficiunt in aem. II. 469. 8.

T 2

— Nec

- Nec interest, utrum heres sciet sit ex esse institutus, an scipio ex diversis partibus. *ibid.*
- Et in diversis partibus, utrum ex omnibus institutus sit pure: an vero ex quibusdam pure, ex quibusdam sub conditione. II. 469. & 470. 8.
- ex dimidia pars institutus pure, ex altera dimidia sub conditione, si advenit ex pura institutione: sit heres etiam ex altera dimidia, conditione pendente: & quare. II. 470. 8.
- Nisi tamen hic heres substitutum habet in partem conditionalem, cuius extiterit conditio. II. 470. 9.
- aliud tamen iuris est, si institutus pure, & ex pluribus partibus, habeat substitutum. II. 470. 10.
- Heres, qui suam partem agnovit, portionem coheredis necessarii, abstinens, item minoris extranei in integrum restitui recipere non cogitur invitus, si velis suam repudiare. II. 479. 18. 19. & 480. 30. IX. 131. 2.
- Heres, qui aliquid facere, vel prestare iussus est a testatore, incram hereditatis amittit, vel legatam ex condicione sibi relictam, nisi pariter. IX. 665. 1. 2.
- Heres testamento institutus, amissa hereditate, non repetit indebiti condicione legata suo nomine solute. III. 1164. 6.
- repetit tamen et alienam hereditatis indebiti solutum: & cur tam varie. III. 1165. 7.
- An qui falso heredem se putans, solvit creditoribus hereditatem, condicere possit indebitum errore comperto. VII. 691. *sepp.*
- Heres praestat scilicet defuncti. V. 773. N. 13.
- sequitur forum defuncti, etiam si foris privato, vel publico iudicio sibi proprii privilegio mutilus. IV. 1207. 3. 1208. *sepp.*
- absque quando possit in foro defuncti conveniri. IV. 1208. N. 1.
- an ob testamentum defuncti conveniri possit in ecclesiastico foro, ut defunctus. IV. 1209. N. 3.
- Heres rogatus hereditatem restituere, non tenetur legatarius, & fideicommissarius, si totam restituit. IX. 745. 1.
- an legatarius non tenetur, paratos restituere, cum non restituit. IX. 747. 2.
- rogatus restituere, si *dessegit agnos liberis*, fideicommissum non debet, si monasterium ingreditur. IX. 747. *sepp.*
- debet fideicommissum tamen, si in captivorum redemptionem, vel in alimenta egenorum restituere rogatus sit hereditatem. IX. 750. 3.
- rogatus restituere post mortem, potest, quanta detracta, vivus etiam restituere. IX. 605. 1.
- nisi facta ante mortem hereditatis restitutio noceat aliis. Et quibus hoc casibus contingat. IX. 605. 1.
- Vide *Fiduciarius*.
- Heres exonerata defuncti conscientiam tenetur. I. 1097. N. 12. & 1098.
- iurare non tenetur scilicet defuncti. X. 797. 9. & N. 20.
- tenetur nihilominus, previo iuramento, de creditatate respondere in scilicet defuncti. *ibid.*
- quando iurare debeat defuncti scilicet. X. 798. N. 20.
- Heres an institutus sit primo, vel secundo loco, non ex ordine scripturae, sed successione, aut digressione. IX. 101. 9. & 102.
- Hereditaria res quibus modis communis esse debeat inter heredes. VI. 991. 1. 3. & 992. *sepp.*
- Hermaphroditi quiescit. II. 1118. Nos.
- pro monitis habili a veteribus, & veloti omnino in mare proci. *ibid.*
- ad successionem non admittitur iure Saxonom, secus iure civili. *ibid.*
- Hidalgus ab Hispanis dicti, qui nobiles a Latino. X. 830. N. 17.
- Hippocentaurus an sit in rerum natura. II. 757. N. 2.
- eius stipulatio, vel legatum an utile. *ibid.*
- Hispani an recipiant leges Romanas? I. 137. N. 5.
- Caria Regis commune Hispanis omnibus forum, & tribunal. IV. 1218. N. 2.
- Histriones quomodo comediae egerint. V. 93. N.
- an moribus nostris infames. V. 94. N.
- Homicida tametsi non appellatur. VI. 414. 10.
- Homicidium quibus ex causis permittitur. I. 139. 9.
- Homo non laici civilis, sed naturae vocabatur. I. 131. N. 1.
- Homines, vel liberi, vel servi. I. 132. 3.
- Homines proprii quoniam, & an servi, vel liberi. I. 240. 12. 241. *sepp.* & N. 20.
- Quoniam populi homines immoventes. I. 177. N. 2.
- Hominum affectus communis hic, ut quique sibi bene esse malit, quam alteri. II. 433. 18.
- & ut magis diligat sibi propinquiores. II. 1104. N. 4.
- Honestas & rectus quae sint. I. 126. 6.
- Honestas omnium virtutum fons. I. 187. 188. N. 8.
- Honeste vivere, primum iura per acceptum. I. 185. 4.
- omnes virtutum officia complectitur, quatenus ad iustitiam referuntur. I. 185. 6. & 186. *sepp.*
- Honore virtutis comes est iustitiam, ejusque premium. V. 50. N. 26.
- pro mercede interdum usurpatur. *ibid.*
- Honorarium quid sit, & unde dictum. V. 50. N. 26. III. 547. 10. & N. 7. & 548.
- Qualis honorarii petendi obligatio. III. 547. 10. & N. 7. & 548.
- Hora prima agendis negotiis opportunissima. XI. 1676. 3.
- Horreum quid sit. VI. 870.
- dictum J. Cuius locum, si quo res quatuor preiosissima custodiantur. *ibid.*
- ex Hostiano in eos trahere non licet in civilibus causis. VI. 110. N. 21.
- Hortes quoniam sint. I. 779. 3. II. 154. 14. & N. 12. IX. 118. 7. 8.
- institui oportet heredes. II. 154. 14.

apud Hostes quinam esse dicuntur; & quoniam occurrunt iure. XI. 1677. 1. *segg.* & 1678. *segg.*

Hostium locus quinam sit. VIII. 1330. 4.

— in eo deprehendi qui dicuntur. VIII. 1330. 5.

An Hostium fundus in stipulatum deduci queat. XI. 1423. 1.

— an legari possit. XI. 1423. 2. & 1424. 4.

Quicunque ex hostibus capitur, captivum fuit, dummodo in bello iusto capiat. I. 778. 2. & N. 1. 779. 5.

Capta ex hostibus, utrum captivitas, an Principi, vel Republice acquiratur. I. 780. 6. *segg.*

Recepta ex hostibus in prisionem ius & conditionem postliminio revertitur. I. 784. 13.

In Hostes quoniam res alienari nequeant. II. 1225. 20.

Quorum rerum cum hostibus commercium possit haberi. II. 1225. N. 11.

Hypotheca quid sit, & unde dicta. IV. 569. 3. VI. 675. 4. & 859. 1.

— a pignore qui differat. VI. 675. 4. & 859. 2. IX. 1009. 3. 1010. *segg.*

— quibus modis constituitur. IV. 569. 4. 570. *segg.* VI. 863. 1.

— iuris quoniam sit. IV. 570. 6. VI. 865. 2. 866. *segg.*

— privilegiata quoniam sit. IV. 570. 7. VI. 876. 11. 12. & 877. *segg.*

— publica penetur privata. VI. 946. 16.

Hypotheca mulieris ex usu ducti potior hypotheca tempore prioribus, quae dantur ex privilegio legis; non tamen illis potior quam conventionione constituitur. VI. 944. 16. 945. *segg.*

Hypothecarii quam ordinis praerogativam habeant in creditorum concursu. VI. 933. 1. 934. *segg.*

— omnes in hypotheca concurrunt data suo tempore omnibus; & quomodo varie concurrant. VI. 934. 3. 935.

— tempore priores potiores iure. VI. 935. 4. 936. *segg.*

— quoniam potiores tempore. VI. 940. 10. *segg.* 941. *segg.*

— quoniam tempore posteriores sint iure potiores. VI. 943. 15. & 944.

— Vide *Pignus*.

Hypothecae aedii quoniam sit, & unde dicta. VI. 913. 2. 914.

— quibus de rebus constituitur. *ibid.*

— est aedii arbitrium. VI. 915. 4.

— adversus quos datur. VI. 914. 3. 915.

— quid perfectum sit. VI. 915. 3. 4.

— in ea iteratur in licem adversus extraneum. VI. 915. 5.

— & adversus debitorem non in aediiatur, quantum debet, & non plus. VI. 915. 916. 5.

— an distracto, alienatione pignore extinguatur. VI. 916. 6. & 918.



## I.

**I**actare, iactatio quid sit. I. 718. Not.  
 Iactura suum nomen facile estimatur. VIII. 885.  
 28.  
 Iactura bonorum non levis quæ sit. III. 1263. 20.  
 & N. 4.  
 Iactus spilli in novi operis nunciatione quid significet. IV. 490. 15. & 489. N. 15.  
 Iactus retis, & missilibus an eam possit. III. 764.  
 5. 763. 7.  
 — quid si, lecta retis empeto, pretiosum aliquid incidit. III. 401. N. 3.  
 Ignominia quid sit, & unde dicta. V. 85. 4. & N. 4.  
 — pro infamia usurpetur. *ibid.*  
 Ignorantia duplex; iuris, & facti. I. 143. 1.  
 — facti quid sit. I. 150. 4. 151.  
 — iuris quid sit. *ibid.*  
 Iuris ignorantie ob errorem quid differat; & quare usurpetur promissione. I. 152. 5.  
 Ignorantia facti non excusat, ubi lex lata est adversus omnes, etiam ignorantes. I. 143. 2. & 154. 2.  
 — sapientia non excusat. Et quoniam ignorantia facti sapientia. I. 154. 3. & N. 2. 155. 4.  
 Ubi non prodest ignorantia facti, nec ignorantie iuris prodest. I. 146. 4. & 147.  
 Ignorantia facti excusat, ubi lex lata sit in scientes. I. 147. 5. 148.  
 Ignorantia ubi a lege non distinguitur, accipi debet ignorantie facti, non iuris. I. 149. 1.  
 Ignorantia facti fere prodest; iuris fere nocet. I. 149. 1. & 153. 1.  
 — quare prodest ignorantia facti; & nocet ignorantia iuris. I. 155. 2. 156. *sepp.*  
 Ignorantia iuris non nocet famulis, minoribus, militibus, rusticis; & quare. I. 153. 1. & 178. 4.  
 — nocet imperitis, qui iuris prudentes consulere poterunt. I. 157. 3. 158.  
 — in compendii merum prodest. I. 159. 5.  
 — nulli possessori prodest in usucapionibus. I. 159. 6.  
 — iure tamen singulari receptum, ut prodest minoribus, & militibus in usucapione. I. 162. 10.  
 Iuris ignorantie nec famulis prodest in bonorum possessione, & hereditate, quæ certa conditione deferunt. I. 160. 7.  
 In quibus casibus delicti venia duor ignorantie meritis, vel scitis; in his iuris ignorantia prodest ad penam vitandam, non ad lucrum faciendum. I. 160. 8. & 161.  
 Minoribus, & militibus lucrum querentibus ignorantie iuris non nocet, prout equum in delictis. I. 161. 9.

— nec mulieribus, nec rusticis prodest in compendii. I. 162. 11.  
 Quare ignorantie iuris excusatio in quibusdam casibus communis sit minoribus, & militibus cum famulis, & rusticis. I. 178. 5.  
 Iuris ignorantia in damnis amissa rei non minus nocet, quam in lucro. I. 162. 12.  
 — ea tamen in damnis prodest minoribus, militibus, famulis, & rusticis. I. 163. 13. & 164.  
 — cur in damnis prodest famulis, & rusticis, & non in lucris. I. 178. 6.  
 — in damnis emittenda rei fœm nulli nocet extra delictum. Et quoniam facta, ob quæ vocatur aliquis in damnum rei fœm, excuset ignorantia iuris. I. 164. 14. 165. *sepp.* & 169. 2.  
 — quæ de cause in damnis amittenda rei fœm nulli nocet extra delictum; in damnis autem amissa rei, & in lucris non prodest, nisi certis quibusdam personis. I. 178. 7. & 179.  
 — cur non idem in delictis observetur etque levis casus emittenda rei nomine. I. 179. 8. & 180.  
 An ignorantie iuris nocet in delictis, et personis casibusque mittendum est. I. 169. 3.  
 Exceptis foris, infansibus, & infansiam protomis, ceteros ignorante iuris suo excusat a crimine. I. 169. 5. 170. 6. 7.  
 In his quæ iure gentium prohibentur, ignorantie iuris nec crimen excusabit, nec penam. I. 170. 8. & 171.  
 — peccos tamen propter eam minus iudicis arbitrio. I. 172. 9.  
 In delictis quæ civili tantum iure prohibentur, prodest ignorantie iuris ad impunitatem foris, minoribus, militibus. I. 172. 10. 173.  
 — ea & rusticis. I. 173. 10.  
 Quæ ita prohibentur, si dolo male fiant: in his ignorantia iuris excusat a crimine. I. 173. 11. & 174.  
 Ignos persona potest heres institui, dummodo deest quæ ex demonstratione, quæ omnino vice fungatur. IX. 141. 1.  
 Illustres quinque fuerint. IV. 1328. N. 7. VIII. 459. 9.  
 Illustrium nomine eo possidentur Nobles, Magistratus, Seniores, Patriæ elevatis alibus, seu municipalibus. VIII. 459. 9.  
 Immittere quid sit. III. 253. 7. 254.  
 Immittere in eilemum in vivo domino nihil licet. III. 254. 6.  
 Immittere fœ hereditati dicuntur sui. Et quando fœ immittisse inel igitur. II. 361. 31. 362. IX. 359. 1. & 420. 22. 423. *sepp.*  
 Immissio an præsumatur. II. 361. N. 20.  
 Immissionem quoniam probare debet. *ibid.*

Vide

— Vide *de iur.*  
 Immoibilium possessor quidam sit. VI. 100. 4. & N. 8.  
 — non est de fuga suspectus. VI. 99. N. 6.  
 — sustinere eum compellitur. VI. 100. 4. & 99. N. 6.  
 — quam cautionem praestet. VI. 101. N. 9.  
 — quid si rem ipsam, de qua disceptatur, unius possident. VI. 101. N.  
 — quid si res utilitatem litis non respondeat. *ibid.*  
 — quid si pretium illius necesse solverit. *ibid.*  
 — vel res quam possidet, sita sit alio loco, & in alieno foro. *ibid.*  
 Impedimentum numeris quadam sit. VII. 613. 10.  
 Quadam sit impedimentum personarum. *ibid.*  
 — sicut ab altero quid differat. *ibid.*  
 Impensa vel necessaria, vel utiles, vel voluptaria. III. 1071. 4. V. 886. 4.  
 — Necessaria quoniam. V. 886. 5.  
 — Utiles quae sint. *ibid.*  
 — Voluptaria quae. V. 886. 5. 887.  
 Impensa in rem positum facta ante omnia a possessore deducenda. V. 886. 3.  
 — Necessaria in rem positum facta deducuntur ab omni bonae fidei possessore. V. 888. 7. 889. *sepp.*  
 — an deducatur, etiam si res perierit, in quos facta fuit. V. 890. 9. 891. 10.  
 Utiles impensa adversus prosperam peritorem non deducit bonae fidei possessus. V. 896. 17.  
 — quando nec adversus diuitem peritorem deducitur. V. 892. 11. *sepp.* 893. *sepp.*  
 Quibus in causis utiles impensa deducantur adversus omnem peritorem a possessore bonae fidei. V. 896. 18. 897. *sepp.*  
 Utiles impensa retineri, deducere non possunt a male fidei possessore adversus peritorem singularem rerum. V. 898. 20. 899. *sepp.*  
 Impensa voluptaria nec a bonae fidei possessore deduci possunt, quotiens voluptaria. V. 902. 24. & 903.  
 — secur, si vel peritor illas facturus erat, vel plaris rem vendidit propter impensa voluptaria. V. 903. 25.  
 Impensa quae a possessore deduci possunt, quare cum fructibus sint compensanda. V. 904. 27. & 905.  
 Quam impensa retinenda sit hereditatis possessori. V. 736. 18. 737. *sepp.*  
 — quoniam retinenda marito. III. 1071. 4. & 1072. *sepp.*  
 Imperator autem fore sibi in transferendo alicui vel domino. I. 940. 18.  
 — abdicare se potest imperio. IV. 1114. N.  
 — iura maiestatis alienare non potest. *ibid.*  
 — infans heres autem fore privatorum. VII. 1355. 1. & 1356.  
 Imperia an esse ademeretur. X. 5. 11. 12.

Imperium quid sit. IV. 1089. 7. & 1090. N. 12.  
 — latiore significatione acceptum quid sit. IV. 1090. N. 12.  
 — angustiore sensu quam vim habens. *ibid.*  
 — pro ditione & summa Principis potestate estipatur. *ibid.*  
 Imperium mixtum quid sit. IV. 1090. 7. & N. 14.  
 — cur ita dictum. IV. 1090. 7. & 1131. N. 23. & 1149. 27.  
 — iurisdictioni an semper adiunctum. IV. 1090. 7. & N. 13.  
 — non omne in coercendo positum. IV. 1088. N. 9.  
 — aliud quod coherere dicitur iurisdictioni, aliud cui inest iurisdictioni. IV. 1130. N. 22.  
 — utrumque mandari potest, dummodo competat iure magistratus. IV. 1129. N. 27.  
 Imperium merum quid sit; & a recte desinatur ab I. C. Ulpiano. IV. 1142. 21. & N. 30. & 1143. *sepp.*  
 — & eo Ulpiani definitio continetur iurisdictioni reor pollulatos, neque tamen continet. IV. 1143. N. 40.  
 — cur merum appelletur. IV. 1145. 21. & N. 43. & 1147. *sepp.*  
 — potestas & imperium per excellentiā dictum. IV. 1146. 27.  
 — non transit cum iurisdictione, sed a lege specialiter tribuitur. IV. 1140. 19. 1147. *sepp.*  
 — aliis magistratibus plenus, aliis per partes tribuatur, & causis, loco, personis, & personarum gradibus definitum. IV. 1144. N. 40.  
 Imperii meri distinctio per gradus iuris auctoritatis ignota, & quotiens possit admitti. *ibid.*  
 — an etiam in cognitionem necessario habet adiectam. IV. 1146. 20. & 1147. *sepp.* & N. 44.  
 — initio fuit apud Romanos fructum ab omni iurisdictione; & ex quo tempore. IV. 1149. 22. & N. 45. & 1150.  
 — potest magistratibus, qui iurisdictioni praerant fuit iure ordinario tribuere. IV. 1151. 23. & 1152.  
 — mandari non potest a magistrato, sed a Principe duntaxat. IV. 1151. 23. & 1152. *sepp.* & N. 49. 50.  
 — quid est iure canonico. IV. 1152. N. 50.  
 — hodie sibi ac consuetudine mandati. *ibid.*  
 — an concessam intelligatur cum iurisdictione. IV. 1151. N. 48.  
 Qui unam speciem meri imperii competere sibi probat, eodem iure asserit sibi reliquas. IV. 1152. N. 50.  
 Cui Princeps imperium merum mandavit, an ipse possit alteri mandare. IV. 1152. 27. & N. 56.  
 Cuius merum imperium constitutione Principis tribuatur intelligatur. *ibid.*

Imperium merum moribus hodiernis effectum est hereditarium, & gentilitium. IV. 1142. N. 37.  
 — eius præscriptio moribus introducta est. Et quoque temporis intervallo. IV. 1106. N. 15.  
 An merum imperium absentie causa, magistratus mandare possit; an vero solum criminis cognitionem. IV. 1153. 23. & N. 57.  
 — an mandari possit absentis causa, cum de vi agitur duntaxat: an vero & ad alia publica iudicia, & ad omnes causas, & species meri imperii mandari possit. IV. 1154. N. 51.  
 — quod si non absentie, sed infirmitatis causa mandaretur. *ibid.*  
 Imolantio qualis sit acquirendi modus. I. 889. 1. 897. *segg.*  
 Im, obliquo dicitur, quod, vel natura fieri non potest, vel leges, & boni mores fieri vetant. XI. 735. 2. & 736.  
 Impossibile nulla est obligatio. XI. 735. 1.  
 Impossibilis rei promissa quando debeatur estimatio. XI. 726. 6. 727. *segg.* & 736. 3.  
 Impostor, & impostoriam faciens quoniam sit. V. 128. 24.  
 — damnum impostore nomine efficitur infamis. *ibid.*  
 Impubes arrogans emancipandus est ab arrogatore etiam invito, si pubes iam factus istud desideraverit. I. 373. 17.  
 — Vide *Arrogatus*.  
 — istam non potest, etiam ex gratia Principis. II. 32. 10. & N. 15. VI. I. 1347. 1.  
 — olim testari poterat; & quatenus. II. 32. N. 15.  
 — non potest hereditatem acquirere, nisi consentiente patre, si sit infans maior; vel auctore tutore, & iudicis decreto, si sit pupillus. II. 438. 439. 3.  
 — cum auctore patre obligetur. III. 635. 10. 636.  
 — index dari utrum lege prohibetur, adeoque nec locus in eo dispensationi. IV. 1367. 3.  
 — patrimoniali iurisdictione potest; & ius dicit per ministros & consiliarios. IV. 1374. N. 11.  
 Ab impubere subdituro, vel ab eius herede legitimo quando pater legare possit. II. 730. & 731. 6. & 739. 3.  
 — Vide *Impuber*.  
 Impuberi suadendum facere tutorem suum non licet; & quare. I. 604. 6 & N. 4.  
 — nullis præscriptio nocet. I. 1177. 14.  
 Impuberum iuramenta retradari possunt, etiam si pubertati sint proximi, cum iurans. V. 1205. 1206.  
 Imputari, & computari quatenus differant. II. 938. N. 8.  
 Quam impudenter, vel secus in quartam Falcidiam. II. 938. 3. 934. *segg.*  
 In continentis quid significet. IV. 4. N. 3.  
 In eversionem, et continentis pacifici idem est, ac initio contritus pacifici. VII. 173. 1. 177. 3. & 186. 15.

Incensat. Vide *Census*.  
 Incendium an, & quando sit casus fortuitus. VIII. 30. 7. IV. 655. N. 12.  
 — tribus modis accidere potest absque inhabitationis culpa. VIII. 30. 8.  
 — an præstetur a conduttore. III. 840. N. 2. XI. 632. 2.  
 In incendio, reus, naufragio si quid rapiatur: quoniam sit actio proditi. VII. 965. 13. XI. 1499. 3. 1500.  
 Incerta. Vide *Persona, Conventio, Dies, Legatum, Pars, Suppletio*.  
 Incerta res natura sua que sint, & unde asseruntur. XI. 1259. 6. 7. 1260. *segg.*  
 Incerti conditio nulla, que ita appelletur, proposita est a patre; & quare. X. 177. 21. 180. 22.  
 Incertitudo quantum legatum vincit. II. 788. 6. 789.  
 — quantum conventionem efficiat inutilem. IV. 9. 14. 15. & 10. *segg.* VII. 988. 4. & 989.  
 Incestus, incesti crimen, neque in feminis, neque in minoribus, neque in pubertati proximis excusatur, ita ut inpositum sit; sed tamen punitur in illis maioribus. I. 170. 8. 173. 9. & 174.  
 Incesti crimine notatus in conjugio, nec vir mulierem, neque mulier virum potest heredem instituire, vel ei legare. II. 156. 16.  
 — necesse libere et incestu maris relinquere quidquam potest testamentum. *ibid.*  
 ex incestu an sit atendi. II. 726. N. 6. & 1120. N. 9. III. 474. N. 8.  
 — non succedunt mariti. II. 1120. 10. 1122.  
 — pro suis parentibus non agunt sine mandato, & quare. V. 213. N. 9.  
 Inchoatio operis an conventionem seu pactum constituit. VII. 476. 21. & 477. 22.  
 Incidens questio in examen deducti potest a iudice, licet de ea principaliter cognoscere non possit. IV. 1179. 15. & N. 21. & 1180. *segg.*  
 — Vide *Continencia causa*.  
 Inclusio qualis sit acquirendi modus. I. 904. 905. 2.  
 Incolæ non cives an eorum opus suscipere possint, ex publica causa. IV. 486. 9.  
 Incolis vindicandi ius habet civitas. V. 809. N. 7.  
 Incolatus corporis ad personam iura pertinet; & quomodo. I. 229. 3.  
 Incolatus rei nostræ pertinet ad terra dominum. Et que in eam rem proposita sint a iure remedia. II. 1204. 14. 15. 1205. *segg.*  
 Incommoda hereditas quæ sit. II. 489. *segg.*  
 Quem incommoda sequatur, illam sequatur & commoda. XI. 34. 11.  
 Incompetens, incompetencia. Vide *Exceptio, Forum, Index*.  
 Incorporales rei quoniam sint. I. 912. 4. 5. V. 761. N. 6. & 762.  
 — proprie non vindicantur. V. 761. N. 6.  
 — Vide *Res*.  
 Inscriptus sui reiola quoniam. IV. 1044. 7. & 1045. 8. IX. 917. 6.

Vide

— Vide *Defensio*.

Indebitum quotiens sit. III. 1097. 12. & N. 5. 1098. 13. & 1117. 1.

Indebiti promissio per errorem facta non obligat. Et petenti doli mali nocebit exceptio. V. 1370. 8. 1371.

— quid si aliquis per errorem promittit ei, cui sciebat se non debere. V. 1371. *seq.*

— quid si promissum per errorem indebitum chirographo cavet. VII. 653. *seqq.*

Indebitum per errorem solutum repeti potest. III. 1097. 12. & 1098. *seqq.*

— an repeti possit solum per legis errorem. III. 1125. 5. 1126. *seqq.* VII. 695. 2. 696. *seqq.*

— solum per errorem facti, non iuris repeti potest. *ibid.*

— & quando per errorem facti solum dicatur. III. 1130. 11. 1131. *seqq.*

— excipitur solum per errorem facti ex causis, ex quibus si incusando crederet, & quare. III. 1133. *seqq.* VII. 685. 1. 2. & 686. *seq.*

— an hac una causarum species, an alia multiplex excipiat. III. 1139. 7. & 1140. *seqq.*

— repeti non potest indebitum per errorem solutum ex actionibus, quae constitutum habent ab initio dupli potestatem, vel quadrupli. Et quae differentie ratio. III. 1138. 6. & 1139. VII. 687. 4. & 688. *seq.*

— an teneatur, qui debitorum per errorem cavet ex causis, quae iudicando crederet. Et an petenti exceptio doli mali possit opponi. VIII. 689. 8. & 690.

Indebitum solum per legis errorem repeti potest a formis, militibus, minoribus, iusticiis. III. 1130. 10.

— an per errorem facti solum creditori quod solum recepit, possit ab eo repeti. III. 1117. 2. & 1118. *seqq.*

Indebiti per errorem soluti traditio an transferat dominium. VII. 672. 43. 673. *seqq.*

Indebiti per errorem soluti obligatio an ea contrahendo sit; an potius ea quali contrahenda. III. 1143. *seqq.* VII. 650. *seqq.*

— Vide *Conditio indebiti, Error, Ignorantia*.

Indes pro scriptura. VII. 59. 1.

Indes namque conveniri debet, sed ea authentico. *ibid.*

Indicia indebita quae sint. VII. 1110. 15.

— quantum sint loca clara. VII. 1106. 4.

Quandocumque vim probationis habeant indicia. VII. 1037. 4. 5. & 1038. 1. & 1106. 4.

Indignus relictus auferatur a fisco. II. 840. 34. *seqq.* & 841. 39. 842.

— quantum tamen indigni ablati subsistant in hereditate. II. 840. 37. 841. 38. 842. 39.

— etiam qui sunt per causam iurisdictionis ablati. V. 557. 19. & 560. 22.

Indivisus res quantum sit. IV. 51. 3. 52.

Indivisa obligationes, stipulationes, servitutes, &

facta quae sint. IV. 51. 2. 3. & 53. *seqq.* VII. 936. 6. & 937. *seqq.* XI. 449. 12.

— Vide *Singula sua loca*.

Inducta unde dicta. V. 1420. N. 12.

— Impetranda sunt a Principe. V. 1415. N. 5.

— vel a maiore creditorum numero concedenda. V. 1415. N. 5. & 1425. N. 23.

— quinquennales saepe indulgeri solent ex gravi causa. V. 1423. N. 21.

— an quinquennio maiores indulgeri possint a Principe. *ibid.*

— an creditores in eas consentire debeant. V. 1425. N. 23.

Inductis non admittuntur debitorum pensiones adiam, edulcorum pretia, debita iurata. *ibid.*

Inductis prosum etiam fidelibus. *ibid.*

— adversus quos duplicentur. V. 1424. 6. & N. 22.

— reo quam recte tribuantur ad defensionem. VI. 46. 4.

Inducta dicuntur, quae etiam ex legibus, necdem ex moribus descendunt. V. 446. Not.

Indulgentia an tollat criminis infamiam. V. 162. 53. & N. 46.

Infames quoniam. V. 85. 3. 86.

Quoniam, & quibus de causa ipso iure fiant infames. V. 93. 1. 94. *seqq.*

Infames efficiuntur iudicis sententia omnes damnati suo nomine in civilibus iudiciis ex dicto infamia. Et quae sint id genus iudicia. V. 104. 2. 105. *seqq.*

— & cur sola haec ex dicto civilis iudicia sint famosa pro ceteris. V. 105. 3.

Infames sunt ex iudicis sententia damnati directo obdolum actione pro socio, tutum, mandat, depositum. V. 107. 5. 6. 108. *seqq.*

— an, & damnati ob culpam in quatuor superioribus iudiciis fiant infames. V. 110. 8. & 111. *seqq.*

— quare in illis quatuor, & non in aliis ob dolum perditionem damnati, fiant infames. V. 117. 14. 15. 118. *seqq.*

Quandocumque infames sunt contrario mandato iudicio damnati. V. 108. 7. & 109.

Infames ex omni crimine, quod sit publici iudicii, effici iudicia sententia. Et quae sint publica iudicia. V. 122. 18. 19.

Infames sunt, qui calomniam, pravariationis, vel tergiversationis causa quid fecerint in publico iudicio; etiam in iudicio non publico damnati fuerint. V. 122. 20. 123. *seq.*

— ab caecitate ignominiae causa dimitti solent. Et qualem sit missionis ignominiositas. V. 124. 22. & 125. N. 16.

Damnati ex superioribus causis, quibus conditionibus fiant infames. V. 132. 27. 133. *seqq.*

Ex quo tempore infamiam contraxisse estimenter, qui vel a sententia iudicis appellatur, vel integrum restitutionem postulat a magistrato potest repudiam. V. 136. 31.

— quid

— quid si ultro cessaverit appellacioni, vel in laegrum restitutionis postulationi; vel in illis articulis tempore lapsa fuerint. V. 137.

Infames sunt, qui de criminibus pacificaverunt et sententia sumpti; & quosdam illa sunt. V. 157. 50. 158.

— dummodo tamen illa crimina non inferant mortis poenam. *ibid.*

Qui pretio de crimine pacificatur iudicis iussa, non sunt infames. V. 159. 51. & 160.

— neque illi, qui precibus impetrant ab adversario, ne secum de crimine agatur. V. 160. 51. & N. 42.

— neque illi, qui, delato sibi laesum, se delictum non admisisse iuraverunt. V. 160. *ibid.*

Infames sunt, qui transigunt de damno delicti. V. *ibid.* 51.

Litigatores quibus de causis fiunt infames. V. 121. N. 14.

Ea quibus causis iudices votentur infamia. V. 122. N. 14.

Quando infames fiunt procuratores, & advocati. *ibid.*

Infamia quid sit, & unde dicta. V. 86. 4. 87. & N. 7.

— nascitur ex turpi facto, quod a iure notetur infamia. V. 88. 5.

Infamia laici an sola sit, ut secler fecit. VIII. 88. 6.

— an alia sit, quam secler dicitur. V. 90. 7. & 91.

Infamia facti defenditur. V. 89. & 92. N. 9.

— ex facti dicta. *ibid.*

— quid sit; quibus et factis nascitur; & quos habeat iuris effectus. V. 89. N. 9. & 91. N. 10. VII. 503. 8. 9.

— a Principe tolli non possit. V. 90. N. 9.

— an ex notetur, qui sordidum vixit genus, vel quantum illiberaliter exerceat. *ibid.*

Infamia laici tria genera. V. 91. 8. 92. 9.

— ex quibus factis, sive causis irrogatur ipso iure. V. 92. 1. 94. *sepp.*

— quibus irrogatur per iudicis sententiam. V. 103. *sepp.*

— quibus ex pacto irrogatur. V. 157. 50. 158. *sepp.*

Quae incommoda afferat infamia. V. 84. 2. 87. & 83. N. 1. *sepp.*

Infamia iuris civilis irrogata est perpetua, nisi per restitutionem in integrum aboletur a Principe. V. 161. 162. 52.

— an aboletur, si facta sit a Principe criminis gratia. V. 162. 53.

Quando Princeps infamiam tacite remittere videatur. V. 162. N. 46.

— castigabatur olim etiam a Senatu per in integrum restitutionem. V. 162. 53. 163.

— aboletur a magistratu per in integrum restitutionem, qua sit ordinarius iurisdictionis. V. 162. 53. 163.

Infamia abolitio inter hanc supremam maiestatis annoveratur V. 162. N. 47.

post Infamiam abolitorem remanet infamia, quam facti vulgo dicitur. *ibid.*

Infamia neque facti parentibus, neque morte casuatur. V. 161. N. 44.

— praterquam in crimine heresis. *ibid.*

— defuncti tamen parentes infamia liberantur, & heredes non onerantur, nisi in perductionis crimine. *ibid.*

An hodie paterna infamia committitur liberis in crimine perditionis. d. N. 44.

Infamia alicubi contraxit ex iudicis sententia ubique gentium operis intemum. V. 162. N. 46.

Quibus modis infamia vitetur irrogata per iudicis sententiam. V. 157. 49. 156. *sepp.*

Infamia per iudicis sententiam remittitur, cum iudex reo corporalem poenam imponit graviolem legitimam. V. 137. 31. 33. 138. *sepp.*

An & quando per iudicis sententiam remittitur infamia, misere, quom leges permittunt, potius damno reo imposita. V. 142. 37. 143. *sepp.*

Infamia efficitur aliquis a iure, & suo ipso facto; non aliena opera. IV. 366. 13. & N. 13.

Infamia an cessat quousque; & quomodo. II. 33. 12. & N. 18.

— honores ambire non potest. V. 87. 2.

— sed & quomodo amittit. V. 87. N. 2.

— non potest esse iudex. IV. 1377. N. 18.

— iudicandi munere privatur, opposita illi exceptione infamiae. *ibid.*

— non tamen a iudicando removetur, ubi cum Princeps ex certa scientia decessit iudicem. *ibid.*

— an si datus sit iudex, se excusare possit. *ibid.*

— famul non potest munere iudicis. V. 8. 6. & 84. 2.

— postulare prohibetur pro alio. V. 48. 12. 51. 14. 51. 16. & 84. 2.

— nisi tamen fuerit in integrum restitutus. V. 51. 15. 52.

— non recitatur a testimonio ob crimine publici iudicii, nisi damnatus. VII. 1193. 13. 14.

— quando a testimonio dicendum ipso iure repellitur, & ante iudicis sententiam. VII. 1193. 15.

— quid si admittit fuerit infam. VII. 1193. 11. 12. 13.

— an possit iussusdem deferre. X. 812. 19. & N. 31.

Infamia quousque, & unde dicta. II. 439. 440. N. 3. XI. 412. 5.

Verbum, *infamia*, quom multas habet significaciones. II. 441. d. N.

Infamia et uia iuris dicitur, qui est septennio minor, etiam si expectatus loqui possit. II. 440. 4. 441. Not. XI. 412. 6.

— adoptari potest. I. 312. 7.

— arrogari non potest. I. 323. 3.

— potest emancipari. I. 316. 12.

— acquirere possessionem non potest, nisi iudice tutore. I. 1003. 3. & 1003. *sepp.*

Licet parenti mafculo, qui infanti gradu proximus fit, nomine infantis bonorum poffeffionem petere, & hereditatem infanti delatam adire. II. 447. 442. 4. IX. 373. 1.

— nullo eſtante parente mafculo hereditatem infantis acquirit tutor, adeumque nomine infantis. II. 442. 4. IX. 377. 4. 376.

— ioroque caſu, pleno iure acquiritur infanti hereditas, & tranſmittitur ad eius heredes, eo mortuo. *ibid.*

Quomodo hereditas, quam pater adire neglexit infantis nomine, tranſmiſſus ad patrem, licet nondum adia, infans mortuo. II. 442. 4. IX. 374. & 377. 2.

Hereditas infanti delata non tranſmittitur ad eius heredes, ſi tutor eam non adierit. Et ad quos tunc pertinet. IX. 376. 6.

— quare tranſmittitur ad heredes infantis hereditas parentis, in caſus poteſtate erat infans. IX. 376. 7. & 377.

Infante maior hereditatem acquirit auctore, vel patre, vel tutore, vel per iudicem; quomodoque tranſmittitur ad heredes. IX. 378. 8.

Infans pupillus tranſmiſſus ad heredes hereditatem illius nomine tutori reſtituitur. Et eor ex ſoli tutori recte reſtituitur. II. 604. 8. & 605. IX. 737. 1. 738. ſeq.

Infans natura contrahere non poteſt, nec illum ſibi, nec alteri ſe obligare. III. 634. 7. & 645. 2. 3. XI. 412. 5. 6.

— tutor alienare; & quam recte. II. 1218. 10. — an poſſit naturaliter obligari. XI. 1544. 5. & 1545.

— non recte ſtipulatur per ſervum, qui tamen ſtipulando acquirit infanti. XI. 414. 12.

— nec obligari poteſt per ſervum promittentem. XI. 455. 13.

Infantem proximo loco eſt infans. I. 170. 5. — qua ratione a proximo pabertati diſtingatur. XI. 1546. 10. & N. 1.

— tutore auctore alios ſibi recte obligat, & ipſe obligatur aliis. XI. 1545. 8. & 1546. — ſine tutoris auctoritate ne naturaliter quidem obligatur. *ibid.*

Infantes Hiſpaniarum cor ſu appellati. II. 441. N. Infamia unde uſumetur. XI. 412. 5.

— quando doret. II. 441. 442. N. per infictionem quando res crefcere dicuntur. VII. 683. 1. Quibus in caſis ſis per infictionem crefcat. III. 1133. 1. 1134. VII. 685. 2. & 686.

Infictione ubi ſit creſcit, errore facti ſolum non conſiſtit. III. 1133. ſeq. VII. 686. 3. 687. ſeq. — Vide *Infictionem*.

Infidelis an obligetur iurando, quod per falſos Deos iuravit. X. 672. N. 7.

Infinitum in iure quid ſignificet. II. 195. N. 1. Infinitum & immenſum an idem ſint, in iure iurando. VI. 371. 4. & N. 2. & 372.

Non infirmatur negotium ab initio recte geſtum, perfectumve, quamvis cuſus acciderit, a quo incipere non poteſt. V. 569. 5.

— Vide *Negotium*. Infirmitas intentionis duplex; & quæ. V. 1278. 2. & N. 2.

Ingeni quinquam ſint & unde diſti. I. 243. N. 2. Natura ingenii quinquam ſint. I. 243. 3. & 244.

— quinquam iura. I. 243. 2. & 246. 6. VII. 1066. 10.

Ingenios omnis, qui uare libera auctus eſt. I. 244. 245. 4. VII. 1037. 1. 2.

— quibus temporibus mater libera eſſe debet, ut quis uſcatur ingenio. I. 246. 5.

Ingenium quando fuerit alleſtio in clerum. I. 246. 7. — quando iudicis ſententia. I. 246. 8. & 247.

Beneſicio Principis habetur pro ingenio, qui vel ſus auctorem annuſionem, vel reſtitutionem oſtalem habuit a Principe. I. 248. 9.

— & quomodo duo hæc conveniant, aut differant. I. 248. 10. 11. & 249.

— Vide *Amaluz, Natalis*.

Ingenii ſola manuſſione, ſalvo ſemper iure patrum, ſunt ex iure noviffimo. I. 250. 12.

Ingenius iure ſanguinis conſtat, non literis, & aſſervatione. V. 1255. 3.

— quibuſcum legitimis modis probetur. VII. 1118. 8.

Idoneus ad probandam ingenioſitatem inſtrumenta que ſint. VII. 1118. 10.

— quondam probetur ingenioſus profeſſione parentum. VII. 1118. 11.

— quondam teſtamento, vel adis indelicis. VII. 1118. 12.

— probatur teſtibus. VII. 1118. 13.

— probatur argumentis; & quibus. VII. 1118. 14.

Ingrati liberi qualem ſint. I. 333. 2. & 334.

Ingrati adio que ſit. I. 334. 4.

Ingratitudo liberorum adverſus parentes cuſ ſit maxime deteſtabilis. III. 1280.

Ingratitudoſis caſus, & liberorum in parentes, & parentum in liberos que ſint. V. 437. 9. 10. & 438.

Caſus ingratiſtudinis ad revocandam donſionem idoneus, quoniam commoſes ſint omnes donſtituti; & quæ proprie ſint parentum, & patroni. III. 1260. 3. 4. 1261. ſeq. & 1273. 24. 1274.

— Vide *Donſis inſufficiens, inſufficiens querela*.

Intimidum capitalis que ſint. I. 489. N. 9. VII. 1161. 5.

— ex quibus rebus & factis uſumetur. VII. 1160. 2.

— legatum adiment. II. 827. 13.

— etiamſi acciderit ſine culpa legatarii; & quare. II. 827. N. 3.

— quid ſi poſtea teſtator & legatarius utroque in gratiam reſiderit. II. 827. 13. & N. 4.

— ſi inter pupilli patrem, & tutorem interveſſerit: infam tutori ſuſcutionem tribuitur & tutela. I. 489. 26.

- penitentiam donatio non probant, ubi inter donatorem & donatarium acciderim. III. 1294. 12. & 1293. N. 3.
- quare fecerit in legatis. III. 1294. 12.
- quæ inter domum & procuratorem interveniunt, solvunt mandatum. V. 362. 28. & N. 18.
- Inimicus capitalis habendus, qui occasione de crimine induit adversus eum. VII. 1160. 4.
- item qui viam, libertatem, incolumitatem, castitatem alterius oppugnat. VII. 1161. 6.
- defuit esse, iuxta reconciliationem. VII. 1161. 8.
- An qui accusavit alium de crimine, tunc defuit esse inimicus, cum de crimine fuerit iudicatum. VII. 1161. 7. 8. & 1162.
- An ille arguatur inimicus, qui licet infestus pecuniarum. VII. 1162. 9.
- An quis privatus inimicus mature possit interfici ab illo, cui ipse mortem ministratus fuerat. IV. 204. N. 14.
- Injuria pro graviore castigatione, vel pro damno usurpatur. IV. 206. N. 1.
- generalis accepta quid sit, & unde dicta. IV. 207. 1.
- specialiter accepta quid sit. *ibid.*
- privata & popularis quæ. IV. 207. 1.
- realis & verbalis quæ. IV. 207. 2. 3. & 208. *seq.*
- Re inferitur injuria, cum vel corpus emendo latus, vel ius sciendi quod nobis licet, & liber, ab alio non permittitur. IV. 207. 3. 208.
- vel, cum facto dolofo minuitur alterius existimatio. Et quoties id genus latus. IV. 210. 7. & 211.
- verbis inferitur, cum quis alieni convicium facit, sui scripto latus: eius existimationem. IV. 208. 5. 209. *seq.*
- Injuria sine affectu cum scientia non potest consistere. IV. 211. 9. 212.
- quibus modis auctoritas inferenda injuria abesse prohibetur. IV. 212. 9. 212.
- Injuria non est, nisi sit cum immemorata iniuria contenta. IV. 213. 10. & 214.
- & ubi latus cum statim ad animum suum revocet. IV. 214. 21.
- dissimulatione aboleatur. *ibid.*
- crescit pro dignitate patientis injuriam. IV. 216. N. 12.
- facta uni de familia quatenus afficit non sanguines, affines, & heredes. IV. 216. 14.
- cuiusdam infamandi causi fuerit illata, opinionem tamen & famam per se non minuit. V. 88. N. 8.
- Injuria vel remissa, damna, & expensæ non censentur remissa. IV. 214. N. 9.
- Si filius injuriam remissa: pater nihilominus agere potest injuriam. IV. 216. N. 13.
- Ajuria injuriam duplex, civilis, & criminalis. IV. 214. 12. 215.
- criminalis quæ sit. *ibid.*
- civilis quæ, & unde dicta. *ibid.*
- Civilis & privata injuriam actio quid persequatur. IV. 215. 13.

- Prodicta est injuriam passio, propinquis, & aliis, ad quos pertinet injuria. IV. 215. 14. 216.
- adversus eum, qui injuriam fecit, vel in eam rem mandatum, aut consilium dedit. IV. 217. 15.
- an, & quando sit in bonis nostris. V. 400. VI. 530. 13. VIII. 837. 9. *seqq.*
- non est bonæ fidei. VI. 782. 783. 45. 784. 48.
- pactis subiecta novo pacto iustitiam non potest, VII. 128. 9.
- an vendi possit. VIII. 836. 8. 837.
- heredi, & in heredem non datur. IV. 215. N. 10. VIII. 837. 13.
- non spatio soluit. IV. 215. N. 10.
- Injuriarum non tenetur, qui innocentem infamavit publici boni causâ. IV. 214. 10. & N. 8.
- an teneatur, qui naturale vitium alteri obiect per contumeliam. IV. 213. N. 8. & 214.
- Injuriarum damnas notatur infamia. IV. 217. 16. V. 104. N. 3.
- Hodie in actione injuriarum ea stylo iudiciorum recepto, salva servatur ea iudicis sententia existimatio. V. 107. d. N.
- Infamia non notatur eius injuria, qui alium, quem non oportuit, vocavit in ius sua venit; & quare. IV. 217. 16.
- Injuriarum actio semel omissa, aut remissa repeti non potest. IV. 217. 8.
- Injuria remissione, vel morte injuriam passi actio injuriarum expingitur. V. 400.
- Injuriarum crimen persequi, aut adversa illud se defendere per procuratorem quibus concessum sit. V. 190. 12.
- Popularis injuria quæ sit. IV. 217. 17. & 218.
- Innocentia defensor. Vide *Defensor*.
- Satis est impositum relinqui facies poenitentis, quam innocentem damnavit. V. 44. 7.
- Innominali contractus quoniam sunt. III. 495. 6. & N. 2. & 496. & 1336. 2. 3. 1337. *seqq.* VII. 478. 27. 28. 479. *seq.* X. 1221. cap. 3. 4. *seqq.*
- Vide *Contractus*.
- Inofficiosi querela quid sit. V. 421. 2. 422. *seqq.*
- quibus notetur appellationibus. V. 425. 6.
- an sit petitio hereditatis. V. 422. *seqq.* & 426. *seqq.*
- quomodo differat a generali hereditatis petitione. V. 419. *seqq.*
- compellit primo liberis omnibus, etiam spoliis, si de testamento maris agitur, non patris. V. 422. 2. 423.
- deinde parentibus, & his etiam omnibus. V. 423. 3. & 424.
- tertio fratribus germanis, vel consanguineis, non utriusque. V. 424. 4.
- compellit ex causâ inofficiosi testamenti. Et quibus rebus testamentum efficiatur inofficiosum. V. 424. 5. & 425. *seqq.*
- Habent inofficiosi querelam liberi, parentes, fratres, si modo in testamento indigne patris sui, vel patris sui, V. 426. 7. & 427. *seqq.* Olim

Olim queri poterat inofficiosi, qui instituti erant la parentem legitimam minorem: hodie in id agunt, ut legitima suppletur. V. 436. 7. 437. 435. N. 10. & 479. 39. 480.

Inofficiosi querela est subsidium remedium ad hereditatem asserendam adversus testamentum, quod iure civili & pretorio consistat. V. 441. 14. & 442.

cessat, si alia via testamento infirmari, aut rescindi possit; & quare. V. 441. 442. 14. 443. 15. 444. 17.

Non nascitur inofficiosi querela ante aditam hereditatem. V. 443. 16. 444.

an scripto iure aliquo, an moribus indacta sit; & quo pietatis in parentes, liberos inofficiosum cullee. V. 445. *seff.*

semper competit immerito etheredatæ sive liberis, sive parentibus. V. 447. 19.

item prætensis omnibus, quorum præticio pro etheredatione habetur. V. 449. 21. & 450. *seff.*

cessat in liberis prætensis sive suis, sive emancipatis. V. 449. 20. & 451. 24.

cessat, si prætensis, vel etheredatæ relictæ sit quædam legitima. Et quous pars hereditatis hæc sit, & quibus in rebus consistat. V. 451. 25. 453. *seff.* & 477. 38. & 478. *seff.*

non cessat autem, si nihil sitidem institutionis iure, legati, vel donationis causâ, mortis titulo relictum sit. V. 467. 33. & 481. 39.

excluditur etiam donatio inter vivos, modo facta sit ex lege, ut donata res in quantum impotetur. V. 475. 37.

An querelam inofficiosi excludat facta donatio liberis inter vivos ex lege, ut querelæ renoventur. V. 481. 40. & 482.

quid si parentibus eadem lege donatum sit inter vivos. *ibid.*

Inofficiosi querela neque matri competit, neque fratribus adversus testamentum impuberis inofficiosum, vel adversus papillarem substitutionem. V. 485. 4. & N. 1.

an ea neque adversus substitutionem quasi papillarem, vulgo exemplarem competit. V. 485. N. 1.

an competat impuberis patrio adversus testamentum, in quo turpis persona substituta est impuberi a fratre suo. V. 486. 5.

nulli parentem, fratrem, sed neque liberorum datur adversus militis testamentum. V. 487. 6.

non datur adversus testamentum filifamilias, qui reipublica militis in toga, quando manet in potestate patris. V. 487. 7. 488.

An privilegium in causa inofficiosi concessum filifamilias, militibus pro peculio castrensi, vel quasi castrensi integram illis maneat et iure movillimo. V. 488. 8. 489. *seff.*

Quamvis ex causa inofficiosi differentia sit inter milites veros, & rogatos. V. 487. 7. 488. & 494. 14. 495.

an idem sit privilegium filifamilias, qui Ecclesiæ militat, de bonis propriis, tanquam de peculio quasi castrensi, testantibus. V. 492. 13. 493. *seff.*

quamvis ecclesiasticorum, & militum differentia in causa inofficiosi. *ibid.*

Inofficiosi querela datur adversus superiores militum sua functos. V. 495. 15. 496.

Inofficiosi querela amittitur repudiatione; cui tamen causam non dederit scripti heredis dolus. V. 497. 2. 498. *seff.*

Querela inofficiosi quam excepto est integra, eius heredi non datur, nisi exceptum querela repelia decesserit. V. 499. 3.

amittitur agnitione iudicii defuncti. V. 499. 4.

& quidem quacunque in parte testamenti iudicium defuncti agnitione fuerit fore veteri. V. 499. 4. 5. & 500.

amittitur institutione iure quævisque hereditas scripti agnitione. V. 501. 6. *seff.* & 502.

non amittitur sola legati agnitione, sed tamen vel minima re legita agi potest, ut portio legitima suppletur. V. 502. & 503. 9.

Quocumque de inofficiosi querela sit novi iuris, ac veteris differentia. V. 503. & 504. 10.

Excluditur iure veteri querela inofficiosi, si legatum vel relictum agnosceret etheredatus; scilicet iure novo, & quare. V. 504. 11. 505. *seff.*

an iure novo querela excluditur etheredatus, si quid capiat mortis causa ex inofficioso. V. 507. 13.

Inofficiosi querela amittitur, si quis non egerit de inofficioso inter quinquennem a die aditionis. V. 507. 14. 508. *seff.*

amittitur morte eius qui decessit, nondum preparata querela. V. 509. 15.

preparata dicitur inofficiosi querela, denotata, vel contestata ita de inofficioso, vel agnita bonorum possessione. V. 509. 16.

quæ sit hæc bonorum possessio, et qua agnita preparatur querela. V. 509. 17. 510. *seff.*

Inofficiosi querela nondum preparata non transmittitur ad heredes. V. 513. 20.

non preparata transmittitur a filio etheredato, qui decesserit ante heredi scripti aditionem, relicto liberis. V. 513. 21. 514.

Vocatur ad inofficiosi querelam an quisque eo ordine vel gradu quo vocatur ad hereditatem ab intestato. V. 516. 2. 517.

sequens ordo, vel gradus in prioris deficientis locum succedit ex causa inofficiosi. V. 517. *seff.*

An, decedente etheredato filio ante aditionem hereditatis, nondum preparata querela, sequens ordinis nepos prætensis admitti debeat ad querelam inofficiosi. V. 520. 6. & 521. *seff.*

Datur inofficiosi querela adversus heredem scriptum, cuiusve heredem, & adversus fideicommissarium. V. 531. 1.

— qua-



- quare adversus hos dentant, & non alios.  
Et quomodo hi pro herede, vel quasi pro herede possidere dicantur. V. 531. 2. 532. *seq.*
- & casu in possidere debeat ex testamento. V. 533. 4. & 534.
- compelli adversus Imperatorem, Regem, adversus civitatem, & municipium. V. 534. 5.
- item adversus Ecclesiam, vel piam causam. V. 533. N. 5.
- immo, & adversus liberos, uno ex illis indigne exheredato. V. 534. 5.
- & an exheredato filio, reliqui liberi instituti, detur inofficiosi querela exheredato, si alio quam institutionis titulo aliquid illi relictum fuerit. V. 534. N. 6.
- compelli adversus heredem scriptum fratrem; nisi tamen cum eo simul extraneus sit institutus, & quo sum potest consequi posse exheredatus. V. 535. 6. 7. & 536.
- Inofficiosi querela quidnam persequatur. V. 537. *seqq.*
- Qui agit inofficiosi tantum ea hereditate vindicat, quantum habiturus esset, succedens ab intestato. V. 537. 1.
- uno ex duobus exheredatis querelam repudiante, aut excluso, pars eius aliter accrescit. V. 537. 2. & 538.
- portio defunctus exheredati non accrescit alteri, cui fuerit aliquid legitime nomine relictum. V. 540. *seqq.*
- Finit inofficiosi querela duplex; & qui. V. 541. 1. 542. *seqq.*
- effectum iuris habet uterque consentientem in omni parte testamenti ea iure veteri; fecit ex iure novo. V. 542. 1. 543. 2. & 552. 13. 553.
- Testamentum rescinditur per inofficiosi querelam quoad heredem institutiones ex iure veteri, & novo. V. 543. 3.
- & quare rescinditur ex causa inofficiosi. V. 543. 4.
- rescinditur ipso iure totum, vel pro parte, prout, vel tota hereditas, vel eius pars vindicatur per querelam inofficiosi; & ea parte, vel in totum testator sit institutus. V. 543. 5. 544. *seqq.*
- quibus modis pars hereditatis sola petatur per querelam inofficiosi, & rescindatur pro parte duntaxat quoad institutiones testamentum. V. 544. 6.
- quare rescindatur interdum per inofficiosi querelam duntaxat pro parte testamentum, & pro altera parte constituit. V. 546. 7. 547. *seqq.*
- rescisso testamento per inofficiosi querelam, obicitur hereditas adversus scriptum heredem; sed non adversus alios, qui & ipsi successionem habent ab intestato. V. 548. 8.
- & hi quomodo soli obiciant hereditatem adversus eum, qui autem vicerit in causa inofficiosi. V. 549. 9. 550.
- Qui pro parte heres sit ab intestato, & solus agit de inofficioso, an evincat pro parte duntaxat he-

- reditatem; & an reliquis hereditas perveniat ad coheredes legitimos. V. 550. 10.
- quid si coheredes legitimi prius facti suo exheredati a querela. V. 551. 12.
- Filia praterita, quam agi de inofficioso adversus extraneam & sororem, & obicitur adversus utrumque, partem dimidiam hereditatis debet sorori restituere. V. 552. 12.
- Rescisso testamento per inofficiosi querelam, legata etiam, si decommissa, & libertates in eo relictæ quæ debebantur iure veteri. V. 553. 14. 554.
- quantum poterant iura veteri legata & libertates servari, rescisso testamento. V. 554. 15. 16. & 555. *seqq.*
- rata manent iure novo legata, & libertates, etiam rescisso testamento per inofficiosi querelam. V. 553. 14. 554.
- Qui testamentum accepit, tanquam inofficiosum, amittit quod illi relictum est in testamento. Et quantum ad hanc amissionem pernam desideratur. V. 556. 19. 557. 20.
- non tamen ille legatam amittit, quod rogatus est alteri restituere. V. 557. 21. 558.
- neque amittit quantum D. Filii, & domones inter viros. V. 558.
- Duntaxat causa mortis non amittit, qui improbe agit de inofficioso. V. 558. 559.
- Inofficiosi, & falsi testamenti differentia quæ sit. XI. 1633. 1.
- Inofficiosi quantum sit, & unde dicitur. III. 814. 815.
- Inquisitionis generalis quis sit actus, & quis iens. IV. 1062. N. 6.
- In iudicio inquisitionis non admittitur procurator. V. 178. Not.
- Quomodo in crimen sit iurisperitus, qui olim accusabat. VII. 1238. 17. 18.
- Inscriptio in crimen ab actu recessit. V. 176. N. 5.
- Inscriptio Thulli, de *Rebus creditis*; si *Certum petatur*; & de *Conditione*, duplicem Titulum indicat. X. 17. *seqq.*
- Vide *Titulus*.
- Inquisitio civitatis quæ sit, & quomodo facienda. VI. 27. N. 19.
- Invenire actus quid sit. IX. 13. 6. & 429. 10.
- Invenire testamenti quæ. IX. 13. 4. & 429. 8. 9.
- apud quem sit. IX. 11. 2. 3.
- an sit voluntaria hereditas. IV. 1126. N. 17.
- Facultas inspicendi tabulas testamenti datur omnibus, qui iure suo interesse. IX. 430. 1.
- item facultas inspicendi codicillos, & tabulas papillares. Et quare diem & consuetum testamento adscriptum inspicere vetitum sit a priore. IX. 431.
- etiam illa testamenti pars inspicit vetita, quam nullo aperiri testator. *ibid.*
- Facultas inspicendi tabulas testamenti, etiamque petito conceditur adversus possessorem duntaxat, qui eis apud se esse non negavit. IX. 432.

— adversus negantem quomodo aliquis impetrare possit, ut tabulas testamenti inspicere sibi liceat. IX. 432.

Quid iure sit, utrum aliquis experiar hoc aditio; an interdictio, de *Tulius exhibendo*. IX. 432. *segg.*

Instantia iudicii duplex. VI. 3. N. 2.

— quomodo curat, vel perimatur. VI. 358. N. 16.

— an illa peremptio, inane effectus sitis contestationis quoad perpetuitatem actionis. VI. 289. N. 17. & 290.

Quodnam tempus instantiæ præstitum sit a iustissimo. VI. 286. 10. & 287.

Quam incommode ubique locorum tempus instantiæ a iure præstitum negligitur. VI. 287. N. 16. & 288.

— cor præstitum sit brevis tempus in criminis litigio. Et an recte. VI. 287. N. 13.

Instantia conficta paria utriusque provocari potest. VI. 289. N. 17.

Instantia omnis est iure canonico perpetua. VI. 287. N. 16.

— Vide *Abfolutio*.

Instantio proprie quædam sit, & unde dictas. IV. 565. 13. & N. 23. VIII. 68. 11. 12. & 69. XI. 431. & 569.

— proponitur vel calendario, seu fomerandis pecuniis, vel metibus emendis, vendendive. X. 566. & 573.

— per officium calendario, mittitur domino, nec potest liberari debitor, qui seiora illi solvant; neque defuncti pecunias credite, creditave alienare. X. 566. 12. 566. *segg.*

— an mortuo domino, veterem debitoria liberandi potestatem retineat, & simul alienandi facultatem. X. 558.

— utilitas tamen causa receptam est, ut debitores domino voluntatem aut mortuam, aut solutam esse ignorantes, si solvas instanti, liberentur. X. 531. *segg.*

Quare promissum utilitatis causa instanti calendario, propositus pecunias post mortem domini creditas alienare non possit. X. 577. *segg.*

— meri exerceendi propositus ea quibus causa emendo, vendendove, heredes obligat. X. 577. *segg.*

Instantur, qui ignorans domini mortem, ignorantibus quoque creditoribus pecunias credidit, non transferuntur dominum. X. 556. 557.

Instanti promissum committitur; & quam recte. X. 557. 10. 558. *segg.* & 567. *segg.*

Instantur quævis morte domini talis esse debita, nisi aut heres eodem utatur, aut promissum utilitatis causa habeatur pro instanti; & quibus in causis. X. 569. *segg.*

— Vide *Dispensatio*.

ab Instanti actio dicta instantia; & quare. IV. 565. 13. VIII. 68. 9.

Instantis actio quid sit. V. 593. 18.

— quod de re competat. VIII. 69. 14.

— adversus quem datur. IV. 565. 13.

— ea contractu Instantis obligatur dominus, qui eum negotiationi proposuit, etiam si mulier sit. V. 68. 8. 69. 15.

et contractu servi Instantis dominus potest, quasi ex contractu suo, etiam principaliter evoceturi. X. 431. 1. 432. *segg.*

— quid inserit, utrum dominus quasi ex contractu suo, & principaliter, evocandi tunc directi tenentor: an Instantis, & ex contractu servi dominus. X. 431. 3. 435. *segg.*

Dominus obligatur ea contracta Instantis, sedem servi, sed & liberi hominis. VIII. 70. 16.

Quam recte proposita sit actio Instantis a prioribus ea contracta liberi hominis. VIII. 70. 17.

Instanti, verbum ambiguum, & quam multa significet. II. 139. *segg.* N. 1.

Heredem Instanti quid sit. II. 199. 2. 200. *segg.* IX. 114. 8.

Instantio heredi in quibus testamentis necessaria. II. 71. 2. IX. 114. 6.

— an sit testamenti forma. II. 71. N. 1.

— perficitur verbis voluntatem iudicis de Instantione declarantibus, & instantis verbis congruente. II. 201. 2. 202. *segg.*

— quobusnam decedens verbis heredi Instantio. II. 206. 17. 18. 207. *segg.* IX. 22. 1. & 23. *segg.*

— an unico verbo explicari queat. II. 207. 19. & 208. & 72. N. 3. IX. 23. 2.

— potest explicari verbis, sive scriptis, sive nuncupatis. II. 203. 4.

— nisi sciri non potuit, nisi directis verbis. II. 147. 7. 8.

— hodie fieri potest quibuscumque verbis, ex quibus voluntas testatoris appareat. II. 148. 9. & N. 3.

Instantio quatuor in rebus versatur; & quænam sit. II. 148. 10. 11. 149. *segg.*

— diem non recipit, & quatenus. Et quare dies appositus habeatur pro non adiecto. II. 167. 3. 168. 4. & N. 2. & 169. *segg.*

— non recipit impossibilem conditionem, quam pro non scripta habetur, Instantione filij accepta. II. 175. *segg.*

— non potest aliquis ex re certa, heres Instanti. Et quomodo, mentione rei decessus, valet Instantio. II. 178. 18. 179. *segg.* IX. 143. 1. 2. 144. *segg.*

Pluribus ex re certa Instantis, certum rei adiectio, valet ad rerum divisionem; & quomodo. II. 179. 19. & 180. N. 11. IX. 145. 5.

Si unus Instantis sit ex re certa, alter vero simpliciter, aut ex parte prior legatarii loco habeatur; & quatenus. II. 180. 20. & N. 12. IX. 146. 6.

Instantis ex re certa quomodo, deficientibus aliis, solus sit heres. IX. 147. 8. 9.

Quæ conditiones Instantionem, valent. II. 188. 9. 153. 4. 5.

Heredi Instantio, conditio appositæ, in alienam voluntatem conferri non potest expresse, sed tacite. IX. 153. 4. Con-

**C**onditio infirmationi affecta illam suspendit. IX. 154. 6. & 155.

An conditio, sub qua facta est infirmatio, sit expectanda. Et quare conditio, & non dies infirmationi militari adiciatur. IX. 154. 6. & 155. 7. II. 171. 7.

— an ita sit expectanda conditio, ut nisi extiterit, nulla sit infirmatio. IX. 156. 9.

Infirmaus sub conditione, si *Stichum manusmiserit*, Stichos decedente, anequam manusmiseret, conditione deficitur. II. 1083. 4.

Sar sub potestate domus, extranei sub quavis conditione possunt infirmari. II. 157. 6. 7. & 158. IX. 153. 3.

— Vide *Sar*, & *Sui*.

Quisam possunt infirmari. II. 148. 11. 12.

— & qui non possunt. II. 149. 13. 14. & 154. 24. IX. 115. 1. *segg.* 116. *segg.*

Qui paret infirmari nequeat, recte infirmatur sub conditione, si *quando capere poterat*. II. 158. 30. 159.

— quid si idem paret infirmatur. II. 159. 31. *segg.*

Infirmati, & substituti quoniam dicuntur, & quomodo distinguantur. IX. 201. 6.

Relicti, ab infirmo, repetita videntur a substituto. II. 1003. 7.

— Vide *Reliquia*.

Infirmitas variatur quod sit; & quoniam eius officium. V. 180. N. 5.

Instrumentum verbum ambiguum; & quot habeat significaciones. VII. 1225. *segg.*

— Eius eynon. VII. 1225. 3.

Instrumentum generum acceptum quid sit. VII. 1225. 4.

— aliud est instrumentum fundi & aliud quo utimur in iudiciis. VII. 1225. 6. & 1226.

Instrumentum fundi quid sit; & quae illius species. VII. 1226. 7. 8.

— Eius quo utimur in iudiciis, appellatio generalis, & specialis. VII. 1226. 10.

— generaliter dictum quid sit. Et quae generali instrumenti appellatione continentur. VII. 1226. 11. & 1227. 12. 13.

— specialiter dictum quid sit. VII. 1227. 14. & 1228. 16.

— distinguatur a testibus, & argumentis. VII. 1227. 15.

Quare scripturae consentientes alicui rei testimonium & fidem, dicantur proprio vocabulo instrumenta. VII. 1228. 16. 17.

— horum instrumentorum quot, & quoniam sint species. VII. 1228. 18.

Instrumenta vel ad substantiam negotii, de quo contrahitur, pertinent; vel ad fidem, & probationem rei gestae. VII. 1228. 19.

— an necessario ad fidem, & probationem rei gestae pertineant. Et quid rei gestae omnium contrahitur. VII. 1228. 20. 2239. & 1044. 5. & 1045. 6. 7. 8.

— quibus modis probari possit, quod gestum est, amissis instrumentis. VII. 1231. & 1232.

Instrumentum amissum non nocet, si credi non probet casu amissum fuisse sub instrumentum. VII. 1232. 1. & 1233. 3. & 1254. 11. & 1257. 1. 1273. 1.

— quomodo probetur testibus instrumentum penes creditorem fuisse, & casu fuisse amissum. VII. 1253. 4. 8. & 1254. 13.

— duobus testibus probatur amissum instrumentum fortuito. VII. 1254. 13.

An contestatio amissionum instrumentorum a creditore habita probat illum vel habuisse instrumenta, vel amississe. VII. 1277. *segg.*

Instrumentum eadem est vis, quae testium in extendendis libris. XI. 1229. & 1304. 36. 37.

Instrumenta vel publica sunt, vel privata, vel media. VII. 1255. 2.

— publica quae sint, & quam fidem habeant. VII. 1255. 3. 4.

— ex oec privatis instrumentis refelli, nec testibus infirmari possunt. VII. 1259. 5.

— privata quae sint. VII. 1259. 6.

— scripta a proferente, seu producere nullam fidem faciunt; & quare. VII. 1259. 7. 8.

— scripta ab illo, adversus quem proferuntur, cum obligant, si proferantur authenticum; & non exemplum demantur ad authenticum scriptum. VII. 1259. 9.

— instrumenti privati etiam authenticum si non elevetur in tria; & quae. VII. 1259. 10. *segg.* & 1291. 13. 14.

Instrumentum privatum authenticum adversarium non obligat, nisi vel ab eo scriptum sit, vel eius mandatum. VII. 1290. 11. IX. 1115. 1.

— vel in illi causis debendi in chirographo exprimitur. VII. 1290. 12. & 1291. IX. 1116. 1.

— non obligat contentem, si agatur de numerata pecunia. VII. 1291. 13.

— locus verus, cum saltem de aliis debendi causis. VII. 1291. 14. IX. 1115. 1.

— si argatur ab adversario; probatur, vel testibus, vel comparatione litterarum. VII. 1291. 15. 2. & 1116.

— Vide *Comparatio*.

— quando duobus, & quanto ubi testibus probari debeat. *ibid.*

— testibus, vel comparatione litterarum si probatur; fidem facit, tanquam si esset publicum. VII. 1293. 16.

— an refelli possit; & quomodo. *ibid.*

Instrumentum testibus contentum qui nec a se, aut suo mandato fuisse scriptum, cur probare debeat se, quo die, & loco scriptum fuit, ab illi fuisse *ibid.*

— probare autem debet testibus, vel instrumentis; & quot testibus, & quibus instrumentis. VII. 1293. 16. 17. & 1294. 18.

Privatum instrumentum confessionis scribentis contrahentium quomodo refellatur. VII. 1295. 19.

Media instrumenta quae sunt; & quoniam differant a privatis, & publicis. VII. 1296. 21. 22.

— forent

- forensis dicuntur, quæ sunt in foro publicè confecta. VII. 1297. 23.
- valent, si ea rite facta sint, & testibus qui interfuerint, probentur. VII. 1297. 24.
- Reus instrumentorum publicè confectorum per tabularios in tribus rebz versatur; & quomodo sint. VII. 1297. 25. 26. & 1298. 27. 28.
- Instrumentorum forma, tempus, & locum rei græm, & testium presentium nomina requirit. VII. 1298. 27.
- ea debent esse a publico tabellione conscripta. VII. 1297. 25.
- Quomodo fides instrumenti constabit, ubi negatur verum esse instrumentum. VII. 1299.
- An instrumentum a tabellione scriptum reddatur suspectum, si testes in illo desceipi, aut omnes, aut aliqui dicant se non interfuisse. VII. 1299. 29. & 1300.
- quid si testes dixerint se interfuisse, sed rem non esse in græm, ut in instrumenti scriptum est. VII. 1301. 30.
- Instrumenta a tabulario publico scripta, quando maiorem vim habeant, quam privata. VII. 1301. 31. & 1302.
- quando eadem sit fides instrumenti privati, ac publici. IX. 1113. 5.
- Adversus instrumenta a tabellione confecta, admittitur probatio. VII. 1302. 33. & 1303.
- ea resistentur testibus, & instrumentis. VII. 1303. 34.
- quid si testes, & instrumenta inter se constent. VII. 1304. 36. 37.
- Si instrumenta ab eadem parte proferantur inter se contraria; neutra valeat. VII. 1299. 1. & 1280. *sepp.*
- si contraria proferantur a diversis partibus instrumenta, quæ sunt ab eodem actore profecta; non valere debeat, quod pro reo facit. VII. 1285. 5.
- si contraria, & quæ sint a diverso actore profecta proferantur instrumenta: illud erit positum, cui fides præ altero constabit. VII. 1285. 5.
- quare si ab uno contraria proferantur instrumenta, neutrum valeat. VII. 1283. *sepp.*
- quid si eadem pars proferat novum instrumentum publicè a notario confectum, & alterum huius contrarium privatum. VII. 1283. 8.
- Ubi contraria sunt instrumenti scriptura, seu clausula, neutra valet, siue proferantur ab eadem parte, siue a diversis. VII. 1285. 1. 1286. & 1279. 1. 2. & 1280. *sepp.*
- Instrumentum in aliena provincie publicè confectum si fides a parte derogetur; illius inspectio & approbatio cal committendi, & quibus presentibus. VII. 1321. 6. & 1322.
- quomodo sit instrumenti illius fides exploranda. VII. 1322. 7.
- Quomodo sine, qui in falsi suspicionem instrumentum adducit. VI. 1040. *sepp.*
- Instrumentis falsis non creditur. VII. 1233. 2.

Tom. XII.

- Instrumentum falsum quid sit. VII. 1233. 2. 1234. 3.
- Quandam situr instrumentum in re debis. VII. 1234. 4.
- falsum esse instrumentum notè nam constat, & quomodo probetur. VII. 1234. 5. & 1235.
- Instrumentum, quod pronuntiatur eâ scientia iudicis falsum, vel alius potest adversus aliam. VII. 1235. 6. & 1236. *sepp.*
- Vide *Sententia.*
- Adversus instrumentum, quod reus falsum dicit, potest agere civiliter, & criminaliter. VII. 1237. 12.
- L. Cornelia de falsis tenetur, qui falsum instrumentum fecit, vel faciendum curavit; & qui eo utitur. VII. 1237. 13.
- qui fecit, vel faciendum curavit, L. Cornelia perpetuo tenetur: qui autem illo utitur, tenetur, donec ab usu instrumenti se abstinat. VII. 1237. 14.
- Falsis actus instrumentis pro modo delicti puniendus est. Et intra quos fines poena interroganda contineri debeat. VII. 1174. 1175. 5.
- Actorem, qui ultor instrumentum, reus accusat falsi non potest, nisi subscribat in crimen; & quomodo. VII. 1237. 15. & 1238. 16. 17.
- an nominatim dicere debeat in accusationis libello, se paratum esse periculi discrimen subire; & quodam sit periculi discrimen. VII. 1238. 18.
- Qui falsum esse instrumentum confessus est in iure, non potest illo uti, nec in eodem, neque in alio iudicio, de eadem re, inter easdem personas. VII. 1243. 1.
- Cum quis contestatus est extra ius, se aliquo instrumento non usurum, poterit illo uti; nisi tamen eorum promissit. VII. 1245. 9.
- si vero eo se non usurum contestatus sit apud actum, cum de instrumenti fide nulla erat concentratio: poterit eo uti instrumentum, non in eodem, sed in alio iudicio. VII. 1246. 13. & 1247. 15. 16.
- si eo tempore se non usurum contestatus sit apud actum, cum de fide instrumenti contendebatur inter partes: illo non potest uti, nec in eodem, nec in alio iudicio inter easdem personas. Differentia ratio. VII. 1244. 1. & 1245. 1246. 14. & 1247.
- An instrumentum in iudicio ante protestum ad faciendum fidem, approbatum, & in actis descriptum si reus falsi convincere velit: actor iterum proferre cogatur, reo penitus; & quibus conditionibus. VII. 1359. *sepp.*
- peti potest authenticum, causa nonnulla finita. Et quomodo causa nonnulla finita temporis. VII. 1361. 9. *sepp.* & 1362.
- illi petere ius est, qui de falso criminaliter agat, & in crimen se inscribat. Et quare criminaliter potius, quam civiliter actum petere permittatur. VII. 1362. 11. 1363. 12.

X

— dem -

- dommodo tamen qui peti, iure assilinare se falsi instrumentum convincere possit. VII. 1363. 13.
- Qui semel instrumentum protula, iterum proferre cogitur, siue illud habet, siue dolo seui quominus habere: secus ubi iure a se fuisse dependit casu, non dolo. VII. 1363. 14.
- in quo casu a se amissum fuisse probare tenetur. VII. 1363. 15. & 1364.
- Quis penna afficiatur actor, si quod habet, & proferre debet authenticum, neget se habere, vel non se proferre. VII. 1364. 16.
- Instrumentum, in quo aliud de contrahentium sententia scriptum, & simulatum est: aliud vero re ipsa gestum, fidem non facit. VII. 1365. *sepp.*
- Instrumenta sunt communia tribus modis; & quoniam sua. VII. 53. 2.
- Instrumenta Fiscis cum privatis communia apud Fiscum deponi, & ab eo servari solent. VII. 54. 3.
- Vide *Fiscus*.
- Instrumenta communia deponi debent apud digniorem. VII. 54. 3.
- Instrumenta pervenient ad causam Fiscis edere cogitur delictori reus in causa civilis, non in capitali iudicio. VII. 54. 3. VI. 87. *sepp.* & N. 5.
- Quoniam instrumenta edere debeat actor reo. VI. 76. 2. 77. *sepp.* & N. 6.
- & ad amicos, vel post litem contestationem. VI. 75. 1. & N. 3. 76. & 77. N. 3.
- quibus in casibus sine litem contestationem. VI. 75. N. 2.
- Instrumenta edi possunt sine die, vel consule. VI. 80. 5.
- cum die tamen edi debent, qui peritatur, vel ad faciendam fidem, vel ut falsi convalescant, vel ut de die faciente solationis constet. VI. 81. N. 12.
- edia rei ante litem contestationem debent iterum in iudicio produci probationis causa. VI. 82. N. 13.
- tota edi debet, nisi habeant plura capitula, quorum aliquo deserviente parti sufficiat ad instructionem causae. *ibid.*
- Quoniam instrumenta reus edere actori teneatur. VII. 39. 2. 40.
- Instrumenta sibi propria reus possidentis actori edere non tenetur; & quare. VII. 40. *sepp.* 3. 3.
- Instrumenti possessio, seu detentio sola empti rei dominium non probat, neque possidentem eductat; & quare. VII. 1087. 1. 2.
- Instrumentum emptoris quoniam traditorem empti rei probat. VII. 1023. 8.
- plenum dominium nunquam probat. VII. 1023. 9.
- quando sufficit ad probationem domini. VII. 1023. 10.
- Instrumento pignori dato, res in illo comprehensa pignori datum videtur. IX. 1077. 1.

Cum in instrumento scriptum est, aliquid fidei esse, quod peris solemnibus constet; omnia iura gesta esse censentur. XI. 709. 2.

— Vide *Edere*, *Editio*, *Res indicata*, *Transfatio*.

Insula verbum ambiguum. Eius significatio duplex, & quare. I. 853. N. 1.

Insula in mari nata notius est; ideo creditur occupari. I. 699. 2.

— quomodo occupetur. I. 700. 3.

Insula nata in flumine publico quoniam occupari, & quando vicinis acquiritur. I. 701. 3. & 702.

— & quoniam sit publica. I. 704.

Insula in flumine si alio cohæret, proximis prædiis acquiritur. Acquisitionis ratio. I. 853. *sepp.*

— pro qua parte vicinis anulus, vel utriusque ripæ prædiis acquiritur. I. 856. 8. 857. & 858. 11.

— quando anulus, vel utriusque ripæ vicinis accedat. I. 856. 8. & 857.

— utri ripæ propriæ sit insula, quomodo dignoscatur. I. 857. 9.

Insula in medio flumine posita quo sensu dicatur communis. I. 857. 10. & 858.

Insula vicinis et quo tempore spectanda sit. I. 858. 12.

Quoniamque insulae vicio prædium quatenus sita sit accessio, eiusdem iuris habere, atque accessio sita prædio ipsi vicino. I. 856. 6.

Insula in flumine quibus modis fiat. I. 855. 6.

Insulae natae in flumine publico sunt publicæ. I. 856. 7.

Ceteræ sit insulae nam prope limitatos agros. I. 859. 14. 860. 16.

Insulae per vias. I. 853. N. 1.

Qui pecuniam mortuam est ad redemptionem insulae, habet iactum in ea pignus. VI. 878. 17. 879.

An habet etiam, qui ad emptorem insulae dedit mortuam pecuniam. VI. 880. 19.

— Vide *Edere*.

Res in contradu integra quantum sit. IV. 875.

Intendere, intentio quid, & unde dicta. V. 1281. 3. & 1282. N. 5. IX. 1231. 8.

— quomodo ab actione differat. V. 1282. N. 5.

— pro ipsa rei defensione utatur. *ibid.*

Intentionem implere idem est ac probare; & unde verbi transitio. VII. 1007. & 1008.

Intentionem implere actor debet. Et quando eam implevit dicatur. VII. 506. 5.

Intercedere quid sit in S. C. Velleiano. III. 722. 4. & 723. N. 4.

Intercedit mulier, cum obligat seipsum, vel res suas pignori pro alio. V. 722. 4. & 723.

— obligat se pro alio, cum alienam obligationem movendo in se transfert. V. 723. 5. 6.

— cum alienis obligationibus se rem adiungit, & delebedendo, mandando, emolendo, aut defensionem debitoris suscipiendo. V. 724. 7.

— cum solum se rem constituit pro alio, quem obligat oportet. V. 724. 8.

Omnis

Omnis mulierum interdictio, seu verbi, seu rei, seu alio contrahendo secus prohibetur S. C. Velleiani. V. 737. p. 10.

— quomodo verbi, rei, vel alio contrahendo mulier intercedere dicitur. V. 735. 9.

Quomodo interdictio mulier, si solvas ex ignorantia loci: solutio repeti cum fructibus. V. 737. 3. & N. 2.

Interdictio non tollitur ipso iure, sed Velleiani exceptione infirmatur ex iure veteri. V. 735. 9.

Id quibus casibus mulier intercedendo, nec ipso iure teneatur ex iure novo. V. 738. 10.

Intercedere, & petere quid differant. II. 979. N. 3. Interdictio dies quinquam dicebantur apud Romanos. VI. 258. N. 10.

Interdicere bonis quid sit. XI. 581. 12. Cui bonis interdictum est, is neque testamentum condere, neque obligari, neque patrimonium diminueri alio modo potest. XI. 585. 1.

Cuiam possit interdicti bonis. XI. 586. 2.

Per quos bonis interdicatur. XI. 588. 4.

Quomodo bonis interdictum a iure intelligatur. XI. 588. 5. 6.

An iniuste bonis interdicti oneretur. XI. 587. 3.

Nallum esse voluntatem aios, cui bonis interdictum sit, quam habet sententiam. XI. 583. 14.

An ne naturaliter quidem obligetur si velit, cui bonis est interdictum. XI. 583. 15.

— & eui qui bonis interdicatur, forisio similis sit, non papilio. *ibid.*

— *Vide Bonis interdicere, Prodigia.*

Interdicere, interdictum quid sit, & unde dictum. V. 987. 7. 986. N. 12. IX. 872. 3. 873.

Interdicta an sint actiones; & quatenus ab eis differant. IV. 373. 374. N. 3. V. 986. N. 12. IX. 873. 4. 874. *sepp.*

— quomodo differant a praetorum edictis. V. 986. N. 12. IX. 876. 8.

— ea sunt in personam, & de possessione, vel quasi possessione, & de usu rei sunt constituta; dicta vulgo Possessoria. V. 985. N. 12. IX. 874. 5. 877. & 876. 9. 877. *sepp.*

— quomodo proprietatis causam continere dicuntur; & quomodo. IX. 875. 6. 7. & 876.

— omnia praeter interdictum de precario, & de migrando, sunt ex maleficio. IV. 375. *sepp.*

— dividuntur I. in exhibitoria, prohibitoria, restitutoria. IX. 872. 2. 873. 3. V. 986. N. 12.

II. in interdicta adipiscendum, recuperandum, & retinendum possessionis. IV. 373. 4.

— adipiscendum possessionis quomodo fiat. IV. 373. 4.

— quomodo sit interdictum recuperandum. IV. 374.

— quot, & quomodo sit retinendum. *ibid.*

Interdicta hodie ex uso ahiere; & quomodo interdictorum exemplo quisque per actionem petat, ut possessio sibi defendatur, restitutor, acquiratur. IX. 893. 14. 15. 894.

Interdictum de *Aqua quodiana* & *affluo duplex*. IV. 312. 7.

— de *Aqua quodiana* cui, & qua de re, competit; Aqua quodiana quomodo sit. *ibid.*

— de *Aqua affluo* simile est superius fore per omnia; quo in se differat. Aqua miliva quomodo sit. *ibid.*

— de *Arboribus cadendis duplex*; & quomodo in rem utrumque vicino sit comparatum. IV. 340. 3. 344. *sepp.* IX. 877. 2. 878. & 880. 4. 5.

— *Vide Arbor.*

— de *Clacis* quale sit; quibus, & adversus quos penditur. IV. 317. 11. 316. *sepp.*

— & quomodo de clacis non competit interdictum, *Uti possidetis*. IV. 305. 18.

— de *Fluminibus*; & *Ne quid in flumine publico fiat*. I. 663. 9. 664.

— *Vide Fiumes.*

— de *Finis* qua de re sit, & cui proditum. IV. 314. 9.

— Praetorium quid sit, & quibus proditum. VI. 173. 1. 174. *sepp.* & 185. 14. & N. 21.

— de *Glando legenda*. IV. 345. 8.

— *Vide Glam.*

— de *Itinere, atque privato duplex*; & quomodo. IV. 309. 4. & 310.

— alterum de *Uti itinere*, aditumque privati, & vim, cuius detur, & qua de re. IV. 309. 4. & 310.

— qui convenit, aut differat cum interdictis, *Uti possidetis*, & *Utrubi*. IV. 310.

— alterum de itinere refectione quid continet. IV. 311. 5.

— tria ad hoc obediendum desiderantur, & quomodo. *ibid.*

— de *Liberis exhibendis, & deducendis*, quomodo sit; cui, & adversus quos constitutum. IV. 350. 15. IX. 999. 4. & 1000. 6.

— de *Libera hominis exhibenda*, quid sit, cui, & adversus quem competit. IV. 346. 10. IX. 998. 2. & 999.

— de *Lociis*, & *itinerebus publicis*. IV. 346. 11.

— de *Loci publicis fruendo*. *ibid.*

— de *Migrando* quale sit, & cui detur. IV. 351. 372. 2. & N. 1.

— de *Mortuis inferendo*. IV. 346. 11.

— de *Quid in flumine publico fiat*. I. 663. 9. 664. IV. 347. 12.

— de *Quid in loca publica fiat*. IV. 347. 12.

— de *Quid in loca sacro fiat*. *ibid.*

— de *Uti fiat ei qui in possessionem missus est*, IV. 343. 344. 6. & N. 3. VI. 135. 1.

— de *Precaria*, quid sit; qua de re, cui, & adversus quem praedium sit. IX. 1007. 2. 3.

— quasi *Salvianum* quid sit. VI. 674. 3. & 675. *sepp.* & 913. 2. 914. *sepp.*

— *Quid legatorum* quid sit, qua de re, cui, & adversus quem proditum. IX. 907. *sepp.* IV. 344. 5.

— *Quid vi*, aut aliam qualis sit. IV. 321. 2.

— illi locus est l. si quis opus fecerit, quo facies, & aera rei in qua factum est opus, mutari solet. Et quibus id modis contingat. IV. 321. a. 322.

II. Si opus fecerit in solo. Quot modis opus in solo fecisse quis intelligatur. IV. 322. 3. 323.

III. Si opus in solo factum alteri noceat. IV. 324. 5.

IV. Si vi, aut clam factum sit. IV. 324. 6.

— vi fecisse locustigat, qui quomodocunque prohibitus sit; nisi fecerit ex iusta causa, quam prohibitionem amoverit. IV. 324. 7. & 325. 8.

— item qui per vim, dolove malo consecutus est, a ne prohiberetur. IV. 326. 9.

— vi fecisse non videtur, qui vel prohibitus re vera non est, quominus faceret; vel, succedens ei, qui recte prohibitus fuit, opus fecit, prohibitionis ignarus. IV. 326. 10.

— clam fecisse quatenus videtur. Quatuor in id conecere oportet, & quomodo. IV. 327. *seff.*

— *Quod vi, aut clam factum est*, locum habet, siue alterum denotat, siue utrumque quis fecerit. IV. 329. 13. 330.

Quibus de causis locum non habet interdictum, *Quod vi, aut clam*. IV. 330. 14. 331.

— *Vide Ader.*

— est in id comparatum, ut restitutor quod vi, aut clam factum est; vel ut quidquid ex eo opere damni fuerit, faciat; & quomodo. IV. 332. 15.

— datur intra annum in id, quod interdicti post annum in id solum quod ex eo opere ad aliquem pervenit. Annon ex quo tempore cedere incipiat. IV. 332. 16. & 333.

— penam denotat, non rem persequitur. *ibid.*

— competit ei, cuius interest opus factum non esse, siue uni, siue pluribus, siue possidenti, siue non possidenti. IV. 333. 17. 334. 18.

— si vi, aut clam factum sit opus in fundo venditio; utri compareat, venditori ne, ac emptori. IV. 334. 18. 335.

— datur adversus eum qui fecit, vel iussit, vel ratum habuit factum opus. IV. 335. 20. 336.

— datur, & adversus eum, qui opus factum possidet, licet invito eo factum fuerit; & quomodo. IV. 335. 20. & 337. 21. 22. 338.

— onere tenet hoc interdictum, licet dissimili modo; & quomodo. IV. 337. 21.

— oritur ex maleficio, in quo vis inest facti possidenti, siue utenti re aliqua soli, ne ex utatur, fruar. IV. 338.

— *Quorum bonorum* quid sit; cui competat, & quibus condonibus. IX. 899. 2. 900. *seff.*

— quibus de rebus competat. IX. 901. 6. 902. *seff.*

— datur adversus eum, qui pro herede, prove possessore possidet aliquid ex his bonis, de quibus agitur in interdictum. IX. 903. 9. 904. *seff.*

— datur etiam adversus illum, qui dolo fecit, quoniam pro herede possideret. Et quam recte. IX. 905. 12.

— non datur adversus illum, qui infecerit, quod antea pro herede possidebat. IX. 905. 12.

— eius rei gratia comparatum est, ut quod quis possidet de bonis hereditariis, id petatur restitui. IX. 905. 13. & 906.

— verbum *Restituere* hic improprie dictum; & quomodo. IX. 906. 13.

— quare utile hoc interdictum. IX. 906. 14.

— de *Remissionibus* quodnam sit, cui competat; & quibus conditionibus. IV. 492. 18. 493. 494. 20. 21. & 495.

— remissio duplex, & quomodo. IV. 492. 18. 493.

— quomodo it, cui cunctatim est opus, remissionem consequatur plenius quam extraneus, si iudicatione anteaque interposita. IV. 494. 20. 21. 495.

— quando hic satisfactio necessaria; & quando sole repromissio sufficit. IV. 495. 22.

— Quid satisfactio, vel repromissio ad remissionem novationis accepte continere debeat. IV. 495. 23. & 496.

— *Vide Novi operis nuntiatio.*

— de *Ripa munita*. IV. 347. 12.

— de *Rivis*. IV. 313. 8.

— *Salvianum*, quibus de rebus competit. IV. 345. 9. IX. 1003. 1. *seff.* & 1004.

— quando directum datur vel utile. IX. 1003. *seff.*

— cui competit, & adversus quem. IV. 345. 9. IX. 1004. 5. & 1005. *seff.*

— qua in re utile hoc interdictum. IX. 1006. 7.

— de *Sepulchra adificando*. IV. 346. 11.

— de *Superficiebus*. II. 1297. 18. & 1298.

— de *Tabulis exhibendis* quatenus sit; & quibus de rebus competit. IV. 344. 7. IX. 987. 1. 988. 3. *seff.*

— an competit de imperfecto testamento, quod signatum non fuerit. IV. 343. N. 4. IX. 889. 3. 890.

— datur adversus eum, penes quem sunt tabulae; vel qui dolo fecit, quomolius apud se essent. Et qua condicione datur. IX. 991. 5. 6. IV. 344. 7. 345.

— competit ei qui adscriptum habet aliquid in testamento, siue heredi, siue legatario. IX. 991. 7. & 992.

— si tamen sit legatarius, aut heredes esse prius probet. Et quomodo probare possit. IX. 992. 8. 993. 9.

— in id comparatum, ut fiat copis videndum tabularum, quae & recognoscantur signis confirmetur. IX. 993. 10.

— an sit necessarium; & quomodo. IX. 995. 12. & 996.

— quodnam sit in eo indicis officium. IX. 993. 11.

Interdictum de *Vi*, & *Vi armata* quid sit, & unde appellatum. IV. 267. 2. 268. *seff.*

— momentaneae possessionis dictum; & quare. IX. 941. *seff.*

- alium quale fuerit. IV. 268. 269. 2. & 277. 9.
- hodie eius loco datur actio in factum. IV. 269.
- qua ea casu nascitur; & quid continet. IV. 270. 3. 4. 271. *sepp.*
- an sit, aliud de Vi priuata, aliud de Vi publica. IV. 268. 2. 269. & N. 2. IX. 943. 5. 944.
- unum ab altero quid olim differret. IV. 281. 16. & 282. IX. 944. 5. & 945.
- Hodie unum ab altero nihil differt. *ibid.*
- pertinet ad recuperandum vi amissam possessionem. IV. 270. 3.
- & quidem primo ad recuperandas res soli, siue immobiles, unde quis deiecit est. IV. 271. 5. & 277. 10.
- deinde ad recuperandas res mobiles, quas ibi habuit deiectus, siue facti, siue alieni, puta, res commodatas, pignorat, locatas, depositas. IV. 277. 10. 11. 278.
- etiam ad res mobiles, quas ibi habebat, & casu postea habere debuit; vel quae intra tempora legislati perierunt. IV. 277. 11. & N. 13. 278. IX. 944. 6. 7. 945. *sepp.*
- res mobiles quas ibi deiectus habuit, an probare possit, si iuratus eorum enumerataque militum testimonio probentur; & quatenus recte. IV. 278. 12. 279. & N. 14. IX. 945. 1. 946. *sepp.*
- pertinet etiam ad rerum mobilium fructus, & omnem causam ex die, quo aliquis deiectus est. IV. 279. 13. & N. 15. 16. IX. 947. 14.
- & quidem ad perceptos fructus omnes: item ad non perceptos, sed eos duntaxat, qui honesta percipi potuerunt. IX. 947. 14. 948.
- an & ad quasque res mobiles; ut & ad recuperandam quasi possessionem iuriam, seu rerum incorporearum. IV. 273. N. 7.
- de rebus mobilibus & de rebus soli separatim agi potest interdictum. *Unde vi.* IV. 278. 11.
- penam persequitur, & non egreditur personam. IV. 283. 17. & N. 23.
- Interdictum *Unde vi* de mobilibus rebus, eorumque accessionibus penam continet aliquam; ideo & datur intra annum utrumq. dantasse. IV. 280. 14.
- post annum datur de eo duntaxat, quod ad litem pervenit, qui vi deiecit. *ibid.*
- competit deiectioni, siue ei qui possessionem amiserit, cum antea possideret, siue iuste, siue iniuste; per se, vel per alios. IV. 270. 4. 271. *sepp.* & 275. 7.
- quibus modis deieci quis intelligatur vel per se, vel per alios. IV. 273. 6. & 274. & 280. 281. IX. 922. 2. & 923.
- an competat omni deiectioni, etiam vitiosa possidendi. IV. 281. 16.
- competit perpetuo, & sine ulla exceptione deiectioni, qui vi, aut clam, aut precario possideret ab alio, quam ab eo qui deiecit. *ibid.*
- competit olim deiectioni vi armata, seu publica, si vi, vel clam, vel precario possideret ab eo qui deiecit. IV. 281. 16. 282.

- deiectioni vi privata, & sine armis ita datur, si nec vi, nec clam, nec precario possideret ab eo, qui deiecerat. IV. 282. 16. IX. 913. 5. 944.
- hodie datur cuiusque deiectioni, etiam illi, qui vi, vel clam, vel precario possideret a reo; & quam recte. IV. 282. 16. IX. 944. 5. *sepp.*
- & quidem datur finem, & sine ulla mora. IV. 282. IX. 943. 4.
- competit hereditum deiectioni, & ceteris successoribus. IV. 280. N. 18.
- competit etiam praedoni; & quatenus. IV. 272. 4. & N. 5.
- datur iustissimo iure colonis, locutis, amicis, propinquis deiectioni, & agentibus. IV. 286. 20. 287. *sepp.* IX. 959. *sepp.*
- non datur ei, qui culpa, factore suo existeret possessione; praeterquam minui, vel Ecclesiae, per lo integram restitutionem. IV. 271. N. 4.
- datur directum usufructuario, & usuario; & quare. IV. 275. 276. 8. & N. 12.
- utile datur vasallo, & emphyteutem etiam contra dominum. IV. 276. 4. N.
- datur adversus eum qui deiecit, etiam dominum. IV. 283. 17. & N. 22.
- a quo neque exceptio domini potest obici. IV. 283. N. 22.
- quid si de dominio spoliantis constat ex confessione deiectioni. *ibid.*
- datur adversus deiectionem, siue spoliatum, re etiam casu perempta, & sine illius culpa. IV. 283. 17.
- Quisnam alterum deiectione, siue spoliante intelligatur. IV. 284. 18.
- non datur adversus illum, qui non deiecit, etiam rem, unde deiectioni facta est, competere possidere. IV. 283. 17. & N. 23.
- quid ex iure canonico. IV. 285. 19. 286.
- datur & adversus eum, cuius familia deiecit; quamvis is neque id iussit, neque mandaverit, neque ratum haberet. IV. 285. 19.
- quam hoc non iniquum sit, & sine domini iniuria constitutum. *ibid.*
- quisnam appellatus familia veniat in interdictum. *Unde vi.* IV. 285. 19. & N. 25.
- Datur etiam interdictum adversus parentum familias de eo, quod ad eum pervenit, ex deiectione facta a filiofamilias, vel a mercenario. IV. 285. 19. 286.
- Tenetur interdictum *Unde vi* iure iustitiano, etiam qui rem alienam possessionibus vacuum sine vi occupavit. IV. 286. 20. IX. 951. 1. 952. *sepp.*
- cui datur, possessione sequestrata. *ibid.*
- interdictum, *Uti possidetis* quodam sit, & unde appellatur. IV. 289. 2. IX. 967. 1.
- est prohibitorium, & vocatur rei iudicis possessionis. IX. 967. 2.
- quatenus res ei locum faciant, & qua. IV. 289. 3. 290. & 292. *sepp.*
- quatenus vis huius interdicti eorum praestet; & quor. modis ea possidendi fiat. IV. 294. 8. 9. 295. *sepp.*



- datur, cum de possessione rerum soli, fundi, vel ædium contenditur. IV. 392. 6. IX. 974. 13.
- an datur de rebus mobilibus, & incorporalibus, sive de verbum uso servitutum, sicutum olei. IV. 391. 392. 6. & N. 7. IX. 974. 14. 975.
- an datur de possessione loci percipiendi redditus, vel alius annuus pensiones. IV. 391. 392. N. 1. IX. 975. 15. & 976.
- quid si prestatio sit mere personalis. IV. 392. N. 7.
- culos rei gratia comparatum sit. IV. 396. 12. 397. IX. 976. 16.
- quodam hic iudicii officium, ubi agitur de uno possessore. IV. 397. 12. IX. 976. 18. 977. 19. 978. 20.
- an hic cautio prestanda, ne possidenti vis fiat in futurum. IV. 397. N. 15. IX. 977. 20.
- quale in eo sit iudicii officium, cum ambo litigantes possident. IV. 399. 15. 300. IX. 978. 22. 979. *seq.*
- & quomodo hic omnes ex litigatoribus alteri satisfactionem offerre debeat; & qua de causa. IV. 301. 16. & N. 19. IX. 980. 24. 981. 25. 982. & 984.
- quid si uterque iustitiam paratus sit. IX. 982. & 983.
- an ab uno possessore, eodemque solo satisfactionem prestanda sit. IX. 984. 28. 985. *seq.*
- datur possidenti tempore litis contestata, sive iuste, sive iniuste; si modo nec vi, nec clam, nec precario possideat ab adversario. IV. 392. 7. 393. *seq.* 398. 23. IX. 969. 4. & 970. 972. 9.
- Si uterque litigantium possident: an uterque tenendus a pretore ut iustitiam faciat. Et quomodo uterque simul possidere dicatur. IV. 399. 15. & N. 18. 300. *seq.* IX. 970. 5. 6. 971. *seq.* & 979. 23. & 980.
- competit usufructuario. Et an directum, an utile. IV. 390. 4. & 391. & N. 4. IX. 269. 3.
- item superficuitio. IV. 391. 5.
- an etiam emphyteutæ, & vasallo. IV. 391. N. 5.
- an & quando datur missio in possessionem. IV. 390. 3. & N. 3.
- non datur simplici detentori. IV. 390. N. 2.
- cui datur, sequentibus possessione. *ibid.*
- Interdictum *Utrius* unde dictum, & quibus de rebus competit. IV. 289. 2. & N. 1.
- quomodo olim differret ab interdicto, *Uti possidetis*. IV. 289. 2. & N. 1. 390.
- quo tempore unum alteri emanatum sit; & an in omnibus & per omnia eodem tempore. IV. 289. 2. & N. 1. 390.
- Interesse* sive id quod *intercessit* quam habet ex notatione verbi significationem. IX. 813. 1. & 814. *seq.*
- quid sit. IV. 39. 1. 40. *seq.* IX. 813. 1. 814. *seq.*
- Id quod *interessit*, vulgus interpretum dividit in singulare, Commune, & Convenitum. Et an recte. IX. 815. 1. 816. *seq.* IV. 42. 3.

- Eius quod *interessit* genus unum, & una estimatio, non triplex; & qualis ea sit. IX. 817. 2. 818. *seq.* & 826. 4.
- Id quod *interessit* in factum, & non in iure consistere, quam habet sententiam. IV. 44. 4. IX. 816. 3.
- Ubi quod *intercessit*, præstandum sit, estimari debet quantum omnibus valet, & non ex privati alicuius iudicio, & affectu. IX. 818. *seq.*
- in Estimatione eius quod *interessit*, quantum habenda sit affectionis ratio. IX. 822. & 823.
- In quibus causis, seu obligationibus estimetur utilitas vius quod *interessit*, sive illud factum fuerit, sive prætermittum. IX. 821. & 822. 2.
- In quibus causis constant sit peritio, & condemnatio in id, quod agentis *interessit*. IX. 821. 1. 2. VI. 329. 9.
- Ubi præstari debet quod *interessit*, id non potest in casibus certis duplum excedere. IX. 828. 5. 829. *seq.* & 841. 1. 842.
- quoniam casus certi. IX. 827. 1. 2. & 828. 4.
- duplum hic qua ratione estimetur. IX. 828. 5. & 829.
- quare in casibus certis duplum numerat iustitias pro modo eius quod *interessit*. IX. 843. 1.
- & an idem numerat, quod veteribus placuit; an aliquid amplius. IX. 844. 2.
- quandoque in casibus certis præter rem, quod continetur obligatione, præstandum sit id quod *interessit*. IX. 811. 2. & 829. 30.
- In quibus casibus in obligatione continetur solum id quod *interessit*, in his præstandum est totum, quantumcumque erit. IX. 831. 1. 832. 2.
- continetur in obligatione dimissas id quod *interessit*, in contractibus, & quasi contractibus, quantum obligatio in facto consistit. IX. 833. 3. 4. 834.
- item in omnibus interdictis. IX. 833. 3. & 822. VI. 327. 3.
- an in maleficiis, & in quibus. IX. 833. 3. & 834. *seq.*
- In quibus contractibus non possit illud quod *interessit*, excedere duplum, cum estimatum est factum, quod in obligatione versatur. IX. 835. & 836. 1.
- Vide *Emptio*, *Locatio*.
- Id quod *interessit* estimandum est, non ex damno solum, quod quis passus est, sed & ex lucro, quod quis iuste facere poterat. IX. 845. *seq.*
- an estimandum sit ex omni toto quod actor habere poterat, si quid factum esset ut oportuit. IX. 851. *seq.*
- duo lucri genera ex estimatione eius quod *interessit* removenda; & que sunt. IX. 852. 1. 2. & 853. 3. & 854.
- In eo quod *interessit* reputando, estimari debet utilitas, que circa rem consistit; & quantum sit. IX. 855. 4. 856. 5.
- an interdum estimanda sit, que circa rem non consistit; & quibus in causis ex opinione quorundam. IX. 856. 6. 857. *seq.*
- utilitas, que circa rem non consistit, estimanda

da non est in emptione, neque in alio iudicio, nondum facta traditione speciei, vel pecuniae, quae praestari debet. IX. 861. 862. 9.

— quid si appareat utilitatem habere esse rationem a contrahentibus, solutione in certum locum, personam, vel tempus collata. IX. 862. *segg.*

In actionibus, in quibus agitur ad rem restituendam, vel exhibendam, vel tradendam necessarium, sit condemnatio in id quod interest, ubi res de qua agitur, perit, VI. 329. 9. 10. 330. *segg.*

— & quando fiat in illis condemnatio in id quod interest, etiam cum res extabit; & quatenus. *ibid.*

In omnibus faciendi, vel tradendi obligationibus, & inde nisi actionibus, statim & nullo precedente iudicio iussu, sit condemnatio in id quod interest; & quare. IV. 332. 14. 15. & 333. *segg.* XI. 305. *segg.*

Quae in faciendi obligationibus, in quibus solum quod interest obligatione continetur, pignori stipulationem subici expedit. IV. 43. 4. & 45. *segg.*

— & ad modum pignori querendus in eo, quod interest vel ex genere ipso, vel ex affectione. IX. 869. *segg.*

Id quod interest, in strictis iuris actionibus non exigitur ab eo, qui non fecit quod debet ex mora, sed ex natura obligationis. X. 1447. 58. & 1452. 75. 76.

Interit rei quae debetur, & obligatio extinguitur, & debitor ipso iure liberatur. IV. 603. 6. VIII. 47. 14. IX. 1372. 11. XI. 675. 1. & 1380. 13.

— & quatenus siue naturali, siue civili interit. IV. 603. 6. XI. 1339. 5.

Interit rei, a re sola quae perit, contingit liberatio debitoris; non ab alia quam ille debeat ob alterius rei casum, quae perit. IV. 608. 15.

— quid si res quae interierat in pristinum statum restiterit. IV. 608. 16. 17.

Interit certi corporis, & speciei, non autem generis aut incerti rei promissa debitor liberatur. IV. 604. 7. VII. 609. *segg.* VIII. 34. 20. XI. 676. 3. 677.

Cum interit rei commodatae, & insumpta data non interit rei auctoris, vel mutuo datae liberatio contingit. IV. 605. 8. 9.

— quid si certa res duae coniunctim, vel disjunctim deberentur: an unus interitus altera quae superest, debetur. IV. 606. 10. 11.

Interit debita certis rei secundo, neque rei auctoris, neque pars eius alia debetur. IV. 607. 13. XI. 677. 4.

— & cur aliud in interitum nostrum. IV. 607. 14. 608. XI. 677. 5.

Interit omnium rei debita non liberatur debitor, siue culpa eius res perit; siue debitoris mora intercesserit; siue conventio de casu & periculo rei praestitudo. IV. 609. 19. & 611. 1. IX. 1372. 11. X. 1320. 1. 2. 1321. 3. *segg.* XI. 677. 6. 678. 7. 679. 8.

— & quantum hic culpa requiratur. IV. 610. 20. 21. & 611. *segg.*

— & quando mora fieri incipiat. IV. 611. 2. 612. *segg.* X. 1321. 3. 4. & 133. *segg.* & 1440. 26. 1441. *segg.* XI. 679. *segg.*

— quatenus conventio de casu rei praestitudo personam efficiat obligationem. IV. 611. 1. 612. *segg.*

— Vide *Casus*.

Interit rei debitor non liberante fides, neque male fidei possessoris. IV. 607. 14. XI. 680. 20. Interit naturali rei, quae, & apud creditorem peritura esset, debitor non liberat ex post mortem. Et quatenus eius mitigationem praestare debeat. XI. 681. 11. 682. *segg.*

Interloqui, interlocutio quid sit. XI. 115. 1. & 116.

— quorundam, & quibus in rebus index interloquitur. XI. 115. 116. & 121. 2.

Interlocutio infumum non irrogat, tamen rei recordandam oneret. V. 134. 29. & N. 20.

— an sit indicis sententia, & qualis de re controversa. XI. 116.

et Interlocutio non nascitur ad iudicium. XI. 115. N. 3.

Ius municipale si de sententia aliquid statuerit, comprehendit etiam interlocutionem. *ibid.*

Interlocutio revocari potest a iudice, & quando. XI. 419. 1. 220. *segg.*

— an possit a iudice revocari sine causa. XI. 221. 4. 222.

— an debeat ab eo, etiam invito cum causa revocari. XI. 222. 5.

— quid si revocare possit, an id imponat faciat. Et quonam modo. 220. consuevit sit. XI. 222. 6.

— an possit revocari, postquam fuerit executioni mandata. XI. 222. N. 2.

— an rescindi possit decem lapsum. XI. 222. 4. N. 2.

— in quibus causis revocari nequeat. XI. 229. 220. N. 2.

Interlocutio ad iudicium adversus heredes quae. II. 37. 2.

— quodammodo sit interdictum testamentum. *ibid.* Interpellare, interpellatio quid sit. X. 133. 5. & 1434. 12.

— ad morem debitoris necessaria, siue fiat in iudicio, siue extra iudicium. IV. 613. 4.

— necessaria tamen non est in obligationibus in diem, neque in delictis. X. 133. 5.

— adversus quos debitorum necessarius non sit. Et a quibus creditoribus; & quibus in causis non exigatur. X. 680. & 681.

Interpellatio extrajudicialis in actionibus in personam olim necessaria; hodie urbanitatis est, & officii. V. 985. N. 10.

Interpretatio legum quae ex capite dependit sit. I. 87. *segg.*

— duplex; restrictiva, & extensiva, ut vocant. I. 90. §. & 105. 1.

Interpretatio restrictiva adhibenda est, cum legis sententia angustior est verbis. I. 90. §.

— Vide *Legis sententia*.

Interpretatio restrictiva quando, & qua ratione sumatur ab alia parte eiusdem legis. I. 90. 7.

— quomodo, & qua de causa sentitur a ratione legis. I. 91. 9. & 92.

— quomodo sumatur ab aequitate. I. 94. 11. & 95.

Interpretatio extensiva adhibenda est, cum legis sententia laetior est verbis. I. 105. 1.

— quando & qua ratione ducatur ab alia parte eiusdem legis. I. 106. 3.

— quando a contrario sensu. I. 107. 4. & 108.

— quando a consequentibus. I. 108. §. 109. *sepp.*

— quando a ratione legis. I. 110. 6. & 111. *sepp.*

Iusta legis interpretatio quo fit. VIII. 154. 4.

— benignior quomodo. I. 114. 9.

— viciosa quomodo. I. 111. 7.

In Interpretatione legum retinenda est proprietate verborum, ut principia iamen habeant sententia ratio. XI. 168. 1. & 168. 3.

— legum sententia, ubi verbis expressis non fit, ex generali ratione legis, vel ex aliquo argumento necessarii, atque evidenti colligenda. XI. 168. 2.

In legem Interpretatione facienda quando a proprio verborum sensu distendi possit. III. 30. 5.

Loca iuris ambigua, & obscura per alios iuris locos perspicuos, & dilucida scriptis Interpretationem accipere debent. IX. 1250. 7.

Les quibus semper ius est Interpretanda, ut nequid in ea sit otiosum. VII. 581. 11.

Interrogationes in iure factum quid sint. V. 246. N. 6.

— expediuntur iudicis officio, & in limine iudicii ad litem preparandam. V. 799. N. 15.

Solemnis interrogandi formula quomodo. *ibid.*

— olim prodia actiones Interrogationum. *ibid.*

Quare Interrogari debent iurones, & alii rei comprehendi de consensu, & de participibus sceleris. VII. 1157. 13. 14.

Interruptio prescriptionis contraria. I. 1177. 14.

Interruptio casus quomodo communes, quomodo proprii; communes domini, & quomodo. I. 1177. 13. *sepp.*

— Vide *Prescriptio*.

Interventus rei, & res interveniunt an unum, idemque sit. III. 520. 10. VII. 476. 20.

Intervenire quid sit. III. 723. N. 3.

Triplex intervenientium pro aliis species. IX. 1307. 3. 4. & 1308. *sepp.*

Intestabilis quid differat ab intestato. II. 1105. 9. & 1106.

Intestatos quomodo fit, & quibus efficitur modis. II. 1106. 7. 8. & 1107.

Intestatos quomodo quis decedere dicitur. VII. 1041. 4. *sepp.* & 1042.

An intestatorum nomine veniant in municipii lege pupilli, & fusioli. II. 1105. N. 9. & 1106.

— utrique veritas intestati, quomodo intestabiles. II. 1106. d. N.

Invadere quid sit. IX. 933. 1.

Qui violenter invadit possessionem rei. apud alios constitutum ante eventum iudicialis arbitrii, cogitur rem restituere; & si rei dominus est, amittit dominium. IX. 933. 2. 3. & 934. *sepp.*

Quis rem violenter invadere dicatur. IX. 933. 2. ab invasione violenta abstinere domini rei depositum, commodatum, dumtaxat locum, & fundi fructuarium, qui depositario, commodatario rem vi eripuit; vel inquilinum e domo, vel fructuarium a fundo expellunt. IX. 933. 3. & 934.

An penna violenta invasionis tenetur dominus, qui prohibet iter per suum fundum altius, qui habet itineris servitutem. IX. 934. 4.

Qui rem suam violenter invadit, suis iudicis sententia dominium amittit. IX. 935. 6.

— cui dominium adjudicatur per invasionem amittitur: siveone, an privatus, qui vi delectus fuit. IX. 936. 7.

— si invasor non sit dominus; an rei quem invadit, ultimatumem prout possessori deiecit tenetur. IX. 936. 8. 937.

— quomodo ad rem competat possessori. Et quidnam illa persequatur adversus invasorem. IX. 937. 9.

Invasionis penna non tenetur fructuosus, infans, nec infans proximus; neque parens infans, neque patronus liberis. IX. 937. 10.

— neque ea tenentur magistratus, qui possessionem reo auferunt ex officio; neque privati qui audientur iudicia possessionem occupant. IX. 938. 10.

— neque illi tenentur, qui fugientem furem persecuti rem suam ab illo vi abstinere. *ibid.*

An feminis tenentur invasionis penna. IX. 938. 11.

— an illi, quibus alienum rerum suarum fuit interdictione. IX. 939. 13. 940.

— an illi, quibus errare in iure permittitur. IX. 939. 12.

— non tenentur filijfamilias qui de bonis adventitii aliquem deleceant. IX. 940. 14.

Inimare, an vox ignota latine. VI. 441. 9. & N. 20.

Appellationem inimare quid sit. VI. 441. 9. Inimica penna ab Episcopis. V. 478.

Nec.

pro Inrocto, ut vocant, erogari solum est tribunalibus collegiis, suffraganeis medicem aliquid per eos qui in novam ordinem, collegium compantur, vel novam ineant magistratum. V. 477. N. 44. & 478.

Invecta, & illata in nobena prediis tacito pignori, seu hypothecae obligantur. VI. 865. 2. & 866. *sepp.*

Inve-

Inventa, & ista in rustica praedia non obligantur pignori, nisi de eo consensum fuerit. VI. 873. 7. 874. *sepp.*

Invenit quid significet. I. 701. N. 2.

Inventio amissionem rerum in quam rem invenio-rem obliget. I. 717. N. 2.

Qui rem casu amissionem inveniens non restituit, forem facit. I. 717. N. 2. IV. 246. N. 4.

*Astretia* graece, inventiois praemia, laetiae, per-sequuntur. IV. 246 d. N.

— pro libere tamen in re quaerenda, & invenienda tolerato merces potest eligi, vel retineri. *ibid.*

Inventio thesauri. Vide *Thesaurus*.

Inventarium octomobrem fuisse a Iuliano inven-  
tum. II. 376. 11.

— cur solummodo vulgo appellatur. II. 376. N. 5.

— quid sit, & unde dictum. II. 377. 13. IV. 167. 5. & 168. IX. 399. 3.

— eius conficiendi ritus quatenus res continet, & quas. II. 377. 14. IX. 399. 5.

— intra quod tempus confici debet; & quando intra res menses, & quando intra annum. II. 377. 15. IX. 399. 6.

— temporis utriusque dies quandonam cedat. II. 377. 15. & N. 6. 7.

Inventarium, qui non conficitur intra tempus a iure constitutum, obligare in solidum creditoribus de-  
reditus. II. 377. 15. IX. 399. 7.

— an remittit, seu veniat possit testator; &  
quid loci si velit. II. 377. N. 8.

— confici debet per tabularios; & an per duos,  
an plures. II. 378. 16.

— & quidem creditoribus, & legatariis praesenti-  
bus. II. 378. 17.

— quantum continere debeat. II. 378. 18. 379.  
N. 10.

Quinam sint effectus confecti inventarii. II. 379.  
19. *sepp.* 380. *sepp.*

Qui inventarium conficit, non obstringitur aere alieno  
super facultates hereditarias. II. 380. 22.

— retinet impensas necessarias ob hereditatem fa-  
ctas. *ibid.*

— recuperat actiones confusione amissas. *ibid.*

Si de potestate quantitate heredem inter, & cre-  
ditores, vel legatarios sit controversia: hi probare  
debent quod plus esse dicant in inventario.  
*ibid.*

— hoc tamen sibi debet in re dubia. *ibid.*

Heres, creditoribus aut legatariis deferentibus iussu  
eogitur, nihil aliud, quam quod dicit, esse in  
inventario. *ibid.*

Heres si quid ceteravit in conficiendo inventario,  
duplura restituere tenetur, & an plerumque inven-  
tarii beneficio. II. 380. 22. 381. & N. 14.

Heres, inventario confecto, potest iure solvere sive  
creditoribus, sive legatariis, primo petentibus, licet  
nihil superstit pro creditoribus iura prioribus.  
II. 381. 22. IX. 402.

— iura priore tamen repetere possunt quod solu-  
tum est legatariis & creditoribus, vel chirogra-  
pharum, vel hypothecarum tempore posterioribus. II.  
381. 23.

Incommoda inventarii quomodo sint. II. 382. 25.

Qui inventarium non conficit, creditoribus tenetur  
in solidum, & solida legata praestare debet. II.  
382. 26. 383.

— & quidem, etiam si legatus excedat patrimonii  
vires. II. 464. 14.

Qui inventarium non conficit, privatur beneficio  
quarum Falcidia. II. 383. 26. & 664. 16.

— an & beneficio quarum Trebelliana. II. 378.  
N. 9. & 663. 664. 16. & N. 5.

— an iure quarum legitima privatur, si filius sit.  
II. 378. N. 9.

Inventarium populiarium eorum confici debet a to-  
ratoribus in administratione tutela. IV. 167. 5.

— nisi testator qui populo bona reliquit, expresse  
venit conficiendi inventarium. *ibid.*

Quam necessarius inventarii usus in administratione  
tutela. IV. 168.

Contra inventarium non admittitur probatio. VII.  
1068. 7.

Invenit quid sit, & an totum actum videt. IX.  
46. 3.

Inventarios qui sunt coercendi poena, si sciam se-  
cum ducentes hominem occiderint. IV. 473.  
N. 3.

Ire quid sit. III. 276. 4.

Ire & ambulare qui differunt. III. 277. 5. & N. 2.

Ire dicuntur etiam, qui equo insident, aut in lectica  
gestantur. III. 276. 4.

— an & qui rheda vehitur. III. 275. N. 1.

Iter quid sit. III. 276. 3. 4. 277. *sepp.*

Qui habet iter, potest equo, aut lectica vehi. III.  
276. 4.

— an & valentinis, aut volupatis causa spualis  
possit. III. 277. 5. & N. 2.

— non potest agere inemptum. III. 277. 6. &  
278.

— an possit equum mano ducere, vel agere, vel  
iubere a se deduci stimuli opera. III. 278. 7. &  
N. 3.

Interdictum de itinere. Vide *Interdictum*.

Iudaeus Christianum formam ducere non potest aso-  
rem: nec Iudaeum Christianum. III. 948. 23. 949.

Iudaeo Christianum mancipium habere non licet. II.  
1166. 30. & 1167. III. 596. 10.

Iudaei accentor a manere iudicandi. IV. 1377. N.  
18.

— quo ex tempore infamia notati sint a legibus.  
V. 99. 100. N. 13.

ab istius legari potest Christiano homini Chris-  
tianum mancipium. III. 759. 14.

Iudex idoneus quinam sit; & quo sensu appellatur  
idoneus. IV. 1083. 1. & 1184.

— quomodo differat ab arbitro. VI. 539. 4.

- confitit debet publica auctoritate. IV. 1084. 2.
- competens esse debet. Quoniam talis; & cur hic dicitur. IV. 1165. 2. 1166. XI. 163. 1. & 165. 5. & 166.
- Competens iuris ea loca, casus, personæ, quibus illis iurisdictionis circumscribitur, estimari debet. IV. 1167. 4. 1168. *seqq.*
- suspectus iure recusat. IV. 1333. 1. 2. & 1374.
- quoniam habetur suspectus. V. 1381. 14. 1382.
- quoniam iuxta suspicionem casus. IV. 1383. *seqq.*
- Vide *Suspectus, Suspicio.*
- Iudex extra territorium nullam habet neque iurisdictionem, neque nozione, etiam adversus volentes, & consentientes. IV. 1171. 7. & N. 8.
- Prætorum consensu iudicem non facit. IV. 1171. 7. & 1193. 1194.
- extra territorium ius dicenti, & præter sui casus, quibus cognoscendi præstet, non parere impune. IV. 1168. 5. 1169. *seqq.* & 1179. 15.
- non debet esse iuris, legumque Imperitus, nisi habeat assensum, qui illius imperitiam suppleat. IV. 1368. 4. & N. 6 & 1369.
- quous legum peritia sit iudici necessaria. IV. 1369. 4. & 1370.
- Iudex magnus, sive maximus quoniam sit. V. 175. 176. 7. & N. 4.
- Iudex, vel habet solam auctoritatem, vel etiam iurisdictionem. IV. 1085. 3. & 1091. 1092. 9.
- habens iurisdictionem, qui differat ab illo, qui solam habet auctoritatem. IV. 1092. 10. 1093. 11. 1094.
- Iudex aut ordinarius est, aut delegatus; uterque quoniam sit. IV. 1094. 12. 1095.
- Quando incipit esse iudex; & quoniam eius officium. XI. 507. 10.
- Iudex in propria causa nullus esse potest. IV. 1039. 1040. 4. & N. 2.
- Iudex promittere veteribus dictis magistratus omnia, qui tribunal habebat. IV. 1334. 3. 1335. *seqq.* & N. 3. XI. 503. 5. & 504.
- accipitur & pro iudice dato & magistratu. IV. 1339. 6. 1340. *seqq.*
- qui & delegatus, specialis, pedaneus, selectus, additus, arbitrarie iure receptus, vel receptus est dicitur. IV. 1339. 6. & N. 7. 1340. *seqq.*
- Iudex a prætoris datos modum tantum habet nozione, habet tamen & potestatem quous casum cognitionem expedire queat. IV. 1337. 1338. 3. & N. 5.
- vulgo confunditur cum delegato. VI. 20. N. 10.
- dari debet idoneus; & quomodo sit talis. IV. 1342. 8.
- dari non potest in illis casibus, quous ad iurisdictionem datus non pertinent. IV. 1343. 2. & 1344. *seqq.* & 1346. 5. & 1347. *seqq.*
- olim non potest, sed nec hodie dari potest in casibus criminalibus. IV. 1350. 8. & 1351.

- dari non potest in casibus civilibus cognitionum prætoris. IV. 1351. 9. 10. & 1352.
- non in casibus liberalibus. Et an olim dari poterit. IV. 1247. 2448. N. 4.
- In quibus casibus dari solitus esset iudex a prætoris, vel præside. IV. 1249. 1250. N. 5.
- Iudicis dandi potestas libere tribuitur et hodie magistratibus in humilioribus negotiis. Et quous sit humiliora negotia. IV. 1355. & 1356. 14.
- item in maioribus casibus, quous publicam occupationem, vel molestando casuum cognitionem omnem impediunt. IV. 1346. 5. & 1347. *seqq.*
- Iudex a Principe datus potest alium dare in omnibus casibus sibi a Principe delegatis. IV. 1345. 3.
- adeoque & in criminalibus. IV. 1355. 13.
- nisi aliter de voluntate Principis constitit in delegatis ab illo. IV. 1355. & 1356. N. 11.
- an iudices a Principe dati in casibus mei Imperii sibi delegatis, iudicem dare possint. IV. 1355. N. 11. & 1358. N. 56.
- non possunt iudicem dare in casibus Principi reservatis, puta in rebellionem creatione, & legitimatione spuriorem. IV. 1356. N. 11.
- Iudex a Principe datus mandata utitur iurisdictione. IV. 1157. 27. & N. 55.
- datus a Principe ad universitatem creaturam, sive in certo territorio, propriam exerceat iurisdictionem. IV. 1157. N. 55.
- superior est in causis sibi a Principe commissis quous ordinaria. *ibid.*
- habet proprios apparatus, & sententia executionem. *ibid.*
- etiam per eadem curare potest. *ibid.*
- adversus eius sententiam solus Princeps in integrum restituit. *ibid.*
- An iudex a Principe datus possit alii suam iurisdictionem mandare. IV. 1157. 1158. 27. & N. 55.
- an & casus mei Imperii subdelegare possit. IV. 1158. N. 56.
- Iudicis dandi licentia an sit iurisdictionis: an potius lege tribuatur, non iure magistratus. IV. 1359. 1360. 2. & N. 1. & 1361.
- Iudicem dare potest, quisque iurisdictionem habet propriam, vel delegatam. IV. 1362. 2. 1361. *seqq.*
- Iudicem dare interpretum vulgus asportat promissum. Et quous iurisdictionem mandare. Quous & quousque inter utronque differentia. IV. 1362. 3. & N. 4. & 1363.
- Quisque iudicem potest dare, potest etiam subere illum, quem dedit, iudicare. IV. 1363. 1364. 4. *seqq.*
- Qui non habent iurisdictionem, non possunt neque iudicem dare. Et hi quoniam sint. IV. 1364. 5. & 1365. *seqq.*
- Iudex esse & dari potest omnis qui non prohibetur. Et quoniam a iure prohibetur. IV. 1365. 1. & 1366. *seqq.*

- quānam iudicandi munere fungi prohibeantur a natura. IV. 1367. 3. 1368. *sepp.*
- quānam prohibeantur vel moribus, vel legibus. IV. 1376. 11. & 1377. *sepp.*
- Vide *Singulas suis locis.*
- Iudex datus habet iudicandi potestatem a lege, sed illam siue p̄missis iudici exercere non potest. IV. 1399. N. 6. & 1400.
- datas ad certum tempus, definit esse, ubi tempus illud praeterierit. IV. 1397. 3.
- item, cum is, qui iudicem dedit, iussum suum de iudicando revocavit. IV. 1398. 6. 1399.
- Cum plures iudices dati sunt, uno iudicare vetito, ceteri iudicare non prohibentur. IV. 1398. 7.
- & tamen unus et illis decesserit: etiam iudicum ceterorum potestas extinguitur. *ibid.*
- Morte magistratus iudicis dato non extinguitur; & quare. IV. 1399. 8.
- Iudex datus defuit esse, si vel fuere coeperit, vel ei necessaria occupata, vel iusta suspitionis causa supervenerit. IV. 1400. 9. & 1401.
- Iudex suspectus quānam sit. IV. 1381. 14.
- potest recusari, & resciri. IV. 1382. 14.
- quicumque ille sit, in quem cadant istae suspitionis causae. Et quare. IV. 1382. 14. 15. & N. 13.
- etiam si delegatus Principis. IV. 1384. N. 5.
- licet fuerit delegatus cum causula; *renuſatione*, vel *appellatione remota*. *ibid.*
- an recusari possit etiam ordinarius. IV. 1393. N. 16.
- et iidem, quibus testis, & ex levioribus etiam resciri potest, ut suspectus. IV. 1385. 1. & N. 7.
- Suspecti iudicis recusatio causam requirit, & qualem. IV. 1388. & 1389. 5.
- quomodo fieri debeat; & an causae allegasse sufficiat. IV. 1389. 9. & 1390. 6. & N. 11. & 1391.
- in limine questionis, vel aore contestationem iuris est opponenda. IV. 1392. 8. & N. 15.
- Quid si cognita fuerit post iuris contestationem. IV. 1392. 8. & N. 14.
- Iudex datus esse definit, si paris cum illo qui dedit iudicem, imperii esse coeperit. IV. 1401. 10.
- Dato iudice, etque remoto vel demortuo, alius illi substituendus in eodem iudicio, istem conditionibus. IV. 1403. 13. & 1404.
- quodnam iudici substituto ad absolvendum iudicium a priore incomptum debeat assignari tempus. IV. 1404. 14. 1405.
- an substitutus debeat absentem citare uno, vel tribus edictis. IV. 1406.
- Quānam sit iudicis pars. VI. 213. 4.
- Iudex sacra scriptura ante oculos positus, vel Deum praesentem, & inspectum habere debet. VI. 213. 214. 5. & N. 1.

- olim servabat secundum leges in singulis causis: hodie semel sortis in ingressu dignitatis, & officii. VI. 214. 6. & N. 3. & 215.
- contra hanc iurandi necessitatem, neque Statutum, nec contraria consuetudo valet. VI. 215. N. 3.
- obstringit litigatores foreiando calumniam. Et quānam iurati litigatores affirmare, vel promittere debeant. VI. 216. 7. 217. *sepp.*
- Iudex & causam cognoscere, & de ea pronuntiare cogi potest, nisi idoneam habeat detestandi moris excusationem. VI. 218. 2. 279. 3. & 281. 5.
- quibus modis, causae excusetur. VI. 279. 3. & 280.
- etiam suspensio iudicandi munere excusatur, ubi necessarium impedimentum, vel occupatio supervenerit. VI. 280. 4.
- an excusetur quare ex privilegio. *ibid.*
- quando ad tempus, vel perpetuo excusetur. VI. 280. 4. & 281.
- iudicare cogitur, qui minus idoneus affert excusationis causas. Et quare sit. VI. 281. 5. & 282.
- an excusetur, qui iure non liquere sibi de causa. VI. 281. 5. & N. 5. & 282.
- At si unus ex tribus datus iudicibus fuerit sibi de causa non liquere, possit iudicare cogi, etiam cum alii duo iudicaverint, atque consenserint. VI. 282. 5.
- non excusatur a iudicando, siue praeses sibi de iure interroganti respondere oolit. VI. 282. 6. & 283.
- si si de facto consentienti sibi praeses non responderet. VI. 283. 6.
- cor iudici de facto consentienti praeses respondere non debet. *ibid.*
- Iudex uni partium cognoscat, vel amicus, vel etiam alteri inimicus ex honestate abstinere debet a iudicando, etiam si non eorum a parte. VI. 284. N. 9.
- iudicare cogendus, si iam protrahat, vel a magistratu, qui iudicem dedit. VI. 285. 9.
- vel a Principe, si is qui recusat ius dicere, iudex sit ordinarius. VI. 286. 10.
- intra quod tempus pronunciare debeat sententiam. VI. 286. 10. 287.
- quid hic inter causas pecuniaris seu civiles, & causas criminales interfit. VI. 286. 287. 10.
- quare pecuniaris longius; criminalibus brevius sententiae ferendum tempus sit assignatum. VI. 285. N. 13. & 286.
- quomodo recte tempus triennii ferendum sententiae fuerit assignatum, & quando litigantium damno ferre neglegenti. VI. 287. N. 16.
- triennio extincto, & soluta iis instantia, non potest iudex definitivam ferre sententiam, nisi de partium consensu. VI. 285. *sepp.*
- nisi partes consentiant: uterque litigantium absolvitur ipso iure ab observatione iudicii. *ibid.*

- Jodes ante sententiam debet causam plenè cognoscere. Et in quo casu cogatio possit fieri. VII. 809. 27. 28.
- Vide *Cogatio*.
- iudicare debet, prout leges iubent, vel mores. VI. 390. 2. & N. 1. 391. *segg.*
- non debet arbitrio suo aequitatem fingere, sed quod leges iubent, sequi debet in iudicando. VI. 397. *segg.* & 303. N. 6. & 304. *segg.*
- Jodes, qui de principali re cognoscit, potest & incidentem questionem examinare. V. 375. 10.
- Vide *Incidens questio*.
- An iudex damnare debeat infamem contra conscientiam: an potius a iudicando abstinere. VI. 284. 285. 8. & N. 10.
- an possit in iudicando sequi conscientiam contra acta, & probas: an vero acta & probata sequi debeat contra conscientiam. VI. 306. 307. 2. & N. 1. & 308.
- in criminibus iudicare non debet, inuis conscientia. VI. 308. N. 1.
- in questione facti reum condemnare non potest, nisi legitime convinctus. VI. 306. 2. VII. 810. 36.
- cum pares sint utrique probationes, delicto illicite aliter iurando, debet secundum illum qui iuravit iudicare. VI. 307. 3.
- supplere potest, & debet quae sunt iuris, non autem facti. VI. 308. 4.
- an, & ex quae facti sunt supplet interdum; & quomodo. VI. 309. N. 3. V. 1305. 1306. N. 11.
- an veras exceptiones ex officio supplet. V. 1305. N. 11.
- quid si haec appareant ex actis. V. 1306. 4. N.
- supplet ex officio exceptionem deficientis actoris. VI. 199. N. 1. & 300. *segg.*
- An iudex domicili per inquisitionem procedere valeat contra reum propter delictum sibi admissum. IV. 1267. N. 3.
- Iudex prioris instantiae potest punire videntem patrocinium in causa appellantis. V. 58. N. 42.
- Iudex sententiam a se dictam mutare, vel rescindere potest. XI. 339. 1. 340.
- etiam si dixerit perperam, & fontem absolverit, vel innocentem condemnarit. XI. 340. 2.
- & quodam sit paratum innocentem remedium. XI. 341. 3.
- potest tamen mutare sententiam, quae sit iure nulla. XI. 341. 5.
- an eam mutare possit, si sit ordinariar, sive delegatar. XI. 341. N. 3.
- an mutet, cum minori tribuit reformationem in integrum adversus illam. XI. 341. 6. & 342.
- quando possit addere sententiam suam; & quomodo. XI. 342. 7.
- an sententiam revocare possit in continenti. XI. 342. N. 4.
- Iudex domicilium transfert ad iudicacionem in iudicis divisiis. I. 932. 11. & 939.
- Jodes qui litem suam fecit, litigatoribus iniuncta sententia huius damna sacris tenetur. IV. 235. 8. 236. *segg.*
- sive dolo, veluti per gratiam & sordes, sive ex imperitiis iudicaverit. IV. 236. 8. 237.
- qui per sordes iudicavit, veram litem estimationem praestare cogitur. IV. 237. 9.
- qui per imperitiam iudicavit, si habuit assessores, dignus est venia. *Ibid.*
- si solus male iudicavit, in tantum pecuniam damnatur, quousque habuit in patrimonio, vel in peculio. IV. 237. 9. 238. *segg.*
- Jodes qui per sordes iudicat, vel per imperitiam, an obligetur ex maleficio, vel quasi maleficio. IV. 239. 10. & 240.
- Jodes accipere prohibetur a litigatore mercedem pecuniam, sive eam forensi, sive abique forensi. VII. 623. 1. *segg.* 624. 4. 5.
- & quare praefata provincia mercedem pecuniam non prohibetur accipere.
- Jodes qui relictis exceptionem iudicem rei, multator, sive laicus sit, sive ecclesiasticus. V. 1339. 1340. N. 2.
- Quando aliquid iudicis officio praestari dicitur in bonae fidei iudiciis; & quando dicitur actor, vel reus iudicis officio adjuvari. VIII. 1018. 11.
- Judices apud Romanos aliquando dilecti ex ordine sequatorio, vel equestri; aliquando ex his duobus ordinibus, & plebe. IV. 2380. 1391. N. 22.
- Cum pares numero iudices in iudicando dissensionem, quando obtinet solus sententia, vel plurium. XI. 397. 1. & N. 1.
- si duo dissentiant; nemini rata sententia est, nisi a competente iudice confirmetur. XI. 399. 2. 3.
- Duorum iudicum sententia debet esse concordans, ut iudicium rei vim habeat. XI. 323. 1.
- Tribus datis iudicibus, vel pluribus, sententia duorum, vel plurium, uno absente, valida est. XI. 323. 2.
- duo tamen ex tribus, tertio illorum praesente, neque eorum absente, recte aique iure pronunciant. XI. 324. 3.
- An si decesserit unus iudicum duorum, rata sit superstitum sententia. XI. 325. N. 1.
- Cum iudices sunt impares numero, & in iudicando dissensionem, plurium sententia valet. XI. 326. 5.
- Inter iudices numero pares cum scindantur sententiae, illa prior, quae vel favorabili causa, vel reo suffragatur. XI. 327. 6.
- Ubi diversum fuit apud Gallos iudicium sententiae, pars minor tenetur in iudicando consentire maiori. XI. 326. N. 1.
- Cum alter ex iudicibus in maiorem, alter in maiorem summam condemnat, cuius sit sequenda sententia. XI. 328. 7.
- Judices imperii possunt ad ea collegia prudentum, & dicasteria transminere, exquirendo illorum verum. VI. 283. N. 7.
- Iudicare* nomen dictum. IV. 2088. 5. VI. 289. 1.

Indicare quid sit. VI. 189. s. VII. 809. 19.

Aliud est indicare, aliud est ius dicere: & quibus in rebus differant. IV. 109. to. & N. 16. 1093.

Indicata res ambiguum verbum. Eius significatio duplex, & quæ. XI. 112. 6.

Indicata res quantum sit. XI. 117. *sepp.*

— & quantum proprie dicatur res indicata. XI. 113. N. 7.

— quomodo differat a sententiis. *ibid.*

— non potest in partem valere, & in partem non valere, in uno iudicio. XI. 117. & 437. 2. 438.

Indicatum rem dici, quæ finem controversiarum pronuntiatione iudicis accepti, quam sententiam habent. XI. 119. *sepp.* & 123. *sepp.*

Indicata res per se non novit, sed perficit factum antea novationem. IV. 938. N. 22.

Res inter alios indicata non nocet aliis. VII. 1137. 6.

— indicata res tamen principaliter inter aliquos facti ius in omnibus accessuibus, & inter alios, quibus cum agatur ex de re. VII. 1239. 23. 24. 1240. *sepp.*

Indicarum rerum auctoritas quæ sit. V. 1339. 1340. & N. 2. XI. 111. N. 2.

— an ius faciat. VI. 296. N. 1.

Fortior in iure ambiguo pro rebus indicatis, quem pro communi opinione præsumptio. *ibid.*

Indicarum rerum collectio laboriosi potius hominis est, quam crediti. *ibid.*

Res inter privatos indicatæ retractari non possunt obtento influentiorum, quæ postea videtur repetiri. XI. 317. 2.

— nisi præter instrumenta sua aliquæ adversarij possit argui. XI. 317. 2.

Ad indicatæ res in causa legali vel fideicommissi possit retractari, testamento reperto. XI. 318. 3. 319.

Res indicatæ in causa Fidei, Civitatis, aut Ecclesiæ possunt retractari, novis instrumentis repertis, ex duplici causa. XI. 320. 5.

Res adversus Rempub. indicatæ non rescinduntur, ubi sit solvendo Reipub. curator, qui sit in culpa. XI. 320. 6.

Rescindi non potest res indicatæ adversus minorem, ubi sit a tutore servare rem possit. XI. 321.

An res adversus Fiscum indicatæ retractari possit, etiam sine causa. XI. 321. 7.

Res inter alios indicatæ non nocent aliis. V. 1336. 19. 1357. XI. 367. 1.

— & quidem nunquam aliis nocent ignorantibus. XI. 367. 1. 3. & 368.

— sed neque scientibus aliis, quorum res, de quæ actum est, propria eorum fuit. XI. 367. 1. & 368. 3. & 369. 6.

— necum vero scientibus, cum actum, & iudicatum est de proprietate, & iure rei ad illos pervenerit. XI. 367. 2. 368. 4. 370. 7. 371. *sepp.*

— Et quare. XI. 367. 2. & 368. 4. 370. 7. 371. *sepp.*

Res inter alios, puta inter legitimis contradictones indicatæ nocet aliis, qui de accessionibus & consequentiis indicatæ rei comendant. XI. 376. *sepp.*

Exceptio indicatæ rei quorsum prodit. V. 1337. *sepp.*

— indicatarum rerum firmitate, atque auctoritate nititur. V. 1339. 1. & N. 2.

— competit reo, secundum quem est indicatum. V. 1340. 2.

— & quidem, si ipsi per se, si per tutores, curatores, vel procuratorem quaerita sit. *ibid.*

— nunquam competit ei, contra quem fuit indicatum. V. 1340. N. 3.

Exceptio rei indicatæ reo quædam pertinet ad successores, & ad accessiones eius omnes. V. 1341. 3. & 1357. 20. 1358.

— competit adversus creditorem, contra quem indicatæ res est, siue creditore, siue aliis pro illo agentibus. V. 1341. 4. 1342.

— competit adversus creditorem heredes, & omnes alios eius successores. V. 1342. 5. & 1358. 21.

— transit adversus singularem successorem, si auctor iudicio superatus fuit, antequam rei dominium transferret; secus si agens. V. 1358. 22. 1359.

— quid si auctor postea agat, sciens, & patiente singulari successore. V. 1359. 23.

Indicatæ rei exceptio nunquam videtur reo competere, nisi de eadem re agatur, de qua prius iudicium fuit. V. 1342. 6. 1343. *sepp.*

— Eandem rem tria sciunt. Et quæ. *ibid.*

Indicatæ rei exceptio nocet agenti iterum de corpore eodem, de eadem quantitate, vel iure. V. 1342. 1343. 6. 7.

— & quando intelligatur petium, vel corpus idem, vel quantitas eadem, vel les idem. V. 1343. 7. & 1344. *sepp.* & 1347. 10. & 1348. 11. 1349.

An & quando, petito fundo, vel ancilla, agenti postea de fructibus, vel partu doceat exceptio rei indicatæ. V. 1343. 1344. 8. & N. 7.

Quare indicatæ rei exceptio non nocet tigus, lapides, & cornuta, destructo edificio, petenti, qui antea de adibus agens victus fuerat. V. 1345. & 1346. 9.

An ei, qui sumpsit sate petierat, doceat indicatæ rei exceptio, petenti singulas deinde navis tubulas. V. 1345. 9. & N. 9. & 1346.

Ei qui prius fundum petiit, & victus est, cur doceat indicatæ rei exceptio, si postea petat fundi usufructum. V. 1348. 11. 1349.

Ei qui prius iter petierat, & victus fuit, cur non doceat indicatæ rei exceptio, si deinde actum petat. V. 1349. & 1350. 12.

Exceptione indicatæ rei submovetur, qui, brevitate ante petita, victus, petat deinde rem aliquam hereditariam. V. 1350. 13.

— Ud



- cui & qui, pectus grege, victus, petat corpus aliquod ex eo grege. V. 1344. 8. & N. 8.
- Qui forem petierit, & victus est, non repellitur exceptione iudicium rei, si deinde petat eisdem fuisse usum. V. 1350. 14.
- nec ille qui interdicto de possessione prius egerit, si victus postea in rem agit. V. 1350. 1351. 14.
- nec qui in summario iudicio victus, agit postea ordinario. V. 1351. N. 15.
- Exceptio iudicium rei agentis possessorio recuperanda opponi nequit a reo, qui abfolutus est in petitorio, nisi eum se dominum esse reus probavit. V. 1351. N. 15.
- Iudicium rei exceptio necit agenti iterum de eadem re, & ex eadem causa. An eadem causa sit, an alia, unde cognoscitur. V. 1351. 15. 16. 1352. *sepp.*
- Utrum eadem causa sit, an alia, quomodo estimetur in scholibus in rem, vel in personam. V. 1351. 16. & 1352.
- Iudicium rei exceptio agenti non obstat, ubi alia sit causa petendi. Causa aut genere alia est, aut tempore alia. V. 1353. 16. 17. & 1354. *sepp.*
- agenti ex causa tempore alia non nocet iudicium rei exceptio, etiam si antea egerit de eadem re ex causa generis eisdem; & actum sit inter eisdem personas. V. 1351. 16. 1354. *sepp.*
- Nocet exceptio iudicium rei, si agatur iterum inter eisdem personas: secus si inter alias. Et quando inter alias personas agi dicitur. V. 1355. 18. 1356.
- & quare eum inter alias personas agitur, cesset exceptio rei iudicium. V. 1356. 19. 1357.
- An exceptio iudicium rei perperam, & indebita sibi inspectionem tribuit. III. 1105. 6. & 1106. *sepp.*
- Iudicium obligatio an sit ex contractu; an vero ex quasi contractu. III. 544. 6. 543. *sepp.*
- Iudicium praesens obligatio, non eius origo spectari debet. XI. 179. & 180.
- Iudicium actio quomodo; quam recte constituta victori post rem iudicatum, & quam sit illi necessaria. XI. 173. 1. 174. 2. 175. & 169. 1.
- cor ita dicta. XI. 176.
- an edi debeat adversario; & quomodo. XI. 175. 3. 176.
- an ex contractu, an ex quasi contractu nascatur. XI. 178. 3. & N. 3.
- rei persequutionem cominet, ideoque perpetua est, etiam si nascatur ex delicto. XI. 177. *sepp.*
- datur heredi & in heredem. XI. 177. 1. 178. *sepp.*
- directa est, non autem in factam. XI. 179. N. 4.
- Eive triginta annis, non quadraginta praescribitur. XI. 180. N. 4.
- Iudicium actio datur in condemnatum. Et quoniam talis. XI. 155. 1. 156. *sepp.*
- datur in condemnatum, qui convenitur suo nomine, aut alieno in rem suam. XI. 139. 1.
- datur in condemnatum aliena causa, qui se liti obstat. Et quoniam se liti obtulisse intelligatur. XI. 140. 2. 141. 5.
- non datur in tutorem, curatorem, syndicum, nec in procuratorem, quem dominus liti obtulit; sed in dominum. Et quare. XI. 140. 3. 141. 4. 6. & 142. *sepp.*
- an datur in tutorem, procuratorem, & similes, saltem de impensis litis, quibus temere litigantes causam praebere. XI. 144. 11.
- Iudicium actio quid persequatur. XI. 145. *sepp.* & 169. 1. & 123. 1.
- An teneatur actio iudicium, qui postquam condemnatus est, offert expensis litem. XI. 145. *sepp.*
- Iudicium actio non extinguatur adversus eum, qui condemnatus nota dedit servum fructuariam. XI. 161. 162.
- Ab eo qui decem dare, aut nota dedit condemnatus est, sola decem lere per polente actio iudicium. Et quare. XI. 169. 1. 170. *sepp.*
- An iudicium actioe peti possit intermedii temporis usum, de quibus index appellationis nihil dicit, cum in ab eo, qui in forem, & in usum fuerit condemnatus, iussit spirituum fuisse pronuntiavit. XI. 179. & 380.
- & an directa iudicium, an utili actione petatur. XI. 380. 3.
- Iudicium executio capioe pignorum, eorumque districtione perficitur. XI. 223. 1. & 248. 2.
- executionis ordo qui. XI. 227. 1. 228. *sepp.*
- Vide *Executio*.
- Quoniam res iudicium pignori capi iubentur a magistrato. XI. 228. 2. 230. 6.
- capta res pignori in causam iudicium sub hasta distrahuntur, ut ex pretio solvatur pecunia creditori. XI. 230. 7. 231. 8. 9.
- In causam iudicium res pignori capi, & distrahi quo ordine iubentur. XI. 231. 10. 232. *sepp.*
- An ordinem executionis iudicium creditori pervertere liceat absque damno debitoris. XI. 234. 13.
- Iudicium executionem praecedere debet iussu, & interlocutio magistratus. XI. 234. 14.
- In executione iudicium si res pignori capta emptorem non inveniant: quomodo consilium creditori. XI. 235. 236. 1. & 237. *sepp.*
- An iudex qui exequatur iudicium, debeat de rei proprietate cognoscere, si aliquis rei capta pignori faciat contrarium. XI. 241. 1. 242. *sepp.* & 252. 4.
- Si in causam iudicium pignori capiatur res aucta pignora: an distrahi possit. Et quomodo. XI. 245. 1. 246.
- In executione iudicium iubentur pignori capi, etiam nominis debitoris. Et quomodo; & quibus conditionibus. XI. 250. 2. 251. *sepp.*

- quid si nomina negentur a condemnati debitoribus. XI. 151. 3. & 252.
- In causam iudiciali pignori potest capi certa pecunia, quae sit apud debitorem condemnatum. XI. 253. 1. 154.
- Vide *Executio*.
- Iudiciali tempus quodnam sit; & cur ita dictum. XI. 125. 1.
- Indulgetur humanitatis causa reo condemnato. Et quare. XI. 126. 2. 127.
- Eius origo. XI. 127. 128.
- Quodnam LL. 12. 123. iudicis tempus fuerit constitutum. *ibid.*
- quomodo dictum fuerit constitutionibus; & quo mensuram intervallo a Iulianiano definitum. XI. 128. 4. 129.
- quare tempus quatuor mensium in actionibus non in rem, sed in personam fuerit constitutum iudicis. XI. 127. N. 3. 128.
- Iudicis tempus prorogare, vel adire potest ex causa magistratus omnis vel in sententia ferenda, vel postea. XI. 129. 5. 6. 130. *sepp.*
- Iudex datum privilegium potest, vel edicere in rem ferenda sententia, non autem postea. XI. 130. 6.
- Iudicis tempus adire, vel prorogare magistratus pro qualitate, vel quantitate causae, & pro reorum obsequio, vel contumacia. XI. 133. 9. 10.
- causa qualitas, & quantitas quibus in rebus constituitur; & quomodo iudicis tempus aliter in singulis. XI. 133. 10. & 134. *sepp.*
- quomodo ex rei contumacia, vel obsequio temperetur. XI. 135. 17 18.
- Quibus in causis condemnatio reo, licet obsequenti, tempus iudicis denegetur. XI. 136. *sepp.* & 134. 11. 12. 135. 15. 16. 18.
- quid si magistratus sine causa mutet legitimam iudicis tempus. XI. 133. 9. & 153. 1.
- Iudex qui minorem legitimo tempore diem ad solvendum sententia sua completitur, non coarctatur tempus iudicis legitimum. XI. 153. 2. 154.
- quid si iudex legitimam iudicis tempus nominatim reo adimat. XI. 154. 3.
- Condemnatus ad solvendum potest inter iudicis tempus solvere si velit, licet a creditore cogi non possit. XI. 181. 1.
- & quidem solvere potest laici id tempus creditori etiam invito; & quare. XI. 181. 1. 3. & 182. *sepp.*
- Iudicis tempus condemnati heredibus indulgetur. XI. 199. 1.
- & quantum indulgetur. XI. 300. 2.
- Casus *iudicium falsi*, exigitur ab omni alieno rei defensore, nisi dominus pro illo satisfecerit. V. 276. 34. 277. *sepp.*
- non ab illi defensore praestari debeat, qui causae abentis eligatur. V. 276. N. 31.
- quare a tutoribus, & curatoribus populi vel minoris defensionem inherentes non exigatur. V. 280. 38.

- Quae cautionis, *iudicium falsi*, praestanda necessitas. V. 280. 39. 281. \*
- Cautioem, *iudicium falsi*, stipulari possunt etiam, domini, vel eius procurator, tutor, curator, dummodo agendi facultatem hi don habent. V. 288. 3.
- & quidem siue ejus rei dantur mandatam habent, siue omnium bonorum sit procurator. *ibid.*
- facta etiam falso procuratori valet, si institutum ab illo edicere ratem dominus habuit. Et quoniam ratem habere possit. V. 287. 288. 3. & N. 2.
- constituta persona facta non aliter valet, aut committitur, quam si dominus ratem habuit, quod factum cum constituta persona gradum. V. 287. 288. N. 1. 289. 290. 4. & N. 2.
- superius personam facta, nulli est & stipulenti, & domino, cuius nomine agitur. Et quoniam utrique actio inde acquiritur. V. 290. 291. 4. & N. 3. 4.
- Quare casus, *iudicium falsi*, facta illi qui non est procurator, tutor, vel curator sit inempta, nisi sequatur domini ratihabitio. V. 289. 290. 4. & N. 2.
- Casus, *iudicium falsi* tres habet classes. Et an omnes verbis expresse continentur, an primam duntaxat. V. 291. *sepp.* 5. & N. 6.
- Clausula prima quae; & unde dictae; & quatenus committitur. V. 292. 6. & N. 8. 293.
- committitur statim, & contra procuratorem, & fideiussorem duntaxat: 'si in dominum non datur actio ex stipulatu. V. 295. 10. & N. 15. 296.
- quando & quibus de casibus non committitur; V. 293. 7. 294. *sepp.*
- Committitur ex prima clausula stipulatio, siue casus, quid petit. V. 296. 11.
- Altera, *iudicium falsi*, stipulationis clausula quae. V. 296. 12. 297.
- utrum, & quando impletur, vel committitur; & ex quibus rebus cognosci possit. XI. 298. 13. 299. *sepp.*
- cur in id quod interest committitur. V. 302. 17.
- quando, & adversus quos agitur at stipulatione ob rem non defensam. V. 302. 18. & 303.
- quare ex eadem stipulationis clausula committitur agitur, non in solidum, sed pro parte duntaxat adversus plures fideiussores. V. 303. 19. & 304.
- quomodo fideiussores sibi cavere debeant, prius quam ex stipulatione, *iudicium falsi*, ob rem non defensam creditori solvant. V. 304. 20.
- Vide *Defensio*.
- Novissima clausula stipulationis, *iudicium falsi*, quae sit. V. 304. 21.
- quibus modis committitur. V. 304. 22. & 305.

- committitur in id quod interest, ubi certa pars non sit promissa V. 305. 22.
- Causio, Iudicium forei, adversus eum eodemque nomine ex una, vel altera causa committi potest. V. 305. 23. & 306.
- adversus plures, & diversos committi potest ex diversis causis. V. 305. 24.
- Quicquid dilecticia assumptum, quid sit. VI. 312.
- Iudicium foris interpretibus dictum quidem sit, & vnde appellatum. IV. 1052. 1053. 3. & N. 2. VI. 523. 8.
- Eius definitio multiplex. IV. 1051. N. 1. & 1052.
- Iudicium quantum, sive cui bono desideretur. IV. 1051. 2. & 1052.
- quantum eius partes; & quo ordine haec inter se progrediuntur. VI. 3. 4. & 4. *sepp.* & 523. 8. VII. 809. 25.
- Voluntarium, & Necessarium. IV. 1053. 4.
- Voluntarium Iudicium, sive arbitrium quid sit; & quando Iudicii vim habeat. IV. 1053. 4. & 1054. *sepp.*
- Vide *Arbitrium*.
- Necessarium quid sit; & cur haec dictum. IV. 1053. 1054. 4.
- dicitur Iudicium, legitimamque Iudicium. IV. 1056. 7.
- Iudicium, & legitimum Iudicium quid sit, & ex quibus rebus, veluti patibus constatur. IV. 1056. 8. & 1057. *sepp.* VI. 1. *sepp.*
- Civile tantum, aliud Criminale. V. 103. 8. 104.
- Civile duplex; Primum, & Secundum, sive Appellationis dictum. VI. 3. 3. & 4.
- Personae, quae ad Iudicium pertinent, vel Necessariae sunt; vel Adjuvantes, vulgo Principales; vel Accessoriae. IV. 1059. 1. & N. 1.
- necessariae tres; Actor, Reus, Iudex; & cur dicantur necessariae. IV. 1060. 2. & 1061. 3. & 1062.
- Vide *Singulari sua loca*.
- Adjuvantes, sive utiles Iudicibus, & insignibus personae quae sunt. IV. 1062. 4.
- Necessariae, & Adjuvantes idoneae sunt oportet, Et quae sunt eiusmodi. IV. 1063. 5. 6. & 1064.
- quibus agere Iudicio prohibetur. IV. 1064. 7. 8. & 1065. *sepp.*
- quibus conveniri Iudicio non possunt. IV. 1077. 1. 2. & 1078. *sepp.*
- Conceptum Iudicium quibus modis dicatur. IV. 1293. 2.
- An Iudice remoto, vel demotso, moveatur Iudicium. Et quomodo res cognosci debeat a Iudice substituto. IV. 1403. 13. & 1404. *sepp.*
- Iudicium quibus modis solvatur. IV. 1395. 1. & 1396. *sepp.*
- Vide *Iudex*.
- Iudicii formula, An se dare oportere, futura etiam deducit in Iudicium. Et quomodo. XI. 1282. 4. & 1283. 6. 1284.

- in Iudicium quantum deducta dicantur, & quomodo. VI. 314. 3.
- Quantum deducta in Iudicium actoris petitione intelligatur. VI. 315. 4. & 316.
- Deductum in Iudicium non intelligitur quod exceptum est nominatum ab actor. VI. 316. 5. & 317.
- neque id, quod accidia post litem contestatum. VI. 317. 6.
- in Iudicium tacite deducti, & per consequentiam petiti rei, fructus, & reliqua acceptiones intelliguntur. VI. 318. 9. & 319.
- Haec quare veniant in Iudicium, etiam post litem contestatorem. VI. 319. 8. 320.
- in Iudicium deducuntur ipso iure sumptus, & impensa liti. VI. 320. 9. & 321.
- Iudicio contrahi quam recte dicatur. III. 544. 7. 7. 482. 34.
- Iudicia bona, dicta, & stricti iuris quae sunt. VI. 758. 7. 759. *sepp.*
- quibus rebus inter se differant. VI. 774. 33. 34. 775. *sepp.*
- differentia quondam repudiata. VI. 777. 34. 778.
- Vide *Adiones bonae fidei, et stricti iuris, Arbitria*.
- Iudicia simplicia sunt, vel duplicia; ea quantum sunt, & cur ita dicta. V. 997. 23. VI. 740. 6.
- duplicia tria, & quae sunt. *ibid.*
- ea vocantur, etiam missa, alio tamen atque alio sensu. *ibid.*
- cui dicantur esse tam in rem, quam in personam. Et an tertium aliquid, mixtumque generis constituant. VI. 740. 7. 741. *sepp.* & N. 1.
- Iudicia quaedam civilia, quaedam criminalia sunt. V. 103. 8. 104.
- civilia pariter sunt ea delicta, partim ea contracta, vel quasi contracta. *ibid.*
- Criminalia quaedam publica sunt, quaedam non publica. *ibid.*
- Civilia ex delicto septem famosa dicantur; & quae sunt. V. 104. 2. & 105. *sepp.*
- & quare septem duodecim sint famosa. V. 103. N. 2. 104.
- Civilia ex contractu, vel quasi contractu famosa quatuor sunt; & quantum sunt. V. 107. 5.
- Iudicia criminalia famosa, alia sunt publica, alia in publico Iudicio admissa. Posteriores haec quare famosa. V. 122. 19. 20. 123. *sepp.*
- Criminalia, quaedam, neque publica sunt, neque in Iudicio publico admissa. Haec quantum sunt; & quantum ex his sint etiam famosa. V. 124. 22. 125. *sepp.*
- Iudicia famosa quaedam, & quomodo inurant infamiam. V. 132. 27. 133. *sepp.*
- Damnatus Iudicio famoso quomodo effugere possit infamiam. V. 135. N. 22. & 136.

in Famosis iudiciis quis deferre, & referre iurand-  
um potest. X. 799. 8. & N. 16.  
Cautio iudicio *fili*, utrum prius sit, an posterior  
actionis editione. VI. 41. 1. & N. 2. & 42.  
— cum ante, vel post libellum prestanda sit. VI.  
95. 1. & N. 1. & 96.  
— quorsum inventa; & quam reo necessitatem  
imponat. VI. 95. 1. 96. *seq.* & 98. 3. 97.  
N. 4.  
— quid sit, & unde dicta. VI. 97. 2. & 98.  
— quoties sit; & quantum ab hoc, vel illo reo  
exigatur. VI. 99. 4. 100. *seq.*  
— quantum, veniente primam reo in iudicium.  
evanescent; quantum, non nisi finita lite, resolvitur.  
VI. 97. N. 4.  
Cautioni, *iudicio fisci* succedere debet *fideiussor*; &  
quid sit. VI. 103. 5. & 104.  
— ubi commissa fuerit, quatenus teneatur, qui  
cavit, iudicio *fisci*. VI. 105. 6. & 106.  
— non committitur, ubi aliquis legitime impedit-  
tur, quominus se iudicio *fisci*. Et quantum le-  
gitime impeditur. VI. 106. 6. & N. 17.  
— finis per sententiam, nec perferat in appel-  
lationis iudicio. VI. 107. N. 17.  
— quibus appellationibus vocabatur apud veteres.  
VI. 107. 7. & 108.  
— ex iure civili, & pontificio necessaria. VI.  
111. 11.  
— Eius usus moribus hodiernis fere exolevit. VI.  
112. 12. & N. 23. & 113. *seq.*  
— Vide *Causis*.  
Iumentorum appellatione an veniat omne pecus  
genus. III. 181. 13.  
Iura privatorum in alienis rebus quinque. Et quae  
sint. II. 1247. 2. 3. & 1248. *seq.*  
— sunt in bonis vestris. I. 677. 4. & N. 2.  
Iura in facto personam solo posita, cum eodem facto  
nascuntur, & desinunt. I. 406. 17.  
Iura cognationis quae sint; & an perini possint iura  
civilia. I. 78. 79. 6.  
Iura sanguinis quae; & quare sint immutabilia. I. 79.  
80. 7.  
Iura servitutem mutari possunt. I. 78. 5.  
Iurum est quasi possessio. II. 1193. N. 2.  
— dominum improprie, & abusive dictum. II.  
1193. 1194. C. & d. N.  
de Iurum quasi possessione competet remedium  
can. *Redintegranda*. IV. 273. N. 7.  
— an & interdum. Unde vi. *ibid.*  
*Ipsa iure* quid fieri, quam varia significatione usus-  
petit. VI. 688. 7. 689.  
Oppositi huic: Primi editionem, *Ipsa iure*, & *Per*  
*exceptionem*; & quem sensum habent. V. 1019.  
10. & N. 10. & 1306. 21. 22. & 1307. *seq.* VI.  
108. 8.  
Causae sua causa *Ipsa iure*, quam vim habet. VII.  
897. 38. 39. 898.  
*Ipsa iure* liberationem contingere; & obligationem  
solvi, quid sit. IX. 1369. 1.  
*Iurare* unde dictum. X. 648. N. 4.

Tom. XII.

Iurare testis sacris scripturis frequens fuit; & a qua  
tempore usurpatum. X. 799. N. 23.  
Iurare plura est, & valde religiofum, nec quidquam  
habet superstitiosum. V. 1201. N.  
Lelium est iurare per res creatas, & praecum per  
Angelos, & per sanctos homines vita functos. V.  
1203. N. \*\* X. 651. N. \*  
Iurare per Deum necesse est expresse, vel tacite. V.  
1203. N. \*.  
Qui per salutem suam vel Principis iurat, cur &  
quomodo licite iuret. X. 649. N. 5.  
Per maiestatem imperii milites iurare consueverunt sub  
Christianis temp. X. 649. N. 5.  
Per caput suum iurare saepius fuit apud veteres.  
*ibid.*  
— maximum apud Turcos iurandum. *ibid.*  
An iurare per Mithram Turcis expediat, qui-  
bus a Christiano deferatur iurandum. X. 652.  
N. 7.  
Per cineres parentum iurabant veteres. X. 649.  
N. 5.  
Conceptis verbis iurare quid sit. X. 662. N. 6.  
Qui iurat per Idola, gravissime peccat. X. 652.  
N. 7.  
An qui iurat per falsos Deos, quos tales agnoscit,  
iurando obligetur. *ibid.*  
*Iurum lapidem* iurare quid sit. Et quae talis iura-  
menti formula. V. 1198. 31. & N. 27.  
Iurare per caput Dei nefas. X. 652. N. 6.  
De variis iurandi rubus. X. 799. N. 23.  
Iuriconsultus veteres Iudaei. I. 135. 5. & 136.  
— Iustinus Sacerdos dicti. I. 21. 6. & 22.  
— Stoleos stendi. I. 19. N. 4.  
— dicti etiam Iuris studiosi. I. 7. 5. & N. 7.  
& 8.  
— an iidem atque iurisperiti. *ibid.*  
— refutant in Pandectis veterum sententias, quae  
tamen non probant. X. 1262. 7.  
— de questionibus facti non respondebant. I. 57.  
58. N. 9.  
— sed, facto supposito, secundum ea, quae pro-  
ponerentur, de iure respondebant. XI. 1608. 8.  
1609. 9. IV. 107. 108. Not.  
Iuriconsultorum responsa tempore Gordiani pro iure  
obtenebant. IX. 512.  
Iurisdictionis quid sit. IV. 1087. 5. & 1088. 6. 1089.  
— definitio multiplex. IV. 1087. & 1088. N. 6.  
— Erymon. IV. 1091. 8. & 1088. N. 7.  
— sine modica coercitione esse non potest. IV.  
1088. 6. & 1089.  
— coniungi non potest ab imperio mixto, ut vo-  
cant. IV. 1088. N. 8. 9. & 1089. 1090. 7. &  
N. 13. 14. & 1130. 14. & N. 22. & 1131.  
*seq.*  
— ea tamen ab imperio distinguitur, cui & inesse  
dicitur; & quomodo ab eo differat. IV. 1132.  
1133. 15. & N. 25.  
— an ea merum imperium continet, ubi latissima  
significatione usurpetur. IV. 1097. N. 2.

Z

— 20

- an & rerum capitulorum cognitionem, & criminum omnium questionem comprehendat. *ibid.*  
 Plurimum iurisdictionis quid sit; & quomodo habeat sibi coniacum merum imperium. IV. 1098. N. 1.  
 — an illius nominis veniant etiam Regalia. *ibid.*  
 — Voluntaria quid sit. Et unde dicta. IV. 1124. 7. & N. 15.  
 — an competat iure magistratus. IV. 1124. N. 14. & 1125. N. 16.  
 — mandata vel delegata videtur a lege. IV. 1125. N. 16.  
 — quibus in causis explicetur a magistratu. IV. 1125. §. & 1126. *seqq.*  
 — qui differat a consentanea. IV. 1127. & 1128. N. 18.  
 Iurisdictionis voluntarie actus omnes sunt mixti imperii. IV. 1126. N. 17.  
 — Eos quilibet magistratus apud se explicare potest. IV. 1126. N. 3.  
 — & an etiam territorium. IV. 1172. N. 2.  
 Iurisdictionis contentiosa quæ, & unde dicta. IV. 1125. 7.  
 — quibus in rebus versetur. IV. 1128. 11. & 1129. 12.  
 — an sit aliquis mixta, seu potius intermedia iurisdictionis. IV. 1129. 13. 1130.  
 Iurisdictionis vel propria, seu ordinaria, vel impropria, seu mandata. IV. 1096. 2. 1097. *seqq.* & 1098. N. 3.  
 — propria quantum sit, & quo sensu sit dicta. IV. 1098. 1099. 2. & N. 3. 1100. & 1119. N. 7.  
 Iurisdictionis patrimonialis, hereditaria est, & vere propria. IV. 1100. N. 3.  
 — ea ad alium non potest, nisi ei ista delicti, vel nimia servitia causa. IV. 1100. d. N.  
 — vel a Principe conceditur, vel prescriptione acquiritur. IV. 1106. N. 15.  
 — impropria sive mandata iurisdictionis quæ sit. IV. 1099. 2. 3. & 1100. & N. 3.  
 — dicta nonnulli extraordinaria, vulgo delegata. IV. 1116. 1117. N. 2.  
 — ordinaria sive propria mandari potest. Et quomodo. IV. 1117. 2. & 1118. N. 3. & 1119. 3.  
 — non potest tamen in alium transferri. IV. 1117. 1118. 2. & N. 4. 7. & 1120. 3.  
 — a quo mandari possit, vel non possit. IV. 1120. 4. & 1121. *seqq.*  
 — cui mandari queat. IV. 1122. 5.  
 — iure canonico non mandatur, nisi illi qui sit aliquis dignitate honestus. IV. 1122. N. 13.  
 — versatur in his rebus, quæ competunt iure magistratus. Et quantum illæ sint. IV. 1123. 1124. 6. & N. 14.  
 — quibus modis, seu verbis mandari intelligatur. IV. 1155. 25. & 1156. 26.  
 — quibus verbis propria alicui facta esse iurisdictionis, vel mandata intelligatur a Principe. IV. 1156. 1157. 27.  
 — propria accipientis factis iurisdictionis morte Principis non extinguatur. IV. 1155. N. 54. 1156. 1157. 27.  
 — ordinaria vel delegata quando tribus censetur a Principe, qui in ea concedenda mandat, vel commissionis verbis usus sit. IV. 1156. N. 54.  
 Quando cecitas intelligatur decessit magistratus iurisdictionis. *ibid.*  
 Iurisdictionis mandari potest, vel universa, vel eius pars. Et quando tota, vel pars mandata esse intelligatur. IV. 1159. 28. & N. 57.  
 — ubi pars iurisdictionis mandata sit, mandati modum excedere non licet. IV. 1159. 28. & N. 58.  
 — tota iurisdictione mandata, mandata non intelliguntur ea, quæ specialiter a lege tributa sunt. IV. 1159. 28.  
 Mandata iurisdictionis littera exhiberi debent a delegato. IV. 1155. N. 52.  
 Qui mandata ouitur iurisdictione, octo aliena, non propria. IV. 1162. 29. 30. 1161. *seqq.*  
 Superior magistratus exequitur iurisdictionem inferioris sibi mandatam. IV. 1162. 29.  
 — & quomodo maior magistratus possit iurisdictionem mandari ab inferiore. IV. 1160. N. 59. & 1122. N. 13.  
 Iurisdictionis finitur morte mandantis, vel revocatione ipsius iurisdictionis. IV. 1162. 31.  
 — morte mandantis finitur, nisi res antea geri coeperit ab eo cui mandata est iurisdictionis. IV. 1162. N. 61.  
 — quibus aliis modis finitur. IV. 1162. N. 61. & 1163. *seqq.*  
 Mandatam iurisdictionem quantum cum eius delegatione confondatur. Et quomodo altera diffinit ab altera. IV. 1162. 3. & N. 4.  
 Iurisdictionis ordinaria non solvitur morte Principis. IV. 1162. N. 61.  
 — excipitur ordinaria quæ coheret alii, tanquam accessoria, puta quæ est in Vicario Episcopi. *ibid.*  
 Iurisdictionis omnis iure, causis, personis definita est. IV. 1167. 4. & N. 2. 1168. *seqq.*  
 An quævis ordinaria iurisdictionis territorium requirit, cui inhaerent. IV. 1168. 1169. N. 4.  
 — non potest extendi, vel prorogari extra territorium. IV. 1172. 1173. 7. & N. 8.  
 — nisi tamen vel iudex loci consenserit, vel excipitur alibi iurisdictionis voluntaria. IV. 1170. 1171. N. 8.  
 Iura territorium iurisdictionis magistratus certis causis, vel certa quantitate circumscribunt. IV. 1172. 9. 1173.  
 — quantum quantitate iura modum iurisdictionis consistere, & quæ excedere videntur. IV. 1173. 10. & N. 10. & 1174.  
 Iurisdictionis alia generalis, alia specialis. IV. 1182. N. 9.  
 — excipitur a generali iurisdictione ea causa, quæ non competunt iure magistratus. IV. 1174. & 1175. 11. — item

— item quæ specialiter attributa sunt potest magistratui in eam rem consulto. IV. 1176. 12. 12.

— an specialis iurisdicção detrahta e generali, privative competat; an vero cumulative obo magistratui. IV. 1177. 1176. 12. & N. 13. & 1177. *segg.*

Iurisdicção quondam cum Principe habetate comitative, & quando privative. IV. 1177. N. 13.

— quando habetur privative, an cumulative cum alio magistrato. IV. 1177. & 1176. N. 13.

Iurisdicção tributa pluribus, non quidem singulis, sed universis, exerceri debet ab omnibus. *ibid.*

— si collegio tributa sit; a maiore parte debet exerceri. IV. 1176. N. 13.

— tributa singulis in solidum potest exerceri a singulis. *ibid.*

Iurisdicçãoem concentrentem si habeant magistratus eiusdem, vel aliteri territorii; datur in ea præventioni locus. *ibid.*

— per abrogationem concessa speciali loci, habetur ab illo privative. *ibid.*

— quando, & quibus in causis per abrogationem concessa intelligitur. IV. 1176. & 1177. N. 13.

Iurisdicção ecclesiasticis causis devota quando, & ad alios causas porrigitur adversus invitos. IV. 1180. *segg.*

— Vide *Continencia causa, Incidens quæstio.*

De quas personis sit iurisdicção, quomodo cognoscatur. IV. 1183. 1184. *segg.*

Comperit iurisdicção, vel æthoritate iuris adversus invitos, vel partium consensu in volentes. IV. 1185. 3. & N. 2.

— & quomodo iurisdicção, datur in invitos ex persona litigatorum, vel propriis, vel aliteris; & quibus ex causis. IV. 1207. *segg.* & 1213. 1. 1214. *segg.*

— Vide *Forum, Index.*

Prorogatur iurisdicção in volentes, conventionem partium expressa vel tacita. IV. 1186. 4. & N. 4.

— quomodo conventionem partium expressa. IV. 1186. 5. 1187. & 1203. 12.

— & quomodo tacita. IV. 1188. 6. & 1189. *segg.* 1202. 17. 1203.

— an, & consensu iudicis sit opus ad prorogandam iurisdicçãoem. IV. 1192. 8.

Prærogatio iurisdicçãois partium consensu fieri non potest, nisi in illius, qui iurisdicçãoem habet, sive propriam, sive mandatam. IV. 1192. 9. 1193. *segg.*

— an, & perpetuo in illam, qui habet mandatum, iurisdicçãoem, fieri possit prorogatio. IV. 1193. N. 15. & 1194. *segg.*

Iurisdicção quascunque sit, certis vel locis, vel causis circumscripta, potest ad alios causas prorogari. IV. 1197. 13. & 1198.

Vocatus ad iudicem non sum, eiusque sodalitem, vel vi coactus, vel per errorem secutus, iurisdicçãoem prorogasse non videtur. IV. 1190. 7. & 1191. *segg.*

Tom. VII.

Politici Magistratus iurisdicção an possit prorogari ad personas Ecclesiasticas. IV. 1198. 1199. 13. & N. 2. 1200.

— non prorogatur ad causas Ecclesiasticas. IV. 1200. 15.

Civilis, & pecuniaria iurisdicção non prorogatur ad causas criminales. IV. 1199. 15. & 1200.

— an, & ad causas liberes prorogari non possit. IV. 1201. 16.

Nocturnis moribus ius prorogandum iurisdicçãois valde restrictum. IV. 1192. N. 13.

Patrimonialis iurisdicção transit etiam in populum; & quomodo ab illo extorceretur. IV. 1374. N. 11.

Extrajudicialis iurisdicção quæ sit. IV. 1116. N. 2. IX. 1344. 2.

Iurisdicção criminalis an recte dicatur, & quatenus. IV. 1148. 1149. N. 44.

Iuris error semper nocet, ubi nec facti error prodest. I. 146. & 147. 4.

— necque fere cum ignorantia iuris, aut facti confunditur, & quatenus differat. I. 152. 5. & N. 1.

Iuris error bonæ fidei possessori non nocet. I. 1070. 23.

— non nocet in dampnis amittendo rei. I. 164. 14. & 165. *segg.*

— a dolo semper excusat. I. 173. 174. 11.

— quare non prodest iuri tutorem non potest libere. I. 467. 27. & N. 6.

— tolerabilis in milite. I. 310. 2.

— ad nescipionem non prodest. I. 1076. 14.

— privet quarta Felcidia. II. 988. 5.

— quando privet etiam quarta Trebelliana. II. 561. 14. 15.

An solutum ex errore iuris condici possit. III. 1125. 5. & 1126. *segg.*

— Vide *Error, Delictum, Ignorantia.*

Iurisperiti proprie dicti quinam sint. V. 8. N. 7.

— eorum consilium a quibus iudicibus peti debeat. VI. 283. N. 7.

— & an ex eorum consilio dicta sententia vim obtineat rei iudicatur. *ibid.*

— impetita responsio an aliqua potest coerceretur. V. 25. 31. 26. & N. 31.

Iuriprudencia an recte definatur ab Ulpiano I. C. I. 133. 3. 134. *segg.*

— philosophia pars. I. 134.

— quorum res divinas, & humanas investigat. I. 134. 135. 3. & N. 1.

— quomodo dividatur. d. N. 1.

Iuriprudencia finis universi virtutis. I. 187. N. 7.

Iuris obediencia, & quæ sit. I. 191. 192. 3. & N. 2. & 193.

Quamvis recta iuris tradendi ratio, & quæ ejus ratio. I. 191. 1. & 192. *segg.*

Quare plures methodum tradendi iuris aggressi, propostum sibi finem non sint assecuti. I. 12. 13.

Iuris coquisito duabus partibus consistit; & quænam illa sint. I. 13. 14. 2.

Iuris præcepta tria, & quæ sint. I. 185. 4. 5.

Z a

— fac.

- *ſuſior & multiplex eorum interpretatio*. I. 185. 6. 186. *ſeqq.*
- Iuris præcepta quomodo ad unicuique iuſtitia ſinem revocentur. ibid.*
- Fidei iuris ſententia quoniam ſit*. I. 182. & 183. 1. & 187. N. 7.
- Loca iuris obſcura, incerta, vel dubia ex aliis iuris locis certis, atque perſpicuis ſunt interpretanda*. XI. 987. 13.
- *Vide Ignorantia, Interpretatio.*
- Quod quique iuris in alterum ſtatui, ut ipſe ed uſatur, quam habet ſententiam*. X. 790.
- Ius verbum ambiguum. Et quæ habet ſignificationes*. I. 15. *ſeqq.*
- *ejus impropria ſignificatio multiplex; & quoniam*. I. 15. 2. 3. & 16. *ſeqq.*
- Ius unde dictum*. I. 17. 1. 2.
- Quo ſenſu ad iuſtitia ius appellatum eſſe dixerit Ulpianus*. I. Cens. I. 18. 13. & 19. *ſeqq.*
- *per metonymiam dictum quid ſit*. I. 15. 3. 16. *ſeqq.* VI. 521. 522. 5.
- Ius propriè dictum quid ſit*. I. 15. 2. & 23. 1. 2.
- *eſt idem ac lex*. I. 24. 3.
- Ius omne vel a natura eſt, vel a civili potestate*. I. 39. 10. VII. 998. 14.
- Ius dicere quid ſit*. IV. 1087. 5.
- ad ius condendum neceſſaria potestas; & hac unde ducatur*. I. 29. 1. 2. & 30.
- Ius dicenti non obtemperans quomodo coercendus*. IV. 218. & 219. *ſeqq.*
- Ius ad rem quodam ſit*. I. 227. 1. III. 412. *ſeqq.*
- Ius in re quid ſit, & quæ eius ſpecies*. I. 5. 5. *ſeqq.* & 6. & 228. 1. II. 1193. 3. & 1194. *ſeqq.* & 1247. 2. 3. & 1248. *ſeqq.*
- Ius civile in genere quid ſit*. I. 38. 8. & 39. 10.
- *a quoniam conſtitui poſſit*. I. 40. 12. 23.
- *immoſus ſcripto, vel uſu, & conſuetudine*. I. 41. 1.
- *mutabile eſt*. I. 83. 10.
- *mutare poſſit, qui potest conſtituere*. I. 83. 84. 11.
- Ius civile eſt omne quod civilitati ſubmittitur, etiam ſi fuerit ubique receptum*. I. 32. N. 3.
- Ius divinum quid ſit*. I. 199. 1. 2.
- *et quo ſonitu haudendum*. I. 199. 2. & Not. \* & 200.
- *an civile factum eſſe dici poſſit approbatione*. 199. & 200. 3.
- *ſec episcopalem auctoritatem, nec ſpiritualem eccleſie potestatem repelli*. I. 205. 10. Not. \*\*\*\*. & 206.
- Qui violat ius divinum, quibus aſſiciantur poenæ*. I. 206. 11.
- Ius divinum ignorare cum veteres iuris auctores, tum compoſitores iuris iuſtiniani*. I. 197. 5. & 198. 6.
- *& quare conſiſſim in libris iuſtiniani iuris*. I. 195. 4. & 196.
- Ius gentium partim commune homini cum brutis, partim humanis proprium*. I. 44. 4.
- *quibus in rebus, & quatenus commune ſit humanis cum brutis*. I. 44. 5. & 45. *ſeqq.*
- *humanis proprium duplex; ingentium, quod & Primarium, ſeu Primævum; & poſtea autem, quod vocant ſecundarium*. I. 45. 8.
- Ius gentium ingentium, ſeu primævum quid ſit; & quibus in rebus poſſit*. I. 48. 9.
- *autem poſtea, ſive ſecundarium quale ſit, quomodo introductum, & quibus in rebus conſiſtat*. I. 48. 10. & 49. *ſeqq.*
- Ius honorarium quodam ſit, & unde dictum*. I. 57. 10. & 58. 13.
- Ius humanum quid ſit*. I. 193. 1.
- *publicum eſt, vel privatum*. I. 195. 2. 3. 196. & 198. 7.
- *Vide Civitas, Republika.*
- Ius naturale quid ſit, & quibus in rebus verſetur*. I. 43. 3. 44. *ſeqq.*
- *et quarum gentium, & populoſum uſu ſuſtinendum ſit*. I. 41. N. 1. & 43. 3.
- *quare ſit obſcurius*. I. 42. 2.
- *an in beſtiis eadem*. I. 34. 6. & N. 4. 5.
- *an recte duplex, aut triplex ſtatueretur*. I. 42. & N. 2.
- *quomodo differat a iure gentium*. I. 44. N. 3.
- *immutabile eſt*. I. 76. 4. 77. *ſeqq.*
- *an & quatenus mutari poſſit a iure civili*. I. 81. 82. 9. & N. 3.
- *obligat omnes*. I. 29. 9. & 39. 11.
- *ſolentem iuris non agnoscit*. III. 1175. N. 1.
- Ius prætorium quid ſit*. I. 57. 10.
- *an ſit pars iuris civilis; & quomodo ab eo diſtingueretur*. I. 58. 13. III. 322. 14.
- *adjuvandi, ſupplendi, vel corrigendi iuris civilis gratia eſt introductum*. I. 59. 13. VI. 619. 11.
- *vix vox iuris civilis dictum. ibid.*
- *conſuetudine populi Romani, atque uſu iuris auctoritatem obducit*. I. 59. 13. III. 322. 14.
- Ius privatum quid ſit, & quomodo diſtinguitur a publico*. I. 223. *ſeqq.*
- *maximam partem librorum iuſtiniani iuris occupat*. I. 223. 1.
- Ius publicum quæ modis diſtinetur*. I. 207. & N. 1. 2.
- *quid ſit, & quibus in rebus poſſit*. I. 208. 2. 209. *ſeqq.*
- *et derogare nulli permiſſum*. IX. 35. 1.
- *quandonam & derogari videtur, aut ſecus, privatorum poſſit*. XI. 984. 16.
- *Vide Civitas, Republika.*
- Ius Romanum quæ recte & vere ſit ius*. I. 53. 1.
- *eius auctoritas unde proſciſcitur*. I. 54. 2. 3.
- *in genere acceptum quid ſit*. I. 38. 8.
- *in ſpecie quid ſit*. VII. 791. X. 1463. 6.
- *qui diſtinetur a prætorio*. I. 58. 13. & N. 2.
- *Vide Prætorium.*
- *partim ſcriptum eſt, partim non ſcriptum*. I. 55. 4.
- *ſcripti partes ſex; & quæ ſint*. I. 55. 6. *ſeqq.* & 56. *ſeqq.*

- ab Imp. Iuliano in certa volumina seductum. l. 71. r.
- ab his tantum voluminibus hodie secutum; quatuor illa, & quae sint. l. 71. a. & 73. *sepp.*
- non scriptum quid sit. l. 60. 16.
- senatorium quid. l. 36. 8.
- singulare quid sit, & cur haec dictum. l. 114. 9. & 115.
- quare non sit iniquum. l. 116.
- quibus in personis, & causis constitutum. *ibid.*
- prodeci non potest ad similes causas, & personas. l. 117. 10. 118.
- Et quare l. 118. 12.
- ad eandem tamen causas prodeci potest; & quoniam sunt hic Causae *idem*. X. 275. & 276.
- res in definitione aditionis quid significet. V. 389. 390. 4. & N. 1. & 391. *sepp.*
- res dorum quid sit, & unde dictum. VI. 638. 13.
- res accrescendi. Vide *Accrescendi res*.
- res auctorum auctororum. Vide *Auctoritas*.
- res deliberandi eae iuventum. II. 371. a. 3. & 372.
- quantum temporis ei praefigatur. II. 372. 4. & 373.
- Vide *Deliberandi res*.
- res non decrescendi quid sit. II. 486. N. 9.
- recessioneque usurparum, veteribus iuriconsultis innotuit. *ibid.*
- res offendi competens hypothecarius quae sit, & quando locum habet. VI. 947. 3. 952. 3. & 953. *sepp.*
- res pascendi qualis servitus. III. 287. 4.
- res praemissas domino emphyteusos competens. II. 1265. 12.
- Representationis in successione descendente. II. 1121. 11. & N. 10.
- in successione fratrum & sororum, liberis eum pariter concurrentibus. II. 1136. 1137. 5. & N. 4.
- Retentionis quid sit, & quibus ex causis oneratur. VI. 854. 8.
- Retractus. Vide *Retractus*.
- Vitis & necis dominis in servos. l. 128. 9.
- ex quo tempore dominis ademptum. l. 128. 9. & N. 18.
- Vitis & necis paribus in liberos. l. 336. a. & 337.
- non a Romanis tantum, sed ab aliis gentibus usurpatum. l. 337. N. 1. & 336.
- Hebraeis improbatum. l. 336. N. 1.
- paulatim moribus exolevit. l. 337. N. 3.
- Vocatio in ius prima esse debet in ordine iudicatio. VI. 6. *sepp.* VII. 73. 1. 74. *sepp.*
- an sit necessaria. VI. 10. a. & 11. *sepp.* VII. 74. 1.
- quantum omittatur impone. VI. 13. & 14. a. VII. 75. 3.
- quomodo olim secret L.L. 12. 126. VI. 22. 6. & N. 14. & 13. VII. 81. 13.

- an & quomodo vocatio in ius esset doctrinae contenta. VII. 80. 11. VI. 34. *sepp.*
- ex quo tempore ab usu cessasset. VI. 24. VII. 81. 13.
- in ius vocatio quid sit Iuliano, & Paolo l. C. VI. 47. 4. *sepp.* VII. 77. 8. 78. *sepp.*
- ante Iulianum tempora obtrusit ex vocationis forma in iudicio. VI. 24. *sepp.* VII. 81. 13. 82.
- quomodo iudici Iuliani temporibus. VI. 39. 9. & N. 25. & 40.
- Qui non potuerint in ius vocari, vel saltem non potuerint sine venia praetoris. VI. 27. 7. *sepp.* VII. 82. 15. 83.
- in ius vocatio an potuerit de domo fieri. VI. 109. N. 21. VII. 80. 11. & 84. 18.
- in absentem quomodo fiat. VI. 14. 3. & 15. *sepp.*
- in ius vocatus aut sequi debuit in ius, aut iurare & faulface. VI. 37. 8. *sepp.* & 95. *sepp.* & 99. *sepp.* VII. 83. 16. 17. 84.
- ubi in ius venerit, quod tempus habere ad deliberandum, eorum cedere, an contendere debeat. VI. 39. 40. 9. & N. 26.
- Vocatio in ius absentis viginti mille assis numeratur in dies. XI. 1675. 1. & 1676. *sepp.*
- Vocatus in ius si non ierit, qua poena, & quando coercetur. VI. 115. *sepp.*
- in ius vocatum si quis exierit, qua poena afficitur. IV. 233. 6. 234.
- Interdendum an iure diviso licitum sit; & quatenus. X. 647. 648. N. 3.
- quid sit, & unde dictum. X. 645. 1. 647. *sepp.* & N. 2. 4. VII. 435.
- Quos & quae sint interdicti formulae. X. 649. N. 5. & 650. *sepp.*
- Vide *Interdictum*.
- Interdendum quocumque adhibetur cum in contractibus, tum in iudiciis. X. 613. 624. VII. 435. a. 486. 4.
- Interdendum in contractibus vel quasi contractibus nonquam necessarium est interponendum. X. 624. 1. & 625.
- an sit necessarium in iure de recte administranda tutela. X. 625.
- & quando in eius iure necessarium. *ibid.*
- an conventionem iure nullam confirmet; & an conventioni si iure probata novam addit obligacionem. X. 625. a. & N. 3. & 626.
- Interdendum quandocumque obliget ex iure civili. X. 626.
- in quibus causis iure civili novam obligacionis violentiam ex iurisdictione accedat initio conventioni. X. 626.
- Interdendum in contractibus interpositum servari perpetuo debet iure pontificio, dummodo servari possit absque filiois meritis periculo. V. 1225. 1226. & Not. \*\*\* X. 626. 627.
- An aliquo iuris remedio cogendus sit interdendum servare, qui iure. X. 626. N. 4. & 227. N. 15.
- an in foro pontificio obveniat hic iuris canonici auctoritas. X. 627. N. 4. & 227. N. 15.

Ra-



- Ratum est ex iure civili iurandum a potere minore fieri in omni contractu, vel quasi contractu, quo minor ipse obligatur. V. 1211. & 1212. *sepp.* & N. 7. 8.
- nisi tamen iuraverit in alieno contractu. V. 1214. & N. 9.
- An impuberis etiam pubertati proximi iurandum valere ex iure civili. V. 1203. & 1204. *sepp.* & N. 2.
- An deat in integrum restitutio adversus iurandum puberis minoris, qui ignoraverit se iurando renunciare quibus beneficio. V. 1201. & 1202. N. 6.
- An ratum sit iurandum puberis minoris, qui contractum fecerit iuratum, vel iure nullum, causa etatis, vel alia a iure improbatam. V. 1214. 1215. *sepp.* & N. 10.
- An iuratum sit, ex iure divino iurandum factum adversus civiles, & politice leges. V. 1213. *sepp.* & N. 14. & N. \*\*\* X. 627. & Not. \*
- An iurandum contrahens a iure probatis accedens per se obliget, an contractum confirmet. V. 1228. *sepp.* & N. 16.
- & quoniam secum, vel non secum consummationis effectus. *ibid.*
- Iurandum defendi quatenus obliget heredes. V. 1229. N. 16.
- An aliquis habeat iurisdictionem confirmari contractus pro secunda illorum & de iure civili parva notitia. V. 1227. N. 15. & 1228. *sepp.* X. 627. 628.
- quid ex iure canonico, ubi iurandum contrahitur iure nullis accesserit. V. 1227. 1228. N. 15.
- Quoniam sunt veri iurandi conditiones. V. 1230. N. 17.
- An iurandum quo aliquis vi, metue coactus aliquid promittit, ratum sit; adeoque servandum ex iure divino. V. 1230. *sepp.* & 1233. & 1234. N. \*\*\*.
- eius vi, metue extorti relaxatio petenda ex iure canonico. V. 1231. N. 18.
- Iurandum ad uero cogitate non extenditur. V. 1236. *sepp.* & N. 21. VIII. 882. 19.
- Iurandum eius qui dolo circumventus est, aut iusto errore deceptus, nullum est. Et quatenus. V. 1236. *sepp.*
- Quam recte constitutum sit municipali iure magistrum gentium, ne contractus iurati celebrentur. V. 1202. N. 1. & 1228. N. 15.
- An lege municipali constitui possit, ut primum iurandum minime ferretur. *ibid.*
- Iurandum adhibetur in iudiciis, vel iis iuramentis, vel iis iudicandi decidendis gratis. X. 629. & N. 1.
- iis ordinandis, suisque decidendis casus interpositum quatuorplex sit. X. 629. *sepp.* & N. 1. 2.
- iis decidendis, vel etiam coercendi debitoris causa comparatum quod sit. X. 631. 632.
- solius iuris decidendis gratis interpositum, quatenus vim habeat. X. 632. 1.
- quatenus recte dictum fuerit maximum expediturum illius remedium. X. 632. 633. 3.
- quomodo sepe necessarium sit, vel utile. X. 633. 3.
- ne legitime probationis vim habeat. X. 634. & N. 4. & 737. & N. 6. VII. 486. 4.
- triplex, voluntarium, iudiciale, necessarium. X. 636. 637. 3. & 849. *sepp.*
- unde etiam hoc tripliciter iudicandi appellatur. X. 852.
- Iurandum assertorium quid sit. V. 1210.
- quomodo differat a promissorio. V. 1210. & 1209. N. 5.
- Iurandum in litem quid sit, & que in dictum. X. 858. 3. 859. *sepp.* & 863. 5.
- quomodo non sit iniquum. X. 862. 5.
- quomodo differat a voluntario, iudiciale, & necessarium. X. 857. 858. 1.
- duplex; affectionis, & veritatis. X. 863. 6. 864. *sepp.*
- Quantum rem iurando affectionis locum faciat. X. 864. 865. 7.
- & qui imitando veritatis. X. 865. 8.
- utriusque aequitas. X. 855. 866. & 823. *sepp.*
- Iurandum in litem a solo iudice deferri potest. X. 885. *sepp.*
- An iudex iurandum in litem deferre cogatur. X. 694. 5. & 895. *sepp.*
- An, & quando possit iudex non deferre iurandum in litem. X. 894. 5. & 895. *sepp.*
- Quod in litem iuratum est iudex sequi debet, etiam si actor iuraverit in infinitum; & quod sit in infinitum. X. 887. 1. 888. 2. 889. 3.
- nisi tamen, vel iudex ab initio flauerit iurando modum, quem actor in iurando exsuperavit. X. 890. *sepp.*
- vel iudex magna ex causa iurandum in litem sequi nolit; & quomodo sit magna causa. X. 897. 1. *sepp.*
- tolli actori, eidem domino illa deferatur. X. 897. 1.
- procuratori, etiam facto domino litem non deferatur. X. 687. 688. 2.
- non deferatur impuberi. X. 878. 3. 879. *sepp.*
- deferatur adolescenti volenti, non autem iuvenci. X. 879. & 880. 4. & 884. 9.
- non deferatur furcivo, non menestricio, non infanti, non prodigo. X. 881. 5.
- an petari, & curatori deferatur; & quatenus. X. 882. *sepp.*
- in litem iuratur ex affectu in actionibus in rem omnibus. X. 903. 904. 2.
- in omnibus ad exhibendum. X. 904. 905. 3.
- in omnibus actionibus, in quibus ad restituendam rem agitur, quae vel nostra sit, vel ad ea nostram pertineat. X. 905. 4. & 908. 5. 909.
- In litem non iuratur in his actionibus, in quibus autem primum ad rem dandam tendendum agitur. X. 905. 906. 4. & 909. 6.

Cur iudex iurandum in litem non deferat, si non restituatur memini depositi, vel res quae ponde-  
re, namque, mensurare constent. X. 873. 874.  
1.

— & cur iuretur in litem, si conveniatur, ut memi-  
ni depositi certa via redderetur. Et quibus in cau-  
sis. X. 874. 2. & 875. *seq.*

Iuratur in litem ea affecta adversus possessorem,  
qui rem non exhibet, vel non restituit; si tamen  
dolo fecerit, non culpa. X. 910. 8. 911. *seq.*

— & quando ob culpam in litem iuretur, quan-  
ti res est, in actionibus bonae fidei. X. 926. 21.  
927. *seq.*

Iuratur in litem, quanti res est, in actionibus stri-  
cti iudicii, si res debita perierit, aut facta sit deie-  
ctor, vel culpa debitoris, vel mora. X. 912. 21.  
913. *seqq.*

— nonquam tamen iuratur, etiam post moram  
debitoris, si petita res extet. Et quo differentia  
ratio. X. 927. 918. 1.

Quare in litem iuretur in actione furti; & quatenus  
X. 930. 1.

— in ea iurare debet actor quanti res est, non  
quanti ex affectu rem aestimet. X. 931. 2.

— & cur aestimare rem debeat iurando in litem  
ea ex tempore, quo factum factum est. *ibid.*

Qui tanti rem esse iurat, cur non debeat adicere  
plurimae, etiam si plures res esse possit. X. 932. 3.

An possit, & debeat in litem iurando res aestimari  
quanti est, & non amplius, in actionibus, in quib-  
us in litem iuratur ex affectu ob contumaciam  
non restituens. X. 867. *seqq.*

Iurandum in litem, seu veritatis, seu affectionis,  
retractari non potest, si periculum non habet. X.  
936. 5. 938. & 939. 8.

Iurandum veritatis tamen retractari potest, si &  
de eo evitetur agatur, & idonea perierit probatio  
secesserit. X. 935. 936. 4. & 937. 7. & 938.  
*seqq.*

Iurandum iudiciale quid sit. VII. 487. 7. & 488.  
13. X. 858. 851. 3.

— quomodo differat a voluntario, & a necessa-  
rio iurando. VII. 487. 488. 8. X. 851. *seqq.*

— an edicti verbis constituantur, an vero ducatur  
ex edicti sententia. X. 729. 1. & N. 1. 730. 2.

— quas condiciones habere debeat. VII. 491.  
*seqq.*

— an eisdem quas voluntarium requiratur, an plu-  
res. X. 730. 2. 731. *seqq.*

— Vide *iurandum voluntarium*.

— deserti, & praestari debet eorum iudice iure  
praesentes; & quare. X. 731. 3. 732. *seq.* VII.  
553. 1. *seqq.*

— quomodo, & qua forma praestari debeat ab  
absente. VII. 559. 15. & 560. *seqq.* X. 733.

— an actionem ex iurando, atque asceptione  
eius pariat. X. 735. 736. 5. & N. 5. 737. & 739.  
1. & N. 1.

— habet executionem peremptoriam. X. 701. 21. &  
N. 15. & 702.

— delatum a iuratore praestari debet aut referri.  
VII. 523. 3. 4.

— praestari debet, aut referri delatum a procura-  
tore, vel habente speciale mandatum, vel gene-  
ralem honorum administrationem. VII. 523. 4.  
524. 5.

— populo delatum fuit auctoritate tutoris, vel  
curatoris, neque actionem parit, neque exceptio-  
nem. VII. 513. 3. 514. *seq.*

— secus si tutoris, vel curatoris auctoritate dela-  
tum fuerit. VII. 516. 12.

— quod tamen retractatur per in integrum resti-  
tutionem. *ibid.*

— delatum minoris curatorum non habent, et noc-  
et ipso iure: sed eodem successibus per restitutionem  
in integrum. VII. 515. 516. 8. 9.

An, & quando qui delatit iurandum, revocare  
possit, ut pretium deferentem non noccat. VII. 543.  
3. 4. 544. *seqq.* X. 734. 4.

Iurandum non potest revocari post sententiam,  
quo sensu. Et de qua sententia dicatur. VII. 545.  
5. 546. *seqq.* X. 734. 4. & 661. & 662.

— potest tamen revocari, etiam post sententiam,  
si ab illa fuerit appellatum. VII. 548. 11. X.  
662.

Iurandum delatum iudicis sententia, recte pre-  
statur & post sententiam. VII. 553. 554. 5.

Quare iurandum ea iudicis sententia delatum pen-  
dente appellatione praestari possit. VII. 554. 6. &  
555. *seq.*

Iudex sententiam ferre debet secundum eum, qui  
suscipit sibi delatum iurandum, & iurat; si actor-  
em, si reum. VII. 556. & 557.

Item secundum eum qui iurandum sibi dela-  
tum revulit, ubi adversarius cui revulit, iurare vo-  
lit. VII. 557. 9.

Qui iurandum delatit, appellare non potest a sen-  
tentia quae delata est secundum illum qui iuravit;  
vel quo referente, deferentis iurare maluit. VII.  
557. 10. X. 738. 739. 6.

— & quid in causis spiritualibus, & matrimonialibus.  
X. 738. N. 8.

Qui iurandum delatit, condemnatur in litem ex-  
pensarum, sententia ex iurando secus. X. 740.

— & quando notetur iudicium. X. 701. 702. 21.  
& 739.

Iurandum iudiciale non potest sine causa recusari.  
VII. 529. 1. 530. *seq.* X. 773. 3. 774. *seqq.*

— an etiam delatum ab eo, qui nihil omnino pro-  
bavit, nullaque iuris praesumptione adinvenitur. X.  
777. 778. N. 4.

— quid si debitor, utrum recte delatum sit. X.  
775. N. 3.

— deserti non potest ab actore desiciente in pro-  
batione suscepta ante testium publicationem. X.  
781. N. 5.

— recusari potest, si vel deferentis de calumnia  
prior iurare recuset. X. 783. 784. 1. & 785. VII.  
531. 2. *seqq.*

— vel

- vel si is qui nunc defert, antea delulerat, & delatum revocaverat. VII. 535. 16. & 541. 1. & 542. *segg.* X. 793. 7. & 794.
- recusari potest ab eo, cui deferatur, si is referat, dum potest, iurandum. Et quibus de causis referre non possit. VII. 538. 6. 7. 533. 8. X. 794. 8. 795. *segg.*
- an ea bis causis delatum praestari omnino debet: an recusari possit. X. 794. N. 14.
- delatum alicui, in proprio facto, referri non potest. X. 794. N. 15.
- delatum in causis famosis, quando, & quare referri non possit. X. 794. 795. & N. 16.
- recusari potest, ubi deferatur de alieno facto, vel de re, quam quis ignorat se promississe. X. 797. 9. 798. VII. 533. 10. 11.
- recusari potest a pupillo. X. 798.
- quando a tutore recusari possit. X. 797. 798. 9. VII. 518. 3. 4.
- an, & quando delatum heredi recusare possit heres, vel iurare cogatur. X. 797. 798. N. 20.
- recusari potest, si quando sit ex iuramento conceptum, in quam pio, & christiano viro iurare non liceat. X. 798. 10. & 799. *segg.* VII. 533. & 534. 9.
- recte etiam recusat, cum defatur de ea re, de qua alius a deferente potest agere, & periculi reum infirmitate. X. 801. 12. & N. 14. & 802.
- recusat in his causis omnibus, in quibus iudicii non suscipiendi ius habet; aut ius quod habendum erat, amittit it, cui deferatur. X. 802. 803. 13. VII. 534. 12. 13.
- cui iure recusat ab emptore, cum agitur de proprietate rei ab illo empti. X. 803. 804. 14.
- iure recusat, si inutile factum sit, puta delatum ab illis, qui non habent ius decidendi, vel remittendi rei. X. 804. 15. 805. *segg.* VII. 534. 14. 15.
- an iure recusat delatum a peneuratore auctoris, qui non habet speciale mandatum, si caveat de iure. X. 805.
- an recusari possit, si fuerit a minore delatum. X. 805. 806. N. 28.
- delatum recusare licet ei, qui probavit intentionem suam idoneis instrumentis, vel testibus. X. 806. 807. 16.
- An recusare possit qui, cum deferatur iurandum, nondum idonee probavit intentionem suam, si rem plene probare velit. X. 807. 808. N. 29.
- Superiores excusationis causas non improbantur edicto; & quare. X. 807. 808. *segg.* VII. 535. 536. 17.
- An possit recusare iurandum, qui non possit sine periculo referre delatum, puta peciare solent. X. 812. 19. \*
- Adversus eum qui recusat iurare sine causa, iudex potest ferre iuramentum. Et quare. VII. 558. 11. 12.
- a quo tamen videtur appellare potest. VII. 558. 13. 559. 14.
- Causa iurando decisa non potest retrahari praetextu periculi. VII. 495. 13. *segg.* & 496.
- in quibusdam causis tamen retrahari potest; & in quibus. VII. 496. 18. 19. 497. *segg.* & 560. 1. 562. 563. X. 704. 1. 705. *segg.*
- Vide *iurandum voluntarium*.
- Quomodo sit poena rei recusantis iurare ante litteram contestatam. VII. 538. 24. 25. 539.
- quomodo item ad iur. VII. 539. 540.
- Quomodo sit poena utriusque recusantis iurare, littera contestata. VII. 540. 26.
- Iurandum necessarium quidnam sit. VII. 487. 6. 493. 12. X. 849. 2. 850 & 851. 5.
- quomodo iure receptum. X. 741. & N. 1.
- a quo deferatur. X. 741.
- quomodo differat a iudiciali. X. 741. *segg.*
- praestari debet, praesente iudice, & adversario. X. 742. 2. & N. 2.
- non potest pro a iuramento deferri a iudice. X. 742.
- Quomodo conditiones iuramentum necessarium locum faciat. X. 743. 3. 744. *segg.*
- deferri debet in prosecutione laeopis. X. 743. 3. 744. *segg.*
- Vide *Probatio*.
- An simpliens probatio supplere possit, & debeat iurando necessario. X. 745. N. 4. 746. *segg.* & 747. N. 5. 6.
- An res debeat decidi per iudicem iurando necessario, cum causis est dubia, & pares sunt actiones, & utri probationes. X. 754. 5. 755. *segg.* & 753. N. 16. 754. *segg.*
- An iudex possit cogi deferri iurandum necessarium. X. 759. 760. 8.
- An possit peti a iudice, ut deferat iurandum; & quo tempore peti queat. X. 759. N. 21.
- an possit, parte non petente, deferri a iudice. X. 759. 760. N. 21.
- An petiti iudex deferre cogatur. X. 759. 8. & N. 21. 760.
- an deferre teneatur, etiam si non fuerit petitus. X. 760. d. N.
- an sit actori deferendum, an reo. Et quam multa iudex sequi debeat in ea re examinanda. X. 761. 9. & N. 22. 762. *segg.*
- deferri debet honesto viro, sive, actori, sive reo, denegari infami, aut aliter vitiis notato. X. 761. d. N.
- in quibus causis deferatur. X. 761. 762. d. N.
- deferendum est reo, vel actori, cui melius "comperta" esse possit notitia rei, de qua agitur. X. 762. & 763. N. 22.
- an possit deferri procuratori. *ibid.*
- an fidelissori. *ibid.*
- an, & quando possit heredi deferri in facto defuncti. X. 763. d. N.

— in pari causa semper deferendum est reo. X. 763. 9. & N. 21. 764.

— delatum iudex remittere non potest. X. 764. 765. 10.

— an remittere possit adversarius. X. 765. N. 23.

— recitari non potest ab eo, cui delatum est; nec potest deferri, dammodo si sine pietate iurare possit. VII. 536. 19. 537. seq.

— iudex potest ex causa revocare. X. 763. 764. N. 21.

— Etiam iurando in causis dubiis, debet iudicare secundum illum qui iuravit, actorem, vel reum. X. 765. 766. 11.

— Item contra illum qui iurare recusat. X. 766. 11.

— Quamvis actori vel reo iuranti competat actio, aut exceptio. X. 765. N. 24.

— an viduas sis in expensis condemnandos. X. 766. N. 24.

— si iuramentum post hoc iurandum secuta, potest retractari appellatione ex novis instrumentis postea reperitis. X. 766. 24. 767. seq.

— eae non eunt testibus. Et quamvis differentia ratio. X. 769. 13. 770.

— Quomodo, & intra quae tempora liceat retractare sententiam secutam post iurandum necessarium. X. 770. 15. 771. seq.

— Iurandum promissorium quid sit. V. 1210.

— an accedens contrahat novam obligationem adiectis. X. 625. 2. & N. 3. 626.

— Quis potius maleficus a iure, qui aliquid iurando promittit, nec praestitit. VII. 420. 7.

— Iurandum purgatorium quid sit. X. 629. 630. N. 2.

— in quibus causis, & quando locum habeat. X. 630. N. 2. & 763. 764.

— potest retractari. VII. 495. 16.

— Iurandum suppletorium idem est atque iurandum necessarium. X. 771. N. 11.

— quando locum habet. X. 745. N. 4. & 746.

— Vide *Iurandum necessarium*.

— Iurandum voluntarium, seu extrajudiciale quid sit. VII. 497. 5. & 498. 11. X. 849. 1. 852. & 854. 5.

— rationem habet ex edicto centis conditionibus; X. 637. 638.

— Debet iurare, siue actor, siue reus, conditione delati. VII. 491. 492. X. 638.

— & quidam si iurare ex conditione delati iurandi. Et quoniam in eam rem desideremus. VII. 491. 3. 493. 494. 9. X. 638.

— Quod ultra scriptum iurandum, nemine deferente, nihil prodest iuranti. Et quatenus illi nocet. X. 637. 638. & N. 4.

— quid si lex municipalis iurandum deferat, etique illi iobet. X. 638. N. 4.

— Quomodo qui refert iurandum, deferre etiam intelligitur. VII. 492. 4. X. 639. 640. 5.

Tom. XII.

— Deferre, & referre iurandum quomodo differant. VII. 492. 4.

— Quamvis habens ius deferendi iurandi. X. 639. 24. 4.

— Actor reo, & reus actori iure deferant iurandum. X. 640. 4. 24.

— iure deferant tutores, & curatores; & quatenus. X. 641. 642. 1.

— Item filiosfamilias, & servos in re pecuniari. *ibid.*

— Quamvis procurator iure deferat, & quando. X. 641. 642. 1.

— Quamvis non habens ius deferendi iurandi. X. 642. 643. seqq. VII. 513. 3. 514. seqq.

— Delatum alteri iurandum non prodest, etiam si ab illo susceptum sit, nisi religiose sit iuratum, aut nisi fuerit iurandum remissum. X. 645. 646. 1. 647. seqq.

— quid si morte, aut casu aliquo impeditur iurare non possit. X. 645. 646. 1. & N. 1.

— Remittere iurandum quid sit. Et quomodo remissum intelligatur. X. 653. 4. 654.

— remissum habetur pro praestito. X. 654. 5.

— An aliquando iurandum remitti debeat iure possit. X. 654. N. 9.

— remittere non potest, nisi is qui delatit; nec alii quam qui suscepit, potest remitti. X. 653. 654. & N. 9.

— Iurandum si cui simpliciter delatum est, is vel statim iurare debet, vel intra aliquot tempus, nisi ei remissum iurandum; & quare. X. 655. 656. 1. 656. seqq.

— An acceptis statim iurandi conditione, & spatio ad deliberandum sumpto de eo quod quis iurare vult, se de modo iurandi, deferens postea aliquando revocare iurandum. X. 655. 656. N. 1. 2.

— An, & quando deferens revocare possit iurandum delatum intra certum aliquod tempus. X. 657. 658. seqq. & N. 3.

— Iurandum est iisdem verbis, quibus est delatum iurandum; & quare. X. 662. 5. 663. seqq.

— Iurandum esse praestitum iudex servat, vel exceptione recedat, vel actione illius rei, de qua iuranti concessa. X. 665. seqq. & 683. 1. 684. seqq.

— Vide paulo infra *Actio ex iurando*, & *iurandi exceptio*.

— Causa iurando delata retractari non potest, nisi in tribus casibus. X. 703. 704. seqq.

— Vide *Iurandum iudiciale*.

— Iurandum retractari potest, cum casum est de ea re, specialiter lege, seu pacto iurandi delati. VII. 496. 18. 19. 497. seqq. X. 704. 705. seqq.

— Item, cum de re, de qua iuravit reus, delatante reo. Et quare causa posterioris iurandi potior sit. X. 707. seqq.

— Item, cum quis, deferente herede, iuravit aliquid sibi deberi ex testamento quod iurabat: ex quo postea constituit nihil fuisse relatum. VII. 498. 22. & 501. 1. 502. & 503. X. 708. 3.

A 2

— 152

Quare ius iurandum in causa legati, vel fideicommissi retractari possit. X. 708. 3. 4. & 709. *sepp.* & N. 5. 687.

Ius iurandum servi, mulieris, pupilli quare ratum habetur; & quatenus, ubi delatum sit. X. 712. 713.

— ratum habetur, quocumque in actione, & quocumque de re sit iuratum. X. 714. 6.

Quomodo ratum habetur in causa furti. X. 713. N. 9.

An, & quomodo in matrimonialibus causis. *ibid.*

— an etiam in criminalibus. X. 714. N. 9.

Quare ius iurandum retractari non possit perituri causa, ubi delatum sit. X. 714. 7. 715. *sepp.*

Ius iurandum pro veritate, & probatione habetur. X. 704. 9.

—novationis loco accipitur. *ibid.*

— locus est sollicitudo, & acceptilationis. X. 725.

— pacti convenit vim habet. X. 726. N. 12.

— transactionis speciem habet. X. 709. 710. & 725.

— habetur instar iudicii. X. 713. & 725.

— interdum habet maiorem vim, quam res iudicata. X. 713. & 725. N. 11.

— perimit naturalem obligationem, X. 725. N. 11. & 726. N. 12.

— an, & civillem. X. 665. 666. N. 1. 667.

— habet vim iuris concessam, & eius effectus. X. 726. *sepp.*

— interruptio longi temporis praescriptionem. Et quomodo. X. 726. 70. 727. *sepp.*

— quando exprimit vim habet. X. 726. N. 12.

— an, & quatenus habeat executionem paratam, X. 702. N. 15.

**Actio** ex iurisdictione quantum sit, & qualis. X. 683. 1. 684. *sepp.* VI. 692. 693. 3.

— quatenus dicatur actio in factum. X. 685. 2. & N. 3. VI. 523. 2. 524. *sepp.*

— cur non dicatur actio iuris iurandi. X. 685. 2. 686. VII. 525. 4. 5.

— an sit actio nova, an veteris. X. 686. 3. 687. *sepp.*

— ex qua sit variis appellationibus notata: an plures. X. 690. 5. 691. *sepp.* VII. 526. 6.

— actio est in personam, etiam cum quis iuravit in actione in rem. X. 685. 2.

— an datur ex voluntario, seu extrajudiciali iuramento: an vero & ex iurisdictione iudiciali. VII. 528. 12. 13. X. 683. N. 1. & 735. 736. 5. & N. 5.

— datur actori qui iuravit, & eius successoribus. X. 692. 6. 691. N. 9.

— datur interdictum, & reo. X. 691. N. 8.

— quando etiam deferuntur datur adversus iuramentum. X. 692. & 693.

— datur adversus eum, qui detulit ius iurandum, & adversus eius successores. X. 692. 6.

An actio ex iurisdictione perpetua sit, an temporaria. X. 698. *sepp.*

**Actio** ex iurisdictione persequitur, de qua iuratum est, & omnes eius accessiones. Et quare. X. 697. 8. 9. 698. *sepp.* VII. 527. 9.

— res, de qua iuratum est, praestare eandem conditionem, & iure, quo praestaretur ex directa actione, si de eo actum esset. X. 700. & 702. N. 13.

— quare persequatur simplicem doctrinam in actionibus, quae inflexione crescant. X. 699. 10. 700. *sepp.* VII. 527. 10. & 528. 11.

ex iurisdictione non inquiratur infamia, nisi sequatur damnatio. X. 701. 702. 11.

Exceptio iurisdictionis quomodo datur ex adiecto praetoris. X. 666. 1. 667. *sepp.*

— quando locum habet. X. 665. 666. 1. & N. 1. & 667.

— est iuris finis. X. 668. Not.

— an etiam non opposita iudicis officio suppletur, si de ea ex actis appareat. *ibid.*

— datur debitori qui iuravit, & cuiusque qui actione, de qua iuratum est, paret conveniri. X. 668. 2.

— datur heredi debitoris iurantis. X. 669. 670.

— ex persona auctoris prodest emptori, vel alii cuiusque singulari successori. X. 669. 3. & 670. 4. 671. *sepp.*

— prodest etiam fideiessori, & aliis accessibus rei principalis; & quatenus. X. 672. 5. & 673.

— quomodo quaestio iuranti filio prodest etiam patri. X. 673. & 678. 8.

Exceptio iurisdictionis datur filio, si pater iuraverit filium dare non oportere. X. 674. & 676. *sepp.*

Iurisdictionem etiam ex fideiessore, prodest etiam reo ad exceptionem; & quomodo. X. 674. 6.

— & quare ius iurandum fideiessoris principali reo prodest ad exceptionem: pactum vero non prodest. X. 675. 676. *sepp.*

Ius iurandum ab adversario defensori, vel procuratori delatum, exceptionem domino parit. Et quatenus. X. 674. 6. & N. 5. & 677.

Si alter ex duobus promittendi reis alium pecuniam iuraverit, alteri quoque prodest debet correi ius iurandum. X. 673. & 678. 8.

Ius iurandi exemplo datur adversus omnes, qui de eadem re inter se agunt, de qua recte delatum fuit ius iurandum. X. 678. 9. & 679.

— si modo agatur ubi eandem causam, licet alia actione experiantur, & aliam rem petere videantur. X. 681. *sepp.*

— datur adversus heredes eius, qui detulit ius iurandum. X. 679. 9.

— adversus illos qui in rem successerunt, de qua iuratum est. *ibid.*

— adversus alterum ex duobus stipulandi reis, si delatum est ius iurandum ab altero. X. 679. 680. & N. 7.

— adversus cives omnes, si unus ex civibus in populari actione alteri, cum quo agebatur, detulit ius iurandum. X. 680.

Exceptio iurisperandi nocet omnibus, qui agunt de eadem re, de qua dominus recte detulit iurandum. *ibid.*

Cur si possessor iuraverit suam rem esse, non possit summovere exceptione iurisperandi extraneum, qui eandem rem proprio nomine vindicat a possessore. *ibid.*

Exceptio iurisperandi datur adversus dominos, cum delatum est iurandum a procuratore, tutore, curatore, & similibus. X. 681.

Iustus patris necessarius est filiosimilis in acquiritenda, vel repudianda hereditate. II. 408. 13. 14. & 409.

— quando non sit necessarius. II. 408. N. 4.

— Vide *Filiusfamilias*, *Paterfamilias*.

Iustus domini sive generalis, sive specialis necessarius est, ut actione *Quod iussu* teneatur ex contractu servi. VIII. 99. 100. 1. & 101. 3. 4. & 102. *segg.*

— Vide *Adie*, *Quod iussu*, *Dominus*.

Iusta mortuorum quæ. VI. 30. Not.

— varia illorum nomina. *ibid.*

— Illis impediens in his vocari non potest. *ibid.*

Iusti vis, & significatio triples. II. 21. IX. 4. 4.

Iustitia æterna fons totius iusti, & boni. I. 30.

— ea præscripsit, & distinxit lex inter homines. *ibid.*

Iustitia Romanis habita est, & culta quasi Dea. I. 21. 22. 6.

— ea quadruplex est. I. 21. N. 9.

— eius definitio, & definitionis explicatio. I. 183. 184. 3.

Quid differat inter iustitiam, ius, & iurisperendum. I. 184. N. 5.

## L

**L**ac eo sit fructus industrialis. I. 817. a. & N. 3.  
 Lacte nil nequius nisi modico usurarius pecorum. III. 220. 20.  
 Las per lacum privatim navigandi an sit servitus. III. 246. 11.  
 Aqua luctus constitui non potest ex lace. Et quare. III. 246. 11. 247.  
 Lascere ius alterius pacificando aut alio facto fructum non potest. Et quare. VIII. 385. 8. 386. 9.  
 Lascio minoris necessaria est ad restituendum in integrum. V. 1106. 1107. 1.  
 — uode cognoscatur. V. 1107. 1. 2. 3. & 1108. *sepp.*  
 — ex quo tempore sit estimanda. V. 1107. & 1108. N. 1.  
 — probande non est in negotiis natura sua damnosa. V. 1147. N. 26.  
 — sed probari debet in aliis rebus cum minore gravis, in quibus ex contracta re latus non presumitur minor. *ibid.*  
 — eo presumatur in metuo, sive gratuito, sive funerario. V. 1148. N. 26.  
 An lationis excois querela tollatur iuramento. V. 1216. Not.  
 An remedium lationis similis minor, qui laravia se nullo pacto factum contra id, quod contraxit. *ibid.*  
 ob lationem enormissimam quando venire liceat contra iuramentum. V. 1235. N. 20.  
 ex latione enormissima datur post quadragenarium etiam restitutio. V. 1142. N. 18.  
 An ex causa lationis possit rescindi substatitio. VI. 145. N. 6. 147. *sepp.*  
 Latus non creditor, qui luce communis usus est in contrahendo. V. 1127. 1128. 5. & N. 3.  
 Laicos est incapax ecclesiastici beneficii. IV. 270. N. 3.  
 — non potest dici spoliatus beneficio. *ibid.*  
 Lana an sit fructus industrialis. I. 817. a. & N. 3.  
 Lane legato tincta non contrahatur. II. 863. N. 7.  
 ex Lane legata si vestis facta fuerit: neutrum debetur. Et quare. X. 329. 18.  
 Qui laam parvula tingit, novam speciem non facit. I. 707. 2.  
 Lana qui non potest usurarius pecorum. III. 220. 20.  
 Lapis in consilio positus culas sit; & pro qua parte. I. 891. 2.  
 Lapides estimandi servitus quomodo rustica sit, vel urbana. VII. 287. 3. & N. 2.  
 Larem constituere quid sit. IV. 1216. & N. 4.  
 Lares familiares venerabuntur Ethnici homines singuli in domo sua. III. 972. 7.

Largitio frumentaria quae sit. IV. 843. & N. 10.  
 — non est casus annuarius. *ibid.*  
 — datur in ea compensatio. *ibid.*  
 Decreta interponi debent laicos lingas a praetoribus. X. 352. 3.  
 Laicos lingas Romae presentandae erant sententiae; & lo illa indicum decreta interponenda. XI. 443. 9.  
 Lathanium bona venient. VI. 141. 1.  
 — & quoniam latitent. VI. 142. 2. 3.  
 Latiudo iuriter, actus, vis, qualis sit. III. 371. 18. & 379. 19.  
 Laro publicus vitream obfessus impone potest interest. IV. 1047. N. 14.  
 — Eum & dolo, & per insidias circumvenire licet imponere. *ibid.*  
 Qui latroem interfecit, eum absque occisione poterat comprehendere, leviter duntaxat poenit ex iure Canonico. IV. 1038. N. 14.  
 Laro famosus quoniam sit. V. 85. N. 3.  
 Latroem indignum non recipitur appellatio. Et quare. VI. 413. 10. & N. 10.  
 Latrones, & alii rei comprehendi interrogari debent de confesso, & participibus seclariis. Et quare. VII. 1157. 13. 14.  
 Qui promissi alicui se latroem inventurum, promississe videtur silem depositum exhibendum. IX. 1341. 1.  
 Impone sciret, qui latroem non invenisset, non exhiberet, & non indicaverit inventum. IX. 1342. 2.  
 Letrunculator quoniam sit. IV. 1179. 14.  
 — graece quomodo dictus. IV. 1179. N. 20.  
 — qua causa iurisdictione; & adversus quos. IV. 1179. 14.  
 Latomii quae sint. V. 1064. 13. & N. 8.  
 Laudem'ia quae vocatur. II. 1266. 14. & N. 5.  
 — an debeantur ex venditione sub pacto redimendi. II. 1266. N. 5.  
 In renovatione iavellitum facta ab heredibus, posteriori secuta inter filios divisione, an solvendum sit duplex laudem'ia. *ibid.*  
 de Laudem'ia in permutatione. II. 1266. N. 6.  
 Legare quid sit; unde dictum. II. 683. 3. 684. IX. 421. 6. & 489. 1.  
 Legat' dicuntur cum res, tam personae. Legate personae quid sit. II. 684. 4. & N. 3. IX. 489. 1.  
 Legare, cum referatur ad res, dupliciter usurpatur; & quatenus. II. 684. 5. IX. 489. 2. 3. 4.  
 — hodie quo sensu usurpatur. II. 684. N. 4.  
 Legandi appellatio generalis, & specialis. Et quibus utraque. II. 684. 5. IX. 489. 2. 3. 490. 4.  
 Ubi quisque legatus suae rei, in ius eius, quam amentiam habens. II. 683. 2.

Legare, aut fideicommissum relinquere potest, qui testandi ius habet. II. 720. 721. 3.

Ab illis legare potest testator, quibus aliquid dedit, vel nihil ademit: fecus ab illis, quibus nihil dedit. II. 729. 1.

Legari potest omnibus, cum quibus est testamenti factio. II. 721. 1.

— quibus temporibus spectari debet, eo cum illis quibus legatur, est testamenti factio. II. 725. 726. 13.

Distincti testamentum legari potest ex illo testamento, non autem scribenti. Et quosdam distasse intellegitur. IX. 87. 1. 88. *seq.*

Quare testibus adhibitis in testamento legari possit. IX. 89. 4. 90.

Quibus legari potest, illorum servis etiam legare licet. II. 722. 2.

— quosdam servis, & quando legatur inuoluitur. II. 723. 3. *seq.* 724.

— quoniam, & quomodo legare uoluit licet servis propriis. II. 725. N. 5. & 6.

Incertis personis legari olim non potuit: hodie tamen legari potest. II. 724. 725. 10. XI. 15. 1. Incertis personis ex certis etiam olim potuit legari. XI. 16. 3. & 4.

— Ita etiam legari potuit, quae futurae essent allquando certae, vivo testatore. XI. 17. 5.

Qui legat ex pluribus ei qui nouissimus supervixerit, legare videtur certis personis. XI. 61. 2.

Quantis legator certo generi personarum, debetur legatum illis etiam, qui postea esse desierant ex illo genere. XI. 90. 6.

Legari potest Civitatibus, Vicis, Collegiis. II. 725. 11. 12.

— Vide *Civis, Civitas, Cognati, Collegium*.

Heredi a se ipso legari non potest, a coherede potest. II. 733. 7.

Re duobus legatur, quoniam alios indubitanter sit heres, quod haec a seipso legatum est, pertinet ad legatarium. II. 733. 7.

Fundo legatur ex duobus heredibus illi qui heres non erit, an is capere possit quod est ei legatum a coherede donatus: an vero & quod est illi legatum a se ipso. II. 733. 8. 734.

A filio herede patri legari potest, etiam pater; & quare. II. 735. 9.

A filio herede legari potest omnibus, qui sunt in eisdem patris potestate. II. 735. 9.

An quod patri legatum est a filio, eventus possit infirmari. II. 735. 9. & 733. 734. N. 4.

A legatariis & fideicommissariis legari potest. II. 735. 10.

— Et ab illorum heredibus proprio, vel appellativo nomine oneratis. II. 735. 736. 11. & N. 6.

Pater legare potest ab heredibus quos impuberi substat. II. 730. & 731. 6.

— an legare possit ab herede impuberis legitimo. II. 739. 3.

Legari potest & ab illis, quibus est donatum motus causa. II. 736. 12.

— item a coniuge, cui donatio facta inter vivos, morte confirmata est. II. 736. 13.

Legari potest ab iis omnibus, ad quos defuncti morte aliquid pervenit, quod non sit illis ademptum. II. 737. 1. 738. *seq.*

— Vide *Fideicommissum*.

Sapere id quod cuique legatum est, nemo potest onerari. II. 743. 3.

Com res, iam factis legari possunt. II. 755. 1. & 756. 2. 3.

Quantum res legari possunt. II. 757. 6. & 767. 768. 37.

— rerum quae legari possunt, ordo triplex. II. 757. 6.

Legari non possunt res, quae non sunt, nec esse possunt in eorum usu. II. 757. 7.

Legari non potest usufructus. *ibid.*

— futurae tamen res legari possunt. II. 757. 758. 8.

Res Sacra, religiosa, & sancta, publica, & res Principis legari nequeunt. II. 758. 10.

— Etiam nec debetur usufructus, & legare fuerint. II. 758. 11.

— An feudi usufructus debetur, si hoc fuerit legatum. II. 758. N. 5.

Res nostra, quae in hostium potestate sit, legari potest. II. 758. 12.

— quam tamen neque redimere, nec eius usufructum solvere teneret heres. II. 758. N. 5.

An & quando legari possit res, cuius commercium sit heredi interdictum, vel legatario. II. 759. 760. 14.

Legari prohibetur ex J. C. multis iunctis, haecque potest, tabernae; & quare. II. 760. 16.

— Et quoniam multis iunctis legari queant. II. 760. 18. *seq.*

Legari possunt facta omnia, quae recte iabentur in testamento. II. 771. 1.

— Exsurgunt iunctis, iunctis, & quae usufructus non possunt, & quoniam sint. II. 771. 1. 2. & 772. *seq.*

Legari potest liberatio debitoris sive nostri, sive heredis nostri, aut alienius. IV. 973. 8. & N. 4.

A Debitore legari potest liberatio fideiussori. IV. 973. N. 4.

Legari potest maritus, qui solvendo non sit, liberatio datus. *ibid.*

Distincti testamentum recte legatur ex eo testamento. IX. 87. 1. 88. *seq.*

Quare testamentum scribenti legatum inuoluitur. *ibid.*

Liberatio ubi legata sit ex duobus reis, cui consultum voluit testator: eisdem praestanda illi est, vel acceptatione, vel pacto. *ibid.*

Locutione legata coloris, quidam legato continetur. IV. 974. N. 4.

Legata & fideicommissa quomodo sint etiamque. II. 718. 14. 719. *seq.* IX. 669. 2.

Legata praestare, vel fideicommissa omnes est heredis; nisi sint ab alio nominatim reiecta. II. 999. 1. & 1000. *seq.*

— 20



— so ea solvere cogatur heres, si fiat ei contravertis hereditatis. IX. 503. 4. & 503. *seq.*

Præstare legata omnium heredum est onus. II. 1007. 3. Et quando ad usum ex heredibus præstatio legatorum spectet. *ibid.*

Qui legavit a pluribus heredibus, potest habere, ut unus legata præcipiat, & præstet legatarius. II. 1007. N. 2.

Sub heredum appellatione designati quando debeant partes hereditarias, aut vitiles in præstatione legatorum. II. 1002. 4.

— pro illis, qui debent partes sive hereditarias, sive vitiles, & solvendo non sunt, ceteri non onerantur. II. 1002. 4.

Legata ad onus heredum pertinent, si hi nec repudiaverint, nec se abstinuerint. II. 1002. & 1003. 6.

— si repudiaverint h, a quo legatum relictum, obligatur legatus heres, ad quem defecta hereditas pervenit iudicio testatoris. II. 1003. 6.

Legata ab instituto relicta voluntate testatoris, repetita videntur a substituto. II. 1003. 1004. 7.

— quæ ab instituto relicta in persona ejus non consistunt, neque repetita videntur a substituto. II. 1004. 9.

— non videntur repetita, si contraria testatoris voluntas appareat. Et ea quibus rebus hæc colligatur. II. 1004. 10. 1005. 11. *seqq.*

An quæ nominatim legata sunt ab instituto, videri debeant a substituto repetita. II. 1005. 14. & N. 5.

Legata ab instituto relicta, repetita videntur a coherede, cui portio deficientis coheredis accrevit. II. 1005. 1006. 15.

Relicta a patre, vel domino legata quando peti possint a filio, vel servo, tamquam a substituto. II. 1006. 16.

Legata ab instituto relicta, eo deficientie, non debentur a sequentibus qui succedunt ab intestato, nisi & ab illis nominatim relicta fuerint; vel ipsi defuncti voluntatem agnoverint. Et quomodo. II. 1006. 17. 1007. 18. IX. 43. 3.

An si ea pluribus institutis relicta quædam legata solverint heredes, cetera præstare teneantur. IX. 44. 4.

Relicta ex causâ præteritionis, vel exheredationis hereditate, debentur a legitimis heredibus legata, & fideicommissa a scripto herede relicta. II. 1008. 20.

Hereditate indigno ablati, legata quæ fuerint ab indigno relicta, debentur a fisco. II. 1008. 19.

Legata in diem, vel sub conditione relicta, neque peti ante diem, vel priusquam extiterit conditio; neque agnoscere, vel repudiari possunt. II. 1010. 4. & 1011. 1012. 9.

Legata dari solent ob meritum. XI. 70. 8.

Testator præsumitur legata reliquisse patri potius, quam civibus singulis; notis, quam ignotis, conlocatis potius, quam extraneis. XI. 9. 16. *seqq.*

Legata ad certum tempus relicta quomodo debentur. II. 835. 836. 39. IX. 543. *seqq.*

Quoniam legata non ex communi, sed ex prudentem iudicio donantur, & ex æqui, bonique regulæ estimationem recipiunt; & quotiens. II. 942. 15. 943. *seqq.*

Legata res si cusa perierit: non perit heredi, sed legatario. VIII. 47. 12.

Ram generaliter legatum heres facere debet accipiente legatario: rem vero certam, seu speciem legatum dare debet talem, qualis est. Differentia ratio. II. 877. 878. 27.

Quare si certam rem aliterum sciens legaverit testatur: heres vel eam redimere, & præstare debeat, si potest; vel estimationem ejus dare legatario. II. 878. 879. 28.

— an idem iuris, ubi testator legavit rem suam, cuius usufructus sit alienus. *ibid.*

Communi re legata, an tota; an pars eius donataz debeatur legatario. II. 879. N. 14.

Si sciens testator rem legaverit pignori obligatum: ea est ab herede laenda; fecus si ignoraverit. II. 879. 880. 29.

— nisi tamen, vel neque fuisset legatarius, obli visset. Et quæ sit in ea re condictio voluntatis. II. 880. 30.

— vel, nisi ex solo iure alieno a legatario, quoad efficiat estimationem rei legatum, superfluum sit aliquid, quod, ut pignus laetur, solvendum sit ab herede. II. 880. 881. 31.

Via, & fundo legata, tunc solum via intercedit, quoties plus Falcidia defidetur, quam est vim pretium; vel desiderat tantundem. III. 978. 3. 4. & 979.

Ra pluribus legata conulndim, quando solidum, vel partes singulis data videantur. II. 885. 4. 886. 5. XI. 21. 3. 5. & 22. 8.

Quandam res una legata duobus separatim data videntur a testatore, vel uni donatur, pars portioi, vel utrique in solidum. II. 886. 6. *seqq.*

Si res eadem duobus legata sit conulndim, vel diuulndim: sciundum inter eos legatum, si ambo ad eam pervenerint. II. 886. 887. 9.

Si aliquibus res legata sit conulndim, aliis vero diuulndim: conulndi solus personæ vice succedunt. II. 887. 9.

— Vide *Coministi, Diuulndi*.

An legata prædii instrumenta, quæ prædiorum acquisitionem continent, legatario præstari debeant ab herede. IX. 647. 1. 648. *seq.*

— Et cur heres legatario cavere debeat si authoritas prædiorum instrumentorum prolatorum, obloquus fuerit. IX. 650. 2. & 651. *seq.*

Legatario minimum debetur in re ambigua. XI. 104. 8.

Quomodo consueque possit legatarius, ut prædia obligata, legati nomine relicta liberentur ab heredibus, si de his liberandis ubi aperte senserit testator. II. 881. 32. 882. *seqq.*

An si unus ex legatariis defecerit: solidum legatum pertineat ad collegatarium. II. 887. 10. 888. *seq.* XI. 21. 4. 25. 14.

— & an

— Et an partem faciat coheredes legatarius, qui non conerit. XI. 28. 9. 25. 14.

Cum in legalis rebus electio est legatarii, cur ab eo facta electio mutari non possit. XI. 1444. 4. & 1445.

— legatarii omnibus deficientibus ad quemnam priorum legatum. II. 889. 890. 11.

— Vide *Aerofendi ius*.

Legalis, & fideicommissi perfectio datur his, quibus aperte datum voluit testator; vel his, quorum interest fuisse datum fideicommissum. II. 989. 990. 2.

Legalis, & fideicommissi ideo alienari vetiti, ut in familia maneret, quibus ex familia datur perfectio, si contra factum fuerit. II. 990. 2. 3. 991. 992.

— quando videatur alienatum fuisse fideicommissum extra familiam. II. 992.

— Vide *Alienatio, Familia, Fideicommissum*.

Cum testator simpliciter legat illi aut illi; vel cui aut quibus heres voluit: datur uniusque petito legatarii, si heres ventri dederit, cum potuit. II. 994. 7. & 995. 8.

Quantum culpa ab herede praestanda in legatis, & fideicommissis. II. 706. 38. 707. 39.

Genera legatorum quatuor seu vario legandi genere. II. 703. 2. 3.

— per Vindicationem. II. 704. 4.

— per Damnationem. II. 704. 5.

— Sine modo. II. 704. 6.

— per Praeceptionem. II. 705. 7.

Quibus modis superiorum legatorum genera differant. II. 703. & 704. N. 1.

Partitio legatum quod sit, & quomodo sit a quatuor aliis legatorum generibus diversum. II. 707. N. 13. 708.

Legatum quid sit. II. 688. 6. IX. 490. 5. & 492. 9.

— definitio multiplex. II. 687. 399.

— definitio I. C. Modestini defenditur. II. 685. 636. 399.

Legatum quomodo differat ab hereditate, a fideicommissum, testamento, donatione inter vivos, & donatione causa mortis. II. 685. 6. 686. 7. 8. IX. 490. 7. & 491. 8.

— ab herede praestari debet. Et quibus modis sit ut non praestetur. II. 687. 10. 688. IX. 492. 9. & 493. 399.

— an praestetur a vivo testatore. II. 688. 11. & N. 8.

Legatum acquiritur, cum & a iure delatum, & recte intestatum est. II. 700. 18. 19.

An aliquid legatum sit, cognoscitur ex verbis ad legandum idoneis, & ex demonstratione, quae nominis vice fungatur. II. 701. 702. 399.

Ad legatum constituendum neque fuisse voluntas suae scripto, dictore, aut nudo eam indicante; neque fuisse dictum, vel scriptum quodlibet sine voluntate. II. 712. 2. 713. IX. 604. 2. 2.

Nihilum est legatum, vel fideicommissum, si ovis apparet, cui consilium voluerit testator. XI. 13. 1. 14. 399.

— ei nominum legalis testator intelligitur eum illud dare voluisse apparet, vel demonstratione; vel coniectura voluntatis. XI. 14. 4. 15. 399.

Si testator det, vel adimat legatum alteri ex duobus, neque apparet, de quo fenerit: cur neque legatum detio, neque ademptio valeat. XI. 51. 399. II. 789. 6. & 877. 26.

Cum testator unam rem legavit ex duobus, nec apparet de qua fenerit, quare cogendus sit heres eam dare, quam ipse voluerit. XI. 13. 53. 5.

Inutile est legatum, persona legatarii non adfuerit. XI. 105. 1. 2.

An, & quantum valeat hoc modo legalis: cui aut det heres meus dixero, ei heres meus decem dato. XI. 105. 3.

Si in quo habebat Flaccum salionem, & Philonem piliorem, Flaccum piliorem legaverit: eternum debeatur. XI. 107. 399.

Legato officit error testatoris vel in corpore rei legatum, aut legatarii; vel in huius consanguinitate, vel in nomine appellativo legatum vel. II. 713. 4. 399. 714. 399.

Quare legato officit error testatoris in nomine appellativo legatum vel, & non in nomine proprio. II. 714. 13. 14. 715. 15.

An, & quando nocet legato testatoris error circa rei legatum domum. II. 715. 716. 16.

Novissima scriptura valet in legatis. II. 716. 17.

— nisi tamen, vel in priori scriptura nominatim caveat testator, ne posterior scriptura valeat. II. 716. 18.

— vel, nisi in posteriore nominatim dixerit se poenituisse prioris derogationis. II. 716. 19.

In Legato libertatis directo reliqua spectanda est verissima scriptura, & quae sit servo commodior. II. 717. 20.

In Legato libertatis per fideicommissum reliqua spectari debet novissima scriptura. Et quae ratio differant. II. 718. 22. 23.

Legatum municipibus, collegis, aut personis universitatibus essentibus reliquum, Municipio, Collegio, vel Universitati reliquum intelligitur. XI. 10. 23.

Legatum reliquum incepti tempore mortis, vel testamenti, vel etiam incepti in utroque ratum est, vel si reliquum sit in id tempus, quo capere poterit. II. 726. 14. 727. 15.

— vel, si reliquum sit sub conditione, quam post mortem testatoris ione extiterit sit, cum capax esse poterit. II. 727. 16.

— vel, si ei qui reliquum capere non poterat, plus reliquum sit, quam capere ei liceat: & rogatus sit totum restituere. II. 728. 17.

Legatum est inutile, si ei reliquum sit, qui nihil omnino capere poterit. II. 728. 18.

Legatum rei nostrae est inutile. II. 704. 21. IX. 513. 1. 399.

- Et quondam legatum rei nostrae utile sit. II. 762. 22. 23. IX. 513. 514. 3.
- Utiliter mihi legatur a creditore, vel ab alio res mea pignori obligata. Et quomodo. II. 762. 24.
- cui, & res mea, cuius usufructus sit alienus. II. 762. 25. 763.
- Inutile est legatum rei nostrae, quae praedii servitutum alteri debeat. II. 763. 26.
- Legatum rei nobis debita nullum est, si nihil amplius sit in legato, quam in debito. II. 763. 27.
- Utile legatum rei nobis debitum, si plus sit in legato, quam in debito. Et quibus modis efficiatur ut plus sit in legato. II. 763. 27. *sepp.*
- Legatum rei debitum utile est, vel cum nova actio ex testamento plenius erit retenti, vel ob debiti representationem. Et quale sit utrumque. II. 763. 29. 30. 764. *sepp.*
- An, & quando utile sit alieni rei legatum. II. 769. 38. *sepp.* 770. *sepp.* IX. 503. 1. 504. *sepp.*
- cuius sit probare, an testator sciverit suam esse rem a se legatam. 769. N. 15.
- quando utile censetur alicui reilegitum, etiam si testator ignoraverit alienam esse rem legatam. II. 769. 39. *sepp.* & 770. N. 16. IX. 506. *sepp.*
- Legatum ab initio inutile tamen temporis non convalescit. II. 776. 2. 777. *sepp.*
- an utile sit conditionale legatum, adimatur ex temporis existentis conditionis, & non ex tempore facti testamenti. II. 781. 8. 782. *sepp.*
- Vide *Catanense regula*.
- Legatum relinquatur vel testamento, vel iudicis codicillis. II. 757. 2.
- ex imperfecto testamento, & imperfectis codicillis nec legata, nec fideicommissa debentur. *ibid.*
- Vide *Codicilli*.
- ex inofficioso aut irrito testamento legata hodie non debentur, nisi relictam sit ex praeiudiciali causa. II. 787. 788. 3.
- Legatum an ex epistola debeat; & quomodo. II. 788. 4.
- quando debeat ex iherusalem heredi delato. II. 788. 5.
- Legatum vivatur ex incertitudine, vel legum rei, vel personae legatarii. II. 788. 789. 6.
- Legum recte adhibetur demonstratio, causa, dies, conditio, modus. Et quantum sint singula. II. 789. 7. 8. 790.
- Adiunctionem autem legato, vel eius laudandi, vel temperandi, vel minuendi causa. Et quomodo. II. 810. 11. 811. *sepp.*
- Legatum non videtur falsa demonstratione, aut causa. II. 791. *sepp.*
- Quid sit demonstratio, vel causa legati. II. 789. 8. 9. 790.
- internum tamen etiam falsa demonstratione videtur, & quibus in casibus. II. 793. 20. *sepp.* 794. *sepp.*

- Quare legatum non valet, si centum legavero, quae habes in arca, & nihil in ea sit. II. 793. 794. 22.
- item, si legavero decem, quae debet mihi dicam a Sempiterno, vel Tizio; & nihil debeat. II. 794. 795. 23.
- Quando et demonstratione vera legatum videtur, tanquam inutile. II. 796. 797. 27.
- Vide *Demonstratio*.
- Quondam videtur legatum ex falsa causa. II. 797. 28. *sepp.* & 798.
- Vide *Causa legati*.
- Legatum debet potest ex die, vel sub conditione. Et quid si ad certam diem, vel conditionem legatum relinquatur. II. 792. 793. 17.
- Legatum sub modo relinquere potest. Et quantum sit legati modus. II. 790. 12. 793. 18. 797. N. 9.
- Vide *Modus*.
- Quantum conditiones vident legatum; & quantum pro non utili habeantur. II. 798. 32. 33.
- Legatum in voluntatem legatarii aperta conditione collatum valet, & efficiatur conditionale. II. 799. *sepp.*
- Legatum confertur non posse in alienam voluntatem, quam habet testamentum. II. 801. *sepp.*
- Legatum in voluntatem extranei confertur non potest. Et quantum habeatur extraneus. II. 801.
- confertur non potest in voluntatem extranei verba expressam; sed in locum. Et quomodo utrumque; & quare. II. 802. 3. 4. 803. & 809. 9.
- nullo modo confertur potest in voluntatem heredis. II. 809. 9. 10. XI. 27. 1. 4.
- Si quis ita legaverit; *aut aut illi lege, auti heres valet*, an confertur legatum in voluntatem heredis. XI. 27. 2. *sepp.*
- quando heres eligendum habeat in legato. Et quid iuris si non elegerit. XI. 28. 7. 8.
- Vide *Electio*.
- Legatum confertur potest, etiam expressa conditione in arbitrium alterius. II. 804. 5. 805. *sepp.*
- Legatum turpe improbat; & quantum. Et quodnam sit. XI. 812. 813. 2.
- improbat & expulsiorem. II. 813. 3.
- contra causam relictam olim valere non potest, si valet, nisi vel legatus sit interdictum, vel contra bonos mores. II. 813. 4. 814. *sepp.* IX. 765. 1.
- contra causam relictam quidam sit. II. 814. 5. 6. 815. *sepp.* IX. 766. 2.
- contra causam relictam inutile est, si valet herede, si valet legatum relictum sit. II. 817. 9.
- Inutile est legatum alteri relictum ex lege, aut III det, cui testator legare non poterat. II. 817. 10.
- Legatum infirmatur, cum testamentum vel ab initio est inutile, vel postea quovis casu rescinditur. II. 813. 4. 6. & 814.
- nisi tamen testamentum factum sit inutile, vel irritum ex causa praeiudiciali, aut abdicatatoria. II. 814. 6.
- Legatum infirmatur, cum infirmatur codicilli. II. 814. 7.
- in-

— infirmatur, eum revocatur a testatore. II. 813. 5. 824. 8. 825. *sepp.*  
— admittit oada voluntate verbis, aut factis testata. II. 824. 8. 825. *sepp.* IX. 501. 502. 1.  
— quomodo voluntas hic declaratur verbis. II. 826. 827. 21.  
— quomodo factis; & quibus. II. 827. 22. *sepp.* 828. *sepp.*  
— Vide *Ademptio legati.*  
Quare nuda voluntate possit adimi legatum, & non hereditas. II. 825. 826. 10.  
An legatum censetur ademptum, relicto fideicommissio a legatario. II. 825. 826. N. 2.  
— an ademptum censetur, legata re pignori obligata. IX. 502. 3.  
— extinguatur, si testator vivus legatario donaverit rem legatam. IX. 509. 1.  
An extinguatur legatum dotis, si pater vivus filiam dotem dedit, quam testamento illi reliquerat. IX. 509. 510. 1.  
Legatum annuum ad certam diem, vel conditionem relatum soluitur, eum dies advenit, aut extiterit conditio. II. 835. 836. 39.  
Legatum in aerea singulis multiplex legatum est, nisi contra voluerit testator; & morte legatarii soluitur. XI. 637. 638. 1. & 640. 4. III. 180. 12.  
— & quidem primi anni legatum porum est, sequentium vero conditionale. XI. 637. & 638. 1. III. 510. 12.  
Legatum annuum Titio, hereditas eius relicta, perpetuum est; & ad heredem heredes pertinet in iussum. IX. 520. 5.  
— Vide *Anna.*  
Legatum sub modo relictum revocatur, ubi legatarius modo non paruerit. II. 836. 30.  
Legatum sub modo factum, eo puto sit, an conditionale. II. 836. 31. 837. *sepp.*  
— debetur, & peti potest, antequam modum impleverit legatarius. II. 837.  
— susceptum a legatario revocatur si is modum non impleverit, tanquam defecerit conditio. II. 837. 838.  
— sub modo relictum non potest consequi legatarius, nisi eaverit se facturum id, quod facere iussus est a testatore. II. 838. 839. 32.  
— quare sit hoc legatum cautio necessaria. II. 839. 32.  
— & an hac factis legatum conditionale. II. 839. 840. 33.  
Legatum auctore indigno. Et ex quibus factis, tanquam etus legatario indignum se prebuit iudicio testatoris. II. 840. 34. *sepp.* 841.  
— quibus re causis indigno ablatum Fisco vindicetur interdum; interdum relinquatur heredi. II. 841. 842. 39.  
Quare filius, qui, vel se abstulit, vel repudiavit, penere possit a coherede legatum sibi eo testamento relatum. II. 842. 40.  
Legatum acquiritur volens, sive agnoscens. II. 843. 844. 1.

Tem. XII.

— an & ignorantia acquiritur; & quatenus. II. 844. 2.  
— acquiritur ignocenti, & quoad personalem actionem, & quoad ipsum dominium. II. 843. N. 1.  
— agnitus ex quo tempore sit legatarius. II. 844. 3. & N. 2. 845.  
Quandonam legatum agnosci possit; & quatenus. II. 845. 5. *sepp.* 846. *sepp.*  
— acquiritur potest; quando delatum u hunc non est repudiatum. II. 845. 6.  
— quando delatum intelligitur. II. 845. 846. 7.  
— non defertur, nisi post mortem testatoris. II. 846. 8.  
— nec ante additionem hereditatis. II. 846. 9.  
— nec ante diem, vel conditionem. II. 846. 10.  
— semel repudiatum non potest amplius acquiri. II. 847. 11.  
Legatum, vel agnoscendum est totum, vel a toto abstinendum est, si unum sit. II. 847. 848. 12.  
— si plura sint: uno repudiato, amplexu alterum licet. II. 848. 849. 13.  
Si duo sint legata quorum unum sit cum onere, alterum sine onere: eo primum repudiare, & alterum administrare licet. *ibid.*  
Quando unum legatum esse videtur, & quando plura. II. 849. 13.  
Legatum, licet unum sit, potest acquiri pro parte, & pro parte repudiari ab heredibus legatarii. Et quare. II. 849. 850. 14.  
Legati acquisito committit dominium legatum rei, & duplicem actionem in rebus eorum legatis. II. 850. 16.  
— dominium certum rei legatum recta transit in legatarium. II. 850. 851. 17.  
Legatum rem certam non potest alius praeter legatarium, etiam si heres sit, alienare, nec pignori obligare, nec mancipitare. II. 851. 18. IX. 687. 688.  
— quid iuris si rem legatam heres alienaverit, antequam legatum agnoscat vel repudiet legatarius. XI. 84. 6.  
Legatum sub conditione rem potest heres alienare pendente conditione. Et quare etiam conditione cum sibi vindicet legatarius. II. 851. 18. IX. 689. 690.  
Legata res si vendita fuerit, usque emptori vindicatur: quando & adversus quem emptor regressum habeat. IX. 691. 8.  
Legatum sub conditione relicta, extante potest conditione, pro eo est, quasi pure legatum fuisset quoad hoc legatarii. II. 851. 18.  
Legatum nunquam est damnosum. Et quantum oneris habere quest II. 851. 19. 852.  
— est favore dignum. XI. 56. 21.  
Legatum potest repudiare, qui potest acquirere. II. 852. 20.  
— ante diem, aut conditionem repudiatum, potest agnosci post diem, aut conditionem. II. 853. 20. & N. 5.

Bb

— non

- non potest pro parte repudiari, nec pro parte acquiescere. II. 853. 20.
- quoniam sit repudiationis effectus. II. 853. 22.
- repudiatio intelligitur retro fuisse heredi, vel legatario, & quo fuit relicto. II. 853. 22. 23. & 854.
- nisi tamen deferatur substituto, aut consuetudo. II. 853. 22.
- Legati repudiatio quatenus legatario prodest, vel oneratur. II. 854. 24. 855. *seq.*
- Unde cognoscitur quantum in legato sit, quod praestari debet. II. 857. *seqq.*
- Incedendo legati quantum, & unde sit. II. 858. 3. & 865. 14.
- res legato designantur universa, aut singula, Et quomodo universa. II. 858.
- Legatum partitionis, seu partis hereditatis, quid sit, & quibus oneribus sit oneratum. II. 858. 6. 7. 859. *seq.* & 767. N. 13.
- ad propria habere, & diversam a reliquis legatis naturam. II. 766. 768. N. 13.
- Quare istum cui portio hereditatis legata est, non sequatur omnes res aliis. II. 859. 860. 7.
- Legatum partis bonorum quid sit. Et an sit aliis oneri oneratum. II. 860. 8. 861. 11. & 862.
- quomodo praestari debeat. II. 860. 861. 9.
- sine fructibus restituitur, nisi heredi mors interesset. II. 861. 20.
- Quomodo verba designent res quae sunt in legato, siue corporales, siue incorporeales. Ex his tria genera legari solent, & quae. II. 862. 863. 12.
- Corporales res singulae, siue praesentes, siue futurae, una vel plures quomodo verbis certa demonstrantur, siue ita legentur. II. 863. 864. 13.
- Legatum generis, & quando utile sit, vel secus. II. 865. 15. 867. *seq.*
- quomodo ex eo genere species, seu res legato constituantur. II. 868. 17. 869. *seqq.*
- Vide *Electio*.
- Quantum sit in legato quare sit cogniti necessarium, etiam si constitit eo legato quid sit. II. 873. *seqq.*
- Quomodo, legatum sit plenus, quam relicto est ad litem. II. 884. 885. 2.
- Miscuitur legatum, vel ex numero eorum quibus res eadem legata est, vel ex quantitate legatorum. Et quibus modis atque. II. 885. 3. 4. 886. *seqq.* & 897. 1.
- Quantum sit in legato, quomodo ex contributione legatorum, quae eodem testamento praestanda sunt, atque ex eorundem administratione cognoscatur. II. 934. 2.
- In Contributionem legatorum quae veniant. II. 934. 3. 935. *seqq.*
- Vide *Substitutio*.
- An, & quomodo admittitur quous sit unus quodque legatum. II. 941. 14. 942. 15.
- Quando legatum transmittatur ad heredes. II. 996. 9. 10.
- Legatum Principi relicto transmittitur in successorem, etiam si Princeps decesserit, antequam legati dies cederet, aut esset conditio. II. 997. 11.
- Et cur aliud iuris in legato Augusti relicto. II. 998. 12.
- Legatum Principi quae tali relicto, imperio seu regno, cui Princeps praesidet, relicto intelligitur. II. 997. 11.
- Legatum alicui relicto sub titulo dignitatis, aut certa administrationis, loco ipsi, & dignitati relicto videtur. II. 997. 998. 11.
- Legatum, aut parum est, aut in diem, vel sub conditione. II. 1109. 1.
- quodcumque sit parum. II. 1109. 2.
- debetur statim, dum tamen adita sit hereditas. II. 1109. 3.
- Legatum in diem non potest exigi ante diem ab invito herede, sicut potest ab eo volente solvi. II. 1109. 6. & 1112. 10.
- ad heredem transmittitur, mortuo testatore, etiam si decesserit legatarius ante diem. II. 1109. 7.
- conditione quare non transmittitur, si praedecede conditione decesserit legatarius. II. 1111. 8. 1112. 1003. & 1004. 5.
- Legatum in diem quodcumque vocetur. II. 1112. 12.
- Legato dies leri, vel aprile, vel iunie, & quomodo. II. 1112. 13. 14. 15.
- Tacite legatum diem in se continet, vel ex natura relicti, vel ex tacita voluntate testatoris. Et quomodo. II. 1112. 16. 1113. 17.
- Vide *Dies*.
- Legatum sub conditione relicto per potest, vel cum extiterit conditio; vel quando a iure habebitur pro impleta. II. 1113. 18.
- Quomodo conditio legato iussu est infusa, vel adiciatur a testatore. II. 1117. 1. 1118. *seqq.*
- iussu extrinsecus legatum, aut potestate iuris, aut natura rei legatum. Et quomodo. II. 1117. 1118. 2.
- adiecta intelligitur a testatore conditio, siue is verbis adscripserit, vel sine verbis iussu voluerit. II. 1118.
- Conditio adscribitur legato, vel expressa enodationis formula, aut eo adiecto quod pro conditione habeatur, ut dies incertus, & demonstrationis ex summo sumpta. II. 1118. 4. 1119. *seqq.* & 1124. *seqq.*
- quis dies certus, quis incertus, & quomodo incertus. II. 1119. 5. 6.
- quibus verbis legatum conferatur in incertum diem. II. 1122. 1023. 10.
- incertus dies adiectus conditionem in testamento facit. II. 1119. 7. 1122. *seqq.*
- nisi tamen appareat, vel dilutionis causa duxerit fuisse a testatore adiectum, vel ideo ut legatum sine ulla dilutione praestaret. Et quomodo. II. 1122. 1022. 9.

Legatum ita relictum. *Scilicet qui meus eris, cum morier, de, lege.* Vel ita; *vellem meum, vina mea de, lege.* Quomodo sit conditionale. II. 1014. 1015. 11.

Legatum verbis potum conditionem accipit ex voluntate testatoris tribus modis; & quoniam sint. II. 1017. 13. *segg.* & 1018. *segg.*

Legatum sub conditione relictum, si transferatur in alium, videtur sub eadem conditione translatum; nisi tamen conditio coheret personae. II. 1017. 1018. 19.

Quoniam conditiones quae tacite insunt, puta, *Si heres al-erit, Si fructus nascantur, & similes, licet expresse, non faciunt legatum conditionale.* II. 1035. 1. 3. & 1036.

— quandoque si expresse fuerint, legatum conditionale faciunt. II. 1037. 4. 1038. *segg.*

Legatum sub tacita conditione relictum, decedente legatario, antequam exierit conditio, transmittitur ad eius heredes. II. 1035. 1.

— quid si tacita conditio exprimat. II. 1037. & 1038. 4.

Conditiones a iure improbatas legatis, & fideicommissis additae pro non adiectis habentur. Et quoniam sint. II. 1040. *segg.*

Quocumque conditiones tacite insunt legatis, vel adiectae sunt a testatore, nec a iure improbatas, impleri debent, ut licet, & ut testator voluit. II. 1051. 25. & 1053. *segg.*

— Vide *Conditiones, Conditiones.*

Legatum relictum sub conditione, si legatarius decem dederit aui, vel pluribus; peti non potest, nisi tota decem data fuerint. II. 1067. 9.

Cum vel duobus communim legatum est, si decem dederint; vel uni legatum est, si ut solidum capi ab illo non possit quod minus ipse, aut illi duo capiant ea eo legato, eo minus et adscripta conditione dare cogantur. II. 1167. 10. 11. 1068.

— exscriptur legatum quod minuitur lege Falcidia. Et quare in solidum conditioni parci in illo necesse sit. II. 1068. 1069. 12.

Legatum relictum illi, qui primus quid fecerit, duobus item simul facientibus, neutri debetur; & quare. XI. 38. 15. 16.

Legatum valet, etiam omitta conditione, vel die, vel alio imperamento, quod addere se velle testator dixerat, & quare. XI. 1463. 9.

Legatum eo loci praestandum est, ubi testator de eo nominationem cavet, aut verisimiliter voluit. II. 1091. 1.

— si nihil de eo significaverit: res certa legata, siue species, siue quantitas designata certo loco, ibi praestanda est, ubi relicta, II. 1091. 1092. 2.

— si sit alio translata dolo malo ab herede: vel ibi praestanda est, ubi iure petatur; vel ubi est, si absque heredis dolo sit alibi. II. 1091. 2.

— si incerta res, siue quantitas legata sit: ibi praestanda est, ubi iure petatur. *Idem.*

Legatum, ubi agitur in personam, vel ibi potest peti, ubi heres domicilium habet, vel ubi est maior pars hereditatis. II. 1092. 3.

— si per actionem in rem agatur: legatum ibi peti debet, ubi est. II. 1092. 4.

Legatum testamento non relictum, & herediandi conventionem solum; sicut, & quod datum est supra docrinem, potest repeti indebiti conditione. VII. 561. 562. 1. & 563. 7.

— & quando actio de dolo repetatur. VII. 563. 8. 9.

— quomodo legatum non esse testamento relictum probetur. VII. 562. 5. 563. & 1024. 14.

Res eadem supius legata in eodem testamento amplius quam semel non debetur, nec peti potest. XI. 535. 536. 1. & 537. 7.

— quid inter legatus, & stipulationes eisdem rei pluraque semel faciat interit. XI. 653. 8. & 537. *segg.*

An testator, qui supius eadem summam legat, legatum multipliciter voluisse censetur. XI. 654. 12.

Legatorum & fideicommissorum eorum debentur & fructus post mortem, & post licet contestatum. X. 1391. 46. *segg.*

Legatum uxori relictum a marito non debetur, cum simul perire. XI. 41. 3.

Legatus proconsulis quibus. IV. 1160. 30. & N. 60. & 1161.

— an differat ab eo, cui mandata est iurisdicatio. IV. 1160. 4. N. & 1161. *segg.*

— imperator ius habet a proconsole. IV. 1161. N. 60.

— mandatum habet ab illo iurisdiccionem. IV. 1161. 30. 4. N.

— qui habet sibi propria post iurisdiccionem a proconsole mandatum. *Idem.*

— habet ius dandi tutores. l. 441. 7. IV. 1161. N. 60.

— habet suspecti cognitionem. IV. 1161. N. 60.

— potest adoptare, & manumittere. IV. 1131. 18. 1139. N. 34.

— an habet tribunal. IV. 1161. N. 60.

Legati civitatum, aut municipiorum quae habuerint iura ac privilegia. IV. 1229. 4. & 1230. *segg.*

— possunt condere testamentum, licet sint apud hostes. XI. 1677. 2.

Leges agere quid sit. l. 316. 15. IV. 1126. N. 16. VII. 789.

Contra legem facere, aut in fraudem legis quid sit. l. 108. 5. 109. & 140. 3. & 141. VIII. 409. 3. 4.

Quando plures in lege rationes sunt, cessantibus aliis, non sufficit, ut legi sit locus. III. 643. N. 8.

Leges feruntur in universos. l. 27. 25. 7.

— pertinent ad futura, non ad praeterita. l. 25. 26. 5. VII. 1311. 10.

- non tempore solentur, sed voluntate legis-  
toris expressis, vel tacitis. I. 84. 12. 13.
- contraria consuetudine abrogantur, non autem  
defectudine, vel non usu. I. 84. 14.
- posteriores derogant prioribus, si vel id no-  
minationem caveant, vel sint contrariae. I. 84. 15.  
85. 16.
- posteriores trahuntur ad priores, quas & in-  
terpretantur, & temperant, si non sint aperte con-  
trariae. I. 85. 16. 17. 86. & 101. 15. 108. *seq.*
- priores trahi ad posteriores, & vicissim, quam  
habeat sententiam. I. 108. *seqq.* V. 490. VIII.  
284. 5. & 318. 7. IX. 119.
- Leges a Iuliano ad ius veteris abrogandum com-  
positae, quomodo sint. I. 85. 15. 17. & N. 10.  
& 86.
- Leges Iustiniani an fuerint Graeca lingua editae. IV.  
106. N. 5.
- Leges de his quae raro accidenti serbantur, si eodem  
semper modo accident: non si aliter, atque aliter  
I. 130. 17. 135. *seq.*
- Leges laici civitatis alterius imperio subiectis obli-  
gant illos duntaxat, qui sunt eiusdem civitatis. I.  
139. 9. & 39. 10.
- Leges scire non est eorum verba tenere, sed vim &  
potestatem. I. 38. 3. 89.
- Contra leges committitur faciendo, vel omittendo. I.  
141. 144. 6.
- Quae contra leges sunt, pro infidelis habentur. I.  
143. 7.
- an hoc sit periculum. II. 102. 16.
- Leges quando vel ipso iure non valent, vel per  
exceptionem infirmantur. I. 144. 8.
- Quae contra leges sunt, interpretando non confirma-  
ntur. I. 143. 9.
- Leges apud Romanos non a praenominibus, vel cognomi-  
nibus, sed a nomine eas promulgantium appel-  
lantur. VI. 293. Not.
- Leges iudicialia sunt quae voluntas, & illae sempe con-  
trariae. IV. 1380. 3.
- Etiam historice recentio. IV. 1380. N. 22.
- Faghius leges, quae postea sunt alieni loco, quam  
motus sint. I. 9. N. 6.
- Leges 12. tab., an sint, quas Tullius Cicero pro-  
ponit in lib. 3. de Legibus. IV. 1335. 1336. &  
N. 2.
- Legum auxilium frustra invocatur, qui peccat adver-  
sus leges. XI. 134. 13.
- In Legum interpretatione non omnis divisiō est  
improbenda. II. 209. N. 8.
- Discredi non debet a regulis priorum legum, nisi a  
posteriores sit aliquid specialiter dictum con-  
trarium prioribus. III. 1297. 5. & 1298. VI.  
1066. VII. 531. 4.
- In Legibus non omnes casus, & articuli singularem  
comprehendi possunt. I. 114. 8.
- Legis virtus est imperare, vetare, permittere. I. 24.  
3. & 25.
- an, & praemio officere. I. 24. N. 3.
- libet latere, & damus vetare, & dum permittit. I.  
85. 4.

- Verba legis, & sententia quid sint. I. 87. 1. IX.  
879. 2.
- Ubi verba discrepent a sententia, non ea lo-  
quuntur, sed sola legis sententia. II. 87. 33.
- Ubi legis sententia est dubia, standum est verbis  
legis. I. 119. 2.
- Legis sententia discrepat a verbis, vel quia angustior,  
vel quia latior est verbis. I. 89. 4.
- si angustior sit verbis: restrictiva interpretatio  
est adhibenda. I. 90. 5.
- esse angustioris verbis unde cognosci possit. I.  
90. 6.
- Si legis sententia sit verbis latior: extensiva inter-  
pretatio est adhibenda. I. 105. 1.
- Sententiam legis esse latioris verbis unde cognosce-  
tur. I. 106. 2.
- Vide *Interpretatio, Aequitas*.
- Legis causa & ratio cessante, lex ipsa cessat, en-  
que poma. I. 91. 92. 9.
- Legis specialis non derogat posteriori legi generali.  
I. 85. 16. 104. 16.
- prior generalis derogat posteriori specialis. I.  
103. 16.
- Legis actiones quae sint. IV. 1215. N. 16. VI. 621.  
13.
- cum legitimis actibus non sunt confundendae.  
IV. 1216. 9. & N. 16.
- neque mandari possunt, neque mandata in iudi-  
catore, transferri. IV. 1236. 17. 1238. 18. & N. 31.
- quomodo sint a praesentibus iuris profecta.  
VI. 620. 13. 621.
- Legitima portio iudicis est ad exemplum quartae Fal-  
cidiae, & ipsa interdum vocatur a Iuliano Fal-  
cidia. V. 456. N.
- Legitima portio quid sit, & quantae fuerit iure ve-  
ti. II. 86. 9. V. 457. 27. 458. *seqq.*
- quomodo acta sit a Iuliano. II. 457. 27.  
& N. 27. & 458.
- cor dicta fuerit legitima. V. 455. 26. & N.  
21.
- cor dicta sit Quarta iure naturae debita. IV.  
454. 455. 26.
- quatenus sit iuris naturalis, aut civilis. V. 453.  
454. N. 20.
- an tolli possit iure municipali. V. 454. 455.  
d. N.
- quid si aliquis de causa filios legitime privaverit  
a iure. V. 455. N.
- an alimentorum loco succedat. V. 455. N.
- quam multa in rebus differat a quarta Fal-  
cidiae. V. 456. N. 22.
- Legitima portio est utilis, non semel summa por-  
tionis ab intellectu debita pro numero liberorum. V.  
458. 459. *seqq.*
- quantae sit iure Regni Castillae. V. 457. N.  
23.
- dividenda est semel in quinque liberos plenior  
est, quam divisa portio trienis in quatuor; &  
quomodo. V. 457. N. 23.

— an exheredatus, aut aliter deficiens in testatione legitimam numerum faciat. V. 457. 458. N. 23. & 537 *seq.*

— quando dividenda sit in stirpes, vel in capita inter nepotes ex filio. *ibid.*

— an secta sit in parentibus. II. 112. d. V. 458. & N. 24. & 459. *seq.*

— an in fratribus. II. 118. 119. g. V. 458. 459. 27. & N. 24. & 460.

— ea relinquenda esse liberis non rite donationis, aut legati, sed institutiois. II. 82. 3. 83. *seq.* V. 473. 36. & N. 40. & 474. *seq.*

— quid si relicta sit Quarta legitima nullo adiecto titulo. V. 475. 476. N. 40.

— an in testamento citulo legati relicta, valeat saltem favore Ecclesie, & pium casus. V. 476. d. N.

— quid si adiecta in illo clausula ecclesiasticis. *ibid.*

— an citulo legati, vel alio quam institutionis titulo relinquere possit in testamento inter liberos. V. 534. N. 6.

— an, & parentibus citulo institutionis relinquere debeat. V. 477. N. 40.

Ecclesiis ab intestati successione excluditur a legitimis. V. 460. N. 25.

— nisi tamen extensio ab intestati successione legitimam servet ius commune, vel municipale. V. 461. N.

Cum statum ex parte liberos excludit, vocando alios ad successorem, intelligentem esse, *saltem Legitimam.* *ibid.*

— monachis Ordinis Minorum non debetur. V. 460. N.

— vivo patre desiderari non potest. V. 461. N.

Statum iobem ut pater ex delicto filii reatus valet neque ad rationem Quartam legitimam. V. 462. N.

Quia pro filio solvit pater, statum iobem, impotenter in legitimam: focus quem solvit voluntarius. V. 462. N.

— eam filio pater etiam vivus assignare potest. V. 462. N. & 476. N. 41.

— quid si eam filius perdidit. *ibid.*

An pater Monasterium ingressus, statim debeat filio Quartam legitimam. *ibid.*

— quando Filio debeatur ex delicto filii. V. 462. N.

— an sit quota bonorum, aut hereditatis. V. 465. 28.

— quando dici possit quota bonorum omnium. V. 463. N. 26.

— venit iure legitimæ successione, ideoque non ex iure accrescendi. V. 463. 464. 30.

Quenam in Quartam legitimam non impotentur. V. 465. 31. & N. 28.

— impotentur quæ percipiuntur ipso iure ex bonis defuncti, licet non ex iudicio testatoris, ut quarta Di. Pi. V. 467. 32. & N. 31.

— impotentur ea omnia quæ capiuntur iudicio defuncti: & quoniam sint. V. 467. 33.

— an & ea impotentur quæ mortis causa capiuntur. V. 467. 33. 468. N. 32. 33.

Quarta legitima relinquere debet sine alio onere conditionis, dilationis, restrictionis. Et quomodo tollitur, si fuerit onus adiectum. V. 470. 34. N. 36. & 471.

— quid si filius onus legitimæ adiectum, approbavit. V. 471. N.

— quid si Quartam legitimam cum onere adiecto simpliciter acceperit. V. 471. 472. N.

In Legitimam non impotentur liberis, quæ non ex ipsa patris substantia, sed aliunde illis obvenire sive ex substitutione, sive iure accrescendi obveniant. V. 471. 35. & N. 37.

Parentibus & fratribus in Quartam impotentur omnia quæ obveniant voluntas testatoris iure hereditario, vel iure legati & fideicommissi. V. 473.

— impotentur in Quartam donata inter vivos, & quatenus. V. 475. 37. & 476. & N. 42.

— an impotentur donatio facta filiosum, & morte confirmata. V. 476. N. 42.

— an impotentur dos constituta filio, sive pater, sive mater eam dederit. V. 476. 37. & N. 43. & 477.

— impotentur parapherna, si profecta sint ex substantia patris, vel matris. V. 476. N. 43.

— impotentur dos nepoti datus, si agatur de legitimis patris. V. 476. 477. d. N.

— imo & dos profecta ab extraneo, si datus fuerit patri contemplatione. V. 447. d. N.

— impotentur dos monasterio datus. *ibid.*

— impotentur donatio propter nuptias. V. 476. 37.

— impotentur militibus ex casu, sive officio, quæ stipendia ex publico constituta exerceantur, ubi sint quæstus ex pecunia defuncti. V. 476. 37. & 478. N. 44.

— impotentur impensis a patre factis, ut filius in Canonico ordinem admittatur. V. 478. N. 44.

— an & impensis ob Bolls pro beneficio ecclesiastico filii expensas factas. *ibid.*

— non impotentur expensis factis causa dignitatis filii acquisitis. V. 478. N. 44. 479.

— an impotentur sumptus studiorum causa filio suppeditati. V. 478. d. N. & 479. *seq.*

— an & liberi impotentur filii nomine compensati. *ibid.*

Quarta legitima ea quibus res debetur, aut solvi debeat. V. 482. N. 45.

— an agatur, vel minuat, si quid accessit, vel decrevit licenti hereditari. V. 482. 473. 40. & N. 47. & 484.

De renunciatione legitimæ, sive vivo pater facta, sive de eius, quæ iam competens, remissione quoniam scripserit. V. 482. N. 46.

Legitima portio debita patrono ex bonis liberti. I. 390. 2.

Quoniam possunt legitimari. I. 303. 2.

Legitimari quomodo succedat parentibus. I. 309. 210. 22.



— quibus compenat inofficiosi querela. V. 433. N. 5.

Legitimatio quid sit. I. 303. 2.

— quomodo fiat per oblationem curis. I. 304. & 305. 5.

— an fiat liberis in ministerium Principis, aut praefidis datis. I. 306. 7.

— quomodo fiat per subsequens matrimonium. I. 307. 8. 9. & 308.

— quomodo fiat Principis respectu. I. 308. 10.

— an fiat, & quomodo, per nominationem filii sedam in testamento, vel in iustamento publico. I. 304. N. 2. & 307. N. 7. & 308.

Legitimum latere significatione acceptum quid sit. VI. 618. 10.

— propriis dictum quid sit. *ibid.*

An leno servus acceptus libertatis sit infamis. V. 94. 95. & N. 2.

Car non etiam serva mulier, quae lenoni corpore quæsum fecit. *ibid.*

Qui lenocinium fecit, est ipso iure infamis. *ibid.*

An pecunia promissa ob lenocinium peti possit. VII. 773. 1. 2. & 774. 1455.

Lex in genere quid sit. I. 26. 6. VII. 151. 2.

— quare dicta communis Reipub. spodo. I. 136. 137. 6.

— interdum pro pactis, & conventionibus accipitur. III. 449. N. 1. IV. 895. 1. VII. 151. 2.

Lex magis domus, quam nos ipsi, rerum nostrarum. I. 602. N. 1.

Lex non est, quæ non habet sibi consensum parentum necessarium. I. 38. 8.

— parenti necessitas unde. I. 29. 30. 10.

— refertur ad eos, quibus lex lata est. I. 29. 9.

Lex tota perspicenda, priusquam respondetur, vel iudicetur. I. 90. 8. 91.

Lex ex eius sententia seu ratione producta ad similes casus tribus modis. I. 112. & 113. 7.

— quandoque producta ad casus similes interpretatione privati cuiusque. I. 113. 7. IX. 879. 3.

— quando Principis constitutione. *ibid.*

— quando iurisdictione. I. 113. 114. 7.

Ubi lex ubi distinguitur, & est generaliter scripta, generaliter, & iudicialiter est accipienda. III. 348. 16. & 1295.

Omnis lex ad eos casus aptanda est, in quibus non sit iniquitas, neque violatio. VII. 544. 4.

Quoties lex veniat aliquid fieri, nulla pena nominatim adiecta, societ pro infecto habetur, quod contra fidem est. IX. 311. 5.

— si si lex vetet, pena nominatim constituta; non habetur pro infecto, sed rescinditur quod factum est contra legem. *ibid.*

Lex vetus quæ sit. Et quantum leges novæ. VII. 758. 1. X. 979. 13.

Lex Romani iuris scripta, quæ sit. I. 55. 6.

— eius ferenda ratio. I. 55. N. 3.

Lex Ælia-Sensia quid caveat. III. 618. 6.

— Vide Ælia-Sensia.

Lex Aquilia quæ de re lata sit. IV. 223. 2. X. 1. 2.

— Vide Aquilia lex.

Lex commissoria quid sit, & quare lex, & tunc dicta sit commissoria. IV. 895. 896. IX. 1223. 1. & 1225. 2. 3.

— ex Lege commissoria res sit inempta, & pecunia ad diem soluta non sit, & venditor veli inemptam. IV. 897. 2. 898. 3. 4.

— quando hæc pecunia intelligatur soluta. IV. 897. 3.

— quando statueret debet venditor, an velit uti lege commissoria. IV. 899. N. 4.

— & an mature possit venditor, quod semel elegit. IV. 899. 5. & N. 5.

— quid si multa dies adiecta sit legi commissoria. IV. 898. N. 3.

Lex commissoria non utitur venditor, quoad venditam rem non tradidit. *ibid.*

An commode, & latius dicatur possum legis Commissoria. IV. 895. N. 1.

Venditio contracta per legem commissariam potest esse; relique venditio commoda, & incommoda pertinet inter se ad emptorem. IV. 900. 6.

— venditio resoluta ex lege commissoria, dominium rei vendit ipso iure revertitur ad venditorem, cui & omnia restituenda sunt. IV. 899. 6.

An emptor arctus, & impensis emptoris causa facta recipiat in empti se secundum legem commissariam. IV. 900. 7.

Lex Commissoria in pignoriibus improba est a iure. VI. 931. 3. IX. 1225. 4. & 1228. 6.

— cur improba non sit in emptione. IX. 1226. 5.

Lex Cornelia testamentaria quid faciat. VIII. 1338. 12. I. 350. 9. & 360. 31.

Lex Falcidia a quo dicta; & quando lata. II. 897. 2. 898. 1459.

— Vide Falcidia lex.

Lex Folia testamentaria quid caveat. II. 899. IX. 749. 3.

Lex Fufia, vel Folia Caninia quæ sit; & quomodo a Iuliano sublati. I. 261. 1. & N. 1.

Lex Licis an fortis, & quæ de re lata. V. 445. N. 15.

Lex Iulia Miscella quid statueret. IX. 761.

— rubrica est a Iuliano sublati. IX. 761. 4.

L.L. Papia neque Iulia non una lex, sed duplex; atque una ab altera distinguitur. Et quomodo. II. 764. 11. & N. 9.

— Vide Desiderius portus.

Lex Salica quæ formam casu dedit a paterna successione difficile; exceptis regni successione. II. 1117. N. 2.

Lex Scribonia an fortis plebiscitum, an vero lex consularis. III. 333. N. 1.

— fustalis servitutem Uti-cupationem. III. 333. & 334. 3.

L. Velles de nepotibus recte instituendis, five tempore facti testamenti iam natis, five post testamentum patre mortuo, vivo tamen avo nascituris. IX. 2479. *segg.*

L. Vocatio de quantitate legatorem. II. 899.

Libelli appellatorii quomodo concipiendi. VI. 488. 27. & N. 43.

— iudice per vim eos recusatus, publice proponendi sunt. VI. 439. 28.

— quodam in his affectuum officium. V. 16. 18.

Quinam finis libelli, quibus praesides per se subscribere iubentur. *ibid.*

Libelli famosi quinam sint, & cur ita dicti. IV. 290. 6. & N. 4. V. 85. N. 3.

Quinam poena adversus famulos libellos constituta utatur; & quinam ea sit. IV. 209. 210.

Libelli refutatorii; quinam sint. IV. 445. 23. & N. 14.

Libelli supplices quinam sint. I. 502. 93.

Quinam per libellos supplices, transigi & asperidi queant. *ibid.*

Libellos pro endictis. IX. 643. 3.

Libellos actionis quid sit. VI. 50. N. 3.

Quibus paribus conficit. VI. 52. N. 4. 53. *segg.* VII. 25. 6. 7. 26. *segg.*

— quinam nomines exhibere debeat. VI. 52. 53. N.

— quas protestationes, & clausulas habere solent. VI. 53. N.

— disticta forma concipi debet. Et quomodo. VI. 54. 55. N.

— completi debet, quatenus easque rei natura postulat, eorum rem quae petatur. VI. 53. 54. & 57. 2. & 58. N. 5.

— quando libellus generalis, seu libertas petitio admittitur. VI. 58. N. 5.

— completi debet causam petendi speciem in additionibus in personam; generalem in actionibus in rem. VI. 52. *segg.* 57. 3. 58. *segg.* VII. 26. 27. 8.

— in iudiciis ordinariis offerendus in scriptis et lase commendat. VI. 48. N. 2.

— non requiritur in causis summariis. *ibid.*

— offerendus etiam non petenti. VI. 49. d. N. 2.

— nec parium conventionem potest omitti. Et quare. *ibid.*

— cois expensis detur. *ibid.*

Libellus clausiois a libello conventionis quomodo differt. VI. 42. N.

Libellus conventionis an totus, an per summam necessario inferendus sit clausio. VI. 41. 42. N. 1.

Penulo, seu conclusio libelli qualis esse debeat. VI. 55. 56. N. VII. 17. 9.

Conclusio libelli ad instar distictae argumentationis formanda est. VI. 54. N. 4.

— ad iudicem necessarium dirigenda. VI. 55. N.

— in quibus causis omitti possit. *ibid.*

Conclusionis libelli substantiale quid sit. VI. 56. N. — clausulae plures, & variae. *ibid.*

in Petitione libelli genus, & nomen actionis applicari debet iure civili. VI. 61. 5. 62. *segg.*

VII. 27. 28. 10.

— secus ex iure Canonico. VI. 64. VII. 29. 11.

— quod est in utroque foro receptum. Et quare. VI. 63. 64. N. 13.

Qui libellum declarat, non solvit expensas; sed qui eum movet. VI. 70. N. 7.

Quinam emendandi, vel mutandi libelli les habent. VI. 65. *segg.*

— Vide *Emendatio libelli.*

— hodie pro libello simplex actoris petitio servatur. VI. 49. N. 2.

Nullitas ex inepto libello proveniens totum libellum vincit. VI. 59. N. 9.

Sententia ex eo lata ipso iure nulla. *ibid.*

Inepti libelli exceptionibus etiam post sententiam locus est. *ibid.*

Libellus apud in dubio praesumitur; & interpretatione etiam per impropria significacionem verborum tendens. VI. 62. N. 9.

— in inepto libello absolvitur reus ab observatione iudicii; & actor in expensis condemnatur, salvo iure proponendi apud libellum. VI. 62. N. 9.

Ineptus libellus non obest in causis summariis. VI. 62. N. 9.

Liberalitas unde dicta. VI. 702. N. 2.

Libertatis causa quae sit, & unde dicta. VI. 700. 3. & N. 2.

Libertatem autiam professores. Vide *Professores.*

Quinam liber nascitur. I. 244. 4. & N. 4. 245.

— matre libera natus esse debet, & quinam tempore libera. I. 245. 4. 5. & N. 7.

Liberi hominis emptor non valet, nisi scia sit ab eo, qui cum ignoret esse liberum. VIII. 845. 5. 846. 8.

— neque a patre quovis titulo vendi potest, neque pignori dari, nisi ob famam egestatem. VIII. 848. 15. IX. 1083. 2. 2. & 1084. *segg.* VI. 896. 8.

Quae poena lo venditorem liberi hominis sit constituta. IX. 1083. 1.

Liber homo venditus in libertatem defendi potest a venditore adversus emptorem favore libertatis. IX. 1505. 1.

Quinam liberi hominis a fero animalis interfecti sit constituta poena adversus dominum, qui fuit in culpa. IV. 474.

de Libero homine exhibendo quae prodia sint interdita. IX. 997. 1. 998. 2. 999.

— adactus cum qui habere iussus liberum hominem non habet, quae sit condemnatio. IX. 999. 3.

— Vide *Interdictum.*

Liber bona fide serviens quomodo conveniat, set differt a servo alieno. X. 1487. 1.

per Liberos personam nullam obligationem posse nobis acquiri quam habet sententiam. XI. 792. 30.

Debitor post mortem domini indolenti aut procuratori solvatur, dum ignorant dominum decessisse, omnimodo liberatur etiam indolenti aut procuratori domum decessisse non ignoret. X. 531. *sepp.*

Debitor liberatur publicatione bonorum, quæ tamen in fideiuramentum cum onere; sed fideiuratores non liberantur. IX. 1309. 1. & 1311. 2. 3.

Liberatio debitoris communis iure recepta, sit vel ipso iure, vel per exceptionem. VI. 601. 3. IX. 1239. 1. 2.

— sit ipso iure, cum ipse tollitur obligatio sine ulla fidei debitoris. IV. 601. 3. IX. 1369. 1.

— quibus modis obligatio tollatur ipso iure. IV. 602. 4. IX. 1369. 2. 1370. *sepp.*

— Vide *Amicus rei debitor, Obligatio.*

Liberationis ipso iure sunt species triplex, & quæ. IV. 603. 5. 6. 604. *sepp.*

— Vide *Confessio, Interitus, Lucrativa causa.*

Liberatio per exceptionem quæ sit. IV. 601. 3. & 969. 1. & N. 1.

Quam exceptionem debitorum liberent. IV. 970. 2. 971. *sepp.*

Liberatur obligatio, qui excipit de metu, de dolo, de non numerata pecunia, de errore promittentis. Et quomodo. IV. 971. 4. 5. 972.

— qui excipit de remissione debiti, de larelorando, de re iudicata, de diuturno creditoris silentio. IV. 973. 7. 8. 974. *sepp.*

— qui opponit exceptionem I. C. Macedonianam, aut Vetianam. IV. 972. 6. & 973.

Liberatio quodam iure contingit in mandato, societate, dorum rerum obligatione, in accessionibus obligationis principalis. Et quomodo. IV. 977. 2. 978. *sepp.* & 995. 1. 996. *sepp.* & 2009. 1. 1010. *sepp.* & 1021. 1. 2. & 1022. *sepp.*

— Vide *De rei, Fideiusor, Mandatum, Societas.*

Liberatio triplex, Naturalis; Civilis & Naturalis; & pura Civilis. IV. 730. N. 4.

Liberatio per causam lottativam concursus quæ sit. IV. 639. *sepp.*

— Vide *Lucrativa causa.*

Liberatio quomodo contingat per obligationem debiti. IV. 807. 3. 4. 808. *sepp.*

— Vide *Obligatio.*

Liberi non sunt in potestate matris, sed patris. Et quando sunt in potestate avi, vel proavi paterni. II. 302. 11.

Liberorum appellationes quæ sexies. II. 268. 9.

Liberi, quos gradu nemo præcedit, moriente testatore, siue sint masculi, siue femina; siue filii, siue nepotes, siue nati, siue posthumi; siue sui, siue emancipati, aut instituti sunt, aut nominati inheredandi. II. 73. 4. *sepp.* 75. *sepp.*

— quibus conditionibus instituti sunt, vel nominati inheredandi. II. 81. *sepp.* IX. 288. *sepp.*

— Vide *Exheredare, Exhereditio, Institui, Institutionis.*

Liberi omnes, quos gradu nemo præcedit, siue diffinitio sit, aut gradu ad legitimam successionem vocantur. II. 1116. 3. & 1117. *sepp.*

— & quomodo in patria, vel matris bona succedant liberi ex diverso matrimonio nati. II. 1118. N.

Liberi cuiusque gradus sint, remouent omnes patres a successione defuncti. II. 1123. 13. 14.

— an succedant ex iure naturæ. II. 1104. N.

— quando succedant in Capitis, & quando in stirpes. II. 1125. 19. 20. & 1127. *sepp.*

Liberi omnes debent alimenta parentibus, & quidem omnibus, ubi illi egent. III. 456. 10.

— reverentiam & honorem debent parentibus. Et quoniam isto nomine debeantur parentibus iure civili. H. 458. 12.

— quomodo agant pro parentibus, etiam sine mandato. V. 214. 10.

— testimonium dicere vetantur adversus parentes. VII. 1130. 2.

Liberi nostri putantur, aut praedicti, aut interdicti, aut cognitione paterni. IV. 808. 809. 9.

— Vide *In testamento de liberis exheredatis, & de ceteris.*

— competentem beneficium potantur, si conveniantur a parentibus. VI. 890. XI. 257.

Liberorum favore inducitur dispositio, etiam verbis emancipatis. V. 1376. N. 17.

Liberorum caritas est ex iure naturæ. I. 44. N. 4.

Liberorum consuetudo, siue mox punita in Germania recepta quæ sit. II. 1118. N.

Ius etiam liberorum quomodo habitum sit favoris, etque honoris loco ab illis, qui liberos non habebant. I. 212.

— quodnam sit, & quomodo concessum omnibus Imperio Romano subiectis. I. 212. 10. & N. 5.

Dicunt habere liberos, etiam qui nuncum habent. II. 1061. 3.

Liberos profuturi qui debeant. VII. 1052. 2. & 1053. 3.

Qui parentes impenderunt in liberos alimentorum, vel studiorum causa, an repetant ab illis. IV. 142. 10. 143. *sepp.*

Liberos quare vendere licet Moscovitis. I. 342. N. 7.

Naturales liberi in ministerium Principis, vel praefidis dati, non efficiuntur legittimi. I. 306. 7.

— sunt legitimi, iussu capitis potestatis. I. 307. 8.

— quodnam Principis rescriptio iura legitimorum obducant. I. 308. 10.

— arrogari non possunt. I. 308. 11. & N. 7.

— non rediguntur iussu in patris potestatem. I. 304. 305. 2.

— ea una duntaxat iustitia poterant, ceteris legibus legitimis. II. 156. 27. 158.

— et octo annis iustitia potest, ubi soli parentes defuncti superstites fuerint. II. 156. 27.

- in solidum veni, si neque liberi legitimi extant, neque parentes. *ibid.*
- patri in duas uncias succedunt ad intestato, si nulli extant legitimi. II. 1130. N. 4.
- non succedunt coniunctis ex latere per lineam paternam, sed coniunctis per lineam maternam, sive naturalibus, sive legitimis. II. 1139. 1136. N. 2.
- & quidem etiam mater fuerit illorum. II. 1136. N. 2.
- an, & quando habeant inofficiosi querelam adversus patrem. V. 433. N. 5.
- an, & adversus testamentum matris. V. 433. N. 6.
- non agunt pro parentibus sine mandato. V. 213. N. 9.
- De alimentis filio naturali debitis quoniam scriptis pro ceteris. III. 454. N. 8.
- Libertas, verbum ambiguum. II. 1317. N. 1.
- quid sit. I. 232. 233. 4.
- definitio a veteribus iuris defensio. I. 233. 234. 5.
- Quoniam heredes liberatis. I. 275. 1. & 338. 5.
- res est inalienabilis. III. 430. 8.
- omnibus rebus favorabilior. IX. 1505. 1506. XI. 79. 4. & 62. 6.
- non potest adiri omnibus hominibus; sed adiri potest aliquibus ex iusta causa. I. 80. 8. & 81. *seq.*
- Libertas tache data servo tutori scripto, quodonomam directa sit, & quando fideicommissaria. I. 414. 34. 415. *seq.*
- Datio directae libertatis non est legatum. II. 698. N. 13. & 719. N. 7. & 720.
- ad Libertatem quibus modis servi perveniam. I. 255. 1. 2. 256. *seq.*
- Vide *Servi*.
- In Libertate directa scriptura testissima spectatur: in fideicommissaria spectari debet novissima. II. 717. 20. & 718. 22. 23.
- Fideicommissaria libertas quae. I. 269. N. 1.
- a directa quomodo differt. I. 316. N. 16. II. 696. 10. & 718. 24. 719. *seq.*
- quomodo reliquitur, proprio servo tutore liberis relicto. I. 418.
- Libertati quoniam filius. I. 249. 1. N. 1.
- quoniam filiorum conditio ante iustitiam; & quoniam postea. I. 273. 1.
- sunt deteriore conditione, quam iugeni. I. 275. 1.
- Libertus filius naturalis quoniam. III. 945. 16.
- Libertus Senatoris filium, neprem, vel proneptem auctoritate ducere prohibetur. II. 875. N. 4.
- quomodo differt a libero. I. 249. N. 1. 250.
- Libertus quoniam. I. 249. N. 1.
- patrono debet obsequium, operas, dona; soccessionem. I. 275. 2.
- obsequium patrono debitum a libero quibus in rebus positum, quomodo caligat. Et quomodo.

*Tom. XII.*

- nam liberi contramassis poena. I. 276. 3. 277. *seq.*
- Vide *Patronus*.
- quibus conditionibus, operas, & munera debet patrono. II. 280. 2. 281. *seq.* IX. 1221. 1. 1222.
- Vide *Opera*.
- praestare debet alimenta patrono, patroni liberis, & parentibus. II. 277. 3. III. 459. 460. 13.
- quomodo cogatur, si recessit. *ibid.*
- potest affidere magistrui. V. 58. 23.
- patronum praestare desiderantibus. *ibid.*
- agit pro patrono sine mandato. V. 215. 10.
- Libertus, qui peculium patrono dedit, ut filius a se genitus lo servitute manumitteret; quando eam repetat, filius non manumittit. VII. 749. 1.
- quid si adhuc servus peculium dedit patrono ob filium manumissionem. VII. 749. 750. 2.
- testimonium dicere non potest adversus patronum. VII. 1161. 1.
- qua poena mittitur, si sponte testimonium dixerit adversus patronum. VII. 1169. 2.
- Libertus, qui patrono stipulatur, ne nullum quidem illi actionem quirit. III. 571. 17. XI. 823. 58. & 1535. 1. 2.
- Libertus, qui peculium nomenavit, sibi, non patrono conditionem acquirit. XI. 1536. 1537. 5.
- si reddi patrono stipulatur sic quam ipse nomenavit peculium; sibi, non patrono acquirit conditionem. XI. 1537.
- quid si usus fortis, quam nominatione stipulatus est patrono, ipsas stipulatus fuerit sine adiectione nominis, & patroni. XI. 1537. 1538. 6.
- Cuiusnam sit libertus qui promissi nomine accepit libertatem. I. 291. 292. 3.
- Libertus Oreinas qui sit, & unde dicatur. II. 718. 23. I. 291. 2. VIII. 1300. 3.
- Liberti potest quid fuerit. VI. 214. N. 3.
- Libra facti servorum diurnas, & quotidianas victus. XI. 314. N. 3.
- eas quoties daretur lo muros singulos. *ibid.*
- Libri studiosorum causa, filio comparati, quando impentur in legitimam. V. 478. N. 44.
- Vide *Legitima*.
- Libri rationum, & mercatorum quatenus probent adversus alios. VII. 1029.
- Libri studiosorum, advocatorum, doctorum, sacerdotum capi non possunt in causam iudicium. XI. 330. N. 1.
- quid si alia praeter libros bona debitoris non suppetant. *ibid.*
- Licet omnibus, quod iure non est interdictum. III. 1280. X. 4. 7. *seq.*
- Licitari, & auctionari quomodo differant. VI. 150. N. 3.
- Licitari potest creditor. Et quomodo. VI. 150. N. 4.
- Quis cui praefertur in licitatione bonorum. VI. 150. 5. & N. 4. 151. *seq.*
- Licetores vite conditione viles. V. 90. N.

*Ge.*

*Eigna*

Ligna quæ dicantur. III. 67.  
 Lingua tubæ cordis. V. 187. N. 7.  
 Liqueat unde dictum. VI. 183. N. 5.  
 An qui iurat sibi non liquere, a iudicando excusetur. VI. 182. §. 1. & N. 5.  
 Liquidatio instrumenti an gaudet privilegio, Ne appelletur. VI. 120. N. 15.  
 Lis, & causa quomodo differat. VII. 122. §. 1.  
 Lis mota quid differat a iudicio cepto. VII. 119. 2.  
 — ab iustitia quomodo differat. VII. 123. 124. 6.  
 Ordinata lis an eadem quæ contestata. V. 117. N. 14.  
 — Vide *Litis*.  
 Literæ an cedant caræ, vel materiam, in qua scriptæ sunt. I. 893. 1. & N. 1.  
 Literæ rogatorum, sive subsidiales, ut vocant, quoniam sunt. XI. 127. N. 3.  
 Literationes, qui falsis sibi magistri nomen usurpant, sunt infames. V. 10. N.  
 Literarum imperitia quomodo excuset a iudicio. I. 483. 9. 454. *seq.*  
 Literarum obligatio quid sit. III. 1355. 1.  
 — desiderat chirographum, sive cautionem creditori traditam, quæ debiti sive accepti moralis professionem continet. III. 1355. 3. & 1356.  
 — chirographum autem, seu cautio creditum pecuniæ creditori est iustitiæ-litra bionium, ea quo emissa est; & quare. III. 1361. 12. 13. & 1362. *seq.*  
 — Vide *Chirographum*.  
 Literarum obligatio, excepta cautio creditum pecuniæ, exclusa est ab aliis omnibus causis, emptionis, peritiæ, legati, & similibus. III. 1358. 9. & 1359. *seq.*  
 — solum indicetur, ubi non numerata pecuniæ querela neglecta sit intra biennium. III. 1360. 12. 1361.  
 An obligatio literarum nascitur, etiam si duotat biennio neglectam querelam. III. 1361. 12. & N. 4.  
 An post biennium arguitur querelam ita sit efficax obligatio literarum, ut nulla admittatur contraria probatio. III. 1369. 1370. 2. & N. 1. & 1371. *seq.*  
 — Vide *Confessio*.  
 An constituta sit, vel constitui debeat obligatio ex literis a iure. II. 1381. *seq.*  
 — ea quo tempore constituta fuerit. III. 1381. 1382. 4. & N. 1. & 1383. *seq.*  
 Nulla literarum obligatio licet in confessione mutui facta sine chirographo, seu literis; etiam si eadem confessionis stipulatio accesserit. III. 1387. 10. & 1388. 1389. 11. 12. & 1390.  
 ea Cautione creditum pecuniæ non numeratæ, cui adiecta sit stipulatio, an nascatur obligatio ex literis, an ea sola stipulatione. III. 1390. 13.  
 — & an hic maneat eadem via, & potestas obligationis literarum quæ erat, stipulatione non adiecta. III. 1391. *seq.*  
 — Vide *Confessio*.

Litem suam facere quid sit. IV. 136.  
 An litem suam faciat, qui imperite iudicavit, etiam si de consilio adfectorum. VI. 395. 3.  
 — an, etiam si male iudicavit ex consilio sapientis. VI. 396. N. 2.  
 — an litem suam faciat pariter, qui dolo malo, & qui per imperitiam iudicavit. VI. 396. §. 1.  
 Litem suam facit qui adversus legem dolo malo aliquid præsumpsit. VI. 397. 6.  
 Qua actione tenetur, qui litem suam facit. VI. 397. 3. & N. 1.  
 — & an ea sit bonæ fidei. VI. 782. 44. & 783.  
 Litem contestando, neminem conditionem suam deteriorem facit. XI. 468. §. X. 1392. 53.  
 In litem litare quid sit. Et quid hic appellatione litis intelligatur. VI. 335. 1. 2. N. 1. 2. X. 858.  
 — Vide *Instaurandum in litem*.  
 Litigatores, qui, vel sibi sui dicunt, vel alienas lites versandi causa recedunt, notantur infamæ. V. 121. N. 14.  
 Litigantem in foro non seio quæ sit potestas. IV. 1343. N. 2.  
 — & quibus in talibus locum non habeat. IV. 1344. d. N.  
 Litigiosa res quoniam sit, & quomodo sit iure bono. II. 1224. 27. & N. 9.  
 Eius interdicta alienatio. II. 1223. 25. 1224. N. 7.  
 — Quos officii hinc prohibitio. II. 1224. 26. & N. 8.  
 — quando alienari quest impone. II. 1224. 27.  
 Liti renuntiare quid sit, & quibus ex verbis liti renuntiatio arguatur. VII. 117. 1.  
 Quinam liti se obtulisse intelligatur. XI. 120. 3. 141. 4. §. 1.  
 — quomodo liti renuntiatione causæ finiantur. VII. 119. 3.  
 — adversario pensum fieri debet. *ibid.*  
 — interposita apud actum absentes adversario renuntiam non vocet. VII. 120. 4.  
 Litis contestatio quid sit, & unde dicta. VI. 4. §. 1. & 191. 1. & N. 1. & 193. 1. & N. 2. VII. 809. 26.  
 — quomodo ferretur apud veteres; & quomodo sub imp. emendata fuerit. VI. 193. 2. 3. & N. 4. §. 1.  
 — dicta habet ac fundamentum iudicii. VII. 5. 6. & 7. & N. 7. & 197. N. 6.  
 — omnia processum vitat. VI. 197. N. 6.  
 — alim erui actus legitimus: hodie conditionem recipit, & in eventum conferri. VI. 197. N. 5.  
 Liti contestationis effectus plures; & quoniam sit. VI. 197. 198. N. 6.  
 In liti impensis quinam damnari debeat, & quantum. VI. 309. 6. 310. 7.  
 — an damnari debeat victor in damno adversarii illius. VI. 309. N. 5. & 310.  
 An, ubi statutum iubet victum condemnari in liti impensis, eum tota litigandi causæ excuset. VI. 310. N. 6.

— quoniam ledam ligandi causam habuisse videtur. VI. 351. 8. & N. 8. & 31a.

Litis contestatione contrahitur. Et quomodo. III. 543. 6. X. 339a. 51.

Litis dominus qd. V. 120. 14. N. 6.

— solus procuratorum ad litem dare potest. V. 120. 15. & N. 19.

— non potest litare per procuratorem. VI. 219. 8.

Litis dominus alius est ante contestationem lide, alius post litem contestatam. V. 128. 15.

— & qualem peribeat ad onem, vel uterem. gnos liti domoicam. V. 128. 15. & N. 14.

— quomodo, lite litem contestata, domini liti efficiantur. V. 129. 6.

— an quis dominus liti maoret post litem cum procuratore a se dato contestatam. V. 129. 6. 130. 17.

Litis estimatio quænam. V. 714. 41.

— emptioem fact. V. 644. 9. & 913. 13.

Litis estimatio fongi quid sit. X. 98. 4.

Litis totius estimatio quid sit. V. 877. 7.

— venit in petitionem hereditatis. V. 644. 9.

Litis pendencia quomodo a preventionem differat. IV. 1296. N. 3.

— pteraque usurpantur promissio. IV. 1300. & 1301. N. 7.

— inducitur iore Canonico ex sola citatione legitime infusa. *ibid.*

— non potest obicci a reo, qui fuerit contemtax in ludio, in quo agi ceptum fuerit. *ibid.*

Litis pendencia non est locus in executivis. *ibid.*

Finis liti exceptiones. Vide *Exceptiones*.

Lites publico bono, & Republicæ salutis inimica. XI. 147. 3.

Lites ecclesiasticam commendam verecundia. Et an omnes iudiciorum oles bono & christiano viro sit ineriditas. IV. 1033. N. 1.

Lites communis amicorum opera potius transigenda, quam in forum deducenda. IV. 1033. 2.

Litium infans cupiditas visuperanda. IV. 1033. N. 1.

— rei domesticæ suis incommoda est & concordie atque tranquillitatis inimica. *ibid.*

Litorea sunt proprietate publica, sed uso communia. I. 654. 4. & N. 3.

Litora a populo Romano occupata, quatenus sint eius; & quoniam iore ac possideat. I. 656. 7. & N. 6.

An liceat edificare in litore sine permisso Principis, vel magistratus. I. 656. 3. 4. & N. 1.

— nullis moribus in litore non potest edificari absque permisso Principis. I. 656. N. 1.

— quandoniam iore Romano Principis permissus aut decetum magistratus sit in eam rem necessarium. I. 657. 698. 4.

in Litore nata sunt occupant. I. 700. 4. 701. *seq.*

Locus in litore occupatus edificio, eo destructo, nullus est, & credit novo occupanti. I. 720. 9.

Locus undanum dictum. X. 1226. 3.

Locatio, concessio emptiois similis. III. 813. 1. N. 1.

— quid sit. *ibid.*

— alia rerum, alia factorum. III. 813. 2.

Locatio rerum quoniam. Et quod illis nymon. III. 813. 3. 814. *seq.*

Locatio factorum unde estimanda, seu quoniam facta locatorem recipiant. III. 816. 4.

— quondocumque emptiois, vel contractus quoniam aut formam, & vim habent. III. 817. 818.

in Factorum locatorem quomodo dignoscatur locatorem, & a conductore distinguatur. III. 817. 818. 5. & N. 8.

Locatio tria desiderat; & quæ sint. III. 820. 6.

— lisdem, quibus emptio, legibus seu pactis consistit. III. 820. 6. 821. *seq.*

An merces in locatorem consistere debet necessario in pecunia numerata. III. 819. 820. 6. & N. 9.

Merces in locatorem debet ludo eera contineri. III. 821.

An locatio consistat, ubi merces in alienum arbitrium collata fuerit. III. 821. 6.

Locatio rerum non mutat dominium. III. 821. N. 9.

Locatio ad tempus non modicum transfert utile dominium. III. 821. N. 12.

— facta de re soli in perpetuum, vel ad longum tempus induit onem emphiteusium. II. 1255. & 1256. N. 1. III. 822. 6.

An locatio sui erum rerum, quæ transdunt opifici, ut ex his factum opus nobis reddat. III. 820. 13. & N. 8. & 821.

Locatio pntaria quæ. III. 821. N. 9.

Locatio usufructus quid differat a simpli locatone. III. 41. N. 3.

Locatone legus, quod ex ea debetur, totum locatorem intelligitur. IV. 974. Not.

Locator prestare tenetur conductori, licere aut frui se conducti. III. 825. 3.

— prestare tenetur locatorem rei possessionem. III. 825. 4.

— locare rei usum, in quem parat res est a natura. III. 825. 5. 826. *seq.*

— fructus locatorem rei cum naturalis, tum civilis. III. 827. 9. 828. 10.

— remissionem mercedis tempore sterilitatis; & quibusnam conditionibus. III. 827. 9.

— casum fortuitum, qui sine eius culpa contingit, non prestat conductori. III. 829. 13.

— Vide *Casus*.

— an casum evulsionis in re locata, & an vitium in locato dolo prestat. Et quomodo. III. 830. 15. 16. 831. *seq.*

Qui dolum vitiosum locavit, tenetur in id totum, quod interest conductoris. III. 830. 15. 16. IX. 840. 3.

— & quare, si quis ignarus vitiosum dolum locavit, aut vendidit, in id totum tenetur, quod interest emptoris, vel conductoris. IX. 840. 5. & 841. *seq.*

Locum alienum adire, quod fuit, quando in id quod interest, tenetur. III. 830. 15. & N. 6.  
 — evictiois periculum in locum adibus non praestat, si nihil dolo fecerit, & magis commodam habitationem praestare paratus sit. III. 831.  
 Quare qui ad locum venit, quem postea publicum fuit eius culpa, non tenetur in id quod interest, sed mercedem tantummodo debet remittere. III. 830. 16. & 831.  
 Locutor, qui fuit in culpa, quominus conductus re frui liceat, conductori tenetur in id quod interest, nomine eam damni, tum locri, III. 832. 17.  
 Locutor est in culpa, vel cum non admodum conductorem de locum re vel vicio, si id non ignoraverit; vel per ipsum, vel alium, quem potius prohibere, sicut quominus conductor frui possit, III. 832. 833. 18.  
 — nisi tamen item locatam ad se revocaverit causa de causa, & quum illius ademerit conductori. Et quoniam hic iusta causa. III. 833. 18.  
 — qua adione locutor conductori tenetur, nisi ei praestet et conductus re frui liceat. III. 833. 19.  
 Locutor re furto ablata, aut pendente fructibus a fructu excisis, locum debet cedere conductori suas adiones. III. 835. & 836. 22.  
 Locutor damna que proveniunt a re conductus, quandoque praestare conductori tenetur. III. 836. 837. 23.  
 — ex damnis conductori praestare debet, quum illi consergent non tantum ex re locum, sed & per occasionem locutionis. III. 837. 24. 25. & 838.  
 — praestantiam sibi mercedem reddere debet pro eo tempore, quo conductus re frui non licuit. III. 837. 24.  
 — liberam, & indemnem, fructu locatione, suam rem exporationem debet permittere conductori. III. 837. 25.  
 — item impensas in rem locatam factas, necessarias, vel utiles colonum vel Inquilino facere tenetur. III. 838. 26.  
 Locutor operum, nisi esset praestit, tenetur in id quod interest, conductori. III. 843. 1. & N. 1. 844. *sey*.  
 An integra merces debeatur illi qui operas ad annum locavit, & aliquo anni tempore valetudine impedit illas praestare non potuit. III. 849. N. 6.  
 Locutor operis coarctatus non potest, nisi opere absoluto, vel nisi merces constituta fuerit in singulis operas. III. 850. N. 7.  
 Locutor operis modo conductor, modo locutor appellatur diversis ratione. III. 849. 10.  
 Locuplet quoniam dicitur. XI. 118. 2.  
 Locupletior videri debet, qui pauperior non est factus in suo. VII. 678. 56.  
 Adio de eo, quod certo loco dari debeat, quam re frui sit constituta. X. 1063. *sey*.  
 Qui certo loco dare promittit, si ibi non solvat, non potest alibi conveniri, quam in quo loco dare debeat, aut in eo, ubi domicilium habet. X. 1069. 6. & 1070. *sey*.

— utilis non directus, entemque certi conditio dicitur, aut iudicialis. X. 1067. 4. 1068. *sey*.  
 Adio de eo quod certo loco dari promissum est si alibi petatur, aut dicitur sit arbitraria. Et quoniam hic iudicis arbitrio committuntur. X. 1073. 1.  
 — cominet utilitatem utriusque, tum adoris, tum rei. X. 1074. 2. & 1075. & 1117. *sey*.  
 — utilitas adoris hic estimanda, eam debitor moram fecit, quominus sui loco solveret. X. 1077. 3. & 1076. *sey*. & 1120. 4.  
 — quando mora fuerit intelligitur a debitorum, quominus sui loco solvat. X. 1076. 4.  
 — in utilitate adoris estimanda damni, & locri ratio habetur. Et quoniam adoris damna in hanc loci utilitatem veniunt. X. 1120. 5. 6. 1121.  
 — utilitas adoris estimari potest utrum modum usuram legitimam. Et quoniam legitimam usuram modum. X. 1121. 7. & 1122.  
 — locri pariter, sique damni ratio habetur in estimando eo, quod adoris interest suo loco solvi. X. 1122. 8. & 1123.  
 — locri tamen & damni probandi ratio diversa. Et quomodo. X. 1124. 9.  
 — utilitas adoris sibi agens estimatur etiam adversus fiduciarium, ubi moram fecerit fideiussor, tamen solus, & non etiam reus. X. 1129. *sey*. & 1158. 1159. 7.  
 — Vide *Fideiussor*.  
 — utilitas rei estimanda, siue moram fecerit, siue non fecerit. X. 1077. 6. & 1078. *sey*.  
 — estimanda utriusque utilitas, cum utro loco agitur, si utriusque iustis, & mora facta sit a debitorum in solvendo. X. 1081. 7. & 1082. *sey*.  
 Utilitas lignorum estimatur, cum utro loco agitur, quae iudicis sententia conveniat. X. 1083. 1084.  
 — Si agitur constituto loco; sola summa promissa petitur, neque loci utilitas praestatur, etiam si moram in solvendo fecerit debitor. X. 1125. 1. & 1126. *sey*.  
 — nisi tamen usuras, postea, credum pecuniae petitor sit stipulatus. X. 1127. 1.  
 — vel nisi tempus ad solvendum stipulatione constituti utilitas interveniat. X. 1127. & 1128. 2.  
 — quoniam numeranda sunt in utilitate temporis. X. 1129. 3.  
 — temporis utilitas non actione arbitraria, sed directa ex stipulatione petitur; & quare. X. 1129. 4. 1130. *sey*.  
 — loci & temporis constituti ad solvendum ratio longe diversa. X. 1134. 5. & 1135. *sey*.  
 Cum duobus locis distindum aliquid dari promissum est, adior eligere potest, in quo agat, loci utriusque utilitate non estimata. X. 1092. 7.  
 — alio loco si petat, quamvis altero ex duobus adoris est electio, utriusque loci utilitas ex duobus continuas sit estimanda. X. 1096. 10. 11.  
 — Vide *Alternativa*, *Electio*, *Locus*.

Qui certam pecuniam summam sibi dari duobus condiciis locis stipulatus est, petere debet partem singulis locis. Et quare. X. 1097. & 1098.

— & quidem stillicite loci alterius non stillicata. X. 1098. & 1099. 2.

— quæ tamen stillicui debet, si sibi petatur: dæm tamen idoneo loco. Et quomodo hic iure summa peti possit. X. 1099. & 1100. 3.

An, & quibus de causis reus, quem debere constat absolvere sit, si sibi agatur. X. 1137. 1. & 1138. *seq.*

— idem tamen non absolvendus, nisi præstia prius causæ de solvenda eo loci pecunia, ubi promissa est. X. 1139. 4.

— *Vide Fideiusor, Solutio.*

Locus religiosus quinam sit. I. 638. 16. *seqq.* & 639.

— *Vide Religiose rei.*

An locus intermedius impediat servitutem. Et unde hoc intelligendum. III. 235. 5. & 236. 6. & 7.

— & quomodo interit, proprius, sit an alienus, an publicus. III. 236. 8. 9. & 237. 10. & 238. 11.

Quare locus privatus non impediat perpetuo servitutem secus aque locus sacre, religiosus, publicus. III. 240. 15. & 241. *seq.* & 237. 10.

Lucrative causam quinam sit. XI. 1348. 3.

Dei causæ lucrative in eundem hominem, & in eandem rem concurrere non possunt. IV. 639. 2.

Omnis qui speciem debent ea causæ lucrative, liberantur, cum eadem species ex alia causæ lucrative pervenit ad credidorem. *ibid.*

Causarum lucrativarum concessus quomodo liberet debitorem. IV. 639. 640. 2.

Quoniam in persona creditoris concurrere oportet, et locus sit liberationi debitoris in lucrativarum causarum concessu. IV. 640. 3. 641. *seqq.*

— quoniam in persona debitoris. IV. 643. 7. 8. 644. *seq.*

Qui rei assimilationem habet ex una causæ lucrative, potest deinde rem petere ex altera lucrative causa.

IV. 644. 9. 645. *seq.*

Solvendi uno ex pluribus qui eandem rem debent ex diversis causis lucrative, ceteri licet extranei liberantur. XI. 1084. 3.

Lucrum quodcumque intelligatur. X. 1216. 63.

Lucrum quod ex mercibus fieri potest, a solo negotiatore merces computare sultio intelligendum. X. 1124. 9.

Lucrum ex dolo suo nemo consequi debet. VII. 495. 13.

et Quæ persona quis lucrum capit, eius & factum præstare debet. V. 1331. 11. X. 573.

Leſtus legitimus tempus quoniam sit. V. 96. N. 3.

— intra illud habens, vel cupias filiafamilias quærens efficitur infamis. V. 97. 1. 96.

— an, etiam si filiam intra tempus leſtus alteri expoli dederit, generum mortuum nesciens, vel posans esse sperantem. V. 96. N.

de Ludia licitis, & illicitis quinam scripserint. III. 1241. N. 5.

Res ludo perditæ intra annos 50. repeti possunt, *ibid.* Rara tamen consuetudo est, ut restitueret teneatur etiam in foro animæ, qui ludo licito vicit sine dolo. *ibid.*

An ludos cæqſeri possit. X. 6. 13.

Luminibus ne officiantur, servitus quoniam sit. III. 258. 2. & 259. *seqq.*

Luminum servitus an eadem; an atla, III. 259. 3. & N. 2. & 260. *seqq.*

Sépulture ne luminibus officiantur, non solum præsentia, sed & futura lumina continet. XI. 92. 17.

Lupanaris quare multis in locis tolerata. I. 82. N. 4.

Lutetia Francis communis patris. IV. 1228. N. 2.



## M

**M**acedo dicitur fenerator improbus, & non familiaris qui cum eo contraxerit. III. 658. 4. VIII. 125. 3. & 126.

Macedonianum S. C. ab eo dictum. *ibid.*

— Vide S. C. *Macedonianum*

Machinatio per metaphoram dicitur quid sit. IV. 399. 9.

— in re, & facto consistit; & quomodo. IV. 400. 10.

Magi infames. V. 93. Nos.

Magis, & minus specie non differunt. IV. 664. N. 6.

Magister navis quisnam sit. IV. 565. 4.

Magistrare quid sit. IV. 1104.

Magistratus unde dicitur. IV. 1104. 7. & N. 12.

— ambiguum verbum. IV. 1100.

Magistratus pro honore, sive manere usurpatus quisnam sit. IV. 1105. 4. & N. 5.

— nascitur ex administratione Reipub. ex iurisdictione, & ex eo quod quis potest iurisdictioni. IV. 1101. 5.

— quantum Reipub. administratio magistratum faciat. *ibid.*

Magistratus habere debet semper adiunctionem iurisdictionem, cui & praesse debet. Et quid sit iurisdictioni praesse. IV. 1102. 6. & N. 8. & 1103. 7.

Magistratus accipitur & pro persona, qui honorem gerit. IV. 1105. & 1106. 8.

— eius definitio multiplex. IV. 1105. 8. & N. 13. & 1106.

— creatur vel a Principe, vel ab alio, qui summam potestatem obtinet. IV. 1106. 9. & 1107.

— creatur, etiam a libera Republic. IV. 1107. & 1108. 10.

— modus sive ratio creandi magistratus apud Romanos quam variis. IV. 1111. 12. & N. 23.

Magistratus, les loquens, & viva iustitia vos iure dicitur. IV. 1104. N. 11.

Conducibilis est ut optimus Magistratus praedit inique legi, quam et improbus acquiescit. *ibid.*

Magistratus officium quam late accipitur. IV. 1105. N. 7.

Magistratus praestitit, & iurisdictioni ex consuetudine & legibus cuiusque gentis, populi, civitatis constituta. IV. 1170. & 1171. 6. & 1172. 8.

Magistratus potest distrabere res alienas, vel futuri domini gratia, vel suis exequendis causis. I. 935. 3.

— futuri domini gratia facultatem tribuit distrabendi res hereditarias. Et quando. I. 935. 4. & 936.

— iurisdictionis exequendis causis distrabendi ius facti I. bona debitoris condemnari, vel iustitiam. I. 936. 5. 6. & 937. 7. VIII. 1102. 11.

II. Possidendi iure, domini udes, ubi non caveatur idonee causis damni infestis. Et quomodo. I. 937. 8.

III. Servi decipi potestatem facti in actione nonnulli, si dominus absit, neque servus defendatur. I. 938. 9.

— quatenus hi modi distrabendarum alienarum rerum per iurisdictionem magistratus sunt iuris civilis, aut gentium. I. 938. 10.

Magistratus debet in ea causa, in qua aditus est, vel ipse cognoscere, vel iudicem dare. III. 559.

— in extraordinariis tamen cognitionibus debet ipse cognoscere, nec potest iudicem dare. *ibid.*

Magistratus iurisdictionem suam mandare potest. IV. 1130. 4. & 1131. *seq.*

— mandasse intelligitur, cum dicit se alicui iurisdictionem suam dare; non autem si dicitur se dare alicui iudicem. IV. 1136. 26.

— non potest ius dicere extra territorium, neque inter consentientes. IV. 1171. 7.

— solos exequi sententiam potest, vel suam, vel iudicem a se datorum. XI. 126. 5.

— iussu Principis cognoscere exequi etiam alienam sententiam. XI. 125. 1.

— & quando jubetur exequi alienam. XI. 127. 2.

— quando exequi non possit sententiam iudicis a se dati. XI. 128. 3.

— qua alicuius tenetur, si ob imperitiam male iudicaverit. V. 26. 33. 34.

— & quando ob eam causam conveniri possit. V. 18. 35. & 36.

— an, & quando de alicuius imperitiam tenetur. V. 27. 33.

— intra quod tempus iudicator adversus magistratum querere ex rebus ab illo iniuste decretis, vel iudicatis. V. 29. 38.

— non potest suscipere processationem, quoad gerit magistratum. V. 29. 14.

— vel quando illam incursus est. *ibid.*

Magistratus habet ius dandi tutorem, potestate sibi specialiter a iure tributa. I. 441. 6.

— municipalis dabat tutores ex iussu praedicti. I. 442. 8. & N. 4.

— non potest exercere ius dandi tutores alio loco, nec inter alias personas, quam quae sunt eius iurisdictioni subiectae. I. 442. 9. & N. 5. 445. 18. & 448. 24.

— non potest tutorem dare illum qui habet vel per, vel minus imperitiam. I. 445. 24.

— cavere debet, ne tutores dei illius, quorum morem, facultate suspectum; neque illos qui iustitiam assident. I. 446. 20.

— non potest se ipse tutorem, aut iudicem, aut arbitrum dare. I. 445. 26.

— municipalis dare potest tutorem collegam suum. l. 448. 17.  
Magistratus tutorem dare non potest, neque sub conditione, neque ex die. l. 451. 31.  
— ut in tutore dando non idem licet magistratui, quod testatori. l. 451. 32. 452.  
Magistratus potest dare tutorem sub conditione in praesens, vel in praeteritum concepta, & ex qua iure iussit. l. 453. 33.  
— potest tutorem dare usque ad diem, vel conditionem, qua iure iussit. l. 454. 34.  
— dare debet tutores peritos, si suis idonei, vel alios idoneos. l. 476. 42.  
An impone sit magistratui, si tutores non dederit. l. 476. 43.  
Quodam officium magistratus qui cognoscit de excusatione tutoris. l. 505. 59.  
— in quibus causis, & a quibus personis cautionem exigere debent nomine pupilli; & quomodo hic acquirit pupillo stipulando, si per se id faciat, si per alium. xl. 823. 52. & 824.  
— an possit agere pro homine suae iurisdictionis obnoxiio sine mandato. v. 215. N. 20.  
Magistratus sunt Reipublicae defensores. l. 220. 11.  
Quoniam magistratus excusentur tutela. l. 492. 31.  
Magistratus minores quodam habeam imperium. IV. 1102. N. 8.  
Magistratus siue annui, siue biennales, siue urbani, siue provinciales vetantur agere iudicio adversus homines sibi subditos. IV. 1075. 34.  
Magistratus annui, qui cum imperio sunt, conveniri non possunt, quoadvis fouentur magistrato. IV. 1058. 7. & N. 5.  
— nisi ismen in officio deliquerit. IV. 1082. N. 5.  
— quid si periculum sit, ne exeat dies adionis. *ibid.*  
— deposito magistrato, commemorabatur in provincia dies 50. ut possent conveniri; commemorari; necessario sex menses, si ante discessissent. *ibid.*  
Magistratus illustres habent suum forum, ad quem revocant, siue civiliter agentes, siue criminaliter adversus illos. IV. 1328. 4.  
— omnes promissus sibi verberis indices. IV. 1334. 3. 1335. *seq.* & N. 1.  
Magistratus accipere dona prohibentur praeferentia. VII. 279. 2. X. 463. 1.  
— emere vetantur in provincia res quasvis mobiles, & immobiles. VII. 580. 3. X. 463. 1.  
— item praedicta potestas, qua a Fisco distrabantur. *ibid.*  
— edificare non debent in sua provincia. VII. 581. 5. X. 464. 1.  
— nec docere oriendam ex provincia tutorem. *ibid.*  
— nec fenus exercere. VII. 581. 7. X. 464. 2.  
— an maiorem sumptus dare possint. VII. 581. 8. *seq.* & 581. 11. *seq.* X. 465.  
— pecuniam mutuum dare prohibentur, non autem accipere. X. 472. 2.

Mutuo contra legem dato a magistrato, pecunia dandi petit, & cedit Fisco. X. 470. 9.  
Quare perpetuis magistratibus superiora non sint interdicta, veluti magistratibus temporariis. X. 471. 1.  
Magistratum non certa definitio fuit apud Romanos. IV. 1373. N. 11.  
Quoniam requiruntur in persona magistratum. IV. 1375. 10. & N. 15.  
Quoniam sit edita magistratum. l. 57. 10. & N. 8.  
— mnes quae. l. 220. 11.  
Romanorum Magistratum cognoscio unde petenda. IV. 1170. N. 6.  
— eorum omnes omnia cum officiis frequentari debere. IV. 1170. N. 7.  
Romanorum magistratum officia & iurisdictionem nostrorum temporum Magistratibus accommodare sine defectu laicis est opera. *ibid.*  
An solus sit magistratus esse temporarios, quam perpetuos. IV. 1076. N. 20.  
Majestas quid sit. IV. 1111. N.  
— ea est ab imperio, & iurisdictione diversa. *ibid.*  
ad laes majestatis pertinet irrogata a legibus potestas remittenda facultas. l. 64. N. 6.  
— item infamia abolitio. V. 162. N. 45.  
Majestas rei bona emittit ex tempore delicti; ideoque nec potest alienare postea, neque manumittere. II. 1228. & N. 15.  
— quod ius ad maiestatis crimen atrocius est revocandum. d. N.  
Majestas res etiam abstinere damari potest. V. 180. N.  
— eius liberi infames. V. 161. N. 44.  
Majestatis crimine quoniam sit. VII. 978. 54.  
Majores quoniam dicantur respectu nepotum. VI. 31. N.  
— & parentibus quomodo differant. *ibid.*  
Maior aetate quoniam dicatur. V. 1081. 1. & N. 1.  
Majores utraque mutari, vel minus potest a iure municipali. V. 1083. N. 1.  
Maior 25. annis, qui contra passionem iurisdictionis firmam agere conatur, sit ipso iure infamis. V. 100. 3. 46. N. 12.  
Maior numerus suffragiorum vincit, & pro eo habetur ac si omnes egerint. X. 325. N. 2.  
Mala fides societas laes nocet successoris, ut ei XXX. annorum praescriptio necessaria sit, si ius suum & alienationem dominus ignoravit. l. 1093. 20.  
— Vide *Possessor, Possessio*.  
Maleficium quid sit, & unde dictum. IV. 100. & 204.  
— inferre, vel in personam, vel in res alienas. Illud iniuria dicitur, hoc alieni detractio. IV. 204. 7. & 205. *seq.* & 209. 1.  
Genera maleficiorum distincta; & distincta nascitur obligatio ex flagitio. Et quo ex capite nascitur divisio maleficiorum. IV. 204. 7.  
ex Maleficio specialiter accepto nascitur obligatio ex delicto. IV. 201. 3. & 5.

Pro-

Promittens ab maleficio, *Ne illud fiat*, an obligator. XI. 1496. 5.

Adiōnes omnes et maleficia pōnales, duobus tantum exceptis. VI. 735. 10.

— ex pōnibus quantum mīa sit in līa gāere. IV. 736. 11.

Adiōnes ex quā maleficio pōnales. Et quatenus. IV. 736. 12.

Maleficio tempus decet, non pāis, sed pudore, officio, atque legum metu. III. 610. N. 4.

Mālis an lātina vox. Et de aliis id genus vocibus. IV. 361. N. 7.

Mālis iustitiam ante vel post acceptam iudicem recte iudex exigit a partibus. VI. 319. N. 8.

— an differat a iuramento calumniam. *ibid.*

Mālis non est indulgendum. X. 337. 11.

Māliosa petitiō quid sit. *ibid.*

Māscipis quīnam. III. 161. 4.

Māscipia veterana quā. X. 1307. 6.

— novitia quā sūt. *ibid.*

Quomodo vis et effectus māscipionis solennis. I. 744. N. 5.

Māscipia aliquid alteri quid sit. III. 855. & 856. 3.

VIII. 844. & 845. 8.

Māscipia iurisdictionem quid sit, & unde dictam. III. 855. 3. IV. 1119. 3. & N.

Māscipia potest iurisdictionem, sed non transferri. Et quid inter utrumque differat. IV. 1117. 2. & 1120. 3. & N. 10.

Māscipia iurisdictionem mūt, non legi aliqua. IV. 1118. N. 3.

Māscipia iurisdictionem dicitur frequentius delegata. IV. 1117. N.

— quatenus eadem sit cum ordinaria. *ibid.*

Māscipia iurisdictionem continetur iure municipal, quod absolute de iurisdictione decernat. *ibid.*

— funguntur precaria manere qui tenentur mandatis. IV. 1115. N. 1.

Qui habet mandatum, quā illam mandare non possit. IV. 1120. 4. & 1121. & N. 21.

Māscipia omnia possunt, quā competant iure magistratuum. IV. 1123. 6.

— & quomodo iure magistratuum competant. IV. 1123. 6. & N. 14.

Quomodo mandari non possunt. IV. 1126. 17. & 1137. *sepp.*

— & quare non possunt. IV. 1137. & 1136. N. 30. & 1138. 18. & N. 30. & 1139. N. 23. 34. & 1140.

An mandari possint cogniciones pānolū. IV. 1140. 18. & N. 35.

Māscipia non possunt, & neque iurisdictionem mandata, transferri possunt, quā specialiter a lege sunt tributa magistratui. IV. 1140. 19. & 1141.

— & quare specialiter tributa mandari non possunt. IV. 1141. 1142. 19. & N. 37.

Māscipia non potest gladii potestas, seu animadversio in facinorosos. IV. 1142. 20. & 1143.

— neque cognitio. IV. 1144. N. 4.

— Vide *iurisdictionem*.

Māscipia adiōnes quid sit. IV. 477. VII. 815. 13. VIII. 563. 2. 3. IX. 521. 3.

Māscipia, & cadere adiōnes quomodo differant. VII. 816. 17. IV. 477. N. 8.

Adiōnes duobus temporibus alteri recte mandantur a creditori; & quibus. VII. 814. 8. 9.

— an mandari possint, & quatenus, solas pecunias. VII. 814. 9.

— mandando illas, & cedendo non transferuntur recte, sed oblique; & quatenus. IV. 477. *sepp.*

VII. 816. 24.

Cōr mandari dicuntur quā ceduntur adiōnes. IV. 477. VII. 817. 26.

— Vide *Cessio*.

Māscipia & procurator an idem sit; & quomodo differant. III. 864. 1. & N. 1.

Māscipia sūscipiens mandatum exequi debet, eoque impleto, restituere quod ad eum per causam mandati pervenit. III. 864. 2. 865. *sepp.*

— quidnam sit, quod per causam mandati pervenit; & quomodo debet restituere mandataris. III. 867. 268. 6.

Tis exiguntur a mandatario in restitutione adiōnis faciendae. Et quā sūt. III. 868. 7.

— Vide *Mandati executio*.

— an dolum demonstrat, an vero etiam culpam praestare tenetur. III. 869. 8. 9. & 870.

— omnem culpam praestare debet. III. 869. 8. & N. 4. & 870. 10. 871. *sepp.* VIII. 670. 9. *sepp.*

— nisi tamen aliter convenit. III. 874. 11.

— casum non praestat. III. 869. 8. & 874. 11.

Māscipia habet adiōnes directas, atque utiles. VII. 819. 39.

— utiles semper habet, & etiam suo nomine; mandata sive directas nomine mandantis exercet. utram sit quidnam interit. VII. 817. 27. 28. & 822. 48. *sepp.* IX. 1385. 6. 7.

Māscipia quomodo competant utiles, & quando directas. VII. 818. 33. 34.

— directas habet tribus temporibus, & quibus. VII. 820. 42. *sepp.* & 821. 46.

Quomodo utile sit mandatario exercere directas adiōnes, etiam si habet proprio nomine utiles adiōnes. VII. 821. 47. 822.

An maior adiōnes alteri mandata retineat, an possit adhuc illis sperari re integra adversus debitores. VIII. 563. *sepp.*

— quare si mandataris & procurator la rem suam factis demonstraverit debitoribus ut sibi solvant, non possit mandator adversus debitores agere, mandatis adiōnibus. VIII. 566. *sepp.*

Si mandatis re integra egerit adversus debitores; non est audiendus Mandataris, qui vult inhibere perfectionem mandatoris. Et quare. VIII. 569. 7. 8. & 570. 9.

— audiendus tamen, si Mandataris agat ante solum

— Mandatore adversus debitores concessam. VIII. 569. 8. 570.

Mandataris agere non potest adversus mandatum de eo quod illi ab eo ex causa mandati, nisi post impletum mandatum, vel habitum pro impleto. III. 865. 2.

— an impletum fuerit, an habitum pro impleto mandatum, eundem estimetur. III. 875. 2. *segg.* & 876. *segg.*

— Vide *Mandatum*.

Mandator impleto mandatu, sive eo habito pro impleto, restituere debet mandatario quicquid illi ab eo ex causam mandati. III. 873. 1. & 880. 12. 13.

— abesse intelligitur mandatario quicquid impendit, amittit, aut in id quod alieno nomine se obligavit. III. 880. 12.

Mandator sumptus bonae fide facit, & ex causa mandati debet restituere mandatario. III. 881. 14. VIII. 549. 2.

— consilio debet usus pecunie in id impensum. III. 881. N. 5. VIII. 549. 3. & 550.

— item damna, quae contingunt per causam mandati. III. 882. 15.

— debet praestare mandatarium indemnem ab obligatione, quam ille contraxit per mandati causam. Et quid si recuset. III. 883. 884.

Mandatoris quoniam sum. IV. 555. IX. 1308. 8.

— qualis huius obligatio. IX. 1310. 8.

— quomodo differat a fideiussoribus. IV. 555. 2. & N. 4. IX. 1310. 8.

— creditur tenetur iudicio mandati, si tamen ipse in credenda pecunia mandati fines custodierit. IX. 1315. 1. 1316.

Soluta pecunia mandator potest agere adversus principalem, & adversus alios eius obligationis reos, ut sibi cedant actiones. IX. 1316. 6.

— creditori non tenetur ultra id quod ipse mandavit, aut ab ipso creditore numeratum est. IX. 1349. 1. & 1351. 1352. 2.

Mandatum quid sit, & unde dictum. III. 854. 855. 2. 3. & 856.

— an sit contractus. III. 853. N. 1. 854. *segg.* & 855. 2.

— duplex; generale, & speciale; & quale sit uterque. V. 233. 30.

Mandatum declaratur verbis; & quoniam sunt explicandi mandati verba. III. 856. 5. VIII. 545. 9. 10.

— declaratur etiam re, & silentio. Et quomodo. III. 856. VIII. 545. 12.

— debet esse gratuitum. III. 857. 8. VIII. 546. 14.

An si mandatum illud, cui pecunia, veluti salarium, sive honorarium accesserit. Et quomodo. III. 857. 858. VIII. 551. 5. 6. 552.

— Vide *Salarium*.

Quoniam res mandati obligationem efficiunt. III. 855. 3.

— contrahitur obligatio mandati consensu mandantis, & suscipiensis mandatum. III. 854. 855. 2. & 859. 9. VIII. 545. 12.

Tom. XII.

— quibus in causis non contrahatur obligatio mandati, etiam suscepto mandatu. III. 859. 10. 11.

Contrahitur obligatio mandati, quandoqueque alterius gratia mandatum contrahitur; praeterquam si solus mandatus causa contrahatur. III. 859. 11. & 860. 16. 863. *segg.*

— quare solus mandatus causa interpositum mandatum, nec mandatum, nec mandatum obligat, neque mandatarium. III. 864. 12. VIII. 546. 16. 17. & 547.

— quid si convenerit, ut mandantis periculo esset, quod solus mandatus causa mandabatur. III. 861. 13. 14. & 862.

Qui solus mandatus causa aliquid mandat, suo dolo, vel fraude obligatur. III. 860. 13. 861.

Mandatum quando dicitur impletum. III. 875. 2. 3. & 876. 5.

— & quando impletum videatur, aut secus, neglecta forma mandati. III. 876. 6. 877. *segg.*

Incertum dandi mandatum quomodo impleti debeat a mandatario. III. 877. 876. 4.

Mandatum non impletum habetur pro impleto, si vel causa factum sit, quominus incertum perfectetur; vel secus si nulla ratiobus alios, quod gestum est praeter formam mandati, vel etiam sine mandatu gestum est, sed nomine ratum habentis. III. 879. 9. 10.

— pro impleto non habetur, si fuerit inutilis ratiobus. Et quibus de causis ratiobus mandati sit inutilis. III. 879. 11. & 880.

Mandati susceptio voluntaria est: executio necessaria, nisi vel integra re, mandato renuntietur, vel casus obliherit executioni mandati. III. 864. 3. 865. *segg.*

Qui alteri pecuniam crediti alteri mandatu, actionem habet adversus mandatum, & adversus illum cui creditur. VIII. 587. 1. 588. *segg.*

— neque potest tamen eundem formam bis exigere. VIII. 590. 5.

Mandatum finitur aut voluntate, aut morte mandantis. IV. 979. 3.

— quomodo voluntate mandantis. IV. 979. 3. VIII. 653. 1.

— quomodo revocari debeat a mandante. IV. 979. N. 1.

Quare mandatum re integra domino revocari possit, etiam invito procuratore. IV. 979. 980. 3. VIII. 653. 654. 2.

— finitur morte mandantis, re ad hoc integra. Et quando res integra sit, cum mandatu, tum mandaverit. IV. 981. 4. & 985. 8. VIII. 655. 2. & 658. 10.

Mandati exequendi obligatio non transit ad heredes mandatarii; neque adversus heredes mandantia habet mandantis actionem, si re integra mandatum perfectum, mortem mandatur. Et quare. IV. 981. 4. & 982. 5. & 983.

An, & quando mandatum solvitur morte mandantis, qui mandaverit aliquid gerendum post mortem suam. IV. 983. 6. & 984. 7. *segg.*

D d

11

In quibus exibus mandatum non solvatur, neque revocatione, neque morte mandantis. IV. 985. §86. 8. VIII. 658. 11. 12.

Qui mandatum fuisse revocatum, vel decessisse mandatum ignorans, mandatum implevit, quomodo possit egere ex mandato filio morte mandantis. IV. 986. 9. VIII. 660. 14.

— quid prodest, manente obligatione mandati, morte mandantis solvi mandatum. IV. 987. & 988. 10.

— & quare si quis mandaverit alteri ut res ei traditas dotis faceret, secus si pupillis; impleri debeat mandatum, etiam mortuo mandatore. *ibid.*

An morte mandantis solvitur mandatum favore Ecclesie, vel causae pia interpositum. IV. 987. N. 5.

Morte mandantis non solvitur mandatum, quod non pendet a mera voluntate mandantis *ibid.*

Mandatum solvitur renunciatione mandantis maritus facta. IV. 988. 11. VIII. 656. 5.

— solvitur etiam sola renuntiandi voluntate, cum ex casu aliquo non potuit executioni mandari. IV. 989. & 990. 12.

— iusta omittendi mandati causa duplex; & qualis. IV. 990. 991. 13. VIII. 656. 7. 657.

— solvitur morte mandantis, re integra. IV. 990. 991. 13. VIII. 657. 9.

— dissolvitur statim mutatione, & capitis diminutione mandantis. IV. 991. N. 8.

Achereles mandantis, qui, mortuo mandatore, ignorantia sui mandatum fuisse executi, possunt agere mandati. IV. 991. 15. 992. *sepp.*

Mandato, re integra, finito, neque mandator, neque mandataria habent rationem mandati, etiam si interitus utriusque propter non impletum, vel propter impletum mandatum. VIII. 659. 13.

Mandatum ad litem generale est, non speciale. V. 233. 30.

— speciale excludit eas causas omnes, quas expresse non continet. V. 234. 30.

— nisi tamen ea sit causa, sine quibus exerceri non possit actio specialiter mandata. Et quoniam fit. V. 234. 31. & N. 30.

— generale causas omnes comprehendit, praeter eas, quae mandatum speciale requirunt. V. 235. 31.

— comprehendit etiam foras. V. 236. N. 32.

— quoniam causa mandatum speciale requiritur. V. 236. 33. & N. 3. VIII. 578.

Mandati forme quibus rebus consistat debeat. V. 235. N. 28.

Mandatum ad litem revocatur, alio procuratore constituto. V. 231. 28. & N. 27.

— solvitur morte constituti, litem mandatum constituti. V. 231. N. 27.

Quando cum actio, tum res integra esse debet in procuratorio mandato. *ibid.*

— moribus nostris raro solvitur morte constituti etiam secuta ante litem constitutam. *ibid.*

— iuxta Canonico solvitur morte praelati ecclesie, *ibid.*

— an, & a rectore civitatis datum solvitur, litem mortuo. *ibid.*

Mandatum remunerandi causa fidei re integra, morte mandantis solvitur. VII. 843. *sepp.*

Mandatum ad litem quibus modis fiat incertum. V. 264. 24. 25. & 265. & 266. 27. 268. *sepp.*

Quandotum mandatum incertum efficiatur, ut rem liberis aere fassendi dominum rem rem habentem. V. 268. 28. & N. 23. & 269. *sepp.*

Mandatum probatur instrumentis, & quibus, & quomodo. V. 269. 29. 270. *sepp.* & N. 25.

— an probetur presumptionibus, & quibus. V. 271. N. 25. & 272.

In mandato an & quando sit necessaria mandantis subscriptio. V. 272. N. 28.

Nemo agere potest alieno nomine sine mandato. Et quare. V. 208. 4. & 209. & 210. 5.

It, de quo dubitatur, an habeat mandatum, asseruntur, si de rato falsit. V. 209. 4. & N. 4. & 212. 8. 213.

— non admittitur, ubi constet illum carere mandato. V. 209. & N. 4. 5. & 210.

Mandati exhibitionem an usu recepto iudex desiderare possit, litem etiam contestari. V. 211. N. 7.

Qui nomine fideicommissarii ad heredes petit, ut adeat hereditatem, aliquid probare debet domini mandatum. Et an sufficiat cautio de rato. V. 213. & 214. 9.

Quoniam persona agere valeat sine mandato. V. 214. 10.

— & quibus conditionibus. V. 215. 216. 10.

— quare an de rato veniat. V. 213. N. 8.

Sententia pro his dicta, vel contra litem, qui agunt sine mandato, domino litem nec prodest nec nocet, nisi ad illam rata habeatur. *ibid.*

Qui habet mandatum licet generale profertur conclusum personae. V. 216. N. 12.

Mandati actio duplex; directa, & contraria. III. 901. 1. VIII. 548. 19.

— cui directa competat; & cui contraria. III. 901. 2.

— directa quid sit, & cer litem appellata. III. 901. 3.

— contraria quid sit, & cer litem dicta. III. 901. 4.

— utraque datur, etiam heredibus. VIII. 558. 2. & 593. 1.

Mandati indicio damnosus praesumere tenetur id totum, quod interest mandantis. VIII. 665. 2. 3.

— nocet etiam infens, si fuerit ob dolum per fidem damnum. VIII. 665. 4. 666. *sepp.*

— & quare. VIII. 665. 5. 668. *sepp.*

An, & quatenus valeat Mandatum fidei, qui aere ro mandavit, ut se emeret; & quae, & quomodo litem adio domino acquiratur; & an etiam, vel aere ro possit se auerere. VII. 683. *sepp.*

Mango quid sit. IV. 993.

Mandatum interdictum commercium. II. 1166. 30.

Mandataria quoniam dicta a Tertulliano. IV. 246. N. 3.

Manus possessionem significat l. 254. 4.  
 — interdum putram, interdum regiam, interdum divinam. l. 254. N. 7.  
 — Sicut symbolum est fars apud omnes gentes. III. 856. N. 2.  
 — militaris daplas; castrens, & non castrens.  
 — Utraque qualis sit. V. 877. N. 7.  
 — quando per eam transferatur possessio. V. 877. 6.  
 — an licita sit, & quatenus, in executione sententiae. V. 879. 8. & d. N. 7.  
 Manum conferre quid sit. V. 778. 779. Not.  
 Manum conferendi ritus quinque; & quae eius res formula inveniri fiat. V. 779. Not.  
 Manumissio quid sit, & unde dicta. l. 254. 4. & N. 6.  
 — accepti beneficii genus. Et quid ea eo consequens. III. 430. 8. & N. 10.  
 — olim fuit vindicta, & quomodo. l. 269. & 270. 3.  
 — item censu; & hinc qualis. l. 272.  
 Solum dominus potest manumittere. l. 261. 262. 2.  
 — an possit manumittere communem servum; & quomodo. l. 263. 3.  
 — an servum pignori obligatum. l. 263. 264. 3.  
 Servus legatus an possit ab herede manumitti. l. 264. 265. 4.  
 Capitis delicti reus manumittere non potest. l. 265. 6.  
 Manumittere an liceat debitori, qui solvendo non est. l. 266. 7. & N. 9.  
 — an minor 20. annis. l. 266. 8.  
 An tutor pupilli servum possit manumittere, confensiente pupillo. l. 261. & 262. N. 3.  
 Furiis auctor servum alio manumittere non potest. l. 262. 263. 2.  
 Qui non possit a domino manumitti. l. 267. 268.  
 Servi manumittuntur ultima voluntate. l. 269. 2.  
 Manumittuntur inter vivos, vel pubeas apud magistratum, aut in Ecclesia. l. 269. & 270. 3.  
 — privatum, licet amicos, aut per epistolam, quique scilicet scilicet. l. 270. 271. 4.  
 — manumittuntur res, & fidei. Et quomodo fidei pro manumissione haberentur. l. 271. & 272. 6.  
 Manumissio pater naturalis succedit. II. 1130. N. 4.  
 Manumissus ea auctore gello, & fidei suo procedente non tenetur. III. 631. 632. 2.  
 — tenetur tamen de eo quod domino promissum ob manumissionem. *ibid.*  
 Auctore manumissus, conditione reddendam rationem omnia, non tenetur solvere reliqua. III. 632. N. 2.  
 — relictionem dicta de his, qui vidit in servitute. d. N.  
 Ancillam a se venditam qui manumissus, an liberum fecerit. VIII. 1063. 1.  
 — venditum privato recte manumissus venditor, traditione nondum secuta. *ibid.*

Tom. XII.

— sed emptor potest agere eo nomine adversus manumissorem pro eo, quasi interest. VIII. 1064. 2.  
 Servus donatus an lege ut vindicta manumitteretur, sine manumissione quod sit liber ea constitutionibus. XI. 1510. 4. 5. & 1511.  
 Constitutio, qua servus venditus ea lege, ut manumittatur, datur ipso iure libertas, nisi fuerit manumissus, pertinet etiam ad servos eadem lege donatos. XI. 1510. 3.  
 An servus per fideicommissum testicus possit, & quando, recte manumittitur. XI. 1379. & 1380. 2.  
 — & quando praesens debetur servi manumissus per fideicommissum testicus. XI. 1379. & 1380. & 1381.  
 Servus legatus, si interit manumittatur: neque patitur potest a legato servus, neque eius admittitio. II. 834. 26.  
 — perit tamen potest, si interit servus sit. II. 834. 835. 26.  
 Mares nullus est iure Romanorum. l. 654. 4. & 655. 6.  
 — moribus tamen nostris in domicilio, & iure Principum habetis scriptum. l. 654. 4. & N. 3.  
 In Marii ora, vel adficta in litore maris sunt occupantis. l. 700. 4. 701. *sup.*  
 Marescalli hodie apud Principes solum, qui omnia aequum magistrum. VI. 417. N. 20.  
 Mares solum dignitatem, & praerogativas quas habet, communicat uxori. III. 973. 9. & N. 5. & 974.  
 — quatenus elat bona, & facultates sint uxori communes, & visum. III. 974. 10. 11.  
 — uxorem inopem alere necessario debet; & si secuset, a quo cogendus. III. 978. 13. 14.  
 — uxorem modice castigata potest, sed non verberare. III. 980. 16. & N. 13.  
 — uxori ubi debet bonorum, ut infirmiori. III. 981. N. 15.  
 — quomodo imperare debeat uxori. *ibid.*  
 — an conventionem patris obstringat se possit ad habitum certo loco cum uxore. III. 618. N. 2.  
 Maritus an sit dominus dotis. III. 1019. 9. & 1020. *sup.*  
 — quos dotis fructus percipiat. III. 1056. 13. & 1057. *sup.*  
 — *Vide Dotis fructus.*  
 — confessor matrimonii dorem restituere cogitur ob pauperiam. III. 1028. 3. & N. 2.  
 — an diuor postea reidius dorem recipiat. *ibid.*  
 — dorem restituere cogitur ob furtivam in uxorem. III. 1027. N. 1.  
 Maritus soluto matrimonio tenetur dotis causa ad hoc, ut ex stipulato extantur conditiones sine assensu. III. 1050. 30.  
 — solus tenetur nomine dotis. III. 1050. 30. VII. 943. 1.  
 — quatenus teneatur alius heredes. VII. 943. 2. D d 2 An

- An, & quomodo debitores mariti possint ab uxore conveniri de dote. VII. 943. 3. *ff. de* & 944.
- Maritus debetur et causa restituta dotis fructus praedii dotalis adhuc pendentes; & pro qua parte, & quae actione peti debeat. III. 1071. 3.
- an recuperet impensas necessarias in rem dotalem factas; & an illas cum fructibus compenset. III. 1071. & 1072. 5.
- non recuperet voluptarias, nisi in quantum abique damno rei dotalis tolli possunt, quae possunt. III. 1072. 6.
- quas necessarias, vel utiles consequatur impensas. *ibid.*
- Quoniam sit dotales impensas consequendi ratio intro ex iure veretur. III. 1073. 7.
- & quoniam ex iustissimo iure. III. 1073. 8.
- Maritus recipit impensas etiam furivas; & quomodo. III. 1074. 9.
- non potest in ius vocari sine venia. VI. 34. *Nat.*
- agens pro dotalibus, vel extradotalibus uxoris bonis suo, & quatenus admittatur sine mandato. V. 215. N. 11.
- an sodiatur sine mandato pro receptis bonis uxoris. *ibid.*
- quando sine mandato appellare possit pro uxore. VI. 416. N. 17.
- pro uxore conveniri non potest. VII. 874. 3. 4.
- Maritus qui nomine uxoris emit, effectus traditione dotationis, potest etiam ipse tradendo dominam facere uxorem. VIII. 1094. 18.
- rem suam semper vendere potest uxori. VIII. 749. 3.
- an ei uxor legare possit. IX. 524. 2.
- Maritus qui suo chirographo cavet sibi fuisse numeratam dotem, an confessioni suae stare cogatur; an vero vel possit exceptione non numeratam pecuniam. VIII. 290. 7. 291. 9.
- & intra quod tempus eam possit opponere. VIII. 291. 8.
- quare non statuta exceptione non numeratam pecuniam, si caverit chirographo fuisse sibi numeratam dotem, post confecta dotalia iustitiam. VIII. 592. 11.
- an ex chirographo, quo factus accepisse se ab uxore 100. nomine dotis, 50. duntaxat acceptis, possit conveniri, & reddere debeat integra centum. VIII. 339. 1. 2.
- & an compensare valeat pro illis quicquid in qua accepit. VIII. 337. 3. 4.
- Maritus interitu rei in dotem tradita liberatur, dummodo eius mora, vel culpa non adfuerit. III. 1064. 23.
- dolum, & culpam demonstrat praestat in dote. III. 1065. 24.
- curator uxori datus, an excusare se possit, postquam se immiscuit. I. 63. 4. & N. 2.
- privilegio, seu exceptione competentium gaudet, cum ab uxore convenitur. VI. 850. XI. 252. 3. & N. 6.

- & quidem eo potius, consistente matrimonio, in omnibus contradicibus, etiam sicuti celebratis: matrimonio postea soluto, eo veluti in illis duntaxat, qui sunt initii, maritane conditione mariti. XI. 261. 9.
- nisi tamen contradicibus post divortium habitus sit, veluti appedit obligationalis in matrimonio contracta. XI. 261. N. 17.
- Quare maritus possit beneficii competentia. XI. 283. 1. 2.
- an, cum utitur eo, possit dedecere et rebus dotalibus quatenus sufficit, ne egeat. XI. 271. 272. 23. 23.
- an hoc beneficium competat putativo marito. XI. 257. N. 6.
- An extraneus, qui marito dotem promittit pro muliere cui donare volebat, utatur competentia beneficii adversus maritum. XI. 333. 4. 5. & 334.
- Materia quoniam dicatur iuriconsultia. III. 67.
- eadem peculiariter dicta quid sit. VI. 866. 3.
- in urbano praedio quid sit. *ibid.*
- *Vide Error.*
- Mater aetate maior quondam legitima, & datus tutoribus praefatur. I. 394. 8. & N. 3.
- hodie neque elevari necesse habet secundas nuptias, neque a Principe tutelam impetrare; sed removeret a tutela, si eubet. I. 394. 9.
- non amoveret a pupilli tutela, etiam si debeat pupillo, vel illi a pupillo debeat. I. 396. 12.
- nulli ex liberis tutorem dari potest. I. 402. 8.
- de Tutoribus filio petenda a matre quidam Severus Imp. constituit. I. 457. 4. 5.
- tutores petere debet omnibus liberis tutorem non habentibus, eum legitimis, tum naturalibus. I. 458. 6. & 462. 15.
- certos petere debet, editis eorum omnibus. I. 458. 7.
- petere debet, ut confirmetur tutores testamento non iure dati. I. 459. 8. & 462. 15.
- si petierit tutores non idoneos: facti, non iuris ignorantia excusatur. I. 459. 9. & 467. 27.
- quos petere debeat, ut idoneos petitis dicatur. I. 459. 10. & 460.
- prioribus excusatis, reiectis, remotis, vel mortuis, petere debet alios tutores; & adversus latitantes priorem adire. I. 460. 11.
- quid si alius excusatus, remotus, mortuus, alii superflui. I. 460. & 461. 12.
- ei non imputatur, si suspectos tutores non petierit. I. 461. 13.
- i quibus petere debet tutores. I. 461. & 462. 14.
- olim tutores petere debebat quamprimum: hodie petere debet intra annum. I. 463. 16. & 464. 17.
- Mater quo filio tutorem non petiit, privatur legitima impuberis filii hereditate; non tamen bonis quae maritus ei reliquerat a filio. I. 465. 18.

— molatur etiam hereditate dñi, si ille impubes & intestatus decessit. I. 465. 19. 468. 28. 29. & 469.

Mater, quæ tutorem filio non petierit, ea constitutione Theodosii excluditur, etiam a substitutione. I. 469. 30. & N. 8.

An, & quando mater filios alere teneatur. III. 474. N. 5.

— quondam impendens alimonia donasse censetur. *ibid.*

— quando donanda sit a filio. III. 473. N. 3.

Mater antiquo iure non succedebat liberis: succedit tamen ea iure novo. II. 1129. 3. & N. 2.

— in quibus casibus etiam hodie privetur ea iure veteri successione liberorum. II. 1129. N. 2.

Matri non succedebant ea LL. 12. Tab. liberi etiam masculi. II. 1115. N. 2.

— vocabantur ad successionem matris editio priorior post agnatos. *ibid.*

— ea L. C. Orphitiano, cunctis agnatis. *ibid.*

Mater lactare debet liberos, neque onus lactandi debet alteri committere. III. 474. N. 5.

Mater pro filio intercedens, non obligatur I. C. Velleiano. III. 730. 18. VIII. 175. 1.

— si tutorem gerens, indemnitatem tutori promiserit: obligatur ipsa cum fideiussoribus, & pignori-  
bus, nec iuvatur Velleiano. VIII. 181. 1.

— iuvatur Velleiano, si tutori promiserit indemnitatem, cum illa tutelam non gereret. VIII. 181. 2.

— nisi tamen periculo suo petivisset tutorem constet ea decreto magistratus. VIII. 181. 3.

— quare non iuvatur Velleiano, si vel promittat indemnitatem tutori de eo quod ipse debitorum est pupillo. VIII. 183. 184.

— vel indemnitatem promittat heredi, cui de suspecta hereditate deliberanti suavit ut adiret eius periculo. *ibid.*

Non iuvatur Velleiano mater, quæ genero dotis causa obligata sit suis. VIII. 195. 1. 2.

Mater, quæ liberos instituit heredes, si fuerint a patre suo emancipati, illos instituisse censetur, etiam si aliter effectus sit sui iuris. IX. 170. 171.

An, & quando mater exclusus substitutum in testamento impuberis. XI. 39. 18. & 40. 22.

— non potest conveniri pro filio. VII. 374. 4.

— sed neque pro filio. VII. 375. 1.

— agitur in causâ appellationis pro filio. V. 198. N. 9.

— an reliquum solvere cogenda sit, si altero partem debiti agnovit, & solverit pro filio. VII. 375. 2. *seq.* & 376.

— ejus nomine agens filius matri non nocet, neque pæcio, neque lacerando, neque re adversus eam, lacerata; & quare. VII. 371. 2.

— eius transsatione filii in servitutem traditi ab ea servi sunt. VII. 355. 1. & 356.

Mater quæ dotem filii reddi stipulata fuit, mortua, in matrimonio filia, non transmittit actionem in heredem, ubi simul cum filia perierit. XI. 83. 1. 84. *seq.*

An matris professio fidem faciat in re dubia. VII. 1131. 4.

Matri liberosque viventes denegatur in totam revocatio donationis in filiam collata. III. 1267. 17. & 1268. 8.

— matri iterum nubenti denegatur ea certis causis, sed non ea omnibus; Et quænam illæ sint. III. 1267. 17. & 1269. 8.

— an si donaveris utraque filio ob causam: possit perpetuo revocare donationem, causâ non secuta. III. 1279. 9.

— quæ recte constitutum sit a Iustiniano, ut possit utraque revocare donationem ab utroque, & non a filio. III. 1279. 10. & 1280. *seq.*

Matrem, quænam dicta. II. 21.

Matronam quæ appellat, vel adfatur, vel ei comitem addebat, tenetur hiularum. IV. 211. 7.

Matrimonia contracta, parentibus etiam iuvatis, rata sunt iure divino, atque canonico. I. 299. 300. N. \*

Matrimonia sive contrahenda, sive contracta iure Romanorum libera. III. 619.

Matrimonia contracta dissolvere nulli licet iure divino, atque canonico. III. 619. N. \*

Matrimonia non debent adstringi metu poenæ non constituta legibus. XI. 189. 1.

— quænam poenæ sint dic a legibus constituta. XI. 189. 2.

Adversus contractum matrimonium non datur in integrum restitutio. V. 1174. N. 6.

— datur ex nihilominus contra inconsultam, & æronem matrimonii confessionem. *ibid.*

— dummodo tamen sponsæ præfati, & acceptandi facta non fuerit. *ibid.*

— datur, & contra sententiam inique dictam pro matrimonio, vel contra matrimonium; & quare *ibid.*

Sententia adversus matrimonium dicta non transit in rem iudicatam, nisi quoad instantiam. XI. 320. N. 6.

Datum in dotem ob matrimonium, quod a iure vetatur, an datum videri debeat ob turpem causam. VII. 721. 3.

Quatenus matrimonii eundem contracti personam liceat stipulari. XI. 655. 2.

Causa matrimonialis an procuratorem admittant. V. 175. N. 4.

— spectis mandatum requirit. *ibid.*

Causis status comparari solent. X. 713. N. 9.

Medicamentorum impetus an pares causis feraris. VI. 156. N. 5.

Medicina ars olim ignobilis apud Romanos. I. 493. N. 14.

— tota eius vis in operibus, atque remediis posita, quam in sermonibus, & in eloquentia est collocanda. *ibid.*

Medicus an tutor dignitate hominis inrisperito, & politico. I. 494. N. 14.

— hominem occidens Imperie secundo tenetur actione L. Aquilæ. IV. 239. N. 8.



- decreto sui ordinis approbati debet, antequam recipiat. V. 57. 21.
- munus publicorum, & civilium (immunitate donatus a iure. X. 826.
- Meliorationes que sunt. II. 1272. 20. & 1272.
- Meliorationem res quomodo differat ab emphyteuticis. II. 1271. N. 9.
- Meliorationes quondam potest is, contra quem data est in integrum restitutio. V. 1269. N. 18.
- Memoria defuncti quando damnetur. V. 179.
- Mendacium omne deitatem. V. 60. Not. \*
- Mens scribens colligitur ex procedentibus, & consequentibus. X. 1238.
- Mensis concinens quoniam sit. IV. 719. 17.
- utilis quoniam. *ibid.*
- absolute potius continens ne, an utilis intelligendus. IV. 720. 17. & N. 5.
- Undecimo mense qui nascitur, non est legitimus. X. 1464. 7.
- Decimus mensis supremus nascendi terminus. *ibid.*
- Mentor. Vide *Agrimenſer*.
- Mentecaptus testari non potest. II. 32. 10.
- potest tamen iudicii arbitrio, si aliquo iudicio pollet. II. 32. N. 13.
- a furioso quid differat. II. 298. 10. & N. 1.
- Mentecapto parentes substitutum dare possunt. IX. 163. 2.
- an etiam mater, & avas dare queat. IX. 163. 3.
- quid si plures dederint substitutum. IX. 164. 3.
- & quando ei dare possint substitutum. IX. 165. 6.
- & quibus conditionibus. IX. 166. 7. 8. & 167. 9.
- Mentecapto alienare prohibetur. Et an recte. II. 1218. 10.
- est ad contrahendum inhabilis. III. 634. 7.
- Mercator adversa forum non fortitur in loco contractus; & quibus de causis. IV. 1250. 16. & N. 11.
- etiam si agat ex chirographo, tenetur edere reo libros rationum. VI. 78. N. 5.
- si conveniat utrens; quamvis edere teneatur actori. VI. 86. N. 8. & 87.
- Mercatores non tenentur edere rationes suas illis, quibuscum contraxerint. VII. 5. & 6. 4.
- Mercatorem thori an prebent. VII. 1029. 1.
- Mercatorum collegia possunt statuta condere de rebus sine negotiationis. IV. 1277. N. 16.
- habent iudices proprios. IV. 1178. 13.
- & an hi privative iurisdictionem habeant in mercatores; an cumulative. IV. 1178. Not. 17. 18.
- an proprios iudices constituat per se; an vero civitas, vel Princeps. IV. 1277. N. 16.
- Merces unde dicta. III. 815.
- Merces in locutione, & conductione qualis. III. 814. 815.
- quando sit remittenda. III. 827. 9. & N. 2.

- semel constituta nonquum rogetur. III. 847. N. 4.
- quando solvenda sit. III. 847. 848. 8. & N. 5.
- an per arrogari debeat interdum. Et quotiens. III. 848. 8.
- olim quoniam tempore solveretur. III. 847. N. 5.
- Merces professoribus antium liberalium tributa qua actione petatur. Et quomodo estimetur. III. 548. 11. & 549. *ſeq.*
- Meritis quoniam sit, & unde dicta. V. 97. 98. & N. 8.
- infelicissima vidima publicorum libidinum a Tertulliano dicta. III. 1251. N. 11.
- an testari queat. II. 32. N. 14.
- an ei bonis interdici possit, & erroris daci. I. 588. N. 4.
- an tueri ab illa accipiat, quod ei ob formationem datum est. III. 1251. 14. & N. 12.
- & an promissa illi merces exigi ab ea possit, expleta libidine. III. 1252. N. 11.
- Meretrices profitebantur apud Ediles. V. 97. N. 8.
- velle meretrices a matronis diversis. *ibid.*
- ipso iure antian infamia. V. 97. 1.
- penitentia non restituitur fama. V. 98. N. 8.
- non excusantur perperatæ. *ibid.*
- Melioris quid sit. Et an ea distinguatur a stabulis. VI. 866. 3. & 867. *ſeq.*
- Merum iudicii officium cur dicitur. XI. 706.
- Misr quid sit, & unde dicta. III. 761. 3. VIII. 717. 6.
- proprie dicta quid continet. III. 763. N. 6.
- sine ea emptio fere non potest consistere. III. 763. 5. VIII. 717.
- Misreres quoniam. XI. 1676. 9.
- Methodus optima quoniam sit. I. 13. 2.
- Methodus in lare tradendo necessaria; etque digesta per summa rerum capita. I. 13. 14. 2.
- Misr extorta obligatio an lare naturali substituitur. IV. 357. 358. N. 1.
- quondam de eo prætoris edictum; & quibus res, seu partibus coordinatur. IV. 357. 3. 358. *ſeq.*
- Misr gesta, & vi compelliva restitutionis edictum. *Quod misr causa*. IV. 367. 25. 368. *ſeq.*
- Misr quid sit. IV. 360. 1.
- definitio metripies. IV. 369. N. 2.
- quid differat a periculo. IV. 360. 7.
- Misr iustus quoniam, & unde estimatur. IV. 360. 8. 361. *ſeq.*
- an eius estimatio sit iudicii arbitrio relinquenda. IV. 362. 9.
- An iustus sit, qui nascitur ex infamia timore. Et quare. IV. 363. 10. & 366. N. 13.
- non excusat a peccato. IV. 361. N. 6.
- Illius ab alio misr ex aperta voluntate, & ex facultate inferendi periculi estimatur. IV. 363. 364. 11.

— quo-

— quomodo voluntas inferendi periculi sit ad metum incutendum necessaria. IV. 364. 12.  
 — quomodo sit necessaria facultas. IV. 365. 366. 13.  
 Eius vindicandi, recuperandive causa quod gestum aut metum, proposita est ex edicto metum passio, cum in integrum restitutio, tum actio, quod metus causa. IV. 370. 19.  
 — restitutio veteris iuris, & actionis data metum passio qualis sit, & quotiens. IV. 370. 371. 20.  
 — restitutio actio ex Edicto quomodo differat ab actione veteri amissa. IV. 374. ss. 22. 373. *seq.*  
 Ob quem metum datur in integrum restitutio. IV. 360. 7. 8. 361. *sepp.*  
 Actio metus causa quae sit. IV. 374. 23.  
 — est arbitraria, & quare. IV. 378. 29.  
 — ea idcirco datur, ut omne quod abest, restitueret vim passio; vel si id factum non sit, condemnatio sequatur adversus non restituentem. IV. 375. 24. & 378. 29.  
 — & quando sit in quadruplum condemnatio adversus eum. IV. 378. 379. 29.  
 Res alienata per metum integra restituenda est cum accessionibus omnibus, cum omni causa, & omni iure rei quod amissum sit per alienationem. IV. 375. 376. 26.  
 — qui restituit rem, quam per vim abstulerat, cavere debet ex edicto, ne nihil dolo fecisse in ea re, quo denuo heret; & si quid dolo factum sit se praestitutum. IV. 376. 2.  
 Debitor per metum a creditore liberatus, redintegrare debet creditori adversus se omnem obligationem non cum fideiussoribus, & pignoriibus quae necessitatem obligationis. IV. 377. 27.  
 Qui promittit aliquid metus causa, exceptio, Quod metus causa iurata est adversus illam obligationem. IV. 377. 28. & 378.  
 Actio Quod metus causa cui competit, & adversus quem. IV. 379. 380. 30.  
 Datur etiam adversus illos, ad quos aliquid, vel lueri, vel rei pervenerit ex litato metu. IV. 380. 31. & 381. *sepp.*  
 — & quidem iisdem conditionibus, quibus datur adversus eum, qui iussit metum. IV. 380. 31.  
 Actio Quod metus causa tenetur, qui metum intulit, etiam si res per vim ablati casu intercederit. IV. 380. 30. & 383. 33.  
 — nec alia temporis praescriptione totus esse potest adversus actionem, Quod metus causa, si rem possidet. IV. 383. 33.  
 Actio, Quod metus causa, non tenetur emptor hominis fidei ob rem, quae sine eius culpa perita, & quam ignorat esse per metum ablatam. *ibid.*  
 — & quomodo longi temporis praescriptione totus sit adversus actionem Quod metus causa. IV. 383. 33. 34. & 384. *sepp.*  
 — sola competit de illis, quae metu gesta sunt. IV. 386. 36.  
 — an & competit actio de dolo. *ibid.*  
 Cur in actione, Quod metus causa, acceptum sit, ut

condemnatus, re iura tempora indicat perempta, eiusdem rei praestatio liberetur. IV. 378. 379. 29. & 377. 378. N. 18. IX. 926. 9. 10.  
 Exceptio, Quod metus causa. Vide *Exceptio*.  
 De migrando, interdictum. Vide *Interdictum*.  
 De migrationis tempore. IV. 371. N. 1.  
 Militis proprie dicti quinquaginta. II. 320. 27.  
 — quando milites esse incipiant, eos desinant. II. 322. 33.  
 — immunes sunt a iuribus. L. 394. 10. 395. & N. 5.  
 — an, & quatenus possint esse procuratores ad lites. V. 193. 3. & N. 3. & 198. 9. VII. 739. 2.  
 — an illis datur, ut casum alienam agant, possit condici. VII. 739. 1. *sepp.* & 740. *sepp.*  
 — soluti sunt omnibus legibus testamentariis. II. 310. 4. 311. *sepp.* VIII. 1327. & 1328.  
 — illis ignorantia iuris non nocet, praeterquam in delictis. I. 161. 9. & 162. 10.  
 — alienae res conducere a iure prohibentur, uti & esse procuratores, & fideiussores eorum, qui conducere. III. 654. 22.  
 — habent forum, & iudices proprios. IV. 1329. 5. & N. 8.  
 — possunt ab emptione, venditione discedere, invito adversario. VIII. 867. 18.  
 — qui in aliena provincia militavit, optias contrahere vetantur cum muliere provinciali. III. 946. 20.  
 — praedia comparare vetantur in provincia in qua degunt; nisi tamen sint pueri illorum bonae, quae distrabantur. III. 653. 18. & N. 7.  
 — quodam beneficio competunt. XI. 258. & N. 10. & 277.  
 Militis testamentum. Vide *Testamentum Militis*.  
 Militis defensoris etiam mortui bona fisco vindicantur. VII. 974. 973. 54.  
 Militem genera duo, & quae. II. 319. 26. 320. 27. 28. VIII. 1287. 13.  
 Militia in fœderibus publicis quae dicatur iustitiae. V. 476. 37. IX. 1067. 2.  
 — quaedam vendi potest, quaedam non potest. IX. 1067. 2.  
 — an pignori possit obligari, quae vendi potest. IX. 1067. 2. & 1069. 5. 6. & 1070.  
 — pignoris obligatione generali committitur. IX. 1068. 3. & 1070. 8.  
 — etiam postea quaesita sibi, vel alii, si pecunia sua, siue aliena. IX. 1069. 6. & 1070. 7. 8. & 1071.  
 — & quibus conditionibus. IX. 1071. 10. & 1072.  
 — quomodo probetur militiam pecunia delictis emptum esse. IX. 1072. 11.  
 Creditor, qui iure hypothecae militiam vindicat, viro debitore, cui quaesita sit, militiam ultimatiorem consequitur; & quatenus. IX. 1072. 12.  
 Militia successit quem summam praestare debet heredibus defuncti, vel filius, vel uxori, vel credituribus pro solatio militum amissa. IX. 1072. 13. & 1073. 14. Mi-

Militia vacans non potest a creditore iure hypothecae vindicari. Et quare. IX. 1073. 15.  
 Quam recte summa quae pro vacante militia hereditas defuncti praestari debet, vocatur *Res ex casu*. IX. 1073. & 1074. 16.  
 An sit aliquis ex casu militia. IX. 1074. 17.  
 Quae aditione potest creditor *Commoda ex casu* a successore militiae IX. 1074. 18.  
 — quid si militia successori Commodum et casu militum solvere defuncti hereditas, aut similibus personis. *Ibid.*  
 Commoda ex casu creditor exigere non potest, nisi pecuniam crediderit in hoc, ut ea militis defuncti emeretur. IX. 1076.  
 — alioquin ex Commoda ad filias matrem defuncti pertinent. *Ibid.*  
 — filius, & utroque existantibus, Commoda ex casu tribuuntur omnibus defuncti creditoribus. *Ibid.*  
 Militia sacramentum quid sit. VII. 1258. 5.  
 — eo militem solvere quid sit. VII. 1259. 6.  
 — an eo solutus statim fiat veteranus. VII. 1259. 7.  
 Stipendia militum solemnia quae sunt, & cor in vocantur. VII. 1259. 9. & 14.  
 Solemnis tempus a militia missendi quibus de casus praevenerunt. VII. 1260. 15.  
 — Vide *Sacramentum, Stipendia*.  
 Minima quomodo curat pater, & etiam Princeps. V. 1119. N. 11.  
 Minor dicitur in restitutione in integrum alia compotendi ratione, acque in ceteris. Et quare. V. 1083. & 1084.  
 Minor non est, qui viginis annos complevit. XI. 1180. 5.  
 — arrogari non potest, nisi auctore curatore. I. 313. 2.  
 — in arrogatione circumventos restituitur in integrum. I. 353. 17.  
 — curatorem suum potest suspensionem facere de consilio propinquorum. I. 604. 6.  
 — testari potest, etiam absque curatore. II. 33. N. 15.  
 — hereditatem sibi delatam, nec adire, nec repudiare potest sine auctoritate curatoris. II. 407. 3. & N. 2.  
 Quinam contrarium sentiant. II. 407. N. 2.  
 — si repudiavit hereditatem, habet restitutionem in integrum. II. 418. 12. & N. 5.  
 — rogatus restituit hereditatem, recte illam restituit, etiam sine curatore. I. 603. 5. & N. 2.  
 Minor, qui conditioni potestativa imponere sibi a testatore non potuit, hereditatem obtinere non potest per restitutionem in integrum. IX. 167. 168.  
 — casu laesus in integrum non restituitur. V. 1127. 2. 3. & N. 2.  
 — potest in integrum restitui adversus compromissum. V. 1104. N. 7.  
 — an etiam sine probatione imbonis. V. 1147. N. 26.

— an ob damnum quodcumque, etiam si minimam restitutionem in integ. am. V. 1120. 12. 13. & 1121. *seff.*  
 — et casus restituitur in integrum, etiam si fuerit creatus decurio. V. 1151. 3.  
 — restituitur adversus renunciationem ab illa factam. III. 751. N. 4.  
 — non restituitur adversus aditionem iniercentem semel omisam. IV. 1176. 8. & 1177. & N. 9. & 10.  
 — Vide *Restitutio*.  
 Minor qui statim veniam impetravit, non potest sine magistratus decreto praedia alienare, nec obligare pignori. V. 1194. 28.  
 — Vide *Poenia*.  
 Quare minor non obligetur sine auctoritate curatoris, si illum habuit. III. 635. 14. & 639. & 640. 15.  
 — potest sibi stipulari, & acquirere sine auctoritate curatoris. III. 645. 4.  
 — quandoque locupletior factus intelligitur. IV. 771. 12.  
 — quo tempore locupletior esse debeat, ut doll mali exceptione repellatur, si pecuniam sibi solutam potest, vel ipso iure, vel per restitutionem in integrum. I. 750. 11. & 751. 13. 752.  
 — Vide *Solvere, Solutio*.  
 Minor obligatorem suum novare non potest sine curatore, nisi tamen condignum suam novando meliorem faciat. II. 917. 15. & 920. 17.  
 — iudicio experiri non potest, excepta momentanea possessionis causa. IV. 1073. 21. & 1074. 23.  
 — item casus ad spirituales pertinet. IV. 1075. N. 1.  
 — an iudicio agere possit in criminalibus. *Ibid.*  
 — conveniri non potest, nisi auctoritate curatoris. IV. 1081. 7.  
 An minor qui decem & octo annos excesserit, possit esse iudex, & quomodo. IV. 1369. 1370. 5. & N. 7. & 1371. *seff.* XI. 359. 1.  
 — an ex partium consensu iudex esse possit decem & octo annis minor. IV. 1369. 1370. N. 7. & 1371. 1373. 7. & N. 9. XI. 361. 5. *seff.*  
 — dari potest iudex a Principe, etiam si decem & octo annis minor sit; si modo Princeps matrem non ignoraverit. IV. 1373. 8. & N. 10. 11.  
 — an possit repelli ab agendo nomine alieno. V. 202. 16. & 203. 17.  
 — audiri debet pro absente indefensus, & quomodo. V. 204. 18.  
 — potest dare procuratorem ad agendam, vel faciat, si curatorem non habuit, vel constare auctoritate. V. 212. N. 20.  
 Minore, qui aliquid contraxit, & invenit se eorum nihil factorum, servare tenetur laborandum; neque potest petere adversus illud restitutionem in integrum. V. 1202. & 1209. & 1211. *seff.*  
 — si aliquid contraxerit, quod sit contra legem, & invenit se non momentum de eo contraxisse, an possit retrahere contractum. V. 1214. 1215. *seff.*  
 — &

— & an hoc heri obtemet in contractibus nullis deontat ratione muni: an veni & ad eos Minoris contractus pertinet, qui aut ipso iure non valent, aut aliquo remedio rescindi possunt, etiam inter maiores. V. 1215. 1216. N.

— quid si iuraverit se neque beneficio utatis usuram adversus id quod gessit, vel contraxit. V. 1216. N.

An minor de iure suo cessionari debeat, ad hoc et iurisdictione tenetur. V. 1217. & 1218. N. 6.

— In integrum restituere adversus suum iurisdictionem, cum iuraverit se non venturum ratione utatis contra enormem lusionem. V. 1216. N.

— scilicet si iuraverit se non futurum contra id quod contraxit, neque ratione lusionis, sive minoris pretii. *ibid.*

— si res deferat iurisdictionem in iudicio sine curatorem auctoritate: iurisdictione non tenetur. VII. 515. X. 644. 3.

— tenetur tamen, si curatorem non habens, solus res iurisdictione deferat; sed potest in integrum restituere. VII. 515. X. 644. 3.

— restituere non potest in integrum, nisi probet se circumscriptum. VII. 515. & 516. 9.

— adversus quos habet privilegium pignoris. VI. 877. 14.

— an, & quando restituendus sit in integrum adversus pignoris districtionem. V. 1120. 13. & 1121. 14. & N. 12. 13. & 1122.

— an solus, & quando persequi possit causam appellationis. VI. 459. 6.

— si veniat adversus transactionem ineam: non efficitur infamia, neque privatur emolumento illius transactionis. VII. 400. 6.

Quandocumque minor, ubi mulier sit, restituatur in integrum adversus doctam mariti datam. V. 1137. 8. & N. 5.

— & quando in integrum non restituatur, licet bona omnia maritus dederit in dotem. V. 1137. N. 6.

Minors stat spatio XX. annorum desinit esse iura Pontificis. Et an recte. IV. 1374. 8.

Minor nocet praescriptio triginta annorum: brevioris temporis non nocet, etiam si ante incipit fuerit. I. 1177. 14.

Minoribus utis subvenire consuevit in damnis, non autem obesse in rebus utiliter gestis. I. 93. 94. 10.

An per alienationem alienis in familiam Minoritatem conferatur statim illius testamentum. II. 388. N. 2.

Minoritatem familiam adscriptus est incapax successionis. V. 540. N. 3.

— partem non facti potestibus hereditatem per inofficiosa querelam. *ibid.*

Minoritas non debetur legitima. V. 460.

Miserabiles personam quoniam sunt. IV. 1334. 1. & N. 1. & 1325.

— habent fori privilegium, etiam cum alicuius partes tenent. IV. 1323. 1. & N. 1. & 1324. *seq.*

*Tom. XII.*

— an hodie potantur eo fori privilegio. IV. 1326. N. 4.

— quondocumque possint convenire coram episcopo suae adversarios. *ibid.*

— hanc causam an decidenda sint in utroque foro et iure Canonico. *ibid.*

— an si convenirent in foro suo eorum, possint excepta lite venire forum, & litem prosequi in eorum Principis. IV. 1325. & 1326. 1. & N. 3. & 1327.

— eo privilegio fori renunciare possunt. IV. 1326. N. 4.

Quoniam res fori privilegio incum faciant in miserabilibus personis. IV. 1325. & 1326. 1. & N. 3.

— extra domicilium trahi nequeunt, si coram ordinario litigare velint. IV. 1337. N. 10.

— trahi non possunt ad iudicem incompetentem, etiam Principis respectu, nisi de illis in eo specialiter sit facta mentio. *ibid.*

— si convalescant extra suum forum a potentioribus, revocare possunt ad iudicium Principis. IV. 1337. 7.

Privilegium fori datum miserabilibus personis pendet etiam illis conforibus. IV. 1337. & 1338. N. 10.

— an cesset, si pendente lite, videat v. c. vult, vel pupillis venerit ad pubertatem. *ibid.*

An miserabiles personae fori privilegio gaudeant in criminalibus. IV. 1332. 10. & N. 13.

Misio in bona servandorum legatorum causa quid sit. Et quondocumque locum habet. II. 1120.

Misio in possessionem ob causamorem damni infecti non praescriptum quibus datur, & adversus quos. IV. 520. 17.

— an in totius rei possessionem mittendus sit ille, cui non caretur damni infecti nomine. IV. 520. 17.

Misio in possessionem ex primo decreto detentionem, & custodiam rei tribuit damnas. IV. 521. 17.

— coles rei gratia datur. IV. 521. 522. 17.

Misio in possessionem ex secundo decreto quando datur. IV. 521. & 523. 18.

— quomodo tribuitur dominium, & ut capiendi conditionem. IV. 523. 19. & 524. *seq.*

Misio eius in possessionem quoniam sunt effectus. IV. 527. 20.

Misio in possessionem aliquando neque dominium tribuit, neque ut capiendi conditionem; sed res illud demansat, quod habet in qui damni infecti cavere recusat. Et quomodo id esse possit. IV. 527. 528. 21.

Misio in possessionem ex Primo, & Secundo decreto denatur invenitur in iura, non ex Tertio decreto. IV. 529. & 530. 22.

Misio in possessionem bonorum servande rei causa unde nata. Quoniam sit. Quibus, & adversus quos datur. VI. 119. *seq.*

— est remedium coercendum debitorem contentum ordinariis. VI. 119. 120. N. 1. 221. 122. 2. 137. 2. & N. 5. E e — 20,

- an, & quando causa cognitionem requirat. VI. 122. N. 3. & 123. 133. 16.
- missio hac ex edicto postulanda est nobilius dicentis officio. *ibid.*
- quomodo ab arresto, & sequestratione differat. VI. 128. N. 6.
- an uno, an tribus edictis precedentibus, executioni mandetur. VI. 121. 122. 3. & N. 4.
- & quid iure Saronum. *ibid.*
- impetrari debet a promore, & impetrata ab uno creditore prodest etiam reliquis. VI. 139. 6. 7.
- in Quorum bona missio servanda rei causa fiat. VI. 123. 4. & 124. *sepp.* & 131. 14.
- ex in bona debitoris universa facienda sit. Et quomodo. VI. 129. 130. 12. & N. 14. & 131.
- Edicti de missione in possessionem bonorum servanda rei causa, quem pariter, sive classem intinerint. VI. 123. 124. N. 6.
- Missio in possessionem bonorum quam sit in actionibus in rem, quomodo differat ab alia, quam sit in actionibus in personam. VI. 131. 13. & N. 16. & 133. N. 19.
- Creditorum in possessionem missi quantitas in possessione bonorum esse possint. VI. 133. 17.
- & quibus conditionibus decedere debeant possessione, in quem fuerint immisi. VI. 134. 19.
- Missus in possessionem bonorum, exceptis rei administratione, fructus, & quicquid ex re consecutus est, cogitur in sortem impiare, vel restituere. VI. 135. 136. 137. 2.
- non potest alii ex fructibus, licet sit inops, nisi fuerit missus in possessionem ex causa hereditaria. VI. 137. 2.
- missus in possessionem tamen ex actione in rem locatur fructus. VI. 137. N. 3.
- veram petiti rei possessionem acquirit intra annum; post annum vero perperam. VI. 137. & 138. N. 5.
- An missus in possessionem locetur fructus sine ulla causa respectu ob ingratum rei contumaciam denotant. VI. 137. N. 4.
- An possit effici statuto, vel consuetudine, ut ex Primo decreto missus in possessionem locetur fructus. *ibid.*
- Missus in possessionem ob adversarii contumaciam acquirit ius pignoris in re possessa, & quale. VI. 137. 3. & 138. & N. 6.
- An missus in bona mobilia veram illorum possessionem suam acquirat. VI. 137. N. 5.
- Missus in possessionem bonorum, vestire debet illuc, ut possessionem, & pignus bonorum consequatur. VI. 140. 8.
- An missus in possessionem bonorum, possit agere actione in factum adversus debitorem, si non fuerit admittens, postquam suam confessionem est, venditis bonis. XI. 353. 2. *sepp.*
- Si vis inferatur missio in possessionem: quoddam interdictum dicitur adversus vim illam sectorem. VI. 135. 1.
- & quatenus sit interdictum perna evictus iure Canonico. *ibid.*
- Quae actione confutem sit creditoribus in possessionem missa, & illi, cuius bona possessa fiat. VI. 138. 139. 5.
- Modum inculpam tunc. Vide *Defensio*.
- Modi acquirendi. Vide *Acquisitio*.
- Modus altitudinis adiacentium publica lege praescriptus. Vide *Aedificium*.
- Modus legato adiectus quid sit. II. 790. 12.
- Vide *Legatum*.
- An obligatio accedendi ad alios molendinum sit servitus, & an exigentem habeat. II. 1315. N. 8.
- Momentum in iure quoddam temporis spatium designat. I. 1075. 2. & N. 4.
- Monachus quare Calvinus, & Luthero male audiat. I. 256. N. \*\*
- Monachi nihil propriam habere possunt. Et qui habent, cui acquiescent. II. 5. 6. & N. 6.
- comparantur servis quoad seum velle, vel nolle. III. 632. N. 1.
- si servis comparandi sint quoad forensis indicia. IV. 1063. 9.
- abbatem in ius vocari possunt. *ibid.*
- agere possunt indicio, quoad student in academia. *ibid.*
- nec in foro ecclesiastico fungi possunt advocati munere, nisi & Abbas habeat, & id potestatem monasterii utiliter. V. 57. 58. 24. & N. 40.
- a suo Abbate vindictam possunt, tamquam subditi. V. 809. N. 7.
- post scilicet professionem testari non possunt. II. 28. 4. & N. 3.
- non possunt uxorem habere. IV. 270. N. 3.
- Monacho herede instituto, sique adiecit recusatio, potest hereditatem tunc adire monasterium. II. 470. N. 7.
- Monachorum institutum a D. Basilio laudatum. IX. 729.
- ob Audorem impetium defenditur. IX. 729. N. ?
- Monachus fugiens potest capi propriis seditione, & ad obedientiam reduci. IV. 1048. N. 15.
- Monarchicum Imperium Aristocraticum, & Democraticum praefereendum. I. 90. 14. & N. 5.
- Monastica vita sanctitas non valgi opinione constat, sed divino iure. II. 5. N. \*
- Religionis summam non constituit in indistincto monastico ethico Ecclesia, sed neque Indistinctum. II. 5. Not. \*\*
- Com institui monasterii natura bonorum abdicatio necessario consequitur. II. 6. Not. \*\*\*
- Cur tam ille, qui ingressus est monasterium, possit retinere id, quod restituta rogatur: erat sub conditione, Si decederet sine liberis. IX. 727. 1. 2. & 728. *sepp.*
- Monasterium verum non admittit restitutionem in integrum. V. 1174. & 1175. N. 6.
- Monacho adulteros contra si damnamur, etiam non coacti, neque appellari possunt. VI. 413.

Muni-

Monitoria quæ sint. V. 765.  
 Monitoriorum exempla. V. 765. N. 3.  
 Monitor non fuit in numero liberorum, & succedendi ius non habet. II. 118. Not.  
 Monumenta quædam pro sepulchris suspensur.  
 IX. 515. 1.  
 — cur legari non possint. IX. 715. 2.  
 Mora quid sit, & unde dicta. IV. 611. 2. X. 132. 3. & 1430. 2. & 1436. 9.  
 Moram non ex re fieri, sed a personâ, quem sententiam habet. IV. 612. 4. X. 132. 4. 133. 6. & 1431. 3.  
 — dicta frustratio, ut, & frustrari dicitur, qui moram facit. X. 1431. 4.  
 — quæ difficile sit definire, quando ex fieri intelligatur. X. 1445. 46.  
 Moram facit debitor, qui a creditore interpellatus differt sine causa solutionem. IV. 613. 4. & 614. 5. X. 1431. 7.  
 — & quamvis ista causa recusandi solutionem in eo, qui fuerit interpellatus, IV. 614. 6. X. 135. 8. & 1441. 30. *sepp.* & 1442. *sepp.*  
 — etiam sine interpellatione contrahitur mora, ubi fuerit adiectus dies obligationi. IV. 615. 7. X. 133. 5. & 1432. 10. & 1433. *sepp.*  
 — quomodo dies adiectus obligationi differat ab interpellatione quoad moram. IV. 615. 616. 8.  
 Moram sine interpellatione faciens, qui res alienas sine fideiussoribus, sive per vim occupatas iniuste detinet; vel res alienas mala fide possident. IV. 616. 9. X. 1434. 14. & 1435. *sepp.*  
 In obligationibus sub conditione contractis, & in illis quæ ex ipsa re capiunt dilationem, mora sine interpellatione non contrahitur. X. 1436. 16. & 1437. *sepp.*  
 Quibus in casibus iure singuli mora fiat ex re, sive ex tempore solo rursus solutionis. IV. 616. 10. & 617. X. 134. & 135. 7. & 1445. 48. 49. & 1446.  
 Quomodo mora quæ ex re fit, differat a mora, quæ fit ex persona. X. 1447. 54.  
 Nulla mora fieri intelligitur, ubi nulla petitio est. X. 135. 9. & 136. *sepp.* & 509. 20. & 1432. 8. 9.  
 Mora cuique sua nocet. Et quæ in re. X. 362. 363. 16. & 1447. 56. *sepp.*  
 Quantum debitor præstare debet propter moram. IV. 619. 14. X. 1447. 57. *sepp.* & 1448. *sepp.*  
 An debitor post moram præstare debeat interitum rei, quæ facta, vel natura sua peritura erit, & iam apud creditorem, IV. 619. 14. 620. *sepp.* X. 1448. 62. & 1449. *sepp.*  
 Mora perpetua obligationem. IV. 611. 1. X. 1450. 66. XI. 1364. 2. & 1365. *sepp.*  
 — & in hoc fit perpetua. XI. 1381. 1. & 1382. *sepp.*  
 — Vide *Obligatio*.  
 Mora debitoris nocet heredi, & adalio, & similibus. X. 1450. & 1451. 6.

Si res post moram debitoris præterit: actio est inægræ traditori, & obligatio novari, & acceptio fieri potest. X. 1451. 69.  
 In iudiciis ficti iuris re falsa nihil ex mora debetur præter rem ipsam. X. 1451. 72.  
 In iudiciis iudicis fructus ex mora non debentur: sicut in iudiciis bonæ fidei. X. 1451. 72. & 1452. 73.  
 Mora finitur, cum amittit creditor repetendi debiti instantem aspectu, vel tacite voluntate. Et quomodo. IV. 617. & 618. 11. X. 1452. 77. *sepp.* & 1453. 80.  
 — finitur, cum debitor, offerendo creditori quod debet, creditor ipse oblatum recusat. IV. 618. 12. X. 1453. 81. *sepp.*  
 Moram pungere, claudere, amendare quid sit. X. 1453. 8. XI. 1383. 2.  
 Mora purgatio quos habet effectus. IV. 618. 619. 13. X. 1454. *sepp.* XI. 1385. 6.  
 Quam æquam sit debitorem, facta ab eo mora, potest offerendo liberari. XI. 1384. 4.  
 — & quando ipso iure, & quando per acceptiorem debitor purgata mora liberetur. XI. 1384. & 1385. 5.  
 Quamvis actio creditori quæ sit post moram debitore, admi non potest creditori nulla obligatione debitoris. Et quomodo per occasionem moræ suam queratur actio creditori. IV. 618. 13. X. 1454. 82. 89. & 1455. XI. 1385. 6. 7. 8. & 1386. *sepp.*  
 Mora purgari potest, autem liberam contrahitur cum in obligationibus faciendis, tum in obligationibus dedit potest non potest. X. 1456. 94. *sepp.* XI. 1386. *sepp.*  
 Mora sua nocet creditori, non imminet, quam debitori; Ideoque perit res creditori, si in mora sit accipiendi. X. 1456. 98. & 1457. 99. *sepp.*  
 Moram non facit creditor, nisi opportuno tempore, & loco oblatum recusit accipere. X. 1458. 102. & 103.  
 — si creditor quam rem recusaverit, rursus petat; debitor, eam non præstatur, moram facit. X. 1458. 104.  
 Morbus quid sit. X. 1299. 5. & 1300.  
 — a vicio corporis quomodo differat. X. 1300.  
 Morbus ercatus a suscipienda tutela. I. 482. 8.  
 — præter ascensionem a suscipere. I. 558. 3.  
 — testamenti factionem non impedit. II. 32. 10. & N. 12.  
 Quinam morbus locum faciat reditioni. X. 1300. & 1301. 6.  
 Morbum, visionem rei sive venditor præstat. III. 786. 787. 3.  
 Morbum si ignoret venditor: an illam præstare teneatur. III. 791. 13.  
 Quare is qui ignorans morbosam rem vendidit, in id quod inserere temporis, non teneatur. III. 792. 15.  
 Morbo perpetuo laborantes alienare non possunt sine curatore. I. 1220. 18.

Mores pro antiquis legibus. II. 1221. 1222. N. 4.  
 Mores boni in iure quoniam flux. VII. 130. 1. & 133. 4.  
 Moriones infames. V. 94. Not.  
 Moris infamis adscribitur viis. II. 1200. 7. & N. 3.  
 Qui mortem sibi consciverat, eorum bona publicantur. VIII. 1339. 1.  
 — publicationis poenam effugiant, qui vel dolore impatiens, vel furore mortem sibi intulerat. VIII. 1340. 1.  
 — si de eo sit controversia inter Fiscum, & heredes: hi probare debent furorem inferentis sibi mortem. Et quomodo. VIII. 1340. 2.  
 Mortis causa capio quid sit. II. 937. N. 4.  
 Quidem iudex sit, quod capitur mortis causa. II. 742. 7.  
 Malicia quando irogetur. VI. 115. *seff.*  
 — tur ab ea appellatur, & uno a penna. VI. 421. 12. & N. 20.  
 — praedictalis dicta quae sit. VI. 470. N. 13.  
 Malebria passus efficitur intamis. V. 48. 12.  
 — hodie crimine hoc caput. V. 48. 12. & N. 22.  
 — excipitur talis passus vi praedonem, aut bonum. *ibid.*  
 Mulier latiore significatione feminas omnes comprehendit. XI. 1695. 1.  
 — negotiore significatione continet feminas nuptas, aut viripotentes donatas. XI. 1696. 4.  
 Mulier in repulsionem dotis praefertur creditoribus omnibus tempore prioribus, qui ex privilegio habent hypothecam. IX. 1119. 1. & 1106. 2. 1017.  
 — praefertur etiam Fisco, licet hic vel prius contraxerit cum marito, vel ex causa praecipuari conveniat a Fisco maritus. IX. 1120. 2.  
 — praefertur etiam illi, qui pecuniam in suos mariti credidit. IX. 1122. 2.  
 Quibusdam creditoribus, qui prerogativam temporis habent beneficio legis donata, mulier non praefertur. IX. 1121. 3.  
 — nunquam praefertur ex dotis causa creditoribus illis, qui priorem hypothecam acceperint conventionis quibusdam. IX. 1121. 4. & 1122. *seff.*  
 Mulier si tutoris instrumentum in id publice confecto, se pecuniam accepisse, ut pro alio intercederet, sua confessioni stare cogitur. VIII. 294. 14.  
 Ad mulier, quae dolo circumvenit, aut errore deus pado remissi aditum visio adversario, dolo potest, aut errore comperio, possit agere iudicati actione sine quaestione per iudicii sententiam. VII. 145. 2. & 146. *seff.*  
 — res suas pro marito, vel alio pignori obligare non potest: sed tamen eas recte pignori obligat maritus, nec alius, dissimulans mulierem. IX. 1179. 1. & 1180.  
 Mulier post huiusmodi confirmans intercessionem a se factam tenetur. III. 771. 5.

Mulier non potest repetere quod sponte solvit pro alio. VIII. 190. 3. & 191. 4.  
 — habet soluti repetitionem, & obligat pro alio solvens, ignorans se non teneri. VIII. 191. 5.  
 — missa in possessionem bonorum, dam si praegnantem falso affirmat, notatur infamia post iudicii declarationem. V. 109. 2.  
 Mulier argentarii monas exerceat non temet adere suas rationes. VII. 5. 4.  
 Mulieri decupum pado remissum actionem pactum initum non nocet. Et quibus modis ad pacificandam dolo possit induci. VII. 145. *seff.*  
 Munera dividuntur in patrimonialis, personalis, & mixta. XI. 1704. 1.  
 Munera publica personalia habent pleraque administrationem, non iurisdictionem. IV. 1102. 6.  
 Qui munera publicis detrahit, a quoniam cogi possit ea suscipere, & quomodo. VII. 873. 2.  
 Munera publica detrahens facit tenetur damna Reipub. vel alicui inde secuta. *ibid.*  
 2. Muneribus publicis suscipiendis accusant iusta causa. Et quomodo ea sibi delata possit aliqui ex ista causa defegere. VI. 407. 1. & N. 1.  
 2. Quibus muneribus non liberet infamia. V. 87. N. 2.  
 Municipales magistratus a singulis ordinibus creantur ex solo Principis beneficio. IV. 1108. 11.  
 — eo hi simplicem iurisdictionem habuerint duntaxat, an etiam imperium. IV. 1108. N. 17.  
 — sententias suas exequi potuerit, & quibus remedia. IV. 1109. N. 17.  
 — habere cognitionem, & salmadversionem levium criminum. *ibid.*  
 — vel & ius apprehendendi reos in atrocioribus delictis, ut magistratibus superioribus paulatim mizerent. *ibid.*  
 — an in quoniam reos dare possent. *ibid.*  
 — hodie argumenta decii possent ab illis ad magistratus Civitatum, quae alieno parent imperio; non autem ad magistratus liberarum civitatum. *ibid.*  
 — possunt confici a decurionibus municipii, dum interea Princeps aliam sufficit. *ibid.*  
 — an possent mittere in possessionem. IV. 1137. 16. & N. 29.  
 — an tutorem dare possent. Et quo iure. IV. 1138. 17.  
 Municipales leges quae obligent. I. 29. 9. & 39. 10.  
 Municipis aetiva quoniam dicti. XI. 1704. 2.  
 Municipibus relicto, intelligitur relicto municipio. XI. 10. 23.  
 Municipia quoniam erant olim. Et quae hodie dicuntur per aetivum. I. 307. N. 3.  
 Municipia, & Civitates loco privatorum habentur in iure Romano. XI. 1702. 6.  
 Munus latiore significatione dictum quid constituat. XI. 1703. 1.  
 — eius etymologia. XI. 1704. 1.  
 — definitio. *ibid.*

- angustiore significazione dictum quid sit. XI. 1703. 1.  
 Mutui cum causa quid sit. *ibid.*  
 Mutui pro dono. *ibid.*  
 Mutui publicum quomodo differat a magistratu, & dignitate. IV. 1102. N. 9. 1.  
 Mutui civilis sine permissa Principe, aut eorum qui praesent, inhabitari non possunt. Et quare. I. 650. 40.  
 Mutui civilis, scilicet admodum, transgredere dolo malo capitale est. Et quare. I. 649. 650. 40. & N. 22. & 651. seg.  
 — redire sine iussu Principis nulli permittitur. *ibid.*  
 Deimbare in mari urbis licet cuique privato. *ibid.*  
 — aliquid immittere, superponere, vel coniungere maris nemo potest. *ibid.*  
 Mutui non potest fieri tunc. I. 392. 3.  
 — non tamen temeretur a falcibus iusula, si potius factus sit mutui. I. 553. 14.  
 — regitur a coactore. I. 558. 14.  
 — an, & quando testari possit. II. 33. 11. & 34. N. 17. VIII. 1361. & 1361. & 1362. 1.  
 — contrahere stipulando non potest. III. 640. 641. 17. XI. 412. 9. & 413. 9.  
 — recte gerit per muniam, aut epistolam ea quae consensu constant, non verbis. III. 641. 17. & N. 8.  
 — recte stipulatur per servum & promittendo obligatur. XI. 414. 11.  
 — non potest agere iudicio, nisi sit adiunctus illi curator. IV. 1073. N. 15.  
 — dari non potest iudex. IV. 1367. 3. & N.  
 — postulare non potest. V. 45. 46. 8.  
 — neque potest officio fungi procuratoris ad litem. V. 102. 15.  
 — an procurator ad negotia esse possit. V. 101. 102. N. 16.  
 — procuratorem dare potest. Et quomodo. V. 123. N. 21.  
 — iustus esse non potest. VII. 1119. 3.  
 Mutuum cor ita dictum. III. 994. 6. VII. 569. 14. X. 101. 102. 1.  
 — quid sit. III. 992. 2. VII. 567. 5.  
 — a credito quid differat. X. 103. 104. 1.  
 — quibus rebus consistit, five periclitatur. III. 992. & 993. 3. VII. 567. 6. X. 89. 1.  
 — consistit in his rebus, quae pondere, numero, mensura constant. III. 993. 3. VII. 567. 6. 7. X. 97. & 98. 1.  
 — & quanam sint res, quae pondere, numero, mensura constant. VII. 567. 568. 7. 8. X. 97. 1. 98. 2.  
 — cui in his rebus, & in aliis mutuum consistit. VII. 568. 8. X. 96. 2. 97. & 98. 3.  
 — res quae pondere, numero, mensura constant, functionem recipere in genere suo per solationem magis, quam specie, quam habet sententiam. VII. 568. 9. & 569. X. 97. 3. & 98. 4. 5.

- Duo desiderantur, ut quis obligetur ex mutuo. Et quoniam sint. VII. 617. 1.  
 Mutuum rei dationem, seu domini translationem desiderat. III. 993. 4. VII. 569. 11. segg. X. 91. 4. XI. 1189. 13. & 1190.  
 — cur dicatur contrahit re potius, quam confectio. III. 994. 5. VII. 569. 13. X. 90. 3. & 91. seg.  
 Mutuum quando contrahatur, & quomodo in speciebus, puta, in argentea lance tradita tibi, ut eam venderes, & nominis interitis. X. 101. segg.  
 — cuius periculo sit species tradita mutui causa, siuequeque venerit. Et qua actione repetatur. X. 105. 4. & 106. segg.  
 Mutuum consensu simul, & numeratione constat. X. 107. 1.  
 Decem mutuo datur, ut novem reddat, sola novem debentur. At decem mutuo datur, ut vicedem redderetur, decem sola debentur. Et quae differentia ratio. X. 107. 1. 108. segg.  
 Mutuum contrahitur et aliena pecunia, si, vel mutuo data sit ex domini voluntate, vel alias ea consumpta fuerit sine dolo malo. X. 113. 1. 2. & 114. segg.  
 Finis duodi mutui proprius quoniam sit, & quid constinet. III. 993. 4. VII. 568. 9. X. 91. segg.  
 Mutui significatio quoniam sit, & quoniam sit. III. 992. 2.  
 In Mutuo id agitur ut alia res eiusdem generis & bonitatis reddatur, non eadem species. Et quare. III. 993. & 994. 4. VII. 572. 17. 18. X. 91. 92. 5. & 93. 6. 7.  
 — an res eiusdem bonitatis reddenda sit in mutuo etiam si nihil aperte eorum sit de ea re. X. 109. segg.  
 Unde intelligitur eorum esse in mutuo, ut eadem bonitate reddatur. X. 113. & 114. 5.  
 — eadem bonitatis, non eadem assimilatione rem mutuo datam reddi oportet. Et quid assimilatio bonitatis rei differat. X. 116. 7.  
 In Mutuo rem minori assimilatione reddi, quam data sit, quare non sit iniquum. X. 117. & 118. 8.  
 In Mutuo, puta vino, oleo, & similibus, autem assimilationis commodum, & immodum incommo- dum ad creditorem pertinet, dummodo haec reddatur eadem mensura sua die, aut sine die ante licet contestatum. X. 114. 6. & 115. segg.  
 Singularis in mutuo recepta tria sunt duntaxat, non plura. X. 120. segg.  
 — quomodo quae vulgus interpretem recipit ut singularis in mutuo, singularis non sint. X. 120. 6. 121. segg.  
 Quare benigne receptum sit in mutuo, ut pecunia quae iussu meo tibi comestata sit a debitore meo, tibi etiam fiat mutuo. X. 120. 16. 17. 121. segg.  
 — & quoniam res hic obligatio mutui desideret. X. 123. segg.  
 Quomodo, & quare in mutuo receptum sit, ut pecunia quoniam mihi debes ex causa mandati, tibi fiat



- fit mutus, ubi convenit, ut eam crediti nomine retineat. X. 266. 22. 267. *sepp.*
- ea istem pecunia ita fit mutus, si & praesente debitor convenit, ut mutui nomine retineatur, & fuerit parati a debitore, quam daret in praesenti. X. 273. 29. 274. *sepp.*
- Quomodo qui ex mutui causa pecuniam debere incipit, quam ex alia causa debebat, veteri obligatione liberetur, & ea nova mutui tenori incipiat. X. 280. 35. & 281. *sepp.*
- Quandam ex pecunia, quam iusti tibi a debitore meo numerari, detur actio negotiorum gestorum. X. 461. & 462.
- Actio ex mutuo quando datur procuratori, & non domino. VII. 598. 1.
- quando instituitur. VII. 600. 2.
- an et hac actio queratur mutuatui, sufficit numeratio alienae pecuniae, tanquam propriae. X. 600. 3.
- Mutuum non contrahitur ex alienae pecuniae sed tamen confirmatur eorum modis. Et quibus sitis. VII. 470. 17. & 576. 3. & 577. 4. X. 102. 2.
- Qui alienam pecuniam mutuo dedit, suo nomine, & stipulatus est eam sibi reddi: si non ex mutuo, sed ex stipulatione quaesivit actionem. VII. 575. 576. 1.
- Eam tamen pecuniam dominus exereere non potest adversus debitorem, nisi mandata sit illi actio a creditore. Et quid si postea eam pederit. VII. 577. 6. & 578.
- Qui alienam pecuniam domini nomine dedit mutuum, si eam domino reddere debet, si dominus nomen improbaverit. Et quibus actionibus eam repetat a debitore. VII. 583. 1. 584. & 585. 4. & 587. 588. 12.
- Aut, & quomodo domino pecuniae absenti, & ignorantis queratur hic actio, reprobatu debitoris nomine. VII. 585. 3. 4. 586. *sepp.*
- quid si dominus eam mutuatui nolit cedere, VII. 587. 11.
- Aut qui pro mutua pecunia dedit species estimatas eo pacto, ut sola estimatio deberetur; possit estimationem petere, veluti fortem ex causa mutui, & usuras stipulanti promissas. VII. 599. 9. 600. *sepp.*
- Pecuniam, quam duo mutuum dederit, singuli actionem habent pro parte, nisi tamen actum sit, ut singuli in solidum possint exigere. Et hoc quibus modis. VII. 603. 1. 604. *sepp.*
- Vide *Certi conditio.*
- Mutua efficitur deposita pecunia, etiam praeiudicium

- loco moratur. ad usum, simulatque dominus permittit roganti depositario uti ea causa mutui. X. 195. *sepp.*
- & quomodo mutus efficiatur pecunia, quam cum depositi, summi permittit ut ea uteretur, cum vellet. X. 191. 1. & 198. *sepp.*
- Mutus fit suam pecuniam, ubi aliquid eam domini voluntate dederit mutuum. X. 213. 1.
- Aliena pecunia mutuo data absque domini voluntate neque si accipiens, nec mutus, quando consumpta non est. Quid si consumpta sit dolo malo. X. 213. 2. 214. *sepp.*
- qua actione petatur a domino, ubi adhuc extet, aut mala fide consumpta fuerit. X. 216. 3.
- an, & quomodo conducatur hic accipiens ab eo, qui alienam creditur. X. 216. 4. & 217. *sepp.*
- consumpta sine dolo malo recte condicere a creditore accipientem ex causa mutui ab eo, qui mutuum dedit. Et quare. X. 218. 5. 219. *sepp.*
- an si per partes consumpta sit, condici possit ea causa mutui, etiam per partes. X. 221. 8. & 222.
- quandoque consumpta intelligatur. X. 222. 9. & 223. *sepp.*
- Si pecunia mutus numerata sit procuratori conceptione sua, & non domini: procurator, & non dominus, obligatur ex mutuo. VII. 617. 2.
- & quidem, etiam si deficiat eius procurator. VII. 617. 3.
- Si numerata sit procuratori nominatim conceptione domini: procurator ex mutuo non tenetur, sed ex eo dominus obligatur; Et quare. VII. 618. 4. 5.
- Pecunia pluribus personis adscripta, vel in communem numerata, mutui obligatio dividitur pro numero personarum. VII. 615. 2.
- Communem pecuniam mutuo data a servo communi, acquiritur domini conditio pro numero numerarum, non autem pro divisione corporum. Et quare. X. 231. *sepp.*
- Cum convenit, ut debitor, qui pecuniam ex alia causa debebat, ea crediti causa ista o retineat, mutuum sola conventionem contrahitur sine ulla numeratione. VIII. 238. 6.
- Cum doctus tibi pecuniam ex lege, ut daret meli mutuum; an inde contrahatur mutuum, & acquiritur tibi certi conditio. X. 309. *sepp.*
- Qui pecuniam mutuum acceperat spondens furem credituri se illam reddissem, qua et in portatu habet eam non accipere, & facere ut si non obliget mutui nomine. X. 327. *sepp.*

## N

- N**asterna quoddam sit genus vasæ. V. 95. N. 1.  
 — & cur ita dictum. *ibid.*  
**Nascentur** res legari possunt. Et de eorum legato. II. 757. 8. & N. 3. & 758. & 1035. 2.  
**Nascentur** habentur pro ovis. II. 75. 7.  
**Nata** que sunt ex re aliqua, ius & conditionem sequuntur eius rei, ex qua profecta sunt. I. 794. 795. 2.  
**Nata** ex rebus nostris nostra sunt. Et quoniamque. I. 799. 3.  
 — & quidem etiam si fuerint alieno semine nata, seu edita. I. 796. 4.  
**Natales** quoniam per excellentiam dicti. VII. 1039. 8. & 1040. I. 253. 2.  
 — eos nobis assignare dicuntur parentes nostri. VII. 1040. 10.  
**Natalium** restituta quoddam ius tribuit. I. 149. 11.  
**Natalibus** quoniam relictos dicitur a Principe. VII. 1040. 9.  
**Natalibus** non officit manumissio. I. 152. 253.  
**Nationes** nonnullæ quibusdam vitis diffamant. X. 1306. 4.  
**Naturalis** tempus legitimum quoddam sit. II. 1118. N. 3.  
 — magna de eo philosophis, & medicis, & iuris interpretibus concertatio *ibid.*  
**Natura** Stoici quoddam sit. I. 39. 11. & N. 10.  
**Natura** rerum quid sit. VII. 1094. 7.  
**Natura** cuiusque rei quoniam. IX. 827. 828. 3.  
**Naturales** illi quoniam dicuntur. I. 364. 2.  
**Naves** Thesti & Magellani alteratæ. II. 829. N. 6.  
**Navis** facta ex aliena materia cuiusque acquiratur. I. 712. 8. & 713. *seq.*  
**Navis** eadem que prius, etiam si refecta per partes, Et legari debetur. II. 829. N. 6.  
**Alia** est, etiam cum sit refecta, si dissoluta fuerit eo consilio, ut tabula in alium usum transferretur. Et quidam inde consequuntur. XI. 1344. 7.  
 — Eadem est, compositis tabulis, que prius fuerat, cum dissoluta suis eo consilio ut reficeretur, esse incipit. *ibid.*  
 — mari commissa per idoneos homines opportuno navigationis tempore domino perit, non possessori. V. 834. 10.  
 — quoddam tempus navigationi opportunum. V. 833. N. 3.  
**Navis** partes que sunt. X. 1355. 4. & 1361. 14. & 1362. 15.  
**Navi** legatum perimitur, navi dissoluta. II. 829. 16.  
**Quare** navi servitus imponi nequeat. III. 227. N. 2.

- de Damno in navi facto duplex actio constituit. Et quoniam. IV. 441. 10.  
**Naufragio** res amissæ domino territorii iudicari non debent. I. 718. N. 3. IV. 257. N. 16.  
**Qui** abdidit res naufragio amissas, tenetur poena quadrupli. IV. 256. 16.  
**Nota** quoniam sit. IV. 442.  
**Natum**, capones, flabularii quomodo de recepto teneantur et contractum, vel quasi contractum. IV. 441. 11. 442. *seq.*  
 — quomodo de recepto teneantur ex quasi delicto. IV. 443. 12. & 444.  
 — & quando non teneantur ex quasi contractum, vel ex quasi delicto. IV. 443. 11. 443. 12. N. 5. & 444.  
**Necessitas** privata, & publica. V. 807. 13.  
**Necessitas** iuris que; & quid differat a necessitate rei familiaris. VIII. 766.  
**Necessitas** consequentia quoniam sit. VIII. 886. 31. 809. 7. XI. 1246. 56.  
**Negans** reus, ubi & aliquid affirmet, an sit audiendus, si probare velit quod affirmat aut negat. Et que hic probationis utilitas. VII. 1100. 14. 1101. 15.  
 — an condemnari debeat, si probare non poterit. VII. 1101. 16. & 1117.  
**Qui** arguit, probare non cogitur, siue actor probare nolit, siue probare non possit. VII. 1091. 2. & 1092. 3. & 1093. *seq.*  
**Negatus** factum per rerum naturam nulla est probatio. VI. 1041. 4. VII. 1093. 5. 6. & 1094. *seq.*  
 — an hoc insit perpetuum cum in civilibus iudiciis, tum in criminalibus. VII. 1095. 8. & 1096. *seq.* & 1099. 13. & 1100.  
**Negatio** non estimanda ex verbis rei, sed ex intentione actoris, ubi cum ea directio pugnet negatio rei. VII. 1098. 12.  
**Negatio** circumscripta certo, vel loco, vel tempore, vel instrumento probari potest. VII. 563. 564. 5.  
**Negatio** intentionis facti certa, non est vera exceptio in his contestatione. V. 1278. N. 2.  
**Negatoria** actio de rebus corporalibus nulla; & quare. VI. 572. 11. & 579. *seq.*  
 — cur prodita de servitutibus; & quare ita dicta & unde asseruitur. VI. 572. 11. & 586. 18.  
 — Vide *Actio Negatoria*.  
**Negligentia** quid sit. VIII. 643. 34.  
 — etiam diligentiæ vocabulo significatur; & quomodo. *ibid.*  
 — in ea præstanda quid interit inter commodatam & ceteros contractus, in quibus utilitas utriusque versatur. VII. 670. 11.  
**Negotium** proprie quid sit. X. 463.

Negotio proprie quorum rerum sit. VIII. 68. 10.  
 Negotiatores an legem seu statutum de rebus ad negotiationem spectantibus convenire possint. VII. 998. 13. *supp.* & 999. *supp.*  
 Negotiatores viles an possint esse indices. IV. 378. N. 18.  
 Negotia que utiliter constituta sunt, eventu nonquam infirmari possunt, et in eam causam includentur a quo incipere non poterant. XI. 1656.  
 — & quomodo perfecta esse, vel adhuc pendere negotia dicantur. XI. 1655. 8.  
 Utiliter gesta in negotiis que adhuc pendunt, dissolvuntur interdum, cum casus extiterit, a quo incipere non poterant; interdum vero rata manent, & quomodo. XI. 1656. & 1657.  
 — & quomodo sit inter perfecta, vel pendencia negotia discrimen. XI. 1658. 9.  
 Negotiorum gestor pecuniam famori collocare debet, si honeste possit: secus præstabit infus pecuniam non collocatam. VIII. 453. 1.  
 — quid, si dominus non sua solitus collocare pecuniam. VIII. 453. 3.  
 — omnem culpam, & omnem diligentiam in administrationis vitiosis negotiis præstare debet. VIII. 453. 1. & 454. 4. 455.  
 An amicus culpam omnem & diligentiam in gerendo amici negotio præstare teneatur. VIII. 455. & 456.  
 Negotiorum gestor, interpellando, consiliis in mora debitorem. XI. 843. 70.  
 In voluntaria negotiorum administratione tantum quoscumque gerere debet, quantum suscepit gerendum. IV. 129. 3.  
 Si quis in eadem gerenda suscepit, ut alius eoque vir diligens eius contemplatione ad eadem gerenda non accesserit: is teneatur etiam de his que non gessit. IV. 129. 130. 3.  
 Qui negotia alterius gessit, restituisse tenetur pecuniam & fructus, & quicquid occasione gestu negotii ad eum pervenit. IV. 130. 4.  
 Negotii gesti secus satisfactio an novam mandati actionem pariat utrique; an negotium gerenti duntaxat. IV. 129. 130. N. 4.  
 Negotiorum gestor non modo dolum & culpam præstare, sed casum etiam in his, que male gerendo corrupti. IV. 130. & 131. 5.  
 — et tamen cum dolum incriminari penari debet ab absente domino. *ibid.*  
 — dolum & culpam præstare in his, que, vel negligentia sua parire passus est, vel acquirere prætermisit. IV. 131. 132. 6.  
 — & quare levissima culpe nomine teneatur. IV. 132. 133. 7.  
 — an, & quando dolum præstet duntaxat. IV. 133. 134. 8.  
 Negotiorum gestorum actio directa quid sit; & qua ex causa nascatur. IV. 134. 135. 9.  
 — an, & quantenus creditor detur adversus dominum negotiorum ex causa pecunie mutue, quam credidit negotiorum gestor. VIII. 95. 1.

— an ex creditor competat adversus dominum, si pecuniam crediderit contemplatione negotiorum gestor, & non domini. IV. 97. 98.  
 Actio contraria negotiorum gestorum quibus de causis adversus dominum negotii ignorantem foret comparata. IV. 137. 138. *supp.*  
 — an, & quantenus adversus præsentem negotii dominum compete. IV. 137. 138. N. 1.  
 — datur ei soli, qui utiliter domini negotia gesserit. Et quando negotium dicatur utiliter gestum. IV. 139. 2.  
 Quibus non datur, etiam si utiliter domini negotia gesserint. IV. 139. 3. 140. *supp.*  
 Actionem negotiorum gestorum vis amovet ab eo, qui utiliter domini negotia gessit; & que sit. *ibid.*  
 Actio contraria negotiorum gestorum quid persequatur. IV. 144. & 145. 12.  
 — damni adversus omnes, quorum negotium utiliter gestum est, etiam adversus populos & fures; & quantenus. IV. 145. 146. 13.  
 Negotium domini quibus modis geratur. VIII. 95. 96. 2.  
 Ad quem pertinet investigare negotium, quod geratur. Et cuius est utilitas. IV. 147. 8.  
 Negotium quibus modis nostrum fieri dicatur. IV. 147. 148. N. 1.  
 Negotium re ipsa nostrum quod sit. IV. 147. 3.  
 — nostrum re ipsa est, vel gestu ipso, vel eventu. IV. 147. 148. 3.  
 — quomodo gestu ipso. IV. 148. 4.  
 — quomodo eventu. IV. 148. 149. 5.  
 Negotium quod duntaxat contemplatione geritur, obligat utrumque. IV. 150. 6.  
 Negotium quod ad duos principales pertinet, obligat illum duntaxat, cuius contemplatione gestum est. Et quare. IV. 151. 7.  
 — quando negotium perlocat ad duos principales. IV. 150. 7.  
 Qui negotium gerit contemplatione domini, vel populi, domini, & populi habet sibi obligatus; non solum procuratorem, vel tutorem. IV. 152. 153. 8.  
 Si contemplatione tutoris, vel procuratoris negotium gestum sit: quare non hi, sed pupilli, vel domini teneantur. IV. 152. 9.  
 Negotium voluntate gerenti sit nostrum; vel cum mandatum est a nobis, vel cum satisfactio nostra secus est. IV. 153. & 154. 10.  
 — quomodo quod gestum est nostro nomine, nostrum tamen non fiat voluntate, vel satisfactio nostra. IV. 154. 11.  
 — Vide *Infirmari*.  
 Neophyti quoniam dicti. V. 100. N.  
 — ad sacros ordines non adjuvantur. *ibid.*  
 — nec ad officia quidem secularia. *ibid.*  
 Nepos retentus in potestate avi quare, ille mortuo, in potestatem patris emancipari non recidat; etiam si in avi potestatem sedisset. l. 348. §. 6.

Nepos post mortem avi conceptus a legibus non vocatur ad successionem. II. 1122. N. 11.

An ex persona parentis ad successionem admittatur iure transmissionis, vel representationis. II. 1122. N. 11.

An nepos, omnia patris hereditate, possit avi antea viis sancti hereditatem obtinere. Et quando possit, ut sciret; & quo iure. VIII. 1230. 3. & 1231. 4. & 1232. *seq.*

Nepos avi hereditate sola potest iure civili, ubi filius & pater eius extiterit avo sunt heredes. VIII. 1232. *seq.*

— quod, & iure novissimo retinetur. VIII. 1235. 9. & 1236.

— sola avi hereditate nepos vel potest, ubi ipse fuerit in potestate avi, filio & patre eius emancipato. Quod difficultatis ratio. VIII. 1234. 6. 7. & 1235.

— iure novissimo filio & nepote emancipatis; repudiante filio, admittitur iure civili nepos ad hereditatem avi. VIII. 1235. 8.

Quantum didicerunt, ut nepos hereditate patris omnia, hereditatem avi cuicunque non possit iure civili. VIII. 1236. 10. *seq.* & 1237. *seq.*

Nepos, qui vivo patre natus est, vel ante, vel post testamentum, si institutus sit, & deinde emancipatus ab avo: non potest esse heres eidem necessarius, sed voluntarius. X. 1489. 5.

Nepos ex filio, an accusare possit, aut excoisio patre eius, possit ipse agere locoisio. V. 520. 6. & 521. *seq.*

Nepotes ex filio, cum matritales, tum adoptivi sunt in potestate avi. I. 339. 11.

Nepotes, de facili filiorum patre, concurrunt cum patris in successione avi iure representationis. II. 1122. 11. & 1122.

— vivo patre ab avi successione excluduntur, etiam si, patre emancipato, ipsi manerent in potestate avi. II. 1122. 12. & 1123.

Nepotes ex filia olim non succedebant avo, neque auctoritate iure representationis. II. 1122. N. 11.

Nepotes ex diversis filiis quodam habent in accretione inter se. II. 500. 30. & 501. *seq.*

Nepotes ex filia agere possunt inofficiosa. V. 932. N. 3.

Nepotes ex duobus fratribus succedunt in stirpes, si concurrant in hereditate patris cum altero eius fratre, qui in capite succedit. II. 499. 28.

Quomodo deficientis portio alterius ex nepotibus ceteris coheredibus accretat. II. 499. 500. 28. 29. Accretio in stirpes, & non in capita portio patris singulis nepotibus. II. 500. 29.

Nepotibus ex filia debetur integre legitima, etiam si filius mater filiorum renuntiaverit hereditati, dummodo decessit ante patrem. V. 526. N. 6.

Nepotes, quos pater gradu precederet, si nati essent, live tempore avi testamenti, live postea vivo avo nascerentur, debebant institui, vel exheredari. II. 77. 78. 20. X. 1479. *seq.*

Tom. XII.

— & quomodo eos instituerendi, vel exheredandi; ius, & potestas esset ex lege Velia. *ibid.*

— Vide *Postumi nepotes*.

Nepi quoniam dicebantur. XI. 314. N. 3.

Nepos de nece les subitus, & quomodo. XI. 314. N. 2.

Nobiles inter egregios habentur, etiam si ipsi nihil unquam praecati vel egregii gesserint. X. 828. 6.

Nobiles apud varias nationes quoniam; & quomodo vocentur. X. 828. N. 17. 829. *seq.*

— ut utatur beneficio competentis. X. 280. N. 1.

— sunt immunes a carcere. XI. 280. & N. 2.

— cui tamen privilegio renunciare possunt. XI. 313. N. 1.

— an teneantur ob delicta famulorum. IV. 444. N. 5.

Promissorum fides a nobilibus religiose custodienda per cetera. X. 651. N. 5.

Nobilitas an possit se creare a iure plebeii. I. 492. N. 12.

— testimonium vel iuramentum causa non cogitur etiam iurisper, ad iudicem venire. X. 824. N. 9.

Nobilitas paupertas non amittitur. *ibid.*

Nomen grammaticis usurpatum node dictum. Verum filius etymon. II. 714. N. 2.

— dividitur in appellativum, & proprium. Utique qualem aliam habet in iure. II. 714. 8. *seq.* & 715.

Nomina sunt ex instituto hominum profecta. Et quoniam sunt immutabilia. II. 715. N. 3. VIII. 1297. 2.

Nomina propria personas, eorumque numerum, non vero qualitatem designant. XI. 31. 3.

Proprium nomen appellatio in heredibus quando faciat, ut paries videtur illis relicta censetur, & non hereditaria. II. 563. 564. 12. & N. 1.

Nominis ferendi conditio quomodo sit; & an sit honesta. II. 582. 583. 12.

— non impletur ab invito fiduciario. *ibid.*

de Nominibus variis interpretum iuris opinio. III. 558. N. 4.

Nomen pro debito, vel pro debitoris usurpatum quid sit. VII. 823. 2. VIII. 583. 1. IX. 520. 1. XI. 251. & 1679. 1.

Nomen alteri datus, traditione chirographi, seu instrumenti debitoris eidem facti hoc animo, ut ei proprium sit. VII. 823. 3. 4. & 825.

— potest vendi, & venditum quodam non transferat in emptorem. VI. 908. 4. VII. 824. 6. 7. 825. 9. 10. 826. *seq.* VIII. 808. 3.

— an vendi possit, ignorante, vel etiam invito debitor. VIII. 809. 5. *seq.* 810. *seq.*

— quare vendi possit, non autem delegari, invito debitor. Et quid alterum ab altero differat. VIII. 812. 15. *seq.*

— potest obligari pignori. VI. 908. 4. IX. 1079. 1.

- pignori obligatam quoddam loci transferat in creditorem. VI. 908. 4. IX. 1079. 1. & 1080. *seqq.*
- quare nomen sibi pignori datum debeat uox-  
ves creditor denotare debitorum. IX. 1081. 3. &  
1082.
- Nominia pignori obligati debitor, uoxo creditor  
soluione facta, liberator. IX. 1082.
- & quando ex soluione primus creditor libe-  
ratur. IX. 1082. 4.
- Nomen pignoris iure capi potest. VII. 922. 6. 7.  
XI. 250. 251. 1.
- quomodo capiatur pignori. VII. 924. 9.
- quibusnam conditionibus. VII. 921. 5. 922.  
*seq. X. 251. 2. 3. & 252.*
- Nomen pignori date, & pignoris iure capere quid  
difficent. VII. 922. 6. XI. 251. 2.
- Pignoris iure capi non potest nomen quod debitor  
inducitur. Et quare is coarctari debeat in iudi-  
cio. VII. 922. 6. XI. 251. 2. 3. & 252. 4.
- & quomodo nomen eligi debeat a creditore.  
XI. 252. 6.
- & quando nullus sit creditorrem aliter transige-  
re, quam nomen ipsum exigere. XI. 251. 5.
- Nomen ubi legatum sit, quatenus extinguatur esse-  
tum a testatore. II. 835. 27.
- Nomen impetrare quis sit VII. 583. 584. 1.
- Nomina sunt in bonis nostris. VII. 924. 4.
- qua loco atque ordine pignori capiendi fiat  
in causam iudicii. XI. 252. 10. & N. 8.
- quoniam pro mobilibus, & quando pro  
immobilibus habeantur. XI. 251. N. 8.
- Nomina in diuini iuris iudicio extinguentur non  
veniunt. VI. 1076. 14.
- *Vide Eriofenda.*
- An nominibus legatis, resiant actiones ex delicto.  
II. 863. N. 5.
- Nominatio auctoritas a quibus, & quando facienda  
sit in conuentione de proprietate, vel ubi de ipsius  
pro iudicio agitur. V. 791. 792. 6. & N. 10. &  
11.
- An denuncianda sit nominatio per iudicem: an de-  
nunciatio possit a nominante. V. 792. 11.
- reuocetur ab initio, ubi nominantis evidens suspic-  
cin adest. *ibid.*
- An, & quando nominatio auctoris facienda sit a  
usufructu, ab emphiteuta, fideiussario, fructuario.  
V. 791. N. 10. & 792.
- an ei locus sit in possessione. V. 792. N. 11.
- Novo iudicio, seu conuentione omni est opus, ubi  
nominatus se auctorem fatetur. *ibid.*
- Nominator auctoris non tenetur probare, possidere  
se nomine auctoris. V. 792. N. 11.
- Nominator quis, & unde dicitur. IX. 1041. 2.
- cui obligetur, & qua de re. IX. 1042. 1.
- quando sit, & quomodo nominatus teneatur.  
IX. 1042. 2.
- an, & quando pignori capere possit res nomi-  
nati. *ibid.*

- Nostra quæ sunt. Et quæ sunt in nostris rebus. I. 5.  
5. 6. & 227. 1. 228. III. 603. 20. VII. 465. 2.
- Nostram quod est, cer non possit magis nostram  
fieri. VI. 715. 4.
- Quod nostrum est, siue factio nostra ad alium trans-  
ire non potest. I. 868. 8. & 869.
- an hoc sit perpetuum. *ibid.*
- Nostra res non coarctat nos ultra filarem mis-  
sionem. IV. 473. 3.
- Nostrum quoniam olim dicti. V. 2. Nos.
- quoniam dicti sequitur temporibus. V. 1.  
N. 2.
- an omnibus sine absentibus sine presentibus  
rebus stipulenter, & quoniam iure. XI. 795. 33.  
& N. 1.
- Qualis opera notariarum, & quando necessaria in  
iudiciis. V. 1. N. 2. & 2.
- Notarium instrumentum an, & quomodo sit acta  
publica. XI. 795. 33. & N. 1.
- *Vide Tabelliones.*
- Notio in iudicio quid sit. IV. 1086. 4. & N. 5.  
& 1091. 9. & N. 15.
- eius species duæ. Et quæ sit utriusque res, & po-  
testas. IV. 1086. 4. & 1087. *seqq.* & 1091. 9.  
1092.
- Novatio quid sit. IV. 909. 2. IX. 1375. 1.
- quomodo fiat. *ibid.*
- tria desiderat, & quæ. IV. 909. 2.
- nulla potest esse sine animo novandi; eoque  
verbis rectum. IV. 926. 24. IX. 1376. 4.
- Nova obligatio in quam res transferatur, consti-  
tuitur vel stipulatione, vel accepto iudicio. IV.  
910. 3. & 912. 7. IX. 1375. 2.
- non constituitur uoxo pado, vel alio con-  
tractu. IV. 910. 4. & 912. 7. IX. 1375. 2.
- Novatio sit, etiam si nova obligatio contrahatur, sit  
naturalis. IX. 1376. 3.
- duplex, voluntaria, & necessaria. IV. 911. 5.  
IX. 1377. 5.
- voluntaria quid sit, & quomodo fiat. IV. 911.  
6. IX. 1377. 6.
- Novatio voluntaria unam obligationem stipulatio-  
ne, non pacto constituitur desiderat. IV. 912.  
7.
- & quid sit novam obligationem presentem.  
Et hæc qua et stipulatione coniungatur. IV. 912.  
8.
- An, & quando et stipulatione conditionali nova  
obligatio nascatur, & inde novatio. IV. 913. 9.  
& 914. 10.
- Qualis res esse debeat, quæ stipulatione novante  
promittitur, ut inde fiat novatio. IV. 914. 11. &  
915. *seqq.*
- Novatio non cadit in eas res, quæ debita motu  
personæ nostræ coherent. IV. 915. 13. & 916.  
*seqq.*
- Stipulatio novare potest solum creditor, cui non  
admodum sit administratio bonorum; vel alius etiam  
voluntarius creditor. IV. 917. 15.

Obligatiorem pupilli tutor; adolescentis, furiosi, prodigi curator novare stipulando potest. IV. 917. 15. & 918.

Obligatiorem domini stipulando novare potest procurator omnium bonorum, vel alius, qui speciale mandatum habet. IV. 918. 15. & N. 8.

Novandi peculiariter debita, stipulando, ius habent filius & servus, quibus permittitur peculii administratio. *ibid.*

Quisquam novare stipulando non possit. IV. 918. 16. & 919.

Obligatiorem novare potest debitor, & quicumque alius, qui novandi solmo promittitur creditori pro debitoris ignorantia etiam, vel levitio. IV. 919. 17. & 920. & 923. 21. 924.

Extremum quicumque debitoris obligatiorem novare potest, dummodo liber sit, & possit naturaliter obligari, veluti pupillus. IV. 920. 18.

Quare servus novare non possit, etiam si animo novandi promittit. IV. 921. 18.

Neque novare, neque delegare, neque acceptum ferre potest is, cui debitorem solvere permittit creditor. IV. 761. 32.

Debitoris obligatiorem novat, quicumque agente creditore suscepit iudicium pro debitor. IV. 924. 22. & 925.

Novari potest quicumque sit obligatio quae pignus sit, sive sit contracta verbis, sive aliter. Et quare. IV. 925. & 926. 23.

Cum id actum aperte non est, ut obligatio novaretur, manet obligatio vetus. IV. 929. 25.

Novatio efficit novam obligationem, & simul avertit prioris debiti liberationem. IV. 929. & 930. 26. 931. 932. 29. & N. 18.

Qui novandi animo novam obligationem in se suscepit, tenetur novo creditori sine ulla exceptione, aut defensione, quae ex vestre aliquis causa delegati debitori competierit adversus delegatorem. IV. 930. 931. 27.

Nulli tamen eadem exceptio, puta Velleiani, aut minoris aetatis, atque valet, facta novatione, contra novam creditorem. IV. 932. 28.

An, & quatenus nullus sit liberatio debitoris novatione liberatio. IV. 932. 30. 933. *sepp.*

Novatio necessaria quid sit IV. 935. 33.

Quam recte distinguatur, & quibus rebus differat a voluntaria. IV. 911. 5. & 942. 40.

An, interposita liti conciliatione cum debitore, fiat novatio prioris obligationis. Et quatenus. IV. 935. 34. 936. *sepp.*

Quibus in rebus nullus sit necessaria novatio creditor. IV. 939. 38. & 940. *sepp.*

Ius vetus de novatione quodnam fuerit. Et quale hodie sit ex Iustiano. XI. 1083. & 1089. 3.

Solo interventus nova persona fieri novationem iure veteri, quomodo sit intelligendum. XI. 1083. 1.

An qui stipulatur a Primo Sempronio eundem eundem detrahit stipulator iterum a Secundo, priorem stipulationem novasse intelligatur. XI. 1083. 2. & 1084. *sepp.*

Tom. XII.

Quam novat priorem obligationem, qui ad eandem, vel ab alio pure stipulatur, novandi animo, quod pure debet. XI. 1087. 1.

An quod pure debetur stipulatur aliquis sub conditione: pendet novatio, pendente conditione; nulla est ea deficienti; conditione vero exstite, novatio sequitur statim. XI. 1087. 1. & 1088.

Pendente conditione posteriori stipulationis, an & quando novatione pendente, differat obligatio prioris stipulationis; aut fecus. XI. 1090. 6. & 7. & 1091. *sepp.*

An semper prior obligatio novetur, exstente conditione. Et quando fecus. XI. 1097. & 1098. 12. 13. 14. & 1099. *sepp.*

Novare quando sit alenda. III. 475. N. 2.

Non potest in ius vocari sine verba. VI. 32. N. 22.

etiam cum est patri superflua. *ibid.*

Novi operis nuntiatio quid sit. IV. 479. 3.

quomodo fieri possit & debeat. IV. 479. N. 1.

requirit opus in solo factum, cuius extructi demolendi, seu depositi iterum aedificandi sit corpus. IV. 480. 481. 4.

Item desiderat opus novum, quod infirmatur; & quodnam sit. IV. 481. 5.

An aedificium vetus fulcens, aut rescissum, novi operis nuntiatio nocet. IV. 481. 5. & N. 5. & 482.

Novi operis nuntiatio denegatur in refectione rivorum, purificatione cloacarum, & in operibus, quorum mora periculum est altioris. IV. 482. 6.

In Muri aut in limine aedificati opus novum nuntiari non potest. *ibid.*

Opus novum nuntiare solus potest, qui ius nuntiandi inhibendive operis habet. Et quibus de causis ius nuntiandi quis habet. IV. 483. 8. & 484. 9. & 485.

An novi operis nuntiatio semper competat habentibus urbanas servitutes. IV. 484. 485. 9. & N. 8.

An, & quomodo competat aliquando habenti etiam rusticis. IV. 485. & 486. N. 8.

Novi operis nuntiatio denegatur illi, qui nullam nuntiandi causam afferat. IV. 486. 10.

quid si causam alleget, sed falsam. IV. 486. 10. & N. 10.

Utiliter nuntiat alieno nomine, quisquis cavei de ram. IV. 487. 11.

Novum opus nuntiari potest, cum domino, tum illi, qui vel domini, vel operis nomine sunt in loco, ubi opus sit. *ibid.*

& quidem non ea his dummodo intelligenti recte nuntietur adversus dominum abentes & ignorantem, vel etiam levitios. IV. 488. 12.

uni autem ex illis intelligenti facta nuntiatio tenet furiosum etiam & infantem. *ibid.*

in re communis vel dominiorum recte nuntiat, si servus, si liber, si masculus, si femina, sive adultus, sive puer. IV. 487. 11.

F f 2

Novi

Novi operis nuntiatio fieri debet in loco, in quo opus sit; scilicet alicubi inusitatus est; & quare. IV. 438. 13.

Novam opus alicui nuntiari licet, etiam festo die. IV. 489. 14.

Nuntiatio quibus modis fieri possit. IV. 489. & 490. 15.

Nuntiatio novi operis specialiter dicta quoniam fit. Et quomodo distinguatur a ceteris nuntiandi modis. IV. 490. 15. & N. 16.

Omnem nuntiandi modorum quoad nuntiationis effectum vis eadem; & quatenus difficilis quoad commodum nuntiantis. IV. 490. & 491. 15.

Nuntiatio novi operis remittitur eui conventioni ligetorem, aut remissione priora, aut satisfactione, vel reparatione eius cui nuntiatur est opus novum. IV. 491. 16.

— quomodo, & quare conventioni ligetorem. IV. 491. & 492. 17.

— quibus conditionibus, & quomodo remissione priora. IV. 492. & 493. 18.

— & quoniam possit implorare remissionem; & que conditio. IV. 494. 20.

— in la periculum domini non procretoris confertur. IV. 493. 494. 19.

— Vide *Remissio*.

Nuntiatio quomodo remitti possit satisfactione, vel reparatione eius, cui nuntiatur. IV. 494. 21. & 495. 22.

— satisfactio hæc sive cautio quid contineat, & quomodo concipi possit pro arbitrio nuntiantis. IV. 495. 23. & 496. *seq.*

— & quando committitur, aut secus, si habet certum diem. IV. 498. 25.

Nuntiatio distinguitur morte nuntiantis, sive alienatione rei, propter quam opus novum nuntiabatur. IV. 498. 26. & 499. N. 30.

— non extinguitur morte eius, cui nuntiatur est novum opus. IV. 496. 24. 499. N. 30. & 498.

Novi operis nuntiatio inusitatus factus ab iustis, vel iuris, competit ut ad opus impendendum alius actiones legittime; & quæ. IV. 499. 27.

Post nuntiationem novi operis si quid factum erit sive iure, sive iniurie, restitui debet. Et quomodo interdictum propositum sit in eam rem & priore. IV. 499. 28.

— interdictum illud nuntianti soli competit, & eius heredi. IV. 499. 500. 29.

— competit adversus illum qui novum opus aut fecit, aut mandavit, aut ratum habuit. IV. 500. 30.

— in competi adversus novam dominum, qui nuntiationem ignorans inopinatam opus perfecerit. *ibid.*

— opus novum in re communis nuntiatum non dominorum, negotium videtur omnibus. IV. 501. 30.

— si quis dominorum contra nuntiationem edificaverit, non mandantes ceteris, nec ratum habentibus, solus ille tenetur interdicto. *ibid.*

— an, & huius heres tenetur. IV. 501. 30. & N. 43.

Quomodo novi operis nuntiator probare possit novum opus factum esse post nuntiationem. IV. 501. 30a. 31.

Nuntius in iure dictus etiam ille, qui factus sit, & quem nemo sequatur. XI. 37. 5.

Nosq pro servo. XI. 173. 4.

Nos quid sit. X. 1305. 2.

— significat modo delictum & culpam, modo animi damentum. IV. 577. N. 2.

Nova caput sequitur, quam habet scintillationem. IV. 577. 5. & 578.

Nos dedere quid sit. IV. 577. 4.

Nos deditione fungi quidem sit. IV. 474. 4. XI. 58. 4.

Nos solent quinam dicantur. X. 1305. 2.

Nosalis actio quid sit, & unde dicta. V. 991. 15.

Nosalis actio ea maleficio servi recte condita est adversus dominum. IV. 577. 4.

Nosalis actio sequitur eandem nosam, sive egenem in servitute, sive mensuram. IV. 577. 578. 5.

— datur adversus presentem, sive dominum, sive possessorem servi. IV. 578. 579. 6.

— item adversus eum, qui post nosam amissam servum dolo malo alienavit. IV. 578. 6.

— & quidem datur priora, non civilia. VI. 623. 18.

Nosalis actio cessat, cum servum domino nossem commisit. IV. 579. 7.

Nosalis actio de damno a nostris animalibus dno directe qua sit. IV. 474. 4.

— nullis quoniam. IV. 474. 5.

— utraque competit, non tantum de re aliena ab animalis nostro iure; sed etiam de persone ab eo valuerit. IV. 475. 5.

— utraque datur adversus dominum animalis. IV. 476. 8.

— competit omnibus, quorum interese damnum non fuisse datum. IV. 475. 6.

— & negatur ei, qui culpa sua causam damno prebuit. IV. 475. 7.

Nosalis actio de damno dato a rebus nostris inanimatis qualis sit. IV. 476. 9. 10.

Nosam varie quid dicatur. III. 516. N. 3.

Nullus res que sit. I. 685. & 686. 4.

— ea non unius generis sunt. I. 635. N. 4.

Quoniam res enim sunt nullas. I. 689. 2.

Res inanimatas nullas que sit. I. 685. 1.

Nullus res sunt que dominum habere desierunt. I. 715. 716. 1.

— & que cedunt occupanti. I. 717. 3.

— Quod ante nullus est, conceditur occupanti. I. 685. 3. & N. 3.

Non cedunt occupanti etiam nullas res sit, homines liberi, non res divini iuris, non res publicæ, neque res locales hereditatis. I. 686. 687. 5.

Nulli-

Nullitas nullitatem quoniam vocatur luit inappertibus. IV. 1343. N. 2.

— habetur pro infamabili. *ibid.*

— non tollitur, etiam si quis iurato promissum nihil se facturum eorum illam. *ibid.*

— non tollitur, neque a Statuto de non opponenda nullitate. *ibid.*

— potest opponi, etiam post sententiam; in eo et post totas sententias confirmatas. *ibid.*

Nullitatem allegare non potest, qui et causam probavit XI. 157. N. 1.

Nullitatis questio potest cum appellatione cumulari. XI. 158. N. 1.

Quando nullitas opposita executionem impedit. XI. 158. N. 2.

Nullitas, alia totius processus, alia sententiarum. XI. 158. N. 3.

Nullitas sententiarum indicari potest et ad id. *ibid.*

Numeratio pecuniarum certi conditionem sequitur numerandi. X. 185. 1. 186. *sepp.*

Non numerata pecunia exceptio que fit. VIII. 219. 18.

— est rei periculatoria; et an sit perpetua, et quatenus. III. 1309. 15. & 1310. 25.

— competat debitori, vel creditori, qui scripto, vel sine scripto condicere sibi pecuniam fuisse numeratam ex causa mortis. VIII. 215. 3. 4. & 217. 10. & 281. 1. 282. & 293. 294. 1.

— et quidem sine confessio privata fuerit, sine testibus, in testimonio publico confectis. VIII. 215. 5. 6. & 216. 7. & 217. 11.

— etiam instrumentum sit paratam executionis. III. 1362. N. 6.

— an competat, si in chirographo, sive in instrumento fuerit exceptio remanentium. III. 1361. N. 6.

— quod si remanenti fuerit latus. III. 1361. 1362. N. 6.

Exceptio non numerata pecunia denegatur ei, qui partem debiti confecti solvendo fidem cautionis agnovit. VIII. 221. 1. 2. 222. 223. *sepp.* III. 1361. N. 6.

Exceptio non numerata pecunia non amittit, qui pecuniam antea eadem partem solvit per errorem; et quare. VIII. 225. 6.

— amittit tamen, si debitor, lecta cautione coram iudice, suum esse chirographum agnovit, etiam si nihil de summa causa in illo solverit. VIII. 225. & 226. 7.

Non habet exceptionem pecunia non numerata, qui pecuniam debuit ex alia causa praecedenti, et inter partes conventi, ut eam crediti nomine retineret. VIII. 226. & 237. 6. VII. 597. 10. III. 1361. N. 5.

Cum tres scripto eaverit se pecuniam accepisse mortuam, qui uno donatus aliorum numerata fuit; reliqui duo sua confessione non teneant, nisi aut in solidum se obligaverint, aut pro eo cui numerata est, fideiessent. VII. 589. 1. 590. 2. 591. 4. 6. 592.

— si nequa in solidum se obligaverint, neque fideiessere; an et quando nihilominus sua confessione teneantur. VII. 591. 4. 5.

— quare multo minus sua confessione teneantur duo illi, qui numerata tertio alicui pecunia, eaverint in instrumentum se se oleum accepisse. VII. 591. 7.

— si tamen teneantur, si stipulationis interposita, et caverit se pro pecunia motum accepta oleum redduros. VII. 592. 8. & 593. *sepp.*

Ad qui sub spe motus pecuniam iurato creditor pecuniam cavet, si postea conveniatur et ea stipulatione, exceptionem habeat non numerata pecunia. VIII. 239. 1. 2. 240.

Ubi numerata pecunia probatio incumbat, debitori ne, an creditori. VIII. 241. 15.

— et quomodo hic possit statim, et altro condicere obligationem. VIII. 242. 6.

Exceptio non numerata pecunia debitori datur; et eo decedente, intra biennium datur heredi pro tempore relicto. VIII. 245. 2.

— quare, biennio praeterito, heredi non datur, etiam si nihil ei possit imputari, quod iura reliquorum temporis non detulerit querelam non numerata pecunia. VIII. 245. 3.

Minoribus hac exceptio non currit, nisi post 25. annos. VIII. 247. 14. & 246. 4. 5.

— maioribus absentibus credit, et amittitur; sed recipitur ab illis per in integrum restitutionem. VIII. 248. 14.

Exceptio non numerata pecunia finitur biennio. VIII. 247. 7. & 250. 13. III. 1368. 20.

— quando competat post biennium. Et sit perpetua. VIII. 247. 7.

— quare finitur biennio. VIII. 247. 8. 248. 9.

— et, si competat populo, Ecclesiae, Republicae, & pia causa, finitur biennio. III. 1370. N. 1.

An debitor amissa biennio exceptione non numerata pecunia, possit sui defensionibus aliis adversus chirographum a se tractum ex causa mortis. VIII. 251. 252. 14. III. 1370. N. 1.

— quid si finito biennio afferat altro probationem non numerata pecunia; an sit audiendus. III. 1369. *sepp.* VIII. 252. 15. *sepp.* 253. *sepp.*

— Vide *Querela non numerata pecunia.*

Exceptio non numerata pecunia competat etiam creditori pro roganti apocham suo debitori in speciem factam solutionis. VIII. 293. 294. 1.



- datur creditori et quibuscunque causis fuit illi soluta pecunia. VIII. 295. 1.
- datur creditori, siue scripto cavit sibi solutam fuisse numeratam pecuniam, siue species alias quae marium recipiant. VIII. 295. 2.
- competit creditori intra triginta dies duntaxat. VIII. 295. 3.
- & quae non intra biennium. *ibid.*
- quomodo a creditore efficiatur perpetuus. VIII. 295. 4.
- Vide *Creditor*.
- Exceptio non numerum pecuniam datur in mutuo duntaxat, siue pecunia numerata sit, siue tradita res alia, in quibus mutuum constituitur. VIII. 283. 3. 4. 284. *seq.*
- Numerus vocem & suffragiorum maior vincit minorem in collegiis, universitatibus, etiam si minor sit dignitas atque auctoritas suffragiorum potior. XI. 326. 5. & N. 2.
- Traditus a numero unitatis ad numerum multitudinis non est insolens iuriconsultis. VI. 138. N. 7. V. 23. N. 23.
- Nemismatum veterem usufructus recte constituitur. III. 26. 14.
- Nemini visorati cur ita dicti. III. 26. N. 6.
- meritis loco sanis habiti. *ibid.*
- De numerarum origine atque inventoribus. III. 766. N.
- Numerum signatos quinque primis percussis. IV. 839. N. 1.
- Qui numeros aliosque bona fide sine miscet, facit suos. I. 787. 788. 2.
- & quare. I. 869. 870. 9.
- quid iuris, si eos miscerit mala fide. I. 788. 789. 3.
- Ad qui numerus accepti mutuos, reddere possit illos alterius futuri & materiam, dummodo sint eiusdem estimationis. IV. 734. N. 10. X. 120. 10. 121. *seq.*
- Numerorum estimatione acta, vel imputata, reddi debent eadem estimatione quae fuit ab initio, cum mutuo dati fuere. X. 123. 11. & 124. 12.
- In Numerum non cadit affectio. VI. 336. 5. & N. 6.
- numerum depositis, non iuratur in item, nisi actoris interest sua die redditos fuisse. VI. 336. 5. & 337. 6.
- Nemini silenti mutuo dari, & consumpti an, & quando condici possit. X. 218. 5. 219. *seq.*
- Nemini, quos tibi dedi donatitium causa, ut quasi mutuos accepti, an exstant vindicari possunt: consumpti vero so condici quosque conditione sine causa. X. 229. 3. 230. *seq.* 294. 4. 295. *seq.*
- Nemini alieni solent quot modis sunt creditoris. IV. 777. & 778. 11.
- Vide *Mutua pecunia, Mutuum*.
- Nemini quid sit. X. 119. 9.
- eius bonitas & substantia tota est in quantitate, atque estimatione. X. 119. 9. & 120.

- Necesse utrumque verbum domini, non solum. VIII. 1903. 15.
- quare additionem cum alleganti, & per eam contrahenti. VIII. 1092. 1093. 14.
- Nascitur quid differat a procuratore. VIII. 1092. 1093. 15.
- ad Nundinas venientes nequeam conveniri propter et alienam alio quam nundinarum tempore contrahendum. IV. 1250. N. 11.
- Napim est la dictum. III. 935.
- ad societas gressus referuntur. III. 930. 2. 931. *seq.*
- numeratote inter contrahentes. III. 908. 909. 11.
- quam obligationem mutuum imponit coniugibus. III. 908. 2. 909. *seq.*
- Vide *Cuiusque, Per, Uter*.
- Napim pluribus notae appellationibus; & eodemque illa sint deducta. III. 934. 5. 935.
- Quae contrahant individuum vnde voluntatem contrahentem. III. 933. 934. 4.
- Quibus distinguantur appellationibus qui nuptias contraherent. III. 936. 6. 7.
- Napim quomodo publice & privato bono sit infirmitas. I. 212. 213. 11.
- eorum sollemnia verba apud Romanos. I. 209. N. 3.
- Napim quid sit. I. 209. 6. III. 932. 3. & 933. *seq.*
- Quenam deficerentur ad iustus nuptias contrahendas. I. 209. & 307. III. 933. 939. 2.
- Romani cives ad iustus nuptias levitati per leges, quae promissa, quae penita. I. 211. 212. 10. & N. 4. 5.
- Ritus contrahendi nuptias apud Romanos. III. 936. 7. 937. 4.
- Nuptias contrahere prohibentur aliqui natura, aliqui autem iure. III. 939. 3.
- quinque prohibentur natura. III. 939. 4.
- qualem iure. III. 940. 5.
- Ad servi nuptias iure naturae atque divino contrahere prohibentur. III. 939. 940. 5. & N. \* & 941.
- Nuptias contrahi prohibentur inter parentes & liberos in legitimum. III. 941. 8.
- contrahi prohibentur inter patrem adoptivum, & filium adoptivum, etiam secus emancipatione. *ibid.*
- inter patrem & filium spiritalem. *ibid.*
- inter fratrem & sororem, inter patrem, vel avunculum, amicum aut materiam, & fratris, sororisque filias, vel filios. III. 941. 942. 9.
- Napim an legitimum sit iure civili inter parentes & consobrinos. III. 942. 9.
- Napim veniant inter patrum, vel avunculum matrem, & fratris sororisve nepotem: inter matrem, & fratris, vel sororis nepotem. III. 942. 10.
- prohibentur inter affines, qui parentum & liberorum locum obtinent quodammodo inter se. III. 942. 943. 11.

Nuptiæ tam sunt inter fratrem & sororem & inter patrum & neprem adoptivas, dissoluta adoptione. III. 943. 10.

Quinam gradus affinitatis nuptiis dirimant. III. 943. 12. & N. \*\*\* & 944.

Nuptiæ prohibentur iure civili inter senatorem, vel eius liberos, & libertinam, eiusve filiam, vel Senatorem inter & tabernarium, vel tabernarii, lenonis, & arenarii filiam. III. 945. 16.

— prohibentur inter Provincie præsidem, & militem provincialem. Et an etiam sponsalia prohibentur. III. 946. 18. 19.

— prohibentur inter milites stationarios in aliena provincia, & inter eius provincie mulieres. III. 946. 947. 20.

— inter tutorem, vel curatorem & inter pupillam vel adultam. III. 947. 21.

— an, & quomodo prohibentur inter pupillam, vel adultam, & filiam tutoris, vel curatoris. III. 947. 948. 22.

Nuptiæ interdicuntur inter Iudæum & Christianam. III. 948. 949. 23.

Nuptiæ vltimæ prohibentur intra annum lectum iure civili tantum; non etiam iure divino, vel canonico. III. 949. 24.

— contractus uililominus tam sunt etiam iure civili. III. 950. 25.

— quibus penis mulcentur, qui eas contrahunt iure civili. III. 950. 25. V. 95. 96. 1. & N. 3. & 4. & 97.

— & quid ex iure canonico. III. 951. 25.

Nuptiæ secunda post annum lectus iure civili contrahunt, & carent infamia. Et quomodo prioris matrimonii liberis consultum sit adversus illas. III. 951. 26.

Quibus penis afficiantur, qui contrahunt illicitas, atque incestas nuptias. III. 951. 27. & 958. *seqq.*

Nuptiæ contrahuntur solo consensu; ideo & sine thori consuetudine, & sine dote constituunt. III. 953. 1. 2. 3. 954. *seq.*

— item absque illo ritu, & solemnitate, præterquam si ritus ad fidem, & religionem nuptiarum fuerit publica lege constitutus. III. 955. 4. 956. 5. & 957.

Quoniam veteri Ecclesiæ instituto istos adhibeantur apud Christianos. III. 956. 5. & 957.

Præsentia parochi & testium ad fidem & religionem nuptiarum est iure publico necessarius. III. 957. 6. N. \*

Nuptiæ filifamilias consensum patris aut avi desiderant iure civili: secus iure naturali, divino, atque canonico. III. 957. 6. & 958. & N. \*\* & 960. 10. 961. N. \*\*\* & 962. *seqq.*

In quibus casibus neque de hac civili parentum consensus requiritur. III. 958. 7. 959. 8. 9.

Nuptias iure civili sine parentum consensu contrahere possunt filii sui iuris, & filie 25. annis maiores. III. 964. 11.

An filii 25. annis minores parentum consensum necessario obediendi debeant in nuptiis ex iure civili. III. 964. 12. & 965. *seq.*

## O

**O**bedientiam alteri perpetuam quicumque debet, uti monachas, liberi, orator, propria auctoritate capi possit ab illo, cui debet, & ad obediendum compelli. IV. 1048. N. 15.

Oblatio debiti quoniam pro solutione habeatur. IV. 807. 3. 4. 808. *sepp.*

Quomodo fiat species debiti oblatio. IV. 807. 3. Oblatio pecunie an representationem in crimine, & localis factum dantur, an primere numerationem pecunie requiratur. IV. 807. 3. & N. 1<sup>a</sup> & 808 VIII. 437. 438. 6.

Oblatio rei immobilis quomodo fiat. IV. 807. 808. 4.

Oblationem facere debet creditori debitor, testibus presentibus, & rogatis. IV. 808. 5. VIII. 439. 15. 16. 440.

— rem quae debitor, restituere debet, nec offerre possit aliud pro alio. IV. 808. 6.

An debitor ipse creditori offerre debeat: an vero & alius possit offerre pro debitore. IV. 809. 6. & N. 2. VIII. 438. 7. 8.

Quomodo debitor offerre possit, absente creditore. IV. 809. 7. VIII. 438. 9.

Oblatio debiti opportuno loco & tempore fieri debet. IV. 809. 8. VIII. 439. 12.

— quoniam opportunes oblationis locus vel tempus. VIII. 439. 13. 14.

Offerri debet fortis integra cum usuris. IV. 809. 810. 9. VIII. 438. 10.

— nisi tamen conveniet ut solvere liceat per partes. IV. 810. 9. VIII. 438. 10.

In debito non omni ex parte liquido pariti liquidum soluti valet oblatio. IV. 809. N. 4.

Iusta oblatio quid sit. IV. 810. 9.

Oblatio sola in quibus casibus habere valet cursum offerarum. XI. 1516. 4. & 1517. *sepp.*

Oblatione sola, quodvis extra res oblati, non liberatur debitor in sorte, neque in usuris, neque in pignori. IV. 810. 10 & 811. & N. 7.

Solus oblationis quoniam fiat effectus. IV. 812. 13. 813. *sepp.*

Quoniam nam favore liberatis, & quomodo in rebus quibus solvendi sola oblatio liberet debitorem. IV. 811. 11.

Liberatio non enervatur iusta oblatione, cum res a debitore oblata nova eius mora vel dolo malo perit. IV. 811. 812. 12.

Quid, si perierit culpa aliqua, vel negligentia debitoris. IV. 812. 13.

Quomodo per oblationem sequatur liberatio, re non existente, sed perempta. IV. 812. 14. 813. *sepp.*

Oblatio debiti pecunie in iudiciis liberatorem parit per exceptionem. IV. 814. & 815. 16.

— at in iudiciis bona fidei parit ipso iure liberationem. *ibid.*

In pecunia quae conditionis implenda causa praestanda sit, oblatio habeatur pro iusta praestatione, si pecuniam recuset is, cuius interest conditionem non impleri. IV. 815. 816. 17.

— quibus modis pecunia praestanda sit ex conditione, & quomodo per oblationem pecuniae condicio habeatur pro impleta. IV. 815. 816. 17. & 817. 818. 19.

— & quando hinc offerenti tribuatur actio; & quando periculum futura obligationis vincit. *ibid.*

— & quomodo debitori vel creditori, cui recusant pecuniam ex conditione oblata habeatur pro praestata, moram ea re contrariam purgare liceat. IV. 816. 817. 18.

Debitori non licet oblatam rem, si recusetur, habere nec detentam ab ipso suo periculo, praeterquam si dollare vinum vendiderit, quod non recipitur ab emptore suo tempore. IV. 816. 17. 18.

— Vide *Obsequium*.

Obsequio quid sit, & unde dicta. III. 415. 4. *sepp.* & 416. *sepp.*

— proprie, vel per abusionem dicta quoniam sit. III. 416 & 417. 8.

— definitio tradita a Iustiniano quomodo recta sit, & optime conveniens definitio. III. 416. 7. & 417. *sepp.*

Obsequio triplex: Naturalis, Civilis nuda; Civilis & naturalis. III. 425. 425. 2.

— alias perfecta, & imperfecta. III. 425. 2. — imperfecta duplex, & quoniam. *ibid.*

Naturalis obligatio quid sit. III. 425. 3.

— non in sola debitoris voluntate consistit, sed necessitatem praestationis habet natura fore fontem. III. 425. 3. & N. 2. 426. & N. 3. 4. IV. 873. 1. & N. 1.

Causa seu modus inducenda naturalis obligationis quoniam sit. III. 427. 5. & N. 6. 428.

Naturalis obligatio an sit ex modo pactione. III. 428. 6 & N. 7. & 429.

— quoniam dissentiant. III. 429. 7. & N. 8. 430. N. 9.

Naturalis obligatio est in libero et causa manumissionis ad praestandas patrono operas officiales. III. 430. 8.

— est in parentibus ad dandam filiam, & ad alendum liberos. III. 431. 9.

— est in servo, quoad contractus ab illo initos. III. 436. 12.

— est in pupillo infante maiori, si contraxerit sine auctoritate tutoris. *ibid.*

— in diffamilias, ubi credita fuerit illi pecunia. *ibid.*  
 — accepti beneficii gratia naturaliter obligat ad remunerationem. III. 431. 432. 433. 10. & N. 14. & 434. *seq.*  
 Naturalis obligatio ex equitate sola, vel ex iure naturae sola, termino personarum discriminat, metienda. III. 1175. N. 1. & 1177.  
 — ideo constituit inter dominum, & servum, inter patrem, & filiofamilias. III. 436. 13. & 437. & 1175. N. 1.  
 — quoniam fratri filiofamilias non divellitur ab eius persona quoad naturales effectus, etiam si omnes eius emolumenta peritus ad patrem ex iure civili. III. 1176. 1177. Not.  
 An obligatio eius quod debet in diem, sit naturalis deumtaxat, an etiam civilis. III. 437. 438. 14. XI. 881. 44. 883. *seqq.*  
 — *Vide Dies.*  
 Naturalis obligatio sola censetur in omnibus contrahibus, quibus lex nullo modo suffragatur. Et hi quinqum sunt. III. 439. N. 15. 440.  
 Naturalis obligatio potest novari, & etiam constitui. III. 440. 441. 18.  
 Naturali obligationi fideiussor utilis accedit. III. 440. 18.  
 — potest pro ea pigori constitui. III. 440. & 441. 18.  
 Naturalis obligationis unicus effectus, & quousam sit. III. 439. N. 15.  
 — effectus civiles varii se dispares; & ande tam varii. III. 439. N. 15. & 440.  
 Naturalis obligationis duo precipui civiles effectus, & quousam sint. III. 439. 17. & 440. N. 15.  
 Naturalis obligatio tollitur solutione. III. 441. 20.  
 — an & confusione. III. 441. N. 16.  
 — ipso iure tollitur pactio de non petendo, vel reintercedendo debitori ei a creditore delato. III. 441. 20. 442. 21. IV. 875. 2. & N. 2. & 876.  
 Obligatio civilis nuda, seu mere civilis quousam dicatur. III. 443. 1.  
 — nascitur ex iisdem causis, ex quibus iure civili nascitur iusta obligatio. III. 443. 1. 2. 444.  
 — omnem habet effectum. III. 443. 3. 445. 4.  
 — ideo nec tribuit soluti retentionem. III. 445. 4.  
 — nec potest constitui quod tali obligatione debetur. *ibid.*  
 — nec indebiti conditionem impedit. III. 1098. 13.  
 — compensationem non parit. IV. 855. 24.  
 — per exceptionem subvertitur. III. 444. 3.  
 — an sit ex isto genere obligatio filiofamilias contra S. C. Macedonianum. III. 445. 5.  
 — habet tamen obligationem civilis obligatio creditum filiofamilias pecunia. Et quousam sit huiusmodi obligationis effectus. III. 445. 446. 5.  
 Quas utilitates habet mere civilis obligatio, si illi non obliator exceptio. III. 446. 6.

Qui per dotem aliter obligatus est, atque iure opus erat, summo iure civili tenetur lo stridit iudicis; sed exceptione doli levatur. XI. 739. 1. 2. 3. & 740. 4.  
 — & quid in bonis fidei iudiciis. XI. 740. 5.  
 Civilis obligatio nuda tollitur iisdem modis, quibus iusta obligatio civilis. III. 446. 7. & 447. *seq.*  
 Iusta civilis obligatio quid sit. III. 447. 1. & 448. *seq.*  
 — sola haec proprie & vere dicta obligatio. *ibid.*  
 — generaliter accepta duplex; civilis, & praetoria. III. 449. 450. 2.  
 Summa obligationum divisio auctoris propria, est obligatio, vel publica ea parte, vel privata. III. 451. 3.  
 — publica ex parte quid sit. III. 451. 4.  
 — privata duplex: principalis, & adventitia, sive accessoria. III. 451. & 452. 5.  
 — principalis obligatio quousam est ex conditione personae sine illo eius facto nasci. Et hac quot genera personarum, & adiutorum illi obligationum comprehendat. III. 452. 6. 7. & 453. *seqq.*  
 — quousam ex facto aliquo externo nascitur; unde quousam obligationum casus ex opinione auctoris propositus a Iustiniano. Et an recte quousam ab Imp. traditum. III. 461. 1. 2. 462. *seqq.* & 469. 470. 11.  
 — quousam has obligationum casus an auctor recte censuit, cui minus idoneus, & iocundus parat, ut vocant. III. 449. 470. N. 1. 451.  
 Obligatio nulla contrahitur sine consensu. III. 475. 1. & 476. 2. 477.  
 Omnis obligatio contrahitur vel solo consensu, vel etiam re, aut verbis, aut literis consensu antecedentibus. III. 499. & 500. 11. & 513. 514. 2. XI. 401. 1.  
 — contrahitur solo consensu, cum praeter illum nihil ad obligationem desideratur. III. 510. 15.  
 — in quibus contrahitur solo consensu contrahitur. III. 503. 2. 3. 504. *seqq.*  
 — re quomodo contrahitur. III. 524. 4. 525. *seqq.*  
 — & in quibus contrahitur. III. 531. 1. 532. *seqq.* & 537. *seqq.* & 1335. *seqq.*  
 — *Vide Contrahitur.*  
 — quomodo contrahitur verbis. III. 551. 2. & 552. XI. 403. 6.  
 Verborum obligatio quousam dicatur; & quousam causa huiusmodi obligationis. *ibid.* XI. 403. 7. 8. & 404. *seqq.*  
 — *Vide Sulpiciano.*  
 — quomodo contrahitur literis. III. 552. 553. 4. & 1355. 2. 3. & 1356. *seqq.*  
 — *Vide Literarum obligatio.*  
 Obligatio alia dandi, alia faciendi. III. 593. 2. XI. 446. 5.

— utriusque differentia, cum quis sibi, & uni heredum stipuletur. III. 567. 568. 14.

Obligatio dandi quandam utilitatem sit, vel inutilis. III. 593. 4. 594. *segg.*

Obligatio dandi dividua est, vel indivisa. IV. 51. 2. *segg.*

— & quidem utraque, vel talis est ipsa natura, vel conditione obligationis. VII. 926. 6. 7. & 937. 9. 10. XI. 449. & 450. 32. & 451. 15. 16. 17. & 451.

— cuius sit usus divisio huc dandi obligationis, IV. 51. 1. XI. 445. 4.

— quantum dandi obligatio remm divisionem, si ve prestationem partis recipiat, XI. 447. 8. & 448. *segg.*

— *Vide Stipulatio.*

Obligatio facienda quantum utilis sit, & que inutilis. III. 615. *segg.*

Obligationi facienda laesi dies, intra quem opus fieri possit. IV. 82. 13. 83. *segg.*

in facienda obligationibus novissimum facienda tempus, vel est dies a paribus constitutus, vel tempus his constitutum. XI. 194. 8. 10. 11. & 195. *segg.*

Quare ex his temporibus militetur id quod interest in facienda obligationibus. XI. 196. 13. & 197. *segg.*

Quomodo id quod interest, debeat in facienda obligationibus, si factum non fuerit quod promissum est. XI. 207. & 208. 4. & 218. 30. 31. 32. & 219. *segg.*

in Omnibus facienda obligationibus in quibus dies, in quo fieri debet, non est constitutus, promittendi rei autem item constitutum faciendo liberatur; & quomodo. IV. 38. & 39. 9. XI. 610. 11. & 611. *segg.* & 1354. 4.

— postquam illa est contestata, promittendi reus, etiam si facere velit, non auditur. IV. 38. 9. & 39. *segg.* XI. 1393. & 1354. 3.

Quo tempore agi possit ea obligationibus facienda, XI. 1351. 1.

in Facienda obligationibus quando, & quare necessaria sit interpretatio. XI. 1252. 4.

Incertitudo incident in facienda obligationes inane efficit facienda conventionem. IV. 13. 22.

Conditio obligationis ea persona heredum non immutatur. XI. 455. 2. & 456. *segg.*

— etque definitio pertinet ad omnes obligationes tam dividuas, quam indivisas. XI. 458. 2.

Obligatio ea quasi contractum quibus ex factis, si ve causis nascitur. IV. 124. 3. & 125. *segg.*

Obligatio ex delicto, si ve ex maleficio quid sit. IV. 201. 3. 203. 5. 204. 7.

Obligatio ex delicto naturalis, & vera docetur eam ut aequale omnium, tam ea consensu delinquentis. IV. 197. N. 1. & 198. *segg.*

Obligatio ea quasi maleficio quid sit, & ea quibus factis nascitur. IV. 435. 1. 2. 3. & 436. *segg.*

Quibus modis obligatio contrahatur ex alterius persona; & a quibus. IV. 445. 1. 446. *segg.* & 597. 14.

Cum plures tam masculi quam feminae alienum, patria scilicet obligationem in se receperunt; an omnes simul teneantur; an masculi doceantur. VIII. 186. 1. & 187. *segg.*

— & hi, an in solidum; an pro virilibus dentur portionibus. VIII. 188. 5.

— an, & quando persona filiarum subdota, pater debitor veteris pro illarum parte conveniri; possit, vel secus. VIII. 187. 6. & 188. 7.

— si pater res suas pignori obligavit pro obligatione posteriori liberorum; an, & quando pro filiarum parte teneatur. VIII. 188. 8. 9. & 189.

Obligatio in diem quid sit. IV. 67. 2. & 75. 1. 2. 76. 3. 80. 8. 9. 10. 81. *segg.*

— *Vide Dies.*

Obligatio sub conditione quomodo sit. IV. 91. *segg.*

— *Vide Condicio.*

Obligatio contrahitur aperte, vel tacite, & qualiter utroque modo. VII. 834. 4. *segg.* 835. 8.

Obigationis origo magis, quam solus actiois expectanda. VIII. 139. 2. & 140. *segg.*

An remissionis licet suscipere obligationem, altero ex contrahentibus invito. IV. 871. 2. 4. VII. 836. 10. 12. 13. & 837. *segg.*

Quantum personam iuris beneficio sui inhabiles ad contrahendam obligationem. III. 641. 642. 20. & N. 10.

Obigationem ab initio nullam extinguere, quod in eam casum incidit, a quo incipere non potest, quodammodo verum sit, & quando ipsam. IV. 602. 4. XI. 1651. *segg.*

— & quandam obligatio recedit in eam casum a quo incipere non potest. IV. 602. 4. & 603. 5.

Obligatio perpetua, interventione culpa, vel mora debitoris. Et quibus factis culpa, vel mora admittitur. V. 609. 18. 19. 610. 611. 1. XI. 1364. 2. & 1365. *segg.*

— perpetuatur conventione in continenti adiecta de casu & periculo rei prestando. IV. 621. 1. 622. & 623. *segg.*

— & quomodo sint perpetui obligationis effectus. XI. 1395. 1.

— *Vide Mora.*

Iusta obligatio tollitur, vel ipso iure, vel per exceptionem. IV. 601. 602. 3.

Ipsi iure tollitur mentione prioris status, interitus rei debite, vel tempore ipso. Et quomodo. IV. 602. 4. 603. *segg.* & 709. 2. 3. & 710.

Obligatio tollitur delicto creditoris pecuniam aut rem suam vi suferentia. IV. 727. 1.

— tollitur solutione debitoris. IV. 727. 728. 1. 729. *segg.*

— *Vide Solutio.*

— tollitur illi factis, qui vice solutionis habentur. IV. 805. *segg.* & 819. *segg.* & 837. *segg.*

— *Vide Compensatio, Oblatio, Obligatio.*

Iusta obligatio civilis nudo consensu constans contrario partu utriusque consensu dissolvitur. Et quibuscumque conditionibus. IV. 876. 3. & 877. *segg.*

— & quidem consensus etiam tacito, & quomodo IV. 904. 14. 15. & 905. *seq.*  
 Obligatio dissolvitur mutatione, & acceptatione. IV. 907. *seqq.* & 943. 1. & 944. *seqq.*  
 — Vide *Acceptatio*, *Nervatio*.  
 Obligatio tollitur per exceptionem. Et quoniam sint eo nomine exceptiones; & quibus ex causis nascitur. IV. 909. *seqq.*  
 — Vide *Liberatio*.  
 Obsequium creditoris venditionem pignoris impedire non potest. VI. 921. 6.  
 Obsequio quid sit. V. 1411. N. 17.  
 Obscura verbi significatio significatio quomodo fit explicanda. IV. 6. 10.  
 Obsequitas rationis, & ambiguitas ex quibus causis nascitur. I. 121. 3.  
 — quando nascitur ex ambiguitate verborum. I. 121. 4. 5. 6. & 122. *seqq.*  
 — quando ex compositione orationis. I. 125. 11. 126. *seqq.*  
 — quando ex incertitudine naturae, quae inest in ea re, de qua statutor loquitur. I. 127. 128. 13.  
 — & quid in hac incertitudine constitutum sit a veteribus. I. 128. 14.  
 Obscurum quid sit, & quomodo differat ab ambiguo. I. 121. N. 2.  
 Obsequium quae parentibus debetur. III. 498. 12.  
 — quae patronis. I. 126. 3. 127. *seqq.*  
 Obsequium quomodo sit. II. 38. 4. VIII. 1334. 5.  
 — non habent testamenti fiduciam, & quare. II. 28. 4. & N. 7. VIII. 1334. 5. XI. 1677. 3.  
 — nisi tamen casibus testamenti permittatur illis, esse tamen dato. II. 28. 4. & N. 6. VIII. 1334. 5.  
 — inter belli duces habetur locum fideiussorum. IV. 555. N. 2.  
 Obligare quid sit. IV. 819. 2. & N. 1. IX. 1423. 5.  
 Obligatus quando dicatur pecunia. IV. 819. 2. & N. 1. VIII. 440. 17.  
 Obligatoria pecuniae solutio quid sit. IV. 820. 821. 3.  
 — ut solvatur scilicet intelligatur, tria desiderantur; & quae. IV. 820. 3. 821. 4. VIII. 440. 17. 19. 20. & 441. IX. 1423. 3. 4. 7. & 1424. *seqq.*  
 Quoniam sit obligatio tria, utique officio. IV. 821. 5. 822. *seqq.* VIII. 440. 18. IX. 1423. 6.  
 — quoniam sint eius effectus. IV. 823. 6. 824. *seqq.* VIII. 441. 21. *seqq.* 442. *seqq.* IX. 1426. 1427. 11.  
 Obligatione debita pecuniae liberatur ipso iure debitor, si ad se non receperit obligatam pecuniam; & qua actione incipit iterum tenei, pecunia ad se recepta. IV. 824. 8. 825. *seqq.* 828. 10.  
 Quoniam sine iura debitoris in pecunia obligatus, & depositus. IV. 828. 11. 829. *seqq.*  
 — & quoniam rursus iura creditoris. IV. 830. 12. 831. 13. 832. 14. 5.

in Rebus immobilibus adhibentes pro obligatione curatorum rerum custodiam praepositos a iudice. IV. 833. 15. 834. *seqq.*  
 — & qua is actione teneatur, eam debitori, non etiam creditori de restituenda re custodia sum traditis. IV. 835. 15.  
 Quoniam casus pro obligatione, & depositione sit habenda in animalibus obsequiis, si creditori illa accipere recuset. IV. 835. 16.  
 Obliteribus in arte sua fidem habetur, etiam in eo quod ex opinione iudicant. VII. 1195. 21.  
 Occisio homicidii a privato perpetrata ob rerum suarum defensionem quando sit licita. IV. 1047. N. 14.  
 Genus iudex animi, & cordis speculum. V. 187. N. 7.  
 Occupare ex usu iuris quid significet. XI. 181. 2. & N. 1. & 604. 4.  
 Occupatio acquirendi modus ex iure gentium. Et quid sit. I. 685. 2.  
 — eius species quoniam. I. 685. N. 2. & 689. *seqq.* & 695. *seqq.*  
 Occupatio bellica quid sit. I. 778. 2. 779. *seqq.*  
 — Vide *Hypotheca*.  
 Quod nullius est conceditur occupanti. I. 685. 3.  
 Quoniam res quae nullius sunt, concessiones occupanti, vel secus. I. 675. 4. 686. *seqq.*  
 Quia interpretatio non sunt adinvenianda. VI. 614. 18.  
 Economes restitutionem in integrum perit siue specialis mandato. V. 1243. N. 1.  
 — calumniosa iuramentum praestat. VI. 220. N. 11.  
 Officium iudicis non verum nomine generalis actionis; an possit ab illa distinguere. V. 404. 12. & N. 10.  
 — inventum ex equitate contra regulas iuris in subsidium actionis. V. 403. N. 10.  
 Officium nobilis, & mercenarii distinctum unde nascitur. Et quoniam res eam probent, aut improbent. *ibid.*  
 Officium iudicis idem est in iudicis bonae fidei, atque in arbitrariis. X. 1425. 55.  
 Quae debentur iudicis officii, peti etiam possunt actione. VI. 531. 14.  
 Quoniam iudicis officio praestari dicatur. I. 832. 9. 10.  
 Quae iudicis officio praestantur, generaliter esse in obligatione dici possunt, & vicissim. X. 1170. 16. & 1171. 18.  
 Iudicis officio praestatur, quae versantur in iudicio, & deducta sunt in eo post litem contestatam. X. 1409. 9. & 1431. 44.  
 Iudicis officio tria quidque reddendum est, quae sunt. X. 1409. 10.  
 Officium virile, & civile quodam sit, & quoruplex. III. 721. 3. VII. 940. 16.  
 Officium boni viri in quibus rebus consistat. VII. 830. 7.

Officiales omnes sive provinciales sive urbanæ variantur eamere sive per se, sive per alium quidquid est ex officio, quod administrant. III. 672. & 673. 17.

— emptam rem amittunt, & Fisco tenentur in quadruplum. *ibid.*

Officialis a suo iudice condemnatus ob delictum in officio commodum appellare non potest. VI. 414. t. 1. & N. 12.

Olivæ an sint fructus naturalis, an industrialis. I. 820. 7. & N. 6. X. 1417. 40.

Omittere partem hereditatis, & omittere additionem partem, quomodo differant. IX. 1388. 11.

Omittere causam testamenti, sive hereditatem ea testamento quæsum dicitur. IX. 549. 2.

Quoniam concernere oportet in eo, in quem datur actio legatorum nomine et causa omitti testamenti. IX. 549. 1. 2. 550. *seqq.*

— quis hæc actio cum in hereditatibus, tum in legatis. IX. 553. 3.

— non datur nisi cognita causa adversus eum, qui omnia causa testamenti possidet ab intestato hereditatem. IX. 554. 3.

— ea non tenentur, qui facillime omittendi ex testamento nominatim acceperunt a testatore. *ibid.*

— neque datur legatarius, qui & ipsi, omnia causa testamenti, possident hereditatem ab intestato. IX. 554. 555. *seq.*

Qui, omnia causa testamenti, possidet hereditatem ab intestato, tria commoda consequitur; & quæ sint. IX. 554.

Quævis ferendi servitus quid sit. III. 255. 10. 11. 256.

— quomodo conveniat, vel differat a servitute signi imminuendi. III. 255. 10.

— quis præcipuum habeat præter ius & naturam emeritum servitutem. III. 255. 11. & 256. & 385. 15.

— in præstatione eius quæ casu necessaria. III. 385. 15.

Opera quid sit. I. 279. 1.

Quoniam opera locari possunt. X. 1235. 2.

Opera patrono debeantur a liberis, si ea libertatis causa sint imposita. I. 280. 2.

— & quomodo ad eas præstandas liberis obligetur. I. 281. 3. & 282. 4. 283.

— impositum libertatis oneranda causa non debentur. I. 283. 5.

— quando libertatis oneranda causa videantur imposita. I. 283. 284. 6.

Quibus ex causis liberis ab operis præstandis liberetur. I. 284. 285. 7.

Opera quibus patronis debeantur. I. 285. 8.

— alim artificiales, alim officiales. I. 285. 286. 9.

— artificialium præstatio similis præstationi pecuniarum. I. 286. 10.

— artificiales cedunt ea die stipulationis; & heredi atque alii volente patrono præstari possunt. I. 287. 11.

— officiales in persona edentis, & patroni consistunt. I. 287. 12.

— neque prius cedunt, quam fuerint indicium; neque illi debentur aut præstari possunt, quam patrono, etiamque liberis. I. 287. & 288. 13.

Quis modus in operum executione servandus. I. 288. 14.

Suone, an patroni victis vestique operis præstare debeat patrono liberis. I. 288. 15. & N. 10. & 289.

Quid iuris, si opera promissa non præstentur. I. 289. 16.

An opera servorum sint in fructu. III. 5. 7. & N. 4. & 6.

Plures inter opera & usufructum differentia. III. 5. N. 4. & 6. 8.

Opera servorum legata non amittuntur non utendo, neque capitis diminutione, neque fructuum morte. III. 184. 4. 5.

Opera servorum, munus servi domini, vel servo usufructu, amittuntur. III. 187. 7. & 188. 8. & 189. *seqq.*

Opera faciles an differant ab officiis. IV. tot. 13. & 102. IX. 869. 870. 27.

Opificum corpora seu collegia condere possunt statum. Et quibus de rebus. IV. 1177. N. 16. & 1178.

— habent indices proprios. IV. 1178. 13.

— an ipsos constituere per se valeant. Et quoniam iure. IV. 1177. 1178. N. 16.

— an hi habeant iurisdictionem privative, et vocant, an cumulative. IV. 1178. 13. & N. 16.

— an hi soli specialiter constituti concurrentem habeant iurisdictionem cum generali magistratu. IV. 1178. 13. & N. 18.

— an possint, interposito sub certo patris decree, verum ne quis collegarum suum sibi agat cum collega. IV. 1178. N. 17.

Opinio communis iure deficiente sequenda. VI. 293. N. 1.

— quævis hæc facienda sit, & unde estimanda. VI. 294. N. 1.

Ubi communis opinio non est, illa præferenda, quæ verior esse videatur. VI. 295. N. 1.

— an ea, quæ in consiliis iuris peritorum, an quæ in eorum tractationibus inveniantur, magis iure probanda. VI. 295. N. 1.

In decidendo ea ceteris præferenda opinio, quæ, distinctione habita, contrariis componit. *ibid.*

Opinio quomodo differat a sententia. X. 1119. 3.

Quando plus valet quod in opinione est, quam quod in veritate; & quando contra. II. 770. & 771. 42.

— Vide *Palmer*.

Opus quando & quibus casibus transeat in legatum. IX. 685. 2.

Opus servi datum legatario, etiam optimas eligi potest. II. 873. N. 12.

Opus vistorum argenteorum datum, vasa pretiosa vindicari possunt. *ibid.*

Opio-

Optione pluribus, & his dissimulatis relicta, res in eligendo forte dissimulatur. IX. 680. a.

Optione secuta, periode est, atque huc ea legatum est. IX. 683. 4.

Oratio collectiva pluralem habet locutionem. IX. 372.

Oratio indefinita equipollens universali. II. 600. N. 7. & 696. 22. 23.

Oratio generalis si quid falsi habet, tota falsa efficitur. IX. 1201. 1.

Oratio pluralis resolvitur in plures singulariter. IX. 271. 1.

Oratio generalis nonquam pertinere intelligitur ad alia, quam ad ea, de quibus prius actum est specialiter. VII. 675. IX. 1442. 2.

Oratione generali continentur omnes species eidem generi subiectae. V. 235. 32. & N. 32. VIII. 577.

— ab ea tamen omnia excipiantur, quae quis non videtur specialiter scilicet concessurus. V. 236. 32. VIII. 578. XI. 19. 20. 21.

Dicti & conditi, vel qualitas rei vel personae, vel rei adiecta, separatis & distinctis orationis clausulis, non videtur esse repetitis in altera re, vel persona. II. 1029. & 1030. N. 8.

Oratores aude dicti. V. 35. N. 2.

— quid amplius praestant, quam patroni. V. 37. N. 7.

— diversi sunt a rethoribus, & quoniam. *ibid.*

— diligentissimi erant in cultus, vestitusque mundicie. V. 40. N. 3.

Orbi solidum ea hereditate capere non poterant. II. 255. N. 15.

Ordinaria iudicia quae olim dicta. IX. 893.

Ordinarium in iure significat idem aliquando, quod consequens. VIII. 830. 2.

Ordinarium ius dictum, quod more atque iure ad-  
tuto receptum est. VIII. 830. 4.

Ordo et usus veterum auctorum iuris quidam dicatur. IX. 894.

Ordo naturae quid sit in rebus apta methodo tradendus. VIII. 544. 3.

Ordo doctrinae quidam sit. VIII. 544. 6.

Ordo iuris in quibus constitat. VII. 846. 2.

Ordo quidam tenendus in rebus pignori capiendis. VII. 848. 6.

Ordo scripturae non spectatur in indicationibus, vel substitutionibus. II. 227. 228. 4. 5. & N. 7.

— inverti non debet in pupillari substitutione. II. 275. 276. 22.

— non auferatur in stipulationibus. III. 575. 576. N. 1.

Valet, quod scriptum est, licet ordo scripturae, gestare rei convertatur. VII. 846. 2.

Ordine motio ad tempus facta infirmam non infert. V. 145. 40.

Origine patrum confirmatio, valgo legitimatio quid sit & quomodo fiat. I. 303. 1.

— Vide *Legitimatio*.

Origo potius obligationis, quam titulus actionis spectari debet. III. 1389. 21. VII. 1239. 5677. XI. 179. & 180. 6.

— quando titulus actionis & non obligationis origo spectari debet. VIII. 142. 6. 7. XI. 179. & 180.

Originale. Vide *Authenticum*.

Ornamenta iumentorum praestanda sunt. III. 798. 22.

Oficium an sit casus amittendus docti. III. 1031. & 1032. N. 5.

Omnium canes quidam dicti. IV. 475. N. 5.



## P

- P**acti quoniam possunt. V. 1320. 2. & 1321. *segg.*  
1320. 2. *segg.* & 1331. *segg.*
- Pacta** quoniam servare pullitius sit prout. VII. 87. 88.
- Pacta** servare quam sententiam habeat in edicto praeoria. VII. 153. 15. 159. *segg.*
- Pacta** emptiois venditiois adiecta quae sunt. IV. 879. 6. VIII. 1135. *segg.*
- Pacta** de non petendo cur possimum tractata sicut a iureconsultis in expositione Edicti de pactis. VII. 93. 8.
- Pacta** alia nuda, alia non nuda, vulgo vestita: alia adiecta, seu facta in comitenti. III. 516. VII. 153. 5. & 154. *segg.* & 175. *segg.*
- nuda quae sunt. III. 496. & 497. 7. & 516. N. 3. VIII. 154. 8.
- nuda non uno modo dicuntur. VII. 208. 2.
- pariant exceptionem dentant. VII. 211. 212. 1.
- Nuda** pacta dominatorem non transferunt. VII. 207. 1. & 208. *segg.*
- aditionem ex his non nasci quomodo ostendatur. VII. 153. 15. & 159. *segg.* & 162. 19. 20.
- Pacta** non nuda, seu vulgo vestita, quoniam sunt, & quibus rebus efficiuntur non nuda. III. 495. 4. 5. 6. & 496. & 515. 4. & 517. 6.
- Quoniam** vestimenta pactorum & an eadem his appellata fuerint. III. 516. 517. *segg.*
- Pacta** non nuda parient aditionem. III. 515. 4. 517. 6. VII. 153. 5. & 154. 6. 7.
- legitima parient aditionem; & quoniam. VII. 155. 9. 10. & 156. *segg.*
- Pacta** contractus bonae fidei adiecta, sive in comitenti facta quoniam sunt. VII. 175. 2. 3. & 176. *segg.*
- parient aditionem. VII. 174. 1. 175. & 181. 10. X. 516. 25.
- quare aditionem parient, & quoniam. VII. 179. 2. & 180. *segg.*
- adiecta in comitenti contractus fidei iuris non parient aditionem. Et quare. VII. 183. 18. & 184. XI. 1596. 4. & 1611. 12. & 1612. 14.
- Quare** contractus pari habentur pacta in contractus adiecta bonae fidei contractibus: non vero adiecta contractibus fidei iuris. VII. 184. 13.
- Pacta** in comitenti facta inesse stipulationi, quam habuit et I. C. Paulo sententiam. VII. 185. 14. 186. 15. X. 493. 14. & 499. *segg.* & 512. 23. & 513. *segg.* & 520. 29. & 521. *segg.*
- Quoniam** pacta cedantur inesse stipulationi, & quoniam non. X. 516. & 517. *segg.*
- Pacta** et intervallo facta, quando aditionem parient, aut non parient. VII. 187. 18. 19. & 188.

- quomodo dicantur inesse in bonae fidei iudiciis. X. 516. 25.
- Pacta** emptiois venditiois adiecta quae sunt. IV. 879. 6.
- *Vide Pactum.*
- Pacta** quoniam sunt in rem, quoniam sunt in personam. V. 1327. N. 10. & 1328. 1329. 7.
- quae in rem sunt, transiunt in heredes. *ibid.*
- quae in personam sunt, personam non egrediuntur. *ibid.*
- Pacta** alia expressa, alia tacita. V. 1319. N. 1. & 1320. *segg.*
- tacita aequae valent, atque expressa. VII. 111. 8.
- Pacta** iniusta, sive quae sunt iniusta contra leges & contra bonos mores, sunt iusta. Et an iusto iure, an vero per exceptionem. VII. 129. *segg.* & 137. 11. *segg.*
- Quoniam** pacta sunt contra leges; & unde dignoscantur. VII. 131. 2. 3. & 132.
- quoniam sunt contra bonos mores; & unde asseruntur. VII. 132. 133. 4.
- Pacta** contra bonos mores alia sunt, quibus pacifice mori aliqui per se turpe: alia quibus iniuriam ad delinquendum. Et quae sunt. VII. 134. 5. *segg.* & 135.
- Quare** iura non sunt pacta, quae sunt adversus Edictum edicta. VII. 135. & 136. 9.
- Pacta** de hereditate viventis abintestata, vulgo successoria quare improbanda a legibus. III. 622. 10. & N. 6. VII. 195. 196. 1.
- an rata haberi possint, tanquam donatio facta mortis causa inter paganos. VII. 205. 206. 1.
- rata sunt inter milites, si in illis atque ad extremum vitae spiritum permiserint. VII. 206. 2. & 207. *segg.*
- & quare rata non habentur inter paganos. VII. 207. 3. 208.
- Pacta** inesse facta de obventura hereditate rata sunt. VII. 240. 3. 4.
- An**, & quomodo rata sunt pacta iusta cum extraneo de restituenda, vel communicanda ceteri hominis visibili obventura hereditate. VII. 239. 240. 3. 241. 5. 242. *segg.*
- An** pacta de non succedendo, vel de resistentio facium hereditas improbanda a legibus. VII. 243. 10. & 244. *segg.*
- An ea lucrandum confirmantur. III. 621. N. 5. VII. 245. 246. 11. & N. \*
- Quoniam de his scriptis. III. 621. N. 5.
- Pacti** verbum ambiguum. VII. 95. 96. 12.
- Quae** si pacti vis quoad exceptionem; & quando eam parere dicuntur. V. 1319. 1. VII. 186. 187. 16. 249. 6.
- Pactio** an idem sit, atque pactum. VII. 88. 89. 2. 247. 2.

**Padum** quid sit. VII. 88. 2. & 247. 2.  
**Padum**, & conventum idem per se valet utrumque.  
 VII. 93. 9. & 94. *seq.*  
 — nominatum simpliciter intelligitur condum. VII.  
 91. 5. & 162. 30.  
**Padum** a contractu an differat. Ex quomodo. VII.  
 90. 91. III. 495. N. 2.  
**Padum** de non agendo an differat a padu de non  
 petendo. V. 1319. 1.  
**Padum**, five consensum interveñis ex quibus rebus  
 agatur. VII. 247. 2.  
**Padum** cum una persona, ut in eas re, ut ad cer-  
 tum tempus initum, ad alias personas, ad alias res,  
 vel ad aliud tempus non pertinet. VII. 248. 3.  
**Padum** personale non facile censetur initum, sed  
 in dubio recte presumitur. V. 1327. 1328. N.  
 11.  
 — an personale sit, non ex verbis, sed ex mente  
 paciscentium estimari debet. *ibid.*  
**Padum** de pascendo pectore factum, inus factus inter  
 pastorem & dominum dividitur, quibus plac-  
 cebat portionibus, an utilis sit, & quare. VII. 143.  
 144. 2.  
**Padum** in quo pecunia debita propter delictum rem-  
 mittitur, an sit rationem. XI. 1532. 2.  
 Quando aliquid delicti causa promitti, vel remitti  
 padu dicitur. XI. 1532. 3.  
**Padum**, *Ne depositi agam*, an futurum delictum rem-  
 mittat, an, & in quantum valeat. VII. 126. 10.  
**Padum**, *Ne in totum res alienetur*, an sit utile. XI.  
 1618. 4.  
**Padum** cum uno ex pluribus debitoribus factum car-  
 teris prodeh non potest. VII. 204.  
**Padum** majoris partis creditorum quassado ceteris  
 nocet. VII. 150. 10.  
**Padum**, ut quis remittat actionem si heres instituitur,  
 an rationem sit. VII. 383. 384. 6.  
**Padum**, *Ne petatur*, initum cum filia debitoribus,  
 non obest creditori agenti adversus verum debito-  
 rem. VII. 219. 1. 2. 220.  
**Padum** sola adversarii factum est iniuriam. VII.  
 145. 1. & 148.  
 — Vide *Aliud*.  
**Padum** inter coheredes initum, et non creditoribus  
 solvitur, & nomina hereditaria exigat, valet inter  
 illos; creditoribus vero nec prodest, nec nocet.  
 VII. 221. 1. 2. 213. *seq.*  
 — & quomodo coheredes agere possint adversus  
 illum, qui padu non fiteatur. VII. 224. 3.  
 — Vide *Debitur*.  
**Padum**, ut licet creditori vendere pignus, si intra  
 certum tempus soluta non sit pecunia, quare debi-  
 tori non admittat pignoratitiam actionem, si con-  
 ditio extiterit. VIII. 23. 2. 3. 24. *seq.*  
**Padum** de re vendita restituenda, quandoqueque, vel  
 intra certum tempus emptor, vel eius heres pre-  
 tium obolat, servandum est. IV. 879. 6. VIII.  
 1143. 1144. 1. & 1145. 2.  
 — acquiritur ex eo actio fore civili. Et an una,  
 vel duplex: & qualis utraque. VIII. 1145. 3. &  
 1146. *seq.*

— quandoque duplex hinc actio venditori com-  
 petat ad fundum repetendum. VIII. 1150. 11. &  
 1151. *seq.*  
 — & quando. VIII. 1152. & 1152. 12.  
 — utraque an & quando venditori detur, & eius  
 heredi. VIII. 1153. 13. & 1154.  
 — an vendita ex padu fundus repertus quereat pro  
 parte, oblata pretii portio ab uno ex venditoris  
 heredibus. VIII. 1155. 14.  
 — quid si totum pretium offerat, & totum redi-  
 mere fundum velit. VIII. 1156. 15.  
 An ea conventiones seu padu de retrovendendo, ut  
 vocant, actio ex vendito, aut praescriptis verbis  
 detur adversus emptoris heredes. Et quibus lo-  
 casibus possit illis pretium offerri. VIII. 1156. &  
 1157. 16.  
 An sicut heredes qui fundum restitutioni obnoxii  
 solus possident, teneantur illum restituere post obla-  
 tum illi solidum pretium. VIII. 1157. & 1158.  
 17.  
 — quid peccat actio, quae nascitur ex padu de  
 re-vendita oblato pretio restituenda. VIII. 1158.  
 18. 19. & 1159. *seq.*  
**Padum** ita conceptum, ut ei qui pecuniam post an-  
 num sub usura promittit, non liceat ante annum  
 solvere creditore iurivo, an valeat. XI. 1504. 7.  
**Padum**, seu ethaeli advocare prohibetur; & quae  
 poena afflicta sit si contra fecerit. V. 54. 19.  
 — eor. lra d'ali V. 100. N. 13.  
 — infamia notari a legibus. *ibid.*  
**Palatini** emere prohibentur vestes, auream, argentum,  
 & municipia, quae veniunt a Privatis Principibus. Et  
 quare. III. 653. 19. VIII. 855. 71.  
**Palatini** qui sint; & quoniam sint Privati Principis.  
*ibid.*  
**Palatini** comites mandare non possunt loca legitimandi,  
 & creandi Nobiles, Doctores, & Notarios.  
 IV. 1138. N. 32.  
**Palatinus** Elector iudex est Imperatoris. IV. 1039.  
 N. 2.  
**Palatinus** quid sit. IV. 215. N. 12.  
 de Actione ad palatium. *ibid.*  
**Palatium** esset illi loci curi cum finaxerit potest. V.  
 5. N. 2.  
**Palmarium** quid sit, & eor. lra dictum. V. 68. 38.  
 & N. 54.  
**Pandectae** eor. lra d'ali. Et quid continant. I. 79. 3.  
 — ex l. Ceterum, veterum scriptis conclusae *ibid.*  
**Pandectarum** ordo improbus ab auctore, laudator  
 ab aliis. Et an iure laudetur. I. 1. N. 1. & 11.  
 13.  
 Io compositione Pandectarum an ordinem Edicti  
 persequi a Iuliano I. C. digesti secutus sit Tri-  
 bonianus. I. 9. 11. & N. 7.  
**Pandectarum** compositores eor. venia digni, quod  
 in ordinem peccaverunt. I. 12. N. 9.  
 — ius vetus interpretantur, & in Pandectas con-  
 tulerunt, quod erat ex usu eorum temporum. VIII.  
 1170. 19.  
**Pandectarum** ordo, & progressus. X. 21. 4.

Cor

Cor partes quendam Pandectiarum sub uno nomine atque titulo appellentur a Iuliano; & quædam non. X. 25. 7. & 26. *seq.*

— quantum uno nomine atque titulo fuerint appellati. X. 26. 37. 8.

Nulla debet esse contrarietas in Pandectis ex Iuliani Imp. sententia. I. 86. 17. XI. 15. 13.

— plures tamen sunt interpretes antiquissimi in illis agnoscant. I. 85. N. 11. & 895. N. 1.

Quæ continentur in Pandectis pro una eademque Iuliani lege sunt accipienda, etiam si fuerint ex diversis l. C. locis derivata. XI. 178. 2.

Florentini Pandectarum sunt archetypus aliorum omnium exemplarum quæ habemus. III. 1214. N. 4.

In Pandectis Florentinis nulla est postulorum notatio, nulla sunt intervalle dictionum. *ibid.*

Papa potest ubique gentium famam restituere clericos quoscunque, qui sint de Ecclesiæ fora. V. 162. N. 45.

— restituere potest saltem duxat, qui sunt Pontificis ditionis. *ibid.*

— potest appellari solo facto; & quomodo. VI. 246. 24.

— appellatur, fodicibus intermediis omittis; an semper, & ubique. VI. 440. S. N. 8.

— habet postulatam acceptam a Christo condendi leges pro tota Ecclesiâ. III. 961. Not. \*\*\*

— eius potestas quatenus sit maior Imperatoris. VI. 440. N. 8.

Paragraphi in iudicio dicuntur exceptiones, & præscriptioes. VII. 1866. 16.

Parapherna quantum dicuntur. V. 215. N. 11.

— an ea differant a receptis. *ibid.*

— quando impendantur in legitimam. V. 476. N. 43.

Parentes quibus modis fiant. VII. 1050. 4.

Parentes liberos omnes, quos gradu nemo præcedit, debent vel nominatim instituere, vel exheredare. II. 73. 4. *seqq.* & 74.

— etiam postumos. II. 74. 75. 7.

— & quidem siue filios, siue nepotes. II. 75. 8.

Quale fuerit ius vetus de postumis nepotibus; & quomodo a Iuliano emendatum. II. 75. 8. 76. *seqq.*

Parentes institui debent heredes, vel exheredari in testamento a liberis; si tamen hi decedant sine liberis. II. 109. 110. 1.

— præteriti habent inofficiosi querelam. II. 110. 111. 1. & 113. 114. 10 V. 433. 3. & N. 7.

— quam obtinere debent iure hereditatis, & non alio nomine. II. 111. 3.

— post liberos tamen: puta, cum ut exelatis sunt hi, aut non agant inofficiosi. V. 518. 3. & N. 3.

— an illam habeant, si transierint ad secundam vota. V. 434. N. 7.

— Eorum portio legitima onerata non potest alia condicione. II. 115. 4.

— suppleri potest, ubi sola restituta non fuerit. II. 111. 112. 5.

Parentes exheredandi sunt eodem ritu, quo liberi. II. 112. 8.

— casus exheredationis certum esse debent & ascribendum sunt testamento a liberis. Et quæ sint. II. 112. 9. & 113. & N. 3.

Parentes quare optent superfluitates sibi liberos suos. II. 1123. N. 13. V. 518. 4. & N. 4.

Parentes omnes succedunt liberis sine discrimine sexus, aut stirpis. II. 1128. & 1129. 3.

— venientes et diversi stirpis succedunt in stirpes. II. 1129. 1130. 4. 5.

— an, si concurrant venientes et stirra externa & materna: paterna IIII, materna IIII bona occupent: an potius consuetudinem in utroque bonis succedant. II. 1129. N. 3.

Parentes proximi excludunt remotiores a successione liberorum: contra, atque liberi in successione parentum. Et quæ differant ratio. II. 1131. 5.

Parentes natura atque debent, & liberaliter educare liberos, & dote filias. VII. 662. 10.

Parentes alendi a liberis. III. 476. 10. & N. 13.

— Vide *Alimenta, Liberi*.

— agunt pro liberis sine mandato. V. 214. 10.

— nequeunt in ius impone vocari, venia prius non petita. VI. 31. N. 22.

— quantum hic parentum nomine intelligantur. *ibid.*

Quantum illius pater, qui parentes in ius vocaverit, venia non impetrat. Et quo more aut iustitio pater huc fuerit irrogata. VI. 695. 2. 3. VII. 531. 5.

Parentes veri, & naturales quibus honestatur appellationibus a veteribus philosophis. VI. 31. N. 22.

— prout sunt affecti, admodum terrentur in liberis. XI. 43. 8.

— si cum impubere filio simul perierint, et supervivisse putantur: contra ac si convenerint filio puberi. Et quare. XI. 43. *seqq.* 44. *seqq.*

— si convenerint a liberis: teneantur duxat, in quantum facere possunt. VI. 850. 3. XI. 257. 3.

— quo beneficio potiuntur parentes et utraque linea in iustitiam. XI. 257. N. 4.

Quomodo parentes obligentur et delictis filiorum. IV. 585. 17.

— non admittuntur ad dicendum testimonium adversus liberos. VII. 1130. 2. & 3.

Parentum caritas erga liberos est naturalis. V. 518. 519. 4.

Parentum affectio nullas maior. I. 337. 3. & N. 4.

Parentum professio apud astra quæ sit. VII. 1052. 1.

— Vide *Professio*.

Parentum alter quibus exilibus admittitur ad successorem coniugis sua cum defuncti liberis. II. 1125. 18.

— & quare superioribus his casibus non fuerit Notitia 118. derogatum. *ibid.*

Parentem ordo secundus est in successione cognationis legitimæ. Et cur parentes post defuncti liberum vocentur ad successionem. II. 1127. 4. & N. 1.

Pacere pro obedire possumus est in propensione voluntatis. XI. 1714. 3.

Paries cecus quoniam sit. IV. 165. N. 6.

An vicinus ius habet demolendi, & reficiendi communis parietis. III. 165. 9. IV. 536. 29.

Qui parietem communem refecit, an & quatenus possit a socio repetere sumptus. IV. 536. 537. 29.

Parietem communem socias aperire non potest, in vivo socio. III. 165. 9.

Parlamentum Francie non recte comparetur Prefectis praetoris. VI. 418. N. 12.

— quo iura potestatem atque iurisdictionem exercent. *ibid.*

Adversus sententias Parliamentorum frequens est supplicationum usus apud Principem. VI. 418. 419. N. 22.

Part. Vide *Creditor, Hereditas, Inheritas, Salus, Substitutio.*

Partis appellatio naturalis est, vel civilis. I. 773. 1. & N. 1.

Partis praesentia nonne estimetur. Vide *Præsentia.*

Partis nomen siue utro addito dimidium significat. II. 154. 16. IX. 705. 5.

Partem facere quid significet. XI. 20. 1.

Qui partem nominat, neque scilicet quoniam intelligat, dimidium intelligere dicitur. IX. 129. 3.

Quod si laesio in toto, idem etiam in parte. X. 1451. 70.

Partes divise aut indivise quantum sint. IV. 52. 4. XI. 449. 10 & 1018 8. 9. 10. 11. & 1019.

— quoniam in indivisam partem usus. XI. 1019. 12. 13.

Partes emolumentum opposita sunt hereditaria; & quæ sunt. VII. 941. 20.

Partis praesentiam quantum stipulationes recipiant, vel secus. XI. 447. 8. & 448. *supp.*

— Vide *Stipulationes.*

Partus vilcerum maris posteo. I. 1134. 2. & N. 2.

Partus accipere futurum an possit usufructus. I. 1133. *supp.*

— quoniam haeres quæstionis utilitas. I. 1133. 2. — Vide *Usufructus.*

Partus accipere etiam non est in fructu, licet natus non sit ex accilla. Ex quare. III. 64. 6.

Partus accipere per quos post septimum mensium demeruit. I. 301. 10.

Partus decem mensium legitimus est: secus si natus fuerit undecimo mense. X. 1464. 7.

Partus sit actio de parte agnoscendo. Vide *Actio.*

Pascendi ius est, servum praesidi iudici. III. 187. 4.

de Pastu pecoris actio. Vide *Actio.*

Pasquilli quid sint; & cur ita appellati. IV. 209. N. 4.

Paterfamilias quoniam dicitur. I. 297. 3. 298. 4. VIII. 1175. *Tom. XII.*

Pater est, quem iustitia demonstrant, nisi contrarium probetur. I. 307. 9. & N. 6.

— olim habet ius vitæ, & necis in liberos; & quandoque illi fuerit adeptum. I. 336. 2. & N. 1. 2.

— filiosfamilias emendare potest; sed non potest in eum servire præter modum. I. 337. 3.

— eius arbitras magistratus potest irrogare poenam filiosfamilias contumacis, vel inofficiosi. I. 338. 4.

— potest imponere facere, vel dicere filiosfamilias contumeliam. I. 339. 12. & 340.

— iuvens emancipare liberos non cogitur; & potest, quo emancipato, recidere alios in potestatem. I. 352. 13. IX. 627. 4.

— an stipulando querat utilem actionem filio emancipato. III. 71. N. 19.

— cogitur emancipare filium, si vel ex condicione legatum acceperit, vel si patria potestate abutatur. I. 354. 20. 355. 21. IX. 627. 628. 4.

— & quomodo cogendus. I. 355. 21.

— an recte pecuniam stipulenter pro emancipando filio. XI. 1433. 2.

Pater emancipator a filio praeteritus habet & bonorum possessionem contra tabulas, & inofficiosi querelam. V. 442. 14. & 443. 15. & N. 13.

Pater, qui vicit in causa inofficiosi adversus scriptum heredem, quomodo proficiat defuncti liberis iuste hereditatis. V. 549. 9. & 550.

Paterfamilias vel filium parenti in adoptionem, vel se in arrogationem dando, transfert ius patris potestatis in patrem adoptivum. I. 340. 13.

Pater inuicem liberis etiam hereditatis dare potest. I. 402. 9.

— eius Imperio & potestati quinquam subiecti dicantur. VII. 1121. 10.

Pater emancipato filio tutorem dare non potest. I. 402. 8. & N. 2.

— contrahere non potest cum filiosum, iam civile, secus iure natura. VII. 663. 17. 18.

— non obligatur ea maleficio filiorumfamilias, nisi hi, scientes patre, deliquerint. IV. 585. 17.

— tenetur nihilominus ex contradiabus & quasi contradiabus filiam. IV. 586. 18.

— quibus condicionibus pater teneatur ex contractu filiam. VII. 879. 2. 880.

— ex pecunia marito data filiosum, quando teneatur de peculio. VII. 880. 881. 3. 4.

— eam vi eorumque a patre qui nec tenebatur de peculio, quomodo pater aut eius heres repetat. VII. 881. 5. 882. 6.

— teneatur de peculio profectio ex contractu filiorumfamilias. VI. 687. 6. VIII. 85. 38. 39.

— de eo tamen deducere potest quod sibi debetur. VIII. 85. 39.

— & quatenus de adventitio teneatur. VI. 687. 6. VIII. 85. 40. 41.

— quando teneatur intra annum distans de peculio adventitio. VIII. 85. 40. 86.

- non tenetur de castrensi peculio ex contrahenda filiam. *superflua filio*. Et quare. VIII. 83. 35. 84. 36.
- eo mortuo ab intestato, tenetur ex eius contrahenda intra modum peculii. VIII. 84. 36. 37.
- quid si ille patrem testamentum reliquit heredem. VIII. 84. 37.
- tenetur in solidum ex contrahenda filiam, si hic consentiente patre auctus aliquid publicum gessit. VII. 883. 884. t. VIII. 87. 44. 45.
- quantum hic publica manent. Et quando in his patris confessor intelligitur. VIII. 87. 43. 44. 45.
- In rebus filiosum, testamento delata pater non tenetur in solidum, sed de in rem verso, vel de peculio demanat. VIII. 87. 45. 46.
- in ceteris omnibus pater tenetur in solidum ex contrahenda filiam, si hic iussu patris contraxerit. VIII. 88. 46. 47.
- Aut, & quantum statum valent, ut pater pro filio tenetur. IV. 578. N. 3.
- Pater habet ius accrescendi, hereditate per filium quæsitâ. II. 476. 24.
- Pater succedit defuncti uxori pro virili parte quod usufructum cum communibus liberis patre viva emancipatis. II. 1111. 15.
- Pater filiam, dotem debet ex iure civili. III. 453. 8.
- Pater, qui dotem dedit filiam, habet communem eam illa profectus dñis portionem. Et quomodo. III. 1041. 14. & N. 6. & 1043. *segg.*
- non facit actionem dotis a se profectâ sibi propriam, nisi stipuletur eam sibi reddi; sed si de eo pater agat doceat; & quare. III. 1048. & 1049. 28.
- Quare dotem sibi reddi recte stipulante pater ex intervallo, non solum estaneus. III. 1049. 29.
- Patre donante prædicia quondam filium, ut creditibus satisficeret, non secuta causa ob quam donavit, an vindictæ donata, an vero condicij debeant, & quomodo ab eius herede. VII. 723. *segg.*
- Patres quidquid iure suo facit in personis filii, vel filia quos habet in potestate, si id faciat, sciens, nec contradicente filio, vel filia: filiorum consensu facere intelligitur. VIII. 583. 21.
- non potest acquirere, nec repudiare hereditatem filio delatam, eo invito, nec alienare res hereditarias, invito filio. IX. 361. 1.
- cogi potest a filio, quem habet in potestate, adire statum hereditatem, ut eam sibi restituit. Et quo tempore debet restituere filio. II. 578. N. 2.
- Pater solus agit de peccato adventitio, in quo usufructum acquirit. Et an agere debeat ex filii consensu. IV. 1066. 10. & N. 11. & 1067.
- Pater vindicare potest exstantes nummos, quos filius, coacta S. C. mutatus solvere sua proprios sive pecuniarum, dummodo sint profecti, vel adventitii peculii; tamen filio liberam peculii administrationem reliquit. X. 235. 3. 236. 4. 237. 5.
- pondicere non potest tamen bonâ fide confectum; & quare. X. 238. *segg.*
- Pater, decurione creto filio, si eum morietur: obstringitur omnibus decurionum oneribus. VIII. 585. 35.
- in summa egestate constitutos filium, vel filiam vendere potest, sed non cogitur. VIII. 765. 9. & 848. 15. *segg.*
- & quidem sive eos habet in potestate, sive eos habet, & sive recens ocos, sive adultos vendat. VIII. 849. 24. 25. 26.
- non potest tamen vendere nepotes, nec alios descendentes. Et quare. VIII. 849. 21. aa 23.
- Pater quando paritor bonorum possessionem ex causa peculii. VI. 126. 127. 8.
- non est testis idoneus filio. Et quibus de causis. VII. 1131. 5. & 9.
- testis esse potest in testamento militari filii. VII. 1132. 11.
- an possit esse testis inter duos liberos. VII. 1132. 12. 1133. *segg.*
- ad, & quando audiat in criminalibus pro filio. V. 178. N. 5. & 184. d. N.
- quando restitutionem in integrum filiosum petere possit, illo etiam invito. V. 1097. 14. & N. 13.
- iudicium agens nomine filii quare non caveat de rato. V. 263. N. 20.
- an iudex esse possit in causa filii, contrahente adversario. IV. 1135. a. & 1186. *segg.*
- Ad pater nobilis, qui iustiditio virum, vel oppidi concessa est, eam exercere possit in liberos. IV. 1393. & 4394. 8. & N. 17.
- Pater filio impuberi communem et supervivisse confector, etiam cum agitur de contractibus. XI. 45. 1.
- Vide *Commercium, Intestatus, Parentes*.
- Pater, si potius filium quem habet in potestate, ducere uxorem intra annum lectus, sicutur iustitia. V. 96. 97. 1. & N. 5.
- Pater spiritualis in ius vocari non potest, nisi petita venia. VI. 32. N. 22.
- Patris persona filio honesta semper, & sancta viri debet. VI. 31. & N. 22.
- Patri si verbera inferant, aut conviciolum faciatis liberi: efficiuntur infames. V. 100. N. 8.
- si morbo de re liquido evadit, & non ea eo tamen, quod pater intercepit filium in testamento. *ibid.*
- Patria est loco parentis, & non debet in ius vocari sine venia. VI. 32. N. 22.
- eius laudes. *ibid.*
- Patria communis an indicem vocet in suspicionem. IV. 1385. N. 6.
- Adversus patriam oculos postulare debet, nisi sit iustus id fecerit a iudice. V. 53. N. 34.
- Patria potestas quatenus sit Romanorum propria. I. 297. N. 3. & 298.
- est etiam iuri gentium. *ibid.*
- quibus modis acquiratur. I. 298. 5. & N. 4. & 299. *segg.* — acqui-

— sequitur parentibus masculis, non feminis. l. 302. 11.  
— acquiritur in liberos, & hoc vel natus ex vivo & morte. l. 300. 8. 301. 9. 10.  
— vel legitimis effectus a iure. l. 303. *sepp.*  
— vel adoptator. l. 309. 1. 2. & 310. *sepp.*  
— vel arrogator. l. 321. *sepp.*  
Patria Romanorum potestas quoniam tribuit iura parentibus in liberos. l. 336. 2. 337. *sepp.*  
— Vide *Filiusfamilias, Paterfamilias*.  
Patria potestas solvitur naturali morte patris, in cuius potestate fuerit filiasfam. l. 347. 3.  
— solvitur eius damnatione, vel deportatione. l. 349. 8.  
— an eadem recipiatur restitutione per indolentiam Principis facta. l. 366. 5.  
— cor non etiam captivitate solvatur. l. 350. 9.  
— solvitur emancipatione. l. 350. 351. 10.  
— an solvatur, & quomodo, morte avi. l. 347. 4. 348. 5. 6. 7. & 349.  
— solvitur damnatione filiasfam. l. 359. 20. 29. 30.  
— eius dignitate, & quasi. l. 360. 32. 33. & 361.  
— non solvitur nuptiis filii, filiaque sem. neque militia. l. 361. 362. 34.  
— iure Sacrorum solvitur per nuptias, vel domicilii mensurae separationem. l. 361. 362. N. 12.  
— quomodo ex consuetudine omnium fore locorum, & Germanie moribus sit iuri civili derogatum in hac parte. *ibid.*  
— solvitur per ingressum monasterii. l. 361. N. 11.  
— an, & quando solvatur adoptione. l. 362. 35.  
Quoniam non restituitur in integrum adversus patrem potestatem. l. 364. 19.  
Patria potestas soluta, peritur iure cum patris, tum filii, quoniam ab illa predestat. l. 369. 11. 12. 370. 371. 16. 372.  
— aliqua tamen remanent patris potestatis vestigia, & quoniam sunt. l. 369. N. 3.  
— & quidnam emancipatoris tributum sit pratoris edicto, & iure iustitiano in bonis emancipati. l. 370. 13.  
Quid inseritur, utrum emancipatione, an dignitate solvatur patria potestas. l. 373. 16.  
Patria adoptivi potestate soluta; nullum fore superest praelium iuris vestigium. l. 372. 17. 373. *sepp.*  
Soluta patris naturalis potestate, manet cognatio, & iura cognationis. Et quid inde consequens. l. 374. 22.  
Patrimonium cuiusque est illud, quod quisque habet in bonis. l. 990. 2.  
Patrimonii quantitas quo tempore, & quibus dedenda estimanda sit. l. 949. *sepp.* & 950. *sepp.*  
In Patrimonio defuncti quidnam esse dicatur. l. 951. 3.  
— Vide *Bona, Falsitas, Opera hereditaria*.  
Patrimonii administratio omnia in quinque rebus consistit; & quoniam sunt. V. 719. 3.  
Patricii quoniam sint, & cur ha discant. l. 360. 32. & N. 10.

Tom. XIII.

Patronatus olim & iure plebiscitorum dictus. l. 375. & 376. N. 1.  
Patronatus ius in quibus rebus positum sit. l. 375. 1. & 376. *sepp.*  
— quibusnam deogetur tanquam indignis. l. 393. 394. 6.  
Patronatus iura an retrocedant liberi damnatorum. l. 393. 5. & N. 4.  
Patroni casuum unde dicti. V. 38. N. 7.  
— testes esse non possunt in causa, vel probatore patronatum. VII. 1146. 7.  
Patroni defuncti liberis debentur obsequium, opera, succursio. l. 392. 5.  
— & quidem omnibus sine sua, five emancipatis pro virili parte debentur. l. 393. 5.  
— nisi tamen patronus assignaverit libertum, vel liberos. *ibid.*  
Quoniam, & quatenus habeantur pro patronis, etiam si non manumiserint. l. 392. 4. VI. 33. N. 22.  
— & quoniam non habeantur pro patronis, etiam si vere manumiserint. l. 393. 394. VI. 33. N. 22.  
Patrono quoniam debeantur. Vide *Libertus*.  
Agenti adversus libertum compedit actio praedictialis. VII. 1063. 1.  
— & quondam ei probationis onus incumbat. VII. 1063. 3. 4.  
Patronus quoniam dicatur. l. 391. 2.  
— quatenus alimenta liberti praestare tenetur. III. 460. 14.  
— heres est liberti legitimus. XI. 45. 2.  
— non potest in his impune vocari sine verba. Et quare. VI. 33. N. 22. & 695. 2. 696. 697. 3.  
Quoniam pueri constituti sit vocantur in ius patronatum absque verba. Quando committitur. Et col debentur. VI. 35. N. 22.  
— an inenda in corpore sit ab eo, qui non habet in iure. VI. 35. 36. N. 22.  
— irrogatur liberto, cognita causa. Et quibus ex causis ei remittatur. VI. 36. N. 22.  
— contrarii non potest pro libertis. VII. 885. 1.  
Bonorum possessionem contra liberti tabulas amittit, non quidem si accipiat, sed si eligat operas, & dona liberti. IX. 2223. 3. *sepp.* & 1224.  
— revocat ea, quoniam in sui fructum sine alienata. V. 992. 17. VI. 661. 1. & 665. 5.  
Pauliana actio quid sit, & quae de ea competat. VI. 173. 1. & N. 1. & 174. *sepp.* & 661. 662. 1.  
— an sit actio in rem, an in personam. VI. 186. N. 21. & 664. 4. 665. *sepp.*  
— competit vel curatori bonorum, vel fraudulenti creditoribus. VI. 186. 14.  
— an competat creditori futuro. VI. 186. N. 22.  
— an creditori hypothecario. VI. 179. & 180. N. 11.  
— datur adversus eum, quocumque res in fraudem gestae est, si tamen fraudem non ignoraverit. VI. 187. 15.

H b 3

— adver-

— adversus populum de eo, quod gestum est cum iure, qui fraudem non ignoret. Et quatenus. *ibid.*

— datur propter dorem similitudinis datam in fraudem creditorem adversus matrem, adversus matrem, eiusque patrem. Et quatenus. *ibid.*

— datur adversus debitorem, qui fraudem facit. Et quare. VI. 187. 188. 189. 190. 191. 192.

Paulianus quis res persequatur. VI. 188. 189. 190. 191. 192.

— anni spatio finitur, quando pecuniam persequitur. VI. 190. 191.

— quando rem persequitur, sive id quod pervenit ad eam, quorum agitur, tunc heredi, & in heredem datur. *ibid.*

— per eam revocatur bona debitoris alienata, non autem hereditas. VI. 189. 190.

— eam per accedere debet excoisio bonorum debitoris, si opponitur a reo. VI. 189. & 186. N. 20.

— quae tamen non requiritur, cum alienata est in fraudem speciei certa. VI. 186. N. 20.

— in ea iuratur in litem. VI. 187. 1.

Pauper quisquam sit, & unde talis asilimetur. V. 70. N. 54.

— an sit fidelissior idoneus. VI. 108. N. 12.

— an soli privilegium habent, quoniam miserabilis persona. IV. 1326. N. 2.

— eius causam gratis suscipere debet advocatus. V. 69. N. 54.

Adi pauperi gratis edenda. VI. 36. N. 8. & 94.

— et datur in iudicium testimonio ea ignorantia, vel erroris causa. V. 1099. N. 4.

— non proficiunt induciae mortuorum contra eum propter. V. 1419. N. 11.

Pauper non exiguam sumptuum. VI. 25. N. 17.

— si sententia pro eo lata sit appellatur, alii interim debet ex fructibus litigiosorum bonorum. VI. 468. N. 9.

— alius appellare potest pro eo. VI. 412. N. 7.

Pauperes inditui possunt heredes. II. 164. N. 24.

Locis alimonie pauperum destitutis dominium acquiritur ipso iure, & sine ulla traditione. VII. 210. 5.

Procuratores pauperum etiam iniuri cognoscere agere, si habent salariam a magistratu. V. 335. N. 2.

Pauperes quid sit, & cur ita dicta. IV. 475. 5. & N. 4.

Quoniam concurrere oportet, ut quadruples, vel bipes animi pauperem fecisse dicatur. V. 474. 5.

Actio ob pauperem prodest noxalis est & quid persequatur. V. 475. 7.

— datur adversus dominum animalis, sive novum sive plures in solidum. V. 476. 2.

— nisi tamen animal ipsum decederit ante litem contestatam. V. 476. 8.

Paupertas an casus appellatur sine scripto. VI. 418. N. 43.

Pecentem mortale violandum, si mensura firma, aut vine iactura facienda sit. IV. 366. N. 13.

Pecora agi decernunt. III. 178. 8. 9. & 179.

— quatenus ira dicantur. III. 177. 6.

Pecoris pascendi servitus quae. III. 187. 4.

Paucis ad aquam appellus servitus est praedii restitui. Et quatenus. III. 187. 4. & N. 4. & 188. 6. & 189. sepp.

Pecoris raptor vel abductor si quid teneretur, & pecuniam acceperit ob id facendum. VII. 777. 1.

Pecorum usus quibus in rebus constituit. III. 219. 16. 17. 18. 19.

Pecorum fructus quatenus in perceptione differat a fructibus fundi. III. 219. 19. & 220. sepp.

Quando tibi pecus pascendum ex lege, ut videretur post certis annis, & pretium inde receptum sit commentum an societas contrahatur. X. 1235. cap. 5. & 1236.

Pecudum foriviarum fides apud quemcumque conceptus, possessori bonae fidei, apud quem edicta est, statim, & pleno iure acquiritur. I. 1141. 1. 2. & 1142. 3. 5. & 1143.

— acquiritur hoc modo etiam feris heredi bona fide possidenti. I. 1141. 4.

— a possessore bonae fidei, apud quem edicta est, ut capiti nec debet nec potest. I. 1143. 6.

Rem pecuariam debitor recte solvit si iuram. aut servo, quando ignorat ademptum fuisse illius peculium. IV. 758. 25. & 760. 29.

Peculiares summas servi & glisum. credendo mortuos efficiunt sine libera peculii administratione. X. 107. 4.

Peculium unde dictum. II. 1153. 7.

Servorum peculium quid sit. II. 1152. 6. & 1153. VI. 66. 4. VIII. 79. 50. 12.

Servi peculio alienato, cum casingulati servi legatum: sed tamen alienato servo, peculii legatum casingulatur. II. 833. 23. & N. 12.

Peculium servo amissum, quid sit, & quod sit. II. 1153. 7. 8. VI. 66. & 68. 5.

— uter, uter etiam pro pecunia paritatem. II. 864. N. 7.

— adventitium quid sit, & quare ita dictum. II. 1155. 14. VI. 66. 5. VIII. 83. 34.

— plena eius proprietate omni patri acquireretur. II. 1163. 25. III. 21. 22. 3.

— hodie dominium eius penes si iam est: usufructus & administratio ad patrem pertinet. II. 1163. & 1164. 25.

— & quibus in causis peculii adventii usufructus atque dominium penes si iam est. II. 1164. 26. 27. & 1165. 28.

Patre mortuorum, ingressio, an peculii adventii usufructus, quando pater vivit, pertinet ad mortuorum; an statim redeat ad proprietatem. III. 21. N. 1.

Adventitii peculii, quod est in his rebus quae usu consumuntur, plena proprietate acquiritur patri. III. 37. 38. 19.

— an illatum totum quae usu consumuntur, & sunt in peculio, descriptio sive inventarium laus exigatur a patre. III. 38. 20. & 39. sepp.

Peculi adveniens nomine utrum pater agat; an filius; an uterque. IV. 1066. 1067. 10.

— an pater agens de adventitio satisfacere debeat, seu cavere de iur. V. 317. N. 13.

An filiosum testari possit de adventitio peculio. II. 30. 8.

Peculium castrense quid sit, & quo nam genere constitueretur. II. 1154. g. VI. 687. g. VIII. 82. 29.

— quasi castrense quid sit; in quibus rebus versetur; & unde sit appellatum. II. 1154. 10. VI. 687. g. VIII. 82. 30.

— utrumque plene iure acquiritur filiosum. II. 1154. 11. & 1155.

— profectum quid sit; & quo rerum genere consistit. II. 1155. 13. VIII. 83. 33.

— non acquiritur filiosum, sed patris est. II. 1155. & 1156. 15.

Libera peculii profectum administratione concessa filiosum, non potest hic habere de peculio quod debuit nomine patris. X. 237. g.

— castrense, quasi castrense, adventitium non veniunt in iudicium castrense, sed profectum duntaxat. VI. 977. 1. 2. & 978. 3. 4. & 979. 5.

Peculium augeri dicitur, vel immitti. Et quomodo hoc intelligi debeat. III. 1180. N. 1.

— usui etiam, crescere, & mori dicitur, & quomodo. IV. 588. 583. 14.

— an possit vindicari. V. 814. 14. & N. 17.

— quibus modis definit esse peculium. VIII. 82. 16. 17. & 81. 18.

Quinam tenentur de peculio; & quidam patresim commune hic habent, & quid proprium respectu dominorum. VIII. 75. 599.

— Vide *Dominus*, *Paterfam*.

Pecunia in id convertitur est, ut ei ea alie res omnes autem ntar. VIII. 823. 51.

Pecunia numerata quoad administratum constituit inter illos res, quae usu consumuntur. III. 29. 4.

Pecunia credita, motus, numerata significat unum & idem. X. 258. 14.

Pecunia sine peculio singulis, tritum sermone proverbium. II. 864. N. 7.

Pecunia permutatione partis recipit. Et quomodo. X. 336. 16.

Pecunia tribuitur quid sit, & unde dicta. VIII. 477. 3. X. 1403. 4. 599.

— navigii pecunia crucioris. VIII. 478. 4. & 479. X. 1401. & 1404. 8.

Pecunia nautica vel navi pecunia periculi continetur. VIII. 478. 4. & 479. X. 1404. 9.

— quandoque hic a sum nautica non debentur sed communes. VIII. 480. 4. 5.

Pecuniam appellat unde nova, & quem habet significationem. III. 669. 18. VII. 611. g. XI. 1081. 5. 6.

Pecunia signata qualitas in quo consistit. X. 139. 2.

Pecunia deposita solemniter quae sit. VIII. 440. 19.

— sicut tota Romano in iure sacra. Et quare. VIII. 440. 20.

— hodie mores cuiusque regionis spectandi in pecuniam depositione. *ibid*.

Pecuniae non numeratae exceptio. Vide *Numerata*, *Numerata*.

Pecunia oblatio. Vide *Oblatio*.

Pecunia inquisitionis. Vide *Sequestratio*.

Regis iura de pecunia. X. 254. 255. 11.

Pedamentum foveendi ius quicquam sit praeli servituti. III. 257. 5.

— ea sumere semper licet fructuario. III. 66. 11.

Pedaneus iocundus quis sit; & unde dictus. IV. 1340. 599.

— in ius vocare non poterat, sive citare. VI. 18. N. 10.

— vulgo confunditur cum delegato. VI. 20. d. N.

Pedarii iocundus non recte dicitur, qui sunt pedanei. IV. 1340. N. 7.

Pecunia quid sit, & unde dicta. III. 814. 815.

Pensiliones publici quae sint; & quibus imponantur praemia. VIII. 983. 3. 4. 5.

— ob eorum cessationem vendi poterat a fisco bona debitorum. VIII. 999. 1.

— rursus perperam est in bonorum venditio, dummodo praecripta vendendi forma servetur; & quam sit hac. VIII. 999. 2. 950. 599.

Pensitationibus publicis tam praesentium, tam praeteritorum annorum obnoxii habentur praediorum possideres, etiam si antea non possederint. VIII. 973. 3. 981. 1.

— Vide *Trikata*, & *Fedigalia*.

Perdationis rei quoniam sint. II. 154. 24. & N. 12.

— sunt hereditatis incursiones. *ibid*.

— quo supplicii genere afficiendi sint. IV. 1143. N. 39.

Pergrinatio in usu iuris quinam dicantur. Et quid sit peregrinatio. IX. 115. 3.

— pater institui non potest heredes. II. 159. 33.

Peristila verissime dicta quae sit. IV. 395. N. 3.

Pergula quid sit. IV. 1250. 16. & N. 11.

Periculum fere si non sic facile damnum; sepe & id etiam quod culpa contingit. IV. 621. N. 1.

Periculum rei venditum quid sit. VIII. 993. 10. 12. & 1003. 5.

— in quibus rebus versetur. VIII. 990. 2.

— quando transit ad emptorem. VIII. 990. 3. 991. 4. 992. & 993. 9.

An, & quibus temporibus periculum quod perfectum venditione transigit, spectet ad venditorem. VIII. 991. 5. 599. & 992.

— quando ad emptorem non transit. VIII. 994. 18. 995. 599. & 1001. 599.

Periculum qui generatim recipit in se, an teneatur de casu sortito. IV. 623. N. 3.

An receptio periculi & fortiorum casuum extendatur ad casus insolitos, & plene infernos. *ibid*.

Periculum debiti recipere quid sit. VIII. 980. 8.



- Periti in arte, si pati sint, vel impari numero, cum de re iudicant: quam vim habent eorum sententia. XI. 327. N. 3.
- Peritorem iudicium an vim habet rei iudicis. VI. 233. N. 7. XI. 317. N. 1.
- Peritorem est crimen maximum. X. 716. 8.
- duplex est: in Deum, & in Principem. VII. 499. 1. X. 719. 8.
- Peritorem in Principem admitti quae sit poena constituit iure Romanorum. VII. 499. 1. X. 820. 8.
- Peritorem in Deum quare nullus sit a iure veteri sancta poena: sed iudicio Dei permitti fuerit. VII. 499. 3. & 500. 4. & 501. *seq.* X. 716. 8. 717. *seqq.*
- An, & quibus in causis constituitur sit poena peritorem constitutionibus Imp. X. 721. 722. 723. 8.
- Peritorem poena quomodo constituitur moribus suis a legibus variare gentium & populorum. X. 722. N. 17.
- Peritorem quis sit. X. 722. N. 17.
- Peritorem an infamiae obicitur a legibus. VII. 502. 7. 8. 503. *seq.* X. 721. N. 15.
- & quid iure Canonico. X. 721. N. 15.
- Peritorem an iudicandum deferre possit. X. 812. 19. & N. 31.
- Permutatio quid sit. III. 765. 7. & N. 10. VIII. 755. 10.
- Elus ab emptione differentia. III. 765. 766. 7.
- Permutatio quantuplex sit. III. 765. 766. N. 10. X. 1223. 119. 3.
- vicem emptiois obtinet: Ideo & actio in evictionem competit ei, cui sit evicta res permutata. IX. 1519. & 1520. 1.
- Aliena re in permutationem deducta, non potest agi in id quod interest, nisi res evocatur: in autem evicta, eae competit conditio ob causam. IX. 1520. & 1521. 2.
- Persequi rem quid sit. V. 304. 5. VI. 731. 5.
- Ius persequi quidnam sit. *ibid.*
- Persequi aliquid iudicium quid sit, & unde dictum. V. 414. VI. 511. 7.
- Persecutio rei quid sit, & in quibus rebus versetur. VI. 732. 5. & N. 1.
- Persecutio poena quid sit, & quodam poena generis singat. VI. 732. 6. & N. 2.
- Persecutiones an sint actiones. V. 408. 9. 10. 402. *seqq.* & 413. N. 5. & 415. 8.
- Persona quid sit Iuris. I. 231. N. 1.
- Iura personae propria quae sunt. I. 229. & 230. 3.
- ad ea tendere quoniam iudicia sive actiones sunt comparata. I. 230. 4.
- Iura personarum variis pro sua cuiusque personae. I. 231. 1. & N. 1.
- Personae status quid sit. Et quomodo ab illo pendet ius personarum. I. 231. 2. & N. 2.
- Personae aliae sunt sui iuris: aliae sunt iuris alieni. Et quam recta hac diviso. I. 229. 2. & N. 1. 236. *seqq.*
- Persona sui iuris dicta patremfamilias, maritum, vel & filium. & filiam. dicta quoque, sunt alii iuris. I. 227. 3. & N. 2. & 258.
- Aliud est ius personae, aliud est actio in personam. Et quale sit utrumque. III. 413. N. 1.
- Personarum enumeratio quomodo habet iuris effectum in heredum institutione. XI. 32. 8.
- Actio in personam quid sit. V. 965. 2.
- Actio in personam vel ei datur, cui questus est obligatio, vel ei, cui creditor mandavit seu actionem. VII. 813. 3. *seqq.*
- Vide *Creditor*.
- An personae actio tollatur, si creditor agat hypothecariis. VII. 847. 12. 848. *seqq.*
- Actiones in personam cur ius dictum. VII. 548. 12.
- an sine diglute potiores sit, quae sunt in rem. V. 963. 1. & N. 1.
- communis omnium causa est obligatio. V. 965. 2. VI. 612. 3.
- Quae sint divisiones actionum in personam. Quae sint, & quam varie eorum nomina. Quae horum significatio, & quid usus. V. 973. *seqq.*
- eorum summa genera quatuor, & quae sunt. V. 982. 5. & 983. *seqq.*
- Solemnia actionum nomina multis multis ab usu iudiciorum recessere. V. 993. 994. 20.
- Petere pro auctore usurpatum a Latini. V. 761. N. 1.
- Petere idem est, atque agere iudicio. V. 414. 7.
- Quod petitum dicitur, iudicium illis constitutionem. X. 348. 5. 368. 19. 369.
- Statim peti potest, quod praesenti die debetur. X. 344. 14.
- Petitio generatim accepta idem est atque actio. V. 416. 7.
- Specialiter dicta actionem in rem significat. *ibid.*
- Vide *Rei vindictio*.
- Petitio praeposteria quid sit. Et quare improbetur. VII. 949. *seqq.*
- Pius petitur re, tempore, loco, causa. Et quomodo. VI. 829. 830. 2.
- Quae olim fuerit, & quae hodie sit illius poena, qui plus petit aliquo ex superioribus modis. VI. 829. 1. & 830. 2.
- Quomodo plus petit tempore, qui petit ante conditionem. VI. 831. 1. 832. *seqq.*
- An, & quando, & quae de causa plus locuplet possit. VI. 837. 1. 838. *seqq.*
- Qui plus debito compertus est in libello, qua poena coercetur. IV. 233. 5.
- Philosophorum praecepta quid differant a iure publico. I. 28. 8. & 29.
- Fin causa acquiritur dominium sine traditione. I. 922. 9.
- de his quae restituta sunt pro causa, nec Falcidia deducitur, nec Trebelliana iure novo. II. 664. N. 3. & 985. 17. IX. 770. 3.
- secus tamen de iure veteri. II. 985. 17. & N. 9.

— quoniam habentur hoc loco *pias causas*, II. 955. 17.

Legatum rei alienum factum ab eo qui ignoravit rem esse alienam, consistit favore *pias causas*. II. 770. N. 16.

Si legatam rem que deinde alienata fuerit, testator possit redimeri: legatum convalescit favore *pias causas*. II. 832. 833. N. 11.

An ex legato ad *pias causas* factus possit detrahi quarta Falcidia. IX. 775. 1.

Quoniam legatum dicatur factum ad *pias causas*. IX. 770. 3.

Favore *pias causas* mandatum non solvitur morte mandantis. IV. 987. N. 5.

An qui testamentum fecit ad *pias causas*, possit alio quem institutionis titulo relinquere legitimam. V. 475. N. 41.

Res edere tenetur rationes suas favore *pias causas*. VI. 87. N. 5.

Adversus *pias causas* locus est inofficiosi querelae. V. 533. N. 5.

In Favorem *pias causas* iudicia sunt summaria sive executiva. XI. 243. N. 20.

Pictura cuiusvis pretii credit tabula ex sententia I.C. Pauli. I. 895. 1. 896. *sepp.*

— contraria Cui I. C. neque Imp. Iustiniani sententia. I. 897. 2.

— tenetur a sollicitatio. I. 897. 3. 898. *sepp.*

Quid iuris domus tabula, quid pictori tributum sit. Et quomodo uterque suam consequi possit. I. 901. 10. & 902.

Qui sciens plura in aliena tabula, is nihil obtinere potest; & furti actione, atque condictione furtiva tenetur. I. 902. 11.

— quid iuris, si tertio possidente picturam, cum eo igitur pictor & domus tabula. I. 902. 12. & 903. *sepp.*

Pignus quid sit, & unde dictum. III. 1001. 10. IV. 569. 3. VI. 859. 1.

— an, & quatenus differat ab hypotheca. VI. 859. 2. 860. 3. VIII. 18. 11. & 1009. 1. & 1010.

— internum pro ipsa pignoris obligatione, sive contractu famulus: frequentius pro re pignori obligata. VI. 860. 4.

— obtem accipitur pro contractu; & quid sit. III. 1001. 11. & 1002. 12.

— accipitur pro re pignori obligata semper accedit principali alicui obligationi, sive civili, sive naturali, sive presenti, sive futuro. IV. 569. 3. VI. 860. 5. 861. *sepp.*

Pignus vel lege constituitur, vel magistratus decreto, vel privati debitoris, alioquin domini voluntate. IV. 569. 4. 570. 5. VI. 863. 864.

— tacitum constituitur a lege locatori in investitis, & illis in urbanis praediis. IV. 570. 6. VI. 865. *sepp.*

— constituitur locatori praedii rustici in fructibus ibi metis, nisi de eo nominatum casum fuerit. IV. 570. 6. VI. 873. 7. & 874. *sepp.*

Pignus a lege constituitur Pisco in omnes causas, ex quibus aliquid ei deberi ceptum est. IV. 570. 7. VI. 877. 13.

— tacitum constituitur papilio & minori in bonis tutoris & curatoris pro officio tuelis & curae. IV. 570. 7. VI. 877. 878. 14.

— mulieri in bonis mariti, & e contra. IV. 570. 7. VI. 878. 15.

— legatario in bonis defuncti. IV. 570. 7. VI. 878. 16.

— creditori in edificio, ad quod estroendum, vel restituendum desit pecuniam mutuum. IV. 570. 7. VI. 878. 879. 17.

An pignus a lege constituitur illi, qui dedit mutuum pecuniam ad refectorem navis, vel ad emptionem rei, in ipsa re empti, aut in pavi refecta. VI. 879. 880. 18.

Pignus praetorium, sive iudiciale duplex; & constituitur vel ex causa iudicati. Et quale sit, & eundem praetorium. VI. 881. 1. 2. 3. IV. 571. 10. XI. 228. 2.

— vel ex causa, ex quibus aliquis missus est in possessionem. Et quoniam sint eiusmodi causae. IV. 571. 10. VI. 137. 3. & 881. 882. 4. IX. 1012. 2.

— qua in re a legitima & conventionali pignore differat. VI. 882. 5. & 138. N. 6. & 140. 8. & N. 10.

Pignus constituitur domini voluntate in testamento vel ex conventionione. IV. 571. 9. 572. VI. 883. 1.

— conventionione autem verbis testata, vel factis; & quomodo. VI. 883. 2. 884. 3.

— conventionione speciali, vel generali. Et qualis sit utraque. VI. 885. 4. 5. 886. *sepp.*

— in speciali conventionione de pignore quoniam res comprehensa intelligatur. VI. 885. 886. 5.

— in ea etiam illae res veniunt, quae accesserint rei specialiter obligatae pignori, aut inde nam fuerint. Et quoniam sint. VI. 886. 6. 7. 887. *sepp.*

— in generali pignoris obligatione continentes res omnes, quae quis habet, cum res sua pignori obligare se dicit, & illae res quoque, quae aliquis habiturus sit. VI. 889. 9. 10. 890. 11. IX. 1089. 1.

— nisi tamen sententia loquens continet res praesentes divitias, et cunctas fortunas; & quomodo. IX. 1089. 2. & 1090.

Quoniam res tacite crepantur a pignoris obligatione generali. VI. 890. 891. 12. IX. 1091. 3. & 1092. 6. 7.

An & Ha generali pignoris obligatione continetur, si debitor nullas habet res alias. IX. 1091. 4.

An generali pignoris obligatione continetur eadem pecunia, quam debitor accepit mutuum. IX. 1091. 1092. 5.

Nulla conventionione de pignore secuta, creditor ne habet quidem retentionem rerum sui debitoris. VI. 891. 13.

- & si quibus casibus creditor etiam sine pignore habet doli exceptionem adversus debitorem petentem rem suam. VI. 891. 892. 14.
- Rem pignori obligare potest solus dominus, set alius voluntate & mandato domini. VI. 893. 1.
- semper tamen pignori obligare potest rem suam, cui alienatio bonorum sit interdicta. VI. 893. 7.
- recte pignori obligat rem domini proceratores, si modo habet in id mandatum speciale, vel generale. Et quereos. VI. 893. 894. 2.
- etiam sine mandato rem domini alius pignori obligat, si dominus ratam habens. VI. 894. 5.
- Rem peculiatem pignori obligare possunt servi, & filiusfam. quibus libera sit administratio peculii. VI. 894. 3.
- Rem civitatis pignori recte obligat actor civitatis, qui pecuniam accipit mutuum pro Civitate. VI. 894. 4.
- Quas res pupilli, vel minoris pignori obligare possit tutor, vel curator; & quomodo. VI. 895. 6.
- Quoties pater res suas pignori obligavit pro obligatione liberorum, qui veterem patris obligationem in se transtulerunt; pignora semper in solidam obligationem tenentur, quatenus filii assintantur obligatione propter Velleianam. VIII. 188. 8.
- si tamen res suas pater obligavit pignori pro prioris & sua obligatione, quam eius liberi postea in se transtulerint: tunc subdedita si suam personam, tenentur pignora pro parte filiarum donatarum, non pro parte filiorum. VIII. 189. & 190. 10.
- quomodo pignora a patre obdita pro parte filiarum tenentur. VIII. 190. 11. 12.
- An res suas pignori obligare teneatur ille, qui succedere non tenetur. VI. 102. M. 9.
- Non possunt obligari pignori res sacre, religiose, publicae, neque homo liber. VI. 896. 8. 9.
- non res alienae. Et an rei alienae pignus, dominio postea debitori quiritio, convalescat. Et quidam sit, pignus directum convalescere. VI. 896. 9. 10. & 897. *seff.* & 904. 20.
- An, & quando nullis actio pignoratitia contraria deo- re creditori adversus debitorem, cui postea quantum sit dominium alienae rei pignori obligata. VI. 897. 11. 898. 23. 899. *seff.*
- Quare creditor scilicet alienam esse rem pignori obligatam, retentionem rei habeat, si possidet: non solum contrariam pignoratitiam. VI. 898. 13. 899. *seff.* & 891. 16. 17. 892.
- An, cum domus alienae rei pignori obligata heredes etiam pignoratitii debitori: teneatur creditor pignoratitia contraria. VI. 903. 19. & 904. 20.
- Pignori obligari non possunt a marito res uxoris, ea ignorante aut iuxta. VIII. 177. 1.
- Quid si maritus eas, consentiente uxore, pignori obligavit, vel ut res uxoris, vel ut etiam proprias, quas tamen creditor esse sciebat uxoris. VIII. 177. 2. & 178. 3.
- Quid si maritus, permissu uxore pignori obligavit ut proprias ignoranti creditori. VIII. 178. 4.

- Ad pignori obligentur res inconfiscatae esse pignora a marito, tamquam sua; quorum pignori uxori postea sciens non contradixit. VIII. 178. 5. & 179. *seff.*
- Res sacris pignori obligatas a marito scienti creditori, neque creditor distrabendi ius habet, neque mulier non potest eas a quocumque vindicare. VIII. 183. 2. & 184. 3.
- Pignori obligari possunt res omnes, quae sunt in bonis nostris. Et quae in bonis esse intelliguntur. VI. 905. 1.
- Rerum quae pignori dari possunt, genera quatuor; & quae sint. VI. 905. 2. & 906. *seff.*
- Pignori obligari non possunt auctora sua servitus personarum, neque urbanorum praediorum. VI. 908. 5.
- An pignori possint obligari rusticorum praediorum servitus. VI. 908. 6. & 909. 7. 8. & 910.
- Pignori obligari vetantur servi, vel boves arantii, vel instrumentum arantium, nisi tamen obligentur voluntate domini. VI. 910. 9.
- Non potest obligari pignori spes praemiorum, quae propius sunt virtutis causa certantibus, si vicerint. VI. 910. 911. 9.
- Ut res aliqua pignori recte data sit, sufficit eam in bonis fuisse, cum pignus contraheretur. VI. 911. 10. 11.
- Res quae recipit emptionem, & venditionem, potest appignori; & vicissim. VI. 912. 12.
- qui emere prohibentur, si idem pignus accipere & distrabere non prohibentur. VI. 913. 13.
- In pignore primaria sua sunt iura creditoris; ius tenendi, & possidendi pignoris, vel eius persequendi, si non possideat, utique distrabendi. II. 1514. 3. & 1315. 4. 5. *IV.* 572. 12. 573. 13. VI. 913. 1. & 917. *seff.*
- iura secundaria creditoris don; ius percipiendi fructus ex pignore, dummodo eos sibi compenset in forem; & ius pignoratitiam rem obligandi non- vo pignori. II. 1316. 7. 8. & 1317. *seff.* VI. 913. 1.
- Creditor possessionem pignoris adipisci debet sola magistratus auctoritate, vel actionibus competensibus. IX. 1017. 1. & 1183. ad L. 14.
- & quidem etiam conveniri ut auctoritate sua possessionem ingredi possit, ubi id faciat invito debitori. IX. 1018. 3. & 1020. 5.
- An aliquis parva sufficiat qui, licet ea eo conveniat cum debitori, possessionem auctoritate sua ingredientem, vi non illata debitori. IX. 1021. 6. & 1022. *seff.*
- Creditor qui auctoritate sua possessionem ingreditur iura pignoris, vim facere existimatur; & ius crediti amittit. IX. 1017. 2.
- si possessionem ingreditur, prohibenda debitori, de vi tenetur sive id fecerit ea conventionem sive non; & quare. IX. 1019. 4.
- An possit creditor, etiam si ea eo convenit ingredi possessionem pignoris auctoritate sua, postquam debitor pignus alienavit. IX. 1023. & 1024. 7.

Creditor laus habet distrahendi pignoris invito debitore, sive de eo conveniatur, sive non. VI. 917. 3. IX. 1168. & 1169. 1.

— etiamsi conveniatur, ut distrahere non liceret; dummodo res antea denunciaverit debitori creditor sit solvatus. VI. 917. 3. 918. 4. & 919. 930. 5. IX. 1169. 1170. 2.

— & quo temporis intervallo medio triplex hac denotatio fieri debet. VI. 918. 919. 4.

— debitor antea obcautionem sua creditori facta, venditionem pignoris impedire non potest. VI. 921. 6.

— creditor, pecunia non integre soluta, potest adhuc rem totam vendere pignori obligatam. *ibid.* Pluribus rebus pignori obligatis, creditor potest vendere arbitratu suo quasi vult, iure pignoris. *ibid.* — non tamen vendere potest res pignori generaliter obligatas, si specialiter obligatae fuissent. *ibid.*

Creditor potest statim vendere pignus, si debitor in solatione, vel totius, vel partis cessaverit. VI. 921. 7. 8. & 922. *seq.* IX. 1170. 3. & 1171. *seq.*

— nisi tamen aliter de eo conveniatur. VI. 921. 7. An sola pecunia oblatio facta a debitore districtionem pignoris impedire valeat. IX. 1170. 1171. 4.

Venditio pignoris fieri debet bona fide, & solemniter. Et quomodo hic forma venditionis a creditore servanda. VI. 923. 9. IX. 1173. & 1174. 7. Pignore nec bona fide distractus, nec solemniter, valet ubi sollemniter venditio, dummodo non sit pignus fructus emptori: & debitor pignoratitia directus deus adversus creditorem in id quod interest pignus non fuisse minoris venditum. VI. 923. 10. IX. 1174. & 1175. 8.

Creditor qui bona fide & solemniter pignus distraxit, quillo modo tenetur, etiam si res pignori obligata minime distracta sit. IX. 1175. 8.

Creditor pignoratitiam rem distrahens iure pignoris, transfert in emptorem dominium, traditione postea facta, vel vacua rei possessione tradita. VI. 924. 11. IX. 1175. & 1176. 9. & 1182. 1.

— sed rem pignori obligatam transfert cum sua onosa, nisi creditor consentiat pignori alienationi. IX. 1181. & 1182. 1.

Si creditor pignus vendiderit ea lege, ut debitori recipere liceret, pretio emptori reddito: an ex hoc pacto deus actio debitori. VI. 924. & 925. 13. IX. 1176. 10. XI. 842. & 843. 69.

Pignus a creditore venditum fideiussori debitoris, vel creditori secundo, cui obligata res erat, potest ab utroque arceri, pretio reddito; etiam si de eo nihil conveniatur. VI. 925. & 926. 14.

Creditor non potest addicere sibi pignus, nec potest sibi emere per suppositum extranei personam. IX. 1177. 1. & 1178. 3.

— & quando extranei persona supposita hic intelligatur. IX. 1177. 2.

Adversus creditorem qui pignus per suppositum extranei personam emptum adhuc possidet, potest emptori debitor actione pignoratitia. IX. 1178. 3. — an, & quatenus debitor probare debeat emptoris personam fuisse suppositam. IX. 1178. 4. & 1179. *seq.*

Creditor recte pignus emit a debitore. IX. 1178. 3.

Quidquid occasione pignoris ad creditorem pervenit et aliens re pignori obligata, id exonerat debitorem: sed debitor sive evicta re, sive non evicta emptori, tenetur domino rei. VI. 927. & 928. 16.

Creditor non praestat venditi pignoris evictionem. IX. 1225. & 1226. 4.

— nisi vel aliud conveniatur, vel creditor alienum sciens ignoranti vendiderit. IX. 1225. 2.

— actiones tamen suas nisi mandaverit emptori: nullis ex empto actio deus emptori adversus debitorem. IX. 1226. 3. 4.

— evictionem praestare debet ob rem pignoris iure venditum, cum pignoris laus vere non habuit. IX. 1226. 5.

Creditor emptori pignoris tria praestare debet; rem sibi fuisse oppignoratam, su habere ius vendendi pignoris; hypothecam cadere, vel rem ipsam tradere, si possidet. VI. 926. 927. 15. IX. 1226. & 1227. *seq.*

Creditor de ea re quam pignore iure distraxit, emptori controversiam facere non potest, dominio postea quaesito. IX. 1228. 7.

Creditor rei pignoratitiae fructus lucrari non potest. VI. 929. 1.

— fructus ex re oppignorata percepti forent exonerant. VIII. 19. 1. & 395. 1.

— quoniam hic fructus intelligantur. VIII. 19. 2.

— quando in sifras impetuntur. VIII. 395. 2.

— fructus omnes forte redditus potest exigere debitor actione pignoratitia. VIII. 20. 3.

Creditor pignus in solutum retinere non potest iure domini. VI. 929. 1.

— quibus conditionibus impetrare possit a Principe, ut iure domini pignus possidet. VI. 929. 930. 2. IX. 1219. 1. 2.

— quoniam impetrandi pignoris iure domini forma. IX. 1219. 3.

— quibus conditionibus, & quo iure debitor intra biennium post impetrationem domini possit recuperare rem suam. IX. 1220. 4.

— & qua actione. IX. 1220. 4. & 1221. *seq.*

Quidam interit inter additionem domini pignorum, & impetrationem iuris domini. XI. 235. N. 15.

Pignorum additionis non aliud est remedium, quam ut in possessionem missis res pignori captas sibi possidere videantur. XI. 236. N. 15.

Quomodo pignorum additio per magistratum facta differat ab illa, quae sit auctoritate Principis. XI. 238. N. 17.

Pignore semel addito, perficitur emptio, & partes ledicis cessant, pretio etiam nondum soluto. XI. 247. *seff.*

Creditor, qui possidet a magistro additi sibi pignus, quod non invenit emptorem; an possit id etiam conditione impetrare, quam et eo pignore contentus esse debeat. XI. 237. a. 238. *seff.*

Creditor qui non idoneum pignus accepit, non amittit executionem debite quantitatis, in quam pignus non sufficit. VI. 934. 7.

Quid si debitor proferatur se pignoribus cedere creditori: an libereatur. *ibid.*

An si creditor possit vindicare, etque distrabere pignus: illud facere engi possit. *ibid.*

Quod creditor consequi non potuit ex venditione pignoris, potest petere actione in personam. VII. 849. 3. IX. 1167. a. 1166.

Qui pignus accepit minus idoneum, non amittit executionem debite quantitatis, cui pignus non sufficit. VI. 934. 7. VII. 849. 870. 4.

Pignus, non interposita stipulatione, vel pacto de praestanda usura, non potest retineri, sorte reddita; tamen datum ut nominem in sortem, & in usuras. VIII. 449. 450. 1.

Pignus detur pluribus, vel pro virili parte, vel in solidum, & quodnam ius in pignore habeat hi, vel illi. VI. 935. 3.

— cum detur pluribus simul, omnes concorrent. VI. 934. 3.

Quoties duobus eadem res obligata est pignori diverso tempore, qui prior est tempore, potior est iure. VI. 935. 4. 936. *seff.*

— & quidem hoc ius obtinet in quocunque genere pignoris. VI. 936. 5.

— etiam si tempore prior agat ex hypotheca generali; posterior solum ex hypotheca specialis. VI. 936. 6. IX. 1013. 1. & 1014. *seff.* & 1103. 1.

— et, & potior sit iure pignoris in rebus quaslibet post generalem hypothecam utrique parum, qui prior est tempore. VI. 936. 3.

Qui habet pignori specialiter obligatas res aliquas, & deinde generaliter omnis domus; non est potior in hypotheca generali, si specialis ei sufficit. VI. 936. 6. IV. 1015. 2. & 1016. 3. 4.

An privatus qui prior est tempore, sit potior Fisco pignoris iure. VI. 937. 8. & 938. 939. 9.

Personam favor non facit, ut creditor, qui posterior est in pignore praefertur priori. IX. 1101. 1.

— quoniam hic prior esse intelligitur in pignore. VI. 940. 10.

Potior est iure pignoris, qui de pignore esse convenit, sive pure convenit, sive in diem. VI. 940. 11.

An etiam ille sit potior, qui contra conventionem de hypotheca sub conditione, qua pendente, res alteri data est pignori. Et quid intersit, utrum conditionis, sub qua de pignore convenit, sit potestativa, vel secus. VI. 940. 12. & 941. 942. 24.

Qui pecuniam credidit in rem pignoratam rescindendam, conferendam, emendam, licet posterior sit tempore, iure tamen est potior creditoribus pignoribus. VI. 943. 17. IX. 1107. 1.

Mater in pignore, quod habet in bonis mariti dotis causa, potior est creditoribus, licet tempore prioribus, qui habent metem, non expressam hypothecam. VI. 944. 16. 945. *seff.*

Creditor in pignore posterior, potior est iure, ubi prior creditor remissus sit. VI. 945. 946. 2.

— & quibus modis prior creditor removers. VI. 945. & 946. 2. & 947. 3.

Quandom prior creditor remissus, posterior tempore creditor non acquirit ius dimissi prioris creditoris in pignore. VI. 947. 4. & 5. & 948.

Creditor posterior solvens priori creditoris, debitor etiam invito, pignus habet sibi obligatum cum pro sua debito, tam pro debito primi creditoris, & pro usuris quas ei solverit. VI. 947. 3.

Re tribus creditoribus pignori data diverso tempore, remoto per tertium primo creditoris, potior secundo creditor hypothecam vindicare adversus tertium; & quare. VI. 948. 6. 7. 949. *seff.*

In Pignore potior est ille qui publicus, usup qui privato utitur instrumentum. IX. 1113. 1. 2.

In Pignore est ille potior, cui prior res est obligata; non ille, qui contraxit prior. X. 1098. 9.

Debitor rem pignori obligatam transferre potest in quemlibet. IX. 1037. 1.

Pignus a debitoris nactus vindicare potest emptor & quovis possessor, etiam a creditore, qui obligatam fuerit, si tamen illi debitum solvat, vel offerat. IX. 1037. 1. 2. & 1038. 3.

Pignore alienato a debitoris, creditor potest illud persequi adversus possessores. IX. 1047. 1.

— dammodo tamen conventis prius reus, tam etiam fiduciarios, & mandatarios, & facultates eorum crederetur, etnequam pervenit ad pignorum possessores. IV. 573. 15. & 574. *seff.* IX. 1047. 2. — & quanto adversus pignorum possessores agi possit, non evectis facultatibus debitoris, & aliorum. IX. 1048. 3.

Qui pignori obligata rem alteri ignoranti creditoris obligatam, qua potius tenetur. VIII. 1132. 6.

Pignus creditoris legatum a debitoris repetere non possunt eius heredes etiam pecuniam offerant creditoris. IX. 518. & 519. 1.

— & quare debeant a huiusmodi heredes debitoris creditoris pecuniam. IX. 520. 2.

Creditor, pignore casu amisso, non tenetur de illo debitori; & habet adhuc actionem ad repetendam suam debitum. VIII. 43. 40.

Pignus debitori perire, quam habet sententiam. VIII. 44. 2. & 45. *seff.*

Pignus proprie pariter dicitur casu fortuito; non enim culpa debitoris. Et quoniam sit differentia ratio. VIII. 45. 6. 7.

Pignus locre quid sit; & cur ita dictum. IX. 599. 1. & 1197. 1.

— quibus modis laeant. IX. 1197. 2. & 1198. 3.  
Pignus solvitur, facta a quocunque solvitione. VI.  
972. 3.

— & quidem solvitione pecunie totius, & non  
partis; etiam si pignori datum sit res plures. VI.  
974. 5.

— nisi tamen res pignori datum obligatum fuerit in  
summas diversas. VI. 974. 6.

— non solvitur obligatione pecunie, nisi facta te-  
stato, & solemniter. VI. 973. 4.

— solvitur satisfatione. VI. 974. 7.

— Haec quid sit; quae de re competat, & quibus  
modis. *ibid.*

— & quomodo differat a solvitione. *ibid.*

Pignus solvitur consensu, five remissione creditoris.  
VII. 975. 9. & 976. *segg.* IX. 1099. 1. & 1153. 1.

— declaratur consensus atque remissio tribus mo-  
dis. IX. 1154. 2. & 1155. *segg.* VI. 975. 8.  
976. *segg.*

Pignus solvitur consensu aperto, vel tacito, ipso  
iure, & non per exceptionem. IX. 1099. & 1060.  
*segg.*

Pignus, alienatione facta creditoris consensu, se-  
met extinctum, novumque reviviscit; etiam si rei  
pignori obligatum dominium debitor rursus qua-  
siverit. VI. 978. 11. IX. 1157. & 1158. 7.

Si debitor pignus alienaverit, sciens creditorem, &  
agone: an videatur alienasse cum creditoris con-  
sensu. VI. 978. 12. IX. 1156. 5.

Pignus remittitur, sciens creditore, & sciente, in  
seculi oppugnatum manumissionem. VI. 978. 999. 13.

— Item in rebus venditis, vel mortuis antea  
creditoribus publico programme, vel in rebus a Fi-  
sco venditis sub hasta. VI. 979. 13. IX. 1156.  
& 1157. 6.

Creditor, qui consensit ut pignus alteri daretur; an  
& quando eas solum remittere adversus omnes. Et  
quando adversus illum duntaxat, cui res pignori  
fuit obligata. VI. 979. & 980. 14

Pignus solvitur liti contestatione. IX. 1161. 3.

— solvitur novatione voluntaria, nisi tamen con-  
venierit ut res eadem pignori esset in novam obli-  
gationem. IX. 1159. 2.

— solvitur alienatione pignoris necessaria. VI.  
960. 15. & 963. 21. & 964. 22.

— non solvitur usucapione rei obligatae pignori.  
VI. 960. 16.

— solvitur tamen prescriptione longi temporis.  
VI. 960. & 961. 17.

An creditor, qui rem pignori obligatum aulicis Ser-  
vitiis ierocavit ab illo, qui eam usucapit, co-  
gatur reddere pignus & se receptum debitoris peten-  
ti illud sectione pignoratitia. VI. 962. 19.

— & an dominus idem, qui usucapit, possit an-  
teferre illam a debitor. An vero si aliqua causa  
qua debitor defendatur adversus dominum. VI.  
962. & 963. 20.

Debitor non liberatur cessante pignoris facta, invito  
creditor. IX. 1013. ad L. 1. s.

Debitor potest agere de restituendo pignore adversus  
creditorum, si non pecuniam solverit. Et quan-  
do pecunia soluta intelligatur. VIII. 51. 2. 52. 2.  
& 53. 7.

— agere potest de pignore restituendo, si credi-  
tor preceptos in pignore factas compentare de-  
bet cum creditis sui pecunia. VIII. 52. 1. &  
53. 3.

— Item, si debitor pecuniam creditori offert in  
iudicio. VIII. 53. 4. *segg.*

— vel si etiam satisfecerit eo nomine creditori.  
Et quibus modis creditori satisfiat in causa pigno-  
ris. VIII. 53. 8. & 54. 9.

Quando debitor adversus creditorem potest agere pi-  
gnoratitia. Et an is per creditorem possit repelli  
longi temporis prescriptione. VIII. 54. 55. 10.  
15.

Debitor, soluta, vel oblata in iudicio pecunia cre-  
ditori, potest vindicare ab eo pignus; & quibus  
conditionibus. VIII. 56. 16. 17. 18. 57. *segg.*

— & quomodo hic offerri debitor vindica-  
tio pignoris. VIII. 58. 21. 59. *segg.*

Debitor rem suam pignori datam non potest aliter  
sufferre creditori, quam agendo pignoratitia. VIII.  
59. 1. 60. 61. 2.

Creditor pignus sibi obligatum non potest asserere  
suo arbitrio. VIII. 61. 1.

— nisi convenierit ut sua auctoritate sumere pignus  
liceret creditori. VIII. 62. 6.

— commodum tamen qui auserit pignus et con-  
ventionem, ille abstinet a vi. VIII. 62. 7.

An creditor ex conventionem ingressus possessionem  
auctoritate sua causa pignoris, videatur vim face-  
re, & quatenus. VIII. 62. 63. 7.

— Vide *Actio Pignoratitia*.

An creditor, si egerit in personam, & debitoris con-  
demnationem obtinuerit: possit agere nihilominus  
in rem persequendo pignoris. IX. 1035. 1. & 1036. 2.

Pignus insigne libertatis in servis. I. 271. 6. &  
N. 6.

Pignus omnes sunt fere, & nullius, praeterquam  
qui sunt inclusi vivariis. I. 691. 5.

— so & jo flagiti inclusi sunt nullius. I. 691. &  
N. 3.

Pignus quid sit. IV. 248. 4.

Pignoratitia quid sit. I. 55. 7.

— quomodo eius seiscendi modus. I. 55. N. 4.

— quomodo populum universum obligare co-  
perit. I. 55. N. 4. II. 897. 2.

— dicitur interdum ita. I. 55. 7.

Pena quid sit. XI. 1196. 7.

— quomodo, & quomodo eius significatio. VI.  
730. 4.

Pena irrogatur, cum is qui delinquendo, non is,  
qui negatum agendo faciens contra legem. I.  
141. 4.

Nulla delictorum pena communis, sed varia pro  
gravitate delicti. I. 141. 5.

— non exasperatur, cum in eodem act pari de-  
lictu eadem pena retinetur. VII. 329. 8. 9.

Pœna venditæ rei impossibilis promissa promittitur inaudire. XI. 596. 8. & 1197. 6. IX. 569. 7.

— an & quomodo ubi per sententiam iuris interrogata gravior quæm quæ statuta est a legibus, remittitur infamiam. V. 137. 33. 34. & 138. *segg.*

— remittitur infamia damnato, si gravior interrogetur pœna corporalis: non totum si pœna pecuniaria gravior insignitur; & quare. V. 143. 36. & N. 29.

— nisi tamen post pecuniariam interrogator corporalis. V. 143. N. 28.

Pœna levior, quam leges permittunt, imposita a iudice, quando remittitur infamiam. V. 143. 37. & 143. *segg.*

— corporalis est pœna gravior relegatione. V. 178. N. 7.

Pœna conventionalis quid sit. VI. 733. N. 2.

An pœna conventionalis, quæ tali conditione promittitur, si factum non sit quod fieri oportuit, modum aliquem habere debeat. IX. 867. 1. & 866. *segg.*

Naturæ pœna conventionalis modus statuitur, neque in L. *an. C. de feni. qua. pro eo quod int. nequa* in aliis iuris locis. IX. 867. 1.

— modum tamen illi aliquem statui debet unde ostendatur. IX. 869. 2.

An, & quando imponenda, vel differenda sit pœna, ubi fecerit ab ea appellatum. VI. 467. 8.

— & an ab ea appellare liceat. Et quodnam ius moribus nostris obique fere inoleverit. VI. 421. 18. & N. 26.

Pœna stipulatio, quomodo sit concipienda. XI. 1199. 1.

de Pœna stipulatione ita statuerit ab Ulpiano I. C. & quantum sint. XI. 845. 73. 846. 74.

Pœna stipulatio inaudire alieni fidei promissionem confirmat; & quatenus. III. 590. 9.

Pœna committitur, etiam si absque ulla culpa promissoris factum non sit, quod promissum est. III. 589. N. 3.

— ubi commissa sit, non prodest debitori prorogatio temporis ad eam vitandam. XI. 1451. 7.

— non committitur, antequam dies venerit; etiam si antea certum sit, fieri non posse quod debuit. XI. 1453. 9.

— non committitur ex interpretatione creditoris, vel ex mora promissoris; sed ex conditionis eventibus. XI. 1454. 11.

Pœna per stipulationem commissa quandonam tacita contrahentium voluntate non exigatur. III. 581. 11.

An liceat stipulari pœnam supra modum usurarum legitimam, si quis pecuniam non reddiderit intra aliquot menses, vel dies. VIII. 407. 1. & 408. *segg.*

Pœna supra legitimum usurarum modum promissa an sit iniuris lo totum: an cunctos qui legitimum usurarum modum excedit. VIII. 410. 6.

An stipulari liceat pœnam adversus delictum ultra modum statutum a legibus. XI. 657. 4. & 656.

Pœna delicti miscetur iudicis arbitrio propius autem. I. 172. 9.

Pœna promissa, si *sua die pecunia soluta non fuerit*, ipso iure committitur, pecunia sua die non soluta. XI. 1257. 1. 2. & 1256.

— an pœna eodem modo committatur, etiam si per creditorem factum sit, quominus solveretur sua die. XI. 1256. 3. & 1257. *segg.*

— quid diversum in committendis pœnis quæ debentur ex compromisso. XI. 1258. 5.

An pœnam pro usura usuraverit Pœnponius. I. C. in L. 90. D. de V. O. XI. 1362. 3.

Pœna quoniam sine iure & iusto Imperio committitur. IV. 1143. & N. 40.

Pœna pecuniaria quando sint meri, & quando misti imperii. *ibid.*

Pœnitentia non abolit infamiam. V. 165. N. 44.

— ex ea factus sit a Principe restitutio in integrum. *ibid.*

In iis actibus, in quibus pœnitentia locus non est, prior actus cum valeat, vincit posteriorum. V. 325. N. 4.

Pœnitentia licet re integra in omnibus obligationibus, in quibus obligatio non nascitur, nisi ex factis alternariis. VII. 545. 7.

Pœnis studium non est improbandum. VI. 392. N. 1.

Pœna qui adhuc profuturæ & docent, an sit aeterna immunes. I. 402. 36. & N. 13.

— an eorum sententia, moremque præcepta ab illis tradita vim legis habere possint. VI. 322. N. 1.

Pœnitentia quid sit. III. 463. 3. & N. 2. & 478. 4.

— quæ non pertinet ad genus civile, & iustum obligationis. *ibid.*

An pœnitentia sit, an pactum, promissio quæ presentis sit, & tacenti. III. 463. N. 2.

Pœnitentia docti sulari exactionem producit inter privatos. III. 463. N. 1.

Hæreditatis pœnitentia sermo adstringitur, etiam si quid ei nominatim datum sit, ut hæredem aliquem institueret. VII. 311. 3. & 379. 1. & 380. *segg.*

Pœnitentia viles. V. 90. N. 9.

Polygamia prohibetur cum iure divino, tum etiam civili. III. 944. & 945. 14.

Polygamia nocenter infamia. V. 97. 1. & N. 6.

Pontifices a Numa instituti Roma quatuor, quibus præerat Pontifex maximus; & hi modo dicuntur. VI. 28. N. 21.

Casus monumenti construendi fuisse notioris Pontificum. Et an eorumdem notioris fuerint alius casum hæreditaria. II. 955. N. 5.

Pontificibus arbitrio sibi hærent arrogationes per populum. I. 328. N. 9.

Pontifices dedicabant res sacras. Et quoniam hi apud Romanos. I. 636. 11.

— agnoscebant de periculis. X. 721. N. 16.

Pœ-

Possificum nomine quinquam hodie apud Christianos intelligatur. I. 636. 11.

Populorum nocturnos cum publico latrone comparari a legibus. IV. 1048. N. 14.

— sterque potest impune interficere a quolibet, siue vi, siue dolo, publica salutis causa. *ibid.*

Porta urbis in cuius dominio sit. Et quomodo esse illam sit singulorum civium. I. 649. 40. & 650. *sepp.*

— ad hoc usum iurem quoniam sint sua constituta. *ibid.*

Portus quid sit. Et quare sit publicus. I. 661. 3. de Portuum iure. 664. 10.

Positionem usus Romano ieri ignotos, & solum consuetudine induci. VI. 437. N. 4.

— quo iure citatur. VI. 90. N. 10.

Postum habere aliquid sua, ut necesse sit perierit, qua potius coercetur. IV. 436. cap. 43. 4.

Postum aliquid habere quomodo intelligatur. IV. 437. 4.

— Vide *Adi. de poss. et usufr.*

Possessio, verbum ambiguum. VIII. 743. 5.

— undeam ducta eius appellatio. I. 957. & 958. *sepp.* 1. & N. 1.

Possessio quid sit. Et quoniam res illam constituant. I. 959. 2. & 960. *sepp.* & 964. 9.

— non est ipsi insistenti, tenentive contra Bartolum & alios; sed naturalis ipsa rei detentio. I. 964. 10. & 965. *sepp.*

— iusta est, vel iniusta. I. 973. & 974. 1.

— est bona vel mala siue; & ad hoc possessionis divisio sit eadem cum superiore. I. 974. & 975. 2. & N. 2.

— est naturalis, vel civilis. An hac quoque partitione sit eiusdem significationis cum superioribus. I. 975. 3. & N. 3. 976. *sepp.*

Civilis possessio quomodo sit. I. 975. 3.

— naturalis quomodo. *ibid.*

Naturalis possessio tribus modis accipitur. I. 980. 9. 981. *sepp.*

Possessio acquiritur animo simul, & corpore. I. 983. 3.

An solo animo possit acquiri. I. 983. N. 2.

An lege municipali induci possit, ut solo animo possessio acquiratur. *ibid.*

— a quibus personis acquiri non possit. I. 983. 4. 5.

Quare pars incerta possideri nequit; & quomodo dicatur in proposito res pars incerta. I. 983. 6. 7.

Qui familiaritatis iure fructum ingreditur, non possidet; non possident coloni, inquilini, fructuarii, & similes. Et quare. I. 984. 985. 8.

Possessio per liberam personam nobis acquiritur, si mandaverimus ut possessionem nanciscatur nostro nomine; vel si id eam habuerimus quod nostro omnino gestum est. I. 985. 9.

— quare ignoranti acquiratur per procuratorem. I. 985. 10.

— per servos, & filiosfamilias non acquiratur dominio vel patri, nisi volenti excepta peculiatu causa. I. 986. 11.

— acquiratur ignorant populo aut adolescenti per tutorem, vel curatorem. I. 986. 12.

— acquiratur infanti & furioso per favorem excusa peculiatu. I. 986. 13.

14 Possessionem acquirendam requiritur primum animam corporalis adus naturalis, vel adstitutionis; & quomodo uterque. I. 987. 1. & 988. 2.

Naturalis seu corporalis possessionis modus ubi, & quatenus adhiberi debeat. I. 989. 3. 4.

— actus adstitutionis apprehendendum possessionis duplex. I. 990. 5.

Res possidenda custodiam nostram subiciatur. I. si possessor in re praesenti nobis eam se tradere dicat, & nos eam adipisci velimus. I. 990. 991. 6. 7.

II. Possessio vel apprehenditur traditione clavium facta in re praesenti. I. 991. 992. 8.

III. Custodia possidenda rei apponitur. I. 992. 9.

IV. Re domi mea iusto meo deposita. I. 992. 10.

An quocumque possessioni nostrae subiciatur, possideatur a nobis. I. 992. & 993. 11.

Apprehenditur possessio & cum traditur pro re ipsa instrumentum emptionis, siue auctoritatis. I. 993. 994. 12.

Possessio corpore non acquiratur, nisi superioribus modis. I. 994. 13. *sepp.*

Possessionem acquirimus animo tantum nostro: corpore etiam alieno. I. 995. 1.

— corpore alieno acquirimus vel per eum qui tradit, si consensit possidere nostro nomine: vel per alium. I. 996. 2. 3.

— Vide *Constitutam possessionem*.

Possessionem acquirimus per alium, si ille & acquirere nobis velit, & possessionem nanciscatur. I. 998. 999. 5.

Si possessor quod mihi esse volebat tradiderit procuratori meo, qui vel suo nomine acceperit, vel accipere si velle permiserit: utri possessio acquiratur. I. 1000. 6.

Possessio amittitur, si res in commercio esse desierit, vel fuerit in aliam speciem mutata. I. 1007. 3.

— si possessor vel servus esse, vel in servitute esse coarctatus, vel decedat. I. 1008. 4.

— si naturalis facultas tenendi fuerit amissa. I. 1008. 5.

— tenendi facultas amittitur sine facto nostro in immobilibus, si vel occupatus vi fuerint, aut iure transierint res a magistratu. I. 1009. 8. 9. & 1011. 12.

— quid interest a mari, vel flumine, an ab hominibus occupentur res immobilis. I. 1009. 10. & 1010. & 1011. 11.

— tenendi facultas in mobilibus sine facto nostro amittitur furto, rapina, fornicis vel nostrae subductione. I. 1012. 13. & 1012. *sepp.*



- subducatur potestati nostræ, & defunctæ possideri res mobiles aliter aq̃ue aliter. l. 1014. 17.
- Quomodo possideri defunctæ mobiles res inanimatæ, & pecudæ. l. 1014. 18. 19. 1015. *seq.*
- quomodo ferre bestie. l. 1016. 21. & 1017. 22.
- quomodo servi, etiam fugitivi. l. 1017. 23. & 1018. 24. & 1019.
- An qui tegulae vel columnæ antea a se possedit in ædificium coniecit, amittit earum possessionem. l. 1015. 19. & N. 5. & 1016.
- Possessionem facta suo etiam invitæ amittit, qui domino rem locat, vendit, pignori, vel precario tradit ignota; vel eandem servo hereditario tradit. l. 1019. 25. & N. 9.
- Possessionem amittit, qui possidet per alios, si illi decedat sint, vel alius possessionem illi tradiderit, ut ipsi nullo modo teneant. l. 1020. 26. & 1021. 27. 28.
- & quoniam negent nobis amitti possessionem traditione servi vel coloni. l. 1020. N. 10.
- Possessionem amittit, qui possidet per alios, si possessorum, mortui illis, alius occupaverit, vel tunc ipse possessionem adipisci neglexerit. l. 1022. 29. 30.
- non tamen possessionem amittit, si illi, per quos possidebat, sponte decederint de possessione, vel furere coarperint. l. 1022. 31.
- Possessio retinetur quatuor modis. l. 1027. 2.
- Amittitur solo animo. l. 1025. 1. & 1026. *seq.* & 1028. *seqq.*
- Animus amittenda possessionis declaratur cum verbis, cum factis. l. 1031. 6. 7.
- Possessionem amittit, qui rem tradit dominæ, vel possessionis transferendæ causa; etiam si accipiendi animo tradat; vel ei, cui traditus, non sequatur. l. 1031. & 1032. 8.
- rei locatæ, depositæ, vel commodatæ possessio non amittitur. l. 1032. 9.
- neque rei apud sequestrum depositæ, nisi ipsa rei possessio deponatur. l. 1032. 10. 11.
- An, & quando rei pignori possumus aut precario concessæ possessio nobis amittatur. l. 1033. 1034. 12.
- Rei tradita possessio non amittitur, nisi is cui traditur, eam corpore saltem acceperit. l. 1034. 13. & 1035. 14.
- Possessio tradita sub conditione, non a se amittitur, quam existerit conditio. l. 1035. 15.
- Possessio amittitur, servi vel alio quasi sui manumissionem. l. 1036. 16.
- amittitur ab eo, qui constituit alieno nomina possidere. l. 1036. 17.
- ab eo, qui rem quam possidet, precario rogat, vel conducit ab alio; nisi vel ignoret se possidere, vel sit dominus rei, & rem conducat, non eius possessionem. l. 1030. 18. & 1037. 19. 20. & 1038. 21.
- conductio possessionis utilis aliquando possessorii. l. 1038. 22.

- illa possessio quibus rebus efficiatur. l. 1039. 2.
- Sive illa causa sive titulus utilis est possessio. l. 1039. 1040. 3.
- Illam causæ possessionis sem eandem, quæ acquisitionis domini. l. 1040. & 1041. 4.
- unde nascatur. l. 1041. 6. *seqq.* & 1042. *seqq.*
- Qui et nullæ, vel iniusta causa possidet, non prohibetur ex nova & iusta causa possidere. l. 1039. 1.
- Possidere possumus eandem rem ex pluribus causis. l. 1060. 2.
- Iusta possessio absque bona fide esse non potest. l. 1061. 1.
- & quoniam bona fide possidere dicitur. l. 1062. 2. & 1063. *seqq.*
- Vide *Fides, Bona Fides.*
- ad illam possessionem in nos transferendam requiritur, ut auctoris voluntate possidere incipiamus. l. 1069. 1.
- quando voluntate auctoris possessionem nascitur videtur. l. 1069. & 1070. 1.
- Restitue tradita & acquisita possessio videatur, quomodo procurator tradidit post domini mortem. l. 1071. 3. 4. & 1072. *seq.*
- An qui possessionem accepit ab alio, possit uti possessionis eius accessione ad usucapientem. l. 1081. 1. & 1083. *seqq.* & 1093. 21. *seqq.*
- possessionis accessio admittitur acquisitionis gratia. l. 1083. 2.
- an virobus possessio prioris possessionis necesse succedat. Et quantum sint vitæ possessionis. l. 1081. & 1082. 1. & 1087. 12. & 1088. *seqq.*
- Possessio defuncti iusta semper prodit hereditas ad usucapientem, etiam non apprehensit; iniusta semper nocet, etiam si accessione defuncti non stante heredes. l. 1094. 24. & 1095. *seqq.*
- & quidem illa defuncti possessio prodit hereditas ad usucapientem, etiam si bi sint rem esse alienam. l. 1095. 25.
- non tamen prodit, si escriptus decederit apud hostes is, cuius est iusticia. l. 1095. 26.
- Possessio defuncti non transit ad heredem. II. 451. 6.
- Possessionem transire in suum heredem quoniam fecerit II. 451. N. 3.
- hodie transit in suos heredes, sive potius continuatur in illis ex consuetudine plurimarum gentium, & populum. *ibid.*
- Possessionem vacuum nascitur potest heres propriæ auctoritatis; non vacuum uti per iudicem necessarii non potest. *ibid.*
- An illa possessio nata ex contrahatua tal qui damni infecti cavere nolumus, dominum transferat; an usucapienti conditionem duntaxat. IV. 123. *seqq.*
- Controversia possessionis, & proprietatis quando incidat. IX. 883. 884. 1.
- eius causæ & occasio est commodum possessionis & omnes prioris; & quæ utrunque. IX. 884. 885. 2.
- Vide *Index, Indicium.*

Hodie quilibet possessionis controversia decidi debet suis actionibus, & suis utilibus exemplo interdictorum. IX. 892. 13. & 893. *segg.*

Posseffor quando relictus omni probandi in adversarium. VII. 1262. 27.

Posseffor possit licet comestatur prestat interitum rei, si moram fecerit. V. 835. 11. XI. 183. 1. 2.

— quando moram non faciat, licet iam comestatur. V. 836. 11. XI. 183. N. 1.

— etiam sine mora condemnatur ad restitutionem fructuum. XI. 184. 3.

— differentia ruin inter fructus & rem petitam. XI. 185. 4.

— semper premiare debet moram & culpam. V. 834. 10.

— quando casum prestat, vel non prestat. V. 835. 11. 836. *segg.*

— Vide *Rei vindictis*.

Posseffor abstulendus est, auctore non probante. V. 718. 719. 2.

Posseffor rerum hereditariarum potest, & debet eas recte colere, & rueri; & in eo culpam premiare tenetur. V. 719. 4.

— debet solvere ea alienam hereditatem, si quod est, ne crescant usure. *ibid.*

— an, & quatenus distrabere possit res hereditarias. V. 720. 721. 6.

— & quantum rei distractionem hereditariarum rerum necessariam faciant. V. 721. 6.

An, & quatenus posseffor, ubi de hereditate sit controversia, possit exigere debita pecunia, & res hereditarias a possefforibus vindicare. V. 721. 7. & 722. *segg.*

— Vide *Rei vindictis*.

Posseffor forum sumitur in loco rei sita. IV. 1275. 2. & 1276. *segg.*

Posseffor rei mobilis an forum fortiter ex loco sita rei; an potius ex domicilio. IV. 1297. & 1292. 14. & N. 13.

Posseffor hereditatis, & petitor, an, & quatenus si conveniantur a creditoribus hereditariis, teneantur locum accipere; & an teneantur, vel legata representare illis, vel pecuniam ex hereditate debitam solvere. V. 732. 13. 733. *segg.*

— quare antea, mora hereditatis controversia, possit agere cum debitoribus hereditariis, proutquam, si periculum sit, ne actiones intercedant inter indicii moras. Et cur possit usque conveniri semper a creditoribus hereditariis. V. 735. & 736. 17.

Posidere quid sit. I. 801. 802. 6. V. 605. 13. VIII. 3. 9.

Posidere & detinere quid differant. VIII. 3. 8. 9. An deo in solidum possidere queat. IV. 302. 17. & 303. *segg.* IX. 970. 6. & 971. *segg.*

In pari causa possor esse debet, qui possidet. V. 623. 26. VII. 768. 4.

Posidere quam vim habet. V. 36. N. 3.

Edictum de possidendo conceptum est de magistratibus qui tribunali habent. *ibid.*

Quinam possulare simpliciter prohibeantur. V. 43. 6. 44. *segg.*

— & qua hi pena afficiantur, si possideant. V. 51. 13.

Possidendi modus habet non tantum dignitatem, sed etiam necessitatem favore dignari, si hanc concessa sit cum officio plebani. V. 52. N. 30.

Possulare pro alio non potest damnatus criminis capitalis. V. 48. 12.

Possessiones quomodo distinguantur a cognitionibus. V. 16. 17.

— quid hae differant a libellis. V. 16. N. 20.

Possulationum dies distincti a diebus assensionum & cognitionum. V. 96. N. 3.

Postumus quinam sit, & unde dictus. II. 75. 7. & N. 6. IX. 323. 2.

— quomodo rite instituitur. IX. 329. 1.

— si ita fuerit a testatore institutus, si quis mihi post mortem meam nascetur, heres esse; hic vivo testatore natus habetur pro praterito. IX. 329. 2.

— si testator ita scripsit; si quis mihi post mortem meam intra 10. menses proximus nascetur, heres esse; recte videtur hic institutus, etiam si vivo testatore natus fuerit. Et quo iure. IX. 329. 330. 3.

Cur, si testator simpliciter dixerit; si quis mortuus me nascetur, heres esse, non recte institui videatur, si fuerit, vivo testatore, natus. IX. 330. 331. *segg.*

Postumus prateritis rumpit testamentum, ubi nascetur. IX. 324. 5.

— quomodo nasci intelligatur. IX. 324. 6.

— an rumpat testamentum, si natus illico decesserit. IX. 324. 7.

— an, etiam si decesserit, antequam vocem ediderit. IX. 324. & 325. 8.

Postumo praterito, si ille, vivo testatore, natus decesserit, non potest dari bonorum possessio secundum tabulas scriptis hereditas, nisi legitimis. IX. 325. 9. & 326. *segg.*

Postumus quomodo succedat ab intestato parentibus. II. 1118. N. 3.

— habet inofficiosa querelam, siue suos, siue alienos. V. 433. 2.

Postumus non natus partem non facit. XI. 21. 2.

— natus partem facit collegatario. XI. 25. 15.

— plures si nascantur postumi, admittuntur omnes ad legatam uni relictam. *ibid.*

— & quomodo huc inter postumos & collegatariam sit dividenda. XI. 26. 16.

Postumi praterito quid differant a prateritione iam nati. II. 129. N. 2.

Postumorum tria genera. II. 75. N. 8. X. 1460. 3.

— de quibus caverit L. C. Cato, Aquilius Gallus. II. 75. 8. & N. 8. & 76. X. 1463. 6. 7.

Postumi nepotes, qui tempore testamenti ab avo facti erant alieni, quomodo institui capere et L. C. Aquilius Gallus sententia, namque sui. II. 76. 9. & 77. *segg.* X. 1459. *segg.*

- quomodo ex Gall. formula institui possint exemplo L. Velleii; quodcumque pater illorum destinasse esse *facto* auctori. X. 1469. *sepp.*
- quomodo ex Gall. sententia, potius quam ex alia formula praescripto possint institui postumi pronepotes. X. 1467. 1. & 1468. 1.
- Quand-nam postumus pronepos ex Aquili formula recte instituitur, etiam praeterito nepote testatoris. X. 1475. 1. 3. 4. & 1476.
- Ad testator, qui postumos nepotes, aut pronepotes vult instituire secundum Gall. formulam, debet situm instituire, si habet in potestate; & an possit illam hereditate. X. 1477. *sepp.*
- Postumus nepos ab avo instituitur, mox vivo patre natus, eoque decedente, suis avo factus, quare non rompat testamentum ex utroque capite L. Velleii. X. 1487. 1488.
- Quomodo ius verus de institutis postumis nepotibus, vel quasi postumis ad praescriptam formulam Galli, vel L. Velleii sit substitutum a Iulianis. II. 78. 11. 79. *sepp.* X. 1489. & 1490.
- Potentiores quare fungi nequeant officio procuratoris ad litem. Et quoniam tales habeantur. V. 199. 11. & N. 11.
- Qui officinarum penna, cum illi qui potentiorum patrociniis sibi advocant, tum illi etiam qui dant illis nomine patrociniis. *ibid.*
- an penna locus sit, cum hi patrociniis praebent in criminalibus, vel in eo iudicio quod agitur contra alio potentiorum. V. 200. N. 11.
- Potestas dominica, patris, tutoris quid sit. I. 381. N. 5.
- patris apud Romanos gravior est dominica. I. 341. N. 7.
- Vide *Dumieus*, *Patris potestas*, *Tutor*.
- Præcepta iuris tria, & quæ sit. I. 185. 4. *sepp.* & 186. *sepp.*
- Vide *faris*.
- Præceptio quid sit in divisione hereditatis. VI. 975. 4.
- Quoniam hic filiofamilias debeant esse principes. VI. 995. 5. 6. 976. 9.
- & quare. VI. 996. 7. 8.
- Præceptor est alter pater. VI. 33. N. 22.
- an vocari in ius possit sine venia. *ibid.*
- Præceptores plagosi exacerbat, atque corrumpunt adolescentem. X. 6. 14.
- Præceptoris levis castigatio permittitur. Et quæ sit talis. I. 627. 8.
- Nimia præceptoris seditio culpam assignatur. Et quoniam ex sit. *ibid.*
- Quoniam vita, & qui mores præceptoribus conveniant; quoniam homo illi debeatur. I. 627. N. 1.
- Præco in actione pretium proclamatur. VI. 150. N. 3.
- Præconis vox sit interdum citatio. VI. 16. N. 6.

- Prælia urbana & rustica quæ sit. Et quomodo exponat utraque Nectius I. C. III. 151. & 152. 3. & N. 1. 3.
- Prælia militum I. Cui non ex loco, sed ex usu. III. 251. N. 2.
- Prælia provincialia quoniam fuerint; & cor dicta tributaria & stipendiaria. VII. 415. 1. *sepp.*
- hodie sunt eodem iure, atque Italica. VII. 436. 5.
- Prælia, sive possessionem quomodo conveniri, & inquiri dicantur. VII. 874. 2.
- Prælio quoniam sit. V. 619. 15. & N. 18.
- an talis sit, qui rem propria, auctoritate occupavit contra ventisioris voluntatem. I. 1069. 1. 2. & N. 1. & 1070.
- possidet pro possessore domus. V. 619. 15. & N. 1.
- Qui occupat possessionem etiam vacuum alienæ rei, quoniam intelligi ad se non pervenire, habetur tamquam prædo. Et quæ penna necessari; & col. IX. 951. 1. & 952. 6. 954. 7.
- in Prædicationibus dicta, repetita intelligantur in stipulatione illis fabricata. VIII. 379. 3. XI. 1398. 3.
- Prædicti auctoritate excedunt a iure. I. 489. 20.
- Prædictas prædicio soles vice sacra indicat. VI. 417. N. 20.
- successit Equitum Magistro. *ibid.*
- nulla alia maior possit Principem potestas. *ibid.*
- quomodo cognoscatur de appetitione ad Principem. VI. 438. 5.
- ab eo provocare non licet, etiam si de prerogata ex flagitantium consensu iurisdictione cognoscatur. VI. 417. 15. & N. 20.
- Prædicti æmulo Regibus alim comparati. VI. 418. N. 20.
- Prædicti ubi extra terminos orbis, sive extra cretulum lapidem non habet iurisdictionem. IV. 1168. N. 3.
- ius non dicit extra urbem, sed tamen iudicem dare extra urbem potest. *ibid.*
- ab eo solus Princeps appellatur. VI. 437. 4. & N. 4.
- Prædictum varie exponitur ab iuris interpretibus. V. 1422. N. 18.
- vim legitimam probationum non habet; & quare. VII. 1114. 33. 34.
- Prædictum quid sit. VI. 705. 7. & N. 3.
- majores casus per minorem fieri non debet. V. 720. 5. & N. 1. VI. 706. 8.
- Quomodo & quando prædictum hereditati non fiat, agente possessore adversus debitores hereditarios. V. 723. 724. 9.
- Prædictum inter patrem & filium quid sit; & quæ de re habeatur. VI. 705. 6.
- Quomodo prædictum fiat hereditati in iudicio exercitum. VI. 969. & 970. 4.
- Prædictales actiones quid sit, & unde dictæ. V. 918. 3. & 223. 8. VI. 700. 1. 705. 706. 8. & N. 4.

- tres illarum species, & quæ sit. V. 918. 3. & 919. 4.
- Quare institui fuerint; & quæ sit illarum utilitas. VI. 706. 9. & 707. 708. 10.
- præiudicium afferunt de eadem questione, non modo inter easdem personas, sed inter alias omnes. VI. 708. 11. & 709. *seqq.*
- cur in rem esse videtur dicitur. VI. 710. & 711. 12.
- quoniam dicuntur habere causam legitimam seu civilem; & quoniam sit a iustificatione præiudicis. VI. 711. & 712. 13.
- in Ad iudicibus præiudicialibus culnam incumbat onus probandi servitutem, vel libertatem. VII. 1055. 3. & 1056. *seqq.*
- Præiudicium ecclesiarum iuratur de calumnia. VI. 1200. N. 11.
- Præiudicium quid sit; & cur namita dictum. II. 619. 13. VI. 995. 4.
- in iudicio erascendum illi debet esse præiudicium cui est relictum. VI. 997. 4.
- quando veniat in fideicommissi restitutionem, aut fecus; & quando totum, aut pro parte. II. 619. 620. 13.
- quare non veniat in submersionem vulgarem. II. 619. N. 6.
- Præiudicium quod quid hereditatem relicto est, an valeat in fideicommissi restitutionem. VI. 1015. *seqq.* VII. 453. *seqq.*
- imponitur in quartam pro hereditaria portione dantur, *ibi.*
- Præiudicium vel ex hereditate factam, totam pertinet ad legatarium, siue hic hereditatem adierit, siue omiserit. IX. 509. 1. & 510. *seqq.*
- An qui rogatus est restituere quidquid ad ipsum pervenerit ex hereditate, debeat restituere etiam præiudicium. IX. 519. 1.
- An præiudicium continetur, & quatenus appellatione hereditatis. IX. 631. 3. 4.
- Præiudicium quid sit. VII. 949. 3.
- Præiudicium per metaphoram dictum quid valeat. V. 1291. & 1292. 6.
- proprie dictum quid sit. V. 1290. N. 13. & 1291. 6. IX. 1236. 15.
- Præiudicium idem est, atque exceptio; & quare. V. 1292. 6. VI. 304. 4. IX. 1236. 15.
- Præiudicium longi temporis quid sit. I. 944. 3.
- quibus rebus olim ab obsequione differret. I. 944. 3. 4. & 945. *seqq.*
- hodie an alia sit inter utramque differentia. Et quid novi de utraque constitutum sit a Iuliano. I. 948. 8. & N. 9.
- Nulla præiudicium est colonis, inquilinis, emphyteutæ, atque, qui non sibi, sed alteri possident, adversus dominos. I. 1173. 3.
- Nulla autem præiudicium rei sacræ, religiosæ, & publicæ. I. 1173. 4.

- Præiudicium longissimi temporis, siue triginta annorum a Theodosio magno primum est constitutum. I. 1173. N. 1.
- ex perennitate omnes in rem, & in personam actiones, etiam adversus forem, vel malam fidem possessorum. I. 1174. 7.
- minus in ea non requiritur neque ex iure civili, neque ex iure Canonico. I. 1174. N. 3.
- non requiritur bona fides et iure civili. Et quid ex iure Canonico. *ibi.*
- Præiudicium quadraginta annorum oblii potest Ecclesiæ. I. 1174. 1175. 8.
- Præiudicium centum annorum oblii potest Civitatibus. I. 1175. 9.
- Præiudicium quadraginta annorum excluditur actio hypothecaria, si debitor possidet aut eius heres. Sin servus; sufficit præiudicium 10. vel 20. annorum. I. 1175. & 1176. 10.
- Actiones in iudicium deducit Iulii constitutione ann excluduntur nisi per 40. annorum præiudicium. I. 1176. 11.
- Præiudicium immobilitatis nonnulli XXXI. annorum spatio conficitur iure Saxonum. I. 67. N. 4. & 1073. N. 1.
- in ea bona fides requiritur eodem Saxonum iure. 1174. N. 3.
- Præiudicium contraria est interruptio. I. 1177. 12.
- Impediens nulla; minores vocet 30. annorum præiudicium; brevioris temporis præiudicium non nocet, etiam si ante fuerit incipit. I. 1177. 14. V. 1117. 9. & N. 9.
- Interruptio iudicialis, aut etiam in hoc vocato interruptio quæcumque præiudicium. I. 1177. 15. & 1178. 17.
- Præiudicium actionum in personam interruptio in modis duples. I. 1178. 18.
- Præiudicium quomodo possit interruptio adversus filios, qui propter absentiam, forem, autem, vel potentiam conveniri non possunt. I. 1177. & 1178. 16.
- In annis, mensibus, aut similibus obligationibus; item de rebus pecuniariis filium. quomodo computanda sint tempora præiudicium. I. 1178. 19.
- An præiudicium longissimi temporis acquiritur directis in rem actio. I. 1178. & 1179. 20.
- Præiudicium longissimi temporis tantum facit possessorem adversus quoscunque, quando possidet. *ibi.*
- an ipso iure totum præbet possessionem. I. 1179. N. 13.
- Quantum præiudicium ex persona debitoris creditori vocet in pignore. IX. 1016. 3.
- Præiudicium temporales, quæ currentibus iure veniunt, hodie minores non current. V. 1117. 9.
- an ann currentibus etiam præiudicium novis legibus, vel statutis indotum. I. 1117. & 1118. N. 10.
- quid si conventionales sint, aut ex dispositione testatorum nate. V. 1118. N. 10.
- Quandocumque minoribus, adversus nonnullas præiudicium deogitur restitutio in integrum; & quando

- adversus alias concedatur restitutio minoribus. V. 1117. 10. & 1118. *seq.*
- Præscriptio iurium quid differat a consuetudine. I. 67. N. 4.
- Præscriptio mortuorum quid sit, & unde dicta. V. 1415. & 1418. 3.
- a quo sit impetanda. V. 1415. N. 5.
- quibus de causis; & quibus debitoribus indulgetur. V. 1416. 1417. 3. & N. 7. *seqq.* & 1418. N. 11.
- in ea casum cognitio est necessaria; & qualis sit. V. 1417. N. 8. & 1418. N. 11.
- quoriam hac a debitoribus petatur; & quomodo illi commoda offerat. V. 1417. 3. & N. 9. 10.
- analis facile indulgetur. V. 1418. N. 11.
- quinquaginta annis ex magis causis, & certa Principis scientia conceditur. *ibid.*
- an postea a Principe indulgetur illi, qui eidem expresse renuntiavit. *ibid.*
- An postea aliquis de causa remitti creditori, & adimi debitori dilatoria exceptio, sine præscriptio. V. 1415. & 1416. N. 2.
- Præscriptio mortuorum datur adversus creditores omnes. V. 1416. 7.
- an & adversus fideiussores; & quatenus. V. 1426. 7. & N. 14.
- *Vide Indicia.*
- Præscriptio verbis actio quid sit, & cur ita dicta. X. 1273. 1. & 1274 & 1275. 2. & 1277. 6.
- an differat, & quomodo a verboribus & certis actionibus. X. 1276. 4. 5.
- Præscriptio verbis actio est eadem, utque in factum actio; & v. c. iurim. X. 1277. 1. & 1278. *seqq.*
- quomodo ab ea differat ex usu lesi in factum actio. X. 1279. & 1280. 3.
- Præscriptio verbis actio cur dicta in factum. X. 1284. 2.
- cur civilis dicta, etque utilis, non directa; & quare datur in quatuor illis contractibus, qui nomine erant. X. 1285. & 1286. *seq.*
- cur in eis dicantur, vel incerti actio frequentes. X. 1287. 8. 9.
- Actio præscriptis verbis ex omnibus quatuor contractuum generibus competens dumtaxat tempore in id, quod interest. X. 1289. & 1288. 10.
- Actio præscriptis verbis de eo petendo quod conventi, sola competit in tribus contractuum sine nomine generibus, cum alter dedit, non fecit, alter vero daret, vel facere cessat. X. 1233. 2. & 1234. *seqq.*
- Actio præscriptis verbis non minus competit, cum facit et daret, quam in aliis tribus contractuum sine nomine generibus. X. 1235. cap. 10. & 1236. *seqq.*
- In eo contractus genere, cum facit et daret, an datur actio præscriptis verbis: an potius actio de dolo, si dolum non dantis arguitur. X. 1247. cap. 15. & 1248. *seqq.*

- Actio præscriptis verbis quare competat in emptione cum pacto de reuendendo. X. 1219. & 1220. 2.
- Præfens, aut abfens quis reputetur. X. 1248. 6.
- Præfens res quæ dicatur. V. 913. 9.
- Præfentes quoniam habeantur pro tempore absentiis iure civili. I. 1073. 1.
- & qui moribus nostrorum temporum. I. 1074. N. 7.
- Præfides provinciarum prohibentur accipere dona, & emere res immobiles nunc; moribus autem res quas emere non prohibentur. III. 650. 651. 54.
- prohibentur negotiari, & foras exercere, siue per se, siue per alium in eadem provincia. III. 651. 14.
- eadem prohibitionem tenentur Præfides domestici & consularii. III. 652. 16.
- Qui aliquod officium temporis in provincia administrat, prohibentur comparare prædia, petere quam petens, si a Fisco distrabantur. III. 652. 17.
- non prohibentur tamen comparare res mobiles quasque; sed nec immobiliæ dono dare, non petito quasque accipere prohibentur. *ibid.*
- prohibentur etiam eorundem decem mulierum provinciarum, vel inde oriundam. III. 652. 17. & 946. 17.
- iure tamen sponsalis cum illa non prohibentur. III. 946. 18.
- non vetantur, cetera administratione, eorundem decem provinciarum, contra dispositam. III. 946. 19.
- Moribus nostrorum temporum non tenentur hac prohibitionem Provinciarum, Præfides, & Officiales perpetui. III. 652. 15.
- Præfides a quoniam mitebantur. IV. 1222. N. 12.
- quam iurisdictionem habent in provinciis. *ibid.*
- mandare illam poterant. IV. 1222. 4.
- habebant meram imperium; & an ordinario iure, an vero speciali concessione. IV. 1151. 23. & N. 48.
- an potestates iudicis per se olim, vel semper & ubique in provinciis. Et an id pro more habuerint. III. 1335. 3. & N. 1. & 1336. 1337. & N. 4.
- respondere nequeant iudici de facto consensu, de iure tamen resignare possunt. Et quare. VI. 283. 6. & N. 8.
- Præfides Cæsaris accipiebant salarium semel, & integram quinquaginta. V. 19. N. 25.
- novum anno salarium distrabebat illud suis assessoribus. *ibid.*
- Qui vices præfidis gerit, administrat iure ordinario provinciarum, & habet proconsulatum. V. 1119. N. 9.
- Præstantia assimilatur pro magnitudine, deinde prætorii cuiusque partis. I. 904. & 905. 2.
- Quoniam duntaxat rationes adversus Domitianum pauli præfidentis, qui paries iurati & possidet. I. 903. 3. & 906. 4. Fin.

*Præstadi verbum generale est, & quid condecet.*  
IV. 737. & 732. 6.

*Præstatio annua, vel mensura inchoa cuiusque anni vel mensis solvenda.* XI. 901. & 902. *sepp.*

— *Vide Stipulatio annua præstatiua.*

*Præstatio mota denegata doli exceptionem tribuit.*  
V. 1381. 10. & 1382. *sepp.*

*Præstatio mota duplex, & quoniam.* V. 1382. 21.

*Præstatio alterius rei fore verisior in casibus quibusque.*  
*ibid.*

— *quomodo in motu contreditibus.* V. 1382. & 1383. 21.

— *quomodo in sumptibus factis in rem petitam.*  
V. 1383. 22.

— *quomodo in quarta Falcidia debita nomine rei individui, puta, legatæ servitutis.* V. 1383. 23.

— *quomodo in liberatione puri debiti legatæ sub emendatione.* V. 1384. 24.

— *quomodo in pecunie debita ei, cui pignus datur.* V. 1384. 25.

*Præstatio motus ipsius rei petita, quam victimæ reo debetur, incidit in re aliena vendita, duplici modo.* V. 1385. 26. 27. & 1386. 28.

— *quomodo recusat præstat reo doli exceptionem ad rem ipsam quam petitor retinebat.*  
*ibid.*

*Præstationes annua, vel mensura sub conditione promissa ex die stipulationis, impleta conditione, debent incipere futuræ; præstatio vero ex ipso dissolutionis die debetur, & peti possunt.* XI. 1173. 5 & 1174. *sepp.* & 1169. *sepp.*

*Præstationes extraordinariae quæ sunt; & in ea sunt ex conventionibus.* III. 547. 548. 10. & N. 7.

*Præstationem persequentiarum causa propoli est actio extraordinaria. Et quæ sit.* III. 548. 11. 549. *sepp.*

*Præstationes quoniam sunt.* V. 93. N. 1.

*Præstatum unde dictum.* *ibid.*

*Præstatum quid sit.* VII. 1013. 8.

*Onus vitæ probandi eius est, adversus quem facit præsumptio.* VIII. 36. 9.

*Quoniam præstatio non debetur, & qui dicatur præstatio.* II. 93. 1. V. 436. 7. IX. 190. 9. & 304. 305. 2.

*Præstatio aliter atque aliter infirmat testamentum.*  
II. 95. 3. 4. 96. *sepp.* IX. 306. & 307. 4.

— *quomodo testamentum infirmat, præstatio postulat, est ita qui postulatorem loco sunt.* II. 97. 6. 7. 98. & 129. 130. IX. 307.

— *quomodo, præstatio liberis emancipatis.* II. 98. 99. 8. IX. 307. X. 1490. 8. & 1491. 10.

— *quomodo, præstatio liberis, qui neminem fuerunt in potestate testaturis.* II. 99. 9. IX. 307. X. 1490. & 1491. 9.

— *en superioribus modis, quibus præstatio testamentum infirmat, fuerit derogatum iure novissimo.* II. 100. 11. *sepp.* & 101. *sepp.* IX. 307. 5. & 308. *sepp.*

*Præstatio facta testamentum patet ex causa præstitionis, en sola infirmatio irrita manet; en etiam cetera in testamentum causa.* II. 106. 22. & 107. *sepp.*

— *quid si præstatio liberorum facta sit in materiam testamentum.* II. 107. N. 6. & 108. N. 7.

— *An valeat testis in testamentum, si pater aut mater liberos præstiterit, quis ignoret de illos habere.*  
II. 107. 23. 108. & N. 8. IX. 316. 9. & 317. *sepp.*

*Quomodo præstatio nisi differat a præstitione possit, sua vasciuri.* II. 129. & 130. N. 7.

*Præstatio appellata valore significatione magistratus omnes comprehendit.* I. 57. N. 7. II. 597. N. 1.

— *angustiore significatione quoniam appellatione prætoris intelligitur.* II. 597. 2.

— *causæ est, & interpretis iuris civilis.* VII. 162. 19.

— *eius iurisdictionis in quibus rebus versetur.* VII. 162. 19.

— *causæ dari potest testamentum.* I. 403. 10. & N. 4.

— *creatur, ut de privatorum causis iudicaret, vel iudicari iuberet; ut las civile adjuvaret, supplementi, interpretaretur.* IV. 1124. N. 14.

— *eidem competeat iurisdictionis contentiosa, mixtaque imperium.* *ibid.*

— *& quidem iure magistratus.* IV. 1124. N. 14.

— *actus autem voluntatis iurisdictionis non iure magistratus, sed speciali iure.* IV. 1124. N. 14.

— *Roma mandare poterat iurisdictionem.* IV. 1124. 4.

— *quantumlibet capitalium rerum iudicandi præterea, tamen caret iure animadversionis.* IV. 1124. 4.

— *an cognosceret de omnibus delictis.* *ibid.*

— *summum habebat imperium intra urbem: extra urbem habebat, tamquam privator.* IV. 1168. 5.

— *quando facere aliquid intelligeretur ex officio magistratus; & quando ex iudicis officio.* XI. 504. 6. 506. 9. 507. 11.

— *dare poterat actionem in ea causa, in qua non erat actio civili iure constituta.* VII. 160. 17.

— *An prætores iudicare per se poterint quoadmodumque; & an soliti fuerint iudicare.* IV. 1334. 1335. 3. & N. 1.

— *poterant iudices dare, cum ipsi iudicare mulerent.* IV. 1338. & 1339. 5.

— *cognoscere per se de causis, & iudicare tamen iure iudicis.* IV. 1337. 4.

— *de quibus vero causis. Et quare de his per se cognoscere tenebantur.* IV. 1330. 7. 8. & 1351. *sepp.*

— *cognoscere de criminalibus causis tenebantur iure veteri.* IV. 1330. 8.

— *item de illis, quæ notionis prætorie dicebantur.* *ibid.*

• Praetore datus provocatio ad praefectum Urbis. VI. 437. 4. & N. 3.  
 Praetores, & omnes qui praerant iurisdictioni, iudices appellati. VI. 438. 9.  
 Praetoris esse, distinguere lites, quomodo sit accipien-  
 dam. X. 321. 8.  
 Praetoris peregrini iurisdictioni concurrebat cum iurisdic-  
 tione praetoris urbani. IV. 1176. N. 13.  
 Praetor fideicommissaria cognoscere de fideicom-  
 missis infra centum summam: supra eam cogni-  
 tio erat consilis. II. 197. N. 1. & 1352. N. 10.  
 — cognoscere de fideicommissis privative quoad  
 praetorem urbis, cuius auctor fuerat huc iurisdic-  
 tio. IV. 1177. 12. & N. 14.  
 Praevicatio quid sit. V. 122. 20.  
 — laetit infamiae notam. *ibid.*  
 Praevicator proprie qui sit. V. 62. 30.  
 Praevicatio quomodo deus inseri iudices. IV. 1176.  
 18. & N. 13.  
 — expensae sola in hac vocatione. IV. 1296. N. 3.  
 Praevicatio inter partes quomodo sit. IV. 1296. 4. &  
 N. 3.  
 An praevicatus possit ex novo privilegio provocare  
 ad proprium iudicem; & quoadmodum possit. IV.  
 1296. 3. 4. & N. 3. & 1297. *seq.*  
 — quid si praevicatus factus sit postea monachus,  
 vel sacerdos sit initiatus. IV. 1295. N. 2.  
 Praetum vocis usum. X. 1418. 41.  
 — fidei eius naturalis. X. 1417. 40.  
 Precarium quid sit. III. 997. 998. 6. & 1329. 20.  
 IX. 1005. 1.  
 — differt a commodato, & quomodo. III. 998.  
 999. 6. & 1332. 1333. 6. & N. 2.  
 — differt a donatione, & quomodo. III. 1332. 6.  
 — nascitur ex conventionem; & quomodo. III.  
 1330. & 1337. 4.  
 — contrahitur rei interventu. III. 1329. & 1330.  
 3.  
 — quare contrahitur sit sine nomine. III. 1331.  
 1332. 5.  
 — finitur morte accipientis, neque transit ad he-  
 redes. III. 1333. N. 3.  
 — non tamen finitur morte concedentis, antequam  
 heres precarium revocet. *ibid.*  
 — & an hoc lites sit perpetuum. *ibid.*  
 Interdictum de precario quid sit; & cur necessarium.  
 IV. 351. 2. IX. 1007. 2. & 1008. 4.  
 — datur adversus eum, qui precarium accepit,  
 si illud habet, vel si dolo desit possidere: secus  
 si amiserit casu, vel culpa. IX. 1007. 2. 3.  
 Quomodo actio competat de precario. III. 1334. 4.  
 Praes pro supplicii libello. VII. 1252. 2.  
 Praes, quibus testamentum est inferum, quid sint.  
 IX. 50. 2.  
 Quomodo in testamenti precibus inseri fides atque so-  
 lemnitas. IX. 52. 7. 53. 10.  
 Praes rerum non ex affectu, neque ex utilitate singu-  
 lorum; sed ex communi hominum consuetu-  
 dine estimantur. II. 942. 943. 14.

Praetium quid sit, & unde dictum. III. 761. 3. VIII.  
 727. 7.  
 — debet in pecunia numerata consistere. III. 765.  
 7. VIII. 728. 8. & 757. 1.  
 — debet esse certum; & quomodo. III. 766. 8.  
 Praetium formale, seu speciale quod sit, & unde  
 dictum. II. 942. 14. & N. 12.  
 Praetium frumenti, vel fundi unde datur. II. 942.  
 N. 12.  
 Sine pretio emptio non consistit. III. 764. 6. VIII.  
 727.  
 Praetium verum quid sit, & cui ita dictum. VIII.  
 879. 6.  
 — estimatur ex qualitate loci, & ex quantitate  
 fructuum. VIII. 880. 11.  
 — eius estimatio committenda viris peritis. VIII.  
 880. 12.  
 Praetium succedit loco rei. V. 649. 9. & N. 2.  
 — qui pretio fruitur, rem habere videtur. II. 993. 5.  
 & 994. 6. V. 679. 16.  
 Primogenitorum ius Romanis ignotum. II. 1117. N. 3.  
 — magis intemperatum est imperio monarchico,  
 quam democratico. II. 1118. N. 3.  
 An qui nascitur est in matrimonio primas, excludat  
 iure primogenituram antea natam, & legitimam  
 per subsequens matrimonium. *ibid.*  
 Primipilus veteribus latinis primas centurio legionis  
 dictus. VII. 793. 3.  
 Primipilus postea dictus, qui suorum militum centuriam  
 praerant. *ibid.*  
 Adversus primipilem fisci debitorem tria fisco sunt  
 constituta privilegia; & quomodo. VII. 793. 794. 4.  
 Princeps in locum populi successit, transit in ipsum  
 populi potestate. XI. 1701. 4.  
 — an solutus sit legibus. I. 139. 2. & N. 2.  
 — quomodo superior legibus dicitur. II. 611.  
 N. 1.  
 — eius est, Dei legem cuiusque torri. I. 202. &  
 203. 9.  
 Princeps beneficium tribuere non solet in ultimum  
 damnum. I. 353. 15.  
 — dominium, vel lites privatis quantum non po-  
 test adimere sine causa, nec de plenitudine posses-  
 sis; & neque cogente necessitate, pretio non soluto  
 I. 933. N. 1.  
 — quando, & quomodo concedat ius domicilii  
 creditori. I. 934. 935. 2.  
 — potest institui heres, praeterquam ubi fuerit li-  
 tis causa institutus. II. 156. 26.  
 — non potest institui heres in testamento nonce-  
 pto. IX. 55. *seq.*  
 — an possit capere ex testamento alterius. Et an  
 ipse testamentum legare possit. IX. 41. 2. & 42.  
*seq.*  
 — Quatenus Trebellianum non deductum. II. 660. 8.  
 An Princeps sit in eumdem civium. IX. 43. 2.  
 — an ex contractu cum subditis iure efficaciter  
 obligetur. III. 641. N. 10.  
 — an obligetur ex iure civili nudo pacto, neque  
 ex stipulatione. III. 1354. & 1355. N. 12.  
 — cum

— cum de aperto iure respondet, quibus utitur verbis. IV. 1018. 20.  
 — quem respondendi morem servet, cum de aliqua re consultatur. IV. 1029. 10.  
 Princeps in sua causa iudicare potest: et honestate tamen in arbitrium compromittit. IV. 1039. N. 2.  
 — ius habet etiam omnes magistratus. IV. 1107. N. 14.  
 — cessare est omni magistratu. IV. 1114. N. 25.  
 — quando facit iurisdictionem propriam eius, cui dedit. IV. 1156. & 1157. 27. & N. 54.  
 — quando cunctator concedit iurisdictionem ordinariam, & quando delegatam. IV. 1156. N. 54.  
 — quando excelsus videatur iurisdictionem magistratus. *ibid.*  
 — quando possit revocare sententiam, quam transiit in rem iudicatam. XI. 348. N. 2.  
 — extra ditionem suam habetur, vel privatus; extra territorium non potest ius dicere neque inter subditos. IV. 1168. N. 3.  
 — dicitur patris aequae omnium commentis pater. VI. 38. N. 22.  
 — non potest in ius vocari sine veila. *ibid.*  
 — immoitus est a praetore per suos procuratores iuramento calumniae. VI. 221. N. 12.  
 Quando Princeps cognoscit; & quando vice Principis alii magistratus cognoscere debeant causas appellationis. VI. 438. & 439. 5.  
 — Vide *Appellatio*.  
 Adfective quomodo transiit fit in Principem maiestas. I. 115. N. 7.  
 Omnis iurisdictioni resistit in Principe; & ab eo derivatur in omnes magistratus. IV. 1105. N. 14.  
 Principi veila est lege omnium regnorum communis alienatio cuiusque ditionis. IV. 1114. N. 25.  
 Principi mores vulgi & Leonis simul imitandi. IV. 392. N. 1.  
 Principi consilium tamquam pars corporis eius habetur. V. 19. 14.  
 Principem habere lares omnia in serinio pectoris, error est interpretum quorundam puerilis. IX. 51. 6.  
 Omne Principis verbum custodiri religiose debet ab illo, tamquam iussurandum. X. 651. N. 5.  
 Per salutem & viam Principis lares vicinior est. X. 649. N. 5.  
 — Vide *lares*.  
 Qui Principis res administrant, vel curam aliquid rei suscipiunt Principis iussa, excusantur a iocunda. I. 488. 21.  
 Allectus in Principia confisium excusantur a iocunda, non modo delata, sed etiam a suspectis. I. 491. 33.  
 Principum constitutiones habent vim legis. I. 62. 2.  
 — triples illarum species. I. 62. 3.  
 Quoniam sunt Principum edita atque decreta. I. 62. 3. 4. & N. 1.  
 Principia edita atque decreta in iure saepe coniungi solent. I. 63. 7.  
 Quis sit ordo Principalium constitutionum quomodo ad ius sacrum pertinet. Et quomodo sit illarum auctoritas. I. 203. 10. 11. & 204. *sepp.*

Principes Imperii Germaniae, qui litteras habent cum sublimi, vel civitate sua, conveniuntur in Camera Imperiali. IV. 1039. 2.  
 — nisi tamen constantine receptum sit, ut eorum provincialium eadem causa tractari possint. *ibid.*  
 — eorum constitutiones an sint habita pro lege. IV. 1170. & 1171. N. 7. V. 977. N. 4.  
 — an singuli in sua ditione lares femini Principia habeant. IV. 1170. & 1171. N. 7.  
 — in causa capitali subire debent iudicium, non cameram Spirensis, sed ipsius Imperatoris. IV. 1318. N. 7.  
 — an comparari possint praefectis praetoris. VI. 417. N. 20.  
 — an provocare liceat ab illis. *ibid.*  
 Privati quoniam dicuntur apud laicos. I. 223. 2.  
 Privati Principis quoniam sunt. VIII. 855. 70.  
 — vendere prohibetur Palatinus vestes, aurum, vel argentum Principis. VIII. 855. 69.  
 — & quare. VIII. 855. 71.  
 Privatio omnis habuum rei praecedentem includit, & continet. VII. 1012. 5.  
 Privatum mandari potest iurisdictioni ex iure civili; secus ex iure Canonico. IV. 1122. N. 13.  
 — mandari potest capitalium causam cognoscit. IV. 1141. N. 36.  
 Privatum apponitur iudiciali, magistratu, & publico personam. IV. 1085. N. 4.  
 — an eorum imperium habere possint. IV. 1150. N. 46.  
 Privileges quando morem alere tenentur; & quando alendus a virico. III. 451. N. 2.  
 Privilegia proprie dicta quomodo sunt. I. 115. N. 6.  
 Privilegia pro iure singulari usurpata quoniam sunt. I. 114. 9. & 115. *sepp.* & N. 6.  
 — Vide *lares singulares*.  
 Privilegia non trahuntur ad exemplum. I. 118. 11.  
 — affirmantur ex causa, & non ex tempore. VI. 153. 3.  
 — quoniam tribuuntur causis, & quoniam personis. V. 1447. 6. VI. 153. 3.  
 — non solent, nec debent concedi cum alterius iustitia. VIII. 867. 21.  
 — tribuuntur ex causa, sive personis, sive rei, sive utriusque. VI. 154. 4.  
 — quibus tribuuntur personis. VI. 154. 5. & N. 3. 4.  
 — quot & quibus verbis, sive causis tribuuntur. VI. 155. 6. *sepp.* & 156.  
 — quoniam tribuuntur simul causis, & personis. V. 156. 11. & 157. *sepp.*  
 Privilegium revocandi ad propriam iudicem est militare, scholasticum, & eorum qui Ecclesiam ministerio sunt addicti. IV. 1210. 4.  
 Privilegium publicum est, aut privatum. IV. 1210. 4.  
 — Publicum quid sit. *ibid.*  
 — privatum quid sit. *ibid.*

Heres.



Hæret ex persona defuncti convenitur nullo pri-  
vato, & suo privilegio excoarctat, quoniam sibi  
se defendat, ubi defendendus erat defunctus. IV.  
1210. f.

— an excusetur privilegio communi, sive clauso  
in corpore iuris, ut vocant. IV. 1210. f. & N.  
3. & 1217. feg.

Privilegio corpori professorum, vel opificum tributo  
tantum singuli excoarctant, quando ex arte se exercent.  
V. 480. N. 44.

Privilegium qui allegat, quæ eiusdem privilegii  
causam probare debeat. VII. 1262. 24. feg. &  
1262. feg.

Probatio nonnullis est plena, semiplena, & oæpe  
semiplena. X. 745. 746. N. 4.

— aliis est perfecta, & imperfecta. X. 746. N. 4.  
— imperfecta, iunctis aliis adminiculis, perfici po-  
test, & variis est pro illorum varietate. *ibid.*

Probatio semiplena quantum vulgo talis habetur.  
X. 747. 3. & N. 5. 6. & 748.

— defenditur. X. 745. 746. N. 4. & 748. 4. &  
N. 7. & 749. N. 8. feg.

— ex locum facit iurisdictioni necessario, quod  
eum supplet. X. 745. N. 4. & 750. N. 10. &  
751. N. 11. feg.

Probationem fides quæ sit. VII. 1007. 1. feg.

Probandi necessitas in iudicio, quæ sit. VII. 1007.  
6. 7. 8.

Quæ sit non probationis pena. *ibid.*

Probare verbum ambiguum. VII. 1007. 13.

Probare proprie dictum quid sit. VII. 1007. 9. 10.  
11.

— quæ significatione hic accipitur; & quæ aliis  
idem significandis verbis in iure explicantur.  
VII. 1007. 13. 14. & 1008.

Probandi onus incumbit ei qui dicit, non ei qui  
negat, cum actor, non reo. VII. 1007. 1.

— incumbit, negante reo, actori affirmanti: secus  
illo fatente. VII. 1010. 3.

— incumbit autem reo de actoris intentione con-  
fesso, & aliquid in suam destructionem alleganti.  
VII. 1011. 3. 4.

— an soli reo incumbat dicenti solutam fuisse  
pecuniam quam actor petebat, veluti a se sumptam.  
VII. 1011. f. & 1012. 6.

An reo ignoanti, peti heredi, eiusque neganti pec-  
uniam fuisse numeratam, & solatorem quo-  
que allegant incumbat probatio. VII. 1012. 7.

Probatio non incumbit actori affirmanti, cum alia  
quæ facit pro actoris præsumptione. VII. 1013. 8. 9.

Reo neganti probatio incumbit, cum de officio sui  
administrationis convenitur. VII. 1014. 10. 11.  
& 1015. feg.

Possessionem vindicanti, & ad se pertinere dicenti  
onus probandi incumbit. VII. 1015. 1. feg.

— eo autem non probante, manet illa possidentis.  
VII. 1015. 3. 4. & 1016. feg.

Quare heredibus unius tutoris opposentibus, dam-  
nificatus ex persona tutoris alterius, eum solven-  
do tempore depositi totalem inemptam  
probatio. VII. 1017. 2. & 1018. feg.

Probandi onus calumiam incumbat in actionibus præ-  
dialibus. Quæ quid facto opus sit, ut statuat, aut  
sustineat partes actoris, vel sui commodo  
possessorum. VII. 1055. 3. & 1056. 4. & 1057.  
feg.

— onus probandi non incumbit si sive domino  
sive servo, qui est in possessione iuris, quod sibi  
vindictæ sine dolo. VII. 1057. 7. feg.

— quid si cum domini, cum servi sit in iudicio pos-  
sessio. VII. 1058. 13. & 1059. feg.

Probationum species legitime tres. VII. 1109. 8.  
feg. & 1110.

— Vide Argumenta, Instrumenta, Testimonium.

Probationis duntaxat vim habent confessio in iure  
facta, & iudicandum, deferens adversario, prædi-  
ctam. VII. 1111. 21. feg. & 1112. 27.

An sint probationum species tormento, fidei, & præ-  
iudicia. VII. 1112. 28. feg. & 1113. feg.

Impopis probationum quædam. VII. 1056. 4. 1057. 7.

— qualis hæc in deferendo iudicando desideretur.  
VII. 1055. 3. 1056. feg. X. 743. 3. 744.  
feg.

Vulgatum iuris axioma. Non probat hoc esse, quod  
ab hoc coniugis ut alius. II. 432. 17. VI. 1041.  
5. VII. 1246. 12.

Processus iudiciali ordo substantiæ, si omittatur,  
semper vitiosus. VI. 1. N. 1.

Processus nullus an præsum consentio sustineatur.  
VI. 4. N. 4.

— quibus eius solemnibus renunciari possit a litigantibus. *ibid.*

— per solemnem processum ad eam præsumptio. Et  
quomodo ex longo tempore inducatur. *ibid.*

Defectus solemnium non vitiat processum iure re-  
gio Hispanorum. *ibid.*

Processus nullitates in curis Imperii sapientia non at-  
tenduntur, si de meritis casus loquatur. *ibid.*

Proclamare in libertatem quid sit. VI. 701. 3. &  
N. 1.

Qui contumpeat programmata magistratuum pro so-  
lidos ecclesiarum, aut publico alio loco proposita, alibi  
corrupti pena tenentur. IV. 218. N. 17.

Citatio per proclama. Vide Citatio.

Proconsoles a quo mittebantur in provinciam. IV.  
1182. N. 12.

— quantum erat morum iurisdictionis. *ibid.*

— eam mandare poterant, ubi essent ingressi provin-  
ciam. IV. 1182. 4. & 1139. 18. & N. 34.

— exercebant iurisdictionem voluntariam, sicut  
ac urbe essent egressi, & donec urbem iterum es-  
sent ingressi. IV. 1139. N. 34.

— in provinciis summum habebant imperium: pri-  
vati habebantur extra provinciam. IV. 1168. f.

— miris summae causis adhibebant iheron tempo-  
re, quo & conventum indicere, & forum agere  
debant. IV. 1173. N. 10.

Proconsoles iurisdictionis successoris adventu finitur.  
IV. 1399. 8.

— sed tamen rata sunt, quæ decessoribus egit, in-  
terquam successorum adventu cognoverit. IV.  
1399. N. 5.

Pro

Procurator dicitur, qui datus est, vel ad negotia, vel ad lites. VIII. 649. 40. 41. 42.

Procurator absolute dictus omnium bonorum intelligitur ad usum veterum. III. 1163. 4.

Procurator ex usu iuris proprie nuncupatur, qui vel mandato domini, vel manu sui necessitate alienos negotia, vel litem procurat. V. 163. 2. & N. 1. & 164.

— generalis est, & specialis. V. 233. 30. & 234. 31. & 235. 32.

— *generalis*, est cum libera an idem sit, & quomodo differant iure canonico. V. 235. 32. & N. 31. 234. N. 28. l. 735. 11. & 736. 12.

— potest administrare omnia negotia, & omnes causas agere, que sub illo rerum genera continentur. V. 235. 32. & 236. N. 32.

— generalis est, cui vel unam causam gerens, vel omnes indebitas causas commissas sunt. V. 234. N. 29.

— specialis est, qui vel datus est ad unam litem, sed totam, vel ad omnes causas actum unum, vel plures. *ibid.*

— generalis non potest agere de illis causis, que speciale mandatum requirunt. Et quomodo illis sint. V. 236. 33. & 237. *seq.* & N. 33.

— Vide *Mandatum*.

— datus ad negotia generaliter etiam ad agendum, vel defendendum causis censetur. V. 247. N. 7.

Procurator, qui habet speciale mandatum, rem domini alienare, dominium vendere. l. 734. 9.

An generalis procurator alienare possit; & quatenus. l. 734. 9. 10. & 735. *seq.*

— domino possessionem acquirit, etiam ignoranti. l. 985. 9. 10.

— hereditatem ignorantem quare non possit acquirere. II. 445. §. 443. & N. 5.

— quando stipulatur domino utilis sit. III. 573. 22. & N. 16 & 574. VIII. 114. 12. & 115. *seq.* X. 407. 408. 1.

— quare nullus semper stipuletur utilis sit. III. 570. 16. X. 408. 2.

Procurator generalis solvere potest ea debita, que habent exceptionem, non que habent reservationem. IV. 744. N. 3.

— quando eidem recte solvatur. IV. 756. 23. 757. IX. 1412. §. & 1413. 1414. 7.

Procurator generalis, si lodebitum solvat, domino ratum non habet: potest condicere solutum. III. 1163. & 1164. 4.

Procurator in rem suam quatenus sit. IV. 457. & 458. 15. V. 194. §. & 350. 11. VII. 819. 41. IX. 522. 4.

— actiones utiles exerceat suo nomine. VII. 819. 40.

— quomodo alienam simul, & rem suam exercere. VII. 820. 45.

— an convocat vice motus domini nomine possit compensare suo nomine quod actor debet. IV. 467. N. 14.

An procurator in rem suam comprehendatur iure municipali sub appellatione procuratoris. V. 163. N. 1.

Procurator novare potest. IV. 918. 15. & N. 8.

— an accepto ferre possit. IV. 951. 10. & 952. 11.

An procurator collocat domini pecunia spem oemulationis qui publice habetur idonei, teneatur isto nomine, si postea illi fore cesset. VIII. 49. 17.

Procurator sine domino prestare debet usuras compensatorias eius pecunia quam habuit onusam, ubi solutus sit dominum eam. fenerator locare. VIII. 432. 6.

— an possit repetere pecuniam quam solvit pro debito, seu domino, ubi in Chirographo sibi testamento scripserit, nihil deberi creditoribus. IX. 1441. *seqq.*

— an teneatur exigere a se pecuniam, quam dominus debet. Et an debeat cum usuris, nisi fecerit. *ibid.*

— existit a domino usurarius pecuniam quam in rem domini vel accepit mutuum, vel de suo impendit. *ibid.*

— quare in superioribus casibus usuras domino prestat, vel ab illo exigat, nulla secuta mora. VIII. 402. 403. 6.

Procurator, si domini nomine conveniatur, potest compensare quod domino debetur ab actore. VIII. 341. 3. 4.

— an falsificare debet dominum compensacionem ratam habueram. VIII. 341. 5.

Procurator in rem suam compensare potest etiam quod sibi debetur. VIII. 341. 342. 6.

Procurator sumptus in litem factos tamen singulis, domumodo factum ut probabili causa conatque debet. VIII. 571. *seqq.*

— quatenus lites probabili causa facti sumptus in litem. VIII. 573. 2.

— sumptus etiam necessarios in litem factos non consequatur, si culpa sua casum amiserit. VIII. 573. & 574.

— prater amissos sumptus etiam in id quod interit domino tenetur. *ibid.*

An procurator generalis, qui bonorum possessionem domino delatam non petit intra suum tempus, domino succire teneatur damnum amissum hereditatis. VIII. 575. *seqq.*

Procurator ad lites quibus modis differat ab advocato. V. 41. & 42. 5.

— an munus eius sit vile. Et quid ex iure canonico, & moribus hodiernis. V. 42. §. & 41. N. 15. 16.

Unde necessitas procuratoris ad lites. V. 165. 3. 4. & 166.

An procurator dari possit, iuxta adversarios. Et an possit eodem invito quicumque defensor intervenire; & quatenus. V. 167. §. 6. 168. *seqq.*

Quomodo pervenit equitatis ratio, & publica utilitas ut procurator in iudicio recipiatur adversus iuris rigorem. V. 169. 8. & 170. *segg.*

Procurator ad agendum & ad defendendum admittitur in omni causa civili, etiam populari; dummodo in ea de privato dantis procuratorem damno agatur. V. 173. 2. 4. 174.

— nisi tamen iusta aliquo de causa litigator adesse ipse per se, & respondere debeat. V. 175. & 176. 7.

Procurator ad agendum dari non potest in populari causa, ubi de damno publico agitur; fecus ad defendendum. Quae differunt ratio. V. 174. 175. 5.

Quando in privata causa procurator ad agendum non admittitur. V. 177. 6.

In criminalibus quisquam fere procuratorem dare licet loci civili; & quare. V. 176. 8. & 187. 9. & N. 7. & 188.

In crimine iudicii publici frustra intervenit procurator ad crimen persequendum, molio minus ad defendendum. V. 176. 9. & 177. *segg.*

Ad in causa iudicii publici pecuniaria admittitur procurator ad agendum. V. 176. N. 5.

— an, & quando admittitur iure civili in privatis criminalibus. V. 183. 11. & 190. 12.

— an, & quare ex iis fere admitti solet procurator ad agendum, etiam in criminali causa. V. 176. N. 5.

Procurator admitti solet pro absente reo in criminali causa, in qua vel poena relegationis est inferenda, vel alia minor relegatione; fecus si poena gravior sit irroganda. V. 177. 178. N. 5.

Quisnam fecerunt & quando in criminali causa non pecuniaria procuratorem unquam admitti. V. 182. N. 5. & 183. *segg.*

Procurator pro reo admittitur, ubi les imponit poenam pecuniariam vel corporalem, quam eligere reus ipse debet. V. 178. N. 5.

Procurator ad defendendum admittitur in criminali causa, si suo nomine ad sit, ille cuius interest reum non damnari. *ibid.*

An, & quatenus pater possit esse pro filio reo & absente procurator. V. 178. N. 5.

Procurator admittitur ex iis fere pro reo praesente & incurrente, utibus causis articularis exceptis. V. 179. N. 5.

An procurator recipiat, ubi accusatus vel lites iam contestatae, vel post publicas attestaciones sequeam accipit. V. 179. & 185. N. 5.

Procurator ad defendendum syndicus admittitur, cum accusatus est universus. *ibid.*

Procurator admittitur pro mortuo factoro, ne damnum defuncti memoret. *ibid.*

— admittitur pro absente reo etiam sine mandato, si causas absentis alleget necessarias; fecus si alleget probabiles dantem. V. 179. & 180. N. 5.

— quis si eosus alleget loris, & voluntarias. V. 180. N. 5.

— admittitur pro absente factoro ad exceptiones declinatorias, vel dilatorias opponendas, quae propositum crimen non contingunt. *ibid.*

— admittitur in causis, in quibus reus sine loca communi, sive municipal, sive generali consuetudine potest abscis damari. *ibid.*

— quatenus audiat, si causas innocentiae alleget, & probationes offerat. *ibid.*

Quare non admittatur aliquis tanquam procurator ad elandam criminationem. V. 181. N. 5.

— quisnam contrarium fecerunt. V. 185. & 186. N. 5.

Procurare esse prohibetur ex conditione persona, servus, famulus, miles. V. 191. 3. & 192. *segg.*

— in rem suam procurare esse potest, ut & pro parentibus pro coniuge; pro liberis tam famulus, quam miles. V. 194. 5. & 195. *segg.*

Procurator esse prohibetur persona praetoribus; item Fideius, & republica. V. 199. 200. 11.

— quatenus hic fidei & republicae deferuntur a potentiore privato. V. 200. 12.

Prohibetur esse procurator, qui abest reip. causa, qui perpetuo morbo laborat, & qui reus criminis postea sit. V. 200. & 201. 13.

— prohibetur magistratus. V. 202. 14.

— mutes, surdos, pupillos, furcosos, & prodigos. V. 202. 15.

— prohibetur minor licet adultus. V. 202. 203. 16.

— quidem ex illis tamen sunt idonei, quos reiciantur ab adversario. V. 203. 17. 204. N. 19. 20.

Procurator esse nemo potest sine mandato. V. 208. 4. 209. *segg.*

Qui mandato domini caret, non potest esse procurator, licet offerat falsificationem de iure. V. 209. 4. & N. 4.

— cum falsificatione tamen ille admittitur, de quo non constat, an habeat mandatum. V. 209. 4. & N. 4. & 210. 213. 8.

Nullum est iudicium, ad ad rem ut cum eo, qui mentitur est se esse procuratorem. V. 210. 5. 6. & 211. 7.

— quod tamen iudicium rursus erit, secus domini ratificatione, etiam post sententiam. V. 212. N. 7.

Onus probandi falsum esse procuratorem, lites iam contestatae, incumbit ei qui et sciendo obicit falsitatem. V. 211. N. 7.

Procurator, qui agit fidei commissarii nomine adversus heredem, non audet nisi liquido probet mandatum. V. 213. 214. 9.

Quisnam procuratoris munere fungi possint sine mandato. V. 214. 10. 215. *segg.*

— hi quibus conditionibus agere queant; & pro quibus personis sine expresso mandato. *ibid.*

In quibus causis possit aliquis esse procurator sine mandato. V. 217. 11. 218. 12. & 219.

Pro-

Procuratorem ad agendum dare potest vel lex, vel dominus litis. V. 219. 13. & 220. 14.

An procuratorem dare possint tutores & curatores. V. 220. 15. & 221. 12. 16.

Procurator ad negotia datus quando alium dare possit V. 221. 15. & N. 18.

Procurator ad agendum datus potest alium dare post licentiam contestatam. Et quando dare possit, etiam antea. V. 221. 223. N. 18. & 228. 25. & 229. *sepp.*

Procurator quando alium dare possit in causis, quae liti contestationem non requirunt. V. 229. N. 25.

— an quatenus substitutus a primo procuratore domino liti possit aliam dare substitutum. V. 229. & 230. N. 25.

Procurator dominus liti factus, ipse ciendas est, & non dominus, ad actus iudicii sequentes. V. 230. N. 26.

Universitates procuratorem, sive actorem dare possunt, ubi omnes ex universitate in eum consentiant. V. 224. 18.

Civitates syndicum, sive actorem dant iure procuratorem, si duo partes ordinis decurionum in eodem conveniant. V. 224. 19. & 225. *sepp.*

Quando, & quomodo syndicus, aut actor constituitur procurator a iure, vel a magistrato. V. 224. & 225. 19. & 228. 24.

Procurator potest a domino revocari expresse, vel tacite. Et quomodo. V. 231. 28. & N. 27.

Definit esse procurator aliquis mortis constitutus, & re integra, sive actor sit procurator, sive rei; & quando definit atque. V. 231. N. 27.

Procurator quali domini mandato constituitur; & quomodo. V. 232. 29. & N. 28. & 233. *sepp.*

Procurator ad agendum tenetur dominum defendere boni viri arbitratu; & custodire rem etiam dominum habitantem. V. 241. 2.

— quia hoc regulare sit constitutum. V. 242. & 243. 3.

— defendere boni viri arbitratu quid sit. V. 242. 4. & 243.

— casus, & defendi arbitratu boni viri, tria continent ab actoris procuratore petenda esse. V. 243. 5.

— non magis onerosa procuratorem, quam dominum personam. V. 244. 6. & N. 4. 5.

— potest exigi non tantum a procuratore actoris, sed etiam a tutore, curatore, actore, vel syndico. V. 245. & 246. 7.

Procurator generaliter ad negotia datus censetur datus ad agendum, vel ad defendendam. V. 247. N. 7.

An, & quando procurator, etiam in rem suam datus, de rato cavere, & dominum defendere debet. V. 248. 249. 10.

Si quis in rem suam procurator interveniat; dominum defendere tenetur; nisi tamen factus sit ex necessitate procurator. V. 250. 21. 251. *sepp.*

— quoniam procurator in rem suam factus ea necessitate dicitur. V. 254. 14. & 255. *sepp.*

Qui in rem suam procurator agit, tenetur dominum defendere, sive manifestis actionibus agit ex causa onerosa, sive ex causa locativa. V. 251. & 252. N. 11.

— dominum tamen defendere non tenetur, si actiones utiles exercent suo nomine, & non mandatis. V. 256. & 257. 15.

— an etiam utilitas habet ex causa locativa. V. 256. N. 15.

Procurator, qui dominum defendere negat, repellitur ab agendo. V. 257. 17.

— an ab agendo repellatur, etiam domino inter dies actionis temporaria cessat. V. 257. N. 16.

Si procurator ab initio satisfecerit se dominum defensurum, & iudicium soluturum, an tenetur ex stipulatione commissa tantummodo, si dominum defendere recuset. V. 257. 17. & N. 17. & 258.

Procurator ad defendendum datus a reo, qui & satisfecerit iudicium solvi pro lito, an reum defendere cogatur; & quomodo. V. 258. N. 18.

Domini defensor exigenda est a procuratore ante litem contestatam: postea valetur finis. V. 259. 19.

Procurator actoris teni sustinere debet, dominum rem etiam habitorem. V. 260. 20. 21. & 261. *sepp.*

— casus inhabilitatis quae exigant a procuratore, cum inteream est, an et si mandatum negatum. Ex quibus modis inteream sit mandatum. V. 264. 24. 25. & 265. *sepp.*

— & an sit casus de rato locus, cum mandatum probatur testibus, vel privato iudicamento. V. 266. 27. & N. 22. & 267. *sepp.*

An procurator, qui cautionem de rato offert, sit audiendus, si mandatum sibi actionem affirmet; sed nullam mandati probationem faciat. V. 264. 25. & 265. N. 22.

Cautionem offerre de rato, vel probare mandatum, de quo dubitatur, cuius sit electio, procuratoris, an rei. V. 266. 26.

An casus inhabilitatis necessarius sit inferenda mandata ut procurator satisfactione rei relevetur. V. 233. 234. N. 28.

Procurator exoneratur necessitate satisfactionis de rato, cum facta fuerit probatio mandati legitima. V. 269. & 270. 29. 271. 272. N. 25.

Procurator de rato semper ac vere debet, ubi sit locum mandatum: nunquam verum, ubi de illo constat. V. 273. 273. 30. & 274. 31.

Quoniam sit poena procuratoris non caventis de rato. V. 275. 33.

Quo tempore praestari debet a procuratore satisfactio de rato. V. 276. 33.

— quomodo ea recte contrahatur. V. 307. 26.

— recte contrahitur quando impletur. V. 308. 27. & 309.

— quomodo committatur. V. 310. 30. 31. & 311. *sepp.*

- committitur in id solum, quod stipulantis interest. *Trin* inde consequuntur; & *qum*. V. 314. 35. 36. & 315. *segg*.
- Procurator ad defendendum datos semper debet sustinere solvi iudicium. V. 376. 34. & 377. *segg*.
- quando debeat etiam cavere de rato, V. 381. 40. 41. & 282. *segg*.
- Invitat nemo procuratoris manus suscipere cogitur, nisi fuerit tutor, vel curator, vel syndicus, vel procurator forensis. Et si quare cogi possint. V. 335. 8. & 336. & 337. 3.
- quoniam hic habetur invitatus. V. 337. 3. & N. 2.
- Qui procuratoris litteras sciens accipit, nec contra protestatur, censetur concessisse et iure canonico. V. 337. N. 2.
- idem mandati tenetur, si negotia postea neglexerit. *ibid*.
- Procurator forensis habetur in numero advocatorum. V. 335. 336. & 337. 3. & N. 1.
- Procurator ad agendum datos namque eo nomine obligatur adversario. V. 337. 319. 4.
- obligatur mandati domino, si mandatum non exequatur, ut oportet. V. 338. 4. VIII. 331. 3. 4.
- litteram contestari debet, & eam persequi, donec iudicata res sit. V. 338. & 339. 5.
- interponere debet appellationem. V. 340. 6.
- an interpositam appellationem persequi debeat, V. 340. 7. & 341. *segg*.
- an victor in priore iudicio excipere debeat appellationem ab adversario interpositam, & victoriam priore sententia partem adversus litteram tueri. V. 343. 12.
- Procurator potest iudicium nunc ab initio evitare, si tempore teneatlet domino mandatum. V. 340. 13.
- an hodie reconcilio mandati sit libera ante litteram contestatam. V. 349. N. 10.
- appellationem quibus de causis omittit possit, V. 349. 13.
- quodnam deferere possit suspectum, & necdum finitum iudicium. V. 349. & 350. 13.
- An qui simpliciter datus est procurator ad agendum, domini defensionem suscipere cogatur. V. 350. 14. & 351. *segg*.
- Procurator sine litteris negotiorum mandatum susceptionem implere tenetur; nisi vel morbo, vel alio casu impediatur. VIII. 631. 2. 3. 6.
- vel nisi tempore recesserit. VIII. 631. 7. & 632. 8.
- Quid si valetudine, vel aliter impeditus remanere non potuit, aut non debuit. VIII. 633. 9.
- Procurator impleto mandato, resistere tenetur domino quicquid constitutus est ex mandato, vel per occasionem mandati. VIII. 633. 634. 10.
- dolam & culpam omnem non autem fortuitos casus praestare tenetur. VIII. 635. 13. 636. *segg*. & 640. 26. & 641. *segg*. 647. 38. 648. *segg*.
- Mandato non impleto, tenetur mandati in id quod interest mandatoris. VIII. 631. 3. 4.
- Procurator ad agendum datus libere mutari potest domino ante litteram contestatam. V. 369. & 368. 2. & N. 1.
- mutari tamen non potest, si domus aliter locaverit su non revocet. V. 368. N. 1.
- an datus ad defendendum removeri possit, postquam sustinuit, *substitutum solvi*, defendendi, domini causa. V. 368. & 369. 3. & N. 2.
- non potest sine causa mutari post litteram contestatam. V. 369. 370. 4.
- Quomodo recte caveat prius, ut ex causa procurator mutari possit. V. 370. & 371. 5.
- mutari potest, si sit iurimicus, & assensu iuragator adversario, vel huius eidem caussis. V. 371. & 372. 6.
- mutari potest, si litteram recte administrare non possit, morbo, vel absente impeditus, aut publicis, vel privatis occupationibus implicatus. V. 372. 7.
- mutari potest quoadmodum etiam sine causa adversario non invito. V. 372. & 373. 8.
- nisi tamen procurator habet litteras suas, cur procreationem retinere velit. V. 373. 9.
- litteram causae procreationem invito domino retinendi *qum*. V. 373. & 374. 9.
- mandati procuratoris cognitio ad quem pertinet. V. 375. 10.
- mutare procuratorem quid sit. V. 376. 11.
- mutatio procuratoris quomodo fiat. V. 376. 12.
- Cur procurator neque cum causa removeri possit post litteram contestatam, adversario invito. V. 377. & 376. 11.
- Procuratore mutato, vel remoto, quomodo possit eum illo agatur, domino non nocere. V. 477. 13.
- Procurator ad defendendum datus, etiam si sustinuerit iudicium solvi, liberatur ubi remotos sit. *ibid*.
- Procurator esse desinit, qui, vel est mortuus, vel capivus factus est, aut deportatus. V. 377. 14. 378.
- An vires functio procuratore, vel deposito, domini cogatur, vel iudicium in se transferre, vel aliam subditore, desistente adversario. V. 377. 378. 14. & N. 13.
- Procurator ad litteram datus domino non nocet, si quid fecerit in ea sine praeter mandatum. V. 379. 1.
- Quodnamque commodum per occasionem iudicii quousque procurator, id ad dominum spectet. V. 380. 2.
- quoniam siue commodum per occasionem iudicii a procuratore quousque. V. 380. 4.
- Quodnam sit illis incommodum. Et quando hoc ad procuratorem pertinet, vel ad solum dominum spectet. V. 382. 5. & 383. 6. XI. 140. 2. 3. & 341. *segg*.

Procuratoris negligentia, absentia, collatio quomodo nocent domino, cum actori, tum reo. V. 384. 7.

— quomodo domini mandati agere possit eo nomine cum procuratore. V. 384. 8.

Domino quomodo succurratur, ubi non sit solvendo procurator, qui vel culpa sua vel dolo rei causam perdidit. V. 385. 386. 8. & N. 11.

Procurator agere potest mandati contraria adversus dominum propter impedi a bona fide in litem factis, & petere ut de illis sibi satisfiat et indemnitas. V. 384. N. 10.

Procurator iusjurandum adversario deferre potest, si procurator sit generalis, si speciale mandatum habet, si procurator sit in rem suam. X. 645. 1.

Procurator speciale mandatum habens praestat iusjurandum calumniae. VI. 119. N. 10.

An, & quando procurator generalis admittatur ad praestandum iusjurandum calumniae. VI. 120. N. 10.

Procurator nomine suo iurare tenetur, etiam sine speciali mandato. *ibid.*

— in animam suam & domini iurare soletis usu fore. *ibid.*

— an iurare possit in litem. VI. 340. 1. & N. 2.

Plores unius litis procuratores ab uno litis eius domino dari non possunt. Et hoc quod habet cautiones. V. 319. 1. 316. *sepp.*

Si omnes plores intendat actiones, singulos procuratores dare potest in singulis litis. V. 319. 3.

Plores ad agendum procuratores dari possunt, ubi illis pertinet ad plores personas. V. 319. & 320. 4.

— possunt dari etiam plores ad defendendum, dum modo non ab uno capeat obligatio, quae ad plores heredes, vel fideiussores pervenerit. V. 321. 5.

— quare plores promissoris heredes dare non possint plores defensores, si communis nomine conveniantur. V. 321. & 322. 6.

Plores procuratores utiliter ab uno dantur in una lre diversis temporibus. Et quomodo. V. 323. 7. *sepp.* 324. *sepp.*

— plores uno tempore dari nominatim, ut simul agant, dantur illi inutiliter. V. 326. 11.

— plores uno tempore simpliciter dati, utiliter dari erunt, si agant separatim: secus si concurrant ad agendum. V. 326. 12. 327. 14.

— et plores ad agendum dati, ubi simul concurrant, ille praefertendus adest, quem testator instituit. V. 326. & 327. 13.

Quid si de eo non liquet. V. 327. 13.

Plores procuratores simul dati in solidum, melior debet esse conditio litem prius constitantis. V. 327. & 328. 14.

— an etiam classificum adiecta in instrumento domini, ne sit prior occupantis conditio. Et quare. V. 328. & 329. 15.

*Tom. XII.*

Plores ad agendum simpliciter dati, coniunctim agere debent iure canonico. Et an recte. V. 329. 16. & 330. 18. & N. 8.

— an etiam cum dati in solidum fuisse censentur. Et quando ita dati fuisse intelligantur. V. 330. & 331. 18. & 329. N. 8.

Quomodo et hae partes iuris canonico sit in foro receptum. V. 329. N. 8. & 330.

— cum plores dati sunt sive simpliciter, sive in solidum in causis ecclesiasticis, unus duntaxat admitti debet ad agendum. V. 331. 19.

— cum plores ita dantur, ut unus tantum admitti possit, si omnes dati concurrant: arbitrio iudicis debet eligi magis idoneus. V. 331. 20.

Procurator Causalis an sit magistratus. IV. 1113. N. 25.

— adversus quos exprimit suam iurisdictionem. IV. 1185. 2. & N. 1.

— habet ius ad Principem revocandi, ubi convenitur; praeterquam in deicto concussione. IV. 1318. N. 6.

— cognoscit de fiscalibus causis. IV. 1124. N. 14.

— an etiam de criminalibus. IV. 1185. N. 1.

Procurator summe rei quomodo sit; & cur inspettentur. VIII. 962. §. 9.

Prodigi comparantur impuberibus. VII. 514. 4.

Prodigi quomodo sit. XI. 566. 2.

— testari non potest; & quare. II. 32. 10.

— quatenus recte testari valeat. II. 32. N. 14.

— potest heres institui. II. 162. 37.

— hereditatem vel auctoritatem curatoris, vel etiam soles adire, vel repudiare potest. II. 444. 6. & 445. & N. 7.

— non potest obligationem novare, nisi meliorem suam conditionem faciat. IV. 917. 15. & 920. 17.

— non potest agere iudicio sine curatore. IV. 1073. N. 15.

— non potest agere alieno nomine. V. 202. 15. & N. 17.

— iusjurandum deferre non potest, & non prohibetur, iusjurando delato, eandem iterum actionem exercere. VII. 514. 4. 5.

— adversus iusjurandum exceptionem uti potest replicatione in factum: *Nisi reus iuraverit, deferente eo, qui ius deferendi iusjurandi non habuit.* VII. 514. 6. & 515. 7.

— quatenus sit inhabilis ad contrahendum. III. 634. 635. 7.

— ubi de adquirendo agitur, contrahendo est idoneus. III. 645. 4.

Prodigi substitui potest similiter, atque impuberi. II. 265. 5.

— illi non recte solvitur. IV. 748. §. 9.

— soli interdicitur administratio honorum. XI. 566. 2.

— an si lege sola honorum administratio interdicitur, non expectatio magistratus decreto. XI. 567. 568. 4. 5. & N. 1. 569. *sepp.*

L 13

Boon-

- Bonorem administratione prodigo interdicta, siue in re dubie decreto magistratus, donec contrarium probetur. XI. 567. 568. 3.
- An prodigus, cui bonorum administratio interdicta, possit acquiescere. XI. 581. 13. 582. *seq.*
- an saltem auctoritate obligetur, postquam illi bonis est interdictum. XI. 583. 15. & 584. *sepp.*
- Professio censuaria que fit. VIII. 935. 10.
- Professio a parentibus facta quid sit. VII. 1052. 2.
- Professio falsa veritas non occidit. IX. 21. 3.
- Professio quondamum, & a quo fuerit instituta; & cui bono. VII. 1052. 2. & 1053. 3.
- quomodo eas effectus. VII. 1053. 4. 5. 6.
- Professio interdum tabulas professionis significat. VII. 1053. 7.
- quam fidem habere faciant. Et an deus contra illas peccato: & quatenus admittatur. VII. 1058. 8.
- Professio in re dubia fidem facit pro liberis, & contra liberos quoad statum, & quoad matrem. *ibid.*
- Natus parentem professio de liberis amissa non occidit liberis; & quare. VII. 1255. & 1256.
- Professores animum liberalium qui sunt. I. 492. 36. & N. 13. & 493.
- immunes sunt a tutela. *ibid.*
- publice approbati sunt immunes ab omnibus muneribus publicis & civilibus, cum ipsi, tum eorum uoces & filii. X. 826. 827. 828. 6.
- & quidem etiam post honestam missionem. *ibid.*
- habentur inter egregios. X. 827. 6.
- Quidquid a iure non prohibetur, omnibus permittitur. VII. 581. 8.
- Qui pater quod prohibere potest, facere ipse videtur. V. 97. N. 5.
- Prædicendi servitus quomodo. III. 254. 8.
- Promissio generalis que fit. IV. 8. 13.
- quomodo rerum sit, & quando sit inutilis. IV. 9. 15. & 11. 20. & 12. *seq.*
- quondamum utilis. IV. 10. 16. 17. & 11. 18. 19.
- Promissio pecunie, non adiecta quantitate, est inutilis, nisi ante aliunde cognoscatur. Et unde cognosci possit. IV. 10. 16. 17. & 11. 18.
- Promissio turpis semper est irrita, etiam si turpis sit ex alterutra parte duntaxat. IV. 764. 4.
- Qui creditur pecuniam acceptas, promittit se illam redditurum, non cogitur accipere, si nolit. Et quare. X. 437. *sepp.*
- tamen stipulatoris licet accipi pecuniam propter offerens. X. 439. 440. 2.
- Qui promittit alium datum sceleratissime, non obligatur; & quare. III. 583. *sepp.*
- nisi tamen illud agatur inter contrahentes, ut sub alieni fidei promissione promittor de suo promittere intelligatur; in quibus promissionibus hoc contingit. III. 587. 5. & 588. *sepp.*
- An promissionem facti alieni confirmet adiectio iniuriandi. III. 589. N. 3. & 590.
- Qui his idem promissis, amplius quam semel non tenetur. XI. 1105. 1. & 1113. 4.
- Qui promittit se curatorem, vel factorem ut decem detent, quatenus obligetur. XI. 1179. & 1180. 1. & 1181. *sepp.*
- Promissum quid sit. III. 1143. N. 2.
- Pronepos postquam recte instituitur, licet illius pater non potuerit institui. X. 1475. 4.
- Pronepos, qui & vivo proavo natus sit, vocatur ad hereditatem proavi ex L. Velles. Et quatenus. X. 1476. 6.
- Vide *Postumus*.
- Pronomina demonstrativa referuntur ad nomina proxima, non ad remota. X. 591. 23.
- Pronuntium iurandum idem significat, ac verbum susceptionum. XI. 169. 5.
- Proposita viles. V. 90. N. 9.
- Propositum animi inutile, quando locus in animo retinetur. III. 1124. N. 2.
- Proprietas duplex. Utque quid sit. VII. 1024. 20.
- sibi habet commune cum possessione. VII. 1046. 13.
- Proprietatis dominium quo sensu accipitur. VII. 1024. 20.
- Proprietatis autem dominus an consummum sibi dari recte stipuletur. XI. 1081. 2. & 1082. 6.
- Proprietatis domino quatenus sint produm actiones adversus fructuarium. III. 137. 3. 138. *sepp.*
- ea quibus et causis, siue factis nascantur. *ibid.*
- Propria res, seu causa quatenus dicatur. VI. 1048. 12. IX. 90.
- Prorector academiarum an habeat propriam iurisdictionem. IV. 1120. N. 9.
- Prorogatur iurisdictioni, vel conventioni, vel facto. IV. 1186. 4.
- & quidem conventioni legitima, itaque efficacia. IV. 1186. 5. & N. 5. & 1187.
- An pactio modo prorogatur iurisdictioni. IV. 1187. N. 5. & 1188.
- facto prorogatur, cum quis vocatus ad iudicem non competentem, tunc contestatur, omnia fore præstipulans. IV. 1188. 6. & 1189. *seq.*
- et, & quando sola iudicis aditione prorogatur. IV. 1189. & 1190. N. 8.
- Et aditione iusticiæ, de quo dubitatur, an competens sit, non arguitur prorogatio. IV. 1190. N. 9.
- Iurisdictioni prorogatur utraque ligentium consensu, quorum error aut vis impeditur prorogationem. IV. 1190. 7. & 1191. & 1192. 8.
- quoniam ligentium error fit iurisdictionis prorogationi contrarius. IV. 1191. N. 11.
- Quatenus iudicis consensu sit in proroganda iurisdictione necessarius. IV. 1192. 8. & N. 13.
- Prorogatio in eum facienda, qui aliquam habet iurisdictionem siue propriam, siue delegatam. IV. 1192. 9. & 1193. *seq.*

An,

An, & quando prorogari queat iurisdiclio illius, qui habet mædram domum. IV. 1193. N. 15. & 1194. *sepp.*

Prorogatio fit de loco ad locum, de persona ad personam, de causa ad causam. IV. 1197. 13. & N. 19. & 1199. 14.

Moribus notis ius prorogationis restrictum est. Sine consensu ordinarii iudicii non potest esse rursus prorogatio. IV. 1199. N. 13.

Non potest prorogari iurisdiclio civilis ad causas criminales. IV. 1200. 14.

Prorogari vetatur iure canonico iurisdiclio politici magistratus in ecclesiasticis personis: quam recte atque iuri divino concessisse. IV. 1198. 1199. 13. & N. \* & 1200.

— prorogari vetatur iure divino ad causas spirituales. IV. 1200. & 1201. 15.

Prospectus, sive de prospectu officiorum, quoniam servitue luminum. III. 267. 268. 12. & N. 7.

Proseguendi servitus qualis sit. III. 254. 9.

Proiectum quid sit, & quomodo differat a proiectio. *ibid.*

Proseffiones & clasolem quoniam apponi libello soliti sunt. VI. 33. N. 4.

— quo fit eorum via & potestas. V. 1067. N. 13.

Proseffus, & quatenus talis solvatur. V. 755. N. 11.

Provincia sub Imperatoribus alie proconsulares, alie prætorie, alie præfides. IV. 1122. N. 12.

Proveniens qui sint. VII. 1150. 8.

— testes esse non possunt in ea causa, in qua committunt utrique parti operam servant. *ibid.*

Proximus quo tempore spectetur. Et quomodo probari debeat. II. 1142. N. 15.

Proximus dicitur, qui comes antecedit, & qui etiam solus est. XI. 37. 6. *sepp.*

Proximus quoniam dicatur in successione. II. 1148. N. 15.

Prudentem definitiones plures in eandem sententiam conceptas, & sub uno titulo collectas, cur non sint inutiles. IV. 1226. 11. & N. 21.

Si prudentes etiam collegii iudicii dissentiant inter se, cum de re aliqua consultatur, quid iuris. XI. 327. N. 3.

Pubes quoniam sit. VIII. 134. 2.

— novum aetate quatuordecim completis, possunt condere testamentum. VIII. 134. 3.

— eorumque non habentes consueto obligantur. XI. 1409. 1.

— eorumque habentes an possint sine illo obligari. XI. 1410. 3. & 1414. 7.

Quomodo pubertas asilimetur. I. 545. 5. & 546. *sepp.*

Tempus pubertatis triplex. I. 545. N. 3.

Pudenti proximus qui dicatur. XI. 1546. 10. & N. 1.

Pubes quot modis dicatur. I. 652. 653. 2. & 653. 654. 3.

Publica pop. Romani sunt in duplici genere. XI. 1701. 1.

— absolute dicuntur ea que sunt publica civitatum, seu municipiorum. XI. 1702. 5.

Publicani unde dicti. XI. 1701. 2.

— an rationes egerit testatur, ubi iudicio conveniunt. VI. 87. N. 8.

Publicatio bonorum quid sit, & unde dicta. IV. 1000. 8.

— ea quibus capitis sive delicti castigator. II. 1245. 11. IV. 1000. 8.

— admittit damnato bona, & ea transfert in fiscum. *ibid.*

— semper ita accipitur, ut si alienum dedictum intelligitur. VI. 154. N. 4.

— dissolubili societatem. IV. 1000. 8.

— non liberis fiduciariorum debitoria. IX. 1311. 2.

— Vide *Bona, Fideiussor, Fidei, Liberatus*.

Publicatio fundi venditi ante traditionem secuta non obligat venditorem nomine evictiōis, sed ut pretium restituat. III. 781. 16.

Publicus res quoniam sit. I. 654. 4. & 659. N. 1. & 660. *sepp.*

— angustiori significacione quoniam publicæ res concupiscunt. I. 652. 2. 659. 1. & 660. *sepp.*

— quo iure estimantur commercio. VIII. 845. 5.

— si veniant pro privato, an rata sit illarum emptio. VIII. 845. 7. 8.

— Vide *Emptio*.

Publiciana in rem actio a quo introducta fuerit. V. 925. 926. 11. & N. 6.

— quare sit introducta. VI. 627. 1. 2. & 628. *sepp.*

Quoniam sit eius æquitas. VI. 637. 10. & 638. 13. 639. *sepp.*

Publiciana de servitutibus quæ. VI. 628. 2.

— non est de his rebus, quoniam alienatio, & incipio sit inopedita. VI. 629. 3.

— datur eadem de rebus servitutibus, superficibus adversus eos, qui ius habent rebusque, vel superficies. VI. 629. 3. & N. 2. 630.

— non omnino rerum traditionem exigit. Et quando facta traditio sufficiat. VI. 630. 4. & N. 3. & 631.

Causa iusta in Publiciana qualis sit accipienda. VI. 631. & 632. 5.

— competet interdum sine alia precedenti iusta causa. Et adversus quos datur. VI. 631. 633. 6.

Bona fides ad Publicianam est necessaria. Et quando hæc intervenire oportet. VI. 634. 7.

— ea non tollitur hic, mala fide superveniente. VI. 634. N. 6.

— an hoc emendandum sit a iure canonico. VI. 634. & 635. N. 6.

— Publiciana competit non domino. VI. 635. 8.

— an domino competit aliquando. VI. 635. N. 7. & 636.



- competit, possessione casu amissa; & quoniam casus hic intelligitur. VI. 636. 8.
- quid in ea actio intendatur. VI. 640. 14. & 641. *seq.*
- datur adversus possessorem; uno tamen adversus dominum, prout in casu certis casibus; & quoniam finit. VI. 642. 15. 643. *sepp.*
- an datur adversus retentorem possessorem. VI. 639 & 640. 13. & N. 11.
- Puellæ nobilissimæ quoniam dicitur. II. 441. N. 3. IV. 1374. N. 12.
- Puritius quo actus anno finitur. V. 43. N. 18.
- Pamilionis qui fuit. II. 1118. N. 3.
- ad secula, vel hereditas non administratur loci Saxonum. *ibid.*
- Pupilla vocatur interdam quæ maior est 12. annis. I. 606. N. 2.
- Pupillus quoniam fit. I. 387. 7. & N. 2.
- eius ceymon. II. 128. N. 18.
- abusive dictus quoniam. II. 596. 36.
- proprie dictus qui fit. *ibid.*
- Pupillus alendus est a tutore pro dignitate familia, & facultatibus patrimonii. IV. 169. 7.
- quomodo cogendus tutor, si recuset prestare alimenta pupillo. *ibid.*
- apud quos educari debeat. IV. 169. N. 4.
- quibus aribus & studiis instituendus sit. IV. 170. 8.
- Pupillus solans neque civiliter, neque naturaliter obligari potest. XI. 1544. & 1545. 7.
- & quomodo locupletetur factus naturaliter obligatur. III. 638. 13. VII. 669. 18. 19. XI. 1544. 5. 6. 7. & 1545. *sepp.*
- Pupillus infans proximus alius sibi semper obligat, & se obligat aliis intervenientibus tutore, sine quo neque naturaliter obligatur. XI. 1545. 8. & 1546.
- paterfamilias proximus an sine tutoris auctoritate naturaliter obligetur. XI. 1546. 9. & 1547. *sepp.*
- proximus infans quomodo distinguatur ab eo, qui proximus est paterfamilias. XI. 1546. 10. 1547.
- Pupillus infans maior hereditatem vel bonorum possessionem sequitur vel repudiare solus debet auctore tutore. I. 537. 536. 4. 5. II. 407. 3. & 438. 3. & 439. *sepp.* VIII. 1194. I. IX. 349. 1. & 350. *sepp.* & 378. 8.
- Quare pupillus qui talem se falso putat, recte advenit hereditatem absque tutore. II. 410. 8. & 411. *sepp.*
- Pupillus infans pro herede gerendo potest acquirere hereditatem, non autem aduando; & quare. X. 351. 3. 4. 5.
- et tamen etiam infans tutor aduando hereditatem acquiri potest fore; & quomodo. II. 441. 442. 4. IX. 375. 4. & 376. 5.
- hereditatem solus restituere debet, auctore tutore, si sit infans maior. Sicut tutor pro illo restituere debet. II. 603. 3. 4. IX. 739. 740. 4.
- quid si restituenda tutor sit hereditas. II. 603. N. 1. IX. 740. 4.
- hereditatem sibi restitutam potest accipere, auctore tutore, cum est infans maior. II. 604. 7.
- an vero sit solans vel solus hereditatem potest restituere tutori. II. 604. 7. IX. 738. 2.
- Cur pupillus ipse, auctore tutore, acquirere debeat, vel restituere hereditatem, vel bonorum possessionem. III. 604. 7. IX. 352. 7. & 353. *sepp.*
- tutorem non habentem an auctoritatem tutoris accommodet in acquirenda hereditate: an vero det illi honorem possessionem. II. 509. 10. & N. 9. & 510. *sepp.*
- Quoniam pupillo stipulari, sine acquirere possit. XI. 822. 50. & 823. *sepp.*
- Pupillus olim poterat esse tutor legitimus. I. 391. 3.
- non potest arrogari, nisi solvere tutore. I. 321. 2.
- meliorem facere potest suam conditionem sine tutore: deterius facere non potest, nisi illo auctore. I. 534. 3. VII. 514. 5.
- quando meliorem, vel deterius conditionem suam facere dicatur. I. 534. 4.
- non potest sine tutore mutuum dare, alienare, novare, transigere, se obligare, vel obligationem remittere. I. 535. 536. 5. III. 635. 636. 10. 637. IV. 917. 15. 920. 17. VIII. 856. 73. 74.
- testari non potest sine tutore: potest tamen sine illo heres institui. II. 33. N. 15. & 162. 37.
- conditionem implere potest sine tutore. II. 1064. N. 10.
- non recte solvit sine tutore; nisi tamen consumpta a creditore pecunia cedat per solutionem. IV. 743. 3.
- non potest promittere, etiam auctore tutore aliquid quod sine tutoris interveniente alienare prohibetur. IV. 743. N. 2.
- Cur pupillus sine tutoris auctoritate se obligans mortem non faciat, etiam in perpetuum. XI. 685. 1. & 1541. 2.
- si petat pecuniam sibi solutam absque iudicis sententia: de illi exceptione repellitur, ubi factus sit inde locupletior. IV. 750. 11. 12.
- quo tempore spectari debeat, an factus sit locupletior. IV. 751. 13.
- Pupillo non recte solvitur sine auctoritate tutoris. IV. 748. 9. X. 1444. 45.
- quid si pecuniam sibi auctore tutore solutam male consumpserit, vel furto aut vi ereptam amiserit. IV. 748. 9.
- Quoniam pupillo stipulari, sine acquirere possit. XI. 822. 50. & 823. *sepp.*
- Pupillo redditus anni & alia cuiusvis rei pensiones recte solvuntur, auctore tutore: cetera vero ita si sententia iudicis salvere libentis præcederit. IV. 749. & 750. 10.
- Pupilli nomine solutam non potest repeti. VII. 664. 20.
- repeti tamen pupillus, quod ipse naturaliter debuitolveret. VII. 664. 65. 21.

Pupillus potest agere sine tutore, vel levito adversario, in causis momentaneae possessionis, alimentorum, vel in interdictis de *Liberi homine exhibendo*. IV. 1073. 21. 22. & 1074. 23. & N. 18. 29.

— remouetur ab accusando etiam auctore tutore, nisi suum, vel suorum iniuriam persequatur. IV. 1075. N. 29.

— an vocare possit reum ad suum forum. IV. 1324. 1325. 2. & N. 2.

— conveniri nunquam potest sine tutore. IV. 1081. 7. VI. 30. N. 21.

— causam appellationis persequi potest, ubi tutor esse desierit, qui appellavit. VI. 459. 6.

Pupillus, siue pupilla qui conveniebatur auctoritate tutoris, tenentur iudicari actione, ubi foris condemnati. XI. 343. 1.

Au hi, ad quos pervenire defuncti bona, postquam pupilles se obtinuit, tenentur ex causa rei adversus pupillum iudicari. XI. 345. 3. 4. & 346. 5.

— non restituitur in integrum adversus venditionem illarum rerum, quae servando servari non possunt. V. 1123. 16. & N. 16.

— habet obligata pignori bona tutoris pro officio administrationis. VI. 877. 878. 14.

— tutor obligatur de eo, quod illi obest, vel abesse feruntur est tunc causa. IV. 185. 2.

— unde hinc obligatio, & cuius bono introducta. IV. 185. 186. 2.

Pupillus, qui insolvendam debet sine tutoris auctoritate, sibi non vocat, & potest actionem, quasi locum non asser, herum exercere. VII. 513. 3. & 514. 5. 6. 7. & 515. X. 643. 644. 2.

— si debet insolvendam, auctore tutore: vel obligatur actione iurisjurandi, si rem sit, vel iure re-

mittere actionem, si fuerit actor. VII. 516. 12.

— similiter non potest insolvendam sibi a tutore delatum. X. 654. N. 9.

— delatum tamen reculare potest. X. 798. 9.

— sponsus ab eo praedium custodiri debet. X. 712. N. 5. & 798. N. 22.

Personae pupilli eae in quibus rebus versetur. I. 521. 4.

Pupilli indefensi bona possideri possunt a creditoribus sed non possunt ante delatari, quam ipsa pervenerit ad pubertatem. VII. 945. & 946. 3.

Statio controversia si fiat successore pupillo: causa cognita, differtur illa in pubertatem. VII. 946. 6.

— ear ex dilatio defuncti creditoribus non nocet sed nocet ad tempus duntaxat illa, qui se dicunt heredes. VII. 947. & 948. 7.

Si debitor pupilli solverit tunc, a quo cautionem accepit etiam solvendum: an cautio nocet pupillo repetendi eandem pecuniam. VIII. 200. 6.

Pupilli sine tutoris auctoritate promittenti cessatio an nocet fideiussori. XI. 1539. 1.

— quatenus utilis sit in proposito re fideiussori. XI. 1542. 4.

Præputa est insignis summorum magistratum, maxime autem Imperatoris. VIII. 852. 58.

— eius tingenda, & distringenda facultas privatis omnibus interdicta. VIII. 852. 57. III. 599. 12.

— adversus illos qui purpuream tingerent, & distringere fuit pena capitis constituta; & quare. *ibid.*

Potest aperire licet in nostro, etiam vicini potest venas praedamari. III. 209. 7.

— dummodo tamen aperitur proprij coimmodi causa, non ut officinae vicine. III. 209. N. 2.

## Q

- Q** Et C olim promissae usurari solebant. II. 899. N. 8.  
 Quadruplum in quibus actionibus datur. V. 749. & 750. 7.  
 — quid sit. VI. 750. 751. 8.  
 An simpliciter computari debeat in quadruplo. V. 752. 9.  
 — Vide *Afflictus*.  
 Quæstio facti, vel iuris quæ. XI. 1397. 2.  
 Quæstio actoris indaginis in iure quæ sit. V. 1404. N. 8.  
 Quæstio facti an spectet ad iudicis cognitionem. Et in quo cognitio illa versetur. VII. 1375. 4. 3. IX. 594. 2. 3. XI. 1608. 7. 8. & 1609. 9.  
 Quæstiones publicæ, atque perpetuæ a Cornelio Sylla constitutæ. IV. 1151. N. 47.  
 Quæstiones capitalium rerum quibus fuerint demandatæ. *ibid.*  
 Quæstiones non poterant haberi de liberis hominibus apud Romanos: secus apud Rhodios, & Athenienses. V. 131. N. 18.  
 Quæstionis iudex distinguitur a magistratu. IV. 1150. N. 46.  
 Quæstor palatii quando de causis appellationem cognoscit. VI. 488. 5.  
 Quæstiones seu Candidati Principis quoniam sint. Et quodnam sit illorum munus, & dignitas. V. 18. 11. & N. 23.  
 Quæstiones patricii, seu malefelli poterant inquirere in crimen, & indicare de illo donatus siue ille tamen imperio. IV. 1150. 22. & N. 46.  
 Quæstor quid sit. Et quæ res sint ex quæstura. III. 915. 9.  
 Quæstus rerum, quæ pondere & mensura constant, quæ in se versetur, & quomodo indicari queat. X. 139. 2.  
 Quæstus pecuniarum in quo sit positus. X. 139. 2.  
 Quæstus adiecta verbo secundum tempus verbi est accipienda. VI. 185. N. 19.  
 Quantitas est nomen generis, siue est earum rerum quæ pondere, numero, mensurave constant. X. 138. & 139. 1.  
 Quantitas certe dicitur, & incerta diverso respectu. X. 140. 3.  
 — ut certa sit, quoniam res in ea desiderentur. X. 139. 12.  
 Quanto minoris actio quid sit. X. 1325. 1.  
 — potest aliquis supius hac experiri diversarum rerum nomine. *ibid.*  
 — excipitur a rehibitoria, & ipsa excipitur aliquando rehibitoria. X. 1325. 2.  
 — quando rehibitoria continetur. X. 1325. 3.  
 — boni spiritus finitur. X. 1326. 4.

- Qui promissit alicui quanto minus a Titio consequi posset, non teneatur, ubi Titius, stipulatore cessante, solvendo esse desierit. X. 602. 4.  
 Qui stipulatus a Marvio, quanto minus a Titio consequi posset; an integrum debitum recte petat a Marvio, si nihil a Titio consequi potuerit. XI. 1483. 1. & 1484. *sepp.*  
 Quarta Falcidia a quibus detrahatur, & quomodo. II. 898. 3. & 899. *sepp.*  
 — quando cesset. II. 985. 16. 17. & 986. *sepp.*  
 — Vide *Falcidia*.  
 Quarta Trebelliana detrahatur ab herede, siue sit totam hereditatem, siue totam eam partem quam ad eum spectabat, restituisse iussus sit. II. 657. 1. & 658. 3.  
 — hodie cessat ob prohibitionem testatoris. Et quid iure veteri. II. 659. 6.  
 — & quatenus h'c valet testatoris prohibitio. II. 659. 7. & 660.  
 — cessat in testamento mittens. II. 660. 9.  
 — in relictæ causâ sive. II. 660. N. 3.  
 — ob perturbationem heredis adire nolentis. II. 660. 10. 11.  
 — nisi tamen intra deliberandi tempus adire coactus sit, vel nisi recessus ad latius adire posset, & recessus, invenimus confectum. II. 661. 12. 13.  
 — existit in eo, qui sponte adire vellet hereditatem, siue de actione quæsitæ, vel sciens, vel errans in iure. II. 661. 14.  
 — secus tamen si erravit in factu. II. 662. 14.  
 — adeo sit errore iuris commissa, quomodo per restitutionem aliarum rerum hereditariam possit ab herede recuperari. II. 662. 15. & 663. *sepp.*  
 — cessat ob inventarium esse confectum. II. 664. 16. & N. 5.  
 Quarta Trebelliana ex quantitate patrimonii estimatur. Et quomodo patrimonii quantitas estimetur, & ex quo tempore in retentione quantæ. II. 666. 1. 2. & 667. 5. 6. 668.  
 Imputatur in quartam fideicommissariam omnia quæ heres caput ex iudicis defuncti, adeoque legatæ & fideicommissariæ. II. 668. & 669. 7. VI. 1025.  
 — an etiam conlogalis donatio. II. 669. N. 2.  
 — in eam imputatur quod constitutus implendis causis datur heredi. II. 669. 8. & 670. N. 14.  
 — imputantur fructus & accessiones omnes ante diem fideicommissi cedentem si herede perceptæ. II. 670. 9. & N. 5.  
 — excipiuntur tamen liberi fideicommissarii onerati, qui non imputant fructus ante perceptos. II. 670. N. 5.

- non impetatur fructus ex praesentis fideicommissi percepti post aditam hereditatem. II. 671. 10.
- non impetitur in quantum id quod a coherede accipitur in p<sup>re</sup>sentis. II. 671. 672. 11. VI. 1023. *segg.*
- totum vero impetatur, quod iure hereditario accipitur ex praesentis; & quare. II. 671. 11. 672. 13. 14. & 673. 15.
- Quarta Trebelliana deduci non potest una cum quarta legitima a liberis fideicommissis operatis ex iure civili. II. 673. 16. 674. *segg.*
- scilicet ex iure canonico. II. 673. 674. 17. & N. 9. & 675.
- Quoniam inane heredi principia, et in quantum non impetatur. II. 677. 19.
- Quarta Trebelliana deducitur de quibuscunque rebus hereditariis magis ac Falcidia. II. 679. 680. N. 10.
- aliquando vocatur Falcidia. IX. 720. 4.
- Quasi contractus quid sit, & cur ita nuncupetur. IV. 123. 2. & N. 1. 2.
- dictus abusive contractus. III. 478. 4. X. 81. 13.

- sit tacita & praesumptio consensus. IV. 123. N. 1.
- Quasi contractuum genera duo summa; & quomodo sint. IV. 124. 3. & 125. *segg.*
- Quasi delictum sive maleficium quid sit. IV. 435. 2.
- eius duo genera summa; & quomodo. IV. 435. 3. & 436. *segg.*
- Quasi usufructus quid sit; & quomodo constituitur. III. 31. 7. 8. & 32. *segg.*
- quorum sciam sit. III. 23. 3. & 24. *segg.*
- Vide *Usufructus*.
- Querela inofficiosa. Vide *Inofficiosa querela*.
- Querela non numerata pecunia cui prodita sit. Et quare. III. 1365. 15.
- ex testamento denuntianda creditori a consensu debitoris. III. 1364. 15.
- quo tempore ea debeat uti consensu debitoris. III. 1363. 15.
- An res, qui intra biennium querela non est usus, probationem non numerata pecunia eandem offensus sit solummodo. III. 1369. 2. & 1370. *segg.*
- Vide *Non numerata pecunia exceptio*.

## R

- R** Aboluit forestes, *arpya*, *crumenisnigha*. V. 36. N. 37.
- Rapina** an sit furis species, vel res a furto distincta. IV. 265. N. 3.
- coercetor *pæna* publica & privata. IV. 263. 1.
- *pæna* privata, amissio rei est, vel amissio crediti. IV. 264. 2. & 265. N. 1.
- & quando sit *pæna* quadrupli. IV. 260. 3. & N. 4.
- huius *pæna* persequenda causa, quantum, & quotuplex actio sit constituta. IV. 264. 2. 265. *seq.*
- est actio famosa. V. 104. 2.
- an sit de vi privata donata, an etiam de vi publica. IV. 263. N. 1.
- Raptor** est fur improbus. IV. 266. 3.
- an sit fur manifestus. IV. 266. 3. & N. 3.
- Quere** maior *pæna* raptoris, quam furis manifesti. V. 104. 2.
- Raptor** virginis damnatur scilicet aequo coevidus est; neque potest appellari. VI. 413. 10. & N. 10.
- de Crimine raptus neque pacifici, neque transigere licet. VII. 39. 9.
- Rem** ratam habere quid sit. V. 309. 28.
- Ratam** rem dominus habere potest verbis; & quomodo. *ibid.*
- item re, seu facto duplici. Et quomodo ex utroque deducatur *ratihabitio*. V. 309. 28. & 310. 39.
- Contrariam** *ratihabitio* voluntatem dominus ostendit verbis, vel factis. Et quomodo verbis. IV. 310. 30.
- factis. I. si dominus, vel alius pro eo agens adversus rem de eadem re, vel eandem rem petat extra iudicium. IV. 311. 31. 32. *seq.*
- II. Si pecuniam exigit dominus procuratori solutam. IV. 313. 33.
- III. Si praeteritis temporibus ad *ratihabitionem* necessarium. Triplex hoc, & quale sit. IV. 313. & 314. 34.
- Stipulatio**, *ratam rem dominum habituram*, rata est, licet ea sit de facto alieno; & quare. XI. 1327. 5.
- Ratihabitio** semper mandato comparatur. III. 699. 5. & N. 3.
- retrahitur, & confirmat ea qua solum gesta sunt. III. 699. 5. 6. & 700. 7.
- Ratihabitio** parit in S. C. Macedoniano vocet filio & was accessarios. III. 701. 12.
- Ratihabitio** solutionis alteri facta mandato creditore comparatur. IV. 766. 39.
- Causa** de rato quid sit. V. 260. 21. 22.
- ea est fere pratoria. XI. 519. 26.
- non potest esse iudicialis adversus alieno nomine agentem, nisi ubi hac a iure petatur. XI. 520. 521. 26.
- quando praestari debet. V. 263. 23. & 264. *seqq.*
- exigitur etiam a coevidis personis, nisi ha pro suo iure interveniant. V. 217. 20. & N. 13.
- eius praestanda necessitas. V. 275. 33.
- cuius rei gratia sit instituta. V. 308. 27. & N. 26.
- Vide *Procurator*.
- Ratio**, ambiguum verbum; & quotuplex illius significatio. V. 1028. N. 16.
- proprie dicta quid sit. VII. 1108. 6. 1109.
- est legis anima & sententia. I. 91. 92. 9. & N. 2.
- non omnium rerum reddi potest. I. 100. 101. 14.
- Ratio** naturalis quid sit. I. 51. N. 16.
- duplex est; & quales utraque. *ibid.*
- Rationis**, sive procedat privatus rationis qualitas sit. VII. 56. 6.
- apud eum fideles causae agitur. VII. 56. 6. & 571. 1.
- Rationes** quid sint. VI. 78. 79. 2. 3. & N. 9.
- quare instrumentorum verbo non continentur in edito de *Edendo*. VII. 50. 4.
- omnes edere debet actor reo; & quare. VI. 78. 2. & N. 5. VII. 47. 1. 49. 3.
- quodnam inter eas, & cetera actoris instrumenta discrimen. VI. 79. 3. & N. 9. VII. 50. 5.
- edi debent cum die, & consule; & quare. VI. 80. 5. & N. 12.
- eas exhibere a quo actor libetur. Quid si non exhibet. VII. 50. 6.
- cor eas actori edere libetur reus ex causa. Et quid actor proli talle edicio. VII. 6. 5. & 11. 9.
- editum in iudicio etiam pro adhibere fidem faciunt. VII. 7. 6. & 48. 2.
- iudex ex officio ultimare debet, an aliqua sit iusta causa, ob quam reus rationes suas edere teneatur. VII. 9. 8.
- Quando nobis actio datur adversus aliquem ad id quod interest, ob rationes ab eo nobis non dadas. VII. 10. 8.
- Rationes** si non exhibent reus, illas edere iustus habetur pro convicto. *ibid.*
- Rationes** suas cor actor edere debet reo: non reus actori. VII. 63. 64. 1. & 65. 2. & 66. 3.
- quo-

- quomodo repellatur actor, qui rationes suas non vult edere reo. VII. 66. 4.
- Rationes suas, quibus reus uti debet, tenditur illi edere actori. VII. 68. 7.
- Reus actoris intentionem in agendis, rationes suas edere actori non cogitur. VII. 70. 8.
- non negans intentionem, & exceptionem mens edere illis cogitur ad probandam suam exceptionem. *ibid.*
- quas tamen edere non cogitur ad fundandam actoris replicationem. VII. 71. 9.
- Rationes reddere quomodo amplius aliquid sit, quam edere. VI. 79. 3. & N. 8.
- Rationem reddendarum remissio facta tutori, & tutoribus quam vim habeat. IV. 183. N. 4. IX. 637. 2. 636.
- an eadem remissio censetur a testatore, qui vult conferri inventarium. IV. 183. N. 4.
- quoniam in reddendis rationibus sint observanda. IV. 184. N. 4.
- An necessitas rationum reddendarum profit in futurum, etiam tunc cum dolo non absit. IX. 636. 3. 4.
- Quare conditio reddendarum rationum soluta sit proponi liberali servo actori testis testamenti. III. 632. N. 2.
- Redditio rationum non datur appellatio. VI. 423. N. 32.
- Recepta actoris quoniam dicantur. V. 215. N. 12.
- an ea distinguantur a paraphenis. *ibid.*
- Reconventio quibus verbis exprimi solet a iuris auditoribus. IV. 1303. N. 1.
- facta ex ufo iuris mota petitio. IV. 1303. 1304. 3. & N. 11.
- An facti incocepta iuri utique ad Papinianum I. C. IV. 1303. N. 11.
- an ea actionem subiciat iurisdictioni alias incompetenti. *ibid.*
- an iurisdictionem politici magistratus prorogare questio iuridica, in civili causa. IV. 1307. N. 12.
- fieri potest ex iure canonico coem delegato. *ibid.*
- non potest institui coram eo, qui arbiter est ex compromisso; sed bene coram arbitro iuris. *ibid.*
- facta ex parte sive actoris, sive rei quam rationem habuit in eodem, vel in diverso negotio. IV. 1307. N. 13.
- quibus in causis admittatur. IV. 1307. N. 14. & 1312. N. 21.
- habet iustam compensationis. IV. 1308. 11.
- ex tamen a compensatione distinguitur juxta quomodo. IV. 1307. N. 14.
- non permittitur excommunicato. IV. 1310. N. 15.
- in iuratis & petitionibus comprehenditur sub appellatione conventionis. *ibid.*
- prosequenda est uno processu cum conventionne. IV. 1310. 12. & N. 16.
- de utraque simul debet pronunciari sententia, etiam si alterius expedire facilius sit. IV. 1310. 12. & N. 17.
- opposui debet vel tempore contestationis litis, vel in contumaciam postea. IV. 1311. 12. & N. 19.
- obici potest post litem contestatam usque ad contestationem in causa, ad iurisdictionem tantum prorogandam. *ibid.*
- Reconventio quidam reo tribuit. IV. 1311. 13. & N. 20.
- a reo, quo cum agitur, opposui potest, pendente adhuc iudicio, & non ab aliis. IV. 1312. 14.
- cum non cogitur sustinere de eo quod sibi contradicendum est, is, qui denuum, vel iniuriam sibi iustitiam persequitur. IV. 1313. 16.
- ubi semel institutus fuit, ibi desiderante actore exerceri debet. IV. 1317. 4. 5. & N. 2.
- Quatenus reconventionem facere reus teneatur. IV. 1306. N. 12.
- Quantum a iure civili recesserit lex Saxonum, quoad reconventiones. IV. 1317. N. 2.
- Reitor academice quam iurisdictionem habet, & in quos. IV. 1330. 6. & 1331. & 1329. N. 9. VII. 893. 14. *sepp.*
- Vide *Academia.*
- Reitor provincie quoniam sit. VIII. 962. 7.
- Recuperatores quoniam sint, & cur illi appellati. IV. 1335. N. 5. & 1339. N. 6.
- an fuerint indices ordinarii. *ibid.*
- dabatur in omnibus privatorum controuersis. *ibid.*
- & quidem tres solum in facti questionibus. *ibid.*
- Redditio rationum. Vide *Rationes.*
- Redempti ab hoste, quomodo, & quando libertate possuntur. VIII. 1338. 12.
- Redhibere, redhibitio quid sit; & unde dicta. III. 788. 7. X. 1317. 8.
- Redhibitio non datur ob vicia que sunt venditor ex-cepit nominatim, vel que emptor ignorare non potuit. X. 1312. 6.
- an datur propter ea vicia que venditor ignoravit, adeoque palam non dixerit. X. 1313. 1314. 6.
- non datur propter lita, que venditor tantum commendandi causa dixit. Et quoniam tali modo dici soleant. X. 1302. 9.
- Redhibendi causa generales alia; alia vero speciales. X. 1298. 2.
- Generales que sint. Et quomodo redhibitioni locus in lita. X. 1298. 3. 4. 1299.
- Speciales ad redhibendum causa que sint. X. 1303. 1. 1304. *sepp.*
- Redhibitoria actio quid sit; & cur illa appellata. X. 1314. 2.

- est actio arbitraria. X. 1313. 18.
- competit ex iudicio edicto duntaxat. X. 1315.
- 3.
- specio sex mensium finitur. Et quando aliam de his mensibus. X. 1315. 3. & 1317. 6.
- Actio ex empto ad reddendum eodem temporis finis finitur, ac redditoria. X. 1315. 4. & 1316.
- Redditoria actio cui competit, & adversus quem. X. 1316. 5.
- qua de re datur. X. 1317. 7.
- quid ex ea consequatur emptor; & quid prestare debet venditor. X. 1317. 8. & 1318. *segg.* & 1321. & 1322. 15.
- quid si ea non prestet quam ex iudicio edicto redditui iubetur ab emptore venditori. X. 1320. 13. 14. 1321.
- An plures emptoris heredes possint rem pro parte reddere. X. 1321. 19.
- & an possit plures venditoris heredibus res pro parte reddere. X. 1324. 20.
- Regulae diversae sunt a iurisfiliatione. IV. 1098. N. 2.
- eadem tributa sunt Principi in argumentum superioritatis, & praeminentiae. *ibid.*
- Regulae Canonicae usque appellatae. Eadem explicatur. II. 776. a. 777. *segg.*
- non perinet ad legata conditionalia, nec ad ea, quorum dies credit ex tempore aditu hereditatis. II. 780. 6. 781. *segg.*
- non perinet ad legata, quae sunt iacturae propter solum legatarii iuspectum. II. 777. & 778. N. 3.
- non perinet ad heredem institutiones potest.
- Ex his perinet ad conditionales. II. 779. 5. & N. 5. & 780. *segg.* & 151. 184. 10. & N. 7.
- non perinet ad novas leges Iuliam, & Papiam. II. 784. 11. 785. *segg.*
- quaedam hic sunt a Iuliano immutata. II. 786. 11.
- Regula iuris expressit: Alteri per utrumque qui in eius potestate non sit, nec actio nec exceptio acquiritur potest. X. 672. 4. 5. & 674. 6.
- ex qua persona quis locum capit, eius & factum prestare debet. VII. 115. 4.
- extinguitur obligatio, quoties in eam casum incidit, unde incipere non poterat. X. 1651. *segg.*
- factum testimine retractari non debet, licet casus possit contingi, a quo non potuit inchoari. XI. 1653. & 1654. 5.
- hoc notata aequum est, neminem cum alterius detrimendo fieri locupletiores. VIII. 679. 57.
- ius beneficium non datur. XI. 1157. 7. & 1158. *segg.*
- iura iure generi per speciem derogatur. V. 489. 490. 11. XI. 1012. 6.
- quatenus casusque iacturae, in facto, non in iure consistit. XI. 1186. 6.
- is potest repudiare, qui & potest acquirere. IX. 651. 652. 1.
- omnia pro parte testium, & pro parte iustitiae decedere potest. II. 71. 2. & N. 2. & 72.
- nemo sibi ipse possessionis causam mouere potest. I. 1051. 2. & 1052.
- nemo est pignus, qui pretium comersit. I. 1069. N. 1.
- Nihil facile motu suum ex solempnibus, & receptis iure. I. 86. 18.
- oia est novum, ut quae semel iustitiae constituta sunt, durent, licet casus extiterit, a quo incipere non poterat. XI. 1652. 4. & 1655. 1656. 8.
- nolle eius est, qui potest & vallet. II. 387. 1. & N. 1. IX. 412. 3.
- per liberam personam, quae subiecta non est iuri nostro, nobis acquirit nihil potest, exceptis possessionis causis. VIII. 109. 2. 3. & 110. *segg.*
- qui in hoc alterius succedit, eodem iure uti debet. VIII. 820. 10.
- qui tacet, non utique statuit. VIII. 580. 581. *segg.*
- quem non honoro, nec onero. II. 730. N. 2.
- quod ante melius est conceditur occupanti. I. 285. 3. 4. 286. *segg.*
- quod semel placuit, amplius displicere non potest. VII. 544. 7. X. 660.
- semper in obsequiis, & ambiguis id sequimur quod minus est pro debitorum. VIII. 580. 4.
- ruit habitio mandati comparatur. VIII. 158. 4. 5. & 159. 6.
- Rei vel correi quidam sunt; unde dicti; & quare iuvent. IX. 1255. & 1256.
- Duo rei stipulandi, quosam sunt. IX. 1257. 1.
- quomodo constituantur. IX. 1257. 2. & 1258. *segg.*
- Duo rei promittendi qui sunt. IX. 1261. 1.
- quomodo sunt. IX. 1261. 2. & 1263. *segg.*
- Duo rei stipulandi habent singuli potestatem solidum exigendi, & promittorem in solidum liberandi. IX. 1267. 1. 2. & 1268.
- eorum singuli promittorem liberando nocent alii correis. IV. 1009. 1. 1010. *segg.* IX. 1268. 3.
- nisi tamen sint socii. IX. 1270. 6. IV. 1013. 3.
- 3.
- Petitione unius ex reis tollitur exteris actio venit ex stipulato. IV. 1013. & 1014. 4. IX. 1269. & 1270. 5.
- Correi promittendi solidum singuli debent; adeoque solidum per se potest ab altero, nisi misit creditor actionem inter eos dividere. IX. 1269. cap. 6. & 1270. 1271. 1. & 1272. 3.
- Si correi sint socii, debet singuli conveniri pro parte. IX. 1273. & 1272. 1.
- Uno ex reis promittendi liberato, omnia liberantur & ceteri. IX. 1272. & 1271. IV. 1014. 5.

— si tamen vera sit, & iusta liberatio; & qua sit talis. IX. 1273. 1.

— quibus modis societas, ne sit vera liberatio. *ibid.*

Unus ex correis per exceptionem pacti vel rei iudicatae quæsit liberatio, an & quando ceteris proficiat. IX. 1274. 3. IV. 1016. 10. 11. & 1017. *seq.*

Quæ prodest ceteris alter ex correis, qui iurat se non debere: & cur ceteris non prodest alter ex correis, qui pactum de non petendo fecit. IX. 1275. 4.

Re promissa a duobus reis, post mortem alterutrius perempta, tenetur alter qui mortem fecit: alter ipso iure liberatur. IV. 1021. 5. IX. 1275. & 1276. 5.

Unus ex promittendi reis compensationem eius quod correo debetur, obsequere non potest, nisi fuerit socius. VIII. 341. 8.

Ute cum non ex rei promittendi contestatio, alter ex petitione non liberatur. IV. 1018. 14. & 1019. 15. & 1020. IX. 1278. & 1279. 1.

Quare uno et stipulandi reis agente, promissio liberetur a ceteris. IV. 1020. 16. & 1021. *seq.* IX. 1279. & 1280. 3.

Nec mora, nec furtum enotat et promittendi reis alteri nocet. IX. 1281. 5. 1282. & 1283. 1.

— sed neque correo interdum prodest. IX. 1283. & 1284. 3.

Unus ex reis interpellatus moræ, vel agnitio alteri reo nocet ad interrompendam præscriptionem; unus utem ex stipulandi reis interpellatio prodest alteri. IX. 1285. & 1286. 1. 2.

Quoriam sit eius rei æquitas. IX. 1286.

Duo rei promittendi non sunt invicem fideiussores. Et quoties sit inter plures fideiussores, & promittendi reos differentia. IX. 1287. & 1288.

Non duo dantur, sed plures stipulandi & promittendi rei consilii possunt. IX. 1289. cap. 12.

Duo, vel plures debendi rei quomodo sint ea contractus emptiois, depositi, commodati. IX. 1289. 1290. 1.

— quomodo sint in mutuo. IX. 1291. 2.

— quomodo sint ex iustamento. IX. 1291. & 1292. 3.

— non sint ex quasi contractu, non ex delicto, non ex quasi maleficio. IX. 1292. 4.

Duo rei credendi quomodo sint ex deposito, mutuo, commodato. IX. 1293. 5. & 1294. 6.

— quomodo sint ex testamento. IX. 1294. 7. in duobus stipulandi & credendi reis nihil immutat iustissimum novell. 99. IX. 1295. *seqq.*

— via preta mutavit in duobus promittendi reis, *ibid.*

— & quid ex lege Novella constitutus. IX. 1298. 4. & 1299. *seq.*

Duo rei vice mutua fideiussores accepti, singuli pro parte tenentur, non in solidum, & nihil aliud sperare conveniunt. Et hoc quam recte. IV. 1017. N. 7. & 1018. *seqq.* IX. 1300. & 1301. 5.

— conveniri non possunt, nisi pro parte, tamen si aliud conveniri, & ambo præsentem sua, & solvendo. Hoc quam recte. IX. 1301. 6. & 1302. *seq.*

— si unus et duobus reis fideiussoribus invicem acceptis præsentem conveniatur in solidum; petere potest ipsam, iura quod ab invicem credidit exhiberi. IX. 1303. 7.

— habendus pro adente, etiam præsentem et duobus reis, qui conveniri non potest. Et quibus de causis fiat, ne possit aliquis conveniri. IX. 1305. 1306. 10.

Unus et duobus reis qui scilicet creditoris non potest hic conveniri, pro præsentem et idoneo tamen tempore habendus ad hoc, ut alter pro parte solum conveniatur. IX. 1306. 11.

Duo promittendi rei, qui vice mutua fideiussores accepti sunt, singuli conveniri possunt in solidum, etiam iure novo quatuor in casibus. IX. 1307. 12. & 1308.

Unus ex duobus reis qui partem simpliciter solvit, non liberatur. VII. 199. 1. & 201. 4.

Creditor, parte debiti ab uno ex duobus reis accepta, non videtur pactus, ne reliquum petat; nisi situm nominatim pro sua persona solvencem admiserit. VII. 199. 2. & 200. *seq.*

— solvere pro sua persona quid sit. VII. 201. 9. — quid sit admittere solvencem. VII. 202. 5.

Rei capitis ante demonstrationem possunt alienari: sed post demonstrationem. II. 1227. & 1228. 34.

— solvere possunt, & solum accipere post demonstrationem, excepto crimine maiestatis. IV. 772. 14. & N. 10. & 754. 15.

— Vide *Rms.*

Rei vindictio generatim accepta omnes & singulas in rem actiones comprehendit. V. 761. *seqq.* VI. 721. 2.

Rei vindictio, seu in rem actio singulariorum significatione quid sit, & unde dicta. V. 757. *seqq.* VI. 722. & 723. 4.

— eius formula, & ritus. V. 757. & 758. N. 2. 759. *seq.*

— quomodo differat a petitione hereditatis, a Serviana, & quasi Serviana; ab actione commodati, depositi, locati. V. 759. 760. & 791. N. 9. 793. 7.

— competit domino rei. Et quinam talis. V. 763. 2. & 764. *seqq.*

— competit domino civique, & semper; nisi tamen vel agatur de signo iuncto. V. 767. 5. & 768. *seq.*

— vel transigerit dominus cum possessore in controversia proprietatis. V. 770. 7.

— vel possessor dominum deferente iuraverit se dominum esse. *ibid.*

— non competit, si dominus egerit iudicio in rem, quo possessor sit absolutus. V. 771. 5.

— non competit, cum aliquis vendidit, & tradidit emptori rem alienam, cuius potest dominus factus sit. V. 771. & 772. 7.

— quam.



- quandoque non competit ex facto aliquo decessoris. V. 772. 8.
- an competit advocato, qui reum victum defendit, si ipse postea vindicet eandem rem, quam suam esse cognoverit. V. 773. 9. 774. N. 14.
- in ea quantum de suo dominio actus probare debeat. V. 775. & 776. 10.
- an, & quomodo probare debeat eam sibi aliquando iusta de causa fuisse quamvis. V. 777. & 778. 11.
- Quomodo aliquis de re sua a possessore obtinenda sollicitus possit, etiam sine probatione; consequi rem suam. V. 779. 12. 13. & 780. *sepp.*
- dominum soli competat directus, quasi domino autem, sua emphyteuse competit utilis. V. 767. N. 7.
- Rei vindicatio datur adversus eum, qui rem, de qua agitur, possidet. V. 781. 1. & 793. N. 13.
- etiam si qui possidet, habet ab ipso vindicantem istam licet a iure reprobatum. V. 781. N. 1.
- Rei vindicationis causa dominium est ex parte actoris, possessio vero ex parte rei. V. 783. 1. & N. 3.
- quo sensu possessio sit causa rei vindicationis. V. 783. 2. & N. 24. & 784.
- Rei vindicatio datur a veris possessorem. Et adversus quem datur. V. 785. & 786. 2. & N. 5.
- an datur adversus eum qui solum rem detinet si habet restituendam vel facultatem. V. 786. 3. & N. 6. & 787. *sepp.*
- an detur adversus eum, qui tantum civiliter possidet. V. 787. N. 6.
- Quomodo, & quando rei vindicatione non tenetore is, qui est in possessione, nomine domini, vel alterius. V. 791. 6. & N. 9. 10. 792. N. 11. 12.
- & quatenus, ubi convalescat rei vindicationis, nominare teneatur actorum sive dominum. V. 791. 6. & N. 9.
- Vide *Nominatio*.
- Rei vindicatio mihi communis cum alio fieri debet ex parte domini, qua res possidetur ab eodem. V. 794. 9.
- Rei vindicatio non competit adversus eum, qui non possidet, nec quidquam fecit quo haberetur pro possidente. V. 794. 10.
- Qui rei vindicatione convenitur, interrogari debet, an, & pro qua parte possideat. V. 795. 10.
- quantum sit potius temere negavit se possidere. V. 795. 10.
- qua conditione concedatur oportet, ut sit huius potius locus. V. 795. & 796. N. 17.
- An, & quando rei vindicatio detur adversus possessoris heredes. V. 795. 11. & 797. *sepp.*
- Rei vindicatio competit de re corporali. V. 802. 2.
- quare non competit de servitutibus. Et quotiens inter rei vindicationem, & actiones de servitutibus sit differentia. V. 802. 3. & 803. *sepp.*

- An, & quatenus loca sacra, religiosa vindicari possint. V. 806. 7. & N. 3. & 807.
- Rei vindicatio competit de re corporali una & certa, seu de specie, non de genere. V. 809. & 810. 10.
- partes etiam rei vindicari possunt, si penitus singula, & ex eorumdem designentur. V. 810. & 811. 11.
- Corpora, qualescumque sint, vindicari possunt. Ea sunt in triplici genere; & quae sint. V. 812. 12.
- An res vindicari possit. V. 812. 13.
- vindicari potest, etiam non omnia singula capta sint nostra; dummodo maiorem illorum partem habeamus. V. 813. 13.
- Quare peculium collective, ut aiunt, & uno peculii verbo vindicari non possit. V. 814. 14.
- Cum res certa petatur in rei vindicatione, debet petita res designari. V. 815. 15.
- quomodo designentur res soli, res mobiles, sive animantes sint, sive inanimatae, & sive quantitates constent, sive specie. V. 816. 817. 16.
- In Rei vindicatione demonstratio sanguinis vice nominis, ubi designanda rei nomen ignoratur. V. 817. 818. 17.
- nominis error in rei designatione non nocet, si constet de corpore vel persona, vel rei. V. 818. 18.
- ubi tamen erretus in appellativo nomine. *ibid.*
- quid, si petitor nomen vindicandae rei ambiguit expresserit; nec appareat, de quo senserit. V. 818. 19. & 819. 20.
- Partes res quae vindicantur, certa esse debet, & designari nominatim; & quomodo. V. 820. & 821. 21.
- quando partis locorum vindicatio datur. V. 821. & 822. 22.
- A quibus peti, seu vindicari possit pars indivisa eius rei, quam cum alio mihi communem partes possident. V. 823. 23.
- quid si res, quae mihi cum alio communis est, divisim fuerit ceteris regionibus inter possidentes. V. 824. 24.
- Rei vindicatio persequitur rem petitam, etiam si restituendum cum omni causa & accessoriis. V. 827. 1. 2. & 828. *sepp.*
- restitutio petita rei facienda est omnino, si is, quocumque agitur, possident tempore rei iudicandae. V. 828. 4. & 829. 5.
- quid, si non possederit tempore litis contestatae. V. 829. & 830. 6.
- quid si possidet ab initio litis, sed rem petitam effecerit, vel praescripta inter moras iudicii. V. 830. 7. & 831. *sepp.*
- Si tempore iudicandae rei res petita perierit, vel aliter amissa sit: an & quando sit restituenda. V. 833. 9. 834. 10.
- Ubi res esse perierit, quae petitur per rei vindicationem, praestandus est casus a maiore fidei possessore, praeterquam ex duabus causis. V. 835. 11. & 836. *sepp.* & 839. 840. 15.

— casus tamen non praestant a possessore bonae fidei, nisi temere litigaverit. V. 835. §36. 11. & 837. §38. 13.

Rei petiti vindicanti domo restituenda est talis, quæ sit eam præbetur. Et quibus modis fiat, quominus talis restitui debeat. V. 841. & 842. 16.

An aliqua actione & qua et possit adversus possessorem qui rem vindicavit, si illi restituatur facta deterior. V. 842. & 843. 17.

Rei vindicatio, præter rem, persequitur etiam accessiones, parvas accliarum, & fructus rei. V. 843. 18. & 844. 19.

An omnes fructus in rei vindicatione restituendi sint, cum petenti, tum etiam qui percipi potuerit. V. 845. & 846. 21.

— et restituendi doceant qui percipi potuerit a petente; et etiam qui a possessore. V. 846. 22. & 847. §48. 23.

— et fructus percepti, & qui percipi potuerit, restituendi sint ab omnibus possessoribus, etiam qui iusti titulo possident. V. 848. 24. & 25. & 849. §49.

— an sint restituendi qui percipi potuerit et bonae fidei possessoribus post litem contestatam. V. 850. 26. §51. §52.

— an omnium rerum fructus restituendi, etiam accessorium. V. 854. 28. & 855. §53.

Quorum rerum fructus restitui non debeant in rei vindicatione, si percepti non fuerint. V. 856. 30. & 857. §54.

Et quo tempore estimandi sint fructus, qui debent restitui in rei vindicatione, si percepti, si qui percipi potuerit. V. 858. 32. & 859. §55.

— & quæ in estimatione naturalem fructuum restituendorum si hie habende diversæ ratio temporis inter possidiores bona, vel melius fidei. V. 860. 33. & 861. §56.

Restituendi fructuum ratio habenda est in rei vindicatione usque ad tempus iudicis rei. V. 864. 38.

Quando estimationis fructuum habenda sit ratio, si petita res perierit inter moras litis, eam rem iudicantem. V. 864. 39.

— et si eorum fructuum sit habenda ratio, qui percepti sunt, vel percipi potuerit intra tempus iudicis. V. 865. & 866. 41.

An, & quo iure caritatem obtingentia per causam rei petiti restitui debent in iudicio rei vindicationis. V. 866. 42. 867. §57.

Quomodo iudex, ubi rei perit sine culpa possessoris, sententiam in iudicio rei vindicationis ferre debet cum ea fidei & reliquis accessionibus, tum de re ipsa petita, possidore de re principali liberato. V. 870. & 871. 2.

— & quomodo iudex possessorem condemnare possit de fructibus, & aliis accessionibus, eo de re principali abstituto. V. 822. & 873. 3.

Qui semel tam petitoris alia decenter per errorem, & restitui iudici; an possit omnia condemnationem domine fructuum & reliquorum accessionum, re ipsa non restituta. V. 873. & 874. 4.

Iudex in rei vindicatione quomodo sententiam ferre debeat. V. 874. 5. & 875. & N. 3. & 876. §58.

— & quando iudex possit ab eo qui non parit arbitrio, transferre possessionem rei manui militari. V. 875. 6. & 876. §59. N. 7. & 879. 8. & 880.

— & quando & quomodo fructuum & aliarum accessionum condemnationem ferre debeat in eorum rerum estimationem. V. 877. 6. & 7.

— estimatio rei quam condemnatio res non potest restituere, facienda quam res sit, cum res sine dolo possidore restitui; etiam facienda est quanti in litem iuratur ab actore. V. 877. & 878. 7.

— quid si adire, si rem vindicari, iurare nolit. V. 880. & 881. 9.

An, & quando iudex actore in litem iurare parato, modum hic iurisdictionis statui possit. V. 881. 9.

Res mobilis, quæ in rei vindicationis iudicio restitui debent ex officio iudicis, quo in loco sint restituentis. V. 882. 11.

Quibus modis fiat, ut possessor teneatur rei vindicationem, & debeat absolvi. V. 883. 1. & 884. §59.

Possessor iudicio rei vindicationis victus rem non prius teneatur restituere, quam illi damnum quodcumque faciat a domino, si præteritum, si futurum. V. 885. 2.

— præteritum impendit damnum quomodo & quando a rem vindicantem facienda sit possessori. Et an possit possessori. V. 886. §60.

— Vnde Impensa.

Quomodo exceptione doli opposita, & per iudicis officium serventur impensæ in petitam rem facta a possessore. V. 905. & 906. 28.

— an alio modo, quam per exceptionem doli, vel per retentionem possessor servare possit impensam adversus eam, qui rem vindicavit. V. 906. 29. & 907. §61.

Possessor, si rem demum in litem caverit, si iudicis actione teneatur ob rem in vindicatione petitam, lora petiti sibi caveri eo nomine a vindicante. V. 910. 31. & 911. §62.

An petitor, qui accepit in rei vindicatione estimationem præteritis rei a possessore, debeat illi cavere de evictione. V. 913. & 914. 32.

An possit cavere de re tradenda, vel credere suis actionibus ad rem persequendam possessori, qui petite rei, qui abest, estimationem præstitit. V. 914. 33. & 915. §63.

Rei verbum generale. Et quid continet. X. 28. 9.

Rei appellatio latior est, quam pecunie. XI. 1679. & 1680. & 1681.

Rei quo est perfectio qualis sit cum in bonae fidei, tum in iudicio iuris iudicis. XI. 700. 8.

Rei appellatione venient opera servorum que sunt extra patrimonium. XI. 1679. & 1680.

— etiam omnis contractus, & obligatio comprehenditur. X. 1681. 8.

Relatio indicis quomodo Principi facienda, & quo alio nomine appellatur. VI. 444. 12. & 446. 14.

Relatio executionis, etationis infinitum, que sit, & quomodo sit. VI. 37. N. 19.

Relatio executoris est pars etationis necessaria. *ibid.*

— regulariter non presumitur. *ibid.*

— contingenda est in actis. *ibid.*

Religiosi facta e monacho seu virore fides haberi debet. *ibid.*

Relatum licet referenti cum omnibus qualitatibus. XI. 168. N. 2.

Relegatio perpetua infamiam irrogat damnato. V. 145. 40.

Religatus habet domicilium daptes; voluntarium unum, necessarium alterum. IV. 1217. & 1218. 4. & 12. 8.

Religio quid sit. VII. 500. 3.

— ea est ex iure gentium. I. 48. 9.

— fundamentum hominum societatis. I. 48. N. 4.

Remas fuisse Romani an vere minoribus transcedit. I. 670. N. 12.

Remanentia quid sit. III. 878. N. 7.

Quod quis remanendi causa prestat, solum non potest repoi. III. 437. N. 15.

Remanentia remanere licet sit, que in sui favorem sunt introducta. VII. 131. 1.

— alii tamen in remanere veniunt si per legem, & bonos mores. VII. 133. 2.

Fuere successioni fuisse remanentia. VII. 143. 10.

— & an interduco confirmetur talis remanentia. VIII. 146. 11. & N. \*

Ex quibus coniecturis colliguntur animus non rependi, in eo, qui impendit in rem aliquam. IV. 141. 7. 8. & 142. *seq.*

Semper rependi las habent, licet parentes sint, qui aperte testantur se erigere aliquid animo rependi. IV. 143. & 144. 11.

Quoniam repens intelligitur in contractibus, in testamentis, in legibus. VIII. 379. 3.

Solutum ex causa rei indicat etiam vere indebitum, repoi non potest. VII. 669. 33. 670. *seq.*

Repoi non potest ex causa solvendi solum; & quare. VII. 671. 38.

An possit repoi solum ex causa transfusione. VII. 672. 39.

— an repoi quod solum est ex causa pietatis. VII. 672. 40.

Replicatio quid sit, & unde dicta. V. 1433. 1. & N. 1.

— quare sit instituta. *ibid.*

— maiore significatione vocatur exceptio, & rethoribus dicitur argumentum. V. 1433. N. 1.

— extenditur duplicatione. V. 1434. 2.

— alii tamen duplicatione triplicatione actori proinde replicatur. *ibid.*

— & quando triplicatio quadruplicatione: & hoc deinceps ab alia removeatur. V. 1434. & 1435. & 1436. 2.

Replicatio omnis perpetua est, quomodo sit ex ea causa, ea que non adin edet temporalia. IX. 1243. & 1244. 2. V. 1437. & 1438. N. 8.

Replicatio doli non datur adversus exceptionem iurisdictionis. V. 1439. & 1440. 5.

— neque datur adversus exceptionem doli mali specialem; sicut adversus generalem. V. 1440. 6. & 1441. *seq.*

Replicatio in factum quid sit, & quid differat a doli replicatione. VII. 357. 2. & 358.

Replicationes quomodo olim conciperentur. V. 1434. N. 2.

Replicationes, duplicationes, & similes sunt exceptionum species. Et quomodo altera que precedit remaneat ad alteram que sequitur, vim aditionis obtineat. V. 1436. & 1437. 3.

— nonnulli obiecta exceptione, competenti; nec sunt probanda, priusquam probata fuerit exceptio. V. 1436. N. 6.

— aliter tamen hanc vim fieri observantur; & quomodo. *ibid.*

Replicationes nascuntur ex eisdem causis, atque exceptiones; ideoque competunt sibi, & adversus eundem personam. V. 1437. 4. & 1438. *seq.*

Replicatio, ut vocatur, prius incoque iuri civili, deinde verum a iure novissimo. IV. 577. N. 1.

Replicatio in rei debiti legato que sit. II. 769. 766. 34.

Replicationis iuri an locus sit in repositis, & promissis, & deinceps. II. 1126. 1127. N. 18.

— Vide *las replicationum*.

Repudiatio hereditatis quibus modis sit. II. 413. 2. & 414. *seq.* IX. 411. 1. 2.

— quid sit. II. 414. & 435. 3. & N. 3.

— quare desideret conditionem. II. 387. 23. & 388. *seq.* & 391. 20. & 413. N. 1.

— pro parte fieri non potest. II. 408. 4. & 469. § IX. 381. 1.

Quoniam sit repudiationis effectus. II. 417. 10. IX. 416. 15.

Repudiatio fideicommissi non nocet fideicommissario. II. 417. 11. & 418.

Quomodo repudiatio a minore facta nec ipsi minori nocet. II. 418. 12.

Repudiatio bonorum possessionis sit eodem modo, ac repudiatio hereditatis. II. 418. 13.

Rerum summa divisio quomodo sit. I. 631. & 632. i. & N. 1. & 633. *seq.*

— Res. Vide *Ecce res*.

Res interduco pro facto asseruntur. III. 519. & 530. 11.

Res omnes aut divini sunt, aut homini iuris. I. 634. 4.

Res commercio exemptæ quæ sint. I. 681. 2. & 682. *sepp.* VIII. 845. 3. 4.  
 — non possunt emi, neque vendi. VIII. 845. 4. 5.  
 — non possunt legari. II. 778. 10.  
 — non possunt in stipulationem deduci. IX. 1337. 2. 3. & 1338. *sepp.*  
 — quid si emanet ab ignorantia. VIII. 846. & 847. 8. 9.  
 — emi, vendive possunt inter scientes, cum rei venditis accedat. VIII. 848. 13. 14.  
 Rerum commercio exemptarum species quatuor; & quæ. III. 595. 8. 9. & 596. *sepp.*  
 — de usu illarum quæ prodia sint interdicta. IV. 347. 12.  
 — ase eorum prohibens, tenetur iniuriarum. IV. 1345. 10.  
 Res omnibus commones quæ sint. I. 654. 4. & 653. N. 2. 3.  
 — cor communes sint omnibus quoad usum. I. 655. 6. & 657. 11.  
 — an possint occupari. I. 656. 7. 8. 658. 13.  
 — in culis sint dominio. Et an sint in commercio possint. I. 657. 9.  
 Ad communes rerum usum tendendum, vel obtinendum, quantum iure civili actiones, & remedia sint comparati. I. 657. & 658. 12.  
 Res corporales quæ sint. I. 912. 4. 5. & 913.  
 — quatenus possint acquiri. I. 915. & 916. 13.  
 Res divini iuris quæ sint. I. 634. 4.  
 — triplices earum species. I. 634. 5.  
 — earum proprietatem, nullius. I. 645. 32.  
 — usus ad quos pertinet. I. 647. 35.  
 Res dubie triplicis sunt generis; de unoquoque earum genere regulæ traduntur. XI. 81. 1. 2. 82. *sepp.*  
 In re dubia id agendum est, ut res valeat potius, quam pereat. XI. 37. 11.  
 An res fortiva sit, quæ pignori data creditori, subripitur a debitoribus. Et quando fortiva esse debeat. I. 1148. & 1149. 3. & 1152. 9. 10. & 1153.  
 Fortive rei mora quando fieri debeat. XI. 708. 4.  
 Res fortivæ quæ sint. I. 1131. 6.  
 — vendi non possunt, nec usufructui. I. 1139. 4. & 1130. 5. VIII. 850. 38.  
 — Interdum tamen possunt usufructui. I. 1147. 2. & 1148. *sepp.*  
 Res humani iuris quæ sint. I. 634. 4.  
 — publicæ sunt, vel privæ. I. 651. 1.  
 Res incorporales quæ sint. I. 912. 4. 5.  
 — iuri gentium omnino ignotæ ex auctoris sententia. I. 912. 2. & 912. 3.  
 — dicuntur in iure consistere, & iura vocantur. I. 913. 924. 6. & N. 4.  
 — quatenus possint acquiri. I. 915. & 916. 13.  
 — vendi possunt. VIII. 799. 2. 3.  
 — earum genera quæ. I. 914. 7. & 915. *sepp.*  
 Res omnes usura liberæ. III. 298. 5.

— earum libertas in quibus rebus versetur. III. 298. 6. & 299. *sepp.*  
 Res amos, vel sint in patrimonio nostro, vel extra patrimonium. I. 677. 3.  
 Res privæ quæ sint. I. 676. & 677. 2.  
 Res publicæ quantum sint. I. 654. 4.  
 Res religiosa quæ. I. 638. 15.  
 — Vide Religiosæ.  
 Quæ sint res sacræ. I. 634. 6. & 637. *sepp.*  
 Quantum res dedicari possint, & fieri sacræ. I. 635. 8.  
 — quantum dedicationis ritus, & solis. I. 636. 12. & 637. 13.  
 — quando sacræ esse perseverent. I. 637. 14. & N. 1. 2.  
 Cor res sacræ non dicuntur religiosæ. I. 642. & 643. 27. & N. 13.  
 Sacra res mobilia vendi possunt, ubi arguit necessitas, pils de causis. Et quantum sint eiusmodi causa. III. 596. 9.  
 Res sacræ, res sanctæ, & religiosæ hominem commercio sunt exemptæ. Et quantum iure. VIII. 845. 5.  
 — non possunt vendi, legari, neque in stipulationem deduci. *ibid.*  
 — quid si venerat, & tamquam prophana emanat ab igneo. VIII. 846. 7. *sepp.* & 847. *sepp.*  
 — quid si emanat a scientia. VIII. 848. 13. & 14.  
 Sacram rerum usus ad quem spectet, quomodo prohibetur. Et quæ adversus prohibentem actiones. I. 647. & 648. 36.  
 Res sanctæ quæ sint. I. 644. 29. & 645. *sepp.*  
 Res universitatis quæ sint. I. 671. 1.  
 — quomodo differant a rebus communibus, & publicis. I. 672. 673. 3.  
 — quoad proprietatem in bonis vallus sunt. I. 671. & 672. 2.  
 — usus illarum Communis. I. 672. 2. VII. 1149. 4.  
 Res Universitatis an possint occupari. I. 674. 7. & 675. *sepp.*  
 Res quomodo efficiatur Universitatis. I. 673. 4.  
 Rescindens, & rescissorium duplex in integrum restitutione remedium. Et quale sit utrumque. VI. 653. N. 2.  
 — utriusque cumulatim hoste admittitur & quomodo. *ibid.*  
 Rescripta quid sint. I. 62. 63. 6. & N. 9.  
 — omnia fere in codicem relata, & plura etiam nominatim in Pandectis. I. 63. 7.  
 — antiqua relata essent in codicem, habebant denique vim rei iudicis. I. 63. N. 4.  
 — quomodo differant a constitutionibus generalibus ratione interpretationis. I. 63. 64. N. 4.  
 — sunt generales constitutiones, quando Princeps de iure respondet. I. 63. 10.

- sunt autem personales, ubi Princeps tribuit uti in quo privilegium. I. 64. 10.
- ad exemplum non trahuntur hac posteriora. *ibid.*
- Rescripta quæ per scribæ narrationem impetrantur, non valent. I. 64. 12.
- nec illa valet, quæ contra leges, vel adversus utilitatem publicam conceduntur. *ibid.*
- nec debent a iudicibus admitti, etiam si adiecta sit clausula, non obstant legi contraria, quæ & nominatim sit appellata. *ibid.*
- Rescripta valent, si tribuant aliquid iuris, quod alium non laedit, vel si crimen admissum indulgent. *ibid.*
- valent etiam contra leges, ubi debitori permittitur moratoria prescriptio. I. 64. 65. 12.
- Iuris sunt rescripta quæ sunt sine die, & sine consule. I. 66. 11.
- a quoniam consul & dies rescripto subiciuntur. I. 65. 66. N. 7.
- in illis subscriptio Principis necessaria. I. 66. 12.
- Rescripta quæ exiliosè interpretatur adversus eos, qui ea impetrant, notant infamiam. V. 100. N. 13.
- Rescripta remanet substitutionem quæ poplitarum. Et quid si fur redierit. II. 302. 17. 18. & N. 9. 10. 11.
- Rescripta prædilectum quid sit. I. 57. 11.
- quando obtineant auctoritatem iuris. *ibid.*
- consuetudines aliquando etiam in indubium respondentem; aliquando opinionem dominat. I. 57. 58. N. 9.
- Vide Prudentum responsa.
- Responsio generalis interrogationi speciali subiecta referri debet ad illam speciem donatus, de qua processit interrogatio. VII. 1246. 12.
- Respublica per excellendum dicta intelligitur Romana. IV. 848. 16. VIII. 317. 1.
- Romana Respublica non esset status popularis; an potius ea triplici possit genere temperata. IV. 1107. N. 16.
- statuta sunt sub Augusto, licet imago aliqua superedit mortuorum liberata. *ibid.*
- umbra quilibet, & species Respublicæ sub Tiberio deleta. *ibid.*
- Respublicæ iure significatio quamlibet civitatem comprehendit. IV. 848. 16. VIII. 317. 3.
- Quantum res sit, quæ ad statum Respublicæ utraque sua pericula dicuntur. I. 209. 4. 5. & 110. *sepp.*
- Quantum adversus incommoda Respublicæ sunt comparata ad eius incolumitatem remedia. I. 213. 1. & 116. *sepp.*
- Vide Civitas.
- Quantum sit, quæ Respublicæ debentur a civibus I. 211. 15.
- Repub. consistit, propositis pæmissis, & penis. V. 67. 36.
- habet ius pæmissis interchirographarios. VI. 154. 4.
- an habet ius sacri pignoris, sive hypothecæ. VI. 153. N. 3.
- Res adversus Rempublicam indicata potest ex causa retractari, novis instrumentis postea reperitis. XI. 320. 5.
- non rescinditur, ubi sit solvendo Reip. curator, qui sit in culpa, XI. 320. 6. & 322. 7.
- Restitutio chirographi, vel cautionis debitori facta a creditore habetur loco pæcti de non petendo. VII. 112. 10.
- Restitutio in integrum quid sit. V. 1047. & 1048. 2. & N. 4.
- quæ habet æquitatem. V. 1045. N. 2. & 1046. *sepp.*
- Quæ res & causa locum faciant restitutioni in integrum. V. 1047. 1. & N. 2. & 1048.
- favorabilis est, non odiosa, & concedenda semper est in re dubia. V. 1047. N. 1.
- conceditur a magistratu, causa cognita. V. 1048. 2. & N. 5.
- proprie non est actio. V. 1049. & 1050. 3. & N. 6.
- peti debet, officio iudicis impiorum. V. 1049. N. 7.
- an non petita concedi possit ex iudicis officio. V. 1050. N. 7.
- proponi potest in modum exceptionis, vel contradictionis. *ibid.*
- ius petendi in integrum restitutionis vel ex amissione rei, vel ex causa amittenda estimari debet. V. 1053. 1. & 1054. 2.
- triplex hic rei amissio, & quæ sit. V. 1054. & 1055. 3.
- quæ sit amittenda rei causa. V. 1055. 4.
- Restitutio in integrum quæ potest sit. V. 1055. & 1056. 4. & N. 2.
- Quomodo casus tribuatur maioribus restitutionem in integrum. V. 1056. 6. 1057. *sepp.*
- Quomodo Maiores ex casu minus restituantur in integrum. V. 1057. 8.
- quomodo ex causa doll. V. 1058. 9.
- quomodo ex iusto errore. V. 1059. 10. & 1060. *sepp.*
- Datur in integrum restitutio propter lesam sive nostram, sive adversarii abstinentiam. V. 1060. 13. & 1063. *sepp.*
- tunc datur, cum magistratus copia non fuit, apud quem agi posset. V. 1063. 17.
- datur, cum servitus aquæ decens sit, sive ex officio, amissa est per usurpationem. V. 1069. 18.
- adversus quos competat, & quomodo. V. 1069. & 1070. 19.

- non datur, ubi res casu fuerit amissa. V. 1070. 20.
- non datur propter quomodoque apertis diminutionem sine credituris, sine debitoria; & quare. V. 1070. 21. & 1071. *sepp.*
- dabitur propter emancipationem debitoris. Et quare hodie non datur. V. 1074. & 1075. 1076. 22.
- datur creditori adversus veterem debitorem, qui per maiorem intercessionem, novatione secuta, liberatus fuerat. V. 1076. 23.
- Restitutio in integrum competebat olim intra annum quidem: hodie iure quadricennium concessum. V. 1077. 24.
- competebat intra biennium continuum in edictum de dolo. V. 1077. 25.
- competit heredibus. Et quibus in casibus competit etiam fideiussoribus. V. 1077. & 1078. 26.
- Prætoris edictum de restitutione minorum exprimitur. V. 1077. 1. & 1078. *sepp.*
- Restitutio in integrum indulgetur minori luso, non autem ferro, nisi decepto in causa libertatis. V. 1085. 1. & N. 3. & 1086.
- & quibus hic minor dicitur. V. 1081. 1. & 1082. *sepp.*
- Restitutio in integrum filiofamilias minori tribuitur ex omni causa, ex qua fuerit obligatus. V. 1086. 3. 4. & 1087. *sepp.*
- ad ea prædicta puri. V. 1087. & 1088. 4.
- denegatur filiofamilias minori in tribus causis. V. 1088. 5. 6. & 1089. *sepp.*
- Ceter denegatur restitutio in integrum filiofamilias minori, qui motum pecuniam iussu patris accepit. V. 1088. 6. & 1089. *sepp.* & N. 6.
- Filiofamilias minori, qui pro alio fideiussit, denegatur in integrum restitutio, si ille debitori diem suum sancto succederit. V. 1091. 8.
- Datur restitutio in integrum minori collibet, qui ex negotio gesto sine suo, sine alieno damnum fecerit. V. 1092. 9.
- datur personis omnibus, quæ iure minorum mutantur; & quorsum. V. 1091. & 1092. N. 8.
- denegatur maioribus ex causis, quæ minorem restitutionis sunt propriæ. V. 1093. 10.
- Denegatur in integrum restitutio de eo, quod gestum est cum maiore, etiam cum ei minor succederet. V. 1093. 11. & 1094. *sepp.*
- nisi tamen de eo, quod cum maiore gestum est, minor ipse damnum accepit. V. 1095. 12.
- denegatur minori, qui maioris negotium gessit eius mandato. V. 1096. 13.
- datur de eo quod cum minore filiofamilias gestum est, illo etiam luso, patri qui obligatus de peccato. V. 1097. 14.
- non datur minori de eo, quod cum ipso gestum est, & deinde periculum fuit eo tempore, quo maior esse cepit. V. 1097. 15. & 1098.

- Restitutio in integrum minor, qui damnum fecit, vel alienando res suas, vel actiones suas remittendo, vel non repetendo definitio tempore res ab alio postea recuperatas. V. 1101. 3.
- Restitutio in integrum minor, qui hereditatem, legatum, optionem sibi dictam repudiavit. V. 1101. & 1103. 4. & N. 3.
- Datur minori restitutio in integrum adversus locum, quod factio suo amittit. V. 1103. 4.
- An & quatenus ei datur adversus transactionem omisam. V. 1104. & 1105. N. 4.
- an post iudicatum rem dari queat minori adversus omisam transactionem. V. 1104. d. N.
- datur adversus allegationes incuras, vel imperitia minoris omisam. V. 1104. & 1105. 4.
- datur adversus amissam rei emptionem, quæ facta in eam collata, si conditionem meliorem intra diem statuerit. V. 1104. 4.
- Datur in integrum restitutio minori, qui se obligavit ex contractu, vel quasi contractu, aut ex delicto. V. 1103. 5.
- Quo iure datur in integrum restitutio minori luso superioribus factis, & aliis a minore gestis. V. 1103. 6. & 1104. *sepp.*
- nulla datur minori in integrum restitutio propter ea facta, ex quibus minor non laedatur natura vel iure. V. 1105. 1. & 1106. *sepp.*
- quoniam sunt ea facta propter quæ minor ex natura rei gravis non laeditur. V. 1107. 2.
- quare in illis non restituitur. V. 1107. & 1108. 3.
- Quæ sunt id genus facta, quæ pro infectis habita a iure minores non laedunt. V. 1108. 4. & 1109. *sepp.* & 1110. 11. & 1120.
- Non datur in integrum restitutio minoribus adversus facta, quæ in omitendo consistunt, quare minores ipsos non laedunt. V. 1111. 6. 7. 8. & 1112. *sepp.*
- Adversus quas temporis præscriptiones minori datur, vel fecerit in integrum restitutio. V. 1113. 9. & 1114. *sepp.*
- An datur in integrum restitutio minori propter minimum damnum. V. 1119. & 1120. 12. & N. 11.
- Non datur in integrum restitutio adversus actionem publicam de re minore factam, nisi in ea magnum fuerit damnum a minore acceptum. V. 1120. & 1121. 13.
- Restitutio in integrum datur minori adversus distractionem pignoris rei a minore pignoratæ, etiam si leve fuerit acceptum damnum. V. 1121. 24.
- adversus distractionem pignoris magnitudinis auctionis factam non datur, nisi magnum ex eo damnum fuerit illatum. V. 1121. & 1122. 14.
- quodnam magnum & enorme damnum intelligatur. V. 1122. & 1123. 15.
- Adversus rem minoris rite & legitime venditam restitutio non datur, nisi gravis minoris damnum in ea versetur. V. 1123. & 1124. 16.

- an detor, etiam cum ingens adeit minoris  
damnum, adversus restitutionem publice factam,  
& sub hulla, ut vocant, V. 1123. & 1124. N.  
16.
- Restitutio in integrum minori datur, qui, vel alieno  
dolo, vel sua facilitate laesus fuerit. V. 1125.  
2. 1126. *sepp.*
- an hac laesione qualitas sit apponenda libello.  
V. 1126. N. 1.
- qui non laudat sua ipsius facilitate, sed casu,  
non obtinet beneficio restitutionis in integrum. V.  
1127. 2.
- casu laesitor, minor, qui consilio, & vel ne-  
cessitate, vel utilitate, vel honestatis causa quid  
gessit. Et hoc quibus fiat modis. V. 1127. 3. &  
1128. 4. 5. & 1129. *sepp.*
- Quando detor in integrum restitutio maioribus casu  
laesi. V. 1059. & 1070. 20. *sepp.* & N. 17.
- An, & quando mulier, quae minor est, restituatur  
in integrum propter dolum mariti datam. V.  
1131. & 1132. 8.
- Denegatur in integrum restitutio minori, qui in con-  
tractu deceptus est, in quo ipse per dolum scientia  
diali se esse maiorem. V. 1132. & 1133. 9. &  
1134. 10.
- an incumbat doli probatio ei, qui factam as-  
seruit. V. 1134. 11. & N. 9. & 1135.
- Non denegatur in integrum restitutio minori decepto,  
etiam si constatuendo minorem per errorem dixerit  
se esse maiorem. V. 1133. & 1134. 11.
- quid iuris, si id iurisdictione affirmaverit. V.  
1133. & 1134. 11. & N. 8.
- Minori, qui scientia diali se esse maiorem, datur in  
integrum restitutio adversus ipsum, qui id non  
ignorabat. V. 1135. 12.
- datur eadem minori, qui dolo affirmavit se  
esse maiorem, quando ille cum tutore suo per-  
pinoque cognatis; & quare. V. 1135. & 1136.  
13.
- Denegatur restitutio minori, qui in deposito, com-  
modato, & similibus aliquid fecerit interverendi  
aut contempnendi casu. V. 1136. 14.
- Denegatur minori restitutio adversus delictum, quod  
seorsum commisit; & quare. V. 1136. & 1137. 15.  
& N. 13.
- conceditur restitutio adversus confessionem de-  
liti, quam minor, errore allegato, revocavit.  
V. 1137. N. 13.
- an, & quando minori restitutio denegatur ad-  
versus sequestrum contra ipsam consummatam la-  
sam. V. 1137. 15. & N. 14. & 1138.
- an concedatur restitutio minori adversus delictum  
non doli, sed culpa commissum. V. 1137.  
1138. 16. & N. 15. & 1139.
- An restitutio in integrum recte possit dari a maiore  
toto tempore, quo minor est. V. 1139. & 1140.  
17. & N. 17.
- recte possit dari intra quadriennium continuum  
ab eo, qui maior factus est. V. 1141. 18. &  
1142. *sepp.*
- an quadriennii tempus interdum contrahatur,  
vel producat. V. 1141. N. 18.
- et quo die tempus illud minori currere inci-  
piat. V. 1141. & 1142. N. 19.
- an petita intra quadriennium restitutio intra  
illud petari debeat. V. 1142. & 1143. 18. & N.  
20.
- etiam quadriennio restitutio peti non possit,  
nec ab exule tum reverso. Et an tempus illud  
perorari possit. V. 1143. 18. & N. 22.
- In petenda restitutione minor ante omnia probare  
debet errorem, & laesionem, quae illi ex lubrico  
mentis acciderit; & quomodo. V. 1144. 20. &  
1145. 21. & 1146. & 1147. *sepp.* & N. 26.
- Vide *Legis*.
- probare debet legitimum quadriennii tempus  
nonnullum dilabi potuisse. V. 1145. 20.
- quando locum lapsus temporis probandus sit adver-  
sario. V. 1145. & 1146. 25.
- An restitutio in integrum minori competat, industriae  
homini, & pendenti in rebus gerendis. V. 1151.  
& 1152. 3. & N. 1. *sepp.*
- datur restitutio minori adversus omnium iudi-  
cium, & magistratum sententiam, sive contra eum  
latam, sive pro illo; & quare. V. 1152. 4. &  
1153. *sepp.*
- & quando minori datur restitutio adversus sen-  
tentiam pro eo latam. V. 1155. 6.
- An contra sententiam perit per iudex restitutionem  
dare possit. V. 1155. N. 6.
- Restitutio peti potest etiam adversus sententiam supre-  
mam Curiae. *ibid.*
- datur minori contra magistratus decretum in  
venditione rerum minoris interpositum. V. 1155.  
& 1156. 7.
- An restitutio in integrum competat minori circum-  
scripto in illis, quae hic, vel ille, auctore tutore,  
vel curatore gessit. V. 1156. 8. & 1157. & 1158.  
9.
- quid si minoris sit tutor aut curator. V. 1158.  
20.
- an & restitutio competat, tamen laesi mi-  
noris sententiam consequi valeat a tutore, vel curatore.  
V. 1158. 11. & 1159. *sepp.*
- quare minori restitutio non datur adversus  
eum, quocumque gesta res est, nisi quando a pro-  
curatore sum, consequi non possit; secus si  
quo in tutore, vel curatore. V. 1161. &  
1162. *sepp.*
- Restitutio in integrum datur illi, qui habet ad rem  
recuperandam aliam actionem. V. 1161. 14. &  
N. 10. & 1162.
- Datur restitutio minori, etiam cum laesus est in  
eo quod gessit, auctore patre. V. 1164. & 1165.  
17.
- An restitutio minori datur adversus fiscum. V.  
1165. 18.
- an adversus debitorem, qui minori pecuniam  
solvit auctore tutore, vel curatore. V. 1166.  
19.

- quid si debitor nonnulli post iudicis sententiam solvat. V. 1165. 20. & 1167.
- An restitutioni in integrum officiat minoris incapacitas. V. 1168. 21.
- Restitutio in integrum nulla compete minori adversus libertatem ab illo datam, nec adversus sententiam pro libertate pronuntiatam. V. 1171. 3.
- datur ubi nullum adversus sententiam, in qua pronuntiatur iudex debet libertatem. V. 1171. & 1172. 3. & N. 2.
- Restitutio datur minori adversus libertatem, si eam impetret et Principe, et quo etiam possidet et magis cause. V. 1172. 4.
- Quomodo, cessante in integrum restitutione, adversus libertatem minori ius consultatur. V. 1173. 4.
- Denegatur minori restitutio, qui se ipsum fecisse sua decerit in servitium; et quare. V. 1173. & 1174. 5.
- minori rogatio tamen non denegatur restitutio in integrum adversus rogationem de illo factam. V. 1173. & 1174. 6. & N. 6.
- Adversus matrimonium ratum non datur restitutio. V. 1174. N. 6.
- sed datur tamen adversus promissionem matrimonii inconsultam. *ibid.*
- an detur adversus votum monasticum, vel religionis ingressum, quem minor fecerit blanditiis laudatus. V. 1174. & 1175. N. 6.
- Denegatur minori restitutio adversus tres praescriptiones temporales; et quare. V. 1175. & 1176. 7.
- adversus poenitentem persecutiones semel omittas. V. 1176. & 1177. 8.
- & quae sint genera poenitentium, adversus quarum persecutiones semel remissis restitutio non datur. V. 1177. 9. & 1178. *sepp.*
- Quare adversus actionem iniuriarum semel remissam non datur minori restitutio. V. 1178. & 1179. 9. & N. 11. & 1180.
- Denegatur minori restitutio adversus poenitentem solvitionem et debitores factum tutori, vel curatori. V. 1181. & 1182. 12.
- adversus restitutionem hereditatis minori factam, auctore tutori, vel curatori. V. 1182. 13.
- adversus solvitionem, quam sententia, aut iussu iudicis processit. V. 1182. & 1183. 14.
- adversus distractiones pignoris publici, vel pignoris capti auctoritate iudicis. V. 1183. & 1184. 15.
- adversus sententiam, qua pronuntietur competere libertatem. V. 1184. 16.
- adversus sententiam, qua denegatur sit restitutio. *ibid.*
- ubi tamen nonnullae rationes asserantur, propter quas minor de eadem re in integrum restitutio rem possidet. V. 1184. 17.
- quomodo minori, cui fuerit la integrum restitutio, deorgana, consuli possit. V. 1185. 18.

- Denegatur minori restitutio adversus hereditatem factam ab eo omnium, vel repudiatam, quam subditus, aut sequens heres adire distinet. V. 1185. 19.
- minori tamen qui fons est, non denegatur in re, proposita restitutio. *ibid.*
- denegatur adversus minorem rem, vel summam, si propter id maiori rei, vel summam praedictam sit. V. 1185. & 1186. 20.
- Minori laeso adversus minorem in rem nulla datur in integrum restitutio. V. 1186. & 1187. 21.
- Quare datur minori restitutio adversus exceptionem S. C. Macedoniani. V. 1187. 21. & 1188. N. 17.
- an, & quatenus adversus exceptionem S. C. Velleiani. *ibid.*
- denegatur adversus praesentes, & paternos, cum de eo agitur, quod ipse cum liberis, vel liberis gesserit. V. 1188. 22. & 1189. *sepp.*
- datur filio minori adversus patrem de eo quod filius cum alio gessit, licet ibi de facto patris agatur; vel de eo quod pater gessit secum a filio. V. 1190. & 1191. 24.
- An quae alia actione, vel in integrum restitutione consultam filio minori, quocumque aliquid gessit pater dolo malo. V. 1192. & 1193. 26. & N. 21.
- Denegatur in integrum restitutio minori, qui veniam a Principe impetravit. V. 1193. 28.
- Vide *Minor, Penia.*
- denegatur minori, qui mulier factus, rem quam minime gesserit, comprobavit. V. 1195. 29. & 1196. 30. & 1197.
- denegatur minori, qui re contraria, suum & in communi caret, interpositum iocurando, se adversus ille quem gessit, ubi facturum. V. 1198. 31. & 1199. *sepp.*
- Vide *Minor.*
- Restitutio in integrum est iudicium, sive actio. V. 1242. 1. & 1243.
- quid commune habeat cum ceteris illis iudiciis, sive actionibus. V. 1243. 3. & 1244. *sepp.*
- & quid proprium, distinctumque habeat a reliquis iudiciis. V. 1244. & 1245. 3.
- Restitutio in integrum peti non potest principaliter per procuratorem minori, nisi hic speciale mandatum habeat. V. 1243. & 1244. 3. & N. 1.
- factus, ubi sit datus procurator ad litem, in quam incidat questio de restitutione in integrum. d. N. 1.
- a procuratore, qui mandatum habeat perendi restitutionem in omnibus causis, peti potest etiam in causis non expressis in mandato. *ibid.*
- potest peti ab iudice, vel curatore, syndico, non habentibus speciale mandatum. *ibid.*
- Restitutio adversus sententiam, an aliquando peti possit per procuratorem. V. 1244. N. 2.
- Quinam competens h'c magistratus, & forum, & quo, vel ubi peti debeat restitutio. V. 1244. 3. & N. 2.



Petita restitutio quando, & cuius sententia executionem suspendit. V. 1245. 1246. N. 4.

Restitutio in integrum datur etiam minori hereditas in idem tempus, quod habuit defunctus. V. 1249. & 1250. 6. & 1261. 13.

— hoc ex quo tempore minori computandum sit. V. 1250. 6.

— an deus minori fideiussoribus. V. 1250. 7.

& 1251. *sepp.* & 1261. 1263. 13.

— datur adversus patrem & dominum ex re cum filio vel servo gesta a minore. V. 1262. & 1263. 15.

— datur adversus omnem, cum quo minor aliquid contraxit, gestive, quo aliquid ad eum pervenit. V. 1263. 17.

— datur minori adversus heredes, qui omissem ab illo hereditatem adierant. V. 1263. & 1264. 18.

— datur adversus fideiussores, liberato per minorem principali. V. 1264. 18.

— quando minori datur adversus posteriorem rei olim sui emptorem. V. 1264. 19.

Restitutio minoris in integrum quando imitetur naturam actionis in rem, vel in personam. Et quando sitque vel altera minori tribuitur. V. 1265. 20. 21. & 1266.

Completur restitutio in integrum minori vel de refectione suo amissa, vel omissa, quae vel in solidum vel pro parte eius futura erat. V. 1266. & 1267. 23.

Per restitutionem in integrum restituitur minori quod illi factum sit ab eo, sive res, sive pecunia, ut usus & fructus in bona fidei iudicio. V. 1267. & 1268. 24.

Per in integrum restitutionem minori datur restitutio eius adversario, quod ei ab eo in negotio cum minore gesto, sive res sit, sive pecunia, sive actio; Et quomodo. V. 1269. 25. & 1270. *sepp.*

Restitutio in integrum datur contra abentem, cum quo rursus agere non possumus. V. 1067. 15. & N. 12.

Restitutio in integrum tollit infamiam. V. 125. 30. & N. 23.

Quibus non datur adversus adoptionem restitutio in integrum. I. 353. & 354. 18.

An deus restitutio in integrum, si actio sit amissa capitis demotione. V. 1071. 21.

— an deus, si actio amissa fuerit capitis demotione in persona debitoris. V. 1072. & 1073. 22.

— Vide *Adulter, Affectio, Minor*.

Retentio pro compensatione ubi, & quando usurpatur. V. 374. 9.

Retentio petita rei ex quibus causis nascatur. VI. 854. 8.

— Vide *Pignus*.

Reinendi verbum quam vim habet. X. 272. 27.

Retradere quid sit. V. 1215. & 1216.

Reus, ambiguum verbum. Quoties illius significatio. IV. 1065. N. 4.

— quomodo dicitur a Gracis. IV. 1065. N. 5.

— agere & experiri dicitur aliquando. IV. 1065. N. 5. VI. 83. 1.

— actoris partes habet in exceptione. XI. 63. 3.

— nominari debet in citatione. VI. 21. N. 13.

— quomodo nominandus in bello, sive unus, sive plures. VI. 52. N. 4.

— edere debet actor id desideranti suam rationes & instrumenta privata communia. VI. 83. 1. & N. 1 & 2.

— nonnulli ex causa debet edere suas rationes. Et unde causa ejusmodi petenda sit. VI. 85. 2. & N. 5. *sepp.*

Nelli ad vi privari reus privatas rationes suas proprias edere cogendus est. VI. 87. 3. 88. *sepp.*

Reus, etiam ille innocentis, potest auctore petente cogi ex causa se filiare iudicio. VI. 112. N. 23.

— idem est iuris in causis, in quibus necessaria non est litis contestatio. *ibid.*

Exceptionem probare debet. VII. 845. 4. & 1266. 28.

— auctore non probante, est absolendus. VII. 847. 4.

— condemnandus est, ubi actor intentionem suam probavit. VII. 848. 5.

Reus ubique defendere debet, ubi contraxit, negotia administravit, hereditatem adivit, sive delictum commisit. IV. 1237. 3. & 1238. *sepp.*

— Vide *Forum*.

Reus non statim in litem vocari debet, & quavis amica litem transactio locum, priusquam eo perveniat. IV. 1033. 2.

Si res ab eodem & consummas defensi comperit: credendum est possessione credere debet. VI. 133. 17. & N. 19.

Reo pariter constente & offereat, & pariter negante; an actor cogendus sit partem obviari accipere, & reliquum iudicio persequi. X. 315. 1. 316. 317. *sepp.*

Reus criminis sui sponte se obligat parum. IV. 107. N. 1. XI. 169a.

— postulatus criminis ante condemnationem testari potest: fecus post condemnationem. II. 33. N. 16. & 135. 28. & N. 11.

Rei transmissio ad locum; in quo crimen admittum est, negotii iudice loci petente, facienda. I. V. 1270. 7. & 1271. *sepp.*

An reus necessario transmissi debeat ad locum delicti ab alicuius loci magistratu. IV. 1271. 7. & N. 9.

Excluditur transmissio rei, praevis alicuius magistratus iurisdictione. IV. 1272. N. 21.

— rei criminis transmissio cuius sumptibus faciendus. IV. 1273. N. 12.

Quae reus non possit esse procurator, neque defensor. V. 201. 12.

Criminis reus an constentive possit in iurisdictionem iudicis non sui. IV. 1266. 1. & 1267. N. 2.

— quomodo iudice homicidii accusatus de crimine, ubi se defendere debet. IV. 1267. 1.

Cur *qualitas* rorarem vastes. IV. 212. 7. & N. 6.  
 — *Vide Rei.*  
 Rax Romagorum perpetuus imperii Viarius. IV. 2120. N. 9.  
 Res differt a summo magistratu. IV. 2114. N. 25.  
 Prisci Romanorum Reges sive Moaracha. IV. 1107. N. 16.  
 Rebores qui sui. V. 37. N. 7.  
 — ab oratoribus differens; & quomodo. *ibid.*  
 — sunt immanes a iunctis. I. 493. 36.  
 — decreto sui ordinis probari debent, antequam recipiantur. V. 57. 21.  
 Ripa quid sit. I. 661. 5.  
 — naturalem utendi servitorem debet illi, qui summe utentur. I. 667. & 668. 17.  
 Ripa publica sunt quoad usum, privata quoad proprietatem. I. 665. 13. *seqq.* 666. *seqq.*  
 Quamvis sit riparum utilitas. I. 668. & 669. 18.  
 Quamvis inter ripam & thes sit differentia. I. 666. & 667. 16.  
 Rivos, qui natura defluxit ex meo fonte per longum tempus in inferiores pradia, potest per me evocari ab illis pradiis. VII. 432. 2. 3.  
 — & quare illis pradiis non sit quantitas decedens equum servitus. VII. 432. 4.  
 Rivo ex publico summe, qui irrigat inferiores pradia, ut non prohibetur vicini. VII. 433. 2. 3.  
 — decem non possit ex summe publico, cessante consuetudine. VII. 433. 2.  
 Rivos raderet licet, nisi in diebus festis; & quare. IV. 313. 8. & N. 7.  
 Cal compertus interdictum de Refectione rivorum. IV. 313. 8.

Roma per excellentiam *Urbs* dicta. XI. 1673. 1.  
 — Illustres aia & splendida appellationes. IV. 2228. & 1229. N. 4.  
 Lutor est appellatio Romae quam Urbis. *ibid.*  
 — commentis patri vocata vateribus. IV. 2227. 1. 2. & N. 3. & 4.  
 Roma poterant conveniri omnes, qui non habebant ius domum revocandi. IV. 2227. 1. 2. & N. 4.  
 Roma tres liberi dabunt immunitatem a iunctis. I. 485. 13. & N. 4.  
 — eodem privilegio stabant, qui tres liberis habebant in continendis Romae iudiciis. XI. 1676. 8.  
 — quantum erant continendis Romae iudiciis. XI. 1673. 3.  
 Romanis accipere multas leges a Gracis, etiam post LL. XII. tabb. IV. 270. N. 2.  
 Romanus populus non haberet sub Ragibot puram patriamque monarchiam formam, sed mixtam democraticam. IV. 1207. N. 16.  
 Rubrica laius vox, unde dicta. VI. 293. N. 1.  
 — an & quando allegari possint ad causarum dispositionem. VI. 292. N. 1.  
 in Rubrica saepe omittuntur quaedam, quae ex titulis superioribus debent intelligi. VI. 293. d. N. 1.  
 Raptum quid significet in L. Aqullia. X. 2. 3.  
 — quid raptum infamia. X. 3. 4.  
 Rusticus ignorans non prodest in compediis, sive in laero. I. 262. 11.  
 Instrumenta rei rusticae pignori capi non debent in causa iudicii, nisi tamen rustica alia bona non possideat. XI. 1330. 4. N.

## S

**S** Abbati institutio divinitus facta in veteri leg. VI. 258. N. 10.

Sabbati loco suffectus est in evangelica lege Dies Dominicus. *ibid.*

Sacer quicum dictus apud Romanos. X. 648. N. 4.

Sacerdotis luxure non teuebantur apud Romanos. X. 812. 19.

Sacerdotialis ordo dignitas est. X. 815. N. 12.

Sacerdotium excusa a tutele. I. 491. 32.

Sacerdotii redditus pignori capl non possunt in casum locicai, nisi fuerint obligati pro debito. XI. 329. N. 2.

Sacramentum pro iurando usurpatum sub Imperatoribus. X. 647. 1. & N. 4.

Sacramentum militie quid sit. VII. 1258. 5.

Sacramento solvere quid. VII. 1259. 6.

Sacramento solvere post viginti annorum stipendia, an idem sit ac solvere, emerita stipendia. VII. 1260. 18.

Sacramental vocabulo significabatur interdictum pecunia deposita in uita sacra a ligantibus. X. 648. N. 4.

Qualis erat, & inter quos communicatio Sactorum apud Romanos. III. 972. 7.

Sacrificia ab ethnicis instituta ad placandos Deos. I. 217. N. 2.

Qui Sacris interesset apud Romanos, uenisset sacrificio periculo, dicere poterant. VI. 28. N. 21.

Sacrorum iactu luxura frequenter, & omni tempore fuit usurpatum. X. 799. N. 23.

— talis iurandi modus deinde. V. 1201. & 1202. N. \* X. 800. 11.

Sagminis herba, quas Consul, aut Princeps ex loco sancto secabam pro legibus. I. 642. N. 16.

Sal vendi non potest, nisi a conductibus salinarum, vel eorum permisso. III. 598. 12. VIII. 852. 35.

— non potest emi ab aliis, quam a conductibus salinarum, nisi eorum permisso. *ibid.*

Quoniam conductus poena adversus vendentes, aut non ementes sal a conductibus salinarum. *ibid.*

Sal potest decari. III. 598. 12.

— (pari) solebat super dictum urbis solo. III. 159. N. 4.

Salarium quid sit. III. 541. 5.

— unde dictum. V. 67. N. 14. VIII. 551. 6.

Salarium et publico constitutum assiduebus praesidium ab Imp. V. 20. 28.

— sed eis arbitrio ultimatur pro conditione loci, & personae. V. 20. N. 28.

— an locum habent in mandato. VIII. 551. 9. *sepp.*

— a mercede quid differat. VIII. 552. 7.

— an debeat, nisi nihil de eo convenit. VIII. 552. 8.

— et qua conventionem debeat. VIII. 552. 10.

An constitutum quacunque conventionem salarium peti possit. VIII. 553. 11.

— & qua additione. VIII. 554. 12. 156. 14.

Salarium advocatorum quid sit, & quibus notum appellacionibus. V. 67. 68. 38. & N. 54.

— non potest excedere centum aureos in civilibus causis. V. 67. N. 54.

— sicut in criminalibus. *ibid.*

Salarium praesidium in fugatos annos, etiam illo anno debeat, in quo finit sit est per transfectionem. V. 69. N. 54.

— an debeat pro opera sive laboris impendio praesidium. V. 68. d. N.

— quibus actionibus petatur. V. 69. d. N.

Salarii alimentum pro modo litis, & pro advocati peritis, & uso fori faciendi a iudice. V. 69. 38.

Salarii praesidio omnis quo excedat definitum a legibus quantitatem, est illicitum. *ibid.*

Qui certo salario operam addit, non tenetur prosequi tunc in causa appellacionis eodem salario. V. 68. N. 54.

Salvo conductus littera quae. V. 1420. N. 12.

Sanctae res quae sint, & unde appellatae. I. 644. 29. & N. 14. *sepp.*

— an sint divini iuris. I. 645. 30. & N. 18.

— quando tales esse desinant. I. 645. 31.

Sanctiones Imp. in Codice saepius repetitae. IV. 1225. N. 21.

Sanguinis iura quoniam sint. I. 79. 80. 7.

— sunt immemoriales. *ibid.*

Contra fidem sanguinis quid significet. VII. 303. 3.

Sanguinis poena quando pro mortis poena sit accipienda. VII. 330. 10.

Satisfactio quid sit. I. 513. 2. & N. 1. VIII. 1504. 4.

Satisfactio, & satisfactio quid sint. XI. 547. 1. 2.

Satisfactio sit datis fidelitatis. V. 120. 25. VI. 101. 5. XI. 549. 3.

— & per quos fiat. VI. 103. & 104. 5. & N. 12.

Satisfactio & satisfactio toto genere differant. XI. 555. 4.

studium totorum quæ; & quorum comparata. I. 512. 2. & 513. *sepp.* XI. 514. 21. & 515. *sepp.*

— Vide *Tutor*.

Satisfacere quid sit. IV. 735. N. 11. VI. 954. 7. VIII. 53. 8.

Satisfactio habere pro solutione, & quomodo. IV. 736. 13. IX. 1390.

— quando non habere pro solutione. IV. 735. N. 11.

Satisfactio quid sit; quibus de rebus, & quibus modis fiat. VI. 954. 7.

— quid a solutione differat. *ibid.*

Deo satisfactorialis capitis; & quomodo. VIII. 54. 9.

Saxonie Elector, Imperii Archimarescallus. VI. 417. N. 20.

— provocare ab eo non licet. VI. 418. N. 20. saxonum elector in Curia Lipsiensi agit, & conveniunt. IV. 1045. N. 12.

Nobiles dilectissimi Saxonie rusticos suos coram iudice & stabulis pagi ea recepto usque conveniunt. *ibid.*

In senam prodest loci causa efficiat infamis; & quomodo. V. 94. 6. & N. 1.

In senam prodest avis ludera causa quæ sit infamis. I. 188. & 189. 8.

Scriptum occidendi, & vivificandi quidnam fuerit apud Iudeos. IV. 1143. N. 38.

Scheda quid sit. VII. 1310. 7.

— quando sola sufficiat, vel secus. VII. 1310. 7. & 1312. 11.

Scholares, schola quoniam dicuntur. VII. 892. 2. & 893. 6. 7.

Scholarem esse esse ahi manu incumbit eius rei probatio. VII. 892. 3. 4. & 893.

— quomodo probare possit. VII. 892. 5.

Scholares ad studiorum loca proficiscentes legem tota prohibentes ab iniuria. VII. 892. 8. 9.

— qua pena afficiuntur iniurias inferentes scholaribus in itinere. VII. 892. 10. 11.

In quibus causis propriis iudices tribuantur scholaribus. VII. 892. 13. 893. 14. *sepp.*

Quoniam sunt iudices scholarium proprii. VII. 893. 18. *sepp.*

— an hi possint alteri mendere suam iurisdictionem. VII. 894. 24.

— an magistratum ordinarium urbis habere iudicem possint, si in illam transfugerint. VII. 894. 26. 27.

An scholæ ad iudicem proprium vocatus revocare possit ad iudicem civium ordinarium. VII. 894. 27. 28. & 895.

Electio alterius ex propriis iudicibus scholæ reo arbitrio singulari iure. VII. 895. 29.

— an electionem variare possit. VII. 895. 30. & 896. 31.

Hodie proprius scholarium iudex unus est universitatis Rector. VII. 896. 32.

Scholaris ad iudicem civium ordinarium vocatus iure revocatur ad iudicem proprium. VII. 896. 33.

Quæ potius transmittit, qui scholarum vocatus ad iudicem non suum. VII. 896. 34. & 897. *sepp.*

— quando incidit in eiusmodi potestatem. VII. 898. 43. 44.

— an incident ipso iure, & absque iudicis sententia. VII. 897. 37. & *sepp.* & 898. 40. 41.

— Vide *Studius*.

Qui artem scholasticam asserunt, sunt ipso iure infames. V. 93. N. 1.

Scriptoris voluntas ambigua explicanda est ex illa quæ procedunt, & quæ sequuntur. VII. 999. 17. 18.

— Vide *Mens*.

Scripta Principis quæ. II. 39. 4. & N. 3.

Scripta alia memorie erant, alia epistoliarum, alia libellorum. IX. 51. 6.

Proximi sacrorum scriptorum quoniam dicitur. IX. 51. 4. Scribarum quoniam sunt. VIII. 1329. 3.

Scriptura eadem aliena charum, vel materia, in qua scripta est. I. 893. 1.

Scriptura pretium an, & quomodo servari possit. I. 893. 2.

Scriptura suspecta quæ dicitur. VII. 1203. 2.

Scriptura necessaria est in adiudiciis. VII. 1268. 10.

— In actibus voluntarium iurisdictionis, qui explicatur coram magistratu. VII. 1268. 11.

— In donatione, quæ excedit quingentos solidos. VII. 1269. 12.

— In omni contractu, de quo inter partes conventum, ut scriptum fiat. VII. 1370. 13. & 1397. *sepp.*

— an hic prima scheda sufficiat; an & alia scriptura desideretur, & rursus partium approbatio. VII. 1310. 7. & 1312. 8.

— quibus in casibus scheda prima sufficiat interpositum de scripto conventio. VII. 1311. & 1312. 13.

Antequam scriptura contrahendi accedat, licet ab eo impune discedere. VII. 1311. 9.

— nisi tamen arbitrium dato secutus sit, veluti in emptione. VII. 1312. 13.

Scriptura, quæ negotium transigi debet ex conventionione partium, pertinet ad contrahendum futurum, vel nondum perfectum. VII. 1309. 4. & 1311. 20.

Scriptura semper inspicienda est, nisi falsum esse ostendatur. VII. 1369. 2.

Rei veritas potius, quam scriptura attendi debet, ubi aliud actum est reipsa, & aliud scriptum esse probetur. VII. 1369. 2. & 1370. *sepp.* & 347. 1. & 348. 2.

Scripturam plus valere, quam quod peractum est, quo sensu sit accipiendum. VII. 1371. 5.

Qui inficiatur scripturam propriam, ex qua conveniunt, is condemnatur in duplum, ubi filii convicius sit. VIII. 127. s. 2. & 129. 232. 8.

Nulla scriptura pro feriente fidem facit. VII. 1097. & 1032. 3.

— contra scribentem vero fidem facit scriptura cum publicis seu privatis. VIII. 119. 216. 6.

— Vide *Testatis*.

Scriptura de rebus sunt, ut quod actum est, facilius per illas probetur. VI. 1043. 7. VII. 1045. 8. & 1268. 9.

Scriptura diversa, vel paginantes quae sunt. VII. 1279. 1. 2. & 1280. *seq.*

Ubi scriptura sunt in eodem instrumento contraria, nulla eorum valet. VII. 1251. 3.

— & quid in legatis. *ibid.*

Senex alieno fundo iniectionem acquirat statim domino solli. I. 839. N. 1.

Senator, eiusque liberi prohibentur ducere libertinam, eamve cuius pater, aut mater artem ludicram fecerit. III. 945. 16.

— quomodo hoc ius fuerit ab Iulianis mutatum. *ibid.*

Senatores resistent urbs domicilium. IV. 1217. 4.

— non poterant egredi ex Italia, nisi iure liberis legationis illis dato. IV. 1217. N. 7.

— permittebantur olim liberi colloquia. XI. 372. N. 1.

Senatores neque universi, neque singuli habent Imperium. IV. 1103. N. 10.

Quo ordine Senatores suffragia colligebantur. XI. 327. N. 3.

Senatorius ordo, & Senatoria dignitas perpetua. IV. 1103. N. 10.

Senatus quae instituit. *ibid.*

— an sit & Republicis ut ipse habet Imperium. *ibid.*

Senatus Romanos postremis Romanis Reipub. temporibus in Curiam Iulicam mutatos fuit. *ibid.*

— non fuit tamen sua aliqua potestas vel imperio, etiam in iudiciis, & cognitionibus. *ibid.*

— post occupatum a Caesaribus Reipub. causis cognovit, & sententia pronuntiavit maxime in capitalibus. *ibid.*

Senatus an recitari possit universus, aut suspensus. IV. 1394. N. 16.

In Senatum non adlegebantur, nisi triginta annos nati. IV. 1373. N. 11.

Senatus supremus loco Principis iudicare solet. VI. 126. N. 2.

Senatusconsulta per discessionem, vel per collectionem fieri solebant. I. 56. N. 5.

— multis temporibus Impp. facta, quorum tamen imperiorum erat Imperator. I. 56. N. 6.

Imperatorum orationes in Senatu habuit Sen. Cui confirmari solent. *ibid.*

Senatusconsulta publicam legum auctoritatem habere sub Impp. I. 56. N. 5.

— fere nomen accipere a consules, quibus honoribus fuit Sen. Cui. VIII. 127. 2.

Senatusconsultum quid sit. I. 56. 8.

Senatusconsultum Macedonianum a quo diffinitum; & quomodo tempore fidei. III. 677. 678. 4. & N. 3. VIII. 125. & 126. 3.

— nisi illius summa capta. III. 678. 5. & 679. *seq.* VIII. 126. 4.

Senatusconsultum Macedonianum prohibet, ne quis det pecuniam mutuam filiofam. III. 679. 6. 7. VIII. 126. 4. & 127. 5. 6.

— dare filiofam, vetatur non modo piratae, sed etiam civitas. III. 679. 7.

Senatusconsultum Macedonianum porrigitur ad liberos omnes sive masculos, sive feminas qui sunt in potestate. III. 679. 8. & 680. *seq.* VIII. 127. 2. 3. & 154. 4.

— dare tamen licet ex S. Cui pecuniam mutuam filiofam. militi. III. 682. 10. VIII. 164. 7. 8. & 165.

— an etiam in mutuam pecuniam dare licet ex S. Cui. qui rogati militum Reipub. III. 683. 684. 11. VIII. 165. 9.

An S. Cui Macedonianum locum habet in pecunia mutua data filio, qui patrem apud hostes habet. III. 684. 12. 13. & 685.

Quare S. Cui prohibuit, nequis daret pecuniam mutuam filiofam. potius, quam emancipato. III. 685. & 686. 4.

Id alij contrariis, praeterquam in pecunia mutua, cessat S. Cui. III. 687. 15. 16. & 688. 18. & 689. *seq.*

— quid si in fraudem S. Cui extoritur sit mutuum, quod in alia re sit, quam in pecunia numerata. III. 688. 17.

Senatusconsulto vetatur dari pecunia mutua sive sub usuris, sive secus. III. 670. 19. & 671.

— vetatur dari, non promitti. III. 671. 20. & 672.

Ubi constat de exceptione S. Cui, denegatur actio moreanti: et eadem datur, cum exceptio contrahitur, qua probata, repellitur actio. III. 674. 3. & 675. *seq.*

Exceptione S. C. Macedoniani submoveretur omnis actio, sive in rem sit, sive in personam. Et quodruptet hic actio in personam. III. 676. 4.

An denegatur hic omnis actio, etiam si pecunia mutua data esset adhuc in pecunia filiofam. III. 676. & 677. 5.

Quibus denegatur actio de pecunia mutua data adversus S. C. sive ex verbis, sive ex sententia S. Cui. III. 677. 6. 678. 7. & 679.

— adversus quos denegatur hac actio. III. 679. 8. & 680. *seqq.*

— an, & quando datur adversus actiones principis obligationis, permittente S. Cui. III. 680. 8. 681. 9. 682. 10. & 683.

Quando denegetur actio nomine pecuniae creditae filiofam. ex Macedoniano. III. 683. 11. & 684.

— Vide *Exceptio Senatusconsulti Macedoniani*.

Qui iusto errore deceptus credidit filiofam, quem parentem credebat, habet actionem de creditis pecuniae actionem. III. 687. 688. 3. VIII. 131. 132. 1.

— quoniam res iustam hunc errorem efficiunt. III. 689. 4. & 689 *seq.* VIII. 129. 1. 2. & 130.

Quomodo sibi cavere debeat morum pecuniam daretur, ne repellatur exceptione S. C. Macedoniam. VIII. 130. 3.

Cum duo sunt credendi rei, quorum unus scilicet alter ignoratur, cui creditur pecunia, esse filiofam. utique repellitur exceptio S. C. & quare. III. 691. & 692. 8.

Cum unus creditus duobus debendi rei, quorum unus scilicet esse filiofam. alteram ex errore creditis paternam. an uterque, an alteruter teneatur. III. 692. 9. & 693. *seq.*

Cessat S. C. si pecunia filiofam. credita fuerit, patre, vel matre, vel libere, vel ratione habetur. III. 697. *seq.* VIII. 132. 2. & 133. *seq.* & 134. 1. & 135. *seq.*

Cessat S. C. si pecunia filiofam. credita, versa sit in rem patris. III. 702. 12. VIII. 134. 5.

— quando in rem patris versa intelligatur. III. 702. 13. *seq.* & 703. *seq.* VIII. 134. & 136. 5.

Cessat S. C. si pecunia matris data sit filiofam. absenti studiorum causa in sumptus necessarios, & versa sit in rem patris. III. 704. 18. 19. & 705. *seq.* VIII. 148. 8. *seq.* & 149. 12. & 150. 14. 15.

— quid iuris, si credita sit pecunia filiofam. absenti studiorum causa, sed iuxta patre. III. 706. 22. VIII. 147. 4. 5. 6.

— quid si filiofam. absente iuxta patre ignoratur in, qui pecuniam credidit. III. 707. 25. VIII. 147. & 148. 7.

Quid si creditor non ignorans absente filiofam. in viro patre, dei illi pecuniam mutuum, se egessante perierit. III. 707. 23.

— quid si creditor filiofam. absenti studiorum causa, volente patre crediderit pecuniam pro dignitate familiae, sed supra modum parentis avast. III. 707. & 708. 26.

Cessat S. C. si pecunia data sit voluntate patris, aut versa sit in rem patrisfam. III. 709. & 710. 28.

Cessat S. C. si filiofam. cui pecunia credita fuit, sol iuris factus debetum agnoverit. III. 709. & 710. 3.

— quibus modis sol iuris factus debetum agnoscat. III. 711. 4. 5. & 712. *seq.* VIII. 137. & 138. 6.

— an sol iuris factus teneatur, si per ignorantiam facti fecerit novationem mutui. III. 713. & 714. 9. VIII. 136. & 137. 7.

— quid si per errorem iuris fecerit mutui novationem. III. 714. & 715. 10. VIII. 137. & 138. 8.

— agniti debiti facta a filio, nec pari nocet, nec adiectio. Et quare agnitionis a patre facta ratio dissimilis. III. 715. 11. & 716. 12. VIII. 151. 152. 173. 1.

— si filiofam. agniti debiti sponse solverit: an pater reparet exactiones neminos; an consensum condicant. III. 716. 13. 717. *seq.*

Senatusconsultum Pegasianum quo tempore factum. I. 56. N. 6.

— quid caveat. II. 573. 6.

— plenus est Trebellianus; sed & ipsum tamen triens non caret. II. 573. N. 3.

— eius vis & auctoritas omnino transiit in Trebellianum. II. 577. 1.

Senatusconsultum Sullanum quando conditum sit. I. 56. N. 6.

— qua de se caveat. II. 575. 19.

Senatusconsultum Trebellianum quo tempore factum. II. 573. N. 2.

— quidam illi occasionem dederit. *ibid.*

— quomodo factum fuerit. *ibid.*

— Vide *Quarta Trebelliana*.

Senatusconsultum Velleianum a quoniam sit appellatum. III. 719. N. 1.

— ita illas summa capite. III. 719. & 720. 2.

— vetit, ne mulieres intercedant pro aliis. III. 721. 3. VIII. 167. 1. & 169. 1.

— quare mulierum intercessionem prohibeat. *ibid.*

— intercedere mulier dicitur, quae, vel seipsam, vel res suas obligat pro alio. III. 722. & 723. 4. VIII. 169. 2.

— obligat se pro alio quae, vel alienam obligationem participat, h. e. si se lavat, mandat, coactio, pignori obligat; vel novando in se transfert; vel si eam se eam constituit pro alio. III. 723. 5. 6. 724. 7. 8. VIII. 169. 2. & 170. 3. 4. & 171. 5.

— quocumque modo obligat, vel se, vel res suas pro alio, iuratur S. C. Velleiano. III. 725. 9. 10.

Quomodo mulier intercedat sive verbis, sive re, sive alio contractu ex Ulpiano l. c. III. 725. 9.

Senatusconsultum non iuratur mulier, quae solvit pro alio; & quare. III. 726. & 727. 12. VIII. 173. 9. & 172. 10.

— non iuratur quae solvit aliquid pro alio; vel delegat suum debitorem alieno creditore. III. 727. & 728. 13.

— quid si delegat non debitorem, quid debitor esset. III. 727. N. 8.

Senatusconsultum Velleianum non improbat pignoris remissionem a muliere factam debitori, etiam marito. III. 728. 14. VIII. 173. 1. 2. 3. & 174. *seq.*

— quid si dolo fuerit iudicis ad remittendum pignori. III. 728. N. 9.

Non juravit S. C. Velleiano mulier, quæ specie  
novus suscepisse videtur alienam obligationem;  
suscepit tamen res ipsam, & propriam. III.  
728. 17. 16. & 729. VIII. 172. 21. & 273. 2.  
& 274. 2.

Senatus Consulto Velleiano juravit mulier, quæ  
se obligat pro patre, pro filio, vel marito. III.  
770. 18.

— pro marito se obligans non tenetur ipse iure:  
obligans se pro filio tenetur exceptione Velleiani.  
III. 730. & 731. 29. 738. 20.

Senatus Consultum deurgat actionem omnem adver-  
sus mulierem, si aperte obligaverit se pro alio,  
III. 733. 2.

— si de eo sit controversia datur actio in ma-  
liorem, quæ tamen excluditur exceptione S. C.  
probam. III. 734. 2.

Exceptio S. C. Velleiani prodis mulieris adversus  
actionem quomodo illius heredi, & fideiussoribus  
prodit. III. 734. & 735. 3.

— prodest etiam fideiussori, qui domandi nomine  
fideiussor. Et quæ fecerit in S. C. Macedonio-  
no. III. 735. 4. 736. 5. 6.

— prodest fideiussori debitoris principalis, qui man-  
dato mulieris fideiussor. III. 736. & 737. 7.

Mulier quæ intercessit, si suscepit per ignorantiam  
sui iuris, repetit solutum. III. 737. & 738. 8.

S. Cio Velleiano levatur fœdum, etiam si eadem  
disputatione cum masculis a iuramento obligationem in  
se receperit. VIII. 186. 2. 3. & 187. 4.

— Vide *Obligatio, Stipulatio*.

Ubi mulier intercessit, liberatur iure veteri per ex-  
ceptionem Velleianam. Quid sit iure Iustiniano,  
III. 738. 9. 10.

S. Cio Velleiano restituitur creditori adversus debi-  
torem, vel actio vetus amissa propter mulieris in-  
tercessionem; vel nova creditori datur in eum,  
cuius nomine mulier se solum obligavit. III. 739.  
& 740. 1. & 741.

— an a iore, ad Patrem auxilio actio vetus amissa  
restituatur. III. 741. 2. & 742. 3. 4. & 743.

— de quibus causis creditori denegatur. III. 743.  
5. & 744. 6. 7.

— an denegatur creditori, qui accepto veluti mu-  
lieri post eius intercessionem. III. 744. 8. & 745.

— an denegatur creditori qui exiit heres mulieris  
post eius intercessionem. III. 745. 9.

— an statim competat creditori. III. 745. 10.

— adversus quos actio datur. III. 746. 11.

— quibus restituatur. III. 746. 12.

— quando competat. III. 747. & 748. 13.

S. Cum Velleianum cessat in muliere, quæ inter-  
cessit pro libertate, vel pro dote. III. 749. 2.

— cessat in ea, quæ mandatio creditorem dece-  
pit. III. 750. 4. VIII. 172. 7. 8.

— in ea, quæ intercessionem nova cautione con-  
firmavit post biennium. III. 750. 751. 5.

— quæ modico pretio conductæ intercessit. III.  
751. 6.

— quæ Velleiani beneficii renuntiavit. Et in quibus  
causis rata sit, inque illis renuntiatio. III.  
751. & 752. 7. & 754. 11. *sepp.* & 755. *sepp.*

Ad mulierem postea suo recomari possit Velleiano S.  
Cio. III. 751. 752. 8. & N. 4. 753. 754. 9.

Senex quoniam sit habendus. X. 814. M. 8.

— quoniam valentissimus. *ibid.*

— in iudicium venire debet, nisi sententia extendi-  
maris. X. 813. N. 8.

— obnoxius tradendus militiori custodie. X. 313.  
N. 2.

Sententia desolativa quid sit. XI. 218. 219. *sepp.* &  
221. 2.

— an diffuset, & quomodo a re iudicata. XI. 222.  
6. & 123. N. 5. 6.

— certa ferri debet. VI. 825. 2. *sepp.* & 826.  
*sepp.*

— & quando ferri possit incerta. VI. 827. 6.

— ex quibus causis non valet; & an differenda  
exceptio, donec de eo cognoverit iudex. XI. 255.  
2. 157. & 158. 4. VI. 825. 3.

— dicta adversus eum ex incerta quantitate non  
valet. XI. 231. 4.

— debet esse conformis libello. VI. 313. N. 1.

— non potest ferri nisi in illud, quod est debi-  
tum in iudicio. VI. 313. 2. *sepp.*

— pronuntiari debet, pascere utroque litigatore  
cum his omnibus quorum interest. VI. 308. 399.  
2. & N. 1. XI. 249. 1. 2. 370. *sepp.*

— iure Hispanorum ferri potest post conclusum  
in causa, peribit ad sententiam non citius. XI.  
350. N. 2.

— quomodo ferri possit alterutro abdicat & con-  
tentat. VI. 399. 2. 3. 4. & 400. IV. 1062.  
N. 7.

— ferenda est etiam secundum abdicat & con-  
tentat, si ipse attor bona causa. VI. 401. 6.  
& 402. 9.

Sententia si adversus abdicat & contentatam fuerit  
pronuntiata: ipse quantamvis appellat siue recusat,  
siue actor, non audiet. VI. 401. 7. & 402. 9.

— debet recitari de scripto iudice. VI. 402. 403.  
10. 404. N. 9.

— quam tamen iudex illius rei rectare potest per  
Officium suum. VI. 403. 10. & N. 8.

— in quibus causis sine scripto recitari possit. VI.  
403. N. 8.

Et consuetudine valet, etiam sine scripto, iudicis  
sententia. *ibid.*

— quæ lingua proferri debeat. XI. 351. & 352.  
*sepp.*

Sententia ferenda est in loco publico, & in eo, in  
quo moris est iudicare. VI. 404. 12. & N. 10.

— pronuntiari debet tempore non feriat. VI. 404.  
12. & N. 10.

— quid si feriatis die pronuntiatur. *ibid.*

— nocte feri non potest, nisi de eo pariter con-  
sentiant, vel nisi ad sit talis consuetudo. VI. 404.  
N. 11.

Sententia declarationem recipit ex actis; & quomodo. XI. 167. N. 2.

— nonquam recipi inspectionem a libello, nisi ad illam expresse se referat. XI. 168. N. 2.

Quomodo concordantia oportet, ut sententia aliquem efficiat infamem. V. 133. 38. *sepp.*

— inter alios lata aliam non infamem. V. 133. N. 18.

Supplicans adversus sententiam, a qua non appellaverit, nonesse ignominia. V. 100. N. 13.

Sententia valet, etiam si lapsa, nisi fuerit ab ea appellatum. XI. 197. 3. & N. 2.

Quando adversus sententiam detur maioribus in integram restituito. VI. 649. N. 1.

Sententia ferri non debet a iudice ex actis, si aliud conveniret inter partes. XI. 193. 1.

— quare hoc non fit iniquum. XI. 194. 2.

— quid si contra voluntatem partium iudex eam pronunciet ex actis. XI. 195. 3.

— quare aliud iuris in arbitrio. XI. 195. 4.

Quoties lata est sententia de re principali, tantum est iudicium, etiam de accessoriis, puta fructibus rei petitis. VIII. 107. 8.

Sententia quando pronuncietur de iure, & quando de facto. XI. 197. N. 1.

Sententia de iure dubio pronuntiata non est ipso iure nulla. XI. 198. N. 3.

Sententia interlocutoria est, nisi ab ea vice fuerit appellatum; vel nisi contra leges expresse lata fuerit. XI. 195. 1. & 196. 2. 197. *sepp.* VI. 193. 2.

Sententia lapsa reijcitur appellatione. VI. 194. 3.

Sententiam definitivam iudex neque rescindere, neque mutare potest; & quare. XI. 119. 1. 220. & 221. 7.

— Vide *Index*.

Sententiam exequi qualem possint. XI. 123. 1. 2. & 124. 3. & 125. *sepp.*

Alienam sententiam quando iudex exequi possit, vel secus. XI. 125. 1. & 126. *sepp.*

— Vide *Arbitr.*, *Magistratus*, *Res iudicata*.

Quomodo Magistratus politicus iudicis ecclesiastici sententiam executioni mandare soletur. XI. 127. 128. N. 3.

Sententiam, quoad bona quae sunt in alieno territorio, debet exequi iudex loci requiritus a iudice sententiae. XI. 127. N. 3. IV. 1247. & 1248. 13. & N. 10.

Quotiam sententiae conformes sibi sibi imponuntur. VI. 416. N. 39.

Nulla est sententia, in qua iudex id statuit quod fieri non potest. XI. 303. 1.

Quandotam sententia ob vitium aut errorem in illa admissum fit ipso iure nulla. XI. 303. 2. & N. 2.

— quando fiat nulla ob crimen in ea admissum, vel per exceptionem doli oppositam. XI. 304. 2. & 305. *sepp.*

Nullo iure valet sententia ex falsis instrumentis & testimoniis petita. XI. 308. 20. & 309. *sepp.*

Sententia lata de falso iudicamento adversus aliquos non nocet aliis, qui aut veluti apud instrumentum. VII. 1237. 6. & 1236. *sepp.*

Aut sententia lata de falsis actibus adversus illem qui testes produxit, nocet aliis, qui usdem uti velut. VII. 1241. & 1242. 27.

Sententia lata contra posteriorem creditorum de exceptione non novitatem pecuniae apposta priori creditori non nocet eius debitori, neque fideiussori. VIII. 306. 3.

An sit explicanda sententia ratio, ubi fuerit omissa condemnatio in expensis. VI. 311. 7. & N. 7.

Sententia, si causa per procuratorem agatur, ferenda est adversus procuratorem. VIII. 474. 3.

— quomodo quae lata est adversus procuratorem debeat dicatur etiam adversus dominum. *ibid.*

Plures eadem sententia condemnati in eadem summam, pro qua parte singuli tenentur. XI. 343. 1.

Separatio bonorum quid sit, & quando locum habeat. VI. 161. 1. 2. & 162. 3. & 163. & 164. 5.

Separationem bonorum defuncti sui debitoris impetrant creditores hereditarii, licet sint chirographarii. VI. 163. N. 1. & 164. 6.

Quare separationem bonorum heredis non impetrant illius credentes. VI. 164. 6. & N. 4. & 165.

Quibusdam heredis creditoribus indulgetur separatio bonorum. VI. 165. 7.

Separationem bonorum eius, qui respectu diversorum modo heres est, & modo ille cui succeditur, impetrant creditores decedentis, non autem heredis. VI. 165. & 166. 8.

Separatio bonorum excluditur confessione, vel distractione eorundem. VI. 166. 167. 9.

— excluditur aut voluntate creditoris, aut tempore; & quomodo. VI. 167. & 168. 10.

Separatio impetranda est praevio magistratus decreto. VI. 168. 11.

Separatio quomodo haberi est. VI. 168. 12.

Mos sepeliendi cadavera apud Romanos. I. 638. N. 5.

Sepulchra veterum extra urbes fieri in agris vel fundis propriis. IV. 345. N. 7.

Sepulchra quae sint appellata religiosia. I. 641. 642. 26.

— hereditaria sunt, vel familiaria. I. 643. 38.

— horum iura ad quos pertineant. I. 648. N. 10.

— an transeant in fideicommissarium. II. 617. 9 & N. 5.

Publici sepulchri usus quibus patet, vel quomodo obliuiscatur. I. 648. 37. & N. 20.

Servius quomodo possit acquiri sepulchro. III. 308. 11. & N. 11. & 309.

Lex XII. tabb. venabatur vetui sepulchrum non minus LXX. pedibus distans ab alienis aedibus. IV. 510. 6.

Sepul-



*Sepulcrum accedit fundo vendito.* XI. 1639. 11.  
*Dominus fundi copitur vendere dominum sepulchrum ad sepulcrum, & aliunde aditus non patet.* VIII. 765. 8.  
*Sepulchra mortui est sacra gentium.* I. 637. N. 4.  
 — locum efficit religiosum. I. 637. 15. *sepp.*  
*Sepulchrum debitoris impeditur non licet creditor.* I. 642. 39.  
*Sequestrer quoniam sit.* VI. 225. 1. VII. 641. 1. 2. VIII. 509. 1. 2.  
 — quomodo differat a depositario. VIII. 509. & 510. 3.  
*Sequestratio quid sit.* VI. 225. 1.  
 — alia conventionalis, five voluntaria; alia iudicialis, five necessaria. VI. 225. N. 1.  
 — an sit aliqua iniuria, vel casus. *ibid.*  
*Quoniam sequestratio pecuniarum vetus intelligatur.* Et quid hic venias nomine pecuniarum. VI. 225. 1. & 226. 2. 3. VII. 641. 4. 642. *sepp.*  
 — veteris sequestratio pecuniarum, vel rei que debetur ex quovis contractu. VI. 228. 4. VII. 644. 4. 5. & 645.  
*Sequestratio rei mobilis petite recepta est ex tribus causis; & quomodo sit.* VI. 229. 6. VII. 645. 7. & 646. 8. & 9.  
*Sequestratio fructuum rei immobilis admittitur in tribus causis.* VI. 230. 7. VII. 646. 10.  
*Iure canonico admittitur sequestratio possessionis.* VI. 232. 8.  
*Sequestratio, appellacione pendente, admittitur in duobus causis.* VI. 257. & 258. 9.  
*Sermo interpretis animi est.* V. 187. N. 7.  
*Servicium heremo poterat emere a barbaris, prout Comitum commerciorum.* III. 599. 12. VIII. 853. 9. 59.  
 — emere poterat a Romanis omnes in eube romano. VIII. 853. 59.  
*Servicium emere hodie cuique liberum est in Europa.* III. 599. 12.  
*Artifices conficiendi serici conveniri debent eorum consensibus eius artis.* IV. 1176. 17.  
*Serviana, & quasi Serviana quid sint, & unde appellata.* IV. 573. 13.  
 — *Vide ad hoc Serviana.*  
*Servi quoniam sint.* I. 234. 6.  
 — quomodo sint. I. 236. 237. 7.  
 — quomodo sint conditione dissimiles illis. I. 244. 20.  
 — varia eorum officia, & inde ducta nomina explicantur. VIII. 103. 9.  
*Servi nec acquirere sibi, nec possidere possunt.* II. 1110. 16.  
 — an semper domino acquirant. II. 1171. 6. *sepp.*  
 — quia res non sequuntur suo domino. II. 1172. 9. 20. & 1173. *sepp.*  
 — quomodo acquirant domino statim, etiam ignominial, & iniurio. II. 1174. 13. XI. 1149. 1.

— quia res nonnulli volenti, aut scienti domino acquirant. II. 1175. 14. XI. 1154. 3. & 1155. 5.  
 — an stipulando acquirant domino, invito, & aperte repugnanti. XI. 1149. 2. & 1154. 1155. 4. & 1160. 8.  
*Servi, quatenus et casu recta stipulando, dominis actionem acquirunt.* II. 563. 10. XI. 987. 23. & 988. *sepp.*  
 — ex contradiis suis naturaliter obligantur & obligant. III. 630. 637. 3. & N. 2.  
 — non obligantur civiliter, nisi ex casu missionis. III. 632. 632. 3.  
 — in metatium demonstrati neque sileo acquirunt. II. 1177. 20.  
 — ex quibus casibus agere possint adversus dominos. IV. 1064. 8. & 1067. *sepp.* N. 9.  
*Servi non possunt heredes institui.* II. 149. 14. & 153. 154. 23.  
 — proprii tamen & nostri possunt institui. II. 450. 16. 17. IX. 279. *sepp.*  
 — communes ab uno et domilio possunt manumitti, atque institui. II. 151. 18.  
 — quomodo institui possunt alieni. II. 151. 19.  
 — An servi hereditarij possint institui. II. 152. 20.  
 — An institui possint servi illius, qui capere ex testamento non potest. II. 153. 2.  
*Servi eius qui capientes est apud hostes, quare possint institui.* II. 153. 22.  
 — Quando non possint institui servi, etiam nostri. II. 158. 29.  
*Servi publici quare ex parte olim testari, & quam partem capere poterant et alienum testamentum.* II. 153. N. 22.  
*Servi omnes possunt esse testes.* VII. 119. 4. & 2135. 1.  
 — cor pro domino testimonium dicere non possunt. VII. 1136. 3.  
 — an possint interrogari adversus dominum; & in quibus causis. VII. 1237. *sepp.*  
*Servitus, esse in servitute duo significatur, & quare.* I. 252. 2. & N. 4.  
*Servitus, intelligitur qui valetudine impeditur.* IX. 498. 5.  
*Servitus quid sit.* I. 234. & 235. 6.  
 — nata est ex iure belli. I. 51. 15. & 235. N. 11.  
 — quo sensu dicatur esse contra naturam. I. 235. 6.  
 — quomodo non sit contraria naturali rationi. I. 80. 8. & 235. 6. "  
*Iusta servitus quid sit, & quibus modis iusta dicatur.* I. 251. 2. & N. 2. & 252.  
 — ex quibus casibus nascitur. I. 80. 8. 81. *sepp.* & 236. 7.  
 — quid iuris domino tribuat in servem. I. 238. 8. 9. & 239. *sepp.*  
*Servitus alter in hominibus, aliter in rebus usurpatur.* II. 1318. 3. 1319. *sepp.*

Servitus rerum quid sit. II. 1320. f. & 1321. *segg.*  
 Io quo natura servitutis consistat. II. 1324. 10. &  
 1325. 11.

Servitus non est obligatio, qua aliquis cogatur facere aliquid in suo commodi alicui causa. II. 1325. 1326. 12.

Quare servitus sit obligatio reficiendi parietem. II. 1326. & 1327. 13.

Servitus non est hereditas & accipiendi fructus antea ex fundo alienis. II. 1327. & 1328. 14.

Quare tributa, & vectigalia non sint servitutes. II. 1328. 15.

Servitus omnis consistit debet alieni usus & commodi gratia. II. 1328. & 1329. 16. & 1330. 17.

Servitus quomodo distinguatur a iure emphiteutico, usufructuario, a iure possessionis bona fidei, & a iure pignoris. II. 1330. 18.

Servitutes vel personarum sunt, vel rerum; & eorum alia dicta. II. 1331. 2. & 1332. *segg.*

Servitus personarum quid sit, & unde dignoscatur. III. 1. 1. 2. *segg.*

— genera eius duo, & quae. III. 4. 5.

Divisio servitutis in mere personalem, in mere realem, & in mixtam refertur. II. 1333. 5. & 1334. *segg.*

Servitutes omnes comparantur sunt principaliter causis personarum. II. 1331. N. 2.

Servitus praedii quid sit. III. 226. & 227. 3.

— consistit autem in praedii, quorum eorum servitute debet, & alicui debetur. III. 227. & 228. 5.

— quomodo differat a servitute personarum. III. 228. 6.

— quare consistere non possit in re mobili, siue aliena, siue nostra. III. 229. 7.

— consistit debet in commodum praedii. III. 229. 8. & 230. *segg.*

Servitus praediorum perpetuum rei servitutis usum requirit. III. 233. 1.

— quibus perpetuitas usus requiritur. III. 227. & 228. 13.

— ad hanc usus perpetuitatem tria desiderantur. III. 234. 2. & 235. *segg.*

An loca intermedia usui servitutis interrumpantur; & quomodo. III. 235. 5. & 236. *segg.*

— Vide *Locum*.

Causa servitutis duplex, & quae. III. 242. 3.

Perpetua servitutis causa quae sit. III. 243. 4. 5.

An ius cloacae, & summi immittendi, & navigandi per lacum privatum sint servitutes. III. 245. 9. 246. *segg.*

Servitutes aliae praediorum urbanorum, aliae rusticorum. III. 252. 4. 253. 5.

— distans medium causam comparatam, quae sit. III. 253. 6. 7. & 254. *segg.*

— commoditatum interius domus, vel habendarum, vel uspendarum causa adversus vicinorum comparatam quoniam sit. III. 257. *segg.*

— quoniam sit comparatam medium nostrarum moderandarum causa. III. 274. 18. 19.

— Vide *Cloaca, Fumus, Solitudinis immittendi servitus*.

Servitutes praediorum rusticorum unde estimantur; & quot sint illarum genera. III. 275. 2.

— quoniam sit comparatam causa accedendi ad fructum nostrum; & quae sit. III. 275. 2. & 276. *segg.*

— Vide *Alnus, Aqueductus, Iter, Via*.

— quoniam sunt, quae habent ius sumendi aliquid ex alieno ad usum fundi nostri. III. 285. 2.

— sumpta ex alieno conferuntur ad usum praedii nostri tribus modis. III. 286. 2. & 287.

— tria unde genera servitutum nata; & quoniam. III. 287. 3. 4. & 288. *segg.*

— quoniam sit comparatam exonerandi fundi nostri causa; & quae. III. 293. 1.

Servitutes reuera ad fructus nostros metus habendos recte consistunt. III. 288. 5.

Servitutes comparantur praedia rusticis, & urbanis quae sit. III. 293. 2.

Omnes praediorum servitutes quando sint etiam personarum. III. 294. 3. *segg.* 296. *segg.*

Servitutes praediorum divisionem non recipiunt. XI. 2201. 4. & 1304. 6.

Servitus praedii constituitur vel natura, vel facto eterno. III. 298. 3.

— quoniam constituitur natura. III. 298. 4.

Servitus omnis constituitur facto viquo eterno, una excepta. III. 298. 5. & 299. *segg.*

— constituitur partim alieno facto, partim nostro; & quomodo. III. 301. 10.

Servitutum constitutorem potest iudex in iudiciis direxerit, & quomodo. III. 304. 12.

Servitutum constituit praedii dominus. III. 302. 14.

— si tamen solus sit dominus praedii. III. 303. 15.

Unus ex dominis praedii communis, ne pro parte sua quidem, potest constitutorem servitutem; nisi ubi omnes illam constituant eodem tempore. III. 303. 16. & 305. 18.

— quid si omnes constituant diverso tempore. III. 305. 18. & 306. 307. 20.

Quare servitus usufructus possit constitui pro parte sua a domino rei communis. III. 304. 17.

Servitus utiliter constituitur, cum ea separatim legatur a duobus, & adiut utriusque hereditas. III. 306. 19.

Servitutum potest acquirere solus praedii dominus. III. 307. & 308. 21.

An servitus itineris ad sepulcrum iure possit acquiri. III. 308. 22.

— an possit acquiri edificio. III. 309. 310. 23. & 330. 26. 27. & 331.

An possit acquiri servitus aquae futurae; & quare. III. 331. & 332. 28.

Servitutem communi prædio non potest acquirere aut ex prædii dominis, nisi omnes eodem, vel diverso tempore simul acquirant. III. 310. 24. & N. 13. & 811. 25.

Servitutem constituere, vel acquirere possunt emphiteusæ, & superficiesiales; & quomodo. III. 311. 25.

Dominus duorum prædiorum potest uni imponere servitutem in communem alterius, quod ipse retinet, vel cetera. III. 312. 26.

Servitus constituitur inter privatos, pactionibus, vel sacra voluntate. III. 313. 1.

— constituta testamento, vel codicillis acquiritur legatario, etiam ignorantis sine ulla conditione heredis. III. 314. & 315. 2.

— quomodo constituitur pactionibus. III. 315. 3.

Servitus prædii non potest ipso iure constitui, neque ad tempus, neque ad certam conditionem. III. 315. 316. 4. & 317. 6. & 324. 325. 19.

— ipso iure non potest constitui quid sit. III. 322. 24.

— potest ex certo die, vel conditione promitti. III. 317. & 318. 7.

Servitus quo sensu constituitur dicitur ex certo die, vel sub conditione. III. 318. 8. 9. & 319. *seq.*

Quare servitus constituitur ex certo die, vel sub conditione potest & vindicari ipso iure potest ante diem; servitus promissa non potest. III. 320. 11. & 321. 12. & 23. & 322.

— huius iuris cognitio quomodo sit utilis. III. 323. 16. 17. 324.

Quomodo dies & conditio utiliter adiciuntur cognitioni servituti. III. 322. 13. 14. 323. 15.

Utendi modus, & tempus iudici possunt constitutioni servitutem. III. 327. 23. & 328. 24. 329. 25.

Quantum debetur ad constituendam servitutem. III. 330. 26.

Servitutes proprie uti capere non possunt, sed longè usum acquirunt. III. 333. 3. & 334. *seqq.* & 336. 5. & 337. 338. *seqq.* & 339. *seqq.*

Refertur opinio illorum qui volunt acquiri longo usu servitutes constitui; secus discontinuas. III. 338. 7. 8. & 339. *seqq.*

Servitutes longo usu acquiruntur, si iustus possideret titulus, & bona fides possidentis accesserint. III. 351. 3.

Servitus non acquiritur etiam sine titulo, si quis pecul, nec etiam, nec precario possideret ab eo, qui est prædii dominus. III. 352. 4. 353. *seqq.*

— quomodo modus hic suscipiendi servitutes differat a superiore. III. 354. 10.

— an hic scientia domini requiratur. III. 354. 9. 10. & N. 2. & 355. N. 3.

Servitus acquiritur usu, cuius origo memoria hominum excedat. III. 360. 16.

— quomodo hic modus acquirende servitutis distinguitur ab aliis. *ibid.*

— acquiritur per usucapionem prædii, cui servitus debetur. III. 360. 17. & 363. 4.

Servitus prædii est perpetua, & transit cum prædio in quælibet successorem. III. 361. 362. 3. 363. 4. & 364. 5.

Servitus prædio acquisita debetur omnibus prædii partibus. III. 364. 5.

Servitus prædio imposita debetur per omnes fundi partes; & quando debetur per unum fundi partem ducatur. III. 365. 6. *seqq.* & 366. 10. 11. & 367.

Ad quem spectet electio partis fundi, per quam servitus imposita dirigatur. III. 367. 12. 13. & 368.

Quantum fundi loca seu partes eligi non possunt ad usum servitutis. III. 369. 14.

— huc quomodo excepta esse intelligantur in generali constitutione servitutis. III. 369. 370. 15.

Facta luci electio, per quam servitus dirigatur manui non potest. III. 370. 371. 16.

Quanta debetur esse pars fundi, quæ servituti debet; & unde illa determinetur. III. 371. 372. 17.

Constitutio servitutis generum, concessa intelligatur species omnes eidem generi subiectæ. III. 374. 3.

Constitutio servitutis ambigua auctore constituitur. *ibid.*

Constitutio servituti tacite accedunt iura omnia, sine quibus servitus esset inutilis. III. 374. 4. & 375. *seq.*

— Ita etiam quæ efficiunt commodiorem usum servitutis, dummodo fundo servituti non nocuant. III. 376. 9.

— non licet habenti servitutem facere, quod fundo servituti nocuat, nisi sit servitus usus necessarius. *ibid.*

— non licet facere, quod non prestaret ad usum servitutis, etiam cum id fundo servituti utilis non esset; nisi aliter convenerit in constitutenda servitute. III. 377. 378. 11. & N. 4.

Constitutio servitutis quid oneris imponat domino servitutis prædii. III. 378. 12.

Quibus modis amittitur servitutes. III. 391. 1. *seqq.*

Quomodo amittitur servitus constituta ab herede, pendente adhuc conditione legati. III. 391. & 392. 4.

Servitus constituta ad certum diem, vel conditionem finitur, adveniente die, vel conditione existente. III. 392. 393. 5.

Servitus amittitur confusione; & quando constat. III. 393. 7.

— confusione secuta, retinetur in duobus casibus. III. 393. 8. & 394. 9.

Amittitur servitus quæ communi duorum prædiorum debetur, ubi hi in commune redemerint prædictum prædium. III. 395. 10.

— amittitur remissione servitutis expresse, vel tacite; & quando tacite remissa intelligatur. III. 395. 11. 396. 12.

— Cum duplex aut prædium debetur servitus, una remissa, reinsetur altera; & quando utraque. III. 856. 13.

Servitutis non extendi amittuntur; & quando aliquis non utatur condicione servitutis. III. 339. 4. *sepp.* & 400.

Quandocumque prædium servitute diviso, tota servitus vel reinsetur, vel pereat. III. 400. 9. 10: & 401. *sepp.*

Quandocumque servitus quæ debetur pluribus per eum fundum, per nos usum singulorum amittatur, vel secus. III. 403. 13.

Quinto tempore servitus non extendi amittatur. III. 403. 14. & 404. *sepp.*

An servitus amittatur, cum quis casu aliquo servitutis usus non est per tempus legitimum. III. 406. 20.

Quæ servitus itinere ad sepulcrum non extendi non amittatur. III. 406. & 407. 21.

Servitutes quatuordecim prædiorum amittuntur non extendi, si & domini libertatem ædium suarum ulcuperit. III. 407. 23.

— quibus modis dominus libertatem ædium suarum ulcuperit intelligatur. III. 407. 23. & 408. *sepp.*

Servitutes prædiorum neque morte, neque capitis diminutione amittuntur. III. 410. 25.

Servi inditio valet ex tacita condicione libertatis. II. 159. 30.

Libertas tacite data intelligitur a testatore servo ad tutelam vocato, nisi contraria voluntas appareat. I. 413. 31. 32.

Potest hereditas servo restitui sine domini iussu; ubi ratihabito sequatur. II. 608. 15.

Quomodo illa domino acquiratur. II. 608. 16.

Rede legatur servo hereditario. II. 723. 2.

— An servo proprio, vel heredi. II. 723. 6. & 724. 9.

An servo perire, vel ei, qui demum non habet. II. 723. 3. 5. 7.

In servo fugitivo nec usufructus locum habet, nec temporis prescriptio. II. 1132. 10.

An domine obligari possit servo, & quatenus. VII. 309. 1.

Servo relinquitur inutiliter sine libertate. VIII. 1307. 1. 2.

— an servo libertatem dedisse videatur, si dominus, dum ei legat, libervum appellaverit. VIII. 1307. 3.

— an idem satis sit, si miles hoc idem fecerit. VIII. 1308. 5. & 1309. *sepp.*

Servorum usus in operis eorum, & in fructibus est totus; & qualis sit illorum usus. III. 221. 22. & 222. 23. *sepp.*

Servus esse aliquis non præsumitur. VII. 1091. & 1092. 4.

Servus promittens aliquid non obligatur iure civili;

secus iure naturali. VII. 663. 13. 15.

— iustus a domino sit heres illi necessarius. II. 333. 4.

— non potest adire, neque recusare hereditatem sine domini iussu præcedente, etiam si pollet ratum habere. II. 408. 4. 5. & 409. 6.

— quare, nullo præcedente domini iussu, bonorum possessionem possit agnoscere. II. 408. & 409. 5.

Servus factus testamento liber & scriptus ex parte heres, sed status ignarus acquiris hereditatem. X. 585. *sepp.*

— quatenus acquirat coheredibus hæus sui ignarus post hereditatem ab illis ædium. X. 589. *sepp.*

Servus domino semper stipulatur utiliter. X. 584. 585. 19.

— dari tamen stipulatur inutiliter domino nominatum, etiam ante decedisset. X. 584. 19.

An servus ex lege donatus ut manumitteretur, possit agere pro libertate adversus donatariam, donatorem, vel eius heredem non agnoscens. XI. 1509. 2. & 1511. 7. & 1512. 8.

Quare servus acquirat domino ignoranti & invito, & aperte repugnanti. XI. 1149. 1. 2. & 1150. *sepp.*

Servus hereditarius quisam proprietarius. II. 634. 17.

— acquirat omnia hereditatem, exceptis hereditatibus, usufructu, & possessione. II. 1149. & 1158. 21. 22. XI. 1154. 3. 1155. 5. & 1156. 6.

Servus communis ex qua parte singulis dominis acquirat. Et quomodo caveatur domino, ex cuius pecunia acquirat, adversus alios. II. 1179. 23.

Quare communis servus non acquirat interduum aliquem ex dominis. II. 1179. 24. *sepp.* & 1180. 27.

An solida acquiratur ceteris res totius et dominis, quam servus stipulatur aut accipit ab uno sibi donatam. II. 1180. 27.

Servus qui stipulatur iussus est ab uno ex dominis, si stipuletur alteri nominatum: an alterutrum sequatur, & cui; an utrique. VIII. 123. 3. *sepp.*

Servus publicus cuiusam stipulando acquirat; & quomodo. XI. 794. 31.

Servus publicus stipulans pupillo quo iure illi acquirat. XI. 794. 32.

Servus nomine deditus liber efficitur etiam invito domino, si damnum refecerit. IV. 578. N. 3.

— eorum potest in iudicio conveniri. IV. 1077. 1. V. 194. 3.

— stare non potest in iudicio adversus dominum VII. 913. 1. 2. 914.

— ex quibus causis agere permittatur adversus dominum. IV. 1064. 2.

Servus Veterator quid differat a novitio. X. 1307. & 1308. 6.

Dicitur adversus servum sententia, dominus non obligatur de peculio. IV. 1077. 2.

Servus spoliatu agitur hereditate, sine mandato domini. V. 219. 12.  
 — an caveat sublimitas de iure. V. 219. 12. & N. 15.  
 — an possit pacificando destrahere obligationem domini. VII. 113. 2. 3. & 114.  
 — obligans dominum, vel ex contractu de pecunia, vel novati sitione ex maleficio, non facit conditionem domini deteriorem. VII. 116. & 117. 5.  
 — quare nequeat ex persona domini conveniri. VII. 885. 2. 886. *sepp.*  
 — manumissus non tenetur ex contractu, quem habuit in servitute. VII. 899. 2. & 900. 3. & 903. 6. *sepp.* & 904.  
 — ex maleficio suo post manumissionem tenetur, proutquam si in domum deliquit. VII. 900. 3. & 913. 1. 2. 914.  
 — non tenetur ex eo quod in servitute contraxit, licet eidem manumissus legatum sit peculium. VII. 905. 1.  
 — venditari passus ad pretium participandum debet probare se liberum, cum proclamatus ex possessione servituti ad libertatem. VII. 1034. 1.  
 Servum esse probare debet idoneis causis, qui alium peris in servitute. VII. 1085. 2. 3. & 1086. & 1089. 1. & 1092. *sepp.*  
 Servus, qui omnium consensu habetur pro libero, testis esse potest in testamento. IX. 9. 1. 2. & 10. *sepp.*  
 Servus quatenus stipuletur iustitiam, habere sibi licere. XI. 755. 1. & 756. *sepp.*  
 — tenere sibi licere stipulatus iustitiam. XI. 757. 1.  
 — an recte stipuletur possit sibi licere. XI. 757. 2. & 758. *sepp.*  
 Servus legatus su debeat, si interim emancipatus postea recidat in servitutum. XI. 1345. 8.  
 An servus calendario emancipatus, qui ignorat se a domino liberum & hereditatem esse sibi in, recte contrahat post mortem domini. Et an & cui quatuor actio. X. 529. *sepp.*  
 Sigillum an sit necessarium in procuratorio mandato. V. 232. N. 28.  
 Silentium habetur pro consensu, vel dissenso, prout concluditur voluntatis, & affectum tacentis indicat. VIII. 581. 7.  
 — quatuordecim pro consensu habetur, vel secus. III. 697. 4. & N. 1. & 698. IV. 1192. N. 13. VIII. 582. 7. 8. 9. 583. 10.  
 — pro consensu habetur interdum, tamen silentium ad nos operandos pertinet, & quando. III. 698. N. 1. VIII. 583. 11. & 584. *sepp.*  
 Silentium filii, cum pater repetit dotem, habetur pro consensu, si filius contradicat aperte. III. 1043. 17. *sepp.*  
 Siliqua trientem sora centesima significat, & aliquid amplius. VIII. 415. 4. & 470. 11.  
 Silva caduca est in fructu. III. 64. 8.

— secus ex qua non est caduca. *ibid.*  
 Ex Silva caduca easdem cadere potest usufructuarius, quantum cadebat patrifam. *ibid.*  
 Ex Silva non caduca usufructuarius cadere potest quod suis sit ad villa restitutionem. III. 65. 9.  
 — Vide *Usfructuarius*.  
 Simpliciter promitti a venditore quid sit, & an simpliciter debeat promitti. X. 1332. 6.  
 Simpliciter est-over quoniam finit. VI. 746. 3.  
 Simpliciter quid sit. Eius commendatio. VIII. 1290. 21. 22.  
 Simulatio quid sit, & ex quibus iudicibus arguatur. IV. 196. N. 7.  
 Simulatio fere mala est. IV. 405. 12. 13.  
 — an cuiquam vocare debeat in re propria. VIII. 761. 2.  
 Singulare in motu quid sit, & quomodo differat a speciali. X. 250. 5.  
 Singularis quomodo dicatur in qualibet re. X. 249. 5.  
 — quoniam recipiens in uno contractu, recipi possunt etiam in aliis et eodem negotio ratione. X. 258. 14. & 259. *sepp.*  
 Socrer quomodo sit alienus. III. 452. N. 2.  
 — auditur pro genero sine mandato. V. 213. N. 10.  
 Socrer sine uxoris sine matris gaudet uterque beneficio competentium. VI. 850. 3. XI. 257. 3. & 287. 2. 3. & 288.  
 — quoniam non gaudet eo beneficio, si convenerit ex promissione domini, solum matrimonio. XI. 285. 286. 1. N. 1. & 2.  
 Societas humani generis aude originem habuerit. I. 50. 2.  
 Societas peccatorum quid sit, & quomodo. III. 903. & 904. 1.  
 Societas rerum quid sit. III. 904. 2. & 905. *sepp.* VIII. 695. 1. & 696. *sepp.*  
 — contrahitur consensu. III. 905. & 906. 5. VIII. 696. 5.  
 — an, & per novitatem. III. 908. 9.  
 — spectat interdum etiam re, & quomodo. III. 908. 9. VIII. 697. & 698. 8.  
 Societas inhonesta rei nullas momenti est. VIII. 698. 10.  
 Quare instituta sit societas rerum. III. 906. 6. 7. & 907. VIII. 696. 697. 5. 6. 7.  
 — an contrahi possit sub conditione. VIII. 717. 1.  
 — an ex die, vel in die. VIII. 720. 2.  
 Societas amalem bonorem quomodo tacite contrahatur. III. 907. N. 4.  
 Societas rerum quando praefertur inter fratres. III. 908. N. 7.  
 Societas omnium bonorum specialiter inita inducit in communionem bona omnia praeterita, & futura undecunque quaesita. III. 911. 4. & 912. *sepp.*  
 — quomodo futura bona veniant in communionem societas omnium bonorum. III. 913. 914. 6. VIII. 699. 14.

In societatem non venient bona, quae ex furto, vi, rapina, maleficio pervererunt ad socium. III. 914. 7. VIII. 699. 13.  
— veniunt tamen quae ex delicto, quo socius laesus fuit. III. 914. 4.  
Non impediunt societati, quae socius praestitit ob delictum. III. 918. 13.  
Societas omnium bonorum recepta est moribus Gal-  
lorum inter vium, & usorem. III. 914. & 915.  
8.  
Quam ex moribus aliarum gentium accepta sit so-  
cietas bonorum inter vium, & usorem. III. 913.  
& 914. & 915. N. 5.  
Societas bonorum simpliciter contracta quam bon-  
na comprehendat. III. 915. 9. VIII. 701. 702.  
19.  
An, & quatenus societas intel possit, ut aliam da-  
mini, aliam loci partem socius ferat. III. 910.  
921. 17.  
Societas dissolvitur morte unius ex sociis. IV. 996.  
2. & 997. *seq.* VIII. 712. 6. & 716. 15.  
— & quatenus morte siue naturali, siue civili. IV.,  
999. 6. VIII. 722. 8. 9.  
— solvitur amissione bonorum facta ab uno ex  
sociis. IV. 519. 7. 8. & 1000. *seq.* VIII. 212. 7.  
*seq.* & 713. 10. 714.  
— solvitur, etiam certo tempore, in quod contracta  
fuit. IV. 1001. 9. VIII. 711. 5. 712. & 713.  
12.  
— item finito negotio, propter quod contracta  
fuit. IV. 1002. 9. VIII. 710. 2.  
— solvitur enumeratione aliorum sociorum; &  
quibusdam conditi-  
onibus. IV. 1002. 12. & 1003.  
*seq.* VIII. 710. & 711. 2. & 714. 13. 715.  
14.  
Societas dissolvitur novatione socii pro socio facta  
ab uno ex sociis. IV. 1006. 15. VIII. 1711.  
4.  
— dissolvitur actio pro socio instituta adversus  
socios ab uno sociorum. IV. 1007. 16.  
— excepta tamen societate vestigialis. IV. 1007.  
17.  
— dissolvitur pignore, & spontaneo facta so-  
cietatem. IV. 1008. 18.  
Societas quando censetur continuata, vel renovata  
ab herede. IV. 997. N. 4.  
— contracta ad tempus quando censetur reno-  
vata post tempus. IV. 1001. N. 9.  
Inita in verbis ad publicam causam praestantibus  
non finitur morte unius ex sociis. IV. 998. N.  
5.  
Socii possunt inter secedere servitium uno tempore  
omnes; & quomodo etiam diverso. III. 305. &  
306. 18.  
Socii, qui priores cesserunt, vetare non possunt ces-  
sionarium cessio iure est, nisi etiam non cedenti-  
bus. III. 306. & 307. 20.  
Socii tacite habent a lege mandatum agendi pro  
socio. V. 215. N. 10.

— an possit testimonium ferre pro socio. VII.  
1157. 15.  
Socios nihil facere possit iure communi, altero iuri-  
ta. III. 310. 8.  
— non possit, nec pro parte sua, imponere ser-  
vitutem rei communi. III. 303. 16.  
Quantum rerum sanctus, & obvenio & omnia  
causa in commune conferenda est a sociis, & pro  
societatis partibus dividenda. III. 922. 20. VIII  
702. 20.  
Socius fidei debet actione pro socio damnum do-  
lo, vel culpa illatum in commune omnibus. III.  
922. & 923. 21. VIII. 702. 703. 21.  
An, & cuius culpa nomine socius teneatur. *ibid.*  
Socius pro viis praestare debet aliis quicquid do-  
lo, vel negligentia non acquirit. III. 923. 924.  
22.  
Socios aliis cavere debet de eo quod perverunt  
operatur ad eum ex causa societatis. III. 924.  
23.  
Damni anis ex sociis siue praeteritis, siue praesentis  
fuerit debent alii, & cavere de tutis. III. 924.  
24.  
Damni vel loci ratio ex quibus partibus communi-  
cari debet inter socios. VIII. 704. 23.  
Quomodo computatio damni facta sit inter so-  
cios, quorum unus contulit pecuniam, alter ope-  
ram. III. 923. N. 15.  
Sodumitas, etiam si attestaverit delictum, notatus in-  
famia. V. 98. N. 10.  
— qui praestiterit se venere possit, & qui ma-  
lelicia patur, utique admittit capitale crimen, &  
speciali notatur infamia. *ibid.*  
Solarium quid sit. II. 1293. N. 3.  
Solemne quodam dicitur. VI. 257. N. 9. XI.  
707. 1.  
— verbum est ambiguum; & qualis eius signifi-  
catio. VII. 1259. 10. *seq.*  
Solemnitas rei alienae quantum dicitur. XI. 709.  
2.  
Omnia solemniter acta intelliguntur in iudicamento,  
in quo expresse cautum est, illud factum esse quod  
solemnitates requirit. XI. 709. 2.  
An praesumptio solemnitatum denegat ioco facultatem  
probandi contrariam. XI. 712. 6.  
Solvete quam vim habet. III. 419. 12.  
Quis iure solvitur, vel socius intelligitur. XI.  
159. 1.  
Solutio latiori quadam significatione continet omne  
liberalis generis. IV. 729. 730. 2. IX. 1389. 2.  
XI. 159. 1. & 160. 2.  
— in angustiori significatione praestationem siue  
distributionem naturalem pecuniae vel rei designat. IV.  
729. 2. & 730. 3. 731. IX. 1389. 1.  
Solutio quid sit. IV. 731. 5. 6. & 732. *seq.* IX.  
1392. 8.  
— quomodo differat ab acceptatione, compensa-  
tione, obligatione pecuniae. IV. 731. 5.

Quoniam solutio appellatio est liberatio-  
nis species continetur. XI. 160. 2.

Solutio circumstantia quæ dicitur. IV. 771. 1.

Quod nondum debetur, id neque solvi potest, neque  
solutum parit liberationem. IV. 771. 772. 2.

Et quo aliquid deberi cœpit, id ante diem solvi po-  
test, etiam invito creditore, licet ab eo peti non  
possit. IV. 772. 773. 3.

— solvi tamen non potest invito creditore quod  
in diem debetur, ubi dies creditoris causa sit adie-  
ctus. IV. 773. 3.

— vel creditor ipse recipere solutionem impeditur  
& quæ id genus impediunt. IV. 773. &  
774. 4.

Si quantitas debetur, nec quidquam dictum sit de  
loco solutionis, ea solvi debet ubi petitur: certa  
vero species solvenda eo loco, ubi est. IV. 774.  
5.

— Si locus fuerit dictus, ubi solvi debet: cre-  
ditore potest alibi petere: debitor vero non potest  
alibi solvere. IV. 774. 775. 6.

Nemo intelligitur solvere debitum, nisi faciat acci-  
piens rem debitam. IV. 776. 8. 9. XI. 161. 1.

— & quidem irrevocabili, & pleo iure. IV.  
776. 10. & 777. *segg.* XI. 161. 1.

An res debita possit solvi pro parte; & quomodo  
de eo estimandum sit ex conditione obligationis.  
IV. 783. 18. 19. & 784.

An pars soluta condici possit a debitoribus, enim ipse  
ex partis solutione non liberatur. IV. 784. &  
785. 20.

Quare, incerta re promissa, & electione debitori ut-  
batur, pars sua minus recte solvatur. IV. 785.  
786. 21.

— Vide *Creditor*.

An qui obligat solutionem, fateatur hoc ipso pecu-  
niam fuisse solutam. VII. 1011. 5. & 1012. 6.

An qui dicit: *nescio an pecuniam numeraveris, sed  
si numerasti, soluta est tibi*, faciat solutionem  
esse factam. VII. 1012. 7.

Solutio tollit omnem obligationem. IV. 789. &  
790. 2.

— non aliam tamen, quam illam, in quam so-  
lutum est. IV. 791. 3.

Qui solvit quod debetur ex pluribus causis, id solu-  
tum erit in causam quam debitor vult, & dixerit,  
IV. 792. 793. 5.

Solutum debitor impotere potest in sortem, vel in  
usura, si antea, vel in comitenti declaraverit  
in quam causam credere vellet. VIII. 445. 1.  
*segg.* & 446. *segg.*

— Idem iuris, si hic qui debet ex diversis causis,  
expresserit in quodam debitu solvere vellet.  
IX. 1393. 1. 2.

Si debitor nihil dixerit; liberum est creditori acci-  
pere solutionem in eam causam quam vellet. IV.  
793. 5. VIII. 446. 4. 447. *segg.* IX. 1395. 2.  
1396. *segg.*

— etiam in causam leviorum, dummodo consti-  
tuat in re pignori. IV. 793. 794. 6.

An solutum pro pluribus summis principalibus vi-  
desi debeat solutum in causam debitori graviores.  
IV. 795. 796. 7. 8.

Quis ordo servandus in solutione, quæ accepto se-  
renda sit in causam debitori graviores. IV. 798.  
21. & 799. *segg.*

Cur solutum acceptum ferri debeat prius in usuras,  
quam in sortem. IV. 801. & 802. 17.

Nulla solutio est eius, quod quis solvi indebitum  
per errorem. IV. 732. 7. 8. & 733.

Aliud pro alio solvi non potest invito creditori. IV.  
733. 9. & 734. 10.

An quis cogatur recipere solutionem in omnium  
alienis formæ & materiæ. IV. 734. 10. & N.  
9.

Factum non potest solvi pro facto. IV. 735. 11.

Cuius generis factum pro facto solvi possit. IV.  
736. 12.

Potest solvi aliud pro alio volenti creditori, ubi de-  
bitor faciat accipientis rem solutionem. IV. 736.  
737. 13. IX. 1431. 1.

Aliud pro alio solutum volenti creditori, an revo-  
cari possit a solvente debitore, vel eius heredibus.  
IX. 1431. 1432. 1. 2. & 1437. 1. 2. 3.

Cui soluta est res alia, quæ facta non sit accipien-  
tis, pristina actio statim competit; utilis ea em-  
pro, postquam evicta res est, data in solutum.  
IV. 737. 13. 14.

— quid inter sit unam dari, vel alteram ad idem  
vel utramque. IV. 738. 15.

Quibus modis aliud pro alio solvi possit, invito  
creditori. IV. 738. 15. 16. & 739. *segg.* IX.  
1438. 4. & 1439. *segg.*

Solutionem debet facere debitor, vel alius nomine  
debitoris. IV. 743. 2.

Quomodo debitor solvere prohibetur a iure. IV.  
743. 3.

Alius pro ignorante, vel invito debitore recte sol-  
vit creditori, etiam invito; & quatenus. IV. 744.  
4. 745. 5. & 746. IX. 1416. 2. & 1417. *segg.*

— ex solutione debitor ignorans & invitatus libe-  
ratur; si tamen facta sit eius nomine. IV. 746.  
5. & 747.

Debitor solvere compellitur, non tremere, nec pro  
arbitrio iudicis, sed ordine, atque legumini mo-  
dia. VII. 1232. 3. 4.

Solutio facienda est creditori, vel alii nomine cre-  
ditoris. IV. 747. 7.

Quando creditori solvi non possit. IV. 747. 8.  
748. *segg.*

— Vide *Furiosus, Prodigus, Papillas*.

Recte solvit creditori summe mentis, & maiori &  
non reo lapsa mentis. IV. 753. 14.

Rata est creditori facta solutio, licet postea creditor  
esse deberet. IV. 753. & 754. 15.

Alii recte solvit mandato creditoris; & quatenus.  
IV. 760. 30.

Alii, quam creditor non recte solvitur, facto, vel revocato mandato. IV. 758. 36.

— nisi tamen debitor ignoraverit mandatum finitum esse, vel revocatum. IV. 758. 37.

Utrum ipso iure, an per exceptionem liberetur, qui ignorans facti alii post revocationem, vel finitum mandatum. IV. 759. 28.

Creditor tribuit debitori facultatem solvendi alteri, vel in ipsa stipulatione, vel extra stipulationem. IV. 760. 31. 761. 32.

— si in ipsa stipulatione: revocare non potest; potest vero, si id faciat extra stipulationem. IV. 762. 3.

Non recte solvitur heredi, domino, vel tutori eius, cui solvi creditor permisit. IV. 762. & 762. 32.

Non recte solvitur falso procuratori, nisi creditor eum habuerit. VII. 705. 706. 1.

Solvens falso procuratori, non secus ratihabitione, a quantum potest repetere solutum; & qua actione. VII. 707. 2. *sepp.*

Solutio confirmatur per ratihabitionem. IV. 766. 39.

An possit condici solutum ex causa, antequam dominus ratam habeat solutionem. Quandoque videtur non habuisse ratam. IV. 768. 45. 46.

Solutio stil facti, quam creditori non liberat debitorem. IV. 766. 40.

— etiam si facti fuerit constanti personae, vel per errorem. IV. 766. 41. 767. *sepp.*

Facta solutione, domino neque mandate, neque ratum habente, debitor liberatur, si pecunia soluta ad dominum pervenerit. IV. 769. 47.

Facta solutione uni creditorum sine consensu alterius, ad quem postea pecunia pervenerit, debitor exceptionis ope liberatur. IV. 770. 48.

In quibus casibus solvere coactus alii, quam creditori debitor liberatur. IV. 769. & 770. N. 19.

Debitor solutionem probare potest testibus & instrumentis. VII. 1187. 1. 2.

Solutio quantum probatur per apocham. VII. 1187. 2.

Si creditor apocham negat, quos testibus debitor solutionem probare possit. VII. 1187. 3.

Non exstat apocha, quinam numerus testium probet solutionem. VII. 1187. 1188. 4.

Quae is qui debuit ex chirographo debeat probare solutionem quinque testibus idoneis: aliter vero probet qui debet sine scripto. VII. 1188. & 1189. 5.

Quoniam requiruntur, ut debitor possit probare solutionem per duos testes, apocha amissa. VII. 1190. 7. & 1191. *sepp.*

Utri probatio solutionis incumbat, creditori ne, an debitori. IX. 1435. 2.

Solutionem partis creditori admittere non cogitur. X. 331. 14.

Pro soluto habendum est omne illud, in quo creditor moram fecit. XI. 1513. 2.

Solvens facti procuratori qua actione expediri possit adversus illum. VII. 708. 4. 5.

Debitor solvens alibi, quam in loco destinato solenti creditori, liberatur. X. 1505. 2.

— secus, si alibi solvus aliquid, stipulatorem invitato. X. 1506. 1507. 2. & 1511. 4.

— stipulatore etiam invito, debitor solvens ad alio in loco destinato, liberatur. X. 1509. 1510. 3.

— *Vide Adiectus.*

Invito creditore solvi non potest alibi, quam ubi promissa est solutio; tamen reus offertur creditori quod interest eius pecuniam suo loco solvi. X. 1516. 1. 1517. *sepp.* XI. 1501. *sepp.*

— nisi tamen creditor certam pecuniae summam exprimat, ad quam usque sui interesse dicat, & de eo constet inter contrahentes. X. 1520. 5.

Cur non possit alibi solvi pecunia ab eo, qui potest alibi peti ab editore. X. 1517. 2.

Cur non possit alibi solvi, quod solvi potest alio die. X. 1518. 3. XI. 1503. 5.

Potest alibi solvi quam in loco destinato ex iusta causa. X. 1519. & 1520. 5.

Solvere minus, quibus modis aliquis intelligatur. XI. 1603. 1. 1604. *sepp.*

Datio in solutum quid sit, & quando fiat. IV. 737. 14. & N. 12.

Data res in solutum, an, & quando revocari possit. *ibid.*

Promissa datio in solutum, debiti quantitatem offendendo, debitor liberatur. IV. 738. N. 12.

— facta sub conditione, si debitor infra sex menses non solvat: an creditor possit petere debitum, tempore nondum elapso. *ibid.*

Quoniam creditor egrum accipere in solutum res debitoris. IV. 738. N. 13.

Dam ignoranti re aliena in solutum, quem, & quoniam hic actio competat. IV. 738. 15.

De re aliena data in solutum penam debet auditio. IX. 1462. 3.

— *Vide Evidens.*

Soror mulier quae sit. VII. 1090. 3.

Soror non potest effici consensu, quae natura, vel iure non est soror. VII. 1090. 4.

Soror consanguinea quae sit. VII. 1090. 3.

Soror ne sit, an frater, quinam probare debeat. VII. 1090. 5.

Sororis legitimitas non probatur ex conditione libertatis suae. VII. 1095. 9.

Sorori datur querela inoffensio. V. 424. N. 8.

Sororem frater tamen possit excludere a successione, potest tamen eam admittere in damnum emendiorum. VI. 177. N. 3.

Qui sororem habuit eam, quae non erat soror, non prohibetur eam negare sororem. VII. 1049. 1. & 1050. *sepp.*

Sors quid sit apud iuris auctores. VIII. 359. 3. X. 1380. 2.



- Quoniam forte finiri soleant. IV. 1123. 9. & N. 20.
- Sorte res distinetur, ubi plures, quibus est oïo relicta, dissentiant in eligendo. IX. 681. 1.
- Sorti quandoniam locus sit in re legata. IX. 683. 5. 684. *segg.*
- Sortium quom vocem. *Imp. in L. 3. C. si eert. per. VII. 601. 3.*
- Sorte petita, neque ad dlem soluta erant usum, quas aliquis stipulatus est. XI. 1361. 1.
- Sortis obligatione sublati, nullam deventur osam neque fuituri, neque prateriti temporis. IV. 1029. 11.
- Soluta forte, quom Capom promissa fuit, se, & quondam peti possit quod interest actoris, solutum fuisse suo tempore Capom. X. 1203. 9. 1204. *segg.*
- quid, ubi forte soluta sit adiecto. X. 1205. 11.
- Species facta ex aliena materia cui acquiritur. I. 705. & 706. *segg.*
- acquiritur ei, cuius nomine facta est. I. 703. 3.
- facienti acquiritur, si fecerit bona fide. I. 703. 4.
- vel, si facta species non possit ad eadem materiam reverti. I. 708. 709. 5.
- secus acquiritur domino materie. *ibid.*
- Species nova facienti non acquiritur, si coherere alieno solo. I. 714. 9.
- Materia domino quomodo consulari adversus eum, qui eam speciem confecerit ex aliena materie. J. 714. 715. 10.
- quomodo consulari facienti adversus dominum materie, & speciei. I. 716. 11.
- Species pro individuo usata ipi iure. V. 809. 10. X. 127. 1. XI. 1020. 14.
- quid sit, unde dicta, & cor alter a Philosophis accipiantur, atque ab I. C. X. 1020. 1021. 14.
- Species agnita I. C. quomodo demonstratur. XI. 1265. 16.
- Specificatio quid sit. I. 705. N. 1.
- Speculabiles quomam dicti. VIII. 469. 9.
- Sperare pro metore, spes pro metu usitata. IV. 507. N. 3.
- Spei promissionem pignori non poterat, & quare. VI. 910. 9.
- Spiritus apud Stoicos quid sit. V. 811. N. 11.
- Uno spiritu consistere quem vim habet. *ibid.*
- Sporatio quid sit, & quibus partibus consistat. IV. 267. *segg.*
- Spoiliator quomam dicitur. IV. 284. 18.
- Quomodo ille teneatur, cuius familia spoliavit. IV. 285. & 286. 19.
- Spoiliator hodie dicitur, etiam ille, qui alienam rem vacuum sine vi occupavit. IV. 286. 20.
- Spoilatore in contentioni rerum delictum licet. IV. 274. 6.
- Spoiliatus quomam dicitur. IV. 273. 6. & 274. *segg.*
- Quomam desideretur, et quis dicatur spoliatus. IV. 270. 4. 271. *segg.*
- Spoiliatus ante omnia restituendus est; & quomam rerum nomine restituendus sit. IV. 277. 9. 10. 11. & 278. *segg.* & 281. 282. 16. & N. 21.
- Etiam ille restituendus, qui dominum spoliavit. IV. 281. & 282. 16.
- Vide *Deictum*, *Interdictum* unde vi.
- Sponso proprie dicta quid sit. VI. 636. 5.
- Sponsiois verbum ambiguum; & quam in utraque partem vim habet. XI. 1696. 4.
- Sponsalia legitimarum conventionum numero censentur. III. 509. 12.
- Sponsus donatum quomodo repeti possit, vel secus. III. 1227. 7. VII. 746. 5.
- Sportula quid sit. IV. 233. 5.
- viatoribus, vel litium escentoribus praestari solita pro moto quantitas. VII. 747. 5.
- quomam Apuleio sit in dicta. V. 478. N. 44.
- Sporii ad successionem intestati non vocabantur ex iure veteri: secus ea iure Iuliano. II. 156. N. 16. & 157. *segg.*
- an ex testamento capere iure veteri. II. 156. N. 16.
- quomodoam a parte naturali possint intestati ex uncia, aut ex bello, vel in totum. II. 156. 157. 27.
- nisi ex ea, cum qua patri consubium esse potuit, matris succedat cum legitimis. II. 1119. 6.
- nisi tamen fuerit mater illius, quom habet liberos liberos. II. 1119. 7. & N. 6.
- patris naturali non succedunt, neque ex iure divino. II. 1119. N. 7. & 1120. 8.
- si tamen fuerint legitimati: succedunt. II. 1120. N. 8.
- nisi ex concubina, patris naturali succedunt in duas uncias ex iure civili; & quatenus. II. 1120. 1121. 8.
- An leges municipales, quom successionem patris deferant spuris, rata sit habende. II. 1119. & 1120. N. 7.
- Sporii sunt alioqui ex iure canonico. III. 454. N. 3.
- an laborum infamia facti. II. 119. N. 2.
- idem levis acut macula aspersi ex vitio natalium. II. 120. N. 2.
- Sporis non datur inofficiosi querela adversus patrem. V. 433. 2. & N. 5.
- nisi legitimorum iura habuerint, vel per subsequens matrimonium, vel a Principe. V. 433. 4. N.
- an illis detor adversus matrem. V. 433. 2. & N. 6.
- Stabula proprie dicta quid sint. VI. 867. 3.
- an inter orbos praedia numerentur. IV. 867. 3. 868. *segg.*
- Statiores quid sit. VI. 142. N. 3.

Stiones fisci que sunt, & unde dicta. IV. 849.  
17. VIII. 311. r. 2.  
— quas res significant. IV. 849. 17. VIII. 311.  
2. 3. 4.

Qui conventus est ab una statione fisci, compensare non potest quod sibi debetur ab altera. IV. 848. 17. & N. 16. VIII. 311. 5. 6. & 312.

Quare conventus ab una statione totorum compenset quod sibi debetur ab alia. IV. 850. r. 18. 19. VIII. 312. 7. & 313. *seq.*

— quare hoc insti fisci debitori non sit iniquum. VIII. 314. 8.

Stationarii quisam. II. 315. N. 17.

— an iure militari testentur. *ibid.*

Statim in publico posita non veniunt sub hasta; & quare. VI. 149. 3. & N. 2.

Stare liber quis dicatur. VII. 901. 1.

— pendente libertatis conditione an servus sit, an liber. VII. 901. 2.

— habetur pro serva in contrahibus. VII. 901. 2. 3 & 902.

— habetur pro libero in criminibus. Et in quibus puniuntur ut servus. VII. 902. 4. 5.

— Vide *Epistolas*.

Status personarum triplicis, & qui. V. 918. 3.

— quomodo probetur. VII. 519. 1. 2.

An alius a praeiudice de causis status cognoscere possit inter consanguineos. IV. 1201. 16.

In causis status quis actor, & quisam reus sit habendus. IV. 1212. 8.

— in his an indices darentur ante Diocletianum tempora. IV. 1347. & 1348. 5. & N. 4.

De questione status an recte decidatur iurisdictione. VII. 519. 1. 2. & 520. 3.

— quando in causis status reum sit iussurandum petiti delatum. X. 714. 6. & N. 9.

De statu trigens, & heres ab extraneo factus quando eugendus sit adire hereditatem; vel fideus. IX. 389. 1.

De statu trigens testari potest. II. 33. N. 16.

De statu trigens potest dari tutor. I. 444. 13. & 453. 33.

De statu si accuset a tota. I. 490. 28.

Statuta sive iura municipalia quae. An quoniam ea condere possint. II. 40. 12. & N. 11.

Statuta, quae contingunt ius commune, si/ta interpretanda, nec protrahenda ad casus similes. VI. 291. N. 1.

— omnem tamen interpretationem admittunt, ut non sint inutilia. *ibid.*

— statuta tamen est ut superflua sint, quae ut videntur iniqua. VI. 191. N. 1. & 310. 6.

In iurgis an loquendi praevalat proprie verborum significatio. *ibid.*

Statuto an effici possit, ut quis testari iure non possit, neglecto iuramento. II. 33. N. 25.

— veritus statuto testari minor, an possit legatum retinere. II. 721. & 722. N. 1.

Sacrum an possit tollere legitimam. V. 454. N. 19.

— an, cum excludit aliquem a successione, excludat etiam a legitima. V. 461. N. 24.

An valeat sacrum, ut pater ad rationem legitimam tenetur pro filio. V. 462. d. N. 24.

— an veritas possit, ut contractus iurati fiat. V. 1202. N. 1.

Statutum eadem vim legis habet apud populum sibi subiectum, quam habet lex pro universo orbe constituta. VI. 291. N. 1.

Statuti vim non habet populi usus & consuetudo. *ibid.*

Statutum quod de iure communis aliquid remittit, non pertinet ad eas personas, quae non sunt in eo comprehensae nominatum. VI. 1066.

Statutum ut mercatorum filii paternis creditoribus tenentur, etiam si non probentur heredes, an valeat. IV. 698. N. 3.

An statutum quod aliquid disponit de contrahibus, locum habet in quibus contrahitur. IV. 124. N. 2.

Stellionatus crimen quid sit, & quantum eius poena. VII. 901. 6. & 902. X. 719. 8. & N. 13.

— iudicium an sit famulosum. V. 127. 24. 25. & 128. *seq.*

Stellidit non averendi servitus expleta. III. 272. & N. 11. & 273.

Stellidit averendi servitus quae. III. 274. 19.

Stelliditium quid sit, & unde dictum. III. 274. 19. & N. 13.

— quomodo differat a flamine. *ibid.*

Stilus enim quid sit. VI. 291. N. 1.

— vim legis obtinet, & ius facit. *ibid.*

— quomodo fiat ad illam probandum necessaria. *ibid.*

Stipendia militum solemnia quae. VII. 1259. 9.

— in causam iudiciali capi nequeant, quoties executioni fieri possit in rebus illis. XI. 319. N. 1.

— ematua quae sint. VII. 1260. 17.

— Vide *Aliter*.

Stipes quid sit. III. 1346. N. 4.

Stipulatio quid sit, & unde dicta. III. 551. & 552. 2. & 1344. & 1345. *seq.* XI. 411. 1. & 539. 2. 540. & 543.

— an sit una verborum obligationis causa. III. 1346. 3. XI. 407. 7. 8. & 404. *seq.*

— quare sit inventa. III. 1351. 18.

— obligationem civilem, & adhaerentem parit ea iura civilia. III. 1351. 17. 18. & 1352. 19. & 20.

— contractus est, qui verbis & consensu perficitur. III. 1347. 7. & 1348. 8. *seq.* XI. 407. 11. & 408.

— an hic partem consensus in corpore sentiat, tamen dissensus sit in materia. XI. 667. & 668. & 669. 1. *seq.* 670.

— quatenus stipulatioem vult dissensus in corpore. XI. 1331. 2. & 1332. *seq.*

An corpus, quod animum fuit, & aurum potabam stipulanti mibi, deberetur aurum duntaxat: an vero id etiam, quod interitui meo fuisse aurum. XI. 671. & 672. *segg.*

— cui a stipulatore nomen tenet. XI. 539. 2. & 540. *segg.*

— evaniti utroque contrahentium loquentis contractus. III. 1348. 9.

— non evanescatur alterius voto, XI. 419. 2. 3. & 420. *segg.*

— utique inter adfentes. XI. 416. & 417. 2.

— pro acta & consensu perficitur. XI. 417. 4.

— inofficio interdicti temporis intervallo esse videtur. Et quodam hic modicem intelligatur. XI. 417. 3. & 418. 5. 6.

— quacunque lingua concipi potest, dommodo alterius linguam aliter intelligat, vel per se, vel per interpretem. XI. 441. 1.

— Vide *Interpret.*

— an pro omisso habeatur, quod verbis in ea non exprimitur. XI. 1397. 2. 3. & 1398. 4. & 1407. 1.

Stipulatio adhibita qua. XI. 524. 48.

Stipulatio alteri nemo potest, & quare. III. 555. 5. & 556. *segg.* XI. 769. 2. & 770. *segg.*

Stipulatio alteri facta, non debet, quomodo cum stipulanti, tam promittenti sit inutilis. III. 559. 2. XI. 780. 10. & 781. & 786. 19.

An cum quis alteri stipulatur, promittentem alteri obliget saltem iurata. XI. 721. 11.

Valet stipulatio, qua quis alteri stipulatur, quatenus tamen iurata stipulatur. III. 559. 2. 560. XI. 782. 12. 13.

Rata stipulatio, qua servus dominum, vel filio paternam stipulatur. III. 561. 3. 4. 5. XI. 782. 13. & 783. 14.

Quas res filiofam. pater stipulatur iussit. XI. 783. 15.

Quomodo extraneus alteri stipulatur utiliter. III. 562. 6. 7. XI. 784. 17. & 785. *segg.*

Patri, vel domino filium aut servi stipulatur utiliter ex omni causa, & quare. III. 563. 10. XI. 786. 20. & 787. *segg.*

In quibus casibus fructuario servus, & bonae fidei possessorii servus aut liber utiliter stipulatur. III. 564. 10. XI. 792. 29. 30.

Stipulatur recte sibi, & heredi suo cuilibetque. III. 564. 11. & 565. XI. 797. 34.

An solis heredes auctori stipulanti liceat. III. 565. & 566. 12. XI. 797. 35. & 798. *segg.*

An, si uni heredem quis stipulatur, id pro parte ceteris, vel omni solidum acquiratur. III. 566. 13. 567. 14. & 568. XI. 802. 42. & 803. *segg.*

Auctor Municipibus, tutor aut curator adolefcenti vel pupillo, & Magistratus utrique quando recte stipulatur. III. 568. 15. 569. 570. 16. XI. 822. 50. & 823. *segg.*

Procurator militis domum stipulando acquirit actionem. III. 570. 16. XI. 825. 55.

An procurator, aut valetis domino; libentes patronos; filios filiarum emancipati patris, vel matris, & vicissim, utrum stipulando acquiratur actionem. III. 570. 571. 17. XI. 826. 56. & 827. *segg.*

Quomodo alteri per nos actum queratur, obliqua via, sive in ius, sive in iura re qualibet. III. 571. 19. & 572. 19. & 573. 20.

Procurator, qui recta sibi dari stipulatur, utrum domino queris actionem tribus in casibus. III. 573. 21. 22. & 574. XI. 836. 61. 837. *segg.*

Quomodo extraneus alteri stipulando acquirit eadem utrum actionem. III. 574. 23. XI. 838. 63. 839. *segg.*

Stipulatio in alteram collata divisionem, puta, *Mibi, aut Titio dari*, quomodo sit utilis. III. 575. *segg.* XI. 841. & 842. 8.

— quid tribuat stipulanti. XI. 1043. 3.

— quid tribuat adiecto *ibi*.

— quid promittenti. XI. 1044. 4. & 1045. *segg.*

Qui ita stipulatur; *Mibi aut Titio dabo, utrumque velim*, quae actione exprimitur, si velis sibi dari; & qua iuratis, si dari velis Titio. XI. 1490. 2. & 1491. *segg.*

Stipulatur, *dari decem sibi, vel Titio, sive* quinque stipulatus esse intelligitur. XI. 1437. & 1438. 1.

Stipulanti servitutum sibi & vicinis, cur totum deberetur, quod deductum est in stipulationem. XI. 1438. 3. & 1439. *segg.*

Stipulatio cuiusmodi contrahitur in alterum, veluti *mibi, & Titio dare spondeo*, quare sit utilis, cum ad obligationem, tum ad solutionem. III. 577. 578. 5. XI. 842. 68.

An valeat stipulatio, si aliud in personam meam stipulet, & aliud in personam Titii. XI. 1667. & 1668. 5.

An in persona stipulatoris & adiecti diversa tempora designari possint. XI. 1669. 4.

An in uniusque personis variis possit stipulationis conditio. Et quantum hic exigatur. XI. 1669. & 1670. 5.

— Vide *Adiectus*.

Quomodo stipulanti quis possit alteri in id, ut quam prius habuit, reinstitui actionem. III. 578. 6. XI. 842. 69. & 843. *segg.*

An qui stipulatur alteri, accedente iurisdictione, ille stipulatur utiliter. III. 582. N. 6.

Alteri dari vel fieri qui stipulatur iussit, quomodo potest stipulatione conferatur, ut id debeat, vel fiat. III. 579. 7. 8. & 580. XI. 844. 71. 845. *segg.*

Quantum sibi stipulanti non possit. XI. 412. 5. & 413. *segg.*

— Vide *Promittens, Promissor*.

Stipulatio ambigua quid sit, & cui doceat. XI. 97. 1. & 1407. 2.

— quomodo sit interpretanda. IV. 7. & 8. 4.

— secundum promissorem, & contra stipulantem est interpretanda. XI. 1407. 1. 2. & 1408. & 247. 1. 248.

Stipulatio in tempora, summa, vel loco ambigua valet, ubi de promissa re constat. XI. 97. & 98. 2.

Si ambigua sit in re, & de alia re stipulator, de alia promissor sentiat; & promissor dissentium utriusque in re probaverit: stipulatio non valet. XI. 98. 3. 4. 5.

— quæ sit eius interpretanda ratio. IV. 7. & 8. 4.

— secundum promissorem interpretanda est, & adversus stipulantem; dammodo isto modo valere possit. XI. 1407. 1. 2. & 1408. & 247. 2. 248. & 249. 3.

Stipulatio hæc: *Mihi decem, & Titio decem dare spondes*, an sit ambigua, & contra stipulantem interpretanda. XI. 849. 1. 850. *segg.*

In ambigua stipulatione sequi oportet quod eadem est inter partes, si de eo comitit; vel quod ali verosimilitus. XI. 99. 6. *segg.*

— & quantum sit eius rei comititum. XI. 99. 11. 12. & 100. 13.

Cum stipulationis verba non sunt ambigua, semper in re dubia standum est verbis; etiam si ea adversus promissorem faciant. XI. 1442. 4.

Stipulatio annuo prestationis quantum sit. XI. 901. & 901. *segg.*

— quod ex ea dabetur, cur initio cuiusque anni præstandum sit. *ibid.*

Stipulatio in annos singulos quare sit una, incerta & perpetua. XI. 649. 2.

— interposita donationis causa est inobservanda. XI. 639. & 640.

— quantum sit temporalis. *ibid.*

— quare tunc inobservatione non indiget. XI. 640. 4.

— & initio anni cuiusque prestationem habet. XI. 640. 5. & 641. *segg.*

— transmutatur ad heredes. XI. 640. 4.

Stipulatio in arbitrium promissoris collata, an, & quando sit inutilis. XI. 642. 1. & 643. 2. 3. & 644. 5. & 645. *segg.* & 915. *segg.*

— ut eadem conditionalis. *ibid.*

— cur vitis sit in arbitrium stipulatoris collata. XI. 648. 12.

— in arbitrium extranei collata, arbitrio sine promissionis culpa decedente, non committitur. XI. 908. 4. 914. 11. & 917. 14.

— Rito tamen arbitrarie committitur, si va æquum sit arbitrat, si va iniquum. Et quomodo postea hæc ad arbitrium boni viri redigatur. XI. 908. & 909. 4.

— Vide *Arbitr.* *Arbitrium.*

Stipulatio certa, sive certi que sit. XI. 1258. 3.

— congrua, vel non congrua que. XI. 419. & 420. & 423. 1. 424. & 429. 1. 2. 430. *segg.* & 437. 1. & 438. *segg.*

Quibus modis facta stipulationi minus congrua responsum videtur stipulationem. XI. 423. *segg.*

— an stipulatio valeat, & quantum, cum responsione diversitas est in summa. XI. 429. *segg.* 433. 9. & 434. *segg.*

— & quare aliud in locatione condictionis. XI. 439. & 436. 13.

Omnis stipulatio pure fit, vel in diem, vel. sub conditione. XI. 361. 2.

Stipulatio concepta sub conditione qualis sit. XI. 865. 15.

— *Dabis cum veneris*, vel *cum Titius puer erit*, quare sit conditionalis. XI. 867. 12. 13. & 868.

— *Dabis cum moriar*, an & quatuor condictionem habet. XI. 869. 25.

— *Dabis, cum morieris*, an committitur, promissore in insulam deportato. XI. 1497. 1. & 1498.

— *Decem si petiero, dare spondes*, quomodo sit conditionalis; & quatenus transmittatur ad heredes. IV. 97. 2. XI. 973. 5. & 974. *segg.*

— *Decem cum petiero, dabis*; quare non sit conditionalis, adeoque statim transmittatur ad heredes. IV. 69. & 97. 8. XI. 868. 14. & 971. 2. & 973. 5. & 974. *segg.*

— *Hanc centum aureorum summam dare spondes*, quare non sit conditionalis. XI. 1497. 1. 2. & 1499. *segg.*

Stipulatio quando conditionem habet ex natura rei promissa, vel ex conditione stipulationis adiecta. XI. 869. 16. 17. & 870. 371. 18.

Stipulatio conditionalis quomodo conveniat, aut differat a stipulatione in diem. XI. 892. 53. & 893. 54. 55.

Stipulatio conditionalis, si ve concepta in incertum diem novari non potest. XI. 893. 56.

— pecunia in eam deducta pars constitui non potest; & saltem ex ea interim per errorem potest repeti. XI. 894. *segg.*

Stipulatio conditionem habens in non faciendo potest, & que sit non, non committitur, nisi cum certum est conditionem exata non posse. XI. 1472. 25. & 1475. 18. 22. & 1476.

— accipitur triplex casus, seu species. XI. 1474. & 1475. 27.

Stipulatio conditionalis obligat heredes, ubi conditio advenit. XI. 1101. 1. 2. & 1102. 3.

— concepta sub conditionibus diducendis committitur, statim ac alterutra conditio advenit. XI. 1161. *segg.*

— semel commissa amplius committi non potest, ubi advenit altera conditio. *ibid.*

Stipulatio conditionalis a filio interposita cur acquiritur patri, tamen conditio extiterit, emancipato filio. XI. 1297. 1. & 1298. *segg.*

Stipulatio concepta sub impossibili conditione si va in dando potest, si va in faciendo, aut inutilis. XI. 586. 3. & 587. *segg.* & 1665. *segg.*

Stipulatio damni infecti. Vide *Damni infecti*.

Stipulatio dandi quæ. IV. 57. 19.

Stipulatio dandi certa. Et in eam venit res & pecunia certa verbis stipulationis nominatim comprehensa. XI. 1188. 11.

— quando dividenda sit, vel indivisa. Et quomodo inter plures stipularetur, vel promissores, eorumque heredes de dividenda. IV. 51. 23. & 52. *seq.*

Io stipulatione dandi indivisa res promissa solida debetur singulis stipulatoribus; & peti potest singulis promissoribus. IV. 53. 54. 6.

Stipulatio dupla vel simplex quomodo sit. XI. 1330.

3. & 1332. 6. & 1366. 11. *seq.*

Stipulatio dupla iudicialis est, non autem ædilitia. XI. 521. 27. & 522. *seq.*

— Vide *Dupla*

Stipulatio faciendi quæ. IV. 56. 57. 10. XI. 1015. 1. 2. & 1016. *seq.*

— verbis potest dilationem capis et recipi. XI. 625. 1. & 1643. 1. 2.

Stipulatio faciendi, vel non faciendi quomodo sit incerta. XI. 1159. & 1260. 7. & 1184. 2. & 1185. *seq.*

— quando committitur. XI. 625. 1. & 616. *seq.*

— quibus modis inutilis efficiatur. XI. 1188. 10.

Stipulatio facti alieni inutilis; & quare. XI. 1323. 1. & 1324. 1325. *seq.*

— exceptio dupla; & quæ. XI. 1327. & 1328. 5.

— an simplex committi possit. XI. 1558. 10.

— Vide infra, *Stipulationes faciendi*

Stipulatio fundi, nomine non adiecto, esse iunctam. XI. 1465. 13. & 1468. 19. & 1469.

— Vide infra, *Stipulatio, Fundum dari*.

Stipulatio fructuaria quæ sit; & quid continens. XI. 497. & 498. 1. 3.

— eo committitur, mortuo fructuario. XI. 763. 9. 10. & 764.

— & quomodo heres hic agat et stipuletur. XI. 763. 8.

Stipulatio ex operis ovari perfectione quid sit, *vid.*

Stipulatio incerta quæ sit. VI. 1258. 3.

Stipulatio omnis incerta est vel ad naturam rei in stipulationem deductam, vel ad ipsam præsentationem. IV. 6. 8. & 9. XI. 1258. 5.

— quomodo ex præsentatione rei in stipulationem deductam. IV. 6. 10. & 7. *seq.* XI. 1265. 16. 17. & 1266. *seq.*

— quomodo et natura rei promissa. IV. 29. 1. 2. & 30. *seq.* XI. 1259. 6. 7. & 1260. *seq.*

Stipulatio plurius rerum disjunctive facta incerta est. Et quomodo certa sit iuris interpretatione, vel eventu. IV. 15. 1. & 16. *seq.*

Stipulatio in conceptis; *Modus aut illud deservit per se incerta*; certa tamen sit electio debitoris. VI. 619. 1. 2. & 620. 4. 5. & 1239.

— quando promissoris sit electio. XI. 1430. & 1431. *seq.*

— & quando variare non possit. XI. 1443. 2.

— quandonam electione stipulantis certa sit. XI. 1271. 1. & 1305. 1. 2.

— utrum electio personarum stipulantis cohereret; an transeat ad heredes. XI. 1271. 1. & 1273. *seq.*

— quando sit electio stipulatoris. XI. 1443. & 1444. 2.

Io stipulatione plurius summorum disjunctive facta nihil summa debetur. XI. 619. & 620.

3.

— in ea, quæ plura tempora alternatim continent, sit promissa debetur in longius tempus. XI. 64. 3.

Cam *illud aut illud* stipulanti promittit alteri; no, & quando debetur interius alterius vel liberetur. XI. 1425. 1. & 1426. *seq.*

— & quomodo alterius rei in stipulationem deductæ solutione, acceptatione novatione stipulatio perimitur. XI. 634. 2. & 616. 6.

Quomodo, si una ex rebus disjunctive in stipulationem deductis contra sit, excepta solutionis causa; debetur altera. XI. 634. & 636. 6.

Quandonam incertitudo rei generaliter promissa stipulationem vincit, vel secus. IV. 9. 14. 15. & 10. *seq.*

Quam incertitudo stipulationem efficiat iunctilem. IV. 13. 22. & 14. 23.

Quare stipulanti Stichum aut Pamphilum, siquæ Pamphilum promittat; vel stipulanti Stichum promittat, aut Stichum, aut Pamphilum; sit inutilis stipulatio. XI. 439. 7. & 440. 8.

Stipulatio in diem quantam sit. XI. 862. 4.

— quando habet adiectum diem expresse, vel tacite. XI. 862. 5. 6. & 863. IV. 81. 11. & 82. *seq.*

— in diem non est, quæ incerta in diem habet. XI. 864. 12. 13.

— nec ex, quæ est in hodiernum diem. XI. 865. 14.

— quare in diem non sit hæc; *Antea decem frondes quas vinam, vel ad annos viginti*. XI. 865. 14. & 1074. 1. & 1075. *seq.*

Stipulatio hæc; *Si Stichum infra Calendas non dederis, decem dabis*, quomodo in diem concepta dicatur. XI. 599. 2. 3. & 600. *seq.*

— *Dabis hoc mense, hoc anno, vel proximis Calendis* petitionem habet subito anno, mense, vel die. IV. 86. 27. 1. & 896. 2. & 897. *seq.*

— idem iuris in eo, qui stipulatur sibi dari ante Calendas. IV. 87. 3. & N. 1. XI. 622. 1. & 622. 2.

— quid

— quid iuris, cum quis stipulatus est sibi dari id-

Stipulanti sibi diu Calendis Ianuariis, vel Februariis, solum debetur Calendis Februariis. IV. 89.

Stipulatio huc: *Dabis Calendis Iannariis*, debetor  
proximis Calendis Iannariis. IV. No. co. 4.

Stipulatio fructu venditi habet, & conditionem. IV.  
82. 12. XI. 362 7.

Seipolatio fundi tradendi, vel insula edificanda fieri  
habet, locum quem dari scribere possit. IV. St.  
13. 88. 14.

Stipulatio five in dando, five in faciendo consistit.  
 Et potest transferri in tempus mortis, & trans-  
 mittitur ad heredes. XI. 741. 2. & 944. 7. &  
 945. 10.

*si dari*, diem & tempus requirit, quo illic perveniant. Et quodam effigari debet. XI. 1102. & 1103. 1. & 1617. 3. & 1639 *freq.*

— an die lito transacto, licetn agi possit aduersus promissorem. XI, 1618. 3. & 1620. *frag.*

An non agi possit ante diem a iudice defectum, si  
materias illos promissas advenit. XI, 1641. 8.

*Sciputatio faciendi diem habet adjectum, intra quem perfici possit ovis. XI. 1251. 1. & 1648. 1. 2.*

Arre diem agi non potest operis totius nondum perfecti nominis: ubi morem tamen fieri cernis, agi potest in id, quod inserent opes fuisse incosum. IV. 81, 82, 13. XI. 1643. 3. & 1662. 4.

An praeterea die possit agi a stipulatore, ubi consummationem fuerit operante laesum contractum, XI.  
1352. 3. & 1644. f.

*Stipulatio mentalis* quæ. III. 594. 6.

— *Vide Sanguis rei vel pecunie, Et alibi.*

*Sipolatio pretialis* quæm arbor *Sipolatio*libus  
faciendi subicitur. XI. 1183. 1. & 1184.  
frag.

Sulphureo pignalis, si diem certam habet: lapsa diei  
omni modo committitur, XI, 1285. 1.

— an, & quomodo, promittere munus, & le-  
gare hereditatem, committatur. XI. 125. & 126.  
2.

Solupatio pzonalla, qum fit de re, qum natura dari  
 ferive possit, praecedentem obligationem non no-  
 vat, nec viuat. XI. 1309. 1. 2. & 1400. 3.

Subiects precedenti tripaletioai lenticiler factu an  
veteat. XI. 1471. 22.

Stipulatio penalis; Si se in certa loco non fideris;  
decom dabit, su & quando committatur. XI. 1472.  
24. 25.

An praecedens stipulatio novetur per subiectam illi  
personalem stipulationem. Xi. 1478. 31. & 1479.  
*seqq.*

— hodie nonquam praecedentis facta novatio censetur, nisi cautum sit, ut posterior penalis novandi animo facte intelligatur. XI. 1482. 34.

Sipulatio, qua cavetur, propofita pene, ut quis incipiente pro filio, & heres instituat a promiffore, an valeat. XI. 1507. 2. & 1568. 3.

— pro quibus factis committatur, XI. 1563. 4.  
 & 1566. *sess.*

Penali stipulatione commissa, quomodo poena & res in stipulationem deducte debeatur. XI. 1482. 35.

— An utrumque potest: en elero conten-  
tus esse debet filius. XI. 1482. 36. & 1483.  
102.

— An in potestate eius sit, nre editione velit ex-  
scribi. Xl. 1483. 27.

*Sipholanthus fortis* & *afferrum* subiecta parva com-  
minuta, eadem fortis parte soluta, quoad illa  
non integre solvatur. XI. 557. a. 558. seq. IV.  
62. 32.

Cum penam stipulatus sum propter opus arbitrato meo faciendam iure Cetero. Iun. en parte committitur, ubi diem protuli; sed quando opus non potui perficere intra tempus constitutum. XI. 1499. *fo. 4.*

Stipulatio per quid sit, & unde dicta. XI. 864. j.  
Stipulatio rei aliena non valet, & quomodo. III.  
612. 30.

Scilicet in re certa non valet, n. i. res gestæ sit ma-  
le fide, vel contra leges. XI. 190. 14. *ferre*.

— iarnetli etilia iare summo repelli possit esce-  
ptis doli mali. XI, 739. 2. 3. & 740. *ferre.*

Inutilis est Hipotetico rei certae, interito eisdem rei  
secundo, sive naturali, sive civili, sine culpa pro-  
missoris. XI. 675. *seq.*

Stipulatio rei commercio exempta inutilis; & que-  
re. XI 1337. 1. 2. 3. & 1338.

— en convalescen, si res commercio exempta totus in commercio esse coeperit. III. 607. 25. & 608. *seqq.* XI. 718. 6. & 719. *seq.* & 1339. 4.

An stipulatio rei in commercio posita extinguatur, ubi res in stipulationem deducta defuerit esse in commercio. XI. 1220. c.

Stipulatio ab initio recte contracta, & propter impedimentum interveniens extincta, an impedimentum cessante, reactivetur. XI. 1340. 6. & 1341. 1002.

*Stipuletole* evanescent, ubi rem, quam ex casu laeva-  
stra *Stipuletole* sum, o:dius fuero ex casu laeva-  
stra plenam & irrevocabili fore. XI. 1347. 1. 2. &  
1348. *fec.*

— at eadem non evenescit, ubi sem es Bipolaris  
mihi debitam acquisero na casa nostra. XI.  
1330. f.

Inutilis est stipulatio rei, cuius commercium, vel omnibus, vel stipulanti damnum et fuit interdictum; vel omnibus interdicta est census de causis sola venditio. III. §69. 10. & 597. *sepp.* XI. 723. I. 2. & 724. *sepp.*

— nisi tamen stipulatio de tali re interposita sit  
non pignus; sed, vel per accessionem, vel  
per successionem universitatis. Et quomodo. III.  
r20, 13. 14. & 600, 15.

Quandonam filioletio rei commercio exemptae sit  
utilis, principaliter facta. III. 600. 16. & 601.  
17. XI. 1424. 4.

Qui stipulator rem, cuius commercium non habet, nihil agit: sed qui rem eandem promittit, obligatur. Et quoniam differentia ratio. XI. 743. *segg.*

Omnis stipulatio rei nostrae est iussiva; & quare. III. 622. 18. 19. XI. 715. 1. & 716. *segg.*

— utilis tamen est stipulatio de pretio rei nostrae & de re ipsa nobis restituerenda. III. 603. 21. XI. 717. 3.

Unitis stipulatio rei nostrae, quae veluti servitutum stipulatur. III. 604. 21. XI. 705. 1. & 706. & 717. 4. & 718.

— item rei nostrae, quam stipulamur sub conditione. XI. 718. 3. & 1493. 1. 2.

An, & cui utilis sit stipulatio rei nostrae facto servituti. XI. 707. 1. 3. & 708.

Inutilis est stipulatio rerum, quae non sunt in rerum natura. III. 594. 6.

— utilis tamen stipulatio rerum, quae factum spectantur. III. 595. 7.

Utilis est omnis stipulatio rerum, quae dari possunt, ut corporalia, sive incorporalia. III. 611. & 612. 29.

Stipulatio turpis quae sit, & quare inutilis. III. 618. 7. XI. 687. 1. 2. & 688. *segg.*

Inutilis est stipulatio omnis, quae habet vel promissionis delicti premium, vel promissionis confirmationem, vel iuramentum foris. III. 619. 8. 9. & 620. 10. 621. 11. & 622. *segg.* XI. 689. & 690. 2.

Quare stipulationi turpi subiecta poena sit inutilis. III. 623. 12.

An ipso iure sit inutilis stipulatio omnis contraria legibus & bonis moribus. III. 624. 14. & 625. 16. XI. 690. 3. & 691. *segg.*

— & quoniam per exceptionem infirmetur. III. 624. 15. & 625. 17. & 626. *segg.* XI. 693. *segg.*

Stipulatio utilis quomodo. III. 593. 3. 4. & 611. 29. & 612. 30.

— utilis per iussivam non viuitur. XI. 438. 2. 3. 4.

Inutilem stipulationem non facit difficultas praestatio. III. 462. 11.

— quandoque utilis ex parte sit inutilis in totum. XI. 439. & 440. 7.

An utilis sit stipulatio, quae cavetur, ut servus alteri donatus, puta Titius, ab eo transferatur, vitando, in certis personis, puta in Fratrem ipsius Titii. XI. 1613. 1. & 1614. *segg.*

— an illa committitur, & quare. Fratre simul cum Scia donatrice herede instituto. XI. 1620. 5. & 1621. *segg.* & 1622. 11. & 1629. *segg.*

— & quatenus Scia donatrix adversus Titium coheredem agere possit eo nomine. XI. 1633. & 1634. 18.

Cum bis idem stipulamur ab eodem, quare prior stipulatio valet; posterior vero sit inutilis. XI. 650. 3. 651. *segg.*

Cur saepe in stipulationem deducatur, quod debemus esse uti causis. XI. 1282. 1.

Stipulatio hac. *Annua, Bima, Trima die centum spendere?* utique sit stipulatio; ut multiplex. XI. 702. 4.

Stipulatio hac; *Sibi, Heredique suo agere licere*, quatenus committitur, utro heredem agere prohibito. XI. 475. 1. 2. & 476. *segg.*

Stipulatio; *Dolum malum abesse a te, heredeque tuo*; quando interponitur, quid continet. XI. 481. 1. & 482. *segg.*

*Centenis calendis dare spendere*, quare sit utilis. XI. 937. 1. & 938. *segg.*

Stipulatio, *Domum edificari*, quomodo diem ut tempus habeat, quo praeterito agi possit. XI. 625. & 626. *segg.*

Et hac stipulatione, *Fundum si illi non dederis mihi dare spendere*, quando agi possit. XI. 603. 1. 2. & 604. *segg.*

Stipulatio: *Fundum dari*, quid continet. XI. 993. 5. & 994. 8. & 995. & 1561. 2. & 1562.

— *Fundum sibi aut Titio dari*, quid tribuit additio. XI. 1562. 3. & 1563. *segg.*

Stipulatio verbis ita concepta, *Fundum dari, fundum tradi, aut Vacuam possessionem tradi*; an & fructus fundi continentur. XI. 995. 9. & 996. *segg.*

Fundus in stipulationem deductus, fructus, de quibus nihil eorum est, non debetur. XI. 1305. 1. & 1306. *segg.*

— nisi post litem contestatam percipi. XI. 1309. 4.

— an pendentes adhuc fructus debeantur. XI. 1313. 10. & 1314. *segg.*

— an capiti post mortem debitoris. XI. 1316. 12. & 1317. *segg.*

— Vide *Fructus*; *Fundus*.

Qui stipulator, *Fundum sibi dari*, proprietatem fundi cum usufructu concessum stipulatur; & quare. XI. 1081. *segg.* & 1533. 1.

Qui fundem, deducto usufructu, stipulatus est, & deinde eius fundi usufructum ab eodem: liberatur hic, dando usufructum; eoque sorte amittit, fundum dando, usufructu deducto. XI. 1533. 2. & 1534.

Qui fundem sibi dari stipulatus est, & deinde usufructum; vel actum, & postea iter: posterius stipulatione nihil agit. XI. 1105. & 1106. *segg.*

— qui vero usufructum stipulatus, & postea fundum; vel prius iter, & deinde actum, bis utiliter stipulatur. *ibid.*

Stipulatio, *Habere licere*, quam vim habeat; & quando sit utilis, vel secus. XI. 743. *segg.*

— quando, & quomodo facto committatur. XI. 749. 1. 750. *segg.*

— quomodo sit utilis, si in re aliena interponatur. XI. 753. 1. 2. 754.

— ad heredem pertinet, licet mentio de illis facta non fuerit. XI. 755. 1. 2. & 756.

Stipulatio, *Infirmam edificari*, non ad eodem loco, est inutilis. Et quare. XI. 1465. 12.

— *Ire agere licere*, eodem nulla heredem mentione facta, transit ad heredem. XI. 764. & 765. 13.

— *Mihi heredesque meo habere licere*, quando interponitur; quid continetur; & quotiens dividua sit, vel secus. XI. 479. 1. 2. 3. & 480.

— *Cum morieris*, vel *cum morieris*, dabis? cur valet iure veteri. XI. 934. 3.

— *Post mortem dabis*, cur olim nulla fuerit, & hodie valet. XI. 933. 1. 2.

— *Cum morieris*, *Alexandriam venire spondes*, quare sit inutilis. XI. 941. 3. 942. *segg.*

Stipulatio. — *Neque per te, neque per heredem tuum vim fieri spondes*? nullis praeteritis in servitibus. XI. 1583. 1. & 1584. *segg.*

— an, si commissi sit ad verum promissorem, commissi iterum possit et factio heredis. XI. 1583. 3. & 4. & 1584. *segg.*

Stipulatio. — *Neque per te, neque per heredem tuum vim fieri, quominus mihi ire agere liceat*, an ab absente herede, & stipulationem ignorante committatur; & quomodo. XI. 965. 1. & 966. *segg.*

— *Si tibi iussere, decem dare spondes*; quando valet, & quotiens. XI. 1401. 1402. & 1403. 1. 2. & 1404. 3.

— *Si qua mihi iussere, decem datis eius nomine dare spondes*? cur valet. XI. 1435. & 1436.

Stipulatio. — *Per te non fieri, quominus mihi ire agere liceat*, fideiussore accepto, cur neutrum obliget, si per fideiussorem; sterile utrumque vero, si per promissorem. XI. 963. *segg.*

— *Per te non fieri quominus mihi illa domus, vel via tua liceat*, quibus prohibitis personis, committatur. XI. 1441. 1. 2. & 1442. *segg.* & 1559. & 1560. 1.

Decem stipulatus a Primo, delinceps hanc stipulor a Secundo sub conditione *quanto minus a Primo consequi possim*; an, si cum uno ex his egero, qui solvendo non fuerit: alter ex petitione liberetur. X. 595. 1. & 596. *segg.*

Stipulatio. — *Quanto minus a debitor meo consequi potero, spondes*? quam vim habet. XI. 1483. 1. & 1484. *segg.* X. 595. *segg.*

— *quidquid patrem tuum debere constituerit*, an committatur, ubi de debito constituit, mortuo patre. XI. 1517. *segg.*

Si in filiosum, stipuletur: *Quantum pecuniam tibi credideris, fide tua esse iubes*? an fideiussorem obliget, cum illum crediti emancipatus. XI. 1581. 2. 3. 1582. *segg.*

Stipulatio. — *Quod te mihi dare facere oportet, oportetque*, pensens, & in diem debitum continet. XI. 1381. 2. 3.

Stipulatio hinc: *Quid tibi Titius debet, cum debitor esse desierit, dare spondes*? quare non sit inutilis. XI. 657. 11. & 658. *segg.*

Stipulatio. — *Rem pupilli salvam fore, praetoria est*. Et quando iudicialis esse possit. XI. 514. 21. & 515. *segg.*

— *Rem ratam dominum habituram*, cor sit praetoria; & nunquam iudicialis. XI. 520. 521. 26. *Satisfacis pro centum aureis*? qualis sit; & quid tribuat stipulanti. XI. 1445. 1. & 1446. *segg.*

Stipulatio ita concepta: *Si me heredem non feceris, tantum dare spondes*? cur improbetur a legibus? XI. 1147. 1. 2. & 1148. *segg.*

Stipulatus in; si *Titius consul factus fuerit, tum en hoc die in annos singulos decem dare spondes*? an & praeteritis temporis annos praestare teneatur, qui promissit. XI. 1169. *segg.*

Stipulatio. — *Te Titii nomine soluturum spondes*? faciendi est, non dandi. Et quotiens promissorem obliget. XI. 1401. 1. 2. 3. & 1402.

— *Te filii in certa loco: si si non filieris, quin-quaginta dare spondes*? habetur institui, sic per errorem omisso, quo filiteres, etiam ante adum esset, ut certo die filiteres. XI. 1459. 1. & 1460. *segg.*

— *Vnam possessionem tradi, et Rem tradi*, quid continetur, & an differant. XI. 995. 9. & 996. *segg.*

— *Uti frui licere filii, hereditaque suo*, an transeat & quotiens ad heredem. XI. 762. 5. & 763. 7. Stipulatioque eam sit, an plures, quomodo cognosci possit. XI. 700. 2. & 701. *segg.*

Stipulationes tot sunt, quot sunt corpora, vel summa. XI. 433. 8. & 437. 1. & 438. 2. 3.

— dummodo plures summa, vel species stipulationis verbis exprimitur. Et quando id contingat. XI. 699. *segg.*

Superior definitio quos habet huius effectus. XI. 703. 5. & 706. *segg.*

Stipulationes aliae sunt iudiciales, aliae praetoriae, aliae conventionales, aliae communes. Quam recta hanc divisio, & coles sit usus. XI. 501. 1. & 502. *segg.* & 528. & 529. 30.

— iudiciales quae sunt, & quomodo distinguantur a praetoria. XI. 503. 4. & 505. 8. & 506. *segg.*

— praetoria quae sunt. XI. 503. 4. 504. 6. & 507. 11. & 530. 33. 34.

— istae sunt ea mente praetoris interpretanda; & quomodo. XI. 978. *segg.*

Stipulationes praetoriae ab ipso praetore mutari possunt, earumque obligationi adici potest, vel detrahatur; & quando, & quotiens, & inter quos. XI. 982. 14. & 983. 15.

— possunt etiam mutari a contrahentibus consensu mutuo, non aliter, atque conventionales. XI. 983. 16. & 984. *segg.*

Praetorum nomine quare veniant nullum; & quam sunt. XI. 509. & 510. 15.

— conventionales quae sunt, & quibus in rebus interponantur. XI. 510. 16. & 511. *segg.*

— quoniam ratio interpretandi stipulationes conventionales. XI. 974. & 975. 3.

Stipulationes conventionales aliae in dando, aliae in faciendo consistunt. XI. 446. 5. 6.



- quæ in dando constituta nonnulla partium præstationem recipiant, & quæ. IV. 52. 4. & 53. 5. XI. 447. 8. & 448. 9.
- quam hæ partium divisionem recipiant. XI. 448. 10. & 449. 11.
- an recipiant, iuxta, vel volente creditore. XI. 449. 11.
- quomodo dividantur inter plures stipulatores, & promissores, eorumque heredes. IV. 54. 8. & 55. 9. XI. 451. 2. & 452. *segg.*
- Quænam dandi stipulationes partium præstationem sive a natura, sive a iure non recipiant. XI. 449. 12. & 450. *segg.*
- Stipulationes, obligationes, actiones an, & quomodo inter heredes dividantur pro hereditaria portionibus. XI. 443. 7. & 444. & 445. 3.
- Vide *Hæres*.
- Stipulationes faciendi in duo genera tribuantur, & quæ. XI. 470. 1.
- Stipulationes, quæ in faciendo consistunt, utrum dividuæ sint, an indivisibiles, adimantur ex factis, & factis ex rebus in stipulationem deductis. IV. 56. 10. & 57. 11. & 59. 60. 14. XI. 1201. 1. 2. 3. & 1203. 7. *segg.* & 1204. *segg.*
- indivisibiles, si factum præstetur. III. 56. 12.
- dividuæ, si facti præstetur estimatio. III. 58. 13.
- Vide *Facta*.
- an, & quando divisionem recipiant inter plures stipulatores, vel promissores, eorumque heredes; vel non recipiant. III. 58. 12. 13. & 59. *segg.* & 62. 20. *segg.* & 63. *segg.* XI. 1203. 8. & 1204. *segg.* & 1212. 24. 25. & 1243. 50. 51. *segg.* & 1244. 54.
- adversus quos committantur. IV. 60. 15. 16. & 61. *segg.* XI. 1249. 1. 1250. *segg.*
- Stipulationes factuorum, & servitorum an recte compareantur. XI. 1248. 58.
- Séparationibus faciendi pænis iustis subiciuntur. Et quæ sint commodæ adiectæ pænes. XI. 1183. 3. & 1184. *segg.*
- In stipulationibus faciendi an pæne factum in obligationem veniat; an id solum quod interest. III. 29. 2. & 30. *segg.* XI. 1213. 26. & 1214. *segg.*
- Vide *Faciendi obligationes*.
- Stipulationes conventionales; et quomodo differant a iudicialibus, & promissis. XI. 537. & 538. 37.
- Stipulationes communes quæ sint. XI. 513. 19. & 514. *segg.*
- earum iura dictum. XI. 516. 29. & 527. *segg.*
- Stipulationes iudiciales; cautiones, communes. J. C. Ulpiano quæ sint. XI. 531. 35. & 532. *segg.*
- De doli stipulationibus componendis consilium veterum. XI. 1009. 2. 3. & 1010.
- Generalis doli clausula stipulationibus subiecta omnes doli casus comprehendit in stipulatione nuncupata specialiter. XI. 1010. 4. & 1011. *segg.*
- Studiosus iudicio preventus an forum variare possit. IV. 1297. 3. & N. 2. & 1331. & 1332. 8. & N. 13.
- agens adversus eivem non potest eorum magistratu urbano reconveniri. IV. 1307. N. 12.
- eosam Redores si conveniantur a eivem, potest uti reconventionem. *ibid.*
- non contrahit in loco studii domicilium, nec ibi conveniri potest ex iis, quæ sibi gessit. IV. 1230. N. 6.
- habet ius revocandi ad Redorem universitatis, si conveniatur eorum ordinario. IV. 1210. 4.
- an eios forum sequatur eos. IV. 1327. N. 5.
- in quibus locis reum vocet ad suum forum. IV. 1327. 2.
- an eorum privilegio miserabilium personarum. IV. 1327. N. 5.
- iurisdictionem magistratus loci nec sponte subire, nec prorogata permittitur; nec potest sui sui privilegio reconvocare. IV. 1329. N. 9. & 1330.
- in quibus casibus non habet ius revocandi ad proprium forum. IV. 1330. N. 9.
- si conveniatur in loco studii de sibi gressu, potest domum revocare. *ibid.*
- si agit adversus pupilum alienæ miserabilium personam; ipse trahitur ad Principem, non ad domicilium loci. IV. 1331. N. 9.
- Studiosus omnis generationis Clericus appellatur. *ibid.*
- Studiosus an sui privilegium competat in criminibus. IV. 1332. 10. & N. 13.
- Fori privilegium quod habet studiosus, merendum est ei cuiusque academici privilegii. IV. 1332. N. 12.
- Eadem privilegia indulgentur studio, quæ absentibus causa Principis, aut Reipub. solent indulgeri. V. 1066. N. 11.
- Studio absenti datur in integrum restitutio. V. 1064. 13. & N. 9.
- an studio absenti denegetur, si procuratorem non reliquit. V. 1066. 14. & N. 11.
- Cessat S. C. Macedonianum in pecunia studiorum causa absentis crediti ad usus necessarios. VIII. 146. 1. & 147. *segg.*
- & eo nomine creditori est actio in solidum adversus filium suum, & adversus patrem. VIII. 150. 14. & 151. *segg.*
- Studio non possunt auferri liberi, quos amik, facta cessione bonorum. XI. 273. N. 26.
- An donatio inofficiosa studio facta teneatur. V. 568. N. 4.
- Sumptus studiorum causa facti sive a patre, sive a matre non impuntur in legitimam. V. 478. N. 44.
- nisi expressè repetendi animo fuerint erogati, *ibid.*
- huiusmodi causa potior etiam dote; & quibus in rebus. V. 479. d. N.
- Quam æquum sit sumptus causa studiorum factos neque in collationem venire, neque impuniti, *ibid.*

— collatio tamen admittitur, & impetratio, si pecunia a patre sibi datum studiosus inique prodigetur. V. 480. d. N.

— Solutio quoniam in lare dicitur. J. 177. 2.

— errantibus opponitur. l. 177. d. 178. 3.

— illis succurri non solet. l. 178. 3. VIII. 433. 9.

— Substitutio bonorum quorum gratia fit; & quæ ad eam requiritur. VI. 141. 1. & N. 1. d. 141. seq. & 145. 146. N. 6.

— Substitutionem procedere debet iudicii decretum; & an eorum, vel deprex. VI. 141. N. 1. d. 145. 6. & 146.

— Substitutionem causa summaria. VI. 145. N. 6.

— Quam traditionem scripturæ de substitutionibus. VI. 141. N. 1. & 142.

— *Vide Dico.*

— Substinere latiori significatione quam vim habet, II. 226. N. 4. IX. 109. 2.

— Substitutum, verbum generale est, & omnem substitutionem continet. VIII. 1303. 3.

— Substitui, substitutio quid sit, & unde dicta. II. 225. 2. 3. & 226. IX. 300. 3. 5. & 201. seqq.

— triplex illius interdicendum causa. II. 223. N. 1.

— improbatæ defenditur. II. 225. & 226. N. 1.

— Substitutio alia directa, alia fideicommissaria. II. 230. 8. & 231. 11. & 232. IX. 208. 30.

— directa quæ sit. II. 230. 9. IX. 207. 27. & 208. 31.

— fideicommissaria quæ. II. 230. 10. IX. 207. 28. & 208.

— omnibus prætoribus & quibuslibet heredibus iure communi permittitur. IX. 209. 34.

— Directa substitutio, altera sit in primum casum; altera in secundum casum. Casus uterque qualem sit. II. 232. 14. & 233. seqq. IX. 203. 13. seqq. & 204. & 208. 31.

— quæ sit in primum casum, si ille heres non erit, appellata vulgaris; & quæ. II. 235. 18. & 236. IX. 204. 10. & 205. 21. 22. & 208. 32.

— quæ sit in secundum casum, i. e. si heres erit, & impub. decesserit, eæ dicta popularis; & quæ iure recepta. II. 236. 19. & 237. IX. 205. 22. & 206. 23. 24. & 209. 33.

— Substitutio *Cumprædicta* quæ sit. Quare ita sit appellata; & an recte. II. 240. 23.

— *Brevissima*, sive *Rescripta*, quæ sit, & eæ ita dicta; & inter quos facta intelligatur. II. 241. 24 & 242. VIII. 1303. 2. seqq. & 1304. seqq. IX. 210. 35.

— 10. & quando reciproca a milite interposita in utroque casum facta esse intelligatur privilegio militum. VIII. 1304. 6. 7. & 1305. seqq.

— Substitutio directa vulgaris aut verbis exprimitur, aut verbis non expressis intelligitur. II. 245. 2.

— exprimitur aliis plena oratione, aliis verbo uno. II. 245. 3.

— verbis non expressis ex consuetudine voluntatis colligitur duobus modis. II. 245. 4.

— tacta vulgaris quomodo et populari expressis colligatur, & vicissim. II. 245. 5. & 246. seqq. IX. 213. seqq.

— Substitutio vulgaris evanescit, institutio herede ipso iure exstincta, si suus fuerit; vel hereditatem advenit, si extraneus. II. 204. 9. 10. & 250. seqq. IX. 221. seqq.

— expirat, adita a servo iussu domini hereditate, si testator sciret esse servum, quem instituit. II. 251. 15. & 252. IX. 222. 4. & 225. seqq.

— an expirat aditione fere, si testator a se institutum servum esse ignoraverit. Et quomodo res componatur. II. 252. 16. & 253. seqq.

— Rara est substitutio, vel suo se volente, vel re: potestate extraneæ hereditatem. II. 257. 19. 20. seqq. & 258. 23. 24.

— vel utroque potest in integrum restituito. II. 258. 25. 19. & N. 9.

— Servo nolente adire, & filiosam hereditatem repudiante, suam insitio parte, vel domino, locum habet substitutio. II. 258. 25. & 259. seqq. IX. 226. 10. 11. & 227. seqq.

— Substitutio manet, herede, vel vivo testatore, vel ante aditionem mortuo, vel deficiente indistinctis conditione. II. 261. 28. seqq. IX. 228. & 229. 16.

— Substitutio tamen cessat in illis personis, quæ hereditatem etiam non adaptat transmittitur, vel ad suos, vel ad quoscunque heredes; & quæ sunt. II. 261. 31.

— ad quem spectat transmissa, tamen non adita hereditas, ad substitutionem, an ad heredem defuncti, sive institutum, sive legatum. II. 261. 32. & 262. seqq. IX. 229. 17. & 230.

— Ex vulgaris substitutione succeditur testatori, non autem instituto. IX. 230. 18. & 231. seqq.

— Substituti, vel sibi invicem, vel uni plures, videntur substitui ex eisdem verbis, ut quibus substituti fuerant. II. 262. 27. & 263. seqq.

— Vulgariter substitutus an sicut sit prior, cum hereditas instituto auferatur, ut insignio. II. 257. N. 9. IX. 225. 7.

— An sit locus substituto, cum filiosam, institutus recusat adire hereditatem, sicut lubente patre. II. 258. 25. 26. & 259. 27.

— Omittente, & repudiante hereditatem aut aliter extincto ab hereditate instituto, locus fit substituto. II. 260. 27.

— In populari substitutione spectanda substituenti potestas, & voluntas substituentis. II. 265. 1. seqq.

— Potestas substituenti populariter quodnam ius tribuat parentes. II. 266. 5. & 267.

— Ao, & quod ius substituenti arrogato concedatur patri arrogatori. II. 267. 7.

— Quibus rebus fiat, et rari sit popularis substitutio. II. 267. 8. IX. 236. 2.

Quoniam conditiones desiderantur in persona libero-  
rum, ut pater illis substituere possit. II. 268. 9.

10. & 269. *seqq.* IX. 236. 2. & 237. *seqq.*

Conditio, seu forma papillaris substitutionis propria  
quæ sit. II. 272. 15.

Substitutio papillaris tractandi potest infra puber-  
tatem. II. 274. 17.

— si pubertatis annos excesserit, utilis est atque  
ad pubertatem. II. 272. & 273. 15. IX. 339.  
10.

— facta verbis directis ultra pubertatem inutilis  
est. Sacus tamen, si hæc verbis præcaris. II. 273.  
15. & 274. 16. IX. 339. 40.

Substitutio papillaris pars est, & sequens potestati re-  
sistenti. II. 274. 18.

Pater testamentum sibi facere debet prius, quæm sub-  
stituat impuberibus liberis. II. 275. 20. IX. 245.  
13.

— debet sibi prius heredem testamentum facere, quæm  
filio, cui exheredatus substituitur. II. 275. & 276.  
22. IX. 241. 13. & 242.

— an ordinem scripturæ convertere possit, cum  
substituere instituto filio. *ibi.*

Testamentum patris iure factum esse, eorumque ha-  
bere debet, ut valent papillaris substitutio. II. 277.  
& 278. 23. IX. 242. 16. & 243.

Atque papillaris substitutio exarscit, vel paterno te-  
stamento relicto, vel non adhuc ex eo hereditate  
ob alias, quæm præteritione, vel exheredationis  
casus. II. 278. 23. 24. & 279.

Substitutio papillaris sit iuxta, vel repudiata heredi-  
tate, vel conditione institutionis deficiente, vel ab-  
sentione sui hæredis. II. 279. 24.

In quibus casibus, etiam repudiata hereditate, va-  
lent papillaris substitutio. II. 279. 25. & 280. IX.  
243. 17. & 244.

— hereditate non adhuc, valet papillaris substitutio  
in duobus casibus. II. 280. 26. & 279. 24. IX.  
244. & 245. 27.

Substitutio papillaris cur item dicitur, papillare tes-  
tamentum, ambigua papillares, & secundum ubi. II.  
281. 27. IX. 245. 19. 20. & 246.

Cur in papillari substitutione testamentum patris du-  
plex esse dicatur. II. 281. 28. & 282. 29. & 283.  
*seq.* IX. 246.

Papillaris substitutio, vel exprimitur verbis, vel non  
expressa verbis intelligitur. II. 285. 2.

— verbis exprimitur, vel tota conditione sub-  
stitutionis, vel parte eius posteriori expressa, vel uno  
verbo; & quomodo. II. 285. 3.

— papillaris intelligitur, cum pater filio impuberi  
instituto substituit in vulgarem casum. II. 285. 4.  
& 286. 287.

— papillaris contineri intelligitur in expressa vul-  
gari, præterquam in tribus casibus. II. 287. 5.  
*seqq.* & 288. 9.

— intelligitur etiam, cum pater, pluribus insti-  
tutis impuberibus, eos invicem substituere facit si  
cum impubere pater sit institutus. II. 288. 10. &  
289.

Substitutio papillaris quid, cui, quando, & quantum  
defertur. II. 289. 11. & 290. *seqq.*

— Quoniam ea substitutionis vocantur his verbis:  
*Quisquis mihi heres erit, idem filio meo heres esto.*  
II. 289. 11. & 290. *seq.*

Substitutio mentecapti ad esomolam papillaris & lu-  
crisiana inducta; & an recte dicta *exemplaris*.  
II. 291. 20. & 292. IX. 206. 25. & 207. & 209.  
83.

— habet quandam cum papillari communem, que-  
dam dissimilem. II. 295. 2. & 296. *seqq.*

— per hanc permittitur parentibus substituere li-  
beris mentecaptis puberibus, si heredes erant, &  
in infamia decesserint. II. 295. 2. & 296. 5.

— dicta, instrumentum liberorum quodam heredita-  
tem; quoad factionem vero testamentum patris.  
II. 295. & 296. 3.

Pater debet sibi testamentum facere, priusquam sub-  
stituat mentecapto. II. 297. 7.

— an hæc substitutionis sententia porrigenda sit  
ad muros, & surdos. II. 298. & 299. 11.

— adversus hanc præteritur matri decessit inof-  
ficiosi querela. II. 299. 2.

Mater, & avia possunt substituere mentecapto in pa-  
tris, vel avi potestatem non receptam. II. 296. 6.  
& 300. 13.

— nihilominus non potest substituere dementi ma-  
ter, quæ venerit ad secundas nuptias. II. 301.  
14.

Parentes non possunt substituere mentecaptis, nisi illos  
heredes constitutos, & legitimam tutam eis reli-  
quant. II. 301. & 302. 16.

Substitutio mentecapti dicitur eius infirmitas. II.  
302. 17. & 303.

Substitutio exarscit, si dementi, vivo patre, res-  
piciat; & eo mortuo tutus in amentiam incide-  
rit, in eaque decesserit. II. 302. 17.

— datus est tamen, si rursus in juvenis alienatio-  
nem inciderit, & in ea vivo patre decesserit.  
*ibi.*

— quid, si filius, dum erat sana mentis, sibi te-  
stamentum fecerit. II. 304. 18.

Mentecapto substituenti sunt, primo liberi, deinde  
fratres, si quos habet, illis deficientibus, cæteri.  
II. 304. 19.

— an omnes liberi, vel fratres. *ibi.*

— an ex liberis, vel fratribus illi, qui substitui  
non sunt, possint impune præteriri, vel an de-  
beant exheredari. II. 304. & 305. 19.

Pater, si filio mentecapto substituit in *primam ca-  
sam*, etiam in *secundam casum* substituitur insti-  
tuitur. II. 305. & 306. 20.

— ex hac substitutione defertur hereditas sub-  
stituto. II. 306. 21.

— & quidem hereditas filii, non patris. II. 306.  
22.

— & ex conditione, si liberi mentecapti heredes  
erant, & mentecapto decesserint. II. 306. 23.  
Successio ambiguum verbum. Et quam varie acci-  
piatur. II. 7. 2. & 8. & 9.

— quid

— quid significet in definitione hereditatis. II. 9. §. 1. & 10. *sepp.* & 14. 1.

Successio in universum ius alienum ad hoc viventi fit per arrogationem, vel per legatum monasterio. II. 4. §. 4.

— utraque quodammodo tribuitur, vel monasterio, vel arrogatori. II. 4. §. 4. & 5. 6.

Successio in universum ius mortui fit per hereditatem. II. 6. 7.

— Vide *Hereditas*.

Successio in universum ius defuncti fit, vel in capite, vel in stirpe; vel in utroque; & quomodo. II. 1126. 19. 20. & 1127. *sepp.*

Successio legitima quæ. II. 1128. 2. & 1104.

— est ex iure natura, tamen odioem formamque habet ex iure civili. II. 1103. & 1104. N. 4.

— quomodo, & quid defunctus a lege. II. 1104. 4. & 1105. *sepp.* VII. 1041. 1. & 5.

Quomodo succedat hereditati, cuius bona sua sunt in diversis districtibus. II. 1104. N. 4.

Suffragium quomodo dicitur. V. 193. 4.

Suffragium pro honorario. V. 194. N. 4.

Suffragium propriè dictum in iure quid sit. VII. 633. 1.

Actio honeste potest aliquid; & iure retinet ob suffragium. VII. 635. 3.

Promissum causa suffragii quibus conditionibus debratur. VII. 636. 4. §. 6.

Promissa rei ob suffragium qua actione petatur. VII. 638. 7.

Quomodo sine singulari constitutum sit ob acquisitionem rei inducitur causa suffragii. VII. 638. 8.

Quæ sit pœnis occupantis res causa suffragii penalis sit. VII. 638. 9.

— & quando aliquis ex pœnis teneatur. VII. 639. 10.

De triplici differentia promissi ob suffragium; & familiaris advocatorum. VII. 640. 12.

Suffragiorum numerus minor cedit numero maiori, licet pars minor maiori possit auctoritate, vel merito. XI. 126. §. & N. 1.

Sui, vel alteri iuris quoniam sunt. I. 298. 4. & 376. 1. & 377. 2.

Sui ex ipsa notatione nominis quoniam dicuntur in iure. II. 371. 13. & 372. *sepp.*

Sui heredes defuncti quoniam sunt ipso iure. II. 347. 2. 3. & 348. *sepp.*

Quoniam sunt hi, quos facit *sui* testatoris voluntas. II. 349. 10.

Sui heredes iure civili sunt idem necessarii. II. 349. 10. & 350. 11.

— & quomodo hoc sit esse constitutum. II. 350. 12. & 355. 18.

Sui tamen possunt infirmi sub ea conditione *si valuerint* vel sub alia conditione potestativa. II. 349. 11.

Sui heredes existant, etiam inviti, & iuris sui ignorantem. II. 356. 20. & 357.

— etiam si furiosi sine, vel insanes. II. 357. 21.

Sui, cum semel extiterint, manent heredes; & coguntur respondere creditoribus hereditariis, nisi se abtineant. II. 357. 23. & 358. 24.

Sui & potentes abstinere possunt, nisi se bonis immiscuerint. II. 360. 29.

— vel nisi, se immiscendo, restitutionem in integrum impetrent. *ibid.*

Sui, & impotentes abstinendi facultatem habent, si se immiscuerint, sine non. *ibid.*

— & quoniam se immiscere dicantur. II. 362. & 363. 31.

Abstinendi beneficium non habent, qui aliquid amoverint, vel amovendum curaverint ex hereditate. II. 361. 30.

Sui, qui se abstinent, quibus careant hereditatis, sine commodis, sine lococommodis. II. 363. 33. *sepp.* & 364. *sepp.*

— Vide *Abstineret, Abstentis, Suis*.

Successioni non est locus in suis. VIII. 1332.

Solus verbum ad hæc ignominiam laicis. II. 341. N. 1.

— quas ab causis inventis facit. *ibid.*

— an exheredatione perimatur. II. 341. N. 3. & 342. *sepp.*

— non ad species agnationis. II. 343. N. 4. & 344. N. 6.

— quibus modis differat ab agnitione. II. 344. N. 6.

— non habet gradus. II. 346. 7.

Quoniam solus effectus. II. 367. N. 25.

Superficiarius quid. II. 1292. 4.

— habet in superficie eandem domini partes, & remedia, quoniam sunt domini predita. II. 1300. 2. *sepp.*

— potest acquirere, & imponere servitutem adibus superficiarii. VI. 629. N. 2.

Superficies quid sit. II. 1292. 4.

Alienandi iure fruuntur superficiarii; & hoc ius quid continet. II. 1293. 6.

Unica præstatio superficiarii. Quoniam sit, & an cemitur interdum. II. 1295. 9.

Ius superficiarium quid. II. 1291. 1.

Tria ad ius superficiarii constituendum necessaria. II. 1292. 2. 3. 4. & 1293. *sepp.*

Quomodo ius superficiarii haberi possit in alieno. II. 1293. 6.

An præstatio personis necessaria sit in iure superficiarii. II. 1293. 7. & 1294.

Superficiem recte solus dominus constituit. II. 1294. 9.

Superficies constituenda est in solo. II. 1294. 10.

— potest constitui condictione; & quomodo. II. 1294. 12. & 1295.

An possit constitui emptione. II. 1295. 13. & 1296. 16. 17. & 1297. *sepp.*

— quomodo locatio superficiarii distinguatur ab alia emptione. II. 1295. 14. & 1296.

- emptori superficies competis in rem actio; seu-  
cus conductus, nisi ad longum tempus conde-  
deris. II. 1296. 17.  
— potest condici donatione. II. 1298. 19. &  
1299.  
Superficies pacta consensu transferretur traditione du-  
tatur in superficiesium. II. 1299. 20.  
— legata gratis testamento etiam sine ulla tradi-  
tione in legatium transferretur. II. 1300. 21.  
— legata cum certa pensione non transferretur, nisi  
ubi condicio placuerit legatario. *ibid.*  
Quoniam sine constitutendo superficies. II. 1300. 22.  
In alienatione superficiesi an domini constitutus requi-  
ratur. II. 1304. 7. 8. & 1305.  
Superficies proprietati est filius domini; & quae sunt  
eius proprietati emolumenta. II. 1307. 10. &  
1308.  
Ius superficiesium finitur, iure domini constitutis  
solutio. II. 1307. 2.  
— finitur tempore. Et quomodo. II. 1307. 3.  
— Rei mutatione, molibus ruinis vastatis, vel in-  
cendio absumptis. II. 1308. 4.  
— an nova aedium constructione ius superficiesi  
reviviscat. II. 1308. 5. & 1309.  
— si solum ab initio condiderit, an absumpta su-  
perficie, iterum edificare possit. II. 1309. 6. 7.  
8. & 1310.  
— amittitur culpa superficiesi, puta, si pensionem  
senio anno non solverit. II. 1310. 9.  
— cor factus in emphyteusi. II. 1310. 10. &  
1311.  
— amittitur, neglecta pensionatione, de qua inter  
partes convenerit. II. 1311. & 1312. 11.  
Finitis superficiesi ad quem redit. II. 1312. 12.  
Supremus proprie quoniam dicitur. XI. 37. 4. 5.  
& 9.  
Supplicatio pro extrahendo processu quid sit. VI.  
25. & 18.  
— quid differat a libello. VI. 26. d. N.

— Vide *Libellus*.

Supplicationem usus in Curia Principis. VI. 418.  
N. 22.

Surdus. Vide *Mutus*.

Suspecta persona, quae dicitur. VII. 646. 8.

Suspecti accusatio et quibus casibus ante susceptionem  
iuriam inferatur. I. 320. & 321. 2.

— infamia non potest, sine iuribus. I. 564. 3.

Suspecti accusationem probatio, & casus cogniti  
sequi debet. J. 572. & 573. 30.

De suspecti accusatione an alius a *Procuratore* magistra-  
tus, & iudex cognoscere possit. IV. 1201. 26.

— Vide *Accusatio*.

Suspectus. Vide *Iudex*, *Tutor*.

Suum celestique duplex. I. 227. 2. 2. III. 411. 2.  
X. 1063. 2.

Suum quoniam dicitur. II. 346. N. 8. & 351. 23.  
& N. 22. & 352. *sequ.*

Suus, vel pars instituentis, vel sub conditione po-  
tentis. II. 84. 5. 85. 7.

— Vide *Sui*.

Syndicus quam varie nominetur. V. 225. N. 22.

— quomodo differat ab actore. V. 226. 22. &  
N. 22.

— an sit idem cum administratore rerum civita-  
tis. d. N. 22.

Suspensio civitatis obligationem acquirit. III. 569.  
15.

— potest restitutionem in integrum seducit sine  
speciali mandato. V. 2243. N. 1.

— libellum concipit in civili causa nomine colla-  
gi universitatis. VI. 52.

— pro universitate accusatus respondet. V. 279.  
N. 5.

— pro ea partes accusatoris sustinet. V. 189. N.  
11.

— an procuratorem ad agendum dare possit, line-  
am contestata. V. 221. N. 17. & 229. N. 25.

## T

**T**abelio qui scilicet contrahit ueluti, instrumentum alienationis fecit, vel rerum ecclesiasticarum confecti, dicitur *infamis*. V. 100. N. 13.  
**Tabelliones** an, civibus stipulando, acquirere possint. XI. 797. 33. & 796.

**Tabelliones** mones quodnam sit. *ibid.*

**Taberna** unde dicta. XI. 1701. 4.

— per metonymiam dicta quid significet. VI. 886. 5.

**Tabula** actus foribus quando impura reſigi queant, v. l. fecus. IV. 329. N. 5.

**Tabula** testamenti quæ, quomodo, quibus desiderantibus speciei valeat. II. 403. 7. *ſeqq.* & N. 3.

— *Vide Apertura.*

**Tabularum** appellatione quid intelligant iuris interpretes. II. 523. 4. VII. 1230. 23. IX. 987. 1.

Quomodo tabularum usum veteres fecerint. II. 523. 4. & 524. VII. 1230. 23. 22.

**Coimam**, & quæ de re compositi interdictum de *Tabularum exhibendo*. IX. 987. *ſeqq.*

— *Vide Interdictum.*

**An** is, qui tacet, pro consensiente habeatur. VIII. 579. 4. & 580. *ſeqq.*

**Taciti** significatio duplex; & quæ. III. 1149. N. 3.

**Tacitum** est quod in expresso vi ipsa continetur. II. 145. N. 2.

**Tacitum** recte vocatur, & quod est ex ipsa legis interpretatione, vel fictio. *ibid.*

**Tasare** quid sit. VI. 374.

**Tasatio**, verbum ambiguum; & quæ sit eius significatio. VI. 374. 5. & N. 6. 7. & 375.

**Tempus** continuum opponitur illi; & quid sit utrumque. I. 145. 3. & 1099. 1.

— in re dubia intelligitur continuum. I. 145. N. 1.

— cedit & ignorat. I. 145. 3.

**Tempus** continuum in servitutibus quotuplex; & quæle utrumqueque. III. 404. 16.

**Tempus** restitutionis in integrum quomodo continuum. V. 1147. 18.

**Ex** quo die tempus actionum cedat. IV. 721. 18.

**In** quibus causis ceptum pro completo habeatur. IV. 723. 20.

**Tempus** suo est modus tollendæ obligationis. IV. 709. N. 1.

**Tempore** quoniam finitur obligatio, & quotenus. IX. 1374. 13. & 14.

**Temporis** comparatio alla naturalis, alia civilis. I. 1074. N. 3.

**In** temporibus an servandæ sit, quod longius est; & quando fecus. XI. 858. 2.

**Tenor** quid significet apud latinos. I. 125. 9.

**Tergiversatio** quid sit. V. 122. 20.

— infamatur. *ibid.*

**Termini** prorogatio an liberet sâcristiam. IV. 1026. N. 6.

**Terminus** probatioque aominans. VI. 257. N. 6.

**An** dies termini computetur in terminis. *ibid.*

**Territorium** quid sit, & unde dictum. IV. 1168. & 1169. 5. & N. 5. & 1166.

— quomodo sit cum iurisdictione coniunctum. IV. 1168. N. 4.

**Omnis** magistratus & iudex habet territorium in quo ius dicat, legibus, vel moribus eidem constitutum. IV. 1168. 5. & 1169.

**An** sicut magistratus aut generalis iurisdictione competat, territorium habeat; an & ille cui seniorum consensu concessa iurisdictione. IV. 1169. 4.

**An** territorium habeat, qui iurisdictionem habet dumtaxat in certis personis. IV. 1169. N. 4.

**Magistratus** extra territorium habetur, tanquam privatus. IV. 1169. 5.

— extra territorium agnoscere iure non potest adversus externum, ne de possessione quidem. IX. 879. 1. 880. 2. & 882. 4.

— potest tamen adversus eum, qui sit alterius territorii, pro iurisdictione sua agnoscere in causis quarum. IX. 881. 2. & 882. 3.

**Extra** territorium voluntaria iurisdictionis actus expelluntur. IV. 1172. N. 8.

**An** prorogatio iurisdictionis extra territorium permittatur cum consensu iudicis illius territorii. IV. 1171. & 1172. N. 8.

**De** territorii cuiusque magistratus ex legibus, vel moribus cuiusque gentis aut populi iudicandum. IV. 1170. N. 5.

**Tertius** ad iudicium veniens, an processum iudicii inchoatum impedire, vel retardare possit. V. 911. & 912. N. 7. XI. 1245. N. 22.

— quando appellare possit; & quotenus. VI. 415. 22. *ſeqq.* & N. 6. *ſeqq.*

— an innovare possit, ubi sua interest, & quotenus. VI. 468. 9. & N. 9.

**Exceptio** de iure tertii non sôditur, ubi sit nullum ius, vel causam a reo habet. VI. 561. N. 4.

**Exceptio** de dominio tertii efficax. *ibid.*

**An** vindicanti domino opponi directio possit de utili dominio tertii. *ibid.*

**Tethameum** vulgaris etymologia reprehenditur, & variè inquiretur. IX. 1. 1.

Testamenti origo an sit ex iure gentium; an ex iure civili. II. 19. N. 1. IV. 7. 7. & 8.

— definitio uberior explicata. II. 19. 3. & 20. *segg.* IX. 2. 2. & 3. *segg.*

Testamenti factio, sive ordinatio duplex. II. 22. 3. & 23.

— sciendi testamenti facultas tempore testamenti necessaria. II. 34. 13. VIII. 1333. 10.

Testamentum quatenus sit iure publici. II. 52. 9. & N. 11. VIII. 1343. 3.

— aliud in procinctu, aliud per nos, & liberos. II. 37. & 38. N. 2.

Testamentum aliud vulgare, sive pagorum; aliud militare. II. 22. & 23. 3.

Testamentum qui facere possunt, iure communi. II. 25. 1. & 26. *segg.*

An quis testamentum facere possit, ex libet etibus adimplendum. II. 27. 2. & 28. *segg.*

Facultas testandi tria desiderat. II. 29. 7.

Quoniam testamentum facere prohibeantur. II. 29. 8. & 30. *segg.*

Testamentum semel iure factum, an & quomodo non infirmetur, conditione testatoris mutata. II. 34. 13. & 35. 14. & 36. 15.

Quare tam multis in testamentis systemata, cautiones, subtilitates iure civili regulantur. II. 31. 2. & 38. *segg.*

Causa regionis vel civitatis leges aut moret in ordinando testamento servandi. II. 37. N. 1. IX. 80. 11.

Testamenta sunt aut publica, aut privata sive. II. 39. 2. IX. 49. 1.

Publicum fidem habent testamentum vel Principi oblatum, vel apud actus iudicatum. Et quale utriusque. II. 39. 3. 4. & 40. 5. IX. 51. 2.

— in utroque nulli testes desiderantur. II. 40. 4. & 41. 5. IX. 53. 9.

Testamentum privata fide factum quale sit. II. 41. 1. IX. 59. 3.

— si scriptum, vel nuncupativum. Unde scriptum & nuncupativum testamentum. III. 42. IX. 59. 3.

— scriptum requirit scripturam, & septem testes, idoneos, rogatos, eorumque confirmationem. II. 43. 3. 4. & 44. *segg.* IX. 59. 4. *segg.* & 60. 7.

Nihil interest in qua materia scribatur, nec quando vel a quo scriptum sit. II. 43. 4. IX. 39. 2.

Quoniam fiet testes idonei in testamento. II. 45. 7. IX. 60. 8.

— quoniam esse prohibeantur summi, vel lege. II. 45. 8. 9. & 46. *segg.* IX. 60. 8. & 61.

In quibus testamentis quidam, licet idonei, ob privatas causas, testes esse non possint. II. 49. 16. 17. & 50. *segg.* IX. 61. 9. & 62. *segg.*

— quo tempore idonei esse debeant. II. 54. 24. IX. 63. 11.

Testes subscribere debent testamento, & ipsum confirmare proprio, vel alieno anulo, vel sigillo. II. 55. 3. 4. & 56.

— omnes duxerit debent, donec suprema confirmatio peragatur, nisi casus aliquis impediat. II. 57. 6. IX. 66. 15.

— debent uno contextu actionis testamentum cum testatore peragere. II. 57. 58. 7. IX. 66. 15. 16.

Quoniam actus testamentum interrumpit, aut fecit. II. 58. 7.

Solennitas testamenti iure singulari actus in testamento casus. Quis formi in eo observanda. II. 60. 2. IX. 68. 18.

— quibus in testamentis remittitur. II. 61. 3. IX. 68. 19.

Quoniam sit forma testamentorum qua fieri a parentibus inter liberos. II. 61. 5. 62. 7. & 63. 8. IX. 70. 3. 3. & 71. *segg.*

An valeant extraneo testata, testamenta inter liberos minor solennia. II. 62. 6.

Quando, & quam vim habent posteriores testamentum non solennia. II. 63. 64. 9.

Testamentum ad plus tantum solennia nulla requirit, praeter duos testes. II. 64. 10.

— nullum est tamen, si fuerit ratione voluntatis imperfectum. II. 63. N. 6.

Testamentum tempore patris conditum an valeat, solennibus omisso. II. 63. N. 6. & 64.

An testamenti solennia obligent in foro solima. II. 59. N. 1. & 60.

Testamenti nuncupativi forma, & observatio qua sit. II. 65. & 66. 3. *segg.* & 67. IX. 77. 1.

— hac parum communis testamentum scripto, parum propria. II. 65. 2. IX. 77. 1. 2.

In testamento nuncupativo necesse est ut testes intellegant sermonem testatoris: secus in testamento scripto. Et qua differant ratio. II. 67. 6. *segg.* & 68. 9. IX. 79. 6. 7.

Utraque forma testamenti scripti & nuncupativi suam habet, & proprias utilitates. II. 68. 11. & 69. *segg.*

Hodie solum in usu est testamentum nuncupativum, ad fidem tamen rei gestae in scripturam reductum. II. 65. N. 2. IX. 80. 11.

De fide testamenti a iurario confecti observantia consuetudo regionis & populi cuiusque. IX. 80. 11.

In quovis testamento necessaria hereditas institutio. II. 71. 2.

Quoniam leges in testamento parentum, & liberorum, vel fratrum servanda sunt erga parentes, & liberos, vel fratres. II. 72. 3. & 73. *segg.*

Parentes in testamento liberos omnes proximi gradus vel institvere, vel exheredare debent. II. 73. 4. 5. 6. & 74. 79. 12. & 80. 13.

— etiam pollicetur. II. 74. 78. 7.

— & non tantum filios, sed etiam nepotes. II. 75. 8.

— Vide *Liberi, Postumi, Nepotes*.

Testamentum infirmatur, vel testatore valente, vel invito. II. 124. 2.

Nuda voluntas testamentum non instruitur. II.

124. 3.

— infirmior, volente testatore, cum tabula testamenti rumpitur, resignatur, vel deletur. II. 125. 4. IX. 83. 2.

— quid interit, utrum aliquid perfecto testamento, vel ante sit delictum, & an consilio, vel secus. II. 125. N. 3. IX. 29. 3. *sepp.*

Qui, & quando a testatore, vel ab alio quid delictum praefertur. II. 125. N. 4.

— testatur posteriori testamento perfecto; interdum & imperfecto; & quando. II. 125. 6. & 126. *sepp.*

— item revocatione voluntatis; & quomodo. II. 126. 14.

— quid si postea revocare se nolit. II. 126. N. 5.

— quid si aliud faciat, prioris oblitus. *Id.*

Testatore invito instruitur testamentum, vel introitus testamenti vitio, vel casu casu. II. 128. 15.

— vitium internum testamenti quodnam sit. II. 128 & 129. 16.

— vitio interno, vel rumpitur agnitione, aut quod agnitione sui heredis. II. 129. 17. 18. & 130. IX. 113. 4.

— Vide *Agnitio*.

— vel rescinditur bonorum possessione contra tabulas, & insufficienti querela. II. 131. & 132. 19. Vide *Quamvis possessio, insufficienti querela*.

Quid interit, utrum voluit sit testamentum, an rescindatur. II. 132. 20.

Causa externa instruitur testamentum, quod irritum sit capitis diminutione testatoris, vel defectu heredis. II. 133. 21.

— irritum sit capitis diminutione quocunque; & quare. II. 133. 22. 23. & 134. 25. 26. 27.

— recipitur testamentum capivi; & quare. II. 133. 24. & 134.

An valeat testamentum capitali iudicio damnati. II. 135. 28.

Testamentum nullum, de bonis castrensis, & quod castrensis irritum non sit emancipatione. II. 135. & 136. 30.

Testamentum eius qui in rebus mortem sibi conscivit, irritum sit. II. 136. 31.

Nec furor, nec alio vitio, aut conditionis mentione testatoris superveniente, nisi capitis diminutione, irritum sit testamentum. II. 137. 32.

Irritum sit testamentum, si nullus heres ex eo existat. II. 138. 33. IX. 113.

Probatio nullius testamenti ad quem spectet. VII. 1042. 8.

Testamentum interdum convalescat, irrita praeterita. II. 138. & 139. 34.

Quando convalescat testamentum nullius damnati. II. 139. 35.

Testamentum irritum quatenus convalescat primum statum restituitur. II. 139. 36. 37. & 140. *sepp.*

Quatenus convalescat testamentum ruptum. II. 143. & 144. 43.

Testamentum facere licet quocunque lingua, quibusque verbis; dummodo testantis voluntas intelligatur. IX. 87. 3.

Vitium scripturae testamenti non avertit, ubi constat de sententia testatoris. IX. 91. 2.

— scripturae vitium in testamento duplex. IX. 91. 3.

Ordo rerum in testamento scribendarum invariatus an vitiet testamentum. IX. 92. 5. & 94. 9.

Quid in impuberis sphaerulati testamento. IX. 92. & 93. 5.

Omissa ex vitio scribendis verba aliquae in heredis institutione an vitient testamentum. IX. 93. 6. 7. & 94.

— quid si testator ex consilio non errore omiserit. IX. 94. 8.

Notae scribi testamentum non debent, & ita descriptae non valent. IX. 95. 2.

Quidquid in testamento lege postea exvenit, vel additur, id semper ita accipiendum, ne superveniat, & inutiliter sit eorum. IX. 626. 9.

Cum quid ambigat aut perperam scriptum est in testamento, verisimile in eo testatoris voluntatem sequi debemus. XI. 101. 1.

— et quibus consuetudinibus voluntas testatoris arguitur. XI. 103. *sepp.*

Ubi pugnantia inter se in eodem testamento inveniantur, contrarium valet. VII. 1281. 3. & 1285. 11. 1286.

Testamentum inspicendi, describendique facultas, quibus, & adversus quos, & quatenus fiat. II. 404. 11. IX. 430. 10.

Cum adit enim testamentum authenticum, & aliud eius exemplum, aperiri debet authenticum. II. 403. 8.

— quomodoque aperiri, nihil iurasti. II. 404. 9.

— Vide *Aperire, Apertura*.

Testamentum an viciosum sit, si fuerit furtive sublatum. IX. 27. 8.

— an vitietur propter ea quae sunt in illo delicta. IX. 29. 3. & 30. *sepp.*

— Vide *Cancellata*.

De controversiis, quae nascuntur ex testamento, transigi non potest, nisi iuxta, & ex ordine testamenti verbi. VII. 374. 13.

— reliqua autem in testamento remitti possunt pro parte, vel in totum, etiam non inspectis testamenti verbis. VII. 374. 14. 15. & 375. *sepp.*

Testamentum fidem debet pro testatore, eiusque heredibus adversus eum non facit. VII. 1030. 2. 3.

— quare non valent in testamento relicta, quando non auctor hereditas. IX. 619. 9. 10.

— quando hac irrita facto testamento valeant, tamquam relicta codicillis. IX. 619. 10. 11.

In quibus casibus, hereditate non adita, valent in testamento relicta. IX. 621. 12. & 622. *sepp.*

Qui-



Quibus rebus constabit, relicta testamenti promissi  
vult testatorem etiam ab intestato. IX. 620. 11.

Testamentum publicare. Vide *Publicatio*.

Testamentorum genera duo antiquissima apud Ro-  
manos; & quæ II. 37. & 38. N. 2.

Testamentum per æt, & liberum quodcumque sit, quo  
tempore, & a quibus introductum. II. 38. &  
39. N. 4.

Testamentum inofficiosum quid sit; & unde dictum.  
V. 435. 6.

— Quibus rebus efficiatur inofficiosum. *ibid.*

— Vide *Inofficiosa querela*.

Testamentum inter liberos quæ sit; quorum, & in-  
ter quos vellet, & quævis. IX. 69. *sepp.*

Testamentum militare, quod vocatur *in procinctu*,  
quid sit. II. 37. N. 2.

Testamentum militare promissi loco militibus tribu-  
tum ab Imp. quæ sit. II. 310. 2. 3. 4.

— liberum est ab omnibus iuris solemnibus; dum-  
modo tamen, vel scripto, vel duobus idoneis tes-  
tibus constet esse factum a milite. II. 311. 5. *sepp.*  
& 312. 8. & 326. 42. 43. & N. 20. & 327. 44.  
45.

Miles in testamento, si liberos habet, & si sciri se  
habere, impone eos præterit, aut exheredit, siue  
iure id faciat, siue iulius. X. 312. 9.

Infirmatio militis testamenti tota pendet ex una mi-  
litis potestate. II. 313. 10.

Militare testamentum capitis diminutione militis  
quæcumque non sit irritum. X. 313. 10. & 314.

Miles in testamento potest heredem facere quem  
vult, etiam cum qui testamentum testamenti non ha-  
bet. II. 314. 11.

— an & contra servum. *ibid.*

Miles ex re certa heredem institutus intelligitur in  
reliquis bonis decessisse intestatus. II. 314. 12. &  
315. 13.

— potest ex die heredem instituire. II. 315. 14.

— potest ex die certo substituere. II. 315. 15.

— potest tam sibi, quam filio, sive & soli filio  
iure militari testamentum facere. II. 316. 16.

— legare potest ultra dotacionem. II. 316. 17.

— faciens facere potest, dum tamen nihil fla-  
ruet in testamento, quod sit contra ius, aut bonos  
mores. II. 316. 18. & 326. 42. 43. & 327. 44.  
45.

Quamquam in testamento militis tamquam contra  
bonos mores, vel legibus improbandum. II. 316.  
19. *sepp.* & 317. *sepp.*

Privilegium testamenti facienti iure militari, an, &  
quibus militibus tribuatur. II. 319. 26. & 320.  
*sepp.* & 325. N. 17. & 326. 41.

— & quibus conditionibus. II. 322. 32. 33. &  
323. *sepp.*

An hoc testandi privilegium militibus nostrorum  
temporibus tribuatur. II. 319. N. 13. & 320.

Miles de bonis castrensis & quasi castrensibus tes-  
tari potest, siue sit in expeditione, siue non sit.  
II. 327. 46.

— In expeditione occupatus testari potest de bo-  
nis suis, tam castrensibus, quam paganicis. II.  
327. 47.

Flavianum miles de solis castrensibus testari potest  
iure militari, non autem de paganicis. II. 328.  
49.

Miles damnatus capitis ex militari delicto testari po-  
test de solis castrensibus. II. 328. 50.

Paganica bona si habet; vel eius liberis, vel fisco ad-  
dicantur. *ibid.*

Testamentum nuncupativum quid sit; & quibus re-  
bus constet. II. 69. *sepp.*

Testamentum scriptum quæ habet solemnitas; &  
quibus paribus constet. II. 41. 2. & 42. *sepp.*

Testatio proprie dicta quid sit. VII. 1123. 1.

Testatio ista nullius momenti est, testibus non pro-  
ductis; & quæ. VII. 1123. 2. & 1124. 3.

— significat interitum scripturæ factam, testibus  
adhuc. VII. 1026. 9.

— interdum scripturam privatam, veluti, *adversaria*.  
VII. 1027. 11. & 14.

— posterior hac pro scribenda silem non facit,  
nisi adjuvetur aliis administris. VII. 1028. 17.  
18.

— quando iis administris adungere iudex possit  
testationes privatas. VII. 1028. 18. 19.

— Vide *Scriptura*.

Testator nihil aliud videtur voluisse, quam quod di-  
xit. XI. 8. 10.

— præsumitur, in legendo civibus, plus dilexisse  
patrem, quam singulos civis. XI. 9. 16. 27.

— plus notos quam ignotos. XI. 9. 18.

— ex notis plus comansus, quam extraneos. XI.  
9. 19.

— an, cum scripserit se vivum nihil donasse, cum  
revers donavit, videtur revocasse donationem.  
XI. 20. 5.

Inveniente est, testatorem voluisse aliquem aliquid  
constituere, maxime in eos quos dixit. XI. 32.  
10.

Testator in ambiguo sermone non utrumque dicit,  
sed quod volat. XI. 54. 8.

Quomodo cognosci possit in re ambigua, de qua  
persona testator senserit, cum alicui legavit. XI.  
56. 16.

In ambiguo testatoris oratione id sequitur quod  
credibile est fuisse ab eo cogitatum; & unde id  
colligi possit. XI. 69. 2. 3. & 70. 5. & 7.

Testatorem nihil agere voluisse parandum non est.  
XI. 96. 4.

— recedi non debet a significatione verborum,  
nisi cogente testatoris voluntate. XI. 94. 3.

Testatoris voluntas spectatur potissimum tempore  
moris. XI. 94. 23.

Sola hac sequenda in re, quæ pendet ex testatoris  
voluntate. IX. 172. 5.

Voluntas testatoris servanda est a iudice in divisione  
rerum. VI. 1026. 2.

— in quibus causis veretur ista testatoria volentia, & quomodo servanda in singulis. VI. 1006. 3. 4. & 1007. *sepp.*

Voluntas testandi sua debet esse inter liberos, quomodocumque es probetur: inter extraneos non aliter; quam si testamento, vel codicillis sit confirmata. VI. 1008. 6.

Voluntates testatorum laici interpretantur. X. 1391. 47. II. 496. 32. & 792. 15. & 869. 17.

Suprema testantium voluntas toto genere dilant a contradi. III. 477. 4.

— *Vide Voluntas.*

Testatoris affirmatio, vel negatio veritatem rei non movet. IX. 19. 1.

Testatoris affirmatio pro illo aut hereditis fidem non facit. VII. 1030. 3.

— eius affirmatio iurisdictionis confirmatio in testamento, an & quatenus habenda sit fides adversus heredes. IX. 1029. 1. 2. & 1030.

— cum iudicium in testamento eorum esse debet, quomodo sit accipienda. IX. 141. 2.

Testimonium quodnam dicatur. VII. 1109.

Species testimonii duo, testes & instrumenta. VII. 1109. 11.

Testimonii veritas, aut falsitas ex quibus rebus deprehenditur. VII. 1124. 3.

Testimonio soli quando credatur, non productis rebus, aut non interrogatis. VII. 1125. 4. & 6.

Testes quid sint. VII. 1109. 12. & 1127. 2. 2.

— idonei quoniam sint. VII. 1119. 1.

— quoniam, & ex quibus causis non habeantur idonei. VII. 1119. 3. *sepp.* & 1120. *sepp.* & 1128. 6.

Testis in re sua orem admittit; & quaerit. VII. 1127. 2. 3. 3.

Testes suspecti qui. VII. 1119. 5. & 1120.

Testes domestici qui sint. VII. 1120. 7. 8. 9. & 1121. 10. 11. 12.

Quare testes domestici habeantur suspecti. VII. 1121. 13. 14.

An inter domesticos testes numerandos sit frater emancipatus. VII. 1121. 15. & 1122. 16.

An qui defecerint esse domestici, idonei testes habeantur in ea causa, quando erant domestici. VII. 1122. 16. & 1123.

An testimonium domesticorum fides iure naturali improbetur. VII. 1123. & 1124. 17.

Testes evocandi sunt, & venire cogendi; a quo, & quomodo. VII. 1207. 2. 3. & 1206. & 1211. 17. 18.

— nisi iussu dei casus se excuset. VII. 1206. 4.

Testes an, & quando per longum iter evocari possint. VII. 1206. 5. & 1207.

— evocari venire non coguntur, nisi suppedienter illis sumptus ad id sufficiant. VII. 1209. 11.

Quoniam, & adversus quos testimonium dicere non coguntur vocati. VII. 1207. 7. & 1210. 14. & 1211. 15.

— quoniam, licet evocati, venire non coguntur si absint. VII. 1208. 8.

An qui evocati, aut venire non possunt, aut sine fraude evocari non debent, possint detestare testimonii dictionem si ad eos mittitur. VII. 1208. 9. & 1209. 10.

Qui testimonii dicendi causa venerant, si die ibi mancant, non interrogati, discedere possunt, nec iterum evocati, venire coguntur in causis pecuniariis. VII. 1209. 11. & 1212. 20. & 22. — scilicet in criminalibus. VII. 1212. 21. & 1226. 8.

Testes interrogandi sunt, vel utraque parte praesente, si velit adesse; vel absente, quem petit ad produci interrogantur. VII. 1213. 23.

— utrum praesentes esse debeant parvi, eum in idem testimonium interrogandum recipit ad sententiam statuentem: an & cum testes interrogantur. VII. 1213. 24. 25. & 1214. *sepp.*

Testes soli produci non possunt a partibus, qui sordierint testimonio. VII. 1216. 29.

Confessione atque alia fore receptionem, ut testimonium iurisdictionis coram partibus recepto, partes non adfuit, nec evadunt, cum testes interrogantur. VII. 1218. 30.

Testes iure posticio recipi solent a iudice ordinario ante ipsam contestationem, ne adfuit, vel sed probationes deperant. VII. 1220. & 1221. 5.

— quam recte hoc fit constitutum. VII. 1221. & 1222. 6.

Testes a iudice, vel ab arbitro sunt interrogandi. VII. 1125. 7.

— singuli sunt interrogandi seorsum ab aliis contestatos. VII. 1178. 12.

Testes ab arbitro interrogati, an, & quando sint interrogandi rursus ab ordinario. VII. 1222. & 1223. 2.

— interrogandi sunt ab ordinario in criminalibus. VII. 1126. 8.

— quid in pecuniariis. *ibid.*

Testes in priore iudicio interrogati, interrogari non debent in iudicio appellationis. VII. 1224. 3.

Quibus temporibus interrogatio testimonii aliter mandari possit. VII. 1125. 1126. 7.

— inter quod tempus interrogandi sint a iudice. VII. 1212. 20.

Interrogatio testimonii ad sororem etiam improbat iure civili; ea tamen moribus recepta est. VII. 1126. 9.

Testes an in omnibus causis rogati esse debeant. VII. 1199. 10. & 1200. 11. & 1201.

— in quibus causis rogari eos oportet. VII. 1199. 8. 9. & 1201. 12. *sepp.* & 1202.

— quoniam rogati esse intelligantur. VII. 1202. 22.

Testes produci nequeunt post dilationem tribus temporibus datam ad eos producendos. VII. 1079. & 1080. *sepp.*

— quoties produci queant. VII. 1080. 5. & 1081. *sepp.*

Te-

Testes fidem non faciunt, nisi sint recepta legitime eorum testimonio. VII. 1139. 2. 3.  
 — quomodo examinandi sint a iudice. *ibid.*  
 Testes dicere testimonium debent iurati. VII. 1139. 2.  
 — an omnes, antequam testimonium dicant, interjuncto obligari debeant VII. 1140.  
 — an, & quando possit esse iurandum remittit. VII. 1141. 9. *segg.* & 1142. 12.  
 — quo tempore iurare debeant. VII. 1142. 15. 16.  
 — omnes fide digni, nisi sint inhonesti, & infames. VII. 1142. 17.  
 — quosdam ceteris preferendi. VII. 1142. 18.  
 Liberi ad testimonium dicendum adhibentur, non servi. VII. 1146. 10.  
 — ad testimonium ferendum non admittuntur, qui sunt inimici; & ex quibus rebus tales existimantur. VII. 1159. 1. & 1160. *segg.*  
 Testes sponte venientes reici non possunt, tamquam suspecti. VII. 1170. 2.  
 Quodcumque reici non possint ab eo, qui usus est eorum testimonio in alia causa. VII. 1179. 2. *segg.* & 1180. *segg.*  
 — a testimonio repelluntur infames; & quare. VII. 1191. 8. & 504. 12.  
 — ex duobus tamen causis illi admittuntur. VII. 1191. 9. & 1193. 10.  
 — an sine a testimonio removendi sint infames. VII. 1195. 11. 12.  
 — non accensur a testimonio criminis rei, nisi damnum; & quare. VII. 1195. 15. *segg.*  
 — corrupti reiciantur, & eo nomine damnum non possunt esse testes in alio iudicio. VII. 1184. 11. & 1185. 1156. 12.  
 — fidem non adferunt, nisi dicant, se interfuisse, & vidisse, vel audivisse quod gestum est. VII. 1194. 17. *segg.*  
 Qui testatur id quod audiverunt ab alio, fidem non faciunt, nisi, cum queritur, an esset aliquis facti memoria. VII. 1194. 17. & 1195. 22.  
 Qui testatur aliquem esse, potest, rei dominum, idoneum testimonio sui causam reddere tenentur. VII. 1194. 19. 20.  
 An testes, qui convicti sunt falsi, instrumentum respecto, & exinde condemnati, possint in alio iudicio esse idonei. VII. 1241. & 1248. 27.  
 Falsi testes a quo puniendi; & quatenus. VII. 1173. 1.  
 — an, & quando puniri possint a iudice, qui eis iurisdictionem non sunt obnoxii. VII. 1175. 2. & 1176. 3.  
 — sine alio accusatore coerceri possunt a iudice; & quare. VII. 1176. 4. 5.  
 — nisi tamen ex iusto errore falsum testimonium dixerit. VII. 1176. 6.  
 Pauci testis ponit unde sit estimanda. VII. 1177. 7. *segg.*

Testes qui testimonium dicunt ad perpetuam rei memoriam, cognoscantur quae fidem faciunt. V. 267. N. 22.  
 — duo testes sufficient, nisi plures res legum praescripto adesse debeant. VII. 1113. 32. & 1145. 22.  
 — in quibus casibus plures, quam duo desiderantur legibus. VII. 1145. 23. 24.  
 Unus testimonio credendum non est. VII. 1143. 19. & 1144. 20. & 1145. 27.  
 Testes quid sit. I. 721. 2.  
 — quare nullus esse poterit. I. 721. 1. V. 1.  
 — totus acquiratur inveniri, si tamen is in loco suo inveniri sine magis antibus. I. 723. 3.  
 — inventus in loco publico, vel alieno, quibus, & pro qua parte acquiratur. I. 723. 4. & 724. *segg.*  
 — quid iuris, si in loco sacro, vel religioso invenitur. I. 725. 7. & 726. *segg.*  
 — quando acquiratur domino soli, aut sibi. I. 728. 11. & 729. *segg.*  
 Testes, suspecti nullius sit, admittit tamen interduum civitum acquisitionem; & quomodo. I. 909. 2.  
 Testes quosam sit. V. 94. N. 2.  
 Tigni immensendi servitus quae. I. 876. 8. & 877. *segg.*  
 Tigni nomine quid veniat. I. 877. 8.  
 Tignum alieni actibus in iudicio solvi vult lex 12. tab. I. 877. 8.  
 An, si dominus soli male eximere tignum, ut dominus restituit, ne duplum praestet, id possit. I. 878. 9. & 879. *segg.*  
 Qui tignum non iunxit, sed ab alio iudicium habet, de signo iudicio non tenetur, sed tenetur actione in factum. I. 884. 17.  
 Tignum actibus iudicium non possidet, etiam si nides possideatur. I. 887. 8.  
 Tituli inscriptio de *Rebus creditis*; si *certum petatur*; & de *Candidatura*, duplicem Titulum designat, generalem unum, & specialem alterum. X. 17. *segg.*  
 Pars illa prior, *De rebus creditis*, titulum conficit generalem Tertio Parti Digesti, & Cod. praesentem. VII. 466. X. 28. 8. *segg.*  
 Titulus de *Rebus creditis*, quare non omnia continent pertinentia ad res creditas. X. 46. 26.  
 — cur non fuerit inscriptus de *Debitis*, aut de *Contractis rebus*. VII. 473. 14.  
 Titulus *Debitis*, vel *Contra*, cuius sit inscriptus. VIII. 494. 9.  
 Inscripção tituli, *Quando dicit legatarum cedat*, quid continet. II. 997. 10.  
 Tituli, de *Navi operis nuntiatione*; de *Damno infecto*; de *Aqua*, & *apud plerumque ardua* continenter in *Pandectis* positi; & quare. IV. 478. 2. 479.  
 Titulus de *Constitutis praemia* in Codice positus est aliquo loco; & quare. VII. 976. 2.

Inscriptio tituli de *Conditionibus* quia data, causa non facta, recta est, emendatio autem vitiosa. III. 1204. 11.

Titulus Cod. Si certum petatur, quomodo sit accipiendus. VII. 565. 1. 3. X. 67. 12.

Quam habet in eo Titulo sententiam verba illa, Si certum petatur. X. 66. 10.

Centum pro matre minime omnium in Titulo Dig. Si certum petatur, est in scriptum. X. 53. 1. 54. *sepp.*

de Certe conditione edictum quale sit in Titulo Dig. de Certe conditione. X. 59. 4.

ex eo nulla mutui actio causa, praeterquam Certe conditionis. X. 61. 7.

Titulus de iudiciis est generalis & toti Secundae Digestorum Partis praepositus. X. 20. 2. 3. 21. *sepp.*

Titulus de iudiciis idem inque Titulus de Admonitionibus. X. 21. 4. 22. *sepp.*

Florentinus Titulus de iudiciis, in scripto vitiosus. X. 47. 48. *sepp.*

Titulus de ius vacando, in digestis optime collocatus. VI. 42. 2.

eiusdem Tituli ordo in Codice quomodo deservatur. *ibid.*

Titulus de iurisdictione, opportunissimo loco positus in iure publico; minus apte loco in iure civili. VI. 168. 3.

cur locatus inter res creditas, seu contractus in Digestis. X. 634. 4. & N. 6.

Titulus de Legatis annis, an sublegetur apte methodo testamentis hereditatibus. II. 581. 1. & N. 1.

Titulus de Es quod certe loci dari oportet, an recte utque ordine collocatus sit in digestis. X. 1077. *sepp.*

Titulus de Sequestratione pecuniae, alio loco positus in codice; in Decretalibus satis apte locatus; & quare. VI. 232. 2.

Titulus de Verborum Obligationibus, summa, ordo, utque iustus. XI. 409. 15. & 110.

Titulus De in ius vacando optime collocatus in Digestis Tit. de Edendo. VI. 42. 43. 2. & N. 3. VII. 76. 6.

Ordo eorum Titulorum in Codice praepositus; & quomodo deservat. *ibid.*

Inscriptio Tk. D. de Vi, & Vi armata, quomodo sententiam, & rationem habet. IV. 267. 2. 268. *sepp.* & 281. 16. 282.

Titulus de Abusibus Edicti argumentum, & summa. X. 1293. *sepp.*

Titulus in Institutionibus in scriptis; De Usucapionibus & longi temporis praescriptionibus defenditur. I. 281. & 970. 9.

Tortura adhibentes ad exprimendam confessionem. VII. 1112. 28.

an probant, & quomodo probandi vim habet confessio tormentis expressa. VII. 1112. 29.

quare tormenta, seu quaestiones pro tali confessione estentur. VII. 1112. 28.

Tortura non inquit infamia. V. 232. N. 18.

liberi homines immunes ab ea sunt et iure veteri. *ibid.*

late recentiori honoriores non torquentur. V. 232. 15.

Tortura non est locus, ubi criminis indicia praefertur. X. 746. N. 4.

Traditio quid sit. I. 731. 2.

quibus modis fiat. I. 748. 4.

cur dicatur modus acquirendi derivativus. I. 747. 2. 748.

Traditio alia propria, alia minus propria; five alia vera & realis; alia ficta & imaginaria. I. 757. 15.

vera five propria, alia rei mobilis, alia rei immobilis. *ibid.*

an traditio rei immobilis vacuum possessionem desideret. I. 763. 4. & 764. *sepp.*

minus propria seu ficta quomodo sit, & quomodo. I. 757. 15. 758. *sepp.*

Traditio symbolica quomodo. I. 758. 18. 759. 19.

Traditio longa manu quomodo. I. 758. 18.

Traditio per appositionem custodiam quomodo. I. 759. 18.

Traditio brevi manu quomodo. I. 760. 21.

Traditio per constitutam possessionem quomodo sit, & quomodo fiat. I. 758. 16. 17.

tria et parva duo ad illam necessaria. I. 731. 3. & 732. *sepp.*

Traditio domilium transfert. I. 761. 2. 3. & 762. *sepp.*

dominium tamen non transfert sine causa ad transferendum domilium idonea. I. 741. 7. 8. VII. 1021. 2.

cassa etiam revera, an opinione tradentis sufficit, obli interest. I. 743. 9. & 743. VIII. 1093. 16. 17. & 1094.

In donatione ultra legitimam summam traditio domilium non transfert, si ei oon accesserit iustitiam. I. 761. 2.

Traditio rei venditae domilium non transfert, nisi, vel pretium comenaverit emptor, vel satisfecerit venditori, vel fides ei sit habita de pretio. I. 744. 10. 11. & 745. *sepp.*

Traditione opus est ad rem ex conventionem transferendam; & quare. I. 745. 1. & 746. *sepp.*

Nella possit esse traditio sine acceptatione. Et quid sit acceptio. I. 757. 13. 14.

Quomodo fiat in recipientis necessaria ad acquirendum est traditio domilium. I. 749. 1. & 750. *sepp.*

Quibus modis etiam sine traditione domilium rerum transferantur. VII. 210. 5. *sepp.* & 211. *sepp.*

Transigere, manifestum verbum ambiguum; & quam varie significet. IV. 1402. N. 10. VII. 257. 2. Transactio proprie dicta quid sit. VII. 256. 3. & 257.

uberius & per partes exponitur. VII. 257. 4. *sepp.* & 258.

an sit pactum. VII. 259. 20. 11. & 260.

- sola mentis sentias, non corporis in ea requiritur. VII. 357. 1.
- an valeat; & quando servanda sit cum adori, cum reo. VII. 360. *sepp.*
- an debeat interdum rescindi. VII. 365. *sepp.*
- Transfictio non admittitur lo re iudicata. VII. 371. 1. 2.
- in legato, quando inspectis testamenti verbis. VII. 372. 1. & 373. 3.
- in alimentis testamenti relicto. VII. 372. 4.
- in capine capiti. *ibid.*
- Transfictio ex falsi instrumenti interposita iure improbat. VII. 372. 5.
- Transfictio cum quavisque et torribus, vel corruptis facta non est utilis ceteris; & quando. VII. 373. 2. & 374. *sepp.*
- Transfictio mero, vel dolo malo expressa, an & quando rescindi possit. VII. 381. 2. *sepp.* & 382. & 383. 5.
- an ab eo rescindi possit, qui dolum adhibuit. VII. 383. 1. & 384. *sepp.*
- quare dolo, vel metu extorta non sit nulla, sed rescindatur. VII. 383. 6. & 383.
- Transfictio de alimentis quare S. Cito, vetari debeat. VII. 396. 7.
- De quibus alimentis vetita transfictio intelligatur. VII. 393. 2.
- quare de his transfictio vetitur, non patio donationis causa. VII. 393. 3. & 4. & 394. 5. *sepp.*
- Cur vetita sit transfictio de alimentis testamenti relicto, non de alimentis patio condicione. VII. 396. 8.
- cur de suppletis potius, quam de praeteritis. VII. 396. 9. & 397. *sepp.*
- Cur dominus non officiat transfictio procuratoris. VII. 397. 1. & 398.
- Quodnam actor, sui reus transficere dicatur. VII. 397. *sepp.*
- Cur facile recedi non debeat a transfictionibus. VII. 398. 1. & 398. *sepp.*
- Transfictio de unius fideicommissio rata inter heredes valet; & quare. VII. 393. 1. 2.
- & quatenus valet inter minores etiam xiv. annis interdicta. VII. 393. 2.
- Transfictio facta de crimine capitali, excepto adulterio, permissa a legibus cum reo, sem adori. VII. 383. & 384. *sepp.*
- quodnam hic capitale crimen. VII. 383. 2. & 384.
- quare excipitur adulterium. VII. 383. 6. 7. & 389.
- an idem iuris in thopo, vel reo. VII. 389. 8. 9.
- Improbatur a legibus transfictio facta in alia publicis criminibus que sanguinis poenam non ingerunt; & qui poena coercetur. VII. 389. 9. & 390. *sepp.* & 335. 17. 18. & 336.

- An liceat transficere de crimine falsi. VII. 331. 14. & 332. *sepp.*
- An reo liceat imponere pacis cum accusatore; & quando, & quomodo. VII. 337. 22. 24. & 338. 25.
- Transfictio, a qua dolus abstinere, nec praestito instrumenti postea reperti possit rescindi. VII. 339. 1. 340.
- In negotio publico qui permittitur adversus transfictionem ex instrumentis postea repertis. VII. 341.
- Transfictio facta, propter fideicommissum quod praestatur ex testamento, quando sit nulla, repertis postea codicillis. VII. 341. 3.
- Vide Testamentum.
- Transfictio cum minoribus interposita rescinditur, instrumentis postea repertis, quibus eos laesos fuisse probatur. VII. 341. & 342. 4.
- Vide Furti actio.
- Transfictio non minus, ac res iudicata retrahari potest, instrumentis postea repertis. VII. 341. *sepp.*
- Sola contestatio de dolo non sufficit ad rescindendam transfictionem. VII. 349. & 350. 1.
- Quod transfictionis causa dictum est, licet alius indicium, repertum non possit. VII. 349. 350. 351. 1. 2.
- Quod transfictionis causa promissum, licet ante indicationem potest poni. VII. 352. 3.
- Transfictio inter adios facta alius nocere non potest. VII. 355. & 356. 1.
- Transfictio generalis quae; & quae res continent. VII. 359. 1. 2. & 360. 5. & 361.
- per eam finitur in omni de eo genere adversus, de quo transfictum, & de singulis rebus ad id genus spectantibus. VII. 359. 2. & 360. 3.
- Transfictio licet generalis ad ea non pertinet, de quibus actum non est. VII. 361. 5. 6.
- neque res illas generaliter utique continet, quae actor isto tempore non potuit esse ex eo genere, de quo transficere. VII. 361. 7. & 362. *sepp.*
- Transfictio, licet generalis, ad eam rem tantum pertinet, de qua eam actum est, & non ad alias species. VII. 365. 1. & 366.
- Transfictio post rem iudicatum interposita nullius momenti est. VII. 367. 1.
- quibus condicionibus transfictio de nulla potest rem iudicatum. VII. 367. 2. & 368. *sepp.*
- Transfictio post rem iudicatum interposita, adeo utilis est, ut nec equitatis interposita, ad acceptationem secuta, infirmaretur. VII. 370. 8. & 371.
- An vetus actio petiti quae, transfictione post iudicatum interposita. VII. 372. 9. & 373. *sepp.*
- Interposita transfictione pacto, cuius tamen plurius res una sit, non potest actio de illa sine veterem actionem infirmare, ubi alia suppedit. VII. 377. 1. & 378. *sepp.* & 385. 1.
- Ubi transficere per acceptationem actio vetus extinguitur; alia non suppedit quam dati conditio. VII. 381. & 383. 5.

hij pacto transactum sit, veteri aditoe potest agi, ut promissa praestentur. *ibid.*

Valet transactio facta sub hac conditione: *Si me heredem facias*; secus si facta sit eo pacto *ut me heredem facias*. Et quae differentia ratio. VII. 383. & 384. 6.

Transactio quandoque perfici intelligitur. VII. 383. 2.

— perfecta rescindi non potest, nisi metu sit interposita. V. 384. 1.

— metu transigisse non creditur, qui transigit, amicis praesentibus, & interuenientibus *ibid.*

Aut qui transigit, & eum accipitatione liberavit: potnamque promissit, si contra faceret: possit iterum agere, & quatenus, ubi potest sit ab eo illata. VII. 391. *sepp.*

Quibus penus afficiatur, qui contra transactionem venerit, quoniam iuramento firmata. VII. 397. *sepp.*

— & quando contra transactionem iuramento firmitatem venisse intelligatur. VII. 399. 3. 4. 5. & 400.

— superiores penus non obligatur minores. VII. 400. 6.

— sed tamen illis tenetur minor, maior XXV. annis, qui nullo coactus metu, vel dolo circumventus iuravit se nihil contra transactionem facturum; & fecit. VII. 399. 3. *sepp.* & 400.

— quare in illo ponitur hic, aliam contra. VII. 399. 3. 4.

Transactio ex falsis instrumentis interposita, quando retractari possit; & quomodo, cum a reo, tum a dote. VII. 401. *sepp.*

Transactio ex falsis testibus interposita, an, & quomodo retractari possit. VII. 404. 6. XI. 395. 4. & 306. *sepp.*

Transactio de illa interposita quatenus valeat, aut secus. VII. 405. & 406. 1.

Transigens, stipulatione interposita, de testamento inofficiosi, adversus transactionem non facit, ubi potest queritur de falso. XI. 1634. 2.

Transigere non potest de re controversa, quae ex testamento nascitur, nisi prius inspiciantur testamenti verba. VII. 374. 13. IX. 273. 3.

Translationes, seu iudicii commutationes quid sint. V. 423. 4.

Transactio equitatem quatenus a Fabio III. instituta; & quae ab Augusto restituta fuerit. VI. 39. N. 31.

— utraque exoleverat tempore Ulpiani I. C. *ibid.*

Transactio latius accepta, & Ulpiano I. C. cognita qualis. *ibid.*

Trebellianum S. C. Vide S. C. Trebellianum.

Trebelliana. Vide *Quarta Trebelliana*.

Tribunal quale sit apud Romanos. IV. 2342. N. 10.

Tribunal praesens, quam sententiam habeat. IV. 2099. 3.

Pro tribunali, & de plano cognoscere opponitur, & quam vim habeant. IV. 1342. N. 10.

Tribunatus numerorum qui. II. 312. N. 3.

Tribuni quatuor. II. 45. N. 6.

Tribus Romanae tres a Romulo instituta. II. 45. & 46. N. 6.

— successa temporis aestim, & quomodo. *ibid.*

Tribus paria, & Reip. debeatur, officii & pietatis causa. I. 221. 15.

— pro modo patrimonii augentur, vel minuantur. VIII. 964. 7.

Tributus quid sit. VIII. 319. 10.

Tributorum causa ad summam Reip. pertinet. *ibid.*

— quatenus forma vendendi bona debitoria ob cessionem tributorum, & aliarum publicorum pensionum. VIII. 954. 4. *sepp.* & 955. *sepp.*

— Vide *Bona debitoris*.

Tributa praestare debet possessor fundi. VIII. 967. 6.

Quare tributorem reliqua ab aedore contracta novus possessor agnoscere, & sisco praestare debet. VIII. 973. 4. & 974. *sepp.* & 977. 1. & 978. 2.

— Vide *Pensionem*.

Ex quando fundi vendente ob reliqua tributum sisco non soluta conveniri possit. VIII. 980. 7. 8.

Conventio inita cum emptore fundi, ut venditor reliqua tributorum a se contracta agnoscat, sisco non prodest. VIII. 978. 3. & 979. 5. & 980. 6.

— secus ubi venditor pactus sit cum sisco; vel eidem stipulanti promissit se reliqua futurum. VIII. 979. 4.

Aut filius, & heres defuncti vici possit a noverca petere tributa, quae praestare de suo tenebatur exor pro fundo non estimato, la dorem dato ex conventionem cum viro facta VIII. 965. 1. *sepp.* & 966. *sepp.*

Quare possit heres filius a noverca petere ut placitis stetur, si fundos tributa obnoxiosos datus in dorem fuerit, estimatos. VIII. 967. 7. & 968. *sepp.*

Tributoria actio quae sit; & unde dicta. VIII. 77. 8.

— quid differat ab actione de peculio. *ibid.*

Quandotam tributoria dominus tenetur, nomine eius, quod cum servo gestum est. IV. 581. 11. Cal tributoria competi, quomodo de la rem verso, & de Peculio item agere possit. IV. 584. 16.

Triplicatio quid sit; & quam recte ita appellata. V. 1434. 2.

— excidit duplicationem, & ipsa a quadruplicatione summoveatur. V. 1434. & 1435. 2.

Triticaria actio quae, & an ab auctore suo distat. V. 992. 17.

— Vide *Actio triticaria*.

Tugurium ut habere mihi liceat in eo, quando sit praedii servitus. III. 288. 5.

Turba leviora delicta fustibus coercent. V. 134. N. 19.

Tutela maximam inferendam iocari per caput suum. X. 649. N. 5.

Tutela per quem iurare debeant, quando illa suscipiatur. X. 672. N. 7.

Tarptudo an distinguatur ab infamia. V. 106. N. 6.

Turpitudinis macula qua; & in quibus invenitur. II. 119. 10.

Tutela quid sit. I. 379. 6. 7. & 380. *segg.*

— undenam ita appellata. I. 381. 9.

Tutela comparata est cura personarum & non reum. I. 381. 9. & 382. 10.

Quantum tutela datur, & que permissa dicatur. I. 382. 11. & 383. *segg.*

Quotum res tutelam constituunt. I. 383. 1.

Tutela alia testamentaria, alia legitima, alia dativa. I. 399. 1. & N. 1.

— legitima quotuplex. I. 431. 6. & N. 1.

— quandoque locum habet. I. 429. 3.

— quibus sit a lege delata. I. 431. 6. & N. 5. 6.

Tutela inter plures tutores dividenda ius habent testam., & magistratus. IV. 159. 10. & 160. 11. Ab his tutela quodam modo divisi possit. IV. 160. 12. 13. & 161. *segg.*

Datis tutela inter plures, dividitur etiam administratio, & illius gerendae periculum. IV. 162. 15.

— quoniam toties periculo suo praestare debeat etiam in aliena rebus, utrumque parum administratione. IV. 162. 163. 16.

Tutela administratio dividitur, ut & periculum eius gerendae, divisa tutela inter testatores. IV. 162. 15.

— commune tutorem est tutela periculum in debent casibus. IV. 162. 16.

Tutela divisio gestioni modum facit inter tutores. IV. 163. 17.

— si creditoribus pupilli compensationis les admittat cum tutoribus regionis alienis. *ibid.*

Divisa tutela extranei prodest, sed non nocet. IV. 163. 164. 17.

Tutela omni ex pluribus gerenda si committatur: alios est dominum gerendi potestas, sed omnem commune periculum. IV. 164. 18.

Tutela finem accipit, curatoribus cum effectu penita, vel fecerit. Et quid consequens si utroque, IV. 177 & 178. 20.

Legitima agnatorum tutela quando deferretur. I. 434. 10.

— tollitur capitis diminutione, aliam minima. I. 454. 11.

Fiduciaria tutela qua. I. 431. 7. & 432. *segg.*

Fiduciaria verbi facti in legitimam ea constitutione Anastasi. I. 435. 11.

Iure novissimo, quibus, & quo ordine deferretur legitima tutela. I. 435. 13. *segg.*

Tutela legitima hodie minima capitis diminutione non tollitur. I. 436. 16.

Quibusque deferretur si legitimis heredibus. I. 436. 17.

— matri, & avia, licet familiaris, deferretur. I. 436. 18.

— ad illam, cum proximi sunt minus idonei, deferretur admittitur. I. 438. 19.

Tutela vel finitur ipso iure, vel decreto magistratus. I. 543. 1.

— et quibus casibus finitur ipso iure. I. 543. 2. & 544.

— si quibus casibus finitur si persona pupilli. I. 543.

Tutela omnis finitur pateris. I. 544. 4.

Tutela finem accipit, curatoribus penita; & quotundo. IV. 177. 20.

Quae liber tutela finitur quosque capitis diminutione pupilli. I. 545. 6. 7.

— finitur morte pupilli. I. 549. 8.

— finitur capitis diminutione tutoris maxima. I. 549. 9.

— an etiam media *ibid.*

— minima capitis diminutione tutoris non finitur. I. 551. 11.

— finitur morte tutoris. I. 551. 12.

Tutela finitur excoactione, decreto tamen magistratus. I. 555. 556. 1. 557.

— finitur suspensi tutoris remotione. I. 563. 1.

Tutela *ad o.* Vide *Ad o.*

Tutela iudicio damni in eandem summam tenentur pro virili; tamen si solidum tunc debeant. XI. 343. 2.

— nisi inter in iudicio discrepatum sit, an illi solidum debeant, an non. XI. 344. 4.

Tutela damnati sunt infames. V. 107. 5. & 1014 & 1015. 11.

Quoniam vel natura, vel iure sunt inhabiles ad tutelam gerendam. I. 392. 4. 5. & 393. *segg.*

Qui gerere tutelam prohibetur, dari non possunt a magistrato. I. 445 & 446. 19.

A tutela iure delata liberum locum excoactione interposita; & qualis huc. I. 481. 2. 3. 4.

Excusati a tutela legitime gerendam tutelam imputentia. Et huc quotuplex, & quae. I. 481. 5. & 482. *segg.*

Externa tutela gerenda impediuntur quoniam excoacti. I. 485. 11.

Qualis pauperum excoacti a tutela. I. 485. 12.

— quot & quales liberi. I. 485. & 486. 13.

Tutela omnia tutela, vel cum quando, & quos excoacti a quanta tutela, vel cura. I. 486. 14. 15. & 487.

— quod si ignoretur, quae sit quanta ordine tutela, vel cura. I. 487. 18.

A tutela excoacti, qui administrat res fidei, non totum colonum, vel conductorem praediorum fidei. I. 488. 19.

— excoacti praefecti aonon & mensores frumentarii. I. 488. 20.

— executor, qui administrat res Principis, & quibus Princeps rei alicuius coem innoxia. l. 458. 21.

Quos, & quatenus excuset a tutela absentia Reip. emissa. l. 458. 23.

Iustus suspitionis casus ad excusationem tutelae res. l. 459. 24. *seq.* 490.

Dignitates quatuor excusant tutelam, & quomodo. l. 490. 30. & 491. *seq.*

An alii dignitates excusent; & quomodo. l. 492. 37. 38. & 493. *seq.*

Quoniam privilegio vacet tutelae. l. 496. & 497. 43.

An sint aliae legitimae causae defugiendae tutelae. l. 497. 1.

Vacationis diversae species imperfectae licet emittantur, & permixtae ad excusationem tutelam non praesentant. l. 497. & 498. 45.

Excusatio posterior tutela delata, vel nominatione tutoris, non prodest, nisi sit ea, in qua liberatur etiam a tutela susceperit. l. 498. 46.

— Vide Tutor, Tutoris

Excusant a suscepta tutela absentia Reip. causa, dignitates onerosae, domicilii mutatio, & adversa valetudo. l. 497. & 498. 3.

Ad tempus excusant a tutela absentia Reip. causa; & valetudo temporaria. Et ad intermedium tempus alius tutor datur. l. 500. 9. *seq.* & 502. 14.

Quoniam rei excusetur a tutela in perpetuum. l. 501. 12.

Tutor adhibere dicitur qui. l. 500. 11.

Tutor quoniam sit. l. 389. 390. 1. & 391. & 519. 1.

— datur tantum impuberi. l. 384. 2. & 385. 4. 5. & 402. 7.

— in quibus a curatore distinguitur. l. 384. 3.

— datur omnibus populi, etiam furiosa, mutis, surdis, agrotis. l. 387. 7. *seq.*

— datur ignorantibus, & levibus. l. 388. 9.

Tutor quando dari possit tutorem habenti. l. 389. 11.

Tutor testamentarius praefertur legitimis; & hi praesentantur dativis. l. 399. 2.

Quoniam requiratur, ut tutor recte deus in testamento. l. 400. 3.

Tutor testamentarius dari non potest, nisi a parentibus. l. 401. 4.

— dari potest tam masculis, quam foeminae, tam nativis, quam postumis. l. 401. 5.

Tutor iure datur a patre in testamento, aut in codicillis testamentum confirmata. l. 404. 13.

— quid si de testamento fuerit controversia. l. 404. 14.

Tutor an dari possit pater, & in diem; & sub conditione, & ad certum tempus, vel conditionem. l. 405. 15. & 406. 17.

— an legitimus, an dativus iurum habeat tempore praesentis conditionis, ante diem, vel post diem. l. 407. 19. & 450. 31. & 491. 32.

Tutor esse non potest, qui se tutorem scripsit testamento. l. 407. 20.

— quid si testator eum propria manu confirmaverit. *ibid.*

Tutor confirmatus utrum testamentarius existimetur, an dativus. l. 426. N. 4.

Tutor fidei datur certae rei, vel causae; datur idem utiliter universo alicuius loci patrimonio. l. 408. 22.

Nullus tutor confirmatur, nisi testatoris voluntatem durare, causa cognita, compulerit. l. 423. 10.

— quando necessaria sit confirmatio. l. 419. 1. & 420. 3.

Tutor confirmatus, utrum testamentarius, an dativus existimetur. l. 426. 18. & N. 4.

Quandis tutor testamentario datus confirmari potest, locus non est, neque dativus, neque legitimus. l. 426. 17.

Nec tutor est, nec illo iure ad tutelam vocatur, antequam testamento confirmetur. l. 426. 16.

Quoniam tutor confirmationem petere debeat. l. 428. 20.

Tutor inaudit datur ab eo, qui sanae mentis non sit. l. 443. 10.

— dari potest ei, qui de statu suo litiget. l. 444. 13. 453. 33.

— dari non potest veneti. l. 444. 13.

Tutor a magistrato dari potest ignorantibus, absentibus, & levibus. l. 444. 445. 16.

— quando datur Roma & Praetore, & quando in Provinciis a Praefide. l. 448. 25.

Tutor, etiam feriato die, & de plano dari potest, nisi datur ex inquisitione. l. 454. 35.

Iusti tutoris excusatio quibus ex causis non admittitur. l. 499. 47.

Tutor, prioribus excusationibus reiectis, intra constituta tempora aliis uti potest. l. 500. 48.

Tutor se excusantem appellare non debet: sed excusationibus uti apud competentem iudicem. l. 500. 501. 50.

Excusatione reiecta, tutor appellare potest. l. 502. & 503. 51. & 505. 59.

— post praesentium temporum nec admittitur excusatio, neque admitti prodest, nisi iustam impedimentum intervernerit. l. 504. 57.

Excusationis causae peragenda quatuor menses praestantur; mora tamen contradicendum tutori nocet. l. 505. 58.

Quibus ex causis inutilis sit excusatio a tutore impetrata. l. 506. 60.

Quando tutor se excusans legatum amittat. l. 507. 61. & 508. *seq.*

— Vide Excusatio.

Quibus ex causis tutor tanquam suspectus removeri possit ante susceptam tutelam. l. 509. 1. & 510. *seq.*

Tutor



Tutor satisfacienda debet, rem pupilli salvam fore. l. 512. 2. & 513. IV. 166. 3. & 167. 4.

Et satisfactio raminior omnibus tutoribus datus testimonio, aut codicillis. l. 513. 2. & 514.

— quo casu sit etiam illis necessaria. l. 514. 4. & 515. 5.

— a quibus ea exigatur, & quibus remedium. l. 515. 7. & 516.

— non praestita quatenus tutela obstat. l. 517. & 518.

— debet conficere inventarium rerum pupillariam. IV. 167. 5. & 168. *seq.*

Tutor quod providendum pupillariam loco domus habeat. l. 522. 5.

— pupillo alimenta praestare, tam ipsam instituere, & defendere debet. IV. 169. 6. 7. & 270.

— omnia pupillo commoda procurare debet, & incommoda ab illo removere. IV. 171. 20. 21. & 172. & 176. 18.

— commoda pupilli, vel sunt acquisita, vel possunt acquiri. Quae sine ullaque generis. IV. 172. 12. 13. & 173. *seq.*

Tutor pro pupillo agere potest sine mandato; an & quatenus de rato caveat. l. 523. 7.

An possit ex sua persona constituta procuratorem ad litem pupilli. l. 523. 8.

— in controversiam non potest agere, tutela durante. Et quatenus pupillus possit. l. 524. 10.

Tutor pupillum deicendum non cavet, testamentum solvi. l. 524. & 525. 11.

— potest agere, cum ab alio, tum a se ipso qui debetur pupillo. l. 525. 12. 13.

— quis pupilli res, & quatenus alienare possit. l. 526. 15. 16. & 527. *seq.*

— rem, quam alienari possit, distrahenda, solvere, exigere, novae potest: uti & transigere & deferre iudicium. l. 529. 21. & 531. 26.

— quia acceptio facere non possit. IV. 530. 8. & N. 5.

— in interdictum acceptio ferri possit, & quatenus. IV. 531. 9.

— quando rem pupillarem pignori recte obliget. VI. 855. 6.

— quandocumque deferre possit insinuandum. X. 642. 1. & N. 5. 6.

— quando locare cogi possit. VII. 518. 3. 4. X. 797. 9. & 798. & N. 27.

— cor iuxta in iudicio pupillari da suo fratre, & non de alieno. VII. 518. 3. X. 797. 9.

— quare servandum sit fratri ab illo insinuandum. VII. 523. 4.

— an emere possit rem pupillarem. l. 530. 23. VIII. 746. 3. & 747. *seq.* X. 523. 263. 9.

— solvere potest, etiam sibi quod pupillus debet sine iudicio ducere. l. 530. 24.

— pecuniam debitam aliquando potest debitorum pupilli liberare. l. 531. 25.

— debet mercedem praestantibus, alimenta famulis pupilli praebere, item sollemnem manum pro pupillo mittere. l. 531. 27. & 532.

— dare potest dotem heredi pupilli confanguineum. l. 532. 27.

Tutor in re, que cum pupillo geritur, auctor fieri debet. l. 533. 4.

— in quibus rebus necessaria sit, aut secus illud auctoritas. l. 534. 3. & 535. *seq.*

— auctor fieri debet, qui tutelam administrat, non tutor honorarius. l. 537. 8.

An auctor in rem suam fieri possit. l. 538. 10. & 539. 11.

— quibus modis auctor fiat. l. 539. 13. & 540. 44.

Tutor, negotio perfectio, statim auctor fieri debet. l. 540. & 541. 16.

— Vide *Auctoritas*.

Tutor pupillo recte stipulatur, & utilem actionem requirit. III. 569. 16.

Tutor recte datus tutelam gerere debet necessarius, & ea die, quo scilicet menses hoc fieri fuisse demonstratum. IV. 156. 3.

— quomodo servitia intelligantur, & coimam illius rei probatio incumbat. IV. 156. & 157. 4.

— quomodo cogendus, si cesset. IV. 157. 6. & 158. 7.

— ad omnia pupilli bona datus intelligitur. IV. 158. 8.

Tutor, qui non recte administrat, sive per dolum, sive per imperitiam, inertiam, aut negligentiam removere, tanquam suspectus. l. 565. 5.

— suspectum quomodo ias faciat. l. 567. 9. & 568.

An tutor suspectus sit, ex moribus, non ex patrimonio est estimandum. l. 568. 10.

Tutor an suspectus postulat possit eius adhiberi nomine, quod non admisit in ea tutela, quam nunc gerit. l. 568. & 569. 14.

Tutor quicunque suspectus postulat pupilli datus a patre postulat suspectus potest ex doli causa dandari. l. 569. 12. 13. & 570. 14.

Tutor, qui mandatis a pupillo adhibitis iudicio agat adversum contortum, an privilegium pupilli avertat. VIII. 820. 12. 13.

Tutor infamis nomine an solus honorem possessionem possit agnoscere. VIII. 1185. 4. & 1192. 2.

— quid si pupillus sit infante maior. VIII. 1192. 3.

Tutor suspectus an removeri sine accusatione possit. l. 570. 571. 15.

— suspectum quomodo possit accusare. l. 571. 17. 572.

— an & mulieres. l. 572. 28.

— Vide *Interdictum*.

Suspicionis causa probata, tutor, nisi tutela interim soluta sit, removeri debet, etiam si satisfecerit, vel evincat offerat. l. 574. 22. 23. & 575. 25.

Quibus verbis tutor removeatur. l. 575. 26.

— remotio infamiam irrogat tutori, si casus ob doli causam, non si ob culpam removeatur. l. 575. 27.

- remissio fidei imponit cunctis, & periculo totius. l. 575. 28.
- tenetur, administratione finita, restituere res pupillo acquisitas, & dolum culpamque praeferre de emissis. IV. 179. 2.
- an si in culpa, si mala nomina contraxit. Et quando periculum nominum, finita tutela, spectet ad ipsam, vel ad pupillum. IV. 179. 2. & N. 1.
- praestare tenetur damnum, quodcumque acciderit ex ipsius negligentia pupilli rebus. IV. 180. 3.
- item culpam praestare debet, non aliam, & quare. IV. 180. 181. 4.
- si minus idonea praedia emerit ex ea pupilli pecunia, quam apud se depositam habebat: non tenetur damnum id per impetrium fecerit. IV. 181. 4.
- an liber a testandis rationibus voluntarie testatoris, liberetur etiam a testis praestationibus. IV. 183. 8 & N. 4.
- Tutoris seclorinus quid sit. l. 533. §. 2. & 534. 507.
- Tutoris seclorinus stabilitas negotiorum a pupillo gestum. l. 531. 17.
- Unius testatoris etiam cucl seclorinus sufficit. l. 538. 9.
- Vide *Anteritor*.
- Tutoris administratio coexistit in officio, & potestate totoris. l. 519. & 520. 2.
- Tutoris officium quid sit, & quid contingat. l. 519. & 520. 2. IV. 171. 10. 11. & 172. 507.
- Tutoris potestas quomodo, & in quibus rebus versetur. l. 520. 3. & 521. 505.
- Tutoris datin, an si actus iurisdictionis. IV. 1139. 13.
- est iudicium, quando incertum est, quis, vel col liberorem datum sit. l. 407. 408. 21.
- Tutoris dignitas non excludit inquisitionem. Et in quo versetur inquisitio. l. 415. 13. 14.
- Tutoris confirmatio quando sit necessaria. l. 419. 1. & 420. 3.
- Tutoris confirmationem quiescere petere debemus. l. 418. 20.
- Tutoris nomen venit, tam si qui verus est tutor, quam si qui pro tali habetur. III. 948. 22.
- Tutoris obligatio ex administrata tutela duplex. IV. 177. 1. & 178. 507.
- an eia bona pignori capere queat ob no alioquam pupilli. VII. 927. 1. 507. & 918.
- Tutoris heredes en, & quando ex controris persona conveniri possint. VII. 1017. 21. & 1018. 505.
- Tutores esse possunt omnes, qui non prohibentur. l. 396. 13.

- etiam filifamilias. *ibid*.
- quoniam vel iure, vel natura prohibentur. l. 396. 2. 3. & 398. 507.
- Tutores testamentum quoniam dari possint. l. 403. 10. & 403. 507.
- Tutores testamentum dari vel filius potest, vel liberis, quibus descendentiis percos dari intelligatur. l. 408. 24. & 409. 507.
- Tutores non idonei testamentum dari quomodo militibus dari videntur. l. 424. 11. 12. & 412. 30.
- Quibusdam dei tutores indigere confirmatione. l. 420. 2. 3. & 421. 507.
- Tutores legitimi qui sint, & eodem appellati. l. 430. 5. & 431. 507.
- non administrant, quando sperantur testamentarii. l. 427. 1. & 428. 507.
- quid si testamentum dari se circumveniat, vel modum sit tanquam suspecti. l. 429. 2.
- Tutores fiduciarii quoniam sint. l. 431. 7. & 432.
- Tutores dandi quoniam, & quando locum habeant. l. 439. 1. 2. & 440. 3.
- a quibus magistratibus dari possint. l. 440. 4. 5. & 441. 507.
- Vide *Magistratus*.
- Quoniam tutores dari possint a magistratu. l. 448. 25. 27. & 449. 507.
- an plures dari possint. l. 450. 30.
- Tutores quibus pignori accedunt, non confecto inventum. IV. 168. & 169. 5.
- Tutores agunt nomine pupillorum, tanquam domini sine ulla cautione de rebus. V. 219. 13.
- procuratorem dare non possunt, licet non confectum. V. 220. 15. & 221. & N. 17.
- seclorem constituere possunt interdum periculo suo, & quando. V. 221. 16. & 222. & N. 19.
- praestant iuramentum ex officio. VI. 219. 9.
- quando in litem iurare possint, & quomodo. VI. 342. 5. & N. 6. & 344. 6. & N. 7.
- Quoniam ipso iure petant, vel ea necessitate petere debeant tutores. l. 456. 2. & 457.
- Vide *Mater*.
- Necessitas petendi tutores, & penna non petentium ad quos pertinet. l. 457. 3. 507. & 458. 507.
- Tutores non tenentur nec de liti sumptibus adione iudicati, nisi ea dolo fecerint. XI. 141. 6. & 142. 507.
- Legatus a tutoribus relicte videntur relicta & pupillis, quorum nomina debentur. VII. 517. 2. IX. 639. 1. 2.
- quid si petantur a pupillo, & quo & negentur esse relicta. VII. 518. 3.
- Tyrocinium quid. VII. 769. 3.
- en miles datum centurioni pecuniam ad tyrocinium evadendum repetere possit. VII. 770. 4.
- Tyrocinii qui sint. VII. 769. 1.

## V

**V** Adri, vades, vadimonium quid sit. V. 107. 7. & N. 18.

Vagabondus domicilium suum non habet, & forum ex delicto fortitur. IV. 1218. 4. & N. 10.

*Plus valere quod agitur, quam quod simulatur concipitur*; quoniam vim habet. VIII. 1365. 2. 3.

Vasallus ad domum stipendiarii utiliter possit. III. 576. N. 9.

— in possessione contra dominum feudo cadat. V. 74. N. 34.

— quotiens violenter a domino. V. 809. N. 7.

Vedigal quid sit, & unde dictum. VIII. 318. 7.

— fructuum quomodo sit paria. II. 1244. 13. & N. 3.

Vedigal fructum quid sit. IV. 472. 3. & N. 2.

Vedigal solarium quid sit. IV. 348. 13.

Vedigal iniustum fraudare licet. IV. 395. N. 3.

Quare vedigalium solarium morte omnia ex sociis non solvitur, sed transiit ad heredes. IV. 998. 4. & N. 5.

An de iure percipiendi vedigalis deat esse interdictum. IV. 992. N. 7.

Vedigales agri pignori dari possunt. VI. 905. 2.

Velleis Lex. Vide *Lex Velleis*.

Velleianum S. C. Vide S. C. *Velleianum*.

Venditionis qualem sit. IV. 993. 15.

Venditio quatenus in fructu esse dicatur, aut secus. III. 68. 13. & N. 6.

Venditionis ius an Principes recte sibi reserverint, & an inde pena capitis sit illius violatores. I. 692. 694. N. 6.

Venditio, sive emptio venditio quid sit, & unde dicta. VIII. 725. 1. 2. & 726. *seq.*

Quoniam res sint ad emptorem venditionem acceptatim. VIII. 727. 5. 6. 7. & 728. *seqq.*

— Vide *Emptio*.

Emptio venditio prater consensum neque literas, neque rei presentiam, neque traditionem desiderat. VIII. 731. 1. & 732. 2.

Venditio absolute contracta, & rite perfecta non retractatur, causa non levis, quam venditor habebat in animo. VIII. 749. 1. *seqq.* & 750.

Venditio contracta donationis causa quam sit, & quare nulla. VIII. 753. 2. 3.

Venditio in aheris contrahentium voluntatem collata, quando nulla sit, vel secus. VIII. 769. 1. & 770. *seqq.*

Venditio facta sub conditione, quamvis Titius affirmaverit, an valeat. VIII. 781. 1. & 782. *seq.*

— an redigenda sit ad arbitrium boni viri, si Titius non iusto pretio affirmaverit. VIII. 782. 5. & 784. *seq.*

— quid si Titius confirmet pretium minus dimidia iusti pretii. VIII. 785. 13.

— an sit nulla, ubi Titius pretium non arbitrat, quasi exstiterit venditio sine deficiente. VIII. 785. 14. & 787. *seqq.*

Quorum remum sit rata venditio. VIII. 789. 2. *seqq.* & 790.

Quorum remum nulla possit fieri venditio. VIII. 845. 2. & 846. *seqq.*

Quorum personam vendere prohibeantur. VIII. 853. 63. 854. *seqq.*

Venditio rite perfecta an rescindi possit, altero ex contrahentibus invito, & quomodo. VIII. 862. 1. 2. & 864. *seqq.*

An, & quando rescindi possit venditio rei facta minoris dimidia veri pretii. Et unde verum pretium sit ascertinandum. VIII. 879. 5. *seqq.* & 880.

Venditio rei facta rescindi non potest, ubi venditor beneficium L. 2. C. de re se. vend. renuntiavit. VIII. 881. 14.

— quid si minor superiori beneficio renuntiavit. VIII. 881. 17.

— quid si renuntiavit, interposito iuramentum. VIII. 881. 18. & 882. 19. & 20.

— quid si is, qui vendidit rem minoris dimidia veri pretii, disarit in instrumento se donare, quod pleris valet. VIII. 882. 20. 21. & 883. *seq.*

Qui minoris dimidia iusti pretii rem vendidit, hoc solo nomine agere potest ad rescindendam venditionem. VIII. 884. 27. & 885. 28.

Quid petat, & quid consequatur venditor, qui utitur beneficio superioris legis. VIII. 885. 29. *seqq.* & 886. *seqq.*

Quo remedio agat venditor ad rescindendam venditionem. VIII. 889. 44. & 890. *seqq.*

An quod hic datur beneficium iusto venditori, idem attribuendum sit emptori, & qua conditione. VIII. 892. 48. *seqq.* & 893.

Quid hic consequatur a venditore fraudatus emptor. VIII. 893. 51. *seqq.*

An beneficium huius legis emptori, & venditori tributum ad alios contractus transferri possit, & ad quos. VIII. 894. *seqq.*

Venditio firmamenti, vini, aut alii facta relate ad pretium, quod in foro venditor illo die, rata est. VIII. 768. N. 25.

Venditio diuturniva facta, puta, vendo tibi her aut illud, reipsa est conditionalis. VIII. 997. 13. & 998.

Venditio vini ad mensuram venditio conditionalis est, eandem ad mensuram vino. VIII. 997. 22.

Venditio aris facta pro auro, ad, & quando valet. XI. 671. f.

Venditio dolo vel metu facta ipso iure nulla. VIII. 923. 2. & 925. 4. & 926. & 873. 6.

Quid inserat, utrum dolo sit facta, vel metu, quod ipsum rei venditio repetitionem. VIII. 926. 5. 6.

Ad venditio sit dolo facta, unde estimetur. VIII. 926. 7. & 927. feg.

Venditio facta ex lege, ut pretio ad tempus non futuro, rei sit inempta, valet. VIII. 1138. 2.

— qua actione venditor rem ita venditam, pretio ad tempus non futuro, repetat. VIII. 1139. 3. f.

Venditiones simpliciter quantam sint. X. 1312. f.

— eorum causa, vel nomine non datur restitutio. *ibid.*

Quantum sint praestiones venditoris. III. 774. 3.

Venditor tradere debet emptori rem, & possessionem rei vacuum. III. 774. 4. & 775. & 777. 6. 7. & 778.

— an praest cogatur rem tradere; an vero praestare teneatur id quod interest emptoris. III. 775. 4. & N. 1. VIII. 1027. 4. f. & 1028. feg.

Quantum venditor teneatur, si vendit res perierit, vel sit facta deterior auct traditionem. III. 775. & 776. 5. & N. 2 VIII. 987. 3.

— evictionem rei venditam praestare tenetur. III. 777. & 778. 7. VIII. 999.

— quantum concurrere oportet, ut evictionem praestare debeat. VIII. 999. 27. & 1000.

— rem tradere debet incorruptam, & ab omni onere liberam. III. 785. 2.

Venditor mortuum, vivente rei venditum praestare solet. III. 786. 787. 3.

— in quibus causis praestare non teneatur. III. 787. 4. f.

— praestare non cogitur tributa, & praestiones, quas rei inhaerere ignoravit. III. 794. 17.

— secus si scilicet, & aucti, vel esclavi. III. 794. & 795. 17. VIII. 1028. 3. & 1029. 4.

Incommodum rei venditum quibus temporibus spectat ad venditorem. VIII. 991. f. feg.

Quare incommodum interius rei, quod accidit pendente conditione, non vero deteriorationali pertinet ad venditorem. VIII. 995. 20. feg.

Venditio rei commoda praestare tenetur venditor emptori, perfecta venditione. Et quando perfecta dicatur. III. 799. 2. & 802. 8. VIII. 989. 1.

— venditio rei cummoda qua. III. 802. 3. 803. feg.

Quas pensiones aut fructus venditum rei, & antea locum praestare debet venditor emptori. III. 802. 6. & N. 4.

Fructus ex rei venditum cum perceptis, tam qui percipi potuerit, praestare debet suum: usus pretii ex mora duntaxat. VIII. 1070. 5. 6. 7.

Praestiones venditoris res in stipulationibus positae; & quantum. III. 803. 9. 10. & 804. feg. VIII. 1071. 2. 3. & 1072. feg.

Tom. XII.

— in tribus illis praestationibus nota sufficit repetitio venditoris. III. 806. 14. VIII. 1074. 10. 21.

— in uno tamen casu est necessaria satisfactio; & ite quoniam. III. 807. 14. VIII. 1074. 11. 12.

Quantum prodita sit adversus venditorem actio superiorum praestationem nomine. III. 808. 15.

Venditor quomodo vendit rei dominus fuisse probetur. VII. 1024. 17.

— an possit repetere rem, cuius pretium nondum est illi solutum; & qua actione. VIII. 773. 1. & 774. feg.

Nemo cogatur vendere rem suam excepta publica utilitatis causa. I. 673. 4. VIII. 763. 1.

— triples superioris dehisitionis exceptio; & qua. VII. 835. 9. VIII. 765. f. feg.

— quando cavere debeat emptori, fideiussoribus datis. VIII. 768. 6. & 769. 7.

— non possit emptione perfecta discedere ab illa, invito emptore. III. 768. 4.

Quinam vendere prohibentur notari, vel iure. VIII. 853. 63. 64. 814. feg.

Venditor vi coactus quid differat ab illo, qui est dolo deceptus; & quomodo decipiatur. VIII. 926. f. feg. & 927. 2.

— eius dolo emptori bona fidei non nocet, nisi visio rem venditam affecerit. VIII. 1005. 1. & 1006. 2.

Venditori qua competet adiones. VIII. 1011. 1. feg.

Venditor rem ex lege, ut certa die traderetur, tenetur in id quod interest si non tradat; & quo tempore estimetur id quod interest. VIII. 1021. 1.

Venditoris heres non potest emptori movere contrarium de rei venditum. IX. 1485. 1.

Qui rem alienam bona fide vendidit pro sua, tenetur actione negotiorum gestorum de pretio. X. 393. 2.

Quisquis rem alienam suo nomine vendit, is de pretio non aliter domino tenetur, quam si inde locupletior factus sit, sive rem bona, sive mala fide possederit. Et quando factus inde locupletior intelligatur. X. 396. 4. & 397. feg. & 402. 8. 403.

Quandotam dominus rei ab alio venditum possit rem suam vindicare ab emptore, & consequi pretium a venditore. X. 402. 7.

Venditor illi solus tenetur de pretio venditum rei alienae, qui ex locumativa causa possidens eam vendidit. X. 402. 9.

Venditor, qui fructus agri demonstravit, praestare debet illorum evictionem; et si de eo nihil dicatur. IX. 1479. 2.

— evictionem suam non praestare, qui rem suis solibus vendere se dixerit. *ibid.*

— nisi tamen ampliores, quam fructus revera esse, fines agri demonstraverit. *ibid.*

An venditor ad usucapiendum rei possit accensione eius, qui rem redhibuit. I. 1066. 10.

T. 2

Ven-

- Venditor ab emptore denotatus evictionis nomine  
forum emptoris sequi debet. IV. 213. & 214.  
7.
- Venditor que pona afficiatur, si rem pignoratitiam  
evictiois ignoscant. VIII. 152. 6.
- Vana male quæ in commercio non habentur,  
adeoque nec vendi, necque cui possit. VIII.  
246. 6.
- Vitælicæ si convici, & confecti damni fuerint,  
non possunt appellari. VI. 414. 10. & N. 11.
- Veneri quæ se liberor, neque Imperio Romano  
subiectos esse protestantur. I. 695. N. 1.
- Veneris Senatus vera Romæ Senatus Imago. VI.  
417. N. 19.
- Venia misit quando, & a quo impetiri possit.  
V. 1194. 38.
- Principi reservatur. V. 1194. N. 23.
- eo edictis illius datur in imaginem restitu-  
tio. *ibid.*
- Vide *Ætas*.
- Verba dicta quæ. II. 147. 8. & N. 2.
- Verba precaria quæ. II. 705. 10.
- Verba generalia semper ad speciem, de qua prius  
actum est, referri debent. XI. 1422. 4.
- Verba enunciativa inducunt dispositionem favore li-  
berorum. V. 1376. N. 17.
- Verba hæc: *Arbitrata Lucii Titii*, conditionem  
habent. XI. 914. 9.
- *Arbitrata hui viri*, adiecta captioni de rato  
quid significant. V. 162. 21.
- *Hæ amplius*, quem vim habent in legatis,  
II. 1029. 16.
- *Ex amplius post solutam*, temporis solutionis fo-  
ratorum, non precedens designant. X. 491. &  
492. 8.
- *Semproniæ de, lego ex velutis, quos habeo ip-  
sæ agro meo partem festum*, eo usum fructum,  
an potius legem designent. III. 47. & 48.  
15.
- *Et hereditas*, continent heredes in iohannem  
in relictis uxoris; secus in usufructu. II. 944. N.  
14.
- *Idem* proximiorum demonstrare solet. X. 591.  
23.
- *Ille demonstrat remotiones. ibid.*
- Verba *Intelligere debet rem ceteri*, & manifesti lo-  
ri indicant. IX. 1202. 2.
- *In limine contractus*, quid significant. VIII.  
1703. 2.
- *Nego narrata, prout narratur, Et dico pe-  
rita fieri non debere*, non habent liti contestatio-  
nem. VII. 195. N. 4.
- *Nisi quis dicat*, non excipientis sunt, sed re-  
pondens id quod sequitur. X. 1241. 1.
- Verba *Non cavilabes*, orationem faciunt particula-  
rem. I. 821. N. 8.
- *Non facile* significant idem ac *non tamere*,  
& sine ulla atque evidenti causa. X. 934. 2.

- Verbum *Operari* præsentis tempus coadjuvat, non fu-  
turi. XI. 168. 3.
- *Operari* coadjuvat tam præsentis, quam futu-  
ri. XI. 1686. 2.
- Verba *Portare ad aliquem*, quam vim habent.  
X. 668. 2. & 670. 4.
- *Per fundum* quæ sententiam habent. III.  
366. 12.
- *Per indicem petere*, idem sunt, ac iudicio per-  
tere. X. 345. & 346. 3.
- *Cum petiero, si petiero* quomodo diversum  
aliquid significant. IV. 96. 8. 9.
- *Premunire, Et statuer* quid significant, &  
quomodo differant. XI. 118. N. 2.
- *Proprie, non improprie, non proprie* singula  
quid significant, & quomodo in eo differant.  
II. 1103. N. 3.
- *Quidquid pervenerit*, vel *quidquid super-  
erit*, quem sententiam habent. II. 637.  
21.
- *Quidquid de bonis supererit*, vel *Quidquid  
ex hereditate, huiusmodi* ad te pervenerit, quo-  
modo significationes differant. *ibid.*
- *Quidquid pervenerit*, vel *quantumque pervenit  
pervenerit*, quid significant, & quomodo dif-  
ferant. II. 637. 23.
- Verba *Quidquid ex hereditate meum ad te pervene-  
rit, rogo ut restituat*, an, & quomodo conti-  
nueant præcæque. IX. 629. 1. 631. *seq.*
- quæ non coadiuvant moris causa donationes.  
IX. 630. 2.
- *Quod præiudicium hereditati non fiat*, conti-  
nent exceptionis formula. V. 727. 11.
- *Secundum statum consuetudinis formam*, quid  
significant. VII. 431. 1. 2.
- *Si pater factus fuerit, si pater erit*, an &  
quid diversum significant. II. 1021. 8.
- *Cum volueris heres*, an legatum faciant condi-  
tionale. II. 809. 10.
- *Cum volueris, si volueris*, an & quomodo si-  
gnificatione differant. IV. 96. 8. 9.
- Verba hæc: *Videamus ne*, significant estimationem  
rei, non debitorem apud iuris auctores. X. 1195.  
3. XI. 489. 9.
- Verborum proprietas diligentissime retinenda. I. 121.  
5. V. 1221. XI. 8. 11. 13. & 14. 20. & 31. 2.  
& 68. 3.
- quando ab ea recedit debet. I. 121. 5. IV.  
423. 18. V. 1219. & 1220.
- Verborum usus, & significatio an mutari possit a  
Præcipe. I. 10. 12. & 11.
- Verborum obligatio. Vide *Obligatio verborum*.
- Verbalis in jo multiplicem habent significationem.  
II. 8. 9. 2.
- non iura, & facultatem agendi duntaxat; sed  
& actionem verbi significant. *ibid.*
- Veritas rei potius attendenda in contradictis, quam  
scriptura. VII. 1369. 1. & 1370. *seq.*
- Vide *Scriptura*.

Vespertiones quinam dicti. VI. 143. N. 3.  
 Vespillones qui. I. 167. 1. N. 1.  
 — vitæ conditione viles. V. 90. N. 9.  
 Vestales testandi iure potiebantur, etiam si impuberes.  
 II. 33. N. 17.  
 — solum erant a patris potestate. I. 364. N. 1.  
 — quæ matre cupiebantur a Pontificibus. II. 33.  
 N. 17.  
 — non poterant in ius vocari. VI. 138. 20.  
 — neque iurare cogebantur. X. 812. 19.  
 Vestimenta an consummatum recipiant. III. 19. &  
 30. 5. & N. 2.  
 Vestimenta locare non licet fructuario. III. 73.  
 19.  
 — quid si vestem, anulum, scenicum apparatus  
 habuit in usu fructu, quem in usum illa locare  
 debeat. *ibid.*  
 Verace legis est virtus. I. 14. 3.  
 Veterani definitio. VII. 1257. 4. & 1259.  
 Iure veterani quinam notati. I. 493. & 494. 38.  
 Veterani a tutela pignorum immunes, non autem a  
 tutela convenerant. *ibid.*  
 Quinam veteranorum numero non conciderantur.  
 VII. 1260. 19.  
 Veteranorum privilegia quæ. VII. 1257. 1. 2.  
 Quinam concidere oportet, ut quis potius ve-  
 teranorum privilegia. VII. 1257. 3.  
 Qui se dicit veteranum, id probare debet, & quo-  
 modo. VII. 1260. 20. *sepp.*  
 An probare debeat se esse veteranum, qui est in  
 quasi possessione privilegii, cum vocatus ad mu-  
 nera publicæ recoisit. VII. 1261. 14.  
 Vetus cois in illi memoria non erat, quæ sit.  
 IV. 545. & 546. 8.  
 Vis (servus) quid sit, quomodo differat ab ædo.  
 III. 182. 15. 16.  
 Si via petatur ab anno ex promissoris heredibus, nec  
 punitur ab aliis; adversus hunc datus solidi con-  
 demnatio. IV. 54. 8.  
 Vis promissoris an ex stipulatoibus petenti condem-  
 nator in partem signis datur. *ibid.*  
 — quæ differentia ratio. IV. 57. 9.  
 Viroses, & apparatus quinam sint. VII. 82. 14.  
 Vici non alio modo obligantur, quam civitas. X.  
 419. 7.  
 — sed non possunt in integrum restitui, et civi-  
 tates. X. 420. 9.  
 Vicarius assignatus a Principe, vel a lege concen-  
 nentem habet cum Magistratu iurisdictionem. IV.  
 1176. N. 13.  
 Tria Vicariorum genera. IV. 1120. N. 9.  
 Gerens vices iudicis vel alterius differt a delegato;  
 & quomodo. IV. 1119. N. 9.  
 Vidus vocatur interdum etiam illa, quæ virgo est.  
 II. 1046. N. 10.  
 — secus est iure novo. II. 1049. 20.  
 Vidus domesticus & foras defuncti mariti retinetur.  
 IV. 1219. 4.

— si alteri impeditur sequitur forum secundi ma-  
 ritus, etiam si conveniatur ex causis ante tempore  
 prioris matrimonii. IV. 1219. N. 12.  
 — dormiendo tamen non fuerit in iudicium tam-  
 pore prioris viri delecta. *ibid.*  
 Vidua habet fori privilegium, etiam si partes actoris  
 agat. IV. 1324. & 1325. 1. & N. 2.  
 Vidua habetur illa etiam, quæ virum habet capti-  
 vum, proscriptum, ad tricens damnum, vel  
 diutius absentem. *ibid.*  
 Vidua an fori privilegio gaudet, si dives fuerit.  
*ibid.*  
 — non potest etiam fori privilegio adversus aliam  
 viduam, vel adversus papulum. IV. 1326. N. 3.  
 — an perdat dotem ob commissam stuprum. III.  
 1031. N. 5.  
 Vidua intra annum lectum prohibetur nubere ex iure  
 civili: feces et iure divino, vel auctoritate. III.  
 949. & 950. 25.  
 Viles qui sint. V. 90. N. 9.  
 — differunt ab illis, qui laborant infamia facti.  
*ibid.*  
 Viles an possint esse iudices. IV. 1373. N. 18.  
 Villicus qui. VIII. 68. 69. 127.  
 — quæsum villa prepositus. *ibid.*  
 — ex eius contractu quando dominus conveniri  
 possit. VIII. 69. 13.  
 — quomodo differat ab insiliore. *ibid.*  
 Villico electo, vel possessione illius vendita, an pos-  
 sit vendi res, quas ab agrum colendum uti-  
 batur, si pignori sint obligate. IX. 1087. 3. 4.  
 Vulgatem in iure, si dicitur vincat te, multa ma-  
 gis vincat te, quam habet sententiam. VI. 949.  
 & 950. 8.  
 Vinculum duplex; & quæ utrumque. VII. 806. 6.  
 7. 8.  
 — proprie dictum quod. VII. 806. 5.  
 — dictum per metaphoram quodam sit. III. 415.  
 5. & N. 4. VII. 806. 5. & 807. 10.  
 Vindex quinam dicatur. IV. 553. N. 1. V. 757.  
 N. 1. VI. 723. 4.  
 Vindicare, verbum ambiguum, & quæ sit vari-  
 eius significatio. V. 757. N. 1. VI. 723. 4.  
 Potest vindicare res ab omnibus, qui eam possident,  
 tot deinceps. V. 757. 3. & N. 6. & 788. *sepp.*  
 — Vide Rei vindictio.  
 Vindicie an significant possessionem; an vero rem,  
 de qua lis erat. V. 758. N. 1.  
 Quandonam Prætor vindictis dare dicebatur. *ibid.*  
 — quinam eis ferre dicebantur. *ibid.*  
 Vindicarum in quam. V. 760. N. 1.  
 — eam plerique compescit summario posses-  
 sione. V. 804. N. 1.  
 Vivum dolare quod. IV. 836. 18.  
 — quandonam venditor effundere possit, si em-  
 ptor recipere nolit, conditio die. *ibid.*  
 Virgo vocatur mulier. Ex vicissim cupit, vel cor-  
 rupta vocatur virgo in iure. III. 721. N. 2.

- an privilegio forei potatur ut vidua. IV. 1335.  
N. 2.  
Bonis viri officium quibus in rebus potestum sit. VII. 830. 7.  
— signa & indicia quæ. VII. 830. 11.  
An vitæ omnis præcipitur a legibus. I. 186. 7. & 187. & 188. N. 7.  
Virtutis alimentis, premiis, & poenæ. V. 67. 36.  
— Eius præsentia professorum immunitati causam dedit. X. 827. 6.  
Vis honorum saporem. Vide *Rapina*.  
Vis omnis iuri contraria. I. 17. 2.  
Vis contraria consensui. III. 482. 12.  
— Eadem vitæ contraria, & quomodo. III. 482. 12. IV. 1191. 8.  
— contraria publica fidei, & tranquillitati, adeoque bonis moribus. IV. 382. 32.  
Quomodo differat a dolo; & an semper aduocata sit dolo. IV. 405. N. 11. & 406. *sepp.*  
Vis ablativa, expulsiua, torbatiua, inquisitiua, & compulsiua quibus singulis interditi concessantur. IV. 369. 18. & 370.  
Vis inquisitiua quæ sit; & an differat a torbatiua. IV. 324. 7. & 323. N. 2.  
Vis iusti quæ sit. IV. 1035. 3.  
— eadem est admittit ceteris conditionibus, & legibus. *ibid.*  
— rationis, atque iuris iudicio. IV. 395. N. 3.  
— adhibenda est a magistratu legitime via, atque ordine. IV. 1036. 5. & N. 4.  
Vis maior, seu diuina quæ sit & ex quibus causis nascatur. IV. 655. 12. & N. 9. VIII. 29. 2. *sepp.*  
— Vide *Casus fortuitus*.  
Vis privata quæ. IV. 269. N. 2.  
— publica quæ. *ibid.*  
Vis privata quotidiana diuersa est ab armata. *ibid.*  
Vis omnis siue privata, siue publica est contraria bonis moribus, & vindicator legibus iustis publicorum iudiciorum. IV. 282. 16.  
Vis, quæ alienam possessionem intrat, qua adione vindicatur. IV. 267. 1. 2. & 268. *sepp.*  
Vis privata aduersus latrones, & alios rem nostram inuadentes a iure permittitur. IV. 1041. 5. & N. 3.  
— nec solum a iure civili, sed etiam a iure naturali, & gentium. IV. 1041. N. 4.  
— & quidem permittitur cum ad repellendam vim illam, tum ad eam, quæ prope est ut inferatur, auerendam. IV. 1041. N. 5.  
— siue ex corpori nostro, siue consensu nostro inferatur. IV. 1042. N. 5.  
— an vi propellenda via, quæ rebus nostris inferatur. IV. 1042. N. 6.  
Vis, quæ utitur ad defensionem, quibus conditionibus permittitur. IV. 1043. 6. & 1044. *sepp.*  
Licet ex via quæ prohibet, non quæ obsecrat inferriam. IX. 915. 2.

- Vis permittitur aduersus fugientem debitorem, & fures, secum ferentes pecuniam, vel rem facto solutam. IV. 1046. & 1047. 10.  
Nemo vi privata potest auferre impone scum a debitore. IV. 1037. 2.  
Quare privata sit adempta potestas auferendi vi suam. IV. 1038. 3.  
Vis abesse debet a creditore. VII. 810. 31. 32.  
Quamnam poenæ conditio sit a legibus aduersus vim facientes creditores. IV. 1038. 2.  
Quamvis vitiose possident non liceat se defendere aduersus vim aduersarii. IX. 916. 5.  
Ubi cautum sit de vi generaliter, eo via omnis continetur. XI. 1186. 6.  
De vi agi potest criminaliter & civiliter; & quotiens utroque modo. IX. 921. 1.  
Visiones quamnam dicitur I. Cui Ulpiano. V. 708. & 709. 37. & N. 20.  
Vis Hagonis Donelli. I. *sepp.* X. 5. *sepp.*  
Vitiem est, sui corporis, sui animæ; & quæ sit utramque. X. 1300. 5. & 1301. 7.  
Vitium, vel operis, vel loci, vel ædium quæ sit, & quotiens. IV. 532. 25. & 533. *sepp.*  
Vitia rei venditi quamnam sint palam, recte promouenda. X. 1299. 5. & 1300. *sepp.*  
Vitricus quando aliter utatur privilegio. III. 472. N. 2.  
— an possit in las vocari a privilegio sine venia. VI. 32. N. 22.  
Viventis nulle est hereditas. II. 383. 5.  
Unicuius appellatio quousque inventa fuerit. VIII. 1207. 2.  
Uulo prolium quid sit. II. 1118. N. 3.  
— Ex recepta apud Garganum. *ibid.*  
— in Ea datur ius sacraferendi ex successione. II. 476. N. 11.  
— an & ex contractu. *ibid.*  
Universitas pro Academia. Vide *Academia*.  
Universitas an pro cive reo in criminibus intervenire possit. V. 178. N. 5.  
— potest dare procuratorem cum ad agendum, tum ad se defendendum. V. 223. 17.  
— debet habere aream communem, & rei communes. *ibid.*  
Universitas obligat non potest et contrahere societatem ædificiorum, nisi ceteris conditionibus. X. 410. 9.  
— an cuiuslibet universitatis deus restitutio in integrum. *ibid.*  
Quod cum universitate geri non potest, cum singulis agi possit. XI. 96. 4.  
Universitati restitutum non debetur singulis. XI. 7. 5.  
Quod est universitatis, idem non est singulorum. XI. 7. 6.  
Quod universitati debetur, idem singulis debetur. XI. 7. 7.  
Universitatis res quæ sint. Vide *Res Universitatis*.

Universitas rerum quid. II. 3. a. & N. 1.  
 Per universitatem acquirere quid sit. *ibid.*  
 Quibus modis res acquiratur per universitatem. VIII.  
 1163. 5. *sepp.* & 1164.  
 Vide *Acquirere, Acquisitio*.  
 Vocatus quare fiat inventus. II. 791. 14.  
 Vocatio in ius non fit necessaria; ad quos pertinet,  
 & ea imponere possit nemo. VI. 10. 1. & 110.  
 10. & 111. *sepp.*  
 — quid sit. VI. 17. 4. VII. 77. 8. & 78. *sepp.*  
 — est basis sive fundamentum ordinis iudicialis.  
 VI. 7. 6. & N. 7. & 8. VII. 809. 22.  
 — pars iudicii prima appellatur iurice significata.  
 VI. 5. 6. & 6.  
 Vocatio iusta esse debet. VII. 81. 11.  
 Tris in iusta vocatione necessariae; & quae. VI. 21.  
 5. & 22. *sepp.* VII. 81. 13. 82. \*  
 Quasi apud veteres ritus vocationis. VI. 22. 6. VII.  
 81. 13.  
 In ius vocari possunt omnes, praeter illos qui ex-  
 ceptantur; & qui sunt. VI. 27. 7. VII. 82. 15.  
 Dies, in quo adesse debebat coram iudice vocatus,  
 nisi indicetur a partibus. VI. 37. 8.  
 — Hodievotis moribus tempus est a lege consti-  
 tutum; vocaturque legitimus. VI. 39. 9.  
 — quod a die recepti edicti seu citationis archi-  
 sce computatur. VI. 39. N. 26.  
 Vocatio in ius quomodo sit adversus absentem.  
 VI. 14. 3. VII. 77. 4.  
 — Interrumpit quomocunque praescriptionem. I.  
 1177. 15. & 1178. 17. VI. 698. 4.  
 Vocato in ius, & absenti viginti mille passus in diem  
 numeratur, ut ad ossem accedat. XI. 1675. 1.  
 — qui postremo die secesserunt, licet numerum  
 viginti mille passuum non expleant, integram ta-  
 men diem occupant. XI. 1677. 2.  
 Vocatum in ius vi extorrens, qua poena afficitur.  
 IV. 233. 6. & N. 4.  
 Porco non intelligitur, qui vi exemit vocatum ad  
 iudicem pedaneum. IV. 233. N. 3.  
 Vocatus in ius non succedere debebat, aut trahetur  
 in ius etiam invitus. VI. 37. 8. & 41. N. 1. &  
 108. 8. VII. 83. 16. 84. 18.  
 Volentes testatoris praesentia propria verborum si-  
 gnificationem. XI. 12. 16. & 13. 20.  
 Volentes coniectura non admittitur contra apertum  
 significatum verborum. II. 713. N. 1.  
 Volentis obsequia interpretatio in partibus heredita-  
 tis edictis, vel non adscriptis quomodo facien-  
 da. II. 213. 1. 2. & 214. 3.  
 Et dubios rebus dissonantibus testibus, si in altera sit  
 ambiguitas; ex alterius estimatione capienda vo-  
 luntatis interpretatio. XI. 3. 3. *sepp.*  
 Quomodo voluntatis quando sit locus, aut focus.  
 IX. 593. 1. 2.  
 — de ea responderi non potest ex cognitione iu-  
 ris; sed tota estimatur arbitrio iudicis. IX. 593.  
 2. & 594. 3.  
 — Vide *Coniectura, Interpretatio, Testatur*.

Urbis appellatione Roma significatur. XI. 1673. 1.  
 — ubi statum a Roma differt, & quomodo.  
 XI. 1673. 2.  
 Urbes nasci dicuntur. Uti & Nates Urbium di-  
 citur. VI. 258. N. 12.  
 Usurarius aedes habere potest cum domesticis; &  
 hospites etiam, & consiliarios potest recipere. III.  
 213. 3.  
 — domum inhabitare cum illis honeste possit.  
 III. 214. 5.  
 — Vide *Edes*.  
 Usurarius fundi partes ferendis fructibus destitutas  
 occupare non potest. III. 215. 9.  
 — sumere potest ex fructibus, qui in fundo as-  
 cuntur quatenus sibi, siveque sufficiat ad victum.  
 III. 216. 11.  
 Quid usurario sufficiat, unde sit estimando in. III.  
 217. 11.  
 — an sumere possit cum in rure, seu in oppido  
 ex fructibus quod satis sit convivis, & hospitibus.  
 III. 217. 12.  
 Quam hic habenda domesticorum ab hospitibus diffe-  
 rentia. *ibid.*  
 — an sumere possit etiam quod familiis sufficiat  
 in annum, itemque fructus omnes fundi consumat.  
 III. 218. 13. 14.  
 — quomodo usurarius cavere debet. III. 222. 26.  
 & 223.  
 Usurarius vestigialis, tributa, sumptus refectionis,  
 cultorum, agrorum, alimentorum in pecora, &  
 municipia praestare debet. III. 223. 27.  
 — quandonam onera rei usuraria, vel solus praes-  
 tare, vel una cum usufructuario discedere debet.  
 III. 223. & 224. 28.  
 — Vide *Usus*.  
 Usucapio quid sit, & unde dicta. I. 953. a. & N.  
 1. & 954. 3. & N. 3.  
 — est utilis Reip. nec aequales contraria. I. 955.  
 4. & 956.  
 — est acquisitio domini, quae contingit lavio do-  
 minio. I. 941. 1. & 942. *sepp.*  
 — est vera species alienationis ea parte legis trans-  
 ferentis, non ea parte domini amittentis. I. 941.  
 1. N. 1. & 942.  
 Usucapio impugnatur. I. 1163. 1. & N. 1.  
 — defenditur. I. 1165. 2. 3. & 1166. *sepp.*  
 Usucapio olim differebat a praescriptione; & quibus  
 rebus. I. 944. 4. & 945. *sepp.*  
 — hodie non differt a praescriptione. I. 943. 2.  
 — quousque, & quomodo veteres differentias  
 sustulit Iustinianus. I. 948. 8.  
 — & quare titulos in codice distinctos reituit  
 idem Imperator. I. 949. 9.  
 — utraque quo tempore, itaque iure sit intro-  
 ducta. I. 943. N. 2.  
 Cas praedia provincialia non poterant uscapari ex  
 vetere iure. I. 947. & 948. 7. & N. 8.



Errant, qui voluntarie usufruptionem pervenire ad res mobiles; ad res immobiles autem longi temporis praescriptionem. l. 950. 10. 11. & 951. *sepp.*

Quoniam sint usufructus casus. l. 956. 6. & 957. *sepp.*

— necessaria est ad usufruptionem acquirendam iusta possessio. l. 1039. 1.

— necessaria iusta possessionis causa, sive iustus auctor. l. 1039. 2. 3. & 1040.

Quoniam sint iusti tituli ad usufruptionem habiles neque idonei. l. 1040. 4. & 1041. *sepp.*

Quare iustus titulus ad usufruptionem sit necessarius. l. 1043. & 1050. 23.

Nullo modo rem usufruptioni, quicumque non habent verum usufructus titulum, licet bona fide poterit se habere. l. 1052. 3. & 1053.

— quoniam vere habent hos usufructus titulos, puta, pro soluto, pro Donato, pro Emptore, pro Dote, pro Detentore, pro Herede. l. 1053. 6. & 1054. *sepp.*

Usufruptionem paria error falsae causae, ubi iustus sit erroris casus; & quae sit talis. l. 1056. 14. *sepp.* & 1057.

An possit usufruere res hereditarias, qui pro herede possidet. l. 1057. 18.

An usufruere possit, qui per heris errorem putat se habere iustum titulum. l. 1057. & 1058. 19.

An possit usufruere, qui possidet ex iniusta causa, vel nulla. Incipit ex nova causa possidere. d. 1059. 1. & 1060.

Nemo usufruere potest, nisi ex una causa; & ex eor possidere possit ex pluribus causis. l. 1060. 2. & 1061. *sepp.*

Bona fides ad usufruptionem necessaria. l. 1061. 1. — qui bona fide possideret dicatur, ad hoc ut rem possit usufruere. l. 1061. 2. & 1063. *sepp.*

Quare usufructio procedat scienti dominum: possessio vero eum ignoranti. l. 1064. 5.

Quare usufructio etiam ignorantibus nobis per servus & fructum. acquiritur. l. 1064. & 1065. 6.

Bona fides in servo, & similibus necessaria, ut possint usufruere ignorant domino, vel patri. l. 1065. 7.

Bona fides initio possessionis denotata est necessaria ad usufruptionem. l. 1065. 8.

An mala fides superveniens interrumpat usufruptionem. l. 1065. 8. 9. & 1066.

Quare in fructibus acquirendis, necessaria sit bona fides in quocunque fructuum acquisitione, secus ac in usufructu. l. 1066. 10.

— Vide *Bona fides*, & *Fides bona*, vel *mala*, & *Bona fidei possessio*.

Necessaria est ad usufruptionem voluntas eius, a qua possidere incipimus. l. 1069. 1.

— quando videatur nactus possessionem voluntate auctoris. l. 1069. 2. & 1070. & 1071. *sepp.*

Quanto temporis spatio procedat usufructio rerum immobilium inter praesentes, & quanto item inter absentes. l. 1073. 1. & 1074.

— Quoniam hic praesentes habentes, vel absentes. l. 1073. & 1074. 1.

Usufructio rerum mobilium trienniali spatio procedit inter omnes. l. 1073. 1.

Tempus in usufructu quomodo computatur. l. 1074. 2. & 1075. *sepp.*

Necessaria ad usufruptionem possessionis non interrupta est coniunctio ad finem usque legalis temporis. l. 1099. 1. & 1100. *sepp.*

Usufructio, interrupta possessione, interrumpitur. l. 1101. 3.

— interruptio usufructus quomodo differat ab usurpatione ipsius usufructus. l. 1101. 4. & 1105. *sepp.*

Usufructio interrumpitur, vel naturaliter, vel civiliter. l. 1104. 10.

— quomodo, naturaliter interrumpitur. l. 1104. 11. & 1105. *sepp.*

— quomodo civiliter. l. 1110. & 1111. *sepp.*

Quid inter sit, utrum usufructus naturaliter, vel civiliter interrumpatur. l. 1114. 28. & 1115. *sepp.*

Quomodo interrupta usufructio possit instaurari. l. 1107. & 1108. 17.

Hodie interrumpitur usufructio, etiam sola iuris vocatione. l. 1111. N. 6.

Usufructio quid tribuat possessori. l. 1155. & 1156. 2.

Usufructu datur directio in rem actio, etiam contra veterem dominum. l. 1156. 3-4.

Usufructio auctori dominum vendit domino. l. 1158. 4.

— aliorum tamen iura, ut pignus & usufructum, non perimit. l. 1158. 5. & 1159. *sepp.*

An usufructio admittatur in suum consensum, seu potest; & quomodo. l. 1170. 8. & N. 4.

Usufructio etiam minoribus; non autem praescriptio; & quare. l. 1176. 6. V. 1115. 9. & N. 7.

— rescindi potest eo possidente, cuius res usufructus est in absentia eius necessaria, vel probabilis. VI. 649. 2.

Usufructio lege dupliciter prohibetur. l. 1123. 1.

Quoniam rei usufructus licent. l. 1117. 2. & 1118. 3.

Usufructi non possunt res, quae non sunt in commercio. l. 1118. 5.

Res incorporeales, puta, servitutes usufructi non possunt, ut illae tamen longo usu possunt acquiri. l. 1121. 9. 10.

Non possunt usufructi res, quarum alienatio lege est interdicta; & quae sint. l. 1123. 2. & 1123. *sepp.*

— possunt tamen usufructi res, quae ante vestitus erant alienationem coeperant usufructi. l. 1123. & 1126. 5.

— & quomodo contra populum impetitor usufructio capta adversus populi partem. l. 1126. N. 4.

Ex quibus causa lex usufructi rei veteris domini causa. l. 1127. 2.

Uſucapi non poſſunt rei ſciſei, neque domiſciſci, neque rei Eccleſiaſti, vel pini cauſa, nec rei minorum, vel ſimiles. l. 1127. 3. & 1128. ſeqq.

Uſucapi non poſſunt rei fortiva, aut vi poſſeſſa, vel præſidi donata, vel magiſtratuſ. l. 1129. 4.

— quoniam in rebus magiſtratuſ donatis quoad uſucapionem ſit habenda diſtinctio. l. 1129. N. 3.

Quare uſucapi non poſſunt rei mobiliſ venditi ab eo, qui ſciſcit alienam. l. 1131. 8.

Quando uſucapi poſſit ſuſcille fortiva partes. l. 1134. 2. & 1135. ſeqq.

Tria uſucapioniſ impediſmenta, & quæ. l. 1171. & 1172. ſeqq.

Uſufructuariuſ ab emphyteuſa, & conſuetudine quid diſtinet. l. 119. 20. 16.

— non poſſit conſumere, vel in aliam formam mutare rem, in qua habet uſufructuſ. l. 117. & 118. 14.

Uſu rei alteri dato, percipi uſufructuariuſ, quod ſuperſt uſuariuſ. l. 114. 3.

— habet naturalem poſſeſſionem, ſeu detentionem in omni re fructuariuſ, manente uſufructuſ. l. 115. 4.

— habere debet aut iur, aut viam ad fundum fructuariuſ; ſeruituteſ neceſſariuſ, puta, luminouſ ad alium adiam, & modicam coercionem in ſervos fructuariuſ. l. 116. 57. 6.

Uſuſe alimenter, quoniam terram fructum percipere ſit uſufructuariuſ, ſingulariſ uſufructuſ legatuſ, vel conſtitutuſ. l. 118. 58. 8. & 59. 9.

— ad quem modum ſui frui debeat rebus ſingulariſ in uſufructuſ dantiſ. l. 118. 60. 10.

— percipere poſſit fructuſ omneſ, cum naturaleſ, tum civileſ. l. 118. 61. 1. 62. 2. 63. ſeqq.

— Vide *Fructuſ*.

— non poſſit cadere grandiores arboruſ, quoniam ſunt in fundo. l. 118. 64. 7.

— cadere poſſit ſilvam, quoniam ſit caduſ; & vendere quod emideſit. l. 118. 64. 8.

— poſſit faciente ex ſilva non caduſ grandiores arboruſ ad villæ reſectioſem. l. 118. 65. 9.

— poſſit ſumere ex ſilva caduſ, quoniam iamen ex deſignatione pariſam. non cadebant, ramoſ, & pedimentuſ ad conſuetuſ uſum, & neceſſitateſ. l. 118. 65. 10. 11. & 66.

— poſſit forcideſ grandiores arboruſ demortuſ, demortuo aliaſ in demortuſem loco ſubſtituſ. l. 118. 66. 12.

— quid ſomere ſibi poſſit ex arboribuſ temporeſe deſideſit. l. 118. 67. 12.

— Vide *Silva caſata*.

— quid & quomodo ex verſione percipere poſſit in fundo fructuariuſ. l. 118. 68. 13. & 69. 14.

— eluſ eſt quidquid ſervuſ fructuariuſ acquirat ſive ex re fructuariuſ, ſive ex operiſ ſuiſ. l. 118. 68. 13. & 118. 69. 14. 70. 16.

Uſufructuariuſ poſſit rem fruendā alii vendere, fruendam locare, gratuſ concedere, obligare pigioriſ; & quomodo. l. 118. 70. 17. & 71. 18. 72. 19.

— fructuſ omneſ ſola perceptione acquirat. Et qui perceptioneſ moduſ in ſingulariſ fructuum generibuſ. l. 118. 75. ſeqq.

Uſufructuariuſ non poſſit rem fructuariam alienare, mancipia manumittere, proprietateſ oppugnare. l. 118. 83. 1.

— non poſſit mutare in aliam formam rem fructuariam, etiamſi melioreſ faciat. l. 118. 84. 2. 85. ſeqq.

— ſed nec priore ſubſtantiā manente, licet uſufructuariuſ inducere aliquid coactioneſ quod mutet qualitateſ rei. l. 118. 86. 3.

— ſi inchoatuſ in fundo fructuariuſ maliciuſ conſumere poſſit. l. 118. 86. 4. 87. ſeqq.

Uſufructuariuſ poſſit fructuſ in fundo ex omniſ, ſine quibuſ non poſſet percipere fructuſ. l. 118. 89. 6. & 90.

Uſufructuariuſ, alio poſſidente, poſſit vindicare ab illo rem fructuariam actioneſ conſeſſoria. l. 118. 92. 4. 93. 4. 1043. 8.

— vi deſectiſ eſt ſuſto aut uſibus interdictiſ, *Uſuſe vi*, conſequitur reſtitutionem fructuariuſ rei cum fructibuſ. l. 118. 93. 4.

— poſſident, ſi uſi frui prohibeatur a proprietarioſ, iureſ proprietatiſ inſenſiteſ prohibetur; & quomodo. l. 118. 93. 6. & 94.

— ſi uſuſ frui prohibeatur proprietarioſ conſenſienteſ uſufructuariuſ. l. 118. 94. 7. 8. & 95.

Uſufructuariuſ uſi frui ſi prohibeatur ab eſtraneoſ; quibuſ remediis uſi poſſit adverſuſ illuſ. l. 118. 97. 9. 10. & 98. ſeqq.

Uſufructuariuſ debet curam impendere rei fructuariuſ ut illa pereat, aut ſuaſ deterioreſ. l. 118. 110. 8. 9. & 111.

— quoniam incommoda ſeu damna rei fructuariuſ preſtateſ reſtatur. l. 118. 111. 10. & 112.

— ſarcire arboruſ tenetur ſuo ſumpſuſ. l. 118. 113. 13.

— quomodo in arboribuſ ſarciaſ teſtaſ preſtateſ reſtatur. l. 118. 114. 15. & 115. 16.

— tenetur agrum fructuariuſ proſcindere, viſeſ ſubſerere, aqueduſctuſ, & ſolliſ purgare. l. 118. 113. 13.

— fundi ſeminarium renovare. *ibid.*

— in locum demortuſem arborum aliaſ ſubſtituere; & quare in locum demortuſem dantur. l. 118. 115. 17. & 116. 18.

— agrotuſ animalia curare. l. 118. 114. 13.

— gregem, vel armentum, vel aquitum ſupplare, & quibuſ conditionibuſ. l. 118. 114. 13. & 117. 20. 21. & 118. ſeqq.

— ſummiſſa capiaſ cui ſunt proprietatiſ, & demortuſ uſufructuariuſ. l. 118. 119. 25. & 120. ſeqq.

Uſufructuariuſ tributūſ, ſtipendiūſ, veſtigialiaſ cur præſtare debet. l. 118. 122. 27.

— quid, ſi ſervituſ oneraſ veſtigialium & penſationum publicatumſ nominatimſ inſenſerit herediſ. *ibid.*

— cavere debet, ſine uſufructuſ, ſe reſtituereſ rem fructuariam. l. 118. 122. 28. & 129. ſeqq.

- an ab omni usufructuarie exigatur censu fructuarius. III. 127. 3. & 126. *sepp.*
- Quoniam cavere debet usufructuarius. III. 130. 14. & 131. *sepp.*
- Vide *Causa Fructuaria*.
- Usufructuarius si cavere recusat; quibus remediis cogatur. III. 140. 7. & 141. 8.
- quomodo possit expelli a proprietario, finito usufructu. III. 169. N. 1.
- Usum quid sit, & unde dicta. VIII. 379. 3. & 361. f. X. 1380. a.
- An sit usus, quod sibi accedit in alia specie, non autem in pecunia nomenata. VIII. 397. 1. a. & 396. & 419. a. *sepp.* & 430. X. 1381. 3.
- Usum speciei debite non praestatur, nisi speciei ipsius estimatio debeat. X. 1381. 7.
- accedere possit debiti pecunie dentat. VIII. 379. 3. X. 1381. f.
- Usum non est, nisi quod exigatur pro usu pecunie, vel alterius generis, quod manum dederis. VIII. 397. 1. X. 1381. f. *sepp.* & 1382. 8.
- Usum ubi non vicem fructuum. X. 1381. 6.
- improbitas a veteribus philosophis & quare. X. 1382. 9.
- iure Romano permittitur. VIII. 418. 12. & 419. *sepp.* X. 1383. 12.
- iure naturali, & divini rectum. VIII. 417. N. \* 1. & 418. & 419. N. \* 2. & *sepp.*
- Usum tamen compensatur, nec humano, nec divino iure improbatum. VIII. 418. N. \* 1. X. 1383. 11.
- Usum qua pena coercetur a iure Canonico. VIII. 424. N. \* 7.
- Usum stipulatione promissa debetur iure optimo, & possunt exigi de iure civili. VII. 593. 1. & 594. *sepp.* VIII. 364. e. 362. a. & 363. f.
- possunt exigi iudicibus, si promissio eorum per stipulationem facta probetur. VIII. 363. f. & 364. 6. *sepp.*
- quomodo per stipulationem facta probetur usufructum promissio. VIII. 364. 10. 11. & 365. *sepp.*
- Usum iure Romano in omnibus casibus debetur, si fuerit in stipulationem deductum & certum sit. VIII. 373. 1. *sepp.* X. 1384. 15.
- extra stipulationem deberi possunt in bonae fidei actionibus, non in actionibus stricti iuris, utiamsi, pacto in continenti interposito, promissa fuerint. VII. 596. f. 7. 8. & 597. & 606. 42. 50. VIII. 373. 5. & 374. X. 1384. 16.
- Cuiam debeatur in stricti iudicii usus ex mora, sine ulla stipulatione; & cui debeatur ex nudo pacto, sed non ex mora duntaxat. VIII. 374. 6. 7. & 375. X. 1384. 17. 18. & 1385. 19.
- Vide *Civitas, Fiscus*.
- Ex nudo pacto debetur usus tractatibus pecuniae; & stirum generum prae pecunia in mutuo. VIII. 375. 7. & 397. *sepp.* X. 1385. 21. 22. *sepp.* & 1386.
- item usum rei iudicatur. Et quid hic pecunia sit in usufructum quantitate estimanda. X. 1386. 27.
- promissa per stipulationem cum ea conditione, si pecunia sua die non solvantur, currere incipit sine debitoris mora. X. 1389. 37.
- dummodo tamen impensuri possit debitori quod eas non solverit. X. 1389. 36. & 1390. 37. 38. 39.
- Usum ex pacto debite repen non possunt, nisi fuerint solutum. VIII. 375. 8. & 376. X. 1386. 26.
- nec soluae imponantur in foetum. VIII. 376. 8.
- Usum ex pacto naturaliter debite per retentionem pignoris servatur. VIII. 376. 8. & 377. e. X. 1386. 27.
- an maiores usum, de quibus postea convenirent, possint per retentionem pignoris ante duntaxat servari. VIII. 377. & 378. *sepp.*
- An debitor, qui pluribus modis solvit usum ex pacto promissum, in posterum illas praestare teneatur. VIII. 387. 1. & 788. *sepp.* X. 1386. 29. 1387. *sepp.*
- Diuturni praestatio usufructui idoneam probationem promissum usufructum non continet. *ibid.*
- Usum in bonae fidei iudiciis post mortem debentur etiam eius conventionem. VIII. 401. *sepp.* X. 1390. 40.
- & quantum actione peti debeant. VIII. 403. 7. & 401. 1. & 503. 6. *sepp.*
- Usum non debentur eius pecuniae, quae propter aliam rem debetur, nisi eius rei praestatio antecesserit. X. 1390. 42.
- superioris detractionis exempla. X. 1390. 40. 41. 43. & 1391. 44.
- Quoniam praestare teneantur usum in bonae fidei iudiciis, etiam nulla interveniente mora. VIII. 402. 6. X. 1391. 45.
- Legatorum, & fideicommissorum usum post mortem debentur. X. 1391. 46. *sepp.*
- multoque magis post litem contestatam praestari debent. X. 1391. 47.
- In legalis & fideicommissi cor potius usum debentur ex mora, quam in aliis strictis iudiciis. VIII. 404. 8. X. 1391. 47.
- An usum post litem contestatam debeatur in stricti iuris actionibus. X. 1391. 50. *sepp.*
- Usum centesimas stipulari atque exigere licet in tractatibus pecuniae, & in speciebus famulo dandis, ut frumento, oleo, vino, & similibus. VIII. 467. 4. 5. & 468.
- Usum centesimarum debetur ex lege in pecunia debita ex causa rei iudicatur post indicium tempus, & in pecunia, quae versa est in usus proprius ab administratoribus. VIII. 467. 5. & 468.
- Usum centesima quae sit, & quare vocetur legitima. VIII. 465. 2. & 466. *sepp.* X. 1394. 54. 56. & 1395. 57.

Censuras minores, puta, trientes, semisses, & def-  
ses usurae quae sunt. VIII. 469. 6. 7. 8. X. 1394.  
55.  
Usura trientes permixta & latissimo illatibus per-  
missa. VIII. 469. 9. X. 1393. 54.  
Besses usurae cor permixta mercatoribus. VIII. 469.  
10. X. 1392. & 1393. 54.  
Quoniam iure proprio besses usurae permixta argen-  
taria. VIII. 469. & 470. 10.  
Semisses permixta periculis intermedii iuris il-  
latibus, & negotiatoribus. VIII. 469. 8. X. 1393.  
74.  
Usurae frumenti, vini & similium quomodo, &  
quae ex solo pacto debeantur. VIII. 397. *sepp.*  
— quae in rebus ratiocinis generis, & materiam ad-  
mitti debeant. VIII. 451. 3. & 453.  
Usurae pecuniae in quibus exibus non debeantur; &  
in quibus contra debeantur. VIII. 367. 1. &  
368. *sepp.*  
Usurae ultra censuram stipulsi non licet iure le-  
gislimo. VIII. 411. *sepp.*  
Quare fructuum arborum somiar, qui morio dal  
fuit ageritiae, coponates censuras usurae possunt  
exigi. VIII. 413. 1. & 414. *sepp.* & 415. 6. 7. &  
417.  
— quare in fructibus arboris tantum maiores cen-  
suras usurae permixta. VIII. 417. 8. *sepp.*  
Usurae trientes cuius possunt ab eo, qui pecuniam  
dum moram accipit. VIII. 415. 4.  
— quae penna de consuetudine adversus eum, qui mo-  
dem usurario excedit a legibus definitum.  
VIII. 415. 5.  
Supra modum legitimam aco usurae, ore fructus,  
nec potestam stipulsi licet. VIII. 409. 1. & 407.  
1. & 406. *sepp.* & 411. *sepp.* X. 1395. 58.  
Quando fructus maiores legitimis usurae stipulsi li-  
cet. VIII. 427. *sepp.* X. 1396. 61. 62.  
Qui stipulsi ultrae illius promissit, debet tantum  
legitima. VII. 632. 6. & 603.  
An sit iuribus stipulatio, si legitimus usurarium mo-  
dem excedatur. VIII. 471. 14. X. 1395. & 1396.  
39.  
Quod usurarum nomine ultra modum exigitur, id  
aut in fortem imperator, aut solvitur. VIII.  
431. 1. X. 1396. 60.  
An creditor, qui vide usurarum, quae sunt 12. do-  
mam debitoris inhabitat, cuius locutionis merx  
est 20. debet in fortem impasse, quod excedit.  
VIII. 405. 2. & 406. *sepp.*  
— quid si conditum a debitore doquam stierit  
locutionis. VIII. 408. 4.  
Usurae per errorem fidei solvitur, etiam post fortem  
condicti possunt, ut videbimus. VIII. 431. &  
430. *sepp.*  
Nec usurarium, neque fructuum usuras, penam,  
accessionemve stipulsi vel potest licet. VIII. 475.  
& 476. X. 1397. 64. 65. 66.  
— aliquando tamen fructuum usurae potest possunt;  
& quomodo. X. 1397. 67.

Iudes quoniam modum servare debent, cum et usuri-  
cio in usurae condemnor. X. 1396. & 1397.  
63.  
Stipulsi minores usuras, an recte stipulsi minores,  
si minores sua die non solvatur. X. 1397.  
65. & 1398. 69.  
Quando usurae debentur definitum. VIII. 436. 1. &  
437. *sepp.* X. 1398. 70. 71. & 1399. *sepp.*  
An iudex condemnare possit ad usuras pendendi,  
si iudex sementis condemnatus parerit; X.  
1399. 73. 74.  
An praeterea temporis usurae a debitor liberato exi-  
gi possit. X. 1399. 75.  
Qui stipulsi minores usuras, recepit postea ad die-  
turnam tempus minores, remissit intelligit minores  
cum penna, iam fuerit temporis usuras. VIII.  
382. 1. 2. & 383. 3. 4. & 385; X. 1400. 78.  
Creditor qui stipulsi ad maiores, si minores usuras  
sua die non solvatur, remissit minores intelligit,  
suum ac, cessante debitor, minores ut so-  
ten recepit. VIII. 383. 4.  
Creditor, qui die non peti usuras, praeterea, usas  
non in fortis temporis usuras remissit censetur.  
VIII. 384. 4. 5.  
Quare si debitor minores usuras die solvere, libe-  
retur in maiores: an tamen minores solvere, in  
illis non obligetur. VIII. 384. 6.  
Debitor, qui minores usuras die solvit defensoribus  
sua debitoris civitatis, an & quomodo liberetur a  
maioribus solvenda. VIII. 385. 6. 7. 8. & 386.  
*sepp.*  
Usurae ultra duplum fortis exigi non possunt. Et  
quomodo. VIII. 393. 1. 2. & 394. *sepp.*  
An post rem iudicatum usurae peti possit, si iudex  
quid de illis in sententia pronuntiaverit. X. 1406.  
77.  
Usurarii manifesti testamentum facere vetatur a iure  
Canonico. II. 34. N. 18.  
Usurarii manifesti qui sunt, & unde probentur. V.  
99. N. 11.  
— an sint infames ipso iure, an per iudicii sen-  
tentiam. V. 95. 2. & d. N.  
— sunt infames, etiam post restitutionem, & post  
penam penitendum. *ibid.*  
Usurarius quid sit. I. 1101. 4. *sepp.*  
Usuratio iure veteri prodest ei qui possessionem &  
usufructum inierit. I. 1108. 18.  
— an & recuperari iure possit. I. 1108. 19.  
— prodest aliis omnibus. I. 1109. 20.  
— nec interest, an possessor et usufructuarius  
rem teneat: an onerosi. I. 1100. & 1102. 21.  
Usus quibus modis constituitur. III. 207. 2. 4.  
— quomodo differat a constituitur usufructus,  
III. 206. 2. & 207. N. 1. & 206. *sepp.*  
— quibus actionibus & remediis conservetur, &  
retineatur. III. 207. 3.  
— quare amissos redeat ad proprietatem tantum-  
modo; & nulli accretat. III. 207. 4.  
Usus quid sit. III. 207. & 208. 5.

- quid commune habet cum usufructu. III. 208. 6.
- qua in re differt. III. 208. & 209. 6.
- Qui habet usum, non potest illi vendere, locare, aut grati concedere ius utendi; & quare. III. 209. 7.
- Quondam usus alteri legatus vendi, locative potest ex coniectura voluntatis testatoris. III. 209. 8. & 210. 9.
- Usus est indivisus. III. 209. N. 1. & 206.
- Si duobus legatus usus, non sufficit utrique: quem habere eam res possit. III. 206. N. 1.
- Picibus constitui, vel legari potest solius usus rei usus, si res plurimam uti salicere possit. III. N. 1.
- Utrum adiam qui habet, non potest illam alteri vendere, locare, vel donare. III. 212. & 213. 2.
- Vide *Aedes*.
- Usus fundi quibus in rebus consistat. III. 215. 8. *sepp.* & 216. *sepp.*
- Vide *Ususarius*.
- Usus pecorum in quibus rebus versetur. III. 219. 14. *sepp.* & 220. *sepp.*
- Quotennam usus in operis constituit. III. 219. 17.
- Usus optimus quare non in agribus, lano, vel lade constituit. III. 219. 18. 19. & 220. 20.
- in hereditate agrorum, & lade modico versatur donatus. III. 220. 20. & 221. 21.
- Vide *Ususarius*.
- Usufructus quid sit. III. 7. 1. 2. & 8. & 9. *sepp.*
- alius est cum proprietate concessus, alius ab ea separatus. III. 20. 7. & 11. XI. 1082. 5.
- sive assignatus, ut vulgo, casualis; alius formalis. III. 10. N. 5. & 21. *sepp.*
- Usufructus simpliciter dictus in iure intelligitur a proprietate servandus. III. 21. 8. & 12. *sepp.* XI. 1082. 7.
- pars est domitoli, & fuerit cum proprietate conlatus. III. 13. 9. & 14. 10. & 15.
- An usufructus pars domitoli habeatur, ubi fuerit separatus a proprietate. III. 15. 11. & 16. *sepp.*
- Usufructus aut constituitur nobis a lege, vel alieno facto; aut facto & possessione nostra nobis acquiritur. III. 21. 1.
- Usufructus legitimis datur a lege 1. in bonis filialium. adventitius; & quae filius privilegia. III. 22. 3. & 23.
- an hic extinguatur, patre monasterium ingreesso. III. 21. N. 1.
- II. Datur patri emancipatori in bonis emancipati. III. 23. 4.
- III. Datur mulieri heredi nubenti in bonis, quae liberalitate causa consecrata est a patre marito, superstitibus communibus liberis. III. 23. 5.
- Usufructus alieno facto quantus, vel a privatis, vel a iudice constituitur. III. 24. 7.
- quoniam concurrere oportet, ut recta constitueretur. III. 24. 8.
- Usufructus a solo domino rei fructuarium constitui potest. III. 24. 9.
- etiam a domino, qui neminem habet rei proprietatem; & quare. III. 25. 11.
- an constituitur utiliter ab emphiteuta, vel fignatario. III. 24. 10.
- Usufructus constitui non potest in rebus incorporeis, sed in rebus corporeis duntaxat, sive mobilibus, sive immobilibus; & quibus conditionibus. III. 25. 12. & 26. 13.
- Usufructus cumsumarum. Vide *Namijna*.
- Usufructus statum, vel imaginis recta constituitur. III. 26. 14.
- Usufructus praedii sumptuos constituitur utiliter; & quare. *ibid.*
- Usufructus rerum quae usu consumuntur, proprie nullas esse, sed quasi usufructus; & quoniam iure. III. 30. & 31. 6.
- quae sint res quae usu consumuntur. III. 28. & 29. 3.
- quomodo sit in eo genere numerata pecunia. III. 29. 4.
- an etiam vestimenta eo pertineant. III. 29. 5. & 30.
- Quasi usufructum constituisse. I. rerum quae usu consumuntur, proprie cum iure consumendi quibus fructuario. III. 31. 8.
- II. Causa fructuarii, se restitutum proprietario tantumdem, si quando moriatur, vel capite dimittatur. III. 32. 9.
- causis hae qualis; & quomodo quasi usufructum efformet; & a motuo distinguitur. III. 32. 10. 11. & 33. *sepp.*
- an eam verare possit testator, pecunia & similitum rerum usufructu relicto. III. 35. & 36. 15.
- an omnium possit proprietarius condicere ab usufructuario, & quomodo. III. 35. & 36. 16.
- Quare auctoritas publicis operis suis ad constituendum pecuniae, & similitum rerum quasi usufructum. III. 36. 17.
- Quomodo rerum quae usu consumuntur quasi usus fructus acquiratur patri in bonis filialium, adventitiis. III. 37. & 38. 19.
- an causis consensu praestari debeat a patre, de fideiussore filio; & quare. III. 38. 20. & 39. *sepp.*
- Vide *Quasi Usufructus*.
- Usufructus testamento quibus modis constituitur. III. 40. 2. 3. & 41. *sepp.*
- testamento constitutus recta, & sine ulla traditione transit in legatarium. III. 41. 6.
- Usufructus omnium bonorum coniugi mortis causa donatus Falcidia minoratur. II. 934. N. 2.
- Vide *Falcidia*.
- An Usufructus filiofam. donatus aut relicto acquiratur patri. II. 1165. 29.
- Usufructus quibus modis constituitur pactionibus. III. 42. & 43. 7.
- constitutus pactionibus quomodo differt ab usufructu, qui legatur in testamento. III. 43. 8.

Usufructus constitui potest pœre, vel sub conditio-  
ne, et die, & ad diem. III. 44. 9.

— constitutus tamen ex die, aut in diem non de-  
betur; adeoque pœri non potest nec ante diem, nec  
post diem. Et quomodo in usufructu duratur  
hoc ius valet. III. 145. & 146. 5. & 335. 20.  
& 336. *seq.*

— potest constitui pro parte indivisa, vel divisa.  
III. 44. 9.

Usufructus quare sit dividuus. III. 205. 2. &  
206.

— quibuscunque verbis constitutus, siue pœcio,  
siue testamento, valet. III. 44. 45. 10.

Usufructum constituit, qui ius scripsit, *Fructus  
autem fundi Corneliani Marci de lego.* III. 45.  
& 46. 13.

— Secus qui scripsit ita; *Fundi Abitiani reddi-  
tur uxori meae, quoad vivet, dari volo.* Et quan-  
tum oblique locutionis differentia. III. 46. &  
47. 14.

Usufructus omnium bonorum quibus verbis legari  
solest. III. 57. N. 5.

Usufructus a iudice constituitur, ad iudicem vel  
propietate, & alteri usufructus; & quomodo, &  
quibus in iudiciis. III. 49. 1. *seqq.* & 50. *seq.*

Quare iudex vel proprietatem, alteri vero usufruc-  
tum adjudicare solet. III. 51. 52. 6.

Usufructus quomodo usu & possessione nostra ac-  
quiratur. III. 52. 7.

Usufructus quomodo separatur ab usu, voluntate  
relinquitur; quid tum ex fructibus percipiat usufruc-  
tarius. III. 54. 3.

— quomodo certis rei usus desinit possit. III.  
55. 3.

— Vide *Usufructuarius.*

Usufructus amittitur, vel iure auctoris soluto; vel  
ex ipsa lege constituit usufructus, vel ex sua  
ipsius causa. III. 143. 2.

— quomodo amittitur, sicut iure auctoris. III.  
143. & 144. 3.

— quomodo ex ipsa lege constituit usufructus.  
III. 144. & 145. 4.

— quomodo amittitur ad tempus, vel ad condi-  
tionem constitutus. III. 145. 5.

— quare contra naturam caveretur rerum, ut-  
que obligationem possit ad diem constitui, ut post  
diem non debeat. III. 145. & 146. 5.

Usufructus utron, putat, constitutus donec filius ad  
pubertatem pervenerit, ut vivus respueris, utque  
in antea decederit, an finitur statim a morte  
filii; an duret, & quoad. III. 146. 6. 7. &  
147. *seq.*

Usufructus amittitur morte usufructuarii; & quare.  
III. 149. 3.

— relictus civitati amittitur, vel tempore longissi-  
mae hominis vite, h. e. centum annorum spatio.  
III. 150. 4.

— vel statim a civitate deleta. *ibid.*

Usufructus heredi relictus, proprietas alteri legata  
non valet; & quare constituit in persona primahe-  
redis duratur. III. 150. 5. & 151. *seq.*

— amittitur capitis diminutione fructuarii maxima,  
vel media. III. 152. 6.

— olim tamen etiam minima. *ibid.*

Usufructus non utendo amittitur tribus modis. III.  
152. & 153. 7.

— amittitur non utendo per tempus legitimum.  
III. 153. & 154. 8.

— non utitur vero, qui neque per se, neque per  
alios utitur. III. 154. 9.

— quoniam vel frui dicatur per alios. III. 154. 10.  
11. & 155.

— amittitur totus, aut pro parte, non utendo, si  
vel tota re, vel parte eius non sit usus. III. 155.  
& 156. 12.

Usufructus alicui legatus, & ab eo per fideicom-  
missum relictus, si ex eo prius amittitur, le-  
gatarie, an fideicommissarii. III. 156. & 157.  
13.

— domino quæsitus per servum extinguatur cum  
persona domini. III. 157. 14. 15. & 158.

— constitutus fideicommissis ab eadem, & pœri  
quæsitus, cur redem ad filium, ubi perire debuit  
ad patrem. III. 157. 15. & 158. 16. & 159. 17.  
& 160. 18.

Usufructus amittitur interitus rei fructuarie. III.  
160. 2.

— amittitur rei fructuarie mutatione. III. 160.  
161. 3.

— qual rei mutatione amittitur. III. 161. 4. &  
162. *seqq.*

Quoniam usufructus rei mutatione semel amissus  
restituitur, ubi res ad veterem formam rediit. III.  
162. & 166. 8.

Usufructus extincto propter mutationem rei factam a  
proprietario, quibus adionibus conservari sit eis  
fructuario. III. 167. 9.

Capta ab hostibus re fructuarie, amittitur usufructus;  
an iure possimili restituitur, ubi res capta rediit  
ad suos. III. 168. 10.

Usufructus amittitur consuetudine. Et hæc qui-  
bus modis efficitur. III. 169. 1. & 170. *seq.*

Quare usufructus amittitur, cum cedendo posui-  
t, quam vendendo. III. 171. 2. & 172.

Usufructus capitis diminutione, vel morte fructua-  
rii totus semper amittitur. III. 173. 5.

— non utendo, vel rei mutatione, aut consue-  
tudine amittitur etiam pro parte. III. 173. 6.

Usufructus non amittitur morte, vel capitis dimi-  
nutione proprietarii; vel rei fructuarie alienatione  
ab illis facta. III. 173. 7. 9.

— neque amittitur alienatione fœvi, per quem ac-  
quisitas fuerint usufructus, & fructuario facta. III.  
174. 10. 12.

Usufructus, cuius dies non cedit, non utendo &  
capitis diminutione non amittitur. III. 175. 2. &  
177. 6.

- qui tamen petit fructuum morte, & fructuaria rei mutatione. III. 176. 4. & 177.
- & quomodo usufructus nondum quantus fructuarii morte, vel rei mutatione finire dicatur. III. 177. & 178. 7.
- Usufructus, cuius cessit dies, superioribus modis omnibus amittitur. III. 175. 3. & 176. & 177. 5.
- quando dies legati usufructus cessat, non fecus. III. 178. 8. & 179. *seqq.*
- *Vide Diss.*
- Usufructus nullo ex superioribus modis amittitur, si fuerit repetitus. III. 185. 1.
- nisi tamen, vel morte fructuarii, vel rei fructuarie mutatione amittatur. III. 185. 2. & 186. 4.
- quibus modis repetitus intelligatur. III. 186. & 187. 5.
- Amittas morte fructuarii usufructus repeti potest, si legatur eius heredibus. III. 185. & 186. 3.
- Legatus in annos singulos amittitur a fructuario capite mortuo, solum eius anni usufructus, qui debetur capere; non vero sequentium annorum, postquam ipsa fuit in integrum restitutus. III. 186. 13.
- Usufructus alterius annis relictus esse non utendo non amittitur. III. 186. 14. & 181. *seq.*
- Usufructus si rous amittitur fuerit, pervenit ad proprietatem. III. 191. 3.
- in quibus casibus amittitur pro parte ad proprietarium spectat. III. 191. 3. & 192. 4.
- Usufructus duobus copioneis relictus, amittitur ab uno accretis alteri; & quare. III. 192. 5. & 193. 6. & 194. 9. & 195. *seq.*
- Quomodo in usufructu de iure accretendi singularia. III. 193. 8. & 194. *seqq.*
- *Vide Accretendi ius.*
- Quando consumptum, aut separatum legari dicitur usufructus. III. 199. 14.
- Usufructus legatus Titio, sique eius heredi, transit in primum heredem damnatus, & quare. IX. 529. 4. & 530. 5.
- Utilitas populi mater est iusti atque equi. I. 181. N. 1. V. 169. 8.
- Utilitatis publica causa in consensum fuit. *ibid.*
- Utilitas promissus usus quid sit. X. 572. 15.
- Uva pomii species, etque fructus est naturalis. I. 819. N. 5.
- Uvas premendi servitus quæ. III. 188. 5.
- Uxor Julia quænam dicta veteribus. II. 21. 2.
- debet marito non inhonestis imperanti in obsequentem præbere, & ubique ei exhibere reverentiam. III. 979. & 980. 15.
- debet simul vivere adeoque cohabitare perpetuo cum marito. III. 968. 1. & 969. 3.
- & quorsum. III. 970. 5. & 971. 6. & 972.
- a marito discedens ad eum redire cogi debet a legitima potestate, & quibus remediis. III. 969. & 970. 3.
- si a marito discedens se commiserit alteri viro coercenda est, ut adultera. III. 970. 4.
- iure Romanorum veteri sacrorum communionem habebat cum marito. III. 972. 7.
- bona extranealia per se administrare potest, sui horum domina. III. 973. 8. & 975. & 976. 11.
- dignitate viri honestatis; eademque illi obsequia debentur, ac marito. III. 973. 9. & N. 5. & 974.
- quo rita olim deducebantur in domum mariti. III. 955. 4. & 975. N. 8.
- promissionum rerum omnium habet usum cum marito, salva honestate coniugii, ex maritelli affectione potius, quam ex aliqua iuris necessitate. III. 974. 10. & 975.
- isops alienda est a viro. III. 976. & 977. 12.
- & suaveri debet a marito. III. 977. & 978. 12.
- locuples vero alere debet inopem maritum. III. 978. 13.
- uterque cogi debet a magistratu, si pravitare cum possit alimenta, necesse. III. 978. & 979. 14.
- Uxor si, vel imperio mariti parum obsequens sit, vel si peccet aliquid per seius indumentum, inposita verberari a marito. III. 980. 16. & 981. & 982. 18.
- quomodo castigari atque emendari debet a marito. III. 981. & 982. 17.
- ex quibus causis flagellii, vel fustibus cum possit impune a marito. III. 983. 18. & 984.
- Uxor prædum a dominio petenda, & soleretur inquirenda, circa omni capitulata seposita. III. 982. N. 16.
- Uxor sequitur forum viri. III. 980. 25. IV. 1219. 5. & N. 12.
- etiam cum vidua manet. IV. 1219. 5. & N. 11.
- an fortassis forum speciale mariti. *ibid.*
- An uxor possit iudicari, quomodo vivet, heres a marito. II. 172. N. 5.
- olim cum convenerat in manum, erat eius heres mariti. II. 344. N. 6. 1107. N. 10.
- erat marito loco filii, sed potest iure testari. II. 345. N. 6.
- Uxor quando marito succedit ab intestato; & quibus conditionibus. II. 1108. 12. 13. & N. 11, & 1109.
- isops marito locupletis quomodo succedat, cum liberis defuncti viri et iure novissimo. II. 1109. 14. & 1110.
- ratione doctis potest intervenire pro reo marito in criminalibus. V. 178. N. 5.
- auctoritate propria capi potest a marito, & ad obsequium reduci. IV. 1048. N. 15.
- an possit in ius vocari, venia non petita. VI. 34. N. 22.
- non tenetur ex consuetudine mariti. VII. 869. 2.

- an gaudeat beneficium competentis, si conveniat a marito. VI. 870. 3. XI. 183. 1. 2. & N. 1. & 184.
- tunc est exceptio Velletiani, ubi sponte se obligaverit pro marito. VII. 870. 1.
- etiam cum se suisque res obligavit in eodem instrumento, simul cum marito, non tenetur ex iure novissimo. VII. 870. 3.
- potest convenire dotis causa debitores sui debitoris post infirmam tempora. VII. 943. 6.
- gaudet iisdem privilegiis, ac Fiscus, & iisdem actionibus utitur. VII. 944. 7. 8.

- An uxoris prædia inquirari possint, ex detractione monerum civilium & ha a marito. VII. 874. 3.
- Quando res uxoris dotales obligari possint pro marito. IV. 597. N. 2.
- Bona occupata a Fisco una cum bonis mariti quibus conditionibus restitui debeant uxori. VII. 870. 1. 871. seq.
- Nullus contractus uxoris ex consuetudine quorundam populorum ratas est sine consensu mariti. XI. 1418. N. 4.

## X

- X Enior Iupiter unde dictus. VI. 110. N. 3.
- Xenia accipere quibus olim licebat. 304. N. 4.

- cur accipere non liceat moribus hodiernis. *ibid.*
- Xystici quidam sint. V. 94. N. 1.





## INDEX AUCTORUM

*Qui in his Operibus, seu in ius Civile Commentariis laudantur,  
illustrantur, emendantur,*

**A**CCURSUS. I. 79. 6. 148. 9. 306. 7. 308. 9.  
393. 3. 416. 18. 743. 9. 790. 6. 811. 20. 890.  
4. 1012. 15. 1020. 26.

— II. 121. 16. 595. 36. 1084. & 1085.  
5. 1123. 1264. 10. 1333. 5. & 1334. *segg.*

— III. 5. 6. 7. 3. 9. 4. & 10. *segg.*  
263. 5. 410. 14. 517. 7. 544. 8. 928. 4. 972. 12.  
1008. 13. 1089. 9. 1102. 3. 1119. 6. 1139. &  
1140. 7. 1208. 20.

— IV. 370. 18. 516. 13. 528. 22.  
533. 25. 844. 10. 849. 17. 852. 20. 945. 3. 983.  
6. 993. 15. 1201. 16. 1204. 19. 1224. 10. 1268.  
3. & 1269. *segg.* 1320. 10. 1349. 6.

— V. 110. 8. 139. & 140. 35. 149.  
45. 154. 48. 489. 9. 101. & 490. 496. 15. 848.  
24. 1219. *segg.* 1268. & 1269. 3.

— VI. 623. 6. 638. 12. 642. 14. 666.  
7. 805. 13. & 14. 808. 14. 888. 7. 907. 3.  
1000. 9.

— VII. 121. 1. 379. 9. 382. 5. 401.  
2. 403. 3. 406. 1. 408. 1. 475. 19. 553. 1. 739.  
& 740. 3. 815. 7. 829. 26. 938. 12. & 939. *segg.*  
977. 3. 1039. 8. 1116. 5. 1117. 6. 1132. 11.  
1236. 9. 1261. 24. 1281. 3.

— VIII. 46. 9. 179. 6. 203. 3. 219.  
5. 252. 16. & 253. *segg.* 353. 11. 385. 8. 386.  
9. 607. 15. 745. 15. 765. 8. 829. 1. 835. 5. &  
836. *segg.* 848. 17. & 18. 849. 26. & 850. *segg.*  
881. 18. 892. 50. 1018. 10.

— IX. 41. 1. 55. 1. 691. 1. 702. 4.  
704. 4. & 705. *segg.* 985. 28. 1155. 3. 1292. 3.  
1399. 9. 1403. 13. 1540. 16.

— X. 151. 4. & 152. *segg.* 217. 4.  
269. 15. 285. 3. 290. 3. 547. 7. 690. 5. 775. 3.  
778. 6. 787. 2. 791. 5. & 7. 812. 7. 1060. 2.  
1067. 4. 1109. 3. 1169. 15. & 1170. *segg.*

— XI. 650. 2. 779. 8. 858. 1. 969.  
6.

ALCIATUS I. 274. 3. 975. 4.

— II. 154. 18.

— IV. 846. 10.

— VII. 204. 6. 378. 4.

— IX. 859. 8. & 860. *segg.*

— X. 29. 334. 15. 538. 539. 5.

ALEXANDER Imp. V. 7. 4.

— X. 1274. 2.

AMMIANUS Miscellaneus. V. 40. 3.

ANGELUS Aretinus. VII. 516. 10.

APULSIUS. V. 40. 3.

ARISTOTELIS. II. 1322. 8.

— VI. 304. 2.

ASCONIUS. V. 38. 3.

AUCTOR ad Herennium. I. 596. 7.

— VII. 90. 3.

AUCTOR Juris feudalis. II. 803. 5. & 804. *segg.*

— X. 789. 4.

AUGUSTINUS ANTON. I. 498. 9.

— IV. 993. 15.

— X. 45. 27. & 49. *segg.* 97. 3.

— XI. 483. 2.

AZO. II. 48. 15. 525. 10. 1140. 13. & 1141. *segg.*

— IV. 1320. 10.

— V. 13. 14.

— VII. 849. 26.

— IX. 1019. 4.

— X. 1070. 6. 1196. 3. 1200. 6. 1201. 7.

HALDUS. III. 1266. 25. 1270. 21. 1308. 2.

B. RO. I. 17. 3.

— II. 55. 4.

— III. 429. 7.

— IV. 219. 17.

— VI. 576. 13. 690. 6.

— VII. 93. 8. 196. 12.

— IX. 815. 816. 1. 944. 5. 972. 8. 985. 28.

— XI. 23. 11.

BARTOLUS I. 892. 4. 964. 10. 971. 18. 1084. 5.

— II. 7. 2. 58. 4. 148. 9. 249. 10. 1309. 8.

— III. 1008. 13. 1119. 6. 1135. 3. 1370.

1373. 9. & 1374. *segg.*

— IV. 516. 13. 533. 25. 665. 6. 1224. 10.

1268. 3. & 1269. *segg.*

— V. 139. 35. 149. 45. 348. 12. 422. 3.

1254. 10.

— VI. 807. 8. 902. 18. 1014. *segg.*

— VII. 5. 4. 8. 7. 231. 1. 343. & 344. 7.

752. 3. 967. 37. 1011. 4. 1133. 12.

— VIII. 212. 21. 22. 213. 15. 229. 5. 252.

16. 264. 4. 385. 8. 386. 9. 607. 15. 838. 27.

— IX. 243. 16. 251. 8. 254. 10. 258. 14.

830. 6. 836. 1. 857. 7. 891. 11. 1220. 2. 1271.

1. 1274. 2. 1412. 20.

— X. 151. 4. & 152. *segg.* 285. 3. 351. 7.

547. 7. 567. 12. 570. 13. 588. 22. 778. 6. &

779. *segg.* 787. 2. 791. 5. 791. 7. 802. 12. 803.

13. 14. 1023. 17. 1127. 2. 1197. 4. & 1198.

*segg.*

— XI. 23. 10. 903. 6. 915. 22. 928. 20. &

929. *segg.* 975. 4. 1264. 14. 1630. 11.

BASILICORUM Auctor. VI. 292. N. 2.

- BUREDES. II. 1042. 8.  
 — IV. 236. 8. 844. 10. 1379. 13.  
 — VI. 918. 32.  
 — VI. 108. 7. 910. 9.  
 — XI. 139. 6.  
 BULGARUS. I. 892. 4.  
 CAIUS. I. C. an actor Institutionum que Cui nomine circumferatur. I. 898. N. 2.  
 CASTRENSIS. Vide *Panler*.  
 CICERO. I. 10. 12. 24. 3. & 25. 45. 5.  
 — IV. 1104. 7. 1335. & 1336. 3.  
 — V. 8. 5. 9. 6. 10. 7. 115. 12. 118. 16.  
 — VI. 108. 7. 298. 5. 518. & 519. 4. 521. 4. 304. 8. 779. 8. 762. 12. 765. 18. 767. 19.  
 — VII. 79. 10. 80. 11. 90. 3. 94. 10. 255. 2. 258. 9. 502. 7. 1107. 3. 1108. 4.  
 — X. 1300. 3.  
 — XI. 265. 14. 273. 21. 1082. 5. 1522. 5.  
 CLAUDIANUS. V. 39. 3.  
 COLUMELLA. IV. 1226. 11.  
 — V. 1285. 3.  
 CONNANUS. III. 284. 285. 16.  
 — VII. 156. 11. 164. 21.  
 CULACIUS. I. 11. 13. & 12.  
 — II. 1084. & 1085. 5. 6. & 1086. *seff.* 426. 9.  
 — IV. 33. 4. 529. 22. 845. 10. 1373. 11.  
 — VIII. 12. 3.  
 — IX. 975. 9. 985. & 986. 38.  
 — X. 317. 2. 512. 22. 854. 5. 975. 9. 107. 7. & 1018. 15. 1028. 22. 1035. 16.  
 — XI. 884. 885. & 886. 47. 772. 4. 1116. & 1117. 7. 1549. 11.  
 CYRUS. III. 872. 21. 978. 12. 1271. 22.  
 — VIII. 651. 44.  
 DIO CASSIUS. II. 897. 2.  
 — IV. 1375. 10.  
 DUARENUS. I. 975. 4.  
 — II. 902. 7.  
 — III. 166. 6. & 263. *seff.* 944. 13. 972. 7.  
 — IV. 844. & 845. 10. 1351. 9. 1386. 9.  
 — V. 129. 25.  
 — VI. 22. 6. 130. 12. 764. 11. 767. 28. 771. 28. 899. 13. 909. 7.  
 — VII. 84. 18. 89. 3. & 90. *seff.* 538. 25. 496. & 477. 19.  
 — IX. 975. 9. 985. 28. 1209. 6.  
 — X. 754. 5. 915. 13. 1195. 3. 1388. 33.  
 — XI. 1257. 2. 1402. 4. 1510. 3.  
 ENNIUS. II. 1194. 5.  
 EUSEBIUS. II. 897. 2.  
 FABEL (Adieu). II. 149. N. 6. & 150. *seff.* 439. N. 3.  
 — V. 487. & 488. N. 5. & 277. N. 7.  
 FABEL (Isopet). VI. 600. 33.  
 — XI. 279. 3.  
 FABEL (Peicos). VI. 576. 13.  
 — VII. 576. 13.  
 FABIUS. IV. 852. 1. 1100. 4. 1104. 7.  
 — X. 892. 4.  
 FAGGIUS. V. 303. 7.  
 — X. 905. 4.  
 GELLIUS. VI. 282. 5. 510. 4.  
 — X. 812. 19. 7399. & 1300. 5. 1345. 5.  
 — XI. 127. 3. 265. 14. 381. 1. 623. 2.  
 GOTHOFREDUS (Dionys). II. 1042. N. 6.  
 GLOSSA, eiusque Authores. VI. 295. N. 1.  
 GUILLELMUS de Cane. X. 1020. 16.  
 HADRIANUS Imp. V. 7. 4.  
 HALOANDER. IV. 844. 10.  
 — VII. 1137. 4. 5.  
 — VIII. 417. 8.  
 — IX. 1297. 3.  
 — X. 19.  
 HARMONOPULUS. VI. 292. N. 1.  
 — X. 975. 9. 1281. 4. 5. & 1282. *seff.*  
 HIPPOCRATES. III. 549. N. 8.  
 HORATIUS. I. 213. 9.  
 — V. 1403. 5.  
 — VI. 23. 6. 107. 7. 466. 3. 469. 5.  
 — X. 227. 2.  
 — XI. 1398. 2.  
 HOTOMANNUS. III. 429. 7. 944. 13.  
 — XI. 1616. 3.  
 HUGO Donatus, eiusque methodus in docendo len-  
 dens. I. 111. *seff.*  
 — V. 401. N. 6.  
 HUGOENUS. I. 821. 10.  
 — VII. 849. 26.  
 — VIII. 1017. 9.  
 JASON. V. 523. 7.  
 JOANNES (Glossator). I. 892. 4.  
 — II. 1084. 5.  
 — III. 318. 9. & 189. 6. 1244. 10.  
 & 1245. *seff.* 1320. 10. 1349. 6.  
 — VI. 576. 16.  
 — VII. 970. 13. 1452. 4.  
 — IX. 1019. 4.  
 — X. 177. 611. 1070. 6. 1196. 3. 1206. 13.  
 JANEIUS. I. 74. 4.  
 — X. 1027. 21.  
 ISIDORUS. H. 897. 2.  
 IUVENALIS. VII. 95. 11.  
 LAMPRIDIUS. IV. 844. 10.  
 LANCELOTTUS (Pollius). VI. 1025.  
 — VII. 451. 1.  
 LIVIUS. II. 902. 7.  
 — IV. 1093. 11. 1335. 3.  
 MACROBIUS. X. 1348. 5.  
 — XI. 128. 3.  
 MARTINUS. IV. 33. 4. & 35. *seff.*  
 — VIII. 649. 39.  
 MOLINIUS. VIII. 892. 50.  
 ODOFREDUS. VIII. 649. 39.  
 OVIDIUS. I. 991. 7.  
 — III. 1205. 5.

PAULUS Castrensis. V. 523. 7. 527. 10.

PETRUS de Bolla Perduca. VI. 600. 33.

IX. 830. 6. 836. 5.

X. 1166. 12. & 1167. *sepp.*

PICUS.... VII. 304. 6.

PLAVENTINUS. V. 341. 7.

PLAUTUS. VI. 724. 6.

PLINIUS. IV. 843. 9.

PLUTARCHUS. III. 264. 8.

PROCOPIUS. V. 18. 21.

QUINTILIANUS. V. 39. 3. 64. 32.

ROGERIUS. XI. 1517. 2.

RUSSARDUS. IX. 1399. 9.

SALICETUS. III. 1566. 15. 1572. 23.

SENSCA. VI. 763. 13. & 15.

SIGONIUS. IV. 1397. 2.

STRABO.... VI. 578. 13.

SPARTIANUS. V. 10. 7.

SVETONIUS. IV. 1371. 5.

TACITUS. I. 69. 6. IV. 843. 9.

VI. 578. 13.

X. 1275. 4.

TAURILLIUS (Lalios). XI. 483. 2.

TERENTIUS. II. 901. 6.

IV. 1209. 3.

V. 1285. 3.

VI. 519. 4. 522. 5.

VII. 94. 9. 1135. 1. 1237. 11.

IX. 35. 2. 1401. 11.

XI. 1397. 2.

THEOPHILUS. II. 815. 6. 899. 3.

III. 420. 14. 473. 7.

VI. 292. 1. 515. 2. 583. & 584. 16. &

764. 16.

X. 78. 6.

XI. 514. 20. 516. 21. 520. 26.

TRIZONIUS. II. 699. 13.

VALERIUS (Probus). XI. 1687. 5.

VALERIUS (Maximus). VII. 1052. 2. 1053. 3.

VAREO. II. 683. 3.

III. 185. 16. 815. 3.

VI. 539. 4.

VIII. 319. 10.

IX. 489. 1.

XI. 382. 2.

VIRGILIUS. I. 217. 3.

IV. 666. 6.

X. 64. 8.

XI. 1522. 5.

XENOCRATES. III. 262. 6. 264. 8.

XIPHILINUS. V. 9. 7.

ZONARAS. V. 9. 7.

ZOSIMUS. V. 18. 22.

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

1901

1902

1903

1904

1905

## INDEX LEGUM

*Quæ in his civilis Iuris Commentariis explicantur, illustrantur,  
emendantur.*

## EX INSTITUTIONIBUS.

De Iure N. G. &amp; C.

§. Omne autem. VI. 513. 1.

*Quibus modis ius patriæ potestatis solvitur.*

In princ. I. 347. 3. &amp; 348. 6.

§. I. *Perfæ*, pari ratione. I. 367. 7. 368. seq.§. *Ula*. I. 348. 5.*de Curatoribus.*

§. Furiosi. I. 596. 7. &amp; 597. seq.

*de Excusationibus Tutorum &c.*

§. similiter. I. 483. 9.

*de Rerum divisione.*§. si duorum, *vers.* quod si. I. 867. 5. & 868.

§. quod si testamentum. I. 791. 8.

§. *Thesaurus*, *constituitur* *enim*. L. 3. §. *proci*. D.*de iur. Fisci*. I. 725. 7. & 728. seq.*de Ulsufructu.*§. *Constitutio*. III. 29. 4. 5. 30. & seq.*Quis non est per. fac. Testi.*

§. item prodigat. XI. 580. 11.

*De Legatis.*§. *Posthumus*, *emendatur* *cum procedenti*.§. *Posthumus*. II. 78. 11. & N. 11.*Eiusdem*, *lectus* *defenditur*. II. 77. N. 11.*De Fideicom. bereditat.*

§. sed quis stipulationes. II. 661. 662. 14.

*De Inuitibus stipulationibus.*§. *Præterea*. XI. 433. 434. 9.

§. item si quis. XI. 1171. 1172. 4.

§. si fœdum. *ult.* XI. 872. 32. 873. seq.

De Verborum obligationibus.

§. Et conditionali. XI. 1101. 2.

*De Iniuriis.*

In Princip. IV. 205. N. 1.

*De Actionibus.*

In Princip. VI. 513. 1. 514. &amp; seq.

§. *Omnia* autem. I. VI. 535. 1. & 536. seq.§. *æque*. 2. VI. 565. 1. & 566. seq.§. Sed *istæ* quidem. 3. VI. 609. 1. & 610. seq.§. Namque si *est*. 4. VI. 627. 1. & 628. seq.§. *Reris* et *adverto*. 5. VI. 647. 1. & 648. seq.

§. Item si quis. 6. VI. 661. 1. &amp; 662. seq.

§. Item *Servians*. 7. VI. 673. 1. & 674. seq.§. De *Constitutis*. 9. VI. 679. 1. & 680. seq.§. *Actiones* autem. 10. VI. 683. 1. & 684. seq.§. Item si quis *postulante*. 11. VI. 691. 1. & 692. seq.§. *Pœnales* quoque. 12. VI. 695. 1. & 696. seq.§. *Præiudiciales*. 13. VI. 699. 1. & 700. seq.§. Sic *itaque*. 14. VI. 713. 1. & 714. seq.§. *Appellamos*. 15. VI. 721. 1. & 722. seq.§. *Sequent*. 16. VI. 727. 1. & 728. seq.§. *Rei* persequenda. 17. VI. 728. 733. 8. 734.§. Et *maleficiis*. 18. VI. 728. 735. 10.§. *Vi* autem. 19. VI. 728. 736. 11. 12.§. Quantum *actiones*. 20. VI. 737. 1. & 738. seq.§. *Omnes* autem. 21. VI. 742. & 746. 1. 2.§. In *simplici*. 22. VI. 742. & 746. 3.§. In *duplum*. 23. VI. *ibid.* 4. & 747.§. *Tripli* vero. 24. VI. 743. 747. 5. 6. & 748.§. *Quadrupli*. 25. VI. 745. & 749. 7.§. Sed *fuit*. 26. VI. 745. & 750. 8. 9. & 751.§. Item *actio*. 27. VI. *ibidem*.§. *Actionem*. 28. VI. 753. 1. 754. seq.§. *Fuerat* *actio*. 29. VI. 759. 1. 760. seq.§. In *bonæ fidei*. 30. VI. 793. 1. 794. seq.§. *Præterea* quidem. 31. VI. 809. 1. 810. seq.§. *Corate*. 32. VI. 823. 1. 824. seq.§. Si quis *agens*. 33. VI. 827. 1. 828. seq.§. *Loco* plus *actem*. 34. VI. 839. 1. 840. seq.§. Si quis *alio*. 35. VI. *ibidem*.§. *Suæ* *præterea*. 36. VI. 847. 1. & 848. seq.§. Sed & si quis. 37. 2. VI. *ibidem*.§. 38. 3. VI. *ibidem*.§. *Compensationes*. 39. VI. 847. 853. 7. & 854.§. *Quod* cum *eo*. *Ult.* X. 431. 432. 6. 434. 2. 3.

&amp; 435.

*De Perpetuis & temporalibus actionibus.*

6. l. *Verf. Aliquando.* }  
 IV. 593. 8.  
 VII. 961. 11.  
 XI. 1500. 5.

## E P A N D E C T I S.

*De Legibus &c.*

- l. *Schiz.* 17. l. 88. 89. 3.  
 l. *Benignus.* 18. l. 94. 11.  
 l. non omnia. 20. l. 100. 101. 14. & 99. N. 8. & 9.  
 l. cum lex. 22. l. 107. 4.  
 l. in civile. 24. l. 90. 91. 8.  
 l. Non est. 26. l. 102. 15.  
 l. Ideo. 27. 2. *ibid.*  
 l. Sed. 28. }

*De Constitutione Principum.*

- l. Quod. 1. in princip. l. 125. N. 7.

*De statu hominum.*

- l. In urbe. 17. l. 273. 2. & 274. *seq.*

*De Officio Praefecti, & Legati.*

- l. Legati. 13. *conciliatur* cum l. 1. §. 1. de offi.  
 cios cui mand. IV. 1160. 29. 30. & 1161. *seq.*

*De officio eius cui mand. est Iurisd.*

- l. Mandatum. 5. in prin. IV. 1362. 3. & 1363.

*De officio Assessorum.*

- l. Diem. 4. V. 22. 30.

*De Iurisdictione em. Iud.*

- l. Si quis. 7. IV. 108. 17.  
 l. Qui Iurisdictioni. 10. *Conciliatur* cum l. 77. de  
 Iudiciis. IV. 1385. 2. & 1386. *seq.*  
 l. cum qui. 12. in prin. IV. 1363. 4. & 1364.  
 l. si convenerit. 18. *conciliatur* cum l. penult. C. de  
 Pactis. IV. 1186. N. 5. & 1187.

*Quod quisque iuris in alter.*

- l. Si quis. 3. §. 5. VII. 966. 36. & 967. *seq.*

*De in ius vocando.*

- l. Adpetivam. 8. §. 2. *conciliatur* cum l. 1. §. de  
 Pecul. l. 294. 6.

*Si quis cautionibus &c.*

- l. Sed & si quis. 4. in prin. IX. 1311. 3.  
 l. Et si post tres. 8. }  
 X. 1455. 9. & XI.  
 1388. 12. & 1389.

*De Pactis.*

- l. Inis genium. 7. §. 2. *Verf.* & ideo po-  
 10. X. 1237. cap. 11. & 1238. & 1261. 5. 4.  
 l. Si quis. 27. §. 3. VII. 136. 10. & 137.  
 l. Pacifici. 31. VII. 135. 9. & 136.  
 l. Nemo. penult. *conciliatur* cum l. ult. C. de pactis  
 inter emptor. & vend. XI. 1615. 3. & 1616. *seq.*

*De Edendo.*

- l. qua quisque. 1. §. Ediciones. VI. 76. 2. 80. 5.

*De Transactionibus.*

- l. controversia. 14. *conciliatur* cum l. 3. in prin.  
*ead.* VII. 222. 3.

*De his qui notantur infamia.*

- l. liberarum. 11. §. ult. VIII. 160. & 161. &  
 l. quid ergo. 13. in prin. *ibid.*  
 d. l. 13 §. ult. V. 127. 24. & 128. *seq.*

*De Procuratoribus.*

- l. Servum. 13. §. 3. V. 242. 4. & 243. *seq.* & 260. 20. 21.  
 §. *Ultim.* V. 251. 11. 12. & 252. *seq.*  
 l. Si quis. 24. V. 254. 14. & 255.  
 l. non solum. 29. §. 1. V. 248. 10. & 249. *seq.*  
 l. motus. 43 §. ult. V. 258. 18. & N. 18. 259.  
 l. non cogendum. 45. V. 258. 18. & 259.  
 l. Procurator. 63. *conciliatur* cum l. 9 §. 4.  
 de Acquis. rer. domio. J. 735. 11. & 736. 12.

*De dolo malo.*

- l. si quis. 9. in prin. *conciliatur* cum  
 l. 4. C. de hered. vel act. vend. VII. 815. 7. & 816.  
 l. Arbitrio. 19. *conciliatur* cum l. 49. de Verb.  
 Oblig. IV. 423. 29.  
 l. si Fideiussor. 20 §. 1. *conciliatur* cum l. si  
 dolo. 25. *ead.* IV. 424. 30.

*De Minor. 25. Annis.*

- l. hoc edictum. 1. §. 1. V. 1077. 1. & 1078. *seq.*  
 & 1099. & 1100. 1.  
 l. denique. 3. §. 1. *conciliatur* cum §. 2. *ead.*  
 legis. V. 1196. & 1197. 30.  
 l. cum mandato. 24 §. 2. II. 367. 45.  
 l. patri. 28. V. 1272. 30. & 1273. *seq.*

*De Iudiciis &c.*

- l. si quis. 8. *conciliatur* cum l. 5. §. 1. de  
 Pecun. Condis. IV. 1252. & 1253. 19.  
 l. heres. 19. in prin. IV. 1207. 3. & 1208. *seq.*  
 l. nos potest. 23. IV. 447. 6.  
 l. sed & si. 28. §. ult. *conciliatur* cum II. 37.  
 & 38. de Rebus creditis. X. 483. 2. & 484. *seq.*  
 l. qui

1. qui prior. 29. IV. 1224. 10. & 1225. seq.  
 1. quod legatur. 38. *Perf.* si novem II. 1281. §.  
 & 1282. seq.  
 1. Argensiom. 45. §. 1. IV. 1243. 8.  
 1. tam et. 57. in fin. IV. 1402. 11. & 1403. 12.  
 1. in privatu. 77. *conculatur cum* l. qui iurif-  
 dictioni D. de iurisdic. IV. 1385. 2. & 1386. seq.

*De Inofficio Testamento.*

1. Papinianus. 8. §. 8. *conculatur cum* l. 17.  
 & 23. *ead.* V. 538. 3. & 539. seq.  
 — §. 17. *conculatur cum* l. 6. C. ad S. C.  
 Trebelian. IX. 718. & 719. 4.  
 — §. 16. VII. 1239. 22. 24. & 1240. seq.  
 1. Nihil interet. 12. *an fuerit abrogatum per* l.  
 33. *ead.* V. 459. 34. & 470.  
 1. nam & §. 15. in prin. V. 518. & 519. 4.  
 1. Mater. 19. V. 535. & 536. 7.

*De petitione hereditatis.*

1. nec ullam. 13. §. item *conculatur cum* l. 3.  
 C. de quadriem. p. m. i. p. 1. 943. 13. & 944. seq.  
 1. qui se iud. 48. V. 697. 30.  
 1. p. m. i. 49. *conculatur cum* l. 3. de exce-  
 ptionibus. V. 712. §. 727. 12. 728. seq.  
 1. in multationibus. 51. *conculatur cum* l.  
 17. de Ufu. V. 685. 24. & 686. seq.

*De rei vindicatione.*

1. officium. 9. V. 787. 3.  
 1. item si 14 §. 3. *conculatur cum* l. 6.  
 plures 14. §. 1. Depositi, vel contra. IV. 610.  
 15. & 611. seq.  
 1. Minicius. 61. I. 709. 5. & 712. 713. 8.  
 1. superfluitas. 74. II. 1298. 12.  
 1. que de tota. 75. *ibid.*

*De Publiciana in rem actio.*

1. cum bonis. 14. §. 2. *conculatur cum* l. 6.  
 finis 15 §. 27. de dam. iniect. VI. 619. 3. & N. 2.

*De Usufructu, & quemadmodum &c.*

1. locum. 20. *conculatur cum* l. 58. *ead.* §.  
*cum* l. 38. de ul. clost. leg. III. 45. 13. seq.  
 1. si iustus. 61. III. 86. 4. & 87. seq.  
 1. penult. in princip. III. 141. & 142. 9.

*Quibus modis usufructus amittatur.*

1. prima in princip. III. 151. & 152. N. 7.

*De usufructu accretendo.*

1. quodles. 1. §. 1. *conculatur cum* l. 20. de le-  
 gal. 2. III. 202. 21. seq.  
 1. Si proposita. 10. III. 196. 12.  
 1. Cum legalis. 12. III. 494. 21.

*De servitutibus.*

1. Servitutis. 4. in prin. III. 317. 6. & 318. seq.  
 1. Servitus. 14. in prin. III. 342. & 345. 12.

*De servitutibus urban. prad.*

1. Adificis. 11. III. 271. 15.  
 1. Si quid. 18. III. 344. 13. 345. 14.  
 1. Olympeo. 40. III. 265. 9. 266.

*De servitutibus rustic. prad.*

1. Servitutes. 2. in prin. III. 283. 16. 284. seq.

*Ad legem Aquilia.*

1. Let Aquilia. 1. *conculatur cum* l. 1. Ar-  
 bor. fort. emiser. V. 1006. 2.  
 1. Liber homo. 13. §. 3. X. 8. §. 6.  
*Eadem.* §. 6. *conculatur cum* l. 51. *ibid.* X. 15. 8.  
 1. Iode 23 §. 3. *conculatur cum* l. 8 §. 5 de  
 Coudit. institut. II. 1083. 4. 5. 1085. IX. 161. 13.

*Familia Erciscunda.*

1. rem p. m. i. 29. VI. 1017. seq.  
 1. fundus. 52. §. 1. *conculatur cum* l. penult. de  
 rebus creditis. X. 535. 5. & 536. 540. 6. & 541.  
 seq. V. 978. 32.

*Ad exhibendum.*

1. Isidius. 9. §. 5. V. 958. 32.

*De rebus creditis.*

1. Bene est. 1. X. 68. 1. & 69. seq.  
 1. emouem. 2. X. 89. 1. & 90. seq.  
 — §. 2. X. 95. 1. & 96. seq.  
 — §. 3. X. 101. 1. & 102. seq.  
 — §. 4. 5. X. 103. 1. & 104. seq.  
 1. Cum quid. 3. X. 107. & 108. seq.  
 1. Si quis nec. 4. X. 125. 1. & 126.  
 — §. 1. X. 129. & 130.  
 1. quod re. 5. X. 131. 1. 2. & 132. seq.  
 1. Certum. 6. X. 137. 1. & 138. seq.  
 1. Omnia. 7. X. 141. 142. 1. & 143. seq.  
 1. Proinde. 8. X. 143. 1. & 144. seq.  
 1. Cui. 9. X. 147. 1. & 148. seq.  
 — §. 1. 2. X. 181. 1. & 182. seq.  
 — §. 3. X. 183. & 184.  
 — §. 4. 5. 6. 7. X. 185. 1. & 186. seq.  
 — §. 8. X. 189. & 190. seq.  
 — §. 9. X. 195. 1. & 196.  
 1. quod si. 10. X. 197. 1. & 198. seq.  
 1. rogati. 11. X. 199. 200. 201. seq.  
 — §. 1. X. 207. 1. 208. seq.  
 — §. 2. X. 211. 212. 213. & 216. 3.  
 1. Si a furioso. 12. X. 225. 1. 2. & 226. seq.  
 1. Nam. 13. X. 231. & 232. seq.  
 1. Si



1. Si filiusfamilias. 24. X. 233. 1. & 234.  
*Eadem lex conciliatur cum* l. 9. §. 1. de S. C. Ma-  
cedonismo. X. 242. 8.  
1. Singulari in prin. X. 243. & 244. *seq.*  
*Eadem lex conciliatur cum* l. 34. in prin. mandati  
vel contra.  
1. Si socius. 16. X. 281. & 282. *seq.*  
1. Cum filius. 17. X. 283. & 284. *seq.*  
1. Si ego. 18. X. 287. & 288. *seq.*  
1. Non omnis. 19. in prin. X. 303. & 304.  
— §. 1. X. 305. 1. & 306.  
1. Si tibi. 20. X. 309. & 310.  
1. Quidam. 21. X. 315. 1. & 316. *seq.*  
1. Vinum. 22. X. 343. 1. & 344.  
*Eadem lex conciliatur cum* l. 3. de Admon. Trinit.  
X. 364. 17. & 365. *seq.* & 1011. 11.  
1. Si cum. 23. X. 389. & 390. *seq.*  
1. Si quis. 24. X. 403. & 404.  
1. Creditur. 25. X. 405. & 406.  
1. Si pecuniam. 26. X. *ibid.*  
1. Civitas. 27. X. 407. 408. *seq.*  
1. Creditor. 28. X. 419. 1. & 420. *seq.*  
1. Si institutum. 29. X. 431. & 432. *seq.*  
1. qui pecuniam. 30. X. 417. & 418. *seq.*  
1. cum iudus. 31. in prin. X. 441. & 444.  
— §. 1. X. 447. & 448. *seq.*  
1. si me. 32. X. 461. & 462.  
1. principibus. 33. X. 463. 1. & 464.  
1. praedia. 34. X. 471. & 472. *seq.*  
1. periculum. 35. X. 473. 1. & 474. *seq.*  
1. pecuniam. 36. X. 475. & 476. *seq.*  
1. cum ad. 37. X. 451. & 452. *seq.*  
1. Respicendum. 38. *ibid.*  
1. haec. 39. *ibid.*  
1. lecta. 40. X. 485. & 486. *seq.*  
1. elus. 41. X. 525. & 526. *seq.*  
*eadem lex conciliatur cum* l. 33. de acq.  
possest. l. 1071. & 1072. 4.  
*Eadem lex conciliatur cum* l. 52. §. 1. Fa-  
milie Ercitum. X. 535. 5. & 536. 540. 6. &  
541. *seq.*  
1. si ego. *altim.* in prin. X. 595. & 596. *seq.*  
— §. 1. X. 621. & 622.

## De Iurciurando &amp;c.

1. Alii. 7. X. 668. *seq.*  
1. nam. 9. §. Iurciurandum conciliatur cum.  
l. 39. §. 1. *verf.* neque de Pañis. V. 250. 10.  
1. si duo. 13. X. 726. 10. & 727. *seq.*  
1. admonendi. 31. X. 755. *seq.* & 768. *seq.*  
1. manifestum. 28. conciliatur cum l. 4. Cod.  
de Edendo; & cum Cap. ult. et de Iu-  
ruriando. X. 777. 6. & 778. *seq.*

## De In Item Iurando.

1. Rem. 1. X. 867. 1. 2. 868. *seq.*  
1. Bre. 2. X. 871. & 872.  
1. numif. 3. IV. 356. 5. & 357. 6. X. 873. 1. 874. *seq.*

1. videamus. 4. in prin. X. 875. 876. *seq.*  
— §. 2. X. 885. 1. 886. *seq.*  
— §. 2. X. 887. 1. 888. *seq.*  
— §. 3. X. 897. 1. & 898. *seq.*  
— §. 4. X. 901. & 902.  
1. in actionibus. 5. X. 902. 1. & 903. *seq.*  
— §. 4. VI. 366. 4. & N. 5.  
1. Alia. 6. X. 927. 1. & 928.  
1. Volgo. 7. X. 929.  
1. si tutor. 8. *ibid.*  
1. cum furii. 9. X. 929. & 930. *seq.*  
1. in instrumentis. X. 931. & 932.  
1. de peritio. *alt.* X. 933. 1. & 934. *seq.*

## De Conditione Causa data &amp;c.

1. dedi. *alt.* conciliatur cum l. 1. §. 1. *Verf.*  
si scyphos. de Penitenti. Verb. III. 1211. 8. X.  
1227. 1228. 1.

## De Conditione indebiti.

1. Plane. 21. conciliatur cum l. penult. C. de  
Condit. ob Caul. dat. III. 1170. 15. & 16. 1171.  
1. Frater. 38. III. 1175. & 1176. *seq.*  
1. reuocatus. 41. conciliatur cum l. 19. §. 1. &  
§. *alt.* *dila.* l. 44. III. 1118. 4. 5. & 1119. *seq.*

## De Conditione ex lege.

1. si obligatio. *auia* X. 947. & 948. *seq.*

## De Conditione Trinitaria.

1. qui certum. 1. X. 987. & 988. *seq.*  
— §. 1. X. 995. & 996. *seq.*  
1. sed & a. X. *ibid.*  
1. in hac. 3. X. 999. 1. & 1000. *seq.*  
1. si res. *alt.* X. 1055. & 1056. *seq.*  
*eadem lex conciliatur cum* l. 3. cod. X. 364.  
17. & 365. *seq.* & 1011. 11.

## De eo quod certo loco &amp;c.

1. Alio. 1. X. 1063. 1. & 1064. *seq.*  
— §. 2. & 3. X. 1067. 2. & 1068.  
1. arbitria. 2. X. 1073. 1. & 1074. *seq.*  
— §. 1. & 2. X. 1085. 1. & 1086. *seq.*  
— §. 3. *ibid.*  
— §. 4. X. 1097. 1. & 1098. *seq.*  
— §. 5. X. 1099. 1. & 1100. *seq.*  
— §. 6. X. 1101. & 1102. *seq.*  
— §. 7. X. 1105. 1. & 1106. *seq.*  
— §. 8. X. 1117. 1. 2. & 1118. *seq.*  
1. Ideo. 3. X. 1125. & 1126. *seq.*  
1. quod si. 4. X. 1125. 1. & 1126. *seq.*  
— §. 1. X. 1137. 1. & 1138. *seq.*  
1. quod si. 5. X. 1141. 1. & 1142. *seq.*  
1. si heres. 6. *ibid.*  
1. Am. 7. X. 1145. 1. & 1146. *seq.*  
1. in bonis. 8. X. 1147. 1. & 1148. *seq.*  
*Eadem*

*Eadem lex conciliatur cum l. 94. Locati.*

X. 1165. 12. & 1166. & 1174. 20. & 1175.

*seq. & 1183. 26. & 1184. seq.*

1. censum. p.

X. 1185. & 1186. *seq.*

1. si poss. ult. X. 1191. 1. & 1192. *seq. & 1205. 1206. 11.*

*De constituta Pecunia.*

1. cum. 5. §. 1. *conciliatur cum l. 8. de*

*indictis. IV. 1252. & 1253. 19. N. 13.*

1. idem est. 10. *conciliatur cum l. 137. §. 2.*

*de verborum obligationibus. X. 1188. 4.*

1. item illa. 18. *in prin. XI. 888. 49. & 889. seq.*

1. promissus. 21. §. 1. XI. 875. 3. & 876. *seq.*

*Commodati vel contra.*

1. sed mihi. 3. §. 2. X. 376. 15. & 377. &

1020. 16. 1021. *seq.*

*eadem lex conciliatur cum l. 32. de Rebus*

*Creditis. X. 1013. 13. & 1014. seq. &*

*1020. 16. & 1021. seq.*

1. noder. 7. §. 1. V. 1026. 17.

*De Pignoratitia Affione.*

1. Rem alienam. 42. VI. 909. 15.

*De Infinita Affione.*

1. si quis. 17. §. 2. X. 568. 13. & 569.

— §. 3. *ibid.*

*et conciliatur cum l. penultim. de rebus Cre-*

*ditis. X. 565. seq.*

*Quod cum eo etc.*

1. sed an hic. 3. *conciliatur cum l. inter. 19. de*

*Re iudicat. XI. 170. 19. 20. & 271.*

*Ad Scutum Macedonianum.*

1. Sed Iulianum. 9. §. 1. X. 239. 7. & 242. 8.

*De Pecunia.*

1. item cum. 15. *conciliatur cum l. 8. §. 2.*

*de in ius vocando. l. 294. 6.*

1. non solum. 50. *in prin. conciliatur cum*

*l. 7. §. 15. quod. ut casus. in postul. VI. 126. &*

*127. 8.*

*Quando de Pecunia aff. det.*

1. Prætor. 1. §. 7. *conciliatur cum l. 1. de*

*dos præleg. VII. 905. 2. & 906.*

*De In rem versu.*

1. nam si. 6. VIII. 389. 4. & 390. X. 1387. 30. &

*1388. seq.*

*De Compensationibus.*

1. ideo. 17.

IV. 844. 9. & 845. 10.

*Depositi vel contra.*

1. si places. 14. §. 1. *conciliatur cum l. 15.*

*§. 3. de Rei Viudic. IV. 620. 15. & 621. seq.*

1. licet. 17. §. ult. I. 1032. & 1033. 11.

*Mandati vel contra.*

1. si remanendi. 6. §. 5. III. 862. 15.

1. qui negotia. 34. *conciliatur cum l. 11. et*

*cum l. 15. de Reb. Cred. X. 202. seq. & 266.*

*22. & 267. seq.*

1. hominem. 37. X. 1020. 19. & 1027. *seq. &*

*1032. seq.*

1. Quoniam. 48. §. ult. III. 861. 13.

1. mandatum. 57. IV. 993. & 994. *seq.*

*Pro Socio.*

1. Menes. 39. III. 910. & 921. 17.

*De contrahenda emptione.*

1. & liberi. 4. *conciliatur cum l. 62. §. 1.*

*ibid. VIII. 847. 10. 11.*

1. hac. 7. *in prin. XI. 915. 12.*

1. feudus. 64. II. 476. N. 11.

1. liberi. 70. *conciliatur cum l. qui officii.*

*62. ibid. VIII. 847. 10. 11.*

*Affionibus empti etc.*

1. datio. 3. §. ult. X. 375. 24. & 376. *seq.*

1. si lectum. 13. §. 5. *conciliatur cum l. 4.*

*Cod. de hered. vel act. vend. VII. 815. 7. & 816.*

1. Si nullis. 21. §. 3. IX. 851. *seq.*

*Locati, & conducti.*

1. Quomodo. 54. *conciliatur cum l. 8. de eo*

*quod cert. loc. X. 1165. 12. et 1166. seq.*

*et 1174. 20. et 1175. seq. et 1183. 26. et*

*1184. seq. & conciliatur cum l. p. de eo quod*

*cert. loc. X. 1165. 12. & 1173. seq.*

*De Praescriptis verbis etc.*

1. naturalia. 5. *in prin. X. 1218. cap. 1.*

— §. 1. X. 1221. cap. 3. et 1222. *seq.*

— §. 2. X. 1223. cap. 4. et 1224. et 1257. *cap.*

*19. et 1258.*

— §. 3. X. 1235. cap. 10. et 1236. et 1263. *cap.*

*20. et 1264. seq.*

*dictus §. 3. conciliatur cum l. 12. et 15. ibid.*

— §. 4. X. 1225. cap. 6. et 1226.

1. solum. 15. X. 1230. cap. 12. et 1240. *seq. et*

*1255. cap. 18. et 1256. seq.*

*l. Per-*

- l. Permissi. 16. §. 1. X. 1236. 4.  
 l. Si grammat. 17. §. 2. X. 1232. 1. 1233.  
 — §. 5. X. 1219. 1.  
 l. Si possenda. 22. X. 1241. cap. 13. & 1242. seq.

*De pignoris &c.*

- l. Conventio. 1. VI. 898. 13. & 899.  
 l. Grege. 13. §. 2. VI. 906. 3. & 907.  
 l. Si Titius. 22. VI. 904. 20.  
 l. Cam vltiose. 25. VI. 902. 18. & conciliatur cum l. prima. ibid.  
 l. Si legati. 28. VI. 861. 5.  
 l. In qui. 33. ibidem.

*In quib. caus. pign. &c.*

- l. En iure. 4. conciliatur cum l. 198 de Verb. signific. VI. 866. 3. & 867. seq.

*Qui potiores in pign. hab. &c.*

- l. Qui dotem. 1. in prin. VI. 942. 14. & 943.  
 l. Claudius. 16. VI. 948. 6. 7. & 949. seq.

*De distractione Pignorum &c.*

- l. Si creditor. 7. §. 2. XI. 1624. 8. & 1625. seq.  
 — §. ult. ibidem.

*Quibus modis pignus dissolvatur.*

- l. Debitoris. 1. §. 1. conciliatur cum l. solutus. 5. de reindif. Pign. VI. 955. 8. & 956. 9.  
 IX. 1055. 2. 3.

*De Aedilitio edicto.*

- l. Sciendum. 19. §. 5. X. 670. seq.  
 l. Iustissime. 44. in prin. X. 1310. 3. & 1311.

*De evictionibus &c.*

- l. Et mille. 64. X. 1369. 19. & 1370. seq.

*De usuris. &c.*

- l. In Fideicommissi. 3. §. 2. conciliatur cum l. 83. in prin. de legat. 3. II. 634. 21. & 635.  
 Et conciliatur cum l. 57. in prin. ad SG.  
 Trebellianum. ibid.  
 l. Si stipulatus. 4. X. 170. 16.  
 l. Cam de in 6. VII. 229. 2. X. 1387. 30. & 1388.  
 Eadem lex in prin. conciliatur cum l. 28. C. de pacis. VII. 229. 2. 3.  
 l. Debitor. 7. IV. 827. & 828. 9. VIII. 443. seq.  
 l. Respondit. 14. §. 1. conciliatur cum l. 58. ad Trebell. II. 629. 8. & N. 4. & 630.  
 l. Neque. 15. conciliatur cum l. 51. de heredit. petis. V. 685. 24. & 686. seq.  
 l. Cum quidam. 17. in prin. XI. 1172. 6. & 1173. seq.

- l. mora. 32. in prin. X. 132. 4. & 133. 6.  
 l. Videamus. 38. X. 1413. 21. & 1414.

*De nautico fure.*

- l. periculi. 5. X. 1404. 10. seq.

*De iuris & facti ignorantia.*

- l. Iuris. 7. V. 75. 5.  
 l. Error. 8. I. 169. 2.

*De iure dotium.*

- l. Si extraneus. 33. in prin. conciliatur cum l. 41. de re ludic. XI. 333. 5. & 334.  
 l. promittendo. 41. §. 3. VII. 110. 6.

*De fundo dotali.*

- l. Fundus. 3. conciliatur cum l. 12. & l. 15. de damn. inflic. IV. 524. 19. & 525. seq.

*De donat. inter vir. & uxor.*

- l. Ea quoniam. 57. XI. 413. 9. 10. & N. 1.

*Solutio Matrimonii.*

- l. Dotalium. 1. III. 1068. 30.  
 l. Fructus. 7. §. 1. III. 1058. 17. & 1059. seq.

*De Tutelis.*

- l. Si quis. 15. I. 550. 10.

*De Testamentaria Tutela.*

- l. Si hereditas. 10. §. ult. I. 416. 36. & 417.

*De Tutoribus & Curatoribus.*

- l. his qui. 12. §. 2. conciliatur cum l. 1. in prin. de Curat. Fusiol. & cum §. ludit. de Cuest. I. 596. 7. & 597.

*De Administratione Tutor.*

- l. ex pluribus. 42. IX. 820. 12. & 821. 13.

*De Auctoritate Tutor.*

- l. est. 4. conciliatur cum l. 49. de acquir. heredit. II. 478. 3.  
 l. obligari. 9. §. 5. I. 540. 16. & 544.

*De Reb. ear. qui sub tutel.*

- l. illicite. 10. V. 612. 21. & 613.

*Qui Test. fac. possunt &c.*

- l. ad testiam. 22. §. 5. II. 55. & 56. 4.

De Eber. & Postum.

1. Gallus. 29. *in prin.* X. 1459. & 1460. *seq.*  
 — §. 1. X. 1465. 1. 2. & 1466. *seq.*  
 — §. 2. & 3. 4. X. 1467. & 1468. 1.  
 — §. 5. & 6. X. 1469. 1. & 1470. *seq.*  
 — §. 7. X. 1471. 1. & 1472. *seq.*  
 — §. 8. & 9. X. 1473. 1. & 1474. *seq.*  
 — §. 10. X. 1477. 1. *seq.* & 1478.  
 — §. 11. 12. & 13. X. 1479. 1. & 1480. *seq.*  
 — §. 14. X. 1485. 1. *seq.* & 1486.  
 — §. 15. X. 1487. 1. 2. & 1488. *seq.*

De Inuif. sup. lrr. Testam.

1. postumus. 12. *in prin.* IX. 335. 9. & 336. *seq.*

De hered. Infituendis.

1. si pater familias. 40. II. 354. 17. 18. 355.  
 1. qui non. 78. II. *ibid.* & 353. N. 8.

De Creditantibus Infitutionum.

1. qui sub. 8. §. 6. II. 1084. 9. & 1085.

De Iure deliberandi.

1. Inque. 2. *conciliatur cum* l. 1. Cod. *cod.* IX. 341. & 342. 3.

De Acquirenda hereditate.

1. qui in aliena. 6. §. 2. II. 1115. N. 2. & 1163. 25.  
 1. pro herede. 20. *in prin.* *conciliatur cum*  
 l. 2. Cod. de iur. deliber. IX. 341. & 342. 3.  
 1. cum quidam. 30. §. 6. *conciliatur cum* l.  
 28. §. ult. de iudic. X. 483. 2. & 484. *seq.*  
 1. Julianus. 42. *conciliatur cum* l. 1. Cod.  
 de iur. deliber. IX. 341. 3. & 342.  
 1. papillum. 49. *conciliatur cum* l. 4. de  
 Auctor. Tutor. II. 438. 3.  
 1. si servus. 66. II. 495. 22. & 497. N. 17.  
 1. si totum. 83. II. 477. N. 11.

De Legatis. I.

1. cum Filiofam. 11. II. 745. 1. & 746. *seq.*  
 — Velf. denique. *conciliatur cum* l. 6.  
 Cod. ad SCum Trebel. IX. 719. *seq.*  
 1. cum incertis. 13. §. 2. *conciliatur cum*  
 l. 52. *in fin.* de Cond. & demonst. II. 806. 6.  
 & 807. *seq.*  
 1. plebe. 34. §. 2. V. 644. 9. & 648. *seq.*  
 1. sed si. 40. XI. 729. 9. & 730. *seq.*  
 1. cum ref. 47. §. ult. *conciliatur cum* l. 8  
 plures. 14. §. 1. Depositi. IV. 620. 15. & 621. *seq.*  
 1. legatum. 116. II. 733. 7.  
 1. si heredes. 124. *conciliatur cum* l. 17. de  
 Duobus reit. II. 1001. N. 3. & 1002.  
 1. si fratris. *penult.* II. 739. 5. & 740.

Tom. XII.

De Legatis. II.

1. in arbitrium. 1. *in prin.* II. 803. & 804. *seq.*  
 XI. 909. 5. & 910. *seq.*  
 1. & Procule. 20. *conciliatur cum* l. 1. §. 1.  
 de usufr. accref. III. 202. 21. & 203. *seq.*  
 1. Lucius. 22. II. 688. 11.  
 1. pater. 29. §. ult. *abrogata per* l. 1. *au.* §.  
 His in C. de Cod. toll. II. 1006. 15.  
 1. si quis. 31. *conciliatur cum* l. 37. de  
 Cond. & demonst. II. 817. 11. & 818. *seq.*  
 1. Mavio. 41. II. 488. N. 12. VI. 1074. *seq.*  
 1. Mavio. 65. §. 6. *in fin.* II. 763. 25. & N. 9.  
 1. Unum. 67. §. 1. II. 993. 5. & 993. *seq.*  
 1. Immoitor. 70. §. 1. II. 744. 6. 745. *seq.*  
 1. Com pater. 77. §. 1. II. 735. N. 2. & 736. *seq.*  
 1. Debitus. 82. *in prin.* *conciliatur cum* l. 5.  
 ad leg. Falcid. II. 765. 36. & 766. *seq.*

De Legatis III.

1. Si depositi. 7. *in prin.* II. 160. 161. 35.  
 IX. 121. 13.  
 1. Item legato. 49. *in prin.* II. 863. 864. N. 7.  
 1. ligni. 55. §. 7. II. 863. N. 7.  
 1. Cum otiosi. 58. *ibid.*  
 1. legatus. 65. §. 1. *ibid.*  
 1. Si col. 70. *in prin.* II. 863. N. 7. & 864.  
 — §. luum. 3. *ibid.*  
 — §. Vericolotibus. 12. *ibid.*  
 — §. Purpurem. 13. *ibid.*  
 1. Si Chorus. 79. §. 1. II. 864. N. 7.  
 Eadem lex *conciliatur cum* l. 98. §. 8. *vers.* nec  
 admisso. II. 830. 20. N. 9.  
 1. quod his. 83. II. 489. 15. & 491. N. 14.  
 Eadem lex *conciliatur cum* l. 3. §. 5. de usu-  
 tis; & *cum* l. 57. *in prin.* ad SC. Trebell.  
 II. 634. 21. & 635. *seq.*  
 1. Lucius. 93. §. 4. II. 864. N. 7.

De usu, & usufructu &c. per leg. dat.

1. Nec usus. 1. I. 667. 4. VI. 908. 9.  
 1. Cum ita. 41. *conciliatur cum* l. fundi. 38.  
*cod.* III. 45. 13. & 46. *seq.*

De Tris. Vins. vel ales legate.

1. Vino. II. 865. N. 7.  
 1. Si cul. 3. *ibid.*  
 1. Cum certis. 5. XI. 1347. 9.  
 1. cui vinum. 6. II. 865. N. 7. & 866.  
 1. Si quis. 9. *vers.* certe. II. 866. N. 7.

De instructo vel instr. legate.

1. Fundum. 3. *in fin.* II. 866. N. 7.  
 1. Quantum. 12. §. 30. II. 866. N. 7. & 867.  
 — §. 40. *ibidem.*  
 — §. 41. *ibidem.*  
 1. Seis. 20. *prin.* II. 867. 6. N. 7.  
 Y y 120

*De alimentis legatis.*

- l. Mela. 14. §. 3. *verf.* nam &. III. 189. 6. &  
N. 5. & 290. *seq.*

*De auro argento legato.*

- l. Scribit. 34. §. ult. II. 668. N. 7.

*De adimendis legatis, &c.*

- l. Filio. 31. §. 1. II. 827. 828. N. 2.

*De rebus dubiis.*

- l. Foodem. 1. II. 873. N. 13. & 874. XI. 3. 4.  
1. a & 5. *seq.*  
l. Civibus. 2. XI. 7. 8. & *seq.*  
l. In sub gao. 3. XI. 11. 12.  
l. Pannus. 4. XI. 13. 14.  
l. Quisam. 5. XI. 15. 16. & *seq.*  
l. Vides pater. 6. XI. 19. 20.  
l. Utrum. 7. *ibid.* & *seq.*  
— §. 1. Cum quidam. XI. 27. 28. *seq.*  
— §. ult. XI. 29. 30. & *seq.*  
l. Si natus. 8. XI. 33. 34. *seq.*  
l. Quodam. 9. XI. 35. 36. *seq.*  
— §. Cum bello. XI. 41. 42.  
— §. Si cum odio. XI. 45. 46. *seq.*  
— §. Si Manus. XI. 49. 50.  
— §. Si Lucius. *ibidem.*  
l. Si fructus. 10. XI. 51. 52. & *seq.*  
— §. ult. Pater. XI. 59. 60.  
l. Quotiens. 11. XI. 61. 62.  
l. Quotiens in. 12. XI. 63. 64. *seq.*  
l. Si in. 13. XI. 67. 68.  
— §. Si quis fra. XI. 69. 70.  
— §. Utrum ita. 3. XI. 71. & 72.  
— §. proinde. 4. *ibid.*  
— §. Si quis autem. 5. XI. 79. 80.  
— §. Item. 6. *ibid.*  
l. Si quis ita. 14. XI. 81. 82.  
l. Utrum. 15. *ibid.*  
l. Quod de. 16. XI. 83. 84.  
l. Sed de in illo. 18. XI. 87. 88.  
l. Si cognitis. 19. *ibid.* & *seq.*  
— §. ceterum ult. XI. 91. 94.  
l. cum S. uotus. 20. XI. 95. 96.  
l. ubi est. 21. XI. 97. 98. *seq.*  
l. cum plures. 22. }  
l. si natus. 23. } XI. 101. & 102.  
l. cum in Testamento. 24. }  
l. quomodo heredi. 25. XI. 105. 106.  
l. com quomodo. 26. *ibid.*  
l. si quis. 27. *ibid.*  
l. qui habebat. 28. XI. 107. & 108.  
l. plures. ult. XI. 109. & 110.

*De his que pona Conf. Relinq.*

- l. Filiofamilias. 1. II. 816. 8. & 817. 9.

*De Regula Catoniana.*

- l. Catoniana. 3. II. 779. 5. & 780. & 781. 9. &  
783. *seq.*

*De Conditionibus, & Demonstrationibus.*

- l. Falso. 33. §. 1. XI. 59. 4.  
l. si quis cum 37. *conciliatur cum* l. si quis  
quos. 31. de legat. 2. II. 817. 11. & 818. *seq.*

*Ad legem Falcidiam.*

- l. si heres. 3. §. 2. II. 943. 16.  
l. in ratione. 11. §. 1. II. 917. & 918. & *seq.*  
— §. si filio. 6. II. 935. 916. *seq.*  
l. in lege. 45. II. 945. 20.  
l. in quantum. 91. II. 669. 8. & 670.

*Ad Sctum Trebellianum.*

- l. heres. 21. II. 662. 15. & 663.  
l. heredes. 57. *in prin.* *conciliatur cum* l. 3.  
§. 2. de usufr. II. 634. 21. 635. *seq.*  
l. octodici. 58. §. 4. *conciliatur cum* l. 14.  
§. 2. de usufr. II. 629 & 630.  
l. qui ita. 66. §. 2. II. 623. 17. & N. 8.

*De Inp. Patronatus.*

- l. heres. 4. *conciliatur cum* l. 3. de Interd.  
& relig. I. 293. & 294. N. 4.

*De operis novi nuntiatione.*

- l. hoc Edicto. 1. *in prin.* IV. 1491. 18.  
— §. & post. 9. IV. 494. 20.  
l. si, cui. ult. IV. 487. 12.

*De damno infecto.*

- l. cum res. 1. *in fin.* IV. 538. 31. & 537. N. 15.  
l. quod de. 11. IV. 509. 5. & N. 5.  
l. si solus. 15. §. 27. *conciliatur cum* l. 12.  
§. 2. de Publicat. VI. 629. 3. N. 2.  
l. Proculus. 26. IX. 845. 2. & 847. 3. & 848.

*De Donationibus.*

- l. qui mihi. 13. *conciliatur cum* l. 37. de  
acq. rer. dom. I. 1000. 6.  
l. hereditatem. 28. *conciliatur cum* l. 2. C.  
de heredi. vel ad. vend. IX. 805. 27. 28. &  
806. *seq.*  
l. donationes. 31. §. 2. II. 1156. 17. & 1159. 20.

*Qui, & a quibus manum. &c.*

1. propeh. 12. l. 98. 14. & 99. N. 7. VI. 301. 8.

*De Acquirendo rerum dominio.*

1. Adeo. 7. §. 9. I. 847. f. 6.  
 1. in agit. 16. I. 841. 9. & 842. seq.  
 1. liber. 19. II. 1185. 38.  
 1. sed si. 26. in prin. 1. 709. f. & 712. 8. & 713.  
*eodem lex conciliatur cum* 1. 61. de rei  
 vindic. I. 711. N. 3. & 712. seq.  
 1. cum in corpus. 36. conciliatur cum 1. 18.  
*in prin. de rebus Creditis.* X. 298. 6.  
 1. bonae fidei. 48. in pr. 1. 821. 10. & 822. seq.  
 1. si epistolam praei. §. ult. 1. 855. 5. & 856. 7.

*De Acquirenda Possessione.*

1. quemadmodum 8. I. 1023. 32. & 1024. seq.  
*eodem lex conciliatur cum* 1. 3. §. 6. ord. 1.  
 1028. seq.  
 1. naturaliter. 12. §. 1. IX. 890. 11. & 891.  
 1. fundi. 33. X. 562. 11. & 561. seq.  
*eodem lex conciliatur cum* 1. 41. de Rebus Creditis.  
 1. 1071.  
 1. possessio. 49. §. 2. I. 970. 17. & 971.

*De Usurpationibus & Usucapionibus.*

1. Usucapio. 3. I. 954. 955. 3.  
 1. sequitur. 4. §. 5. I. 1144. 5. & 1145.  
 — §. 16. conciliatur cum II. 9. & 10. pro  
 emptore. III. 1136. f. & 1137. & N. 7.  
 1. praescriptio. 45. conciliatur cum 1. 7. de  
 divers. temp. praescript. 1. 1119. 7. & 1120. seq.

*Pro Emptore.*

1. qui ob. 9. §. 1. servus. 10. conciliatur cum  
 1. pro emptore. 2. §. 14. ord. III. 1136. f. &  
 1137. N. 7.

*Pro herede.*

1. qui legatorem. 2. §. 1. 1. 978. 6. & 979. 7. 8.  
 & 980.

*De re Indicata.*

1. res indicata. 2. XI. 117. & 118. seq.  
 1. qui pro. 2. XI. 125. & 126. seq.  
 1. qui damnare. 3. XI. 137. 138.  
 1. si de oco. 4. XI. 139. 140. seq.  
 — §. ait prator. XI. 145. & 146. seq.  
 — §. si ex conventione. XI. 149. 150. seq.  
 — §. si quis condemnatur. XI. 153. 154.  
 — §. condemnatum. XI. 155. & 156. & seq.  
 — §. solviffe. XI. 159. 160.  
 — §. Celsus. XI. 161. & 162.

1. ait Prator. f.  
 — §. si indicat.  
 1. miles. 6.  
 — §. decem.  
 — §. qui indicari.  
 — §. indicati.

1. intra dies. 7.  
 1. si homo. 8.  
 1. fortisus. 9.  
 1. qui cum sit. 10.  
 1. si Calendis. 11.  
 1. in depositi. 12.  
 1. si quis ab alio. 13.  
 — §. si quis. ult.  
 1. quod iussit. 14.  
 1. a Divo Pio. 15.  
 — §. sententiam.  
 — §. in venditione.  
 — §. si pignora.  
 — §. si seper.  
 — §. quod si res.  
 — §. si post.  
 — §. sed si emptor.  
 — §. sic quoque.  
 — §. sed si si.

1. sunt qui. 16.  
 1. Patronos. 17.  
 1. item miles. 18.  
 1. inter eos. 19.  
 1. non tantum. 20.  
 1. si res. 21.  
 1. sed hoc. 22.  
 1. si cum procuratore. 23.  
 1. & si fidelissor. 24.  
 1. sciendum. 25.  
 1. Si convenit. 26.  
 1. Praefes. 27.  
 1. Duo. 28.  
 1. Tempus. 29.  
 1. Cum ex causis. 30.  
 1. Debitores. 31.  
 1. Cum proleis. 32.  
 1. Divus. 33.  
 1. Si videtur. 34.  
 1. Imperatores. 35.  
 1. Duo. 36.  
 1. Commodi. 40.  
 1. Nescimus. 41.  
 — §. Fundum.  
 — §. in solidum.  
 1. Paulus respondit. 42.  
 1. Paulus. 43.  
 1. Ex contractu. 44.  
 1. Acto. 45.  
 — §. De amplianda.  
 — §. Contra iudicatos.

1. Adorem. 46.  
 1. De unoquoque. 47.  
 1. Decretis. 48.  
 1. Eheredatorem. 49.

XI. 101. 164.  
 XI. 167. & 168.  
 XI. 169. 170.  
*ibid. & seq.*  
 XI. 173. 174.  
 XI. 177. 178. seq.  
 XI. 181. 182.  
 XI. 183. 184.  
 XI. 185. 186. & seq.  
 XI. 189. 190.  
 XI. *ibid. & seq.*  
 XI. 197. 198. & seq.  
 XI. 201. 202. & seq.  
 XI. 205. 206. & seq.  
 XI. 219. 220. seq.  
 XI. 223. 224. seq.  
 XI. 225. 226.  
 XI. 227. 228. seq.  
 XI. 235. 236. seq.  
 XI. 241. 242. seq.  
 XI. 245. 246.  
 XI. 247. 248.  
*ibid. & seq.*  
 XI. 249. 250. & seq.  
 XI. 253. 254.  
 XI. *ibid. & seq.*  
 XI. *ibid. & seq.*  
 XI. 277. 278.  
 XI. 279. 280.  
 XI. 281. 282.  
 XI. 283. 284.  
 XI. 285. 286.  
 XI. *ibid. & seq.*  
 XI. 287. 288.  
 XI. *ibid.*  
 XI. 289. 290.  
 XI. 291. 294.  
 XI. 295. 296.  
 XI. 297. 298.  
 XI. 299. 300.

XI. 301. & 302.

XI. 311. & 312. & seq.  
 XI. 315. 316. & seq.  
 XI. 323. 324. & seq.  
 XI. 327. 328. seq.  
 XI. 331. & 332. seq.  
 XI. 335. 336.  
 XI. 337. 338.  
 XI. 339. 340. seq.  
 XI. 343. & 344.  
 XI. *ibid. & seq.*  
 XI. 347. & 348.  
 XI. 349. 350.  
*ibidem.*  
 XI. 349. 350. & seq.  
 XI. 351. 352.  
 XI. 353. 354.  
 1. Si

1. Si quis dolo. 51. XI. *ibid.*  
 — §. Si quis. 1. XI. 353. 354. & *seq.*  
 1. Si iurum. 52. XI. 355. 356.  
 1. Contumacia. 53. *ibidem.*  
 1. Contra. 54. XI. 357. 358.  
 1. Iudex. 55. }  
 1. Post rem. 56. } XI. 359. 360. & 381. & 382. *seq.*  
 1. Quidam. 57. }  
 1. Cum ulla. 58. } XI. 361. & 362.  
 1. In sententiis. 59. }  
 1. Quantum. 60. XI. 363. 364.  
 1. Iudicium. 61. *ibid.*  
 1. Cum querebatur. 62. XI. 365. 366.  
 1. Sape. 63. XI. 367. 368. & *seq.*  
 1. Negotiorum. 64. XI. 379. 380.

*De confessis.*

1. Non fateor. 2. XI. 393. & *seq.*  
 1. Cum Fideicommissum. 7. XI. 397. & *seq.*  
 1. Non omnimodo. ult. XI. 399. *seq.*

*Quibus ex caus. in possf. eatur.*

1. Praetor ait. 2. VI. 123. 4. & 124. *seq.*  
 1. In possessionem. 6. in *prin. conciliatur cum*  
 1. *pennit.* §. 2. *red.* VI. 126. 8. & 127. *seq.*

*De Vi, & vi armata.*

1. Praetor. 1. §. 48. IV. 276. 7.  
 1. Cum furtum. 15. §. ult. IX. 889. 9. & 890. 10.

*De superficiis.*

1. Ait Praetor. 1. §. 1. II. 1297. 18.  
 1. Superficiarius. ult. II. 1298. 18.

*De aqua cottid. & affliva.*

1. Hoc iure. 3. §. 4. dII. 346. 15. & 347. *seq.*

*De deli mali, & metus exceptione.*

1. Apud Celsum. 4. §. 27. I. 1093. 18.  
 — §. Si quis. 29. *ibid.*

*De obligationibus & actionibus.*

1. In omnibus. 6. I. 1077. 5. & 1078.  
 1. Naturales. 10. III. 417. 3.  
 1. Non figura. 38. III. 1381. 4. & 1383. *seq.*  
 VIII. 249. & 250. 12.

*De verborum obligationibus.*

1. Stipulatio. 7. XI. 411. & *seq.*  
 — §. qui praesent. 1. XI. 415. & *seq.*  
 — §. Si quis ita. 2. XI. 417. *seq.*  
 — §. Si quis simpliciter. 3. XI. 423. *seq.*  
 — §. Si stipulanti. 4. XI. 429. & *seq.*  
 — §. sed si mihi. 5. XI. 437. *seq.*

- §. eadem an alia. 6.  
 1. Stipulationem. 2. — §. an his igitur. 2.  
 — §. si tamen. 3. — §. item si. 4.  
 — §. contra. ult. 1. item Iur's. 3.  
 1. eadem. 4. — §. si in qui. 2.  
 1. Stipulationem. 5. — §. stipulatio. 1.  
 — §. facti acceptio. 2. — §. si foretem. 3.  
 1. in col. 6. 1. impossibilia. 7.  
 1. in illa. 8. }  
 1. hoc iure. 10. }  
 1. si Titius. 9. 1. filius. 11.  
 1. Stipulationem. 12. 1. qui ante. 13.  
 1. si ita stipulatus. 14. 1. ideo. 15.  
 1. si Stichum. 16. — §. stipulatio. 1.  
 1. stipulatio non valet. 17. 1. qui bis. 18.  
 1. si quis stipulatio. 19. 1. huiusmodi. 20.  
 1. si divorcio. 21. 1. si id quod. 22.  
 1. si ex legal. 23. 1. sed si ex stipulato. 24.  
 1. si dari. 25. 1. generaliter. 26.  
 1. veluti si quis. 27. 1. si rem. 28.  
 1. scilicet debemus. 29. — §. si a fura. 30.  
 — §. sciendum. 30. 1. si rem meam. 31.  
 1. si in nomine. 32. 1. si Stichus. 33.  
 1. melius. 34. 1. si stipulor. 35.  
 — §. si in loquendo. 1. si quis cum. 36.  
 1. si certos. 37. 1. stipulatio. 38.  
 — §. sed quatenus, & si quis forte. XI. 715. 716. *seq.*  
 XI. 715. 716. *seq.* XI. 721. 722.  
 XI. 721. *seq.* XI. 733. *seq.*  
 XI. 735. XI. 737. *seq.*  
 XI. 742. XI. 741. *seq.*  
 XI. 749. *seq.* XI. 753.  
*ibid.* & *seq.* XI. 755.  
 XI. 757. XI. 759.  
*ibid.* & *seq.* XI. 761.  
 XI. 762. XI. 767.  
*ibid.* & *seq.* — §. in

- XI. 441. *seq.*  
 XI. 443. *seq.*  
 XI. 453. *seq.*  
 XI. 463. *seq.*  
 XI. 469. *seq.*  
 XI. 475.  
 XI. 479. *ibid.*  
 XI. 481. *seq.*  
 XI. 495. *seq.*  
 XI. 499. *seq.*  
 XI. 537. *seq.*  
 XI. 547. *seq.*  
 XI. 557. *seq.*  
 XI. 565. *seq.*  
 XI. 585. *seq.*  
 XI. 597. *seq.*  
 XI. 603. *seq.*  
 XI. 617. *seq.*  
 XI. 619. *seq.*  
 XI. 621. *seq.*  
 XI. 625. *seq.*  
 XI. 631.  
 XI. 633. *seq.*  
 XI. 637. *seq.*  
 XI. 641. *seq.*  
 XI. 649. *seq.*  
 XI. 655. *seq.*  
 XI. 657. *seq.*  
 XI. 661. *seq.*  
 XI. 667. *seq.*  
 XI. 675. *seq.*  
 XI. 685.  
 XI. 687.  
 XI. 687.  
 XI. 687. *seq.*  
 XI. 697.  
 XI. 699. & *seq.*  
 XI. 705. & *seq.*  
 XI. 707. & *seq.*  
 XI. 721. 722.  
 XI. 721. *seq.*  
 XI. 733. *seq.*  
 XI. 735.  
 XI. 737. *seq.*  
 XI. 742.  
 XI. 741. *seq.*  
 XI. 749. *seq.*  
 XI. 753.  
*ibid.* & *seq.*  
 XI. 755.  
 XI. 757.  
 XI. 759.  
*ibid.* & *seq.*  
 XI. 761.  
 XI. 762.  
*ibid.* & *seq.*  
 — §. in

- §. in stipulationibus. }  
 — §. cum qui. }  
 — §. si stipulor. }  
 — §. si quis infamem. }  
 — §. si quis ita. }  
 — §. Aedem. }  
 l. Dumnus. 39. XI. }  
 l. si filius. 40. XI. }  
 l. cum qui. 41. XI. }  
 — §. quoties autem. }  
 l. qui hoc anno. 42. }  
 l. si quis arbitratus. 43. }  
 l. et ideo si. 44. }  
 l. quodcumque. 45. }  
 — §. si cum. }  
 — §. si ita quis. }  
 — §. non solum. }  
 — §. Filius pater. }  
 l. Censurus. 46. }  
 — §. id autem. }  
 — §. si ita stipulatus. }  
 l. qui hoc stipulatur. 47. }  
 l. si decem. 48. }  
 l. cum Filisfam. 49. }  
 — §. si stipulatus. }  
 — §. in hac stipulatione. }  
 — §. si promissor. }  
 l. in his. 50. }  
 l. h. qui. 51. }  
 l. in conventionibus. 52. }  
 — §. si quis vacuum. }  
 l. stipulationes. 53. }  
 l. in stipulationibus. 54. }  
 l. cum quis filius. 55. }  
 l. cum qui. 56. }  
 — §. se et Titum. }  
 — §. qui filius. }  
 — §. qui ha stipulatur. }  
 — §. qui ha stipulatus autem. }  
 — §. qui proprietatem. }  
 — §. si a te. }  
 — §. si hominem. }  
 l. si quis si Titus. 57. }  
 l. qui usufructum. 58. }  
 l. quotiens in diem. 59. }  
 l. idem erit. 60. }  
 l. stipulatio hoc modo. 61. }  
 l. servus. 62. }  
 l. si quis ita. 63. }  
 l. hominibus. 64. }  
 l. qui usufructus. 65. }  
 l. si minor. 66. }  
 l. ita stipulatio. }  
 — §. cum qui decem. }  
 l. si servum. 68. }  
 l. si homo. 69. }  
 l. Muller. 70. }  
 l. cum quid. 71. }  
 l. stipulationes. 72. }  
 XI. 847. }  
 XI. 849. seq. }  
 XI. 853. }  
 XI. 853. & seq. }  
 XI. 855. }  
 XI. ibid. }  
 858. }  
 XI. 861. seq. }  
 XI. 895. seq. }  
 XI. 905. seq. }  
 XI. 933. }  
 ibid. }  
 XI. 933. & seq. }  
 XI. 935. }  
 XI. 937. }  
 ibid. }  
 XI. 938. seq. }  
 XI. 941. seq. }  
 XI. 945. seq. }  
 XI. 947. & seq. }  
 XI. 951. seq. }  
 XI. 955. seq. }  
 XI. 963. }  
 XI. 975. seq. }  
 XI. 971. }  
 XI. 974. }  
 XI. 973. seq. }  
 XI. 987. seq. }  
 XI. 1009. seq. }  
 XI. 1014. 1015 seq. }  
 XI. 1041. seq. }  
 XI. 1061. & seq. }  
 XI. 1066. seq. }  
 XI. 1070. seq. }  
 XI. 1074. seq. }  
 XI. 1079. }  
 ibid. & seq. }  
 XI. 1083. seq. }  
 XI. 1088. seq. }  
 XI. 1102. seq. }  
 XI. 1005. seq. }  
 XI. 1119. }  
 XI. ibid. & seq. }  
 XI. 1147. seq. }  
 XI. 1150. seq. }  
 XI. 1161. seq. }  
 XI. 1169. seq. }  
 XI. 1175. }  
 XI. 1177. seq. }  
 XI. 1180. }  
 ibid. & seq. }  
 XI. 1185. & seq. }  
 XI. 1191. & seq. }  
 XI. 1197. }  
 XI. 1200. }  
 XI. 1200. & seq. }  
 — §. si quis ita. }  
 — §. plane. }  
 l. interdum. 73. }  
 — §. Stichus. }  
 l. stipulationem. 74. }  
 l. ubi autem. 75. }  
 — §. hac stipulatio. }  
 l. si stipulatus. 76. }  
 — §. cum stipulatur. }  
 l. ad diem. 77. }  
 l. si similit. 78. }  
 — §. cum fundum. }  
 l. si procurator. 79. }  
 l. quotiens in. 80. }  
 l. quotiens quis. 81. }  
 — §. si procurator. }  
 l. nemo sem. 82. }  
 — §. si post moram. }  
 l. laser stipulatum. 83. }  
 — §. si Stichum. }  
 — §. si stipulante. }  
 — §. Stichum. }  
 — §. si rem quam. }  
 — §. Stichum. }  
 — §. si quis ancillam. }  
 l. si infamem. 84. }  
 l. in executione. 85. }  
 — §. Prima species. }  
 — §. Secunda ad. }  
 — §. Quod si. }  
 — Pro parte. }  
 — §. In solidum. }  
 — Item si ita. }  
 — §. Quicumque. }  
 l. Quod dicitur. 86. }  
 l. Nemo sem. 87. }  
 l. Mora rei. 88. }  
 l. Si a colonis. 89. }  
 l. Cum stipulatur. 90. }  
 l. si Servum. 91. }  
 — §. De illo. }  
 — §. Sequitur. }  
 — §. Nunc videamus. }  
 — §. Effectus. }  
 l. Si ha stipulor. 92. }  
 l. Si ha stipulatus. 93. }  
 l. Truncum. 94. }  
 l. Qui infamem. 95. }  
 l. Qui servum. 96. }  
 l. Si ita stipulatus. 97. }  
 — §. Possunt uti. }  
 — §. Si in stipulatio. }  
 l. Existimo. 98. }  
 — §. Ea hac stipulatione. }  
 l. Quidquid. 99. }  
 — §. Si stipulatus. }  
 l. Conditio. 100. }  
 l. Pobres. 101. }  
 l. Venditores. 102. }  
 l. Liber. 103. }  
 XI. 1269. }  
 XI. 1250. seq. }  
 XI. 1253. }  
 XI. 1254. }  
 XI. 1255. seq. }  
 XI. 1270. seq. }  
 XI. 1271. & seq. }  
 XI. 1281. seq. }  
 XI. 1285. seq. }  
 XI. 1291. seq. }  
 XI. 1305. seq. }  
 XI. 1319. 1320. }  
 XI. 1321. }  
 ibid. & seq. }  
 XI. 1323. }  
 XI. 1323. 1324. seq. }  
 XI. 1331. seq. }  
 XI. 1337. seq. }  
 XI. 1347. seq. }  
 XI. 1351. }  
 XI. 1352. seq. }  
 XI. 1353. seq. }  
 XI. 1355. }  
 ibid. seq. }  
 XI. 1359. }  
 XI. 1364. 1365. }  
 XI. 1363. & seq. }  
 XI. 1370. }  
 XI. 1381. }  
 XI. 1395. }  
 ibid. }  
 XI. 1398. seq. }  
 XI. 1399. }  
 XI. 1401. seq. }  
 XI. 1402. }  
 XI. 1405. }  
 XI. 1407. }  
 ibid. }  
 XI. 1410. seq. }  
 XI. 1419. seq. }  
 XI. 1423. 1424. }  
 l. Cum



1. Cum servus. 104.  
 1. Stipulatus sum. 109.  
 1. Qui ex pluribus. 106.  
 1. Utrum. 107.  
 1. a Titio. 108.  
 — § Nulla promissio.  
 1. Si ita stipulatus fuero. 111.  
 1. Si mihi & Titio. 110.  
 — § Si stipulatus fuero.  
 1. Si stipulatus fuero. 111.  
 1. Si quis stipulatus sit. 112.  
 — § Si quis ita.  
 1. Cum stipulatus. 113.  
 — § Cum venderet.  
 1. Si fundum. 114.  
 1. Ita stipulatus. 115.  
 1. Decem. 116.  
 1. Si centum. 117. }  
 1. Liber homo. 118. }  
 — § Decem hodie. }  
 — § Decem mihi. }  
 1. Doli causa. 119.  
 1. Si ita stipulatus. 120.  
 1. Et ex parte. 121. }  
 — § Mulier ab eo. }  
 — § In solutum. }  
 — § Et facti rei. }  
 1. Qui Roman. 122.  
 — § Callimachus.  
 — § Flavius Hermes.  
 — § Coheredes.  
 — § Agerius.  
 — § Seis heres.  
 — § Duo fratres.  
 1. Si agniti.  
 1. Infatum.  
 1. Cum stipulatus.  
 1. Si ita stipulatus.  
 — § Titius a Mavio.  
 — § Chrysgonos.  
 — § Si ita stipulatus.  
 1. Si Papillas. 127.  
 1. Si duo. 128.  
 1. Si quis ita. 129. }  
 1. quod dicitur. 130. }  
 1. Julianus. 131. }  
 — § qui lundom.  
 1. quidam. 132.  
 — § Filiofamilias.  
 1. si de stipulatus. 133.  
 1. Titia. 134.  
 — § item respondit.  
 — § idem respondit.  
 — § item respondit quotiens.  
 1. si ita quis promiserit. 135. }  
 — § Seis cavet. }  
 — § ex lege donatorum. }  
 — § Filsa que de. }
- XI. 1435.  
 XI. *ibid.* & seq.  
 XI. 1437. seq.  
 XI. 1433.  
 XI. 1434.  
 XI. *ibid.*  
*ibid.* & seq.  
 XI. 1439.  
 XI. 1441. seq.  
 XI. 1443. seq.  
 XI. 1445.  
 XI. 1448. 1447. seq.  
 XI. 1457.  
 XI. *ibidem.*  
*ibidem.* & seq.  
 XI. 1483. seq.  
 XI. 1487.  
 XI. 1489. seq.  
 XI. 1491. seq.  
 XI. 1493. seq.  
 XI. 1497. seq.  
 XI. 1500. 1501. seq.  
 XI. 1504. seq.  
 XI. 1508. 1509. seq.  
 XI. 1513. seq.  
 XI. 1517. seq.  
 XI. 1524. 1525. seq.  
 XI. 1527. seq.  
 XI. 1531.  
 XI. 1533. seq.  
 XI. 1540.  
 XI. 1540. 1541. seq.  
 XI. 1557. seq.  
 XI. 1560. seq.  
 XI. 1565. seq.  
 XI. 1581. seq.  
 XI. 1584. 1585. seq.  
 XI. 1589.  
 XI. 1590. 1591.  
 XI. 1592. 1593. seq.  
 XI. 1614. 1615. seq.  
 XI. 1634.
1. si sub on. 136.  
 — § si quis vlam.  
 1. continuous. 137.  
 — § si hominem.  
 — § cum ita stipulatus.  
 — § item qui solutum.  
 — § item inspicendum.  
 — § si ab eo stipulatus.  
 — § cum quis sub hac.  
 — § praterita.  
 1. qui ceterum. 138.  
 1. cum ex causa. 139.  
 1. Pioritas. 140.  
 — § & si placeat.  
 1. si servus. 141.  
 — § Papillas. licet.  
 — § si ita fuero.  
 — § si ipse eos.  
 — § cum mihi sit Titio.
- XI. 1635. 1636.  
 XI. 1613. seq.  
 XI. 1643. 1643.  
 XI. 1644. 1645. seq.  
 XI. 1649. 1650. seq.  
 XI. 1659. seq.  
*ibid.*  
 XI. 1663.  
 XI. 1665. seq.  
 XI. 1668. seq.
- De dyabus reis Constituendis.*  
 1. in duobus. 3. in pri. IX. 1265. 8.  
 1. Reos. 12. IX. 1288. 2. & 1289. seq.  
 1. & id 15. IX. 1259. 3.
- De Fideiussores & mandatoribus.*  
 1. Fideiusso. 16. § 4. III. 427. 3. & N. 7.  
 1. Marcellus. 25. XI. 524. 16. & 587.  
 1. Gracius. 71. IV. 612. 7.
- De Novationibus, & delegationibus.*  
 1. si usufructus. 4. IV. 915. 13. & 916.  
 1. si papillas. 9. § 2. XI. 651. 4.  
 1. fundans. 28. conciliatur cum l. vinum. 12. de  
 Reb. Cred. X. 353. 9. & 354. seq.
- De Solutionibus, & liberationibus.*  
 1. quotiens. 1. conciliatur cum l. dam in re. 2.  
 eod. IX. 1395. 1. & 1396. 9.  
 1. ceterum. 3. IV. 793. & 794. 6.  
 1. cum quis. 38. in pri. XI. 1046. 6.  
 1. si solutores. 39. XI. 886. 48. & 889.  
 1. Caisusilio. 72. IV. 735. & 736. N. 11.  
 1. si quis offerenti. 58. in pri. VIII. 159. 6. & 160.  
 1. Stichum. 95. §. quod vulgo. 3. IV. 634. 10.  
 — §. utatili. 4. conciliatur cum l. 27. §. 2. de  
 Pacis. IV. 875. 2. & N. 2.  
 1. debitozem. 99. IV. 733. 4. & 734. 10.
- De Acceptilationibus.*  
 1. acceptilatio. 1. IV. 962. 23.
- Ratum rem haberi de.*  
 1. Bonorum possessionem. 24. VIII. 161. 162.

*De Furtis,*

1. quod var. 48. §. 5. I. 1144. 7.  
1. si is. 71. in prin. V. 1023. 15.

*Stellionatus.*

1. Stellionatus. 2. conciliatur cum 1. quid ergo.  
13. §. ult. de his qui noc. infam. V. 127. 24. &  
128. seq.

*De Publicis Iudiciis.*

1. infamem. 7. V. 124. 21. & 125. 22.

*De lege Julia Repetundarum.*

1. dator. 2. VII. 966. 36.

*Ad Scitum Turpilianum.*

1. Imperatores. 18. §. 2. VII. 43. 7.

*Quis a quo appellatur.*

1. quod dicitur. 1. conciliatur cum 1. appel-  
lati. 2. end. VI. 436. N. 2.

*De Libellis d'interdictis.*

1. Post. unica conciliatur cum 1. eos qui 6.  
§. Apollonius. 6. Cod. de appell. VI. 441. 10.  
& 442. seq.

*An per Al. Caus. appell. red. pos.*

1. quous solus. 1. V. 182. 183. N. 4.

*De Iure Fisci.*

1. non intelligitur. 3. §. ult. conciliatur cum  
§. 39. Instit. de Ret. Divis. I. 726. 7. & 727. seq.  
1. si Procurator. 5. conciliatur cum 1. 3. Cod.  
de quadriens. praeceptis. I. 940. 13 & 941. seq.  
1. si quis mibi. 28. VI. 938. 9. & 939.  
1. in finem. 45. §. 11. IX. 1312. 4. & 1313.

*Ad Municipalem &c.*

1. ordine. 15. in prin. V. 138. 35. & 139.

*De Decurionibus.*

1. generaliter. 3. §. 1. V. 147. 43.

*De extraordinariis Cognitionibus.*

1. Divus. 4. conciliatur cum 1. primis. 1. §.  
§. red. V. 20. 29.

*De Verborum significatione.*

1. verbum. 1. XI. 1671. & 1672.  
1. oris. 2. XI. 1673. 1. & 1674.  
— §. cuiusque. XI. 1675. & 1676.  
1. huius. 3. *ibid.*  
— §. eius. XI. 1677. 1678.  
1. nominis. 4. XI. 1680.  
1. Rei appellatio. 5. XI. *ibid.* & seq.  
— §. opere. XI. 1683.  
1. nominis. 6. §. Verbum. XI. 1683. 1684.  
1. Verbum. 8. XI. 1685.  
— §. ult. XI. 1687. seq.  
1. Marcelinus. 9. XI. *ibid.* & 1689.  
1. Creditores. 10. }  
1. Creditorem. 11. } XI. 1689. seq.  
1. et si. 12. }  
— §. minus. XI. 1693. & 1694.  
1. Mulieris. 13. XI. 1695. 1696.  
1. Libero. 14. XI. 1697. seq.  
— §. ult. XI. 1699.  
1. Fons Civitatis. 15. XI. 1701. 1702. seq.  
1. manus. 18. XI. 1703. & 1704.  
1. Libero. 19. III. 439. 3. VII. 471. 10. X. 80.  
12. XI. 1705. seq.  
1. solvendum. 20. §. 1. X. 670. seq.  
1. quid alled. 26. II. 1312. & 1313. 8.  
1. solutiois. 176. IV. 735. & 736. N. 11.  
1. commendare. 186. III. 1000. 9.  
1. ubi. 198. conciliatur cum 1. eo iure.  
4. §. 1. in quib. Caus. pign. VI. 866. 3. &  
867. seq.

*De Regulis Iuris.*

1. id quod nostrum. 11. I. 868. 8.  
1. sumo. 43. V. 1001. N. 4.  
1. nullis. 58. X. 135. 9. & 136. seq.

EX CODICE

LIB. I.

*De Constitutionibus Principum.*

1. inter. 1. conciliatur cum 1. Placeis. 8.  
de Iudic. I. 96. 13. & 97. VI. 301. 3. & 302.  
1. quod favore. 6. I. 93. 20.

LIB. II.

*De Edendo.*

1. ipse dispice. 1. VII. 3. seq.  
1. is apud quem. 6. VI. 93. 1. & VII. 13. seq.  
1. edis. 3. VII. 21. 22. seq.  
1. qui accusare. 4. VII. 39. seq.  
1. non est novum. 5. VII. 47. 48. seq.  
1. infam. 6. VII. 51. 52.  
I. pro.

- l. procurator. 7. VII. 53. *seq.*  
 l. si quis in aliquo ex aed. 119. Cap. 3. VII. 59.  
 60. *seq.*  
 l. & quæ. 8. VI. 91. 92. f. VII. 63. 1. & 64. *seq.*

*De Pactis.*

- l. conditionis. 1.  
 l. post venditionem. 2.  
 l. servus. 3.  
 l. postquam. 4.  
 l. C. de iudi. 5.  
 l. pacta quæ. 6.  
 l. C. de iudi. 7.  
 l. si pascenda. 8.  
 l. cum potestatem. 9.  
 l. legem. 10.  
 l. ex conventionem. 11.  
 l. pacta novissima. 12.  
 l. in bonæ. 13.  
 l. si pacto. 14.  
 l. pactum quod. 15.  
 l. cum proponas. 16.  
 l. pactum, quod bona fide. 17. }  
 l. si creditores. 18. } VII. 197.  
 l. licet. 19. VII. 199. *seq.*  
 l. transactionibus. 20. VII. 205. *seq.*  
 l. cum proponas. 21. VII. 211.  
 l. pactum coratoris. 22. VII. 213.  
 l. Fides. 23. VII. 217.  
 l. si actionem. 24. VII. 219.  
 l. debitorum. 25. VII. 221.  
 l. pactum successorum. 26. VII. 223.  
 l. pater. 27. VII. 225.  
 l. si eorum annis. 28. VII. 228. 229. *seq.*  
 l. si quis in concubendo. 29. VII. 232. 233. *seq.*  
 l. de quæstione. 30. VII. 238. 239. *seq.*

*De Transactionibus.*

- l. neque pactis. 1. VII. 273. *seq.*  
 l. cum te. 2. VII. 277. 278.  
 l. Age cum. 3. VII. 279. 280.  
 l. Actione. 4. *id.* & *seq.*  
 l. cum te. 5. VII. 283.  
 l. cum mora. 6. VII. 283. 1. 284. *seq.*  
 l. de Alimentis. 7. VII. 292. 293. *seq.*  
 l. de Alimentis. 8. VII. 297.  
 l. si super. 9. VII. 299.  
 l. Fratri. 10. VII. 301. *seq.*  
 l. de Fideicommissio. 11. VII. 303.  
 l. Praeter. 12. VII. 305.  
 l. interpositus. 13. VII. 307. *seq.*  
 l. si diversa. 14. VII. 311.  
 l. ut responsum. 15. VII. 313. *seq.*  
 l. Causas. 16. VII. 315.  
 l. cum proponas. 17. VII. 317. 318. *seq.*  
 l. transigam. 18. VII. 322. 323. *seq.*  
 l. sub pignore. 19. VII. 330. *seq.*  
 l. non minorem. 20. VII. 345. 346.

- l. cum ea. 11. VII. 347.  
 l. si maior. 22. VII. 349.  
 l. nec intentio. 23. *id.*  
 l. Si quidem. 24. VII. 353.  
 l. Si maiores. 25. VII. 355.  
 l. Transfatione. 26. *id.*  
 l. Senam. 27. VII. 357.  
 l. Sive. 28. }  
 l. Sub preterito. 29. VII. 360. 361. *seq.*  
 l. Transfatione bona. 30. VII. 363.  
 l. Si de certa. 31. VII. 365.  
 l. Si causis. 32. VII. 368. 369. *seq.*  
 l. Si profundo. 33. VII. 376. 377. *seq.*  
 l. Cum donationis. 34. VII. 380. *seq.*  
 l. Transfationem. 35. VII. 383.  
 l. Si maior. 36. VII. 385. 386. *seq.*  
 l. Promissis. 37. }  
 l. Transfatio. 38. } VII. 389.  
 l. Quamvis. 39. }  
 l. Ubi pactum. 40. VII. 391. 392. *seq.*  
 l. Si quis maior. 41. VII. 397. *seq.*  
 l. Si ex falsis. 42. VII. 401. *seq.*  
 l. habemus. 43. VII. 405.

*Ex quib. caus. infam. irrog.*

- l. Et si severior. 3. V. 148. 44. & 149. *seq.* 151.  
 46. & 152. *seq.*  
 l. Si Possidonium. 4. V. 153. 48. & 154.

*De Procuratoribus.*

- l. Eum qui. 3. V. 247. 9. 248.

*De his, quæ vi metus causa gesta sunt.*

- l. Si vi vel metu. 3. IV. 383. 384. 34.

*De dolomalo.*

- l. Si Adversus. 1. conciliatur cum l. 59. D.  
 mandati. IV. 412. 18.  
 l. Comproponas. 4. X. 1255. cap. 17. & 1256.

*De in integrum restitutione.*

- l. Illud. 1. V. 1113. & 1114. 9. & N. 6.  
 l. Si curatorem. 3. XI. 1411. 4. & 1412.  
 l. Si minorem. 4. V. 1145. & 1146. N. 6.

*Si adversus rem indicatam &c.*

- l. Si cum pater. 2. an abrogata sit per legem  
 ult. Qui & adverb. quos restitui non pos.  
 V. 1191. & 1192. 25.

*Si adversus venditionem &c.*

- Amib. Sacramenta. V. 1201. *seq.*

*Si minor se maiorem dixerit.*

1. Si alicuius. 3. V. 1133. 1134. 11.

*De alienat. iud. mat. caus. facta.*

1. Cum in amica. V. 783. N. 2.

### LIB. III.

*De Iudiciis.*

1. Placuit. 8. I. 94. 11. & 95.

*De pedaneis iudiciis.*

1. placet. 2. IV. 1346. 4. 5. 1347. seq.

*De ordine iudiciorum.*

1. Adire. 1. IV. 1180. seq. & N. 21.

*De iurisdic. am. iud.*

1. Iuris ordinem. 2. IV. 1219. 6. & 1220.  
1. In criminis. 5. IV. 1343. & 1344. N. 2.

*De iurisdic. testamento.*

1. Si quis filium. 34. V. 527. 11. & 528. seq.

*Ubi de criminibus agi oporteat.*

1. Questiones. 1. IV. 1267. 1.

*Ubi in rem actio exerceri debeat.*

1. Actio. 3. IV. 1286. 11. & 1287.

*Ubi de hereditate agatur.*

1. Ilic. 1. IV. 1288. 12. & 1289.

*De petitione hereditatis.*

1. Si post mortem. 2. V. 630. 35.  
1. Da hereditatem. 5. conciliatur cum l. 5. de  
Cond. indeb. VII. 692. & 693.  
1. hereditatem. 7. IV. 385. 34.

*De rei vindicatione.*

1. Si inferiorem. 2. vers. sed & id. I. 887. 25. 26.

*De usufructu & habitatione.*

1. Cum antiquis. 13. III. 45. & 6.

*De servitutibus & aqua.*

1. Si quis. 1. VII. 470. seq.  
1. Si aquam. 2. VII. 417. & 418. seq.  
1. Et in provinciali. 3. VII. 425. seq.  
Tom. XII.

1. Aquam. 4.  
1. Si quid. 5.  
1. Præf. 6.  
1. Si manifesti. 7.  
1. Si ubi. 10. }  
1. per agrum. 11. }  
1. non modest. 12. }  
1. sicut usufructum. 13. }  
1. cum tali. 14. }  
— 5. Cum solum. VII. 445.

*De Lege Aquila.*

1. de his. ult. IV. 475. N. 6.

*Familia Eriscunda.*

1. Filius. 18. conciliatur cum l. si donatione.  
13. de Collat. II. 1156. 18.  
1. Filium. 24. VII. 449. seq.

### LIB. IV.

*De Rebus Creditis, & Iureiurando.*

1. Cassa. 1. VII. 491. seq.  
1. Iureiurandi. 2. VII. 499. seq.  
1. In bona fidei. 3. VII. 503. 504. 1. & 506.  
1. Si ad ascitendum. 4. VII. 511. 1. & 512.  
1. cum etiam. 5. VII. 517. 518.  
1. cum proponit. 6. VII. 519.  
1. una filius. 7. VII. 521.  
1. adori. 8. VII. 524. 525. seq.  
1. deus. 9. VII. 530. 531. seq.  
1. in actione. 10. VII. 539.  
1. si quis iurandam. 11. VII. 541. seq.  
1. generaliter. 12. VII. 550. 551. seq.  
1. cuia quis. 13. VII. 561. 562. seq.

*Si certum petatur.*

1. neque. 1. VII. 571. seq.  
1. quamvis. 2. VII. 575. seq.  
1. eos qui. 3. VII. 579. seq.  
1. si absentis. 4. VII. 584. 585. seq.  
1. si non agniti. 5. VII. 589. 590. seq.  
1. si ex pretio. 6. VII. 593. 594.  
1. una unde. 7. VII. 597. 598.  
1. si pro mensa. 8. VII. 600. & seq.  
1. cum it. 9. VII. 604. 605.  
1. eo quod. 10. VII. 605. 606.  
1. incendium. 11. VII. 609. seq.  
1. si rem. 12. VII. 615.  
1. solum qui. 13. VII. 617.  
1. mutum. 14. VII. 619.  
1. non adversus. 15. VII. 621.  
1. quisque. 16. VII. 624. 625. seq.  
1. super. 17. VII. 627. seq.

*De Suffragio.*

1. Si qui amice. VII. 623. 624. seq.  
Z II.

De

*De prohibita sequestratione pecunie.*

1. quotiens. *ans.* VII. 642. 643. *seq.*

*De Conditione iudicibilis.*

1. pecunie. 1. VII. 658. 659. *seq.*  
 1. si citra. 2. VII. 681. 682.  
 1. cum & soluta. 3. VII. 683.  
 1. ea, quom. 4. VII. 685. *seq.*  
 1. si a parte. 5. VII. 691. *seq.*  
 1. si per ignorantiam. 6. VII. 695. 696. *seq.*  
 1. Fideicommissum. 7. VII. 705. 706.  
     *ibid.*  
 1. iudicibilium. 9. VII. 709. 710.  
 1. si quis servum. 10. VII. 712. 713.  
 1. pro dubitate. *alt.* VII. 715.

*De Conditione ob Causa datorum.*

1. pecuniam. 1. VII. 720. 721. *seq.*  
 1. si ut proponis. 2. VII. 724. 725. *seq.*  
 1. ex lege. 3. VII. 728. 729. *seq.*  
 1. si cum. 4. VII. 737. 738.  
 1. si militum. 5. VII. 739.  
 1. cum Ancillam. 6. VII. 741.  
 1. si rependi. 7. VII. 744. 745.  
 1. etiam. 8. VII. 747.  
 1. si liber. 9. VII. 749.  
 1. pecuniam. 10. VII. 751. 752. *seq.*  
 1. advocacionis. *alt.* *ibid.*

*De Conditione ob turpem Causam.*

1. ex sanctione. 1. VII. 764. 765. *seq.*  
 1. com te. 2. VII. 766. *seq.*  
 1. quod evitandi. 3. VII. 769. *seq.*  
 1. quotiens. 4. VII. 771.  
 1. mercatam. 5. VII. 773.  
 1. ob restituenda. 6. VII. 775.  
 1. cum qui. 7. VII. 777.

*De conditione furtiva.*

1. pias. }  
 1. ante obtinonem. } VII. 779. *seq.*

*Ex lege sine causa, vel iniusta Causa.*

1. licet. 1. VII. 787. *seq.*  
 1. dissoluta. 2. VII. 795. *seq.*  
 1. mala. 3. VII. 789. *seq.*  
 1. si non est. 4. VII. 803.

*De Obligationibus & Actionibus.*

1. data. 1. VII. 812. 813. *seq.*  
 1. nominibus. 2. VII. 813. *seq.*  
 1. ob causam. 3. VII. 827.  
 1. bonam fidem. 4. VII. 829. *seq.*  
 1. item. 5. VII. 833. 834. *seq.*

1. si in solutum. 6.

1. si a Creditore. 7.

1. siquidem. 8.

1. Legantes. 9.

1. Adversus. 10.

1. nimia. 11.

1. ob m. 12.

*Auth.* imo.

1. cum cui. 13.

1. est in. 14.

*Auth.* sed hodie.

VII. 840.

VII. 842.

VII. 843.

VII. 845. *seq.*

VII. 847. *seq.*

VII. 849.

VII. 853.

*ibid.*

*ibid.*

*ibid.*

VII. 855. & *seq.*

*Us Affiones, & ab hereditibus, & contra &c.*

1. cum stipulationes. VII. 859. 860. *seq.*

*Ne uxor pro marito &c.*

1. frustra. 1. VII. 869.  
 1. ob macturum. 2. *ibid.* & *seq.*  
 1. cum te. 3. VII. 873. *seq.*  
 1. cum te ideo. 4. VII. 875.  
*Auth.* sed uniuo. VII. 877.

*Ne filius pro patre.*

1. neque. 1. VII. 879.  
 1. ne contra. 2. VII. 881.  
 1. si Filiusiam. 3. VII. 883.  
 1. Patris. *penal.* 4. VII. *ibid.*  
 1. ex patroni. *alt.* VII. 885.  
*Auth.* Hacta. VII. 889. 889. *seq.*

*An servus pro suo facto &c.*

1. quamvis. 1. VII. 901. 902. *seq.*  
 1. Creditores. 2. VII. 905. *seq.*  
 1. promissa. 3. VII. 907. *seq.*  
 1. licet. 4. VII. 911.  
 1. si (ut allegat). 5. VII. 913.  
 1. siue servi. 6. *ibid.*

*Quando Fiscus vel privatus &c.*

1. propter. 1. VII. 917.  
 1. si in causa. 2. VII. 919. *seq.*  
 1. si debitum. 3. VII. 923.  
 1. non prius. 4. }  
 1. in solutum. 5. } VII. 925.

*De hereditariis actionibus.*

1. pecuniam. 1. VII. 929. *seq.*  
 1. pro hereditariis. 2. VII. 933. *seq.*  
 1. heredes. 3. VII. 943.  
 1. sub preterito. 4. VII. 945. *seq.*  
 1. ut debitum. 5. VII. 948. 949.  
 1. si adules. 6. VII. 951.  
 1. Creditores. *alt.* VII. 953.

*Ex delictis defunctorum &c.*

1. Post tunc auct. VII. 976. 977. seq.

*De constituta pecunia.*

1. Si pro. 1. } VII. 988. 989.  
*Auct. si quando.* }  
 1. Recepticia. 2. VII. 992. 993. seq.  
 1. D. Hadriani. 3. VII. 1001. seq.

*De probationibus.*

1. Ut creditor. 1. VII. 1010. & seq.  
 1. Probationes. 2. VII. 1015.  
 1. Ex personis. 3. VII. 1017. seq.  
 1. Proprietate. 4. VII. 1021. seq.  
 1. Instrumens. 5. VII. 1025. seq.  
 1. Rationes. 6. VII. 1027.  
*Auct. quod obtinet.* VII. 1029.  
 1. Exemplo. 7. VII. 1031.  
 1. Fratres. 8. VII. 1033.  
 1. Com. re. 9. *ibid.*  
 1. Neque natales. 10. VII. 1037. & seq.  
 1. Si scriptum. 11. VII. 1041.  
 1. Com. rev. 12. VII. 1044. 1045. seq.  
 1. Non epistolam. 13. VII. 1049. seq.  
 1. Non nodis. 14. VII. 1051.  
 1. V. a. eis. 15. VII. 1056. 1057. seq.  
 1. Sive possidetis. 16. VII. 1059. & seq.  
 1. minorem. 17. VII. 1063.  
 1. Cum precibus. 18. VII. 1065.  
 1. Exceptionem. 19. VII. 1069. 1070. seq.  
*Auct. ut qui.* VII. 1079. seq.  
 1. Si de possessione. 20. VII. 1083. seq.  
 1. Ad probationem. 21. VII. 1087.  
 1. Ad probationem. 22. VII. 1089. seq.  
 1. Actio. 23. VII. 1092. 1093. seq.  
 1. Invenimus. 24. VII. 1094. seq.  
 1. Schol. *ut.* VII. 1095. 1096.

*De Testibus.*

1. Si tibi. 1. VII. 1114. 1115. seq.  
 1. Eadem. 2. VII. 1119. seq.  
 1. Sola. 3. VII. 1124. 1125. seq.  
 1. Eos. 4. VII. 1127.  
 1. Parentes. 6. VII. 1129.  
 1. Nemo. 7. VII. 1133.  
 1. Servus. 8. VII. 1135.  
 1. Incursum. 9. VII. 1139. 1140. seq.  
 1. Omnibus. 10. VII. 1147. seq.  
 1. Quosdam. 11. VII. 1153. seq.  
*Auct. Si Testis.* *ibid.* VII. 1159. seq.  
 1. Liberatorum. 12. VII. 1169.  
 1. Qui falso. 13. VII. 1171.  
 1. Nullam. 14. VII. 1173. seq.  
 1. Si quis. 17. VII. 1179. 1180. seq.  
 1. Testium. 18. VII. 1186. 1187. seq.  
*Auct. rogati.* *ibid.* 1195. seq.

Tom. XII.

1. Si quando. 19. VII. 1204. 1205. seq.  
*Auct. sed si quis.* *ibid.* 1217. seq.  
 1. Com. apud. *ut.* VII. 1221. seq.

*De fide instrumentorum &c.*

1. D. bitores. 1. VII. 1231.  
 1. Uteri. 2. VII. 1233. 1234. seq.  
 1. Si adversarius. 3. VII. 1243. 1244. seq.  
 1. Illam. 4. VII. 1249.  
 1. Sicul. 5. VII. 1252. seq.  
 1. Statum. 6. VII. 1255.  
 1. Si solemnibus. 7. VII. 1257. 1258. seq.  
 1. Si constituta. 8. VII. 1263.  
 1. Instrumentis. 9. VII. 1265. seq.  
 1. Cam instrumentis. 10. VII. 1269.  
 1. Emancipatione. 11. VII. 1271. seq.  
 1. Non idcirco. 12. VII. 1277.  
 1. Apud eos. 13. VII. *ibid.* & seq.  
 1. Scriptura. 14. VII. 1279. seq.  
 1. In exercendis. 15. VII. 1286. 1287. seq.  
 1. Contractus. 17. VII. 1306. 1307. seq.  
 1. Iudices. 18. VII. 1319. seq.  
*Auct. apud.* VII. 1323.  
 1. Plures. 19. VII. 1325. seq.  
 1. Comparationes. 20. VII. 1342. 1343. seq.  
*Auct. ad hac.* }  
*Auct. ut si.* } VII. 1353. seq.  
 1. cum quidam. *ut.* VII. 1358. 1359. seq.

*Plus valere quod agitur &c.*

1. In contradiis. 1. VII. 1369. 1370. seq.  
 1. etia. 2. VII. 1373.  
 1. emptione. 3. VII. 1375.  
 1. si quis. 4. }  
 1. si falsum. *ut.* } VII. 1377.

*De Commodato.*

1. promissa. *ut.* VII. 11. seq.

*De Figuratiis actionibus.*

1. ut pignori. 1. } VIII. 10.  
 1. quot. 2. }  
 1. Creditor. 3. VIII. 21. seq.  
 1. pactum. 4. VIII. 27. 24.  
 1. quam fortassis. 6. VIII. 28. 29. seq.  
 1. pignus. 9. VIII. 43. 44. seq.  
 1. nec Creditorum. 10. VIII. 51. 52. seq.  
 1. pignori. 11. VIII. 59. 60. seq.  
 1. quo minus. *ut.* VIII. 63.

*De exercitoria & institoria actionibus.*

VIII. 65. seq.

*Quod cum eo, qui in aliena &c.*

1. ei qui. 7. VIII. 95. 96.  
 1. dominos. *ut.* VIII. 100. 101. seq.

Z 2 2

Per

*Per quas personas nobis acquiratur.*

1. exceptio. 1. VIII. 108. 109. *seq.*  
 1. cum per. 2. VIII. 117. 118. *seq.*  
 1. si duo. *alt.* VIII. 121. 122. *seq.*

*Ad Scrum. Macedonianum.*

1. si filiofamilia. 1. VIII. 129. 130.  
 1. Zenodores. 2. VIII. 131. 132. *seq.*  
 1. filiofamilia. 3. VIII. 140. 141. *seq.*  
 1. permissio. 4. VIII. 143.  
 1. Macedonias. 5. VIII. 145. *seq.*  
 1. si filius. 6. VIII. 152. 153.  
 1. si filius. *alt.* VIII. 156. 157. *seq.*

*Ad Scrum. Velleianum.*

1. mulieribus. 1. VIII. 169. 170. *seq.*  
 1. frastra. 2. VIII. 173.  
 1. si cum. 3. } VIII. 275.  
 1. si usufructu. 4. }  
 1. si sine. 5. VIII. 177. 178. *seq.*  
 1. si mater. 6. VIII. 181.  
 1. si filius. 7. VIII. 183.  
 1. si paternum. 8. VIII. 185. *seq.*  
 1. quamvis. 9. VIII. 190. 191. *seq.*  
 1. si servus. 10. VIII. 191.  
 1. etiam. 11. VIII. 193.  
 1. si dote. 12. VIII. 195.

*De non numerata pecunia.*

1. si pecuniam. 1. VIII. 201. 202. *seq.*  
 1. minorem. 2. VIII. 209. 210. *seq.*  
 1. si ex cautione. 3. VIII. 213. 214. *seq.*  
 1. cum scdm. 4. VIII. 221. *seq.*  
*Auth.* contra qui. *ibid.* 227. *seq.*  
 1. adversus. 5. VIII. 233. 234. *seq.*  
 1. si quasi. 7. VIII. 239.  
 1. si intra. 8. VIII. 243. 244. *seq.*  
 1. ut mandator. 12. VIII. 261. 262. *seq.*  
 1. generaliter. 13. VIII. 266. 267. *seq.*  
 1. in contradi. 14. VIII. 282. 283. *seq.*  
 — §. sed quoniam. 1. *ibid.* 287. *seq.*  
 — §. super ceteris. 2. *ibid.* 293.  
 — §. illo. 3. *ibid.* 299.  
 — §. in omni. *alt.* *ibid.* 299.  
 1. si cui. 19. VIII. 303. *seq.*  
 1. indubitan. *alt.* VIII. 307.

*De Compensationibus.*

1. & Senatus. 1. VIII. 309. 310. *seq.*  
 1. ex causa. 2. VIII. 313.  
 1. in ea. 3. VIII. 317. 318. *seq.*  
 1. si coeuss. 4. VIII. 322. 323. *seq.*  
 1. etiam. 5. VIII. 331. *seq.*  
 1. neque scriptura. 6. VIII. 335. *seq.*

1. si ea. 7. }  
 1. si propter. 8. }  
 1. etiam. 8. }  
 1. compensationes. *alt.*

VIII. 339.

VII. 340. 341. *seq.*VIII. 345. 346. *seq.**De Usuris.*

1. si interrogatio. 1. VIII. 362. 363. *seq.*  
 1. usuras. 2. VIII. 367. 368. *seq.*  
 1. quamvis. 3. VIII. 371. 372. *seq.*  
 1. per testimonium. 4. VIII. 377. 378. *seq.*  
 1. adversus. 5. VIII. 381. 382. *seq.*  
 1. Creditor. 7. VIII. 387. 388. *seq.*  
 1. usum. 10. VIII. 393.  
 1. ex praedia. 11. VIII. 395.  
 1. frumentum. 12. VIII. 397. *seq.*  
 1. in bonis. 13. VIII. 400. 402.  
 1. si ex pactis. 14. VIII. 405. 406.  
 1. cum allegas. 15. VIII. 408. 409.  
 1. cum eo. 16. VIII. 411.  
*Auth.* ad hunc. *ibid.* 413. *seq.*  
 1. si ea lege. 17. VIII. 415. 419.  
 1. in debitis. 18. VIII. 422. 423.  
 1. acceptam. 19. VIII. 425. 427. *seq.*  
 1. si usuras. 21. VIII. 445. *seq.*  
 1. pignus. 22. VIII. 449.  
 1. oleo. 23. VIII. 451.  
 1. si mater. 24. VIII. 453.  
 1. eos. 26. VIII. 457. *seq.*  
 — §. super. 2. VIII. 463. *seq.*  
 1. de usuris. 27. VIII. 471. *seq.*  
 1. ut usulo. 28. VIII. 475.

*De Nautico Fenus.*

VIII. 477.

*Depositi vel contra.*

1. si incurso. 1. VIII. 483. 489. *seq.*  
 1. usum. 2. VIII. 497.  
 1. si depositi. 3. VIII. 499.  
 1. si deposita. 4. VIII. 501. *seq.*  
 1. propter. 5. VIII. 509.  
 1. in penes. 6. VIII. 511.  
 1. desiderium. 7. VIII. 513.  
 1. si in qui. 8. VIII. 515.  
 1. cum heredis. 9. VIII. 517.  
 1. qui depositum. 10. VIII. 519.  
 1. si qui. 11. VIII. 522. 523. *seq.*  
*Auth.* sed iam. *ibid.* 521. *seq.*  
 1. supervacuam. *alt.* VIII. 525. 526. *seq.*

*Mandati vel contra.*

1. adversus. 1. VIII. 549. 550. *seq.*  
 1. cum ex causa. 2. VIII. 557.  
 1. si pater. 3. VIII. 563. 564. *seq.*  
 1. etiam. 4. VIII. 571. *seq.*  
 1. si mortua. 5. VIII. 576. 577.  
 1. si filiofflor. 6. VIII. 580. 581. *seq.*  
 1. si literas. 7. VIII. 588. *seq.*

1. si

1. si ubi. 8.  
 1. cum per procuratorem. 9.  
 1. si pro ex. 10.  
 1. procuratorem. 11.  
 1. mandatum. 15.  
 1. si contra. 20.  
 1. in re. 21.  
 1. per diversas. 22.

VIII. 593. 594.

VIII. 595.

VIII. 597. seq.

VIII. 630. 631. seq.

VIII. 653. 654.

VIII. 661. 662. seq.

VIII. 665. 666. seq.

VIII. 673. 674. seq.

*Si servus extero se cui mand. &c.*

1. si servus. anie. VIII. 683. 684. seq.

*Pro Socie.*

1. societatem. 1.  
 1. tamde. 5.  
 1. de societate. 6.  
 1. Sancimus. ult.

VIII. 705. 706. seq.

VIII. 709. 710. seq.

VIII. 717. 718. seq.

VIII. 721.

*De contrahenda emptione &c.*

1. venditionis. 1.  
 1. emptiorem. 2.  
 1. si doctiorem. 3.  
 1. cum res. 4.  
 1. cum ipse. 5.  
 1. si Gaudentius. 6.  
 1. si socium. 7.  
 1. si non doctiorem. 8.  
 1. empti. 9.  
 1. si mater. 10.  
 1. invitum. 11.  
 1. Non idcirco. 12.  
 1. in vendendis. 13.  
 1. Dudum. 14.  
 1. Super rebat. ult.

VIII. 731.

VIII. 733. 734. seq.

VIII. 739.

VIII. 741. seq.

VIII. 745.

VIII. 749.

VIII. 751.

VIII. 753.

VIII. 757.

VIII. 761.

VIII. 763. 764. seq.

VIII. 767.

VIII. 768. seq.

VIII. 777. 778. seq.

VIII. 782. 783. seq.

*De hereditate vel actione vendita.*

1. Es alienum. 1.  
 1. Ratio. 2.  
 1. Nominis. 3.  
 1. Qui noudum. 4.  
 1. Emptor. 5.  
 1. Qui tibi. 6.  
 1. Postquam. 7.  
 1. Ex comitiis. 8.  
 1. Cetti. 9.

VIII. 792. 793. seq.

VIII. 798. 799. seq.

VIII. 808. 809. seq.

VIII. 813. 814.

VIII. 818. 819. seq.

VIII. 826. 827. seq.

VIII. 829.

VIII. 831.

VIII. 833. seq.

*Qua res venire non possunt &c.*

1. Ne frumentum. 4.

VIII. 844. 845. seq.

*Qua res exportari non &c.*

1. Barbaricum. 1.  
 1. Nemo. 2.

VIII. 859.

*De Eunuchis.*

1. Si quis. }  
 1. Romanus. }

VIII. 861. 862.

*De patribus qui filius suus &c.*

1. Liberos. 1.  
 1. Si quis. 2.

VIII. 862.

*De restituenda venditione.*

1. Si pater. 1.  
 1. Rem. 2.  
 1. De contractu. 3.  
 1. Restituendum. 4.  
 1. Si solo. 5.  
 1. Non est. 6.  
 1. Rata. 7.  
 1. Si voluntate. 8.  
 1. Preiis. 9.  
 1. Dotes. 10.  
 1. Venditor. 11.  
 1. Non idcirco. 12.  
 1. Si maior. 13.  
 1. Ex conditione. 14.  
 1. Quisquis. 15.  
 1. Si quis. 16.  
 1. Hi qui. 17.  
 1. Vestium. 18.

VIII. 870. 871. seq.

VIII. 876. 877. & 899. seq.

VIII. 923. 924. seq.

VIII. 927.

VIII. 929.

VIII. 931.

VIII. 933. seq.

VIII. 935.

VIII. 937.

*Quando liceat ab emptione discedere.*

1. Re quidem. 1.  
 1. Perfectam. 2.

VIII. 933. 940. seq.

*Si propter publicas pensiones &c.*

1. Venditionem. 1.  
 1. Si deficiat. 2.  
 1. Si quis. ult.

VIII. 950.

VIII. 953. 954. seq.

VIII. 959.

*Sine censu vel reliquis fundum &c.*

1. Ex convensione. 1.  
 1. Rel. 2.  
 1. Anb. sed & periculum.  
 1. Omnes. ult.

VIII. 965. & seq.

VIII. 972. 973.

VIII. 977. 978.

VIII. 981. 982. seq.

*De periculo & commodo rei vendita.*

1. Post. 1.  
 1. Cum convent. 2.  
 1. Dolum. 3.  
 1. Cum inier. 4.  
 1. Cum speciem. 5.  
 1. Moris. 6.

VIII. 989. 990. seq.

VIII. 1001. 1002. seq.

VIII. 1005.

VIII. 1007.



*De actionibus empti & venditi.*

1. Adversus. 1. } VIII. 1021.  
 1. Venditi. 2. } VIII. 1013. 1014. *seq.*  
 1. Ex Archali. 3. } VIII. 1021. *seq.*  
 1. Si traditio. 4. } VIII. 1025. 1026. *seq.*  
 1. Corabili. 5. } VIII. 1045. 1046. *seq.*  
 1. Venditi. 6. } VIII. 1149. 1150.  
 1. Servos. 7. }  
 1. Si pater. 8. } VIII. 1153. *seq.*  
 1. Si minor. 9. } VIII. 1057. 1059. *seq.*  
 1. cum venditorum. 10. } VIII. 1061.  
 1. si Ancillag. 11. } VIII. 1063.  
 1. fisci. 12. } VIII. 1065. 1066.  
 1. ultra. 15. } VIII. 1069. 1070.  
 1. fructus. 13. } VIII. 1071. *seq.*  
 1. emptor. 14. } VIII. 1075.  
 1. alius. 15. }  
 1. poss. 16. }  
 1. expulsi. 17. } VIII. 1077.

*Si quis alteri vel sibi &c.*

1. cum propria. 5. } VIII. 1083.  
 1. multum. 6. } VIII. 1086. 1087. *seq.*  
 1. cum per. 7. }  
 1. qui aliena. 8. } VIII. 1095.  
 1. nihil. 9. }

*De Rebus alienis non alienandis.*

1. si pignori. 1. }  
 1. distrabente. 2. }  
 1. venditori. 3. } VIII. 1099. 1100. *seq.*  
 1. mancipio. 4. }  
 1. si fundum. 5. }  
 1. omo. 6. }  
 1. societas. 7. } VIII. 1109. & *seq.*

*De Communium rerum alienatione.*

1. si nulla. 1. }  
 1. multum. 2. }  
 1. falso. 3. } VIII. 1120. 1121. *seq.*  
 1. portionem. 4. }  
 1. si maior. 5. }

*Rem alienam gerentibus &c.*

1. non est. *mie.* VIII. 1130. *seq.*

*De Pactis &c.*

1. si ex. 1. } VIII. 1137. *seq.*  
 1. si fundum. 2. } VIII. 1143. 1144. *seq.*

*De locato & conducto.*

1. certo iuris. 5. VI. 874. 8. & 875. *seq.*

## L I B. V.

*De Nuptiis.*

1. vidu. 18. III. 964. 13. & 965. *ibid.*  
 1. in coniunctione. 20.

*De donationibus inter viri & uxore &c.*

1. Donationes. 25. *conceditur cum h. si donator. 13. de Collat. III. 1160. 21. & 1162.*

*De Administratione Tutorum.*

1. Sapientia. 25. IV. 749. 759. N. 6.

## L I B. VI.

*Qui admit. ad bonor. posses. possunt &c.*

1. Bonorum. 2. } VIII. 1175. *seq.*  
 1. si bonorum. 3. } VIII. 1183.  
 1. infans. 3. } VIII. 1185.  
 1. emancipato. 4. } VIII. 1187.  
 1. quando. 5. }  
 1. luri. 6. } VIII. 1189. 1190.  
 1. Bonorum. 7. } VIII. 1191.  
 1. quicumque. 8. } VIII. 1193.  
 1. cu verbocum. *alt.* } VIII. 1195. *seq.*

*Quando non petentium partes &c.*

1. quotiens. *mie.* VIII. 1205. *seq.*

*De Bonorum posses. secund. Tab.*

4. Pendente. 1. }  
 1. Bonorum. *alt.* } VIII. 1209. *seq.*

*De bonorum posses. contra Tabulas.*

1. liberi. 1. }  
 1. Postuma. *alt.* } VIII. 1213. *seq.*

*De Bonor. posses. contra Tabul. lib. &c.*

1. licet. 1. }  
 1. Patrois. *alt.* } VIII. 1221. *seq.*

*Unde liberi.*

1. si avus. 1. }  
 1. ex testamento. } VIII. 1225. *seq.*  
 1. qui se *alt.* } VIII. 1229. *seq.*

*De Carbonianis Edictis.*

1. si *ibid.* 1. }  
 1. Carbonianum. *alt.* } VIII. 1245. *seq.*

*Unde vir, & uxor.*

1. emancipatus. 1. VIII. 1253.

*De Repudianda Bonorum possess.*

1. Filio. 2. VIII. 1255.

*De Collationibus.*

1. emancipatus. 1. }  
*Aus. ex Testamento.* } VIII. 1261. seq.  
 1. si pater. 2. }  
 1. Filius. 4. }  
 1. Dotis. 5. }  
*Aus. quod locum.* }  
 1. Filium. 7. }  
 1. Filium. 12. } VIII. 1267. seq.  
 1. pactum. 3. } VIII. 1273.  
 1. ex demum. 6. } VIII. 1275. seq.  
 1. si socius. 8. } VIII. 1279. seq.

*De Testamentis militis.*

1. Frater. 1. VIII. 1291.  
 1. miles si. 2. VIII. 1293.  
 1. & quamquam. 3. VIII. 1295.  
 1. si Rufinus. 4. VIII. 1297.  
 1. ex testamento. 5. VIII. 1299.  
 1. in testamento. 6. VIII. 1301. seq.  
 1. ex his verbis. 7. VIII. 1307.  
 1. certi iuris. 8. }  
 1. fici. 9. }  
 1. si cum. 10. } VIII. 1309. seq.  
 1. capitorum. 11. } VIII. 1313. seq.  
 1. in testamento. 12. } VIII. 1319.  
 1. & milibus. 13. } VIII. 1321. seq.  
 1. si si fratre. 14. } VIII. 1327.  
 1. milites. 15. } VIII. 1329.  
 1. Scriturarios. 16. } VIII. 1331.  
 1. ne quidem. 17. }  
 1. licet. ult. }

*Qui Testamentum facere possunt, vel non.*

1. quomquam. 1. VIII. 1337.  
 1. si is. 2. VIII. 1339.  
 1. Senium. 3. VIII. 1341. seq.  
 1. si frater. 4. VIII. 1347. seq.  
 1. eunuchus. 5. VIII. 1353.  
 1. si quis Imperatorem. 6. VIII. 1357.  
 1. hac consilissima. 8. VIII. 1377.  
 1. Fecitum. 9. VIII. 1379.  
 1. differens. 10. VIII. 1361.  
 1. omnes. ult. VIII. 1363.

*De Testamentis, & quoad. Test. ordin.*

1. testes servi. 1. IX. 9. 10. seq.  
 1. publicari. 2. IX. 11. 12. seq.  
 1. ex imperfecto. 3. IX. 15.

1. si in nomine. 4. IX. 17.  
 1. neque professio. 5. IX. 19.  
 1. verba. 6. IX. 21.  
 1. errore. 7. *ibid.*  
 1. Casus. 8. }  
 1. si non. 9. } IX. 25. 26.  
 1. si testamentum. 10. }  
 1. non idcirco. 11. } IX. 27.  
 1. si unus. 12. IX. 29. seq.  
 1. testandi. 13. IX. 33.  
 1. non modicatum. 14. IX. 37.  
 1. quoniam. 15. IX. 39.  
 1. non dubium. 16. IX. 41. seq.  
 1. testamentum. 17. IX. 45.  
 1. testaments. 18. IX. 47.  
 1. omnium. 19. IX. 49. 50. seq.  
 1. Noimones. 20. IX. 55.  
 1. Hac consilissima. 21. IX. 58. 59. seq.  
 — §. Ex imperfecto. IX. 69. 70.  
*Aus. quod sine.* IX. 73. 74.  
*Aus. hoc inter.* IX. 75. 76.  
 — §. Per noncupationem. IX. 77. seq.  
 — §. Si quis. IX. 81. seq.  
 — §. Illud. IX. 86. 87.  
*ibidem.*  
 1. Dictumibus. 22. IX. 89. 90.  
 1. Confuta. 23. IX. 91. 92.  
 1. Ambiguitates. 24. IX. 93. seq.  
 1. Præpositi. 25. IX. 97. 98.  
 1. in testamentis. 26. IX. 99.  
 1. Sancimus. 27. IX. 101. seq.  
 1. Cum antiquitas. 28. IX. 104. 105.  
 1. liberos. 29. *ibid.*  
*Eadem lex conciliatur cum l. hac consilissima.* 21. *ead.* IX. 107.  
 1. Nostram. 30. IX. 109.  
 1. Et ab. ult.

*De heredibus Instituentis.*

1. qui deponantur. 1. IX. 116. 117. seq.  
 1. Pater uxor. 2. IX. 123.  
 1. Cum proponas. 3. IX. 125. seq.  
 1. Si compensandi. 6. IX. 131.  
 1. Nec spod. 7. IX. 133.  
 1. Collegium. 8. }  
 1. Extraneum. 9. } IX. 135. seq.  
 1. Neque. 10. IX. 139.  
 1. Extraneum. 11. }  
 1. Hereditatis. 12. } IX. 141. seq.  
 1. Quoties. 13. IX. 143. 144. seq.  
 1. Cum in. ult. IX. 149. & seq.

*De institutionibus, & substitutionibus.*

1. Cum eorum. 1. IX. 157. 158. seq.  
 1. Conditionis. 2. IX. 165.  
 1. Si mater. 3. IX. 169. seq.  
 1. Si pater. 4. IX. 173. 174. seq.  
 1. Reprehendenda. 5. IX. 181. seq.  
 1. Generaliter. 6. IX. 183.  
 — §. Cum noiem. IX. 185. seq.  
 1. Si

1. Si qua. 7.  
1. Si testamentum. 8.  
1. Cum quidam. *alt.*

IX. 189. *seq.*  
IX. 193.  
IX. 197.

*De impuber. & aliis substitutionibus.*

1. cum heredes. 1.  
1. hereditatem. 2.  
1. heres. 3.  
1. quamvis. 4.  
1. post aditam. 5.  
1. testamento. 6.  
1. si testamentum. 7.  
1. precibus. 8.  
1. humanitatis. 9.  
1. cum quidam. 10.  
1. si quis. *alt.*

IX. 211.  
IX. 213. *seq.*  
IX. 219.  
IX. *ibid.*  
IX. 221. *seq.*  
IX. 231.  
IX. 235. *seq.*  
IX. 248. 249. *seq.*  
IX. 261. 262. *seq.*  
IX. 271. *seq.*  
IX. 275.

*De liberis prateritis, vel exhereditis.*

1. cum post. 1.  
1. si avus. 2.  
1. si quis. 3.  
1. Maximum. 4.  
*Aut. non licet.*  
*Aut. et causa.*

IX. 293.  
IX. 295.  
IX. 297. *seq.*  
IX. 300. 301.  
IX. 303. 304. *seq.*

*De Postumii hereditibus instituendis &c.*

1. si post. 1.  
1. uxoris. 2.  
1. quod certum. 3.  
1. quidam. *alt.*

IX. 322. 323. *seq.*  
IX. 329. *seq.*

*De Iura deliberandi.*

1. si a patre. 2.  
1. cum debitum. 2.  
1. si frater. 3.  
1. Filiosum. 4.  
1. potuit. 5.  
1. si avia. 6.  
1. quoniam. 7.  
1. licet. 8.  
1. si se. 10.  
1. sententia. 11.  
1. non est. 15.  
1. nec emere. 16.  
1. Creionum. 17.  
1. si infanti. 18.  
1. cum id. 19.  
1. quidam. 20.  
1. cum aliquis. 21.  
1. scimus. *alt.*

IX. 339. 340. *seq.*  
IX. 343.  
IX. 345.  
IX. 349. *seq.*  
IX. 353.  
IX. 355.  
IX. 357.  
IX. 359.  
IX. 364.  
IX. 363.  
IX. 365.  
IX. 367. *seq.*  
IX. 372. 373. *seq.*  
IX. 377. *seq.*  
IX. 381. 382. *seq.*  
IX. 389. 390.  
IX. 394. & *plur.* *seq.*

*De repudianda, vel abstinenda hereditate.*

1. si pater. 1.  
1. si pater. 2.  
1. suos. 3.  
1. sicut majores. 4.  
1. popillorum. 5.  
1. si quis. 6.

IX. 408. 409. *seq.*

*Quomodo Testamenta aperiantur.*

1. ut testamentum. 1.  
1. Testamenti. 2.  
1. eius quod. 3.  
1. Codicillos. 4.

IX. 424. 425. *seq.*

*De Edicto Divi Hadriani tollendo.*

1. cum inter. 1.  
1. quamvis. 2.  
1. Edictum. 3.

IX. 435. *seq.*  
IX. 444. 445. *seq.*

*De Codicillis.*

1. rapen. 1.  
1. hereditatem. 2.  
1. cum propositis. 3.  
1. non idcirco. 4.  
1. de Codicillis. 5.  
1. five. 6.  
1. idem. 7.  
1. si quis agere. *alt.*  
— §. in omni.

IX. 457. & *seq.*  
IX. 463. *seq.*  
IX. 467.  
IX. 471.  
IX. 473.  
IX. 475.  
IX. 477. *seq.*  
*ibid.* 485.

*De Legatis.*

1. quamvis. 1.  
1. quamvis. 2.  
1. qui post. 3.  
1. cum alienam. 10.  
1. Filla. 11.  
1. cum responso. 12.  
1. proprias. 13.  
1. monumenta. 14.  
1. si univerſam. 15.  
1. Creditor. 16.  
1. datum. 17.  
1. ex legato. 18.  
1. non unum. 19.  
1. usor. 20.  
1. in legum. 22.  
1. in annuibus. 22.  
1. cum quantio. 23.  
— §. sed & aliam.  
1. cum quidam. 24.  
1. si legatarios. 25.  
1. lited. *alt.*

IX. 495.  
IX. 499.  
IX. 501.  
IX. 504. 505. *seq.*  
IX. 509. *seq.*  
IX. 513.  
IX. 515.  
IX. 517.  
IX. 519. *seq.*  
IX. 522.  
IX. 525.  
IX. 527.  
IX. 530. 531.  
IX. 535.  
IX. 537. *seq.*  
IX. 541.  
IX. 543.

*Si omitta sit causa Testamenti,*

1. si in fraudem. 1. }  
1. eum. 2. }  
1. si Proculiana. 3. }

IX. 548. 549. seq.

*Ad Scutum Trebellianum.*

*De inditla Viduitate.*

1. legatum. 1. }  
1. ambiguitates. 2. }  
*Amb. cui relicta.*  
1. legem Iuliam. 3. }

IX. 358. 359. seq.

*De his qua pura nomine &c.*

1. supervacuum. 1.

IX. 565. seq.

*De Fideicommissis.*

1. si probaverit. 1. }  
1. & si. 2. }  
1. cum secundum. 3. }  
1. voluntas. 4. }  
1. si frater. 5. }  
1. prae. 6. }  
1. voluntatem. 7. }  
1. qui fideicommissarium. 8. }

IX. 578. 579. seq.

1. ab eo. 9. }  
1. verbum. 10. }  
1. quoties. 11. }  
1. post mortem. 12. }  
1. quoties. 13. }  
1. eam quam. 14. }  
1. quamvis. 15. }  
1. cum viro. 16. }  
1. si creditoris. 17. }  
1. cum necessitatem. 18. }

IX. 601. seq.

1. clari. 19. }  
1. etiam. 20. }  
1. si in personam. 21. }  
1. & in epistola. 22. }  
1. si veritas. 23. }  
1. instrumenta. 24. }  
1. heredum. 25. }  
1. ex repudiacione. 26. }  
1. Fideicommissum. 27. }  
1. ex fideicommissum. 28. }  
1. ex testamento. 29. }  
1. cum acontum. 30. }  
1. quidam. 31. }  
1. questionem. 32. }  
*Amb. hoc amplius.*

IX. 605. seq.

IX. 609.

IX. 611. 612. seq.

IX. 615.

IX. 619.

IX. 633.

IX. 635.

IX. 637.

IX. 639.

IX. 641. seq.

IX. 643.

IX. 643.

IX. 647. seq.

IX. 651. seq.

IX. 655.

IX. 657.

IX. 659.

IX. 661. seq.

IX. 665.

*Communis de legatis. & Fideicommissis.*

1. cum hi. 1. }  
1. omne. 2. }  
1. si duobus. 3. }  
— §. sed & si. }  
— §. sed quis. }

IX. 668. 669. seq.

IX. 679.

IX. 681.

*ibid.* 685.

*ibid.* 687.

*Tem. XII.*

— §. si autem.

— §. Emisor.

*Amb. res quoniam.*

*ibid.* 689.

*ibid.* 691.

1. si ex. 1.

1. ad eum. 2.

1. si per. 3.

1. non iustum. 4.

1. & sine. 5.

1. iudicemus. 6.

— §. in supradictis.

— §. si autem.

— §. illud.

*Amb. nisi rogati.*

*Amb. Contra.*

1. Sancimus. 7.

— §. cum autem

1. quidam. 8.

IX. 701.

IX. 703. seq.

IX. 707.

IX. 709. seq.

IX. 714. seq.

IX. 717.

*ibid.* 721.

*ibid.* 723.

*ibid.* 725.

IX. 727.

IX. 731. 732. seq.

IX. 737. seq.

*ibid.* 741. seq.

IX. 745. seq.

*Ad legem Falcidiam.*

1. scire debet. 1.

1. Falcidiam. 2.

1. etiam. 3.

1. & in legatis. 4.

1. si mortis. 5.

1. in imponenda. 6.

1. in testamento. 7.

*Amb. sed cum.*

*Amb. similiter.*

1. ierimum. 8.

1. error. 9.

1. quoniam. 10.

1. si ut allegat. 11.

1. in donationibus. 12.

1. si ea. 13.

1. licet. 14.

1. si praestorum. 15.

1. succedentes. 16.

1. a coheredibus. 17.

1. si quis. 18.

1. cum certum. 19.

IX. 751. seq.

IX. 755.

IX. 759.

IX. 761.

IX. 764. 765. seq.

IX. 767. seq.

*ibid.* 771. seq.

*ibid.* 775.

IX. 777. seq.

IX. 779.

IX. 781. seq.

IX. 789.

IX. 791.

IX. 793.

IX. 795.

IX. 797.

IX. 799.

IX. 801.

IX. 803. 804. seq.

IX. 807.

L I B. VII.

*De Sententiis qua pro eo quod inter. profer.*

1. cum pro eo. 1.

IX. 811. 812. seq.

*De Acquirenda possessione.*

1. nemo. 10.

1. via possessionem. 11.

1. ex libris. 12.

1. 977. 4.

1. 1089. 15. & 1190.

1. 1021. 37.

*Si adversus Creditorem &c.*

1. diuturnum. 1.

1. 1159. 6. & 1160.

*Quam, & quando Index senten. &c.*

*Ausl. qui semel.* IX. 891. 12. & 892.

*Sententiam rescindi non posse.*

1. Peremptoria. 2. V. 1400. 5. & 1401.  
VI. 204. 5. & 205.  
VII. 1077. 23. & 1078.  
IX. 1249. seq.

*De Fructibus, & litium expensis.*

1. cum quidam. ult. X. 758. 7.

*De relationibus.*

1. si quis. vers. quoties. VI. 444. 12.

*De appellationibus.*

1. eps qui. 6. § 3. & 6. VI. 444. 12. 13.

## L I B. VIII.

*De interdictis.*

1. cum proponas. 1. IX. 877. seq.  
1. praes. 2. IX. 879.  
1. inerti. 3. IX. 883. seq.  
1. si quis. ult. IX. 895.

*Quorum Bonorum.*

1. hereditatem. }  
1. si ex edicto. } IX. 897. seq.  
1. coacti. }

*Quod legatorum.*

1. heredi. 1. IX. 907. seq.

*Unde ut.*

1. recte. 1. IX. 915. seq.  
1. vi callos. 2. }  
1. auctoritatem. 3. } IX. 919.  
1. si de possessione. 4. }  
1. iurator. 5. IX. 921. seq.  
1. momentis. 6. IX. 923. 929. seq.  
1. si quis. 7. IX. 932. 933. seq.  
1. momentarius. 8. IX. 941. seq.  
1. si quando. 9. IX. 945.  
1. non abs re. 10. IX. 947. seq.  
1. cum querebatur. ult. IX. 952. seq.

*Si per vim, vel alio modo.*

1. iudici. 1. IX. 958. seq.  
1. nec imperiale. 2. IX. 962.

*Uti possidetis.*

1. uti possidetis. ult. IX. 965. seq.

*De Tabulis exhibendis.*

1. si in potestate. ult. IX. 987. 988. seq.

*De liberis exhibendis.*

1. si ut. 1. }  
1. adi. 2. } IX. 997. 998. seq.  
1. si ad instar. 3. }

*De Precario, & Sal. Interdictis.*

1. si te. 1. IX. 1003.  
1. habitantis. ult. IX. 1006. & seq.

*De Figuribus, & hypobecis.*

1. debitor. 1. } IX. 1013.  
1. quamvis. 2. } IX. 1017. seq.  
1. Creditores. 3. IX. 1013.  
1. cum te. 4. IX. 1015.  
1. Praes. 5. IX. 1017.  
1. in summa. 6. IX. 1019. seq.  
1. usufructus. 7. IX. 1035.  
1. quamvis. 8. IX. 1037.  
1. si dominium. 9. IX. 1039.  
1. debitor. 10. IX. 1041.  
1. nominator. 11. } IX. 1043.  
1. si exor. 12. }  
1. cum dominum. 13. }  
1. Distractus. 14. } IX. 1045.  
*Ausl. Hoc ita.* }  
1. Debitor m. 15. } IX. 1047.  
1. Persecutione. 16. }  
*Ausl. Hoc si.* }  
1. Eius frater. 17. } IX. 1049.  
1. Quamvis. 18. } IX. 1051.  
1. Pignoris. 19. }  
1. Sicut. 20. } IX. 1053.  
1. Creditor. 21. } IX. 1055.  
1. Res obligatus. 22. } IX. 1057.  
1. Secundum. 23. } IX. 1059. seq.  
1. Minor. 24. } IX. 1063.  
1. Persecutione. 25. }  
1. Servus. 26. } IX. 1065. seq.  
1. Si tibi. 27. }  
1. Super ult. }  
*Ausl. Quod abint.* } ibi. 1075.

*Quae res pign. oblig. possint &c.*

1. Cum coact. 2. IX. 977  
1. Nomen. 4. IX. 1079.  
1. Spem. 5. IX. 1081.  
1. Qui sitis. 6. IX. 1083.

1. Executores. 7.  
1. Pignorum. 8.  
*Auth. Agriculiores.*  
*l. ut quis aut.*

IX. 1087.

*De significatione pignoris.*

IX. 1089. seq.

1. Si te. 1.  
1. Si probaveris. 2.  
1. Debitum. 5.  
1. Si eo tempore. 6.  
1. Crediticem. 7.  
1. Si hypothecas. 8.  
1. Solitis. ult.

IX. 1152. 1153. seq.

*Qui potiores in pignore habeantur.*

1. Qui pignus. 1.  
1. Si decreto. 2.  
1. Cum rempublicam. 3.  
1. Si fundum. 4.  
1. Prior quidem. 5.  
1. Si generaliter. 6.  
1. Licet. 7.  
*Auth. Item possessor.*  
1. De veteris. 8.  
1. Eos qui. 9.  
1. Cum ubi. 10.  
1. Scripturas. 11.  
*Auth. si quis vult.*  
1. Affiduis. ult.  
*Auth. quod iure.*  
*Auth. si quid.*

IX. 1093.

IX. 1095. seq.

IX. 1101.

IX. 1113.

IX. 1105. seq.

ibi IX. 1107.

IX. 1110.

IX. 1111.

ibi 1115.

IX. 1118. 1119. seq.

*De his qui in prior. Cred. loco succedunt.*

1. Non omnimodo. 1.  
1. Si potiores. 3.  
1. Si prior. 4.

IX. 1123.

*Si antiquior Creditor pignus vendiderit.*

1. Si vendidisset. 1.  
1. Obligatus. 2.  
1. Quo inius. 3.

IX. 1129. seq.

*Si communis res pignori data sit.*

1. Frater. 1.

IX. 1133.

*De Prætorio pignore &c.*

1. Si prætorium. 1.  
1. Veteris. 2.

IX. 1134. 1135. seq.

*Si in causa iudicati &c.*

1. Res. 1.  
1. Cum in. 2.  
1. In causa. 3.

IX. 1143.

*Si pignus pignori datum sit.*

1. Etiam. 1.  
1. Si creditor. 2.

IX. 1149.

*De partu pignoris &c.*

1. Partus. 1.  
1. Cum pignoris. 2.

IX. 1149.

*Etiam ob chirographarium &c.*

1. Pignus. unic.

IX. 1152. seq.

*De distractione pignorum.*

1. Fundum. 1.  
1. Creditor. 2.  
1. Hypotheca. 3.  
1. Creditor. 4.  
1. Si secundum. 5.  
1. Quamvis. 6.  
1. Si cessante. 7.  
1. Si priusquam. 8.  
1. Quam specialiter. 9.

IX. 1162.

IX. 1165.

IX. 1167. seq.

IX. 1177. seq.

IX. 1179.

IX. 1181.

IX. 1183.

IX. 1185.

IX. 1187.

*Si vendito pignore agatur.*

1. Penitus. 1.  
1. Servos. 2.  
1. Si auctor. 3.  
1. Cum. 4.  
1. Si creditore. 5.

IX. 1190. 1191. seq.

*De latione pignoris.*

1. Si redditus. ult.  
1. Intelligere. 2.

IX. 1197. seq.

IX. 1201. seq.

*Si unus ex plurib. hered. cred. &c.*

1. Manifesti. 1.  
1. Actio. 2.

IX. 1207. seq.

*Si pignoris conven. numer. pecun. &c.*

1. Si pecuniam. 1.  
1. Si (ut unum) 2.

IX. 1211. seq.

*De iurp domini impetrando.*

1. Domini. 1. }  
 1. Si creditor. 2. }  
 1. Veridissimam. 3. }

IX. 1215. *seq.*

1. Fideiussoribus. 24. }  
 1. pignorum. 25. }  
 1. fideiussor. 26. }  
 1. Si fideiussor. 27. }  
 1. generaliter. *ult.*

IX. 1364.  
 IX. 1365. *seq.*  
 IX. 1367.  
 IX. 1369.

*De Novationibus, & delegationibus.**De pactis pignorum &c.*

1. Qui pectus est. 1. }  
 1. Si fandi. 2. }  
 1. Quoniam. *ult.*

IX. 1223.

1. delegatus. 1. }  
 1. Si delegatus. 3. }

IX. 1382. 1383.

*De solutionibus & liberationibus.**De exceptionibus.*

1. Debitores. 1. }  
 1. Pro portione. 2. }  
 1. Adversus. 3. }  
 1. Com nondum. 4. }  
 1. Licet. 5. }  
 1. Si pactum. 6. }  
 1. Si ex male. 7. }  
 1. Prescriptionem. 8. }  
 1. Si quidem. 9. }  
 1. Non exceptionibus. 20. }  
 1. defensiones. 11. }  
 1. Si quis. 12. }  
 1. prescriptiones. 13. }

IX. 1237.

IX. 1239.

IX. 1241.

IX. 1243.

IX. 1245. *seq.*

IX. 1253.

1. in potestate. 1. }  
 1. liberari. 2. }  
 1. Si cum. 3. }  
 1. nihil. 4. }  
 1. cum marito. 11. }  
 1. invito. 12. }  
 1. nulla. 5. }  
 1. Si inter. 6. }  
 1. eius. 7. }  
 1. utrum. 8. }  
 1. obligatione. 9. }  
 1. fideiussoribus. 10. }  
 1. cum marito. 11. }  
 1. latio. 12. }  
 1. Si obligatum. 13. }  
 1. pecunia. 14. }  
 1. quod debitor. 15. }  
 1. cum & quoniam. 16. }

IX. 1393. *seq.*

IX. 1407.

IX. 1410. 1412.

IX. 1415.

IX. 1417.

IX. 1419.

IX. 1421. *seq.*

IX. 1431.

IX. 1433.

*De duobus reis debendi.*

1. cum quidem. *ult.*

IX. 1253. *seq.*

1. Manifesti. 17. }  
 1. inquisiti. 18. }

IX. 1436. 1437.

*De Fideiussoribus, & mandatoribus.*

1. Si Lyfas. 1. }  
 1. creditor. 2. }  
 1. non recte. 3. }  
 1. Aut. p. m. tene. }  
 1. onazione. 4. }  
 1. lue. 5. }  
 1. Si pater. 6. }  
 1. Si creditor. 7. }  
 1. Filiusfamilias. 8. }  
 1. etiam. 9. }  
 1. Fideiussor. 10. }  
 1. cum alter. 11. }  
 1. Mandatus. 12. }  
 1. Si Mandatum. 13. }  
 1. mandati. 14. }  
 1. Si indebitum. 15. }  
 1. liberum. 16. }  
 1. omisit. 17. }  
 1. Si ut proponit. 18. }  
 1. Si alienum. 19. }  
 1. fententia. 20. }  
 1. Si ut. 21. }  
 1. Si uter. 22. }  
 1. Reos. 23. }

IX. 1309. *seq.*IX. 1313. *seq.*IX. 1315. *seq.*

IX. 1321.

IX. 1323.

IX. 1325.

IX. 1327.

IX. 1329.

IX. 1333.

IX. 1339. *seq.*

IX. 1343.

IX. 1345.

IX. 1347.

IX. 1349.

IX. 1351. *seq.*

1. Si adice. 19. }  
 1. Si operas. 20. }  
 1. interest. 21. }  
 1. indebitum. 22. }  
 1. Si liberarum. 23. }  
 1. cum pro. 24. }  
 1. solutorem. *ult.*

IX. 1441. *seq.*

IX. 1443.

*De Acceptationibus.*

1. iam. 1.

IX. 1445.

*De Esitibus.*

1. emptor. 1. }  
 1. quoniam. 2. }  
 1. qui rem. 3. }  
 1. Si primum. 4. }  
 1. et his. 5. }  
 1. Non dubitatur. 6. }  
 1. actore. 7. }  
 1. Emptor. 8. }  
 1. Si controversa. 9. }  
 1. Si sine. 20. }  
 1. exceptione. 11. }

IX. 1449. *seq.*IX. 1453. *seq.*

IX. 1457.

IX. 1459. *seq.*

IX. 1463.

IX. 1465.

IX. 1469.

IX. 1471. *seq.*

IX. 1479.

IX. 1481.

I. lue.

- l. five. 12. }
- l. si ob causam. 13. }
- l. five possidem. 14. }
- l. si non iniuria. 15. }
- l. super. 16. }
- l. si cum questio. 17. }
- l. si status. 18. }
- l. si obligata. 19. }
- l. si parentes. 20. }
- l. Empti. 21. }
- l. cum tibi. 22. }
- l. cum succedentes. 23. }
- l. si poss. 24. }
- l. si tibi. 25. }
- l. si quis tibi. 26. }

- IX. 1483.
- IX. 1484. seq.
- IX. 1487.
- IX. 1489. seq.
- IX. 1491.
- IX. 1493.
- IX. 1495.
- IX. 1497.
- IX. 1499.
- IX. 1501.
- IX. 1504. seq.
- IX. 1513. seq.

- 4. si fundem. 27.
- l. emptoria. 28.
- l. si permutationis. 29.
- l. non ex eo. 30. }
- l. heredem. 31. }

- IX. 1515.
- IX. 1517.
- IX. 1519.
- IX. 1521.

*Creditorem possessionem pignoris non debere.*

- l. cum iure. 1. }
- l. si a creditore. 2. }

IX. 1523. seq.

*De revocandis Donationibus.*

- l. si unquam. 3.

IX. 1527. seq.



## E NOVELLIS.

|               |   |
|---------------|---|
| NOVELLA. XII. | De incestis, & nefariis nuptiis. Cap. 1. & 2. III. 952. 18.   |
| XVIII.        | De triente, & semisse, & successione filiorum, & nepotum naturalium &c. Cap. 6. VIII. 1263. 3. & 1264.                            |
| XXII.         | De Nuptiis. Cap. 1. <i>delegatur per Novell.</i> CXV. Cap. 3. V. 474. IX. 791. 5. & 792.  |
|               | & Cap. 45. II. 1049. 20.  |
| XLIX.         | De his qui ingrediuntur ad appellationem &c. Cap. 3. VI. 216. 7. & 217. VII. 1368. 13. 14. 15. X. 791. 5. & 792.                  |
| LIII.         | De exhibendis, & introducendis rebus &c. Cap. 4. §. 1. VI. 130. 12. & 131.  |
| LX.           | Ut defuncti, seu funeri eorum non iniuriuntur &c. Cap. 2. IV. 1357.   |
| LXII.         | Ut hi qui obligati se habere perhibent res minorum &c. <i>non delegat.</i> l. 2. Cod. de Pedan. Indictibus. IV. 4358. 17. & 13 1. |
| LXXIII.       | De instrumentorum cathesis, & fide. VI. 630. 6. & 631.  |
| XC.           | De Testibus. VII. 1161. 9.  |
| CXV.          | Ut cum de appellatione cognoscitur. Cap. 1. VI. 166. 5.   |
|               | Cap. 4. V. 488. 8. & 489.   |
| CXVIII.       | De heredibus ab intestato venientibus, &c. II. 1113. 22. & 1115. 1. 2. & 1116. & 1117. 1. & 1128. & 1133. 1. & 1134. <i>seq.</i>  |
| CXIX.         | Ut sponsalia largitas specialis sit Contractus &c. Cap. 4. VI. 435. 2.  |
| CXXIII.       | De Sanctissimis Episcopis &c. Cap. 19. V. 492. 13. & 493.   |
| CXXXIV.       | Ut nulli iudicium liceat habere &c. Cap. 13. <i>vers. ut autem.</i> II. 135. 18.  |

# ELENCHUS CAPITUM,

Quæ in sex Voluminibus Commentariorum de Jure Civili continentur,

## IN PRIMO VOLUME.

### L. I. I.

- I. CAP. De definitione iuris, compositione & collocazione Pandectarum. 1.  
 II. Operis, & iuris civilis partitio. 14.  
 III. Verbum iuris ambiguum, quam varie eius significationes, & unde dantur. 15.  
 IV. Ius unde dictum, & de dicto Ulpiano, ius a iustitia esse appellatum. 18.  
 V. Ius quid sit. 23.  
 VI. Iuris constituendi potestas penes quos sit; & exposita divisio in Ius naturale, gentium, & civile. 30.  
 VII. Fex naturalis rationis, & civitatis unde deprehendatur. Quæ iuris gentium species, & quæ res ex hoc iure. 42.  
 VIII. Ius Romanorum vere ius esse. De eius antiquitate dicta ab iis, qui constituerunt; & de eius partibus, easque divisionis usa. 54.  
 IX. De constitutionibus Principum. Quæ eorum species, & quantum singulis, & maxime rescriptis, tribuendum. 62.  
 X. Consuetudo quid sit, quibus ex rebus dignoscatur, & quæ eius auctoritas. 66.  
 XI. Ius civile Romanorum post compositionem Iustiniani certis voluminibus contineri. Quibus, & de eorum liberum auctoritate. 71.  
 XII. Ius non esse, quod abrogatum est. De abrogandi, mutandique iuris potestate, quæque hic iura mutari possint, & quid in superioribus libris pre mutata haberi debeat. 75.  
 XIII. De verbis, & scriptis legis. 87.

- XIV. De sententia legis. Et quantum tribuatur. In quo interpretatio iuris extensiva: cum quibus ex rebus latius legis sententia colligatur. 106.  
 XV. De verborum, & orationis tum ambiguitate, tum obscuritate in legibus, deque eius obscuritatis interpretatione. 119.  
 XVI. Iuri civili Romanorum parcendum esse; ubi de laude eius iuris, atque hinc de definitione Iurisprudentiæ a nostris tradita, agitur. 131.  
 XVII. Omnes legibus parere debere, etiam Principem. Legi non parere quia videtur. Pene adversus eum, qui non parat. 139.  
 XVIII. De iuris, & facti ignorantia; ac primò quæ leges huius ignorantie excusationem ad paucam legis evitandam adjuvant. 143.  
 XIX. Summa iuris constituti de iuris, & facti ignorantia; & quid sit eorum utrumque. 150.  
 XX. Ignorantia facti ubi, & quatenus excusata. 154.  
 XXI. Iuris ignorantia quibus in causis, & in unaquaque causa quibus periculis noceat, aut non noceat. 158.  
 XXII. In delictis iuris error ubi noceat, aut proficiat. 167.  
 XXIII. Quam recte constituta sit distinctio superioris iuris de errore, & ignorantia recepti. 175.

### L. II. II.

- Cap. I. Fines iuris quæ. Iustitia quid. Quæ præcepta iuris. 182.  
 II. Partitio iuris recta, accommodata ad suam iuris obtinendum. Ius omne ad personas, aut ad res, aut ad actiones.

- III. *nes pertinere. Ius totum quibus in rebus consistat.* 191.  
*Suum cuiusque aut Drieste, aut hominum; atque hinc aliud ius divinum, aliud humanum, & humani aliud publicum, aliud privatum.* 194.
- IV. *Ius divinum quid sit, & quibus in rebus positum.* 199.
- V. *De iure publico.* 207.
- VI. *Quæ res ad ius publicum pertineant non natura sua, sed propter aliud.* 215.
- VII. *De iure privato.* 223.
- VIII. *Quod suum est cuiusque privatum, duplex esse. Quid horum unumquodque.* 227.
- IX. *Quæ persone iura esse diximus a natura persone cuiusque tributa: ea pro statu, & conditione persone cuiusque varie immutari. In statu personarum quosdam liberos esse, quosdam servos. Liberi qui, qui item servi. Servi quo statu, & iure habeantur. Adscriptitii servos esse.* 231.
- X. *Liberorum hominum non nam causam esse in statu, & iure persone: sed ita esse, ut est eorum conditio. Conditione omnes liberos aut ingenuos esse, aut libertinos. Ingenuos quosdam natura esse, quosdam iure pro talibus haberi. Quinam ambo. Tum de iure anteorum annulorum, & de natalium restitutione.* 243.
- XI. *Libertini; quid iuxta servitus; quid manumissio.* 250.
- XII. *Manumissionum genera, seu quibus modis servi ad libertatem perveniunt, hincque libertini; ac primum quibus modis sine domini manumissione.* 255.
- XIII. *In manumissione hominis quæ spectanda ut vim manumissionis; ac primum de manumittentis persona.* 262.
- XIV. *Qui servi a dominis manumitti non possunt.* 267.
- XV. *Quibus modis servi a dominis recte manumittantur.* ibid.
- XVI. *Libertinorum alia status triplex; hodie unus omnium communis, ut cives Romani habeantur.* 274.
- XVII. *Libertinorum conditio, de qua eorum obsequiis.* 275.
- XVIII. *De operis libertorum, dono, munere.* 279.
- XIX. *Ius patronatus quibus datum. Patronus quis; & qui hic pro patronis habeantur.* 290.
- XX. *De his, qui sunt sui, vel alieni iuris. Tum de patria potestate. Huius primam causam esse in iustis nuptiis, ac de his ipsis obiter.* 295.
- XXI. *Quibus modis naturales filii efficiantur legitimi. Obiter quid fuerit Curia in civitatibus, qui Curiales.* 303.
- XXII. *Adoptio quid; quæ eius species.* 310.
- XXIII. *De arrogatione altera specie adoptivis.* 322.
- XXIV. *Ob ingratitude liberet in potestatem parentum revocari.* 334.
- XXV. *Patria potestatis iura in liberos quæ; & de conditione, ac iure filiorum familiarum.* 335.
- XXVI. *Quibus modis patria potestas solvitur.* 346.
- XXVII. *Potestate patria soluti liberi quo statu, & iure esse incipiunt.* 363.

## LIB. III.

- Cap. I. *Tutela quid sit.* 375.
- II. *Qui in tutela esse possint.* 383.
- III. *Qui tutores esse possint, aut non possint.* 390.
- IV. *Tutelam deferri aut testamento, aut lege, aut a magistratu; de qua tutela testamentaria.* 398.
- V. *De cooptando tutore.* 419.
- VI. *De legitimæ tutela, seu de legitimis tutoribus. Vetera legitimæ tutela genera exposita, agnatorum, patronorum, parentum fiduciaria.* 427.
- VII. *De dativæ tutela, seu de tutoribus a magistratu datis.* 438.

- VIII. Qui petere tutores possint, qui etiam cogantur, & qua in his non petiti tutoris pena. 455.
- IX. Excusatione iusta tutelam recte aliqui delatam iure detrectari. Quanam hac iusta sit, & quibus ex causis; quis eius legitimus usus, ut impetret; impetrata quis effectus. 478.
- X. De causis suspecti, qua iam ab initio interem a tutela remaneant, ut excusatio. 510.
- XI. De satisfactione tutorum. A quibus tutoribusca exigatur, quibus remediis: non praestita quatenus tutela obtinenda obstat. 511.
- XII. De administratione tutorum, in qua tutela consistit. Eius partes duae, officium tutorum, & potestas. Haec qua sit, & quanta, ac quibus in rebus consistat. 518.
- XIII. De austeritate tutorum. 534.
- XIV. Quibus modis tutela finiat, ac primum quibus ipso iure. 543.
- XV. Excusatione per iudicem etiam emptam tutelam quandoque finire. Quibus ex causis hoc modo, & quatenus finiat. 555.
- XVI. De suspectis tutoribus, maxime quo modo ex hac causa tutela finiat. 562.
- XVII. Cura quid, & qua in universo hoc munere spectanda. 578.
- XVIII. Qui sub cura esse possint, seu quibus possit curator dari, & solcat. 579.
- XIX. Qui idonei curatores, & quemadmodum constituantur. 594.
- XX. Quibus ex causis tutores a tutela, ex iisdem curatores a cura & excusari, & ut suspectos, arceri; nec dissimili effectu eidem oneri satisfactionis subici. 602.
- XXI. De curatorum potestate in cura administratione. 606.
- XXII. Quibus modis cura finiat. 610.
- XXIII. De curatoribus bonorum. Quibus bonis dentur, a quibus, qua eorum cura, quidve continent. 614.
- XXIV. De emendatione propinquorum, & magistrorum: tum de conditione feminarum. 623.

LIT. IV.

- Cap. I. De rebus, qua dicuntur divini iuris, sacris, religiosis, sanctis. Quantum haec, & quo iure habentur. 631.
- II. De rebus publicis omnium communibus, mari, litioribus, aere, aqua profuente. Quae nam haec, & quo iure habeantur. In primis de publici varia appellatione, & usu. 651.
- III. De rebus publicis, qua specialiter ita dicuntur, fluminibus, portu, alveo, ripis; deque earum rerum iure. 659.
- IV. De rebus universitatis, & earum iure. 671.
- V. De rebus privatis. 675.
- VI. Qua res acquiri, & domino alieno subici non possint. 682.
- VII. Quibus modis res acquirantur inter gentium. 683.
- VIII. Ex animatis rebus ferar bestias vere nullius esse: ideo fieri occupantis. Qua bestia fera; occupari quando intelligantur; quo in loco quis occupavit, ut fiant eius, in suo, an in alieno, nihil interesse; & hoc quum recte. 690.
- IX. Ex rebus inanimatis qua fiant nullius. 695.
- X. Qua in mari, aut litore nata, editave sunt, omnia esse nullius, ut fieri occupantium. Quantum in his occupari intelligantur, ut sint occupantis; & quid sit bonum pleraque fieri inventoris. 699.
- XI. In fluminibus nata, si mobilia sunt, natura nullius esse; proinde fieri occupantium: si immobilia, qualis est insula ibi nata, fieri statim aetolarum, nisi bonum agri sint limitati. Tum & hanc nullius videri, & fieri occupantis. Et de edificio posito in flumine publico. 702.
- XII. De specie facta ex aliena materia. 706.

- XIII.** Nullas res esse & eas, quæ dominos cum habuissent, habere desierunt. Elapsandi quæ fiat, quando existant: cum existant, fieri & illas occupantis. 785.
- XIV.** De thesauris. Quid sit thesaurus, quæ ratione dicatur aut litus; ubi & quatenus fiat inuocatoris, aut domini loci, vel fisci. 722.
- XV.** Res alienas iure gentium dominii voluntate acquiri per traditionem. Hanc constare dante & accipiente: in dante hæc accessoria ad transferendum, prestatem transferendi, voluntatem, traditionem. In quibus sit potestas transferendi. 730.
- XVI.** Voluntatem transferendi his rebus effici, si quis sciat suum esse quod tradit, atque in eo erret; si ei iusta causa ad dominium transferendum subsistat, aut subesse existimet quamvis errant; si in emptione, re tradita, pretium acceperit, aut remisit accessitatem eius in præsentia solvendi. 738.
- XVII.** Traditione ad rem transferendam opus esse: nudam voluntatem, aut etiam conventionem ad rem nihil proficere, & cur. Quid si tradere. 745.
- XVIII.** In accipiente ad dominium rei tradita nanciendum duabus his rebus opus esse: consensu acquirentis, & rei tradita acceptatione. Utraque quibus rebus constet, quibus declaretur. 750.
- XIX.** Traditione quæ res acquiruntur, sola traditione acquiri. In donatione interdum amplius desiderari inscriptionem; quando & quibus in casibus. Ipsam traditionem, quæ hic requiritur, ubique sic accipi debere, ut quævis traditio rei, & detentio, seu apprehensio corporalis sufficiat ad dominium acquirendum, nec sit accessoria vacuæ possessionis traditio. 762.
- XX.** Traditionis speciem esse communicationem. Communicationis duas species, apertam & tacitam: tacita autem duas, confessionem duarum materialium, & granorum ac similibus rerum permutationem, quæ quidem voluntate dominorum coarctetur. 774.
- XXI.** Etiam res alienas facto nostro interdum iure gentium nobis acquiri, & citra dominorum voluntatem. Quæ res sint duos generis. In quo primum res hostiles. Ha quomodo nostra fiant. Quæ ex nostris apud hostes erant, a nobis recepta quo iure apud nos esse incipiunt. 778.
- XXII.** Res alienas, easque civium a nobis bona fide possiderat quasdam quoque facto nostro nobis acquiri iure gentium & citra dominorum voluntatem. Huius generis esse annuos alienos, quos nostros putamus, nostris mixtos; similiter & fructuum alienum eadem fide nostro mixtum; item fructus ex re aliena bona fide posside perceptas. 786.
- XXIII.** De rebus, quæ fiat facto cuiusquam nobis acquirantur iure gentium sola vi, & potestate, ac beneficio rei nostra. Earum duo genera summatim, &c. 794.
- XXIV.** Fructus ex re aliqua perceptos interdum aliis, quam domino rei, acquiri. Bona fidei possessor quis, seu quid sit bona, & mala fide possidere. Fidei verbum cur hic usurpatum, & quoniam quæ pro bona fidei possessore sit habendus in percipiendis fructibus. 797.
- XXV.** Qui fructus bonæ fidei possessori acquirantur, & quis acquirendi modus. 815.
- XXVI.** Fructus perceptos statim fieri bonæ fidei possessoris. Item sic fieri etiam pleno iure: ut non metuas aliam repetitionem, etiam si consumpti non sint, aduersus communem, & inueteratum errorem.

- rorem de restitutione fructuum non consumptorum. 826.
- XXVII. De accessionibus rerum nostrarum. Quid sit alluvio. Huic locum non esse in lacubus, & stagnis, quamvis publicis. Sed nec in fluminibus. Limitatus ager quis, quis item manu captus. 838.
- XXVIII. De alveo relicto a flumine. Hunc vicinorum fieri accessionis iure. Quorum, & quatenus, tum quam recte. 846.
- XXIX. De insula in flumine nata. Hanc quoque accolis fluminis acquiri accessionis iure: tum qua hic insula; quibus accolis, & quatenus acquiratur. 854.
- XXX. Accessiones rerum alienarum ad res nostras, quæ quidem sine facto nostro, per homines tamen nascuntur, tribus modis contingere. 859.
- XXXI. De confusione duarum materialium duorum dominorum. Ubi hoc dominium non mutet: ubi mutet, & totum corpus commune efficiat; aut etiam quod unus fuit, alteri adiciat, & quæmodum. 866.
- XXXII. De coniunctione alienarum rerum cum nostris. Quæ hic rebus nostris iuncta nostris cedant, & accessionis iure nobis acquirantur. 870.
- XXXIII. Edificium solo cedere, ac per hoc domino soli acquiri, sive quis ex aliena materia edificavit in suo, sive ex sua in alieno. De materia quemadmodum in utramque partem domino materia consulari. Tum de signo alienis adibus iuncto, qua sit domino signi eo nomine repetitio; quæ domino ædium facultas eius excimendi, si velit eius restitutione dupli, aut etiam simpli estimationem vitare. 874.
- XXXIV. De arboribus, plantis, seminibus alieno solo impostis. Hæc solo cedere, cum radices egerint, & domino soli acquiri, eiusque manere non tantum coherentia so-

Tom. XII.

- lo, sed & eruta. De arbore in confusio duorum dominorum posita, quatenus vicinorum sit & manens, & eruta. De harum rerum estimatione, deque sumptibus, qui in eas res imponendas facti sint. 879.
- XXXV. De scriptura. Hanc materia aliena impostam materie cedere, eiusdemque domini fieri. 894.
- XXXVI. De pistoria. De hac recte defundi utrumque, & hanc tabula cedere de sententia Pauli, & rursum huic cedere tabulam de sententia Cæli, & Iulianiani. 895.
- XXXVII. De illis rebus iunctis, quæ nihil, nisi eiusdem corporis additamentum, habent. Quæ hac ratione aliis cedant, ut totius corporis dominus sit qui dominus est illius partis, quæ cessionis iure aliam ad se trahit. 903.
- XXXVIII. De personis res acquiruntur iure gentium; tum eorum, qui acquirant sibi; tum eorum, per quos acquiruntur. 907.

LIX. V.

Cap. I.

Res aut corporales esse, aut incorporales. Posteriores hæc iure gentium non agnoscit, eiusque rei argumenta. Cur incorporales dicte in iure consilietur; cur item iura. Quæ genera earum. Ex his omnibus quæ eodem iure civili acquiri possint, aut non possint. Tum cuiusque acquisitio ad quas partes iuris sit referenda. 910.

II.

Quibus modis res corporales singula iure civili nobis acquirantur. Inter cetera præcipue de rebus donatis, seu de donationibus, deque Tituli de hoc genere in Institutionibus collatione. Item de dominio rei ex pecunia nostra ab alio emptæ. 919.

III.

In quibus sit auctoritas transferendi iure civili, quamvis domini non sint, nec pro dominis

Hbb 2

hæc

- habeatur in rerum administratione, & quibus modis res aliena ab his transferatur. 934.
- IV. De usucapionibus, & longi temporis prescriptionibus. Hæc quibus rebus inter se discrepant alim, & nunc differant, permixta hodie a Iustiniano, & in unum genus redacta usucapionis. 942.
- V. De usucapione. Quid sit, & unde dicta; quam necessaria ad dominia constituenda. Huius translationem his capitibus summe conslare; primum ut constitutur usucapio; tum, hac constituta, quæatur, qualis sit, quid adimat priori domino, quid usucapienti tribuat. Constitui rebus ad usucapendum necessariis. Earum rerum summa. 954.
- VI. De possessione præcipua causa usucapionis, Possessionem detentionem esse, rem facti, seu in tenendo positam; ius tenendi, aut insistenti rei non esse. Huius sententia quis usar. 958.
- VII. Possessionis vera genus unum esse; species tantum duas, iustam & iniustam. Eiusdem significationis esse & illam divisionem, cum quadam possessio dicitur civilis, alia naturalis. Et de horum verborum significatione, atque usu plura: tum de verbi naturalis possessionis ambiguitate; & quomodo hæc ambiguitas, ut quicunque locus inciderit, sit explicanda. 974.
- VIII. De acquirenda possessione. Hanc acquiri animo, & corpore. In quas personas, in quas res, in qua facta hic animus non cadat, at ac sic ab animo acquiratur possessio. 982.
- IX. Corpore acquiri possessionem quid sit. Id fieri aut prehensione naturali, aut alia aliquo corporali, qui pro prehensione habeatur. Hi alius qui. Sive hic quam verum sit possessionem non magis acquiri sine corpore, quam non acquiritur sine animo. 987.
- X. Quod dictum est, non nisi animo, & corpore possessionem acquiri, id in utroque sic accipi debere, ut animo quidem non possit ab his acquiri, nisi iustis; corpore autem possit & iustis, & alienis. 995.
- XI. Papillum, qui infantiam excesserit, posse sibi possessionem acquirere etiam sine tutoris auctoritate. Infantem & ipsum per se sibi acquirere posse: sed non aliter, quam tutore auctore. 1002.
- XII. De amittenda possessione. Hanc amitti partim invitis auctoritate, partim volentibus. 1006.
- XIII. Possessionem, qua invitis ex supra scriptis causis non amittatur, volentibus animo amitti ita: ut si hoc animo non amittatur, sed relinquatur & volentibus & ignorantibus; & contra, cum consuleris quisque non possidere, hoc animo statim amittatur, & quidem solo: sic tamen, ut diverso sensu nihilominus verum sit, possessionem volentibus non nisi animo, & corpore amitti. 1026.
- XIV. Iustam possessionem esse oportere ad usucapionem. Iustam esse, qua hæc tria in se habeat: iustam causam possidendi, bonam sedem possessoris, & transferentis voluntatem. 1039.
- XV. Iustam causam possidendi, que ad usucapionem requiritur, eandem & vere subesse oportere. Id eo nec cogitatione sua falsa quæquam, nec errore suo adinvari. In cogitatione ita ius esse: ut nemo ipse sibi causam possessionis mutare possit; & hoc quid sit. In errore ita: ut error falsa causa nulli pariat usucapionem; & hoc quam late pateat, in singulis titulis specialiter expostum. Eum tamen, qui iustam causam erroris habeat, in eo errore usucapere. *Quæ*

- Quæ hic iusta causa erroris. Tenuis pro soluto ex causa emptionis quid hic differat a solutione ex cæteris causis; & de errante in causa solutionis.* 1051.
- XVI. *Quod quis ex nulla, aut iniusta causa possideat, non prohiberi ex nova iusta causa possidere, quasi sibi mutet causam possessionis, atque hinc procedere usucapionem. Et qui ex una iusta causa possidere emeritis, posse eum ex novis iustis possidere ita, ut eandem rem possideat ex omnibus; ex una tamen tantum usucapionem contingere, post quam nihilominus maneat singularium causarum possessio. Cur hæc, & cui bono.* 1059.
- XVII. *Iustam possessionem ad usucapionem, ut ex iusta causa nasci, ita & eum bona fide committam esse debere. Quibus rebus constet bona fidei possessio usucapituro, sive per se possideat, sive per alios, Tum quo tempore bonam fidem ad usucapionem intervenire oporteat.* 1062.
- XVIII. *Ad iustam possessionem, ut iusta causa, & possessoris bona fide; ita & auctoris ad transferendum voluntate opus esse. Hanc, uti erit interposita, sequendam. Proinde, mandato interposita de emptore in possessionem inducenda, procuratoris indultionem expectandam. Et quid, si hic procurator, mortuo venditore, possessionem tradat.* 1070.
- XIX. *Non emptionis temporis possessionem ad usucapionem prodesse, sed quæ tempus habeat ad eam rem, lege definitum.* 1074.
- XX. *Ad tempus nunciationi & præscriptioni præscriptum implendum, etiam accessione ex persona auctoris uti licet, ut una omnium videatur fuisse possessio. Auctori, & Auctoris quid. Quæ in ea accessione sint conditiones, & in universum de iure accessionum*
- temporis. Tum de vitis possessionum, quæ quibus successione, & quatenus vocant.* 1082.
- XXI. *Possessionem legitimi temporis ad usucapionem definiti, continuum requiri: interruptam ad usucapionem nihil prodesse. Interruptio quid sit, & quid ab usurpatione differat. Interrumpi possessionem dupliciter, naturaliter, & civiliter. Utraque interruptio quæ, & utrinque quis effectus.* 1099.
- XXII. *Quæ res usucapi non possint. In his primum genus esse earum, quæ natura sua non recipiant usucapionem. Huius generis species duas: quæ in bonis non sunt; & quæ possideri non possint: tum quæ in hoc numero habeantur.* 1118.
- XXIII. *De altero genere earum rerum quæ, quomodo sint in bonis, usucapi non possint. Huius generis duas species esse: unam earum, quarum alienatio in universum; alteram earum, quarum usucapio nominatim, & hæc sola est interdicta; & de prioris specie.* 1123.
- XXIV. *De his rebus, quæ, cum sint in bonis, & iure alienari possint, tamen legibus usucapi prohibentur. Prohiberi hæc partim favore earum, quorum res sunt; partim odio possessorum.* 1127.
- XXV. *De partu ancille furtivæ, sive de ipse furtivæ, & an usucapi possit, & quando.* 1134.
- XXVI. *De partu pecudum furtivarum. Quam dissimili in causa a partu ancille furtivæ habeatur, eum de eius acquisitione, & usucapione agitur.* 1142.
- XXVII. *Res vi possessæ quæ, ut ne deinceps usucapi possint.* 1146.
- XXVIII. *Vitio rei purgato, res furtivæ, vi possessæ, prædicti donatæ deinceps usucapi possunt. Vitium purgari, cum rei in potestatem domini, interdam possessoris, redierit.* 1147.
- XXIX.



- XXIX. *Completa ex suis saussit usucapio quam vim habeat.* 1155.  
 XXX. *Iuris de usucapione constituti ratio, & aequitas, ubi, quae contradicuntur, dilantur.* 1163.  
 XXXI. *Remedia duo ad id, quod usuca-*

*pini iusta deest, suppleendum, iure possessoribus prodita: ficti tradito in re aliena, & longissimi temporis praescriptio. Quenam haec sint; quibus, & quando prodita.* 1171.

## IN SECUNDO VOLUME.

- L. I. VI.
- I. Cap. *De Civili acquisitione, qua in universum ius & viva, (cum arrogatione ac monasterii ingressu) & mortui succeditur, at hereditate.* 2.  
 II. *De natura & definitione hereditatis.* 7.  
 III. *Hereditas uti acquiratur, & quotuplitter iure deferatur.* 15.  
 IV. *Testamentum quid & quotuplex.* 19.  
 V. *Qui testamentum facere possint.* 26.  
 VI. *De testamento publica fide ordinando.* 38.  
 VII. *De testamento privata fide solemniter conficiendo. Ac primum descriptum.* 42.  
 VIII. *De testatoris testamque circa hoc mutua testatione.* 54.  
 IX. *De dissectione solennium testamenti acta, & relaxata.* 59.  
 X. *De nuncupativo testamento.* 65.  
 XI. *De heredum institutionibus. Ac in primis de ea, quae parentum spectant officio.* 69.  
 XII. *De rata liberarum institutione, aut exheredatione.* 81.  
 XIII. *De pana praeiunctionis, & iniuncta liberorum exheredationis.* 93.  
 XIV. *Parentes aut instituendos aut exheredandos.* 109.  
 XV. *De fratrum institutione, exheredatione, praeiunctione.* 115.
- XVI. *Quibus modis testamenta inferuntur.* 121.  
 XVII. *De hereditibus institutis: & qui heredes, quibus verbis instituantur.* 145.  
 XVIII. *Quae institutionibus vitiose oppositis pro non oppositis sola habentur.* 167.  
 XIX. *Quae vitiose adiecta ipsam institutionem viciant.* 183.  
 XX. *Quae heredes, ac quibus quotus in partibus institui possint.* 195.  
 XXI. *Iudicio defuncti institutus quis videatur.* 199.  
 XXII. *Plures heredes instituti quibus partibus venire intelligantur.* 213.  
 XXIII. *De definitione ac speciebus substitutionis.* 223.  
 XXIV. *De substitutione vulgari.* 243.  
 XXV. *De pupillari.* 264.  
 XXVI. *Ubinae haec facta; itemque substituto quando deferatur, quotumve deferat.* 285.  
 XXVII. *De substitutione mentecapti.* 293.  
 XXVIII. *De testamento militari.* 307.
- L. I. VII.
- I. Cap. *De heredum differentia: atque primum de necessariis tantum.* 329.  
 II. *De suis hereditibus.* 339.  
 III. *De voluntariis: eorumque deliborandi iure & admodum hereditatem providentia.* 369.  
 IV. *De iure acquirendi & amittendi hereditatem.* 385.

- V. De scientia ita hereditatem acquirantibus: de lute pisco: Ante apertas tabulas de titulis: Quomodo modum testamentum aperiantur. 397.
- VI. Potestati, tutela, curatorem subiecti, an hereditatem ad eundem acquirant, aut repudiando amittant. 407.
- VII. De hereditate, qua repudiatione mitti dicitur. 413.
- VIII. De modis acquirendi ab extraneis hereditatem. De cretione, verbiq; ad eundem synonymis. Item de eo, qui pro herede gerit. 419.
- IX. Utrum quilibet hereditas, per additionem sola animi destinatione factum, acquiratur. 436.
- X. De hereditatis quaestio effectibus & hinc de commodis hereditariis. 450.
- XI. De incommotis hereditariis. 460.
- XII. De iure accrescendi in hereditatibus, bonorumque possessionibus. 466.
- XIII. Quam portionem hoc ius, in generibus coniunctorum, ad cuberes debeat. 482.
- XIV. De bonorum possessione. 502.
- XV. De fideicommissis. 512.
- XVI. Potestas deferenda hereditatis fideicommissariae in quibus posita. 516.
- XVII. De voluntatis fideicommissum deferentis perfolle intelligenda. 532.
- XVIII. De Codicillis. 540.
- XIX. De codicillorum confessione, informatione, materia. 548.
- XX. De fideicommissi restituendi quantitate ac circumstantiis. 561.
- XXI. De remedio invitandi heredem ad fideicommissariam hereditatem ad eundem. 572.
- XXII. An sine exceptione adire eam, possulante fideicommissaria, possit. 576.
- XXIII. Per quem & quomodo adire cogatur. 598.
- XXIV. An in restitutione hereditatis usquequoque consensus desideretur. 602.
- XXV. Qua rei veniant in restitutionem hereditatis. 610.

- XXVI. Quid ex fractionibus ab herede perceptis in fideicommissi restitutionem veniat. 626.
- XXVII. De heredis cura in fideicommissis adhibenda. 640.
- XXVIII. De oneribus in fideicommissis transcantibus. 650.
- XXIX. An semper quartam Trebellianicam heres retineat. 658.
- XXX. An unam tantam illam: quantum & qualiter assignanda: Atque praeter hanc an quid praecipuum tam commedi quam incommodi. 666.

L. VIII.

- Cap. I. De ordinis ratione: legati origine ac finitione. 682.
- II. Fideicommissum quid sit, eiusque cum legato tam discrepantia, tam convenientia. 690.
- III. Per qua verba, quos res fideicommissum seu legatum quidem, deprehendatur. 702.
- IV. An verba legatum significantia circa voluntatem fortiantur effectum. 712.
- V. Qua legati causa. Et quis legare possit. 710.
- VI. Quibus legari aut fideicommissum relinqui possit. 722.
- VII. De iis, a quibus relinquitur: ac hinc & quibus testator quid dedit. 730.
- VIII. Et quibus testator nihil dedit, sed quod poterat, non admisit, Cum intellectu L. pen. D. de leg. 1. 738.
- IX. Quantum ab his utriusque relinqui valeat: idque ut assignandum. 744.
- X. Explanatio L. cum filiofamilias II. D. de leg. 1. 746.
- XI. Qua res dari, legari possit. 776.
- XII. Qua facta in fideicommissum rebus deducantur. 772.
- XIII. De regula Cateviana. 776.
- XIV. De legandi modo ac forma. 786.
- XV. De legato in voluntarium alicuius collato: itemque in diem aut sub conditione relicto. 800.
- XVI.

- XVI. *De fine legati.* 812.
- XVII. *Quibus modis legatum ab initio recte constitutum evenit infirmetur.* 822.
- XVIII. *De tamperiva & licita agitione, repudiationeque legatorum.* 842.
- XIX. *De legati infirmitate, & quid in eo fit.* 850.
- XX. *Quantum fit in legato.* 884.
- XXI. *Ius accrescendi in legatis.* 890.
- XXII. *Legis Falcidia exceptio, capita, interpretatio.* 898.
- XXIII. *Quibus lex Falcidia quartam imperitiat. Et ad L. in Ratione 11. §. quod vulgo. & §. si filio ad L. Falcid.* 906.
- XXIV. *De legatorum estimatione.* 932.
- XXV. *De comparando patrimonii quantitate, ut certo num. tam legata excedant, cognoscatur.* 950.
- XXVI. *Qua in quartam ex legis Falcidia pars obvenientem impatiatur: & cur non eadem in quartam Trebellianicam veniant.* 966.
- XXVII. *Quarta Falcid. unde detrahenda, obtinendaque fit: & quam late pateat beneficium Falcidia.* 976.
- XXVIII. *Quibus legati fideicommissi perscutie detur.* 990.
- XXIX. *Quis legato fideicommissi obligetur.* 1000.
- XXX. *Quando legatum praestandum sit, & peti possit. Tum quid conditio sit, & unde dista.* 1010.
- XXXI. *Conditio quibus ex rebus inesse legato deprehendatur.* 1018.
- XXXII. *Utrum omnes conditiones legato adscriptae iure pro conditionibus habenda & adimplenda.* 1034.
- XXXIII. *De conditione implenda, & Marciana cautio.* 1058.
- XXXIV. *Conditio non implenda quando iure pro implenda habeatur.* 1080.
- XXXV. *Ubi legatum vel fideicommissum praestari debeat.* 1092.
- XXXVI. *De actionibus legati persequendi.* 1094.
- L. IX.
- Cap. I. *De hereditatibus, quae ab intestato lege curae deferantur.* 1102.
- II. *De legitima liberorum successione.* 1116.
- III. *De legitima parentum successione.* 1128.
- IV. *De legitima cognatorum successione.* 1134.
- V. *De acquirentis persona, aequibin de Falcidia.* 1150.
- VI. *De personis iuri nostro subiectis.* 1168.
- VII. *De persona libera nostra seu subiectis potestati.* 1190.
- VIII. *De rerum privatarum iure, dominio & proprietate.* 1192.
- IX. *De domicii partibus. An eorum auctoritas usufructus censetur.* 1200.
- X. *De interdictis quibusdam dominis alienatione.* 1216.
- XI. *De dominici iuris imminutione in rerum communione, agrorumque confinis.* 1232.
- XII. *Dominium quomodo amittitur.* 1240.
- XIII. *De iuribus, quae non dominis obtineantur in rebus alienis. Ac primum de iure Emphyteutico.* 1246.
- XIV. *De iuris Emphyteutici qualitate ac condicione.* 1250.
- XV. *Hoc ius quot modis amittitur.* 1280.
- XVI. *De iure Superficiario.* 1292.
- XVII. *De eiusdem qualitate.* 1300.
- XVIII. *Quibus molis amittatur.* 1308.
- XIX. *De bona fidei possessoris iure.* 1312.
- XX. *De iure creditoris in pigore.* 1314.
- XXI. *De servitutibus rerum.* 1318.
- XXII. *De divisione servitutatum.* 1332.

IN TERTIO VOLUME.

| LIB. X. |  | XXII.    |   |
|---------|--|----------|---|
| Cap. I. | De servitute personarum. 2.  |          | De usufructu, cuius dies offeris repetitis, atque de operis servorum legatis. 186.  |
| II.     | De usufructu. 8.   | XXIII.   | Amisus usufructus ad quem redit: Et quomodo accrescat. 190.   |
| III.    | De usufructus constituendi personis ac rebus. 22.  | XXIV.    | De usu. 206.  |
| IV.     | De usufructu earum rerum, quae usu consumuntur. 28.  | XXV.     | De usu adium fundi, pecorum, servi; Et de oneribus usufructu. 212.  |
| V.      | De modis verbisque constituendi usufructus. 40.  | LIB. XI. |   |
| VI.     | De usufructu a iudice constituto. De usufructus usucapione. 50.  | Cap. I.  | De praedii servitute. 226.  |
| VII.    | De commodis usufructus. 54.  | II.      | Quae ad facultatem servitutis perpetui attendi exigantur. 234.  |
| VIII.   | De iure fructuarii & in naturalibus & in civilibus fructibus. 62.  | III.     | De causis perpetuis servitutum. 242.  |
| IX.     | Eos fructus, non nisi perceptione iusta, fructuario acquiritur. 76.  | IV.      | De servitutibus urbanorum praediorum, earumque generibus. Atque hinc de ea, quae adium dilatandarum causa paratur. 250.                                     |
| X.      | An fructuarius extra usum & fructualem quid in re fructuario statuere possit. 84.                              | V.       | De alteris duobus generibus, de ea videlicet servitute, quae ad utilitates interiores domus retinendas: & quae ad adrem alienam exonerandas quaeritur. 258. |
| XI.     | De remediis tuendi usufructus. 92.   | VI.      | De servitutibus rusticorum praediorum, earumque generibus. Ac hinc de servitute accedendi ad fundum nostrum. 276.   |
| XII.    | De confessoria actione usufructus persequendi causa. 100.  | VII.     | De servitute ex alieno in nostrum quid sumendi. Unde restituitur §. ult. L. Mela, D. de alim. leg. 286.   |
| XIII.   | De oneribus fructuarii. 108.   | VIII.    | De ea, quae fundi nostri exonerandi causa paratur. Et de promissis genere servitutis praediorum urbanorum & rusticorum. 294.                                |
| XIV.    | De cautione fructuaria. 124.   | IX.      | De servitute praedii nequirenda & constituenda; personisque tum constitutis, tum acquiritis. 298.   |
| XV.     | De remediis proprietarii adversus fructuarium, & actione Negatoria. 138.                                       |          |   |
| XVI.    | De modis amittendi usufructus. 144.  |          |   |
| XVII.   | Quotupliciter natura sua (atque hinc ex persona fructuarii) usufructus extinguatur. 148.                       |          |   |
| XVIII.  | Quomodo ex re fructuaria. 160.   |          |   |
| XIX.    | De usufructu consolidatione. 170.  |          |   |
| XX.     | Restitutio superiorum, quibus usufructus amittitur, modorum: & primum de usufructu cuius dies non cessat. 176. |          |   |
| XXI.    | De habitatione & operis servitutum, quae non uti usufructus, dictis modis amittuntur. 182.                     |          |   |

- X. De modo constituenda servitutis inter privatos. 314
- XI. De usufructu servitutum. 334
- XII. De modis usufructuendi servitutes praediorum. 332
- XIII. Quantum constituta servitus aequat praedium, cum id, cui imponitur, tum cui acquiritur. 362
- XIV. Ea quid a praedictis ad dominos praediorum transferat. 374
- XV. De confessoria actione servitutis persequenda causa. 380
- XVI. De negatoria actione, nullisque remedium, tum servitutis, tum libertatis rerum nostrarum tractanda. 388
- XVII. Quibus modis servitutes tam urbanorum, quam rusticorum praediorum amittantur. 392
- XVIII. Utrum etiam non attendo, & praedictis solum modis servitutes amittantur. 398
- LIB. XII.
- Cap. I. De eo quod unicuique veluti suum debetur, & quomodo ex hoc quisque obligetur: & quid ipsa obligatio. 412
- II. Obligationum genera, natura, causa, effectus, & interitus. 424
- III. Civilis obligationis nuda essentia, causa, effectus, & oblitus. 444
- IV. Civilis obligatio iusta qua; eius causas & genera. Imprimisque de naturali obligatione. 448
- V. De obligationum quatuor causis solis, contractus, quasi contractus, maleficio, quasi maleficio. 462
- VI. De obligatione ex contractu, quid & quibus ex causis. 472
- VII. Sine consensu nullum esse contractum: & quos modis consensus imperfectus fiat. 476
- VIII. Sine conventionione non est contractus: nisi ex contrahentibus quid praestari sufficit: consensus quando iure comprobatur. 488
- IX. Conventioniones, quae in universum valeant; quae obligationem pariant: cur in eius tractatione a consensu incipiendum. 494
- X. Conventionum aliae iuris gentium, aliae legitime sunt, & subdistingui utrarumque. Sponsalia & nuptia quo referenda. 506
- XI. Conventiones quae non solum consensu obligationem pariant, verum etiam pactionum firmitatem. Error in horum appellatione & dispositione refutatur. 514
- XII. Re contrahi obligationem quid, & quando recte contrahatur. 522
- XIII. Contractuum qui res sunt genera duo: & prioris species duae explicatae. 532
- XIV. Alterius generis contractus species & singularum natura. 538
- XV. Verborum & litterarum obligatio unde nascatur. 552
- XVI. Finis stipulationis & conventionis legitimi duo. Et prioris, ut stipulator sibi non alii stipuletur, explicata. 554
- XVII. Alteri stipulari neminem posse, quas habeat cautiones & exceptiones in utraque persona stipulantium. 560
- XVIII. Stipulatio in alterius personam ad potestatem servandi & ad actionem retinendi utilis. 576
- XIX. Ut stipulator de alio, sic & promissor de alio inutiliter stipuletur: & ut hinc occurrendum. 584
- XX. In stipulationem & conventionem ad alium obligandum comparatum deducuntur augures, aut facta. Et de rebus primum. 592
- XXI. Qua facta in obligationem non ducantur. Quomodo infirmetur conventio. 606
- XXII. De personis contrahentibus, & his qui obligari non possunt ex contractu. 632
- XXIII. Ex personarum quarundam contractum obligatio non acquiritur. 644
- XXIV.

- XXIV. De obligatione filiofamilias & S. C. Macedoniano. 658.
- XXV. De mutuo filiofamilias dato, & adversus id S. C. Macedoniani pena. 674.
- XXVI. Quando S. C. Macedoniano locus non sit, ex eo exceptiones a parte creditoris. 688.
- XXVII. Ex persona patris Macedoniani exceptiones: & de pecunia filiofamilias studiorum causa absentis credita. 696.
- XXVIII. Ex persona filii Macedoniana exceptiones. 710.
- XXIX. De faminarum intercessionibus & S. C. Velleiano. 720.
- XXX. De auxilio Velleiani, quid a Macedoniano differat. 734.
- XXXI. De actione per intercessionem mulieris, creditum amissa restituenda. 742.
- XXXII. Quibus in causis & ob qua facta mulier utiliter obligetur. Et nun Velleiano renuciare possit. 750.

LIB. XIII.

- Cap. I. De emptione & venditione, quid sit & quibus rebus perficitur. Qua hic personarum, rerum, factorum distinctio. 758.
- II. Empti & venditi obligatio quae eius actiones & praestationes. Et primum de venditore, deinde de emptione. 774.
- III. De Edictis editis, id est, moribus & vitis rei vendita, &c. 786.
- IV. De commodis & cautionibus rei vendita. 800.
- V. Quid emptor venditori prestare debeat iudicii potestate & quae inde actio. 808.
- VI. De locatione & conductione. 814.
- VII. De locatoris obligatione, duabus eius praestationibus, tum quibus partibus unaquaeque constat. 824.
- VIII. De conductore & eius praestationibus. 840.

- IX. De locatione operarum factorumque que locatoris & conductoris obligatio. 844.
- X. Mandati obligatio mandato & mandati susceptione contrahitur. Mandatum quid & eius tractatio. 854.
- XI. Mandatarii obligatio, mandati fidei executione; & per causam mandati contentorum restitutione absolvitur. 864.
- XII. Mandator in quantum mandatarie obligatur. 874.
- XIII. De fideiussore mandatario & eius actione duplici. 886.
- XIV. De actionibus directa & contraria. 901.
- XV. De societate, quid & quoniamplex, item quomodo contrahatur. 924.
- XVI. De societatis communione in lucro & damno: & eius praestationes. 910.
- XVII. De actione pro socio & eius proprietatibus. 926.
- XVIII. De nuptiis & sponsalibus. 930.
- XIX. Nuptiae quomodo contrahantur: & de personis contrahentibus. 938.
- XX. De consensu nuptiarum. 954.
- XXI. Nuptiis contractis qualis communicatio & obligatio inter virum & uxorem nascatur: item quae praestationes & eorum obtinendarum actio. 968.
- XXII. De legitimis conventionibus quot; quid, & qualis ex eis obligatio. 984.

LIB. XIV.

- Cap. I. De mutuo quid, & eius obligatio. 991.
- II. De commodato, deposito & pignori dato quid unumquodque & de eorum consensu. 995.
- III. De commodati, depositi & pignoris dati obligatione & praestationibus mutuis. 1004.

- IV. De dote, quid sit, & quando constituitur, ubi definit. Quod inde ius & obligatio, & quis contrahitur. 1016.
- V. De obligatione restituenda dotis: & quando dos repeti possit. 1018.
- VI. Quibus & adversus quos dotis actio competat. 1032.
- VII. Quid in repetitionem & restitutionem dotis veniat, quid inde apud maritum manere debeat: & de fructibus dotis & eorum divisione, 1051.
- VIII. An quid vice mutua præstandum sit marito ex causa dotis: & si quid, qua obtinendi ratio, tum de impensis in rem dotalem factis. 1070.
- IX. De donatione propter nuptias, quid sit, & qua hinc obligatio quoad restitutionem. 1078.
- X. De repetitione ob causam datorum, & potissimum ob causam præteritam voluntariam. 1084.
- XI. De repetitione datorum ob præteritam causam necessariam. De soluto & indebiti: quid utrumque. 1092.
- XII. De exceptione perpetua inodium creditoris, exceptione S. C. Macedoniani. In hoc numero non sunt exceptio doli & rei indicata. 1102.
- XIII. De indebito eo, quod aut non debetur cui solvitur, aut non debet qui solvit. De soluti huius repetitione. 1118.
- XIV. Indebitum per errorem solvi oportet, ut sit soluti repetitio: item per errorem facti, non iuris, & quis utriusque in repetitione error. 1124.
- XV. De indebiti per errorem facti causa, qua repeti non potest, & exceptione hinc orta. 1134.
- XVI. De conditione indebiti num obligatio, & qualis. 1144.
- XVII. De conditione indebiti, quod non ex distractu, sed contractu potius. 1154.
- XVIII. Condicio indebiti cui datur, & adversus quem: quid in eam veniat. 1162.
- XIX. Ad L. frater a fratre 38. D. de cond. indeb. 1175.
- ad §. questum, eiusdem L. frater. 1194.
- XX. De repetitione ob causam futuram datorum non inbonestam. Quid datum ob causam. De inscriptione sit. Digest. de conditione causa data. 1198.
- XXI. Quam generaliter verum sit datum ob causam causam non secuta repeti posse, quicumque causas obliterit, quomodo possit antea & in posterum impleri. Et de sententia L. pen. C. de cond. ob caus. dat. 1208.
- XXII. Datum ob causam causam nondum secuta penitentia an repeti possit: & quid heredi, quem nondum penitus, liceat. 1220.
- XXIII. In quibus causis dati ob causam causam non secuta cesset repetitio. 1224.
- XXIV. Repetitio ob causam dati ex obligatione: obligatio ex contractu eo, qui re contrahitur, hinc conditio ob causam dati causam non secuta, cui datur, hac, adversus quem, & quid in eam veniat. 1234.
- XXV. De repetitione ob turpem causam datorum. 1241.
- XXVI. De repetitione rerum donatarum. Quae donationes revocari possunt: & quo cuiusque revocatio referenda. 1254.
- XXVII. De causis revocanda donationis, ingratitudinis & susceptis libere donatoris. Imprimis de ingratitudinis. 1260.
- XXVIII. Donatio ex causa ingratitudinis non iure, sed penitentia donantis revocatur & infirmatur. Quibus donatoribus sit repetitio competens. 1276.

- XXIX. *Revocatio donationis ex causa ingratitudinis ita tribuitur donatori, ut ipso non revocante deingeretur omnis eius hereditas, revocante eo, transsit ad eius heredes.* 1182.
- XXX. *Hereditas donatoris quomodo & quando detur donationis revocatio.* 1196.
- XXXI. *Ex causa ingratitudinis semper esse donationis revocationem adversus ingratos etiam ante litteras motam rebus a donatario alienatis. Mater donatrix excipitur. Alitio ipsa qualis, cui detur, adversus quem, & quid in eam veniat.* 1308.
- XXXII. *De revocatione donationis ob liberos a donatore susceptos.* 1318.
- XXXIII. *De donatione causa mortis: quid sit; quibus ex causis revocetur. Quae ad eam revocationem, cuiusmodi, & quibus ex causis nata cesset.* 1320.
- XXXIV. *De precario: quid sit; quae hinc & cuiusmodi obligatio.* 1330.
- XXXV. *De alteri genere obligationum, quae re contrahuntur, in quo quid datur, aut sit, ut praestetur aliud.* 1336.
- XXXVI. *De obligatione verborum. Imprimis de stipulatione quid, quae causa, quae species.* 1344.
- XXXVII. *De literarum obligatione.* 1354.
- XXXVIII. *Literarum obligatio vere obligatio; quando.* 1370.
- XXXIX. *Literarum obligatio quam recte nulla ita dicatur, quasi sit ex literis; atque quam recte nulla numeretur inter obligationum species, tum quam recte dicatur ex contractu. In alia confessio, quam literarum, eadem obligatio locum non habet: cautione scripta & interposita stipulatione etiam literarum obligatio manet.* 1382.

IN VOLUMINE QUARTO.

- LIB. XV.
- IV. *Quid sit id, quod interest: eius genera: & dubia quae de eo excutari possunt.* 40.
- Cap. I. *Quid debeat ex quaque conventionem; id si est incertum, incertitudo unde: ea quomodo explicetur, cuiusque modi inciderit; in primis de obscura & ambigua significationis conventionem, tum de vi generalis promissionis.* 2.
- V. *Quantum in quaque conventionem ex ipsa debeat: & de pluribus eius pecunia stipulatoribus & promissoribus.* 45.
- II. *De stipulatione plurium rerum distinctim promissarum & parastipulatione. Electio in re praestanda cuius.* 16.
- VI. *De dividuis & individuis tum rebus, tum factis; earumque rerum obligationibus tractatio.* 50.
- III. *In conventionibus faciendi venire in obligationem id, quod interest: Hoc quam recte: Quae hinc petitio & condemnatio: a quo qua solutio.* 30.
- VII. *Pura conventionem promissum praestari die deberi, & peti posse: hoc quid sit: quam verum, & perpetuum.* 66.
- VIII. *Conventionem in diem, ins hoc esse: ut hinc tum peti possit promissum, cum dies praeterierit: an non possit; licet interim nihilominus debeat.* 70.
- IX. *Quae conventiones sint in diem.* 76.



- X. *De solvendi conventioni iuncto, quis sit hic dies: & quem in omnibus causis accipere debeamus.* 86.
- XI. *Conditio quid sit: quae conventiones sub conditione.* 92.
- XII. *Conditio conventioni iuncta quid deserviat, ut suo modo & tempore recte impleta intelligatur.* 104.
- XIII. *Quo loco praestandum sit & peti possit, quod ex quaque conventionione debetur.* 112.
- XIV. *Quasi contractus quid: eius genera duo.* 114.
- XV. *Rerum alienarum administrationis genera tria: de actione negotiorum gestorum, & directa huius actione.* 118.
- XVI. *De contraria actione negotiorum gestorum: adversus quem, quam recte, quando, quibus conditionibus competat.* 138.
- XVII. *Cuius sit id negotium quo nomine agitur, ut vel ei directam negotiorum gestorum actionem demus, vel adversus hunc contrariam actionem, quod utraque possit.* 148.
- XVIII. *De administratione necessaria tutorum, vel uno vel pluribus tutoribus datus, eiusque divisio.* 156.
- XIX. *De officio tutoris ante, & in ipsa administratione.* 166.
- XX. *Ex officio tutorum quae obligatio praestatioque & quae harum observandum causa, actiones, cautionesque.* 178.
- XXI. *De contraria tutela actione.* 186.
- XXII. *De curatorum officio in cura administratione, periculo, obligatione; actione contraria.* 188.
- XXIII. *De mixta rerum alienarum translatione, & obligatione inde nata.* 192.
- XXIV. *Quae delicta nos privatis obligent; & de obligationibus, quae ex maleficio nascuntur.* 198.
- XXV. *De iniuriis.* 206.
- XXVI. *Quae maleficia sunt in res alienas. Damnum quam detar vari; & de servo alieno, ac familiaribus corruptis.* 220.
- XXVII. *De damno dato, quod corruptionis corporis contingit; quod vindicatur L. Aquilia & de arboribus furtim caesis.* 224.
- XXVIII. *De damnis datis, quae integritas & incorruptis rebus alienis contingunt. Quam varie haec detar: & quae hinc actiones.* 230.
- XXIX. *De alieni subtractione: & quam varie aliena subtrahantur.* 242.
- XXX. *De furto & rebus amotis.* 244.
- XXXI. *De rapinis seu de vi bonarum raptorum.* 264.
- XXXII. *De vi possessus rebus; adversus eam vim delicto qua alio; & de interdictis unde vi.* 268.
- XXXIII. *De vi adhibita ad impediendam alienam possessionem: de actionibus adversus eam comparatis: & de interdictis ut possidentis.* 288.
- XXXIV. *De vi adhibita ad impediendam servitutem quasi possessionem: & de actionibus adversus eam propositis.* 308.
- XXXV. *De vi, quae opere facto alienam possessionem aut usum rei minuit & de interdictis quod vi aut clam adversus eam comparato.* 320.
- XXXVI. *De genere impediendi alienae possessionis mixto, cum arbor aliena in nostrum impedit, aut radicibus intamescentibus periculum adibus nostris minuitur; & de actione, sive interdicto de arboribus cediendis.* 340.
- XXXVII. *Possessio & detentioni vera quaedam sunt similia, de quibus & ipsi ademptis haec quae sunt interdicta: aspote interdictum adipiscenda possessionis: & de rebus hominum commercio exceptis.* 342.
- XXXVIII. *Omnia interdicta duobus exceptis, ex maleficio sunt: ideo ad subtractionem alieni pertinent.* 352.

XXXIX De multis aliis in fraudem  
inductione, ac primum de his,  
quæ metu gressu, extortione  
sunt. 376.

XL De confusione. 388.

XLI De dolo. 391.

XLII De his, quæ in fraudem credito-  
rum patronos alienata sunt: il-  
lic de Pauliana actione predicta  
hic Faviana seu Calvisiana. 434.

XLIII De obligationibus quæ quasi ex  
maleficio nascuntur. 436.

XLIV Qui ex alterius persona actionem  
habeant, sui aciem etiam ad-  
versus invidios debitorum ha-  
beant. Idque quot modis fiat:  
nimirum potestatis, hereditatis,  
cessionis iure. 445.

XLV Quæ ex alieno facto aut alterius  
persona disingantur; & primum  
de obligatione ex eorum actibus  
acta. 472.

XLVI Quibus remedium damna a rebus  
alienis, alienorum opere accidere  
solita non avertantur, aut illata  
sarciantur, & de eorum novi  
nunciatione. 478.

XLVII De damno infecto. 504.

XLVIII De aqua pluvia accendenda actione,  
540.

XLIX Qui ex alterius persona obliga-  
tur: & de fideiussoribus, man-  
datoribus pecunia constituta  
rele; deque eorum obligatione.  
Item de exercitoria & institoria  
actione. 554.

L De pignoriibus & hypothecis: quæ  
cautio & quod ius creditoris in  
pignore: ex hoc iure qui trahantur,  
& quotenus. 568.

LI Domini ex persona servorum;  
patris ex persona filiorum ubi,  
& quotenus obligentur: Item  
de actionibus noxalibus, quod  
inssu, tributaria, de pecalio, de  
ia rem versu. 576.

LII De hereditariis actionibus 590.

LIII Extra eos, qui obligatum in po-  
testate habent: Itemque here-  
des neminem ex alterius facto  
obligari, aut conveniri pos-  
se. 598.

## LIB. XVI.

Cap. I. Quibus modis tollatur iare obli-  
gatio; ac primum de insertu ac  
periculo rei debita. 600.

II De mora. 612.

III De periculo ex conventionem pra-  
stando: item quæ de interita  
rei debita supra dicta sunt, ad  
deteriorationem omnia perti-  
nenti. 612.

IV De confusione obligationis. 630.

V De coarctis duarum causarum  
lucrativorum ad liberatio-  
nem. 644.

VI De rei debita amissione, quæ sol-  
vo corpore rei contingit. Item  
de dolo, culpa, & casibus for-  
tuitis; quid in his praestandum  
re ob has causas omnia; siue  
quid in his reo ad liberationem  
profi, aut non profici. 646.

VII De culpa: quid sit & quomodo;  
tum quibus in contractibus pra-  
standa sit, & quotenus. 650.

VIII Quæ obligationes, actionesque tem-  
pore finiantur: siue de perpe-  
tuis & temporalibus actioni-  
bus. 708.

IX De solutione: solutio quid: aliud  
pro alio invito creditore solvi  
non posse. 718.

X Quæ personis solventis & accipien-  
tis quæ solvere, & cui sol-  
vi possit ad iustam liberatio-  
nem. 741.

XI Quo tempore, quove loco & quo-  
tenus, quodque debitum pra-  
stari possit & debeat ad iustam  
solutionem. 772.

XII De effectu solutionis; & pluribus  
ex diversis causis summe de-  
bitis, una summa soluta ad  
eius causam & obligationem li-  
berationem praestiat. 788.

XIII De his factis, quæ tam solutionem  
non faciunt, habentur tamen in-  
uito creditore similiter et sol-  
utio: ac primum de obligatione  
rei debita. 806.

XIV.

- XIV. De obſignatione pecunie debita ad liberationem comparata. 820.
- XV. De compenſationibus. 838.
- XVI. Voluntate unius ex reſis ab obli- gatione diſcedi non poſſe: con- ſenſu omnium obligationem ſolvi poſſe, & quo conſenſu. 872.
- XVII. Quae obligationes conſenſu ſolo diſ- ſolvuntur & quibus condi- tionibus: & inter ſilia quaedam de additione in diem, & lege com- miſſoria. 874.
- XVIII. De in diem additione. 884.
- XIX. De lege commiſſoria. 896.
- XX. Quae obligationes nudo conſenſu non diſſolvuntur, ea novatio- ne & acceptilatione per con- ſenſum diſſolvuntur: & de no- vatione duplici. 908.
- XXI. De acceptilatione. 944.
- XXII. De liberatione qua per excep- tionem contingit de exceptionibus & earum cauſis. 970.
- XXIII. De propriis quarundam obliga- tionum liberationibus: ut pote mandati, ſocietatis, duorum rerum obligationis, acceſſionum. Ac primum quibus modis ſolvat- ur mandatum. 978.
- XXIV. Quibus modis ſocietas diſſolvat- ur. 996.
- XXV. Quid proprium habeat ad libera- tionem duorum rerum obliga- tio. 1010.
- XXVI. Acceſſiones principali obligatio- nis quae: & quae earum propria liberatio. 1022.
- LIB. XVII.
- Cap. I. Qua ſit ratio iuris noſtri obli- gendi. 1034.
- II. Neminem poſſe quod ſuum eſſe, aut ſibi d.beri putet, privata vi & auctoritate cuiquam auferre: ſed per iudicem & magiſtratum reſpondere debere: niſi ſi qua neceſſitas cogat aut ſubvertere. 1038.
- III. Ut quis cogatur petenti quid pra- ſtare, iudicium precedere de- bere. Iudicium quid ſit, quale id eſſe oporteat, & quibus re- bus conſeſ. 1052.
- IV. Quae perſona ad iudicium perti- nent. In primis de uſtoribus: Qui ex his conditione per- ſona in iudicio conſiſtere, aut pro tempore agere non poſ- ſunt. 1060.
- V. De reſis: qui ex his conditione perſona iudicio conſiſtere, & conveniri non poſſunt. 1078.
- VI. De iudicibus. Qui idem iudi- ces, & quibus rebus id conti- nentur. Quid iuriſdictio iudi- cium, quid notio. 1084.
- VII. Qui iuriſdictionem habeant: qui proprium, & ſuo iure: & ma- giſtratus quid ſit. 1096.
- VIII. Qui habeant mandatum iuriſdi- ctionem. Hinc de iuriſdictione & imperio, quid his contineat- ur. Quid inde mandari poſ- ſit: quid mandata iuriſdictione tranſeant. 1116.
- IX. Quis ſit in iuriſdictione competens iudex: ſeu de foro competentis: ſeu quod idem valet, ubi quis agere vel conveniri debeat, ac primum de territorio, & cauſis enimque iuriſdictioni attri- butis. 1164.
- X. In quas perſonas ſit cuiusque iudicis iuriſdictio: ac primum quatenus in contententes. 1184.
- XI. Ubi quiſque ſubiiciatur iuriſdi- ctioni iudicis: ſeu ubi quiſ- que conveniri & ſe defendere debeat ex alterius perſo- na: & qui hoc nomine conveniuntur. 1208.
- XII. Ubi ſubiiciatur quiſque ex per- ſona ſua iuriſdictioni: tum qui- bus de cauſis: & in his pri- mum de domicilio. 1214.
- XIII. Romae commune domicilium Ro- manis fuiſſe: ibi ex eo quem- libet, qui ibi inveniretur, con- venire poſuiſſe: Exceptor quoſ- dam, quibus ius revocandi do- mum datum erat: Hoc benefi- cium quibus & quatenus da- tum. 1228.
- XIV.

- XIV. Ubi quisque contraxit, ibi quæque subicitur eum iurisdictioni: ibi se quæque defendere debere. 1236.
- XV. Ubi de legato & fideicommissis agatur, ubi de hic iudicis iurisdictione. 1236.
- XVI. Ubi de maleficiis & criminibus agi oporteat. 1266.
- XVII. Rem quæque qua alicubi est, de cuius possessione & proprietate agitur, subicere nunquamque possessionem iurisdictioni eius loci, in quo res est. Et simul ubi de possessione, ubi de proprietate, actione in rem; ubi de hereditate agatur. 1275.
- XVIII. Iudicium alicubi ceptum quæcumque habet ad subiciendum iurisdictioni eius loci tum rem, tum actionem: & quibus in causis sit. 1294.
- XIX. An in omnibus locis superioribus quatuor possit actor agere, prout velit: & an liceat his solis, non pluribus. 1316.
- XX. Quibus in locis aliis quam superioribus subiciatur quis iurisdictioni ex privilegio vel actoris, vel rei. 1324.
- XXI. Suspectum iudicem quævis magistratum, idoneum iudicem non esse. Tum de iudicibus datis: unde bonum initium, qui vocentur, qui idonei; & de horum dandorum potestate. 1334.
- XXII. Quibus in causis iudex dari possit. 1344.
- XXIII. Qui iudices dare possint. 1360.
- XXIV. Qui iudices dare possint: & quæ conditione persona iudices esse prohibeantur. 1366.
- XXV. De causis suspicionis propter quæ iudex relici potest. 1384.
- XXVI. De modis sive causis quibus iudicium solvitur. 1396.

IN QUINTO VOLUME.

- IN LIB. XVIII.
- Cap. I. Nullum hic additum Summarium. 2.
- II. De assessoribus, de eorum personis, de officio, de præmiis ac poenis. 4.
- III. De advocatis: de horum usu, persona, officio, de præmiis ac poenis. 34.
- IV. Quæ advocati potestus sit in causa suscepta, vel ut clienti proposita, vel ut necesse. Et de quædam aut dolo advocatorum: & quid in advocatorum errore iudex pro officio facere possit, vel debeat. 74.
- V. De advocatis fidei. 82.
- VI. De infamibus. Cur hoc loco, & huius cognitioni quis usus. Quid sit infamia, & quibus ex causis sit iure irrogatur. 84.
- VII. Qui quibus de causis ipso facto, seu ipso iure infames fiant. 94.
- VIII. Quibus ex causis quis notetur sententia iudicis, seu tum cum ex his causis damnetur est. 102.
- IX. De procuratoribus, seu de illis, qui alieno nomine agere vel actionem excipere possint. Horum usus quomodo necessarius, quæ de procuratoribus quæstiones: bonum usus quatuor receptas iure. 164.
- X. Quibus in causis procurator dari possit, & defensor intervenire. 174.
- XI. Qui procuratores esse non possint. 192.
- XII. Ubi mandatum apud sit ei, qui alieno nomine agere, aut defensionem suscipere velit: & cuius in eo re mandatum, & quales requiratur. 206.
- XIII. Quæ rerum, consuetudines præstationes a procuratore & defensore aliena litis exigantur: quibus non præstitis & illi actio, & huius defensor denegatur. 240.
- XIV.

- XIV. De vi & potestate procuratoriorum satisfactionem iudicatum solvi, & Rem ratam haberi. Quid hæ præseat, illa alteri, hæc reo, quo utrique adversus procuratoris iniuriam consultum esse volumus. 286.
- XV. Plures procuratores in eadem causa ab uno dari non posse: alioqui plures dari posse. 316.
- XVI. Procuratorum defensionemve alienæ litis neminem iustum extra munus publicum suscipere cogi: susceptum exsequi necesse esse, sed ad modum. Quatenus necesse sit, & quæ sit in eo procuratoris obligatio litis propriæ. 334.
- XVII. Procuratorem recte datam mutari posse: ante litem contestatam semper; post litem contestatam non nisi ex causa. Quæ hic causa, quorvolutatio & qualis accipienda sit, tam quam vim ea habeat. 368.
- XVIII. De effecta procuratoris implota seu Quatenus in procuratoris litis procuratoris factum dominus prosequi, aut necesse; & num quidnam etiam prosequi aut necesse procuratori. 380.
- In Lib. XIX.
- Cap. I. Quæ res in iudicium deducantur, in his primam esse ab altere altionem. Quid sit altio. 388.
- II. Quæ in omni altione in iudicium recte deducenda agentibus observanda sint. Hæc ea generi cuiusque altionis assignari. Hinc quæ altionum summa genera sint, & in his quæ genera altionum in rem. 406.
- III. De inefficaci testamento: seu de querela inefficaci testamenti: vel quod idem valet, De petitione hereditatis an causa inefficaci testamenti. 420.
- IV. Quibus competat querela inefficaci, Quid sit testamentum inefficacum, & quibus rebus id continentur. 430.
- V. Adversus quorum testamenta inefficaci querela non datur. 484.
- VI. Quibus modis querela inefficaci testamenti amittatur. 498.
- VII. Inefficaci testamento adversus liberos, parentes, fratres simul constituto, quis ex his cui præferatur ad querelam movendam: & priore, cui competeat, deficiente, an sequens ad eam admittatur. 516.
- VIII. Adversus quas querela inefficaci testamenti competat. 532.
- IX. Quæ de re querela inefficaci competat, quid petat, & quantum. 538.
- X. Finis querelæ, & huic respondens effectus iudicii de inefficaci. 542.
- XI. De querela inefficaci donationis, querela inefficaci testamenti fideicommissi. Seu, De inefficaci donationibus ad similitudinem inefficaci testamenti revocandis. 562.
- XII. De hereditatis petitione. 596.
- XIII. Res hereditarias omnes, quæ modo restitui possunt, in petitionem hereditatis venire: & quæ sint res hereditariæ ad hanc petitionem pertinentes. 647.
- XIV. De fine petitionis hereditatis, de quæ universo huius iudicii effectus. 664.
- XV. De effectu huius iudicii in his, quæ rem attingunt, seu in his, quæ possessori hic iudicio circa res hereditarias vel tribuantur, vel denegantur. 718.
- XVI. Si pars hereditatis petatur. 746.
- In Lib. XX.
- Cap. I. Quid sit, & quomodo recte verbum commune, quale hoc videtur, proprie huic speciei tributum sit. 758.
- II. Cui competat in rem altio seu vindictio. 764.
- III. Adversus quos competat in rem altio. 782.
- IV.

- IV. *Qua de re actio in rem competat.* 802.
- V. *Finis & effectus actionis in rem ut petitori restituatur res sua cum omni causa: & quid hoc restitutione continetur.* 816.
- VI. *Officium iudicis quod sit in hac actione ad eas res praestandas petitori, quas huius iudicii petitio & restitutio exigit.* 870.
- VII. *Quae possessori in hac iudicio tribuenda sint officio iudicis, sive is vincat, sive vincatur, & in his praecipue de impensis in rem petitam factis, quas & quando, & qua via possessor a petitori consequatur.* 884.
- VIII. *Resignatam in rem actionem brevis descriptio, singularum rerum institutionem, quoniam & potestatem compendii indicans.* 916.
- IX. *De actione ad exhibendam.* 930.

## IN LIB. XXI.

- CAP. I. *Restitutio actionum in personam institutionis compendiarie descriptio, indicans, quibus, adversus quos, qua de re, calas praestationis obtinenda causa haec actionis competat, nec aliud generis actionis superesse.* 964.
- II. *Quae sint divisiones actionum in personam, quae nomina & quam varie: bonam quae significatio, & quis asus.* 974.
- III. *Pluribus actionibus in eadem re constitutis, an omnes ideo competant: cum competant, an liceat omnibus experiri.* 1002.
- IV. *Quid sit restitutio in integrum, quod genus haec actionis: quae huius actionis recta institutio.* 1046.
- V. *Quae in integrum restitutionis genera sint, quae causa, & De in integrum restitutionibus maiorem.* 1054.
- VI. *De in integrum restitutionibus minorum viginti quinque annis.* 1078.
- VII. *Ad quas personas restitutio huius edicti pertinet.* 1082.

- VIII. *Adversus quae facta minoribus sit res hoc edicto in integrum restitutio.* 1100.
- IX. *Quaecumque facta minorum sint, adversus ea nullam esse in integrum restitutionem beneficium attulis, nisi hoc factis minores laesi sint. Et quibus modis fieri, ac laedantur, ut vel hac restitutio non debeant, vel his non sit restitutio in integrum necessaria.* 1106.
- X. *Non esse satis ad restitutionem in integrum minorem laesum esse: sed oportere laesum esse sua facilitate. Et de temporibus in integrum restitutionis obiter & de superiorum rerum probatione.* 1116.
- XI. *Quibus in causis debitori solent ac minoribus, quovis sua facilitate laesi, competat in integrum restitutio, & competat tamen.* 1150.
- XII. *Quibus in causis deageat in integrum restitutio minoribus quovis sua facilitate laesi, in quae sunt huius edicti exceptiones.* 1173.
- XIII. *Ad Auth. Sacramenta nuborum. C. si advers. venditionem.* 1201.
- XIV. *Beneficium in integrum restitutionis quale, quosque utendi modos, quidve aenti tribuat, praecipue quibus, adversus quos, qua de re, quove effectus competat.* 1242.

## LIB. XXII.

- CAP. I. *Quid sit exceptio, quid praescriptio, & unde haec appellationes duxta.* 1278.
- II. *Quae in omni exceptione ad eas defensionis res spectanda sint. Quae genera exceptionum: & in his de peremptoriis exceptionibus, quae sint & quales, id est, quam vim ac potestatem habeant ad actionem excludendam.* 1294.

|      |  |       |  |       |
|------|--|-------|--|-------|
| III. | <i>Qui exceptionem peremptoriam iure constitutam habeant, ut ea pro sua iure recte uti possint, cum opus sit: seu quibus, adversus quos, qua de re quavis exceptio peremptoria competat.</i> | VI.   | <i>De deli mali exceptione, qua ex causa, quibus, adversus quos, qua de re competat.</i>                                       | 1364. |
|      |  | VII.  | <i>De recto usu excusanda exceptionis.</i>   | 1394. |
| IV.  | <i>De pacti corrupti exceptione, item iurifurandi, quibus hoc, adversus quos, qua de re competant.</i>   | VIII. | <i>De dilatoriis &amp; temporalibus exceptionibus. Quae sint: quomodo habeant: ad quos pertineant: Quis parum rectus usus.</i> | 1414. |
| V.   | <i>De exceptione rei indicata, quibus, adversus quos, qua de re competat.</i>  | IX.   | <i>De Replicationibus, duplicationibus, triplicationibus, quadruplicationibus.</i>   | 1434. |

## IN VOLUMINE SEXTO.

## Liber XXIII. XXIV. XXVI. XXVIII.

|   |      |       |
|---|------|-------|
| <i>Commentarius ad Tit. de Actionibus,</i>  | Col. | 514.  |
| <i>Tractatus de Pignoribus, &amp; Hypothecis.</i>   |      | 855.  |
| <i>— De iudiciis dvisoriiis.</i>  |      | 966.  |
| <i>Consilium Academiae Altorpinae nomine scriptum de iure pascendi &amp; aliis iuribus.</i>           |      | 1036. |
| <i>Responsum ad Ampliss. DD. Consules Senatumque Norimbergensem de Quaestione ab illis proposita.</i> |      | 1061. |
| <i>Epistola Alberici Gentilis ad Hugonem Donellum.</i>  |      | 1070. |
| <i>— Hugonis Donelli ad Albericum Gentilem.</i>   |      | 1074. |

|         |  |      |   |                                 |
|---------|--|------|---|---------------------------------|
|         | L. B. XXIII.   | III. | <i>Ei qui in ius vocatus est actionem edi oportere. Hac edita tempus illi esse ad deliberandum, utrum cedat an contendant, &amp; quod tempus.</i> | 42.                             |
| Cap. I. | <i>De forma &amp; ordinis iudicii excusandi: qua huius ordinis, &amp; in hoc ordine iudicii partes.</i>  | 2.   |   |                                 |
| II.     | <i>De in ius vocazione: An semper necessaria sit ad iudicii constitutionem: quid sit: tum qualem eam esse oporteat, ut vocato veniendi necessitatem afferat.</i> | 10.  | IV.   | <i>Quid sit edere actionem.</i> |
|         |  | V.   | <i>An actionem semel editam emendare, &amp; mutare liceat, &amp; quando.</i>  | 66.                             |
|         |  | VI.  | <i>De instrumentorum, &amp; rationum editione, qua ab altore exigatur.</i>  | 76.                             |
|         |  | VII. |   |                                 |

- VII. *Quarum rerum editio a reo ext-  
gatur.* 89.
- VIII. *De publicis actis seu instrumen-  
tis edendis.* 94.
- IX. *Eum qui in ius vocatus est &  
cui edita esset actio, necesse ha-  
buisset iure Romano aut cavere  
iudicio sistendi causa, aut in ius  
venire. Qualis ea cautio fuerit;  
& quam vim habeat.* 95.
- X. *Ei qui in ius vocatus non venit,  
nullam a magistratu posse in-  
rogari.* 116.
- XI. *Qua sit pena adversus omnes qui  
sui potestatem non faciant, ne-  
que defenduntur: & qui sint in  
hac causa. Tam ad titulum, qui-  
bus ex causis in possessionem  
catur.* 120.
- XII. *Ei qui in possessionem bonorum  
missi est, vim fieri non debere.  
Quid sit hic possessio, quid cre-  
ditores hanc nalli consequantur.  
Ad titulum, de rebus authori-  
tate iudicis possidendis.* 125.
- XIII. *Quorum bona ex edicto distrabi  
possint, & quando.* 142.
- XIV. *Qua sint, quae querantur bono-  
rum auctione constituta.* 150.
- XV. *De privilegio creditorum in bo-  
nis, quae distrabuntur; & ad  
hunc Titulum Dig.* 152.
- XVI. *De separatione bonorum, quae di-  
strahi oportet ex edicto, ad hunc  
Titulum Dig.* 162.
- XVII. *De curatore bonis dando; & ad  
hunc Titulum Dig.* 170.
- XVIII. *De his quae in fraudem cre-  
ditorum alienata sunt, et re-  
stituuntur. Et ad Tit. hunc  
D.* 174.

LIB. XXV.

- Cap. I. *De iure contestatione. Post  
hanc quod sit officium iudicis;  
tam quae litigatoribus agenda  
sint.* 192.

II.

III.

IV.

V.

VI.

VII.

VIII.

*Quae defensionibus initio contestan-  
da sint, ut deinceps iis in  
iudicio uti possimus. Quae con-  
testanda sint, haec exceptio-  
nes dici. Inde de exceptionibus.  
Quid sit exceptio, & unde no-  
men exceptionis; hanc tandem  
dici praescriptionem, & cur,  
quid sit actionem perimi ipso iure  
& per exceptionem. Quid sit  
exceptionem iuste bona fidei in-  
dici. Quid sit in pactis fa-  
ctam versari. Item de replicatio-  
ne duplicatae & similibus.* 200.

*Lite contestata, & iudicio con-  
stitutato qua sint partes iudicis,  
& de iurjurando, quod propter  
calumniam exigitur, ad Tit. C.  
de iur. prop. cal. dando.* 212.

*Lite pendente nihil innovandum,  
inde prohibitam sequestrationem  
pecuniae, & ad L. un. C. de  
prohib. seq. pec.* 226.

*De causa cognitione, quid sit  
causam cognoscere, quae plena,  
quae summaria cognitio.* 234.

*De dilatoriis, & ad hunc Tit.  
D. & C.* 242.

*De feriis.* 254.

*De iurjurando, & cur hoc lo-  
co.* 266.

LIB. XXV.

Cap. I.

II.

*Iudicandi munus esse publicum, sit  
tamen ut iussis de causis iudex  
a iudicanda excusetur, & quae  
sint haec causae. Cogi etiam iu-  
dicem posse at quam primum iu-  
dicet. Et de tempore legitimo  
interea quod iudicium exerceri de-  
beat. ad L. properandum C.  
de iud.* 278.

*Iudicare quid sit, iudicem in iu-  
dicando id servare debere, quod  
iur & leges iubent, ac quid fiat,  
si ius scriptum videbitur pugna-  
re cum aequitate, quid sit ius,  
quid aequitas ad L. placuit. C.  
de iud.* 290.



- III. *Quid leger velint iudicem in sententia observare: quod damnandum sit, aut absolvendus reus cum de re, tum de sumptibus & impensis litis.* 306.
- IV. *Reus de eo absolvendum, aut in id condemnandum esse, quod in iudicium deductum est, non in aliud: & quid videatur in iudicium venisse.* 314.
- V. *Quibusdam in causis receptum esse, ut condemnatio fiat, aut in affirmationem speciei petita, aut in id, quod interest; & quibus.* 314.
- VI. *De in litem iurando. Quid sit in litem iurare. Huius iniuriandi quæ species.* 335.
- VII. *Cui iniurandum in litem deferri possit, aut non possit.* 340.
- VIII. *Quibus in actionibus iniurandum, in litem actori deferatur.* 345.
- IX. *Adversus quem, & quamobrem hoc iniurandum deferatur. Item quibus de rebus.* 354.
- X. *De posteriori genere iniuriandi in litem, quod vulgo veritatis appellant.* 362.
- XI. *Quæ sit vis iniuriandi in litem, quibus conditionibus id servandum. De peritio.* 370.
- XII. *De necessitate iniuriandi in litem suscipiendi.* 382.
- LIB. XXVIII.
- Cap. I. *De confessis. Et ad hunc Titulum Dig.* 394.
- II. *Quæ sint remedia adversus eum, qui secus, quam oportet, iudicavit.* ibid.
- III. *Quo ritu, quibusque solemnibus observatione sententia ferenda sit.* 398.
- IV. *Cur prodita sit appellatio: quid sit: & quibus capitibus continentur questio de appellationibus.* 405.
- V. *Quas ad res resoluendas proficiat sit necessaria appellatio.* 407.
- VI. *Infestas esse causas; cur non recipiatur appellatio, & quæ sint. In quo hæc explicatur: qui appellare non possunt: a quibus non appellatur: quibus in causis liceat appellare: a qua sententia: quoties: tam intra quæ tempora appellandum sit. Et quomodo. Postremo cuius sit recipere aut repudiare appellationem: & quid si appellator de non recepta queratur.* 410.
- VII. *Appellationem sic recte introduci si ad eam iudicem, quem appellari convenit, indicatur: si solemnibus adhibitis, quæ ius præscribit, & intra tempora ad eam rem constituta. Inde tractatum, quis a quo appellandus sit, quæ sint hic solemnia: quid apostoli, quid relatio, quid refutatoria procer, quid consultatio, quæ tempora legitima, & qui sint, qui dicatur in hoc genere factuales dies, quid sit reparatio appellationis.* 434.
- VIII. *De vi & effecta appellationis ad suum iudicem indulta. Hæc indulta appellatorem causas appellatione reddere debere. In his reddendis quid allegare ad defensionem possit, & quibus uti probationibus. Cuius sit reddere causas appellationis; & intra quæ tempora reddi possint.* 455.
- IX. *Quod sit officium iudicis in causis appellationis, & quæ sint huic iudicio cum priore communia, quæ huic propria.* 464.
- X. *Ad Tit. de receptis arbitris D. & C. Ac primum quæ sit arbitri utilitas: tam quibus rebus continetur vis & auctoritas arbitratorum: Arbitria etiam commissæ dici, & car.* 472.
- XI. *Qui arbitrium recipit, eum cogi sententiam dicere. Quis cogat: quæ ratio cogendi. Infestas tamen esse causas, propter quas interdum quis non cogatur, & ea quæ sint: tum de pæna commissæ.* 485.
- XII.

- |       |  |      |   |
|-------|--|------|---|
| XII.  | <i>Quando sententia ab arbitro dicta videtur.</i> 492.                   |      | <i>prosecutionem, quis videatur contra sententiam fecisse.</i> 494. |
| XIII. | <i>De executione rei ab arbitro iudicata, &amp; præcipue circa penam</i> | XIV. | <i>Ad L. 1. D. de recept. Qui arb. recep. ut cont. die.</i> 498.    |

TRACTATUS DE PIGNORIBUS.

- |         |   |       |  |
|---------|---|-------|--|
| Cap. I. | <i>Quare pignus inventum: Editum sumum de pignoribus.</i> 856.                                      | VIII. | <i>An in omnibus rebus, qua in hunc sunt, pignoris obligatio consistat.</i> 906.       |
| II.     | <i>Quid sit pignus, sive hypotheca.</i> 860.  | IX.   | <i>De iure creditoris in pignore, &amp; de actione hypothecaria seu Serviana.</i> 914. |
| III.    | <i>Quomodo pignus constituitur, &amp; qua pignorum genera.</i> 864.                                 | X.    | <i>De districtione pignorum.</i> 918.  |
| IV.     | <i>Quibus in causis pignus tacite contrahatur,</i> 865.   | XI.   | <i>De iure dominii impetraudo, &amp; pignori pignorum.</i> 930.                        |
| V.      | <i>De præterito pignore, &amp; quibus in causis pignus a magistratu constituitur.</i> 882.          | XII.  | <i>Qui potiores in pignora habeantur.</i> 934.   |
| VI.     | <i>De pignore conventionali, &amp; de conventionibus qua in eo contrahendo necessaria est.</i> 884. | XIII. | <i>De iure posteriorum creditorum.</i> 946.  |
| VII.    | <i>Qua res a quibus obligari possunt.</i> 894.  | XIV.  | <i>Quibus modis pignus, vel hypotheca solvitur.</i> 952.                               |

TRACTATUS DE IUDICIIS DIVISORIIS.

- |         |   |       |   |
|---------|---|-------|---|
| Cap. I. | <i>Quæ communes res tamquam proprias obtinendi ratio.</i> 966.  | IX.   | <i>Vocari in hoc iudicium etiam quod hereditarium non sit, si eiusmodi sit, ut iure conferri oporteat, &amp; de collatione.</i> 986.              |
| II.     | <i>De iudicio familiae erciscundæ, &amp; qua in eo querenda sunt.</i> 968.  | X.    | <i>Non venire in divisionem quod commune non sit, quomodo sit hereditarium &amp;c.</i> 992.   |
| III.    | <i>Ubi recte hoc iudicium agatur.</i> Ibid.   | XI.   | <i>Quandam quævis hereditaria, &amp; communia in huius iudicii divisionem non venire.</i> 994.  |
| IV.     | <i>Qua de re agi oportet.</i> 972.  | XII.  | <i>De personis huius iudicii præstationibus.</i> 998.   |
| V.      | <i>Quo tempore recte agatur.</i> 974.   | XIII. | <i>Qua partes iudicis in hac actione.</i> 1005.   |
| VI.     | <i>Qua res in hoc iudicium veniunt ad divisionem.</i> 976.  | XIV.  | <i>Quid heredes condemnationis &amp; ad iudicationem consequantur, &amp; ad L. si pignori 29. D. eod. item ad L. filium C. fam. ercisc.</i> 1016. |
| VII.    | <i>Peculia filiorumfamilias utrum in communionem hoc iudicio veniant.</i> 978.  |       |   |
| VIII.   | <i>De donatione a patre in filium quem in potestate habet; et quid in hoc iudicium veniat seu quod idem valet, utrum morte patris confirmetur.</i> 980. |       |   |

## IN DECIMO VOLUMINE,

- Tit. Ad L. Aquilianam.
- Cap. I. col. 2.  
 II. *Cuius actione lege constituta sit.* 8.  
 III. *In quem constituta actio.* 11.  
 IV. *Quid quantumque in hanc actionem veniat.* 14.
- Tit. De rebus credit. §. Si cert. pet.
- IN RUBRICAM.
- Cap. I. *Titulum De rebus creditis generalem esse: Et ut nulli sint in pandectis tituli generales.* 18.  
 II. *Titulus, si certum petatur, Et de conditione, specialis, & quam significationem habeat.* 52.
- Tit. de Iurjurando, sive voluntario &c.
- Cap. I. *De iurjurando dux questiones: Iurjurandi extra litem Et iudicia usus, qui quidem effectum iuris habeat.* 624.  
 II. *Iurjurandi in lite Et iudicis usus, tum generi; De iurjurando calumnia, Testimonii, Purgantis, iudicis fidei usus, litem designis.* 630.  
 III. *Partitis Edicti ac tituli de iurjurando. De vi iurjurandi voluntarii, seu eius quod extra iudicium iuratum est, ex edicto. Quibus conditionibus id valeat. De primum de conditione delata.* 636.  
 IV. *Qui iurjurandum deferre possint, aut non possint, ut his deferentibus iurjurandum datum servandum sit, aut non necesse.* 640.  
 V. *De hac conditione tertia, si iuraverit, aut si remissam sit iuramentum.* 646.
- VI. *Iurandum ex conditione delatum, seu ex eo quod delatum est, Et hoc quibus rebus contineatur.* 656.  
 VII. *Quomodo servet prater iurjurandum: ac primum res, Et de exceptione iurjurandi. Quibus datur, adversus quos, qua de re.* 666.  
 VIII. *De actione ex cassu iurjurandi, qua Et qualis sit, quibus, adversus quos, quando, quam vim habeat.* 684.  
 IX. *Iurjurandum nulli prestatum retractari posse, praterquam tribus in causis: tum de iurris effectibus iurjurandi.* 704.  
 X. *De vi iudicis iurjurandi.* 730.  
 XI. *De vi necessariis iurjurandi.* 740.  
 XII. *De necessitate suscipiendi iurjurandi, tum extra iudicium, tum in iudicio.* 772.  
 XIII. *Recusandi iudicialis iurjurandi causae.* 784.  
 XIV. *Necesse esse venire ad iudicem iurandi causis, cum vocatus fueris: nisi si quibus hac iurandi necessitas remittatur: Et quae res hunc remittant.* 812.  
 XV. *Adversus eum qui iurare, aut iurandi causis ad iudicem venire non vult, qua sit poena.* 834.  
 XVI. *De appellacionibus voluntarii iurjurandi, necessariis, iudicialibus: quid his significetur.* 850.
- Tit. De praes. verb. & in fact. action.
- Cap. I. col. 1216.  
 II. *In iis contrahentibus, qui in proprium nomen transiunt, neque conditionem dati ex penitentia locum esse, Et certum in eundem esse officium, tam qua ne discernamus in eam conventionem,*

- tione, utrum res in proprium nomen contrahat transcat, an non transcat.* 1218.
- III. *Cum de, ut des, quod certi contrahat & quando imatur. Ad L. naturalis, in pr.* 1222.
- IV. *Cum de, ut facias, quando contrahatur locatio, aut non contrahatur Ad L. naturalis, §. 1. 1224.*
- V. *Cum facie, ut des, quod contrahat genus.* 1226.
- VI. *Cum facie, ut facias, nullum hic certum genus contrahat existere.* ibid.
- VII. *Quod et causam datum sit, causa non secuta, revocari posse conditione: & hoc, quicunque casus accipienti obliteris, quomodo causa sequetur.* 1228.
- VIII. *De revocatione facti, cum facie, ut des, aut facie, ut facias, in his contrahatibus, qui in aliud nomen non transcat. Ad L. naturalis, in extremo.* 1230.
- IX. *De eo quod convenit, ut daretur, aut fieret, an sit, & quae sit actio in quatuor generibus contrahatibus propositis, cum res in aliud nomen contrahatibus non transcat: de primis de his tribus, cum de, ut des, da ut facias, facie, ut facias.* 1232.
- X. *Cum facie, ut des, neque locatio contrahitur: unam quoque hic esse actionem praescriptis verbis, ut & in superscriptis generibus, & quibus locis iuris id confirmetur, Ad §. quod si faciam, L. naturalis.* 1236.
- XI. *In specie proposita in L. iurisdictionum; in princ. illis, de puto, D. de puto. esse id negotium, cum facie, ut des, non cum de, ut facias.* 1238.
- XII. *In L. solent 15. D. de praescript. verb. propositi id negotium, in quo facie, ut des: & tamen si non des, dari mihi praescriptis verbis actionem, quamvis dolo facias, ut des.* 1240.
- XIII. *In L. si tibi polienda 22. D. de praescript. verb. agi id negotium, in quo & conventionem, & implemente prius facie, ut des: hic tamen dari mihi adversus te omnimode actionem praescriptis verbis.* 1242.
- XIV. *Argumenta non dubia, quibus colligitur, actionem praescriptis verbis non minus competere, cum facie, ut des, quam in aliis tribus generibus.* 1244.
- XV. *Cum facie, ut des, non tantum esse actionem praescriptis verbis, cum nullus tunc dolo arguetur, sed etiam si arguatur.* 1248.
- XVI. *Cum facie, ut des, sic esse actionem praescriptis verbis etiam adversus eum qui sciens fallit, ut non sit de dolo.* 1254.
- XVII. *Explicatur ac diluatur xv. loci quibus in hac specie, cum facie, ut des, actio de dolo ad id mihi dari videtur: ac primum L. cum proponas. C. de dolo. 1256.*
- XVIII. *In L. solent, D. de praescript. verb. non esse sententiam Ulpiani, ut cum faci, ut daret, & dolo cessus dare, sit et nomine de dolo actio.* ibid.
- XIX. *Explicatur L. naturalis §. 1. illis. Sed si decem D. de praescript. verb. simul L. iurisdictionum, in princ. illis. Et ideo puto D. de puto. 1258.*
- XX. *Hic ex praefato excutitur, & explicatur sententia §. Quod si faciam, d. L. naturalis. 1264.*
- XXI. *Praescriptis verbis actio quid sit, & cur sic vocetur.* 1274.
- XXII. *In factum actio quid sit, & quid ab actione praescriptis verbis differat.* 1278.
- XXIII. *Quae & qualia sint ea, quae tantquam propria actioni praescriptis verbis passim tribui legimus.* 1284.
- XXIV. *Actionem in factum generis verbum esse, eius species duxi, civilem in factum, & praetoriam: utque hanc versus duplicem, & quoniam haec species.* 1290.

## Tit. De Edictio Edicto.

- Cap. I. *Edictum adilitum restitutum: & in eo Tituli de adilitio Edicto argumentum, & summa.* col. 1294.
- II. *Partitio huius tituli: quas ad rei venditas Edictum Adilitum pertinet: tum generales causas ad reddibendum esse quatuor, & de earum sententia.* 1298.
- III. *Speciales ad reddibendum causae, quae & quid his continentur,* 1304.
- IV. *Ad rei dequas, locatasve Edictum Adilitum non pertinere, sed solum ad venditas, & si quae emptioni accesserant: in venditis etiam quasdam venditiones excipi, & quae.* 1310.
- V. *De re quae reddiberi potest, quae actiones, ac primum de reddibitoria.* 1314.
- VI. *De actione quanto minoris, & ea quae est in id quod interest, ex hoc edicto.* 1326.

## Tit. De Eviction. &amp; duplae stipulat.

- Cap. I. *Quaestio de Evictione ubi locum habetur. Quid in ea qua-*

*ratur: tum quid sit stipulatio dupla & simple, & in obligatione empti & venditi quo iure hoc habeatur.* 1330.

- II. *Evictio Emptori in universum quando & quatenus praestanda.* 1334.
- III. *Evincere quid sit, & quibus rebus continetur evictio, ut sit actio ob evictionem: ac primum rem emptori inferri oportere.* 1342.
- IV. *Ad evictionem oportere rem iudicio evocari.* 1342.
- V. *Rem non solum iudicio, sed etiam iure auferri oportere tanquam alienam, aut pignori obligatam, ut sit evictio locus.* 1346.
- VI. *Parte rei evicta, etiam actionem esse ob evictionem: quae hic partes intelligende sint: & quatenus eo nomine actio.* 1354.
- VII. *Quae actiones sint evictiois nomine, & quid his continentur.* 1361.

## Tit. D. Usuris &amp;c. &amp; seq. De Nautic. fura.

- Cap. I. *De Usuris.* col. 1378.
- II. *De Nautico favore.* 1402.
- III. *De Fructibus.* 1406.
- IV. *De Causis & accessonibus.* 1426.
- V. *De Mora.* 1428.

F I N I S.

598134











